

из комиссаръ

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ КОМИССІЕЮ

ДЛЯ РАЗВОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ.

ТОМЪ XXXIII.

Акты относящіяся къ исторіи Западно-русской церкви.

В И Л Ъ Н А.

Типографія „Русскій Починъ“. ул., Виленской ул. и Богадѣльнаго переулка домъ № 25.

1 9 0 8.

Личный составъ комиссіи:

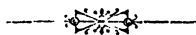
Председатель Флавіанъ Николаевичъ *Добрянскій*.

Ч л е н ы : {
Иванъ Яковлевичъ *Спроисъ*.
Арсеній Осиповичъ *Турцевичъ*.
Димитрій Ивановичъ *Добялло*.

2007044660

ОГЛАВЛЕНІЕ XXXIII ТОМА.

№№	СТР.	№№	СТР.
1.—1443 г. Марта 9. Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплевскаго, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ	1	дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упоминается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы	10
2.—1443 г. Марта 22. Фундушъ православной церкви въ им. Савичи—Руссіе.	2	8.—1509 г. Іюня 30. Декретъ князя Федора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинецъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго	13
3.—1463 г. Февраля 9. Фундушъ Петропавловской церкви въ г. Кобринѣ	3	9.—1512 г. Апрѣля 22. Дѣло о принадлежаніемъ Погоесской церкви урочищъ въ Волчычахъ	14
4.—1485 г. Апрѣля 23. Духовное завѣщаніе священника Нафананла Фалисевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха, въ г. Брестѣ	4	10.—1512 г. Апрѣля 12. Документъ на владѣніе священниками Погоесской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина	...
5.—1500 г. Іюля 10. Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Кодитѣ	5	11.—1513 г. Сентября 9. Королевская грамота Николозевскому Пустынскому монастырю съ подтвержденіемъ фундуша	16
6.—1551 г. Іюня 1. Ограничительный межевой листъ между им. Игуменъ и мѣст. Богусевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богусевичской церкви	7	12.—1514 г. Февраля 3. Фундушъ Пречистенской приходской церкви въ городѣ Браславѣ и костела въ Дрисвятахъ	17
7.—1505 г. Февраля 22. Привилегія в. в. Литовъ Александра Чашнику Левку Боговитиновичу на село Вортель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ		13.—1514 г. Февраля 6. Фундушъ Дрисвятскаго р.-католич. костела	20

№№№	СТР.	№№№	СТР.
14.—1517 г. Ноября 26. Королевская грамота на пять службъ земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогородѣ	21	28.—1533 г. Іюня 10. Купчая крѣпость, по которой попъ Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣкоего Петра Дмитровича	—
15.—1518 г. Февраля 3. Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ вилевскимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой	23	29.—1535 г. Апрѣля 7. Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта	33
16.—1518 г. Ноября 1. Фундушъ Рождество Богородицкой церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев.	24	30.—1535 г. Ноября 17. Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича	—
17.—1519 г. Іюня 8. Фундушова запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевского Пустынскаго монастыря	25	31.—1538 г. Мая 13. Заявленіе зем. Остафія Рава о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова	34
18.—1524 г. Іюля 16. Фундушъ Лошницкой св. Михайловской церкви	26	32.—1538 г. Мая 13. Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николевнѣ изъ Твороговъ	—
19.—1526 г. Мая 30. Грамота (презента) помѣщика Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ	27	33.—1538 г. Сентября 9. Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струссъ на свое поле «попу русскому» Нестору изъ Креслина	35
20.—1528 г. Іюня 1. Фундушова запись въ пользу Половецкой приходской церкви	28	34.—1539 г. Ноября 14. Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли	—
21.—1529 г. Октября 23. Фундушова запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ	29	35.—1541 г. Іюля 6. Грамота королевы Бонны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спасскаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильчевщину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ	36
22.—1530 г. Марта 7. Вводъ священника Коссовской русской церкви Пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемъ Ганчишки	30	36.—1542 г. Апрѣля 17. Дарственная священника св. Троицкой въ г. Дрогичинѣ церкви Теодора Алексѣевича на свое имѣніе въ дер. Творково-Морже землянину Вакулѣ	37
23.—1531 г. Февраля 27. Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется „попъ Григорій“	—	37.—1542 г. Іюля 10. Заставный листъ протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповранамъ	38
24.—1531 г. Ноября 6. Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты	31	38.—1543 г. Декабря 7. Продажный листъ на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ	—
25.—1531 г. Ноября 6. Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами	—		
26.—1533 г. Мая 27. Купчая крѣпость, по которой Пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу	32		
27.—1533 г. Мая 27. Вѣнковая запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ)	—		

- 39.—1545 г. Юля 30. Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго. 39
- 40.—1545 г. Юля 19. Запись старостины Миѣя Богданы Богдановны Сапѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голуби одной уволокѣ земли. 40
- 41.—1545 г. Октября 4. Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Галинской церкви на священство при названной церкви 41
- 42.—1546 г. Января 13. Фундушъ Св. Дмитріевской церкви въ им. Роговъ, книжны Любещкой, Гавны Николаевны Остиковичъ 42
- 43.—1547 г. Января 14. Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану 43
- 44.—1548 г. Января 2. Презента священнику Волошу Дмишевичу на русскую церковь въ Лазовѣ 44
- 45.—1548 г. Января 12. Продажный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ. . . . . ---
- 46.—1548 г. Января 22. Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошты Дмишевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галинскаго 45
- 47.—1549 г. Марта 11. Засное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галинскому . . . . . ---
- 48.—1549 г. Мая 20. Презента пресвитеру Силуану на русскую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галинскаго. 46
- 49.—1550 г. Февраля 15. Фундушъ церкви Руднянской, Брестскаго воеводства . . . . . ---
- 50.—1550 г. Октября 10. Дарственная запись на участокъ земли бывшаго войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію. 47
- 51.—1550 г. Ноябри 5. Раздѣльная запись на им. Лукавѣ и Хотеняцы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотеняцахъ. 48
- 52.—1552 г. Марта 4. Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентія Ковчатки священнику Русковской церкви о. Феліксу Маженскому 50
- 53.—1553 г. Марта 17. Обѣтная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой опчъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ двориче Хроболовѣ, въ обѣтъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на двориче Тесовшану, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ. . . . . ---
- 54.—1554 г. Августа 4. Привилегія короля Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса. 51
- 55.—1555 г. Августа 8. Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человѣка въ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта. 53
- 56.—1555 г. Декабря 4. Ревизія грунтовъ Дружиловицкой св. Николаевской церкви. . . . . ---
- 57.—1556 г. Юля 19. Грамота князя Семена Юрьевича Саудскаго священнику Кирилу Ивановичу на Баславскую церковь Св. Симеона. 55
- 58.—1556 г. Нолбря 18. Листъ Пинскаго старосты Станислава Фальчевскаго, по жалобѣ священника Жолтинской Спасской церкви, объ освобожденіи послѣдняго отъ чина въ королевскую казну. . . . . ---
- 59.—1557 г. Марта 26. Продажный листъ на участокъ земли отъ Матвѣя Залѣскаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину. 56
- 60.—1557 г. Апрель 2. Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначча Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогичинѣ. 57
- 61.—1558 г. Января 29. Фундушъ Баславской церкви. . . . . ---
- 62.—1558 г. Марта 28. Ограниченіе им. Сельца, съ указаніемъ грунтовъ церкви Св. Пречистой. 58

№№	СТР.	№№	СТР.
63.—1560 г. Августа 25. Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.	60	кунилъ въ томъ же селѣ „двориче“ со всякимъ поселеніемъ у зем. Мацковича.	72
64.—1562 г. Октября 5. Заявленіе Мельницкаго протопopa о. Давида объ убіеніи его сына Парфена въ домѣ Мельницкаго мѣщанина Ивана Кобылява.	61	75.—1571 г. Іюня 21. Судебное рѣшеніе по жалобѣ епископа Владимірскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пекарскаго о завладѣніи церковными имѣніями въ Берестейскомъ повѣтѣ, подъ названіемъ Смолинъ, Косичи и Березовичи.	73
65.—1563 г. Іюня 24. Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замка, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.	62	76.—1571 г. Ноября 1. Мировая добровольная сдѣлка между Жерцицимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣреннымъ Екатерины Зихорской изъ Поканіева о пяти копяхъ грошей.	80
66.—1563 г. Іюля 12. Документы, относящіеся къ основанію Пречистенской церкви въ гор. Дрогичинѣ.	63	77.—1572 г. Октября 18. Фундушъ Прусской церкви во имя Рождества Пресвятой Богородицы.	--
67.—1565 г. Марта 30. Дарственная запись на Печейковскій садъ въ г. Дрогичинѣ отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.	66	78.—1573 г. Февраля 6. Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василія Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его женѣ.	81
68.—1566 г. Марта 1. Соглашеніе по вопросу о земельных участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.	67	79.—1575 г. Іюля 6. Запись на волоку земли дьяку Бишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сапѣги.	82
69.—1567 г. Марта 20. Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погоскую.	68	80.—1576 г. Августа 18. Грамота епископа Владимірскаго и Берестейскаго Феодосія, на имя Яцка Гринкевича Гриншевецкаго о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.	--
70.—1567 г. Апрѣля 11. Продажная запись на участокъ земли отъ Аксиньи Смартлевской Пречистенскому священнику о. Мартіану, въ г. Дрогичинѣ.	69	81.—1577 г. Января 12. Фундушова запись княгини Раины Подубинской на церковь св. Живоначальной Троицы въ селѣ Яблони.	83
71.—1567 г. Іюля 12. Добровольная сдѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельничѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножати.	--	82.—1579 г. Мая 25. Письмо старосты Тыкоцинскаго и Васильковского Луки Геринцаго къ архимандриту Супрасьскаго монастыря съ назначеніемъ дня для личнаго прѣзда въ Васильково по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами Васильковского мѣщанина.	84
72.—1568 г. Іюня 25. Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданіемъ фундуша Спасской церкви въ с. Жолкиняхъ, Пли. пов.		83.—1579 г. Іюня 29. Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго дѣса.	85
73.—1569 г. Августа 10. Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Видупковщина».	71	84.—1580 г. Мая 23. Жалоба о набѣдѣ русскаго Козерадскаго священника на	
74.—1571 г. Іюня 14. Купчая крѣпость, по которой священникъ Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о. Феодоръ Яцковичъ			

№№	СТР.	№№	СТР.
дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ	86	97.—1588 г. Апрѣля 25. Объявленіе вознаго объ осмотрѣ церкви Св. Варвары за г. Дрогичиномъ, которую мѣшанинъ Дрогичинскій Андрей Половичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свѣщ. облаченія, антиминъ и церковную утварь	114
85.—1580 г. Іюня 26. Заявленіе вознаго о присутствіи его при принесеніи присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безребренника въ м. Яновѣ	87	98.—1588 г. Мая 11. Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу	115
86.—1582 г. Февраля 4. Заявленіе вознаго о поведеніи священника Грушевецкаго Никольской ц. о. Степана Грицковича	88	99.—1590 г. Августа 9. Судебное опредѣленіе по дѣлу священника Троцкаго Василія Федоровича съ татаринномъ княземъ Айсою Ахметъевичемъ о захватѣ фундушевой земли Троцкой Рождество Богородицкой церкви	—
87.—1582 г. Октября 15. Фундушъ Еремичской церкви Рождства Богородицы	—	100.—1590 г. Ноября 2. Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. пов., съ данными о мѣстныхъ церквахъ	121
88.—1582 г. Октября 9. Вводный листъ на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви	89	101.—1591 г. Мая 9. Фундушъ Кочераянской церкви, Бобруйскаго староства	124
89.—1582 г. Октября 29. Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гаврилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клещельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ	91	102.—1592 г. Мая 25. Фундушъ Пятницкой церкви въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой	125
90.—1583 г. Марта 7. Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василія Суммы православному священнику въ с. Жерчичахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврейю г. Мельника	92	103.—1592 г. Іюня 10. Духовное завѣщаніе священника „на Лаши“ Андрея Петровича	127
91.—1583 г. Іюля 19. Опись имущества землянъ Винковъ съ данными о церкви въ Пештувианахъ, Ковен. пов.	94	104.—1593 г. Сентября 10. Фундушъ церкви въ с. Сержнѣ	128
92.—1583 г. Сентября 10. Фундушъ Морощагаго монастыря, данный княземъ Юріемъ Юрьевичемъ Омельковичемъ	96	105.—1593 г. Іюня 10. Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семь мѣстечкѣхъ	129
93.—1584 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевѣ	97	106.—1593 г. Іюля 19. Духовное завѣщаніе землянина Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Каменѣ	133
94.—1586 г. Августа 25. Актъ на владѣніе грунтами Шиплянской церкви	101	107.—1593 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ	136
95.—1586 г. Декабря 2. Раздѣльная записъ на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви	102	108.—1594 г. Іюня 29. Грамота епископа Владимірскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденіе ея	137
96.—1587 г. Мая 15. Дарственная записъ Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупѣ (Дубровскую)	113	109.—1595 г. Марта 24. Заявленіе вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльской Никольской церкви	139

№№	стр.	№№	стр.
110.—1595 г. Марта 27. Жалоба священника Дукорской церкви о наѣздѣ на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго	140	122.—1600 г. Августа 28. Объявленіе вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника . . .	157
111.—1596 г. Юля 28. О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Заповскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русской Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.	141	123.—1602 г. Юля 11. Жалоба Жданы дочери Якова Ковала изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь	158
112.—1598 г. Января 22. Фундушъ Щорсовской церкви	143	124.—1604 г. Марта 22. Позовъ Мельникаго старосты Мельницкому гродскому судѣ по дѣлу о неулагахъ русскими священниками изъ Гродска и Гродиска подати въ Пользу Плоцкаго р. католическаго епископа	159
113.—1598 г. Юля 11. Продажная крѣпость на три волоки земли въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андриана Яновича Пекарскаго священнику Озерской церкви.	144	125.—1604 г. Юля 7. Декретъ Мельникаго гродскаго суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лосицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержовъ	161
114.—1599 г. Января 17 Фундушъ Горбанской церкви	146	126.—1604 г. Ноября 19. Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырѣ	162
115.—1599 г. Декабря 18. Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинѣ, во владѣніе фундушемъ сей церкви	149	127.—1604 г. Ноября 23. Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря	164
116.—1600 г. Апрѣля 13. Заявленіе бурмистра г. Мельника о протестѣ представителей города, выраженномъ ими мѣстному плебану Яну Витковскому относительно его притязаній на угодья, каплицу и десятину съ жителей г. Мельнива	150	128.—1605 Февраля 28. Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ	165
117.—1600 г. Апрѣля 25. Ограниченіе земель Воскресенской церкви въ с. Красносельв.	—	129.—1605 г. Юля 1. Жалоба Мельникаго Воскресенскаго священника Трофима Вержбы на Семена Яроцкаго о побояхъ	169
118.—1600 г. Мая 19. Фундушъ Негявницкой церкви	152	130.—1607 г. Августа 23. Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, принявшаго церковную унию и принуждавшаго къ сему православныхъ	170
119.—1600 г. Юля 15. Заявленіе Дрогичинскаго подкоморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволокъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельниѣ	153		
120.—1600 г. Юля 23. Показаніе Мельниковъ по вопросу о платѣ десятины	156		
121.—1600 г. Юля 5. Протесты Мельникаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельникаго бурмистра противъ плебана	—		

№№	СТР.	№№	СТР.
131.—1607 г. Декабря 25. Заявление Андроя Вержбицкаго, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю	172	уплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицкаго	184
132.—1608 г. Апрѣля 29. Заявление священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гпоинской церкви	—	140.—1610 г. Іюня 1. Жалоба Мельницкаго всендза Витковскаго на православное населеніе г. Мельника, устроившее народное гуляніе по случаю праздника Св. Троицы	185
133.—1608 г. Декабря 25. Заявление Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю	—	141.—1610 г. Октября 5. Духовное завѣщаніе священника Озерской церкви Павла Ивановича	186
134.—1609 г. Января 10. А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Мацка Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполненію присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василя, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявление Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ	173	142.—1610 г. Ноября 12. Фундушъ Городищской церкви, во имя св. пр. Или, Новогр. пѣв.	187
135.—1609 г. Апрѣля 17. Заявление православнаго христіанина Горасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергли его Іудеи	175	143.—1610 г. Декабря 11. Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозываемой «Монастыремъ»	189
136.—1609 г. Іюня 10. Дарственная запись отъ Теодора Лядскаго и его наследниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носовъ, Старая Воля, Кошелевка, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви	—	144.—1611 г. Октября 22. Объявленіе вознаго по дѣлу о недополученіи Мельникимъ плебномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника	191
137.—1609 г. Іюня 12. Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицкой церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому	179	145.—1611 г. Декабря 25. Заявление Василя Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю	192
138.—1609 г. Ноября 19. Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Ипатія Потѣя	180	146.—1612 г. Апрѣля 25. Передаточная запись Гпоинскаго священника Трѣфима Вербы женѣ своей Теодорѣ Подыцкой на 500 зол. пол.	193
139.—1609 г. Ноября 26. Заявление священника Мельницкой Воскресенской церкви о. Трѣфима Григорьевича Вержбы о не-		147.—1613 г. Мая 21. Объявленіе вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну	—
		148.—1613 г. Іюля 13. Заявление христіанскаго населенія г. Берестья о причинѣ ужаснаго пожара, въ семь городѣ съ 4 на 5 іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы	194
		149.—1614 г. Февраля 24. Объявленіе вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Іеронимомъ	197

№№	с т р .	№№	с т р .
150.—1616 г. Августа 1. Ограниченіе им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви, и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ	198	161.—1625 г. Августа 14. Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Духова монастыря.	228
151.—1621 г. Сентября 8. Духовное завѣщаніе земьяки Настасьи, урожденной Жабко, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о церкви въ им. Мерахъ	203	162.—1625 г. Августа 18. Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ онъ во время морового повѣтрія отписываетъ въ пользу Виленской братской церкви Сошествія Св. Духа разное недвижимое и движимое имущество.	229
152.—1622 г. Мая 31. Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовической церкви.	206	163.—1625 г. Августа . . . Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрен Ільича Субалича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменницы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.	230
153.—1622 г. Октября 20. Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудевской церкви о. Ивана Гедройта съ кор. марш. Крыштофоромъ Веселовскимъ о недопущеніи крестьянъ Крастицкой волости отправлять свои духовныя требы въ названой церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройта	218	164.—1623 г. Августа . . . Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписывается, во время морового повѣтрія, въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменницы и разное движимое имущество.	231
154.—1622 г. Ноября 8. Фундушъ Хотасевской церкви, Минскаго воеводства	220	165.—1625 г. Октября 15. Документъ на прибрѣтеніе Виленскимъ . . . Духовнымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны	232
155.—1623 г. Фундушъ Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы	221	166.—1625 г. Декабря 12. Духовное завѣщаніе Лукана Амельяновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.	233
156.—1623 г. Августа 11. Фундушъ Крощинской церкви, Новогрудскаго воеводства	223	167.—1626 г. Февраля 27. Продажная записи на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Пашка и Прокопія Сеслоновичей Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирицкому.	234
157.—1623 г. Декабря 15. Уступочная записи на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣкою Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Іеронима Чудовскаго	224	168.—1626 г. Декабря 11. Дарственная записи на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Продлю	235
158.—1623 г. Декабря 15. Дарственная записи Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.	225	169.—1626 г. Декабря 17. Фундушъ богадѣльни при Бытескомъ Базиліанскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта	-
159.—1624 г. Ноября 16. Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадилышцу.	226	170.—1627 г. Апрѣля 23. Фундушъ Порплицкой церкви, Опшянскаго уѣзда	237
160.—1625 г. Апрѣля 20. Фундушъ Перезжырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.	227	171.—1627 г. Ноября 26. Дарственная записи на участокъ земли въ пользу За-	

№№№	с т р .	№№№	с т р
		каштеляномъ Подляскимъ Станиславомъ Немирой и его супругою Евою урожд. Гнѣвощъ	251
		172.—1628 г. Февраля 20. Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священника Мельницкихъ церквей и церкви Лосницкой установленныхъ сеймомъ 1627 года податей	239
		173.—1628 г. Марта 10. Уступочная запись на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинѣ, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ	240
		174.—1625 г. Юля 14. Фундушъ Порплицкой церкви, Минской губ.	241
		175.—1628 г. Октября 5. Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.	242
		176.—1624 г. Декабря 29. Фундушъ св. Николаевской церкви въ им. Николаевѣ, Новогруд. уѣзда	244
		177.—1630 г. Февраля 18. Донесеніе вознаго о врученіи королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и уніатскому населенію его о явѣ въ королевскій задворный судъ для разбора дѣла ихъ съ святи. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населеніемъ города	245
		178.—1631 г. Февраля 26. Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землю въ селѣ Рогавкѣ, данная священнику Семягичской церкви о. Александру Оладовскому	247
		179.—1631 г. Сентября 18. Фундушъ Вавулицкой церкви, Пинскаго повѣта	—
		180.—1633 г. Марта 14. Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религиозныхъ и общественныхъ правъ и привилегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патриархомъ лицъ: Митрополита Пегра Могила, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Черемышльскаго	246
		181.—1633 г. Мая 13. Подтвержденіе древняго фундуша Гнойненской церкви	
		182.—1633 г. Юля 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близъ дер. Грушовой	253
		183.—1633 г. Юля 16. Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземенье и др.	254
		184.—1633 г. Юля 26. Инвентарь им. Чашники, съ данными о первахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи, Латыголичахъ и Волосовичахъ	256
		185.—1633 г. Августа 29. Жалоба священника Боковенской церкви о. Пацінта объ оскорбленіи словомъ и дѣйствіемъ со стороны Матвѣя Ходковского	281
		186.—1633 г. Сентября 18. Протестъ православнаго Богоявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Богоявленской братской церкви уніатами.	—
		187.—1633 г. Сентября 24. Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльной при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протопопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьника въ мѣстной школы	283
		188.—1634 г. Марта 7. Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 юня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Брестскаго и Владимира Юсифа Мокосѣя Баковецкаго.	—
		189.—1635 г. Юля 18. Заявленіе священника Савичской церкви, о. Ивана Вержбицкаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкій напалъ на него въ г. Лосицѣ, избилъ и отнял сорочъ флориновъ	284
		190.—1635 г. Августа 18. Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами и о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.	—

№№	СТР.	№№	СТР.
191.—1636 г. Февраля 2. Фундушова запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдескаго монастыря.	285	202.—1636 г. Апрѣля 28. Судебное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ пѣзъ за храма Св. Архангела Михаила.	299
192.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи православнымъ жителямъ города Дрогичина Спасской церкви.	288	203.—1636 г. Мая 24. Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Воговляепа Господня, св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленійхъ.	303
193.—1636 г. Марта 14. Комиссарское рѣшеніе дѣла объ отдахѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и уніатамъ Никольской церкви.	289	204.—1636 г. Октября 13. Заявленіе вознаго объ убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межиурѣцкой церкви.	304
194.—1636 г. Марта 17. Комиссарское рѣшеніе дѣла о религіозныхъ столкновеніяхъ православныхъ жителей г. Бѣльска съ уніатами.	290	205.—1636 г. Цюбря 26. Жалоба Косовскаго плебана на дворянина Иосифа Тарковскаго о нападеніи съ толпой нѣяныхъ крестьянъ на Косовскую церковь и избіеніи школьникъвъ	305
195.—1636 г. Марта 17. Заявленіе православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣніяхъ при приѣмѣ ея отъ уніатовъ.	291	206.—1637 г. Апрѣля 3. Заявленіе жителей г. Бѣльска на протопопа Михаила Якубовича за нарушеніе общественнаго покоя въ Бѣльскѣ	306
196.—1636 г. Марта 17. Дополнительныя записи по предыдущему дѣлу объ обидѣхъ Православныхъ.	292	207.—1638 г. Мая 14. Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинѣ	307
197.—1636 г. Марта 17. Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бѣльска съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.	293	208.—1639 г. Марта 19. Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.	308
198.—1636 г. марта 31. Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распространеніи якобы ложнаго вѣроученія.	—	209.—1639 г. Мая 5. Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевскаго на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о Стефана Кучинскаго и его супруги.	—
199.—1636 г. Апрѣля 8. Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и уніатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ.	295	210.—1639 г. Мая 6. Мировая сдѣлка между двор. Мартинномъ Гинчей и свщ. Бьковенской ц. о. Гиацинтомъ.	309
200.—1636 г. Апрѣля 9. Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р.-католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями.	297	211.—1639 г. Сентября 13. Инвентарь села Вяжичъ принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта.	310
201.—1636 г. Апрѣля 9. Комиссарское опредѣленіе при отдахѣ въ г. Клещеляхъ, въ пользованіе православныхъ, церквей Никольской и Георгіевской.	298	212.—1639 г. Октября 6. Фундушъ Высоцкой Успенской церкви, Пинскаго повѣта.	311

- 213.—1639 г. Октября 13. Вводъ причта Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго уѣзда, во владѣніе всѣми угодьями по древнимъ фундушамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ Вѣжичи . . . 314
- 214.—1641 г. Апрѣля 3. Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря . 215
- 215.—1641 г. Апрѣля 15. Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о. Киприана на дворянина Иоанна Коляковского о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ . . . 116
- 216.—1641 г. Іюля 16 Объявленіе вознаго объ осмотрѣ луга, скошеннаго рабочими Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря. 317
- 217.—1641 г. Ноября 7. Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковского па веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому. 318
- 218.—1641 г. Ноября 7. Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Ильковичей и Федоровича. —
- 219.—1642 г. Февраля 11. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Авны Скляновой своей дочери Аннолоніи, бывшей въ замужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ 319
- 220.—1642 г. Сентября 7. Два документа къ исторіи Строчинской церкви А) объявленіе вознаго о врученіи повѣстки по дѣлу священника Строчинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушъ сей церкви 320
- 221.—1642 г. Ноября 7. Отстрочка въ уплатѣ іспени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина 321
- 222.—1643 г. Февраля 16. Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Кучинскаго. —

- 223.—1643 г. Марта 23. Замѣнная запись на земельные участки между Данииломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ 322
- 224.—1643 г. Мая 25. Фундушъ Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда 323
- 225.—1543 г. Іюля 13. Жалоба священника Михайловской церкви села Городка о. Іоанна Готовицкаго на братьевъ Бульскихъ объ оскорбленіи и побояхъ нанесенныхъ ему и его слугѣ 324
- 226.—1643 г. Іюля 29. Инвентарь им. Мильчѣ, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему сель съ данными о мѣстныхъ церквахъ 325
227. 1643 г. Ноября 4. Королевскій позовъ въ судъ настоятельницѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинскаго монастыря Софіи Кишанѣ по дѣлу о нарушеніи владѣній священника Сѣмятичской церкви. 334
- 228.—1643 г. Декабря 1. Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ старостѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу . 335
- 229.—1643 г. Декабря 2. Листъ князя Александра Людовина Радзивилла съ разрѣшеніемъ Яхловскому пресвитеру свободнаго перелома 20 бочевъ хлѣба на мельницѣ м. Лахвы 337
- 230.—1644 г. Марта 26. Фундушъ православной церкви въ им. Шкопахъ . . . 338
- 231.—1644 г. Мая 28. Фундушъ Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда 339
- 332.—1644 г. Мая 31. Вводъ священника Рухоцкой церкви во владѣніе семьєю подданныхъ 340
- 233.—1644 г. Іюля 11. Грамота кор. Владислава IV, представляющія священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея вѣншемъ и внутреннемъ благоустройствѣ 341
- 234.—1644 г. Сентября 20. Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда униатскаго священника Троицкой Бѣльскаго церкви Ивана Малишев-

- скаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ 342
- 235.—1644 г. Ноября 4. Фундушова запись княгини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцѣ, Пинскаго Повѣта, на сѣножатъ подъ названіемъ «Микольская гряда» 344
- 236.—1644 г. Ноября 25. Жалоба священника Журобицкой церкви о Захарія Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ. 345
- 237.—1645 г. Марта 13. Заявленіе Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыни съ изложеніемъ притѣсненій и обидъ, которыя православное населеніе г. Бѣльска терпитъ со стороны униатовъ . . . 346
- 238.—1445 г. Марта 17. Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедеопа Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмиистра. 348
- 239.—1645 г. Марта 17. Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицкой церкви, въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству. 349
- 240.—1645 г. Юня 22. Заявленіе вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Слава-тицкой церкви 350
- 241.—1645 г. Юля 21. Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монаш-ками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки 351
- 242.—1645 г. Октября 18. Королевскій позовъ въ судъ Сѣмятичскаго униатскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Роговка 353
- 243.—1646 г. Марта 27. Передаточная запись отъ подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на полученіе суммы 100 польск. грошей

- по обязательству отъ Мартина Мляцваго и Марины Симановны. 354
- 244.—1646 г. Мая 29. Королевскій декретъ по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Сѣмятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахами Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ теченіе трехлѣтія былъ перенесенъ на другое мѣсто. . . —
- 245.—1646 г. Сентября 5. Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабежѣ. 356
- 246.—1646 г. Сентября 10. Заявленіе вознаго объ арестѣ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненской церкви Димитрія Вержбицкаго 357
- 247.—1646 г. Октября 20. Фундушъ церкви Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ. 358
- 248.—1646 г. Ноября 27. Определеніе по дѣлу о спорномъ участѣ земли въ поль-зу Мотольской церкви, Пинск. повѣта . . 359
- 249.—1646 г. Марта 19. Продажная запись Христофора Мельхиоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеленовѣ съ женою, дѣтьми и со всѣмъ имуществомъ, священнику Гнойнской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флориновъ польск. (около 45 руб. на наши деньги). 360
- 250.—1647 г. Юня 7. Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одо-евскаго Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Сѣровчанскій». 361
- 251.—1647 г. Августа 10. Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичинской церкви. 362
- 252.—1648 г. Февраля 19. Запись жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой оъ уступаетъ на постройку Воскресенской церкви въ Мельникѣ вновь

- 277.—1655 г. Марта 1. Заявленіе алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козаками и объ устройствѣ на масленицу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями. 391
- 278.—1655 г. Іюня 27. Удостовереніе арендатора им. Мостовъ Кучевскаго о томъ, что слѣдующая по древнему фундушу и обычаю десятина въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянъ 392
- 279.—1655 г. Іюля 16. Заявленіе со стороны Дрогичинскихъ р.-католиковъ по поводу процессіи, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣянія р.-католичества 393
- 280.—1656 г. Іюня 26. Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о Иларіона Мартиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія проѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое. 394
- 281.—1658 г. Января 6. Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и полковаго дворянина Яна Лужецкаго на десятину съ подданныхъ Поканевскихъ и Жерцицкихъ 395
- 282.—1658 г. Января 7. Жалоба священника Сѣмятичской церкви о. Дмитрія Вержбицкаго на пана Роговскаго о военномъ наѣздѣ и грабежѣ у него крупнаго скота. 396
- 283.—1658 г. Іюля 10. Жалоба священника Гнойненской Сѣмятичской ц. о. Дмитрія Вержбы на пана Некрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго скота, пшци и движимаго имущества. 397
- 284.—1658 г. Іюля 23. Жалоба священника Гнойненской церкви о. Дмитрія Вержбы на пана Каменецкаго о военномъ наѣздѣ

- на церковныя поля и грабежѣ хлѣба въ снопахъ 398
- 285.—1659 г. Іюня 9. Королевское подтвержденіе грамоты уніат. митр. Діонисія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря. 399
- 286.—1659 г. Августа 5. Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дреглоской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель . 400
- 287.—1660 г. Сентября 25. Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади, купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о. Іоанна Вержбы. 401
- 288.—1660 г. Ноября 29. Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о. Іоанна Вержбы, на крестьянъ дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ. . . . .
- 289.—1660 г. Марта 9. Подтвержденіе фундуша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвѣ. 402
- 290.—1659 г. Января 29. Заявленіе иноковъ Дрогичинскаго Спасскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года 403
- 291.—1661 г. Октября 5. Заявленіе игумена Православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырь въ пользу Евфимія Сикорскаго . 404
- 292.—1662 г. Марта 14. Миротлюбивая квитанціонная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитріемъ Вержбою относительно им. Черневичъ . . . 406
- 293.—1662 г. Переписъ населенія Мельницкаго повѣта по приходомамъ и вѣроисповѣданіямъ для взысканія подати «subsidium reipublicae» 407

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Предлагаемый XXXIII томъ актовъ, издаваемыхъ Виленской археографической Комиссіей, заключаетъ въ себѣ 293 документа, извлеченныхъ изъ актовыхъ книгъ Виленскаго Центрального архива. Всѣ эти документы относятся къ исторіи Западно-русской церкви, въ періодъ времени отъ 1443 по 1663 годъ и именно: XV вѣка—пять документовъ (1—5), XVI вѣка—сто семнадцать документовъ (6—122) и XVII вѣка сто семьдесятъ одинъ документъ (№ 123—293).

Изъ этихъ документовъ большинство писано на Западно-русскомъ книжномъ языкѣ, около 120 на языкѣ—латинскомъ и одинъ (подъ № 274) на языкѣ народномъ бѣлорусскомъ, въ с. Машуковичахъ, Новогр. п., Минск. г. 31 декабря 1653 г. ¹⁾

По своему характеру документы этого тома могутъ быть раздѣлены на двѣ категоріи: акты крѣпостные и акты о состояніи.

Къ первымъ причисляемъ фундушоваы грамоты ²⁾, королевскія привиллегіи ³⁾

¹⁾ Вопросъ о Западно-русскомъ языкѣ актовъ, не смотря на весь его громадный научный интересъ, оставляется нами въ сторонѣ, уже потому, что онъ неоднократно обсуждался въ изданіяхъ Комиссіи. Но при всемъ томъ послѣдній документъ (274) на языкѣ „бѣлорусскомъ“, на томъ говорѣ, который и до нынѣ составляетъ домашній языкъ престонародной среды и ею именуется языкомъ «простымъ», заслуживаетъ вниманія работниковъ на почвѣ научной и политической, какъ непереложное свидѣтельство того, что роднымъ для бѣлоруссовъ алфавитомъ въ 1653 году была кириллица, „письмо русское“, изгнанное писцами гродскихъ и земскихъ судовъ окончательно послѣ известной конституціи 1697 года. (Vol. leg. t. VI, Спб. 1860 р. 17, сар. 24).

²⁾ №№ 2, 5, 12, 15—18, 20, 21, 42, 49, 61, 63, 69, 77, 80, 81, 87, 92, 101, 102, 104, 112, 114, 118, 142, 154—156, 160, 169, 170, 174, 176, 179, 181, 191, 212, 224, 230, 231, 235, 247, 256, 263, 265, 273, 274, 289.

³⁾ №№ 7, 11, 14, 35, 41, 54—57, 66, 72, 180, 199, 227, 228, 233, 234, 239, 241, 242, 244, 259, 262, 267, 269, 275, 281, 285.

XVIII

записи дарственных, духовных завѣщанія, ¹⁾ ревизорскія обмежеванія, инвентари, переписи и другіе крѣпостные акты, съ данными о церквахъ и монастыряхъ. ²⁾

Ко второй категоріи относимъ судебныя рѣшенія по церковно-религіознымъ дѣламъ и сдѣлки, въ которыхъ участвуютъ лица духовнаго сана. по текущимъ церковно религіознымъ вопросамъ ³⁾.

Географическій районъ, захватываемый документами настоящаго тома, можетъ быть опредѣленъ такъ: воеводство Подляшское, староство Берестейское, воеводство Новогрудское и отчасти воеводства: Виленское, Троцкое и Полоцкое. Большее количество документовъ посвящено Подляшью (нынѣ Сѣдлецкая губ. и части Люблинской и Ломжинской). ⁴⁾ Съ этой стороны настоящій томъ представляетъ особенность, по сравненію съ предыдущими томами. До сихъ поръ Подляшью не удѣлялось вниманія.

Если принять въ соображеніе, что Подляшье и староство Берестейское въ XV—XVII вв. находились въ церковно-религіозномъ подчиненіи православному епископу Владимирско-Врестскому, воеводства же Новогрудское, Виленское и Троцкое—въ вѣдѣніи митрополита Кіевского, то можно сказать, что преимущественное вниманіе въ настоящемъ томѣ удѣлено этимъ двумъ епархіямъ. Отчасти документы затрогиваютъ и епархіи Пинскую и Полоцкую.

Извѣстно, что исторія Западно-русской церкви далеко не достаточно разработана, потому каждая черточка, каждый штрихъ, устанавливаемый документально, имѣетъ свою особую цѣну. Тѣмъ болѣе заслуживаетъ вниманія настоящій томъ, въ которомъ даются свѣдѣнія о 160 православныхъ церквахъ, 18 православныхъ монастыряхъ и 18 костелахъ самой западной части Бѣлоруссіи. Правда, на основаніи документовъ этого тома не представляется возможности изобразить картину церковной жизни въ Западной Руси за обнимаемый настоящимъ томомъ періодъ

---

¹⁾ №№ 1, 4, 19, 39, 40, 48, 58, 82, 93, 94, 96, 97, 98, 103, 106—108, 138, 141, 151, 159, 161—166, 218, 229, 251—253, 286.

²⁾ №№ 6, 22, 26, 38, 50, 51, 53, 62, 65, 73—75, 78, 88, 91, 95, 99, 100, 105, 115, 117, 128, 136, 137, 143, 150, 158, 167, 168, 171, 175, 182—184, 207—209, 211, 213, 214, 226, 232, 248, 250.

³⁾ Въ этой категоріи относимъ 135 документовъ, не показанныхъ въ предыдущихъ примѣчаніяхъ.

⁴⁾ Пользуемся случаемъ засвидѣтельствовать печатно свою благодарность помощ. Архивариуса Вилен. Центр. Архива А. Ф. Зѣнковичу, благодаря записямъ и любезности котораго явилась возможность внести въ настоящій томъ документы, касающіеся Подляшья.

времени (1443—1662), во всемъ ея объемѣ, такъ какъ здѣсь даются лишь частные матеріалы для исторіи отдѣльныхъ церквей, Тѣмъ не менѣе не можемъ не выдѣлить нѣсколькихъ документовъ, которые имѣютъ между собой нѣкоторую связь и позволяютъ хотя отчасти обрисовать охватываемыя ими явленія.

I.

Черты религіозныхъ отношеній на Подляшши въ XVII в.

Брестская унія (1596 г.) внесла въ среду Западно-русскаго населенія много новыхъ поводовъ для столкновеній между католиками и православными. Прежде всего обострился календарный вопросъ, что можно видѣть изъ нижеслѣдующихъ фактовъ.

Въ 1607 г. Мельницкій мѣщанинъ Андрей Вержбинскій официально заявилъ въ магистратѣ, что хотя онъ не р.-католической вѣры, но празднуетъ день 25 декабря, Рождества Иисуса Христа, по римскому календарю, «ради добраго примѣра». (131)¹⁾ Въ томъ же году подобное же заявленіе сдѣлалъ и мѣщ. Николай Давидовскій, р.-католикъ, именно, что хотя онъ и чуждъ греко-русскому обряду, но ради примѣра рѣшилъ праздновать день Рождества Христова по православному календарю (133). Въ 1611 г. подобное же заявленіе сдѣлалъ мѣщанинъ Василій Ярмоловичъ—православный, о своемъ празднованіи дня Рождества Христова по р.-католическому календарю (145).

Эти заявленія, можно полагать, имѣли своей цѣлью законнымъ порядкомъ избавиться отъ штрафа въ цеховую казну за прогульный день.

Еще сильнѣе нарушались мирныя отношенія на Подляшши крайней нетерпимостію уніатскаго и р.-католическаго духовенства.

Во главѣ такихъ ревнителей стоялъ уніатскій митрополитъ Ипатій Потѣй.

19 августа 1607 г. въ день воскресный, митр. Ипатій Потѣй, замѣтивъ въ г. Брестѣ священника Пречистенской церкви, о. Константина, идущимъ за Мухавецъ, перенялъ его на дорогѣ, сначала «ганебне и окрутне збилъ», а затѣмъ, надѣвъ на ноги кандалы и привязавъ за шею цѣпью къ возу («до кутьчого»), отвезъ означеннаго священника въ свое имѣнье Рожанецъ и, какъ заявляли православные жители Бреста, «нѣтъ вѣдома гдѣ его подѣлъ». Этого мало. При

¹⁾ Эта цифра обозначаетъ № документа настоящаго XXXIII тома Актовъ.

отъѣздѣ, Потѣй угрожалъ православнымъ, что доведеть дѣло до казни и отнятія у нихъ имѣнія и чести. 23 августа о вышеизложенномъ было подано въ Мельницкій гродскій судъ заявленіе, подписанное двадцатью четырьмя православными поручителями, изъ которыхъ чегыре священника, а остальные двадцать представители отъ шести православныхъ приходоѡ г. Бреста (Воскресенскаго, Крестовоздвиженскаго Михайловскаго, Пятницкаго, Пречистенскаго и Троицкаго) (130).

Въ этомъ документѣ православные заявляли, что Ипатій Потѣй «прошлыхъ лѣтъ, отъ часу немало, безъ воли и вѣдомости всей речи посполитой реліи Греческое», отдался въ послушаніе папѣ римскому, что послѣ подчиненія папѣ Потѣй сталъ чинить «великія и несносныя» притѣспенія какъ духовнымъ такъ и свѣтскимъ лицамъ, что онъ «церкви спустошилъ» и что о всѣхъ этихъ обидахъ шире было «оповѣдано и оказано» на сеймахъ и въ гродскихъ судахъ. Между тѣмъ, заявляли православные, на Варшавскомъ сеймѣ 1607 года состоялось опредѣленіе, утвержденное королевскою привилегіей,—чтобы всѣ христіане, исповѣдвающіе православную (греческую) релігію «ведле старожитныхъ звычаевъ и обрядоѡвъ, ведле постановенія и каноноѡвъ, отъ святыхъ отецъ постановленныхъ, безъ нарушенія сумненія людей посполитыхъ, вцале ненарушоне набоженство свое отправовали». (130)

Подъ угломъ зрѣнія приведеннаго документа интересно рассмотретьъ духовное завѣщаніе митрополита Ипатія Потѣя, напечатанное въ настоящемъ томѣ (по вторичной явкѣ въ Брестскомъ земскомъ судѣ) (138).

Духовное завѣщаніе м. Потѣя († 18 іюля 1613 г.) было написано 19 ноябрю 1609 г. письмомъ русскимъ. Въ такомъ видѣ оно было явлено 12 октября 1613 г. въ земскомъ Владимірскомъ судѣ, и въ слѣдующемъ году было внесено въ актовыя книги Брестскаго земскаго суда. И только въ 1787 году при вторичномъ внесеніи въ книги Брестскаго зем. суда переписано латинницей.

Обращаясь къ этому завѣщанію, мы находимъ въ немъ самооправданіе Ипатія Потѣя въ главномъ обвиненіи, которое, какъ было видно изъ только что приведеннаго брестскаго дѣла, на него зводила православная его паства, именно по вопросу объ уніи.

«Будучи крещенъ по обычаю восточной церкви,—пишетъ Ипатій Потѣй—я вѣрую во имя Отца и Сына, и Св. Духа, во святую единочестную и нероздѣлимую Троицу и во всѣ «артикулы» св. вѣры апостольской Каѡлической церкви, со всѣмъ усердіемъ (мощно) принимаю и непоколебимо содержу ее.—подъ главенствомъ и послушаніемъ вселенскому архіерею и епископу стараго Рима

послѣдую во всемъ преданіямъ св. благочестивыхъ отецъ и чинопослѣдованіямъ св. восточной церкви, въ согласіи и единеніи съ церковью Римскою, какъ и святые благочестивые отцы наши въ томъ же согласіи и единеніи пребывали и оказывали послушаніе столицѣ верховнаго Христова апостола Петра и настоятелю ся, что ясно видно на примѣрѣ моихъ предшественниковъ, митрополитовъ Киевскихъ какъ:—Исидоръ ¹⁾, пергаменная грамота котораго съ печатью привѣсной свидѣлствуетъ о семъ, второй Мисаилъ, ²⁾ а третій Михаилъ Рогоза.

Нѣкоторые наши противники говорятъ, будто мы приняли святую унію ради нашихъ временныхъ благъ. По чистой совѣсти предъ всеми людьми и предъ Богомъ исповѣдаю, что я сдѣлалъ это не къ пренебреженію (*vzgarda*) св. восточной церкви и святѣйшихъ патріарховъ, а ради важной своей и своихъ овецъ нужды въ душевномъ спасеніи, основываясь на словахъ Господа Спасителя моего Иисуса Христа, который ведя насъ къ тому единенію и любви братской, напоминаетъ: «о семъ познають, яко мои ученицы есте, коли згуду и любовь промежку себе заховете».

Къ сему также и то имѣлъ я предъ глазами, что ежедневно о соединеніи вѣры и совокупленіи св. божіихъ церквей Господа Бога въ молитвахъ церковныхъ просить, и въ то же время самымъ дѣломъ избѣгать этого единенія—это въ дѣйствительности какъ бы надъ Богомъ насмѣхаться.

Въ виду этихъ причинъ, по почину и руководству старшихъ, мы, съ добрымъ и чистымъ умомъ, приступили къ той святой уніи, какая была установлена на *вселенскомъ Флорентійскомъ соборѣ* отъ самихъ же пастырей и св. восточной церкви. На этомъ соборѣ все святые отцы восточной церкви признали установленнымъ старѣйшинство св. верховнаго ап. Петра и его наслѣдниковъ римскихъ епископовъ. Между ними и предшественникъ мой митр. Киевскій Исидоръ учинилъ это. Поэтому и мнѣ не годилось въ томъ его выдавать и остаться нарушителемъ присяги, такъ какъ онъ принялъ то соединеніе и отдался въ послушаніе римскому епископу не только за себя самого, но и за своихъ преемниковъ. Это же затѣмъ подтвердилъ своей грамотой и другой митрополитъ—Мисаилъ. Кромѣ сего, все чинопослѣдованія и обряды (*ceremonii i obradki*) св. восточной церкви по преданію святыхъ богоносныхъ отецъ въ цѣлости сохранены и привилеемъ святѣйшаго архіерея папы римского Климента VIII на вѣки ут-

¹⁾ По фамили Болгариновичъ, принявшій Флорентійскую унію и въ 1441 г. бѣжавшій изъ Москвы † 1463 г.

²⁾ 1472—1480 г. м. Киевскій, по фамили князя Пеструцкій.

вержены. Если же сіе вышесказанное кому не понравится, или покажется не вѣрнымъ,—прошу не осуждать, но предоставить на судъ Божій». (138).

Въ томъ же духовномъ завѣщаніи дальше находимъ слѣдующее.

«Что касается грамотъ, привилегій и другихъ доказательствъ и свидѣтельствъ, относящихся къ этой уніи,—а имѣются грамоты и привилегіи папскія и королевскія,—то я все ихъ сложилъ въ особый ящикъ, и если бы при жизни своей сего ящика съ бумагами не отдалъ, то мои сыновья ¹⁾ имѣютъ отдать таковой бискупу виленскому и его капитулу для сохраненія, ради вѣчнаго памятованія, чтобы это не изгубило по чужимъ рукамъ ходя, какъ первыя грамоты и доказательства уніи, принятой на соборѣ Флорентійскомъ (138).

Этихъ мѣсть изъ завѣщанія м. Потѣя достаточно, чтобы понять, что онъ былъ убѣжденнымъ сторонникомъ Рима и что онъ враждебно относился къ православному населенію. Это былъ противный Потѣю и далекій ему лагерь. Съ нимъ онъ не имѣлъ ничего общаго. Онъ не надѣялся и на своихъ—уніатовъ, а быть можетъ и сознавалъ въ душѣ, что предпринятое имъ соединеніе—дѣло не вполне чистое.

Ревнителі изъ среды р.-католическаго духовенства на Подляшья дѣйствовали послѣ провозглашенія Брестской уніи путемъ судебныхъ исковъ и процессовъ. Въ поводахъ недостатка не было. Довольно было уже одного желанія получать съ новыхъ овецъ десятину.

Такъ въ г. Мельникѣ началось слѣдующее характерное дѣло.

Въ 1600 году, 13 апрѣля, Мельницкій магистратъ формально заявилъ, что ксендзъ мѣстнаго костела совершенно неправильно подалъ въ королевскій судъ жалобу на жителей г. Мельника, обвиняя ихъ въ захватѣ костельной земли и неплатежѣ костелу ни «капщины» (дохода съ корчемъ), ни десятины. Для доказательства своей правоты жители потребовали, чтобы ксендзъ провѣрилъ при посредствѣ землемѣра свои владѣнія и тогда они, мѣщане, готовы учинить всяческую справедливость. Что же касается десятины, то такой «ни предки ихъ, ни они сами не давали и нынѣ не должны давать». (116)

Вскорѣ по этому дѣлу послѣдовало королевское распоряженіе съ предписаніемъ подкоморію Дрогичинскому, въ присутствіи градскаго суда, разобрать это дѣло. 15 іюня 1600 г. въ судъ явился ксендзъ плебанъ Мельницкій, а съ другой

¹⁾ Въ семь завѣщаніи называются три сына м. Пиатія—живые Иванъ и Петръ и умершій—Бриштофъ.

стороны бурмистръ, члены магистрата, мѣщане и православное духовенство г. Мельника.

Когда по требованію подкоморія были предъявлены суду самыя древнія документы сторонъ, то оказалось, что у православныхъ нашелся только актъ ревизіи Мельницкихъ полей, совершенной сорокъ лѣтъ тому назадъ кор. ревизоромъ Димитріемъ Сапѣгой, ¹⁾ и что священники Мельницкихъ православныхъ церквей не имѣли никакого права или привилегіи на церковную десятину, что они владѣли только по три волски земли, наданной ихъ церквамъ во владѣніе издревле, что этимъ они только и пользуются и что наданной десятины съ мѣщанъ греческой религіи не получаютъ и ее никогда не имѣли. Это подтвердили и сами граждане. (119)

У плебана оказалась привилегія князя Александра—Витовта Кейстутевича ²⁾. Изъ тщательнаго разсмотрѣнія этой привилегіи, равно какъ и другихъ документовъ, относящихся къ правамъ Мельницкихъ гражданъ, сверхъ сего изъ частныхъ показаній подкоморій установилъ, какіе именно уволокъ издревле (ab antiquo) принадлежатъ католикамъ, и у кого означенные участки во владѣніи состоятъ до настоящаго времени.

Подкоморій сдѣлалъ подробный перечень тѣхъ уволокъ, которыя состояли въ 1600 году во владѣніи «русскихъ и еретиковъ или пріобрѣтены отъ католиковъ». Оказалось, что такихъ волокъ было 73. Среди фамилій православныхъ мѣщанъ Мельника, которыя по данному поводу всѣ перечисляются, обращаютъ на себя вниманіе: Блоховичи, Возовичи, Волосевичи, Восковичи, Вѣровичи, Гнсты, Голимонты, Гримашковичи, Дорошевичи, Дудичи, Заневичи, Зерченици, Керки, Кныши, Козичи, Копачи, Кривянки, Курковичи, Мелепковичи, Олешковичи, Панухны, Пастушки, Пекелки, Полозки, Посвѣты, Проскурники, Пухальскіе, Пятки, Расколотки, Сикорскіе, Смушковичи, Стечковичи, Токаревскіе, Хачевичи, Шершили, Шаколы, Шилы, Яголковичи, Яроцкіе. Послѣ этого изслѣдованія подкоморій сдѣлалъ постановленіе, что съ указанныхъ волокъ ксендзъ Мельницкій и долженъ получать десятину. (119)

¹⁾ Эта ревизія была произведена Димитріемъ Ивановичемъ Сапѣгой въ 1563 г. Акты Виѣ. Арх. Ком. т. II. Boniecki, Roczet rodów 303.

²⁾ Въ 1383 году 21 октября принялъ р. католичество, а за тѣмъ подъ влияніемъ Іульяніи, жены в. к. л. Ольгерда, принялъ православіе съ именемъ Александра, когда же Ягелло вступилъ на польскій тронъ, то принялъ опять латинство. Wolf—Rod Gedymina—Krakow 1886 r. str. 56.

Но чрезъ недѣлю, 23 іюня 1600 года, въ городскомъ Мельницкомъ судѣ былъ заявленъ протестъ Мельницкаго бурмистра и его рады, отъ имени всего мѣщанскаго общества, противъ разслѣдованія подкоморія Дрогичинскаго Геронима Иржиковича о десятинахъ, 15-го іюня. Въ протестѣ было указано, что подкоморій «въ то время оставилъ, будто бы, безъ уваженія доводы и свидѣтельства старыхъ людей, заслуживающихъ вѣры, а равно также и реестры городскіе, показанные ему городскимъ управленіемъ и потому въ пользу плебана Мельницкаго, въ своемъ донесеніи (relacyi), поданномъ имъ въ градскій Мельницкій судъ, написалъ, что въ г. Мельникѣ 73 волоки, хотя ихъ не р. католики, но Русь держала и съ нихъ повинности и доходы въ церкви русскія, съ давняго времени, по примѣру своихъ предковъ отдавали, что онъ посчиталъ людей вѣры католической вмѣсто волокъ, что въ г. Мельникѣ только 28½ волокъ, съ которыхъ католики и мѣщане десятину давали на костель. Все это протестующіе мѣщане Мельницкіе всюду готовы были доказывать» (120).

Дальше дѣло о десятинахъ въ Мельникѣ приняло такой оборотъ: 5 іюля 1600 г. Мельницкій плебанъ обжаловалъ предъ градскимъ судомъ протестъ мѣщанъ по сему дѣлу, отъ 23 іюня, и требовалъ, чтобы ему была выдаваема десятинна съ 73 волокъ. Въ свою очередь, бурмистръ отъ имени Мельницкихъ мѣщанъ, въ присутствіи вознаго, заявилъ градскому суду, что плебанъ требовалъ, чтобы ему платили десятину мѣщане «русской» вѣры.

Въ присутствіи вознаго магистратъ и мѣщане заявили, что они обязуются платить десятину на Мельницкій костель только съ 28½ волокъ, наравнѣ съ р. католиками. Что же касается остальныхъ, которые вопреки реестровъ и книгъ присвоиваетъ ксендзу подкоморій, то они не дадутъ десятины, до рѣшенія дѣла королемъ. При этомъ мѣщане готовы были присягнуть, что они ничего не утаиваютъ съ своей стороны (121).

Въ 1611 г., дня 22 октября, по тому же дѣлу о десятинахъ въ пользу Мельницкаго костела, составъ магистрата опять былъ вызванъ въ королевскій судъ. Ксендзь снова обвинялъ въ неуплатѣ десятины не только съ тѣхъ полей, которыми владѣли р. католики, но также и съ тѣхъ, которые перешли въ руки православныхъ русскихъ (144).

Какимъ путемъ шло дальше это дѣло—не можемъ сказать, но не подлежитъ сомнѣнію, что оно не могло закончиться въ теченіе полулѣтя.

Граждане г. Мельника съ лавниками во главѣ охотно давали десятину духовенству «греческаго обряда» и въ тоже время не выдавали таковой плебану Мельницкаго костела.

Въ 1649 г. дня 23 іюня, по жалобѣ Мельницкаго ксендза, король вызвалъ Мельницкихъ лавниковъ и гражданъ въ судъ съ требованіемъ уплаты десятины за послѣднее пятилѣтіе сразу (259).

Плебанъ же Мельницкій чрезъ вознаго, въ томъ же 1649 году наложилъ арестъ въ домѣ Мельницкаго войта Стефана Вержбы на десятину съ 30 волокъ въ г. Мельникѣ, выдаваемую, будтобы, Мельницкими гражданами «попамъ» Мельницкимъ безъ всякаго права (260, 261).

Болѣе сильнымъ средствомъ для привлеченія православныхъ въ унию и латинство было очищеніе отъ нихъ городскихъ магистратовъ. Какъ это дѣлалось, свидѣтельствуеъ слѣдующій фактъ.

Въ 1600 г. 28 августа въ актовыя книги Мельницкаго грод. суда былъ внесенъ позовъ требовавшій жителей города Мельника въ королевскій судъ по обвиненію ихъ въ томъ, что въ должности райцевъ состоятъ не р. католики, а еретики или русскіе. Вслѣдствіе сего, будто бы къ большому поношенію р. католической религіи, «ни богопочтеніе, ни торжественные праздники не отправляются правильно» и инныя многія неурядицы бьютъ ключемъ. Поэтому предписывалось ратману и райцамъ явиться въ королевскій задворный судъ, чтобы тамъ принять нужныя инструкціи относительно даннаго уряда и относительно избранія райцевъ (122).

Римско-католическое духовенство сверхъ того не прочь было навести на православный русскій народъ подозрѣніе въ нарушеніи общественнаго спокойствія и въ измѣнѣ политической.

Въ 1610 г. ксендзъ плебанъ Мельницкій занесъ въ Мельницкій гродскій судъ жалобу на войта Іоанна Щербича, ратмана, райцевъ и лавниковъ г. Мельника, а также на всѣхъ Мельницкихъ гражданъ, что они, будучи съ костельной каедры неоднократно явно и публично увѣщиваемы и убѣждаемы удерживать и отвращать русскихъ отъ ихъ праздника «*кличане*» (т. е. зеленые святки), не только означенныхъ русскихъ не отвращаютъ отъ гнусностей и скандаловъ, совершаемыхъ въ этотъ день, но даже вопреки всякой справедливости благоприятствуютъ имъ въ томъ.

Далѣе, въ документѣ, дается самое описаніе названнаго народнаго русскаго праздника. Вотъ оно въ передачѣ, близкой къ буквѣ акта.

Въ ближайшее къ празднику св. Троицы воскресенье, наканунѣ и въ самый день, отъ утра до вечера, — по улицамъ города, лугамъ, полямъ, лѣсамъ, около плебаніи и подлѣ самаго костела Мельницкаго, почти въ центрѣ города нахо-

дящагося, ходятъ русскіе мужчины и женщины, съ рожками или дудами, тимпанами и иными многими деревенскими инструментами, приспособленными къ танцамъ, пляшутъ различные танцы, по обычаю языческому, скачутъ, словно сарапча вверхъ и внизъ, кричатъ и взываютъ: Ваалъ, Ваалъ. Такъ они дѣлаютъ въ пьяномъ видѣ и не устаютъ дѣлать это безъ перерыва. При этомъ, нѣсколько разъ въ день подходя къ костелу и останавливаясь, поднимаютъ страшный крикъ и шумъ, и учиняютъ скандалы и дѣянія, самыя возмутительныя, дерзкія и недостойныя для слуха. Нѣкоторые же пьяные рѣжутъ себя ножами въ честь Ваала, обрекая себя насильственной смерти. ¹⁾

Это заявленіе плебана подтвердилъ возный. Однако, онъ ограничился лишь общимъ выраженіемъ, что въ означенные плебаномъ дни онъ видѣлъ различные танцы и гнусности, совершаемыя русскими обоюго пола, а равно тѣхъ же русскихъ пьяными, близъ плебаніи, у костела, плясавшими, кричавшими и производившими шумъ (140).

Въ 1630 г. жители гор. Бѣльска, въ лицѣ ратмана, райцевъ, лавниковъ и представителей мѣщанъ въ числѣ 65 человекъ были вызваны въ королевскій судъ по дѣлу о беспорядкахъ, происшедшихъ между ними и православными въ предшествующемъ году, при разборѣ въ мѣстномъ городскомъ судѣ дѣла, возбужденнаго протопопомъ Михайловской церкви (177).

Въ 1633 г. православные Дрогичинцы были привлечены къ суду за то что на пятой недѣлѣ великаго поста (judica) въ г. Дрогичинѣ появилось двадцать человекъ виленскихъ православныхъ братчиковъ (confraternitatis fidei vocatae Nalivaicorum ex Vilna); что въ пятницу 14 марта они вмѣстѣ съ толпой народа пришли въ Никольскую церковь, а затѣмъ въ теченіе всего дня и ночи ходили по церквямъ какъ бы съ триумфомъ, звонили въ колокола и подняли среди православныхъ движеніе (198) ²⁾.

Въ 1636 г. 28 апрѣля въ Брянскомъ судѣ разбиралось новое дѣло объ отнятіи православными названной Михайловской церкви г. Бѣльска у униатовъ (202).

Въ 1637 г. Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ—священникъ церкви Явленія арх. Михаила и инстигаторъ брянскаго град. суда—призванъ къ корол.

¹⁾ Это описаніе заслуживаетъ самаго серьезнаго вниманія и историка, и этнографа. Можно думать, что жалобщикъ ксендзъ значительно сгустилъ краски, что народъ не Ваалу праздновалъ въ „клеванс“.

²⁾ Чѣмъ вызывалось это появленіе въ Дрогичинѣ виленскихъ братчиковъ и какой оно имѣло исходъ не имѣемъ данныхъ. Но возможно, что оно имѣло связь съ измѣненіемъ положенія православной церкви послѣ 14 марта 1633 г. (180).

заворному суду по обвиненію въ возбужденіи среди мѣщанъ Бѣльска волненія умовъ и въ происходившихъ въ Бѣльскѣ религиозныхъ волненіяхъ жителей (206).

Въ 1652 г. въ Дрогичинскій градскій судъ былъ поданъ протестъ подьятскимъ старостой Іеронимомъ Халецкимъ на дрогичинское православное населеніе о возбужденіи смуты, при чемъ во главѣ православныхъ были поименованы: Дрогичинскій игумень Пахомій, и священники: Кипріанъ, Пименъ и Іосифъ Горбатый. Всѣмъ имъ было поставлено въ вину, что, состоя въ постоянныхъ письменныхъ сношеніяхъ съ Хмѣльницкимъ, поименованныя лица скрывали это отъ народа, опасаясь возобновленія войны. Нынѣ же подъ видомъ жертвоприношенія и подъ предлогомъ совершенія Богослуженія въ храмахъ греческаго обряда, именуемыхъ народомъ «церкве», утверждаютъ въ народѣ не священные догматы и учатъ не богопочтенію, но заражаютъ народъ и воспитываютъ ядовитую ярость противъ католической вѣры, возбуждая въ народѣ мятежь и смуту. Наконецъ, вопреки всякой пристойности и духовному призванію—ведутъ народъ ко злу и приказываютъ молить Господа за предводителя козаковъ, клятвoprеступника, врага нарушающаго договоры, измѣнника Хмѣльницкаго. Прибѣгая къ совершенію богослуженія, чтобы этимъ легче прикрыть свои преступныя дѣянія, они обратили свои храмы, посвященные богопочтенію, въ вертепы разбойниковъ, ибо тамъ происходятъ нечестивыя собранія, самыя худыя совѣщанія, клятвoprеступныя махинаціи, нарочитые (*fastuosos*) триумфы; тамъ, къ гибели рѣчи посполитой, сдѣлали склады разнаго рода вооруженія, пороха, сѣры и ядеръ, торжествуя, звонятъ въ колокола, учреждаютъ необычныя моленія и процессіи съ народомъ явно и открыто, и если приближаются побѣдители, то встрѣчаютъ ихъ съ неслыханными кликами и благословеніями за здоровье и невредимость измѣнника Хмѣльницкаго и всего козачьяго войска (268).

Въ 1655 г. сначала настоятель р. кат. Дрогичинскаго костела ксендзъ Павелъ Потриковскій, а затѣмъ войтъ и нѣкоторые члены магистрата подали въ Дрогичинскій градскій судъ заявленіе о сношеніяхъ православныхъ Дрогичинцевъ съ козаками и о какой то процессіи, устроенной православными на 2-й недѣлѣ вел. поста 1655 г. въ г. Дрогичинѣ. Въ документъ поименовано 14 православныхъ мѣщанъ изъ русской забужной части Дрогичина въ качествѣ зачинщиковъ. Имъ поставлено въ вину 1) что тотчасъ послѣ начала войны они стали распространять, къ гибели Польши,—симпатіи къ дѣлу козаковъ, 2) что 16 февраля 1655 г. во вторникъ 2-й недѣли вел. поста (*invocavit*) мужчины, разряженные въ священническія одежды, а женщины въ альбахъ--хо-

дили по улицамъ г. Дрогичина, и заходили въ дома своихъ единомышленниковъ. Затѣмъ соорудили деревянный крестъ, и, взявъ вмѣсто звона мѣдную хозяйственную посуду, чтобы звономъ ея давать знать о своемъ шествіи,—въ сопровожденіи громадной толпы слѣдовали за крестомъ, при чемъ одинъ изображалъ собой священника и давалъ причащеніе изъ чаши, сдѣланной изъ рѣдьки, а «гости и коммуниканты» изъ рѣпы и моркови или изъ сахарнаго гороха (sisere) и изъ иныхъ овощей, другіе же наливали въ такіе же сосуды пиво и пили *«за здоровье Бога Людскаю»*.

Все это дѣлалось, будто бы, съ тою цѣлью, чтобы выставить на посмѣяніе обряды р.-католической вѣры (277 и 279).

Религіозная борьба начавшаяся послѣ Брестской уніи на Подляшьи приняла особенно громадные размѣры въ 30-хъ годахъ XVII вѣка. Король Владиславъ IV далъ православнымъ привилегію, которой обезпечивалъ полную свободу въ отправленіи религіозныхъ своихъ дѣлъ. (180). Эта послѣдняя привилегія вызвала большое оживленіе въ церковной жизни на Подляшьи.

Въ нашихъ документахъ отмѣчаются событія на этой почвѣ изъ жизни Бѣльска и Дрогичина.

1633 г. 25 іюня въ г. Бѣльскѣ, въ мѣстной соборной церкви св. Богоявленія совершалъ литургію священникъ Воскресенской церкви о. Силуанъ Козмичъ, согласно своей очереди. Въ церкви присутствовалъ уніатскій епископъ Владимирскій и Брестскій Іосифъ Мокосѣй—Баковецкій. Было много молящихся. Все шло чинно. Но когда по окончаніи литургіи епископъ вышелъ на амвонъ и сталъ говорить, чтобы исповѣдующіе религію греческую не раздѣлялись въ вѣрѣ, но чтобы повиновались духовенству, то одинъ изъ присутствовавшихъ въ храмѣ мѣщанъ—Германъ Хомиковичъ—подалъ епископу письменное прошеніе, съ ходатайствомъ, чтобы онъ оставилъ ихъ при дарованныхъ имъ правахъ. Прочитавъ это прошеніе—епископъ очень разгнѣвался и ушелъ изъ храма (188).

Это дѣло приняло затѣмъ очень серьезный оборотъ. 8 сентября 1633 г. въ день Рождества Пресвятой Дѣвы Маріи, въ четвергъ (по нов. календ.), присланный отъ уніатскаго епископа Владимирскаго и Брестскаго намѣстникъ Тимофей Симоновичъ, по уговору съ протопопомъ и уніатскими священниками и съ составомъ магистрата р.-католической лавицы, собрали католиковъ и уніатовъ въ костелъ. Отсюда вся эта толпа, вооружившись кто чѣмъ могъ, напала съ великимъ шумомъ на братскую Богоявленскую церковь. Церковь оказалась замкнутой. Тогда печати (колодки) были

взломаны и, открыты внутренніе замки, и церковь съ утварью и книгами была взята и замкнута новыми замками. У православныхъ, такъ обр., насильно была отнята ихъ святыня. Мало этого. Уніаты выгнали изъ расположеннаго близъ церкви домика помѣщавшагося тамъ дѣяка и завладѣли какъ церковью, такъ и тѣмъ домикомъ.

Православное населеніе города могло сдѣлать только то, что въ Мельницкія городскія книги 18 сентября занесенъ былъ протестъ представителями православнаго бѣльскаго Богоявленскаго братства. При этомъ братство ссылалось на то, что какъ само оно было утверждено законными привилегіями, такъ и на основаніи привилегій владѣло названной церковью.

Во главѣ православнаго Брестскаго братства въ эту пору стояли: бурмистръ старой рады Савка Глевичъ, райца старой рады Янъ Прокоповичъ Монаховичъ, старосты и дозорцы: Григорій Пацкевичъ Степанковичъ и Германъ Тимофеевичъ Гоминковичъ.

Прошло двѣ недѣли и 21 сентябрю братство снова подверглось новому нападенію. Уніатскій Бѣльскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ и зять его свящ. Иванъ Гарасимовичъ, будучи пьяными, напали на бывшій при церкви домъ, въ которомъ помѣщалась братская школа; учителя (бакаляра) бывшаго въ школѣ оскорбили словами, избили и выгнали изъ этого дома, а учениковъ разогнали (186 и 187 ср. 203).

Столкновенія между уніатами и православными продолжались еще и въ 1636 году, при чемъ приняли особое направленіе.

Король выслалъ на Подляшье особую комиссію, которая должна была раздѣлить храмы между православными и уніатами.

Въ 1636 г. 17 марта королевскіе комиссары внесли въ актовыя книги Бѣльскаго грод. суда актъ по дѣлу о разборѣ ими претензій православныхъ жителей г. Бѣльска. Жители Бѣльска раскрыли предъ комиссарами тѣ великія обиды, которыя православные терпѣли въ государствѣ отъ разныхъ свѣтскихъ и духовныхъ лицъ, и въ религіи своей были такъ отягчены, что не только были лишены возможности слушать православное богослуженіе въ единственной церкви, находившейся въ столичномъ городѣ Вильнѣ, но не могли свободно пользоваться свв. таинствами, крестить дѣтей, погребать умершихъ.

Уніаты Бѣльскіе представили комиссарамъ нѣкій «контрактъ» между православными съ одной и уніатскимъ Владимирскимъ епископомъ съ другой стороны, который былъ составленъ при посредствѣ друзей («amicis»). Въ силу сеймовой конституціи 1636 года этотъ контрактъ комиссары уничтожили.

Далѣ приступивъ къ разслѣдованію дѣла. Комиссары занесли въ актъ слѣдующія результаты:

«Сверхъ нѣсколькихъ униатовъ, представленныхъ въ г. Бѣльскѣ комиссарамъ,—болѣе они не видѣли. Православныхъ же оказалось большое количество (wielki tłum). При этомъ комиссарамъ былъ поданъ списокъ всѣхъ домовъ, нежелающихъ быть въ униі. Комиссары приняли въ уваженіе слѣдующія обстоятельства: 1) количество православныхъ и униатовъ, 2) заявленіе священниковъ Воскресенской и Никольской церквей, съ ихъ прихожанами, о нежеланіи быть въ униі и о томъ, что они никогда не состояли подъ властью униатскаго владыки, развѣ по принужденію, 3) добровольный уступочный актъ б. кievскаго митрополита Ипатія Потѣя на Богоявленскую церковь, наданную Бѣльскому братству патр. Гереміей, и 4) что самое это братство утверждено на коронаціонномъ сеймѣ. Въ виду этихъ основаній, и въ виду того, что прихожане Воскресенской и Никольской церкви желали оставаться при своихъ священникахъ и не желали отступать отъ православія, а равно, въ виду того, что Богоявленская церковь дана братству константинопольскимъ патріархомъ и уступлена ему м. Потѣемъ, три указанныя церкви—Воскресенскую Николаевскую и Богоявленскую—королевскіе комиссары присудили православнымъ со всею утварью, землями и принадлежностями, и именно подъ власть владыки Луцкаго.

Что же касается униатовъ, то хотя комиссары нашли ихъ въ столь незначительномъ числѣ, что ихъ могла бы вмѣстить и одна церковь, тѣмъ не менѣе «въ надеждѣ на унию и присоединеніе тѣхъ, которые отступили отъ нея»,—комиссары присудили имъ церковь Пречистой и церковь св. Троицы съ ихъ утварью, землями и принадлежностями. Какъ православныя, такъ и униаты были введены комиссарами во владѣніе указанными церквами. Сверхъ сего комиссары дали «вольность» православнымъ посѣщать униатскія церкви и наоборотъ, и отправлять по взаимному желанію богослуженія. Православнымъ мѣщанамъ подтверждено право свободнаго доступа къ городскимъ учрежденіямъ. Исполненіе обѣими сторонами этого постановленія было обезпечено штрафомъ въ 10 т. польск. злот. съ нарушителя. Въ заключеніе комиссары сдѣлали отъ себя такое наставленіе: обѣ стороны должны жить между собой въ полномъ согласіи, съ взаимнымъ почтеніемъ и уваженіемъ должны относиться другъ къ другу, въ особенности къ католическимъ ксендзамъ (194).

1636 г. 18 марта (ст. кал.) бѣльскіе мѣщане вступили во владѣніе соборной церковью, присужденною имъ комиссарами со всею утварью и имуществомъ. Но

уніатскій протопопъ Феодоръ Якубовичъ совершенно не желалъ отдавать нѣкоторыхъ вещей, а именно православнымъ не были возвращены изъ свящ. одеждъ: 1 спитрахиль, 1 стихарь, и книги: Бесѣды на Апостолъ, книга правилъ Св. Отцовъ, книга Св. Григорія—Мниха, Требникъ—Стратилоской печати, Ермолой—малый нотный, Чинъ освященія церкви, Часословъ—Виленской печати. А кромѣ всего—домъ, принадлежащій церкви. По этому поводу былъ занесенъ протестъ въ Мельницкія грод. книги отъ имени правосл. Луцкаго епископа, братства и православныхъ прихожанъ Бѣльской соборной церкви священникомъ Бѣльской Никольской церкви о. Петромъ Токаревскимъ (195).

7-го апрѣля, когда прихожане Богоявленскаго собора, составлявшіе братство при этой церкви, стали разбирать означенный домъ и перевозить его на цменгаръ у Богоявленской церкви, чтобы тамъ построить кельи для монаховъ,—уніатскій составъ магистрата, лавники и райцы—вмѣстѣ съ уніатскимъ протопопомъ Феодоромъ Якубовичемъ и его зятемъ. Брянскимъ священникомъ, собрались къ этому домику и сначала поносили рабочихъ ругательствами, а затѣмъ избили возчиковъ (200).

Въ тоже время въ г. Бѣльскѣ, рука объ руку съ уніатами, дѣйствовали р.-католическіе ксендзы.

Въ 1636 г. 21 марта, когда причтъ Бѣльской Никольской церкви, возвращенной королевскими комиссарами православнымъ, долженъ былъ похоронить тѣло скончавшагося своего прихожанина мѣщанина Ивана Прокоповича, то викарій приходскаго костела ксендзъ Симонъ и канторъ (пѣвецъ)—Садовскій отрѣзали у колоколовъ на звонницѣ Никольской церкви веревки, а затѣмъ вырѣзали у звоновъ языки (сердца --била) и унесли съ собой. Священникъ Никольской церкви пригласилъ вознаго и заявилъ жалобу въ Мельницкій гродскій судъ (197). 1636 г. 28 марта, возный дѣлалъ въ г. Бѣльскѣ дознание относительно факта обрѣзки веревокъ и языковъ отъ колоколовъ на звонницѣ Никольской церкви. Когда возный потребовалъ у ксендза Симона отвѣта на вопросъ:—по чьему распоряженію онъ сдѣлалъ это? Ксендзъ Симонъ отвѣтилъ, что онъ только послалъ къ уніатскому протопопу съ требованіемъ, чтобы *въ великую пятницу* не звонилъ, а въ церковь не посылалъ. Возный потребовалъ указанія, гдѣ находятся заграбленныя била, и ксендзъ возвратилъ ихъ возному (196).

Благодаря дружному натиску уніатовъ и р. католиковъ, православные жители Бѣльска не долго пользовались церквами Богоявленской, Никольской и Воскресенской, отданными имъ королевскими комиссарами предъ Пасхой 1636 г.

На второй день Пятидесятницы (по нов. кал. 16 мая, а по стар 6 июня), эти церкви снова насильно отняты были уніатами у православныхъ.

Это печальное дѣло происходило такъ.

Бѣльскій подстароста Иеронимъ Бембовскій, уніатское духовенство и нѣкоторые изъ мѣщанъ, пригласили офицера Яна Соколовича съ 100—200 человекъ солдатъ, и съ заряженными пушками—сдѣлали нападеніе на означенныя церкви и отняли ихъ штурмомъ. Въ эту пору на цементахъ церковныхъ было не мало православныхъ. Послѣднихъ избивали палками или даже поранили саблями,—такихъ возный поименовалъ 7 человекъ. Но больше всѣхъ пострадалъ православный епископскій намѣстникъ, жившій въ Бѣльскѣ, игуменъ Паисій Мостицкій. Во время этого нападенія уніаты застали его въ одной изъ церквей, схватили, издѣвались надъ нимъ, а затѣмъ подъ карауломъ отправили въ тюрьму. 24 мая о. Паисій явился въ Мельницкій грод. судъ и тамъ занесъ свою жалобу съ изложеніемъ описаннаго насилія со стороны уніатовъ (203).

Объясняется такой неожиданный поворотъ дѣла въ пользу уніатовъ очень легко той грамотой кор. Владислава IV, которая была издана 8 апрѣля 1636 г. Эта грамота Владислава IV была издана на имя тѣхъ же королевскихъ комиссаровъ, которые были назначены для разбора претензій о церквяхъ между православными и уніатами. Комиссары эти были изъ Короны, а не изъ Литвы.

И что-же? Король пишетъ, что изъ различныхъ мѣстъ въ достаточной мѣрѣ онъ освѣдомился, будто означенные комиссары вопреки изданнымъ правительствомъ инструкціямъ пріѣзжали безъ предварительнаго оповѣщенія, по которому какъ православные, такъ и уніаты могли-бы съѣхаться и отозваться въ какой изъ нихъ вѣрѣ до того времени были они сами и какими церквями уніаты спокойно владѣли. и по настоянію только однихъ православныхъ, церкви de facto отдавали православнымъ. Этимъ дается вредный примѣръ къ отреченію отъ уніи.

Такъ напр., въ Красноставѣ церковь св. Троицы, въ Рубешовѣ другая церковь, которая до сихъ поръ была въ уніи, въ г. Бѣльскѣ двѣ школы, богадѣльня и Богоявленская церковь отданы неожиданно православнымъ.

Удивительнѣе всего кажется королю, что обѣ стороны поступаютъ въ столь важномъ дѣлѣ, касающемся вѣры и спасенія столь большого числа людей, такъ поспѣшно, безъ предварительнаго опубликованія и основательнаго разслѣдованія дѣла. Король видитъ опасность, чтобы вслѣдствіе сего уніа не погибла и преждевременное рѣшеніе уніатовъ какъ духовныхъ, такъ и свѣтскихъ не повело бы къ потери ихъ душъ и правъ.

Въ виду этого король предписываетъ, чтобы комиссары вторично отправились въ означенныя мѣста, предварительно опубликовавъ объ этомъ и назначивъ определенное время обѣимъ сторонамъ для дачи показаній и тѣ церкви возвратили уніатамъ, какъ отнятыя у нихъ опрометчиво (199) Православнымъ (дисунитамъ) должны быть отданы худшія церкви (podlejsze cerkwie). Король, правда, въ концѣ этого указа оговаривается, что комиссары должны разслѣдовать обстоятельно, были ли эти церкви въ законномъ владѣніи уніатовъ и отправлялось-ли богослуженіе въ нихъ непрерывно? Но при этомъ онъ прямо указываетъ, что, по его внутреннему убѣжденію (интенціи), церкви должны оставаться во владѣніи уніатовъ.

Кромѣ выше указанныхъ, комиссары будто бы неправильно отдали православнымъ церкви въ Каменецъ-Литовскомъ и другія церкви, которыя имѣли фундуши, составленные въ пользу уніатовъ. Эти церкви, по словамъ короля,—по всей справедливости и основательности. д. б. возвращены уніатамъ. Король воспрещаетъ, наконецъ, короннымъ комиссарамъ свои обязанности выполнять въ вел. кн. Литовскомъ, гдѣ назначены свои особые комиссары (199).

Совершенно аналогично съ тѣмъ, что мы наблюдали въ г. Бѣльскѣ, шла изъ за церквей и въ Дрогичинѣ борьба между православными и уніатами.

1636 г. 14 марта королевскіе комиссары прибыли въ г. Дрогичинъ, для успокоенія диссидентовъ греческой религіи и возвращенія имъ церквей, отнятыхъ на унію. Этими комиссарами были: «директоръ» комиссіи староста Городенскій Станиславъ Гавріиль Зборовскій, члены: ключникъ Луцкій, каролевскій секретарь Янъ Станишевскій, дворянинъ Григорій Четвертинскій и дворянинъ Андрей Загоровскій. Согласно съ данными имъ королемъ инструкціями комиссары произвели разслѣдованіе объ уніатахъ и православныхъ. Результатъ этого дознанія занесенъ въ актовую книгу названными комиссарами въ такой формѣ.

а) Относительно Спасской церкви.

Не имѣя предъ глазами ни одного уніата и не будучи въ состояніи дознать, есть ли они и сколько ихъ, неунитовъ же нашедши полное число и цѣлое мѣстечко, которое называлось «русскимъ», и видя, что они какъ одинъ человекъ единомышленно стоятъ при своей православной вѣрѣ,—комиссары, присудили въ пользу православныхъ церковь св. Спаса со всей утварью, землями и относящимися къ ней принадлежностями, и отдали ее въ ихъ дѣйствительное владѣніе подъ властью владыки—неунита Луцкаго, нынѣшняго и послѣдующихъ (192).

б) Относительно Троицкой церкви.

Прихожане этой церкви, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, лично заявили комиссарамъ, что они не желаютъ оставаться въ униі, что если на словахъ по принужденію и страху и называются униатами, то на дѣлѣ они исповѣдуютъ православную вѣру. Въ виду громаднаго количества православныхъ прихожанъ этой церкви и въ виду того, что данная церковь была фундована самими мѣщанами, которые заявили о своемъ желаніи остаться въ православіи—комиссары отдали Троицкую церковь подъ власть Луцкаго православнаго владыки.

в) Прихожане Св. Никольской церкви также заявили комиссарамъ, что раньше со своимъ священникомъ они согласились и отступили въ унию; но нынѣ они желаютъ принадлежать къ православной вѣрѣ (исповѣдывать «противную униі вѣру—*diversam confessionem*). Комиссары навели справку о фундаторахъ и колляторахъ этой церкви, и когда оказалось, что право патроната этой церкви принадлежитъ шляхтѣ, то комиссары оставили эту церковь въ ея настоящемъ положеніи—въ рукахъ униатовъ, не уменьшая права на патронагъ тѣхъ лицъ, которыя являются православными—до тѣхъ поръ, пока между колляторами установлено будетъ соглашеніе относительно данной церкви.

г) Пляцъ Пречистенской церкви комиссары присудили въ общее пользованіе какъ православныхъ, такъ и униатовъ (192).

Въ 1636 г. 9 апрѣля, тѣже комиссары, которые въ г. Бѣльскѣ производили разборъ церквей между православными и униатами (см. № 192—4) пріѣзжали и въ м. Клещели съ тою же цѣлію. Здѣсь православные, вмѣстѣ со своимъ священникомъ, заявили, что они не желаютъ оставаться въ униі. Комиссары отдали православнымъ церкви: св. Николая и пустую церковь св. Георгія, съ условіемъ, чтобы православные при ней содержали священника (201).

Религиозная борьба на Подляшши въ сороковыхъ и пятидесятыхъ годахъ XVII вѣка была въ полномъ разгарѣ.

Въ 1644 г. священникъ Троицкой униатской церкви Иванъ Малишевскій, въ день памяти избіенія младенцевъ Иродомъ, 10 января, въ понедѣльникъ, арестовалъ тѣла умершихъ, пограбилъ за бракъ воловъ, задержалъ на дорогѣ православнаго священника, отнялъ у этого священника серебрянный крестъ и неизвестно куда дѣвалъ. Другой разъ, когда инокъ Бѣльскаго монастыря Никодимъ Федоровичъ возвращался послѣ напутствія больного св. Тайнами, кс. Малишевскій, съ толпой извѣстныхъ ему людей, задержалъ его на дорогѣ, и сначала поносилъ бранными словами, а затѣмъ напалъ и сталъ наносить побои, при чемъ вырывалъ волосы, влачилъ по землѣ, толкалъ ногами, снялъ съ него ризу, епитрахиль и иноческія одежды, отнялъ серебрянный потиръ съ лжицей и возду-

хами, выбросилъ изъ чаши на землю св. Тайны и сталъ топтать ногами и всё вещи унесъ съ собой (234 и 239).

Въ 1652 году въ г. Дрогичивѣ всё православныя церкви были частію запечатаны мѣстнымъ подстаростой Флоріаномъ Коссовскимъ, частію подъ угрозой быть запечатанными обложены неподлежащими и несправедливыми налогами въ пользу старосты. За православныхъ дрогичинцевъ вступились иноки мѣстнаго монастыря съ игуменомъ Пахоміемъ Пацковскимъ во главѣ. Они обратились съ жалобой къ королю. Притѣсненія подстаросты шли въ разрѣзъ съ закономъ, фундушомъ и привиллегіями, такъ какъ только староста являлся властью—по отношенію къ духовнымъ лицамъ. Король отъ 3 іюля 1652 г. приказалъ грамотой на имя старосты, чтобы церкви были распечатаны немедленно и высказалъ пожеланіе, чтобы это дѣло съ жалобой болѣе къ нему не восходило, и чтобы впредь духовенству не было чинимо никакого утѣсненія (267, 269).

Не смотря, однако, на всё насилія, православныя къ половинѣ XVII вѣка въ Подляшья были еще въ значительномъ числѣ.

Отъ 1662 года въ актовѣ книгѣ Мельницкаго гродскаго суда сохранилась крайне интересная перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ, составленная въ іюнѣ 1662 г. на предметъ взысканія подати «*subsidiium reipublicae*», согласно постановленію сейма того же 1662 г.

Эта перепись составлялась настоятелями приходо́въ р.-католическими ксендзами-коммендаріями или плебанами и православными священниками-пресвитерами. По нѣкоторымъ приходамъ списки русскаго населенія были провѣрены по распоряженію еп. Владимірскаго и Брестскаго Яна Михаила Потѣя—мельницкимъ пресвитеромъ Валеріаномъ Пораемъ. При подачѣ въ судѣ, списокъ по каждой деревнѣ подкрѣплялся присягой съ колѣнопреклоненіемъ (*juramentum согрогае*) одного или двухъ, а иногда и болѣе свидѣтелей изъ данной деревни. Такой порядокъ составленія переписи служить ручательствомъ въ томъ, что она имѣетъ характеръ высокой степени достовѣрности.

Перепись эта поголовная, съ обозначеніемъ родственныхъ отношеній въ каждомъ домѣ между его членами (отецъ, мать, жена, сынъ, дочь, братъ, сестра, деверь, золовица, внучка и т. д.). Нерѣдко указывается положеніе этого члена въ данномъ домѣ—поданный, коморница, поварь, ткачъ, кухтикъ, коваль, паробокъ, дѣвка, дѣвка наемная, прачка, хлопецъ, пастухъ, пѣстунка, холопъ, охотникъ и т. д.

Перепись эта имѣетъ глубокой интересъ. Она даетъ непрерываемый матеріалъ для составленія понятія о населеніи Мельницкаго повѣта въ половинѣ XVII в. въ отношеніи вѣроисповѣдному и семейному. Въ-

стѣ съ тѣмъ по ней можно съ полною основательностію судить о населенныхъ пунктахъ Мельницкаго повѣта, количествѣ населенія, личныхъ взаимоотношеніяхъ—господъ и рабовъ (293).

Суда по означенной переписи, въ Мельницкомъ повѣтѣ, въ 1662 году «русской» вѣры было шестнадцать приходовъ—Витулинскій, Гнойненскій, Долговскій, Дрелевскій, Жерчицкій, Журобичскій, Корницкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мельницкій, Мшанскій, Остромечинскій, Прохенскій, Семятичскій, Состекскій и Хотичскій. Въ каждомъ изъ этихъ приходовъ былъ особый священникъ.

Р.-католическихъ приходовъ было пятнадцать:— Борзиловскій, Боцьковскій, Горецкій, Дядьковицкій, Лосицкій, Межирѣчскій, Мелейчицкій, Мельницкій, Немировскій, Немойскій, Островскій, Росошскій, Сарнацкій, Семятичскій и Ходиновскій.

Заслуживаетъ вниманія, что въ цѣломъ рядѣ деревень Мельницкаго повѣта осѣли паны—шляхта, и уже поголовно р.-католической вѣры. Они владѣютъ подданными, которые также отнесены къ р.-католическому исповѣданію. Но плотная масса населенія коренного, старожитнаго, состоитъ изъ крестьянъ (293).

Борьба за свою древнюю религію представляетъ только одну сторону жизни православнаго Подляшья. Религіозныя взаимоотношенія тогдашняго общества могутъ быть въ достаточной степени ясно поняты только при условіи изслѣдованія нравственныхъ и культурныхъ устоевъ данной среды. Въ этомъ отношеніи весьма драгоцѣнны тѣ документы, которые освѣщаютъ состояніе тогдашняго общества въ отношеніяхъ нравственности и культуры. Объ этомъ въ данномъ томѣ мы находимъ цѣлый рядъ интересныхъ подробностей.

Въ началѣ XVII вѣка на Подляшши во всей силѣ было «Литовское право» (146). Духовенство относилось къ классу земянъ. Съ него взимались въ казну всякаго рода поборы въ королевскую казну. Только офиціально завѣренный фактъ пожара, истребившаго все имуществу, послужилъ мотивомъ къ освобожденію священника Прохенской церкви Мельн. п. отъ этой подати въ 1611 г. (147). Священники православныхъ церквей постановленіемъ сейма 1627 г. обязаны были къ уплатѣ поземельной подати (de bonis). Отъ 1628 г. сохранилось по этому поводу требованіе сборщика податей съ Мельницкихъ и Лосицкихъ церквей, объ уплатѣ не только подати, но и пени (172).

Религіозно-нравственное вліяніе Польши отразилось на религіозныхъ убѣжденіяхъ и нравственности православнаго населенія Подляшья отрицательно.

Тутъ мы можемъ привести только такіе два факта изъ обыденной жизни какъ бракъ въ близкой недозволенной степени родства (80) и дѣло объ изнасилованіи (123).

Землянинъ Бѣльскаго повѣта Яцко Гринкевичъ Гриневецкій былъ подвергнутъ епископомъ, чрезъ формальную грамоту, отлученію, за вступленіе въ бракъ съ нѣкоей Богданой, въ недозволенной степени родства. 18 августа 1576 епископъ Владимірско Берестейскій Θεодосій издалъ грамоту о снятіи означеннаго отлученія. Изъ нея видно, что отлученный зсм. Гриневецкій письменно ходатайствовалъ о снятіи отлученія предъ митрополитомъ. Послѣдній переслалъ эту просьбу самому епископу Владимірекому, съ согласіемъ на прощеніе. По полученіи переписки отъ митрополита, епископъ Владимірскій обсудилъ дѣло «съ капитулою» и рѣшилъ снять съ зем. Гриневецкаго наложенное отлученіе, съ тѣмъ, чтобы впередъ подобные браки не служили примѣромъ, чтобы сглаживали грѣхъ молитвой, слезами и милостыней и во всемъ ходили по заповѣди Божьей (80)

Достаточно вникнуть въ подробности бытоваго дѣла объ изнасилованіи крестьянской дѣвицы Жданы, дочери крестьянина изъ дер. Буковичъ Якова Коваля, чтобы понять ту нравственную обстановку, среди которой складывалась и проходила жизнь Подляшья.

Потерпѣвшая явилась 11 іюня 1602 г., въ градскій Мельницкій судъ для дополненія своего перваго заявленія по данному дѣлу. Въ первый разъ «по незнанію права и неимѣнію въ готовности свидѣтелей» она слѣлала не достаточно полное заявленіе. Данный документъ сообщаетъ рядъ подробностей о тѣхъ невозможныхъ условіяхъ, въ которыхъ находились дѣвушки и женщины въ имѣніяхъ. Надъ честью ихъ положительно надругались паны, ключники и арендаторы (123).

О степени культуры на Подляшья громко свидѣтельствуетъ цѣлый рядъ наѣздовъ и насилій. Въ настоящемъ томѣ помѣщено свыше двухъ десятковъ фактовъ возмутительныхъ наѣздовъ и грабежей преимущественно на лицъ духовныхъ и всяческихъ оскорбленій, которымъ они подвергались.

а) Въ началѣ октября 1562 г. въ г. Мельникѣ былъ убитъ сынъ мельницкаго Пречистенскаго протопопа о. Давида. Вечеромъ 4 октября, въ воскресенье, онъ отправился «на бесѣду» къ мѣщанину Ивану Кобылякѣ и былъ тамъ убитъ. Отецъ убитаго указалъ какъ на виновниковъ этого убійства на нѣкоего «посла городскаго» и двухъ «стражей» при немъ, которымъ бурмистры поручили въ эту пору городъ въ управленіе (64).

б) Въ маѣ 1580 г. священникъ русской Козерадской церкви, о. Андрей со своими двумя сыновьями, которые были дяками при названной церкви и съ

двумя наймитами, вооружившись ружьями и луками сдѣлалъ наѣздъ на домъ боярина путнаго изъ сел. Передѣлья, Войтеха Николаевича. Результатомъ этого наѣзда было то, что самъ этотъ бояринъ, его жена и двое «хлопять» были жестоко избиты, и кромѣ того повреждена была изгородь вокругъ дома. Потерпѣвшій путный бояринъ занося жалобу въ земскій судъ, при сознаниі вознаго объ осмотрѣ ранъ на потерпѣвшихъ, между прочимъ указываетъ, что онъ обвиняетъ не только названныхъ лицъ, но и княгиню Ковельскую, которая является «паней» названнаго священника (84).

в) Въ 1582 г. 3 февраля, священникъ Грушовецкой Николаевской церкви, Брест. п., собственноручно избилъ палкой войта, котораго послалъ къ этому священнику гродненскій намѣстникъ, по дѣлу мѣщанки Ганны Лебцовичъ. Последняя находилась у священника въ услуженіи въ продолженіе десяти лѣтъ ничего не получила за свою службу (86).

г) Въ концѣ октября 1582 года клещельскій подстароста Ленартъ Фальковский напалъ на священника русской клещельской церкви о. Гавріила и его сына Демьяна, когда они ѣхали по дорогѣ и жестоко избилъ обоихъ. При осмотрѣ представителями клещельскаго земскаго суда у перваго найдено было 14, а у втораго 16 тяжелыхъ ранъ, такъ что свидѣтели вынесли тяжелое впечатлѣніе, что потерпѣвшіе сдѣлали и живы останутся. Нельзя не отмѣтить ту подробность, что клещельскій священникъ называется въ документѣ: «sacellanus ruthenicus alias pop ruski» (89).

д) Въ 1595 г. бѣльскій мѣщанинъ убилъ сына Никольскаго попа. Пріятели убитаго обратились къ возному коронному Бѣльской земли, чтобы онъ взялъ убійцу и выдалъ его для казни. Во время казни нѣкій дворянинъ Феодоръ Телятицкій старался убійцу отдать на поруки городу, сталъ похваляться: «ахъ, вы такая-сякая Русь, мы не одного, а нѣсколько десятковъ уьемъ!» Когда палачъ отрубилъ голову преступнику, тотчасъ силою вырвали тѣло, не извѣстно съ признаками жизни или нѣтъ. Когда же мѣщане хотѣли узнать—живъ ли онъ или нѣтъ, то панъ Телятицкій сталъ гоняться за нѣкоторыми, пытаясь кого либо зарубить на смерть (109).

е) Въ 1604 г. свящ. Гнойненской православной церкви о. Трофимъ Вержба, возвращавшійся изъ г. Янова былъ остановленъ на дорогѣ мельникомъ мѣщ. Симеономъ Лосицкимъ. Священника опрокинули на землю, стали выдергивать волосы изъ бороды и обратно повели его въ городъ, издѣваясь надъ православной русской вѣрою, называя ее языческою. Этого мало. Были наполнены большія чаши (vitriolis magnis) и сначала принуждали священника пить чрезъ

силу; въ заключеніе эти чаши разбили о голову священника. Раненый и избитый священникъ былъ снова опрокинутъ на землю и у него отняты деньги — флориновъ 56 ¹⁾ 21 грошъ (125).

ж) Въ слѣдующемъ 1605 году 22 мая, въ воскресенье, когда свящ. о. Трофимъ Вержба поутру шелъ въ церковь Рождества Богоматери для совершенія богослуженія, то на улицѣ г. Мельника на него напалъ мѣщ. Семень Яроцкій и избилъ его такъ крѣпко, что онъ остался еле живымъ (129).

з) Въ 1608 г. 23 апрѣля, священникъ Гнойненской церкви о. Трофимъ Вержба въ г. Мельникѣ, въ домѣ мѣщ. Гацковича, оскорбилъ словами и дѣйствіемъ свящ. Козерадской церкви о. Сака, который предъявилъ грод. суду при жалобѣ волосы, вырванныя изъ его головы (132).

и) Въ 1633 г. 9 августа, священникъ Боковичской церкви о. Іакинфъ подвергся оскорбленію словами со стороны двор. Павла Варшицкаго. Священникъ направлялся въ дер. Борзиловку для совершенія таинства крещенія. У самой деревни Борзиловки панъ Варшицкій напалъ на него, изругалъ и угрожалъ оружіемъ (185).

к) Въ 1635 г. дворянинъ Христофоръ Бернацкій, напалъ 2 іюня на православнаго (ritus graeci) священника Савичской церкви о. Ивана Вержбицкаго, въ г. Лосицѣ, на Бѣльской ул., изранилъ его, избилъ и отнялъ 40 флор. польск. (189).

л) Въ 1636 г. въ праздникъ православныхъ «Упомяновъ», какой то дворянинъ Іосифъ Тарковскій, съ толпой пьяныхъ крестьянъ, русскихъ, числомъ до 20 человекъ, напалъ на Коссовскій костелъ, ксендза избилъ, и когда бывшіе въ костелѣ школьники стали убѣгать сначала на хоры, а затѣмъ на крышу костела, нападавшіе стали ихъ ловить и нѣкоторыхъ избили (205).

м) Въ 1636 г., въ октябрѣ мѣсяцѣ, въ день храмового праздника Межирѣчской св. Николаевской церкви, три дворянина съ пріятелями и помѣщиками въ домѣ священника этой церкви убили нѣкоего Страховича (204).

н) Въ 1639 г. свящ. Боковецкой церкви, Мельн. п., о. Іакинфъ окончилъ мировой дѣло съ двор. Гинчей о нападеніи и нанесеніи ранъ, о чемъ и заявленіе подали въ мельницкій грод. судъ (210).

о) Въ 1641 г. діаконъ Дрогичинской Преображенской православной церкви о. Кипріанъ подвергся обидѣ и насилію со стороны пана Ивана Колачковскаго и его слуги Кринскаго. Послѣдній отнялъ у діакону сначала телѣгу съ лошадыю, затѣмъ вторично 12 апрѣля, въ то время какъ названный о. Кипріанъ, по при-

¹⁾ Въ началѣ XVI столѣтія флоринъ == ок. 130 коп.

нѣтому издревле обычаю, ѣздилъ съ крестомъ въ деревни прихода—Рудники, Василево и др. для собиранія добровольныхъ подаеній отъ крестьянъ (pauperisavit et eleimosinabat) то Кринскій, по приказанію своего пана Колачковскаго, напалъ на дорогѣ на названнаго діакона близъ д. Корчева, когда онъ съ полнымъ возомъ собранной милостыни подѣзжалъ уже къ дому, оскорбилъ его словами, вырвалъ, бросилъ на землю и топталъ крестъ, избилъ и ранилъ прислужника и закрістіана Ивана Готовицкаго и захватилъ весь возъ. Въ возѣ было: фасолей (pisogum) 1½ корца (корецъ=¼ бочки=4,88 четверика), пшеницы 3 шанка, озимой пшеницы 3 корца, муки 2½ корца, ячменя 2 корца, овса 2 корца, гороха 1 корецъ, коноплянаго сѣмени 1 шанокъ, проса 3 гарнца, яицъ 66 штукъ, кожа угря, готовыхъ денегъ 1 флоринъ (215).

п) Въ 1643 г. священникъ Михайловской церкви въ сел. Городокъ, Мельн. п., при возвращеніи изъ гор. Соколова, въ воскресный день, былъ на дорогѣ оскорбленъ словами и дѣйствіемъ, съ нанесеніемъ ранъ, дворянами нѣкими братьями Буяльскими (225).

р) Въ 1644 г. священникъ Журобицкой православной церкви Захарія Докудовскій, его жена, родной братъ Василій, и сынъ Александръ потеряли отъ нападенія нѣкоего дворянина Альберта Орабковскаго, съ его подданными изъ сел. Журобичъ. Отъ полученныхъ побоевъ Василій Докудовскій скончался. Самъ о. Захарія поспѣшно сталъ убѣгать въ храмъ, чѣмъ спасся отъ смерти, хотя и получилъ нѣсколько ранъ на лицѣ и рукахъ. Тяжкія раны нанесены были женѣ священника и его брату. А сына не только жестоко избили, но въ желѣзныхъ оковахъ отвели въ им. Журобичи, гдѣ и продержали до тѣхъ поръ, пока не явился уже возный Мельницкаго повѣта. Жалоба, занесенная о. Захаріей въ Мельн. град. судъ, полна возмутительнѣйшихъ подробностей издѣательства (236).

с) Въ 1645 г., 13 марта, бѣльскіе уніаты во главѣ съ бурмистромъ Каспоромъ Блядовскимъ напали на православную Никольскую Бѣльскую церковь, при помощи топоровъ открыли церковныя двери и ворвались въ церковь, и, схвативъ священника этой церкви инока о. Гедеона Пасковича, влачили за волосы по цментарю, били по-лицу и тяжело избили обухами и палками. Кромѣ означеннаго инока были избиты и нѣкоторые православные прихожане этой церкви (238).

т) Въ 1646 г., 25 августа, когда свящ. православной Гнойненской церкви о. Димитрій Вержба, совершавшій богослуженіе въ Хлопковской церкви и возвращавшійся съ женой домой въ Гнойно, былъ въ дорогѣ, то на Остромечин-

скомъ полѣ на него напалъ нѣкій двор. Мощенскій вмѣстѣ съ помощниками, избилъ его и жену и заgrabилъ лошадь съ повозкой и бывшимъ на ней имуществомъ (245, 246).

у) Въ 1649 г. свящ. Хлопковской церкви о. Павелъ Сосновскій подвергся наѣзду со стороны двор. Луки Галензовскаго, державшаго въ арендѣ им. Остромечинъ и Хлопковъ (257).

ф) Въ 1651 году священникъ православной Докудовской перкви о. Стефанъ Вержбовскій былъ убитъ ударомъ «обуха» въ лобъ—гайдуками маршалка в. к. л. Радивила изъ деревни Островковъ Станиславомъ и Матвѣемъ Буяржиками (264).

х) Въ 1654 г., 29 июня—въ день свв. апп. Петра и Павла—свящ. Семятичской церкви о. Георгій Алядовскій, по приглашенію ксендза Слоховскаго, присутствовалъ при совершеніи первой обѣдни въ Семятичахъ, а затѣмъ съ иными почтенными іереями былъ приглашенъ къ угощенію. Панъ двор. Альбертъ Щитовскій оскорбилъ о. Георгія словами, а затѣмъ приказалъ своимъ слугамъ его схватить изъ-за егола, вывести за дверь, избилъ и ограбилъ—имущество и деньги (276).

ц) Въ 1658 г. свящ. Семятичской церкви о. Дмитрій Вержба подвергся ограбленію со стороны пана Ротовскаго въ январѣ, Нѣкрашевича и Каменецкаго въ іюлѣ. Первый заgrabилъ четырехъ воловъ, второй—скоть и движимое имущество, а Каменецкій—хлѣбъ съ полей и домашній скоть и птицу (282, 283 и 284).

ч) Въ 1660 г. священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба подвергся нападенію и оскорбленію дѣйствіемъ со стороны крестьянъ деревни Мощонь, Мелън. стар. Дѣло было 29 ноября 1660 г. Священникъ ѣхалъ въ дер. своего прихода Русскій Боратынецъ для совершенія таинства крещенія и миропомазанія надъ больнымъ ребенкомъ. Крестьяне остановили лошадь, опрокинули сани и, окруживъ выпавшаго въ снѣгъ священника, начали наносить ему палками побои, крича «бей, убей», а одинъ сталъ на колѣни и сказалъ: «тебя, попе, незадолго уьемъ, и кровь твою съ тебя высосемъ». При этомъ: нападеніи сломали у священника крестъ, сосудъ съ св. миромъ разбили и отняли. едиптрахиль (288).

II.

Историческія данныя объ отдѣльныхъ церквахъ Западной Россіи до половины XVII в.

Считаемъ своимъ долгомъ изложить и свести въ одно цѣлое документы даннаго тома, которые содержатъ въ себѣ не одно только упоминаніе о православныхъ храмахъ, а рядъ драгоценныхъ подробностей изъ минувшей ихъ жизни. Самымъ удобнымъ планомъ при выполненіи этой работы считаемъ алфавитный порядокъ, который позволяетъ наиболѣе легко ориентироваться каждому пользующемуся томомъ, особенно безъ достаточнаго знанія древняго актовaго языка.

Въ сел. **Аинѣ**, Минск. в., православная церковь во имя арх. Михаила существовала *издавна*,—задолго до Брестской уніи и имѣла земельный надѣлъ и подданныхъ. 4 октября 1545 г. кор. Сигизмундъ Августъ утверждаетъ наданье этой церкви, совершенное въ это время княземъ Иваномъ Васильевичемъ Сокомерецкимъ ¹⁾ (41).

Въ мѣст. **Андреевѣ**, Брест. п., была церковь въ XVI в. до уніи. По завѣщанію 18 августа 1584 г. въ ней погребенъ князь Андрей Феодоровичъ Острожецкій (—Головня) ²⁾. Умирая безъ потомства этотъ князь поручилъ свою жену «въ опеку и оброну» князю Константину Константиновичу Острожскому, князю Александру Пронскому, каштеляну Браславскому Александру Съмашкѣ и др. (93).

Въ м. **Басловѣ**, нынѣ с. Басловцы, Слуцк. у., церковь въ честь св. Симеона до XVI в. При ней былъ надѣлъ пахатной земли и подданные. Отъ 19 іюля 1556 г. князь Семень Юрьевичъ Слуцкій по праву патронага принялъ на свя-

¹⁾ Wolf въ своей книгѣ „Kniaz. Lit. Rus.“, стр. 496—7, свидѣтельствуетъ, что князь Ив. ас. Сокомерецкій († 1578 г.) въ 1541 г. 21 октября получилъ привилегію на Аничскую державу.

²⁾ Документъ сообщаетъ нѣкоторыя важныя генеалогическія и экономическія подробности. Такъ изъ него видно, что князь Андрей Феодоровичъ былъ женатъ на дочери королевскаго маршалка Михаила Еловича Милинскаго—Анастасіи Михайловнѣ. Шваграми его были: 1) земскій берестейскій судья Адамъ Потій, за которымъ была одна его сестра—Анна, и 2) подсудокъ берестейскій двор. Богушь Тухевичій, за которымъ была его другая сестра—Марина. По Wolf'у вн. Андрей Феодоровичъ Головня—Острожецкій въ 1569 г., въ замкѣ Лудкомѣ, присягнулъ на вѣрность уніи Литвы съ короной. Въ 1570 г. этотъ князь владѣлъ селомъ Острожецъ въ Лудкомѣ повѣтѣ. Умеръ безъ потомства въ 1595 г. (Kniaz. Lit. Rus. Str. 133—3).

щенническое мѣсто къ сей церкви священническаго сына изъ села Морщанъ Кирилла Ивановича. Такъ какъ онъ сталъ священствовать послѣ смерти своего предшественника о. Мирона, то ему было поставлено условіемъ содержать пожизненно вдову о. Мирона, если она не выйдетъ замужъ (57). 1558 г. 29 января, Семень, князь Слуцкій ¹⁾, подтверждаетъ фундушъ церкви Басловской. въ людяхъ, наданныхъ его предками, при чемъ означенные люди совершенно освобождаются отъ присуда княжескаго намѣстника (61).

Въ г. **Браславль**, церковь во имя Богоматери заложилъ виленскій воевода *Монивидъ*. Это указаніе даетъ полное право относить постройку этой церкви къ началу XV вѣка, такъ какъ Монивидъ Войтехъ, староста Виленскій 1396—1412, сталъ воеводой виленскимъ съ 1413, умеръ около 1424 ²⁾. Съ разрѣшенія в. к. Витовта Монивидъ надѣлилъ эту церковь пахатными землями и бортными, лугами, озерами, рѣками и людьми свободными, данными въ количествѣ 12 домохозяевъ, и кромѣ того имъ же даны этой церкви: корчма въ г. Браславль и дворець Суботовщина и установлена десятина съ Браславля и съ имѣнія Дрисвятскаго и Обольскаго (12). Церковь въ г. Браславль сгорѣла при намѣстникѣ—Юріи Зеновичѣ (12). Годъ точно не устанавливается. Но судя потому, что здѣсь разумѣется Юрій Ивановичъ Зеновичъ, умершій въ 1508 году ³⁾ можно думать, что этотъ несчастный случай произошелъ на рубежѣ XVI вѣка.

Въ м. **Богушевичахъ**, ⁴⁾ Мин. в., православная церковь существовала еще въ XV вѣкѣ. Въ 1501 г. на содержаніе священника надано—2 куницы пахатной земли и на 45 возовъ сѣножатей. Обязанностью священнику ставится, чтобы онъ служилъ въ церкви и научалъ людей—какъ Богу служить (6).

Въ г. **Берестъ**, (Брестъ) въ XV в. каменная церковь, православная Свв. безсребренниковъ. Сергія и Вакха была построена на улицѣ Русской нѣкимъ Иваномъ Иваницкимъ. Священникомъ къ этой церкви строитель «зятялъ», (пригласилъ) о. Нафанаила Фалилеевича.

¹⁾ Wolff, Kniazowie Lit. Ruscy. str. 333 указываетъ соименнаго князя въ лицѣ Семена Юрьевича Одельковича † 1560 г. О старшемъ его братѣ князѣ Юріи Юріевичѣ въ Минскихъ актахъ сообщается, что въ 1553 г. онъ предписалъ своему намѣстнику, чтобы ежегодно отдавалъ Слуцкой церкви по 4 ведра меду и не воспрещалъ духовенству пользоваться урочищами? (Собр. древн. грам. Минск. г. стр. 13).

²⁾ Wolff J. Senatorowie u dygnitarze str. 72.

³⁾ Тамъ же str. 51.

⁴⁾ Нынѣ Игуменскаго уѣзда, 3-го благочинія, церковь Крестовоздвиженская. Товаровъ, А. Ист.-стат. справоч. кн. Мин. Ел.

Въ 1485 году, 23 апрѣля, индикта 5 ¹⁾ означенный священникъ составилъ завѣщаніе, въ которомъ пишетъ, что строитель «отгналъ» отъ церкви узаконнаго священника *«и противникомъ креста святого запродамъ»*. Лишенный своего приходскаго храма о. Нафанаилъ въ завѣщаніи побуждаетъ своихъ сыновей —Сергія и Марка «доходить» названнаго храма, въ случаѣ же они отказались бы отъ этого, то вручалъ это дѣло Кіевскому митрополиту и своему пастырю владыкѣ Владимирскому Θεодосію (4).

Въ 1613 году съ 4 на 5 іюля ночью въ г. Брестѣ произошелъ громаднѣйшій пожаръ. Отъ этого пожара пострадалъ храмъ православный св. Николая—сгорѣла крыша, и звонница съ колоколами, а кромѣ того сгорѣлъ—весь дворъ митрополита до тла, шпиталь, школа, сгорѣла ратуша, костель и при немъ школа римская, лавки въ рынкѣ и много домовъ. Убытокъ исчислялся въ 200 т. руб. Въ документѣ подробно выясняется почему виновниками этого пожара являются жида брестскіе (148).

Въ им. Буховичахъ, Брест. п., была православная церковь въ XVI в. но она называется существующей «издавна». Такъ какъ эта церковь находилась на уроч. Горбанахъ, то поэтому впослѣдствіи она стала называться *Горбанской* церковью, хотя, какъ видно ясно изъ настоящаго фундуша отъ 19 мая 1599 г., она называлась въ концѣ XVI в. Буховецкой. Фундаторами являются владѣльцы им. Буховичъ Верещаки ²⁾ мать и два сына. Въ актѣ указано, что этимъ фундушемъ совершители записи выполняютъ волю своей свекрови и бабки Анны Михайловны, урож. Буховецкой, и своего мужа и отца Ивана Верещаки.

Церковь эта «издавна» была надѣлена фундушемъ предками Буховецкихъ. Состоявшій при церкви земельный надѣлъ расположенъ былъ въ 8 участкахъ. Сверхъ сего Верещаки надали 7 морговъ. Въ числѣ древняго фундуша указывается: книги, звоны, всякія церковныя облаченія и сосуды. Священникамъ было предоставлено право брать «ярмарковое». Владѣльцы, при этомъ, обязуются уплачивать всякія подати и повинности, наложенныя на церковныя грунты и подъемное, и оборонять священниковъ во всеѣхъ судахъ. Фундушъ 1599 г. совершается на имя священниковъ «религій греческой православной святѣй-

¹⁾ Инд. показанъ неправильно. Съ 1585 г. начинается индиктъ 3-й съ сент., а до сент. идетъ 2. Но документъ безспорно совершенъ въ названномъ году, такъ какъ въ немъ называется епископомъ Владимирскій Θεодосій, какъ современникъ написанія документа.

²⁾ Верещака Іосифъ извѣстенъ уже въ 1465 году. Затѣмъ Бонедцій называетъ и еще нѣсколько лицъ этой фамилии, относя ихъ къ числу владѣльцевъ кобринскаго повѣта (Poczet rodow str. 368).

шихъ четверо—престольныхъ патріарховъ Іерусалимскихъ, Александрійскихъ, Антиохійскихъ и Константинопольскихъ» неунитовъ, нынѣшняго о. Симеона^а Нарукевича, священника Буховецкой церкви, а послѣ него по всѣмъ вѣкамъ слѣдующимъ священникамъ также вышеуказаннаго послушанія неунитамъ. Фундаторы предоставляютъ право подаванія Буховецкой церкви архіепископамъ, съ тѣмъ, чтобы они «подавали» эту церковь, наблюдали за порядкомъ и полной цѣлостью наданья, священниковъ непристойныхъ и преступныхъ наставляли и отъ церкви удаляли, а на ихъ мѣсто иныхъ пресвитеровъ назначали (114).

Въ сел. **Бытенѣ**, Слоним. у., при Преображенской церкви была въ началѣ XVII в. сооружена богадѣльня владѣльцемъ этого имѣнія подкоморіемъ слонимскаго повѣта Николаемъ Тризной и его женой Мариной урожденной Монвидь—Дорогостайской.

Цѣлью было дать пріютъ мѣстнымъ Бытенскимъ бѣднымъ калѣкамъ и большимъ вѣры православной, которые не могутъ жить своимъ трудомъ, и чтобы они помѣщаясь въ этой богадѣльнѣ прислуживали при храмѣ. Богадѣльня была—на 10 человекъ обоюга пола.

На содержаніе богадѣльни записываютъ основатели актомъ 1626 г., 17 декабря огорода овощевый и ежегодную изъ имѣнія выдачу:

1) наличными деньгами по 6 коп. грош. лит. 2) жита 6 бочекъ мѣры слонимской, 3) ячменя 3 бочки, 4) гречихи 3 бочки, 5) ярки 1 бочка, 6) соли 1 бочка, 7) вепря живого для выкормки и 2 бочки хлѣба для его выкормки, 8) ремонтъ, или постройка вновь на случай пожара или ветхости зданія.

Кромѣ того всѣ бытенскіе мѣщане и подданные им. Бытенскаго обязаны были на отопленіе богадѣльни давать по одному возу дровъ (169).

Въ им. **Бѣлавичахъ**, Волков. п. православная церковь во имя св. Георгія существовала до уніи. Въ 1599 году она владѣла землями и угодьями. Въ этомъ году 14 декабря вмѣстѣ съ имѣніемъ была передана въ держанье отъ воеводы Берестейскаго Андрея Лещинскаго зем. Фридеріку Турскому (150).

Въ сел. **Вавуличахъ**, Пинск. у. церковь уніатская. Подданные бискупа Виленскаго Марціана Тризны построили эту церковь въ честь Благовѣщенія пр. Богородицы. Въ 1631 г. 18 сентября отъ владѣльца бискупа означеннаго церковь была надѣлена фундушемъ. На содержаніе священника было дано три волоки (которымъ въ документѣ сдѣлано обмежеваніе). Фундаторъ поставилъ условіемъ, чтобы священники были уніатскаго вѣроисповѣданія и въ вѣдѣніи уніатскаго епископа Пинскаго, чтобы проповѣдывали слово Божье и совершали таинства съ

усердіемъ и нелѣпно по призванію, но чтобы не вмѣшивались въ Бездѣжскій приходъ (179).

Въ г. Вильнѣ, братскій св.-Духовскій храмъ съ монастыремъ и школой существовали уже къ концу 1604 года. 19 ноября 1604 года по вызову воеводы Берестейскаго, старосты Чечерскаго и Пропойскаго Христофора Зеновича и жены его Феодоры урожд. Воловичъ, какъ «фундаторки Виленскаго монастыря православія греческаго», — былъ вызванъ возный «на монастырь и кррунты братства церковнаго Виленскаго православія греческаго». Цѣлью этого посѣщенія было опечатать вещи, оставленныя при очищеніи помѣщенія въ братскомъ монастырскомъ домѣ супругами Рабко. Такъ какъ эти жильцы выѣхали оставивъ въ квартирѣ свои вещи, то эти вещи теперь были опечатаны печатью вознаго. 23 ноября всѣ вещи были занесены въ опись, освидѣтельствована цѣлость печатей, затѣмъ всѣ вещи были вынесены въ склепъ, и дверь его припечатана печатью. Эти два документа ясно говорятъ, что въ эту пору Виленское братство имѣло каменный двухъ этажный домъ, во второмъ этажѣ котораго помѣщалась школа, что въ 1604 году, старостою церковнаго Виленскаго братства былъ подкоморій Троцкій князь Богданъ Огинскій, что въ эту пору предиринимается братствомъ нѣкоторое особое стараніе о выселеніи изъ означеннаго братскаго дома—людей свѣтскихъ, чтобы очистить мѣсто для духовенства, что въ жизни братства въ эту пору особенно близкое участіе принималъ священникъ изъ имѣн. Глубокаго, принадлежавшаго Зеновичамъ, о. Демьянъ Добринскій, что уже монастырь въ эту пору (ноябрь 1604 г.) существовалъ, что школа помѣщалась въ монастырѣ. Въ г. Вильнѣ св. Духовскому монастырю въ 1625 г., во время мороваго повѣтрія, были отписаны, съ условіемъ погребенія при св. Духовской церкви:

1) домъ на заулкѣ, што бокомъ при церкви св. Духа и домъ за Острой брамой и «облиггъ» на 1 т. копъ грош.—по духов. зав. Марины Дмитровны Кононовичъ (161).

2) домъ и разный мѣховой. мануфактурный и металлическій товаръ,—по духовному завѣщанію Виленскаго купца Григорія Захаревича (162).

3) часть каменицы, по Конной улицѣ и движимое имущество— по духовному завѣщанію мѣщанина Андрея Ильича Субачича (163).

4) движимое и недвижимое имущество по духовному завѣщанію жены купца Виленскаго Елены Константиновны Зайць, именно третья часть товаровъ мѣховыхъ, и часть каменицы, слѣдующая ей послѣ брата (164).

5) недвижимое имущество и товары по духовному завѣщанію купца Виленскаго Лукаша Омельяновича (166).

Въ сел. **Вировѣ**, Мельн. п., церковь была фундована въ концѣ XV или въ началѣ XVI в. паномъ Павломъ Вировскимъ. Въ 1526 г. къ этой церкви поступилъ на приходъ свящ. о. Несторъ, которому дѣти названнаго Павла Вировскаго подали въ наслѣдственное распоряженіе какъ церковь, такъ «волоки церковныя и сѣнокати посвятныя». Какъ не лишнюю интереса подробность этого акта отмѣчаемъ, что священникъ о. Несторъ получилъ церковь «ведлугъ своего прикладу, штось тотъ попь приложилъ, стоячи (съ фундаторомъ) у прави, пенеши своихъ властныхъ 90 копъ грошей» (19). Отсюда видно, что патронату не чужды были подобные случаи, когда священникъ получалъ мѣсто, благодаря денежнымъ счетамъ между священникомъ и патрономъ. 90 копъ грошей въ переводѣ на современный курсъ составятъ около 500 рублей.

Въ м. **Вишничяхъ**, Грод. г., церковь существовала въ XVI в. Уже въ 1575 г. мѣщане просили владѣльца Павла Ивановича Сапѣгу за нѣкоего «поповича Вишничскаго Хилимона», чтобы онъ былъ назначенъ «дьякомъ» къ Вишницкой церкви и чтобы ему была дана для содержанія волока земли и домъ. Сапѣга согласился на это, въ виду ревностной службы Церкви Божіей означеннаго Хилимона и при этомъ освободилъ данную ему волоку отъ податей и повинностей «до того часу, поколя церкви Божой послугами своими дяцкими послугувати и пильновати будетъ» (79).

Въ **Волосовичахъ**, Минск. г. въ 1633 г. была церковь св. арх. Михаила. Земельный надѣлъ причта состоялъ въ шнурахъ черезполосно съ крестьянами и въ застѣнкѣ Клипъ на 5 морговъ. При этой церкви въ означенное время былъ священникомъ о. Осипъ Козурѣжичъ и дьякъ. Къ церкви Волосовичской въ эту пору была приписная въ сел. Латыголичахъ. Въ ней были только образа, утвари же не было. О построеніи Латыголичской церковки въ документѣ сохранено извѣстіе, что она была воздвигнута совмѣстно съ подданными сосѣднихъ помѣщиковъ. Въ 1633 г. было обыкновеніе, что кромѣ священника Волосовичской церкви сюда пріѣзжалъ во время праздниковъ священникъ подкоморія оршанскаго Адама Саковича и доходы дѣлились пополамъ между указанными священниками (184).

Въ сел. **Вортель**, Брест. п., православная церковь въ честь Рождества Пресв. Дѣвы Маріи была «издревле», ранѣе XVI вѣка. Такъ говорится въ грамотѣ кн. Александра 1505 г., которой разрѣшается чашнику Левку Богвитиновичу построить здѣсь городъ съ наименованіемъ его «Левковъ» и ввести магдебургское право (7). Значить церковь Вортельская должна быть отнесена къ началу XV вѣка.

Въ с. **Выгоновѣ**, Пинск. п., церковь существовала до уніи. Это ясно открывается изъ слѣдующаго акта. Въ 1582 г. 23 іюня кор. Стефанъ Баторій особой грамотой пожаловалъ дворянское достоинство и въ пожизненное свободное пользованіе 2 волоки земли въ Пинскомъ староствѣ, принявшему христіанскую вѣру изъ еврейства Митрофану Абрамовичу Волчковичу. Въ документѣ указывается, что названный Волчковичъ былъ обращенъ ко Христу владыкой Пинскимъ и Туровскимъ Кирилломъ Терлецкимъ, что онъ терпѣлъ отъ евреевъ насмѣшки и угрозы, что ради полной безопасности ему присвоится дворянское достоинство. Эти 2 волоки затѣмъ остаются въ родѣ Волчковичей,—одинъ изъ потомковъ котораго—Николай является священникомъ Выгоновской церкви (228).

Въ м. **Высоцкѣ**, Пин. п. церковь во имя Успенія Богородицы была надѣлена землей отцомъ князя Николая Льва Соломерецкаго, именно княземъ Иваномъ Богдановичемъ Соломерецкимъ, который жилъ въ второй половинѣ XVI в. и принималъ дѣятельное участіе въ дѣлахъ православной церкви, какъ напр. Виленскій съѣздъ 1599 г. православныхъ противъ уніи ¹⁾. Князь Иванъ Богдановичъ надавъ первому священнику Высоцкой церкви три волоки земли, второму священнику двѣ, дьякону—также двѣ, и пономарю—одну волоку, усадьбы въ м. Высоцкѣ, право бесплатнаго помола хлѣба и кромѣ сего сел. Вежицы, Пинск. п. Сынъ его Левъ Николай умеръ уже въ 1626 г., оставивъ послѣ себя жену Раину (ур. Гойская), сына Яна—Владислава и нѣсколько дочерей ²⁾. Условіемъ ставится: 1) чтобы священники при этой церкви всегда были въ православной вѣрѣ и въ послушаніи у Богоягленскаго Пинскаго православнаго братства, «его дозорѣ и опатрности», и 2) чтобы пономарь выбираемый съ общаго согласія обоихъ священниковъ и дьякона, былъ подѣ властью «отца протопопа» (212). Въ 1639 г. жена князя Льва Соломерецкаго Раина Николаевна вмѣстѣ со своимъ сыномъ княземъ Иваномъ Владиславомъ Соломерецкимъ подтвердили стародавній фундушъ «своихъ предковъ», при чемъ выясняютъ, что причтъ при этой церкви состоялъ изъ протопопа, священника, діакона и пономаря, и что кромѣ усадебныхъ участковъ въ м. Высоцкѣ причту принадлежало село Вежицы, въ Пинск. пов., съ крестьянами (213), называвшееся—«село церковное», мельница и корчма. Крестьянъ въ этомъ селѣ въ 1639 году было 6

¹⁾ Wolff Kniaz. Lit. Rusczy str. 498 и 500.

²⁾ Тамъ же str. 500—1. Благочестивая княгиня Раина умерла въ православіи въ 1645 г. Незадолго предъ смертью записала (въ 1639 г.) она православному монастырю въ Гойцахъ им. Курозваны (Тамъ же, str. 501).

службъ. Съ каждой службы они давали причту Высоцкой церкви по 80 грошей, по двѣ курицы и десятку яицъ. Кромѣ этого платили отъ каждой сохи по 16 грошей и 2 пѣнязя и давали меду 2 ведра и 2 котла или деньгами 17 злот. 17 грош. Кромѣ того подданные обязаны были работать по 8 недѣль въ году. Любопытно устанавливаемое въ документѣ распредѣленіе всѣхъ доходовъ съ этого села— Вяжичъ; настоятель получалъ 4 копы грош. и меду 1 ведро 1 котель, второй священникъ получалъ отсюда 4 копы гр. и полъ ведра меду, дьяконъ 2 копы гр. и полъ ведра меду и пономарь 50 грошей и котель меду, а остатокъ—настоятелю; послѣднему доходы съ корчмы и «пожорновщина» (211).

1644 г. 4 ноября означенная княгиня Раина сдѣлала на имя протопопа о. Данила Федоровича дополнительную запись, по которой надала на содержаніе причта Высоцкой церкви «гряду Миколскую лѣса» съ лугами и точно ограничила это новое владѣніе (235).

Въ с. Гнойнѣ, Мельн. пов., церковь св. Пятницы, православная, была уже въ XVI в. Извѣстно уже, что 25 мая 1592 года ловчій земли Подляшской Ярошъ Немира ¹⁾ утвердилъ за этой церковью, которая была построена его, Немиры, предками, земельный надѣль, наданный къ церкви его предками и точно опредѣлилъ «десятину». Эта послѣдняя опредѣлена въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волоки, съ селъ Гнойна, Нивиць и Вольки (102). Свящ. Гнойненской церкви въ началѣ XVII в. былъ о. Трофимъ Вержба, какъ видно изъ документа о передачѣ имъ «меморіала» (заемное письмо) отъ Пещатскаго, войта, королевскаго секретаря пана Вачевскаго—на 500 зол. польск. 25 апр. 1612 г. своей женѣ, въ видѣ обезпеченія ея вѣна (146).

1633 г. 13 мая супруги, Немиры Станиславъ и Ева, подтвердили и обмежевали давній фундушъ Гнойненской церкви—двѣ волоки въ трехъ поляхъ—съ озеромъ Тошильцемъ и луга по берегу р. Буга, съ огородами, съ домомъ и пр. строеніями, съ бесплатнымъ помоломъ въ гнойненскихъ мельницахъ, вареніемъ пива на свою надобность въ броварѣ, свободной ловлею рыбы въ р. Бугѣ (181).

Въ 1647 г. свящ. Гнойненской церкви былъ о. Дмитрій Вержба, купившій въ этомъ году у жителя Брестскаго повѣта нѣкоего Христофора Крупецкаго одного подданнаго изъ дер. Веляново съ женой, дѣтьми и движимымъ имуществомъ за 100 флор. польск. (249). Этотъ же священникъ былъ при Гнойненской церкви и въ 1653 году (270).

¹⁾ Родъ Немировъ ведетъ свое происхожденіе отъ нѣкоего Немира, бывшаго Мельницкимъ старостой во 2-й половинѣ XVI в. и женатаго на княжнѣ Овдотѣ Свирской. (Boniecki—Poczet rodów. Str. 205).

Въ сел. **Голубли**, Мельн. п., храмъ въ честь Пречистой долженъ быть отнесенъ къ XV вѣку. По свидѣтельству владѣлицы им. Голубля вдовы маршалка Яна Стецковича—Богданы (Феодосія) Богдановны ур. Сапѣжанки въ 1545 г.—церковь эта окружена «*съ давнихъ часовъ*» подданными («черезъ отчичовъ людей») означеннаго имѣнія Голубли. На содержаніе священника была установлена «десятина» по копѣ жита съ волоки. При этомъ было обусловлено, чтобы священникъ обязательно служилъ еженедѣльно въ субботу за упокой, а въ недѣлю за здравное богослуженіе. Въ 1545 г., 19 июля, названная владѣлица даетъ церковь въ с. Голубли священнику о. Ивану въ наслѣдственное родое держаніе и опредѣляетъ ему земельный надѣлъ: 5 волокъ, два сада и заливной лугъ у рѣки, и кромѣ того предоставила право пользоваться лѣсомъ изъ Голубяльской пущи для построекъ и на отопленіе. При этомъ на священника возлагается обязательство совершать еженедѣльно по средамъ богослуженіе за упокой, а по пятницамъ «за муку Божю» (40).

Въ им. **Горновѣ**, Брест. п., по раздѣлу 1586 г. братьевъ Горновскихъ были выдѣлены угодья («рѣзъ») въ пользу мѣстной Горновской церкви, при которой въ то время несомнѣнно уже былъ священникъ, и его усадьба—въ объемѣ 3 морговъ и 17 прutowъ. Въ документѣ упоминается между прочимъ и объ отводѣ «песку никуда негоднаго близъ церкви въ количествѣ двухъ морговъ на *могили*» (95).

Въ мѣст. **Городищѣ** Городищскаго замка, Мельн. п., была древняя церковь Пречистенская, несомнѣнно существовавшая еще въ XV в., затѣмъ—вторая новая церковь, въ честь Пресв. Троицы, была сооружена старостой Мстиславскимъ и Радошковскимъ княземъ Василюмъ Андреевичемъ Полубенскимъ. Послѣдній жилъ во второй половинѣ XV и въ первой половинѣ XVI в. между 1488 и 1550 г. ¹⁾ На Подляшѣ онъ является владѣльцемъ съ 1503 г., получивъ село Полубичи ²⁾. Желая сдѣлать эту церковь «соборомъ», строитель надѣлилъ ее фундушемъ въ количествѣ 4 волокъ земли и десятиной. При ней было три священника и диаконъ. Но около 1550 г. эта св. Троицкая «соборная» церковь сгорѣла. Отъ 26 августа 1550 г. князь Василій Андреевичъ Полубенскій совершаетъ формальный актъ ³⁾, по которому обязуется за себя и потомковъ воз-

¹⁾ Wolff.—Kniaziowie Lit.—Ruscy, str. 369—371.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Wolff въ вышеуказанномъ сочиненіи относитъ смерть князя Василя Андреевича Полубенскаго къ 4 марта 1550 г. и говоритъ, что онъ умеръ въ им. Городищѣ, но для погребенія отвезенъ въ Ківо-Печерскую Лавру (такъ же стр. 371).

двигнуть снова храмъ на мѣсто сгорѣвшаго, пока же того храма не будетъ выстроено, то указываетъ, чтобы всѣ земельныя угодья и десятина поступали въ пользу существующей въ Городищѣ «съ давнихъ часовъ» Пречистенской церкви. Послѣдняя также имѣла «кутъ» земли, которая поступала въ пользу обозначенныхъ трехъ священниковъ и діакона. При этомъ вмѣсто десятины указано давать по 4 копы жита изъ имѣнія, а на вино и другія церковныя потребности семь копъ грошей лит. Десятина, въ количествѣ одной копы жита съ каждой волоки, назначена съ деревень: Полубичи, Дубицы, Куты, Яблони, Яблоньскіе куты, Колѣно, Городище, Яново, Груда и Радца «хотя бы въ этихъ деревняхъ люди были и не греческой, а римской вѣры»—всѣ повинны давать десятину тѣмъ тремъ священникамъ и діакону. Обязанность духовенства:—совершать богослуженіе за короля и фундаторовъ, а по субботамъ и воскреснымъ днямъ и въ престольные праздники и нарочитахъ святыхъ—служить соборомъ, каждую пятницу—паннихиду за умершихъ родныхъ фундатора (263).

Въ им. **Городищѣ**, Новогр. п., церковь св. Іліи была сооружена въ концѣ XVI в. Яномъ Одаховскимъ р.-католической вѣры и его женой Александрой Скуминовой. Они же не только озаботились украшеніемъ этой церкви, но отвѣли на «поповскую усадьбу» и огороды селище Козьевское и Еванскій (Ивановскій) лугъ, всего мѣрою 3 волоки, 4 морга, 15 прutowъ, и придали одного подданного съ третьей частью «старой службы». На это наданье былъ составленъ фундушовой актъ на имя тогдашняго священника о. Ивана Федоровича. Вблизи церкви панъ Одаховскій соорудилъ «капличку» съ алтаремъ, по обычаю р.-католической церкви и завѣщалъ, чтобы тамъ были погребены тѣла его и супруги. Означенная чета Одаховскихъ умерла. Священникъ «прочъ отошелъ». Въ 1610 году, 12 ноября, сынъ фундаторовъ означенной церкви, г. Янъ Яновичъ Одаховскій и его супруга Александра Львовна уроч. Быльчинская, въ виду того, что «церковь долго оставалась безъ пастыря», приняли священникомъ недавно принявшаго священство о. Григорія Савича. На содержаніе священника былъ назначенъ «оброкъ» съ имѣнія. Такъ какъ жить на оброкѣ для о. Савича оказалось труднымъ, то онъ обратился къ владѣльцамъ съ просьбой о возобновленіи фундуша. Помѣщикъ согласился и далъ снова фундушъ. Условіемъ было поставлено, чтобы священникъ возвелъ постройки и содержалъ «дьяка уставичного». Сверхъ прежняго наданія священнику было предоставлено право бесплатнаго помола въ Городищской мельницѣ. Условіемъ для священника поставляется, чтобы онъ «набоженство греческое» безъ всякаго препятствія совершалъ въ церкви и молился за фундаторовъ (142).

Въ м. **Городцѣ**, Брест. п., до 1633 г. существовала православная церковь. Король Владиславъ IV задумалъ воздвигнуть здѣсь костелъ. Въ этомъ 1633 г. по королевскому листу королевскіе ревизоры отвели уроч. Поповщину при сел. Грушевомъ, 120 морговъ, уроч. Студенка 19 морг., 15 прут., дер. Подземелье съ крестьянами и дер. Залъсье—возникшую на участкѣ земли нѣкогда принадлежавшемъ священникамъ Грушевской церкви; сверхъ же сего въ м. Городцѣ плацъ на костелъ, и на постройку дома для ксендза, «кантора» школы и ся «ректора». Во всё же владѣнія былъ введенъ Кобринскій пробоцъ Мартинъ Вержбинскій (182, 183).

Въ мѣст. **Гриневицахъ**, Мельн. п., въ XVI в. существовала церковь въ честь пр. Или. Въ 1571 г. священникъ этой церкви купилъ за 80 грош. лит. усадьбу въ томъ же мѣстечкѣ и выступаетъ какъ владѣлецъ этой усадьбы (74).

Въ **Грицовицахъ**, Новогр. п., на р. Лани, была церковь въ 1622 г. При ней, согласно «стародавнему», наданью было двѣ волоки земли, но священника не было. Такъ какъ им. Грицовичи въ этомъ году было раздѣлено на четыре части между новыми владѣльцами, то всё совладѣльцы имѣнія были обязаны «о попа старатися». «А покул на попа ся зспособять, съ тѣхъ двухъ волокъ поповскихъ уживанемъ оныхъ аппараты до церкви належачые, справовать, абы се дальшее спустошенъе тое церкви, а затѣмъ и хвалы въ ней Божое не дѣло» (152).

Въ с. **Грушевѣ**, Кобрин. староства, въ 1563 г. королевскіе ревизоры взяли «церковныя земли» попа Грушевскаго и дали въ отиѣну мѣстнымъ землянамъ Прунковичу и Олехновичу. Отсюда видно, что до того времени названному причту принадлежало десять участковъ земли, а именно: 1) Копыловка морговъ 7, прутовъ 10, 2) Залъсье морговъ 3, 3) Верхъ морговъ 7, прутовъ 10, 4) Дворище попово морговъ 7, 5) Тарносливъ морговъ 3, прутовъ 10, 6) Боровка морговъ 5, 7) Оханъ морговъ 2, прутовъ 15, 8) Стороневичи морговъ 10, 9) Язвино моргъ 1, 10) Дубровы морга 2, прутовъ 2. Итого морговъ 47, прутовъ 47 (65).

Въ с. **Гудеевѣ**, Волков. п., церковь была фундована бискупомъ Виленскимъ кн. Ольшанскимъ. «Издавна» къ приходу этой церкви принадлежала Красницкая волость. Въ 1622 году эта церковь, вѣроятно, уже была униатской, такъ какъ въ документѣ говорится, что «нигдѣ ближей церкви около тое волости Красницкое не машъ, кромъ саскаго набоженства и *сызматичкое* въ Олексичахъ и то за рѣкою Веретею». Документъ передаетъ о результатахъ какого то столкновенія между священникомъ Гудеевской церкви о. Гедройтемъ и подстаростой Красницкой волости Яномъ Клюковскимъ. Послѣдній сталъ относиться враждебно къ указанному священнику, похваляясь его извести со свѣта, и за-

дался цѣлью довести его до нищеты. Поэтому всѣмъ крестьянамъ своей волости, въ составѣ нѣсколькихъ деревень, онъ воспретилъ ходить по праздникамъ въ Гудевскую церковь, обращаться гуда для крещеній, вѣнчаній, пускать священника по молитвѣ. Когда 11 мая 1622 г. свящ. о. Гедройтъ лично отправился для объясненія по данному дѣлу къ Яну Клюковскому, то послѣдній приказалъ выгнать священника со двора, «словами ущипливыми обелживши» и только повторилъ и свои похвалки и прежнее воспрещеніе, чтобы крестьяне не сносились съ о. Гедройтемъ по вопросу о требохъ. Священникъ возбудилъ это дѣло предъ гродненскимъ земскимъ судомъ. Но послѣдній призналъ таковое подсуднымъ не себѣ, а «разсудку его кор. милости» (153).

На церковь Гудевскую земляне Волковыскаго повѣта Соболевскіе и Сезневскіе въ 1628 году, въ виду того, что при названной церкви или въ ней погребены тѣла ихъ предковъ и родителей— на вѣчное поминовеніе дали застѣнокъ изъ им. Мильковщины, волков. пов., между дер. Алеховичи и Ковали (175).

Въ мѣст. **Довечеровичахъ**, близъ Дрогичина церковь униатская въ честь Пречистой Богородицы была заложена въ 1623 году Яномъ-Владиславомъ Невельскимъ, намѣстникомъ воеводы Виленскаго Льва Сапѣги, по распоряженію послѣдняго. Церковь была украшена новыми образами, на звонницѣ повѣшены колокола, пріобрѣтена ризница, книги. Подданные Довечеровской волости купили для священника домъ, въ мѣстечкѣ было отведено четыре плаца и на пашню двѣ волоки и подданный (155).

Въ сел. **Дрегловъ**, Мелья. п., униатская церковь въ честь безпорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы Маріи была построена женой короннаго подскарбія Софіей Даниловичъ. Подъ постройку церкви былъ отведенъ плацъ, на усадьбу священника двѣ волоки земли, и къ этому три подданныхъ съ ихъ землей и повинностями. Приходъ сей церкви былъ ограниченъ деревнями: Дреглово, Ложки, Квасовка, Перецовки, Приходиска и Загайки (273). Маршалокъ коронный Лука Опалинскій въ 1659 г. 5 авг. подтверждаетъ право мѣстнаго священника не платить никакихъ поборовъ съ церковныхъ волокъ (286).

Въ г. **Дрогичинѣ**, въ XVI вѣкѣ были православныя церкви Ильинская и Никольская. Для исторіи каждой изъ этихъ церквей въ настоящемъ томѣ дается по нѣсколько документовъ.

1) При *Ильинской* церкви въ половинѣ XVI вѣка были священниками сначала о. Иларіонъ, а затѣмъ о. Игнатій. Изъ нихъ первый, владѣя церковнымъ огородомъ, продалъ его нѣкому Ждану Орлику, который продалъ его «ста-

рому войту Николаю» и отъ послѣдняго въ 1550 г. за 6 копѣ грош. польск. приобрѣлъ этотъ огородъ новый Ильинскій свящ. о. Игнатій (50).

2) За *Никольской* церковью по дарственной въ 1626 г. мѣщанина Продило закрѣпленъ послѣдственный участокъ земли подъ постройку церкви и на дѣла благочестія («sub arce riacque opera ejusdem ecclesiae») (168). Въ 1628 г. священникъ Николаевской церкви (ritus graeci) о. Стефанъ Кучинскій получилъ отъ мѣстныхъ мѣщанъ закладную на участокъ земли на Забужьи, прозываемый «Гармончинскимъ» (173). Въ 1639 году священникъ той же Николаевской церкви. ritus graeci купилъ у одного мѣстнаго мѣщанина его волоку земли, въ 3 поляхъ, за 300 флорин. пол. (208) и получилъ по дарственной отъ другого мѣщанина участокъ подъ названіемъ «Крушечки» въ 6 морговъ и 2 прута (209). 1641 г. 7 ноября св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ и *братство* при ней получили по дарственной отъ мѣщанъ г. Дрогичина участокъ земли съ огородомъ на улицѣ Русской, прозываемые «Ворониковскими» (218). Распорядителями этого участка называются ея священникъ и братство (219). Въ 1642 г. священникомъ этой церкви, которая была именно православной, состоялъ о. Стефанъ Кучинскій, женатый на мѣстной дрогичинской уроженкѣ Аполлоніи Ивановнѣ Склянѣ. Послѣдняя по дарственной; отъ 11 февраля 1642 г. получила отъ матери усадьбу въ г. Дрогичинѣ (№ 219 и 221), и затѣмъ 16 февраля 1643 г. пивоварню (braseatorium) съ участкомъ («Яришовскій») земли и фруктовыми деревьями, который лежалъ возлѣ дороги изъ г. Дрогичина на мельницу, между участками съ одной стороны наслѣдниковъ Альберта Костковича и съ другой—Дрогичинскаго монастыря (№ 222). Въ 1643 г. между тѣмъ же свящ. о. Кучинскимъ и мѣщаниномъ Данииломъ Баумомъ была произведена замѣна участковъ въ г. Дрогичинѣ, при чемъ первый уступилъ участокъ «подъ поповой горой», а получилъ такъ наз. «Серовчинскій» у рѣки Буга (223). Св. Николаевская церковь въ г. Дрогичинѣ въ 1644 году, находилась въ состояніи, требовавшемъ значительнаго ремонта. 11 іюня с. г. король Владиславъ IV укрѣпляетъ эту церковь пожизненно за свящ. Стефаномъ Кучинскимъ Кучковскимъ и предоставляетъ ему ремонтировать таковую по своему усмотрѣнію. При церкви этой были «грунты, лѣса, боры, гай, поля, огороды, пашни, пруды, подданные» (233). Въ 1646 г. священникомъ этой церкви былъ тотъ же о. Стефанъ Кучковскій. Онъ занимался денскими дѣлами (243). Въ 1648 г. вдова Анна Пескеликова за воровство утвари изъ Николаевской Дрогичинской церкви присуждена Дрогичинскимъ магистратомъ (въ засѣданіи войтовскаго и ратманскаго уряда) къ смертной казни. Церковь была обворована въ ночь съ 20 на 21 сентября 1647 г. Были похищены: священническая риза

крестъ серебряный, альба, свѣчи 4 большихъ, свѣчъ малыхъ «ручныхъ» двадцать, черное облаченіе, погребальное покрывало, тувальня (полотенце) съ краснымъ шитьемъ, тувальня съ широкой черной вышивкой, тувальня такая же вышитая по ханвѣ, третья—также широкая, завѣса изъ тонкаго полотна (габек) съ красной каймой, простыня широкая, платокъ бѣлѣный, крестикъ отъ крестильнаго ящичка съ фляшкой, денегъ 10 зл. изъ кружки и разные облаченія, пріобрѣтенныя на средства братчиковъ (254). Въ 1649 г. при той же церкви былъ священникомъ о. Стефанъ Кучковскій и вель дѣло съ нѣкимъ Христофоромъ Чапскимъ (проз. Пастусикъ) о пропажѣ пороженка (255).

3). *Пречистенская* церковь въ г. Дрогичинѣ, отмѣчена также значительнымъ количествомъ документовъ. Въ 1539 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Лука подарилъ своему сыну Карпу участокъ земли, купленный имъ у нѣкоей Федей Майковичъ (34). Въ 1543 г. протопопъ Пречистенской ц. купилъ у мѣстнаго жителя Глечевича огородъ (38). Въ 1548 г. священникъ Дрогичинской Спасской церкви Иванъ совмѣстно со своей супругою Маріей купилъ въ г. Дрогичинѣ у мѣстнаго мѣщанина участокъ земли за 2 копы грош. (45). Въ 1549 г. священникъ г. Дрогичина о. Силуянъ выдалъ Дрогичинскому земскому судѣ Матвѣю Галанковскому обязательно на 7½ копъ польск. грош. Это обязательство было дано 11 марта, а отъ 20 мая того же 1549 года указанный судья Матвѣй Галанковскій выдалъ священнику о. Силуяну презенту на церковь, фундованную его предшественниками. Въ 1557 г. священникъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартинъ (Мартіанъ) купилъ у одного Дрогичинскаго мѣщанина, Залѣскаго, волоку земли, прилегавшую къ причтовой пашнѣ, за 40 копъ грош. польск. (59) и у другого мѣщанина Шдерейки плацъ земли на горѣ за 6 копъ грош. польск. (60).

Въ г. Дрогичинѣ церковь во имя Пресвятой Богородицы «закону греческаго» «отъ несмалаго часу» стояла на извѣстномъ мѣстѣ и къ ней была надана земля «Рогавецкая», 2 волоки 4 морга. Королевскій ревизоръ Дмитрій Сапѣга приказалъ перенести ее на другое мѣсто и священнику переселиться на другую усадьбу. Мѣстный священникъ обжаловалъ это ревизорское распоряженіе. Король Сигизмундъ 1563 г. 12 іюля далъ грамоту въ отмѣну приведеннаго распоряженія. Вслѣдствіе сего 8 сентября 1563 г. ревизоры сдѣлали новый ограничительный актъ и утвердили за священникомъ прежнее владѣніе. При этомъ священникъ освобожденъ отъ уплаты податей и повинностей, но поставлено условіемъ «потера (молитвы) даромъ учить у церкви, дѣти крестить, вѣнчати и мертвыхъ до гробу проводить» (66). Въ 1565 г. сынъ Карпа Попови-

ча — Иванъ подарилъ означенному же священнику о. Мартіану участокъ земли въ г. Дрогичинѣ, съ постройками, подъ названіемъ «Мелешинскій» (67). Въ 1566 и 1567 г. означенный Пречистенскій свящ. о. Мартіанъ приобрѣлъ покупкой плацъ съ постройками отъ мѣщанокъ Дрогичинскихъ—Оксини и Марины. (68, 70) и сѣножать отъ священника Воскресенскаго (71). Въ 1614 году церковь эта пострадала отъ пожара (149). Въ 1623 г. мѣщане супруги Серовки подарили ей свой наслѣдственный участокъ земли съ садами, на русской сторонѣ въ Дрогичинѣ (158).

4) Въ Забужной части г. Дрогичина была церковь *Спаскисл.* Къ Спасской русской церкви, на Забужьи, въ 1599 году поступилъ священникъ Ермола Суслевскій, и былъ формально введенъ во владѣніе земель, наданной названной церкви при генеральномъ размѣжеваніи Дрогичинскаго повѣта (115). Въ 1623 г. священникъ русской Спасской ц. о. Иеронимъ Чудовскій получилъ передаточную запись отъ мѣщ. Супрана на участокъ земли «Гутовскій» въ суммѣ 9 копѣ грош. польск. (157). Въ 1624 г. мѣщане Дрогичинскіе русской Забужной стороны записали на Спасскую церковь серебра 2 гривни на кадильницу, два огорода и «на построеніе шпиталѣ» при этой церкви 60 штукъ бревенъ (159). Въ 1627 г. на церковь Забужную «обряда греческаго» мѣщане Гошикъ и Жолковскіе подарили свой участокъ земли съ садомъ (171). Въ 1647 таже церковь при монастырѣ получила волоку земли «Сѣровчинскую» (250). При этой Спасо-Преображенской церкви былъ монастырь братства русскаго. Въ г. Дрогичинѣ, въ Забужной части, священникъ Преображенской *ritus graeci* церкви, по дарственной мѣстныхъ гражданъ—мѣщанъ, въ 1638 г. получилъ два участка Сапѣжинскій (или Гостинный) и Ситчинскій (или Пневскій) (207). Въ 1641 г. отъ 3 апрѣля другой мѣщанинъ совершаетъ дарственный актъ въ пользу монастыря при Преображенской церкви и братства при ней и даетъ участокъ прозываемый «Буславчинскій» въ пять морговъ (214). Въ 1641 г. игуменомъ Дрогичинскаго монастыря за р. Бугомъ былъ пресвитеръ Пахомій Пацковскій, какъ видно изъ донесенія 16 іюля по дѣлу о захватѣ части луга, принадлежащаго городу, (216) и довѣренности отъ 7 ноября т. г. на веденіе гражданскихъ дѣлъ по монастырю (217). Въ 1657 г. во время нашествій на Подляшье шведовъ, венгровъ, козаковъ и др. непріятелей, по заявленію монаховъ Дрогичинскаго Преображенскаго православнаго монастыря отъ 29 января 1659 года, погибли всѣ важнѣйшіе документы этого монастыря, какъ то: фондуши, различные крѣпостные акты, дарственные и др. (290). Въ 1661 г. игумень Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомій Пацковскій со-

Ставилъ актъ отреченія отъ игуменства въ семь монастырѣхъ въ пользу о. Евфимія Сикорскаго. Въ этомъ документѣ, подписанномъ 18 октября 1661 г. кромѣ о. Пахомія еще девятью лицами, содержится наставленіе преемнику: «оберегать Бога отцовскаго и цѣлость монастыря и монастыремъ управлять въ согласіи съ братіей монастыря и свѣтскимъ братствомъ. Къ документу подписались: Смиранный іеромонахъ Пахомій Пацковскій игумень монастыря Дрогичинскаго. Смиранный іеромонахъ Бонифатій Гелциничъ. Іосифъ Бережанскій—возитаторъ провинціальный монахъ — Варлаамъ Левикъ. Монахъ—Елисей Громыка. Монахъ, (regularis) о. Тефилага Грумаковичъ. Старшій братъ Янъ Рускевичъ. Стефанъ Одоевскій. Леонтій Михаловскій (291).

Въ томъ же г. Дрогичинѣ, на предмѣстьи, существовала церковь св. *Троицы*. Она была сооружена «за давнихъ часовъ» (285). Въ 1542 г. свящ. Дрогичинской св. Троицкой церкви Θεодоръ Александровичъ, имѣвшій наслѣдственную недвижимую собственность въ сел. Морс—Творково, среди другихъ участковъ, ее подарилъ земанину (nobili) изъ того же селенія (36). Въ 1563 г. по распоряженію кор. Сиг. змунца Августа церковь была надѣлена землей—2 волоки и 8 морговъ, огородами и десятиной съ двухъ селеній—Хроловичы и Синевицы. Въ 1659 году 9 июня митроп. Кіевскій Діонисій Балабанъ издалъ грамоту съ разрѣшеніемъ основать при этой церкви женскій общжительный монастырь. Основателемъ сего монастыря были инокъ Дрогичинскаго же мужскаго монастыря Варлаамъ Левикъ. Онъ своими средствами и трудами привелъ въ надлежащій видъ св. Троицкую церковь, которая по случаю военнаго разоренія пришла въ упадокъ. Митрополитъ въ своей грамотѣ говоритъ, что это разрѣшеніе онъ даетъ по соглашенію съ епископами: Винницкимъ, Перемышльскимъ и Самборскимъ—Антоніемъ Зельборскимъ и Львовскимъ Арсеніемъ, и что основатель монастыря инокъ Варлаамъ надъ названнымъ монастыремъ и инокинями не имѣетъ никакой власти, что непосредственное завѣдываніе симъ монастыремъ возложено на игумена Дрогичинскаго мужскаго монастыря (285).

За г. Дрогичиномъ, въ XVI вѣкѣ находилась православная церковь св. *Варвары*. Въ 1588 г. она подверглась ограбленію. Какой то Андрей Поповичъ совершенно опустошилъ эту церковь, забравъ изъ нея священныя облаченія и утварь. Антиминсъ былъ затѣмъ найденъ и доставленъ Дрогичинскимъ мѣщаниномъ Андреемъ Вардачемъ (97).

Въ с. Дружиловичахъ, Пин. п., церковь во имя св. Николая была надѣлена княземъ Юріемъ Семеновичемъ изъ «своей выслуги» «на господаре

вел. королѣ», именно ей дано: 1) въ Дружиловичахъ—подданный совсѣми «данами» и «дачами», а кромѣ того десятина, 2) въ Достоевѣ,—«земля полазная и съ пашнею»; 3) въ Мотоли,—3 ведра меду; и 4) въ Довиловичахъ,—2 ведра меду (55). Имя князя Юрія Семеновича Пинскаго показываетъ, что приведенное наданье было совершенно въ половинѣ XV в. ¹⁾ Въ 1555 г. древнее земельное наданіе было обмѣнено, съ согласія королевскихъ ревизоровъ, на новый надѣлъ и скрѣплено актомъ 4 декабря 1555 г. Изъ этого акта ревизоровъ видимъ, что священникъ Дружиловичской церкви имѣлъ въ Дружиловичахъ и въ Мотоли земли пахатной 4 вол. 9 морг. и 1 пруть и луговой 13 морг. 2 прута. Въ замѣтъ онъ получилъ 5 волокъ земли (56).

Въ м. Дубровкѣ, Пинск. п., церковь св. Пятницы существовала за долго до Брестской униі. Къ половинѣ XVI вѣка она имѣла подданнаго, который давалъ 13 ведеръ меду и 68 грошей «старую даницу» у Велени. Къ этой данинѣ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій уже специально «на монастырь» записалъ Пятипичкой церкви очень значительный фундушъ, а именно: дворецъ въ с. Крупой съ пашней, мельницей и 4 семьями подданныхъ, двухъ паробковъ,—«штобы вѣчно двѣ сохи ходили», далѣе—полколоды меду у Сеховахъ, озеро Уколку, и кромѣ того—десятую рыбу съ невода, десятину съ городской пашни, десятую мѣрку съ городской мельницы. Условіемъ ставится, чтобы игумень держалъ тамъ «общинку» и кормилъ 12 человѣкъ братіи и поминовеніе творилъ о родителяхъ фунда-тора и о немъ самомъ. Это наданіе было совершено княземъ Иваномъ (Янушомъ) Юрьевичемъ Гольшанскимъ, самымъ старшимъ изъ 12 дѣтей князя Юрія Ивановича Гольшанскаго Дубровицкаго. Жизнь его падаетъ на первую половину XVI в. († 1549 г.) ²⁾ 15 индикта, которымъ датированъ этотъ актъ, приходится на 1542 г. или на 1528 годъ. Что именно этотъ, а не другой, болѣе ранній князь Гольшанскій съ тѣмъ же именемъ Иванъ Юрьевичъ († 1481) ³⁾, былъ совершителемъ настоящаго акта,—подтверждается другимъ актомъ, явленнымъ рядомъ въ книгѣ Пинск. гродскомъ судѣ № 13,004. У князя Ивана Юрьевича было нѣсколько сестеръ—изъ которыхъ одна—Ганна Юрьевна Гольшанская была за Олизаромъ Кирдеемъ, а другая за Михаиломъ Тихоновичемъ Козинскимъ. Эта подробность при справкѣ съ генеалогіей князей Гольшан-

¹⁾ Wolf—Kniaz. Lit. Rus., str. 367,—несмѣнно ссылается на королевскую привиллегію по книгѣ „записей“ въ метр. Литов. на озваченныя имѣнія и при этомъ г-ворить, что этотъ князь скончался безъ потомства, почему его владѣнія достались въ королевскую казну.

²⁾ Wolf—Kniaz. Lit.-Rus. str. 110.

³⁾ Тамъ-же str. 107.

скихъ по Вольфу ¹⁾ не оставлять въ томъ никакого сомнѣнія. У Вольфа мы читаемъ что княжна Ганна Юрьевна Гольшанская дѣйствительно была замужемъ за Кирдеемъ Олизаромъ Мыльскимъ (1558—1585), а за Козинскимъ Михаиломъ Тихоновичомъ была замужемъ 2 бракомъ—Марія Юрьевна Гольшанская (1552—1570) бывшая третьимъ бракомъ, съ 1571 г. за извѣстнымъ княземъ Андреемъ Курбскимъ. Такъ какъ князь Иванъ Юрьевичъ Гольшанскій скончался безъ потомства ²⁾, то его Дубровское имѣніе перешло по раздѣлу къ двумъ сестрамъ, только что упомянутымъ. Ими прежній фундушъ Дубровицкой церкви подтверждается и приумножается. Такъ сохранился актъ 15 мая 1587 года, изъ котораго видно, что священнику Пятницкой церкви записывается сверхъ всего перечисленнаго ежегодная денежная выдача въ день св. Спаса по копѣ грош. литовскихъ (т. е. ок. 7 руб.) (96).

Въ с. **Еремичахъ**, Слуцк. п., 1582 г., 15 октября, князь Александръ Слуцкій ³⁾ надѣлилъ фундушемъ Рождество Богородицкую церковь. Эта церковь уже существовала, но при ней не было никакихъ угодій. Быть можетъ, до означеннаго 1582 года, при ней не было и особаго священника. Князь Слуцкій Александръ вручаетъ эту церковь священнику о. Лаврентію Емельяновичу Мелеховичу, надѣляетъ ее земельными угодьями, надавъ: огородъ подлѣ имѣнія, земли три волоки, вступъ въ лѣсъ на постройки, дрова и для постановки ульевъ и, кромѣ того, ежегодно къ храмовому празднику Рождества Богородицы разрѣшается сытить 20 ведеръ меду. Въ эту же пору, несомнѣнно, былъ образованъ и приходъ Еремичскій, къ которому приписаны деревни: Загольное, Неволоже, Смольгово, Юшковичи, Заболотье, Чеченье, Обчино. великое и малое и половина людей въ Костынкахъ. Церковь и приходъ дается въ наслѣдственное священство фамиліи о. Лаврентія Мелеховича, «пока станеть ихъ фамиліи», если будутъ у него потомки, правоспособные къ принятію іерейства. Въ наданьи имѣется обычная прибавка—обязательство для священника—поминовение фундаторовъ, обязанность пристойно жить и пасомыхъ овецъ учить пути Божію (87).

Въ с. **Жерчицахъ**, Мельн. п., церковь существовала до униі. Въ 1583 г. священникъ Жерчицкой церкви продалъ Мельницкому бурмистру пшеницу, собранную

¹⁾ Тамъ-же стр. 112—115.

²⁾ Тамъ-же стр. 110.

³⁾ Нужно полагать, что это никто другой, какъ князь Александръ Юрьевичъ Олельковичъ, третій изъ сыновей Юрія Семеновича († 26 июня 1591 г.). Wolff, Kniazowie Lit.-Ruscy str. 334.

имъ въ качествѣ десятины съ сел. Жерчиць за годъ, а кромѣ того мельницкому еврей 18 корцовъ пшеницы (90). Въ 1662 г. священникомъ при сей церкви былъ о. Ипатій Федоровичъ (293). Въ 1658 г. новый владѣлецъ им. Поканева, Жерчиць и Островка королевскій покосовый дворянинъ Станиславъ Кароль Лу-жецкій установилъ десятину въ пользу настоятелей Мелейчицкаго костела съ означенныхъ имѣній, при чемъ его подданные въ Поканевѣ и Жерчицахъ обязывались ежегодно вносить по 1 копѣ жита и по одной копѣ ярины безъ различія будетъ-ли то православный или р.-католикъ («*lubo Rusinow, lubo katolikow* (281).

Въ с. Жолкини, Пинск. п., церковь св. Спаса существовала еще въ XV вѣкѣ, какъ можно видѣть изъ слѣдующаго дѣла 1509 г. Подданные князи Федора Ивановича Ярославича изъ с. Жолкини пожаловались означенному князю на священника Лопатской церкви, въ томъ, что послѣдній вторгнулся въ ихъ «отчину—пчолми, бортею и иными входы». Для разбора жалобы князь Федоръ Ивановичъ назначилъ «смѣстный» судъ съ нареченнымъ епископомъ Пинско-Туровскимъ Арсениемъ». Предъ этотъ судъ предсталъ отгѣтчикъ и жалобщики. Священникъ показалъ, что тамъ, въ Жолкини было его двориче—усадыба съ пашней и бортями.—Жалобщики Жолкинцы отрицали это и утверждали, что священникъ завладѣлъ «вписными нивками и вписными бортями». Судъ, по рассмотрѣннн дѣла, присудилъ священнику пользоваться только урочищемъ, подъ названіемъ «*Лесичинный островъ*», гдѣ онъ имѣлъ косить, пахать, ставить сѣтки и капканы для ловли звѣрей, хмѣль драть и «цитву (?) садить». Священнику была выдана грамота съ прописаннымъ опредѣленіемъ (8). Изъ документа 1556 г. 18 ноября видно, что древній земельный надѣлъ священника этой церкви въ количествѣ 1 волоки, 19 морговъ и 21 прута, былъ освобожденъ ревизорами отъ ежегодныхъ податей въ казну «до воли и ласки» короля (58). Затѣмъ, согласно ходатайству священника, король Сигизмундъ-Августъ отъ 25 іюня 1568 г. повелѣлъ дать въ томъ же селѣ 10 морговъ и 9 протовъ. Изъ этого документа выясняется любопытная подробность, что «вездѣ ку церквамъ» установился обычай («давать двѣ волоки (72).

Въ сел. Истонѣ, близъ г. Волковыска, церковь православная во имя Животворящаго Креста сооружена въ половинѣ XV вѣка. Основателемъ ея былъ священникъ Семень Прохоровичъ Чаплеевскій. Онъ, какъ самъ свидѣтельствуеъ въ своемъ завѣщаніи (XV в.), поставилъ эту церковь и сооружилъ «своимъ властнымъ коштомъ и накладомъ, за позволеніемъ жены Михаила Нацевича и

мужей господарскихъ Волковыскихъ, съ благословенія митрополита Александра». Тотъ же свящ. Чаплеевскій купилъ пахатную землю къ этой церкви при рѣкѣ Сточкѣ, недалеко отъ р. Зельвы и р. Зельдыни, на 25 бочекъ «ратушныхъ» и на той землѣ осадилъ подданныхъ. Послѣ о. Чаплеевского церкви Воздвиженская и ея фундушъ перешли къ сыну строителя—также священнику—о. Киприану. Крайне важно установить время совершенія этого духовнаго завѣщанія. Оно датировано «1443 г., 9 марта, индикта шостого». Индиктъ поставленъ вѣрно. Но обращаясь къ названнымъ въ документѣ лицамъ, по нашему крайнему разумѣнью, должно предположить, что въ этой датѣ должна быть сдѣлана поправка.—Такъ прежде всего обращаетъ вниманіе указаніе о. Чаплеевского, что онъ получилъ благословеніе на созданіе храма Воздвиженія Креста Господня на Истокѣ равно какъ и былъ поставленъ во священника, почему и получилъ ставленную грамоту ни отъ кого другого, а «отъ митрополита Александра». Въ каталогахъ митрополитовъ западно-русскихъ этого имени мы не встрѣтили. Обращаясь далѣе къ другимъ примѣтамъ, мы находимъ здѣсь также указаніе, во-1-хъ, на то, что сооруженіе церкви произошло по разрѣшенію «пани *Михаловой Нацевичовой*» и-во-2-хъ, что писалъ данное духовное завѣщаніе «слуга пана *Войтеха Ключки* Марціанъ Ясковичъ Полонскій». Михаилъ Нацевичъ упоминается Бонецкимъ въ его книгѣ „*Poczet rodów*“, въ качествѣ строителя и фундатора костела въ Зельвѣ въ 1470 г. ¹⁾ Отсюда можно заключить, что онъ былъ живымъ еще въ эту пору. Между тѣмъ, ссылка нашего документа, датированнаго 1443 годомъ на одну «іаню Михалову Нацевичову», т. е. на жену сего Михаила Нацевича, обычно должно свидѣтельствовать о томъ, что означеннаго мужа ся уже не было въ живыхъ. По Бонецкому Начъ (Начко) на сѣймѣ въ Городлѣ 1413 г. получилъ гербъ Доливу. Въ 1441 г. онъ былъ старостой Брестскимъ, а въ 1451 г.—троцкимъ каштеляномъ ²⁾. Очевидно его сынъ Михаилъ долженъ былъ жить и дѣйствовать во второй половинѣ XV в. Это соображеніе склоняетъ наше мнѣніе въ сторону нѣсколько болѣе поздняго написанія даннаго документа, нежели показано въ датѣ. Къ этому еще болѣе склоняетъ насъ упоминаніе документа—о Войтехѣ Ключкѣ. Войтехъ Яновичъ Ключко является однимъ изъ близкихъ придворныхъ лицъ страдалицы-княгини Елены Ивановны. Онъ въ 1493 г. въ званіи намѣстника Утянскаго ѣздилъ посломъ въ Москву. Въ слѣдующемъ 1494 году—онъ вторично ѣздилъ въ Москву и со

¹⁾ *Poczet rodów* str. 196.

²⁾ Тамъ-же.

времени бракосочетанія княгини Елены Ивановны впредь до ея смерти въ 1513 г. былъ при ней въ должности «охмистра». Умеръ В. Я. Ключко въ 1514 году ¹⁾. Отсюда, съ тѣмъ большимъ правомъ заключаемъ, что дата интересующаго насъ документа должна быть нѣсколько отодвинута къ концу XV вѣка. Имѣя въ виду, что индиктъ 6 падаетъ на годы—1443, 1458, 1473, 1488, 1503 мы считали бы наиболѣе соответствующимъ приведеннымъ показаніемъ отнести настоящее завѣщаніе къ 1473 году. Что же касается имени митрополита Александра, то вопросъ о немъ должны считать пока открытымъ. Но едва ли это можетъ служить серьезнымъ основаніемъ чтобы считать этотъ документъ въ отношеніи подлинности подлежащимъ сомнѣнію.

Въ с. **Каменъ**, Минск. г., церковь во имя св. Троицы существовала до уніи Въ 1593 г. она была фамильною церковью мѣстныхъ помѣщиковъ Садовскихъ. Въ своемъ завѣщаніи 19 іюля 1593 г. Мартинъ Васильевичъ Садовскій дѣлаетъ распоряженіе, чтобы въ этомъ храмѣ съ правой стороны былъ сдѣланъ склепъ для погребенія его. Онъ же завѣщалъ приобрѣсть колоколь за 10 копъ грошей литовскихъ «ку поднесеню тѣла Христова» (106).

Въ г. **Кобринъ**, Петропавловская церковь существовала гораздо раньше 9 февраля 1463 года. Отъ этого времени сохранилась напечатанная въ настоящемъ томѣ грамота княгини Кобринской, жены князя Семена и ея сына Романа, которой они даютъ своему слугѣ Богдану Іудовичу за его службу, «что ёнъ уховавъсе, служачы у князя моего и насъ» и его преемникамъ церковь свв. Петра и Павла въ г. Кобринъ со всеми приходами и доходами и со всеми пашнями, десятинами засѣвами, церковнымъ плацомъ, съ огородомъ въ 15 прутовъ въ концѣ означеннаго плаца, на Черевачицкой улицѣ пять отдѣльныхъ плацовъ, «якъ здавна и зо всимъ, какое предъ тымъ по старому служило до церкви свв. апп. при старомъ попи Петровскимъ на имя Пацѣ, также дали есмы со всеми поемцинами и засидниками и съ роспустами». Изъ этого документа видно, что въ 1463 г. были при Петропавловской ц. въ г. Кобринъ священникъ Пацѣ и что въ означенномъ году эта церковь была отдана нѣкому Богдану Іудовичу (3).

Дѣйствительно, какъ можно видѣть изъ книги «Wolfa Kniazowie Lit.—Ruscy»²⁾ въ XV вѣкѣ жилъ князь Семень Романовичъ Кобринскій. Онъ былъ женатъ на княжкѣ Гольшанской Ульяніи Семеновнѣ. Около 1460 г. князь Семень Романовичъ умеръ и оставилъ жену, сына Ивана и двухъ дочерей. Г. Вольфъ

¹⁾ Boniecki—Poczet rodów str. 130.

²⁾ Wolf—Kniazowie Lit. Ruscy str. 162.

указываетъ и существованіе приведенной записи на имя Богдана. Въ XV же вѣкѣ, князь Иванъ Семеновичъ Кобринскій ¹⁾ († 1490 г.) надѣлилъ монастырь св. Спаса, въ Кобринѣ, наданіемъ двухъ земель—Постригачевской и Хильчевщины—и это наданье записалъ въ Евангеліи. Но его жена, перешедшая въ р.-католичество, хотя не имѣла никакого права на Кобринь, отыала тѣ двѣ земли у прав. монастыря и дала пѣкоему Николаю Зембоцкому и только по жалобѣ архимандрита этого монастыря, король присудилъ эти земли снова монастырю. (35).

Въ г. Кодиѣ, существовала въ XV вѣкѣ, церковь во имя св. арх. Михаила, сооруженная мѣщанами коденскими «закону греческого». Въ документѣ настоящаго тома сообщается интересная подробность, касающаяся сооруженія этого храма. Воевода подляскій, маршалокъ и секретарь короля, Иванъ Семеновичъ Сапѣга «осаживалъ» мѣсто Коденское. Въ тотъ часъ рассказалъ его милость мѣщанамъ всеѣмъ закону греческаго, абы збудовали въ местѣ Коденскомъ церковь св. Михаила. Какъ же оныя мещане подле разсказаня е. м. такъ учинили,—збудовали церковь,—с. м. встановилъ въ той церкви попа «Федора», мѣщанъ коденскихъ обязалъ въ пользу означеннаго священника ежегодно въ осень, послѣ окончанія жатвы, давать по одной копѣ жита. А кромѣ того священнику были отведены земельныя угодья—полторы волоки земли и три «сѣножатки». Фундушъ былъ скрѣпленъ особымъ «листомъ», выданнымъ свящ. Феодору. Въ 1500 году этотъ фундушъ былъ подтвержденъ сыновъ Ивана Сапѣги, Павломъ Ивановичемъ. При этомъ не лишнимъ будетъ отмѣтить, что Павелъ Ивановичъ Сапѣга подписываетъ документъ по-русски и условіемъ ставить, чтобъ «службу Божию въ той церкви служили за предки и отца нашего души Бога молили и дѣтей моихъ здоровье и всеѣхъ православныхъ христіанъ» (5).

Въ Козерадахъ, Мельн. п., церковь упоминается въ XVІІ вѣкѣ. Отъ 1652 г. 23 января имѣется квитанція Мельницкаго земскаго писаря и поборцы на имя священника Козерадскій церкви, о. Луки Ярофеевича въ томъ, что этотъ послѣд-

---

¹⁾ Кн. Ив. Сем. Кобринскій былъ женатъ на Теодорѣ Ивановнѣ Рогатинской. Вместе съ супругой князь Ив. Сем. совершилъ рядъ наданій на правосл. церкви и монастыри. Послѣ смерти мужа ввѣривъ Теодора, какъ свидѣтельствуетъ настоящій документъ, приняла р.-католическую вѣру и приняла имя Софіи. Это было въ 1507 г. (Wolff—, «Kniaziowie Lit.-Rus y» 163—4) и совершилось подъ вліяніемъ ея замужества съ паномъ Пацомъ. Схоронивъ этого мужа въ 1508 г. она вышла въ 3-ій разъ замужъ за Николая Радивилловича, который умеръ въ 1509 году и умерла безпотомства въ 1512 году.

ній уплатилъ съ волоки церковной три золотыхъ, «побора псестого, за 4-й срокъ» (266).

Въ с. **Кольчицахъ**, Бобр. у., надъ р. Птичемъ церковь была до половины XVI вѣка. Къ 25 августа 1560 здѣсь уже было двѣ церкви: св. Спаса и св. Николая и священникомъ при нихъ былъ Вавило Самойловичъ. Послѣдній издавна владѣлъ 16 полями и 6 сѣножатями «тое всее земли оромое на тую церковь на 50 бочокъ - девять на одинъ змѣръ—сѣножати 54½ воза» (64).

Въ с. **Корницѣ**, Мельн. п., церковь и при ней приходъ существовалъ въ XVI вѣкѣ. Въ 1609 г. православный священникъ Корницкой церкви, долженъ былъ вести процессъ съ мѣщанами м. Высоцка по дѣлу о проданной его паробкомъ соли (124). Въ 1662 г. здѣсь былъ приходъ (293).

Въ селѣ **Коссовѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уни. Въ 1530 г. свящ. русской ц. св. Маріи о. Игнатій былъ введенъ во владѣніе полемъ Ганчишки, которое было ему отведено колляторами (22). Въ 1609 г. эта церковь называется русской, греческаго обряда. По продажной отъ Лядскихъ, вмѣстѣ съ прочимъ недвижимымъ имуществомъ эта церковь перешла въ означенномъ году въ руки канцеляна Варшавскаго, старосты Кобринскаго и Осѣтинскаго, Станислава Варшицкаго, со всѣми ся принадлежностями, вмѣстѣ «съ правомъ патроната по отношенію къ названной церкви и къ попату или клиру этой церкви» (136).

Въ с. **Кочераныхъ**, Бобр. у., церковь существовала до уни. Землянскій Тризна Петръ, согласно своему ходатайству, 9 мая 1591 года получилъ грамоту кор. Сигизмунда III, которую утверждень въ должности священника въ Никольской церкви, села *Кочеранъ*, Гобруйскаго староства, за рѣкою Березиной, пѣкто Гавріилъ Костка, очевидно не имѣвшій еще священническаго сана, и подтверждены всѣ наданья, сдѣланныя предками его королями, а именно въ отдѣльномъ обрубѣ—2 волоки, 1 моргъ и 153 шага и сѣножати 61 моргъ и 284 шага. Священникамъ означенной церкви предоставлено право бесплатнаго помола, рыбной ловли въ рѣкахъ и озерахъ, боброваго гона, охоты въ лѣсу за звѣрями. Въ документѣ указывается, что «преосвященному архіепископу митрополиту» предоставляется право къ означенному храму «презентовать» и пресвитерами утверждать годныхъ лицъ. (101). ¹⁾

¹⁾ Въ этой грамотѣ встрѣчаемъ чрезвычайно любопытное выраженіе: „имъ нашимъ (Сигизмунда III) листомъ приви ейнымъ подтверждаемъ въ чьности попомъ одѣ початву вѣры святой православной униацкой“... Грамота писана 9 мая 1591 года. Значить для Сигизмунда III и тѣхъ лицъ, которыя были при немъ и участвовали въ совершеніи означенной грамоты было ясно, что началъ уни уже положено.

Въ м. **Крайсьнѣ**, Минск. п., при слияніи рѣки Вилии и Кобылянки, церковь существовала до уніи. Въ концѣ XVI вѣка Крайськѣ принадлежалъ витебскому воеводѣ Юрію Носиловскому и перешелъ отъ него по раздѣлу его дочерямъ—Ядвигѣ по мужу—Остиковой и Щасной—Марушѣ, бывшей замужемъ за княземъ Юріемъ Збаражскимъ. Въ 1590 году церковь осталась въ общемъ владѣніи помянутыхъ владѣлицъ (100). Въ инвентарѣ 1593 года говорится: «при мѣстечку Крайскомъ церковь русская, попь при той церкви, звонъ, клепадо» и указано, что при церкви имѣется земельный надѣлъ (105).

Въ с. **Красносельѣ**, Мин., п., церковь существовала до уніи. Она называлась Воскресенской и съ давняго времени имѣла, между прочимъ, земельный надѣлъ отъ нѣкоего Флоріана Матысовича Вильдунка подъ названіемъ «Вильдунковщина», въ количествѣ 25 морговъ. Въ 1569 году состоялась замѣна «Вильдунковщины» съ согласія державцы Красносельскаго князя Стефана Андреевича Збаражекаго—на 27 морговъ и 7 пруговъ, прилегавшихъ къ церковной землѣ (73). Въ 1600 г. церковь Воскресенская получила новый земельный надѣлъ, въ отмѣну за прежній, который былъ отданъ земянину Нининскому. Отъ церкви взято 24 морга, 16 пруговъ и 6 прутиковъ. Взамѣнъ отъ упомянутаго Нининскаго получено такое же количество земли въ сел. Осовцѣ (117)

Въ с. **Креслинѣ**, Мельн. п., церковь существовала задолго до уніи. Въ 1538 г. свящ. Креслинской ц., о. Несторъ взялъ закладную въ суммѣ 30 «осимковъ» на им. Струссы отъ сыновей зем. Іоанна (33).

Въ с. **Крошинѣ**, Новогруд. у., церковь ¹⁾ «вѣры русской уніатской» была вновь сооружена и надѣлена фундушемъ по распоряженію князя Доминика Николая Радивиля въ XVII вѣкѣ. Въ 1623 г., 11 августа, былъ составленъ экономомъ кн. Радивиля фундушовой актъ, по которому на эту церковь былъ отведенъ плацъ въ Крошинѣ при церкви, съ усадьбой для священника, огородъ и лугъ у озера при Стаецкомъ «гостинцѣ» и три волоки пахатной земли. Священнику предоставлено право осадить на означенной землѣ подданныхъ. До тѣхъ же поръ пока эти подданные будутъ осажены, священнику даются два мѣщанина, которые и должны работать на священника. Для вспомошествованія двумъ подданнымъ, которые поселились бы на землѣ священника, отъ двора назначено по бочкѣ жита и по одному быку. Кромѣ того на воскъ, вино и другія потребности изъ Крошинскаго двора ежегодно назначено по 30 золотыхъ въ

¹⁾ Въ спискѣ г. Товарова этой церкви мы не нашли. Вѣроятно, что она была въ районѣ Стволовичскаго правосл. прихода.

распоряженіе священника. Отдѣльно на «кантора (пѣвца) той же церкви дается полплаца». Въ актѣ опредѣляется самый приходъ новой Крошинской церкви: «всѣ подданные князя вѣры русской, униатской—волостей, Крошинской, Стаецкой и Колдычевской (156).

Въ с. **Крюнахъ**, Брест. п. церковь существовала до униі. Въ 1582 г. причтъ мѣстной церкви имѣлъ уже земельное владѣніе (88).

Въ м. **Лахвѣ**, унѣ Мозыр. у. Минск. г. церковь въ честь Пречистой Богородицы, существовала «издавна», т. е. безспорно въ XVI. Въ 1623 г., 4 ноября Альбрехтъ Владиславъ Радивиль подтверждаетъ давнее наданіе на эту церковь двухъ волокъ земли и плаца съ причтовыми строениями и кромѣ того пять «мѣдницъ» меду (т. е. «двадцать котловъ») съ им. Лахвы. Въ означенное время въ Лахвѣ было два священника. Поэтому означеннымъ документомъ назначается первому священнику три мѣдницы, а второму—двѣ мѣдницы меду. Кромѣ того уже отецъ названнаго Альбрехта Радивила надалъ священникамъ этой церкви «канунъ». Обязанностью духовенства поставляется: неизмѣнное совершеніе въ Лаховской церкви богослуженія по обряду греческому и чтобы духовные—служили добрымъ примѣромъ для прихожанъ (289). Въ 1643 году, при церкви Рождества Пресвятой Богородицы, было два священника, по просьбѣ которыхъ тогдашній владѣлецъ Лахвы Александръ Людовикъ Радивиль далъ право на свободный бесплатный перемоль по 10 бочекъ различнаго хлѣба, въ удостовѣреніе чего былъ выданъ листъ арендатору—жиду (229).

Въ с. **Лашѣ**, Гродн. уѣзда, церковь св. Николая существовала до униі. Въ концѣ XVI в. былъ при ней священникомъ о. Андрей Петровичъ, который дожилъ здѣсь до глубокой старости и въ 1592 г. составилъ духовное завѣщаніе въ пользу своихъ троихъ сыновей (103).

Въ **Лельчицахъ**, Уборской вол. патрономъ церкви въ 1651 г. былъ епископъ вилснскій Георгій Тышкевичъ. 20 марта 1651 г., въ виду дошедшаго до него извѣстія, что прихожане Лельчицкой церкви за совершеніе требъ крещенія и брака своему приходскому священнику или ничего не даютъ или даютъ очень мало,—патронъ владѣлецъ предписываетъ, чтобы они своему приходскому священнику за крещеніе и браковѣчаніе давали столько же, сколько и прочимъ свящ. Уборской волости даютъ ихъ прихожане. Вмѣстѣ съ тѣмъ старостѣ Уборскому было крѣпко приказано, чтобы онъ усердно наблюдалъ затѣмъ, чтобы названный Лельчицкій священникъ какъ литургію, такъ и прочія требы совершалъ за плату и вознагражденіе (265).

Въ м. Логойскѣ, Мин. г., было до уніи двѣ православныхъ церкви: а) церковь *Пречистенская*, упом. въ 1558 г., при чемъ указывается, что ей принадлежало двѣ сѣножати между рѣкъ Логожи и Гайны (62), и б) церковь *Божоявленія Господня*. Владѣлецъ м. Логойска Василій Тишковичъ надалъ на эту послѣднюю церковь большое село Заборье, все «огуломъ», съ крестьянами, которыхъ судя по документу было свыше 20 дворовъ. Отъ православнаго фундатора Василя Тишкевича, Логойскъ перешелъ къ его сыну Юрію, а отъ послѣдняго его сыновьямъ. Въ 1596 г. владѣльцемъ м. Логойска былъ уже Мартинъ Тишковичъ, подстароста Минскій, получившій Логойскъ по раздѣлу съ братьями, когда церковное село Заборье подверглось ужасному наѣзду урядника и поданныхъ им. Запонъ тогожъ повѣта (111). Въ 1654 г. Минская, въ то время уніатская архимандрія, продолжительное время вакантная, досталась Мстиславскому архимандриту базилианну Варлааму Козинскому. Въ составъ этой архимандріи входили: два монастыря— Вознесенскій и св. Духа въ г. Минскѣ и двѣ приходскія церкви—св. Николая въ с. Гайнѣ и св. Николая въ м. Логойскѣ. Архимандритъ получалъ въ пожизненное владѣніе очень значительныя оброчныя статьи, которыя издревле принадлежали названнымъ монастырямъ, и между прочимъ «мостовое» на рѣкѣ Слѣпнѣ. Кромѣ того, тому же архимандриту отдавались въ пожизненное распоряженіе и «семинарскія имѣнія, съ обязательствомъ содержать въ Минскѣ при церкви св. Духа пять семинаристовъ» (275)

Въ м. Лозовѣ, Мельн. п., православная церковь существовала задолго до уніи. Священникъ Лозовской ц. Мельн. п. въ 1533 г. о. Григорій (иначе Феодоръ) обезпечиваетъ вѣновной записью на своемъ «недвижимомъ» имѣніи въ м. Лозовѣ приданное своей жены Татьяны—30 копъ грош. (27). Тотъ же о. Григорій въ 1533 г. купилъ въ собственность двѣ мельницы и сукновальни въ Лозовѣ (28), а въ 1535 году отказался отъ этой покупки въ пользу прежняго владѣльца (29), и приобрѣлъ отъ него покупкой весь его участокъ земли въ Лозовѣ за 30 копъ грошей, но затѣмъ снова почему то и отъ этой покупки отказался (30). Въ 1538 г., священникъ Лозовской ц. о. Григорій беретъ закладную на участокъ нѣкоего Гоголя въ м. Лозовѣ (31), и въ тотъ же день передаетъ эту закладную нѣкоей Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ (32). Въ 1542 г. тотъ же о. Григорій, уже именуемый «протопопомъ» заставилъ въ суммѣ 32 коп. грош. свое наследственное имѣніе въ Лозовѣ нѣкіимъ Слѣповронамъ (37). Въ 1545 г. протопопъ Григорій, умирая, составилъ завѣщаніе, которымъ записалъ 10 коп. грош. на звонъ къ Лозовской церкви и просилъ—священниковъ Дрогичинскихъ церквей—Никольской ц.—о. Григорія и Пятницкой—Прокопія отслужить по немъ

сорокоустъ (39). Въ 1548 г., священникъ Лозовской церкви о. Власій Дмисевичъ ¹⁾ свою наслѣдственную недвижимую собственность въ м. Лозовѣ—подарилъ Лозовскому земскому судѣ Матвѣю Галянскому (46). Въ Лозовѣ церковь была фундована помѣщиками Голянковскими. Въ 1548 г., 2-го января въ качествѣ пожизненнаго (ad extrema tempora vitae) «ректора церкви русской» тогдашній владѣлецъ им. Лозова, судья земли Дрогичинской, Матвѣй Галянковскій «избралъ и опредѣлилъ» честного и благороднаго Власія Дмисевича (44). Но въ слѣдующемъ году, 20 мая 1549 г. тотъ же патронъ выдалъ презенту «честному и благородному Силуяну Яцковичу», также «ad extrema tempora vitae» (48). Свящ. мѣстной русской церкви о. Феодоръ въ 1553 г. покупаетъ у мѣстнаго же дворянина Ильковича прудъ съ мельницей и сукновальней (26).

Въ **Лопницѣ**, церковь св. арх. Михаила надѣлена землей въ 1624 году. По волѣ подчашаго в. к. лит. князя Януша Радивиля, его ревизоръ выѣхалъ въ Лопницу и нарѣзалъ къ церкви: 1) пять плацовъ, въ мѣст. Лопницѣ—у озера, по полморга каждый, 2) на улицѣ Новосельской 1 плацъ и съ другой стороны улицы огородъ въ 2 морга, 3) отдѣльно 6 морговъ огородовъ до самой рѣки, 4) земли пахатной 6 волокъ, 5) сѣнжать на 30 морговъ, 6) въ заст. Колинѣ—3 пустыхъ волоки и 26 морговъ. Священникъ Михайло-Архангельской ц. въ м. Лопницѣ обязуются совершать всѣ требы духовные и въ селѣ Ногоновичахъ (18).

Въ с. **Лучинѣ**, Минск. г., Рѣчиц. п., былъ въ 1593 г. храмъ св. Николы, при которомъ фамильное кладбище землянъ Качицкихъ (107).

Въ им. **Лѣсковичахъ**, Пинск. п., построена церковь въ 1626 году земляниномъ Иваномъ Гавриловичемъ Зябкой «своимъ коштомъ» и освящена во имя Пречистой Богородицы, прор. Іліи и архангела Михаила. 25 мая 1643 г. была совершена фундушова запись, по которой строитель «на выховане священника» надаеъ пахатной земли полволоки и особо сѣнжати 2 морга. Кромѣ пользованія землею, священнику дается «торговле праздникова вышъ менованыхъ — на вино и ладанъ». Любопытна при этомъ оговорка фундатора, что онъ еще въ 1626 г. построивъ церковь надаль на содержаніе при ней священника землю и сѣнжати, но закрѣпить это наданье актомъ не могъ до даннаго времени и нынѣ боясь, чтобы послѣ смерти его не произошло какой перемены «яко звывкло бывати», «тую давно отданную на церковь Лѣсковицкую полволоки земли и сѣнжати» закрѣпляетъ уже формальнымъ документомъ.

¹⁾ Изъ этого документа можно заключать, что раньше упоминаемый священникъ, а затѣмъ протопопъ Лозовской ц. о. Григорій носилъ фамилію Дмисевичъ, здѣсь говорится, что Власій Дмисевичъ имѣлъ отъ протопопы Григорія по наслѣдствію имѣніе въ Лозовѣ.

Въ сел. **Мелешковичахъ**, Орш. п., церковь во имя Козьмы и Даміана существовала до уніи. Въ 1605 г., при раздѣлѣ имѣнія Мелешковскаго между князьями Лукомскими Романомъ Ивановичемъ и Романомъ Борисовичемъ, церковь досталась на часть послѣдняго (128).

Въ гор. **Мельникѣ** въ самомъ началѣ XVII в. было двѣ церкви—Воскресенская и Рождество Богородицкая. Въ 1609 г. священникъ Воскресенской церкви о. Трофимъ Вержба подалъ въ Мельницкій городскій судъ, жалобу на Матвѣя Волковицкаго о неуплатѣ ему 30 злот. по заемному письму (139). Обѣ эти церкви «издавна» пользовались «десятиной». На Воскресенскую церковь ежегодно давали по 1 копѣ ржи съ каждой волоки и по 1 копѣ ярового хлѣба мѣщане Мельницкіе съ 30 волокъ и деревни: Борсуки, Щенельцы, Горошкова воля и Клепачово. На Рождество Богородицкую церковь такую же десятину давали деревни: Головчицы, Мержвье, Мощоны и Радиловка. Въ 1646 г. 20 октября, послѣдовала грамота кор. Владислава, которой означенная десятина подтверждается (247). Въ 1648 г. приступлено было къ сооруженію, вѣроятно, послѣ пожара, новой церкви Воскресенской. Для означенной цѣли тогдашній священникъ Никифоръ Вержба купилъ вновь выстроенный деревянный сарай (szpichler) за 380 злот. польск. (252).

Въ им. **Мерахъ**, Браслав пов., церковь къ 1621 г. явилась вновь заложенной и была фамильной усыпальницей фамиліи зем. Мерскихъ (151).

Въ **Меречи**, Слуц. п., былъ мужскій православный монастырь. 1583 г. 10 сентября, князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ подтверждаетъ наданье своего отца князя Юрія ¹⁾ Мерецкому мужскому монастырю, который находился при впаденіи р. Меречи въ р. Случь, въ Борезницкой волости. Указанное наданье состояло въ «островахъ» Зимовище, Подпятнице и Малое Зимовище со всѣми угодьями (92).

Въ м. **Мильче**, Опшянскаго пов., Виленскаго воев., въ 1643 году была церковь, а при ней причтъ. Церковь стояла въ рынкѣ. Причтъ состоялъ изъ священника и дьяка. Священникъ пользовался фундушовой землей въ количествѣ

¹⁾ Князь Юрій Семеновичъ Олельковичъ (1492—1542) по свидѣтельству Вольфа былъ женатъ три раза. Третій разъ онъ женился въ 1530 году на воеводянкѣ Виленской Еленѣ Николаевнѣ Гадивиль. Первые двѣ жены были православныя,—третья католичка. Въ 1529 году князь Юрій Семеновичъ писалъ къ римскому папѣ о своемъ намѣреніи вступить въ бракъ съ особой р.-католической вѣры, будучи самъ лично вѣры православной и желая оставаться въ этой вѣрѣ. Князь просилъ папу разрѣшить этотъ смѣшанный бракъ съ тѣмъ, чт бы сыновья отъ этого брака были крещены въ вѣрѣ отца, а дочери слѣдовали бы за матерью. (Wolff—Kniaz. Lit.—Ruscy., str. 332).

двухъ волокъ и владѣль 3 плацами въ самомъ мѣстечкѣ. «Дьякъ або слуга церковный» пользовался половиной волоки и въ мѣстечкѣ 2½ плацами. Причту принадлежалъ одинъ крестьянинъ по имени Филиппъ Станковичъ съ женой и сыномъ. До 22 июля 1643 им. Мильче съ мѣстечкомъ и относящимися къ нему деревнями принадлежало воеводѣ Полоцкому Янушу Кишкѣ и означеннаго числа было передано трибуналомъ каштеляну Новогородскому Яну Рудоминѣ Дусяцкому (226).

Въ г. **Минскѣ** губ. 6 индикта, февраля 3, 1518 года ключникъ Виленскій Григорій Исаевичъ Громыка надалъ св. Николаевской ц. въ г. Минскѣ слѣдующія угодья: 1) мельницу на р. Цнѣ, въ разстояніи 1 мили отъ Минска по Виленской дорогѣ, 2) корчму при этой мельницѣ и 3) озеро Глушу (15). Точное опредѣленіе даты этого документа возможно сдѣлать на основаніи слѣдующихъ соображеній. По списку Wolfa, Григорій Исаевичъ Громыка состоялъ писаремъ 1499—1528 г. и одновременно ключникомъ виленскимъ и намѣстникомъ свислочскимъ. Умеръ ок. 1530 г. ¹⁾ Дарственная совершается на имя митр. Иосифа. Съ этимъ именемъ было кряду три зап. рус. митрополита конца XV и нач. XVI в. Иосифъ Болгариновичъ (1498—1499) Иосифъ Солтанъ (1507—1522) и Иосифъ III (1522—1534) ²⁾ Индиктъ 6, въ періодъ времени 1499—1534 г.г. приходится на 1503, 1518, и 1533 годы ³⁾. Изъ нихъ 1503 г. не м. б. принять, такъ какъ м. Иосифа не было въ живыхъ; Последній 1533 годъ не м. б. принять такъ какъ уже самъ Громыка умеръ къ этому году. Остается принять одинъ годъ 1518, какъ дату настоящаго документа.

Въ селѣ **Монастырь** (иначе Жидь), Слуцк. п., церковь была фундована князьями Слуцкими Олельковичами до уніи и имѣла своихъ подданныхъ. Въ 1611 г. изъ книгъ Слуцкаго замка была выдана копія инвентаря владѣній означенной церкви, въ которомъ перечисляются слѣдующія ея владѣнія: близъ самой церкви село Монастырь у озера Жиды, съ крестьянами и ихъ землей и повинностями. Въ селѣ Домаповичахъ 1¼ служба. Въ селѣ Сковшинѣ 1 служба. Въ селѣ Кузмичѣ медовая дань въ день Покрова Богородицы по пяти ведеръ, а шестое ведро на священника Слуцкой церкви св. Варвары (143).

Въ мѣс. **Моголь**, Пинск. у., причтъ получилъ въ 1646 г. сѣножать «Красная волока», взамятъ отошедшей къ мѣщанамъ даннаго мѣстечка сѣножати «Усушное» (248).

¹⁾ Wolf.—Senat. i dygnit. str. 258, 260.

²⁾ Чистовичъ, И. „Очеркъ Ист. Зап. Р. Ц.», ч.—I, Спб. 1882, стр. 138—9.

³⁾ Горбачевскій—Археогр. Календарь. Вильна 1869, стр. 6—7.

Въ им. **Мошуневичахъ**, Новогр. п., въ застѣнкѣ Бобкахъ, униатская церковь сооружена ¹⁾ около 1653 г. скарбникомъ виленскимъ Адамомъ Доминикомъ Чижемъ и его женой Терезой. Отъ 31 декабря 1653 года на содержаніе священника былъ отведенъ фольваркъ. Обязанностью священника ставится, чтобы онъ содержалъ дьяка и «хлопца» для пѣнія и прислуживанія въ церкви (274). Весьма интересный фундушъ этотъ писанъ на бѣлорусскомъ языкѣ.

Въ м. **Мстижѣ**, Мип. в., церковь униатская въ честь Зачатія (Conceptionis) Пресв. Дѣвы Маріи была построена супругами Сапѣгами—Казиміромъ и Еленой— На содержаніе священника тѣже строители записываютъ актомъ 16 мая 1649 г. четыре волоки пустыя нахатной земли, съ правомъ осадить подданныхъ на этихъ волокахъ, домъ и при немъ два плаца въ м. Мстижѣ и три ярмарки—1) на день пр. Или, 2) на Бориса и Глѣба и 3) въ день Рождества Богородицы,—съ тѣмъ чтобы доходъ съ нихъ шель въ церковь. Священникъ освобождается отъ всякихъ повинностей и податей въ пользу имѣнія. Но ему ставится условіемъ содержать при церкви «дьяковъ», во всемъ соблюдать свои священническія обязанности, служить добрымъ и спасительнымъ примѣромъ людямъ и совершать богослуженіе за фундаторовъ (256).

Въ с. **Мшанахъ**, Мельн. повѣта, существовала церковь по стародавнему фундушю, XVI вѣка, которымъ между прочимъ установлена была десятина по $\frac{1}{2}$ копы жита съ каждой заселенной волоки (278). Въ 1635 г. дворянинъ Симонъ Чавловскій 17 августа избилъ и изранилъ православнаго священника Мшанецкой ц. о. Николая Федоровича (190) Въ 1655 г. къ этой церкви принадлежали деревни: Печники, Незнаное и Восковая волька (278). 1662 г. священникомъ при этой церкви былъ о. Елисей Феодоровичъ. Приходъ состоялъ изъ 11 деревень (293).

Въ мѣст. **Начѣ**, Витеб. г., церковь во имя безребрениковъ Косьмы и Даміана была къ 1633 г., въ рынкѣ. Въ ней утварь была сооружена владѣльцами. Причту принадлежали плацы въ мѣстечкѣ, земельный надѣлъ въ количествѣ пяти волокъ и крестьяне (184).

Въ с. **Негнѣвичахъ**, Новогр. п., церковь существовала до униі. Въ 1600 году, 17 мая отъ подканцлера в. к. л. князя Альбрехта Станиславова Радивилла, послѣ смерти священника о. Ивана, выдана презента на этотъ приходъ Василю Федоровичу Волоску, который даетъ обязательство быть въ послушаніи

¹⁾ Въ документѣ точно опредѣляется мѣсто этой церкви—на горѣ высокой, надъ р. Начей между селами Нача и Голынка.

обряду богослуженія римскаго. Означенный Волосокъ предоставилъ древній фундушъ Негнѣвичской церкви, — «старовѣчный, письмомъ русскимъ писанный». Этотъ старожитный фундушъ былъ данъ нѣкимъ Георгіемъ Болковичемъ. Церковь отъ него получила пашную землю надъ рѣкою Боловшею, съ усадьбой людей и бортной землей за р. Нѣманомъ. Негнѣвичская ерцковъ изстар. была прославлена чудесами, отъ мѣстной иконы. Съ теченіемъ времени, частію по небрежности священниковъ, частію по своеволію помѣщиковъ, старовѣчный фундушъ Негнѣвицкой ц. потерялъ часть земель и далѣе доходъ съ «кермаша», который принадлежалъ церкви, съ нѣкотораго времени сталъ поступать въ доходъ двора. Князь Радивиль частію возстановилъ Негнѣвицкаго священника во владѣніи древнимъ фундушемъ, частію замѣнилъ новымъ. Такъ напр. священникъ получилъ теперь право вѣзда въ Налибокскую пуцу (118). Любопытны заботы fundатора князя Радивила о нравственномъ усовершенствованіи Негнѣвичскихъ прихожанъ. «Если бы наши Негнѣвичскіе подданные въ силу темноты или по причинѣ высокаго налога осмѣлились сожителствовать съ жснами безъ браковѣчанія, или желали бы воспитывать своихъ дѣтей безъ крещенія, о такомъ зломъ имѣеть немедленно давать знать Негнѣвицкому уряднику и совмѣстно съ нимъ искоренять это заблужденіе по здравому смыслу. На виновнаго въ первый разъ налагать штрафъ копу грошей на церковныя потребности. А если бы кто и послѣ сего оказался преступникомъ, то такого заключеніемъ и двойнымъ штрафомъ должно наказать. Подданные должны вѣнчаться и крестить дѣтей въ своей приходской церкви подъ страхомъ наказанія. Въ великіе праздники они должны являться къ богослуженію въ церковь изъ самыхъ отдаленныхъ деревень. Кромѣ сего, въ каждое воскресенье, изъ этихъ деревень хозяинъ долженъ высылать наименше по одному человѣку изъ каждаго дома, и самъ быть въ церкви, подъ угрозой штрафа въ шесть грошей (118).

Въ мѣстечкѣ **Николаевѣ**, Новогр. у., мстиславскій воевода Николай Кишка въ XVII в. построилъ церковь «религіи грецкой» и надѣлилъ ее угварью. На содержаніе священника надано въ 1629 году три волоки земли, — при чемъ земля была засѣяна на счетъ fundатора, — съ четырьмя подданными, домъ съ прочими постройками, и бесплатный помолъ на дворной мельницѣ. Кромѣ того установлено десятина по корцу ржи и по корцу ячменя или гречи, виленской мѣры, и ежегодно по 50 зл. польск. съ мѣстечковой корчмы. На обязанность священника возлагается имѣть дьяка и другихъ церковныхъ прислужниковъ, молиться за fundатора, и своему преемнику оставлять поля съ посѣвами, какъ получилъ отъ fundатора первый священникъ о. Андрей Афанасьевичъ Ляцевичъ (176).

Въ с. **Нобль**, Пинск. п., церковь во имя св. Николая существовала въ XVI в. Какъ церковь, такъ и ея наданье принадлежали епископской Пинской каедрѣ; на содержаніе священника сначала были отведены угодья въ епископскомъ селеніи *Храпнѣ*, затѣмъ въ 1553 г. произошла замѣна и нобельскому священнику было отведено дворище «Хроболово» въ епископскомъ же селѣ Пожежинѣ. При этомъ епископъ Пинскій и Туровскій Макарій далъ священникамъ слѣдующія льготы: свободу отъ «сборной куницы, подати въ епископскую казну, сборовъ на объѣзды, на намѣстника, серебрящины и древнихъ епископскихъ поборовъ какъ то на постройку замковъ, мостовъ» (53).

Въ г. **Новогрудъ**, Борисо-Глѣбской соборной церкви, по волѣ и желанію князя Константина Ивановича Острожскаго, король Сигизмундъ I въ 1517 г. 26 ноября падаль—крылошанамъ, попамъ, и діаконамъ «на поживене» пять службъ людей королевскихъ «тяглыхъ дякольныхъ» въ с. Быковичахъ и три земли пустыхъ—Аристовщину, Павловщину и Ничипоровщину (14).

Въ с. **Озерахъ**, Брест. п. церковь существовала до уніи. Въ 1598 году 11 іюня, священникъ Озерской церкви купилъ у зем. Адриана Яковлевича Пекарскаго три волоки земли, при селѣ Поповскомъ, надъ озеромъ, находившихся между грунтами королевскаго им. Озеръ, близъ дер. Старинъ.—Священникъ уплатилъ 150 копъ грош. лит (113). Въ 1610 г. при этой церкви былъ свящ. Павелъ Ивановичъ, который купилъ на свои средства домъ въ мѣстечкѣ Озерахъ, на ул. Острынской, а кромѣ того близъ им. Старинъ имѣлъ свою особую усадьбу (141).

Въ с. **Осинахъ**, Мельн. п., церковь существовала до уніи. Священникъ мѣстной церкви Павелъ Ивановичъ въ 1531 г., какъ совладѣлецъ наслѣдственнаго участка въ этомъ селеніи со своимъ роднымъ братомъ, совершаетъ раздѣлъ этого владѣнія. (25).

Въ сол. **Остринѣ**, церковь св. Спаса существовала задолго по уніи. Она была надѣлена не малымъ фундушемъ со стороны предковъ тивуна Виленскаго, державцы Ушпольскаго, Пенянскаго и Радуньскаго Шимки Мацковича ¹⁾ и Зеневичей. Въ теченіе времени этотъ фундушъ сильно убавился, такъ что вмѣсто семи волокъ при этой церкви осталось лишь три волоки. Грамотой кор. Сигизмунда Августа 4 августа 1556 г. эти три волоки и закрѣпляются за Остринской церковью. Въ эту пору при Остринской ц. были два священника и діаконъ (54).

¹⁾ Шимко Мацковичъ (+1542) былъ владѣльцемъ Острина и Заболотья (Wolf Kniaz. Lit.— Rus. str. 372. ср. Boniecki Począ.—Rod. 172—3).

Въ с. **Пережирѣ**, ¹⁾ Мин. п., церковь св. Николая, въ 1625 г., 20 апрѣля была отдана р.-католическимъ Виленскимъ бискупомъ Евстафіемъ Воловичемъ священнику Петру Васильевичу Веригѣ. Фундушъ этой церкви въ названную пору опредѣлялся такъ: двѣ волоки грунта, застѣнокъ въ Далекой нивѣ, луга у рѣки Свислочи. Священнику дозволенъ бесплатный помолтъ на мельницахъ Лишницкихъ и Озерскихъ, предоставлена свобода отъ всякихъ податей и повинностей въ казну. Кромѣ того священнику дозволено варить канунъ медовый 1) на Режество Христово, на 10 камней и 2) на Николу весеняго на 10 камней. И если бы самъ священникъ не имѣлъ меду, то имѣлъ право заарендовать кому—либо (160).

Въ м. **Пескѣ**, Волков. у., церковь въ честь св. Пятенки существовала до униі. Въ 1599 г. церковь владѣла землями и доходами. При ней былъ старый, уже разрушающійся замокъ. Въ означенномъ году она передана въ держанье, вмѣстѣ съ мѣстечкомъ, отъ берестейскаго воеводы Андрея Лещинскаго зем. Фридрику Турскому (150).

Въ им. **Пештувянахъ**, Кевен. п., церковь существовала до униі. Отъ 1583 года извѣстно, что она была «деревянная, съ образами», что въ церкви имѣлась слѣдующая утварь: «келихъ (чаша), патына (дискосъ) и ложка цинованая, ризы полотняные, съ книгами належачими, авангелій серебромъ оправленъ на углехъ». Приведенное описаніе церкви дается въ описи двора Пештувянскаго, какъ неотдѣлимая часть его инвентаря (91).

Въ сел. **Погостѣ**, Пинск. п., церковь была еще за время до Витовта и при ней земельный надѣлъ, но кто надалъ его на церковь, равно и то, какимъ образомъ появилась въ м. Погостѣ церковь, не извѣстно. Къ 1512 году при названной церкви было два священника, которые владѣли между прочимъ дворцомъ «*Волчичи*». Въ этомъ году мѣстный житель, человекъ князя Феодора Ивановича Ярославича, принесъ князю жалобу на означенныхъ погостскихъ священниковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они будто бы захватили все дворце «*Волчичь*», когда на самомъ дѣлѣ причту должна принадлежать только половина этого «дворца». Князь пригласилъ владыку Пинско-Туровскаго Арсенія и состоялся «*смѣтный*» судъ. Присутствовали при судѣ два боярина. Отвѣтчики сослались на давность своего фактическаго владѣнія, по которому еще «за праѣдвовъ» ихъ причтъ погостской церкви владѣлъ цѣлымъ дворцомъ. Никакихъ документовъ на владѣніе у причта не было. И судъ, на основаніи давности владѣнія, рѣшилъ дѣло

¹⁾ Въ 29 верст. отъ г.г. Минска. Нынѣ также церковь Никольская. Товаровъ—стр. 62.

въ пользу священниковъ погосской церкви (9). Въ 1540 г. дѣло это опять было возбуждено, но уже разрѣшено было на основаніи вышеуказанной грамоты 1512 года. Священники Погосской церкви въ 1540 году владѣли совмѣстно съ мѣстными путными слугами—дворищемъ Колобыновщиной, которое принадлежало Пинскому владыкѣ. Съ этого дворища они несли и общія повинности: «службу путную владыцѣ конемъ служили, замокъ, парканъ и мостъ робить ходили», словомъ несли такъ называемую службу путную и повинности замковья. (10). 1567 г. 20 марта на содержаніе священника Погостской церкви подскарбій дворный Лавринъ Война надалъ двѣ волоки земли между волоками погосскихъ мѣщанъ и плацъ па улицѣ, ведшія изъ рынка къ рѣкѣ, на которомъ жилъ тогдашній священникъ о. Вакула Потаповичъ. При этомъ священникъ совершенно освобождается отъ податей въ королевскую казну и всякихъ повинностей: «только водле повинности своее завше Бога за гдра короля е. м. и за все христіанство просити повинень будетъ» ¹⁾ (69).

Въ с. Половцахъ, Брест. у. ²⁾, церковь существовала до уніи, 1528 г. 1 июня канцлеръ в. к. л. Остафій Воловичъ, бывший тогда старостой Берестейскимъ и Кобринскимъ, далъ листъ на имя своего Мелайчицкаго намѣстника, чтобы тотъ обезопасилъ мѣстнаго священника Половецкаго отъ притязаній «въ застѣнкахъ и городахъ» онъ пѣкоего Марка. Въ Половцахъ при означенной Михайловской церкви былъ священникомъ въ данную пору Иванъ Парфеновичъ. Изъ упомянутаго выше листа видно, что священникъ неоднократно жаловался на обиды со стороны названнаго Марка Федоровича. Въ результатѣ было то, что канцлеръ высылалъ каноника виленскаго ксендза Яна Суходольскаго для провѣрки на мѣстѣ этой жалобы. Кс. каноникъ выѣзжалъ, нашелъ, что церковь дѣйствительно терпитъ обиду отъ названнаго Марка Федоровича (20).

Въ им. Порплицахъ, «Опшян. п., къ 1627 году была «русская» церковь. Священника при ней не было. Владѣльцы им. Порплищъ супруги Зебржидовскіе, Францискъ и Анна, «испросили у преосвященнаго митрополита русскаго—уніатскаго» для данной церкви священника уніата о. Григорія Красовскаго. На содержаніе означеннаго священника при этомъ записано: 1) усадьба и при ней $\frac{1}{2}$ волоки пахатной земли, 2) въ отдѣльномъ отрубѣ 3 волоки съ четырьмя дворами подданныхъ въ селѣ Порплицахъ, со всеѣми ихъ данями и повинностями, съ лугами, со вступомъ въ пуцу. Кромѣ того священнику предоставляется право поль-

¹⁾ Документъ датированъ: „року 75-го, м-ца марта 20 дня“, т. е. 7075 отъ сотворенія міра.

²⁾ Іосифъ, еп. Календарь Гродненскій. Воронежъ 1899 г. стр. 213—214.

зованія ставомъ и броваромъ для варки пива и водки, а также установлена десятина съ земли, находившейся подъ землянами и подданными мѣстными, какъ вѣры русской такъ и р.-католической, въ размѣрѣ съ каждой волоки по осьминѣ жита. Для собиранія этой десятины священникъ долженъ ѣздить по осени со своею мѣрою. Съ имѣнія Порплицскаго всегда д. б. выдаваемы въ церковь свѣчи на алтарь и вино. Обязанность священника: — ежемѣсячно въ одну изъ субботъ совершать поминовение фундаторовъ. Заслуживаетъ вниманія такая подробность: «кто бы изъ нашихъ подданныхъ, прихожанъ Порплицскаго священника, оказалъ ему непослушаніе, или нарушеніе, словомъ или дѣяніемъ, то за обиду священника, если это дойдетъ до двора, какъ мы, такъ и наши наслѣдники и дозорцы таковыхъ непослушныхъ должны наказать за поношеніе» (170). Въ 1628 г., дополнительнымъ актомъ 14 іюля, супруги Зебридовскіе дозволили Порплицскимъ уніатскимъ прихожанамъ учредить «братство» медовое съ правомъ, на украшеніе церкви, дважды въ годъ сытить медъ и варить пиво къ Рождеству Христову и къ Пасхѣ въ продолженіе двухъ недѣль. Означеннымъ же документомъ фундаторы стараются предупредить возможныя столкновенія на почвѣ требоисправленій между духовенствомъ р.-католическимъ и уніатскимъ. Лагипскіе ксендзы-плебаны не должны чинить препятствій Порплицкому уніатскому священнику въ совершеніи крещеній, браковъ и погребеній въ им. Порплицахъ; въ свою очередь Порплицскій священникъ не долженъ совершать требъ для р.-католиковъ, а долженъ давать знать которому либо изъ ближайшихъ р.-католическихъ ксендзовъ-плебановъ, которые могли бы совершать для р. католиковъ «мшу», напутствіе больнымъ и требующимъ здоровья И. чтобы Порплицскій священникъ тщательно заботился объ этомъ, — ему къ прежнему надѣлу прибавлена еще одна волока земли (174).

Въ с. **Порудоминѣ**, Вилен. у., церковь во имя св. Чуд. Николая надѣлена въ 1528 г. княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ полемъ Куровскимъ, около Змѣвой горы и сѣножатю Пупревской у рѣки, подъ селомъ Рудоминотъ. Эти урочища принадлежали до того времени нѣкому Терентію. При Николаевской церкви въ означенное время былъ «священникомъ отецъ Алексѣй», который и билъ князю К. И. Острожскому челомъ объ означенной милости. Князь удовлетворилъ означенное ходатайство и разрѣшилъ «до воли господарское» Рудоминскому священнику пахать ниву и косить лугъ ¹⁾ (21).

¹⁾ А. Ярушевичъ Вн. Е. И. Острожскій. Смолен. 1896 г., стр. 186.

Въ с. **Прусахъ**. Слуцк. у. церковь во имя Рождества Богородицы существовала до уніи ¹⁾. Очевидно при этой церкви была и фундушная земля для содержания священника «и церковный грунтъ» ²⁾. Князь Юрій Юрьевичъ Олельковичъ ³⁾ дастъ эту церковь 18 октября 1572 г. пѣкоему Аггею Байковскому въ завѣдываніе и для отправленія въ ней духовныхъ требъ.— Намѣстникъ князя обязывается ввести его въ означенную церковь и приказатъ всѣмъ подданнымъ имъ Пруссакаго, чтобы они уже съ этого времени никуда въ другое мѣсто, какъ только въ эту церковь не ходили для отправленія своихъ духовныхъ требъ, не жили бы безъ вѣнчанія, посилибы своихъ дѣтей крестить въ эту церковь, приглашали къ себѣ для напутствія, а въ каждый воскресный и праздничный день тамъ собирались къ богослуженію. Имѣетъ съ тѣмъ священникъ получилъ право, ежегодно для сученія свѣчъ къ празднику Рождества Богородицы, разсытитъ 24 слуцкихъ ведра «братскаго меду» и столько же къ празднику Георгія Великомученика и распродать этотъ медъ «безъ мыта и присыты». На сумму, вырученную отъ продажи означеннаго меда, обязанъ священникъ «насучить» свѣчей для храма (77).

Пустынскому Николаевскому монастырю въ 1519 году Левъ Тишковичъ записалъ подданнаго своего данника въ Вальковщинѣ, при р. Словешнѣ, со всей его землей и угодьями, при чемъ указалъ, что этотъ данникъ имѣетъ давать на монастырь ежегодно по 7½ ведеръ прѣсного меду «Овручкой мѣры», или по 20 грошей (ок. 1 рубля на наши деньги) и по 25 грошей серебра дани каждую осень. Изъ документа видно, что дарственная была совершена на вѣчное поминовенье родителей означеннаго Льва Тишковича— Тита и Анны, и его супруги Феоклы (17).

Въ сел. **Роговъ**, Храмъ во имя св. Димитрія «сооруженъ былъ съ давныхъ часовъ» подданными имѣнія Роговскаго, которое принадлежало фамиліи Стецкевичей ⁴⁾. 1546 г. янв. 13 къ этой церкви былъ опредѣленъ священникомъ о.

¹⁾ И нынѣ въ с. Прусахъ, 3 благоч. окр. слуцк. у.,—церковь во имя Рождества Богородицы. Ист. ст.-т. справоч. книж. Мин. еп. А. Товарова. Минск. 1903 стр. 171.

²⁾ Въ настоящемъ актѣ сказано между прочимъ; а на ськоушнумъ grunte aby się nie wazył ani двог, ani agenda pereszkozy czynit.

³⁾ О немъ см. у Wolffa—Княз. Lit. Rus. str. 333. † 9 ноября 1578 г. и погребенъ въ Киево-Печерской лаврѣ, въ Кіевѣ, 12 апрѣля 1579.

⁴⁾ Въ документѣ совершительница его княжна Любецкая Ганна (Романовна) сообщаетъ слѣд. автобиографическую подробность, не отмѣченную Wolfom (см. Княз—Lit. Rus. str. 204—6): им. Рогово досталось ей отъ покойнаго отчима Яна Стецкевича. Послѣдній взялъ Ганну Романовну «за властную дочку» и подарилъ ей „на вѣчность“ означенное им. Роговское.

Несторъ, бывший въ Креслинѣ. При этомъ церкви были даны три волоки земли, и установлена десятина на церковь (42).

Въ с. Руднѣ, Брест. в., церковь существовала до уни. 1550 г. 15 февраля, Сигизмундъ Августъ II утвердилъ фундушъ Руднянской церкви, по ходатайству Брестскаго старосты Николая Радивила. Церковь новую обязаны «збудовать» люди села Рудни и Деревечницы, совмѣстно со священникомъ, избраннымъ къ означенной церкви о. Мариномъ Левоничемъ. На содержаніе церкви и причта дано 3 волоки земли и «три куты». Сверхъ сего назначена десятина по копѣ жита съ каждой волоки подданныхъ (49).

Въ с. Рухчѣ, Пин. пов., церковь православная, была подъ вѣдѣніемъ патріарха Константинопольскаго; она была сооружена землянами братьями Ордами—Александромъ и Львомъ въ XVII вѣкѣ. На содержаніе причта были даны земельныя угодья. Въ 1644 г. 28 мая одинъ изъ поименованныхъ владѣльцевъ им. Рухча Александръ Орда дополнительно надавъ на эту церковь одну семью подданнаго, съ его землей, подачками и повинностями. Право «подаванья Рухочкой церкви относится къ компетенціи игуменовъ Купятицкихъ (231).

Въ с. Свержнѣ, Новогр. п., церковь существовала до уни. 1592 г. 10 сен. князь Николай Криштофъ Радивилъ далъ на *Сверженскую* церковь, при р. Нѣманѣ пашной земли 3 волоки, сѣножать, и бесплатный помолъ на Сверженской мельницѣ. Кромѣ того четыре раза въ годъ священникъ могъ сытить по десяти мѣдницъ меда, «а воскъ отъ того меду маеть давать на поставную свѣчку до церкви» (104).

Въ с. Семятичахъ, Мельн. п., церковь существовала въ XVII вѣкѣ. Священникъ Семятичской ц. Александръ Оладовскій 26 февраля 1631 года получилъ королевскую грамоту на пожизненное пользованіе земельными угодьями въ сел. Рогавкѣ, доставшимися на короля послѣ смерти нѣкоего Оксентія Тваровскаго, при чемъ означенный священникъ совершенно освобождается отъ несенія съ этихъ волокъ какихъ бы то нибыло повинностей. На обязанность священника возлагается возношеніе моленій въ Семятичской церкви и совершеніе таинствъ (178). Въ 1643 г. Семятичскій священникъ требовалъ къ королевскому суду настоятельницу Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря по дѣлу о нарушеніи земельныхъ владѣній при дер. Ситки или Рогавка, Дрогич. стар. (227). 1645 г. 21 іюля состоялось королевское опредѣленіе, по которому указанныя владѣнія,

¹⁾ Обращаетъ вниманіе, что священникъ Сверженской ц. о. Романъ Петровичъ въ семь документѣ отъ 10 сентября 1592 г. именуется „униатскимъ пресвитеромъ Сверженскимъ“.

остались за монастыремъ (241), но дѣло продолжалось (№ 242). 1646 г. 29 мая послѣдовало новое королевское рѣшеніе, чтобы уніатскій священникъ Семятичской церкви въ теченіе 3-хъ лѣтъ перенести самый храмъ въ другое мѣсто: не смотря на то, что этотъ храмъ былъ построенъ на мѣстѣ православной церкви (244). Священникъ Семятичской церкви о. Іоаннъ Вержба былъ сыномъ Димитрія священника Гнойненской церкви. У нихъ было наследственное имѣніе въ Брестскомъ воеводствѣ—Чернево (292).

Въ сел. **Сѣрочинѣ**, Мельн. п., правосл. церковь во имя Обрѣтенія святого Креста была построена первымъ священникомъ при ней о. Иваномъ (Jaszko) Вержбовичемъ, съ разрѣшенія владѣльца, старосты Дрогичинскаго Миколая на Цѣхановцѣ Кишки. 31 мая 1596 года этотъ г. Кишка даетъ письменное распоряженіе на имя своихъ подданныхъ крестьянъ сел. Сѣрочина, чтобы «десятину» въ размѣрѣ одной копы озимаго хлѣба съ каждой волоки, впредь отдавали священнику вновь построенной церкви Обрѣтенія св. Креста. При этомъ высказывается такой мотивъ: въ этой церкви совершаются для данныхъ жителей свята тайнства, тутъ они слушаютъ Слово Божье, кромѣ того «лучше свою близкую церковь поддерживать» нежели отдаленныя и, къ тому, другихъ пановъ. На ослушниковъ налагается денежный штрафъ въ размѣрѣ 10 польскихъ грошей (226). Въ половинѣ XVII вѣка (въ 1642 г.) эта церковь была православной и при ней священникомъ о. Стефанъ Вербовичъ (220).

Въ **Сурдегахъ**, въ монастырѣ, каменная церковь «старожитное вѣры» во имя Сошествія св.-Духа построена на средства скарбной в. к. л. Анны Ставецкой по первому браку Бѣлевичъ, а по второму Городенской. 1636 г. 2 февраля означенной фундаторкой была совершена запись на монастырь Сурдегскій съ ограниченіемъ монастырскихъ земельныхъ угодій. Условіемъ ставится: 1) чтобы означенная церковь навсегда была подчинена власти и дозору св. Духовскаго Виленскаго братскаго монастыря, «какъ духовнаго, такъ и свѣтскаго православія греческаго, подъ послушаніемъ св. апостольской Константинопольской столицы найвысшихъ пастырей нашихъ «патріарховъ и преосвященныхъ митрополитовъ Кіевскихъ, Галицкихъ и всея Руси, въ благочестіи найдующихъ, а не въ уніи будущихъ»; 2) чтобы ничего безъ братіи монастыря св. Духа Виленскаго не чинили; 3) чтобы братія строго соблюдала обычаи общежительнаго монастыря и выбирала себѣ игумена, который послѣ избранія долженъ получить утвержденіе отъ Виленскаго св.-Духова. монастыря; 4) чтобы въ монастырѣ были точно тѣже порядки, что въ Виленскомъ (191).

Въ г. **Тронахъ**, церковь во имя Рождества Пр. Богородицы въ 1588 г. «отлогомъ впусе лежала зо всеми принадлежностями» «въ цебытности» при ней «попа». Этой церкви княгиней Анной Ивановой, урожд. Кунцевичъ, бывшей замужемъ за княземъ Андреемъ Нелединскимъ ¹⁾ были паданы двѣ нивы—Янишки и Матеевщина отъ 8 октября 1568 г.,—на монастырь. Мѣстный татаринъ владѣлецъ Осолкеникъ воспользовался отсутствіемъ священника и на двухъ нивахъ засѣялъ жито и ярку, Когда въ 1589 г. прибылъ вновь назначенный священникъ о. Василій Федоровичъ, то долженъ былъ судомъ доказывать, что засѣянные татаринѣмъ нивы принадлежали именно Рождество Богородицкой церкви (99).

Въ с. **Харитоновѣ**. Брест. п., церковь существовала до униі. Къ этой церкви принадлежала земля, наданная владѣльцами имѣнія Харитоновскаго. Но въ 1582 г. церковный грунтъ былъ въ заставѣ „отъ попа“ у подданного зем. Зеновьевича (88).

Въ селѣ **Хотаевичахъ**, при рѣкѣ Двиносѣ, церковь основана неизвѣстно когда, но еще задолго до 1622 года, когда имѣніе Хотаевичи было раздѣлено между нѣсколькими наслѣдниками. Последніе актомъ 1622 г., 8 ноября, по раздѣлу им. Хотавичъ, выдѣлили изъ своихъ частей на эту церковь, земельные надѣлы, именно: 1) Андрей Бурба и Варвара Сѣмацко дали 2 волоки земли и заливной лугъ при р. Двиносѣ. 2) Якубъ Умецкій— $\frac{1}{2}$ волоки, и сѣнокоса у Двиносы. 3) Александръ Душевскій— $\frac{1}{2}$ волоки земли, и вождъ самой церкви, двѣ усадьбы священника, 4 плаца и заливной лугъ у р. Двиносы. (154).

Въ с. **Хотенчицахъ**, Мил. п. церковь Пречистенская существовала до униі. Въ 1550 г. по раздѣльному акту между Стецковичами, Олеховичами и Рогозичами церковь получила въ надѣлъ кромѣ причтовой усадьбы церковное селище и огорода—еще лугъ у рѣки и пахотную землю у Христычина ручья (51).

Въ с. **Хотичахъ**, Мельн. п., Церковь Воздвиженія св. Креста русская, въ XVI в. относилась къ Владимирской епархіи. Патронатъ надъ ней принадлежалъ владѣльцамъ им. Возницкаго—Кишкамъ на Цѣхановцѣ. Когда въ 1588 г. скончался священникъ этой церкви о. Котратій Олиферовичъ, то его дѣти Климъ и Иванъ получили презенту отъ владѣльца. Последній вноситъ въ эту презенту слѣдующія условія. Такъ какъ Климъ уже посвященъ въ санъ священника, то онъ имѣеть отбирать десятину и управлять относящеюся къ этой церкви полъ волокою пашни и половиною лѣса въ Хотичахъ. Братъ его Иванъ—на дѣлчествѣ при той церкви—будетъ владѣть цѣлою волокою и другою половиною лѣса въ Хотичахъ.

¹⁾ Арх. Сб. II, 150—7.

Они обязываются согласно своему званію уставно отправлять церковныя Бого-служенія и во всемъ себя держать пристойно. Климъ какъ священникъ обязанъ быть при церкви, а Иванъ отъ себя долженъ держать православнаго дьяка. Въ случаѣ надобности оба вмѣстѣ на общій свой счетъ поровну имѣють ремонтировать церковь (98). Въ 1647 г. староста Дрогичинскій Сбигневъ Оссолинскій напелъ, что назначенный фундушъ былъ утвержденъ и явленъ въ Мельницкихъ грод. книгахъ, и потому съ своей стороны признаетъ обязательства названной записи неоспоримыми и подлежащими исполненію (251).

Въ м. **Чашникахъ**. Витеб г. въ 1633 г. была уже церковь, построенная въ рынкѣ, церковь имѣла два плаца въ мѣстности на прудомъ и земельный надѣлъ. При этой церкви былъ священникомъ о. Семень Юревичъ и дьякъ Павелъ Пелюничъ (184).

Въ с. **Шебринѣ**, Брест. у., «з давныхъ часовъ» была церковь Рождества Богоматери. 1 ноября 1518 г. р. кат. бискупъ Луцкій и Берестейскій Юрій Фальчевскій записалъ на эту церковь 6 волокъ земли. («по 2 волоки въ каждомъ полѣ»). Обращаетъ на себя вниманіе то, что совершателемъ этого фундуша является р.катол. бискупъ, и что въ числѣ условій, здѣсь поставлено, чтобъ священникъ молился за короля и «за ксендза плебана» (16).

Въ с. **Шипянахъ**, Мин. п., церковь существовала до уніи. Она была фундована бискупомъ виленскимъ Валеріаномъ. Въ 1586 г. 25 августа ревизоръ виленскаго бискупа Георгія Каролина Радивиля сверхъ 1½ волокъ бывшей у нея до того времени земли—отвели ей «до ласки своего пана» два застѣнка, одинъ подъ названіемъ «Курганъ»—въ 14 морговъ и другой подъ названіемъ «Полянка» въ 25 морговъ (94).

Въ сел. **Шюпахъ**, Мельн. п. церковь, уніатская, была вновь сооружена Мельницкимъ старостой Мечиславомъ Млечко въ XVII в. 1644 г. 26 марта строителемъ сдѣлана формальная фундушевая запись, по которой онъ надалъ на эту церковь—три волоки, въ обозначенныхъ въ документѣ границахъ, пахатной земли, а, кромѣ того, усадьбу съ постройками (230).

Въ **Щорсахъ**, Новогр. п., церковь во имя св. Димитрія существовала до уніи. Богданъ Хрептовичъ примирившись съ подкоморіемъ Новогр. земли Адамомъ Хрептовичемъ 22 января 1598 г. возвратилъ церкви св. Димитрія всѣ земли и драгоценности и закрѣпилъ за этой церковью, которая была построена и богато надѣлена землями и драгоценностями отъ предковъ этого рода. Обращаетъ вниманіе условіе, при наданіи этого фундуша. Къ этой церкви—сказано въ актѣ—мы оба (Хрептовичи) имѣемъ подавать священниковъ. А если бы не

согласились по этому предмету, то намъ дать священника имѣть отецъ митрополить. Также ни по какому поводу не имѣемъ сами карать тамошняго священника, отъ насъ или отъ о. митрополита избраннаго, но отецъ митрополить (112).

Въ м. Яблони, Мельн. п., церковь св. Троицы существовала до уніи, именно соорудила ее княгиня Раина Полубинская, ур. Копть, жена покойнаго князя Ивана, ¹⁾ въ 1577 году. Побужденіемъ для нея служило то обстоятельство, что ея покойный мужъ, князь Иванъ Полубинскій скончался, имѣя мысль построить храмъ св. Троицы въ замкѣ Городищскомъ, подобную той, которая тамъ раньше была, но вѣроятно сгорѣла. Помня это намѣреніе своего покойнаго супруга, княгиня Раина рада была бы сама построить храмъ въ Городищѣ, но это не можетъ совершиться, такъ какъ Городище вышло изъ подъ ея владѣнія. Поэтому она и построила церковь въ Яблони. Для содержанія священника вновь сооруженной церкви дается земли три волоки и «съ тѣхъ всѣхъ (волокъ) яко той священникъ, такъ и его дѣти не будутъ винны жадныхъ службъ, ани подводъ, ани жадныхъ толокъ вѣчно». Священникъ получаетъ право осадить на церковномъ участкѣ 1—2 подданныхъ (кмета), варить для своей потребности пиво и водку, молоть для себя на дворовой мельницѣ и получать торговое съ ярмарочныхъ товаровъ. Кромѣ того крестьяне селъ Яблони, Давыдовъ, Колина и Покутовъ обязаны давать по 1/2 копы жита съ волоки, а также за нареченіе и крещеніе дѣтей и за вѣнчаніе обычный доходъ. Съ своей стороны священникъ обязанъ безъ всякихъ отговоровъ пойти къ больному для исповѣди и напутствія св. Тайнами Тѣла Христова и людей бѣдныхъ погрѣбать (81).

Сказаннаго, полагаемъ, достаточно, для того, чтобы обрисовать содержаніе настоящаго тома Актовъ. Считаемъ долгомъ къ сему присовокупить оговорку, что исчерпать все богатство этого тома мы не имѣли въ виду въ этомъ эскизѣ. Нами намѣчено только то, что обращаетъ особенное вниманіе.

Въ заключеніе мы желалибы коснуться темноты религіознаго сознанія общества на Подляшья въ XVI—XVII вѣкахъ.. Отъ 1653 года сохранился напр. такой отзывъ жёны короннаго подскарбія Софіи Даниловичъ о населеніи

¹⁾ Судя по списку Вольфа—см. Kniazowie Lit.—Rus. str. 374—375—это, очевидно староста Мстиславскій князь Иванъ Васильевичъ Полубенскій—1558 г. умершій безъ потомства. Известно, что въ мѣѣ 1558 г. этотъ И. В. Полубенскій написалъ духовное завѣщаніе, по которому изъ принадлежавшей ему части имѣній, не подѣленныхъ имъ съ своей племянницей Мариной Львовной Полубенской, именно въ им. Городище, Росоша, Яблонь, Ясенье, Витулинь и др. записалъ третью часть и 2 т. копъ своей женѣ Раинѣ, урожд. Копть.

Дрегловичскаго прихода Мельн., повѣта: «по не достатку храмовъ Божіихъ,—заявляетъ она, и обширности приходовъ, а также и вслѣдствіе небреженія тамошнихъ священниковъ, въ моей волости находится много такихъ людей, которые почти ничего не знаютъ о Богѣ, о вѣрѣ, а очень многіе не умѣютъ даже молитвъ. Это происходитъ главнымъ образомъ въ силу громадности разстояній, потому, что одинъ духовный, имѣя подъ собою нѣсколько деревень и при томъ отстоящихъ на нѣсколько верстъ отъ церкви, не можетъ какъ должно оказывать духовную помощь (273). На ряду съ этимъ очень рано уже начала проявляться на Подляшьяхъ религіозная ненависть со стороны послѣдователей р.-католичества, которое брало верхъ засильемъ. Начинаютъ встрѣчаться крайне тяжелые факты презрительнаго отношенія р.-католиковъ ко всему не р.-католичеству. Храмъ православный даже въ актахъ, т. е. на официальномъ языкѣ начинаютъ именовать «синагогой» (32 стр. 47), священниковъ православныхъ—«попами», «попами русскими» (4, 5, 8, 9, 10 и т. д. см. по указателю). Нельзя не отмѣтить той темноты религіознаго сознанія, которое было свойственно въ ту пору даже іудеямъ, населявшимъ Поляшье. Предъ нами страшная картина начала XVII в. (1609 г.) Евреи въ мѣст. Яновѣ, собравшись въ синагогу 22 марта, подъ мартовское полуночіе, завлекли туда православнаго христіанина нѣкоего Гарасима и надъ нимъ, въ прихожей синагоги, учинили ужасныя истязанія: возложили на него терновый вѣнецъ, бичевали и наконецъ распяли его (135).

Понятно, что закрѣпощенное и презираемое православное населеніе само не могло выйти изъ окружавшей его темноты. Оно ждало, пока кто либо окажетъ помощь со стороны. И мы видимъ, что больше всего дѣлали для народа лучшіе люди Западно-русскаго края—князья и дворяне, пока они не обратились сами въ латинство. Для подтвержденія этого положенія достаточно бѣгло просмотрѣть вторую главу предисловія. Тутъ въ числѣ фундаторовъ мы встрѣчаемъ цѣлый рядъ православно-княжескихъ западно-русскихъ родовъ и православныхъ дворянъ. Въ одномъ изъ документовъ настоящаго тома выражается одушевлявшее ихъ душевное настроеніе, когда они строили храмы Божіи по лицу западно-русскаго края: «наслѣдую побожнаго пожитя предковъ нашихъ, которые звывли, для размноженія хвалы Божое, абы оная никгда не уставала, подлугъ можности своее наданя, фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ маестности своее подавать и оныхъ яко богомольцовъ своихъ достатками опатровать».. (212). Такъ мыслила княгиня Соломерецкая въ 1639 году, такъ несомнѣнно думали и другіе культурные люди того времени.

Отъ XVI вѣка (1568 г.) сохранилось даже указаніе на какой то обычай, чтобы на каждую церковь давать 2 волоки земли (72).

Но не много было такихъ свѣтлыхъ точекъ на общемъ темномъ фонѣ тогдашней жизни Подляшья.

Самыми отрадными фактами, на которыхъ хотя отчасти можетъ отдохнуть наблюдатель эпохи, являются крупныя данныя о жизнедѣятельности западно-русскихъ братствъ—Виленскаго св. Духовскаго, Бѣльскаго Богоявленскаго, Дрогичинскаго—Преображенскаго, Пинскаго—Богоявленскаго—(см. цитаты по указ.) и кое—какія подробности о школахъ. (см. цитаты по указателю). Но это все такія отрывочныя свѣдѣнія, что связать ихъ въ одну картину почти не представляется возможности. Питаемъ надежду, что удастся эти драгоцѣнныя черты выяснитъ съ большими подробностями въ дальнѣйшихъ работахъ Археографической Комиссіи.

Д. М. Довгялло.

АКТЫ ОТНОСЯЩІЕСЯ КЪ ИСТОРИИ ЗАПАДНО-РУССКОЙ ЦЕРКВИ.

№ 1—1448 г. Марта 9 дня.

Духовное завѣщаніе священника Семена Прохоровича Чаплеевского, настоятеля православнаго храма во имя Животворящаго Креста Господня, въ г. Волковыскѣ.

Aktykacya testamentu raba Bożoho Semena Prochorowicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsiech prawosławnych chrystian na rzecz w nim wyrażoną uczynionego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiątego, miesiąca oktobra dziewiątego dnia.

Przed aktami ziem. ptu Wołkow. stanowszy osobiscie imse pan Czaplejewski testament w Bogu zeszcłego raba Bożego Semena Prochorewicza Czaplejewskiego Bohomolca y proczy wsyeh prawosławnych chrystyan idq. kopia przy originale ruskim dyalektem pisany ad akta podał, ktorey kopij thenor sequitur talis:

Wo Imia Otca y Syna y Swiatoho Duchu y Swiatoi Żywonaczalney Trojcy amin. Seda ce я rab Boży Semen Prochorewicz Czaplejewski Bohomolca y proczy wsyeh prawosławnych chrystyan nastojatel chrama Żywotworaszczoho Chrysta. czynię jawno y wyznawaju to sym testamentem mojm, komu potrzeba ieho widaty, albo czytauczy słyszaty nyneyszny ludziom y na potym buduczym, sztoż ja Semen, buducz y letach zeszclyeh, a w chorobie buducz na Bożey woli, ieszcze za dobroy pamiaty, nappierwiey policaju Panu Bohu duszu y тіlo moie hrysznoie także y každye odprawy po moiey duszy niechay syn moy Kiprian odprawuiet tak że też odkazuu y sym testamentem odpisuu

synu moiemu Kiprianu y ieho ditiem y ich potomkom cerkow siju Czesno Chrestkuju, ktoruiu cerkow ia sam swoim własnym kosztom y nakładom, za pozwoleniem pani Michałowey Nacewiczowey także y mužey hospodarskich Wołkowyskich y za błohostawieniem metropolity Alexandra ieho miłosty postawił y сооружиł, do kotoroy to cerkwi postavili iesmy w prezbitery toho syna naszoho Kipryana, k tomu szczo iesmy kupili zemlu naszuz u ludey hospodarskich wołosty Wołkowyskoiey pry toy cerkwi leżaczoe nad reczkoju Štoczkoju, ponedaleko reki Zelwy y reczki Zeldyny, na imia Mikity Zelczyca na pietnacciat boczok ratusznych y dalismy pietnacciat rubley groszy litew., a u druhoho Denisa Jurewicza także kupilismo ob mežu s toie-już zemleju szczo u Mikity kupił także na boczok desiat ratusznych, y dalismy desiat rubley hroszy litewskich; na kotorych tych zemlach moich kuplennych pry toy cerkwy poselitesmo sedliczbu, także praceju moieiu y nakładom własnym y kosztom swoim kupili sianożat u mužow za hroszy swoje, szto my toie wse iak cerkow, tak y onyie zemli, także y dom, szto iesmy z młodych swoiech let wysłużył y zobral bydło, statki domowiyie, reczy iak leżaczoyie tak y ruchomyie od wiela y do mała, toie wse nikomu inszomu, tylko synu moiemn Kyprianu y ioho ditiom y po ich buduczym czadnikomichna wiecznyie czasy odkazuju. A syn moy y ieho potomki Kipryan, derżaczy y służaczy u prestola Bożoho toiey cerkwy, powinny budut za hospodara korola także y panow radnych y za wsy prawosławnyie chrystyan y za moju duszu P. Boha myłosływoho prosyty, a ne maiet nyhto z mo-

ieh bliskich, any obey czołowek toho syna moioho Kipryana any ieh potomkow od onoy cerkwy odluczyty, na ktoroych zemlach kupli moiey własnoy odymaty pod zarukoję na hospodara korola kop piacdesat kopami, a synu moiemu Kipryanu druhoie piacdesat kop hroszy, albo iesliby w odleħlosty ieho kto kolwiek pod tym synom moim Kipryanom iaki postu-pok chotew czynity, takowy kuźdy oneie zaruki powinien bude sowito płatyty, a osobliwie za budowanie, czoho na on czas stoiaty budet, a so mnoju takowy rozsu-dytse pered myłostywym Bohom w den strasznoho sudu. Y toio teź oznajmuui sym testamentem mojm, iż szczo iesmy na tyie zemli mieli listy kupeczyie także y list moy stanowlenny od metropolity ieho miłosty Alexandra y innych listow nemało, dawno z pryhody pohinuly. Szczo sia tycze o douhy iż iak ja nykomu tak y mnie nycho douhu doźnoho (žadnoho?) ne winen y syn moy Kyprian nykomu nyczoho płatyty ne budet winien. I na tojo ia Semen Prochorewicz Czaplejewski synu moiemu Kyprianu za żywota moioho syiu duchownuju cerkow z pieczatoin ota moioho duchownoho Serheja Karpa Mikolenskoho, protopopy Wołkow, pod peczatoju mene Semena Prochorewicza Czapleiew-skoho, a pry tom było ludey dobrych szlachty ne mało, to iest pan Woytech Zeleniewski boiaryn hospodarski Wołkow, uradnik pana Woytecha Kłoczki Mieźyrec-ki, pan Jury radny Sebin, kotoryie lude dobryie za prozboju moioju pieczaty swoie k semu testamentu moiemu pryłozyty ra-czyli, a pisał sey testament słuha p-a Woy-techa Kłoczki Marcian Jaskowicz Połonski, k tomu listu podpisawse y innych hod-nych ludey hospodarskich muzey było ne mało, do ktoroho testamentu moioho pod-pis ruk swoich podpisali. Pisan na istocy leta Bożoho tysiacza czterysta czterdziecie trzeciego, miesieca Marca dewiatoho dnia, indykta szostaho. U tey kopij przy samym oryginalu ad akta podaney loca sigilli ta-kowe (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.). Ktora

to takowa kopia przy samym oryginalu po rusku pisanym ad acta podana iest do xiąg ziem. Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковскаго земскаго суда за 1768—1770 годы № 10842 л. 711—712.

№ 2—1448 г. Марта 22 дня.

Фундушь православной церкви въ им. Са-вичи—Русскіе.

Actum in castro regio Drohiciensi fe-ria secunda post dominicam Invocavit quad-ragesimale proxima, anno Domini 1682.

Oblata foundationis ecclesiae Rutheni-cae Szawicensis.

ad officium et acta praesentia capi-taneaalia castrensis Drohiciensis persona-liter veniens generosus Stanislaus Szawi-eczky, olim generosi Petri filius, bonorum Szawicze Ruskie haeres, eidem officio obtulit foundationem ecclesiae Ruthenicae in bonis fundoque Szawiciensi sitae, pe-tens eandem ad oblationem sui suscepi, cuius tenor est talis.

Ex privilegio Sigismundi Primi Regis Poloniae.

Cum igitur Spiritus Sancti cooperante elementia ecclesia orientalis, ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis (heu) temporibus in disparitate quandam et scis-sum fidei sanctae et divinorum sacramen-torum non sine multorum salutis dispen-dio ab unione sanctae Romanae ecclesiae fluctuare videbatur et quam unionem pat-res nostri imo tota plebs Catholica tempo-ribus nostris videre cupiebant. Modo iam miserante Domino decretis sanctissimi do-mini Eugenij nostri papae quarti *) et aliorum patrum plurimorum fidei sanctae zelatorum cum ipsa sancta Romana ac universali ecclesia redacta sit ad idendi-tatem dudum desideratae unionis, pro

*) Евгений IV (въ міръ Гавриль Кондольмери) Избр. 3 марта 1431 г., посвящ. 11 марта, скончался 1417 г. 23 Февраля. Grotefend, D-r H. Taschenbuch 1905. p. 91.

tanto, ut ipsa ecclesia orientalis, prelatique et clerus universus eiusdem ritus graeci et Ruthenorum in amplitudine dominiorum nostrorum et ditioni nostrae subiectorum ubilibet consistentium, qui aliae stante huiusmodi disparitate et scissura quadam depressione sustinebant, restituta ipsis libertate divino cultui insistere possint et Salvatoris nostri clementiam pro salvandis fidelium animabus et sanctae fidei conservando statu in pacis dulcedine uberius exorare valeant ad laudem, ad gloriam Dei Omnipotentis, qui nos suo redemit praeciosissimo sanguine, universis ecclesiis earumque episcopis seu wladicis, prelati, clero et caeteris personis ecclesiasticis ejusdem ritus graeci et Ruthenorum haec omnia iura, libertates, modos, consuetudines et immunitates universas duximus in perpetuum concedendas et praesentibus concedimus, quibus omnes ecclesiae regnorum nostrorum Poloniae et Hungariae etc. carumque archiepiscopi, episcopi, praelati et caeterae personae ecclesiasticae consuetudine uti-fruuntur atque gaudent. Volumus in super et praesentibus decernimus, quod a modo nullus dignitariorum, capitaneorum, officialium terrigenarum et caeterorum subditorum nostrorum cuius-cunque status, conditionis existent et praecipue regni nostri Poloniae praedicti singulariter autem terrarum-nostrarum Russiae et Podoliae et aliarum ipsis annexarum de iurisdictione praefatorum episcoporum, wladicarum et praelatorum eiusdem ritus graeci et Ruthenorum, sed neque de iudicis sacerdotum seu plebanorum ipsorum immo de causis matrimonij aut divorciorum sed deinceps impediatur quoquo modo, non obstante quavis consuetudine ad hactenus in terris praescriptis quomodo libet in contrarium observata. Praeterea ut iidem episcopi seu wladicae caeterique praelati et ecclesiasticae personae sepepredicti ritus Ruthenorum vitae adminiculis sustentati, ad laudes Deo exoluendas eo commodius intendere possint, ipsis et eorum ecclesiis

uniuersis in dominijs nostris ubique existentibus praesertim vero ad ecclesiam Ruthenicam Sawicensem, omnes villas et possessiones quae libet, quibuscunque nominibus censeantur, quae ab antiquo ad ipsas ecclesias pertinere videbantur et per quascunque personas et in quibuscunque terris et districtibus nostris in praesens habiturae, cum omnibus eorum iuribus, pia mansuetudine duximus restituendas et restituumus per praesentes temporibus in aevum successuris harum, quibus sigillo nostrum appositum est testimonia literarum. Actum et datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Oculi anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo tertio, praesentibus etc. etc. Hypatius (?) metropolita manu propria. Protul in originali producto continetur, ita est actis insertum.

Изъ актовой книги Грогичинскаго градскаго суда № 9565, л. 821, 826 об.—828.

№ 3—1488 г. Февраля 9 дня.

Фундушь Петропавловской церкви въ г. Кобринь.

Akt kopij funduszu cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołow Piotra y Pawła słu-żaća.

Roku tysiąc siedmset szeszedziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Przed urzędem J. K. M. Grodzkim y aktami staroscinskiemi wdzstwa Brzes. comparendo personaliter J. X. Antoni Taranowicz, dziekan Poliski, pleban cerkwi Kobrynskiej S.s. Apostołow Piotra y Pawła, kopia konfirmacyi funduszu teyże cerkwi słuźącego ad acta podał, rekwiruiąc, ażeby pomieniona kopia ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą była do xiąg grodzkich wdzstwa Brzes. spraw wieczystych przyięta y zapisana, którą w xięgi wpisuiąc słowo do słowa tak się w sobie ma:

Konfirmacya funduszu cerkwi Piotrowskiej Kobrynskiej.

Ia kniahinia Semenowiczowa Kobrynskaja y z synom swoim kniazem Romanem Semenowiczom żalowali iesmo y dali służie naszomu na imia Judy Bohdanu y nastupnykom ieho w Kobryniu na cerkow hospodarskujū swiatych Apostoł Petra y Pawła zo wsimy pryhody y dochody y zo wsimy paszniamy y z desiatynami y zasiwamy y z tym placom cerkownym y z horodom u koncy tohoż placu prutow pietnancat dobrej mery, tamże na ulicy Czerewaczyczkoj pety placow odtiatych y stenoju obłożonych na budowanie iak zdawna y zo wsim kakoje było pered tym po staromu służała do cerkwi swiatych Apostoł pry starom popi Piotrowskim na imia Pacy; także dały iesmo z sowsiemii poiem-szczyznami y zasadnykami y z rozpusty. Takoie to pismo weczno y nikim nieporuszne y namy, a chto potym poruszyt sey nas zapis, rozsudyc sie pered Bohem. A pro lepszoie swidetalstwoie y twerdosc peczac swoiu prywesly iesmo za ieho nam służbu, szczo ien uchowaw sie służaczy u kniazia moieho y u nas. A pry tym było y dobryi lude korolewey boiara Alexander Chodkowycz, Tyszko brat ioho, Jelistym kniaz Korzew boiaryn, a k tomu bojare nasze Kobrynskiei y Hruszewskiei Jozef Wereszczaka, Danyło woiewoda Hruszewsky, Chodko Jewsiewicz, Hlat brat Hodkow, Senko Prystupczyk, Alexander Ilicz, a pysan w Kobryniu w lito tysieczna czterechnast szestdesat tretoic, kruch słonca perszey, a lūny desiaty, indykta trynanciatoho, mesacza Februarya dewiatoho na serhiz dnu y nedely, a pysał Senko diak kniachyny Serhowycz. Ktora to takowa kopia przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą iest do xiąg grodzkich W. B. spraw wiczystych przyjeta y zapisana.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за 1766—1771 годы, № 7063 стр. 1519.

№ 4—1485 г. Апрелья 28 дня.

Духовное завѣщаніе священника Нафанаила Фалилеевича, настоятеля церкви св. муч. Сергія и Вакха. въ г. Брестѣ.

Aktykowanie testamentu zesłego w Bogu przewielebnego oycza Naftanajła Faliłelewicza cerkwi swiętych męczennikow.

Лета отъ нароженя Сына Божого тысяча шестсот семдесятого, мца Марца пятого дня.

На враде кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Stanisławомъ Умястовским, столником Венденским, постаростимъ Берестескимъ, постановившимъ очевидно его милость отецъ Лаврентей Лазоровичъ, писарь капитуле Берестейское, тестаментъ остатнее воли его млсти отца Нафанаила Фалилеевича, свещеника цркви стых Мученикъ Сергія и Вакха мурованой, на Немецкой улицы будучое Брестское, в справе и речи нижеи менованой ку актыкованю до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ въ тые слова писаный:

Во Имя Отца и Сына и Стаго Духа аминь. Я грѣшный и недостойный рабъ Бжый Иерей Нафанаиль Фалилеевичъ поплъ стых Мученикъ Сергія и Вакха церкви мурованое Берестеское, на Немецкой улицы стоячей, сию грамоту смертельную многгрѣшною рукою моею списахъ я сходячы зъ сего свѣта, подаю дха моего въ руки Бга Всемогучого, а тѣло мое грѣшное земли, а такъ все распоражаю: дѣти мои Сергий и Марко на грунте томъ купномъ на Руской улицы Стаго Козмо Демяньской и з жоною моею Мариєю Любковною зоставати мають, а тыи снове мои повинни будут доходиги тоей церкви стыхъ Мчникъ Сергія и Вакха, которую былъ змуроваль панъ Иванъ Ивановичий и мене слугу Бжого до ней заталя, а теперь не ведле закону нишого греческого и правилъ стыхъ Отцъ мене

отгналъ от ней и противникомъ Крста Стаго запродавъ, а если бы снова мои Серги и Марко не мѣли доходить, тогда его млсти отцу митрополите Киевскому а пстыру моему Володымерскому Феодосиу вручаю, абы тая црковь запродавая противникомъ Бжїимъ освобоженная была, а если бы по смерти моей того учинити не восхотѣли, тогда позываю пастыровъ моихъ на судъ Бжїй, жоны моей и дитей моихъ прошу, абы сей позовъ написаный заровно з грамотою становленою до гробу моего под клатвою анафема вложили. Фундушъ той цркви гдну отцу митрополите полекаю, а все собраніе мое домовое жонѣ и дѣтемъ моимъ отказую. На погребеніе тѣла моего копъ сорокъ, которое то тѣло мое погребено быть маеть въ цркви Стыхъ Безмезникъ Козмы и Демяна подлезне иконы Стого Спаса у Руской улицы. Аще болпшъ застанеть на долъгахъ, тое жона моя з детми памят за душу мою за тое отправить повинни будут. Писанъ сес тестаментъ под лет Бжго нароченя тисеча чотырысотъ осимъдесятъ пятого, мца априля двадцатъ третяго дня, индикта пятого. У того тестаменту при печатяхъ притесненныхъ подписъ рукъ тыми словы: Нафанаиль Фалилеевичъ попъ цркви Стыхъ Мученикъ Сергия и Вахха рукою власною. Печаторъ того дестаменту Иоанъ Цетваръ мещанинъ и райца Берестескый рукою своею. Печаторъ того тестаменту Григорий Ивановичъ бурмистръ Брескый рукою своею. Печаторъ того тестаменту Петръ Ламборъскый писар мѣскый Брестскый. Который же тот тестаментъ через особъ верху мененою ку актыкованю поданыи ест до книгъ крѣдскихъ Берестескихъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Брестскаго градскаго суда за 1669—1670 годы, № 7019, стр. 789—792.

№ 5—1500 г. Юля 10 дня.

Фундушъ св. Михайловской церкви въ г. Коднѣ,

Актыкованіе listu wieczystego funduszu na cerkiew mieyską, Kodenską założenia s. Michała Archanioła od kolatora s. pamięci iasnie wielmożnego im. pana Pawła Iwanowicza Sapielhy, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława Sapielhy wdy Trockiego, antiqutis ieszcze w roku 1500-nym, msca jula 10 dnia nadanego, a teraz de novo do akt grodu Brzeskiego podanego.

Roku Panskiego tysiąc siednusetnego pierwszego, msca juny trzydziestego dnia.

Na urządzie grodzkim Brzeskim aktami staroscinskimi y przede mną Janem Bęklewskim, podstaroscim Brzeskim, stanowszy oczewisto w Bogu wielebny ociec Piotr Theodorowicz Zawadzki, praezbyter cerkwi mieyskiej Kodenskiej założenia świętego Michała Archanioła, ten list wieczysty fundusz od kolatora świętej pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapielhy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia Imsci Zygmunta, dzierzawcy Braclawskiego, antecessora in vita szczęśliwie zostaiącego, iasnie wielmożnego imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanych y Czornobyłu Sapielhy, wdy Trockiego, na cerkiew wysz pomienioną, przy pieczęci signetowej y z podpisem ręki antiqutis ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym, msca jula dziesiatęgo dnia nadany, ruskim pisem pisany, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku актыковaniu teraz de novo do xiąg grodzkich Brzeskich podał, który wpisując w xięgi słowo do słowa tak się w sobie ma:

Во Имя Бжее станся. Я Павелъ Ивановичъ Сапега, дедичъ Коденскый, маршалокъ гдря короля и великого

князя его млсти Жикгмунта державъца Брацлавский, чиню и объявляю знаменито тымъ моимъ листомъ, хто на него посмотритъ альбо чтучи его услышитъ, ннешним и потомъ будучимъ кому потреба будетъ ведать. Пришедши передь мене бурмистръ мой Коденский именемъ Василий Малеваный, со всѣми райцы и мещаны места Коденского закону ншого Стого Греческого, з попомъ месцкимъ Коденскимъ Стого Михала Архангела Киприяномъ и поведил, што отць мой небощикъ панъ Иванъ Семеновичъ Сонега, воевода Подляский, маршалокъ и секретар гдря короля его милости, державъца Брацлавский, кгда осажоваль место Коденское дедицтво свое, въ тое часъ росказаль его млсть мещаномъ всѣмъ закону греческого, абы збудовали в месте Коденскомъ церковь Стого Михала; какъ же оные мещане подле росказаня его млсти такъ учинили збудовали церковь, его милость отць мой встановилъ въ той церкви попа Федора и казалъ въ той церкви хвалу Бжую мети и надалъ его млсть тымъ способомъ попа: кождый мещанинъ закону греческого Коденский, хтобы волоку въ месте мелъ, абы попу копу жита зъ волоки даваль у осень, какъ пожнуть збожа, и к тому волоку его млст казалъ тому попу дати такую мерою, какъ мещане держат и земли кутокъ з польволокы подле Ханкувского кута и сеножатку в Добрине, што люде Страдецкие жали, а другую на выходе за месцями волоками от сугранъ, а третюю въ Шенягине, шо люде Окъчинские надали за его млсти дозволеньемъ. И на то его млсть и листъ свой тому попу Федору даль былъ. Нижли мовили мне поць Киприянъ ннешний и бурмистр и всѣ мещане, ижъ той небощикъ поць первый Федоръ тот лист стратил. И били мне чоломъ поць Киприянъ и бурмистр и радцы и всѣ мещане места мого Коденского закону греческого, абы я свой листъ тому попу Киприяну на то даль, и я, урозумевши

речь слушную, кгодную, справедливую, на тые вси речи верху описаные даю тот мой листъ попу Киприяну и по немъ будучимъ попомъ Стого Михала в месте моемъ Коденскомъ, мает поць Киприян и по немъ будучие попове з кождое волоки у мещанина закону греческого по копе жита браги, колко волокъ можетъ наибольшей быти, бы Вгъ даль ихъ в месте волокъ мети до килка сотъ, с тыхъ маеть брат ннешний поць и по немъ будучие волоку и кутокъ и сеножати верху описаные держать и вживат подлугъ того, яко первый вживаль, волно и непорушно на веки вскомъ, службу Бжую в той церкви Бжой маеть служити за предки и отца ншого души Бга молити и за мое и дѣтей моихъ здорове и всѣхъ православныхъ христиан Бга просити, а детем и потомкомъ моимъ в тое Стое наданъе Стос Бжое церкви ничим вступовати. И на то осми попу Михайловскому Коденскому Киприяну и по немъ будучимъ попомъ даль сей мой листъ з моею печатью, подписавъши самъ своею власною рукою. И при томъ будучимъ его млсти брать мой роженный Фредрихъ Ивановичъ Санега воевода Подляский а снъ мой Александръ и панъ Марко Зубрицкий пушкаръ Берестейский муъ добрый приятель. Сталося и дано у дворе моемъ Дубенскомъ, под летомъ Бжого Нарожения тисеча пятсогъномъ року, мця Юля десятого дня, инъдикъта чтырнадцятого. U tego listu wieczystego funduszu przy pieczęci signetowej przycisnionej podpis ręki temi słowy: Павелъ Ивановичъ Сопера. Który że ten listъ wieczysty fundusz z podpisem ręki y przycisnieniem pieczęci signetowej od świętey pamięci iasnie wielmożnego imsci pana Pawła Iwanowicza Sapiehy, dziedzica Kodenskiego, marszałka hospodara krola y wielkiego xiążęcia imsci Zygmunta, dzierzawcy Bracławskiego antecessora in vita auspiciasime zostaiącego, imsci pana Kazimierza Władysława na Kodniu, Olszanach y Czorz-

nobyłu Sapiehy, woiewody Trockiego antiquitus ieszcze w roku tysiąc pięcsetnym msca Jula dziesiątego dnia na pomienioną cerkiew dany y służący, teraz de novo przez osobę w wierzelu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzesckich przyięty y wpisany.

Из актовой книги Брестского городского суда за 1700—1701 годы, № 7032. стр. 2341—2348.

№ 8—1501 г. Юня 1 дня.

Ограничительный межевой листъ между им. Игумень и мѣст. Богушевичи, совершенный княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ съ указаніемъ фундуша Богушевичской церкви.

Akt dokumentu granicznego między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami od J. O. Xcia Ostrowskiego J. O. X X. Wiszniewieckim wydanego ad praesens J. W. I. P. Łęskiey star. Lubomir. służącego.

Ruku tysiąc siemdssett osmdziesiątt wtorego, miesiąca Oktobra osmnastego dnia.

Na urzędzie J. K. msei grodz. wodztwa Minskiego, przede mną Michałem Święto-rzeckim, podstolim, podstarostą grodzkim y pułkownikiem wdztwa Minskiego, com-parens personaliter W. J. P. Symon Ło-pata, regent grodzki Smolenski, dokument granicę między dobrami Ihumeniem a Bohuszewiczami oznaczający, od J. O. Xcia Konstantyna Ostrowskiego, hetmana nay-wyższego, starosty Łuckiego J. O O X X. iehm. Mikołajowi y Annie z Naruszewiczow Wiszniowieckim, starostom Luckim małżonkom wydany ad praesenss vero J. W. J. P. Elźbiecie z Zarankow Łęskiey, star. Lubom., służący y należący, po rusku pisany, przy kopyi po polsku przepisa-ney opowiadał, prezentował y ad acta po-dał, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur talis:

My, Konstantyn Iwanowicz, kniaże Ostrowski, pan Wilenski, ietman naywyższy,

starosta Łucki, oznaymuiu tym moim re-gestrom, maiuczy w swoiey mocy iako to nabytie swoje y baczuczy, czto Ihumency ziemianie, boiare moie, aby wżo do ime-nicza Bohuszewicz tak też prez miene prodanych wiecznym prawem ieho miłości kniazia Wiszniowieckomu Mikołaju Sie-mienowiczu, staroscie Łuckomu, y iey mi-łosty kniaznie Wisznioweckoy, małżace jego miłosty Annie Naruszewiczownie y ich miłosty detiom, aby w ziemiach, polach, sieniozatiach, puszczech z imieniem ich Bohuszewiczami, prez mene prodanych, nie bylo zawożenia, naypierwey zastano-wienie o wsi ziemi, pola, senozati, bory, kustowia udelaliesmy z ieho miłostyu kniazem Wiszniewieckim y małżaku ieh-o miłosty z imieniem ich miłosty Bohu-szewiczami, tak też imieniem mojm Ihu-meniem kopcy y hrani poczynilismy, ana to regista meży soboju z obudwu storon poczynilismy; tak też meży imieniem moj-m Ihumeniem y imieniem ich miłosty Bo-huszewiczami, baczeczy, aby niewpokoy meży poddanych Bohuszewskich y Ihu-menskich moich w zemlach, meżach y sianozatiach y w dubrowach polozył iesmy hranicu y kopcy zakopał, to iest po tych miejscach: naypierwey hranica poczalasie od Ihumenskoie y Bohuszewskoie hranicy od Łuży, ktoroia Łuża delit zemli Bohu-szewskie z mojm imieniem Ihumenskim, to tak, iak meży imieniem moim Ihumen-skim y imieniem Bohuszewskim hranicu czyniuy, poczawszy od toie Łuży, iako wy-żey opisano, od hrebelki y stawka, ktory stawok na poli sieła Ozieredyszcz, od boia-ryna sieła Ozieredyskoho Lachowicza, nad tym stawkom kazał iesmy pierszy kopec zakopati y od toho stawka iduczy łohom po lewey ruce to iest Bohuszewskie, a po prawoy ruce pole sieła Ozieredyszcz, na-leżaczoho do imenia Ihumenia moiego; od tohoż kopeca, mało na strelenie, druhi kopec kazał iesmy zakopaty w koło berozy y hrani w berozu wrubaty; poblizu toho kop-ca treti kopec kazał iesmy zakopaty y około osiny y hrani w osinie wrubaty, od

toho kopca, iak by na strelenie, czetwier-ty kopec kazał iesmy zakopaty na polu Maksyma Raczynicza, w kotory to kopec kazał iesmy berozu wsadyty; od toho kopca piaty kopiec kazał iesmy zakopaty nad Łużoiu bołotieczkom; tamże szosty kopec nad dorohoiu, katoraia idet i z Ihumenia do Minska kazał iesmy zakopati; a toiu dorohoiu iduczcy k Bohuszewiczom, iakoby na strelenie, po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmy semy kopec zakopaty koło duba, y hrani w dubie wrubati; od toho kopca odczynaiuczcy bołotcze łuzka, derzeczy tot łuzok polewie, prosto dorohoiu łuzka bołoteczka, na prawo troche czerez dorohu, katora ide z Bohuszewicz do Berezyny, starostwa Luboszanskoho, także dla dorohi w łuzok bołoteczka; od toho łuzka bołoteczka k lipie, koło kotoryie lipy kazał iesmy osmy kopiec zakopati, od toie lipy y kopca dewiaty kopec kazał iesmy zakopaty koło duba, nad rowom y hrani w dubie wrubaty; niepodaleko koło kopca, iakoby na strelenie, desiaty kopec kazał iesmy zakopaty na hore Kruczy dubowoho kusta; od toho kopca, na strelenie albo mało bolsz, odynadcaty kopec kazał iesmy zakopaty także koło dubowoho kusta; od toho kopca niepodaleko nad dorohoiu kazał iesmy zakopaty koło lipy dwanadcaty kopec zakopaty, w lipu wrubaty; od toho kopca troche czerez dorohu, katoraia idet z Ihumenia do Bohuszewicz, wnižu poprawie pole Bohuszewskoie dwornoie, koroie sie zowie Hanuta, uroczyszczem, a polewie puszcza należyt do imenia Rawanca, kotoryie to imenie ja nabył prawem wiecznym u pana Bohdana Janiszewskoho, koroie to imenie Rawaniczy pospołu z imieniem mojm Bohuszewiczami prodał iesmy wiecznym prawem tomuz kniaziu ieho miłosty Wiszniewieckomu y samoy kniaznie iey miłosty, so wsimi do niego przynależnostami, budowaniem dwornym y humiennym, ohorody, pole, senożati, poddanyimi, senożatimi murożnemi y bołotnemi, puszczami, pszczołami, bortnym derewom, ozerami, jako stoit w obodniey

opisano, ich daniami, robotami, na kotorem to polu kazał iesmy trynadcaty kopec zakopaty; odtul to iuż meżoiu, derzeczy pole Rawanickoie dwornoie polewie, a poprawie puszcza różnych popiecznikow toho imenia, w kotorem to imeniczu Rawanickom wseho khruntu dwornoho iako też y poddanych tamecznych wsich sełach y prysełkach wymereno kunie sto dwadcat piat y morhow sem, kromia puszczy, hde pomera isti nie mohła, hde tedy czetyrnadcaty kopec na rohu zakopati; od toho kopca prosto na prawo łoktiem, derzeczy poprawie k hruntu senożati, puszcza Rawanickoie, ieziora, czerez łuzok w dub, pod kotorym dubom kazał iesmi petnadcaty kopec zakopati y hrani w dubie wrubati; od toho duba naprawo czerez kustowie kazał iesmi szesnadcaty kopec zakopati; od toho kopca prosto w łuzok czerez pole y dorohu Minskoju, z Bohuszewicz, na tom łuzku kazał iesmi semnadcaty kopec zakopati, y tym łohom na niz, derzeczy puszczu senożati Rawanickoie polewie, a poprawie puszcza Hannuckaja y dubrowy aż do dorohi Wielikoie, katoraia ide z Minska do Bohuszewicz, tut uroczyszczce Wetyki Łoh; czerez tuju dorohu senożatkami w druhi row, kotory z prawia pryszol, tut iesmy osmnadcaty kopec zakopati kazał y tym łohom po puł łoha wodocieczuju wniż aż do dwuch sosen, kotoryie iest posered łoha, y pod tymi sosnami kazał iesmy dewetnadcaty kopec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych troch soson y kopca łoh odyń pustili na prawo y mało poszowszy druhi łoh pustili na prawo, a tretii łoh pustili na lewo, tut iesmy kazał dwadcaty kopec zakopati, y tym loszkom wniż na lewo hranicu iesmo polożył—poprawie Bohuszewickoie y Hanuskoie, a polewie puszcza druhih susedow naszych, reki, ozera należat, senożatimi do imenia Bohuszewickoho; pereiechawszy w bołoto mszarynoie y z toho łoha łohom że czerez dorohu Bohuszewickoju, katora ide za reku Berezynu do seł, za rekoju Berezynuju należacych, do

imienia Bohuszewicz, w których to sełach wymereno khruntu pasznoho kunic dweste sem y morhow piat,—senożati obapoł reki Berezyny należał do tych seł, puszcza wsia za rekoju Berezynoju z derewom bortnym y pszczołami, w ktoroy to puszczy za rekoju Berezynoju pomera isti nie mohła, tedy wsia z ostupami zwerynnemi należyty do imienia Bohuszewicz y żaden do toie puszczy ozer należały nie maiety; w sele Hannucie, nad reczkoju Hannutoju, wymereno kunic trydcąt try khruntu pasznoho z horodami, a w samym mesteczku Bohuszewiczach wymere-no khruntu pasznoho, z horodami kunic sto dwadcał piat y morhow czatyry; osobliwie khruntu z ohorodami, polami, nawozami na cerkow Bożoju w tomże mesteczku Bohuszewiczach nadano kunic dwie senożatmi na wozow sorok piat swieszczenniku cerkwi Bożey, kotory to swieszczennik maiety w cerkwi Bożey służyty y ludy nauczały, aby Bohu służyty umieli, osobliwie khruntu dwornoho wymereno na rużnych miejscach kunic semdesat dewet y morhow dwadcał piat; ozero z młynom y rudnieju na rece w mieście Uszy Bohuszewiczach należyty do imienia Bohuszewicz, storony Uszce. . . . . do tohoż do imenicza Bohuszewicz z młynami, promytami londowymi w korczmach. Osobliwie hranica Bohuszewicz z druhoj bok ide od starostwa Luboszanskoho, Bereziny, katoraia iesti kopcami dawnymi ohraniczona y teper Perez mene ponowionaja iest, hdie iesmy kazał kopiec zakopatý nad ruczajom y krynicoju, kotora to krynica upadaieły w reczku Kopczanku, a toju reczkoju wniż iduczy w reku Berezynu, hde senożati obapoł toie reczki Kopczanki, aż do reki Berezyny, należały do imienia Bohuszewicz; znowu nad rekoju Berezynoju kazał iesmy kopec zakopati nad bołotom Wielikim y krynicoju, kotoraja krynica wpadaieły w reku Uszu, a tak osobliwie ostrow z derewom bortnym y pszczołami leżył nad toju rekoju Berezynoju senożatmi, druhi ostrow na-

zywajuczy Lachowcy, tamże leżyty nie podaleko toho ostrowa, takoż z derewom bortnym y pszczołami, kotoryie to ostrowy oba należał do imienia Bohuszewicz, hde wkolo kopcami ohraniczona, osobliwie ostrowy za rekoju Berezynoju należał do toho imienia Bohuszewicz, odyń Wbiellow nazywaiuczysie, druhi Babie Bierozey, terty ostrowo Koczanow, czetwierty Bieroski, piaty Osmołowo, szosty Klinniki, semy Romanowo, osmy Hrabow, dewiasty Kolesniki, desiasty Stankow, odynadcały Romanowa, kotoryie to wsi ostrowy z dawnych czasow y teper należał do imienia Bohuszewicz y żadon w tożże ostupy y ostrowy należały nie maiet wiecznymi czasy. Kotoryie to imenicze Bohuszewiczy, Hanuta, Rawaniczy so wsimi do niey prynależnościami, polami, haiami, senożatmi murożnymi y bołotnymi, rekami, reczkami, zatokami, ozerami, ostrowami, folwarkami, poddanemi, ich robotami, daniami, jako stoity w obodnicy merniczoho naszoho, hospodar ieho miłosty kniaz Łykhmunt, korol Polski, potwierdił tomu na wieczności. Ja tedy, maiuczy to w swej mocy, prodał iesmy ieho miłosty kniazui Wisniewieckomu Mikołaju Siemienowiczu, staroste Łuckomu y pani małżonce iey miłosty kniaźnie Annie Naruszewiczownie, ich detiom y potomkom ich miłosty za deset tysieczy kop hroszey liczby litewskoie, monety biełoie, liczeczy w hrosz po piety pienezey, kotoryie to imienicze Bohuszewiczy z folwarkami Hanutoju, Rowaniczami y wsimi do nich prynależnościami, nic z toho na siebie samocho y bliskich krewnych moich niewymujuczy, ani zostawujuczy, z khruntow, senożati, rek, reczek, ostrowow, poddanych, ozer, stawow, młynow, wsiu ohułom prodał wiecznym prawom y kazał iesmy hrani kłasty od kopca do kopca osobliwie w imieniu Hannucie, kotoroie iesmy kupił u pana Iwana Rahozy y żony ieho miłosty pani Nastazi Wiżewiczowny, khruntu tak dwornoho z ohorodami y prostymi polami, zaroslami wymereno kunic petnadcał y morhow sem,

a w sele pod poddanemi wymereno khruntu kunic sem y morhow piat, senożaty wymereno nad reczkoju Hannutoju kunica odna y morhi dwa, puszcza niemerona, ponieważ pomera isti niemohła, iednak że ostrowy dwa z derewom bortnym y pszczołami nazywauuczye odyn Stankow, a drugi Kułaki z krynicami, zatokami, leżat nad rekoju Uszoju y zatoki, w kotoryie rece wolnoie łowienie ryb y wo wsiey puszczy Bohuszewskoy wolnoie bitie wsia-koho zwiera, z hony bobrowymi y wsia-kimi pożytkami, prodal iesmy na wieki nieporuszono y nie maiut wżo ludi moie Ihumency, tak meszczanie, iako y tiahtyie poddanye, żadnych krywd czynity w za-łożeniu khruntow, lassow, sianożati, ostrowow, ozer, rek, krynic y maiut wodłuh toho moyho listu hranicznoho zachowaty wiecznie y nieporusznie: a chtoby chotieł byti sprotwywnymi tomu moiemu listu, tedy za to maiety winy zapłaty dwa tysieczy kop hroszey liczby litew., kotorai wina połowica do skarbu hospodarskoho należety maiety, a połowica storonie ukrywżoney należity maiety, a po zapłaceniu takowoie winy, tedy tot moy list hraniczny wecznemi czasy nienarusznie zostawati maiety. Do ktoroho to listu dla lepszey twerdosty peczat moju prytytnuty kazał y rukoju moieju podpisał, a k tomu prosil iesmy ludey dobrych szlachty o pryłożenie peczaty ieho miłosty kniazia Iwana Druc-koho Lubeckoho, chorużoho hospodarskoho, ieho miłosty kniazia Alexandra Owłoczyszskoho, starosty Pin., ieho miłosty pana Jakuba Massalskoho, woiewody Nowohrodskoho, kotoryie peczaty prytytneli y rukami swoimi podpisali. Pisan w Bohuszewiczach, leta Bożoho narożenia tysie-cza piatsot peerweho, Junia semeho dnia. U tego dokumetu przy wycisnionych trzech pieczęciach podpisy räk samego aktora y pieczętarzow, oraz a latere sus-cepta aktykacyi Trybunalskiey temi słowy: Konstanty xże Ostrowski pan Wilenski hetman naywyższy, starosta Łucki mp. Kniaz Iwanowicz Lubecki choruży hospo-

darski mp. Alexander kniaz Owłoczyszski star. Pinski ręką swą mp. Jakub Massal-ski woiewoda Nowohrodzki mp. Roku ty-sięc szescsetł dziewiętego, msca Oktobra czwartego dnia, ten zapis hraniczny na rzecz w nim mienioną pan Alexander To-łoczko do xiąg głów. Trilnych Litew. po-dał. Jerzy Radziminski Trib. . . . . mp. marszałek Trłtu Litew. Stefan Hładki pisar. Ktory to dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Min. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1782 годъ, № 11809 л. 317—320.

№ 7—1505 г. Февраля 22 дня.

Привилегія в. к. Литов. Александра чаш-нику Левку Богвитиновичу на село Вор-тель, въ которомъ дозволяется основать городъ съ дарованіемъ жителямъ магдебургскаго права и Новосельчаны, въ Брестскомъ повѣтѣ, при чемъ въ первомъ упо-минается древняя русская церковь во имя Рождества Пресв. Богородицы.

Akt ekstraktu W-a Brzeskiego przywi-jeju J. k. mei Alexandra, krola polskiego W. J. P-u Ostrowskiemu, czesznikowi Nowogrodka Siewierskiego, służącego

Roku tysiąc siedymsetnego czterdzie-atego siodmego, miesiąca Augusta siedymnastego dnia.

Przed nami sędziami na Trybł Głny w W. X. Lit z wdztw, ziem y pittw w r-u terazn. tysiąc siedymset czterdziestym siod-mym obranymi, comparendo personaliter patron i. p. Mikołay Ruszczye. starosta Tautuski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt ziem. w-a Brzeskiego przywileju i. k. mc. Alexandra kroła Polskiego, z aryngą po rusku pisaną. ad praesens na polskie słowa przetłomaczone, a in rem et partem w. i. p-a Franciszka Ostrowskiego, czesznika Nowogr. Siewier-

skiego, służący y należący, który podał do akt, prosił nas sądu, ażeby pomieniony ekstrakt ze wszystką, w nim inserowaną rzeczą był do xiąg Trybłu Głło W-o X-a L-o spraw wieczystych przyjęty y wpisany. Jakoż my sąd, ony przyjęwszy, w xięgi de verbo ad verbum wypisać pozwolili, a że ob vetustatem tego dokumentu ekstraktu . . . . . mieysce trudno wyczytać było, tedy na tych mieyscach spatia zostawione y zakrzesełone; ktorego thenor sequitur estque talis.

Wypis z knih zemskich wodz-a Berestenskoho.

Leta Bożeho Narodzenya tysieczna piatsotnoho dewetdesatoho szosteho, miesiaca Henwara dwadsatoho piatoho.

Na rokach sudowych zemskich o Troch krolech, swiate rymskom, prypatych y sudownie odprawowan., pered nami uradnikami zemskimi w-a Berestenskoho Fedorom Potejom sudeju, Bohdanom Tumin-skim podsudkom y Lwom Potejom pisarom, postanowiwszy się oczewisto u sudu marszałok hospodarski w-a Berestenskoho jeho miłosti pan Michał Bokwistyn Kosarecki, pry ustnym zeznaniu swoim wodłuh listu oblihu swoieho, danym od niego jeho miłosti panu Janu Meleszku, stolniku Horodenskomu, pokładał pered nami prywiley korola jeho miłosty swietoy sławnoy pamiaty Alexandra, po łatinie pisany, wysłuhi Wortema czerez Lewka Boehwityna pod pieczatyiu zawieszistaju, iako o tom szyrej tot prywiley korola jeho miłosty u sebe obmowlaiet, nekotory że prywiley korola jeho miłosty za tyn listom oblihom swoim jeho miłost pan marszałok panu stolniku danym, iż tot prywiley miet y pry niem inszyie do knih spraw niniejszych ziemskich Berestenskich daty upisaty, czomu dosyt czynieczy, prosił nas, aby iesmo tot prywiley pered nami pokładany wyszey reczony do knih ziemskich upisaty kazali, w czom my wrad baczeczy recz byt wodle prawa słusznuju, prynieli iesmo on, kotory słowo do słowa tak się w sobie maiet:

In Nomine Domini. Amen. Ad perpetuam rei memoriam. Omnes humanae actiones propter rerum et temporum instabilitatem ac mutabilitatem facile oblivione exolescerent, nisi literarum monumentis et sigillorum robore, quo perpetue herent, firmarentur. Proinde nos Alexander, Dei gratia rex Poloniae, Magnus dux Lithuaniae, Russiae Prussiaeque, Czernihoviae, Samogitiae etc. dominus et haeres. Significamus tenore praesentium temporum universis et singulis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quia nos habentes rationem fidei, integritatis ac meritorum generosi Leonis, dicti Lewko Bohwitynowicz, pincernae nostri fidelis dilecti, quibus et nobis, et olim paternae majestatis fidelissime obsecutus est, hoc ipsum et unum in futura tempora de ipso sine omni dubitatione sperantes, dedimus et donavimus et per praesentes damus et donamus dicto Leoni et ejus legitimis successoribus perpetue et in aevum villas nostras, unam dictam Wortel in districtu Brestensi sitam, eam videlicet, in qua ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis ritus ruthenici ab antiquo situata est, et alteram villam dictam Nowoszyelczanye Telecowskich szreby in eodem districtu Brestensi, pro qua curiam Radowaniczensem nomine Czaczowskich szreby, quae idem Leo a judaeis Brestensibus Schany et Laczhone cum consensu nostro emerat, ab eo accepimus cum omnibus hominibus tributariis alias dannymy et servilibus alias służebnymi et cum omnibus agris et terris pastnymi y bartnymi, sylvis, gais boris, nemoribus, rubetis, quercetis, dumetis, pratis, pascis, paludibus, omnium ferarum et castorum venationibus et omnium avium aucupationibus, falconum nidis, stagnis, lacubus, piscinis, fluviis, fluminibus, aquis et eorum decursibus, rivis, fontibus, piscationibus et piscibus, moleninis et eorum emolumentis, constructis aut construendis, apibus, mellificiis, pecuniarum, avenae, frumenti et mellis daciis, teloneis et generaliter cum omnibus

et singulis usibus, fructibus, utilitatibus ad pertinendas villas ab antiquo spectantibus et in posterum fiendis, quocunque nomine vocentur aut quocunque ingenio humano excogitari possunt, ita late et longe et circumferentialiter, prout ab antiquo dictae villae in se consistunt, nihil ibidem pro nobis aut nostris successoribus juris, dominii aut proprietatis reservantes, superdicto Leoni et suis legitimis successoribus tenendas, habendas, possidendas, vadendas, donandas, commutandas, alienandas et ad suos et suorum legitimorum successorum usus beneplacitis convertendas, prout sibi et suis legitimis successoribus melius et utilius videbitur expedire. Cuiusque praesenti nostrae donationi perpetuum ac irrevocabile robur imponimus, admittimus etiam ex gratia nostra speciali dicto Leoni et ejus legitimis successoribus hae villae, inscriptae olim in dictis suis bonis Wortel castrum de novo erigere et sub eo castro oppidum fundare et ei nomen Lewkow imponere. Cui apponimus nos jus teutonicum Maydbergensem damus et concedimus perpetuo et in aevum, uti et oppidum dicto jure ita utatur, prout alia omnia oppida et civitates regni nostri Poloniae et magni ducatus Lithuaniae utuntur. Admittimus etiam sibi et suis successoribus in fluvio Felnawa stagnum facere usque ad rippam nostram Łomasensem. . . *) gno molendinum aedificare omnesque pisces ex dicto stagno et ex molendino emolumentum pro se et suis posteris usurpare. Admittimus etiam et praesentibus admisimus pontem in fluvio Krznia usque ad rippam nostram Woskrzycensem extruere in Hrodicze apud paludem Swirzensem, ex opposito collium ibi exstruentium. Interrogavimus de hac re homines nostros Woskrzycenses, qui nobis dixerunt sibi dilectum pontem nihil nocere, imo viam ab antiquo istae esse nostra etiam via ad terras nostras occidentales alias ku zachodnym Liesnicim Bartnym istae est. Conce-

dimus etiam in dicto oppido Lewkow forum septimanale quolibet die dominica haberi, annale vero forum semel in anno ad tempus, quod dictus Lewko sibi commodius elegerit, licebitque omnibus et singulis hominibus advenis, hospitibus mercatoribus, undecunque ad omnia fora dicti oppidi Lewkow venire, emere, vendere, mercari et omni mensura et pondere civitatis nostrae Vilnensis uti, oppidanis vero dicti oppidi Lewkow licebit ire et mercari per omnia loca, oppida et civitates tam regni nostri Poloniae, quam magni ducatus Lithuaniae, eo jure et modo, quo aliorum locorum et civitatum homines mercari solent. In quorum omnem fidem, testimonium et aeternitatem sigillum nostrum praesentibus est subappensum. Actum et datum in Brzeszezi, feria sexta post dominicam Reminiscere, anno salutis millesimo quingentesimo quinto, regni vero nostri anno quarto, praesentibus ibidem reverendo e Maris Maximo, Dei gratia episcopo Samogitiae, Nicolao Radziwilewicz palatino Vilnensi et magni ducatus nostri Lithuaniae cancellario, Nicolao Michalayewicz palatino Trocensi et magni ducatus Lithuaniae nostri mareshalco Samo. Michaelae duce Hlynensi et domino in Turrow curiae nostrae Lithuaniae mareshalco summo, duce Syemon Luryowicz (Jurjewicz?) terrae Wolinensis mareshalco et capitaneo Luceoriensi, Alberto Gastold capitaneo Nowogrodensi et magni ducatus nostri pincerna, Stanislaw Pyetkowicz capitaneo Brestensi, Nemyra Grzymalowicz capitaneo Melniczensi, aliisque quam plurimis fidelissimis . . . . . *) et magni ducatus Lithuaniae nobilibus et proceribus testibus ad praemissa vocatis. U toho prywileju korola jeho miłosti pieczat iest odna prywiesistaja. Kotory że prywiley wyżey pomieneny w słowo do słowa do knih spraw ziem. Berenstenskich iest upisan y wypis pod naszymi pieczatmi ieho miłosty panu Janu Meleszku stolniku Ho-

*) Въ подлинникъ пропускъ.

*) Тоже.

rodenskomu iest wydan. Pisan u Bresti. U tego ekstraktu przy pieczęciach dwuch na kustodyi wycisnionych podpis ręki pisarza y korrekta his exprimuntur verbis: Lew Potey pisar ziemsky Berestenski. Skoryhował Prewłocki m. p. Ktory to takowy ekstrakt ziemski w-a Brzeskiego przywileju J. k. mci. Alexandra krola polskiego za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg Trybłu Gł-o W-o X-a L-o spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Главнаго Литовскаго Трибунала за 1747 г. № 107 л. 297—8.

№ 8—1509 г. Іюня 30 дня.

Декретъ князя Феодора Ивановича Ярославича по жалобѣ королевскихъ подданныхъ дер. Жолкинецвъ о вторженіи въ ихъ владѣнія мѣстнаго священника Лопатинскаго.

Oblata dekretu kniazia Fedora Iwanowicza Jaroslawicza, ruskim stylem pisanego, w żalobie biskupa Piskiego y sweśczenika Łopatynskiego ferowanego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiąca Julij piętnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi ptu Piskiego y przedemno Jozefem Postupalskim, regentem ziemskim tegoż powiatu przysięgłym, osobiscie stanowszy J. pan Bazyl Szoloniicki ten dekret kniazia Fedora Iwanowicza Jaroslawicza, ruthenico stylo pisany, w sprawie oycy Arsenija biskupa Piskiego y Turowskiego y swieszcznika Łopatynskiego z mužami Żółkinskimi o grunt y dalsze uchody ferowany, ob rationem odwołanych sądow ziemskich Piskich ad akta per oblatam podał, ktury w xięgi wpisuiąc słowo w słowo tak się w sobie ma. Ja kniaz Fedor Iwanowicz Jaroslawicz smotryły iesmo toho dyla—hospodynom otcem naszym so władykoiu nareczennym Turowskim y Pynskim Arsenyem. Załowaly nam ludy naszymy Żółkynce y

z siabry swoymy na popa na Łopackoho iż on wszoł w ich otczynu pczolmy y bortiu y inszyny wehody. Y pop Łopacky rek przed namy, iż by tam dworysçe ieho było w Żółkyny z pasznoi zemleiu y z bortnoiuy; y Żółkyncey rekly: nit tobi żadnoho dworysça w Żółkyny, nyży ty derżysz nywku wpysnymy y derewo bortnoie wpysnoie, a dworysçza tobi w Żółkyny żadnoho nit. Y my promezy ich znaszły tak, szłoż ty nywky opysnyi y derewo bortnoie opysnoie Żółkyncom y siabrom ych, ony maiut toje derzat, a popu Łopackomu ostrow tot Liszczannaia w tom ostrowce iomu nywa z pryczynniami iemu, hdy iemu hodna, sochoiu tam maiet sebi pryczynywat y sino iemu tam kosyt y sitku y prużynu iemu stawyt y chmil drat y ciwuw sadyt, a sorok derewa bortnoho y podpysnoho maiet w tom ostrowce derzat, a bolszey toho derewa iemu ne podpysywał, tolko y maiet tuiu sorok derew derzat, a Żółkyncom w tom ostrowce im nilzia sochoiu u Liszczynom sino im-łci kosyt y sitku y prużynu im stawyt y chmil drat y ciwuw sadyt y inszyie wehody im, a koły sokol w tom ostrowce Liszczynom siadet, yno tot pop Łopacky maiet s nymy pospołu toho sokoła sterehczy, a nad to iesmo popu Łopackomu sey nasz lyst sudowy za naszeiu peczatiu. Pysan w Pynsku, w lito po semoy tyseczy semnacatoho hodu, indykt dwanadcaty, misiacia Junia trydecatoho dnia. U tego dekretu pieczęc na scezurce papiru wycisniona iedna y nicio obszyta. Ktury to dekret za podaniem onego przez wyż wyrażone osobe do akt iest do xiąg ziemskich Piskich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго земскаго суда за 1785—1786 годы, № 1323-4 л. 1137.

№ 9—1512 г. Апрѣля 22.

Дѣло о принадлежащемъ Погоской церкви урочищѣ въ Волчычахъ.

Akt listu sądowego kniazia Jarosławicza ouycom Pohoskim.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеца шестесть шестдесят осмого, мца июля трыдцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ передо мною Александромъ Бушковѣским, подстаростимъ Пинскимъ, од велможного его млети пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Богу велебный отецъ Михайло Шеметилловичъ, свещеникъ церкви Погоской мѣстечка его кор. мсти, подалъ ку активованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ декретъ святобливое памяти князя Федора Ивановича Ярославича с печатю прытисненою на папере, рускимъ писмомъ писанный для старосты его и для вшелякое потреби и згубы в речы нижей в немъ выраженой в тые слова писанный: Я князь Федор Ивановичъ Ярославича, смотрѣли есмо того дѣла: жаловаль намъ члкъ нашъ з Волчычъ Говѣн Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана, а на Якова и жебъ пол дворища его была под ними; и тыи попы рекли: под нами есть целое дворище, здавна прыданое на церковь Божую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Божую, какъ тая церковь Бжая стала в Погосге, такъ тое дворище прыдано на церковь Бжую здавна. И мы пытали того члвка нашего Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворище помы держать. Онъ перед нами рекъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворище держать. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовѣта они тое дворище держали на церковь Божую, а того вѣдома

нетъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Божую,—и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворище на церковь Бжую вѣчно и не порушино тымъ попомъ Погоскимъ, а пры томъ были гднъ отецъ нашъ владыка Туровскій и Пинскій Аръсеней, а бояре напы Ивашко Полозович, а Василей Олехнович Протасовича. И на то дали есмо сесъ нашъ листь судовый з нашею печатю. Писанъ у Пинску в лѣто по семой тисячы двадцатого, индѣикта пятнадцатого, мца Апреля двадцат вторый день. Который декретъ за поданемъ его до книгъ кгородскихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовъ книги Пинскаго гродскаго суда за 1668 годъ № 13020 л. 636.

№ 10—1512 г. Апрѣля 12.

Документъ на владѣние священниками Погоской церкви во имя Пречистой Богородицы уроч. Колобыновщина.

Akt listu sądowego Władyki Pinskiego ouya Pohoskich.

Лета от нароженя Сына Бжого тисеца шестесть шестдесят осмого, мца июля трыдцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдрскомъ Пинскомъ передо мною Александромъ Бушковским, подстаростимъ Пинскимъ, од велможного его млети пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Михайло Шеметилловичъ, свещеникъ церкви мстечка его кор. млети Погоское, подалъ ку активованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ для вшелякое потреби и згубы листь судовый в Богу зошлого з сего света его млети отца Варламя, епископа Туровского и Пинского, в Бозе велебнымъ отцомъ Погоскимъ данный и служачый, в речы нижей в немъ выра-

жоной в тые слова писаный: Млстию Божьюе и Пречыстое Его Мтры, мы смиренный епископъ Варламей, Бгомъ спасаемых градовъ владыка Туровъскый и Пинскый смотрѣли есмо того дѣла. Стояли перед нами очевисте жаловали намъ подданыи церкви Божой слуги путныи Пинскый с Погоста на имя Мишко Скубович, Пилипъ а Карец Кожуховичы, Омельянтъ а Мишко Койдановичы, Милоха а Олексъѣй, на поповъ Погоских на Мартина а на Потапа тымъ обычаемъ: держать они под собою землю на имя у Волчичѣх на церковь Божую прыданую, а намъ поплѣчникомъ своимъ ровной части в ней поступитися не хочуть, с которое землѣ мы с ними посполъ службу путную владыце конемъ служимъ, замокъ, парканъ и мость робити ходимъ. Мартинъ а Потапъ, попы Погоский, напротивъ жалобы отказъ чынили: держимъ мы дворище в Погосте на имя Колобыновъщызну з вечыстое с нами вам посполитое, с того службу путную владыце служимъ и повинности замковыи робимъ, але кромъ тое земли Волчыцкое, которая прыдана отъ первыхъ гдарей здавна на церковь Божую и вжо той землѣ искалъ под предками нашими попы Погоскими члвкъ гдарскый Волчыцкый на имя Говѣнъ Печыщевич, перед небожыкомъ княземъ Федоромъ Ерославича и судившыи его мльть предся тое дворище церквѣ Божой прысудилъ, на што и листъ судовой маемъ и положили его перед правомъ, в которомъ пишеть: Я князь Федоръ Ивановичъ Ерославича смотрѣли есмо того дѣла: жаловалъ намъ члвкъ нашъ з Волчичъ Говѣнъ Печыщевичъ на поповъ Погоскихъ на Ивана а на Якова, ижебъ полъдворища его была под ними; и тые попы рекли: подъ нами естъ целое дворище, здавна прыданое на церковь Бжую, а того не вѣдаемъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, какъ тая церковь Божая стала в Погосте такъ тое дворище прыдано на церковь Бжую

здавна. И мы пытали того члка ишого Говѣна Печыщевича, какъ давно тое дворище попы держать. Онъ перед нами рскъ: за прадедовъ нашихъ еще они тое дворище держат. И мы тому порозумѣли: еще до князя великого Витовта они тое дворище держали на церковь Бжую, а того вѣдома петъ, хто тое дворище прыдалъ на церковь Бжую, и мы подлугъ тое давности отсудили тое дворище на церковь Бжую вѣчно и неопорушно тымъ попомъ Погосъскимъ. А пры томъ былъ гднѣ отецъ нашъ владыка Туровъскый и Пинскый Арсеней, а божре наши Ивашко Полозовичъ, а Василей Олехновичъ Протасовича. И на то дали есмо сес нашъ листъ судовой з нашею печатю. Писанъ у Пинску, в лѣто по семой тысячы двадцатого, индикта пятнадцатого, мца апреля двадцатъ вторый день. Гудежъ есмо листа выслухавшы и зразумевшы, ижъ естъ речъ давная, наданье и справа гдарей перъввшихъ, зоставили есмо церковь Бжую пры листе небожчика князя Федора Ерославича и тое дворище Волчыцкое храму Пречыстое в Погосте попомъ держати вѣчно прысудили. А на томъ праве седѣли со мною земляне Пинскый: судья панъ Сементъ Домановичъ, а Иванъ Занькевич. И на то есмо попомъ Погоскимъ далъ сес нашъ листъ судовой под нашою печатю. Писанъ у Пинску, под лѣто Бжого пороженя тисеча пятсотъ сорокъ пятого, индикта четвертого, мца октября десятого дня. Который листъ за поданемъ его до книгъ кгродскихъ Пинскихъ естъ уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго градскаго суда за 1668 годъ. № 13020 л. 637.

№ 11.—1518 г. Сентября 9 дня.

Королевная грамота Николаевскому Пустыньскому монастырю съ подтвержденіемъ фундаша.

Aktykasya przywileiu k. imsci na monastyr Pustynski.

Лета от нароженъя сына Божого тисеча шестсот шестдесять девятого, мца апрыля шостого дня.

Передъ нами судьями Крыштофомъ Полубенскимъ судьею земскимъ Слонимскимъ, Станиславомъ Униховскимъ судьею земскимъ Смоленскимъ, Стефаномъ Вруханскимъ подъсудкомъ, Крыштофомъ Казимеромъ Воловичомъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Слонимского, Станиславомъ Подольцом, писаромъ кгроцкимъ Слонимскимъ, Александромъ Зенковичомъ, подчашимъ Слонимскимъ, Михаломъ Гарабурдю, Людвигомъ Полубенскимъ, Доминикомъ и Конъстантьимъ Булгаками, Рафаломъ Рыломъ, на суды Капътуровые повету Слонимского обрапами, постановившысе очевисто в Бове велебный отецъ Якубъ Липский, закону светого Базылего Велякого, оповедалъ и покладал и ку записаню до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ поведаль привилей короля его млсти Жыкгимонтъа монастыру светого Николы Пустыньского на речъ в нимъ в середине поменеую даны и належачы, просечы абы тотъ привилей до книгъ капътуровыхъ справъ вечыстыхъ былъ акътыкованъ и уписанъ, который уписуючы у книги слово до слова такъ се в себе маеть.

Жыкгимонтъ Божю млстю король Польски, велики князь Лит., всея Руси, княжа Прусское, Жомойтское и иныхъ. Чпнимъ знаменито симъ нашимъ листомъ хто на него посмотритъ, або чтучы его в слышитъ, нынешнимъ и на потомъ будущымъ, кому будетъ погроба того ведаги:

билъ намъ чоломъ игуменъ з братьею монастыра светого Николы Пустыньского с Киева о томъ, што есмо дали имъ к церкви Божое монастыру светого Николы в Мозырскомъ повете на Словещи чоловека на имя Малуя и зъ его потужьники з Опанасомъ и с Конъдрагомъ одъны службы и тежъ поведили передъ нами, што небощыкъ панъ Яцъко Мизевичъ записалъ к монастыру Пустыньскому на церковь светого Николы давное выслугу свою на имя Михала и Павла Мошъкувичовъ и зъ ихъ детми и з даню грошовую и медововую и з подымъщиную и со всеми ихъ службами и податками такъ, какъ ему самому служывали и дачьки давали и на то оный листъ записны его передъ нами указали и били намъ чоломъ, абыхмо имъ то все потъвердили и церкви Божой листомъ нашимъ на вечность, ино мы для церкви Божой монастыра святого Николы намъ чоломъ битъе игуменого и все брати то вчынили есмо, имъ есей панъ листъ и потъвержасемъ тую вышый писанъную данину паню в Мозырскомъ повете на речъ на Словещной, чоловека на имя Малуя и зъ его потужьники со Опанасомъ и Конъдрагомъ и тежъ со всеми влады и прыходы отписалъ симъ нашимъ листомъ супольне и ненаруниъне до церкви Божой монастыра светого Николы со всякими данинами, нижей помениеными к тому монастыру со всеми кгрунътамъ пашными, бортьми з ихъ знаменемъ, лесами, дубровами, речъки и ловами бобровыми, рыбными и медовыми и кунъными, з вынъшыми службами, з подачками, зо всемъ такъ, какъ они намъ служывали и податки полънили мнѣ Яцъку Мъзю подълугъ его запису. На име тые люди служобъ никоторыхъ на насъ служыти не дѣлил не маютъ парущати, подъвод и стацый на врадниковъ нашихъ и посланъниковъ не маютъ давати, маютъ тые люди держаны быти к монастыру светого Николы со всемъ ничого на насъ и на наши податки не за-

ставляючи. А на тверденост того и печат нашу казали есмо прытиснути к сему нашему листу. Пры томъ былъ воевода Клевѣски подъячашы наместникъ Мозырски, други панъ Юрий Николаевичъ Радивиловича, а маръшалокъ и писарь на Муши Дольгюговски и панъ Богущъ Богавитъновичъ, а писарь земьски Троцки панъ Иванъ Богдановичъ Сапега. Писанъ у Кракове, лета отъ нароженя тисеча пятъсотъ третего надесятъ, мца Сенътебра девятого дня, инъдыкѣта первого. У того привилею его кор. млсти печатъ завесистая на шнурехъ едѣвабныхъ кармазыновыхъ завешеная, которого за поданемъ черезъ особу верху мененую ест до книгъ капѣтуровыхъ справъ вечыстныхъ акътыкованъ и уписанъ.

Изъ актовъ книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733 л. 196—197.

№ 12—1514 г. Февраля 8 дня.

Фундушъ Пречистенской приходской церкви города Браслава и костела въ Дрисвятахъ.

Актыкаца przywileju funduszu na plebaniją Brasławską służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt piątego, miesiąca kwietnia trzydziestego dnia.

Przed aktami ziemskimi powiatu Brasławskiego stawiając osobisto W. J. książę Piotr Samson Toczyłowski, proboszcz Brasławski widymus przywileju funduszu na koscioł Brasławski służącego niżej piszącego się do akt podał, który pisany ruskim pismem co do słowa w xięgi wpisując tak się w sobie ma: Żykhimont Treti Bożyju miłostiu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki, Iflantski, a Szwedski, Khodski, Wandalski dedeczny korol. Oznaymujem

sim naszym listom, iż prosił nas archydyakon kostiela Wilenskiego, pleban Brasławski, kniaz Jan Ryszkowski, aby iesmo w knihach naszych kanclaryjskich doiskatissime iemu wieleli fundacyi ot prodka naszoho sławnioie pamieti korola ieho miłosti Żykhimonta Pierwszoho na koscioł Brasławski, w czom my prozbu ieho wideczy byt słusznouju, toho przywileju fundacyi pomienienoje w metrykach kanclaryi naszoie doiskatissime wielewszy, w ses list nasz nazwany widymus wpisati iesmo roskazali y słowo w słowo tak sie w sobie maiet: Wo Imia Bożoie staisia y nierozdzielimaja Troycy amin. Ku wiekuistoje toie to reczy y pamiaty My Żykhimont, z łaski Bożoje korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaza Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom, chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y potom buduczym komu budiet potrzeb toho wiedati. Pryszodszy przed nas pleban Brasławski kniaz Węclaw y wkazywał przed nami list przywilej fundat brata naszoho szczasnoje pamieti Aleksandra, korola y wielikoho kniazia ieho miłosti; w tom przywilej ieho miłosti piszet, szto z woleju wielikoho kniazia Witowta nieboszczyk pan Moniwid, budeczy tohdy wojewodoju Wilenskim, derżaczy Brasław, założył cerkow Matki Bożoje w miestie Brasławskim y fundował tuju cerkow ku czci ku chwale Bohu Wszehmohuszczomu y Pannie Maryi y nadał buduczemu na on czas plebanu y po niem buduczym plebanom. My whlanowszy w przywilej brata naszoho, w ktorom że przywilej piszet tym obycajem słowo ot słowa:

My Aleksander, Bożuju miłostiu Wieliki kniaz Litowski, Ruski, kniaze Pruskoje, Żomoytski y innych pan y dedycz. Czynim znamienito sim naszym listom chto na nieho posmotryt, abo cztuczy ieho wsłyszyt, niniesznim y na potom buduczym, komu budiet potrzeb toho wiadaty: powiedił przed nami pleban Brasławski kniaz Węclaw, sztoż wojewoda Wilenski,

pan Moniwid, derżaczy Brasław u otcyznu, zalożył cerkow Matki Bożoy w miestie Brasławskom y fundował tuju cerkow, nadajuczcy ziemiłami pasznemi y bortnemi y sieniożatni y oziery y rekami y ludmi słobodnemi y dannemi na imia Ratina, a Marasza, a Olisieja, a Iwana Kozu, a Soprona, a Timosza, a Stańka, a Kita, a Mikitu, a Lowkuta, a Wolodka, a Chotiana z ich bratiew y z ich detni y z ich płaty hroszowemi, miedowemi y kunicznemi y też ktomu prydał na tuju cerkow Bożuju so wsich paszeń Brasławskich y Opeskich desiatynu s oziminy y z jaryny, y s ohorodow, y s oziery y k tomu karczmu w miestie Brasławskom y dworec za Nawietom ozierom, Subotowszczyznu y oziero na imia Uno y z małym ozierom na imia Conkon y z druhiem ozierom na imia Wojetyco y z rekoju Wojetycoju, katorajaz bieżył s Snuda oziera y s tymi s usty rzeczok, koryiesz wtickli w toie oziero Wojetycu y z hukaju oziera Snuda, tot uhoł, kory że od ieho oziera Wojetka. Też dozwołeniem prodka naszoho kniazia Witowta tot że pan Moniwid, buduczcy w tot czas wojewodoju Wilenskim, takōż prydał desiatynu k tojży cerkwi Matce Bożoy u Brasławli z dworca Dryswiatskoho, s Oboli żyta ozimoho y na tuju wsiu wyszey pisanuju daninu wyprawil u wielikoho kniazia Witowta y fundat, koryym že fundatom predki ieho wsie toie wyszey pisanoje nadanie pożywali wo pokoi. To pak z Bożoho dopuszczenia tymi razy użo nie dawno pry namiestniku Brasławskom panu Juryi Zienowiewiczuzi taie cerkow zhoreła so wsiami nakłady y fundatom toiey cerkwi, y bił nam czołom kniaz Wenclaw, abychmo wsie toie wyszey pisanoie nadanie, koryym zo z dozwołeniem predka naszoho wielikoho kniazia Witowta tuju cerkow Brasławskuju pan Moniwid nadał, naszym prywilejem potwierdili, ino my, obysk tomu uczyniwszy y pewnosti horazdo dowiedawszysie, szto za prodkow naszych wielikich kniazey y też za szczasnoje pamietii otea naszoho koroła ieho miłosti pierwszy pleban Brasław-

ski y też wżo za naszeho państwa ninieszni pleban kniaz Wenclaw wsieho toho nadania byli w derżanyi aż i do tych czasow, proto my z łaski naszoi wsi tyie wyszey mienienyje ludi słobodczy y danniki z daimi ich hroszowymi y miedowymi y kunicznymi y bortnymi y sianożatni y s oziery y z rekami y z usty tych rzeczok, koryiež wehodili w ieho oziera y so wsiami tymi wysze mienienymi desiatynami Brasławskimi y Dryswiatskimi y Opeskimi y so wsiami tymi wysze pisanemi dochody y poplatki, koryym kolwiek imieniem mohut nazwany albo mienieni byty, so wsim prawom y państwom, niczoho nie ostawljuczcy na nas y na nasze nasledki, prydaiem to ku cerkwi Bożoy Brasławskoy y potwierdzajem to sim naszym listom wieczno y na wieki wiekow ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu y po niem buduczny plebanom w Brasławli. Też y z osobliwie łaski naszoi chotiaczy w toy wysze pisanoy cerkwi chwałi Bożuju rozmnożati, prydałi esmo płat z druhoie koreczmy w iehoż mieszczanina w Macka dwie kopie hroszey: majet tot Macko y potom chto kolwiek budet na ieho miestcu sedeti, z koreczmy ninieszniemu plebanu Brasławskomu kniaziu Wenclawu dawaty po dwie kopie hroszy, a po niem buduczny plebanom także, koryych on mieszczan posadit za soboiu na cerkownych zemłach w tych dworech ieho nienadobie słuhan namiestnika Brasławskoho stanowitisie, wymieniaja o naszym szczasnym pryechaniu. Także k tomu prydałi iesmo iemu oziero na imia Nawiatu, koroiež podle miesta Brasławskoho pod ieho dworom; w ty wyszey pisaneje oziera cerkowneje niehto nie majet wstupowatisie ni namiestnik Brasławski ni lud inszy Brasławcy, nie nadobie ich im niewody wołocztyi ani podwołokami, ani brodniki ani naroty, wymieniaja na nasz pryезд, koli maiem sami byti w Brasławli tolko w tom ozieru Nawietie majut na nas ryby łowiti. Też prusił nas pleban Brasławski kniaz Wenclaw

o tom, szto iesmo nakazali w ieho paraffy kosciele nowosprawiti y postawiti w Dryswiatie, y kotorye dochody iemu z Dryswiata ku kosciele Matki Bozoi k Braslawiu byli, tyie dochody ieho dali esmo plebanu w Dryswiatie, abychmo też proti w tych dochodow, szto z Dryswiata k Matce Bozey bywalo w Braslawiu, innym czym osmotreli. Vno my chotiaczy, aby chwala Boza nie wmienszywalasie, protiwo dali esmo ku toy cerkwi Matce Bozoy w Braslawiu na imia Truchana, a Siemiena z ich bratiej y z ich dietmi, Kosmowiczow wsich y dwie ziemli pustych na imia Kurcewszczyznu y Andrejewszczyznu, a w miemie Braslawskim ohorod na imia Jerszowski. Tez chotiaczy w tom wysze reczonom kosciele Matki Bozey chwalu Bozuj u rozmnozyti, pry dali esmo plat z tretieje korczmy w Braslawiu w iehoz mieszczanina w Januszka dwie kopie hroszey: maiet tot Januszko y po niem chto kolwiek budiet na ieho miestcu siedieti z korczm dawati ninieszniemu plebanu kniazu Wencławu y po niem buduczyn plebanom y wsie toie wysze pisanoie nadanie, szto w przywilei brata naszoho Alexandra korola napisano ku toy cerkwi Braslawskoy Matce Bozey y też wsie to, sztoz wzo my z laski naszoie ku tomu kosciele Matce Bozey pry dali--ludy y ziemli y ohorod Jerszowski y korczmu potwierzajem sim naszym listom wieczno y nieporuszno ninieszniemu plebanu Braslawskomu kniazu Wencławu y ponim buduczyn plebanom, maiet ninieszni pleban kniaz Wencław y po niem buduczynie plebany Braslawskiy derzaty wsie to z ziemlami pasznemi y hortnemi y z lesy y z sianozatmi y s oziery y z rekami y z daninami hroszowemi y miedowemi y kunicznymi z ich sluzbami y so wsimi ich poplatki y podatki y pozytki y so wsim tym, iak sie tyi ludy y ich ziemlami y też tyi ziemli pustye zdawna w sobie sia majut y kak na nas derzany k zamku naszomu Braslawskomu, a Jerzawey naszy Braslawskiy w to sie nie majut wstupati, a ple-

ban ninieszni kniaz Wencław zawzdy majet sam pry cerkwi Bozey mieszkaty y wikaryow ustawicznie mieti, iesli choczet toho wsieho wzywati, a kotory by pleban posle nieho sam pry kosciele nie mieszkal, tohdy majet zawzdy dwoch wikarey chowati pry kosciele, szto wstawicznie chwala Boza w kosciele byla. Pry tom byli wielmozny wrozony wojewoda Wilenski kancler nasz pan Mikołay Mikołajewicz Radywiłowicza y pan Wilenski hetman nasz starosta Łucki y Braslawski y Wienicki y marszałek Wołynskoje ziemli kniaz Kostenty Iwanowicz Ostrożski, wojewoda Trocki, marszałek nasz dworny pan Hryhorey Stanisławowicz Ostyk, pan Trocki, starosta Zomoytski pan Stanisław Janowicz, wojewoda Kijewski, podczasy nasz, namiestnik Merecki y Mozyrski pan Jury Mikołajewicz, woiewoda Smolenski pan Jurey Hlebowicz, wojewoda Połocki pan Olbrycht Martynowicz Kasztolt, wojewoda Nowhorotski marszałek nasz starosta Dorsuniżski, pan Jan Janowicz Zabe rezinski wojewoda Podlaszski marszałek y sekretar derzawca Braslawski, pan Iwan Sopiha y innyie panowie rada nasza. A na twierdost toho y pieczat nasz u kazali esmo przywiesiti k siemu naszomu listu. Stalosie y dano na wielikom soymie u Wilni, leta Bozeho tysieczu piatsot czetwertoho na desiet, miesiaca Fewrala tretie deni, indykt wtory. A dla lepszoie pewnosti toie sprawy ses widimus z knih naszych kanclaryjskich pomienienomu plebanu Braslawskomu wydati iesmo roskazali pod pieczatium naszou wielikoho kniastwa Litowskoho. Pisan u Warszawie, leta od narozenia Syna Bozoho tysieczu piatsot dewietdesiat szostoho, miesiaca Junia wioroho dnia. U tego widymusu przywileju funduszu pieczęć wielkiego xięstwa Litewskiego wycisniona (L. S.), przy ktorey podpis reki kanclerza y ponizej korrekta temi wyrazajasię slowy: Lew Sapiha kancler wiel. kniaz. Litt. Korykhowano Teodor Tryzna. Jakowy to widimus funduszu przywileju za podaniem przez wyz

wyrażoną osobę do akt iest do ksiąg ziemskich powiatu Braslawskiego wpisany.

Изъ актовой книги Браcлавскаго земскаго суда за 1795 годъ № 15425 л. 183—188.

№ 18—1514 г. Февраля 6 дня.

Фундушь Дрисвятскаго р.-католич. костела.

Лета Божого нароженя тисеча шестсот чотырдесятого, мца октебра третего дня.

На рокох земских водлуг порадку статутового на завтрее по светом Михале, святе римском, прыпалых и судовне отправованых, перед нами—Себестыяном Мирским судею, Даниелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром, врадниками грскими земскими Браcлавскими, постановившысе очевисто его млст ксендзь Ян Вендроховский, плебан Дрисвятский, покладад фундуш светобливое памети короля его млсти Жыкгимонта на костел Дрисвятский, просечи, абы был до книг земских Браcлавских уписан, который за прозбою его млсти ксендза плебана Дрисвятского до книг уписуючы слово от слова так се в себе мает:

Жыкгимонт, Божю млстю корол Польский, Великий княз Литовский, Руский, Пруский, Жмоитский, Мазовецкий, Инфлянтский, панствъ и земля пан и дедич. Упатруючы и уважаючы мы то в нас с пилностью, иж на том свете заслуги нет перед Пном Богом лепшое, яко в розмноженю хвалы Божое, а звлаща межы людьми и поддаными нышыми, которые еще недавно с темностей поганских сут навершенные на веру хрестиянскую, розказали есмо воеводе нашому Виленскому пну Николаю Радивилу, державцы Дрисвяцкому, абы збудовал церков Матки Божое набоженства светого римского костела в месте нышом Дрисвяц-

ком, в которой абы завжды служба Божя деела се, на выховане плебана нашого тамошняго князя Лукаша Милошевского и иных плебанов по нем на тую плебанию наступуючых и оных слуг тое церкви в месте Дрисвяцком дали, и на вечност даровали есмо и тым фундатомнышым потвержаем городец наш самого над озером Самоном и дворец наш Кгайды со всеми людьми, которые до того городца нашого Самона и до дворца Кгайдов прыцалезжат, а меновите: Юхну Скировича, Матюка Юнга, Мартина Кгайду, Яна Скиркгуна, Волоты Ровчуна, Лукшу Вирня, Вяжеля Грыца, Павла Клырыка, Мандюна Юнка, Лаврука Нара, Кгрыкга Наруша, Яна Кудня, Яна Бурнабика, Слунка и Богдона Руча, их самых, сыны их, внуки и падки их, земли их на вечные часы и непорушныи и вси службы потеглыи и доходы и повинности хлебныи, грошныи, медовыи и рыбныи и зверышныи и со всякыи, которые они полнивали и служывали до того городца нышого и до дворца за держаня нышого, а тепер тые вси повинности полнити и служыти мают в цале тому плебану нашому князю Лукашу Милошевскому и по смерти его внем плебаном Дрисвяцким, которые наступовати будут по его смерти. Дали есмо до тое ж церкви Матки Божое тры озера нашы: Самоно, Кгайду и Блюванду и два озера малых: Имовду и Сажерку з устями и з речками, с тых озер выходячыми; мает тот плебан наш Дрисвяцкий и по нем будущыи пры той церкви Матки Божое жыт, фалу Божю розмнажат и на каждую неделю тры мпыи водлуг часу и потреби за нас и потомки нышы побожне отправоват, так за живых щасливое пановане, яко и за умерлых души збавлене; надали есмо теж на тую церков Матки Божое в месте Дрисвяцком на побудоване плебана самого и слуг тое церкви Божое пляц великий, яко бы на две бочки жыта свет. почавшы от мосту местского от Оболя аж до

самое тое церкви Матки Божое; дали есмо теж мешчан чотырох ншых и з их домами и с пляцами и с корчмами в том же месте Дрысвяцком: одного подле самое тое церкви—Янушка Бия, Матыса Шурлу, Каспера Яновича, а Ярониа Борушковича, мают теж чотыре мешчане тому плебану и иншым—они сами и дети их служыти и плат платити, а особливе с корчом по рублю грошей давати на кожды год на воскъ и на вино до службы Божое тое церкви Матки Божое и вко от тых часов державца наш Дрысвяцкый, пан воевода Виленский, пан Миколай Радвил и иные державцы потом будучые ани их намесники ани слуги, ани бояре, ани тивулове, ани засетники, ани ловцы и пихто иный в тот городок и дворец и в тые люди и в земли их и в лесы их и в озера, ловы и в мешчаны ничым уступовати не мают и ни по што бывати и в домех тых мешчан не становитисе, толко плебани наши Дрысвяцкие того всего в покою ужывати и держати мают вечными часы и тых людей плебанских волных чыним и вызволяем от будованя замку Дрысвядского и дворец его и от мостов всяких Дрысвядских; не мают их намесники ншы Дрысвядские до того прымушати. Даем теж и вечными часы сим фундуном нашим фундуем до тое ж церкви Матки Божое Дрысвядское десетину всякую всякого збожя, которое сеют у двух дворцах ншых с пашини ншое грееое з Оболи и з Вортковцизны, зъ жыта, пшееницы, ечменю, ярки, овса, гречыхи и зо всяких ярын огородных, которое в огородах и в тых дворцах сеют, так теж десетину рыбную со всех неводов и неводков со всех озер Дрысвята, Оболи, Рычи и иншых всех, которые до державы Дрысвядское прыслушают, всякое рыбы тому плебану даем и давати росказуем на кожды год десягую рыбу вечными часы, мают тую десетину державцы ншы Дрысвядские и намесники их сполна отдавати на кож-

ды год тому плебану ншому Дрысвядскому князю Лукашу Милошевскому и по нем иным наступуючым вечными часы. Вызвваем теж того плебана и тых подданных людей его от подвод всяких замковых и от военное службы и от всяких потеглей ншых грских вечными часы. Позволяем теж тому плебану ншому и волност даем в озере ншом Дрысвiate летным неводом рыбы ловит, коли сам похочет, на свою потребу, а державцы ншы Дрысвядские того боронити им не мают. А для моцное твердости того фундату ншого росказали есмо печат нашу греекую до того фундату прывесити. Деело се то на сойме валном у Вилни, в месте ншом столечном пры бытноси многих пнов радных великого князства Литовского, пры пну Юрю Радвиле, пры пну Миколаю Радвиле, воеводе Виленском, державцы Дрысвядком, пры пне Юрю Оленковичу и пры пне Иване Сапезе, намеснику Витенском, и пры маршалку ншом пне Олбрыкте Каштолите и пры подскарбим ншым пне Миколаю Миколаевичу. Писан у Вилни ипдыкта шостого году тисеча пятсот чотырнацатого, мца Февраля шостого дня. У того фундушу короля его млети подпис руки тыми словы: Sigismundus Rex и печат прывесистая. Которы ж тот фундуш через его млети ксеендза плебана Дрысвядского перед нами покладаныи до книг земских Браславских ест уписан.

Изъ истоковой книги Браславскаго земельного суда за 1638—1640 годы, № 15398, л 378 обор.—380.

№ 14—1517 г. Ноября 26 дня.

Королевская грамота на пять служб земли, въ пользу соборной церкви во имя св. муч. Бориса и Глѣба въ г. Новогородкѣ.

Aktf. przywileju krola Zygmonta Pierwszego na Bykiewicze J. W. Rostockiemu metropoliecie służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt dziewiątego, miesiąca Januaryi dziesiątego dnia veteris stili, a dwadziestego pierwszego n.s.

Na sądach ziemskich pttu Nowogr. przed nami Eleuterym Siemiradzkiem prezydnującym, Benedyktem Duchnowiczem Hąciskim, Branszkiem Duninem Raieckim sędziami, urzędnikami ziem. pttu Nowogr. stawając obecnie patron W. imse pan Maciey Wołk, komornik Nowogr. przywilej od krola Zygmunta Pierwszego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczze zwanych w autentyku ruskim przy kopij polskiej do akt podał, ktorem tak się wyraża.

Zykhimont, Bozoju miłostiju korol polski, wielki kniaz Littowski, Ruski, kniazia Pruskoie, Zomoytski i imnych. Czynim znamienito sym naszym listom, chto na neho posmotryt abo cztućzy ieho usłyszyt, ninisznym i na potym buduczym, komu budet potreba toho widati, bił nam czolom pan Wilenski, hetman naywyższy, starosta Łuczkij i Brasławski i Winnickij, marszałok Wołynskoj zemli kniaz Konstantyn Iwanowicz Ostrozkij i prosit nas piati służeb ludey naszych tiahłych diakolnych, w Nowohorodzkom powiecie Krynskoie wołosty, na imia Bykowiczow Sanca Szyszycza z bratieju, Manczuka Łopaticza z bratieju, Naumca Soroki z bratieju, Chwiedora Misewicza z bratanczy, Naumca Szyłowicza z bratieju i ich dietmi, a trzech zeml pustowskich na imia Arystowczyny, a Pawłowszczyny, a Nicyporowczyny, abychmo to dali na cerkow Bożuju sobornuju swiatych muczenik Borysa i Hleba w Nowohorodku, kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie. Ino my dla toie cerkwi Bożoie i bohomołca naszoho, a k tomu czolom bitie kniazia Konstantynowo ieho miłosti z łaski naszoe to uczynili, tyie lude w werchu pisanyie Bykowiczow piat służeb i trzy zemli pustowskich k toy cerkwi Sobornoy swiatych muczenikow Borysa i Hleba kryłozanom, popom i diakonom na pożywienie iesmo dali i potweryżam to im i cerkwi Bożoy sym naszym

listom wieszno i na wieki nieporuszno i majut kryłozanie, popy i diakony toie cerkwi ninisznij i potym buduczey tyi ludi i zemli k cerkwi Bożey swiatych muczenik Borysa i Hleba derżati i używati so wsiemi zemlami tych ludey pasznymi i bortnymi i z senożatni i z bory i lesy i hajj i dubrowami i z łowy zwierzynnymi i ptaszymi i z rekami i z rzeczkami i z stawy i mlyny i z bobrowymi hony i z służbami wsiemi tych ludey Bykowiczow i z diakty i rżanymi i owianymi i so wsiemi innymi popłaty i podatni i so wsiem tym kak tyi lude wymenenyie i zemli pustoyie zławna i ninie sami w sobie i w hranicach sia swoich majut i kak na nas k zamku naszomu derżany byli, potomu i kryłozanie tyi ludi i zemli majut derżati i też moeni oni pryławiti i rozszryti i kak sami naboli umiecuczey i k swoiemu lepszomu i użytocznomu obernuti, a na twerdost toho i pečat naszuz kazali iesmo prywisiti k semu naszomu listu. Pry tom byli panowie rada: woiewoda Wilenskiy kancler pan Mikołay Mikołaiewicz Radziłowicza, woiewoda Trocki marszałok dworny, pan Hryhorey Stanisławowicz Ostikowicza pan Trocki starosta Zomoytski, pan Stanisław Janowicz woiewoda Nowohorodzki, pan Jan Janowicz Zaberezynski, starosta Beresteyski, marszałok pan Jury Iwanowicz Illicza. Pisan u Wilni leta Bożeho tysiacza piatsot semohonadcat, mesaca Nojabra dwadecatoho szostoho dnia, indykta szostoho. U tego przywileju podpisy rąk tak samego krola jako i pisarza tudzież adnotata na boku zapisania oraz i przypisek na zatytku zapisany tak sie oznaczają: Zygmundus Rex. Topoł Waskowicz pisar. Roku tysiąc szeszeset czterdziestego drugiego, meseca Junia tretiahho dnia ses przywilej pan Mikołay Hatyski stawszy oczewisto do akt podał. Michał Chreptowicz pisar. Przywilej i fundusz krola Zygmunta Pierwszego ad instantiam xiążecia Ostrozkiego na pięć służeb osiadłych Bykiewiczze nazwanych i trzy zemli pustowskie Arystowszczynę, a Pawłowszczynę

na i Anikiporowszczyznę z rzekami, młynami w powiecie Nowogrodzkim leżące, na cerkiew świętych męczenników Borysa i Hleba w Nowogrodzku będącą konferowanego tysiąc pięćset siedmiastego, Nowembra dwadziestego szóstego, indicta szóstego, które przywilej po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt jest do xiąg ziemskich powiatu Nowogrodzkiego przyięty i zapisany.

Изъ актовъ книги Новогрудскаго земскаго суда за 1799 годъ № 12835, л. 17.

№ 15—1518 г. Февраля 8 дня.

Фундушова запись Николаевской церкви въ г. Минскѣ, совершенная ключникомъ виленискимъ Григоріемъ Исаевичемъ Громыкой.

Aktykacya ekstraktu kaptur. Połock. fundacyjnego zapisu od W. J. P. Hromyki metropolicie Kijow. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedm dziesiąt siedmego, msca Nowembra dwudziestego pier. dnia.

Coram actis urzędu ziem. W-a Min. comparens personaliter w B-u przewielebny J. X. Gedeon Haiewski, superior I. X. X. Bazyljanow klasztoru Sit-o Duskiego Min., extrakt z xiąg kapturowych W-a Połockiego wiczysto fundacyjnego zapisu na rzecz y osobie intus wyrażoney dany podał ad acta, którego do xiąg wpisującego się thaenor takowy: Wypis z knieh kapturowych W-a Połockocho. Leta od narożenia Syna Bożego tysieczna szesescot semdesiat piatoho, msca Julija szesencatoho dnia. Pered nami sudiami kapturowemi W-a Połoc. po zeystiu z seho swieta Najs. korola ieho młsty Polskoho y Wielikoho kniastwa Litowskoho, za wyszłym uniwersałom od I. O. kniazia ieho młsty Kazimiera na Klewaniu Czartoryskoho, z Bożey łaski biskupa Kwiawskoho y Pomorskoho, nominata, arcybiskupa Kniezienskoho, budueczy obranymi, postanowiw-

szysie oczewisto słuha I. Wielm., y Bohu prew. ieho młsty X. Cypryana Żochowskoho, metropolity Kijewskoho, Halickoho y wscia Ross. pan Jan Butwikowski opowiedał, pokładał y ku aktykowaniu do knieh kapturowych w-a Połockocho podał list fundacyjny zapis od sławnioe pamięty ieho młsty pana Hryhorya Isaiewicza Hromyki, hospodara ieho młsty klucznika Wilenskoho, derżawcy Krasnosielskoho na rzecz w nim wyrażonoju I. Wielm w Bohu prew. ieho młsty X. Metropolicie należacy, prosieczy, aby tot list fundacyjny zapis zo wscieu rezoju w nim wyrażonoju był do knieh kaptur. w-a Połoc. pryinat y upisan, kotory upisuieczy u knihi słowo do słowa tak się w sobie maie:

Ja Hryhory Isaiewicz Hromyka, hospodara korola ieho młsty klucznik Wilenski, derżawca Krasnosielski, wyznawaiu sam swoieju dobroju woleiu sym moim listom kożdodomu, komu budet potreba toho wiadaty abo cztueczy, niniesznym y na potom budueczym, sztosz ni s kim nie namowlen ani z kotoroho prypużenia, odno sam swoieju dobroiu woleiu daiu, zapisuiiu na wiecznyie wieki cerkwi Swiatomu Welikomu Czudotworcu Chrystowu Nikole w Mensku Archiepiskopu mitropolitu Josyfu y po nem budueczym mitropolitom młyn swoy otczynny, nikomu niezym nie pienny na Cnie rece wodle wielikoe dorohi Wileuskoie od Menska w mili, zo wsiakimi mołotwimi toho mlyna y z ozerom y z rybnoiu łowitwoiu toho ozera y z dworcem mielnickim, kotory wodle tohoż mlyna na zemli cerkownoy posielon na sey storonie reki Cny ot Menska y z korezmoiu wolnoiu, kotorai z dawnych czasow w tym melnickim dworecy była. K tomu też ozerco na imia Hłusza podle reki Swisłoczy po konec mostu Użynskoho, kotorym ozercom pan Jan Korewicz sam dobrowolnie mnie darował y listom swoim to mnie zapisał— to wsie daiu y zapisuiiu dla swoieho wiczystoho bohomolia y dusznaho spassenia y dla pamięty rodytelcy swoich, iżby pry żywoti moiem za zdrowie moie y żony

moiey y detey moich Boha miłostiwoho proszono, y po żywote naszym nam samym y rodytelem naszym pamiat wieczystaia była. Maiet ieho miłost hospodyn otec mitropolit Iosif y po nim buduyczie mitropolit y tot wyż pisany młyn y karczmu wolnoiu y ozera z rybnymi łowitwami derżat, używat wiecznie, kak ja sam, a mnie samonu y żonie moiey y moim detiem y koźdomu z bliskich naszych w to niczym nie ustupaty, a iesliby żona moia, abo dety moi, abo chto z bliźnich moich w to miał czym ustupaty, y tot młyn z karczmou y ozery wodle seho zapisu moieho od Swiataho Nikoly odnimaty, tot rozsudytisia so mnoiu na strasznom sude perred nelicemirnym sudieiu, a gospodaru korolu ieho młsty maiet winy zapłatly sto kop. hroszey, a panu woiewodie Wilenskomu piatdesiat kop hroszey. A pry tom byli y toho dobre swiedomi starosta Minski pan Jan Steckiewicz, a kniaz Wasiley Juriewicz Tołoczynski, a pan Bohdan Hryhoriewicz derżawca Horwolski y prosit iesmy tych wyżey pisanych panow o ich miłostey pečatyy, i ich miłost na moiu prozbu to uczynili y pečatyy swoje pryłožyli. A na lepszuiu twerdost ja Hryhorey Isaiewicz Hromyka y swoiu pečat pryłožyl k semu moiemu listu. Pisan w Mensku, Feuralia treti den intyкта szosto ho. U toho listu fundacyinoho zapisu pečatyy prytynsnennyh iest czotyry. Kotoryi że tot fundusz za podaniem onoho czerez osobu wierchu menenoiu do akt, iest do knih kapturowych w-a Połock. wpisan y pryniat, z kotorych y ses wypis pod pečatniu uradowoiu z podpisem ruki pisarskoie I. Wielm. w Bohu przewielebn, ieho młsty X. Cypryanu Żochowskiemu, metropolitie Kiiewskomu, Haliekomu y wsey Ross., Archiepiskopu Połockomu iest wydan. Pisan w Połocku. U tego ekstraktu porusku pisanego przy wycisnioney pieczęci podpisy takowe: Jan Kublicki khrodzki Połocki kapturowy pisar. Z koryghował Olechnowicz mp. Ktory to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyra-

żoną osobę ad acta iest do xiąg ziem. w-a Mins. wpisany.—Wypis wydan. Ant. Swiātorzecki R. Z. Lectum H. Soroka R.Z.W.M.

Цяг актовай книги Минскаго земскаго суда за 1777—1779 годы, № 12033, л. 150—151.

№ 16—1518 г. Ноября 1 дня.

Фундушъ Рождество Богородицной церкви въ с. Шебринѣ, Брест. воев.

Aktykacya listu approbacyinogo funduszu cerkwi Szebrynskiey od Hrehorego Żołucha na włoki cerkiewne szese prezbyterowi Szebrynskiemu służącego.

Roku tysiąc siedymset pięćdziesiąt siódmego, miesiąca Julij siódmego dnia.

Na urzędzie J. K. mscei grodzkim Brzeskim aktami staroseińskiemi przedemno Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroseim sądowym grodzkim w. Brzeskiego, comparendo personaliter w Bogu wielebny line xiądz Mikołay Budziłowicz, prezbyter cerkwi Szebrynskiey, list approbacyinyi funduszu cerkwi Szebrynskiey na włoki we srzedzinie wyrażone sub nomine jasnie wielmożnego imsei xiędza Jerzego Fałczewskiego, biskupa Łuckiego y Brzeskiego, prezbyterowi tamecznemu służący ad akta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Ja Juryi Fałczewski, z łaski Bożoy byskup Łucki y Beresteyski, oznaymuiem tym lystom u ktorom sele plebaniyi Beresteyskoj Szebryny rozmerono wołoki, kotoiraia zemla była z dawnych czasow nadana na cerkow Szebrynskuju Roźdestwa Preczystoy Bohorodycy, kotoiraia zemla tez na wołoki rozmerenna, a tak my, ne chołteczy cerkwi Bożoy szkody czynity, daly iesmo na tuju cerkow szese włok to iest w trzech poleh po dwie włoce y maiut tyie włoki na tuiż cerkow derżanymy byty w wecznyi czasy y kotoryi kołwek sweszczennyk w toiej cerkwi budet, tedy

každy tyie włoki maiet derżaty y używaty y za korola ieho myłosty y za xiędza plebana Pana Boha prosyty, a nychto ieho z toho ne maiet ruszaty. Y na to dawany tot list z naszeiu peccatyi. Pysan u Janowe, po lito Bożoho narożenia tysiacza piatsot osmnadciatoho, mysiaca noiabra 1 dnia, yndykta semoho. U tego listu przy przyciesnionej pieczeci podpis ręki takowy; Hrehory Żołuch. Ktory to takowy list przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu podany ze wszelką w nin wyrażono rzeczą iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyięty y wpisany.

Наъ актовой книги Брестскаго городского суда за 1755—1759 годы. № 7060 стр. 1593—1594.

№ 17—1519 г. Юния 8 дня.

Фундушова запись Льва Тишкевича въ пользу Николаевского Пустынскаго монастыря.

Актыкаца listu wieczystego pana Tyszkiewicza na monastyr Pustynski służacy.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шест сот шестдесят девятого, мца Априля шестого дня.

Перед нами судьями, Крыштофом Полубенским, судьєю земским Слонимским, Станиславом Униховским, судьєю земским Смоленским, Стефаном Бруханским, подсудьком, Крыштофомъ Казимером Воловичомъ, писаром,—врадниками судовыми земскими повету Слонимского, Станиславом Подолцом, писаром кроцкимъ Слонимскимъ, Александром Зенковичом подчасым Слонимским, Михалом Гарабурдою, Людвикомъ Полубенским, Домиником и Константым Булгаками, Рафалом Рыломъ, постаповивъшысе очевисто в Водзе велебны отец Ягубъ Либски, закону светого Базылого Великого, оповедал и покладаль и ку актыкованю до книгъ каптуровых

справъ вечыстных подал запис годной памяти небощика его млети пана Льва Тишкевича монастыру Пустыньскому на речъ в ним помененую, просечы. абы тот лист былъ до книгъ каптуровых справ вечыстных актыкованъ и уписанъ, которого уписуючы у книги от слова до слова так се в себе маает:

Во имя Светыя Жывоначальная Нерозделимая Тройца, Отца, и Сына, и Светого Духа. Я, Левъ Тишквичъ, будущи у польнымъ своемъ здоровьи и в целомъ своемъ розуме и въ доброй памяти, чыню знаменито симъ моимъ листом, кому его потреба будетъ видети або чтуцы слышать, записаль и продалъ есми отчынного своего человека, данника на име Грышка Киприяновича и зъ его детьми, што живетъ на рещце Словешъни, на имя Вальковщыну, Светому Великому Архьерью, Чудотворцу Хрыстову Миколе, Пустыньскому монастырю, игумену Пустыньскому и всей егожь о Хрысте брати, старцемъ монастыря Пустыньского и зъ его землю бортьною, и зъ его знаменемъ, и зъ лесеы, и зъ дубровами и пашными землями, и зъ луги, и зъ сеножатъми, ловы, и со всьми с тими входы и прыходы, и с пошлинами. какъ предъки мои держали и я их Левъ Тишквичъ по души отца своего Тита, и матъки моей Анъны, и жоны моей Феклы, а мает Грытко мает дават Светому Миколе в монастыру пульбосма ведра меду пресного Овручкое меры, альбо по двьадцати грошей за каждое ведро, какъ мне самому давалъ, а полъгретядцат грошы серебра дани в каждую осент, тотъ Грытко маеть тую данъ медовую и грошевую Светому Николе в монастыры супольна отдавати, а за того то человека Грытка и за тую данъ уписаль есми тые три души верху писаные и у вечное поминане у служебникъ Стого Николи монастыря Пустыньского—Тита, Анну, а Феклу и который игумень у Светого Николы въ Пустыньце, а на потомъ будутъ

и вѣся о Хрысте брата мають вечно тымъ душамъ службу Божию мет; а къ тому именичу того человека Грытѣка и во вѣси тыи верху писаные речы самому мне не вступатыся ани моеи брати, ани моимъ детямъ, ани моему роду и племени, ани моими ближнимъ, бо есми того чловека Грытѣка зо вѣсими с тыми з верху меноваными поплатки записаль Светому Николе вечно и непорушно, а хто бы мелъ з нашего роду тотъ запис узрушытъ, а тымъ душамъ память заронити, тотъ маетъ отвѣдъ Господу Богу дати в Его страшное второе прышестья, а на твердостъ вѣихъ тыхъ вышъ писаныхъ речей я Левъ Тышковиць просилъ есми воеводы Киевскаго, маршалка грекаго, державцы Василискаго пана Яна Якубовича Немировича, иль бы его милостъ печатъ свою прыложылъ к сему моему листу, и его милостъ на мою прозбу учынилъ и печатъ свою прыложылъ, а пры томъ были люди зацные: панъ Яцко Ивановиць Елецъ, а панъ Окула Степановиць, который былъ на Кieve урадникомъ от князя Юря Алексанъдровича, а панъ Михайло Коркошчиць земенинъ Овруцкый. А еще я Левъ Тышковиць просилъ есми пана Япѣка Ельцевича, ильбы свою печатъ прыложылъ к сему моему листу и его милостъ прыложылъ, и пры томъ и я самъ Левъ Тышковиць свою печатъ тежъ есми прыложылъ к сему моему листу. А писалъ жовнеръ дякъ Мишковиць. Писанъ в Кieve, в лето тисеча пятеотъ деветьнадцатого, мца июня осмого дня, инъдыкѣта чотырнадцатого дня. У того листу запису печатъ завесистая на шнурехъ едѣвабныхъ чорныхъ, на воску вытисненая. Который же тотъ записъ черезъ особу верху мененую за подаемь оного до акѣтъ ест до книгъ канътуровыхъ справъ вѣчыстыхъ акѣтыкованъ и уписанъ.

Изъ актовъ книги Слонимскаго земскаго суда за 1669 годъ, № 7733, л. 198—199.

№ 18—1524 г. Юля 16 дня.

Фундушъ Лошницной св. Михайловской церкви,

Akt kopij funduszu cerkwi Łosznickiej.

Roku tysiąc siedmeset dziewiędziesiąt czwartego, Apryla osmnastego dnia.

Ne urządzie Jey Imperatorskiey mosci ziemskim powiatu Orszanskiego, stanowszy osobiscie J. W. pan Bazyli Jasinski wozny powiatu Orszanskiego, kopią funduszu cerkwi Łosznickiey swiętego Michała archanioła prac instantia sua do akt podał takową: Zygzimunt Trety. Bożyju miłostyiu korol Polski, wielki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Zomoyski, Mazowiecki, Hlanski, a Szwedzki, Gocski, Wandalski dydyczny korol. Oznaymujem tym listom naszym, komu by to wedat należało, iż bil nam czolom szweszczeniak nasz Łoszniki Tymofiej Honowicz i pokładał pered nami hospodarem list urożonych jasne wielmożnoho Janusza Radywily kniazia z Birz i Dubinok na Słucku, podczaszoho wielkoho kniazstwa Litowskocho, starosty naszoho Borysowskocho, czrez słuhu i rewizora ieho szlachetnoho Mateja Łomżynskocho nadania do cerkwi Swiataho Michała archanhela na selibu półmorgowych placow piat w mesteczku Łożnicy, pry jezery, na Nowosielskoj ulicy plac odin, z druhoj storony ulicy ohorod morhow dwa, także z tojże storony ulicy wydelynych morgow szest, aż do samej reki, z koncami także wymeronych po dwie wołoki wo try zmeny, i do toho naddaczy sienożat w morgow tryceat, i w zastenku Kolinie wołok pustych try, i morgow dwaceat szest zohraniczonym ieho od duba z kryżem ruczajom do melu, melom do ruczajem Kurhanowskocho, tym ruczajom w kniazpolicu aż po stary hostyniec Borysowski. Kotoryie nadanyie my hospodar wideczy recz słusznoju i do pomnożenia chwaly Bożoy potrzebuju, rady iesmo pozwolity i

sim listom naszym prerezconioie nadanyie na cerkow Łosznickoju założenie swietaho Michajła archanhela potwierzaiem derżaty, używały wecznemi czasy i wsiakie z nich pożytki na sebia oboroczaty, ne buduczy z nich powinien żadnych podatkow do skarbu naszoho i nikomu inszomu dawaty y powinnostry żadnych połnity; także w sele Nohonowiczach wsiakiie sprawy duchownynie odprawowaty majut, w czom inszeie sweszczeniiki cerkwey żadnoie im pereszkozy czynity moheczy ne budut. I na to dali iesmo sey nasz list z podpisom ruki naszoie i z naszeiu perczaloiu wielikoho kniazstwa Littho. Pisan w Orszy, tysiecz patsot dwacatoho czetwiortaho hoda, mca Julia szenacataho dnia. U tey kopii podpis pisarza Litewskiego, a poniżey swiadectwa, iż ta kopia zgodna iest z oryginałem w nastempnyh słowach, Zygizmuntus Rex (L.S.) Ihnaty Korsak Jeho korolewskoy msty i wielikoho kniazstwa Litowskoho pisar. R-u tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, 8—bra piątego v.s. swiadczę, iż ta kopia funduszu na cerkiew Łosznicką służąca, iest zgodna z samym oryginałem po rusku pisanym, przy którym taka popolsku pisana kopia była, a te z nakazu zwierzchniczego przestalen do kommissij mieyscowey Iustratorskiey do Chołopienicz. Antoni Korybski komrz parafii Ber. Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mca 8--bra piątego dnia v. s. poswiadczam tym skryptem, iż autentym taka popolsku pisana kopia była, a te z nakazu i czytalem. Tadeusz Rutkiewicz kommisar ziem ptu Orszan. Za podaniem ktorey do akt iest w xięgi ziem. Orszan. wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго земскаго суда за 1793-1795 годы, № 15525 л. 453.

№ 19—1526 г. Мая 30 дня.

Грамота (презента) помѣщина Козлинскаго священнику о. Нестору на Вировскій приходъ.

Positio librorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Lactare proxima anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo septimo per generosum Adamum Cossinsky, marsalcum sacrae regiae majestatis, notarium, nec non nobiles Joannem Saczko, Joannem Crasnodembsky cancrarios terrestres Drohicenses, praesentibus nobilibus quamplurimis fide dignis.

Privilegium Wyrowo.

Veniens personaliter ad officium et ad acta praesentia terrestria Drohicensia providus Adam de Wyrowo, filius olim pop Wyrowski, obtulit privilegium super templum et eius sanctuarium alias praestimonium in bonis Wyrowo in pargameno, literis seu characteribus rutennis scriptum, cum duobus sigillis in zona sericea dependentibus, quarum tenor infra patebit, cui petenti ea in acta terrestria Drohicensia perpetuitatem induci admitti officium terrestre, eo in toto approbato, induci admisit, cujus tenor talis sequitur.

Во имя Оца и Стго Дха и Всестой и Живоначальной Троици. Станся. Се азъ я Гриншко Данилевич Козлинский и зъ панею своєю Овдотьєю посполите и зъ панею Якововою Марєю Бориховскою, дедичками Вирова, Павловнами, визнаваемо и явне чинимъ предъ добрыми людьми симъ нашимъ листомъ и даемъ знати потомкомъ нашимъ, кому будетъ потреба того ведати, а чтучи сес нашъ записъ его слышати, подаваемо и увязаемо мощно попа Вировьскаго Нестера в цркъвъ Божю зо всимъ на все, якъ ся в себе мает, и з пашнями той волокы црквной, и з сеножатми посвятными, и всего суполного, штосъ дотычетъ цркви Бо-

№ 20—1528 г. Юня 1 дня.

жи ведлуг фундованя оца нашего пана Павла Вировского, а я пан Гришко и з панею своею Овдоткою и поспол и с панею Маркою Якововою, очичками Вировскими подаваемо ему мощно цркви Божю тому то попу Вировскому Нестерию у в ойчину и детемь его ведлуг его прикладу, штог тот поп Нестер приложил, стоячи у прави пни своих властных девеносто копъ гроши, стоячи поспол з нами в прави противко Суской и детей ей Миколоя и Собостяна, братаничов наших, штож они тую землю посвятную в нашей небытности и соби были привлачили, а от цркве Божео хотячи отнят. Ино мы з ласки милого Бра ведлуг фундату отца нашего Павла Вировского дошедши той земли посвятной правомъ, за прикладомъ того то пана Нестеря подали ему есмо вечисте в ойчину и детем его подле его прикладу властных его пней деветдесят коп гроши биглой мониты вземли, а он маеть за нас милого Бра просити у претла Хва и за потомки наши вечисте и потомкове его, а хто бы от наших потомков хотил быти упорный, нашъ запис разорит и тое наше дане попу тому албо детемь его отняти, ино нехай их прикладок вернет деветдесят копъ гроши его. А при том было люди добрых досыт: пан Павел Залески, пан Якубъ писар Дыбовский, пан Матей Станислав, пан Михайло Тункиль, а для лепшей певности печата пан Гришко приложил и жона моя и з сестрою своею оцовскую печат приложили. Писан под лет Божего нарожня 44^л 45^л (1526) мца Мая 7 (30) ден индикта 3 (7).

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1566—7 г. № 10082 л. 227, 244.

Фундушова запись въ пользу Половецкой приходской церкви.

Aktykacya ekstraktu listu od J. W. Eustachiego Wołowicza, wwdy Wilenskiego, kancelerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobryn. do J. P. namiesnika Mieleczyc. względem gruntow cerkwi Polowieckiej, nadanych w roku 1528, d. 1 Junij pisanego.

Roku tysiąc siedmsetnego osmdziesiąt czwartego, miesiąca augusta szóstego dnia.

Przed urzędem J. k. msci y aktami ziem. wdztwa Brzeskiego, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziem. tegoż wdztwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Bazyli Budziłowicz. proboszcz, koadjutor cerkwi Polowieckiej, ekstrakt listu od J. W. Eustachiego Wołowicza, woiewody Wilenskiego, kancelerza W. X. L., starosty Brzeskiego y Kobrynskiego do J. P. Marcina Ostrowickiego, namiesnika Mieleczyckiego, względem gruntow cerkwi Polowieckiej, nadanych w roku tysiąc pięćset dwudziestym osmym, mscą Junij pierwszego dnia, po rusku pisanego, z xiąg kapitulnych Brzeskich wyjęty, do akt podał, którego wyrazy są takowe:

Wypis z knih kapituły Beresteyskoie.

Leta Bożoho narożenia tysieczya szóstot dwadcat tretieho. mca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Peredo mnoiu Fiedoczem, ihumenom y protopopoiu Beresteyskim y pry mnie buduczych swieszczenicech: otcu Henadyiu Bouszykowskim, protopopoiu Kobrynskim, otcu Jarofeiu Spaskom, otcu Janu Woskresenskom, otcu Michajlu Troieckom, a otcu Fieodoziyu Michajłowskom, pisaru kapitulnomu, postanowiwszysie czesnyi otec Jiosif Pawłowicz, prezbiter Polowieckiy, dla wpisania w knihi niniesznynie kapitulnyie podał per oblatam list Jasnje wielmożnoho ieho miłosty sławnoie pamety pana, a pana ieho

miłosty pana Ostafia Wołowicza, pana Wileńskiego, kanclera wielkiego kniazstwa Litowskiego, starosty Berestejskiego y Kobryńskiego . . . na grunty cerkwi Połowieckie danoho, w ktorom liste wse szyrey menowite iest opisano y dołożono, ktoroho pered nami položysz, prosit, aby pryiniat y w knihi niniesznyie upisan byl. A tak my, widieczy onoho byl wo wsiem słusznoho, dla wpisania w knihi prymuiueczy, pered soboiu czytatal kazali y tak sie w sobie maiet:

Ostaficy Wołowicz, pan Wilenskiy, kancler wielkiego kniazstwa Litowskiego, starosta Berestejskiy y Kobrynskiy, Namiesniku moiemu Mieleyczyskomu panu Martynu Ostrowickomu y po niem budueczym, oznaymuiu. Prychodył do menc bohomoлец Połowiecki y swietoho Michayła Iwan Perfimowicz, nie poodnokrot uskarżaiueczy sia na Marka Fedorowicza, ktoriy protywieczysie dekretu moiemu czynit krywdu cerkwi Bożey y tomu swieszczeniku w zastenkach y ohorodach, na sztom posyłał ksiendza Jana Suchodolskoho, kanonika Wilenskoho, aby tyie krywdy ohleđał, ktoriy widieczy krywdu cerkownuiu, wodle dekretu moiého zostawił pry cerkwi swietoy tak morgi, ktoriyie pry wołokach, tak też w zastenku okoto cerkwi y za osadoiu ohorodami, zastenok podle wołok cerkownych, wodle steny Pieszczackoie, od ohoroda aż do hranicy Zobackoie, klinom idueczy, morgow osm y prutow try, w ktorom to zastenku naybolszu tot Marko czynit krywdu cerkwi, iako szyrey to opisano w liste popu od ksiendza kanonika danom opisano. Pro to ia, wziawszy pewnost, rozkazuiu tobie y na potom budueczym namiesnikom, aby ieste wodłuh sieho moho listu koniecznie rozkazali tomu Markowi, aby bolszey krywdy niewazyłisie czynity, a toho sami posterehayte, aby cerkow Bożaiia nikoli wże od toho Marka y potomkow ieho niemieła ni w czom, też tak y pomeneny bohomoлец y po niem budueczyie popy, ktoriyie pry toy cerkwi budut, maiut toho używaty, a za

hospodara Pana Boha prosity. Na szto daiu ses moy list z pieczatiu moieiu y podpisom ruki moiey własnoy, u Berestiu roku tysiecza piatsot dwadcat osmoho, miesiaca Junia perwoho dnia. U toho listu pieczat nadwornaia, a podpis ruki tymi słowy: ręką własną.

Kotoryi tedy list sławnoie pameti Ostafia Wołowicza za podaniem wyż reczenoho otca Jiosifa Połowieckoho, a za pryiniatiem naszym kapitulnym, uwes z poczatu aż do koneca do knih naszych kapitulnych iest upisan, z ktorych ses wypis pod pieczatiu naszoiu kapitulnoiu iest wydan. Pisan w Berestiu.

U tego ekstraktu przy pieczęci kapitulney podpis ręki pisarskiey temi słowy: Fleodosyi swieszczenik Michayłowskiy kapituły Berestejskoie pisar (L. S) skorygowal z knihami. Który to ekstrakt listu za podaniem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Из актовъ книги Брестскаго земскаго суда за 1784 годъ, № 7396. 991—998.

№ 21—1529 г. *) Октября 28 дня.

Фундушова запись кн. Константина Ивановича Острожскаго на Св. Николаевскую церковь въ с. Порудоминѣ.

Feria secunda post Dominicam Judica, die vigesima tertia mensis Martij Anno Domini millesimo septingentesimo quadragesimo quarto.

Coram actis nobilis officij consular. civitatis S. R. M. Metr. Vilm. comparens personaliter adm. Rndus Dominus Gregorius Łomanowicz presbiter ecclesiae Vilm.

*) Настоящую дату ставить какъ наиболее позднюю. Документъ датированъ безъ года, указаніемъ на „второй индиктъ“. Такъ какъ кн. Кон. Ів Острожскій жилъ 1460—1530, то 2-й индиктъ на этотъ періодъ приходился 4 раза, а именно: 1484, 1499, 1514и 1529 годовъ.

ritus graeco uniti sub titulo Resurrectionis Xsti Vln. existentis, sanus mente pariter et corpore, existens presens rescriptum celsissimi principis Constantini Ostroski, palatini Trocensis, ecclesiae Porudominensi ritus graeco uniti serviens, ruthenico idiomate scriptum, sigillo eiusdem celsissimi principis munitum, cum infusus contentis ad acta obtulit, cuius rescripti de verbo ad verbum rescribendo contenta tenor sequitur estque talis.

Od kniazia Konstantyna Janowicza Ostroskoho, woiewody Trockoho, hetmana hospodarskoho, starosty Braslawskoho y Iwienskoho. Namiesniku naszomu Rudnikomu, Tereszyszkomu y Nowodworskomu panu Bohdanu Dolmatowiczu y innym namiesnikom naszym chto y na potom bude tot urad od nas derzat. Bił nam czolom swiaszczenik cerkwi swiatoho Czudotworca Nikoly na Porudominie otec Alexiey y prosil nas, abychmo iemu dali pole Tereszyskoie na inia Kurowskoie, koło Zmiejowoy hory. pachaty, a senożat Puprewskuiu Tereszyskuiu, szto na retce pod sełom Rudominskim do woli hospodarskoie, ino my dla cerkwi toie y na czolom bityie iego to uczynili y toie pole wyzey namienienoie iemu iesmo dali pachaty y tuju sianożat Puprewskuju iemu kosići dozwolili do woli hospodarskoie y ty by o tym wiedał y toho pola y toie senożaty iemu postupił do woli hospodarskoie. Pisau u Wilni, oktobra dwadzet treti den indykta wtorocho. Apud quod rescriptum Sigillum celsissimi principis Ostroski papyro in cera rubra est impressum. Quod privilegium premissa modo oblat est actis nobilis officij consularis Vln. insertum.

Изъ актовой книги Виленскаго магистрата за 1742—1745 годы, № 5141, л. 916 обор.—917.

№ 22—1530 г. Марта 7.

Вводъ священника Коссовской русской церкви пресв. Богородицы о. Игнатія во владѣніе полемя Ганчишки.

Termini Terrestres Drohicienses celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno partus virgineitatis millesimo quingentesimo trigesimo.

Kossowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Felix Kurecz, ministerialis terrestris, palam recognovit, quia religiosum Ychnat pop Kossowsky introligavit in medium mansum Hanczyezky per collatores Kossowskie ecclesiae rutenicae sanctae Mariae collatum et reformatum. Quem intromissionem nullus repugnavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 41 и 45 на об.

№ 23—1531 г. Февраля 27.

Раздѣльная запись на им. Лазово, при чемъ въ числѣ участниковъ называется «попъ Григорій».

Termini terrestres celebrati in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invocavit, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Divisio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Joannes Toczysky, ministerialis terrestris recognovit, quia iuxta mutuum et anicabilem compositionem nobiles Lazowskie, videlicet Gregorius pop, Mathias Gabala et Chleb et eorum complices cum generoso domino Mathia de Galasky et Lazowo haerede, iudice terrestri Drohiciensi pro eisdem bonis Lazowo factam,

fecit perpetuam dimissionem in areis, ortis, campis, pratis sortibus et bonis eorum Lazowo et in silvis, borris, mericis, in quibus dimissionem non terminantur determinare et facere debet et eandem dimissionem sub vadio in literis concordiae contento firmant tenere et observare debebuntur. Circaque recognitionem praecognis utraque partium personaliter aderat et recognitionem ac dimissionem consenserat perpetue eandem sub praedicto vadio tenendam, videlicet sub vadio triginta marcarum regiae camerae et totidem partium dimissionem tenenti.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 114 и 121 об.

№ 24—1531 г. Ноября 6.

Заявленіе Пресвитера о. Матвѣя Іоанновича Ржевскаго о полученіи недвижимаго имущества отъ своей матери Агнеты.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo primo.

Satisfactio Rzewsky.

Comparens personaliter honorabilis Mathias actu presbiter filius Joannis de Rzewsky, ex matre Agneta procreatus, palam recognovit, quia importanciam suae martis Agnete, quae fuit post nobilem Joannem Rzewsky filium Mathiae, tullit et recepit idem honorabilis Mathias, velut filius post matrem, pro qua importancia materna liberum facit Joannem et per praesentes quietat pacemque perpetuum habendam promissit.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159 и 173 об.

№ 25—1531 г. Ноября 6 дня.

Раздѣльная запись на им. Осины между родными братьями Пресвитеромъ Павломъ, Іоанномъ и Станиславомъ Лаврентьевичами.

Termini terrestres celebrati in Drohiczin feria secunda ipso festo sancti Leonardi confessoris anno Domini millesimo quingentesimo tregesimo primo.

Concordia Ossiny.

Constituti personaliter in facie judicij honorabilis Paulus actu presbiter et nobiles Joannes, Stanislaus germani filij olim Laurencij de Ossiny vil(l)a antiqua, recognoverunt unanimiter, quia divisionem perpetuam inter se fecerunt areis taliter, quod honorabilis Paulus recepit aream a Mokobodi, dictam Grzegorzewskye, prout se ex antiquo extendit cum sulcis quatuor; alter Stanislaus similem aream recepit alias Grzegorzewskie penes Petrum Baly, ita longe, late, prout Paulus; Joannes vero recepit aream dictam Mikolayewskie inter Petrum Jakubowicz et Petrum Byaly, iacentem cum angulo penes ipsius aream situm. Dominus Paulus cum Stanislae suo fratre volens sibi adimplere integraliter aream, addiderunt Joanni aliam aream Mikolayowskye, ex adverso ipsius areae, penes Joannem Jakubowicz, et loco terciae areae eidem Joanni iidem fratres addiderunt sibi ante villam duas partes campi, a via Budzieska usque ad granicies Vpychowskye et eis terciam remanserunt et in alia parte viae eiusdem Budzieska usque ad viam Zaplothnya pessulam sibi dederunt. Et quarto loco dederunt eodem Joanni Groczą adversae Szmychem in villa, a via ad viam. Et hoc submissi sunt tenere et observare perpetue et in aevum de bona et spontanea voluntate.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065. л. 159, 163 об.

№ 26—1558 г. Мая 27 дня.

Купчая крѣпость, по которой пресвитеръ Григорій приобрѣлъ въ им. Лазово мельницу.

Termini sub precone Thoczysky.

Acta sunt haec in Drohiczin in terminis terrestribus condemnabilibus feria tertia post festum Ascensionis Domini proxima anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem subiudicem, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Joannem de Nowaviess notarium terrestres Drohicienses celebratis, ac nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Wyrozambsky camerarijs, nec non Jeronimo Rospand, Zacharia de Rutha prefecto Cechonoviensi, Stanislae Piasceczky de Peleh, Bartholomeo de Voyevotky notario Mieleniensi, Martino Vierbiczki, Paulo Czaplisky, Stanislae Galeczky, Nicolao Korzeniowsky, Seraphin Nieczeczky et alijs.

Vendicio Lazowo molendini.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Ivan Hohol Ylkovicz de Lazowo heres sanus mente et corpore existens palam recognovit, quia perpetue et in evum vendidit suam totalem partem in piscina et molendino ac pholusz ipsum concernentem in et bonis Lazowo pro decem sexagenis grossorum numeri octonarij nobili Chrehor de eadem Lazowo plebano rutenico de eadem Lazowo cum metretis pecunijs, piscibus, utilitatibus omnibus et singulis, nil pro ipso in molendinis piscina reservando.

Et hicideur stando nobilis Prachna uxor Abrahe de Lazowo rewocavit dictam vendicionem racione propinquitatis volens pecuniam reponere.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1529—1533 годы № 10065 л. 294.

№ 27—1533 г. Мая 27 дня.

Вѣновная запись отъ русскаго плебана въ им. Лазово Григорія своей женѣ Танюлькѣ (или Татьянѣ).

Reformacio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Gregorius alias Chrehor plebanus rutenicus Lazowsky, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia post nobilem Taniulecam alias Taczyna filiam Oleskonis de Zabine uxorem suam legitimanam vere dotis receipt triginta marcas grossorum numeri Octonarij, quam quidem summam inseripsit, reformavit et praesentibus inscribit, reformavit et praesentibus inscribit reformatque in et super medietate totali sue porcionis immobilis hereditarie in Lazowo site, tenendam, possidendam cum curia et medietate bonorum mobilium cum omnibus et singulis utilitatibus, fructibus, longam, latam, prout in metis, graniciebus ab antiquo continetur modo dotalicij

№ 28—1533 г. Юня 10.

Купчая крѣпость, по которой попь Григорій въ им. Лазовѣ приобрѣлъ во владѣніе двѣ мельницы отъ нѣюего Петра Дмитровича.

Sub praecone Buczinsky.

Acta sunt haec feria secunda ante festum Corporis Christi proxima praesentibus ac anno quibus supra (г. 287 об.) anno Domini millesimo quingentesimo rigesimo tertio per generosos Mathiam de Galasky et in Lazowo heredem iudicem, Bartholomei haeredis de Pobykrowy subiudicij, Joannis de Nowaviess haeredis, notarii terrestrium Drohiciensium celebratis, praesentibus nobilibus Alberto

Skywsky, Stanislaw Wyrozambsky camera-riis ac nobili Paulo Czaplsky, Paulo Mnozewsky et aliis quam plurimis fide dignis protunc existentibus.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter in iudicio nobilis Petrus olim Dmyssz filius haeres, de Lazowo, sanus mente et corpore existens, palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit totalem suam porcionem in duabus molendinis in Lazowo sitis cum ripa et piscina ipsum concernentem, videlicet in frumentario et pecuniario alias pholuss pro decem sexagenis grossorum numeri octonarii nobili Gregorio seu pop ibidem in Lazowo haeredi, cum utilitatibus omnibus, metretis pecuniis, piscibus et piscina ac aliis proventibus quibuslicet exinde provenientibus, nil ibidem utilitatis et commodii pro ipso et posteris reservando tenendam, habendam, possidendam et ad usus beneplacitos convertendam.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1529—1533 г. № 10065, л. 295—8

№ 29—1535 г. Апрель 7 дня.

Заявленіе пресвитера Григорія Лазовскаго объ уничтоженіи предыдущаго акта.

Acta sunt haec in Drohiczin feria quarta post dominicam Conductus Pascae proxima, anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto in terminis terrestribus condemnabilibus per generosos Mathiam Galanskowski iudicem, haeredem de Lazowo, Bartholomeum de Pobykrowy subiudicem, Simonem Wygonowski vicenotarium etc. praesentibus quibus supra celebratis.

Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Gregorius de Lazowo, presbiter ru-

tenicus et haeres, palam recognovit, quia suam emptionem, a nobili Stephano Lazowo filii Mathiae habitam et de actis reformatam, cassat, mortificat ac praesentibus cassavit, mortificavit sub actu in crastino sanctae Agnetis contentam et inscriptam anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto, ipsamque domino iudici terrestri Drohicziensi Mathiae Gallanskowski, qui ipsam sortem diu tenet, possidendam, tenendam, juxta sua acta priora admisit et praesentibus admittit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1533—1538 г. № 10066, л. 128 и 133.

№ 30—1535 г. Ноября 17 дня.

Купчая крѣпость, по которой священникъ Лазовскій о. Григорій приобрѣлъ во владѣніе части въ им. Лазовѣ отъ нѣкоего Степана Матвѣевича.

Acta sunt haec in Drohiczin feria sexta proxima in crastino sanctae Agnetis in terminis terrestribus anno Domini millesimo quingentesimo tricesimo quinto, per generosos Matiam de Galasky iudicem, et Bartolomeum Pobykrowsky de Pobykrowy subiudicem, Albertum Skywsky et Stanislaum Galeczky camerarios terrestres Drohiczienses et alios quamplurimos testes fidedignos circa praemissa existentes.

Venditio Lazowo.

Constitutus personaliter coram iudicio et actis terrestribus nobilis Stephanus filius Mathiae de Lazowo palam recognovit, quia totam suam sortem bonorum haereditariorum cum areis, ortis, campis, pratis, sylvis, borris, gajis et rubetis et quibuslicet utilitatibus nil juris, domini, proprietatis, cum omnibus proventibus, nihil excepiendo, nobili Gregorio plebano haere-

di in Lazowo pro triginta sexagenis grossorum numeri octonarii perpetue et in aevum vendidit et resignavit cum suis successoribus, cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario tenendam, possidendam. Et exnunc dedit sibi realem intromissionem per Joannem Thoczysky et actualem possessionem. Et memoriale jus recepit. *)

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 58 об., 80 и 66.

№ 31—1538 г. Мая 18 дня.

Заявленіе зем. Остафія Рана о передачѣ закладной попу Григорію изъ Лазова.

Acta sunt hec in Drohiczyn feria secunda intra octavas Sancti Stanislai in Mayo in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam Galonskowsky judicem heredem in Lazowo, Bartholomeum subiudicem, Joannem Iwanowsky notarium terrestres Drohicienses celebratis anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus nobilibus Alberto Skywsky, Stanislao Galeczky camerarijs et alijs nobilibus fide dignis.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Osthas Rak de Holovienky palam recognovit, quia suam obligationem ab Hohol Lazowsky habitam cum suo libro in viginti sexagenis gr. numeri polonicae seu octonarii dimisit medietatem, videlicet sortem Hohol in Lazowo sitam, nobili Hrehorio pop de Lazowo tenendam, habendam, possidendam cum omnibus utilitatibus, et ex nunc dedit decem sexagenas. Residuum vero ad ratas exsolvere

tenetur, hoc est pro festo sancti Martini venturo quinque sexagenas gross. et pro Natali Domini futuro eciam quinque sexagenas, quibus acceptis debet dictus pop cum suis filiastris quiettare. Et ne quovis modo dictus pop in praefata obligatione impediatur, praefatus Ostas tenetur eundem tueri eliberare. Que omnia tam exolucionem summe decem sexagenarum et tucionem ipsam partes ambe adimplere tenebuntur, sub simili vadio. Dans eidem exnunc realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thocziczky. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—1538 г. № 10066, л. 401, 403.

№ 32—1538 г. Мая 18 дня.

Заявленіе пресвитера Григорія изъ Лазова о передачѣ предыдущей закладной зем. Марушѣ Николаевнѣ изъ Твороговъ.

Dimissio Lazowo.

Comparens personaliter in iudicio nobilis Hrehorius presbiter Rutenorum in Lazowo heres recognovit, quia suam obligationem ab Ostas Rak de Holovyeniki habitam et in Lazowo sitam cum suo libro dimisit et presenti inscriptione dimittit nobili Marushe filie Nicolai de Thvarogy, consorti nobilis Abrae de Lazowo, in eadem summa viginti sexagenis grossorum, medietatem videlicet sortem Hohol tenendam, habendam, possidendam, ita, prout liber talem obligationem lacius canit, cum omnibus utilitatibus, et ne quovis modo dicta Marussa cum suo marito Abraham impediretur in praefata obligatione et dimissione, praefatus pop tenetur eosdem tueri ibidem eliberareque et pacificare ab omnibus personis; quam summam et eiusdem summe partem, hoc est decem sexagenas grossorum paratis pecuniis resol-

*) Надъ этою записью сдѣлана слѣдующая отмѣтка. Cassata cause de consensu pop Lazowsky, ut in actu feria sexta post conductus Pascae continetur.

vere. Residuum vero ad ratas infrascriptas tenebuntur soluere pro festo sancti Martini sexagenas quinque gr. et pro festo Natalis Domini alteras quinque sexagenas. Quibus acceptis pop eosdem quietare tenetur. Dant eisdem ex nunc realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczicki. Pro quo memoriale iudicio solutum est.

№ 33—1538 г. Сентября 9 дня.

Заставный листъ отъ наслѣдниковъ Іоанна изъ Струсь на свое поле „попу русскому“ Нестору изъ Креслина.

Positio actorum terrestrium Drohiciensium feria secunda post festum Conceptionis Sacratissimae Virginis Mariae proxima in Drohiczin celebrata, anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo octavo, praesentibus generosis Joanne Iwanowskj, notario terrestri Drohiciensi haeredi in Mincevo ac nobilibus Alberto Skywskj, Stanislaeo Galeczkj camerariis terrestribus et terrigenis quam plurimis protunc existentibus.

Obligatio Sthrussy.

Constituti personaliter coram actis praesentibus terrestribus Drohiciensibus nobiles Felix, Andreas, Sigismundus, Paulus filii Joannis, haeredis in Sthrussy, palam recognoverunt, quia obligaverunt mansum in triginta ossymkow, a via publica Holublska Krzeslinska ad granities Czepelyniskie, et medium laneum in eodem campo ex opposito eiusdem mansi, a via eadem publica ad aliam viam publicam, quae est a villa Strussy ad Mordy, et hoc in sotre eorum materna bonorum Strussy, in octo sexagenis grossorum numeri octonarii discreto poponi rutenico Nestor de Krzeslyno tenendas, habendas,

possidendas ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, donec exemerent; et exnunc dederunt eidem intromissionem per ministerialem Loza Laurentium in dictam obligationem et super hoc iudicio memoriale solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1534—8 г. № 10066, л. 452, 455 об.

№ 34—1539 г. Ноября 14 дня.

Дарственная запись отъ священника Пречистенской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Луки своему сыну Карпу на участокъ земли.

Bannitum iudicium celebratum est feria sexta infra octavam sancti Martini coram nobis Bartholomeo Galeczky viceadvocato, Joanne Checzech, Stanislaeo sartore, Nicolao Muzilo, Jaczko Mosquiez, Chwethko Thrynohovicz juratis Drohyczensibus anno Domini 1539.

Pop Przeczisky.

Famati viri Joannes Checzech et Jaczko Bysezicz scabini coram iudicio comparentes palam recognoverunt, quia honesta Chwieda Maykowna, tempore aegritudinis suae, nobis commisit, quatenus emptionem ad acta nostra induceremus Lucae poponi Przeczisky et ejus filio Karp, qui popo emissam fassa est apud eam aream ipsius legitimum nuncupatam Vawdishowskie pro quatuor sexagenis grossorum, jacentem penes Palczykowskie ex una et Hleczewskie parte ex altera, tenendam, possidendam perpetue, qui Lucas popo donavit praefatam aream emptam filio suo Carpij habendam aeviterne. Et hieidem Martinus frater ejusdem Carpij abrenuntiauit semet ipsum in praefata area et caeteri fratres fassus nihil habere ad dictam aream proprietatis, solum iste Carpij. Super quod iudicio solidavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 19 об.

№ 95—1541 г. Юля 6 дня.

Грамота королевы Боны, по которой она присуждаетъ въ пользу Кобринскаго Спаснаго монастыря двѣ землицы—Постригачевскую и Хильцевину, которыя были записаны на эту церковь княземъ Иваномъ Кобринскимъ

Aktykacya dekretu krolowey Jeymsci Bony archimandryi Kobyrynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego siódmego, miesiāca Septembra dziewiętnastego dnia.

Przedemną Antonim Ludowikiem Dusiatkim Rudominą, podkomorzym powiatu Brasławskiego, starostą Subockim, za dekretem oczewistym sądu Trybunału gł-o W. X. L-o w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym szostym, miesiāca Augusta dziewiętego dnia, na kadencyi Wilenskiej, z aktoratu wielmożnego, w Bogu przewielebnego Imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, archimandryty Kobyrynskiego, Wilenskiego, Nowohrodzkiego y Brzeskiego officyała z Ichm. pp. dobr Nowosiołek, Chodynicz y Nesterowych Łoz possessorami ferowanym, po wydanych innotescencyach y pozwach moich podkomorskich in loco differentiarum między dobrami Korzcycami, Nowosiołkami, Chodyniczami y Nesterowemi Łozami ziemskimi, w woiewodztwie Brz. leżącymi y po ufundowaniu na dniu jedenastym Augusta in anno praesenti sądow moich iuryzdykcyi, comparando personaliter patron Imse pan Stefan Kosecki, starosta Morozowicki, a parte ichm. pp. possessorow dobr Nowosiołek y Chodynicz stawający, in tractu replik ten dekret krolowey Jeymsci Bony, a parte imsci xiędza Andrzeja Bienieckiego, opata Kobyrynskiego produkowany ad acta xiąg ziemskich moich podkomorskich podał, prosząc, aby pomieniony dekret ze wszystką w nim inserowaną rzeczą był do xiąg ziemskich podkomorskich powiatu

Brasławskiego przyjęty y wpisany. Jakoż ony przyiwszy w xięgi wpisac rozkazalem, ktorego przetłumaczonego z ruskich liter na polskie thenor sequitur estque talis:

Bona, Bożyiu miłostyiu korolewaja Polskaja, welika kniahiny Litowskaja, Mazowieckaja y innych etc. Smotryeliśmo toho dieła: stowali przed nami oczewisto szto perwo seho listy naszymi pozownymi archimandryt nasz Kobyrynski manastyra Swiatoho Spasa Wasyan pozywał bojaryna naszoho Kobyrynskiego Mikołaja Zemboc-koho, iż kotory zemli na jmia Hrycia Chodosowicza postryhacza, a druhuju zemlu u Bystryczach Chiliewszczynu na diakona od dawnych czasow od piatydesiat let nadał k tomu manasteru Swiatoho Spasa u Kobyryniu neboszczyk kniaz Iwan Semenowicz Kobyrynski, ktoroież nadanie swoje y wo Ewangelij na wecznost upisał, on tye zemli od kolka let derżał, a mne postupity ich ne choczet, a w tom toy cerkwij Bożyiuj krywda y szkoda welikaja sie deiel. A potom tot Mikołaj Zemboccki powiedał, iż pani Zoffia, woiewodyna Wilenskaja pani Mikołajowa Radywiłowicza otcu moiemu neboszczyku Stanisławu Zembockomu tye dwie zemlicy Postryhaczewskuju, a Chilcewszczynu Dyakonowskuju, o ktoroy on na mene żałuiet zo wsem na vse nam dała y toho iesmo y z otcem moim od dwatcety y osmy hod w derżany y wo pokoiu byli, na sztosz y list y daninu iele potwerczenie y korola Jeho miłosty przed nami pokładali. A tak my toie żałoby ich wysłuchawszy, rozkazali kasztelanu Sodomirskomu, ochmistru naszomu starosty Sanockomu, Lenskoranskomu, Wiznenskomu, Łomieskomu panu Mikołaju Wolskomu, a kanoniku Krakowskomu y Cholmskomu, proboszczu Bielskomu, referendaru korola Jeho miłosty y naszomu kniaziu Jakubu Uchanskomu toho meży nimi dosmotrety y sprawedliwosc tomu uczynity, jakoż ony wodle roskazania naszoho toho meży nimi dosmotrewszy, nam odkazali, a tak my baczaczy, iż neboszczyk

kniaz Iwan Kobrynski iak otczyz y ma-
iuczy to w mocy swoiey iako własnoie
swoie tyie dwie zemlicy na cerkow Bożyiu
zapisal y pierwszujy daniny w Ewangelij
opisał, a taja pani Zofia po żywote toho
muża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
buduczy wdowoju, a potom poszła za pana
Paca y k wery rymsoy przystąpiła, ne
maiuczy do toho niczoho y ne buduczy
otczyzckoiu, odno wieno opisanoie od mu-
ża swoieho kniazia Iwana Kobrynskoho
na Kobryniu miała, czohoż nie miała mocy
od toie cerkwy Bożyie otrymaty, a tomu
Zembockomu dawaty. My z tych przyczyn
dostatecznie zrozumiewszy y baczczy
sprawiedliwoie nadanie toie cerkwy Bożyie, w
tom iesmo toho Archimandryta perwoho
znaszli y tyie dwie zemlicy Hryca Postry-
hacza, a Chilcewsczynu zasia k toj cer-
kwy przysudyli y w mocy dali, wodle na-
dania perwshoho neboszczyka Iwana knia-
zia Kobrynskoho: maiet on sam y potomki
ieho tyie dwie zemlicy k tomu manaste-
rowi wieczno derżaty y ich używaty, a tot
Mikołay Zembocki y potomki ieho w toj
zemli wysze pisanie ne majut niczym sia
ustupowaty y wiecznoie mouczanie miety.
A szto sie dotyczel tych listow daniny
woiewodyny Wilenskoiey pani Zoffii y in-
szych listow. my tyie listy niwoszczo obo-
rocziem y żadnoy mocy moty užo ne ma-
jūt, a kotoryie oyczyznyie lude toho Zem-
bockoho zbożia y choromy na tych zem-
lach budut, on majet to wse sobie w ce-
łoty zobraty, a tot archimandrit w to ne
majet se ustupowaty. I na to iesmo arch-
imandritu Kobrynskomu Wasyanu dali
sesz nasz list y z naszymi peczatyu. Pisan
u Wilny, pod lety Bożoho narożenia tysia-
cza piatsot czotyrydesiat perwyi, miesiaca
Iullia szestynadect den, indykta czotyryna-
cet. U tego dekretu pieczęc na wosku
czerwonym przycisniona y podpis tymi
słowy: Jacobus Uchanski S. R. Mttis, a re-
lationibus . . . . . Ktory to dekret za
podaniem przez wysz wyrażoną osobę do
xiąg ziemskich podkomorskich powiatu
Brasławskiego iest przyjęty y wpisany.

Antoni Dusiatski Rudomina podk. Bras-
ławski, starosta Subocki mp.

Изъ актовъ книги Брагславскаго подкоморскаго суда
за 1740—1748 годы, № 15474 л. 337—338.

№ 38.—1542 г. Апрель 17 дня.

Дарственная священника Св. Троицкой въ
г. Дрогичинѣ церкви Феодора Алексѣевича
на свое имѣніе въ дер. Творново-Морже
землянину Вануль.

Positio actorum terrestrium Drohicien-
sium celebrata in Drohiczin feria secun-
da post dominicam Conductus Pascae
proxima, anno Domini millesimo quingen-
tesimo quadragesimo secundo, per gene-
rosum Joannem Wanowsky (Jvanowsky)
haeredem de Mincewo notarium et nobi-
les Martinum haeredem de Vaze, Stani-
slaum Lampiczky camerarios terrestres
Drohiczienses, praesentibus nobilibus Nico-
lao Sarnaczki, Joanne Niemcziski, Marco
Kosko, Joannem Theczysky ministerialem.

Donatio Morze.

Comparens personaliter coram officio
et actis praesentibus terrestribus Drohi-
censibus honorabilis Chviedor olim Ale-
xij filius in Morze Tworkovo haeres et
sinagogae Sanctae Trinitatis in Drohiczin
presbiter rutenicus alias pop, sanus men-
te et corpore existens publice et per ex-
pressum recognovit, quia suorum bono-
rum immobilium haereditariorum, in bonis
Morze Tworkowa sitorum, medietatem im-
mobilem in praefatis bonis Morze Twor-
kovo sitam, dedit, donavit et praesentibus
dat, donat et voce irrevocabili resignavit
nobili Vacula alias Vasskoni de eadem
Morze haeredi habendam, tenendam, per-
petuis temporibus possidendam, ita latam,
longam, prout illa medietas totius sortis
suae immobilis in bonis Morze Tworkovo
in metis et granitiebus continetur, aliam

medietatem pro se conservando, et exnunc eidem dedit coram officio realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Petrum Luboviczky in dictam medietatem donatam. Super quod memoriale officio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 121.

№ 37—1542 г. Юля 10 дня.

Заставный листь протопопа Лазовскаго Григорія на поле въ им. Лазово зем. Аврааму и Матвѣю Слѣповронамъ.

Acta sunt hæc in Drohiczin feria secunda ante festum sanctæ Margaretæ proxima, anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo secundo, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam in Galansky et Lazowo hæredem judicem, Jacobum Pobikrowsky subjudicem, Joannem Iwanowskj notarium terrestres Drohicienses celebratis, præsentibus nobilibus Martino Vash, Stanislaio Galeczky camerarijs.

Obligatio Lazowo.

Comparens personaliter coram iudicio nobilis Gregorius protopop, hæres in quolibet campo triplici per pessulam sui legitimi patrimonii in bonis Lazovo siti et habiti in triginta sexagenis grossorum numeri polonicalis et in duabus sexagenis grossorum ejusdem numeri nobilibus Abrahamæ et Mathiac germanis fratribus in Slepowrony hæredibus, districtus Nurensis, filiis olim Augustini, cum omnibus utilitatibus et singulis ac pratis ex opposito extantibus, rubetis quercinis libere fodendis et ligna communia cedendis, ac tenendis, habendis, possidendis, modo obligatorio ab anno ad annum, videlicet Natale Domini ad aliud, tam diu, donec non

exemet, dans exnunc eisdem dictis Slepowrony realem intromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Joannem Thoczysky in præfatum mansum obligatum in quolibet campo situm. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1541—1545 г. № 10068, л. 154 и 159 об

№ 38—1543 г. Декабря 7 дня

Продажный листь на участокъ земли отъ Глечевича протопопу Пречистенской церкви въ г. Дрогичинь,

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn in vigilia Conceptionis sanctæ Mariæ Virginis anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo tertio, per nobilem ac famatos Nicolaum advocatum Drohicensem, Jacobum Vilck, Nicolaum Pidai, Jacobum Kilka, Nicolaum Muzilo, Steczkonem Miedzianka, Andrean Koczeraha, Paulo Takoviez scabinorum juratorum (sic!)

Venditio orti Chleczkowski protopopo Precizkj.

Comparens personaliter coram iudicio providus Ivan Hleczewicz publice recognovit, quia perpetuo et in ævum vendidit ortum suum legitimum penes Onaczko sutorem ex una et penes Milnisicki patre ex altera situm pro quinquaginta gr. protopopo Preciczki ita latum, longum prout in se præfatus ortus extenditur. Qui protopop debet et submisit se solvere impendere tributa regalia civilia de præfato orto, et præfatus Ivan fidejussit præfato protopopo ab omnibus propinquis suis et a sorore sua et debet eundem tuere, evincere, eliberare per præscriptionem civilem ac intromissionem realem et actualem possessionem per scabinos admi-

sit in praedictum ortum. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за № 10521, л. 115 и 116 об.

№ 89—1545 г. Юня 30 дня.

Духовное завѣщаніе протопопа Григорія Лазовскаго.

Acta sunt haec in Drohiczin feria tertia in crastino sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, in terminis terrestribus Drohiciensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem, iudicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicienses celebratis praesentibus nobilibus Stanislaw Luniewsky, Stanislaw Galeczky camerariis.

Inductio testamenti olim Gregorii protopop Lazowsky.

Veniens personaliter ad iudicium honesta Thaciana, relicta olim Gregorii protopop Lazoviensis cum genero suo Nicolao produxerunt testamentum per olim Gregorium protopop Lazoviensem ultimae suae voluntatis pro rebus mobilibus et immobilibus dispositum et tribus sigillis testium tunc temporis existentium obsignatum et illud testamentum petiit ad acta induci admitti. Et iudicium viso tali testamento . . . *) Ego Gregorius protopop Lazoviensis existens sanus mente, licet in corpore debilis, cernens me esse mortalem et proximiorum mortis, cupiens de salute animae meae providere, de bonis meis mihi a Deo omnipotenti in haec vita concessis, testamentum meae ultimae voluntatis duxi faciendum in hunc, qui sequitur modum. Pri-

um et principaliter animam meam commendo in manus Dei omnipotentis, sepulturam vero eligo corpori meo in ecclesia Lazoviensi. Item ad eandem suprascriptam ecclesiam Lazoviensem inscribo, lego, do et dono decem sexagenas ad campanam et hoc in haereditate bonorum meorum, quae bona omnia, videlicet haereditatem meam, aedificia omnia, areas, ortos, prata et generaliter omnia bona, prout se extenduntur, inscribo nobilibus Thacianae uxori meae, Nicolao generi suo et Voloss filastro meo per medium dividenda, videlicet ad tres partes tam in aedificiis, quam in campis, ortis, pratis et generaliter in omnibus bonis dividendas. Qui suprascripti, videlicet uxor mea, Nicolaus et Volos debent . . . eandem campanam comparare sine quovis prolongatione de praefatis bonis, eisdem per me in testamento specificatis. Item eaedem uxori suae lego et inscribo omnia bona mobilia, videlicet pecora et pecudes, tantummodo eadem uxor mea ad exequias de bonis meis et ad alia pia opera debet impendere et pecus mactare pro prandio peragendo propter pauperes. Item sibi eligo honorabiles Gregorium Mikulinski et Procop Piathniczki, qui exequias tricesimas alias *sorokousth* peragant ibi in Drohiczin in suis ecclesiis pro anima mea. Item eidem honorabili Gregorio poponi Mikulinski inscribo et lego equum fulvum alias rudzi, gradarium dictum Henikowski valoris duarum sexagenarum; confessori suo et Procopo lego et inscribo hortum iacentem inter Jeronimum Lichuna et Joannem Krziwopusth, tendentem a platea ad Lazowka cum pratis et cum omnibus ad eundem ortum pertinentiis Volosz. Item ipsi idem n. Nicolaus et Volosz eandem uxorem meam debeuunt tueri et omnibus iniuriis et erunt astricti ad servitia terrestria et etiam ad servitia bellica quandoque fuerit sacram maiestatem regiam indicta impendere praefati Nicolaus, Volosh et uxor mea de eisdem bonis per me eisdem inscriptis. Item debitu quinqu-

*) Въ этомъ мѣстѣ нѣсколько строкъ отъ ветхости выгоршилось.

que sexagenas et viginti grossos nobilis Felix Kobussek idem Kobussek Felix debet tenere agrum quousque ad solutionem essentialitatis a Petro fratre meo germano omnia bona mea auferro ex eo, quia a viginti et ultra annis non impendebat nec stabat mecum pro eisdem bonis meis. Praesentibus circa praemissa honorabilibus et nobilibus Gregorio Mikulinski et Procop Piathniczki reponibus Drohicensibus, Felici et Andreae Kobuskie Lazowskie et aliis circa praemissa existentibus. Actum et datum feria quinta post festum sancti Bartholomei in domo mea Lazoviensi anno Domini 1545. Quos supra expressos dominos rogavi, ut ad praesentem ordinationem meam sigilla sua apponerent, qui ad petita mea sigilla sua applicaverunt.

Изъ актовой книги Дрогочинскаго земскаго суда № 10070, л. 344, 354—5.

№ 40—1545 г. Юля 19 дня.

Запись старостины Минской Богданы Богдановны Сапѣжанки на Пречистенскую церковь въ селѣ Голубли одной уволки земли.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quinquagesimo secundo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky judicem in Łazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subjudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestrem Drohicensem celebratis, praesentibus nobilibus Nicolao Kosko, Stanislao Lampickj camerariis judicii terrestris Drohicensis.

Cholubla.

Veniendo ad iudicium honorabilis Ivan parochus ecclesiae Holubskiej praesenta-

vit fundatum praefatae suae ecclesiae infrascriptum sigillatum et pro parte eiusdem deservientem, et petiit illud ad acta haec terrestria Drohicensia induci fore admittendum, cui iudicium admisit, cuius tenor talis est et sequitur, rutenicis characteribus scriptum.

Во имя Божє станся амин. Я Богдана Богдановна Сопиженка, маршалковая гедрьская, старостинная Менская, объявям сим моим листом ннѣшним и на потом будучим кому будет потреба того вѣдати, которая црковь храм Прчстой Бгородицы з давних часов сєт зоружен через отчичов людей имени моего Голубєлого, которое имене Голубль маю я на вечност от малжонка моего небожчика пана Яна Стецковича маршалка гедрьского, ку которому ж храму той цркви Божєй пили вєп отчичи Голубскии подданыи мои каждый от себе для живности свещеннику давати повинны з волоки десятины по копи жита, за которую десятину повинен поп в субботу за впокой, а в недѣлю заздравное службу Божю мѣти. Якож Феодосия верху писаная Богдана Собижанка будучи в сполном здрови, никим не намовєва ани припужона, одно сама по своей доброй воли и для душ змерших приятел и родичов нших и сама для своего душеного збавєня и дѣтей моих, дала есми тую црковь Пречистой богородицы в ымени моем Голубли свещеннику Ивану и сыном его и на потом будучим его счадкою держати и вживати на веки непорушно и придала есми ку той цркви Божєй волоку суполную Ножчинскую во трех полях, на которой стоит тая црковь Божя и селище поповское, вѣ другом поли влоку Стецка Галчич от Зябль подле Вавишовское волоки две, третєє поле влока за двором подле Миколая Дробышевича и половица селища подле цркви по другой стороне дороги и два сади и сеножат, як ся иншие сеножати стєгают, аж до рички, со всим як ся тыи волоки и з сеножатми и з огородами и с хворостом

и надарки въ собѣ мают, ничего на себе не оставуючи, которых волок мает священник Иван и сынове его и на потом будучии их сцадки держати и вживати на вечныи часы. За которое ж надане мое мает поп Иван и потомки его в каждый тыиден двѣ службы Боже мѣть в среду за впокой, а в пятницу за муку Божю, а предся въ каждую недѣлю служба Божя мает служена быт обедни и мает священник Иван и сынове его и потомки их тую црквѣ храм Прчстое Богородици на веки держати и вживати, а службы Боже не мает николи омышкивати и вко я сама и дети мои и потомки наши не мают того священника Ивана и сынов его и потомкув их от тое цркви Божее отганяти и того храма Божего отнимати и ничим сего листу моего руннати, а в духовных речах не маю я сама и дети мои и потомки наши того священника Ивана и по нем будучих судити, кром влдка сам, або тот, хто на местцы владычем будет мает его в речи духовной судити; а с пущи иное Голубское волно священнику Ивану и потомком его дерева собѣ на будоване и дрова брати. А при том были и того сут звездами священник Стого Николы Кресленский Нестер, а земляне гедрьскки повѣту Дорогицкого пан Михал и пан Павел Смоне夫斯基, а для лепшее твердости я Богдана Сопижанка печат есиу свою приложила к есиу моему листу. А писал сес лист Богданко Дробышевич съ Полоцка. А естли б хто хотел тое мое надане ку той цркви Божей приданое и того священника Ивана и детей его от тоей цркви рушати и не хотел того што в сем листе моем описано полнити, тот ся розсудит со мною на оном страшном судѣ пред небесным Црем. Писан у Голубли. Лѣта Бож. нарож. жѣ мѣ (1545) мец июл ѣ (19) дн индикт.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1513—1552 г. № 10069, л. 389 об. 390.

№ 41—1545 г. Октября 4 дня.

Привилегія короля Августа II священнику Св. Михайловской Гаинской цркви на свящество при названной цркви.

Akt przywileju od Zygmunta Augusta na cerkiew Hajenską w roku 1545 nadanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, msca Augusta dwudziestego trzeciego dnia rzymskiego, a dnia dwunastego ruskiego kalendarza.

Na urządzie Jey Imperatorskiey msci ziemskim woiewodztwa Minskiego obecnie stanowszy W. I. P. Kazimierz Rymaszewski. Dwor, skar. Lit. przywilej po rusku pisany do akt podał, ktorego z ruskiego pisma na polskie co do liter od słowa do słowa wyraz następný. Zyghimont August, Bożoju miłostiuu korol Polski, wieliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydski, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatego archanela Michajła Dmitrey y pokładał pered nami list derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Wasiljewicza Sołomiryekoho, w ktorom listie ieho opisujet, iż on z woleju y za listom archiepiskopa mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseja Rusi Makaryia podał iemu y uwiazał ieho w cerkow Swiatego Michajła archanela u Ainie y w ludi y w zemli cerkownyje, jako sia taja cerkow zdawna w sobie majet y tak też w tom listie kniazia Iwana Sołomiryekoho opisano y użo tuju cerkow wieczne na sebe derżati y za nas hospodara Boha prositi majet i bił nam czołom tot swieszczennik Ainskij cerkwi Swiatego Michajła Dmitrey, abychmo łasku naszú hospodarskuju uczynili y pry toy cerkwi swieszczennikom ieho wodłuh listu derżawcy Ainskoho kniazia Iwana Sołomiryekoho zachowali y dali iemu na to nasz list, ino my toho listu kniazia Iwana Sołomiryekoho ohledawszy y iemu dobre wyrozumiewszy y baczaczy w tom prozbu ieho byti

słusznuju, z łaski naszoje na czołom bitje ieho to uczynili, pry toy cerkwi swiatoho archannjela Michajła u Ainie swieszczennikom ieho zostawili y tym listom naszym zostawujem. Majet on sam y dieti ieho tuju cerkow Swiatoho Michajła u Ainie z ludmi y z zemlami y z prychodom cerkowym y so wsim, jako sia taja cerkow w sobie maiet, weczne na sebe derżati y toho wżywati, a za nas hospodara Boha prositi y także w służbie Bożey sprawowati jako na nich swieszczennikov pryśluszyt. I na to iesmo tomu sweszczenniku (w tym mieyscu wiersz cały duży na złożeniu w obliteracyi). U Wilni, pod leta Bożoho narożenia tysecza piatsot sorok piatoho, miesiaca Oktjabra czetwerty den, indykt czetwerty. U tego przywileju przypieczęci urzędowey małej na kustodyi y mastyku wycisniętej podpis pisarza takowy (L. S.) Waleryan pisar. Który to przywilej za podaniem do akt w xięgi ziemskie wojewodztwa Minskiego wieczyste zapisany. Antoni Świątorzecki RZM. Czytałem Ign. Kudzinowicz S. D. Poll. Regent ziem. Wtt-a Min. mp.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1793 годъ № 12049 л. 577.

№ 42—1546 г. Января 18 дня.

Фундушъ Св. Димитріевской церкви въ им. Роговъ, княжны Любецкой, Ганны Николаевны Остиковичъ.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda ante festum Nativitatis B. M. V. proxima anno Domini 1644.

Fundatio ecclesiae Rogoviensis.

Ad officium praesens capitaneale castrense Drohicense personaliter veniens honorabilis Joannes Puckowski Prokopowicz, presbiter ecclesiae Rogoviensis ritus graeci, obtulit et produxit coram eodem of-

ficio literas infrascriptas collationis seu foundationis eiusdem ecclesiae in pergamento literis rutenicis scriptas et sigillis duobus appensis obsignatas per infrascriptam personam eidem ecclesiae collatas, petens easdem literas per officium praesens suscipi et actis ingrossari, quas officium praesens suscepit et actis officii sui ingrossare mandavit, quarum series verborum sequitur talis.

Я Ганна Миколаева Яуревиць Остиковича, кнежна Любецкая, визнавам сама на себе тым моим листомъ, хто на него посмотрит, або чтучи его вельмипит нынешним и на потом будучим, кому будет потребъ того ведати: которий храм стога мѣнка Дмитрѣя з давныхъ часовъ ест соруужон в имени моемъ черезъ поданныхъ моихъ людей отчизныхъ Роговскихъ, котороежъ имене маю я на вечность от оичима моего небожчика пана Яна Степковича, который взял мя былъ собѣ за властную дочку свою и тымъ именемъ Роговомъ на вечность мя даровалъ, яко тыи вси подданные мои Роговскии повинни давати для живности священнику каждый противку себе с полвлочка по полкопы жита, а попъ повиненъ за тую десятину службу Божую мѣти в субботу за впокой, а в недѣлю за здравное. Гдѣжъ и Ганна Миколаева Остиковичъ, кнежна Любецкая, за ведомостью и волею малжонка моего пана Миколая Остика, будучи в добромъ здрови, никимъ не намовлена али припужена, одно сама по своей доброй воли и для душъ змершихъ родичовъ и прятель нашихъ и сама для своего душевного збавеня и малжонка моего дала есми тую церковъ храмъ светого Дмитрия в имени моемъ Рогове священникови Нестеру, служителю стога Николы с Креслина и сыномъ его и на потомъ будучимъ его счадомъ держати и вживати вѣчно на вѣки непорушно. И придала есми ку той церкви Божой влоку суполную Тлустовскую, на которой тая церковъ Божая стоит, а в другомъ поли влока Гримановская. Водженки(?), а на

третим поли влока на Избицах тых жо влок со всим потому, як ся тыи влоки сами в собѣ мают, съ сеножатми, с хворостами и надавками, ничего на себѣ не оставуючи, которых влок мает священник Нестер и снове его и потомки их держати и жывати на вечныи часы. За которое надане мое повинен будет священник Нестер и снове его и потомки их службу Боюю мети в пяток за муку Христову, а предся водлуг стародавнего обычаю мает обедне служити в субботу за впокой, а в неделю заздравное; и вжо я Ганна Николаева я сама и малжонкомой и дѣти наши и потомки их не маем священника Нестера и сновъ его и потомков их тое церкви храму стго Дмитрия и тых влок приданых церкви не отимати и не отгоняти и ничим сего листу нашего не маем рушати; а в духовных речах не маю я сама и малжонкомой и дети наши и наместники священника Нестера и снов его и потомков их судити, кром Епискпа, влдки, або тот, хто на местци владчнем будет, тот мает его судити в речи дховной. А при том был и того сут сведоми земляне господарскии: пан Адам Лампицкий, а панъ Павел Савицкий, а панъ Павел Смонеvский. А на твердость того моего листу я выше писанная Ганна кнежна Любецкая, восполк з малжонкомъ своим паном Николаем Юревичомъ Остиковичомъ печати наши приложили к сему нашему листу. Естлиж бы кто хотѣлъ тое мое надане рушати и того священника Нестера и сынов его и на потом будучих его счадъковъ от тое церкви Божое одгоняти, в чом того листу моего не пополнитъ, тот ся со мною розсудит на оном страшном судѣ пред Небесным Царемъ. Писан в Годубли под лет Божое нарожения ꙗ ѿ ѿ (1546) мца Генвар ꙗ (13) индиктъ ꙗ (3).

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго городского суда за 1643—1645 г. № 9245, л. 461 и 465.

№ 48—1547 г. Января 14 дня.

Продажный листъ на домъ въ г. Дрогичинѣ отъ Андрея Кочерги священнику Мѣшковскому о. Ивану.

Sessio prima generosi Joannis Kampa, advocati Drohiciensis.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post octavam Trium Regum anno Domini 1547 in praesentia generosi Joannis Kapa advocati Drohiciensis, Nicolai Pidai, Jacobi brasecoris, Joannis mercatoris, Alberti Sulborski, Ondruch Danilovicz, Steczko Kobula, Onaczko Kovalevicz septem scabinis juratis.

Vendicio domus per Andream Koczercha Ivano pop.

Comparens personaliter coram judicio providus Andreas Koczercha opidanus Drohiciensis palam recognovit, quia in illa parte fluvii Bug vendidit et perpetuo et in aevum domum suam legitimam penes Bobrale ex una et penes Ivan Luliancz partibus ex altera jacentem una cum area ita, prout in se praefata domus extenditur, pro sex sexagenis grossorum numeri polonicalis g(eneroso) Ivano poponi Mieskowski et pueris seu successoribus ipsius tenendam, habendam, ac perpetuis temporibus obtinendam cum omnibus et singulis utilitatibus ad domum spectantibus et exnunc eidem poponi praefatus Koczercha admisit in domum realem intromissionem per officium advocati. Super quod memoriale judicio solidavit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 186 об.

№ 44—1548 г. Января 2 дня.

Презента священнику Волошу Дмишевичу
на русскую церковь въ Лазовѣ.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda in crastino novi anni currentis millesimi quingentesimi quadragesimi octavi, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem, in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanovsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camiinsky camerariis iudicii terrestri Drohicensis.

Concessio ecclesiae Rutenicae Łazoviensis

Comparens personaliter coram iudicio generosus Mathias de Galasky et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elligit et constituit in rectorem ecclesiae rutenicae in Lazowo foundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Volosh Dmiszevic de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cuiquidem Volosh presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus, ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Voloss presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant juxta, consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 45, 55.

№ 45—1548 г. Января 12 дня.

Проданный листъ на участокъ земли отъ Нестора о. Ивану, священнику Спасской церкви въ им. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta post Trium Regum anno Domini 1548 per nobilem ac famatos Petrum Podraza in loco generosi Joannis Kampa advocti Drohiciensis residentem, Nicolai Pidai, Jacobum braseatorem, Albertum Sulborski, Joannem mercatorem, Andream Skyan, Steczkonem Bobrik, Onaczko Kovalevicz juratis.

Vendicio orti per Niestor Ivano pop Spaskij.

Comparens personaliter coram iudicio providus Niestor palam recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit ortum dictum Grand penes ortum Ondruch Skyan dictum Paliuchowski nad Veskiem ita, sicut in se ortus extenditur Ivano pop Spaski et consorti ipsius Marya et eorum successoribus pro duabus sexagenis grossorum numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus utifruendum, ita late, longe prout praefatus ortus extenditur, et exnunc praefatus Niestor praefato Ivano in dictum ortum per officium seu per scabinos realem intromissionem et actuaalem possessionem admisit. Super quod memoriale iudicio solidavit.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1538—1553 г., № 10521, л. 221, 224.

№ 46—1548 г. Января 22 дня.

Дарственная запись отъ пресвитера русскаго Волошъ-Дмисевича на части своего владѣнія въ г. Лазовѣ въ пользу судьи Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda post festum sanctae Agnetis proxima anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo octavo in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam de Galansky et in Lazowo haeredem iudicem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis.

Donatio Lazowo.

Comparens personaliter coram iudicio et nobili Joanne Camienisky camerario iudicii terrestris Drohicensis in loco iudiciali residente nobilis ac honorabilis Volossh Dmissevic presbiter et haeres in Lazowo palam recognovit, quia sortes suas immobiles bonorum Lazowo, super ipsum jure haereditario concernentes et post nobiles ac honorabiles Olechno et Hrehor protopop Dmissevicy patruos ipsius super ipsum devolutas jure naturalis successionis, cum totali earundem sortium haereditate ac cum omni jure, dominio et proprietate tituloque haereditario, nec non cum omnibus ad easdem sortes pertinentibus et quovis modo spectantibus et utilitatibus universis, nil juris, domini et proprietatis et quorumvis usufructuum et utilitatum in praedictis sortibus praefatorum bonorum pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, ita late, longe circumferentialiterque, prout praefatorum bonorum haereditas se in suis metis et limitibus extendit, prout eadem bona solus habuit et possidit, generoso Mathiae de Galansky in eadem Lazowo haeredi, iudici terrestri Drohicensi dedit,

donavit perpetue et in aevum irrevocabiliterque per praefatum Matthiam iudicem et eius successoros, tanquam veros et legitimos haeredes praedicta bona tenenda, habenda et perpetue possidenda et ad usus beneplacitos convertenda. Et jam praedictus Volossh presbiter praedicto Matthiae iudici exnunc dedit realem in-tromissionem et actualem possessionem per ministerialem terrestrem nobilem Hleb Lazowsky in praedicta bona; et debet praedictus Volossh et eius successores praefatum Mathiam cum suis successoribus occasione praemissorum tueri, evincere et eliberare pacificeque ab omni impetitione juridica ab omnibus personis per praescriptiones terrestres prout ad quamlibet personam praescriptio pertinet totiens, quotiens sibi Mathiae iudici opus fuerit, sub damno terrestri, nulla re exquisita ipsum evadendo. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогочинскаго земскаго суда за 1547—1549 годы, № 10072, л. 82, 83 об.

№ 47—1549 г. Марта 11 дня.

Заемное письмо отъ священника Лазовской церкви о. Силуана Дрогочинскому земскому судѣ Матвѣю Галянсковскому.

Acta sunt haec in Drohiczin feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem in Lazowo haeredem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Vanz, Joanne Camienisky camerariis iudicii terrestris Drohicensis,

Debitum iudicis Lazowo.

Comparens personaliter coram iudicio et nobili Joanne Kamiensky camerario

judicii terrestris Drohicensis honorabilis et nobilis Shyloian presbiter seu plebanus sinagogae Lazowiensis in Lazowo haeres, publice et per expressum recognovit, quia generoso Mathiae Galanskowsky, iudici terrestri Drohicensi, in Lazowo haeredi, tenetur et est debitus certi et liquidi debiti septem cum media sexagenarum pecuniae grossorum numeri polonialis, quas solvere inscribit se praesentibus actis ab isto festo Pascae proxime venturo per annum. videlicet pro alio festo Pascae venturo sub simili vadio, pro qua summa essentiale et vadio sese citare permiserit ad quodlibet jus terrestre aut castrense extunc in primo termino tanquam peremptorio parere et pro essentia et vadio satisfacere tenebitur, nulla re exquisita nec colore excogitato, primum terminum diferendo nec quodcunque sibi pro auxilio asumendo, sed praesenti inscriptioni satisfacere debet et astrictus erit.

Примѣчаніе. На полѣ книги противъ этой записи сдѣлана отмѣтка: Tres sexagenas grossorum exsoluit.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—9 годы № 10072, л. 372, 383. об.

№ 48—1549 г. Мая 20 дня.

Презента пресвитеру Силуану на рускую церковь въ г. Лазовѣ отъ Матвѣя Галянскаго.

Acta sunt haec in Drohicin feria secunda ante festum sanctae Helenae proxima anno Christi millesimo quingentesimo quadragesimo nono, in terminis terrestribus Drohicensibus per generosos Mathiam Galanskowsky iudicem, in Lazowo haerodem, Jacobum Pobykrowsky subiudicem, Joannem Ivanowsky notarium terrestres Drohicenses celebratis, praesentibus nobilibus Martino Wanz, Joanne Camienisky camerariis iudicii terrestris Drohicensis.

Concessio ecclesiae Lazoviensis.

Comparens personaliter coram iudicio et nobili Martino Vasz pro loco iudiciali residente generosus Mathias de Gallauski et in Lazowo haeres, iudex terrae Drohicensis, palam recognovit, quia elegit et constituit in rectorem ecclesiae ruthenicae in Lazovo foundationis praedecessorum suorum honorabilem ac nobilem Syloian Jazkovicz de eadem Lazowo presbiterum ritus rutenici, cui quidem Syloian presbitero eandem ecclesiam concessit ad extrema tempora vitae ipsius tenendam cum omnibus terris et proventibus ad ipsam ecclesiam ex antiquo spectantibus. Qui quidem Solyan presbiter eandem ecclesiam debet tenebiturque providere et regere in officio suo ita, prout caeteri presbiteri praedecessores ipsius regebant et providebant, juxta consuetudinem ritus rutenici.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1547—1549 г. № 10072, л. 416

№ 49—1550 г. Февраля 15 дня.

Фундушь церкви Руднянской, Брестскаго воеводства.

Akt funduszu cerkwi Rudnianskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt czwartego mca Junij dwudziestego wtorego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskimi woiewodztwa Brzeskiego comparendo personaliter przewielebny w Bogu imsc xiądz Felicjan Chociewicz, pleban Suchopolski, fundusz cerkwi Rudnianskiej służący, ruskim charakterem na pergaminie pisany ad acta podał, rekwirując aby pomieniony fundusz był do xiąg ziemskich woiewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany, który w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Zygmont Auhust Bozju miłostiu korol Polski weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski,

Żmuydzki, Mazowiecki y innych. Bił nam czołom pop miasta naszoho Wohinskoho Martin Lewonowicz y wkazywał pered nami list wradnika Woinskoho, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho pana Mikołaja Radywiłowa, Sarafinow Wyrowskoho, a Stanisława Swiderskoho, służebnika podsudka Bilskoho, namistnika Zabielskoho Matiew Lewickoho, kotoryi buduczy tam w selech naszych Woinskich w Rudne y Dereweczniczy na pomereni wołok y obaczywszy, iż bez cerkwi Bożoie trudno mieszkaty, dozwolili im w tom sele w Rudne cerkow zbudowaty y k toy cerkwi obrali jeho pomom byty, ku kotoryj cerkwi Bożey postąpili iemu ludy naszy z wołok swoich po kope żyta, a tyie pomerczyie naszy pryдали iemu try wołoki zemli, szto iest bez zawady wołokom naszym, y try kuty: perwy kut za wołokami sęła Rudna od hranicy kniazia Połubienskoho y hranicy Kostrowskoie, a druhi kut w koncy wołok Rudenskich że, bereh senożatey ziemnina Kopiewskoho Petra Okunia, promeżku doroh, kotoryi idut obapoł bołota Rysjeho, a tretij kut nad bołotom Pliszczynom protyw wołok sidiaszczych Rudenskich że, za dechciarneju po Hlubokoie bołotee, na syrom koreni, kotoryi dey wyrobiwszy możet byt zemli try wołoki litowskoie miry, jakoż y marszałok zemskij, starosta Beresteyski pan Mikołaj Radywił nas o tom ustnie żadał, abychmo tam cerkow mety dozwolili y tyie try kuty zemli k toy cerkwi Bożey pryдали y na to dali iemu nasz list. Ino gdyż pomireczyi naszy, obaczywszy zwolenie y prozbu poddanych naszych, cerkow nowuju w tom sele postawity im dozwolili y tyie try kuty zemli za tuju cerkow tomu popu pryдали,—my dla chwały Bożey y lepszoho rozmnożenia poddanych naszych, za żadaniem jeho miłosty pana Mikołaja Radywiłła, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho na czołombitje toho popa to wczynili, pry tych wołokach wyszey menenych tuju cerkow Bożuju y popa Martyna zostawuiem y pot-

werżaiem to sim naszym listom k toy cerkwi Bożey popu Martynu y po nem buduczym popom w toie cerkwi: maiet on w tom sele Rudnie pospoł z ludmi naszymi cerkow Bożuju zbudowaty y onyie try kuty zemli k toy cerkwi derżaty y pachaty y z ludey naszych tamocznych kożdoy wołoki po kopie żyta braty y za nas hospodara Boha prosyty, a starosty naszy y wradniki Woinskij ne majut tych zeml od toie cerkwi Bożey otnimaty wodle zawedenia listu pomerczych naszych y dobrowolnoho przyzwolenia poddanych naszych (jako wyszey stoit opisano). I na to iesmo popu Martynu Lewonowiczu dali ses nasz list z naszou peczatju. Pisan w Krakowie pod lity Bożyja Narożenia tysiecz a piatsott piatdesiatyi, miesiaca Fewralia piatynadcat den, jndykta osmoho. U tego funduszu przy pieczęci na massie czerwoney wycisnionej podpis najjasniejszego krola imsci temi wyraża się słowy: Sigismundus Rex, a po drugiey stronie pieczęci dalsza expressya y podpis w te słowa. Prawo pana Mikołaja Radywiłła, marszałka zemskoho, starosty Beresteyskoho, derżawcy Szowlenskoho. Lew Patey. Tyszkiewicz pisar. Ktory to takowy fundusz przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany iest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1772—1774 годы. № 7388. стр. 1701—1704.

№ 50—1550 г. Октября 10 дня.

Дарственная запись на участокъ земли бывшего войта Николая священнику Ильинской церкви въ г. Дрогичинѣ о. Игнатію.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante festum Sanctae Hedvigis anno Domini 1550, per nobiles ac famatos Bartholomeum Galeczki in loco generosi Joannis Kampa, advocati Dro-

hiciensis, Nicolaum Pidai, Paulum lanificum, Joannem lanificum, Andream Skyan, Laurentium Burdakowicz scabinis.

Inscriptio orti per Nicolaum antiquum advocatum pop Ilinski.

Comparens personaliter coram judicio nobilis Nicolaus antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug opidanus, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia hunc ortum ecclesiasticum, qui ante adiacebat ecclesiae sancti Ilya, quem praefatus Nicolaus in tribus sexagenis grossorum ab olim Zdan Orlyk habuit et Orlyk eundem ortum a olim Illaryon pop Ilinski habuit, qui ortus jacet penes metam Surowczinska et viam publicam seu fluvium Luthorzicz ex una et penes Blonie civium partibus ex altera situm, qui se in metis suis extenditur sicut signa salicea in metis suis extenduntur, demisit et per praesentes demittit perpetue et in aevum una cum perlucris suis et decreto sacrae regali in summa sex sexagenis grossorum numeri polonicalis discreto Ichnat pop Ilinski, cui summam praefatus Jehnat praefato Nicolao realiter exolvere tenendum, habendum cum omnibus et singulis utilitatibus ex eodem orto provenientibus, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario ita late, longe, sicut ortus in metis suis extenditur; et exuunc praefatus Nicolaus praefato Jehnat realem intronisationem et actualem possessionem per scabinos Nicolaum Pidai, Paulum lanificum in ortum demissum admisit. Super quod memoriale judicio praefatus Jehnat pop Ilinski solidavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 297 и 298.

№ 51—1550 г. Ноября 5 дня.

Раздѣльная запись на им. Лукавье и Хотенчицы между Стецковичами и Рогозичами, съ указаніемъ фундуша Пречистенской церкви въ Хотенчицахъ.

Akt listu dzielczego wieczystego między I. PPni Rohozami majątności Łukawia y Chocienczyce.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siódnego, miesiąca Iunij siódnego.

Na rokach ziemskich S-o Trojeckich woiewodztwa Minskiego przed nami Franciszkim Uniechowskim prezydentem, Mateuszem Wankowiczem, Felicyanem Proszynskim, Tadeuszem Wołodkowiczem sędziami, Antonim Świętorzeckim pisarzem, urzędnikami ziemskimi woiewodztwa Minskiego comparendo personaliter u sądu patron W. Im. pan Sebastian z Szymanczyce Szymanski, czesznik Żytomirski, ten dokument ruski ad acta podał, którego dokumentu wyraz na polskie pismo przetłumaczony od słowa do słowa tak sie w sobie ma:

My bratia Wasiley z bratom moim Jeroszkom Steckowicy, a Siemien Iwanowicz, a Marko z bratom Iwanom Olechowicy, a Bohdan Fiedorowicz Rohożyczy soznawajem sami na siebie sym naszym listom, komu budiet potrzeba toho wiadat albo cztucz y ieho słyszati, szto iesmo zwoliwszysia wsya bratia między soboju y rozdzielili jesmo imienie swoje Chotienczyckoje y Łukawiec na trzy czasty na rownosti, y ziemli paszynie, y sieniożati. y puszczy y dierewa bortnoje, y podzieliwszy rowno y kopyc iesmo zakopali y między položyli, na kotoryż czasty lesy promieszku siebie miotali, hdez pierwaja czast Łukawiec y z Zaczernieniem dostało bratu naszomu panu Hryhoryiu Ostafiejewiczu Rohożyczu zó wsim na wsie, kak taja czast w hranicach swoich y za kopcami majet y z puszczoju, kotoraja naprotiw toię czasty Łukawskoje iest, kotoryy że

czasty pieta pierwaja od mieży Łukawskoje Zahorskoje Zadoryia, kopcami, kotoryi kopcy czyniat mieżu z czastyiu sierednieju которaja czast dostałasie brati naszoy Mirosławowiczom czerez dorohu Łukawskuju, которaja idiet k cerkwi z Łukawca popierek toje dorohi doroha u bor, которaja idiet z Czerwiekow k cerkwi Chotenczyckoy, a od toje dorohi wielikoje, puszczajucz y Czornuju reczku po prawie, czeres hunno y ohorody z Nahowicz y czeres usie pole pod les, a z toje piety hranicami u les aliż do reki Bobrowoje, a k tomu tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu dostałasie na ieho czast ziemia za rekoju Chotenczonkoju, podle dorohi wielikoje, которaja idiet od cerkwi k Jurkowiczom polewie do hranicy Konownickoje, a druhaja mieża kopcami po tomuż aż do hranicy Konownickoje z toież reczki Chotenczonki, a na tretim miestcu dostałasie tomuż bratu naszomu panu Hryhoryiu u Wietchich Stornach uwierch toje reczki Chotenczonki, za reczkoju koncom k dorozie, которaja idiet od Pleszczyc sieła Konownickoho k ludiem pana Pacowicza k Woytkowiczom, odnym bokom po ruczey y po mostok, szto mostok iest na toj dorozie, a druhim bokom po kopcy z tojeż dorohi Pleszczynickoje w reczku Chotenczowku, a druhaja czast sieredniaja dostałasie brati naszoy Mirosławowiczom Siemienu Iwanowiczu, a Marku z bratom ieho Iwanom Olechnowiczu, a Bohdanu Fiedorowiczu Rohožyczom, zo wsim na wsie. iak sia w sobie majet, to iest y z ziemiemi pasznymi y niepasznymi, z dierewom bortnym y z puszczoju, y z sienożatmi, kotoryia iest podle cerkwi Chotenczyckoje, poprawie dorohi wielikoje, которaja idiet do Iurkowicz, aż do reczki Chotenczonki, a druhuju storonuju, poczowszy od tojeż dorohi pozadu cerkwi od popowa ohoroda, kopcami aż u reczku Chotenczonku y z tymi sieliszczy, kotoryje iest, w tomże poplawie y ziemia pasznaja. A k tomu tojeż brati naszoy dostałasie ziemia na ich czast sady za kopcami od reczki

Chotenczonki aliż do hranicy Konownickoje; a na tretim miestcu brati naszoy dostałasie u Wietchich Stornach, poczowszy od reczki Chotenczonki po dorohu, a dorohoju Pleszczynickoju aliż w kopiec, a kopcami w tujuż reczku Chotenczonku. A treteja czast krajnieja dostałasie brati naszoy panu Wasilju z bratom ieho Jeroszkom Steckewiczom Rohožyczam u Chotenczyczach, zo wsym na wsie, kak sia taja czast w hranicach swoich majet, to jest z ziemleju pasznoju y nie pasznoju, z sienożatmi y z puszczoju y z dierewom bortnym y z zaleski po reczku Chotenczonku, a z toje reczki Chotenczonki prosto na puszczu protiv toje czasty, a z pola horoju aliż kopcami aż do ziemi Jurkowskoje u kamien wieliki, podle ktoroho kopiec ostatoczny zakopan. A k tomu tojeż brati naszoy na ich czast dostałasie ziemia Zacharynskaja, которaja ziemia leżyť protiv ziemi Łukowskoje, czeres łožok, aliż k dorozie Woytkowskoj aż do mostoczka, a na tretim miestcu tojeż brati dostałasie mieży sadow y opczok sierednieja czast y po kopcy y wodotieczu, odnym koncom w reczku Chotenczonku, a druhim po hranicu Konownickoju, kotoryiż czasty tyi tak w hranicach swoich mienowitie majut. A szto sia dotyczet cerkwi u Chotenczyczach, to iest siabreno społ usieje bratyi, y nadali jesmo na cerkow zemli spolno zo wsich trech czastiey sieliszcze cerkownija y ohorody y pod tymi ohorody obapoł z tych mież pryдали jesmo sienożat po reczku, a ku tomu nadali jesmo na cerkow Preczystoje zemli pasznoje, naprawie dorohi Iurkowskoje, ieducz y od cerkwi k ruczaju Chrystytczynomu. Kotory tot dieł nasz majem wiecznymi czasy dierzati, niez ym nie naruszajucz; a chtoby kolwiek z nas usieje brati tot nasz dieł czym kolwiek chotieł ruszyti, takowy winien budiet zaplatiti winy hospodaru korolu ieho miłosti sto kop hroszey, a panu woiewodie ieho miłosti Wilenskomu piatdesiat kop hroszey y brati swoiey trydeat kop hroszey, a y poplatiw-

szy winy, predsia tot dieł nasz u koźdoho prawa pry mocy zachowan byti maiet. Pry ktorom diełu naszom byli ludy dobryi y toho dobre swiedomi, pan Mikołaj, a pan Kaspor, a pan Stanisław Butkowiczy, ziemianie hospodarskije, y na szto ia Wasiley z bratom moim y z bratom moim Jeroszkom Steckowiczy y zo wsieju bratju Siemionom Iwanowiczom Olechnowiczy, a Bohdan Fiedorowicz Rohožyczy dali jesmo bratu naszomu panu Hryhoryju Ostafieiwiczy Rahożyczu ses nasz diełowy list z naszymi pieczatmi y prosili jesmo tych u wierchu pisanych panow o pieczatni, y ich miłost na prubu naszu to uczynili y pieczati swoje przyložyli k siemu naszomu diełowomu listu. Pisan u Łukawcy, leta Bożoho narożenia tysieczya piatset piattdiesiatoho, miesieca Nojabra piatoho dnia, indikta diewiatoho. U tego dokumentu ruskiego autentycznego pieczęci dawnych na wosku zielonym wycisnionych dziewięć. Ktory to za podaniem onego przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodstwa Minskiego przyięty y wpisany. A Swiătorzecki R. Z. M. Lectum H. Soroka R. Z. W. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1777 годъ. № 12032 л. 1066—1067.

№ 52—1552 г. Марта 4 дня.

Продажный листъ на домъ съ усадьбой отъ Лаврентя Ковнатки священнику Русковской церкви о. Феликсу Маженскому.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta Cinerum anno Domini 1552 . . .

Venditio domus per Laurentium Kownathka honorabili Felici Maženski.

Comparens personaliter coram iudicio providus Laurentius sutor dictus Kownathka cum consorte sua Margareta, sani

mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia perpetuo et in aevum voce irrevocabili vendiderunt, resignaverunt aream cum aedificiis super viam erga domum Klinkowski ad fluvium Bug tendentem ex una et penes metam cimiterii ecclesiae Sancti Nicolai rutenici partibus ex altera iacentem, quem habent a honorabili Petro Nadai pro octo sexagenis grossorum numeri polonialis honorabili domino Felici haeredi de Maženino plebano in Ruskowo tenendum, habendum, ac perpetuis temporibus utifruendum ita late, longe, circumferentialiter, prout in se dicta area extenditur, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario, nil pro se et suis successoribus in eadem area, domo reservando seu excipiendo, dando eidem honorabili Felici ex nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per juratos Nicolaum Pida et Nicolaum Siekluczki et per praeconem Nicolaum in aream, domum venditam, qui et intromiserunt praefatum honorabilem Felicem. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1538—1553 г. № 10521, л. 331 и 335.

№ 53—1553 г. Марта 17 дня.

Обмѣнная запись Макарія, епископа Пинскаго и Туровскаго, по которой онъ даетъ церковную землю епископства Пинскаго, находящуюся въ селѣ Пожежинѣ, подъ названіемъ дворище Хроболовье, въ обмѣнъ со священникомъ Нобельской Никольской церкви на дворище Тесовщину, лежавшее въ епископскомъ же селѣ Храпинѣ.

Акт funduszu plebanij Nobelskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsett dziewięcdziesiąt pierwszego, miesiąca Luniј dwódziesiątego czwartego dnia.

Przed aktami grodz. pttu Piskiego stanawszy obecny I. X. Aukseuty Bubałowicz, paroch Nobelski, fundusz niżej piszący się w ruskim charakterze przy kopij a.l. acta podał, którego treść takowa: Makary. Bozyiciu miłostiu Jepiskop Pinski y Turowski, wyznawaiu tym moim lystom, sztom dał otminu zemli cerkownoy Jepiskopstwa Piskogo swiaszczenniku Nobelskomu Nykolskiemu Wasyliu y potomkom ieho swiaszczennikom Nobelskim u seli Pożeżyne dworyszcze, kotoryie dworyszcze Chrobolowe derży cerkownoie Jepyskopy Piskoy zo wsim na wse, spolmi, senozatny, z bory, lesy, dubrowami z bortnym derewom, z łowami rybnyimi y ptaszymi y wsimi pożytkami, szto z toho dworyszcza nam y predkom naszym prychożywało za ieho toie dworyszcze Tesowszczyny u seli naszym Jepiskopskom Chrapina zo wsim też na wse, iak si zdawna w sobe maiet, iuz ot seho czasu maiet toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley y potomki ieho toie dworyszcze w seli Pożeżynskom derżaty y używały y ku najlepszemu swoiemu pożytku oberatły, iż by toy cerkwi Nobelskoy Swiatoy Nykoli bez szkody y uszczerbku miło byty, a ku tomu w miło przydatku tomu swiaszczenniku y potomkom ieho odpustył iesmy kunyey zborniu zo wsini dochodami y obiedzami naszymi Jepyskopskimi y namesnyeczyni y też serebszczynami y powynnostny Jepiskopskimi starodawnymi, szto wezy robłaly y mosty zostały tak iako inszyie swiaszczenniki, to od wsich tych wynnosty wyzwołyły iesino ieho y potomki ieho, iz on sam y p. nim buduczycie swiaszczenniki w toy cerkwi Nobelskoy Nikolenskoj ne maiut żadnych tych wyż menenych reczey mni y potomkom moim dawaty y wypelnywały, krom reczey y poszuszenstwa duchownoho, iako prynależyt swiaszczenniku ku Jepiskopu swoiemu, a toy swiaszczennik Nobelski Nykolski Wasyley także mni y potomkom moim dał swoy list na tui to otminu toho dworyszcza Łesowszczyna u Chrapine,

sztoż dla lepszoj twerdosty dał iesmy iemu y potomkom ieho sey moy lyst weczysty z podpisom moieie ruki. Pisan w Pinsku, roku Bożyia tysiecza piatsott piedziesiatt tretioho, mesecza Marca siedmnastoho dnia. U tego fundusza przy pieczęci następne podpisy (L. S.) Ja Jepyskop Makary Pinski y Turowski rukoju własnoiu, Rafał Korsak archyiepyskop, metropolita Kiiwskiey Halicki y wseia Rossyi rukoju własnoiu. Ktory to fundusz za podaniem onego do akt, iest do xiąg grodz. pttu Pin. przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго городского суда за 1791 годъ, № 1°092 л. 1040.

№ 54—1554 г. Августа 4 дня.

Привилегія хор. Сигизмунда Августа Остринской церкви Св. Спаса.

Akt ekstraktu grodz. Lidz. listu krola Zygmunta Augusta prezbiterom cerkwi Ostrynskiey służącego.

Roku tysiąc siedmsett siedmdziesiatt dziewiętego, miesiaca Junij czwartego dnia.

Na rokach po Świętey Troycy w miescie I. k msci Lidzie in solito iudiciorum loco porządkiem prawa pospolitego sądzających, się, przed nami Ignacym Narbuttem przydującym, Stanisławem Marcinkiewiczem sędziami, Benedyktem Kamienskim pisarzem urzędnikami ziem. pttu Lidzkiego, osobisto stanowszy u sądu patron J. pan Tadeusz Korwin Pawłowski ekstrak listu przy oryginalu grodz. Lidz. po rusku pisany na cerkiew Ostrynską służący ad acta podał, który podając prosił nas sądu aby pomieniomy ekstrakt ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyjęty y wpisany, iakoż my sąd ony przyiowski w księgi wpisać pozwolili, ktorego thenor de verbo ad verbum sequitur estque talis. Wypis z

knich khrodzkich starostwa Lidzkocho. Leta ot narozenia Syna Bożoho tysieczna szest sot dewetdesiat szostoho meseczca Henwara trycatoho dnia. Na wrade hospodarskom hrodzkom Lidzkom starostwa J. O. kneżaty eho miłosty pana Jana Radziwiła na Ołyce y Neswiżu, hrabi na Szydłowcu, Klecku, Mire y Krożach, starosty Lidzkocho, peredo mnoiu Franciszkom Modewiczom choruzym y postarostym sudowym powetu Lidzkocho, postanowiwszyse oczewisto w Bohu welebny ocec Felician Jakimowicz, prezbiter Ostrynski, do akt podał y pokładał, prosczy, aby ses list weczysty zapis, należaczy y służaczy Swetoho Spasa cerkwi Ostrynskoj był do knich uradowych pryinat y upisan, który upisuicy słowo do słowa tak se w sobie maet:

Zikgimunt Auhust, Bożoiu miłosteiu korol Polski, Weliki kniaz Litowski, Ruski, Pruski, Żomoydzki, Mazowiedzki, Sewerski y innych etc. korol. Starosty Druyskomu panu Stanisławowi Andreiewiczowi Dowoynie y inszym derżawcom Ostrynskim, chto napotom od nas tot dwor nasz zawedywał budet. Bili nam czołom bohomolcy naszye popy cerkwe Ostrynskoie Swetoho Spasa Iwan Janowicz, a Fedor Antropowicz y dyakon toież cerkwi Łohwin Opanasowicz y powedali pered nami że nekolis predkowie nasi ciwuna Wilenskocho, derżawcy Uszpolskocho, Pienianskocho y Radomskocho, neboszczyka pana Szymka Mankowycza panowie Zeniewiczowie niemało zeml swoich własnych na cerkow Ostrynskuju Swetoho Spasa byli nadali, kotorych to zeml prodki onych popy toiej cerkwi Ostrynskoj Swetoho Spasa y ony samy od nemałoho czasu w spokojnym derżeniu y używaniu byli, ale że mernyczye naszy z roskazania naszoho pomeraicy hrunty naszoj zemli poddanych y tot ghrunt rozmeryli y poddanym naszym w zapłate porozdawali y nekoli za toie sem wołok zemli naszoj ku cerkwi byli nadali, a że ten to sprawca pożytkow we dworach naszych y inszy derżawca

pan Piotr Falewski ieszcze y od tych semi wołok czotyry wołoki u nich odniaw y tolko na troch wołokach onych zostawił y list swoj do uradnika swoieho Ostrynskocho Jakuba Kraszewskocho napisał, aby tyie try wołoki toie zemli dał, y sam se w nie prez tot czas nie ustupował y żadnych czynszow y innych wsiakich podatkow z tych troch wołok ne upominał, ale też toj uradnik Kraszewski, ne dbaiuczy niczoho na list pana Petra Falewskocho, z troch wołok, kotorye onym ku toj cerkwi nadano trymat, cinszow y inszych podatkow wsiakich poczaw se u nych uponiat y kazał sobie dawat ku nemałoy krywde onych. Y bili nam czołom, abyśmo w tom onym łasku naszuiu uczynili y pry tom nadaniu semi wołok, szto prodkowie neboszczyka pana Szymka Martynowicza na tuiu cerkow nadali, zostawili, odno szto se tknie toie zemli szto oni za nadaniem prodkow neboszczyka pana Szymka Markowicza na tuiu cerkow derżali, kotorye od nich z pomery wołoczney do gruntu naszoho odosły, o to maiem my wolu, aby bolsz uczynili, iako dostatoicznie wywiedawszysie na tym to zostawic mohli, iak by ta cerkow Bożaia w nadaniu swoim ukrywżona nie była, a sztose tkne tych troch wołok, kotorye onym pan Petr Falinski kotory cerkwi prydaw, maiut oni sami y też successorowie onych napotom buduczynie oycowie toie cerkwi Ostrynskoie tyie try wołoki weczne derżat y onych używat budut powinny z inszymi gruntami; cinszow zas y innych podatkow dawat y służeb służyt niepowinny, tolko za nas hospodara Pana Boha prosit, o czom aby koždy wedaw y zachowalse prytoim tak sam iako y uradnikom swoim zachowalse wodług woli toho listu naszoho rozkazał. Pisan w Wilni, leta Bożoho tysecza piatsot peddesiat szostoho, meseczca Awhusta czetwertoho dnia. U toho listu eho krolewskoy miłosty peczat, a pry peczaty podpis takowy: Sigismundus Augustus Rex, a niżey peczaty druii podpis tymi słowy: Hlebowicz marszałek y pisar. Kotory ze tot

list iest do knich wradowych upisan, z ktorych y ses wypis pod peczatiu wradowuiu w Bogu welebnomu ksendzu Felicjanu Jakimowiczu, prezbiteru Ostrynskomu iest wydan. Pisan w Lide. U tego ekstraktu listu przy wycisnionej pieczęci podpis pisarza y corecta takowe: Jan Kampro Scypion khrodz. Lidz. pisar. Skoryhował zmitrowicz. Ktory to ekstrakt za podaniem przez wyż wyrażonego patrona do akt, iest do ksiąg ziem. Lidz. spraw wieczystych przyęty y wpisany. Jzff Adm Borzymowski preses sąd. ziem. ptu Lidz. Bndkt Kamienski pisarz ziem Lidzki. Concord. cum orig. Wilkaniec R.Z.G.P.L.

Изъ актовой книги Лидскаго земскаго суда за 1778—1780 годы. № 56*2, л 869—870.

№ 55—1555 г.*) Августа 8 дня.

Грамота князя Юрія Семеновича съ дарственной на человекѣ къ Дружиловицкой церкви Пинскаго повѣта.

Akt prywileiu xzcia Jerzego Semenovicza na daninę na cerkiew Drużyłowicką. Leta от naroженя Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца декабря двадцат второго дня.

На враде кгородскомъ в замъку гдарскомъ Пинъскомъ передо мьною Станиславомъ Казимеромъ Токарскимъ, подъястолимъ и подъястаросътимъ Пинъскимъ, одъ вельможного его милосъти пана Яна Кароля на Долъску Долъского, подчашого великого княства Литовскаго, старосъты Пинъского установа леннымъ, постановившысе очевисто велебный отецъ Дионизи Игнатовичъ, подалъ привилей ку актыкованю до книг кгородскихъ Пинъскихъ на речъ в немъ нижей выражоную в тые слова

*) Дату этого акта ставимъ какъ наиболее позднюю для даннаго документа, на основаніи сравненія съ слѣдующимъ документомъ № 56

писаны . . . . Княсь Юрей Семенович што есьми выслужили на гостподаре великомъ короле особное держане у Пинъскомъ повете Дружиловичи и к тому двору лудей и с тое вистлуги своее придали есьмо Великому Святому Великому Миколѣ Дружиловицкому человеку во поли на имя Игната и з братомъ и з даню и со вѣими дачьками, а придали есьмо со вьсего десятину у Дружиловичах а у Досътоеве земзлу полазную и съ пашънею, а у Мотולי три ведры меду, а у Довеюровичах две ведры меду, а в тое ненадобе никому устъупатися, а тому человеку не надобе ни на едину службу на нашу ити, а писанъ у Пинъску авъгустѣ осьмого дня. Которы же тотъ привилей за поданемъ его чересъ особу вышь писаную до книг кгородскихъ Пинъскихъ естъ уписано.

Изъ актовой книги Пинскаго гродскаго суда за 1681 годъ. № 13028 стр. 3498—3499.

№ 56—1555 г. Декабря 4 дня.

Ревизія грунтовъ Дружиловической св. Николаевской церкви.

Akt rewisiei gruntow cerkiewnych w Drużyłowiczach.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот осмьдесят первого, мца Декабра двадцат второго дня.

На враде кгородском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарскимъ, подестолим и подстаростим Пинским, от вел. его милости пана Яна Кароля на Долску Долского, подчашого вел. княз. Лит., старосты Пинского установленным, постановившысе очевисто велебны отец Дионизи Игнатович, пресбитер церкви святого Николая, подалъ ку актыкованю до книг кгородских Пинских ревизию кгрунтов

церкви Дружиловицкое, особе нижей въ ней выраженой служащую, в тые слова писаную.

Z rozkazania krolowey ieymsci Jan Duchnowski, mierezy ieey krolowey msci, a Jan Korzeki, pisarz pomiaru włok Pinskiich z poruczenia pana Stanisława Chwalczewskiego starosty Pinskiiego Kobrynskiego, Kleckiego, dzierzawcy Sieleckiego etc. Jawnie czynim tym naszym kwitem: ziemia własna Iwana Sochroiewicza, swieszczennika Drużyłowskiego cerkwie świętego Mikoły, którą przed nami okazał y obwioldł za starami miedzami po roznych mieyscach, która iest pomierzona na włoki miedzy poddane krolowey ieymsci po roznych siolach, a naprzod przy siele Drużyłowskim miedzy włokami parobeczkimi, a nawozy dwornymi, w ogrodzie morg ieden gruntu złego, na Dolhey niwe morgow trzy gruntu złego, na Wielikiey Niwie morgow pietnascie gruntu złego; u Ostachowney sosny morg ieden gruntu złego, u drogi goscinca morgow trzy gruntu złego; przy siele Ustoienie miedzy ziemiami y też poddanymi Iwana Danielewicz, któremu za odmiane oddane, a naprzod sieliszcza z Podlozim morgow trzy, prętow dwadziescia y siedm gruntu sredniego; na dworzyszczu ogroda prętow dwanascie gruntu sredniego; Zalesnicy morgow dwanascie gruntu sredniego, na Krzywey Niwie morgow pięć, prętow pietnascie gruntu sredniego; na pasiece morgow dwadziescia, prętow pietnascie gruntu sredniego; pod Hlincem na Krzywey niwie morgow dziesięć, prętow dwa gruntu sredniego, na Strzeszeniw prętow pietnascie gruntu złego, pod Sokolnicą morgow osmnascie gruntu sredniego; na Kiu morgow trzy, prętow dwanascie gruntu złego; na ostrowie wymierzonych morgow trzy, prętow dwadziescia y dwa y puł gruntu złego, za stawem pod sosnę morgow szesc, prętow dwadziescia y szesc gruntu złego, tamże wedle grobley morgow dwa y puł gruntu złego. Sianożęci iegoż, a naprzod na Sieliszczu morg ieden prętow, dwa y puł; na

Płowym błocie morgow cztery, prętow siedmnascie y puł; na Płoskim błocie morgow dwa, prętow dwadziescia, na Sosnowey bierwie morg ieden, prętow dziesięć, na Berozowym błocie morgow dwa, prętow dwanascie; na Zalesnoczney morg ieden. Przy miasteczku Motolskim, a naprzod na Zahorzu morgow cztery, prętow dwa gruntu złego; na Gliniszczach morgow pięć gruntu złego, na Silcu prętow piętnascie gruntu złego, za Pilnym morg ieden, prętow dwadziescia y pięć gruntu złego. A tey ziemie iego wszystkiey iest wymierzony morgow sto dwadziescia y dziewięć, licząc we włokę morgow trzydziescie, a w ieden morg prętow trzydziescie, czyni z iednego włok cztery, morgow dziewięć, pręt ieden, gruntu sredniego włok dwie, morgow dziesięć, prętow iedynascie; złego włoka iedna, morgow dwadziescia y osm, prętow dwadziescia, okrom sianożęci, ktorych iest morgow trzynascie prętow dwa. Za ktoroż to ziemie iegoż iest mu odmiana oddana ziemia poddanych krolowey ieymsci przy siele Drużyłowskim, a naprzod nawozow, gdzie siedziby zadwornicy Raczko, Iwan Iwanowicz, Haniec Oponaszewicz zbok u dwornych ogrodow y nawozow sciana socho obegnana, a przychodzi do lasa Wielikiego wespół y z ostrowem pod Brodazem obapuł doliny, a koncem od Chodorowki z iednego pola wymierzonego włoka iedna, morgow pietnascie, gruntu sredniego włoke iedną, gruntu złego morgow pietnascie, a dobrow tamże godnych y niegodnych na pole iest z iednego wymierzonych w sredzinie y po bokom tych pol wespół z sianożęciami morgow dziewięć gruntu złego; za tymże lasem na ostrowie pasznicy, która przed pomiara nowa na dwor była robiona wespół y społki dwiema zadworskimi we dwu mieyscach z iednego wymierzonego krom dobrow morgow dziesięć gruntu złego, tamże zbok u tegoż pola Czerczicow y Dąbrow iemu zawiedzionych na tymże ostrowie włok dwie, morgow dziesięć gruntu złego; z drugiey strony

rzeczeki u samey dzierzeli parobczy niewol-
ni morgow cztery gruntu złego; u Bier-
wieni dzierzeli Pacyna, Nascia y Arciuch
niewolni morg ieden gruntu sredniego, a
dobrowy tamze godney morgow trzy gruntu
sredniego; w dubrowie zboku drogi
Kobrynskiej dzierzeli Stec Pacina, Łukasz
Misie morgow pięć gruntu sredniego,
gdziez tey ziemie iako iey wiele od niego
pomiarą odeszło tak ze mu iey wiele iest
oddano y naddano nad zwyż morgow siedm-
nascie, prętow dwadziescia y dziewięć
gruntu złego, dla tego, iż grunt lepszey od
niego odszedł, a z tym mu y te że dob-
rowami odmiana y naddanie iest oddana.
I na to daliśmy iemu ten nasz kwit pod
swemi pieczęciami. Pisan w Pinsku
czwartego dnia miesiąca Grudnia, roku
panskiego tysiącznego pięćsetnego pięć-
dziesiątego piątego. Которая то ревизия
з печатъми притисънными за поданем
ее чересъ особу выше писаную до книг
кгородскихъ Пинъскихъ есть уписаная.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за
1681 годъ, № 13028 л. 3495--3497.

№ 57—1556 г. Юля 19 дня.

Грамота князя Семена Юрьевича Слуцкаго
священнику Кирилу Ивановичу на Баслав-
скую церковь Св. Симеона.

Aktykacia dokumentu funduszowego
cerkwi Basławskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt
trzeciego, msca Nowembra dziewiątego
dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mos-
ci Wieliczestwa Katarzyny Alexieionny
Drugiej, monarchini Samowładnącej Całą
Rosyą grodz. ptu. Słuczor. stawiając oso-
biscie I. X. Marek Mitkiewicz, prezbiter
cerkwi Basławskiej, kopio funduszu na

cerkiew Basławsko służącego, słowami ru-
skimi, a literami polskimi pisano, przy
autentyku ruskim do akt podał, która tak
się wyraża:

My Semen Juriewicz kniaza, Słu-
ckoie. Bił nam czołom syn swieszczenni-
ka naszoho Morszczanowskoho Iwana
Kiryło o cerkow Basławskoju założenie
swiataho Semiona, ktoruiiu dierzał nebo-
szczyk bohomolec nasz otec Miron, ino
my na prozbu y czołom bite ieho to wczy-
nili y z łaski naszoie tuiu cerkow iemu
dali so wsim nakładom toiu cerkwi, s pa-
sznoiu cerkownuiiu i z ludmi cerkownymi,
z derewom bortnym y so wsim prycho-
dom cerkownym tak, jako prodkowe ieho
derżali, a on to derżaty maiet toho niebo-
szczyka popa Mirona żonu Hannu i z det-
mi iey do let dietyнных chowaty, a jeje
samuiiu, iesliby zamuz nie poszła, do smier-
ty iey na tom chlebie cerkownym maiet
sia zachowaty, także iako inszyie prodko-
wie ieho. I na to dali iesmo iemu tot
nasz list z naszoiu pieczatyiu. Pisan w
Kopyli, leta Bożoho narożenia tysieczna piat-
sot piaddesiat szostoho, miesieca Julia dnia
dziewietnacatoho. U tey kopij oznaczenie
pieczęci tak sie wyraża (L. S.) Ktora to
kopia wespoł z autentykiem za podaniem
przez wyż wyrażono osobę do akt, iest do
xiąg grodz. ptu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Слуцкоескаго городского суда за
1793—1794 годы, № 13596 л. 282.

№ 58—1556 г. Ноября 18 дня.

Листъ Пинскаго старосты Станислава Фаль-
чевскаго, по жалобѣ священника Жолин-
ской Спасской церкви, объ освобожденіи по-
слѣдняго отъ чинша въ королевскую казну.

Akt listu Im. p. Stanisława Falczew-
skiego, starosty Pinskiiego y innych, cerkwi
Żółkieskiej służącego.

Лета от нарожена Сына Божого тисеча шестсотъ семьдесят девятого, мца Мая десятого дня.

На враде кгородском в замку гдарском Пинском, передо мною Станиславомъ Казимеромъ Токареким, подстолим и подстаростим Пинским, от велможного его млсти пна Яна Карола на Долеку Долского подчашого, вел. княз. Лит., старосты Пинскаго установленным, постановившимся очевисто велебный отец Савин Короткович, презбитер церкви Жолкинское, покладал и ку активовано до книг кгородских Пинскихъ подал лист ревизорский в справе и речы в нем выраженной церкви Жолкинской данный и служащий; которого листу я врад огледавши и читаного выслушавши, до книг кгородских повету Пинского уписат еси велел, а уписуючи у книги слово до слова так се в себе мает. Станислав Фалчевский, староста Пинский, Кобринский, Клецкий и Городецкий, державца Селецкий, Ян Маковецкий каноник Варшавский, Павел Тур, Макар Мартинович-ревизори и посланцы его кор. млсти, ознаймуем сим нашим листомъ, штож жаловал перед нами попь Паский з села Жолкинского на име Семен о том, иж што мерники, волоки з розказаня королевое се млсти мерачи, вымерили и выморковали в том же селе Жолкини земли его церковное волоку земли, деветнадцат моркгов, двадцат и один прутьовъ, которую он землю теперичи держит; нижли писар пана старостини с тое земли его циншь на ним правит и мети хочет до скарбу гдарского. А так мы з реесгровъ померчых и с повисги писара пана старостина Нетикше, ижъ такъ ест, вырозумевши и тое бачечи иж корол его млст и королевая ее млст тежь таковыхъ поповъ при церкви осмотривати землями рачит, постановили есмо и розказали, абы с того попа Жолкинского Семена циншь урочистый з тих земль его церковных не был браный до воли и ласки гдарское. И на то есмо тому попу дали сес

нашъ лист з нашими печатми. Писан у Пинску. лѣта Божого нарожена тисеча пятсотъ пятдесят шостого, мца Ноябра осмьнадцатого дня. У того листу ревизорьского печатей притисненных чотири безъ жадного подпису рукъ. Который же тот лист за поданемъ оного до книгъ кгородских повету Пинского ест уписан.

Изъ актовъ книги Пинскаго гродскаго суда за 1679 годъ, № 13027. л. 305.

№ 59—1557 г. Марта 28 дня.

Продажный листъ на участоъ земли отъ Матвѣя Залѣснаго священнику Пречистенскому въ г. Дрогичинѣ о. Мартину.

Judicium bannitum celebratum feria sexta post dominicam Oculi proxima anno Domini 1557...

Emptio honorabilis Martini pop Przieiczki per Zaleski.

Comparens personaliter coram judicio bannito nobilis ac famatus Matias Zaleski suo et consortis suae honestae Ewae Kosnisanca nominibus, pro ipsa se inscribendo et pacem cavendo, sanus mente et corpore existens, publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit medium mansum in triplici campo situm, penes mansum plebanalem ex una et Joannis Lithphin partibus ex altera iacentem, a granitie ad granities pro tendentem, prout dictus mansus mansus se in suis metis et limitibus extenditur, pro summa quadraginta sexagenis grossorum numeri et monetae polonialis honorabili Martino poponi Przeiczski et consorti ipsius Vowda tenendum, habendum et perpetuis temporibus possidendum, uti fruendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientibus et quovis modo spectantibus, nihil in eodem medio manso pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, dando eidem ex-

nunc realem intromissionem et pacificam possessionem per scabinos, viros juratos, famatos viros Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem Ianum in eundem mansum venditum. Et hic iidem famati viri Simon Checzs et Joannes Ianus scabini recognoverunt, quia honorabilem Martinum pop Przeciczki et consortem ipsius Vowdam in eundem mansum, venditum per Matiam Zaleski, juxta acta emptionis intromiserunt et actualem possessionem assignaverunt et contulerunt, quam intromissionem praefatus Mathias Zaleski stans personaliter coram iudicio libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est. Et idem Zaleski recognovit, quia honestam Evam consortem suam legitimam ad faciendam recognitionem ad inscriptionem, quam fecit praefato pop Przeciczki, statuere debet ad eandem inscriptionem.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 9 и 11 об.

№ 60—1557 г. Апрель 2 дня.

Продажный листъ на участокъ земли съ садомъ отъ Оначка Шдерейки священнику Пречистенской церкви о. Мартіану и его женѣ Авдотѣ въ г. Дрогоичинѣ.

Judicium bannitum celebratum feria sexta ante dominicam Judica per famatos viros Albertum Brzeziczki in loco domini advocati residentem, Simonem Checzs viceadvocatum, Joannem Ianum, Albertum Sulborski, Matiam Sveyjko, Lewko Kozak scabinos, anno Domini 1557.

Emptio Marczyani pop Priciczki.

Comparens personaliter coram iudicio providus Onaczko Szdereyko publice et per expressum recognovit, quia perpetuo et in aevum vendidit, resignavit ortum suum legitimum in monte inter metas

Vasko Zinia ex una et Steczko Myedzianka partibus ex altera jacentem honorabili Marczyano pop Przyciczki et uxori ipsius Owdoczi pro sex sexagenis grossorum et quindecim grossis numeri polonicalis tenendum, habendum ac perpetuis temporibus possidendum, cum omnibus et singulis utilitatibus exinde provenientibus et quovis modo spectantibus, nil ibidem pro se reservando, seu excipiendo, dans eisdem exnunc realem intromissionem per famatos viros scabinos Simonem Checzs, Joannem Ianum in ortum venditum. Et hieidem praefati scabini recognoverunt, quia honorabilem Martianum et consortem ipsius Owdoczam in ortum per Onaczko venditum in facie iudicii intromiserunt et realem possessionem assignaverunt, quam intromissionem ipse Onaczko eidem honorabili Marczyano et uxori ipsius in facie iudicii libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solidatum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 12, 14 об.

№ 61—1558 г. Января 29 дня.

Фундушъ Баславской церкви.

Aktykacyia funduszu cerkwi Baslawskiej.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Przed aktami Iey Imperatorskiey mosci wieliczstwa Katarzyny Alexieiowny Drugiey, monarchini Samowładnącey całą Rosyą, grodzkimi powiatu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Marek Mitkiewicz prezbiter Baslawskiej cerkwi kopią listu cerkwi Baslawskiej nadanego y służącego polskiem i literami, a słowami ruskimi pisaną, przy liscie autentycznym ruskim do akt podał, która tak sie wyraża: Semen kniaźa Słuckoie namiesniku naszemu Baslaw-

skomu Iwanu Bugrabi y potom buduczym riadnikom naszym Baslawskim, kotoryie ud ludzi nadany od prodkow naszych na erkow Baslawskuiu my potwierzaiuczy y daiuczy to na tom listie naszom iż tych ludey nikotorych uriadnik nasz ot toie cerkwi otnimaty y nimi radyti y sprawo- waty ne maiet y im žadnoie krywdy y utyskow ne czynity, sudyti takže ne ma- iet, odno až by szto było za rozkazaniem naszym y na to dali iesmo tot nasz list y z naszeju pieczatiu. Pisan w Słucku, leto Božoho narozenia tysiecz a piatsot piadesiat osmoho, Henwaria dwateat dewiatoho dnia. U tey kopij oznaczenie pieczęci tak się wyraża (L. S.) Ktora to takowa kopia wespoł z autentykiem za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodz. pttu Słuczor. zapisana.

Изъ актовой книги Случоурскаго городскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 281.

№ 62—1558 г. Марта 28 дня.

Ограничение им. Сельца, съ указаниєм грун- товъ церкви Св. Пречистой.

Akt kopij ograniczenia mtnsci Sielca y dalszych.

Roku tysięc siedmset dziewiędziesiąt siodnego, miesiāca Decembra dziesiątego V. S. dnia.

Przed aktami Iego Imperatorskiej mosci ziem. pttu Borysow. stanowszy osobiscie W. I. pan Antoni Walicki pisarz ziem. pttu Minskiego, dokument ograniczenia w kopij do akt podał, ktorego wpisujācego się do xiąg ziem. wiczystych pttu Borysow. brzmienie takowe: Ja Wasil Tyszkiewicz marszałek hospodarski, starosta Menski, oznaymuie tym mojm rege- strem, majuczy w swoiey mocy iako na- bytie swoje y baczeczy szto Łohoysk y Sielcem ziemiany Możeykowiczy tak też z Sielcem pana Skuminowym zawożenie w ziemiach, polach, sienożatech wielkije

dielaiutsia, naypierwiey zostanowienie o wsi ziemli, pola y sienożati, dubrowy y kustowia wdelałjesmi z panom Skuminom z ymeniem jegomosci Sielcem tak też y imieniem moimi Sielco że, kopey y hrani esmo podełał y na to regista meży so- boju z obu storon iesmo podawali, tak też meży jmieniem mojm Łohoyskom y Siel- cem, baczeczy iż nie w pokoy mnie y poddanych Łohoyskich y Sieleckich w ziemiach, mieżach y sienożatech po du- browach położył iesny hranicy y kopey zakopał, to iest po tych mieyscach nay- pierwiey hran poczala się od Łohoyskoie y Sieleckoie y od Ostroszyckoie hranicy od luży, kotoraiia luża dielit ziemlu Ostro- szyckoiu z moimi jmeni Łohoyskim y Sielcom, to tak za promieszkju jmienmj moimi Łohoyskom y Sielcom hranicu czy- niu, poczawszy od toie luży, iako wyżey opisano, od hrebelki od stawka, kotoryi stawok na poli Łohoyskjm y Sieleckim od boiaryna Ostroszyckakaho Lahowicza, nad tym stawkom kazał iesmi pierwszy kopieć zakopati y od toho stawka ieduczy po lewey ruce to iest Sjeleckoie, a po prawey ruce Łohoyskoie; od tohoż kopca mało nie na strzenie druhi kopieć kazał iesmi zakopati narusz bierozy y hrani w bierozu wrubati; poblizu toho kopca treti kopieć kazał iesmi zakopati y hran osiny y hrani w osinje wrubati; od toho kopca iakoby na strzenie czwarty kopieć kazał iesmi zakopati na poli Koczaniszyia. w ktoroy że kopieć kazał iesmi bierozu wsadyti, od toho kopca piaty kopieć ka- zał iesmi zakopati nad lużoju bołotieczkom, tut że szosty kopieć nad dorohoju, koto- raija idet z Mieduchowa do Sielca kazał iesmi zakopati y toju dorohoju ieduczy do Sielca jakoby na strzenie po prawoy ruce toie dorohi kazał iesmi siomy kopieć zakopat koto duba y hrani w dubie wru- bati; od toho kopca ostawujuczy bołotiez- ka łuszka, dierżeczy tot lużok polewie pro- sto do druhoho łuszka bołotieczka na pra- wo trochu czerez dorohu, kotoraiia idet z Łohoyska do Sielca tut że dla dorohi w

łuzok bołotieczko, od toho łuzka bołotieczka k lipie, kolo kotoryie lipy kazał jesmi osmy kopiec zakopati; od toje lipy y kopca dziewiaty kopiec kazał jesmi zakopati kolo duba nad rowom i hrani w dubie wrubati; niepodaleko toho kopca iakoby na strelenie dziesiaty kopiec kazał jesmi zakopati na hore k ruczji dubowoho kusta; od toho kopca na strelenie albo mała bolszy odinatcaty kopiec kazał jesmi zakopati; także kruch duboho kusta od toho kopca niepodaleku nad doroszkoju kazał jesmi kolo lipy druhinatcaty kopiec zakopati y hrani w lipu urubati, od toho kopca prosto czerez dorohu, kotorai idet z Łohoy-ska do Sieleca w mieżu poprawie pola Łohoy-skoje dwornoje, kotorejsie zowiet uroczyszczem Tołtunowo, a polewu Sieleckoie Maximowo, na toi meży podle hory kazał jesmy trynatcaty kopiec zakopati y opiat tożz meżoju dierzaczy pole Łohoy-skoje dwornoje po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewie, mimo lipy tut iesmi kazał czotyrnatcaty kopiec na rohu zakopati, od toho kopca prosto na prawo łokciem pasznoho Łohoy-skocho dwornoho dierzaczy po prawie, a Sieleckoho pasznoho dwornoho polewu, czerez łuzok u dub, pod kotorym dubom kazałesmi piinatcaty kopiec zakopati y hrani w dubie zarubati; od toho duba naprawo czerez kustowje iakoby na strelenie albo bolsz kazałesmi szesnateaty kopiec zakopati y od toho kopca prosto w łuzok czerez paszni dwornoho pola Łohoy-skoje na tom łuzku kazałesmi siedmnatcaty kopiec zakopati y tym łohom narusz dierzaczy Kucziewiczow pole poprawie, a zemla wsie Sieleckaia y dubrowy polewie aż do dorohi wielikoie, kotorai idet z Łohoy-ska do Haywj tut uroczyszczu wieliki Łoh y czerez tożz dorohu sieniożatkoju w druhi łoh, kotory zprawa przyszol, tutesmy osinatcaty kopiec zakopati kazał y tym łohom po pulloha wodocieczki w rusz. aż do trzech sosen kotoryie iest poniem łohu y pod tymi sosnami kazałesmy dziewiatnateaty kopiec zakopati y hrani w sosnach wrubati; od tych

troch sosen y kopca łoh odin pustili na prawo, a treci łuzok poszoł na lewo, tut esmi kazał dwadcaty kopiec zakopati y hrani w sosnie urubati y tym łozskom wniz na lewo hranicu esmi położył poprawie Łohoy-skoje y Dobroniewskoje, a polewie Sieleckoje, tym łozskom w bołoto posierod bołota mszarynoho y trochu suchodoła łozskom pereiechawszy za sie w bołoto mszarynoie y s toho mehu łohom że czerez dorohu Dobroniewskoiu, kotorai idet z Dobroniewa k mostu na Łohozu do łohu, kotory przyszol zlewa y w krynicu wodociecz Żywicu y toju wodocieczuju reczoczkuu w reczku Łohozu, a Łohozuju reczkoju w reku Haynu, hde sie reki z soboju zoszli Hayna z Łohozuju, na dorohie, kotoraja doroha idiet z Łohozu do Dobroniewa, mimo kurhan y mohiley, a toju dorohuju wyszedłszy z reki Hayny prosto w row, kotorai doroha odna poszła prosto w horu do Słahowszcza, kotoroju dorohu zostawiwszy w prawey ruce, a w lewo wziawszy dorohu do Kuziewicz, kotoroju dorohuju iduczy prosto do ruczja y bołoteczka wodocieczki, kotoroje bołotieczko poszlo w reku Haynu nad kotorym bołotom kazał jesmi kopiec zakopati kolo kusta dubowoho dwadcaty pierwszy y hrani wrubati, a tym bołotom iduczy w horu znou kazał esmi kopiec zakopati kolo bierozy y hrani wrubati dwadcaty druhi y daley iduczy w horu tym bołotom do mostu pławuszczo, hde doroha poszła Słahowszcza . . . . y tam znou na rohu kazałesmi kopiec zakopati dwadcaty treci kolo sosny y hrani wrubati, od toho kopca iduczy daley łohom kazałesmi kopiec zakopati kolo sosny y hrani wrubati dwadcaty czetwierti, a od toho kopca iduczy znou niepodaleku na Łohoszczu kazał jesmi kopiec zakopati dwadcaty piaty, także kolo duba y hrani wrubati, a od toho kopca iduczy do dorohi s Słahowszcza, kotoraja doroha idiet s Słahowszcza do Dobroniewa y doroha z Niwek y Haniewicz do Hayny njeży temi dorohami kazał esmi kopiec zakopati dwad-

caty szosty y hraniczeczy z gruntami Słahowoskiemi y Kuziewskimi daley iduczy nie podaleku toho kopca na strelenie albo daley kazał esmi dwadcaty siomy kopiec zakopati kolo sosny y hrani wrubati; od toho kopca iduczy daley do dorohi wielikoje Łohoyskoje, kotoraja idiet z Łohoyska do słahowoszcza, nad zielonoiu łuzoju, wodle dorohi toie kazał esmi kopiec zakopati dwadcaty osmy kolo sosny y hrani wrubati; hdie tedy tam sie hranica skączyła hdzie zostawuiczy grunta lesy Stowohoyskije, Kuziewskije, Dobroniewskije Łohozjnskije Sieleckije poprawie, a polewie moie Kodyszowskije, Dobroniewskije, Łohoyskije, y maie to byti na wiecznyie czasy; iakoż meży tych kopcow wierchu poczatyh kazał esmi mieży k lesu od kopca do kopca y wsi tyie hrani y kopcey wyżey położonyje y menowite opisanyie wieczno majut dierzany byti iako Łohożanie boiare ludi y Dobremiewcy Kodyszowcy za tyie hrani y kopcey iako w ziemlj poli sieniożati y dubrowy nie maiut niczym nje wstupowat wiecznymi czasy, tak też y Sielczanie boiare y ludi czerez tyie hranj y kopcey wyżey położonyie niczym rerechoditi y wstupowatysia, a odny druhim krywdy czynit nie maiut, jednoże cerkwi Swietoy Preczystoie sieniożati dwie meży rek Łohozy y Hayny, mieży tychże rek Hayny Łohozy Kuziewiczom sieniożati na trydcaty wozy. Y na to esmi żenie moiey Nastazij Andrejewnie dał ten moy regestr z mojeju pieczatju y podpisom ruki moie własnoje. Pisan w Łohoysku, pod let Bożoho narożenia tysiacza piatsot pietdziesiat osmoho, miesiaca Marca dwadcat osmoho dnia. U tey kopij ograniczenia podpis takowy: Wasili Tyszkiewicz marszałek hospodarski stta Menski. Ktore to ograniczenie po podaniu do akt w xięgi ziem. wieczyste ptu Borysow. przyjęte y wpisane. Lectum M. Ruczkowski regent.

Изъ авторовой книги Борисовскаго земскаго суда за 1797—1798 годы, № 13516 л 189—191.

№ 68—1560 г. Августа 25 дня.

Фундушъ церкви во имя св. Спаса и св. Николы въ селѣ Кольчицахъ, Бобруйскаго повѣта.

Акт копий фундусу имсци хиѣдзу Bernackiemu służący.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt szostego, miesiaca oktobra trzeciego dnia.

Przed aktami grodzkimi W-o Nowogrodz. stawiając obecnie imsc. X Teodor Bernacki, paroch cerkwi Poblinskięy, kopiją funduszu do akt podał, ktore tak się wyraża: Hryhory Wołowicz marszałek hosudarski, star. Stonim. y Mikołaj Naruszewicz sekretar hosudarski, derżawca Markowski y Miadelski, oznaymuie my tym listom naszym iż za rozkazanem ieho miłosty hosudara naszego miłostywoho czynemi nowoie postanowenne wodluch ustawy ieho miłosty hosudarskoie nam danoie, po wsich wołostich zamkow hosudarskich zenli Rosyiskoie y pryechawszy nam w toy sprawie od hosudara korola ieho miłosty do wołosty zamku hosudarskocho Bobruyskocho w seli Koleczycach powiedil nam swiaszczenik cerkwe założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoły, ktoryie w tom seli Bobruyskom Koleczycach iest Wawilo Samołowicz, iż on do toie cerkwi derżył zemlu wroczysszczami naypierwiy sieliszcze nad reczkoiu Ptyczom na piat boczok, druhoie sieliszcze Podryłowiczy na boczku, treytoie sieliszcze Zrelowszczyzna na dwie zminy, czwartoie pole Zaprude na dewet boczok s prypaszu, piatoie pole Prozczow na try boczki s prypaszu, sestoie pole Swelypowszczyzna na cztatyry boczki, semoie pole Zawoste na sestj boczok, osmoie pole u Łeskow na szest boczok, dewiatoie pole u Berezek na sem boczok, desatoie pole u Dawyduczok na boczku, odynancato Uznoż na cztatyry boczki, dwanancatoie Uuniszcze na piat boczok, czotyrnancatoie pole protyw Zermonia na puł boczki, piatnancatoie

pole ochorod u Prysielszczyźnie na try zminy; sianożaty przy tychże polach, u Bieznicy na dwadcat woz s prypaszczoiu, druhaia sianożat Ukolczyce napiatnancat woz, tratiaia senożat u Koniowom na sem woz, czetwertaia senożat u Hrynewicz na osem woz z prypaszu, pataia senożat Krywoie na try wozy s prypaszu, szestaia sienożat Rytowszczyzna na pultora woza, toie vse syie zemli oromoie na tuiu cerkow na piatestat boczkow dewiat na odin zmir, senożaty woz piatestat czotyry y puł y prosił nas tot swiaszczenik Wawilo żebychmo ieho przytych zemlach y senożatiach zostawili, jakoże storony toiey wołosta Bobruyskoie Hulko Bodijz z mužami pered nami wyznali iż tot swiaszczenik Wawilo k tym cierkwam swiatomu Spasu y swiatomu Mikole tyie wsi zemli y senożaty pod tyn uroczyszczom iako u werhu opisany zdan na derżyt; iakoże y derewo bortnoie na rożnych mieyscach maiet, my weduh powiadania swiaszczennika Wawily y sosznania starcawoho z mužmi tuiu zemlu wsiu iako oromuii tak y senożaty po wroczyszczu wyszsze w tom listy naszom wypisannom przy tych cerkwiach założenia swiatoho Spasa y swiatoho Mikoly zostawili, ktoruiiu tot swiaszczennik toieh cerkwey Wawilo maiet spokojne derżaty, a wołost tuju zemlu y senożaty cerkownie niczym nie maiutsia ustopowaty y ne odymowaty, pod winoiu y klatwoiu anafiemny y na toie dalšmy tomu swiaszczenniku Wawilo tot nasz list wieczne y neporuszne pod naszymi pieczatni. Pisau w Bobruysku, lita Bożoho od Roźdestwa tysiac pięsetł szescedziestego, miesieca aulusta dwadziestego piątego dnia. Ktora to kopia funduszu za podaniem oney do akt jest do xiąg grodzkich wtta Nowogrodzkiego przyjeta y zapisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго градскаго суда За 1786 г. № 12570, л. 1917.

№ 64---1562 г. Октября 5 дня.

Заявление Мельничаго протопopa о. Давида объ убіеніи его сына Парфена въ домѣ Мельничаго мѣщанина Ивана Кобылака.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam XX post festum sanctae et individuae Trinitatis (anno Domini 1562) in praesentia generosi Stanislai Ivanowski, vicecapitanei Mielnicensis.

Thegosz dnia przisethwysy do urzędu zamkowego Mielniczkiego uczczywy y slachethny Dawid prothopopa Precyzszensky zalovalsie wiaką žalobą y placzliva na slawnyeh Jaczka Pyza posla mieszczkiego y Harassima Sacza Snieskowieza na then czas przy tem posle będączy strozamy oth pana burmistrza ym miasto poleczone w mocz. A tak jako wieczora wczoraysego syn moy Paraphin, będącz spokojny, посиell sobie na biessiadą do slawnego Ivana Kобылака mieszczanina Mielniczkiego y teyże stroży w domu thego Ivana Kобылака zabytho my syna thego Paraphina y z żywego uczyniono my marthwego, ktorogo v. m. raczis wydzicz, panie podsta roseczy, ze yesth zabythi y umarly, gdziesz bracją yego rodzony yeden niedorosli lath Misko rodzony brath niebosczyka stoy przy niem y wuyecznych 2 yeden Ivan, a drugi Lukasz Markowiczi, w kotorem them zabyczciu czynią vynnemy y obwyniaią w tey głowie niebosczyka Paraphina bratha swego czy bracia y ya s nymy thieh strozoff s poslem, ktorzi wyssey są napisany, s pomocznikami yeh, które ony liepiey wiedzą y znayą jako yesth pierwsy Jaczko Pysz possel miesczki, drugi Harassim, trzeci Sacz Snieskowiez y inieh wieliu, które ony liepiey wiedzą, które głowę zabythą y uczynienie zen z żywego martwego Paraphina popovyeza urzadz zamkowy wydzial y obwynionych w tey głowie slisial y będącz prossony kazal tho w xięgi zapisacz.

Изъ актовой книги Мельничаго градскаго суда за 1562—1578 г. № 10867, л. 16, 9, 16 об.

№ 65—1568 г. Юня 24 дня.

Ревизорскій листъ при обмѣрѣ королевскихъ владѣній Кобринскаго замна, съ данными о земельномъ надѣлѣ Грушевскаго причта.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот педдесят пятого, мца Генвара петнадцатого дня.

На роках судовыхъ земскихъ о Трехъ Королехъ святе римскомъ прыпалыхъ и судовъне у Берестю отправоваемыхъ, передъ нами Яномъ Казимеромъ Умлятовскимъ судью, Мартиномъ Александромъ Буховецкимъ подсудькомъ, а Андѣреемъ зъ Горбова Заранкомъ, на теперешние роки згодне обранымъ писаромъ, врадчиками судовыми земскими Берестейскими, постановившысе очевисто у суду панъ Владыславъ Рынелскій покладалъ и ку актыковагню подалъ ревизыю велиможного его млсти пана Дмитра Сапеги на речъ в ней нижей меновите выражоную, особомъ в той же ревизии помененымъ служащую, жедаячю, абы была прынята и до книгъ земскихъ Берестейскихъ уписана, которую уписуючы в слове до слова такъ се в собе маетъ.

З росказаня господара короля его млсти великого князя Жикгимонта Авъгуста Дмитрей Сопега, ревизоръ его кор. млсти на Подляну, а Грегорей Масалскій, подстаростий Кобринскій, отъ его млсти пна Станислава Довойна, старосты Пинского Кобринского, ознаямемъ, иж помераючы на волоки кгрунты гпдарские волости замку Кобринского, Городецкое, в селахъ кор. его млсти Подзимное в Березое Выслоку занято и померено у волоки сельъ помененыхъ и в застенки тыхъ сельъ земли земянъ гпдарскихъ повету Кобреньского спудныхъ пана Миколая Прунковича, а Еска Олехповича и иншыхъ Грушовского, которые черезъ мерника Флерыяна Раву достаточне суг зморкованы, за вывоженемъ подданныхъ кор. его млсти Грыня Илковича, Хведора

Грыневича, Конаха Якимовича, Васка Ильяшевича, Василя Яримоновича, на первомъ местцу у волокахъ Иловскихъ за Речыцою поля з павозы волокъ две, на другомъ местцу на томъ же урочыщу лесу моркговъ двадцатъ, на третьемъ местцу на Сосновомъ поля моркги тры, на четвертомъ местцу у волокахъ Березенскихъ надъ Постружку моркги чотыры, прутъ двадцатъ, на пятомъ местцу на Подлянисе моркги тры. прутъ десятъ, на шостомъ местцу на Одраномъ моркговъ дванадцатъ, на семомъ местцу на Охани моркговъ девятнадцатъ, прутовъ петнадцатъ, на осмомъ местцу на Середнемъ угле моркги тры, на девятомъ местцу у волокахъ Подзименскихъ Илницъ полъ и сеножатей моркговъ пятъ. на десятомъ местцу на Угелномъ поля и сеножатей моркговъ пятъ, прутовъ десятъ, на одиннадцатомъ местцу на Борку моркговъ двадцатъ девятъ, на дванадцатомъ местцу у Городнища поля и сеножати моркговъ десятъ, прутовъ петнадцатъ, на трынадцатомъ местцу на Вишневку моркговъ трыдцатъ семъ, прутовъ десятъ, на чотырнадцатомъ местцу в пущу кор. его млсти Кобринскую занято за болотомъ Иловскимъ на проходахъ моркговъ шестъ, прутовъ двадцатъ, за лавами волока одна, на Польшивню волока одна моркги тры, на Рожку моркги два, которыхъ всехъ земель у волоки занятыхъ сума волокъ девятъ, моркговъ двадцатъ два, прутовъ десятъ кгрунту подлого, за которые земли ихъ, у волоки занятые, дана имъ отмена землями имъ споручными, на первойъ земли попа Грушевскаго церковными, на первомъ местцу на Коняловце моркговъ семъ, прутовъ десятъ, на другомъ местцу на Залесе моркги тры, на третьемъ местцу у Верха моркговъ семъ, прутовъ десятъ, на четвертомъ местцу на Дворищахъ поповыхъ моркговъ семь, на пятомъ местцу на Тарнославе моркги тры. прутовъ десятъ, на шостомъ местцу на Боровце моркговъ пятъ, на семомъ местцу на Охани моркги два, прутовъ петнадцатъ, на осмомъ местцу на дворищу Стороневич моркговъ десятъ, на девятомъ местцу

на Язвинах моркгъ один, на десятом местцу на Дубровах волок две, моркгов два, а землями подданных гшдарских Березиенских и Грушовских на одинадцатом местцу на Дворищах кролевскихъ моркгов двадцат чотыры, на дванадцатомъ местцу на Варшавомъ полю моркгов сорокъ пять, на тринадцатомъ местцу на Медекшыномъ полю моркговъ один, на чотырнадцатомъ местцу на Круглицы моркги тры, на петнадцатомъ местцу на Ляховъщызне моркгъ один, на шестнадцатомъ местцу на Кривули моркговъ трыдцат шест, прutowъ двадцат, на семнадцатомъ местцу где Ключниковичи седили, на Великомъ Полю и на Пещатце волока одна, моркговъ двадцат пят, прutowъ двадцат, на осмнадцатомъ местцу на Волчомъ моркгъ один, прutowъ двадцат, на деветнадцатомъ местцу на Новинъце Олекшичы моркгъ один, прutowъ десят, на двадцатомъ местцу на Задней Новинъце моркгъ один, на двадцат первомъ местцу подле боку волок села Подзименскаго у Мостиць моркговъ петнадцат, на двадцат второмъ местцу на Копыловце моркговъ чотыры, на двадцат третьемъ местцу на Шкочысе двох нивокъ моркговъ десят, а землями бояр Воротыньскых за позволенем их, за которое на иномъ местцу отмену себе взяли на двадцат четвертомъ местцу на Выбраномъ моркговъ два, прutowъ двадцатъ, на двадцат пятомъ местцу на Копыловце моркги чотыры, которыхъ всехъ земля в отмене им даныхъ сума волокъ десят, моркговъ чотырнадцат, прutowъ петнадцат кгрунтъу подлого, што ест имъ заведено и подано. Прычына, ижъ им дано на звышъ моркговъ двадцат два, прutowъ пят, то для того, ижъ в нихъ взято лепшый кгрунт, а отмена горниъ им дана и для того, ижъ тежъ люде ихъ з домами своими з Ыловска до Грушова за милю зносятся мают. А што се дотычетъ болотъ, где паны Миколай и Еско з стародавнана уступъ мають на Борках, в Подзимъным, под Сутескою, у Паричове, у Могил-

ку и въ Вишневу, а въ Кропивнѣ и за Млынищами в Березинах, на тыхъ урочыщах, где имъ первой уступъ былъ, и тепер они в болота по стародавньому уступъ мети мают, толко в сеножати поплавыные не маютсе вступовати, бо имъ за вси поплавыные сеножати отмена ест дана. И на тую отмену дали есмо имъ сесъ листь з нашими печатми, которому и мерникъ Флорыянъ Рава печат свою прыложил. Писан у Городцы, лета Бжого нароженя тисеча пятсот шестдесят третьего, мца июня двадцат четвертого дня. Который же то листъ ревизорский черезъ особу вышъ мененую ку актыкованю поданыи до книгъ земскихъ справъ вечыстыхъ восводства Берестейскаго ест прынят и уписанъ.

Пзъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1655—1678 годы, № 7373, л. 133—135.

№ 66—1588 г. Юля 12 дня.

Документы, относящiеся къ основанiю Пре-
чистенской церкви въ гор. Дрогичинъ.

Positio actorum terrestrium celebrata in Drohiczyn feria secunda post dominicam Invoceavit proxima, anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo per generosum Joannem Kosinski notarium nec non nobilem Simonem Rzewuski, Antonium Swinarski camerarios terrestres Drohicienses.

Litterae super fundos ecclesiae Precistey Drohiciensis.

Veniens personaliter ad officium praesens terrestre Drohicense famatus Joannes Juchnowicz, civis Drohicensis, reproduxit litteras varias, idiomate rutenico, quam lacio (latino?) scriptas, unasquidem pieae memoriae olim Sigismundi Augusti cum suscriptione manus et sigillo Magni Du-

catus Lituaniae, alteras vero praesentis sacrae regiae majestatis cum subscriptione simile manus et sigillo R. Poloniae, tunc alias varias literas autenticas super fundos ad ecclesiam sanctae Przechystey in civitate Drohicensi sitae pertinentis, per reges Poloniae eidem ecclesiae antiquitus condonatas, petere easdem actis praesentibus ingrossari admitti. Et officium praesens terrestre Drohicense visis ejusmodi literis salvis, sanis et in nullo viciatis autenticis, susceptis actis praesentibus ingrossari et inscribi admisit, quarum tenor sequitur talis.

Жигимонт Август, Божю млстю корол Польский, великий княз Литовский, Русский, Прусский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянтский, и иныхъ.

Подчасому нашему великого князтва Литовского, старосте Дорогицкому пану Миколаю Кишъце, а дворанину нашему Дмитрию Сопезе. Приходил до нас попь церкви святой Пречистой з Дорогичина Мартиян, жалуючи о том, штож дей ты, Сопега, становячи померу волочную в месте и в волости нашей Дорогицкой, церковь святой Пречистой, которая в месте Дорогичине есть, з оногo мeсцa, на котором от немалого часу стоит и домъ его на той же земли церковной стоячий, на инъшое местце переселивати кажешъ, и земли Рогавецкие, з давных часовъ ку оной церкви наданные, лежащие межн землею земенина нашего Дорогицкаго Станислава Издебскаго, которая дей в померу волочную не зайдетъ, розробленую и погноями навожоную, у него дей взяти, а ему на инъшомъ местцу дати хочешъ, ку шкоде его немалой, и бил нам чолом, абыхмо оное церкви и дому его на иншое местце переселивати, такъ теж и тое земли, здавна ку той церкви наданое, от него отнимати не казали, о чемъ же и твоя млсть, пане подъчаший, за ним просячи, писал. А про то приказуемъ тобѣ, Сопега, штобы еси той церкви и дому его на инъшое местце переселивати не ка-

зал. А што ся дотычет о землю, ку оной церкви наданую, ино если в померу волокъ наших оная земля его не зайдетъ, и ты бы з оной земли его не рушал и в том во всемъ ему покой дал и некоторое трудности ему в том не задавал, а особливе штобы твоя млсть, пане подчаший, того попа в обороне своей маючы, его ото всех кривдъ боронил и яко той церкви и дому его на иншое местце переселивати не казал, такъ теж и земли, ку той церкви наданое, если в померу волокъ наших не зайдетъ, у него отнимати не допускать. Писан у Вилни лега Бож. Нарож. тысяча пятьсотъ шестдесятъ третего, мца Июля второгонадцать дня. Sigismundus Augustus Rex . . Остафей Волович мар. дворный. подскарбий земский.

З росказанья гдря короля его млсти и великого князя Жигимонта Августа, Дмитрей Федорович Сопега, ревизоръ его кр. млти на Подлянскую, а со мною был панъ Юрий Лазовский, подстаростий Дорогицкии, велможного пана его млсти пана Миколая Кишъки, подчасого великого князтва Литовского, старосты Дорогицкого. Ознаймуемъ тым нашимъ квитом, иж будучи намъ на поставленую платов и пожитковъ у волости замъку его кр. мл. Дорогицкого, в селе Рогавце, которыхъ дви волоки земли з давных часовъ держалъ Мартиянъ Лучичъ, попь Пречистенский места его кр. млсти Дорогицкого, на церковь святой Пречистой вольными, на которыхъ двѣ волоки земли и лист с подписью руки властной гдрьской маєт, с которыхъ двухъ волокъ жадныхъ платовъ ани повинностей онъ до замку его кр. мл. николи не чинил, гдежъ и тепер з новой помери при том же селе Рогавце в коню волокъ крайнего поля дали есмо тому Мартияну Лучичу, попу Пречистенскому, куъ земли, в которомъ волокъ двѣ поля и сеножати, а на приседеле и огород морквожь чотыри, которыхъ двухъ волокъ и чотырохъ морквожь граница, почыпается

от коньцов волокъ третего поля, а з двух сторон от границы пна Издебского, з четвертой стороны от застенку, который зостал в концу волокъ тогож третего поля; маеть тотъ Мартиянъ Лучичъ, попь Пречистенский, тот куть земли в тыхъ границахъ вышей писаныхъ ведле лгсту гдрьскаго держати и вживати, а з нихъ некоторыхъ платовъ и повинностей полнити не маеть, только за гдря и пановъ радъ ихъ млсти и всихъ хрестиян ведле закону греческаго его святой млти просити, патера даромъ учити у церкви, дети крестити, венчати и мертвыхъ до гробу проводити маеть водле приказаня его святой мл. И на то есмо ему дали тотъ нашъ квитъ подъ нашими печатями. Писанъ в Дорогичине лет. Бож. Нарож. дѣ шестдѣсять третего, мѣца Сентябра осмого дня.

Stephanus Dei gratia Rex Poloniae, magnus dux Lituaniae, Russiae, Prussiae, Masouiae, Samogitiae Livoniaeque etc. princeps Transilvaniae.

Magnifico Nicolao Kisska, a Cziechownik, palatino Podlachiae, capitaneo nostro Drohiciensi et Bielscensi, sincere nobis dilecto, in absentia eius vice capitaneo Drohiciensi gratiam nostram regiam. Magnifice, sincere nobis dilecte. Conquestus est graviter apud nos deutos Sak Popowicz ecclesiae ritus greci seu rutenici Beatae Mariae Virginis, vulgo Przechystey, in civitate nostra Drohiciensi minister, sinceritatem tuam aedes certas atque agros ad ecclesiam suam praedictam antiquitus pertinentes, quorum in usu continuo et interrupto, a praedecessoribus usque suis fuerit, praeter ius et aequum ademisse, eoque nomine sinceritatem tuam saepius requisitam eas deoccupare et restituere illi hactenus noluisse magno cum praeeiudicio et damno ipsius, tum rei suae ecclesiasticae. Idemque eiusmodi bona ad ecclesiam suam semper antiquitus pertinuisse certis documentis nobis

deducendo, supplicavit nobis autoritate nostra de remedio iustitiae opportuno sibi clementer provideri. Proinde nos aequum esse censentes, ut unicuique, maxime vero ecclesiis, quod suum est, reddatur, mandamus serio sinceritati tuae, ut bona suprascripta, si quidem eae ecclesiae memoratae ritus greci seu rutenici fuisse, et ad ministros eius semper pertinuisse constet, dicto conquerenti restituat et deoccupet ac in possessione eorundem quieta et pacifica ipsum et successores eius deinceps conservet conservarique omnino ab aliis faciat omnem de se eo nomine apud nos in posterum conquerendi occasionem praecidens factura, pro gratia nostra et debito officii sui. Datum Varssaviae in conventionione generali regni die mensis Decembris XV anno Domini MDLXXIX, regni vero nostri anno quarto. Stephanus Rex spt.

Actum in castro Drohiciensi sub celebratione terminorum quaerellarum feria secunda post festum Circumcisionis Christi proxima anno Domini 1580 coram officio capitaneali generoso Matia Pobikrowski vicecapitaneo castrensi Drohiciensi.

Generosus Matias Pobikrowski, vicecapitaneus Drohiciensis, qui ad suscipiendum actum praesentem locum officii sui nobili Ioanni Saczko subdelegavit, qui hoc unus in se assumisse recognovit coram eodem officio subdelegato et actis praesentibus Drohiciensibus castrensibus personaliter comparando, habendo circa latus suum nobiles Paulum Piotrowski, Simonem Łopuski—ministeriales terrestres Drohicenses, nec non Stanislaum Luniewski, Casparum, Laurentium Łopuskie hic idem astantes sibi in evidenti testimonium adhibitos, palam publiceque recognovit, quia devotum Sak, poponem ecclesiae ritus greci sive rutenici in duos mansos agri inter bona Sytki et Buiaki, dictos Dworzecz, ex antiquo ac per praedecessores ad eam ecclesiam Beatae Mariae Virginis, vulgo Przechystey, in oppido Drohiciensi sitam legatos et pertinentes, in quo-

rum continua possessione a praedecessoribus suis extiterat, ibidem condescendo juxta mandatum et literas S. R. maiestatis in praemissis ad loci capitaneum seu ipsius vicegerentem missas cum ne (xibus?) documentis literariis antiquis verum et attestatione multorum incolarum collateralium in aetate provectorum, videlicet villae Rogawka id deductum est a praedecessoribus et S. R. maiestatem id fundatum esse ad eam ecclesiam in locum decimae propter obsequia et ceremonia ecclesiastica, ob eum fortiter intromisit et possessionem pacificam realiter et in effectu contulit. De quo eam suam fidem fecit relationem cum attestatione ministerialium et nobilium. Ex actis castrensis Drohiciensibus sub sigillo capitali rescriptum.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi actibusque praesentibus honorabilis Sak presbiter ecclesiae Beatae Mariae Virginis, vulgo Przycystey in civitate Drohiciensi, sanus mente et corpore existens, non compulsus nec coactus, sed animo bene deliberato, palam publiceque recognovit, quia famato Joanni Juchnowicz, civi Drohiciensi, fratri suo, totalem et integram medietatem fundorum Dworzecz, ad ecclesiam Sancti Przycystey ex antiquo pertinentium et per reges Poloniae antiquitus fundatorum prout in se habitur, cum aedificiis, cum totali ipsius medietatis praedictae sortis hereditate ac cum omni jure, dominio, proprietate, propinquitate tituloque hereditario omnibusque et singulis utilitatibus, fructibus, proventibus ex eadem medietate totalium bonorum mobilium et immobilium provenientibus, nihil pro se et suis successoribus reservando, sed prout solus tenuit, habuit et possidebat, pura ac sincera donatione dedit, donavit et resignavit perpetue et in aevum, totumque ius suum totumque dominium super medietatem praedictorum bonorum pertinentem in eundem Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos transfundit perpetue

et in aevum per ipsum Joannem Juchnowicz et ipsius successores legitimos praedictam medietatem totalem bonorum praefactorum tenendam, habendam perpetuis temporibus possidendam ad ususque suos et suorum successorum beneplacitos convertendam. Et iam exnunc eidem Joanni praedictus Sak pop in praedictam medietatem bonorum realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per praekonem terrestrem, quem sibi elegerit, dat et admittit praesentibus.

Comparens personaliter coram officio praesenti terrestri Drohiciensi nobilis Simon Lopuski, ministerialis terrestris Drohiciensis palam recognovit, quia famatum Joannem Juchnowicz, civem Drohiciensem, in medietatem totalem et integram tam mobilium quam immobilium fundorum Dworzecz ad ecclesiam Drohiciensem vulgo Przycystey pertinentem, eidem per honorabilem Sak, parochum eiusdem ecclesiae, perpetuo donatum, cum duobus nobilibus Casparo Lopuski et Stanislaw Lubowiczki ad fundum illum condescendo realiter intromisit, possessionem contulit, quam nemo impugnavit, imo est libere admissa.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго земскаго суда за 1580 г., № 10097, л. 1. 419—22.

№ 67—1585 г. Марта 30 дня.

Дарственная запись на Печейновскій Садъ въ г. Дрогичинь отъ Ивана Карповича Пречистенскому священнику о. Мартіану.

Demissio (h)orti Pieczeikowski pop Pieczeikovski (Przcziski).

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Laetare anno Domini 1565, in praesentia generosi Bartolomaei Zichorski, aulici s. r. ma-

iestatis, advocati Drohicensis ac famatis viris Francisci Drevnovicz, Leonardi Zak, Joannis Rostek, Andrea Vardacz, Joanne Kuchta, Szienkone Buslovka scabinis juratis.

Comparens personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famatus Ivan Karpievicz, filius Annac relictæ olim Karp popovicz, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo deliberato palam et per expressum recognovit, quia (h)ortum Pieczaikovski dictum, iacentem penes viam eundo ad montem Koncovska et penes Raczko areæ situm, ita latum, longum circumfententialemque, prout se in suis metis et limitibus extenditur, demisit in sex sexagenis grossorum numeri polonicalis, prout eundem (h)ortum olim mater ipsius Karp popowicz legavit testamento, nec non et medietatem areæ cum aedificiis dictam Mielieszinska erga domum Jacko et penes Onaczko sartorum et penes Aliexusko aream ita late, longe, circumferencialiterque, prout se præfata medietas areæ in suis metis et limitibus extenditur et prout eam medietatem areæ solus tenuit, habuit, possidebat post matrem suam Annam perpetuo et in ævum voceque irrevocabili pura ac sincera donatione dedit, donavit, datque et donat famato ac honorabili Martian pop Przechizki ipsiusque legitimis successoribus per ipsum ex nunc præfatum (h)ortum demissum et medietatem areæ cum aedificiis donatis tenendas, habendas, perpetuo possidendas ad ususque suos et suorum legitimorum successorum beneplacitos convertendas, dando ipsi exnunc realem intromissionem et actualem possessionem in ortum demissum et medietatem areæ donatæ ac aedificia realem intromissionem per officium domini advocati scabinos Franciscum Drevnovicz, Leonardum Zak, Joannem Rostek ac praeconem Marcum, qui recognoverunt, quia præfatum Martianum, pop Przechizki, intromiserunt in ortum demissum et medietatem areæ

et aedificiorum donatorum. Quam intromissionem famatus Ivan Karpievicz admisit et nemo impugnavit. Super...

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10523, л. 101.

№ 68—1566 г. Марта 1 дня.

Соглашение по вопросу о земельных участкахъ между священникомъ Дрогичинской Пречистенской церкви о. Мартіаномъ и дѣтьми Юхны.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczyn feria sexta ante dominicam Juvocavit coram famatis viris Calixto Drevnovicz, viceadvocato, Leonardo Zak, Andrea Suchai, Ivan Kuchta, Szienko Buslovka, Dominico Bloch, Bartolomeo Boratinski, Gabriele Jarosovicz anno 1566.

Concordia pop Przechizki cum pueris Juchno.

Comparentes personaliter coram iudicio bannito et actis scabinalibus Drohicensibus famati:—Oxinia uxor providi Pauli de Smarklivicze cum consensu mariti sui hieidem astantis et ad infrascripta consentientis, nec non Marina relictæ Nestor cum consensu filii sui Vavrin, cives Drohicenses ex una, et pop Marcian Przechizki ex altera partibus, in Drohiczin possessionem habentes, palam recognoverunt concordiam talem inter se fecisse in hunc modum: quia præfata Oxinia et Marina domum suam et aream, sitam penes aream Luchovsko ex una et penes Moskvicz Jaczko ex altera partibus, perpetuo cum aedificiis, quæ super ipsos spectant miserunt in possessionem prædicto pop Przechizki. exceptis sortibus puerorum olim famati Juchno, quas sortes puerorum tutor providus Paulus de Smarklivicze misit præfato pop Marciano Przechizki ad annos præfatorum puerorum. Et

praedictus pop Marczian praefatis Oxiniae et Marinae et filio Vovrin misit sortem in orto Piecziekowski monte Hranczowska sitam, a Ivano Karpievicz habitam et empto pro sex sexagenis grossorum, et dimisit ipsis dimidiam *) sexagen. gross. Et ipsae tenebunt ipsi dare dimidiam quartum sexagen. gross., prout Marina cum filio suo summam coram iudicio, quae ipsam spectabat persolvit, quas Marcian quietavit, ipsisque in orto sortem ipsos spectantem in possessionem misit per officium domini advocati scabinos Gabrielem Jarosovicz, Bartolomeum Boratinski ac praeconem Ilko Kuzik. Nihilominus Marina cum filio suo Vavrin donaverunt aedificiis in horto praefato Piecziekovski existentibus et intromissionem admiserunt. Et hicidem scabini praefati comparentes coram iudicio recognoverunt, quia intro-miserunt pop Marcianum in sortem ipsius in domo demissas per famatam Oxiniam et Marinam ac filium ipsius Vavrin, nec non ipsam Oxiniam ac Marinam et filium ipsius Vavrin in sortes ipsorum demissas in orto Piecziekovski et partes nominatae libere admiserunt et nemo impugnavit. Super quod memoriale iudicio solutum est.

Изъ актовъ книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г., № 10523, л. 109, 110, 111 об.

№ 89—1567 г. Марта 20 дня.

Фундушевая запись подскарбія дворнаго, писаря в. к. Литовскаго Лаврина Войны на двѣ волоки земли и плацъ въ м. Погостѣ на церковь Погосскую.

Akt listu p. Ławryna Woyny oucom Pohoskim danego.

Лета отъ нароженя Сына Бжого тисеча шестсотъ шестдесятъ осмого, мца июля трыдцатаго дня.

*) Здѣсь слово не разобрано.

На враде кгородскомъ в замку гдарскомъ Пинскомъ, передо мною Александромъ Бушковъскимъ, подстаростымъ Пинскимъ, од велможного его млсти пана Яна Кароля Млоцкого, Пинского, Гелметского старосты установленымъ, постановившысе очевидно в Бозе велешый отецъ Михайло Шеметилловичъ, священникъ церкви местечка его кор. млсти Погоское, подаль ку активованю до книгъ кгородскихъ Пинскихъ для впелякое потребы и згубы листъ святобливое памяти его млсти пана Лаврына Войны подскарбего дворного и писара вел. княз. Лит., старосты Пинского, державцы Олыцкого и Квасовского, священникомъ Погоскимъ даный и служащий в речы нижей в немъ выраженой, в тые слова писаныи: Лаврынъ Война, подскарбий дворный и писар великого князтва Литовского, староста Пинский, державца Олыцкий и Квасовский, озапную симъ моимъ листомъ, ижъ чынечы мне постановене в местечку гдарскомъ Погоскомъ, далемъ две волоки земли тамъ же межы волоками мескими Погоскими, то есть подле волоки подданого гдарского Яцка Кобызевича з одное стороны, а полволоки, которую прыняли подданыежъ его кор. млсти Матфей Скубович, а Фурсу з другое стороны и к тому пляцъ в томъ же местечку Погосте у вулицы, которая идетъ з рынку ку рече, на которомъ до сего часу попъ Погоский подаваня замку Пинского Вакула Потапович мешкаетъ, томужъ попу Погоскому ку церкви Погоской подаваня замку Пинского. Маеть попъ Погоский Вакула Потапович тые две волоки пры месте Погоскомъ такъже и плацъ в Погосте вышей писаныи держати и вжывати и всякие пожытки оттолъ себе привлащати, никоторого плату до скарбу его кор. млсти з тыхъ двохъ волокъ и с пляцу не даючы и жадныхъ повинностей неполнечы, толко водле повинности своее завше Бога за гдра короля его млсти и за все христіянство просити будетъ повиненъ. И на

том ему далъ сес мой листъ з моею печатю. Писанъ у Пиньску року семъдесятъ пятого, мца марца двадцатого дня. Который листъ за поданьемъ его до книгъ кргодскихъ Пинскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1668 г. № 13020, л. 638.

№ 70—1567 г. Апрелья 11 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ Аксины. Смарилевскій Пречистенскому священнику о. Мартіану въ г. Дрогичинѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta post dominicam Conductus Paschæ anno Domini 1567 coram famatis viris Calixtio Drevnovicz viceadvocato, Adamo sartore, Dominico Bloch, Gabriele pellifice, Nicolao Borathinski, Ivano Moskviczin, Ivano Kuchta, Szienko Buslovka scabinis juratis.

Vendicio pop Marciano.

Comparens personaliter coram judicio et actis scabinalibus Drohicensibus famata Oximia uxor f. Smarklewski, sana mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia devolutionem suam ipsam post Karp fratrem in arcis, ortis, campis, pratis spectantem, in Drohiczin sitam, nihil pro se reservando, perpetue et in ævum vendidit famato pop Marciano, fratri suo germano, pro novem sexagenis grossorum tenere, habere, cum omni jure, dominio, proprietate tituloque hæreditario ita, sicut sola tenuit, habuit et possedit et perpetuo possidere ad ususque suos suorumque successorum convertere, admittendo eidem exnunc intromissionem et actualem possessionem per scabinos et præconem Chwiedko in dictam devolutionem, qui recognoverunt, quia intromi-

serunt et prædicta Oxinia libere admisit et nemo impugnavit. Super quod memoriale etc.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1554—1573 г. № 10523, л. 144, 148 об.

№ 71—1567 г. Юля 12 дня.

Добровольная едѣлка Пречистенскаго священника въ г. Мельникѣ съ мѣстными «млынарями» о покупке сѣножати.

Actum in castro Mielnicensi sabbato post festum sancti Procopij proximo in praesentia generosi Bartolomei Voyno vicecapitanei Mielnicensis anno 1567.

Mielnyk pop Przeczisky cum molendinatoribus.

Pop Przecziski s Mielnyka zalowalssia na mlinarze krolewskie na ymya Reczka y na Woythka s Myelnyka y s Kleparzow, ysz ony kupily ssianoziacz u yego czasnyka, popa Woszkzrzesienskiego, za talar, do ktorey ssianozaczy ja jako blissi gotofem jem pyenyadze odloszicz y theras je odkladam. A mlinarze powiedzieli: niewinniszmy thech pienyadzi bracz, boszmy tho dobrze kupily, a wsakoss niechay nam nath tha ssumma czteri grosse polepssi. Jakosz y polepssil jem, y s tem odesly przecz.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за № 10891, л. 15.

№ 72—1568 г. Юня 25 дня.

Грамота кор. Сигизмунда Августа I съ наданьемъ фондуша Спасной церкви въ с. Жолкиняхъ, Пин. пов.

Akt przywileju najasnieyszego krola Zygmunta Augusta na cerkiew Zolkinska.

Лета от нароженя Сына Божого тисча шестсот семидесят девятого, мца мая десятого дня.

На вrade кгородском Пинском, передо мною Станиславом Казимером Токарским, подстолиим и подстаростим Янским, от велможного его милости пна Яна Кароля на Долску Долского, подчапного вел. княз. Лит., старосты Пинского уставовленным, постановившысе очевисто велебный отец Савин Короткович, прeзбитер церкви Жолкинское, покладал и ку активовано до книг кгородских Пинских лист привилей святобливие памяти короля его млсти полского Жикгьмунта Августа на добра до церкви Жолкинское наданые служачый, которого я врад припявши и читаного выслухавши, до книг кгородских повету Пинского уписат есмо велел, который слово в слово так се в себе мает:

Жикгимонтъ Август, Божю млсти корол Полский, вел. княз Лит., Руский, Пруский, Жомойтский, Мазовецкий, Лифлянский и ипныхъ. Ознаймусем сим нашим листом: бил нам чолом свещеник церкви святого Спаса з села замку шшого Пинского з Жолкини Семена и покладал перед нами лист посланцов наших, то ест пана Станислава Фалчевского, в он час будучого старосты Пинского, Архидякона Варшавского, кустоша Виленского, писара нашего скарбного князя Яна Маковецкого, а дворанина нашего Павла Тура недавно зошлого, а войского Кобринского Макара Мартиновича, которые от нас будучи зослани ревизорми там до замку шшого Пинского земли его церковное, которое вымерено и выморковано там при том же селе Жолкиню волоку одну, моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один некоторого плату на нас не становили и от него брати и правити того не казали до воли и ласки шшого, для чого он бил нам чолом, абыхмо при той земли его зоставили и зуполна двох волок, чого еще водле тое помери не доставает, ему

кгрунту шшого оногo в том селе на тую церков придали к тому, шго з вечного держляня ку той церкве дерево бортное мети и сеножати на болотех и по дубровах свещеником оное церкви. еполне з поддаными нашими оногo села Жолкинского, косити волно бывало, жобыхмо при том его зоставили и то все листомъ нашим на тую церковь утвердили вечне. Но яко есмо звыкли надалия костелов або церквей Божих уповняти. так з ласки нашео господарское тую помененую землю, с котороо оные вышпей речоные посланцы и ревизоры напш плату некоторого на нас не становили и котороо вымерено и выморковано волоку одну и моркгов деветнадцат и прutow двадцат и один, и к тому чого еще не доставает двух волок, яко есмо везде ку таковым церквам давати звыкли. то ест моркговъ десет и прutow девет кгрунту дубровного, на пашню годного, при том селе Жолкинском также и дерево бортное, яко з стародавна свещеники тамочные ку той церкви его там уживали, потому ж и сеножати на болотех и дубровах, где и подданые наши люди села Жолкинского косят, на оную церков Святого Спаса у селе Жолкинском надали есмо и сим листом нашим надаем и потвержаем ку выживению и выхованию ему самому и веъмь по нем будучим свещеником тамочным на вечные часы, — мает тот свещеник Семень и веъмь на потом будучие свещеники тое церкви Святого Спаса, у селе Жолкинском, яко тое земли помененое, через посланцов и ревизоров наших вышпей описаных при той церкви зоставленое. так и остатка двух волок, то ест десети моркговъ и девети прutowъ кгрунту дубровного, на пашню годного, ку оной земли его первой споруч, выробивши и вычиливши. также дерева бортного и сеножатеи на болоте и на дуброве, где и подданые наши люди села тамочного косят, держати и уживати вечными часы. I на то дали есмо до тое церкви Святого Спаса

в селе Жолкинском священнику Семену и всѣм на потом будущим священником тамочним сес наш лист съ подписом руки нашею гндарское и з ншою печатю. Писан у Городни лѣта Божого нароженя тысяча пятсот шестдесят осмого, мца юня двадцат пятого дня. У того листу привилею печат вел. княз. Лит. притиснена ест. а подписе рукъ тыми словы: Sigismundus Awgustus Rex XLT. Лаврин Война подскарбий дворный и писар. Который же тот привилей, за поданем его через особу верху мененую, до книг гродских Пинских ест уписан.

Изъ актовъ книги Пинскаго продекаго суда за 1679 г., № 13027 л. 301.

№ 78—1569 г. Августа 10 дня.

Замѣнный листъ на землю Воскресенской церкви въ с. Красносельѣ, подъ названіемъ «Вилдунковщина».

Akt dokumentu zamiennego J. W. Im. p. Oginskiemu Kasztelanowi Trockiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset piędziesiąt wtorego, mca Julij czwartego dnia.

Na urządzie J. K. mci grodzkim Minskim, przedemną Kazimierzem Mikołajem Święcickim, oboznym y podstaroscin sądowym W. Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa z Rogala Iwanowskiego sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Im. P. Franciszek Szolkowski, mieczni. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał zamienny zapis od Im. p. Jana Rajewskiego, namiesnika Krasnosielskiego w Bogu Wieleb. Ofanasu Korotkiemu, Swieszczennikowi Woskresienia Chrystusowego Krasnosielskiemu na rzecz w nim wyrażoną dany, po rusku pisany bez podpisu będący, ad praesens in rem et partem J. W. Im. p. Taldeusza z Kozielska Oginskiego, Kasztelana Trockiego, Ozmianskiego sądowego, Przewal-

skiego, Babylickiego etc. starosty służący y należący, który zapis z ruskiego na polskie pismo exponowany wpisując w księgi de tenore sequenti, tak sie w sobie ma:

Ja Iwan Rajewski, namiesnik Krasnosielski, buduczy na tot czas na miestcy ieho miłości p. moieho kniazia Szezfwna Andrejewicza Zbarazskoho, wojewody Trockoho, derżawcy Krasnosielskoho, czyniu iawnno tym moim listom, iż wziął iesmi zemlu cerkownuju Woskrysenskuju, kotoraja była dana zdawnych czasow na cerkow na Woskrysenie Chrystowo od ziemenina hospodarskoho pana Feleryjana Matyasowicza Wildunka, kotoraja y uroczyszczom prozywajemaja Wildunykowszczyzna, między zemlami z odnoje storony zemli Radoszkowskich poddanych Dubonosowicz, z druhoego boku zemli Desnianskich poddanych kniazia Wiszniewieckoho, koncom ku zemli pana Olechna Dekhenia, zemenina hospodarskoho, a druhim koncom ku zastenku zemli Krasnosielskoie,—tuju cerkownoiu zemlu oddał iesmi u odmenu panu Olechnu Dekheniu. zemeninu hospodarskomu, morgow dwadcat piat gruntu dobroho, a za to oddał iesmi ofmenu swieszczenniku Krasnosielskomu Ofanasiu Iwanowiczu Korotkomu na cerkow na Woskrysene Chrystowo zastenok zemli Krasnosielskoie, u koncy paszni dwornoie, bokom podle steny od sznura Stanka Domanowicz, poddanoho Krasnosielskoho, drugim bokom ku zastenku zemli cerkownoie z tohoż swieszczennika Krasnosielskoho Woskrysenskoj Ofwonasija Iwanowicza morgow dwadcat sem, prutow sem gruntu takowohoż, iako y ieho zemla, a iż se bolsz naddało nad ieho zemlu morgi dwa a prutow sem, ino dla toie przyczyny, iż to zemla cerkownaja iest otczynnaja zeczystaja, nadanaja na cerkow od toho zemenina hospodarskoho pana Feleryjana Wildunka. I na to ja dał swieszczenniku Krasnosielskomu Woskrysenskomu Ofwonasiju Iwanowiczu Korotkomu ses moy list pod moieiu peczatu. Pisan u Krasnom Siele leta Bożoho narozenia tysieczna

piatsot szeszdiesiat dewiataho, mca Augusta desiatoho dnia. U tego dokumentu znak byley pieczęci nayduiesie. Ktory to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich Minskich przyięty y wpisany.

Изъ актовѣй книги Минскаго градскаго суда за 1752—1757 годы № 11800, л. 119.

№ 74—1571 г. Юня 14 дня.

Купчая крѣпость, по которой священник Ильинской церкви въ с. Гриневичахъ о Феодоръ Яцковичъ купилъ въ томъ же селѣ „дворище“ со всякимъ поселеньемъ у зем. Мацковича.

Sub positione feria secunda post Invo-cavit anno Domini 1590.

Hryniewiczze. Literarum ingrossatio.

Veniens ad officium praesens terrae Bielscensis nobilis Chwiedor Hryniewicz-ki obtulit literas emptionis, tenoris infra-scripti, rutenico idiomate scriptas, sigillis tribus nobilium infrascriptorum absque subscriptione manuum bene notario communitas, salvas omnique vitio carentes, petens illas ob robur firmitus obtinendi in praesentia acta terrestria officii ex admis-sione inducendas. Quibus officium praesens revisis et perlectis petitionique illius, uti licitae et consonae annuendo, in praesentia acta induci admittit tenere tali.

Ja Łazko Maczkiewicz y z żoną moją Hanną y z synem naszym Ławrynem, ziemianie hrskie powiatu Bielskiego, przessądu Branskiego ziemstwa, wyznawa-my sami na siebie tym naszym listem, komu tego potrzeba będzie wiedzieć i czytając słysząc niniejszem y potym będącem y nie s przypużenia ani z ludzkicy namowy, będąc zdrowo na czelie y czatym zupełnem rozumem, po swoiey dobrej woli przedalyessmy ziemie swoiey włosney, niczem nikomu nie pienney, wol-

ney oyczyny dworzyszcze, leżące przy imieniu ziemskim w Hryniewiczach s possielieniem wssiakiem y horozami podle wigonu malego, obmiedze miszczekwoey, a po drugiey stronie od miedze Sziiothkowiez ziemian hospodarskich Hryniewicz-kich, a wzdlusz począwszy od miedze Zienkowcy aż po dorohu, tak długo i szero-roko, jako się to dworzyszcze w sobie ma, ze wssiem na wssie, nie zostawując sobie niczego ani ruszając ni yednego kola, a tho iessmy przedali swiesszczenniku Illynskiemu, ziemianinu hospodarskiemu w Hryniewiczach, oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom i potomkom ych wiecznie, na wieki y nieporuszenie od rodu naszego bliskiego i daliego, za pewną sumnę piędędy, za osmdziesiath groszy litewskiey monety, po dziessiaciu białych w grosz. Wolen swiesszczennik Yllinski ocziecz Ffiedor, żona, dzieci i potomki ych tho ych siedlische spokojnie ode mnie Łazka, żony, dzieci i potomkow moich w pokoyu wiecznie miecz, dzierzac, y uży-wać, y przedać, darowac y mieniacz, ku pożytku swojemu obrocicz, jako swoye włosne. A gdyby kto z rodu naszego yakaż przekazę chcąc bliskością do tego przyszcz swiesszczenniku, żonie, dzieciom i potomkom ich miał odkład czynić, taki uporny powinien będzie na urząd ziemski sąd na then czas będącemu trzy grzywny winy zaplaczicz, a stronie poruszoney szese złotych dać y zaplaczic ma, a zapisu moiego nieporuszenie zlamac nie może. siedlischeza tego doydz nie może. A te winy wwiierzchu napisane za występ swoy powinien placzic będzie. A przy tem byli ludzie dobrzy i themu dobrze swiadomi Michaylo Onissiewicz, Sienko Tythowicz, ziemianie hrskie Hryniewiczkie, sędzie obapolni. A dla lepszey twardosci tego wiecznie nieporusznego listu naszego pro-silem Jehm pana Jaczka Wassiliewicz Ostrynskiego, a Michayla Prokopowicz, ziemian hrskich Hryniewiczkich, o przy-łożenie pieczęci. Jeh m. na prozbę moję uczynili, pieczęci swoje przyložyl. ku the-

mu moiemu wiecznie nieporusznemu listu. Y na tho ya Łazko Maczkiewicz, żona, dzieci i potomki nasze swieszczeniku Jllinskiemu oyczu Chwiedoru Jaczkowicz, żenie, dzieciom y potomkom ich dali then nasz list wiecznie y s pieczęzmi ich mleci ziemian hrdskich, wyżey napissanych, a przy ich m. za prozbą naszą y then dyiak, który then list nasz pissal, za rozkazaniem naszym pieczęć swoję niżej ich mleci przyłożył y rękę podpisał. Pissan u Bielsku. Liath Bożych od Narodzenia Christusa tyssiaca piaczsoth siedmdziesiąt pierwego, miessiąca Junia czieczwiertynaczecz dzien. Chwiedor Wassiliewicz Chmarzycz dyiak miasta Bielskiego pisał.

Изъ актовой книги Вѣльскаго земскаго суда № 9138, л. 267, 293.

№ 75—1571 г. Юня 21 дня.

Судебное рѣшение по жалобѣ епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія на Станислава Пенарскаго о завладѣнїи церковными имѣнїями въ Берестейскомъ повѣтъ, подъ названїемъ Смолинъ, Косичи Березовичи.

Aktykacya dekretu ziemskiego Brzeskiego między J. Wielm-m Im. xdzem Teodozym, biskupem Włodzim. y Brz. a Im. pp. Piekarskiemi o majątność Smolin, Kosicze y Brzozowiec ferowany.

Roku tysiąc siedmset szesdziesiątego pierwszego, miesiąca Marca czternastego dnia.

Na urządzie jego krolewskiey mosci grodzkim Brzeskim przed aktami staroscińskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstaroscim sądowym grodzkim wtwa Brz., comparens personaliter W. Im. Pan Antoni Prytyka, sekretarz jego krolewskiey mci, plenipotent J. W. Im. xdza Felicyana Wołodkowicza, biskupa Włodzim. y Brzeskiego, dekret ziemski Brzeski między Jw. Im. xdzem Teodozym biskupem Włodzimier. y Brz. a między Im. P.P. Piekarskiemi w

sprawie niżej wyrażoney ferowany w sposob przenosu ad acta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak sie w sobie ma.

Wypis z knih zemskych powetu Beresteyskoho. Leta Bożeho Narożenia tyssiacza piatsot semdesiat perwoho, miściacia Junia dwadziat perwoho dnia, w czetwer. Na rokoch sudowych zemskych wodle poradku statutowoho o swetoy Troicy swiate rymskom prypatych, peredo mnoju Kyrdeiem Kryczewskym sudeju, a Jakowem Hreczynoju podsudkom, uradnyky zemskymy powetu Beresteyskoho, stojeczy oczewisto u sudu za pozwy zemskymy obejom storonom, żalował z pozwu swojeho władyka Wołodymersky y Beresteysky Jeho miłost otec Teodosyi, czezez umocowanoho swojeho Romanowskoho na jeho myłost pana Stanysława Pekar-skoho o tom, sztoż dey on newedałi dla ktoroje pryczyny, albo za jakim prawom derżył imienia cerkownynie ku władycęstwu jeho prysłuchajuczyie, leżaczyie w powete Beresteyskom, na imia Smołyn y Kosyczky z ludmy y ich służbamy y podaczkamy, z zemlamy pasznymi y niepasznymi, z łesy, z hay y senożatni y zo wsymy innymi pożytki y użytki, jako se dey tyie imenia same w sobe mająt, y iako predkowe jeho, władyki, bywszyje majuczy, w mocy swoiey derżywali, to dey vse sam na sebe derżył y używaje, a jeho dey myłost tych imeney Smołyna y Kosycz z mocy y z derżania swojeho pystyty y iako własnosty cerkownoie postupyty jemu ne choczet, na kotoryie imenia jeho myłost otec władyka menujuczy u sebe byty słuszny dowod y prawo, domowialse od pana Pekar-skoho na to prawnoho odkazu. Storona odporowaja, pan Stanysław Pekar-sky, czezez umocowanoho swojeho Stepana Tupyckoho na żalobu Władyczynu czyneczy odpor powedł tymy słowy, iż szto dey pozywajet jeho władyka o dwoje imenie o Smołyn y o Kosyczy, tohdy dey to jest odno vse imene obrubu Kosyckoho, bo dey w tom obrube Ko-

sykom ne buło bolsze, tolko piat żerebew, to jest perwszy Panewsky, druhyi Bobrownycki, treti Kulysecki, czetwerty Błudnicki, ktoroho prozywajut Kokoszynom, a piaty Łamaszowski, ktoroho prozywajut Smołynom; tyie wsy żereby derżały nas panow nomało—Panewsky y Bobrownycki były moie, a Kulesecki—Mytkow, a Błudnycki jeho korolewskoje myłosty, a Łamaszowski Smołyn tot był władczynym. Kotoryie żerebi Kosyckie derżały jesmo sumeż wsy, iako szachownycju, meża czerez mežu. Yno na tot czas, hdy jeho myłost pan Mykołaj Naruszewycz, podskarby zemsky teperesny był u wołosty Beresteyskoj na postanowienie płatow y pożytkow hospodarskich, tedy na tot czas buduczny iemu w sełe hospodarskom Kosyczach, wydeczy, iż jesmo grunty Kosyckie derżały meszanynju z poddanymi hospodarskymy Kosyckymy na roznych meyscach, dla ktoroje roznosty zemli nomałoje zameszanie w tom sełe było, y choteczy toje seło jeho korolewskoje od ludey y zemly naszych osobno wysadyty, aby mohły byty wołoky prohanenije, tedy z odnoho gruntu jeho korolewskoje myłosty złuczyl z naszymy, y szło ktoromu z nas gruntu wziat do toho seła jeho korolewskoje myłosty Kosyckoho Kokoszyna, každomu z nas odmenu tymyż gruntami Kosyckymy dawał, to jest mne ku sełu mojemu Kosyczom, a władcyce ku sełu jeho Kosyckomuż Smołynu, a Mytkowu także, aby wże grunty jeho korolewskoje myłosty z odnoho na odnom meyscu, a ne poroznu były. Czoho pan Pekarsky dowodeczy, pokładał przed nami lyst jeho myłosty pana Mykołaja Naruszewyca pod peczatiu jeho y z podpysom własnoje ruky jeho myłosty pod datuju roku tyszcza piatsot piatdesiat piatoho, mesiacza Julia dwanadcatoho dnia, z ktoroho to sia znaczyt, iż gdy jeho myłost był na postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskich y wsiakych powynnostey wołocznych mesty y wołostem zamku hospodarskoho Beresteyskoho, y hdy był w sełe Kosyczach,

ktoryie zemly toho seła były rozno na mnohych meyscach promeżku zemly władyczestwa Beresteyskoho, a pana Stanysława Pekarskoho y Mytka Iwanowycza Kosyckych ze y, dla roznosty zemli, wydeczy nomałoje zameszanie w tom sełe, a iż wołoky prohanenije byty ne mohły, z tych przyczyn. a naperwey wymerywszy po roznych mescach wsy zemly poddanych hospodarskich toho seła, y naszedszy wseho hruntu hospodarskoho wołok czotyriadciat, jako y pomerczy wołoczny pan Matey Lewycky w registre swojem opisał, tuju czotyriadciat wołok poddanych hospodarskich wymeryl y pustyl, z odnoho u wołoky prohanenije. A kotoryie zemli władyczestwa Wołodymerskoho, tak pana Stanysława Pekarskoho y Mytkowu u pomeru tych wołok uwoszly, za to im odmen dawał: władcyce hruntamy pana Pekarskoho Kosyckymyż, a panu Pekarskomu hruntamy hospodarskymy y władczynymy, a menowyte dokładajet, iż zeml władcyki Wołodymerskoho Kosyckych ze panu Pekarskomu dano na polach Łamaszowskoho morgow petnadciat, około czoho szyrey y dostatoczney w tom liste pana Naruszewyczowom pysanem dołożono, y powedył pan Pekarsky, iż dey tyie wsy zemly władczyny żerebia Łamaszowskoho prozywajut teper, posle toje pomery, Smołynom, yno dey y tyie zemly władczyny wse toho żerebia Łamaszowskoho Smołyna uzo posle pomery pana Naruszewyczowoy dał mne re-wyzor jeho korolewskoje myłosty Podlasky pan Dmytry Sopheja y z panom Krysztofom Grajewskim, na tot czas bywszym pisarom starostwa Beresteyskoho, z imene moje własnoje Gierszonowyczy, ktoroje było u pomeru wołok hospodarskich Beresteyskich ku zamku Beresteyskomu u woytowstwu Rykuckoho seła wziato, za kotory żerebey władczyny otcu władcyce od tych ze re-wyzorow odmena jest dana sełom ze jeho korolewskoje myłosty na imia Berezowyczy, a ku tomu y toje seło Kosyckojęz jeho korolewskoje myłosty żerebia Błud-

nyekoho także rewyzor hospodarsky pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski u wodmene za imene moie Gerszonowyczy mneż dali, na szto na vse lysty y twerdosty tak y potwerczenia jeho korolewskoje myłosty pered namy ukazował. A naperwey pokładał prywyleja y potwerczenia jeho korolewskoje myłosty na swoje dwa żerebi, to jest Panewsky, a Bobrownycy, na treti żerebey Kulysecky, ktoroho od Mytka dostał kupleju; y na to pokładał lysty y potwerczenia jeho korolewskoje myłosty; a na żerebey czetwerty Bludnycki, ktori był jeho korolewskoje myłosty, tak y na piaty żerebey Łanaszowsky, iż tyie obadwa żerebi jemu odmenoju dostałysie za imene jeho Gerszonowyczy od rewyzora jeho korolewskoje myłosty pana Dmytra Sopehy, y dowodczy toho položył naperwey lyst pozwoleny bywszoho władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho Iwana Borzobohatoho, pysany w roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Auhusta wtorocho dnia pod peczaty y z podpysom własnoje ruki jeho, w ktorom lyste swojem Borzobohaty sam pysaniem poswetczajet, iż buduczey rewyzoru jeho korolewskoje myłosty panu Dmytreju Fedorowiczu Sopeze u starostwie Beresteyskom na rewydowanii y postanowieniu płatow y pożytkow hospodarskych, tak też y dla pomerenia wołok wespolok z panom Krysztofom Grajewskim, pisarom starostwa Beresteyskoho, wziały y prywernuły do zanku Beresteyskoho seło pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, choteczy y obuczeczy panu Pekarskomu odmenu tak dobruju y sporuczku imieniu jeho Tryszynskomu zemlany poddanych hospodarskych daty, a iż tak mnoho hruntu poddanych hospodarskych sporucz panu Pekarskomu ku imieniu jeho nedostawało, mowły iesmo władyce, aby on seło ku władczestwu Beresteyskomu nalezaczoje, ktoroje prysłuchajet ku dworcu Tryszynskomu władczynomuż, to jest Smołyn, hde Rykuszka y Radcewyczy meszkajut, tak

zemly ich własnyie otczyznyie y w odmene danyie panu Pekarskomu postupył y pozwolił oddaty, a sobie za to aby wziął otmenu sporuczku dworu Tryszynskomu władczynomu seło jeho korolewskoje myłosty zamku Beresteyskoho Berezowyczy y z ludmy toho seła. jako se w sobe majet. A tak on Iwan Borzobohaty, obaczywszy recz szusznuju y prystoynuju, y wydeczy byty bez szkody imenia swoieho Tryszynskoho y sporucz, pozwolił panu Sopeze y panu Grajewskomu toje seło Smołyn panu Pekarskomu y odmene daty y zawesty y postupyty, nyczoho na sebe y na potomki swoi ne zostawujuczey, ktoroje pan Pekarsky majet derżaty y używaty wecznymy czasy, a on sam, władyka, y potomki jeho wże w toje seło Smołyn y w hrunt y ku jemu należaczye ustupowatysia ne majut, a sobe za toje seło Smołyn uziat otmenoju ku dworu władczynomu Tryszynskomu seło jeho korolewskoje myłosty Berezowyczy z ludmy toho seła y z hruntamy, ku nemu należaczmy, szto szyrey a dostatoczney w tom lyste swojem Borzobohaty pysanym poswetczajet. I powedył pan Pekarsky, iż dey uże pan Sopeha rewyzor y pan Grajewsky, majuczey taki lyst y pozwolenie od władky Beresteyskoho, mne toje seło Kosyckoje Smołyn otmenoju dały za imene moje Gerszonowyczy, y na dowod toho pokładał pered namy lyst pana Dmytreja Sopehy rewyzora jeho korolewskoje myłosty y pana Krysztofa Grajewskoho pysany pod datuju roku tysecza piatsot szesdesiat czetwertoho, misiacia Nojabra desiatocho dnia z peczaty ich, y z podpisom ruk własnych, w ktorom lyste swojem pan Dmytrey Sopeha y pan Krysztof Grajewski pysaniem poswetczajut, iż ony, baczeczy blyzko prylehłoje ku wołosty zamkowoy poblyzu zamku Beresteyskoho seło imenia Tryszynskoho pana Stanysława Pekarskoho na imia Gerszonowyczy, onoje seła z ludmy y z zemlany ich wziawszy od pana Pekarskoho na jeho korolewskuju myłost ku wołosty zamku Beresteyskoho y woy-

towstwu Pryłuckomu prywernuły, kotorych wšych zemly pana Pekarskoho na korola jeho wyłost pobranych summa wołok petdesiat dwe, morgow dwadciat dewiat, za kotoryie zemly dana panu Pekarskomu otmena zemlany poddanych jeho korolewskoje myłosty sela Kosycz, y zemlany władky Wołodymerskoho y Beresteyskoho za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dworca jeho Tryszynskoho sela Smołyn, hde Rykuszka meszkajet, kotoryie wšy hrunt y na kotorych uroczyszczach y iako mnoho w ktorom mescu władycznych hruntow było, w tom lyste pana Sopežynom dołożono, iż ne odno władycznymi hruntami panu Pekarskomu otmenu dawano, ale y mnohych panow y zemian okołyčných susedow, kotorych imena znaczne w tom lyste opysuiet, a to aby se wypolniła słuszna otmena jemu za selo jeho Gerszonowyczy, kotoryie wšy hrunt y hrancyzowšy y kopciami poosypały, y toho tež dokładajet w tom lyste, iż wže w tyje hrunt y swoje w tom obrube y w hranciach pewnych Pekarskomu zawedenie y podanie, jako władyka, tak tež y panowe zemiane, any samy, any potomky ich ny czymśia ustupowaty y czerer hrancyiu pana Pekarskoho perechodyty ne majut wiecznymy czasy, hdyž ich myłost z panom Pekarskym majuczy hrunt y sumežnyie y porozno odyn pod druhoho dworom choteczy meży soboju imenia swoi uspoikoity, y w hranciach pewnych ohrancyzty, wšy spolne zwolywšysia, tych hruntow panu Pekarskomu swoich w otmenu dobrowolne postupyły, a sobe za toje wše słusznyie otmeny beruczy, každy ku zemlam swoim wodte pryłehlosty y sporucznosty dworow swoich prymowaty, na kotorych wšy perestawaly jakož aby pan Pekarsky o tom wedał, hde ktorom u za jeho hrunt y otmena dana, usych tych otmen władyce, panom y zemlanom danych registr pod peczaty swojmy panu Pekarskomu dali, a na koncu toho lystu wšych ludey władycznych, kotoryie panu Pekarskomu na tot czas za

dobrowolnym pozwolenem władyczynym podano, každoho z nych imene opysuiet, szto szyrey y dostatočney w tom lyste pana Sopežynom pysanem dołożono. Y ku tomu jeszcze pokładal pered namy pan Pekarsky registr pana Dmytreja Sopežyn y pana Grajewskoho pod peczaty y z podpysom ruk ich, pysanyi w roku tyseczy piatsot szesdesiat czeťwertom, misiacia Nojebra desiatoho dnia, w ktorom meży innymi rzeczny przyławajut pan Sopeha y pan Grajewsky, iż władyce Wołodymerskomu y Beresteyskomu, za władyczestwa pana Iwana Borzobohatoho dali otmenoju ku imeniu jeho Tryszynskomu selo pryłehloje korola jeho myłosty wołosty Beresteyskoje na imia Berezowyczy, y z ludmy, a nad to na wše pokładal pan Pekarsky pered namy potvrzenie jeho korolewskoje myłosty teperesznoho hospodara naszoho myłostywoho, na perhamyne, z podpysom własnoje ruky jeho korolewskoje myłosty y z prywesystoju peczatiu, a pod datuju roku prošloho tyseczy piatsot szesdesiat szostoho, misiacia Marta czeťnadciatoho dnia, w ktorom potvrzeniu hospodarskom lyst pana Sopežyn y pana Grajewskoho na tuju otmenu panu Pekarskomu danyi słowo od słowa upysan, ktorujuž otmenu usiu jeho korolewskoje myłosty panu Pekarskomu u wiecznoje deržanie y pożywanie potvrdyty raczył. A potom pan Pekarsky powedył, iż dey se tut jawne pokazalo, že ja za prawom słusnym jako swoje czeťory žerebey w tom obrube Kosyckom deržu, do kotorych władyka nyczoho ne majet, tak y tot piaty žerebey władyczyny Łamašewski, ktoroho zowut teper Smołynom, takže otmenoju mne od rewyzorow danoho deržu, za szto dey władyce bywšom u Borzobohatomu dosyt se stało, y otmena jemu za Smołyn Berezowyczy dana, ktoruju otmenu y teperesznyie wže władyka Teodozyi deržal y używał tych Berezowycz y tym szafował wedte woli swoiey, jako y žydowi Beresteyskomu Borodawce w summe peniazey tyie Berezowyczy był

zawęł. Czoho dowodeczy pokładał pered nym pan Pekarski wypys z knyh uradowych Beresteyskich pod datuju roku tysieczna piatsot szesdesiat szostoho, misiaca Marca dwadciat wtorocho dnia, w ktorom pan Dmytrey Sopeha, na on czas podstarosty Beresteyski, pryznawajet, iż perednym czynił soznanie wozny uradowy Mychajło Fedkowycz Hornowski, kotory był z uradu prydan Izaaku Borodawce ku uwiazaniu w try sęła władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho otca Theodozija imenem Szpanowyczy, Berezowyczy y Tryszyno, kotoryie dey sęła opysał jemu lystom swoim jeho myłost otec władyka w nektoroy summe pyniazey derżaty y używaty, w kotoryie sęła wozny Borodawku uwezawszy, y wsych ludey na registr popysawszy, pod peczatiu swojeju y z podpysom ruky własnoje uradnyka władyczyna Jeska Fedorowycza jemu podał, około czoho szyrey w tom wypyse poswetczajet soznanie woznoho.

Strona powodowaja jeho myłost otec władyka czerez umocowanoho swojeho Romanowskoho powedył tymy słowy, iż dey władyka ne pozywajet pana Pekarskoho o jehoz żereby Kosyckie, kotoryie pan Pekarsky derżyt za prawom swoim, tak też Kosycz y Smołyna pospołu ne meszajet, ale dey osoblywe pozywajet o piaty żerebey swoy Kosycki na imia Łamaszowski, a osoblywe o Smołyno, bo inszoje dey sęło było Kosycky, a inszoje Smołym, a pan Pekarsky dey tut pokazujet, iż jemu Smołyn tylko otmenoju dano, a ne Kosycky, bo y w lystech jehoz własnych nyhde se to ne pokazet, aby iemu Kosycky otmenoju były danyie, bo jako w lystie pana Naruszewyczowom jasne se to pokazujet, iż u władyki Kosyckie hruntly brano, tak też Kosyckymyż hruntamy jemu otmenu dawano, a ne Smołynskymy. A szto pokazujet lyst Borzobohatoho, ino y tot lyst, acz dosyt neshusznymi y ne uradowymi jest, bo tylko pod odnoju peczatiu, a z podpysom ruky, ale y w tom lystie znaczytsia, iż Borzobohaty wziął otmenu tolko za hruntly

Smołynskije, a ne za Kosyckije; a ku tomu y na Smołyn tohdy taja zamena słuszna byty ne mohła, bo dey Borzobohaty na tot czas ne był prawym władykou, a chotiaż by y był, tohdy toho bez wedomosty jehoz korolewskoje myłosty y bez dozwołenia, jako czołowek doczasnyi, czynny ne mohł. A szto dey pan Pekarsky pokazujet lyst pana Sopeżyn y pana Grajewskoho, iż to jemu otmenoju dano, a za to władyci Berezowyczy dały, tohdy y w tom lystie nyczoho ne znaczyt, aby hruntly Kosyckie władyczynie, żerebia Łamaszowskoho panu Pekarskomu, otmenoju dawaty, ale Smołyn, czoho y pan Sopeha czynny ne mohł, bo dey władyce nedawszy żadnoje otmeny, Smołyn u neho wziął; a chotiaż by dey y tak było, jako pan Pekarsky menujety, iż władyce za to otmenoju Berezowec dano, tohdy dey pan Sopeha czuzoho nykomu dawaty ne mohł, bo dey tut Berezowec jest Kalichowyczow, y taja dey otmena hruntowna byty ne mohła; a ku tomu iż też za to ne stoi, bo dey u Berezowcy tylko useho odna wołoka, czoho dey useho władyka ne derżyty any Berezowca, any Smołyna, any Kosycky, y nechay de pan Pekarsky pokazet, hde by za Kosycky władyce otmena było dano; a o potwerczeniu jehoz korolewskoje myłosty, kotoroje pan Pekarsky na tyje otmeny pokazywajety, tody y to u pomocz prawu pana Pekarskoho ity ne możety, bo dey wże wse tyje potwerczenie pan Pekarsky sobe wyprawyl u hospodara za derżania władyczestwa tepereszneho władyki otca Theodozija. A tak dey władyka o Smołyn osoblywym prawom czynny, pokazujeczy to, iż se taja otmena neshuszne y ne hruntowne stała; a szto sia dotyczet o Kosycky żerebia Łamaszowskoho, kotoroje było osoblywe, a ne Smołyno, jako pan Pekarsky menujety, do toho dey y owszem pan Pekarsky nyczoho mety ne możety, hdyż na to nyjakoho dowodu ne pokazujety, aby jemu Kosycky, to jest żerebey Łamaszowski władyczyn był dan, ale dey władyka jako tot teperesznyi,

tak y bywshyie władyki Kosyckoho żerebia Łamaszowskoho nykomu ne postupowały y otmeny za neho ne brały; szto dey uže sam pan Pekarsky zabrawszy derżyt, nemajuczy na to nyiakoho prawa, bo hıdeby dey władyka panu Pekarskomu toho żerebia Łamaszowskoho w Kosyczach postupyl, pewne by lysty na tot żerebey y prywyleja pıoddawał, ale jako władyka Borzobohaty toho żerebia Kosyckoho Łamaszowskoho ne dawał, tak teź za neho otmeny nyjakoje ne brał, czoho y w lyste swojem ne przyznawajet. Y dowodeczy toho Romanowskym, iż tot żerebey Łamaszowski zdawna był ku władyczestwu Beresteyskomu, położył przed namy nayperwey lyst korola jehomyłosty sławnoje pamety Alexandra, jeszcze na on czas wełykoho kniazia Lytowskoho, pod pieczatiu jehomyłosty, pysany w Melnyku, Oktobra treshonadeiat dnia, indykta piatoho, w ktorom se to znaczyt, iż jehomyłost korol Alexander pysaru swojemu, namesnyku Skermontowskomu, panu Fedku Januszkwyczu, dał u powete Beresteyskom, w sele Kosyczach odny żerebey Łomaszowski, y namesnyku Beresteyskomu panu Stanysławu Mychajłowyczu Petkowyczu kazał jehow w tot żerebey uwezaty, szto szyrey y dostatorczney w tom lyste hospodarskom opysujet. Ku tomu pokładał y druhy lyst, na parhamyne pysanyi połatyne, jehomyłosty korola Alexandra, z ktoroho se znaczyt, iż tot żerebey Kosyckiy Łamaszowski dał panu Fedku Januszkwyczu, jemu samomu, jehomyłosty zony y jehodetem y na potom buduczym szczadkom wecznymi czasy, a w tom lyste data tysieczapıatsot perwoho: A potom położył przed namy lyst Januszkwow, na parhamyne pysanyi s prywesystoju peczatiu, w ktorom opysujet, iż tot Fedko Januszkwowcz wespolek y z żonoju swojeju Femojuprydał y zapysał ku Wołodymerskoj epyskopy ku cerkwy sobornoy Preczystoy Bohorodycy imene swoje Tryszyn so wsym y z stawom, kuplu swoju Szpanowyczy, szto kupyl u pana Nemery Hrymajłowy-

cza, y Kosyckiy so wsym na wse, tak szyroko y dolho, jako sam na sebe derżał weczno y na weky neporuszno. A nadto pokładał przed namy prywylej sławnoje, a swetoblywoje pamety hospodara naszohomyłosty korola jehomyłosty Zygmonta, na parhamyne, z prywesystoju peczatiu, pysanyi pod datuju roku tysieczapıatsot osmoho, w ktorom to se znaczyt, iż jehomyłost korolewskaja myłost za prozboju władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho Wasyana potwerdył toje nadanie pana Fedka Januszkwowycza, ktoroje on na cerkwow nadat, to jest Tryszyn, Szpanowyczy y Kosyckiy, okolo czoho szyrey y dostatorczney w tych wsymch lystech pysaniem jest dolożono. A po wyczytaniu tych wsymch lystow domawiałse Romanowsky sudownohowskazania, a nayboły dła tych przyczyn, iż pan Pekarsky nyhde w lystech swoich toho ne pokazal, aby jemu inenie Kosyckioje władyczyno, ktoroje jest osoblywoje od Smołyna, otmenoju bylo dano, tak teź y wodłuh tych lystow władycznych na tot żerebey Kosyckiy Łamaszowski pokazanych, a osoblywe o Smołyn domawiałse, aby teź jemu bylo wskazano, iż to u władyki nesuszne wziato y żadnoje otmeny jemu za to ne dano. Storona obżałowanaja pan Pekarsky powedył, iż dey to jest wse odno Łamaszowski żerebey y Smołyn, bo to wse u obrube Kosyckom, a osoblywoho obrubu, jako władyka powedajet, Smołynskoho aby hde osobno, a ne w Kosyczach był, na to prawa żadnoho ne pokazet, any tohowywesty mozet, aby był Smołyn osoblywyi, jak pomera ne była, bo tot żerebey piaty Łamaszowski uže z pomery wysoł nazwany Smołynom, hde lude władycznyie sedely w tomże obrube Kosyckom, jako teź y selo jehomyłosty korolewskioje myłosty nazwano bylo Kokoszynom; jesly by dey władyka jakoje inszoje prawo na Smołyn pokazal, z ktoroho by se to pokazalo, iż osobno bylo od Kosycz, nechay by pokazal, ale tohowy pokazaty ne mozet. Storona powodowaja Romanowsky powedył, iż dey mne żadno-

ho prawa na Smołyn pokazowały nepotreba, bo se to znaczne z łystow samohož pana Pekarskoho zamennych pokazalo, iż Smołyn władcyni był, w kotorych łystech żadnoje zmenky ne czynyt, aby Kosyckyje hrunt y Smołynskymy panu Pekarskomu y otmene były dany, ale tylko Smołynskyje, jako osoblywoho imenia, bo dey Smołyn należyt ku imieniu Tryszynskomu, acz y taja zamena nesłuszne y neprawne se stała, jakom wyzsze pomenyl, a Kosycky osoblywe były zawždy, kotorych hruntow panu Pekarskomu jako rewyzorowe otmenoju ne dawaly, y władyka Borzobohaty za Kosycky otmeny żadnoje ne brał, ale dey pan Pekarsky sam tyie hrunt y zabrawszy, bez żadnoho prawa y zameny deržyt, a w tom majucz y spor, obedwe storony, tak žaloblywaja jako y odpornaja daly to na rozoznanie naszoje sudownoje.

A tak my, sudy, wysłuchawszy dostatočne žaloby y odporu ich obejoch storon, a baczecky to, hdyž z storony otca władyki jeho mylosty umocowany jeho Romanowski menyl byty dwoje prawo z panom Pekarskym odno o žerebey piaty u Kosyczach Łamaszowski, a druhoje o Smołyn, na szto z obu storon łysty y prywyleja pered namy pokladały, y szto sia dotyczet toho žerebia Kosyckoho, na kotory žerebey władyka jeho mylost pokazował nayperwe prywyley korola jeho mylosty Alexandra sławnoje pamety, iż tot žerebey w Kosyczach Łamaszowski Januszkowy dał, iż Januszko tot žerebey Łamaszowski na cerkow zapyśal, na szto y potwerczenie jeho korolewskoje mylosty sławnoje pamety korola jeho mylosty Zyhmonta wyszło, a ku tomu iż tež y w łystech samoho pana Pekarskoho, jako w rewyzorskom, tak y w Borzobohatoho nyhde se ne pokazujet, aby tot žerebey Kosyckiyi władyczyn panu Pekarskomu meł byty otmenoju dan, a izby jeho Smołynom meły nazywaty, ale jeszcze to se w tych łystech naydujety, iż tolko hrunt Kosyckyje

w łyste pana Naruszewyczowom wspomynajety, a o Smołyne nykotoroje zminky ne czynit, a w druhom łyste pana Sopežynom y pana Grajewskoho tylko hrunt y Smołynskyje menyt byty u władyki zabrany, a Kosyckych ne wspomynajety, a Borzobohaty łystom swoim swetczyt, iż tolko za Smołyn wziął otmenu, y Smołyna postupył, a hruntow Kosyckych władycznych ne menyt,—z tych usych pryczyn jako se wyzsze pomenyło, skazały iesmo tot žerebey Kosyckiyi Łamaszowski jeho mylosty otcu władycy na cerkow Božuju wedle łystow y prywylejuw jeho. A szto sia dotyczet Smołyna y hruntow ku nemu naležacych, tedy wodle łystu rewyzorskoho pana Sopežyna, w ktorom pyszet, iż wziawszy toje selo Smołyn od władyki bywsoho Borzobohatoho panu Pekarskomu za hrunt jeho otmenoju podał, za kotoroje selo Smołyn czyneczy władyci nahorodu, selo Berezowyczy otmenoju dał, szto y sam władyka bywszy Borzobohaty łystom swoim przyzawajety, iż na to pozwołył y toje selo Berezowec otmenoju za Smołyno pryńal, na ktoruiuz zamenu pan Pekarsky y potwerczenie jeho korolewskoje mylosty hospodara naszo ho sobe wyprawyl, kotoroje pered namy pokazował; a ku tomu iż tež y tepereszny wze władyka sam tuju otinenu za Smołyn selo Berezowec derzał, y tym szafował wedle woli swoiey, szto se z wypysu uradowoho pokazalo, z tych pryczyn zachowujucz pana Pekarskoho wodle tych łystow joho y potwerczenia joho korolewskoje mylosty, skazały iesmo panu Stanysławu Pekarskomu toje selo Smołyn zo wsymy hruntamy ku tomu selu naležaczymy u wecznoje deržanie y pożywanie. A szto sia dotyczet sela Berezowca, kotoroje jeho mylost władyka otmenoju majucz za Smołyno y z ruk swoich wypustył, tedy jesły pochozczet z tym o to inowyty, komu to z ruk swoich wypustył, w tom wolne mowenie jemu zachowały iesmo. Kotorohož wskazanija sudownoho pan Pekarsky nepryimujucz, o žerebey Kosycky apellował na roz-

sudok jeho korolewskoje myłosty, a wła-
dyka także ne pryimujuczy wskazania na-
szoho o seto Smotyn apellował też na ro-
zoznanie jeho korolewskoje myłosty, ko-
toroje apellacyi my im obejom storonom
dopustyły, jakoż y rok jeśmo złożyły wod-
łuh statutu, hdż y jeho korolewskaja my-
łost na ses czas jest w korone Polskoj,
tohdy po pryjechaniu hospodarskom z ko-
rony Polskoje y po wjechaniu w hranycy
welykoho kniazstwa y zeml tutosznemu
panstwu jeho korolewskoje myłosty nale-
żacych, od toho dnia, jako jeho korolew-
skaja myłost wyjechaty raczyt, za czotry
nedeli; na kotory rok y deno naznaczone
jako storona powodowaja, tak też y sto-
rona obżałowanaja pereł jeho korolewsko-
ju myłostu ku wysłuchaniu rozoznania y
deketru jeho korolewskoje myłosty usta-
nowytysia majut pod obowiazkami, u sta-
tute opysanymy o apellacyach, ktoruju
sprawu y sud nasz weleły jeśmo do knyh
sudowych zemskych zapysaty, na szto y
wypys z knyh jeho myłosty otcu władcyce
dały jeśmo pod naszymy peczaty. Py-
san u Beresti.

U tego dekretu przy pieczęciach dwoch
sędziego y podsędka, podpis ręki pisarza
ziem. takowy: Patey pysar zemski. Ktory
to takowy dekret ruskim pismem pisany
przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowa-
niu podany w sposob przenosu iest do xiąg
grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Врестскаго градскаго суда за
1760—1763 г. № 7061, стр. 569—590.

№ 76—1571 г. Ноября 1 дня.

Мировая добровольная сдѣлка между Жерчиц-
кимъ священникомъ о. Яцкомъ и повѣрен-
нымъ Екатерины Зихорской изъ Поканіева
о пяти копахъ грошей.

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria quinta ipso die et festo Omnium San-

ctorum anno Domini 1571, coram genero-
so Nicolao Zalesky, vicecapitaneo Miel-
nicensi.

Pacaniewo cum Zercice.

Nobilis Stanislaus Kondzierzawskj fa-
ctor generosae Catarinae Zichorska de Pa-
kanyewo, nomine eiusdem dominae suae
proposuit coram praesenti officio super
honestum Jaczko, poponem rutenicum in
Zerczice de eo, quod ille non vult neque
curat quinque sexagenas grossorum domi-
nae illius Zichorska per illum laborioso
Osip Konochowicz subdito eiusdem domi-
nae illius et hucusque non persolutas sol-
vere vel medium mansum porrigere, quem
ipse Osip Konachowicz tenebat. Ex
adverso citatus honestus pop rutenicus di-
xit: iam duas sexagenas grossorum dedi
Decz, vasalo sacrae regiae maiestatis in
Zercice pro arenda eiusdem medii mansi.
Et officium inhaerendo priori decreto offi-
cii tum denique aresto per actorem facto,
praefatas quinque sexagenas grossorum
solvendas ab hinc in 2 septimanis actori
decrevit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда
№ 10891. л. 95 обор.

№ 77—1572 г. Октября 18 дня.

Фундушъ Прусской церкви во имя Рожде-
ства Пресвятой Богородицы.

Aktykacia funduszu, cerkwi Pruskiej
służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trze-
ciego, msca Nowembra piątego dnia v. s.

Przed aktami Iey Imperatorskiej mosci
Katarzyny Alexieiwny, Samowładzącej
Monarchini Całą Rosyją etc. grodzkiemi
powiatu Słuczoreskiego stawiając obecnie
I. X. Jan Baykowski, paroch cerkwi
Pruskiej, kopia funduszu na cerkiew Prus-
ką służącą przy okazanym autentyku rus-

kim do akt podał, ktorey wyrazy takowe:

Juria Jurewicza, kniaziaty Sluckoho namiesniku naszomu Pruskomu Iwanu Paszkiewiczzu daiem toie wiedati, iż dali iemu cerkow Pruskuiu Rożestwa Preswiatyia Bohorodicy Baykowskomu naszomu Oheiu zawiedati i dieła swiaszczynskie w ney sprawowaty y ty by wiedaiuczy o tom tuiu cerkow iemu podał y poruczył tak też wsim poddanym naszym dwora Pruskoho, a wradu twoiego przykazał, aby ony uże od toho czasu nihde inde odno do toiey cerkwi Bożoy duchowienstwa swoy poñnili y na każdoiu nedelu y na każdeie swiato tam sia schodili, tak też abyś pod winoiu naszoiu piatma kopami hroszey im rozkazał, aż by bez wienca w małżeństwie swiatom ne mieszkali y deti swoy do toiey cerkwi Bożoy chrystiti nosili y ieho do spowiedi k sebi zwywali y tomu z łaski naszoy pozwoliliśmo iemu na każdy hod na praznik Rożestwa Preswiatoy Bohorodicy dla nasukiwania swieczy medu rozsytiti weder składu sluckich dwateat czetyry także y na Heorhia Welikomuczenika dwateat czetyry, kotory to med bez myła y prysyty wyszynkowaty wolno, a na cerkownym gruntie aby sie nie ważył ani dwor, ani arenda pereszkozy czynił, niczoho inszaho szynkował oprocz iednaoho medu brackaoho, a z toho wosku swieczu do cerkwi Bożoy nasukiwaty powinno, w czym aby iemu nikotoroy perekazy ne czyniti konieczno. Pisan w slucku leta Bożeja od narożenia tysecza piatsot semdesiat wtorooho, mesacza oktobra osimnannacatoho dnia.

W tey kopij funduszu mieysce pieczęci tak się wyraża (L. S.) Która kopia, za podaniem oney do akt, iest do xiąg grodz. wpisana.

Изъ актовой книги Слуцкаго Гродскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596 л. 21^я.

№ 78—1578 г. Февраля 6 дня.

Продажная запись на участокъ земли отъ русскаго священника въ г. Дрогичинѣ на той сторонѣ р. Буга о. Василя Сеховича Яшкѣ Силкѣ и его жентѣ.

Judicium bannitum celebratum in Drohiczin feria sexta ante dominicam Invocavit proxima anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo tertio, praesentibus quibus supra.

Venditio orti per pop Siechowic provido Jaczko Silko.

Comparens personaliter coram judicio bannito et actis praesentibus scabinalibus civitatis Drohicensis providus Wasko Sychowicz, pop ruthenicus ex illa parte fluvii Bug, sanus mente et corpore existens, non compulsus, nec coactus, sed animo suo deliberato, palam et per expressum recognovit, quia ortum suum in Miezbloczie iacentem, a meta providi Sawka Miezielowicz ex una, et viam currentem ad Moscziem in Zabuże partibus ex altera, in illa parte fluvii Bug situm, prout in se habetur, cum totali ipsius orti haereditate ac cum omnibus et singulis utilitatibus, ex eodem orto provenientiibus, nihil ibidem pro se excipiendo, ita prout eundem solus tenuit, habuit et possedit provido Jaczko Silka et uxori ipsius Annae, conceivibus suis, pro quinque sexagenis grossorum numeri polonicalis perpetue et in aevum vendidit per eosdem dictum ortum cum omni jure, dominio, proprietate tituloque haereditario tenendum, habendum, perpetue possidendum ad usque suos et suorum successorum beneplacitos convertendum. Exnunc eisdem conjugibus realem intromissionem et actualem possessionem in praedictum ortum venditum per scabinos juratos, quos sibi elegerunt et praeconem advocatialeam admittendo. Et hicidem comparentes coram judicio providi Andreas Checzech et Alber-

tus Gaszka scabini et praeco Syenko jurati palam recognoverunt, quia providum Jaczko Silka et uxorem eius Annam in praedictum ortum, ipsis per Vasko Syecho-wicz perpetue venditum, juxta acta inscriptionis desuper habita intromiserunt, possessionem contulerunt, nemine impugnante. Super quod judicio memoriale solutum est.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго магистрата за 1554—1572 г. № 10623, л. 347.

№ 79—1575 г. Юля 6 дня.

Запись на уволоку земли дьяку Вишницкой церкви отъ воеводы Новгородскаго Павла Ивановича Сапѣги.

Aktykacia nadania J. W. Imc. pana Sapięhy na włokę pola dziakowi cerkwi Wisznickiey.

Roku tysiąc siedmset szeszedzięst pierwszego, miesiąca Marca iedy nastęgo dnia.

Na urządzie J. K. meci grodzkim Brz. przed aktami staroscin y przede mną Karolem Wieszczyckim podstolim y podstaroscim sądowym grodz. wtwa Brze-o comparendo personaliter w Bogu wielebny imc. xiądz Stefan Hryniewicki, prezbiter cerkwi Wisznickiey, nadanie J. W. Imci pana Pawła Iwanowicza Sapięhy, woiewody Nowogrodzkiego, na włokę pola diakowi cerkwi Wisznickiey służące ad acta podał, ktore wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma.

Ja Paweł Iwanowicz Sapięha na Kodniu y Bockach dedycz, woiewoda Nowogrodzki, oznaymuiu tym moim listom, iż bili czolom poddani moi meszczanie Wisznickii za Chilimonom popowiczom Wisznickim, prosiaczy mene, abym jeho zachował pry cerkwi Bożoy Wisznickoy diakom, y za joho posłuhu żeby cerkwi Bożoy pilen był, abych jemu dał wołoku zemli wolnuju y dom w miasteczku mo-

im Wisznickom, na czom by mohł wyżywienie mety, cerkwi Bożoy służaczy. A tak ia, widiaczy jeho posłuhu do cerkwi Bożoy pilnym za czolombyciem y prozboiu ieho. chotiaczy ieho pry cerkwi Bożoy zachowaty słuhoju cerkownym ustawicznym, dał iesny jemu w miasteczku moiem Wisznickom wołoku zemli wolnuiu y dom. Kotoruii wołoku maiet on y dom derżaty y wżywaty y cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilen byty. A mni z toiey wołoki y domu czynszu niiakoho y osypi żytnoy, y owsia-noy y wszelakich innych podatkow ne powynen budet płatyty do toho czasu, pokola cerkwi Bożoy posłuhami swoimi diackimi posłuhowaty y pilnowaty budet. I na to jeśmy jemu dał sey moy list pod pczatiu moieju y z podpysom własnoy ruki moiey. Pisan u Wizniczach misiacia Jula szostoho dnia, leta Bożoho Narożenia tysiacza piatsot semdesiat piatoho. U tego nadania przy przycisnioney pieczęci podpis JW. aktora takowy: Paweł Sapięha woiewoda Nowohorodzki rukoiu własnoiu.

Ktore to takowe nadanie przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podane de verbo ad verbum iest do xiąg grodz. Brz. przyjęte y wpisane.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за 1760—3 г. № 7061, стр. 573—4.

№ 80—1576 г. Августа 18 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Феодосія, на имя Яцка Гриневича Гриневцака о снятіи съ него и его жены Богданы отлученія церковнаго.

Actum feria quarta in crastino Epiphaniarum anno Domini 1579 coram generoso Jacobo Gorsky iudice castrensi Bielsensis.

Hrynevce literarum inductio.

Nobilis Jaczko Hryniewiczzi veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensis terrae Bielscensis obtulit literas papireas, rutenico caractere scriptas, sub sigillo episcopi rutenici Wolodimiriensis, salvas et omni vicio carentes, petendo easdem ad acta castrensis inscribi admitti, cui officium admittit. Quarum literarum tenor est talis, ex ruthenico in polonicum translatus.

Błohosławienie Feodosieia, Bożą miłością Jepiskopa Wolodymierskoho y Beresthieyskoho, synu szmierzenia naszoho panu Jacku Hrynkiewiczzu Hryniewickomu. Pisał y listh pissany pryczynny stareysyny naszoho czesnoho archiepiscopa mitropolita Kiiowskoho y Haliczkohe y wsieia Rusz y ony prysyłał do nasz zodaiucz, abychmo hniew nasz y wystupok twoy probaczysz, klathwu y niebłahosławienstwo nasz, kothoroie iestmo czeres list nasz na wasz podlu duchowienstwa naszoho o poniatyhe w powinność żony twoiey Bohdany imieniem Bożym żylyli i od czerkwi szwiathoie zboru chrestianskoho odluczylu byli. Ino my, namowiwyszysia y naradiwszy w thom z kapituloiu naszoiu, pamietaiucz y pismo nauki samoho Zbawitela naszoho, iesli zohreszaiuth pred wami czołowieki siemdziesiath kroth, siedmieryczeiu odpuszczath iem, y na inom mieszczu mowith: «bulbthie miłosierni, iako y otecz wasz niebiesny miłosierd iesth,» na listh pryczynny archiepiscopi upokorenie y dokuku twoiu s tiebie thuiu klathwu, miecz duchowny, niebłahosławienstwo nasz zdoymuiem, wolnych czyniem, do czerkwi zboru chrestianskoho y do wsich prawosławnych chrestian tiebie samoho, żonu twoiu Bohdanu y diethi waszeie po staromu pryłuczaiemy, inszomu nikomu w takowom poniatu prykładu nie daiucz, stho iest naprotiw Bohu swiathomu. A wiedze sam, abysz się w thom czuł y toth hrech wasz postom, modlitwoiu y miłostoinieiu zhłazywał, wo wsiem po woli

Bożey chodil, nasladuiucz y Pismo ieho swiathoie o thot hrech, abysz sia plakal, nie buducz y protivnikom zakonu. S tim milosth Bożeia, Preczystyia Je-o Matere y naszoho smierenia blahosławienie wsiehda z wami da iesth. Pisan Wolodymieru leth Boż. Naroż. 1576, miesiacza Auhusta 18. Marcin Przyborski pisarz.

Изъ актовой книги Вильскаго земскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 33 об.

№ 81—1577 г. Января 12 дня.

Фундушова запись княгини Раины Полу-
бинской на церковь Св. Живоначальной
Троицы въ селѣ Яблони.

Oblata foundationis e. Jablonensis ritus graeci.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam septuagesimae proxima anno Domini 1759.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis veniens personaliter admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus ecclesiae Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti foundationem ecclesiae Jablonensis ritus graeci ad inducendum et inscribendum in acta praesentia de tenore tali.

Ja Janowaiia Potubinskaia Rayna Koptewna, starostina Mstislawskaia y Radomskaia, czyniu jawno sim listom moim, iż ia upominuwszy mysli y chtiwost nebosczyka małżaka moiocho Kniazia Iwana, że on nebosczyk miał ton umysł budowati cerkow wo imia Swiatoi y Żywonaczalnoy Troycy w zamku Horodysczu, iako y pred tym była, ino po Bożomu izwoleniu rychło nebosczykom został, a ja by też rada na tom starom miscu tuiu cerkow budowała, yno to mni stati się ne mozet, bo imenie toie Horodyscze z derżania moiocho wyszło, a ja zostawszy pry tomu imieniu tretey czasti, zbudowała na toie misce

cerkow nowuiu w seli Jabłyni wo imia Swiatoy y Żywonaczalnoy Troycy ko czesti y chwali Bożyiey y przyniała iesm sobi ku Bożestwennomu chramu y poddanym swoim bohomołem swiaszczennika od Andryiowa za pozwoleniem panow Andryiowskich, na imia Ławrentyia, iakosz toy swiaszczennik buduczy pry toy Bożestwennoy cerkwy ustawiczne za ieho miłost hospodara korola y za ich miłost panow y rad, tak tesz y za nas podawcow y za wsich prawosławnych chrystian Hospoda Boha powinien prositi w swiakie diła duchownyie pod prawilom swiatych Apostoł y swiatych Bohorodczynnych . . . wedle zwykłocho naszoy wiery chrystianstwa y k tomu bożestwennomu chramu, na czom by toy swiaszczennik mił meszkati, nadała iesm iemu y ditem jeho dwi wołok pola w Jabłyni, iak sia w sobi maiut, zo wsimi pożytkami wo wsich troch politikach obmez z Truchonowey z odnoy strony, obmez z Omelanom woytom Tymoszewiczom y tretiiuu wołoku na Kolini obmežu Stefana, takže wo wsich troch politikach y z tych wsich iako toy swiaszczennik, tak też by y diti jeho ne budut winny żadnich służb ani podwod, ani czynszow płatiti, ani żadnych tołok wiczne. Jeśli by toy swiaszczennik na toy swoiey zemli ku pomosczy swoiey y ku potrebie cerkownoy kmitka iednoho albo y druho ho posaditi mohł, to iemu to maiet byti wolno, takže ieho kmitki nikim ne maiut byti poruszonyie, krom samoho swiaszczennika, a potom ditem jeho to iemu maiet y budet wolno y też w opatrnosti duchowenstwa ku bożestwennoy cerkwi iako to iest seło Jabłon, Dawydy, Kolino y Pokutiane maiut iemu dawaty żyta pułkopy z włok y z boiarskich wołok, takže od imenowania ditey y od kreszenia y od wiczania dochod zwyczajny iako pro możnost inszych chrystian. A on tesz powinien poiti czto sia dotyczet do choro ho z spowidiu y z Bożym tyłom niczym sia ne wymowlaiuczy; tak tesz czto sia dotyczye ludem ubohim tyło martwych do hrobu

prowaditi; i tesz iemu biti wólno w pot-rebi swoiey piwo y horełku robiti, seno za hroszy ne prodawati y tesz do mlyna jechaty bez mierki żadnoho zabronienia y tesz od Swiatoy Żywonaczalnoy Troycy kto sia prytrafit od żydow ryczny prodážnych y kto by przyszł z bydłom, pryiedał z suknom, piwami y midami y inszymi prodážnymi ryczami y z iakiemi kolwek torhowiskami, torhowoie maiet byti vse na swiaszczennika wziąfose. Dla tohož ja tomu swiaszczenniku dała Ławrentyiu Łukaszewiczowi sey moy list pod moieiu pierzatoiu. Pisan w Witulini lita Bożodo Narodzenya 1577 roku misiacia Henwara dwanastodo dnia. Locus sigilli. Loci illus (?).

Post ingrossationem in acta praesentia castrensis Mielnicensia originale eidem offerenti est extraditum praevia quietatione officii praesentis notariatus.

Изъ актовѣи книги Мольницкаго градскаго суда за 1755—1760 г. № 10983, л. 430 на об.

№ 82—1579 г. Мая 25 дня.

Письмо старосты Трыноцинскаго и Васильовскаго Луки Горницкаго къ архимандриту Супрасльскаго монастыря съ назначениемъ дня для личнаго приѣзда въ Васильово по дѣлу объ убійствѣ монастырскими слугами васильовскаго мѣщанина.

Termini castrenses terrae Bielscensis judiciales in Bransko curia regali celebrati feria secunda post dominicam Rogationum proxima anno Domini 1579 per generosum Jacobum Gorsky vicecapitaneum, Melchiorem Costro iudicem castrensem terrae Bielscensis.

Gornicki. Literarum ingrossatio.

Ad iudicium et acta praesentia castrensis Bielscensis veniens personaliter famatus Joannes Korbuth, ministerialis terrestris generalis, nomine generosi Lucae Gornicki, capitanei Thykoczynensis et Waszilko-wensis etc. obtulit literas ad archiman-

dr̄itam cenobij Supraslensis scriptas tenoris infrascripti, sigillo ejusdem generosi Lucae Gorniczki capitanei subimpressas et manu ejusdem propria subscriptas, salvas et in nullo viciatas, petens eas hic ad acta praesentia inscribi et ingrossari admitti, cui judicium admisit, quarum tenor de verbe ad verbum sequitur et est talis:

Moy łaskawy xięże Archimandrita! Dobrego zdrowia od Pana Boga wiernie w. m. życzę. Pamiętham, iżem iusz kilka kroć w. m. przez listh przosil, zebysz mi w. m. sprawiedliwosc uczynil z slug swoich, ktorzy zabili mieszczaína Waszilkowskie-o Kółakowskie-o slachczicza z rodu, a w. m. tosz po mnie miecz chciał, iżbym w. m. uczynil pierwey sprawiedliwosc z urzednika swe-o, ktoremu w. m. o zranienie slug swoich winę dawasz, na imie Kothowskiemu. A thak aby nicz nie zawadzalo do they sprawedliwosci, kthorey szię ia od w. m. upominam, chocia-by pierwey od w. m. miała bycz sprawiedliwosc, iako o rzecz więthsą o zamordowanie cłowieka ucciwe-o, tedy ia przedsię nie chcę w. m. prawa przedluzacz, aby był karan kazdy, ktho szię winnym naidzie i skladam w. m. czas sprawiedliwosci na wigilią Boże-o wstapienia, tho jest 27 maia w Waszilkowie. A thak abysz tham w. m. raczył sam bycz prosę, a nie może li bydz, tedy abysz w. m. swe-o kogo baczne-o posłał. A tham zaraz ia w. m. rad uczynię sprawiedliwosc iaka przystoi, zebysz w. m. chęthnie szię do the-o przyłożył, bo ia thesz thymi czasy z domu odiechacz mussę. S tym szię lascze w. m. zaleczam. Pissan w Lipniakach 21 dnia roku 1579. W. m. zyczliwy przyacziel i sluga Łukasz Gorniczki starosta Tykoczynski i Wassilkowski.

Изъ актовой книги Вѣльскаго градскаго суда за 1578—9 г. № 8222, л. 329, 357.

№ 88—1579 г. Юня 29 дня.

Жалоба повѣреннаго монаховъ русскаго монастыря въ с. Кливинѣ о порубкѣ монастырскаго лѣса.

Acta terminorum castrensiū terrae Bielscensis quaerellarum in Bransko curia regali celebratorum feria secunda post octavas Corporis Christi anno Domini 1579 proxima per generosos Jacobum Gorski vicecapitaneum, Mielchierem Costro juvem officii castrensis terrae Bielscensis.

Biele. Protestatio.

Nobilis Martinus Kozak Borowski cum nobili Stanislaο olim Mathiae Zimnoch et Casparo filio Petri de Zimnochii praesentia recognovit, quia eo et dictis nobilibus protestati sunt omnes et singuli subditi sacrae regiae majestatis de villa Biele tenutae Sarazensis magnifici Joannis Dulski, castellami Culmensis, capitanei Branscensis, Rogozinensis et Sarazensis super laboriosum Artisz Proskurka, subditum et advocatum monachorum Rutgenicorum vilgo czernczow de Kliwinowo villa de eo, quia ipse non metuendo penas contra quismodi damnatores sancitas, pertransiēdo per graniciem silvae in fundo eorum Bielewskij arborum innumerabilium ad theyzi, palos et ligna aptarum in longitudinem, a campo ad Gnila angularem Zlotnikowski, per duodecim zonas, et in latitudinem in medio manso excidit, correcepit penitusque devastavit et eradicavit, ubi vidit praefatus ministerialis cum nobilibus talem sylvam esse excisam et devastatam penitus. Pro qua devastatione sylvae suae ipsi subditi de villa Biele eundem Artisz Proskurka inculpaverunt super eumque protestati sunt.

Изъ актовой книги Вѣльскаго градскаго суда за 1578—9 г. № 8222. л. 424, 440 об.

№ 84—1580 г. Мая 28 дня.

Жалоба о наѣздѣ русскаго Козерадскаго священника на дворъ путнаго боярина Миколая Кишки въ дер. Передѣльѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festum solenne Pentecosten proxima anno Domini 1580 coram ut supra.

Kozyerady Pieredyelo protestatio.

Przysedszy do urzędu y xiąg grodzkich Mielniczskich boiarzin puthny jego mczci pana Mikolaiia Kisski, woiewody Podliaskiego, starosthi Drogiczkiego y Bielskiego, Woyciech Mikolaiiewicz ze wssy Pieredyela Kozieradzki opowiedal y oswiatheczał urzędownie uskarżaiąc się na popa ruskiego Kozieradzkiego Andrzcya o tho: Ysz on naiechawszy mocno gwałthem z dwiema synami sswemi Maczkiem Szylem, a Basiem dziakami y dwiema naymithamiw then iczwarthek blisko przessly przeth świętham do domu iego we wsi Pierediele ssamego, żoną iego Zophia Wyrozębyanką y dwoie dzieci ich chlopiąth malech niewinnie sbil, zranil, a plothy y koly ogroda iego posiekl, popsowal y gdzieby na then czas nie trafil się tam byc, a iego nie rarthowal urzėdник jego mczci pana woiewody Podliaskiego Kozieradzki pan Stanislaw Poniathowski, thedy by go był then pop zabil, kthory na dom iego z rucznicz strzelal, chcąc go zabic, czomu y kniahinia Kowielska w Kozieradzkich roskazuie. Y przy them opowiedaniu szwym stanowił przed urzędem staroscziem Mielniczkim woznego ziemskiego Mielniczkiego sliachethnego Krysthoffa Chibowskiego generala, kthory wozny general stawssy oblicznie uczynil relaczą y seznal, isz będąc on s dwiema sliachcziczami, panem Stanislawem Poniathowskim, a Yanem Filą Sarnaczkiem z Chibowa y z inszemi liudzmi dobremi w domu thego Woyciecha Mikolaiowicza

w the szobothę blysko przesłą swiātheczną za thym opowiedaniem y okazaniem iego oswiatheczałyczego się o tho na thego popa Kozieradzkiego synami y pomocnikami iego przed niem woznym y stroną liudzi dobrych urzędownie uczynionym oglądal y widzial iego szamego Woyciecha zbithego, zranionego, tak ze y zonę iego Zofyą zbitą bardzo y liezącą s tego zbiczia iey doma, na kthorey sbithey ran sinych spuchlych na pleczech, a rękach iey niemało y dwoye chlopiąth zbitych, zranionych syny ich male dzieci, s kthorych yeden chlopiecz na imie Jurek barzo raniony liezi y niewiedziecz bėdziely żyw, na kthorego cziele rane yedne krwawą wielką szkądliwą, a u drugiego chlopcza na pleczech y ręka iego rany sine y ploth okolo plieczieni, a koły zwierzchu nad plieczienią ogroda iego Woyciechowego posieczone, porąbane y popsowane. A za thym seznanim y thą relaczą woznego okazal then przerczczony Woyciech Mikolaiowicz urzędowi staroscziemu Mielniczkemu rany na swym cziele cztery, s kthorych trzy w głowie iego s thytu głowy nad uchym lewym yedna krwawą przebitą barzo, a dwie sine spuchle, a czwartha ranę na szyi za uchym lewym spuchłą y niemało inszych powiedzial ran miecz synich na pleczech szwych. O kthore rany swe thak zony swey y dzieci swych d(w)uch chlopczow malech sbitbych y zranionych, yako y tho strzelanie z rucznicz, a lukow na niego y zoną y dzieczmi iego, a nayechanie gwałthowne na dom iego, a porąbanie y popsowanie plothu y kolow ogroda iego dal winę themu popowi ruskemu Kozieraczkiemu przerczczonemu Andrzcycowi, opowiadaiąc się na niego y na kniahinią Kowelską, kthora się iego panią mieni byc y tho wszithko czyniez iemu roskazuie, ze nie yesth od niego y od synow iego dyakow ruskich przespieczien zdrowya szwego, a pokoyu miecz nie moze y skodę, a krzywdę wielką cierpię od nych niewinnie. Dlia czego proszyl, aby tho opowiedanie

oswiadczenia iego y seznanie woznego relaczyi było zapisane, czo urząd wysluchawszy y tych ran yego oglądawszy kazal zapisac.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1578—1580 годы № 10868, л. 354.

№ 85—1580 г. Юня 26 дня.

Заявление вознаго о присутствии его при принесении присяги свидѣтелями по дѣлу объ убійствѣ, съ данными о русской церкви во имя св. безребренника въ м. Яновѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico postridie festi sancti Adalberti anno Domini 1580 coram generoso Martino vicecapitaneo Mielnicensi.

Relatio ministerialis protestationis judaei.

Przisedszy do urzędu, na akcie wszey napisanego y xiąg therazniejszych grodzkich Mielniczkiech wozny ziemski Mielniczki sliachethny Thomas Rozwadowski oblicznie zeznal, isz żyd Szłoma Izakowicz, arędarz młynow Je-o Kr. Mczi Mielniczkiech, czynił pilnoscz w then blisko przeszły piątek przed świętym Woyciechem będącz w Janowie z nim woznym iemu żydowi z urzędu stharoscziego Mielniczkiego przydanym y s sliachtą Szczesnem Janowiczem, a Andrzejem Grzegorzowiczem Rozwadowskimi, stroną mianymi gothowi ku przysiedze na roku iemu złożonym y na then dzień piątkowy własnie przypadłym wedlie decretu sądowego urzędu stharoscziego Mielniczkiego, mającz s sobą szesz swiadkow gothowych, ktorzy z nim przysiegacz mieli, trzy krzeszcziani, tho iesth Maczko Paczeliewicz, a Dawid Romanowicz y Kacz Jaczkowicz, mieszczanie miastha Je-o Kro. Mczi Mielniczkiego, a żydy trzy na imię Herczyk Thodorosowicz, a Marek Dawidowicz y Jakub Zyskielewicz z Janowa miastha je-o

mecz xiędza biskupa Łuczkiego, gdzie chcąc s thymi swiadkami swymi przereczonymi samosiodm przysięcz naprzeciw poddaney je-o kro. mcz. wsi Mierwicz Mielniczkiej na imie Choczy Niesthorowny Osthaszychy, wdowy, powodowey strony y wedlie they rothy, na dekreczie sądowym opisaney y przy thym osobno z rothą przysięgi żydowskiej z statuthu ziemskiego Polskiego koronnego jako y kthorym obyczaiem miał przysiegacz wypisaną dosthathecznie, iako niewinien y nie iesth przyczyną on sam pozywany ani żona iego they smierci nagrey y zabiczia nieboszczycze Hanusze, czorki rodzoney they Chocze Osthaszowey, alie thę smiercz y zabiczie ona nieboszczycza Hanusza przereczona miała z przygody od thoku z gory sienney przez nią samę ruszonego y przewazonego zabitha, gdy na gorę szła po drabinie wziacz siana koniowi iego, gdzie spadła na ziemię y s thym thokiem poruszonym, albo za koniec iego uięthym, a na nią zaraz spadłym, czo wszysthko szyrzey w them dekreczie sądowym iesth opisano. Kthorey przysięgi on z nimi iemu skazaney pilnował thego dnia tham w Janowie u szkoly żydowskiej y u cerkwie ruskiej swęthego Bezmiennika czekaiącz, a zdącz strony powodowey asz do samego wieczora. A strona powodowa Chocza Osthaszowa iako sama tham nie była, thak y nikogo od siebie tham pilnowacz thego roku y iego na thę przysięgę wiesz nie przysłała. Kthorą on pilnoscz swą o tho, a iey niebythnoscz im woznym z stroną pomienionych sliachcziczow y popem ruskim Onisiem Chwiedorowiczem y inszymi ludzmi dobremi, kthorzy z nim tham byli, prosit then żyd, aby tha relacja woznego była zapisana.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1578—1580 г. № 10868, л. 323,

№ 86—1582 г. Февраля 4 дня.

Заявление вознаго о поведениі священника Грушовецнаго Нинольской ц. о. Степана Грицковича.

Proces pracowitego Wasilewicza na prezbitera Hruszowskiego.

Тогож дня (1582 г. Марта 8 дня). Постановившыся на враде его королевское млети кѣгородскомъ в замку Берестейском возный повету Берестейского Станислав Мрочко вчинилъ сознание до книг кгородских, иж року тепер идучого осмьдесятъ второго, мѣца Феврѣрала четвертого дня, оповедалъ дей перед нимъ вознымъ войтъ и намесникъ места гдѣрського Городецкого, будучы от пна Лукаша Холмовского, на имя Хома Василевич на священника Грушовецкого Миколоекого Степана Грицковича о томъ, што дей дня вчорашнего у суботу будучы дей тому Хому Василевичу в дому поменного Степана Грицковича в священника Грушовецкого з мѣсчанкою гдѣрського Городецкою на имя Ганею Лебцовною, которая дей тому попу служила болшь нижли десять годъ, не давши дей ей ничего, прочъ от себе отослалъ. То пак дей тотъ Хома, чынечи досытъ повинности своее, яко войтъ и намѣстникъ, иж повиненъ в кривдахъ и долеклостяхъ подъяныхъ гдѣрскихъ Городецкихъ, кгда дей приехал с тою мѣсчанкою в домъ власный того священника до Грушовое, упоминался дей ему, абы той мѣсчанце на имя Ганѣне за службы ее заплатил, он дей той Ганѣне заплатити и дати ничего не хотел, одно дей згола з дому его нишчимъ пошла, а потомъ дей кгда тот Хома Васильевич з дому того священника Грушовецкого ехати хотел, тогда дей тотъ священникъ Грушовецкий самъ особю своею власною рукою его дей Хому Василевича у воротахъ своихъ дворныхъ порвавши кий, которымъ

ворота были подперты, окрутне збилъ и зранил, яко ж дей он возный на немъ тыхъ ран огледал и видел дей на томъ Хому Василевичу рану кривавую на тѣвари на левой стороне на ягоде, а другую рану видел на губе на левой же стороне также кривавую пробитую, а на руке левой на палцу середнемъ рана кривавая пробитая, которые раны менил дей передъ нимъ вознымъ тотъ Хома Василевич киемъ битые отъ священника Грушовецкого Миколоекого Степана Грицковича. А при немъ возномъ на тотъ часъ при огледаню тыхъ ранъ были стороною, земляне повету Берестейского, панъ Иванъ Федоровичъ Боллоцкий, а панъ Мартинъ Станиславовичъ Хлудинский, а панъ Степанъ Юсковичъ Грушовецкий. Которое ж оповедане возного сознание до книгъ кгородскихъ староства Берестейского записано. Писан у Берести.

Изъ актовой книги Брестскаго градскаго суда за 1577, 1569, 1582 и 1621 годы, № 7013, стр. 1419-1421.

№ 87—1582 г. Октября 15 дня.

Фундушъ Еремичной церкви Рождества Богородицы.

Aktykacya kopij przywileju cerkwi Jeremickiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, mscą Nowembra dziewiątego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mej Wieliczestwa Katarzyny Alexieionny Drugiej, monarchini Samowładnacey całą Rosyą etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawiając osobiscie I. Pan Teodor Grachowicz kopią dokumentu cerkwi Jeremickiej służącego słowy ruskimi, a literami polskimi pisaną, przy autentyku ruskim do akt podał, który tak się wyraża:

Alexander kniaże Słuckoie oznaymujem tym naszym listom, iżesmo podali cerkow Je-

remickoju bohomoļu naszomu, otcu Ławrentiju Emelanowiczu Melechowiczu, kotoraja pomenennaia cerkow do sich czas nadania ani funduszu nie miała, do kotoroy cerkwi to iest dla chramu Preswiatyia Bohorodycy Rożestwa nadaïemo wiecznymi czasy y ni pres koho nie otiemlemo zemli ohorod wedle dwora y s poplawom try wołoky wsech zabołoty, zo wsimi do ich naleźnostiami, paszą y do lisu na budynok y drowa y stajła dla pszczoł bohomoļu pomenennoy cerkwy pozwolaïem u kamen sytyty weder dwanadcat každoho roku na praznik Roźdestwa Matery Boźyia wolno bohomoļu naszomu sytyty bez żadnoy pereszkozy od arędara naszoho. Parafiianie naleźat syie seyla: Zaholnoie, Niewołoże, Smolhowo, Juszkowicy, Zabołotyia, połowica łudey w Kostynkach, Czeczenie, Obczyno welikoie y małoie naleźat do cerkwi Jaroszkowskoy przed tym, pokismo sey pomienennoy cerkwi nie fundowali; teper y onyie sela do sey cerkwi naleźaty maiut. Pomienennyi teź bohomoļa, przy tey cerkwi zostaiuczy, powinien za nas y o wsieh ku Hospodu molilstwowaty, żywuczy przystoynie y owca soby powirenniia uczaczyputy Boźyia, ktoromu to bohomoļu, ieźeli dast Boħi mity potomki hodny sanu Jiereyskaho, poki stanie ich familij, od sey cerkwi ne maiut byt oddaleny. Na szto dla pewnosty lipszoy dałysmo iemnu y sey nasz list z naszeiu pieczatyiu y z podpisem ruki naszeia pieczatyiu. Pisan w Szucku lita ot narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot osmdessat wtoroħo, miesiaca Oktobra pietnastoho dnia. U tey kopij podpis ręki oraz oznaczenie pieczęci niemiey swiadectwo archimandrytu Śluckiego o zgodnosci tey kopij z oryginałem tak się wyraża: Ręka swą (L.S.) Ta kopia funduszu cerkwi Jeremickiey ze się słowo do słowa z oryginałem zgadza swiadekę Dat dnia siednastego Junij v. s. tysiąc siedmsot czterdziestego osmego anno. Jozeff Oranski archimandrita Ślucki. Ktora to takowa kopia wespoł z autentykiem, za podaniem do akt przez wyż wyrażoną

osobę, iest do xiąg grodz. Śluczor. zapisany.

Изъ актовой книги Слуцорскаго градскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 283.

№ 88—1582 г. Октября 9 дня.

Ввадный листь на им. Харитоново, Брест. в., съ данными о церковной землѣ мѣстной церкви.

Intromissia z inventarzem na dobra Charytony od I. P. Roszczycza I. P. Naukowi z ograniczeniem.

Тогож дня (лета Бож. парож. дфнъ (1582) мѣца октебра кн (12) дня.

Передо мною Павломъ Секилицким, городничым Берестейским, в тот час на мѣстцу ясне велможного пна его млсти пана Виленскаго ввадовом у Берести будучым, ставъши обличъне на вваде възный повету Берестейскаго Юри Крыштофович вчынил сознанъе, илѣ был въ справе пана Адама Гайка, конюшого Городенскаго, при увязанъю его млсти в часть именича Горалина Рожчыча, водъле листу его продажнаго, якожъ того увязанъя и описанъя меновите дворца и кгрунътовъ, во што ся увезал, помененый възный подал на ввад ку записанъю до кънигъ кгродскихъ рейстръ за печатю своею и за печатъми людоей добрых, стороны при нем будучое, который же рейстръ в слове до слова такъ ся в себе мает.

Року осмъдесят второго, мѣца октебра девятого дня. Реестръ списанъя двора Хартыоновскаго через мене Юря Крыштофовича, възного повету Берестейскаго, двора пана Горалина Ивановича Рожчыча, который панъ Горалинъ пану Адаму Гайку, конюшому его королевъское млсти Городенскому на вечность продалъ и через мене възного его млсти самому в держанъе вечыстое поступилъ, то есть напрод того двора будованъе, светлица

зъ сеньми, с коморою, въ светлицы печ и лавы, и коминъ, въ сенех изба з сеньми, въ избе лавы есть; свирен и сзащепками, клуня рубльеная, хлевцы два рубленые, двор увесь огорожонъ жердми и плотом олховым—то все самъ панъ Горайнъ Рожчыч передо мною вознымъ доброволне поступилъ. Трохимъ Ляхович, бояринъ его млсти пана Адама Гайка, на местцу его млсти пана Гайковомъ. А то есть люди: на имя Иващъко Лукович служба, в него сын один Самуйло, быдъла в него волы и кляча; Данило а Ничыпор Макаровичы служба, в него сынъ Данилов Михал, а сыны Ничыпоровичы Иванъ а Васко, в них волов соха одна, кон; а Васко Букашевич служба, сынов два: Иванъ, Коньдратъ, вол одинъ; Матей Мазур волъ одинъ, полслужбы; Хома Млхнович полслужбы, в него вол одинъ. А под тымъ же дворомъ гай олховый не малый; якож сам панъ Горайнъ Рожчыч зо мною вознымъ коло всех земель, коло стень в коло ездилъ и заводилъ. Которые стены напервей урочыщомъ от гайща краемъ волокъ Смоленских от села Смоленского и пришъла кондомъ къ Ясянову; другая стена от Ясенова край волокъ же Смоленских кондомъ урочыщомъ ку Точыщомъ; третя стена от Точыщъ идет олшынами, краемъ застенъка пана Пекарскаго, урочыщомъ у дуба, от Прослика коньцомъ пришла до кгрунту пана Адама жъ Гайка; четвертая стена с полуночяя однимъ коньцомъ взелася от кгрунту пана Адама жъ Гайка боком, краемъ сеножати Смоленских, коньцомъ пришла ж до сеножатеи тогожъ Горайна Рожчыча Подселишских; тамже подъле тое стены в боку на другомъ на местцу под селищами ж з одное стороны кгрунтъ идет пана Костев и тамъ далей пришолъ кгрунтъ пана Адама Гайка, а въ головах кгрунтъ пановъ Костевичов, а бокомъ кгрунтъ идет пана Адама Гайковъ врочыщомъ Круковский; а четвртое стороны припер кгрунтъ тот же, што верху меновали

дворный; на третемъ местъцу кгрунтъ врочыщомъ под селищами узялося головою отъ межы Круковское, а коньцомъ прышло до кгрунту церковного наданья Харытоновского, который кгрунтъ церковный держитъ заставою от пона подданный пана Зьеновевича Максыота Карабанович, а з однього боку идет кгрунтъ пна Адама Гайка Круковский, а з другого боку идет кгрунтъ пана Адама Гайка Круковский, который мастъ заменою от пна Михайла Кости; на четвертомъ кгрунтъ нива врочыщомъ под селищами, головою почалася от межы пановъ Костев, а коньцомъ прыгъло до кгрунту пана Адама Гайка, однимъ бокомъ идетъ краемъ кгрунту пновъ Костевичов, а з другое стороны идет краемъ кгрунту пана Адама Гайка Круковский кгрунту; на пятомъ местцу кгрунтъ урочыщомъ усели полде Максимовъ узелося головою о кгрунтъ пана Адама Гайка, а концомъ прыгъло ку кгрунту пана Подаревского; а з одное стороны идет кгрунтъ пана Богдана Гайка и кгрунтъ пана Подаревского, а з другое стороны идет кгрунтъ Круковский пана Адама Гайков; на шестомъ местъцу кгрунтъ сеножатъ усели полде Максимовъ головою почалося от кгрунту Круковского пана Адама Гайка, а концомъ прыгъло ку кгрунту Богдана Гайка, а з одного боку идет кгрунтъ пана Адама Гайков Круковский, а з другое стороны кгрунтъ попов Круковских; на семомъ местцу кгрунтъ урочыщомъ на загорю нива от стены пана Пекарского, а коньцомъ к межы панов Костев и з боку пановъ Костев, а с четвртое стороны кгрунтъ пана Адама Гайка Круковский; на осмомъ местъцу кгрунтъ на врочыщу на Креви почалося отъ межы пана Подаревского, а коньцомъ прыгъло к дорозе, што идет от Залеса на Бор, з одное стороны и боку кгрунтъ пана Пекарского Круковский и кгрунтъ пана Богдана Гайковъ и пана Зьеновевича и за кгрунтъ Круковский пана Пекарского; на девятомъ местцу

кгрунтъ на вѣрочыщу на Кедочкахъ от кгрунту пана Адама Гайка, а коньцомъ подблязокъ къ межи пана Подаровского и къ межи пана Адама Гайка, а з одное стороны идет кгрунтъ Круковскій пана Пекарского, а з другое стороны кгрунтъ идет пановъ Костевич и пана Адама Гайка; на десятомъ мѣстцу кгрунтъ врочыщомъ на Долгомъ от стѣны Непокойчыцкое, а коньцомъ ку кгрунтъу пана Адама Гайка, з одное стороны кгрунтъ Круковский пана Млодиньского, а з другое стороны кгрунтъ пана Зьеновевичов; на одинадцатомъ мѣстцу тамже на Долгомъ от кгрунтъу пановъ Костевъ, а коньцомъ пришло ку кгрунту пана Адама Гайка Круковскому, а стороны кгрунтъ пана Костевъ, а з другое стороны кгрунтъ пана Млодиньского Круковский; на дванадцатомъ мѣстцу врочыщомъ на Голубцы с трехъ сторонъ кгрунтъ пана Костевъ, а четвертое стороны кгрунтъ Круковский пана Млодиньского; на тринадцатомъ мѣстцу тамже на Голубцы межи кгрунтъовъ трехъ сторонъ пановъ Костевъ, а с четвертое стороны пана Млодиньского кгрунтъ Круковский. Тыя вси мѣстца верху менены панъ Горайнъ Рожчычъ самъ передо мною вознымъ завел и подалъ в моцъ и въ держанье боярину пана Адама Гайка Трохиму Ляховичу, на мѣстцу его млсти пана Гайковомъ; при которомъ поданью и завоженю при мьне вознымъ на тотъ часъ были земае повету Берестейского панъ Дмитръ Семеновичъ Здитовецкій, а панъ Семень Ленковичъ возный, якожъ ихъ млсть до сего рейстру при моеи печати и свои печати прыложити рачыли, который я рейстръ даль до кнѣгъ подъ печатью моею для записованья. Писанъ у Зберогахъ. Котороужъ сознанья возного и рейстру его помененого до кнѣгъ кродьскихъ староства Берестейского уписано. Писанъ у Бересты.

Изъ актовъ книги Брестскаго градскаго суда за 1577—1621 годы, № 7013, стр. 2067—2071.

№ 89—1582 г. Октября 29 дня.

Актъ осмотра тѣлесныхъ поврежденій, нанесенныхъ Никольскому священнику о. Гавриилу и его сыну Демьяну на дорогѣ Клецельскимъ подстаростой Ленартомъ Фальковскимъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta posttridie festi Omnium Sanctorum anno Domini 1582. Coram ut supra.

Kleszele contra Falkowski vicecapitaneum relatio ministerialis de vulneribus.

Ministerialis generalis terrarum regni nobilis Mathias Wlosth, veniens ad officium capitale actaque praesentia castrensia Mielnicensia, exhibuit ac porrexit extractum ex actis officii proconsularis et scabinalis oppidi regii Klescelensis sub sigillo ejusdem civitatis autentico emanatum relationis suae ante coram illo officio civili Kleszelensi factae conspекtorum vulneratorum duorum, videlicet sacellani ruthenici alias popa ruskiego honorabilis Gabrielis vulgo Hawryła sacelli Mikulinski in oppido Kleszele et filii ipsius honesti Denyiani vulnerumque ipsis utrisque illatorum ac in ea relatione sua expressorum, petens admitti eam in acta praesentia inscribendam. Quam officium praesens recitatum videns officiosam et in nullo viciatam, ipsi recognoscenti inscribere admisit. Cuius extracti relationisque tenor verborum sequitur eiusmodi.

Dzyało się w nyedzielę XXIX dnya Octobra roku 1582. Stanąwszy oblicznye *) . . . je-o mezi myasta Kleszczelskie-o to iesth szlachetny . . . . Lenartha Bara burmistrza, Waska Chomicza, Waska . . . . radzkich, Mielenya Oleszkowicza ławnika szlachetny . . . . Wlosth, wozni ziemski, będąc przydany z urzędu thegosz (Kleszczel)skiego, mayac przy szobie szlachetnich Waska Chomicza, Waska . . . . li-

*) Верхній правый уголъ документа отъ сырости сгнилъ, выкрошился и подклеенъ чистою бумагой.

kowicza radzkich, Mielenia Oleszkowicza lawnika, a na the(n czas) był prossony y wezwany szlachetny Marczyn Nyedzielski ku oglądaniu ran na Hawryle, popie czerkwy Mikulinskiey, yakosz czy wyssey pomienieny, gdy przysli w dom tego Hawryła popa Mikolinskie-o, widzieli one-o samego zranionego i zbithego y Demiyana szyna iego. Naprzod na szaniam Hawryle popie widzieli ran sinich czterzynaszcie, tho iesth począwszy od głowy po wssistkiem cziele asz do udow po prawey stronie, y pod okiem theyże strony także rana synya znaczna y wszystkie rany synye znaczne. A ran krwawich pięcz, tho iesth na prawym boku krwawa sztychlowa, dobrze znaczna, na udzie nogi prawey. a dwie krwawich kłótych znacznie, na dloni ręki prawey y palecz myeziny szcolzem ciężthy, y tak dwye rany the są skodliwe, a trzy nieskodliwe. A na Demiyanie popowiczu widzieli ran pierwszą na uchu lewym kłothą szkodliwą, a w głowy ran trzy ciężthych szkodliwych y na palczu lewey ręki ciężtha szcolzem szkodliwa. Kthore ran zadane then pop powiedzal przed thym że urzędem, ysz tho na dobrowolney drodze yemusamemu yszynowi ie-o przydało się. A na synye tego popa na Demiyanie także widzieli ran szesnaszcie sinich, począwszy od głowy asz do nog. Kthore rany ten urząd spolecznie y z woznym na them Hawrilie popie y na Demiyanie synye ie-o dostatecznie oglądawszy, do xiąg seznal. W kthorych ranach żadne-u insze-u, yedno szlachetne-u Lenarthowi Falkowskie-u, podstaroszczie-u Klezczelskie-u. Quo extracto exhibito ac porrecto supraingrossato recitato, ipse ministerialis praefatus eandem relationem suam de his vulneratis et vulneribus eorum recognitione sua iterum . . . . recognovit vidisse cum nobilibus Andrea olim Stanislai . . . de Nurzec hic praesente et Martino Niedzielski absente illos praefatos vulneratos enormiter, in quibus vulneribus et ad praesens tempus adhuc . . . . ignoraturque, si ex

illa vulneratione sua convalescent et vivi.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1580—1582 г., № 10869, л. 674—5.

№ 90—1588 г. Марта 7 дня.

Продажные листы: А) на озимую пшеницу отъ зем. Василя Суммы православному священнику въ с. Жеричахъ о. Якову Кузьмичу и Б) отъ послѣдняго еврея г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses generales capitaneales nec non et causae officii querellarum celebrati et continuati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere proxima anno Domini 1583 per generosum Albertum Sezawiczki in Starzewicze haeredem, capitaneum Mielnicensem. coram generosis Daniele Dziatkowski, vicecapitaneo, Leonardo Meżinski iudice castrensibus Mielnicensibus, praesentibus in ibidem generosis et nobilibus Paulo Seczig-niewski, Jacobo Rusinowski, Alberto Gluchowski, Naum Thelaticzki, Martino Strupinski, Simone Wronczewski, Joanne Świeżewski, Bartholomeo Chibowski Borkulak, Paulo Sańkowski, Stanislaw Ostrowski, Michaele Summa, Petro Piotrowicz, Gregorio Summa, nec non ministerialibus generalibus regni nobilibus Christofero Chibowski, Andrea Radlinski et Andrea Korzeniowski ac aliis multis nobilibus, ad iudicia praefata congregatis, fide et honore dignis, circa praemissa existentibus.

A.

Suma decimae venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus honestus Jacobus Kuzmiez de villa regali Zerezicze, sacerdos ritus graeci, a jure suo quovis competenti recedendo et eidem in hac parte renuntiando, huic autem ju-

risditioni praesenti castrensi Mielnicensi se cum bonis omnibus et successoribus suis in toto, quo ad praesentem actum et omnia infra contenta, libere subiciendo ac incorporando, in mente et corpore sanus existens, publice, libere ac per expressum verborum suorum recognovit, quia ipse nobili Wasil Summa, burgrabio castri Mielnicensis, triginta sexagenas siliginis hiemalis decimae, bene mundatae, alias *nie miotlastego*, super eundem pop in villa regali Zerczicze pro anno et aestate praesenti, vel eo deficiente in illius successores concernentes plenarie et integre, a subditis in villa regali Zerczicze extorquentis recipiendosque et ad bona sua villam Mosezona, vel ubi voluerit, adducendo ad ususque suis beneplacitis convertendas, pro summa certa, jam ab eo accepta, de qua ipsum quietat et liberum facit, vendidit, quam siliginem triginta casularum idem Kuzmiez pop vel illius successores aestate praesenti debet vel illius successores debebunt eidem Wasil Summa aut illius successoribus, a subditis de villa Zerczicze recipiendam ostendere illumque in pacifica receptione aut illius successores tueri et pacificare sub vadio sex florenorum pecuniae polonicae, quod vadium idem pop in se, bona sua omnia mobilia et immobilia, in villa Zerczicze habita, et in successores suos libere asumpsit et asumit; pro (quo) quidem vadio ratione non satisfactionis inscriptioni suae, tam et pro siligine triginta cassularum citatus ad officium quodcumque tam villae Zerczicze, quam etiam ad castrum Mielnicense, vel illius successores citati per eundem Wasil Summa, vel illius successores, tenebuntur pro vadio et siligine triginta cassularum satisfacere, nullis dilationibus, de jure concessis in primo citationis verbalis termino, tanquam in peremptorio, non diferendo vera infirmitate et motione appellationeque se et successores suos abrenuntiando, nec quicquid sibi in auxilium contra praesentem inscriptionem assumendo, sua et suorum successorum sub

amissione totius causae et alterius similis et specialis vadii tuitione per praesentes.

B.

(Sub eodem actu).

Pop per judeum quietatio.

Coram officio et actis praesentibus castrensis Mielnicensibus personaliter stans perfidus Abraham Samuelowicz de oppido Mielnik recognovit, quia ipse nomine perfidi Ilko Zelmanowicz judei de Woinin accepit et emensuravit, a honesto Jacobo Kuzmiez pop de villa regali Zerczicze de manibus illius decem octo co-retos siliginis mensurae Mielnicensis, per eundem pop eidem judeo Ilko pro festo Nativitatis Mariae Virginis cerographo inscriptae, pro quo Jacobo Kuzmiez pop fidejussit eidem judeo Ilko laboriosus Hriez Hrimaniewicz de villa Zerczicze. Ratione cujus siliginis emensurationis et cirographo satisfactionis idem perfidus Abraham eundem pop quietat et liberum facit perpetue, et eundem Hriez Hrimaniewicz a fidejussione emittit et liberum cedit, fidejubendo et se inscribendo pro pace ejusdem pop et Hriez, a perfido Ilko judeo, quod ratione praemissorum nullum impedimentum habebunt, intercedere, impensaque omnia et damna de aliqua habuerint, a Ilko judeo persolvere et reddere totiens, quotiens opus fuerit, sub vadio quindecim marcarum pecuniae polonicae; pro quo vadio si se idem Abraham per eosdem pop aut Hriez tanquam fidejussorem citare permiserit, extunc de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus tenebitur hic stare coram officio castrensi Mielnicensi et pro vadio satisfacere in primo citationis termino, tanquam in peremptorio, omnibus dilationibus, motionibus, appellationibus abrenuntiando, nec quicque sibi contra inscriptionem assumendo, suo et suorum successorum sub amissione totius causae et alterius similis specialis vadii tuitione; quod quidem cerographum idem Abraham Sa-

muelowicz judeus eidem Ilko super sili-
ginem praefatum per pop factum, eidem
Jacobo Kuzmicz, sacerdoti ritus graeci, co-
ram officio praesenti in manus proprias
reddidit, quod cerographum idem pop in
manus suas accepit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1583—6 г., № 10870, л. 32, 41, 42 об.

№ 91—1583 г. Юля 19 дня.

Опись имущества землянь Винковъ съ дан-
ными о церкви въ Пештувянахъ, Ковен. пов.

Того ж мѣца октябра семого дня
(1583 г.)

Постановившысе очывисто земляни
гдрьскій повету Ковенского пан Гавры-
ло Иванович Винко учынил оповедане,
иж он по смерти брата своего рожденного
небожчыка пана Грыгоря Винка, кото-
рый имене их отчизное, прозываемое
Пештувяны, лежащее в повете Ковенском,
по зештю смерью с того света отца не-
божчыка пана Ивана Винка и брата его
старшого Миколая Ивановича Винка,
яко брат старшый, со всею маестностю и
речми рухомыми, от мала аж до велика,
в моце и в опеце своей мель и дер-
жалъ и им справовал до смерти своее,
по которого дей он смерти, маючи пры
себе возного зъ уряду земьского Ковен-
ского прыданого Войтеха Петровича и
пры нем сторону людей добрыхъ, беру-
чы тот двор и именье отчизное Пешту-
вяны со всею маестностю от мала аж до
велика, в моц и в опеку свою до лет
молодшого брата своего, взял и всякую
маестност отца своего в том имену буду-
чую, на рейстръ списал, который поме-
пщый возный Войтехъ Петрович перед
нами положыл, сознаваючи, иж дей то
все, што се в томъ рейстре поменило,
передо мною возным и пры стороне лю-
дей добрыхъ пан Гаврыло Винко в ыме-
ню своем Пештувянском списал, и про-

сил, абы тот рейстръ и сознано возного
до книгъ земскихъ Ковенскихъ уписано
было, а так мы того сознания возного и
рейстру читаючи выслухавшы, ведели
есмо до книгъ земскихъ Ковенскихъ упи-
сати, который рейстръ спочатку до кон-
ца от слова до слова так ся в себе
маеть.

Року от парожения Сына Божего ти-
сеча пятсот осмьдесят третего, мѣца, по-
ля деветнадцатого дня. Списано двора
имени Пештувянскаго, в повете Ковен-
скомъ лежачого, со всим будованемъ
дворным и гуменным, статком домовымъ,
з быдломъ рогагым и перогагым, стадом
свирепим, з челядью дворною, з людьми
тяглыми, привилей, листы купчые, за-
купчые листы на долги гроповые, сере-
бра, цыны, меди, железа, збожи голого мо-
лочоного и не молочоного, на поли жы-
та засееного, земли гдрьскихъ повету
Ковенского панов Гаврыла а Василя Ива-
новичовъ Винковъ отчизны их зостало
по смерти брата старшого их небожчы-
ков пана Миколая, Грыгоря Винковъ, ко-
торые тая братья их пан Миколай по
смерти отца их и своего тое имене Пеш-
тувяны держаль и им справовал до
смерти своее, а по смерти его, того па-
на Миколая, пан Грыгорей тое ж имене
Пештувяны и также со всим держал и
им справовал до смерти своее, а по
смерти его того пана Грыгорья, перед
нами Яном Станиславовичом Литвинном,
земенином повету Троцкокого, а мною За-
харышом Федоровичом, Якубомъ Гры-
горевичомъ, земляны повету Ковенского, а
Войтехом Петровичом возным повету
Ковенского, зосталый брат по смерти
отца своего пана Ивана Винка и брата
пановъ Миколая, а Грыгоря, пан Гавры-
ло Винко, брат их рожоный, зуполные
лета маючи, беручи в опеку свою тот
двор имене свое отчизное верху помене-
ное Пештувяны, со всим тым, як се у
верху поменило и брата своего молот-
шого пана Василя Ивановича Винка,
так теж и статок, речы рухомые, зосталы

по смерти небощыка Грыгоря Винка брата их рожоного, то все перед нами показавшы и на сесь рейстръ меновите списали, то ест:

Найпервей двор: светлицы со всем чотыры, с печми, зъ оболонками старыми шклянными, избъ чорныхъ с прымнами две, свирновъ тры, клеток челядныхъ тры, пивница каменная мурованая завалила се, стайня одна великая, другая малая, лазня з броваромъ, озница з ыстопкою; серебро: ложокъ тузины два малых и великихъ посполитою збираи, кубокъ один не великий, поесъ серебряный позлотистый на оксамите чорномъ, пукол на нем петнадцат и з занкглем, пугвицъ серебряныхъ позлотистыхъ кручоныхъ, дровотавныхъ осмъ, пугвицъ серебряныхъ дутыхъ позлотистыхъ пят, пугвицъ малыхъ позлотистыхъ двадцат; цына: мись великихъ осмъ, полумисковъ чотыры, прыставокъ чотыры, талерокъ двадцать, коновокъ тры, квартъ тры; медь: котелъ пивный, один, кухонныхъ котловъ два, малыхъ котелковъ два, трыноговъ два, баня меру медницы, лихтарыки два мосендзовыхъ, медница одна, скрыня железомъ окованая великая, скрыни две, скрыня четвертая з листами купчыми и закупчыми, с прывилями, на долги листы: один лист небожчыка пана Остафея Горьностая, воеводича Новгородского, на сто сорокъ коп грошей, другой лист того ж небощыка пана Остафя Горьностая на двадцать золотыхъ чорленыхъ, третий лист пана Горностая на двадцат коп грошей, лист пана Илкговского пана Андреевъ на сто коп грошей; железа: ланцуги великихъ два, рожонъ железный один, оборона железная; стада: свирепъ две, жеребятъ трое, коровъ чотырнадцат, волов чотыры, бык стадникъ один, телятъ пятеро, овецъ тридцать, свиней посполитыхъ тридцат, гусей двадцат, куровъ тридцать; гумно, евя и посад рублений, одрын с хворосту плетеныхъ две; жыта копъ двадцать, у свирне овса бочокъ тридцать ечменю бочокъ двадцать, пшеницы

бочокъ дванадцат, гречыхи бочокъ петнадцат, ярицы бочокъ десеть, жыта бочокъ двадцат, в полю засееного бочокъ шестдесят; людей тяглыхъ служобъ девят на име: Михалъ зъ Якелемъ служба, Валюсъ с Петромъ служба, Томко з Кудюномъ служба, Ромейковичъ з Матомъ служба, Микутевичъ служба, Ян Нарейко служба з братею своею, Щымкель з Рогажевичомъ служба, огородникъ Иванецъ один, войт. мельникъ другой, Станиславъ третій огородникъ, челеди дворное: Шымко пастухъ, Габка; жона его Алжбета, братъ Алжбетинъ Миколай, Марыница з дочкою Маланею, а з сыномъ Федоромъ, Запица з сыномъ Лаврыном, а дочкою Марыною, которыхъ менили, иж небожчыкъ отецъ ихъ волными учинил. Церковь з дерева зъ образами, у которой церкви келихъ и патына и лошка цынованая, рызы полотняныя, с книгами належачыми, авангелии серебромъ оправлено на углех. Речей военныхъ: зброй пять, шыпаковъ семъ, колчеровъ чотыры, зарукавей пять панцерныхъ до зброй, мултанъ один, папъцеръ один, рядъ гусарский на рементю блекитномъ серебромъ оправленный позлотистый, седелъ гусарскихъ пят, ерчаки два зламаныхъ, конъ почтовый тисавый лысый дрыкгант, валахъ дряпчатый, кляча плеснивая белокопытая, подездокъ плеснивый, жеребцовъ гнedyхъ лысыхъ белокопытыхъ два. Шат: делия чырвоная файлюндышова, лисы подпшгята, другая длыя чырвоная файлюндышова, жупанъ адамашку желтого, длыя бурятная файлюндышова, делия белая каразыева лисы подпшгята, жупанъ початый робити китайчаныи китайки менное, жупанъ ческий, полкопеняче ческое, тогожъ сукна ческого, убрание файлюндышовое чырвоное; сыкгнетъ золотый, в которомъ можетъ бытъ семъ золотыхъ черленыхъ. Москвы челеди Ивашки два, жонка Марина. И на то есмо прыложили до того рейстру мы верху помененыя печати свои и руки свои пры печатехъ подписали. Писанъ у Пештувянахъ. У того рейстру печатей прытисненыхъ чотыры и

подпись рукъ тых же печатниковъ тыми
словами: Захаря Федоровича Я. Войсевича
Pietrowicz wozny własną ręką podpisał.
А по описаню того оповеданя и соз-
нанья возного такъ и того рейстру до
книгъ земскихъ Ковенскихъ за жеданемъ
пана Гаврыла Винка и выписе с книгъ
под нашими печатми ест ему дан.

Изъ авторской книги Ковенскаго земскаго суда за
1583—1584 годы, № 13756, л 39—41.

№ 92—1688 г. Сентября 10 дня.

**Фундушь Морочкаго монастыря, данный
княземъ Юриемъ Юрьевичемъ Олельковичемъ.**

Akt listu fundationis approbacyinego
na ostrowy w nim wyrażone od J. O. Ju-
ria Jurewicza monastyrowi Słuckiemu da-
nego.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
dziewiątego, msca Januaryi dwudziestego
zstosiego dnia.

Na urzędzie J. K. mosci grodzkim
Pinskim przedemną Franciszkiem Antonim
Szyrma, podstaroscim sądowym powiatu
Pin. ten list aprobacyny zapis od jasnie
oswieconego xięcia imsci Juria Jurjewicza
na ostrowy w nim wyrażone monastyrowi
Morockiemu służący, po rusku pisany, ad
acta gradu Pinskiego w Bogu wielebny
ociec Jewtymusz Czerezycy, namiesnik
monasteru Słuckiego, podał, który polskim
charakterem wpisując w xięgi tak się w
sobie ma:

My Jurji Jurewicz Ololkowicz, z łaski
Bożey kniazia Słuckoie, za żaloboiu ihu-
mena naszoho Morockoho Hryhorya Bob-
ra na poddanych naszych sela Kolodyzno-
ho, wołosty Bereznyckoy, tyny słowy, iż
dey jeho myłost kniaz Jurji sławnoie pa-
miały pan otec nasz prydał dey ostrowy
Zymowyszcze y Podpiatnyszczu y Małoho
Zymowyszcza do monasteru Morockoho
z wsiny pożytkamy u nych należącymi,

ktorych dey ostrowow przed tym zaży-
wały poddanyi naszymy wołosty Bereznic-
koy, menowyte Myłkowlane y Machnowskoie
selo, Dolżane, Hrabowcy, Kolodezniane y
poczawszy dey ot roku semdesiatioho, aż
do roku osemdesiat perwoho wo wpoکوju
były derżany, to pak dey ne wedał dla
kotoroy przyczyny poddanyi naszymy Ko-
lodezniane w tyie ostrowy ustupował poczaly,
na sztosmy wystały służebnyka naszoho
Wasyla Waskiewycza, roskazawszy iemu,
aby toho dozrył y komu by tyie ostrowy
należał mely, pry tom ich ostawyl, ktori
bywszy tam dał nam toho takuiu sprawu:
iż dey postanowyszyse przed nym pod-
danyi naszymy, z tych zwysz pomenenych
seł, powedely, sztoż za prodkow swoich y
ony same w tyie zwyż pomenenye ostro-
wy uchody mewały, ale dey ieho myłost
kniazia Jurji pan nasz sam osoboiu swo-
ieiu w roku semdesiatioh postanowyszyse
na selyszczy Szaszczycy rzeczkoiu Zatoskoiu
do Hołoho bołota, a bołotom do Tesno-
woy rzeczki, a toieiu rzeczkoiu Tes-
nowkoiu aż u Morocz reku, tyie dey zwysz
pomenenye ostrowy Zymowyszcze y Pod-
piatnyszczu y Małoho Zemca ot nas dey
usiel seł odobrawszy, ne ostawiuuczy ny-
komu nyiakoho ustupu y do Morockoho
monasteru prywernul, a ku tomu dey za-
chowiuuczyse wedle prawa pospołytoho
tot że ihumen nasz Morocki Bobr, zawed-
szy dey hranicy osmnadcatna swedkami
y z tych osmnadcaty swedkow szest cze-
łoweka z Myłkowicz Lewko, a Tymoch,
Tennaki, z Dolhoho Jakim Dworenynowycz,
z Machnowycz Andrey Osłaszczewycz, a
Martyn Pryma, z Hrabowa Ulas Tobołyycz,
a sedmyi dey poddany manasterski Nikon
Byczewycz prysiahu uczynyli, menuuczy.
iż ieho myłost kniazia Jurji sławnoy pa-
mety pan otec nasz, odniawszy od tych
wsych seł y ot nas dey samych tyie
ostrowy, zo wsimy ich pożytkamy do mo-
nasteru Morockoho prydał, jakoż za da-
niem przed namy toho sprawy ezerez toho
służebnyka naszoho Wasyla Waskiewicza.
tyie ostrowy stenoiu zalożył y kopcamy

zakopał, poczawszy ot reki Słuczy aż do reki Moroczy roskazały y od daty toho lystu naszeho y wo spokoynoie derżanie weczny my czasy tyie ostrowy podał kazały ku monastyru Morockomu. Na sztosmy y lyst nasz ses ihumenu teperesznomu y po nem buduczym pod peczaty naszeiu daty. Pysan w Słucku leta Bożoho Narożenia tysecza piatsot osmdesiat treteho, msea Sentembra desiatoho dnia. U tego approbationis zapisu podpis ręki przy pieczęci more antiquo temi wyrażasie słowy: ręką swą. Ktory to approbacyiny zapis za podaniem onego przez wyż mianowanego wielebneho oycy namiesnika monasteru S. Troicy Słuckiego do xiąg grodzkich Pinskih. iest wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1738—1739 годы, № 13061, л. 1573—1575.

№ 99—1584 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе князя Андрея Федоровича Острожецкаго, съ данными для исторіи Андреевской церкви въ м. Андреевъ.

Akt ekstraktu grodz. Brzgo testamentu niegdy zeszełego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt osmego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Przed urzędem J. K. msei y aktami ziemskimi W. Brzescskiego stanowszy osobiscie im. pan Mikołaj Krassowski, komornik Smolenski, regent archiwow J. Oo. xiażąt ichmseiow Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, ekstrakt grodzki Brzeski testamentu ostatniey woli niegdy zeszełego W. kniazia Andrzeja Fedorowicza Ostrożeckiego w roku tysiąc pięćset osmdziesiąt czwartym, augusta osmnastego dnia uczynionego, a w roku tysiąc pięćset

osmdziesiąt piątym, miesiąca decembra osmnastego dnia w grodzie Brzeskim aktykowanego dla nieznaydowania się in archivo grodu W. Brzgo xiąg pod rokiem wyż wyrażonym tysiąc pięćset osmdziesiąt piątym do akt niniejszych ziemskich W. Brzgo podał ruskim pismem w te słowa pisany:

Wypis z knih zamku hospodarskoho starostwa Berestoyskoho. Leta Bożoho narożenia tysecza piatsot osmdesiat piatoho, meseca dekabra osmnadcatoho dnia. Peredo mnoiu Malcherom Rayskim, podstarostym Beresteyskim, stawszy w wrade wozny ienerał powetu Chołmskoho Paweł Korbutowicz, a Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, oczewisto przyznali kwit soznania swoieho y na wrad ku zapisanju do knih wradowych za peczattami swoimi podali y tak sia w sobe maiet:

Ja Paweł Korbutowicz, wozny ienerał powetu Chołmskoho, a ja Martyn Chmelewski, wozny powetu Beresteyskoho, wyznawaiemy, iż za doneseniem na wrad tutosznyi grodzki Beresteyski od wradnika Rożaneckoho pana Walentoho Tuczanickeho, a Tomiła Wiszniewskoho opowiedania, a to z storony wyiskania meży listami y przywiljami testamentu wodłuh duchownicy neboszczyka zoszłoho kniazia Andreja Fedorowicza Ostrożeckoho y za rozkazaniem małżonki ieho miłosty neboszczyka kniazia Ostrożeckoho panieje Nastasy Jełowiczowny Malinskoho też y przywilja na inenie Czerneczyzy wyiskanja, a tot tak Destament iestli by był, jako y menowanyni przywiley na Czerneczyzy aby czerez służelnika iele miłosty pana Kondrata Czyrcewicza do iele miłosty odosłano było, szto szrye na onoy duchownicy tak też y na opowiedaniu wradowom opisano y dołożono iest, a tak dnia sehodnesznoho meseca dekabra piatohnadcat dnia, roku tysecza piatsot osmdesiat piatoho, maiuczy my pry sobe ludey ucziwych szlachtyczow pana Jana Makowskoho, uradnika Orchowskoho, a pana Seweryna Chrustowskoho y inszych osob nemało, buduczy w dwore

ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie Rożaneckom przywyskanju toie zwyż menowane sprawy soznawamy, iż gdy z skarbnicy czerez pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wiszniewskoho naperwey wnesena była skrynia płoskaia zelenaja, wżo obtertaia, blachami żeleznymi okowanaja, y ktoroie peczat neboszczykowskaja dobre znacznaia, y z toiu peczajtju, szto u duchownicy iest zhodliwaia, y gdy iesmo peczat ododrali, a skryniu Wiszniewski otomknul, hde meży mnohymi do imieney Wołynskich y też w Litwie Dereczynskich potrebnymi listy tak destamentu iako y toho przywilja na imenie Czerczyczy ne naszli, y druhoie skryni czyrwonoie, kosoie, ne okowane, także peczajtju neboszczykowskoiu zapечатowane osmotrewszy, menowanych listow iskali y w toy iesno nayty ne mohli, a potom skryniu żelezom okowanuju, także peczajtju neboszczykowskoiu zapечатowanuju wneszzy do swetlicy, testamentu, iako y toho przywilja na Czerczyczy iskali, hde listow y przywiljew pergamenowych z peczajtmi przywesistymi na różnyie maietnasty nemało, meży ktorymi testament neboszczyka kniazia Andreja Ostrożeckoho, na arkuszu paperu pisanyi, z podpisom ruki y z peczajtju zoszło ieho miłosty kniazia Ostrożeckoho y też peczajtmi podpisju ludey zacnych y u przywiley pergamenowy korola ieho miłosty Szwitrygayła Olgerdowicza na różnyie seła y maietnasty neboszczykowskije, w zemli Wołynskoy leżaczynie, uwinieny y w tożye skryni przywiley pergamenowyi potwierżenje korola jeho miłosty Żygimonta na Czerczyczy, togdż iesmo w toy skryni naszli, do ruk służebniku ieie miłosty knehyni Ostrożeckoie panu Kondratu Cyrcewiczu dali, y ktoroho destamentu y też menowanego przywilju na obe storone tak pan Kondrat pana Walentoho Tuczanickoho y Tomiła Wiszniewskoho, jako też pan Walenty y Tomiło pana Kondrata listami swoimi za peczajtmi naszymi y szlachetskimi kwitowali, a my dla odnesenja na wrad ony destament w teperesznie

soznanje naszo słowo w słowo wpisali y taksia w sobie maiet:

Wo Imia Bożoie stansia. Gdż kożdy czołowiek, maiuczy znaemost Bożuiu y boiazu jeho swiatuju y dobroie sumnenje bolsz niżli na szto inszoho na swete na smert y na dokoncenje swoje, aby chrestyanski poctiwie żywota swoieho dokonał, pametaty maiet y toho posterehaty powinien, iakoby nijakoho neporiadku w domu y maietnasty swoiey ne zostawił, o szto pospolite, zwłaszcza gdy sia szto ne obwaruiet, welikije różnicy nadchodiat, a potom y nemalyie zawasnienia bywaiut, ezomu ludy pobożnyie y bacznyie zabehaiut, iakoby maietnost swoiu leżaczuiu y ruchomuiu w słusznom poriadku rosprawenuiu po sobe na pisne wolu y upodobanje swoje zostawowali, na szto ia, Andrey Fedorowicz Ostrożecki, iako czołówek smerty poddany, pametauczy y dobre baczeczy, acz na tele choryi, ale na umysle, baczenju y pamety buduczy celji, ne z żadnoho prymuszenja ani z jakoie odkul namowy, ale z swoieie dobroie woli, zostawuiu ses testament ostatecznie woli moieie takowym obyczaiem. Naperwey duszu moiu poruczaiu Bohu Ocu Sotworytelu neba y zemli y Synu Jeho, y Duchu Swetomu, a telo moie hresznoie maiet byty czerez małżonku moiu miłuiu Nastasju Jełowiczownu Malinskoho pry inszych przyateloch, ktorije iesli ku czasu pohrebu prybyty budut racyli y pry żebrakoch, nadeliwszy ich z maietnasty moieie, na otczyźnie moiey własnoy, wo jmenju moiem w cerkwi Andreiewskoy pochowano y tamże u Andreiewy małżonka moia szpital zbudowaty y wszelakimi potrebami opatrowaty maiet, a sztosia dotyczet zwysz menowanie małżonki moieie miłoie Nastasy Malinskoho, po ktoroy ja ustawiczenie po uwes czas żywota moiego doznował ku sobe welikuiu skłonnost, wiernyie y poctiwie służby, a statecznoie zachowanie y meszkanje w stanie małżeńskom, tak też leżaczioie y ruchomoie maietnasty moieie objasnenje sym testamentom

czyniu, iż sztom ieszce poymuieczy w stan małżenski za sebe menowanuiu małżonku moiū tak za posah wena, jako też y daruiuczy ieię różnymi y potom zapisami na różnych maietnostiach moich wnych otczynnych y materystych upewnić, ktorých ne moluczy tak pro chorobu, iako y inszyie potreby moi zaraz na wradie wyznaty, odnak pred se czerez zoszłoho ieho milosty pana Michajła Jofowicza Malinskoho, marszałka ieho korolewskoie milosty, ctia moieho y list moy otworonyi do knih zemskich Łuckich upisaty iesmi dał, a potom y sam oblicznie stawszy pered sudom zemskim tak tyie czerez ieho milosty pana marszałka wwdenyie, iako y inszyie zapisy wyznał, y sztom też za służby tojże menowanoy małżonce moiey dał y na wiecznost darował wsy jmenia moi Podlaskije, dwor, mescieczko y seło Rożanej, seło Pryborow y seło Stawki y tom tak na wrade zemskom Łuckom, iako y perenosiaczy na wrade zemskom Beresteyskom oczewisto wyznał, chotiaż pan Adam Patej, sudja zemski Beresteyski, szwagier moy, na onych rocech opowedał sia, iżby taja darowizna moia prawu perszomu małżonki ieho milosty y sestre moieie y druhoie sestry też moieie panieie Tuszewickoie protywna byty meła, o ktorom takowom prawie ich nikoli tak od nich y pana Pateja iako y ni od koho aż po ses czas ne czuwał y o nem ne wedaiu y chotiaż by se po żywote moiem tak od mene, iako otea y matki moieie pokazało, tohdy to zmysylenym y nowoutworonym byty może, gdyż zaraz u tohoż sudu Beresteyskoho oczewisto panu Poteiu w tyiez słowa iesmi nowił y toie prawo widety chotet, ktoroie ne pry sobe, ale w Reczycy imieniu swoim byty powedył jam gwoli odno tomu prawu tyiden u Beresty mészkał predsem ieho widety ne moh, s czohom opowedaty y oswetczyty na tomże wrade ne zanochał, a iż pryniaty y zapisaty ne хочozno y woznym pry toj sprawie moiey byty przyhrozo, jam z tym w grode y w meste opowedał y tam we-

likoie bezprawje iesmi uterpeł, gdyż zapisaty ne хочozno, ktoroie to takowoye słowa y na ses czas tak pan Bohdan Tuminski, podsudok Beresteyski, pan Falko Hreczyna podkomoryi Pinski, ktoroie mescet pana Pateiewo sudeyskoie zasedał y pan Fedor Patej pisar zemski Beresteyski dobre pry pamety maiut y to wodle Boha y sumnenja swoieho przyznaty mohut, a potom znouw mowil mnie y prosyl, abym se ne frasował y o tom ne myslil, powedaiuczy, iż nijakoho prawa na maietnost moiū ne maiut, preto, chotiaż by na potom takowoye, iakom zwysz spomneł, okazało, tohdy werchu menowanym wsym zapisom pobożnym y sprawedliwym małżonki moieie miloie szkodyty ne maiut, ktoroie y sym testamentom ostatneie woli moieie pewnymi czyniu y onych stwerzaiu, iż za tymi moimi zapisy wscie toie maietnost tak sama y potomki ieię w spokoynom derżanju y używaju byty maiut. Też waruiu na potom, aby do trudnocy małżonka moia prywożona ne była, y reczy moie ruchomyie, ktorých welmi mało iest, hroszy hotowyie, zołoto, srebro, klejnoty szaty, cyn, medz, bydło, koni iedznye y stadnye, strelbu y rynsztunok wojennyi zgola vse, a vse, szto by odno reczey ruchomych y spratu domowoho u wo wnych imeniach było, tom ja, poymuieczy za sebe małżonku moiū miluiū y potom pry imeniu Rożaneckom zapisał y na wradach zemskich Łuckom y Beresteyskom wyznał y teper małżonce moiey sym testamentom moim wsy reczy ruchomyie po żywote moiem daiu, daruiu y zapisuiu weczno. A szto sia dotyczet własnoie kupli y nabytia moieho, to iest seła Tyczycy, ktoroie spolnoiu rukoiu y pospolityie penezny po połowicy z małżonkoiu moieiu u pana Iwana Kozinskoho na wiecznost kupili, y posterehaiuczy toho, aby na potom w susedstwie z kim ne mészkała y trudnocy ne zażywała, toie menowanoie seło Tyczycu zo wsym wodłuh listow y kupli naszoie tojże małżonce moiey mifoy Nastasy Malinskoho daiu, daruiu y na wiecz-

nyie czasy iey samoy, potomkom y szczadkom ieiie zapisuiiu. A iż by też znak miłosty moieie małżeńskoie zwyż menowanaiia Nastasja Malinskoho małżonka moja po mnie doznała za wiernyie służby y uctiwoie protyiw mene ieiie zachowanie, na toy ostatku y zgola wsey maietnocy moiey leżaczoy, to iest zamku, mesteczku y sele Ostrożcu, dwore y sele Kosarowie, dwore y sele Dernu, sele Wodyradech, sele Moszczanicy, sele Stawku, sele Dubiszczach, dwore y sele Czerneczyzchach, dwore, mesteczku Andreiewie, sele Bereznom, sele Horodyszczu, sele Witkowiczach, sele Kniarz, sele Bohuszach, sele Bronnom y Czerwonoy, sele Polanech, sele Połzach, dwore y sele Uchowicku, dwore w zamku Okolnom, Łuckom y w tych menowanych imenjach z słuhami y boiary putnymi, z ludmi tiahłymi y podsusedkami y zo wszelakimi pożyczkami sumu penezey osm tysezey kop hrozsey liczby litowskoie iey małżonce moiey samoy, potomkom y szczadkom ieiie daiu, daruiiu, zapisuiiu y pry tom dożywotnoie mieszkanie na wsey menowanoy maietnocy, a po żywote menowanoe małżonki moieie sestry moi, po kotorych iesmi welikuiiu nelubost, szto y z dorowju moiemu zaszkożalo, znał, pani Adamowaiia Pateiewaiia sudijnaiia zemskaia Hanna, a pani Bohuszowaiia Tuszewickaia Maryna, aby oni sami y potomstwo ich wdziacznost y miłost moju ku sobe znali, wiecznost tych imeney im zostawuju, iż oddawszy tak wodłuh perszych zapisow, iako y wodłuh seho testamentu ostatneie woli moieie tomu, komu ta małżonka moja odpiszet, abo też na koho prawom po ney spadet, wsiu sumu penezey do weczystoho derżanja swoieho oni, a po nich potomstwo ich wziaty maiut, jakoż w tot czas pry odbiranju im należacych imeney listy y prawo tym imeniam należnoie do ruk sestram moim abo potomstwu ich oddano byty maiet. A dołhow moich, szlom komu winien, tyie wsy za pokazaniem zapisow słusznych, hdeby ruka y peczat moia własnaja otcyznaja,

kotoruju zaraz po smerty otca moieho peczatował, a ne inszoiu poczał. małżonka moia miłaiia platyty, a tych penezey na toyże maietnocy pewnia byty maiet. Też słuham moim koźdomu wodle waznocy zastuh zapłata y nahoroda od małżonki moieie czynena budet. A iż tak otec moy, iako y ia sam, chotiaz mało nakładnie wodle możnocy swoieie łasku jasnie wielmožnoho kniażati ieho miłosty pana Konstantyna Konstantynowicza kniażaty Ostrożskoho, woiewody Kijewskoho, marszałka Wołynskoie zemli zastuhował, też wielmożnym ieho miłosty panu Alexandru Semaszku, kasztalanu Brasławskomu, a ieho miłosty panu Alexandru kniażaty Pronskomu stolniku welikoho kniazstwa Litowskoho, staroste Łuckomu niwczom zachowaty y prysłuzyty ne moh y panu Ostafiu Malinskomu, sudy Łuckomu grodskomu, szwagru moiemu ne zadełat, odnak maiuczey zupohuju nadeiu y miłostywych łaskach ich miłosty, iż wodle powinnoy swoieie chrestyanskoie y dobrotliwoie natury swoieie panskoie z toho sia wymowity ne budut raczyli, kotorym to ich miłosty panom małżonku moiuii miłuiiu Nastasiu Jelowiczownu Malinskoho od krywd w miłostywuui opieku y oboronu poruczaiiu, za szto Hospod Boh ich miłostiam hojnoiu zapłatoi byty raczyt. Do ktoroho seho moieho testamentu ostatocznoie woli moieie peczat iesmi swoiu prytysnuł y rukoiu własnoiu podpisat, jakoż buduczey toho dobre wedomi y za ustnoiu, a cewewistoiu prozboiu moieiu peczaty pryložyty y ruki swoi podpisaty raczyli, ich miłost ieho miłost pan Alexander Petrowicz Zahorowski, ieho miłost pan Petr Petrowicz Semaszko, starostycz Kremianicki, a ieho miłost pan Ostafey Radowicki. Pisan u Dernu roku od narożenia Syna Bożoho tysecza piatsot osmdziestat cztwertoho, meseca aughusta osmohonadecat dnia. Andrey Fedorowicz Ostrożeckii ruka własnaia, Alexander Zahorowski własnaia ruka, Petr Semaszko własnaia ruka. Ostafey Radowicki ruka własnaia. Kotoroiež so-

znanje woznych pomenenych do knih wradowych grodzkich Beresteyskich zapisano, z kotorych ses wypis ieho miłosty panu Adamu Pateiu, sudy zemskomu Beresteyskomu pod peczajtju moieiu jest dan. Ale szto w tomże testamente wspominaiet, jakoby wrad grodzki tutoszniy ne chotel oswedzenia kniazia Andreja Ostrozeckoho protyw wradu zemskomu Beresteyskomu prynaty, w tomsia wradowi grodzkomu welikaia krywda deiet, gdyż iako sam kniaz, tak y niehto inyi imieniem ieho z takowym oswedzeniem do wradu grodzskoho nikoli ne przyehodit ani bywał, y żadnoho oswedzenia protyw tym osobam, iako w testamente menuiet, ne czynit. Pisan u Beresty. U tego ekstraktu grodzkiego Brzeskiego na trzech arkuszach niemi sposzytego pieczęc urzędowa wielmożnego Malchera Rayskiego, podstaroskiego Brzeskiego z herbem imci y literami M. R. na wosku zielonym wycisniona zuayduiesię w całku iedna (L. S.) a podpis ręki pisarskiej y korrekta ruskim pismem temi słowy: Paweł Zaranek, pisar grodzki Beresteyski. Korygowan. Ktory to takowy ekstrakt testamentu zesłego kniazia Andreja Ostrozeckiego dla nieznydowania się in archiwo grodu Brzgo xiąg pod rokiem superius wyrażonym, do akt ninieyszych przez osobę wyżey wyrażoną podany, jest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Врестскаго земскаго суда за 1788 годъ, № 7400, стр. 1079—1086.

№ 94—1586 г. Августа 25 дня.

Актъ на владѣніе грунтами Шипянской церкви.

Актыкаца карты на церкiew y grunta Szypianskie służącey.

Roku tysiąc siedymsett siedymdziesiąt czwartego, miesiąca Apryla dziewiętnastego dnia.

Na urządzie J. Kro. msci grodzkim Min. comparendo personaliter J. xiądz Theodor Wasilewski, prezbiter Szypianski kartę na grunta cerkwi Szypianskiej z obliteracyą na rzecz w niey we srzedzinie wyrażoną sobie daną, służącą y należącą opowiadał, prezentował y ad akta podał, korey thenor sequitur estque talis: Jan Ryszkowski, pleban Brastawski, rewizor J. O. Xcia imsci, a w Bodze wielebnego pana imsci xiążęcia Jerzego Korolina Radziwiłła, biskupa Wilenskiego, xiążęcia z Ołyki y Nieswieża, pana moiego miłosciwego, ktery mnie funkcyi tey powierzaiąc z rozkazania iego, aby grunty ooo *) aby grunty Szypianskie włoki pomicrzyły się y dawne włoki grunty przed tym dawane y opisane popom Szypianskim na cerkwie ich, tedy względem tego, aby oni podług listu swego, ktery mają od godney pamięci J. O. Xcia imsci Waleryana, biskupa Wilenskiego, byli taxowani, gdy będą rozdawane włoki poddanym tamecynym, ma im bydz dana włoka w porządku siedlisk, jako y drugim poddanym wolna nad to, iż mieli z łaski imsci xiądza proboszcza Trockiego, xiądza Benedykta Woyny, pułwłoki przydatek, dałem im zascianek, ktery oni też przed tym mieli y gumna swoje tam mają, uroczyszczem Niwa Kurhan przy drodze Rewanieckiej między sporem pola oromego morgow czternascie y do tego drugi zascianek przy boku sznurów drugiego pola Polanka, ktera nad mianą z rezi nad błotem Radzimla morgow dwadziescie piętnascie, a to do łaski J. O. xcia Imsci pana moiego miłosciwego, na co sobie mają list I. O. xcia Imsci wyprawiony. Pisana w Szypianach dwudziestego piątego Sierpnia tysiąc pięcsett osimdziesiąt szostego roku. U tey karty przy wyrzniętey kustodyi y pieczęci podpis rewizora w te słowa: Jan Ryszkowski ręką własną. Ktora to takowa karta za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę

*) ooo—обозначает пропускъ (obliteracya) въ подлинникѣ.

jest do xiąg grodzkich spraw wieczystych wdttwa Minskiego przyjęta y wpisana.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1771—1774 годы, № 11804, л. 1301.

№ 95—1586 г. Декабря 2 дня.

Раздѣльная запись на имѣніе Горново, Брестскаго воеводства съ указаніемъ земель отведенныхъ на причтъ мѣстной церкви.

Akt działu Hornowa majątności.

Roku tysięcznego siedmsetnego siódmego, miesiąca Julij dwunastego dnia.

Na urzędzie Surrogatorskim przede mną Janem Piotrem Nesterowiczem, podstolim y Surrogatorem woiewodztwa Brzeskiego, stanawszy personaliter w Bogu przewielebny ięgomosc xiądz imieniem po swiecku Woyciech, a w zakonie Bernard Hornowski, ordinis praedicatorum Sancti Dominici, dział całego imienia Hornowa na rzecz w nim niżej wyrażoną ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich podak, tegoż imienia Hornowa ięgomosci panu Theodorowi Starzykowski Buczynskiemu, skarbnikowi Trockiemu prawem wieczystym przedaney, paternae sortis iurisdator, działu tego tenor sequitur talis:

W roku tysięcznym pięcsetnym osmdziesiątym szóstym, miesiąca Grudnia drugiego dnia. Registr pomiaru y rozdziału imienia Hornowa, który się stał za dobrowolnym pozwoleniem y zapisy przyznania na urzędzie grodzkim y ziemskim wszystkich panow Hornowskich, to iest mianowicie pana Jana, pana Wasilia sędziego grodzkiego Iwanowiczow, pana Andrzeia, pana Mikołaja Piotrowiczow, pana Matfieia Iwanowicza, pana Andrzeia Lwowicza z bracią jego panem Iwanem y Wasiliem, pana Mikołaja, pana Pawła Boguszewiczow, które to osoby wyżej mianowane zezwoliwszy się y opisawszy wszystkie spólnie na tą pomiarę y dział,

nas przyjaciół swoich dobrowolnie obrawszy wysadzili: mnie Jana Kamińskiego, komornika powiatu woiewodztwa Brzeskiego, a mnie Andrzeia Piotrowicza Hornowskiego, brata y uczęsnika swego, za którym ich pozwoleniem y opisy tośny wszystko imienie ich Hornowo przez miernika od nich nam podanego Jozefa Gołbiewskiego na części należące rozmierzyli, a rozdzieliwszy im rozdali, jako szyrzey mianowicie w tym regestrze dzielczym niżej dolożono y opisano iest:

Naypierwey porządek rozdziału y rozebrania czterech łanow dwornych, to iest łan pierwszy, który się poczyna iednym koncem od sciany, założoney od gaiow dwornych, a drugim koncem przychodzi do jeziora Wielkiego, które leży za dworzyskiem starym pana Janowym y koncow łanow, na błoniu leżących, iednym bokiem od przegonu założonego rezow Żahatyskich, a drugim bokiem ob międzę z łanem panow Lwowiczow dwornym. W tym łanie gruntu godnego ku pożytku włok zupełnych cztery, morgow siedm y prętow dwadzieścia dwa, kromia olszyny morgow szesciu, które przydano do gaju ich dwornego, krom doliny gruntu przypodłego, którą od dworu pana Janowa idzie pod siedlisko popowe, w nim morgow dziewięć y prętow dwadzieścia pięć y też krom piasku nikczemnego morgow dwunastu y prętow osmiu, co wszystko z iednego zamyka się w iednym kwadracie. Ten łan wszytek z grunty pomienionemy jako się w sobie ma pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy, a z panem Matfieiem Bohuchwałem y z dziećmi jego Janem y corką z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Łan drugi podle, który także się poczyna iednym koncem od teży sciany wyżej mianowaney, a drugim koncem przychodzi do jeziora pana Andrzeia Lwowicza y błonia u Koziey Gory, leżący iednym bokiem ob międzę z łanem dwornym panow Iwanowiczow, a drugim bokiem leży od połnanku pana Mikołaja Pio-

trowicza, w tym łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie włok cztery morgow piętnascie y prętow pięć, kroma gruntu podłego gaju sosnowego morgow pięciu y krom piasku nikczemnego u cerkwi morgow dwa, to na mogilki ostawiono y krom piasku tego, co w polici morg jeden prętow piętnascie w tymże kwadracie leżące, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iako się w sobie ma, panu Andreiu, panu Wasilu, panu Iwanu Lwowiczom, a panu Mikołaiu y Pawłu Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało.

Łan trzeci panow Piotrowiczow, który zarazem na poły rozdzielon na dwa połanki: pierwszy połanek wedle porządku poczyna się iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney, a drugim koncem przychodzi do izeiorka Rozworota y Dziadowey mogiły, leżący iednym bokiem ob miedzę z łanem dwornym panow Lwowiczow y Boguszewiczow, a drugim bokiem leży ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieiowym, w nim gruntu godnego ku pożytku zamyka się w iednym kwadracie morgow pędziesiąt osm, krom piasku nikczemnego, leżący pod dworem iego morgow dziewięć, prętow dwadziescia pięć leżący w iednym kwadracie, do którego połanku przydano morgow dwa, leżący z iedney strony z połankiem pana Andrzeia Piotrowicza u Tomka, a z drugiey strony ob miedzę z grontem panow Iwanowiczow, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi pan Mikołay Piotrowicz na część swoią wziął.

Łan czwarty na część pana Matfieia Iwanowicza, który także się poczyna iednym koncem od teyże sciany nieraz pomienioney, a drugim koncem przychodzi do izeiorka pod dworem iego Bierzowcem, który leży iednym bokiem od połanku pana Mikołajja Piotrowicza, z drugiey strony bokiem leży ob miedzę z połankiem dwornym pana Andrzeia Piotrowicza; a w tymże łanie gruntu godnego ku pożytku zamyka się w

iednym kwadracie włok trzy, morgow pięć y prętow dwadziescia, do którego połanku przydano gronty pod Bałuny morgow dwadziescia cztery, prętow dziewięć, ten łan wszytek z gronty pomienionemi, iak się w sobie ma, pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął, trzeciego łana połanek na część pana Andrzeia Piotrowicza, ten połanek także się poczyna iednym koncem od teyże sciany wyżey mianowaney u Ciesle idący dłuższą, bokiem ob miedzę z łanem dwornym pana Matfieia przychodzący wierzby stojącey nad doliną w ogrodku małym Terechowicza, od tey wierzby na prawo idzie nad doliną do wierzby stojącey pod Chucianem y Wołodki aż ku połaczy za ogrod, a zład wlewo przez też dolinę do przegonu albo miedzę, która leży na Bierzowcu przychodzący koncem do izeiorka pod Bierzowcem, a drugim koncem idzie w Obichodniku leżący ob miedzę przegonu przydatku pana Mikołajja Piotrowicza morgow dwa przychodzący koncem do drogi leżącey pod Tomkiem y Temienki aż do grobelki, a od grobelki grodzą wedle ogrodu nawozu aż do izeiorka, które leży przeciwko obory pana Andrzeia, a zład do rogu ogrodu Wierzbiny, a potem w izeiorko, które leży pod dworem pana Andrzeia Piotrowicza, w tym połanku gruntu wszytkiego zamyka się w iednym kwadracie morgow szeszedziesiąt przedpołym grontem leżący u Kołowrota, na którą przepodłość gruntu przydano błonia blisko rzeki Buga y młyna iego morgow cztery, ten połanek wszytek z gronty pomienionemi iako się w sobie ma pan Andrzey Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął.

Porządek rozebrania łanow gaiowych dwornych czterech, które się poczynają iednym koncem od włok Zabahonskich u Pralni, a drugim koncem przychodzą do włok Zabrodzkich u Ciesli leżący iednym bokiem od sciany założoney łanow dwornych, a drugim bokiem leżący od przesieku łanow błotnych.

Łan pierwszy, leżący od włok u Pralni, w nim grontu z drzewem z chrostem y sianożęcią y częścią pola morgow dwadzieścia pięć y prętow osmnascie, do którego ieszeze przydano gaju olszyny z grontem leżącego blisko Dyrdyca łanow dwornych panow Iwanowiczow morgow szesć, z którym przydatkiem tego wszystkiego łanu iest morgow trzydziesci ieden, prętow osmnascie, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli.

Łan drugi podle leżący, bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią z polem morgow trzydziesci ieden y prętow osmnascie, ten łan wszytek panu Andrzejui, panu Iwanu y panu Wasilu Lwowiczom, a panom Bohuszewiczom dwom y dzieciom nieboszyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego zostało na część ich.

Łan trzeci na część panow Piotrowiczow, który za razem rozdzielon na poły; pierwszy połanek leżący bokiem ob miedzę z iedney strony podle łanow panow Lwowiczow, z drugiey strony bokiem ob miedzę z łanem pana Matfieia, w tym połanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow piętnascie y prętow dwadzieścia trzy, ten połanek wszytek pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięł.

Łan czwarty podle leżący, iednym bokiem z tym połankiem pana Mikołajia Piotrowicza, a z drugiey strony bokiem ob miedzę dłużynią leży z połankiem pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z drzewem, z chrostem, sianożęcią y częścią polem wszystkiego morgow trzydziesci ieden, prętow osmnascie, ten wszytek łan pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoje wzięł. Połanek trzeciego łanu panow Piotrowiczow, ten połanek leżący z iedney strony bokiem ob

miedzę z tym łanem pana Matfieiowym, a z drugiey także strony bokiem leżący od przegonu włok Zabrodzkich, w tym połanku grontu z drzewem, z chrostem y sianożęcią wszystkiego morgow piętnascie. prętow dwadzieścia trzy, ten połanek wszytek pan Andrzej Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięł.

Porządek łanow czterech, które się poczynają iednymi koncami od przegonu włok Zabrodzkich, a drugieymi koncami przychodzą do przesieku łanow na błocie Zaporo-chonskich, łan pierwszy leżący bokiem ob miedzę z połankiem gajowym pana Andrzeia Piotrowicza, w nim grontu z sianożęcią z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadzieścia osm, ten łanek wszytek pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięł. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfieiowym. w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie. prętow dwadzieścia osm. ten łanek wszytek panu Andrzejui, panu Wasilu, panu Iwanu panom Boguszewiczom y dzieciom nieboszyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadzieścia osm, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowiczy na część swoje wzięli z rozdziału naszego. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, a drugim bokiem od sciany założoney włok krotkich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow szesnascie, prętow dwadzieścia osm. ten łan wszytek pan Jan, pan Wasili Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli.

Porządek łanow czterech na błocie, które się poczynają iednym koncem od sciany przesieku gajow dwornych, a drugieymi koncami przychodzą do sciany prze-

sieczoney włok krotkich Zaporochonskich. Łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od przesieku założonego pierwszych czterech mianowanych, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem pana Matfiejowym, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek panom Lwowiczom, panom Bohuszewiczom y dzieciom nieboszczyka Michajła dostał się z rozdziału y rozdania naszego na część ich. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, a drugim bokiem od przesieku na koncu łanow Zabahonskich, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dwadziescia osm, ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoią wzięli.

Porządek łanow mniejszych czterech, które się poczynają iednym koncem od tego łanu panow Piotrowiczow, a drugimi koncy przychodzą do przegonu włok za bagnem leżących, iednym bokiem od przesieku sciany włok krotkich, a drugim bokiem od przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy, leżący iednym bokiem od tego przesieku gaju dwornego panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem y z częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem y z częścią pola morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzej, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich zostało.

wiczow, w nim grontu z chrostem, sianożęcią y częścią pola morgow trzynascie y prętow dziesięć, ten wszytek łanek pan Andrzej, a pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący z tym łankiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu z chrostem y sianożęcią częścią polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wziął. Łanek czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiej strony bokiem od sciany założony włok krotkich, w nim grontow z chrostem, częścią sianożęci y polem morgow trzynascie, prętow dziesięć, ten wszytek łanek panu Andrzej, panu Iwanu, panu Wasiliu Lwowiczom, a panom Boguszewiczom dwom y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich zostało.

Porządek zasciankow albo łanow w Zahatyszczy w Łuce, które się poczynają iednymi koncy od Buga, a drugimi koncy przychodzą do lasu panow Iwanowiczow, z tych łanek pierwszy leżący od Buga, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Jan, pan Wasiley z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdania naszego na część swoią wzięli. Łanek drugi podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu z sianożęcią, z drzewem, z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć y prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania na część swoią wzięli. Łanek trzeci podle leżący ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu z sianożęcią y z chrostem dębowym y innemi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Matfiej na część swoią wziął z rozdziału y rozdania naszego. Łanek czwarty, leżący z iedney strony bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfiejowym, a z drugiej strony bokiem od Bu-

żyszcza leży, w nim grontu z sianożęcią, z chrostem dębowym y innymi chrosty morgow dziewięć, prętow piętnascie, ten wszytek łanek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasiley Lwowiczy, a panowie Mikołaj y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału na część ich zostało.

Porządek drugi tam że w Zahatyszczy łanow wszytkich czterech, które się poczynaia jednymi koncy od Bużyszcza y izeiorka Pieszca u granicy Krzyczewskiej, a drugimi koncy do rzeki Buga, leżący jednym bokiem od przsieku koncow łanow czterech w Łuce, a z drugiey strony bokiem od sciany założoney rezow Zahatyszczych. Z tych łanek pierwszy, leżący od łana w Łuce, w nim grontu, lasu, drzewa zaroszczonego dębowego y innego chrostu tak też y sianożęci morgow dwadziescia pięć, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionymi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łan drugi przeciw tego łanu nad Bugiem ku kolanu, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowiczy z rozdziału na część swoje wzięli. Łan trzeci podle bokiem ob miedzę panow Iwanowiczow, z drugiey strony bokiem od sciany koncow rezow Zahatyskich, w nim grontu, lasu zaroszczonego dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowiczy, a pan Mikołaj y Paweł Boguszewiczy y dzieciom nieboszczyka Michajła na część ich zostało z rozdziału naszego. Łan czwarty przeczywko tego łana, leżący jednym bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, a z drugiey strony bokiem od zasciankow małych, w nim grontu, chrostu dębowego y innego chrostu z sianożęcią morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz na część swoje wziął z rozdziału naszego.

Porządek trzeci tamże w Zahatyszczy łanow mniejszych czterech, które leżą jednym bokiem od sciany założoney rezow Zahatyskich, a z drugiey strony bokiem od łanu pana Matfieiowa. Łanek pierwszy, gdzie Horaczycz mieszka, w nim grontu pola z chrostem morgow pięć; ten łan wszytek pan Jan, pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi jego pomienionymi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łanek drugi, bokiem leżący podle ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek wszytek pan Andrzej, pan Mikołaj na część swoje wzięli z rozdziału naszego. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Piotrowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczy z dziećmi nieboszczyka Michajła wzięli. Łanek czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontu pola morgow pięć; ten łanek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli.

Porządek czwarty tamże w Zahatyszczech na łanow cztery na błoni, godne na zboże, które się poczynaia jednymi koncy od rzeki Buga, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney od koncow rezow Zahatyskich, z tych łanek pierwszy, leżący bokiem ob miedzę od pana Matfieiowa łanku, w nim grontu błonia morgow trzynascie y prętow piętnascie; ten łanek wszytek pan Iwan pan Wasiley Iwanowiczy z panem Bohuchwałem y dziećmi jego pomienionymi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łanek drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łanek trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łankiem pana Matfieiowym, w nim grontu błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie, ten

łanek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoię wzięli. Łanok czwarty podle leżący z tym łankiem panow Lwowiczow, w nim grontow błonia morgow trzynascie, prętow piętnascie; ten łanek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli.

Porządek piąty tamże w Zahatyszczy łanow czterech. Z tych łan pierwszy przeciw młyn panow Iwanowiczow leżący bokiem ob międzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć; ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan drugi podle, leżący bokiem ob międzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek panowie Lwowiczowie y panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoię z rozdziału naszego wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob międzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan czwarty podle leżący ob międzę bokiem z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia szesć, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli.

Za tym tu przyszedł przegon wielki, który idzie od granice Mokranskiej aż do rzeki Buga, za tym przegonem ieszcze tegoż błonia Zahatyskiego.

Porządek szosty łanow czterech. Z tych łan pierwszy, leżący bokiem od tego przegonu pomienionego, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz na część swoię z rozdziału y rozdania naszego wzięli. Łan drugi podle leżący z łanem

panow Piotrowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Wasil y pan Jan Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziećmi jego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob międzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli. Łan czwarty, podle leżący bokiem ob międzę z łanem pana Matfiejowym, w nim grontow błonia morgow dwadziescia pięć; ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoię wzięli. Przy tym łanu ku Bugowi trzy morgi błonia odmierzonego panu Janu Iwanowiczu ku Wołodkom przydano. A tu już od tego łanu pana Matfiejowa y tego przydatku pana Janowa poczynaia się błonia godne na wypusty y pasie, które przychodzą drugiemu koncy do jeziorow in Hradek y Przysynka leżący z iedney strony od rzeki Buga, a z drugiey strony od łanow dwornych, w którym nalazło się grontu z pomiary morgow sto dziewięćdziesiąt y pięć y prętow dwadziescia, a to błonie wszytko z ostrowem Zarowiem za dozwozeniem wszytkich panow Hornowskich na wypusty y pasze im samym y poddanym ich zostawili wolnym, kromia czterech morgow, co panu Andrzeiowi Piotrowiczu do połanku jego na podłosc gruntu przydano. Porządek rozdziału y robierania czterech łanow na Przysynku, który leży iednymi koncy od Buga, a drugiemu koncy od piasku. Łan pierwszy, leżący iednym bokiem od Hradek Jeziorowin morgow szesnascie; ten łan pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoią wzięli. Łan drugi tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michajła z rozdziału y

rozdania naszego na część swoje wzięli. Łan trzeci tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Iwan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozebrania naszego na część swoje wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łan czwarty tego podle, w nim morgow szesnascie, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wziął.

Porządek drugich czterech łankow mniejszych na Przysynku, który leży iednemi koncy od boku tych łanow pierwszych, a drugimi koncy przychodzą do granicy Derhlanskiej. Łanek pierwszy od piasku, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek drugi tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek panowie Lwiczowie, a panowie Boguszewiczowie z dziećmi nieboszczyka Michajła na część swoje wzięli. Łanek trzeci tego podle, w nim morgow szesc, a prętow dziewięć, ten łanek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi na część swoje wzięli. Łanek czwarty tego podle ku Bugowi, w nim morgow szesc, prętow dziewięć, ten łanek pan Matfiej z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wziął.

Porządek rozbiierania czterech łanow za Bakony, które się poczynają iednemi koncy do granicy Derhlanskiej, a drugimi koncy przychodzą do sciany założoney włok drugich y przegonu łanu Hołodowskiego. Łan pierwszy, leżący od przydatku pana Matfiejowego, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoje wziął. Łan drugi

podle leżący ob miedzę z tym łanem pa-pa Matfiejowym, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Wasil, pan Jan Iwanowicz z panem Bogustawem y dziećmi iego pomienionemi na część swoje wzięli. Łan trzeci podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoje wzięli. Łan czwarty podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow dwadziescia y ieden, ten łan wszytek pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasilij Lwiczow y panowie Bohuszewiczow y dziećmi nieboszczyka Michajła na część ich z rozdziału y rozdania naszego zostało.

Porządek rozbiierania czterech łankow, leżących u granicy Cieleśnickiej y dworow panow Woynow, które się poczynają iednemi koncy od granicy Cieleśnickiej, a drugimi koncy przychodzą do dorozki, leżącey w Osowcu od granicy Derhlanskiej. Z tych łanek pierwszy ob miedzę z łanem panow Lwiczow, w nim grontu morgow szesc y prętow piętnascie y cwierc, ten łanek wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. Za tym łankiem pomienionym do odmiany dano panom Iwanowiczom za Popowo Siedlisko morgow trzy y prętow siedmnaście. Łanek drugi, leżący bokiem ob miedzę z tą odmianą, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc, ten łanek pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoją wzięli. Łanek trzeci podle, leżący bokiem ob miedzę panow Piotrowiczow, w nim grontu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc, ten łanek panom Lwiczowom y panom Bohuszewiczowom y dziećmi nieboszczyka Michajła na część ich zostało. Łanek czwarty podle leżący z łankiem

panow Lwowiczow, a z drugiej strony bokiem od granicy Cieleśnickiej, w nim gruntu morgow szesc, prętow piętnascie y cwierc jedna, ten łanek wszytek pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału naszego na czesc swoię wziół. Porządek rozbierania łanow czterech, leżących u Holodowskiego y Horodoruba, które się poczynaia iednymi koncuy od przegonu założonego rezow długich, a drugimi koncuy przychodzą do granicy panow Cieleśnickich y Horodoruba, z tych łan pierwszy leżący u przegonu za Bakony u drogi Iwanowskiej, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y panem Mikołaiem y Pawłem Boguszewicz y dziecmi nieboszczyka Michajła na czesc swoię z rozdziału wzieni. Łan drugi podle leżący bokiem ob miedzę z tym łanem panow Lwowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie y prętow dwadziescia cztery, ten łan wszytek pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania na czesc swoię wzieni. Łan trzeci podle leżący ob miedzę z tym łanem panow Iwanowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia y cztery, ten łan pan Andrzej pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na czesc swoię wzieni. Łan czwarty ostatni, leżący z iedney strony bokiem u Radomuża, z drugiej strony leżący bokiem ob miedzę z łanem panow Piotrowiczow, w nim gruntu morgow iedenascie, prętow dwadziescia cztery, ten łan pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na czesc swoię wziół. A od koncow łanow mianowanych poczyna się rozbieranie rezow polowych, ktorých społu leżących iest szescdziesiąt dwa, z ktorých iedne dłuższe, a wazsze, a drugie krotsze, a szersze w każdym rezie morgow po dziesiąciu, które się iednymi koncuy poczynaia od lasu Radomuża, a drugimi koncuy przychodzą do sciany założoney u Obychodnika y karczmy pana Andrzeia Piotrowicza.

Pierwszy porządek rozbierania dziesięć rezow. Naypierwicy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołaj y Paweł Boguszewicz y dzieciom nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na czesc ich zostało. Potym podle drugie dziesięć rezow pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na czesc swoię wziół. Potym podle trzecie dziesięć rezow pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na czesc swoię wzieni. Potym podle czwarta dziesięć rezow pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału na czesc swoię wzieni.

Drugi porządek rozbierania tychże rezow. Pierwsze trzy rezy z iednego leżące pan Andrzej pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na czesc swoię wzieni; potym podle drugie trzy rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na czesc swoię wzieni; potym podle trzecie trzy rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na czesc swoię wziół; potym podle czwarte trzy rezy pan Andrzej pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y pan Mikołaj y Paweł Boguszewicz y dziecmi nieboszczyka Michajła na czesc swoię wzieni.

Trzeciego porządku rozbierania tych rezow. Pierwsze dwa rezy z iednego leżące pan Andrzej, pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na czesc swoię wzieni; potym podle drugie dwa rezy pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y panem Bohuchwałem y z dziecmi iego z rozdziału na czesc swoię wzieni; potym podle trzecie dwa rezy pan Matfiej Iwanowicz z rozdziału na czesc swoię wziół; potym podle czwarte dwa rezy pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y pany Boguszewiczami y z dziecmi nieboszczyka Michajła na czesc swoię wzieni; za tym podle rez ieden na cerkiew z rozdziału panowie Hornowscy wszyscy dali; za tym cerkiewnym rezem podle pana Iwanowicza na

Wołodki rez jeden naddali, a od tego rezu Wołodkowa poczyna się porządek rozbierrania rezow krotkich, ktorých rezow iest czterdziesci, także iedne krotsze, ale szersze, a drugie dłuższe. ale węższe. Te rezy poczynaia się iednymi koncocy od granicy Konczynskiey y Mokranskiey, a drugimi przychodzą do sciany założoney na błocie, z tych rezow w każdym morgow po dzieściu. Pierwszy porządek rezow pięć społem z iednego leżący pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli; potym podle drugie pięć rezow społem z iednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli; potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y z pan Mikołay y pan Paweł Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzieli, potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżący pan Matfey Iwanowicz na część swoię wziół. Drugi porządek tych że rezow krotszych. Pierwsze pięć rezow społem z iednego leżący pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli; potym podle druga pięć rezow społem z iednego pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego z rozdziału na część swoię wzieli; potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania na część swoię wziół; potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzieli. Przy tych pięciu rezach panow Lwowiczow ostawiono na drogę pręt ieden. Tu się poczynaia dwoie rezy, przeciwko sobie leżące, iedne za bagnem, drugie Zahatyskie, ktorých iest społem leżących Zabahenskich rezow czterdziesci, a na przeciw-

ko tych Zahatyskich rezow druga czterdziesci, które się poczynaia iednymi koncocy od granicy Mokranskiey, a drugimi koncocy przychodzą do sciany założoney od błonia Zahatyskiego. w każdym rezie morgow po dzieściu. Ktorých to rezow mianowanych poczyna się porządek rozbierrania, to iest od przegonu, który idzie od Mokranskiey granicy aż do rzeki Buga, leżący uroczyszczem u Pralni, z tych rezow mianowanych od tego przegonu y Pralni przerzeczoney pierwsze pięć rezow społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego pomienionemi na część swoię wzieli; potym podle druga pięć rezow społem z iednego leżące pan Matfey Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół; potym podle trzecia pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil z pany Boguszewiczami y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału na część swoię wzieli; potym podle czwarta pięć rezow społem z iednego leżące pan Andrzej pan, Mikołay Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Drugi porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze dwa rezy społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego na część swoię wzieli; potym podle druga dwa rezy społem leżące pan Matfey Iwanowicz z rozdziału naszego na część swoię wziół; potym podle trzecia dwa rezy społem leżące pan Andrzej, pan Mikołay Piotrowicz y z rozdziału na część swoię wzieli; potym podle czwarta dwa rezy społem leżące z iednego pan Andrzej, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz y panowie Boguszewicz y z dziećmi nieboszczyka Michayła z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzieli. Trzeci porządek tych że dwoich rezow. Pierwsze trzy rezy społem z iednego leżące pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dziećmi iego na część swoię wzieli; potym podle druga trzy rezy społem leżące pan An-

drzey, pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału y rozdania na część swoię wzięli, potem podle trzecia trzy rezy społem z iednego leży, a pan Matfley Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół; potem podle czwarta trzy rezy społem z iednego leżące pan Andrzey, pan Iwan, pan Wasil Lwowicz, a pan Mikołaj y Paweł Boguszewicz y dzieciami nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało. A to w ostatnich rezow u granicy Krzyczewskiej udali się zascianki dwa, ieden leżący wedle rezow włocznych, w nim morgow dziewiętnascie, a w drugim zascianku, który idzie iednym koncem od sciany przez ieżiorko Czysciec, a drugim koncem przychodzi do ieżiorka Pieszca, w nim pola z chrostem morgow dwadziescia dwa; te dwa zascianki mianowane napoły rozdzielone być mają: iedną połowicę morgow dwadziescia y prętow piętnascie na cerkiew być zostawili, ku temu rez ieden, co między włokami leży, w którym iest morgow dziesięć. Tego wszystkiego na cerkiew wymierzwszy morgow trzydziesci, prętow piętnascie zostawili y ku temu osobno w siedlisku morgow trzy prętow siednascie przydano iest. Druga połowica tychże dwoch zasciankow mianowanych to panu Janu Iwanowiczu dali morgow dwadziescia, prętow piętnascie y ku temu rżę, co we włokach leży wedle cerkiewnego morgow dziesięć, tego wszystkiego na Wołodki wymierzono morgow trzydziesci, prętow piętnascie. A osobliwie w siedlisku wymierzono morgow szesć, prętow dwa, leżący między przydatkiem pana Matfleiowym łanu dwornemi blisko Bakunow, nad to ieszcze tamże Wołodkom wymierzwszy przydano sianożenci morgow pięć, leżący pod górą za Bakuny; tego wszystkiego grontu, co panu Janu na Wołodki wymierzono y dano morgow czterdziesci y ieden, y prętow siednascie. Gronty leżące za Bugiem. Napierwiew w Hołaczowie przeciw młyna panow Iwanowiczow grontu błonia z chro-

stem morgow trzynascie y prentow dziesięć, to pan Jan, pan Wasil Iwanowicz y z panem Bohuchwałem y z dzieciami iego pomienionemi z rozdziału na część swoię wzięli; za niemi podle takowegoż grontu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to pan Matfley Iwanowicz z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wziół. W drugim miejscu za Bugiem przeciw młyna pana Andrzeia Piotrowicza y ieżiorka Radeza grontu, błonia y chrostu morgow trzynascie, prentow dziesięć, to pan Andrzey, pan Mikołaj Piotrowicz y z rozdziału y rozdania naszego na część swoię wzięli; a potem tego podle ieżiorka Zahreby, gdzie panow Lwowiczow gay, grontu, błonia, chrostu morgow trzynascie, prętow dziesięć, to oniż panowie Lwowiczowie z panami Boguszewiczami y z dzieciami nieboszczyka Michajła z rozdziału y rozdania naszego na część ich zostało wzięli. A co się dotyczy znosienia ludzi y siedliska ich, takosmy zastanowili, że każdy z nich wedlug zapisu y przyznania ich pierwszego na urzędzie w roku szesćdziesiąt osmym, miesiąca oktobra pierwszego dnia powinni będą każdy z nich na swoich grontach z iednego ludzie swoje siedlic bez przekazy ieden drugiemu, a na znoszenie ludzi z budowaniem ich y drzewa sadowego, gałow, zarosli drzewa pospolitego z tych grontow, co się komu gdzie zostało działem, natośmy wszystko zezwoleniem wszystkich panow Hornowskich rok pewny złożyli, to iest na dzien Wielkonocny święta rzymskiego, które ma być w roku przyszłym tysiącnym pięsetnym osmdziesiątym osmym, do którego roku pomienionego powinien będzie każdy z nich ludzie swoje z budowaniem wszelakim tak też drzewo sadowe, gaie, zarosie y inne wszelakie drzewa znieśc y zwozyc, a tych wszystkich grontow, co się komu gdzie zostało, za razem ustąpić; a inne gronty wszelakie, które żytem y iarzynami y owocnemi rzeczami ogrodnemi zasiane będą, skoro ziąwszy zboże y

ogrodne rzeczy, wolno będzie każdemu z nich, co się komu zostało działem, wedle rejestru, iako swe własne, zarazem w moc swą wziąć, dzierżec y używac. A co się tknie młynow na rzece Bugu, tośmy między nami zastanowili wedle zapisow przyznania ich na urządzie grodzkim w roku tysiącnym pięć setnym szeszedziesiątym osmym, miesiąca Oktobra pierwszego dnia, że każdy z nich swego młyna używac ma po dawnemu, a ktoby z nich chciał nowy młyn miec, tedy ma na swojej części gruntu zbudowawszy miec y używac przez przekazy ieden drugiemu. Tymże obycaiem jezior y zatok wszelakich godnych tego łowienia ryb wszystkie panowie Hornowsey iako przed tym, tak y teraz łowie y używac mają przez przekazy ieden drugiemu; wszakoż iesliby ktoremu z nich w tych jeziorkach y zatokach iaka krzywda w łowieniu ryb była, tedy te wszystkie jeziora y zatoki y tonie niewodowe pomiarkowawszy równo dobrego y złego na części należące między siebie rozdzielic y rozebrać powinni będą; a strony iazow y siakli na łowienie ryb, te już od tego czasu każdy z nich y z poddanemi swemi wszelakie iazy y siakle na gronce swoim miec y używac mają, okrom siakli jeziora Somowickiey u Buga, te siakli między sobą każdy z nich na cztery części po roku siaklic y używac mają, to jest pierwszego roku osmdziesiątego osmego panowie Iwanowiczy siaklic mają, potym drugiego roku panowie Piotrowiczy, po nich pan Matfiej, a potym panowie Lwowiczy y Boguszewiczy tym porządkiem zawsze te siakli używac mają. Drogi też starodawne wedle potrzeby y do młynow, do lasow, y do zboża po dawnemu zachowane być mają, kromia drog nowych, szkodliwych zbożu y sianożęci y innym rzeczom: takowe drogi nowe mają między sobą y poddanemi swemi zabraniać y nie dopuszczac ku szkodzie ludzkiej. To też warujemy, gdzieby na potym posle tey pomiary y rozdziału naszego za iaką przyczyną albo pomyłką iakie kolwiek

gronty zliszki okazały, ktore by w rejestrach dzielczych mianowicie opisane y dolożone nie były, tedy takie gronty zliszki wszelakie powinni będą panowie Hornowsey między sobą na części równe pomiarkowac y rozdzielic; tak też gdzieby za iaką pomyłką ktorey części czego komu wedle rejestrow dzielczych nie dostawało, tedy to także powinni będą wszystkie panowie Hornowsey ieden drugiemu nagradzac, aby każdemu z nich wedle rejestrow dzielczych dosyc stało, żeby każdy z nich ieden nad drugiego więcej nie dzierżał y nie używał. Wedle ktorey to pomiary y rozdziału tego postanowienia naszego powinni będą wszystkie panowie Hornowscy osoby wyżey pomienione ten rozdział y wszystko postanowienie nasze w tym rejestrze mianowicie dolożone wiecznemi czasy dzierżec y używac, ni w czym tego rozdziału y postanowienia naszego nie naruszając, pod zakłady w zapisiech przyznania ich na urządzie mianowicie dolożonemi y opisanemi, tak też y nagrodzeniem szkod wszelakich y innych obowiązkow wszystkich.

Na którą to pomiare y rozdział tego inienia Hornowskiego y na wszystkie postanowienie nasze my osoby wysadzone y obrane wyżey mianowane Jan Kamiński, komornik powiatu wojewodztwa Brzeskiego, a ia Andrzej Piotrowicz Hornowski spolnie daliśmy panom Hornowskim wszystkim osobom wyżey mianowanym ten nasz rejestr dzielezy pod naszemi pieczęciami y z podpisem ręk naszych własnych, a na ten czas przy nas był miernik Jozeph Golembiewski, który też do tego rejestru pieczęć swoię przyłożył y ręką podpisał, tak też y wozny powiatu Brzeskiego Jan Ostromeczowski, który będąc tego rozdziału y postanowienia naszego świadom, do tego rejestru pieczęć swą przyłożył. Pisan w Hornowie. Który to rejestr dzielezy jest przyjęty y do xiąg Surrogatorskich wojewodztwa Brzeskiego wpisany, podpisy rąk przy czterech przyłożonych pieczęciach temi słowy mający: Jan Kaminski

reka własną. Andrzej Hornowski reka swą
podpisał. Jozeph Golebowski reka swą.

Изъ актовой книги Врестскаго городского суда за
1707—1709 г. № 7034, л. 245—256.

№ 96—1587 г. Мая 15 дня.

Дарственная запись Олизара Кирдея Мыльскаго и его жены Ганны Юрьевны княжны Гольшанской на Пятницкую церковь въ с. Крупъ (Дубровскую).

Aktykowanie przywileciu na cerkiew
Dambrowicką.

Лета от нарожения сына Божого тисеча шестсотъ пятидесятого. мца октября двадцат второго дня.

На враде вгородском в замку гдерском Пинском, передо мною Юремъ Нелюбовичом Тукалским, войским и подстаростым Пинским, от ясне освещеного княжати его млети Албрыхта Станислава Радивила, княжати на Ольше и Несвежу, канцлера вел. княз. Лит. старосты Пинского, Кнєвского и Тухолского установленым, постановившысе очевидно пан Давид Зябка егерал его кор. млети повету Пинского, подал ку актыкѣваню до книгъгородских Пинских лист в Богу зопилх ихъ млети пана Олизара Кирдея Мыльского, маршалка его кор. млети и княгини Ганны Юрьевны Гольшанской, малжонков, на реч в нем выражорую даный и служащый и просил абы принят и до книгъ уписан был, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе маєт:

Олизар Кирдей Мыльский, маршалок его кор. млети, а Ганна Юрьевна Гольшанская, малжонка его млети, ознаймусь и чынимъ явно сим нашим листом, кому кого потреба вѣдати будет, иж што небожчкы славное памети продок нангъ его млет княз Иван Юевич Гольшанский надал был на церковъ Пятницы Светое во имену своем в селе Крупой дворец з землею пашною и з сеножатми, и з млыном, и з людми, шестма человеки, тогда тое все пры розделку нашом зостало в част небожчыка швакгра

нашого пана Михайла Тихновича Коэинского з селом Крупой, ку тому теж был надал на тую ж церковъ землю бортнюю во имену своем в селе Веленю, прозываемую Даниловскую и тут при месте полю на пашню бочок на пят, которос лежыт за Зверынцем, коло горы Щучаное, и десетину с пашни замковое, с поля, прозываемого села Старого, што сее все зостало в част нашу. А такъ мы, хочечи теж пры той церквѣ помененой свщеника завжды мет, абы так пры нас, яко по зейстю нашом в той церквѣ Господу Богу хвала была воздавана, а за продки наши так теж и за нас и за потомки наши ко Господу Богу молба чынена, оную землю у Велени Даниловскую, со ичолами и з деревом бортнымъ и не бортным, с клейнами и знаменами ку той землѣ належачым, под ким быж колвек одно показатсе мели, окром пол пашныхъ плату у иныхъ повинностей и з сими поляками, што при месте, и з десетиною оною з Старого села, придавши до того сеножат нашу дворную, проывасую Котиншовку, которая лежыт за сеножатю Скражынского и Шылыровского, в лузе при реце Горыню, пры той церквѣ Светой Пятницы сим листом нашим зоставуемъ и даемъ, до которосе вже од даты сего листу мы сами, ани теж вранники, ани подданые наши, так теж и по нас у в оной землѣ и во всем том свещеника нашего тое церквѣ в держаню его никакое кривды и трудности ани жадное переказы делати не маєм. Ку тому теж поступили есмо ему, тому ж свещенику нашему пятницкому, в кождый год на ден Светого Спаса дават по копе грошей литовских, а оный свщеник пятницкий и которы же бы колвек одно пры той церквѣ был, за тую копу грошей в кождое окресене за держачыхъ имени Дубровивкого отпавовати маєт. И на то есмо сес лист нашъ, подписавшы его руками нашими и печати нашей до его притиснувши, пры той церквѣ Светой Пятницы поло-

жыли. Писан у Дубровицы року од нарожени Иеус Христа Сына Божого тисечу пягсот осмьдесят сегомо, мца мал пятнадцатого дня. У того листу печатей приписанных две, а подписы рук тьми словы: Олизар Кирдей Мыслский, маршалок его кор. млетн рукою власною рука моя власная. Который лист за подаемь особы верху помешеное до книг кгродских повету Пинского есть уписан.

Изъ актовъ книги Пинскаго градскаго суда за 1660 г. № 18004, л. 366—367.

Примычаніе. Въ той же книгѣ подь тѣмъ же 22-ит октябрю, на л. 365 и об. записана ниже-сѣдующая дарственная запись князя Ивана Юрьевича Гольшанскаго, на ту же Пятницкую церковь.

Актыкованіе przywilein na cerkiew Dabrowska. Лета от нарожени Сына Божого тисеча шестсотъ пятдесятото, мца октябрю двадцатъ второго дня.

На враде кгродском в замку гдреском Пинском, передо мною Юремь Нелюбовичом Тувалеским, войским и подстаростам Пинским, от ясне освещеного княжати его мласти Алорыхта Станислава Радвилта, княжати на Олице и Несвежу, канцлера вел княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухольского установленным, постановившыише очевисто нан Давыдъ Зябка, снерал его кор. млсти повелу Пинского, подал ку актыкованю до книг кгродских Пинских привилей в Богу зношото его мласти князя Ивана Юревича Голшанскаго, в речы в нем нижешй выраженой, и просил, абы до книгъ принят и уписан был, которого вишеуочы в книги слово в слово так се в себе мает.

Во имя Божое амин. Се я рабъ Божый Иванъ Юревич дал есмо пашню дворець свой на имя Крупую к монастыру во святой Пятницы со млыном и з людми, людей чотыры чоловікы, служыти им на монастыр, хто коли игумен будет, а к тому прыдали есмо два паробки и з волю у той дворець у Крупую, што бы вечно двѣ сохи ходили, хто коли игумен будет, а на то есмо тую пашню прыдали, который коли игумен усочет у том монастырѣ обычку держати дванадцатъ братов вормят, а еше есмо прыдали у Сеховах полколады меду, а копу грошей, а старое данины у Велеми чоловік даетъ тринадцатъ ведер меду, а семьдесятъ грошей безъ дву, а еше есмо дали ему на рыбу, чымъ брату кормит, озеро Уволеку на имя Борки, а з нашего невода коли волочат, десятая рыба на монастыр на брату, а з городское пашни десятина на монастыр, а со млына у городе десятина—десятая мерна на монастыр, а то есмо прыдали ко церкви Божьей Святой Пятницы на памет родителем своим и себе вечно не рушено никим будучы, а хто имет у мою данину

уступати и у мое слово, ино церковь Божуи сама себе уборонит. Писан ноябра десятого индыкта пятнадцатого. У того привилей печатъ привенстай княжати его мласти Ивана Юревича Голшанскаго ест. Который привилей до книг кгродских Пинских ест уписан.

№ 97—1588 г. Апрѣля 25 дня.

Объясненіе вознаго обь осмотрѣ церкви св. Варвары за г. Дрогичинномъ. которую мѣщанинъ Дрогичинскій Андрей Поповичъ разрушилъ и унесъ изъ нея свящ. облаченія, антиминсъ и церковную утварь.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1588

Drohicin relatio.

Nobilis Daniel Prusinski ministerialis generalis regni una cum nobilibus Stanislaw Podgorski et Hrechori Pudkowski coram officio praesenti personalem fecit relationem, quia ex parte et ad requisitionem officiosam famati Andreae Wardacz civis Drohicensis condescendendo domum seu aedem divino honori dedicatam, erectionis sanctae Barbarae extra insistentem civitatis Drohicensis eminentem ex obductione illius adversus famatum Andreas Popowicz civem Drohicensem factam, eam aedem viderunt in omnibus devastatam patefactamque, prout videlicet praefatus requirens circa ministerialis relationem referebat sacerdotalia ornamenta et alia aparamenta necessariaeque eidem domo pro honore divino commendata receptas esse, antinis cognomine rutenico vocatum exinde acceptum requirens protulit, aedem etiam eiusdem erectionis ruginosam ministerialis cum nobilibus praefatis vidisse agnovit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго градскаго суда № 10283, л. 35, 36.

№ 98—1588 г. Мая 11 дня.

Презента на Хотичскую церковь священнику о. Ивану Климовичу.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Omnium Sanctorum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo.

Presbiter Choticensis privilegium obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Kondrat Olichwierowie, olim honorabilis Iwani Kondratowicz filius, presbiter ritus graeci Choticensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, olim honorabilibus Chlementi et Iwano Kondratowiczom per olim magnificum Nicolaum Kiszka, capitaneum Drohiciensem datum, sigilloque ejusdem magnifici capitanei Drohiciensis obsignatum, manu propria subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Mikołaj Kiszka na Ciecchanowcu, wojewodzie Podlaski, starosta Drohiczki etc. Oznajmujemy thym naszym listhem, isz co za pewnem prawem wedle nadania przodkow naszych, a osobliwie sławney pamięci nieboszczyka je-o mci pana oycy naszego w ymieniu naszym Wozniakiem, we wsi Choticzach, trzymał cerkiew Ruską założenia Podniesienia Świętego Krzyża swieszczeniکی s tego swiatha śmiercią zeszyli Konrath Olphierowicz, po którego śmierci przychodzili do nas synowie je-o Klim a Iwan Kondratowicze y prosili nas, abychmy ych przy tej cerkwi z grunty y ze wszelakimi pożytki do tej cerkwi przynależącymi zostawili. My, bacząc w tym rzec słuszną, thę cerkiew z grunty y ze wszelakimi pożytki do niey zdawna przynależącymi przy pomienionych Klimie a Iwanie Oleferowiczach zostawniemy takim sposobem, ysz Klim, iako then, kto-

ry ma poświęcenie wedle zwyczaju religiey swey od władky Włodimerskie-o y iusz iesth postanowionym swieszczeniکیem, tedy ma trzymac y na siebie brać dzieięcine, do tej cerkwi przysuszaiącą, pułwoczek w Chotycziczach y połowicę Zliszku na powinose swą popowską. A brath iego Iwan na diacztwie do tej cerkwie włokę całą, to iesth we wsi Chotyniczach pułwłoki, a we Mszanech drugą pułwłoki y puł Zliszka w Chotyniczach. Będąc powinni wedla powinności swey służby Bożey ustawicznie pilnować, we wszystkim się przystoynie zachowując. A Klim, iako swieszczenik ma obecnie przy cerkwi bycz, także tesz Iwan dyaka od siebie ustawicznego ma miec. W cerkwi tesz za okaza y potrzeby oba spolnie iednakiem nakładem mają poprawować rownym sumptem. Y na tho dalismy zwysz mianowanym poddanym naszym then nasz list pod pieczęcią y s podpisem ręki naszej. Dat w Huslewic 11 May MDLXXXVIII. Mikołaj Kiszka starosta Drohicki ręką własną.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда № 10938, л. 964—5.

№ 99—1590 г. Августа 9 дня.

Судебное определение по дѣлу священника Троцкаго Василя Федоровича съ татарыномъ княземъ Айсою Ахметьевичемъ о захватѣ фундушевой земли Троцкой Рождество Богородицкой церкви.

Справа священника Троцкаго Василя Федоровича съ татарыномъ гдѣрскимъ повету Троцкомъ Айсою Ахметьевичемъ.

Лѣта от нароженя Сына Божего тисеча пятсот деветдесятого, мѣца августа девятого дня.

Передо мною Богданомъ Окгиньскимъ, подкоморымъ Троцкимъ, державцомъ Дорунискимъ, за позвы моими подкоморски-

ми на року с предложена через лист мой отвороный прыпаломь и врадовне на выеханье на тот кгрунть через возного сторонамь ознайменый, ставшы очевисте з одное стороны священник Троцкий Василий Федорович, а з другое стороны татарин гдрьский повету Троцкого Айса Ахметевич на кгрунть, в повете Троцкомь лежачом, прозываемом Янкишском, сторона жалобливая священникъ Троцкий через опекуна церквей Троцкихъ пана Ивана Баку, доведшы очивистого поданья позву и року князю Айсе, жаловал с позву моего подкоморского на татарина гдрьского повету Троцкого князя Айсу Ахметевича о томь, штожь дей тот Айса Ахметевичъ в року прошломъ тисеча пятьсотъ осмьдесятъ осмомь, в небытности дей пона при цркви Божой Рожества Пречистое Богородицы, в месте Троцкомь лежачомь, кгда тая церковь олголомь влусте лежала со всеми прыналежностями своими, тогды дей тот Айса Ахметевичъ ку знищенью церкви Божее на крунтех церковныхъ, здавна от кнегини Неделинское на тую церковь записаных, на двухъ нивахъ, называемыхъ Янькишки а Матеевцизна, первое поле лежачое по одной стороне дороги подле поля небощика пана Еразмуса Довжгирда имени его Михнишского, по левой стороне дороги до Трок идучое, от бояр пана Довжгирдовыхъ, а другое поле недалеко от двора небощика пана Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного по обеомъ сторонамь дороги, на тыхъ дей поляхъ обудвухъ мелованыхъ квалтовне а свовольше поравши, жытомь и яриноку позасевал на рок тисеча пятсот осмьдесят девятый, о што дей того Айсу Ахметевича священникъ Троцкий листомь от суду земьского Троцкого врадовымъ заповеднымъ обносил врадовне, абы тое збоже на тыхъ кгрунтех позавши зложилъ и с того кгрунтьу не звонил аж до розправы под дванатцатма рубльями грошей на врад и на сторону, чого доведечы положыль пере-

домною листъ заповедный от суду земьского Троцкого о тые кгрунтьы вынесеный под датую року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июня осмого дня, а пры томь положилъ выше с книгъ кгородскихъ Троцкихъ под датую року тисеча пятсот осмьдесят девятого, мца июля второго дня сознаья возного повету Троцкого Ивана Лукашевича о том, иж он с того листу заповедного, в року тисеча пятсот осмьдесят девятомь, мца июня двадцат пятого дня от суду земьского Троцкого через священника вынесеного, конию слово в слово списавши под печатю своею князю Айсе Ахметевичу подал, а он дей, ничего на заповед не дбаючи, збоже звонилъ, не ждучы о кгрунть розправы. На то заустнымъ злеценьемъ и порученьемъ жоны своее князь Айса Ахметевичъ поведить, иж он фолварокъ своей Осолькицкий, над озеромъ Осолькишкамъ лежачый, со всеми кгрунтьы до того дворца належачими, пустил заставою жоне своей кнегини Шальце Богдановне, до которого дей дворца належать и тые два поля, о которие священникъ позываетъ. Про то дей мел былъ священникъ жону мою, яко держачую позывати, а я дей без жоны своее в отказе быти не повинен, кгдаж се не позвано. А княгиня Шалка, жона его, тут жо очивисте стоячы, положила передо мною листъ Айсы Ахметевича, мужа своего, под печатю его и с подписомъ руки его и под печатми троихъ татаров земля гдрьскихъ и с подписаньемъ рук ихъ, под датую року тисеча пятсот осмьдесят семого, мца мая пятого дня, в которомъ описуетъ, иж той малжонце своей заставилъ дворецъ свой, у Бродацкого купленый, прозываемый Осолькицкий, со всеми кгрунтьы у полтуру сгу копахъ грошей литовскихъ и зараз в моц и в держанье ей поступил; к тому показала выше кгородский Троцкий под датую року тисеча пятсот осмьдесят семого, мца сентебра трынатцатого дня сознания возного повету Троц-

кого Ивана Черневского Мышки, ижь перед нимъ вознымъ прыпѣла в держанье того дворца за поступленемъ мужа своего заставою в полтору сту копахъ в року тисеча пятсот осмьдесят семомъ, мѣа мая пятого дня, а кгдаж дей я того дворца не держу, але жона моя держить, подал артыкуль девятнадцатый з розделу четвертого о зношеню позву и просил, абы водлуг того артыкулу от позву волел был. На то пан Бака отказ чысечы поведил, иж зношене позву князю Айсе и жоне его ити не можеть с тыхъ причин: перша, иж священникъ позывает не о кгрунты дворца Осолкиницкого князя Айсиныи и жоны его, але о кгрунты церковныи, которые до того дворца Осолкиницкого не принадлежат; другое, иж князь Айса записал жоне своей заставою тот дворец в року осмьдесят семомъ, а в кгрунты церковныи вступил се в року осмьдесят осмомъ, яко се то значить с позву и з листу заповедного, про то тыхъ кгрунтовъ ей заставовати в року осмьдесят семомъ не мог, которые в року осмьдесят осмомъ забрал; третее, иж тые позвы не положоны на том дворцу Осолкиницкомъ, але в руки князю Айсе Ахмстевичу самому поданыи в месте Троцкомъ, яко се то зъ сознания возного показало; про то просил, абы священникъ ку далшому доводу быль приушонъ. А такя, видечи с тыхъ всихъ прычын от пана Баки поданыих не слушине зношене тыхъ позвовъ, всказалом сторонамъ далей в право поступовати. А потом пан Бака положыл передо мною видымус с книгъ земскихъ судовыхъ Троцкихъ под датою року тисеча пятсот шестдесят осмого, мѣа октебра семого дня сознания очивистого кнегини Андреевое Нелединское Ганны Ивановны Куньдовича перед судомъ земскимъ Троцкимъ на рокохъ о светомъ Михале з уписанемъ у тотъ выпис листу се добровольного, при которомъ стоячы сознала о томъ, ижь што купила две земли пустовскихъ мужицкихъ у его

мл. пана Шефана Тарновского и у малжоньки его пани Ганны Гамъшевны, названые прозвищомъ Янькишки а Матесвѣтыцзыны; с которыхъ земля вынемши и отдалившы одну пустовцзыну на име Янькишку, на которой и дворец поселила, з своее доброе воли для душного збавенья своего дала и записала на церковь Божю Рожества Пречыстое Богоматеры манастыр Троцкий на вечные часы, то есть одно поле, которого есть и з зарослями на петнатцат бочок сееня, которое поле лежать по одной стороне дороги подле поля его мл. пана Еразмуса Довкгирда, которая дорога идетъ от бояр его мл. пана Довкгирдовыхъ до Трок, по левой стороне дороги, а другое поле подалеко от двора его мл. пна Остафья Горностая Величковского подле гаю вырубаного, по обеюмъ сторонамъ дороги, которого поля и з зарослями такъже на петнатцат бочокъ сееня, яко о томъ ширей на листе ее и на томъ видымусе есть описано и доложено; а пры томъ просилъ пан Бака именовъ священника Троцкого, абымъ я тые поля обдава обехал, к границамъ се прыпатрыл. И кгдамъ обехал першое поле, которое описуетъ подле дороги, от бояр пана Довкгирдовыхъ до Трок идучое, по левой рутце, тогда такъ се знашло, яко в томъ видымусе есть граница описана, и на томъ же полю указал священникъ пещицо, которое мени.1 быт дворцомъ кнегини Нелединское на церковъ записаным, яко о томъ на томъ видымусе сознания своего воспоминает, а потом и другое поле недалеко двора Величковского, обанол дороги подле гаю вырубаного такъ же обехалом и такъ се водлуг описана ее кнегини Нелединское границы згодили. А к тому ставил священникъ девети светковъ на то, ижь то есть кгрунтъ церковный—першого возного повегу Троцкого Ивана Лукашевича, а другого пана Миколая Навлицкого, третего и четвертого мѣцан Троцкихъ Михайла Матфее-

вича а Еразмуса Юхновича, а подданных дворца Величковского, суграичныхъ суседовъ пети, то ест Мартина Енчиковича, а Миколая Кулеша тивуна Величковского, а Петра Болондыса, а Валеньтына Станиславовича, а Томька Мартиновича и к тому три светки брали се до присеги на томъ, ижь то есть кгрунт церковный, от кнегини Нелединское на церковь записаный. И просиль священникъ через пана Баку, абы был ку доводу прыпущонъ, а за тым абы кгрунт одержал и квалт абы был на немъ сказан, такъ тежъ збоже, через заповедъ звезеное, абы совито платил и вины через врадъ земский Троцкий через листъ заповедный положоное абы на немъ дванатцать рублей сказано было водлуг артыкулу двадцать второго з розделу девятого. На то отказ чынечы князь Айса Ахметевичъ поведиль, што священникъ выводитъ менучы быт тые два поля церковными быти, тогда дей то сут поля мои властные дворца Осолкиницкого, от мене жоне моей заставленые, кгдажъ дей пан Иванъ Бака з малжонкою своею пани Ганною Ивановною Кунцовича, бывшою кнегинею Нелединского, от которе собе священникъ менитъ быт на церковь тые кгрунты записаные, продали дворецъ тотъ Осолкиницкийъ зовсимъ на все шляхетному пану Арнольфу Миколаевичу Брескому на вечность, который Брескийъ тотъ же дворецъ продалъ пану Петру Бродацкому, от которогомъ я купилъ тотъ же дворецъ зо всеми кгрунты, про то дей могла кнегиня Нелединская попа потешить, але дей опять и с тыми кгрунты то ишьному в руки пустила, чога доведечы положили передо мною выпис с книгъ земскихъ Троцкихъ подъ датою року тисеча пятсотъ семьдесятъ сегого, мца июня сегого дня перенесенья зъ кгруду до земства выпису крудского, што пан Иванъ Бака з малжонкою своею панею Ганною Кунцовича сознали пану Брескому дворецъ Осолкиницкийъ со всеми на все прода-

ный на вечност и з уписанемъ листу ихъ вечностого у тотъ выше крудский. датою в року тисеча пятсотъ семьдесятъ пятюмъ, мца генвара третего дня. А кгда былъ чытан, показуется на продажы пана Бачиной и малжонки его, ижь дворецъ Осолкиницкийъ зо всеми кгрунты пану Брескому продали на вечность, одно с тое земли выпели, в тую продажу ему не пустили землю пустоховскую Яновцапу подле земель Михинскихъ зо всеми для того, ижъ первой того от нее пани Гапыны Куньковича есть на вечность записана на церковь Божью монастыр светое Пречистое Троцкий и до того пани Бреский и потомки его николи ничого мети не мають. Пры томъ показалъ выше с книгъ земскихъ Троцкихъ подъ датою року тисеча пятсотъ осмьдесятъ пятого, мца августа семнатцатого дня сознания очевидного пана Петра Бродацкого и жоны его Луцыи Крабрыяловны, ижъ тотъ дворецъ Осолкиницкий, у пана Бреского купленный, продали на вечность князю Айсе Ахметевичу зо всеми кгрунты, до того дворца належачыми. и бралъ се пры таковыхъ листехъ на доводъ ставилъ светковы единнатцать, а меновите Крабрысла Матеевича з места Троцкого, Абдулу Керемовича татарына, Павла Станиславовича подданого его кр. м. есла Солкиницкого, князя Хасея Сеньчуковича татарына, Османа Мануловича татарына ж. Сынуиса Махметевича татарына, Станислава Матеевича християнина похожого чловека, Усейна Мамлетевича татарына. Обущка татарына толмача. Нурдовлетя Осейтевича с Шиктокемевъ татарына, а пры тыхъ светкахъ бралъ се до присеги Айса Ахметевичъ самъ четвертый, хочоты на томъ присегнути. ижъ то суть его кгрунты дворца Осолкиницкого, а не церковные; а што се дей дотачеть, ижь священникъ Троцкий домовляется, што через заповедъ збоже с тыхъ кгрунтовоъ звезено, ино дей не я звысилъ жона моя за тымъ правомъ, которое от

мене маеть, которое перед вапою мл. ине подкоморый покладала; якожь и она тут же жона его стоечы, до того се призвала, ижь тое збожье звезла, а тежь дей водлугъ права посполитого з розделу девятого. артыкулу двадцат второго, который ку помочы себе подаетъ священникъ мелъ дей за шестъ педелъ, а надалей за дванатцать по вынесенью листу заповедного позвати позвомъ подкоморскимъ, чога ижь дей омешкаль, тогда вжо себе опустил, вед же не толко вини албо збожья, але и кгрунгу одержати не можетъ за правомъ моимъ, которое я покажую. На то через его мл. папа Баку священникъ отказ чынечы поведилъ, ижь право слуснейшее через писмо и светки священникъ показуеть, кгда жь дей и власный выпись земскый Троцкий, который на тот дворець Брескому служилъ, а князь Айса его сам положил, тогда и тамъ се показуеть, ижь тые кгрунты первой на церковь записаны и Брескому не проданы; с тыхъ прычынъ просилъ, абы был его довод слухантъ; а што дей князь Айса поведаетъ, яко бы мелъ священникъ омешкать позывати позвомъ подкоморскимъ до дванатцати неделъ и тымъ себе квалтъ, зъбоже и вину, у которую князь Айса попал, опустити, ино дей и перед тымъ его священникъ позвомъ вашей мл. подкоморскимъ позываль, нижли за тыми позвы не сужоно, иж з допущена Божего тутъ коло Троцьк у тот час великое поветре моровое было, чога доводечы положижь позовъ мой подкоморский под датуку року тисеча пятьсот осмьдесятъ девятого, мца августа шостого дня, в той речы от священника на князя Айсу вынесеный, а пры томъ квит возного повету Троцкого Ивана Лукашевича, на враде кградскомъ через него признаный, иж тые позвы подаваль князю Айсе Ахметевичу очивисто в руки, в месте Троцькомъ, в року тисеча пятьсот осмьдесятъ девятом, мца августа тринадцатого дня, з цого се показало, иж све-

щенникъ давности позванья не омешкал. А такъ я, хочечы еще в той речы тымъ достаточней з светковъ се справить, чога бы в той речы были ведоми, на перод, навпоменувши светковъ стороны жалобливое священниковыхъ, абы правдиве сознавали, пыталомъ ихъ по одному. Наперед Иван Лукашевичъ возный и Миколай Навлицкий в одно слово сознали, ижь сведоми того добре и сами пры томъ были, коли еще кнегиня Нелединская тые два поля на церковь записала игумену Пречыстеньскому Троцкому Федору Офанасовичу и на потомъ будущимъ игуменомъ Троцкимъ, а Еразмустъ Юхновичъ мещанинъ Троцкий сознал, ижь кнегини Нелединская его кумою была и у него завжды в Трокахъ господою стовала и есть того добре сведомъ, же тые земли на церковь отписала; а Михайло Матфеевичъ мещанинъ Троцкий поведилъ, ижь того добре сведомъ, ижь тыхъ кгрунговъ завжды попи Троцкие уживали и кому хочечы наймовали, а ниhto се не вступоваль; а подданные Величковские сознавали, Мартинъ Енчыкович и Миколай тивунъ Величковский, ижь у попов сами тые земли наймовали, пахали, а ниhto переказы не чынивал; а Петръ Волоньдис поведил, иж, будучы наймитомъ у тивуна Величковского Миколая, орываь на тыхъ земляхъ и того сведомъ, же ихъ у попа наймовано; а Валентый Станиславович поведил, иж служечы наймитомъ у Мартина Енчыковича, тую землю орываь, кгда ее у поповъ Троцкихъ Мартинъ наймовал; а Томко Мартинович поведил, ижь отецъ мой Мартинъ тую землю у поповъ наймовал, а я дей и з наймитомъ Валентыномъ орывали на тыхъ земляхъ, а ниhto не вступовывалсе. А светки другое стороны обжалованое Айсы Ахметевича, будучы также напоменны о правдивое сознание, поведили—первши Кгабриелъ Матеевич Страк поведил, ижь кнегиня Нелединская пустила тую землю Янкишку пану Брескому, але не паметаю

яко давно; другой Абдула Керамович поведил, иж дей Айса Ахметевич тую землю от чотырохъ годовъ пашет; третий Павел Станиславовичъ поведил, иж тые земли наймовывал от семи годовъ от Хоецкого и от Бродацкого и от Айсы; четвертый Хасей Сеньчуковичъ поведил, иж наймовал тые земли от Бродацкого годов со два и от князя Айсы так рокъ; пятый, Шахманьцер толмач поведил, иж от одиннатцати годовъ пашетаеъ, иж тыхъ кгрунтьов Бродацкий, а по немь князь Айса ужываеъ; шостый Асман Мамуловичъ поведил, иж третий тому год, яко у князя Айсы нанявши тые земли, жыто на нихъ сеял; седмый Сымулисъ Ахметевичъ поведил, иж шостый тому рокъ, яко то Бродацкий тые земли запель князю Айсе, а он того завоженья сведомъ; осмый христианинъ Станислав Матеевичъ чоловскъ похожий поведил, хотя дей я службу князю Айсе Ахметевичу, але я кгрунтьу не сведомъ, чый бы был; девятый Усейн Мамлетевичъ поведил, иж от чотырохъ або пети годовъ князь Айса тые кгрунты пашеть; десятый Обухко толмач поведил, иж того сведомъ, же Бродацкий тые кгрунты князю Айсе продалъ; одиннатцатый поведил; слыхали есмо тое, иж Бродацкий держал и князю Айсе продал. За тым священникъ через пана Ваку поведил, иж се дей то ясне показало на писме з выписовъ так от священника, яко и от стороны обжалованое покладаныхъ, иж тые кгрунты суть на церковь записаны, такъ теж сведетствомъ священникъ людьми добрими довелъ, же то суть кгрунты церковные; а князь Айса, иж самъ на своемъ доводе устал и самъ на себе выписъ земьский показал, иж до того Брезкий ничего не мел, поготовю они потомки его до того ничого не мають; к тому светки его не згодные, кдыжь вжо на всемъ доводе устал, а к тому иж тежъ право на тые земли от кнегини Нелединское показалосе першою датою, нжили Брезкого, на што подал з статуту старого артыкуль

двадцать осмый з розделу першого, а з нового статуту теперешнего з розделу першого артыкуль трыццать второй, а з розделу семого артыкуль пятый; к тому теж подал з розделу четвертого артыкуль семдесят седмый, а з розделу девятого артыкуль двадцать второй и артыкуль второй и с тогожь девятого розделу артыкуль шестнатцатый, а затымъ просил, абы кгрунт, збоже, совито вины дванатцат рублевъ и квалт водле статуту сказанъ. А по выслуханью тыхъ всихъ доводовъ, кды вжо за пытаемъ моимъ обсуде стороне болшъ ничого до тое sprawy мовити не мели, присмотревшысе добре артыкуломъ от сторонъ подаванымъ, так есми в той речы знашолъ, иж священникъ довел того кгрунту писмом и границами, значне описаными и через светки люди добрие и датою першою, а князь Айса Ахметевичъ право свое, которое Брезкому на тог дворец служыло. датою последнейою показал и в том же праве его значне описует, иж до того Брезкий ничего не мает, але то на церковь отписано, а к тому светки его в сведетстве своемъ не згодные, а сам и з жоною призналисe до уживаня того кгрунту, до которого ничего не мели, прото тотъ кгрунт обадва тые поля священнику Троцкому вжо без присеги светков на церковь Троцкую, где здавна тот кгрунт есть фундованый, присудил есми и водле артыкуловъ от стороны подаваныхъ, а меновите долгуг артыкулу двадцат второго з розделу девятого на князю Айсе а на жоне его, которая доброволне его заступовала, признаючисе, иж она збоже через заповед забрала, квалту дванатцат рублей грошей стороне жалобливой сказаломъ, а вины имъ через заповед збожь звезли стороне жалобной шест рублей грошей, суду земскому Троцкому тры рубли грошей, а себе подкоморому тры рубли грошей, што на именью ихъ Осолкиницкомъ отпавлено быти мает; а што се догычет збожа, иж через заповед звезли, же се

сторона домовляла, абы совито платил, ино иж не ведать, колько того збожя было, а сторона того не показала, с тыхъ прычынь княз Айсу от плаченя збожя вольнымъ учыниломъ; якожь на отправу за квалт и за вины сказанные стороне жалобной и суду земьскому и мне самому подкоморому до тогож суду земского Троцкого, от которого был лист заповедный вынесеный, отослал еси. А по томъ декрете моемъ сторона обжалованая княз Айса Ахметевичъ, прынявши быт тот мой всказ за слушный з стороны поля одного подле дороги, от бояр Довкгирдовеких до Трок идучое, по левой рутце, на которомъ дворец бывал и пещище еще знат так теж о квалтъ и о вины сказанные и переставъши на томъ декрете, толко о другое поле, которое неподалеко двора Величковского, обпол дороги под гаемъ рырубанымъ лежыт, розумеючи быт мой сказ не правне вчыненыи, апелевал до суду головного Трыбуналнаго, которому апеляцыи допустиломъ, ведже водлуг артыкулу сегого з розделу девятого в держаню стороны тое, которой прысужоно, то естъ священника Троцкого пры церкви Божой, до выеханя пановъ комисаровъ, zostавил еси. Которая справа, яко се передо мною точила, до книг моихъ подкоморьскихъ ест записана. Писанъ на кгрунте церковномъ Янъкишпльскомъ.

Изъ актовой книги Троцкого подкоморского суда за 1585—1606 годы, № 5931, л. 49—52.

Примъчаніе: Документъ этотъ напечатанъ съ копій въ П. т. «Археографическаго Сборника», подъ № 90, но съ пропусками, а вышъ печатается по подлиннику.

№ 100—1590 г. Ноября 2 дня.

Инвентарь имѣнія и мѣстечка Крайскъ Минск. воев., съ данными о мѣстныхъ церхвахъ.

Акт инвентаря маіетности Крайска, в Мин. втвтив лежачей, з ограничениемъ од

J. W. Niesiowski, wdziney Witebskiej synowi imsci wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, msca Julij trzydziestego dnia.

Na urządzie I. K. msci grodzkim wttwa Min. stanowszy osobiscie w Imé pan Konstanty Stański, rotmistrziewicz Smolen., inwentarz Krayski od w. Bronca, podstolego Wilen. w komportacyi wedle nakazu dekretu komnissyinego granicznego, w roku terazniejszym tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartym, Junij dwodziestego piątego dnia nastętego, w kancelaryi grodz. wttwa Min. złożony za dozwoloną zmianą kowanymъ декретомъ komunikacyą z instancyi W. I. pana Stanisława Jesmana, regenta ziem. wttwa Min. do akt podał, który in autentiko ruskim skoropisem pisany od słowa do słowa ma wyraz następny:

Regest spisania dwora imienia Krayskoho, u powete Menskom leżaczoho, mene Jadwih Nosilowskoie, wojewodzianki Witebskoie, czasty mojeje otczynnoje. коториui iesny z rownoho delu weczystoho prawom przyżonym od sestr swojeh wydelenoje mela y spokoynie iako własnost swoju otczynnu po ieho miłost panu Jurju Nosilowskom, wojewode Witebskom, otcu swojem tak że y tuii czast, которaja se мне u Kraysku za czast moju otczynnoju z rownohoż delu protyw imenia Nasilowskoho od sestry mojeje panice Szczasnoje Nosilowskoje, wojewodanki Witebskoje, knehyni Jurjewoje Zbarskoje menoju dostała, także kupli y przykupli, которыеż kolwiek sut wodłuch listow do tohoż imienie moieho Krayskoho tak, iakom ja zdawna derżała y używała, котороје тоје imienie Kraysk na perwey dwor z budowaniem dwornym, z pasznoju dwornoju, z humnom y z zbożem wszelakim zasejanym y ne zasejanym, z folwarkom y z bydlom wsiakim w tom folwarku dwornym, z sadami, z ohorody owoczowymi, z stawy, z młyny, także z bojary y ich khrunty, z meszczany, w mesteczku Kraysku na czast moju prynależaczymi, z ich

gruntami y ich powinnoſtami, z poddanyimi, z ludmi tiahłymi y z ich służbami y podatkami y z ich khruntami także y z ohorodnikami y czeledyju dwornomu, z bory, lesy, dubrowami, z zaroslami, z puszczoju, z łowy zwerynnymi y z hony bobrowymi, z ſenożatni y z boloty y zo wszelakimi khruntami y pożytki, iakoż kolwiek nazwaty ſe mohut, tak, iako ſe toje imenie moje Kraysk mne doſtało y z dawna w hranicach obychodech ſwoich y wo wſiakich pożytkach meło y teper majet, menowite uſe ſpisaſzſzy ja Jadwiga Noſiłowſkaja, wojewodanka Wiłebskaja z laſki ſwojeje y z miłoty materynkoje ſynu ſwoiemu miłomu ieho miłoty panu Janu Oſtyku wecznym prawom wodłuch poradku prawa poſpolitoho y ſtatutu czerez wożnoho powetu Menſkoho pana Dmitra Andrejewicza Pożaryſkoho y pry ſzlachtie tohoż powetu Menſkoho do ruk pana Oſtykowych połała, w moc, w derżanie y w wecznoje używanie ieho miłoty poſtupyła, roku od narożenia Syna Bożoho tyſieczu piąſot dewetdeſiatioho, mieſieczu Nojabra wtoroho dnia y wżo od ninieſznego dnia ja ſama ani czezez koho z bliſkich y poſtupnych moich y kogoż kolwiek w toje imenie zwyzſz menenoje Kraysk y ni w ktoruju czast y ni u woſzto uſtupatyſie y ni w czom perekazy iemu ſynu mojemu panu Janu Oſtyku czyniti nie maju y mocy meły nie budu wecznymi czasy, ale ſyn moy ieho miłost pan Jan Oſtyk, derżaczy toje imenie Krayskoje, wolen budet oddaty, prodaty, zamenity, darowaty, na koſteł zapisaty y zaſtawity y tym wodłuch woli ſwojeje, iako wlaſnoſtiu ſwojeju ſzaſowaty. A tot reſtr tak ſe w ſobe majet.

Naperwey dwortoho imenia Krayskoho zowſim budowaniem dwornym, z humnom, zbożem u nem mołoczonym y ne mołoczonym, z folwarkom dwornym, z bydłom y z ſtatkom wszelakim w nem, czoho oſobliwy rejestr tak w humnie zbozia, iako u folwarku bydła y wſiakoho ſtatku y inſzoho ſpratu domowoho ſpisaſzſzy, pod

peczatiju mojeju ſynu moiemu panu Janu Oſtyku oddałam . . . *) do toho dwora ſady owocowyje, ohorody owoszczowyje, pola oromyie zajejanyie y ne zajejanyie, z ſtawiszczami y z młynom, także nowiny, prorobki, rozroſli, ſenożaty y bolota na meſteach roſnych. Bojara pancernyie: pierwſzy Mikolaj Seleznewicz z bratiju ſwojeju ſzlachtyczy; drugi Petr Janalewicz z Janom kozakom ſzlachtyczy; trzeci Jan Kozarynowicz ſzlachtycz; czwarty Hapon Łabot y ſyn ieho Jakow; piąty Lewon Łabot; ſzoſty Hryhor Petraſzko; ſiodmy Matej Petraſzko; oſmy Semen Matkiewicz ſzlachtycz utczytyy; dziewiąty Paweł Peniaz z Matwejem Peniazem; dzieſiasty Fiedor Wiażewicz; iedynasty Paweł Stolar wolny; dwonasty Jan Grothowski ſzlachtycz utczytyy. U meſteczku Kraysku meſzczanie na czast ieho miłoty: perwy Wakolej Oleſzkowicz woyt dym odyn; wtory Roman Kotelewinowicz dym odyn; treti Jaſiuk Sudnikowicz dym odyn; czetwerty Jakub Hoſko dym odyn; piąty Waſil Potapowicz dym odyn; ſzoſty Mikolaj Lebet dym odyn; ſemy Martyn Lenewicz dym odyn; oſmy Łukian Korotkowicz dym odyn; dewaty Paweł Czernobay dym odyn; deſiasty Matej Lonewicz dym odyn; odynatcaty Lewon Korolewicz dym odyn; dwanatcaty Jakow Korol dym odyn; trynatcaty Parfien Korolewicz dym odyn; czotyrynatcaty Jakow Oleſzkowicz dym odyn; piatnatcaty Kuryło Szapowal dym odyn; ſzeſtnatcaty Sidor Krawiec dym odyn; ſemnatcaty Petr Bohatynka dym odyn; oſymnatcaty Stepan Honczar dym odyn; dewetnatcaty Paweł Kowal dym odyn; dwatecaty Waſil Kowalenok dym odyn; dwatecat perwy Fiedor Reſzotnik dym odyn; dwatecat wtory Martyn Ozarkowicz dym odyn. Stoła u meſteczku Kraysku, cerkow ſumestnaja y pop. Powynnost tych meſzczan u podwojy iedzdyty, z liſty chodyty, na gwałt y ulowy, tołoki na zniwa z ohoroda, kotoryie na nich

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

siediat, a korczem ne majut, tyie do hodu dajut po hroszey dwanatcat, a wradniku piszczoho po penezey dwanatcet, a kotoryie korczmy majut, od kotła horczczonoho po hroszy tryteat, od piwa po hroszy. . . . od medu po hroszey. . . . Ludy tiahtyie. Selo Hrynewicz. Perwy Jakow Oltuchowicz z trema bratennikami, z Symonom y Karpom y Jackom służba zupohnaja dym odyn; wtory Miszko Opanasowicz z dwema synami y z Zenkom y z Moysiejem dym odyn; treti Maxim Opanasowicz z bratom Karniejem dym odyn; czetyrty Jermak, a Prokop dym odyn; piaty Paweł Sekanowicz z synom Tymoszkom dym odyn; szosty Wasiuł Sekanowicz dym odyn; semy Mikula Sekanowicz dym odyn; osmy Bałtromiej Sekanowicz żarnoklew dym odyn; dewiaty Samuylō Sekunowicz dym odyn; desiaty Semen Oltuchowicz dym odyn; odynatcaty Olesiej Klepcewicz z synom Rodkom dym odyn; dwanatcaty Lewon Klepcewicz dym odyn; trynatcaty Hauryło Bachar y z dwema synami Fedorom a Kononom dym odyn; czotyrynateaty Epimach Chwetkowicz z bratom Łohwinom dym odyn; pietnatcaty Taras Uszakowicz dym odyn; szesnateaty Lewon Klepcewicz dym odyn; semnatcaty Rodko z pasynkami z Trochimom a z Stepanom Miszkowicy dym odyn. Selo Łotuszki: perwy Iwan Łotuszka z pietnoma synami dym odyn; wtory Jerinak Łotuszka z . . . synami *) Andrejem dym odyn; treti Anton Jermakowicz Łotuszka dym odyn; czetyrty Rychlik Łotuszka dym odyn; piaty Omelian Łotuszczycz dym odyn. Selo Bubny: perwy Andrey Buben z pryimoiu Iwaszkom dym odyn; wtory Martyn Buben z dwema synami Kononom dym odyn; treti Motko Bubnowicz dym odyn; czetyrty Jacko Bubnowicz dym odyn; piaty Nahum Stepanowicz Szyiczyc dym odyn. . . . Perwy Olchym Konoplaniak z synom Mikitoju dym odyn; wtory Andrey Buben z dwema bratennikami dym odyn;

treti Olysey Plesun z synom Hryhoryiem dym odyn; czetyrty Andrey Plesun z brataniczom Danilom dym odyn; piaty Fedor Lepeszka z czetyrma synami dym odyn; szosty Stelmach Hryszko Lepeszczyc dym odyn; semy Iwan Łyha z dwema synami dym odyn; osmy Martyn Kucel z synami dym odyn; dewiaty Jermoła Potiażycz dym odyn; desiaty Chilimon Lizunowicz dym odyn; odynatcaty Hryszko Łyzunowicz dym odyn; dwanatcaty Sidor Krebiuka dym odyn; trynatcaty Chwedcy Arasewicz dym odyn; czotyrynateaty Wasil Aryscewicz dym odyn; pietnatcaty Ilko Łazarowicz dym odyn; szesnateaty Hryszko Łoszak dym odyn; siemnatcaty Matwiej Łosiak dym odyn; osmnateaty Hryszko Matiuk dym odyn; dewetnatcaty Jermak Rusakowicz otczye dym odyn; dwatcaty Stepan Olisicjewicz Plesunowicz dym odyn. Posedency: perwy Pauluk Rożycz dym odyn; wtory Martyn Rożyc dym odyn; treti Hryszko Wołyniec z synom Andrejem dym dwa. Melnik Ihnat Kloczko z synami dym odyn. Czelad dwornaja: perwy Stanisław Kulesz czobotar, ktoroho wolnym uczyniła, okrom detey Kaspora y Tomika, dym odyn; wtory Jakow Mosarec, ktorohom wolnym uczyniła, okrom detey Pauluka dym odyn; treti Denis Korolewicz mieszkajet na ohorodie dym odyn; czetyrty Jacuk Rabuszka dym odyn; piaty Ahrenia z Chwedkom synom pastuchom dym odyn. Skomorochow: perwy Kaspur Skomoroch dym odyn; wtory Matyey Skomoroch dym odyn; treti Martyn Skomoroch dym odyn; czetyrty Jakow Popowicz na ohorodie sedyt dym odyn. A hranica toho imienia Krayskoho, to iest hde puszczy y lesy y w nich łowy wsiakije y inszyie pozytki suť wodtuch starodawnych znakow pewnych spohnaja z Suszkowom, poczawszy od sutok, hde rzeczka Rehta u reku Dwinosu upała, a od toho mestca reczkoju Rektōju . . . aż do Betoje Zawoni, a od Betoj Zawoni iduczcy puszczoju aż u ruczay nazywajemy Meznik, a od Meznika u boloto, nazywaiemoje Ko-

*) Тоже.

niuszczewo, a od toho bołota Koniuszczewa aż u Stryi rubeż, a od toho Stryi rubeża idet tym ruczajem do nowiny poddanoho mojeho na imia Fedora Lapeszki; a po druhoy storonie puszczy hranica poczynaється ot tychże sutok, hde reczka Rehta upała u reku Dwynosu, ottul unis iduczy reku Dwinosoju aż do sutok reki Welyi, hde Dwynosa z rekoju Weleju schodyt, a od ustia Weleju rekoju iduczy unis, aż do reczki Kobylanki, a tam poczynaється puszcza spolnaja Charkowskaja z uczastnikami mojmi . . . . . tojuż rekoju Weleju unis, aż do perewozu Mkhowoho, a od perewozu Mikhowoho unis rekoju Weleju iduczy do Wysokoho Berehu. A tak ja Jadwiha Jurewna Nosiłowska pry postupowaniu toho imienia Krayskoho zo wsim, iako sie tut wyszey pomeniło y czoho iestliby nie dolożono albo ne pomeneno, na to jesmy y ses registr do ruk synu mojemu panu Janu Ostyku oddała pod peczatoju mojeju y pod peczatiu toho woznoho, kotory toje imenie od mene wodłuch seho registru icho miłosty panu Janu Ostyku zawodył y podał Dmitra Andrejewicza Pożaryskoho y pod peczatiu szlachty ludey dobrych, kotoroje pry tom byli y z podpisom ruk ich kotoryje pisat umieli: pana Protasa Stanisławowicza Czarnoruckoho, a p-a Woytycha Kamienskiego. Pisan u Kraysku roku od Narożenia Syna Bożoho tysiecza piatsot dewetdesiatoho, mesieca Nojebra wtorocho dnia. U tego inwentarza Krayskiego pry czterech pieczęciach na kustody podpisu ichmosc panow pieczętarzow, a na drugiey stronicy suscepta aktykacyi onego y poniey podpis W. podstarosciego w te słowa (LSLSLSLS.) Za oczewistuju prozboju iey miłosty pani Jadwihi Nosiłowskoy peczat przyłożył y rukoju własnoju podpisał Protas Stanisławowicz Czornorucki. Za oczewistą prozbą jeymosci paniey Jadwigi Nosiłowskoy, wojewodzianki Witebskoy, ja Woyciech Kamienski przy pieczęci swey ręką swą podpisał. Roku dewetdesiatoho, mesieca Nojebra piatoho dnia tot inwen-

tar był pokładan czerez woznoho Meusko-ho Dmitra Pożaryskoho peredo mnoju Janem Petraszkiewiczom, podstarostym Menskim. Jan Petraszkiewicz, podstarosty Menski. Ktory to inwentarz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest w wiegi grodzkie wieczyste woiewodztwa Minskiego przyięty y wpisany. Jan Wołodkowicz grad. Min. pisarz. Connotat. Bogusław Boharewicz gradzki Wa Min. Regent.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1784—годъ, № 11811, л. 451 - 457.

№ 101—1591 г. Мая 9 дня.

Фундушъ Кочеранской церкви, Бобруйскаго староства.

Akt listu funduszowego na cerkiew Koczeranską oznaczającego.

Roku tysiąc siedmsett osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca augusta pierwszego dnia.

Przed aktami ziemskimi pttu Rzgo stanowszy osobiscie wozny I. K. msei wttwa Minskiego Dyonizy Kalkiewicz list na fundusz cerkwi Koczeranskiey służący ad acta podał, kotorego wyrazy są takowe. Wypis z knih Czernihowskich eparcetiy metropolitanskiey I. W. jeho miłosty Sawastyana Ypatia Pateja, archimandryty Czernihowskoho, archiebiskopa metropolij po prawe swieszczennom Iwanu Sielawie kazał wypisat list ieho miłosty korolewskoy nadany na cerkow pod chramem Swiaty-tela Nikolaja w pttcie Rzeczyc., wołosty Bobruy., pry siele Koczeran słowo do słowa niepremiennie.

Roku tysiacznoho piatsotnoho dewetdziasiatoho perweho. Bił nam czołom I. W. Petro Tryzna, woiewoda Parnawski a starosta slobod naszych Bobruyskich, okazuiuczy karpu predkow naszych, koroley

polских, za czestnym mužem Hawrytoju Kostkoju, chotiaczemu byty iereom pry cerkwi sefa Koczeran pokładał nam prozbu swoju, abysmy iemu listom naszym potwerdyli.

Zygmunt Treti, z Bożey łaski korol Polski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Kurlanski, Inflanski, Sewerski, Szwecki y kniaz Wieliki Litowski. Na prozbu I. W. Petra Tryzny y na czestność muža Hawryły Kostki hodnomu byty iereiem w slobodach naszych starosty Bobruy za rykoju Berezynoiu pry siele Koczeran wo chrami swiatytela Nikolaja dopuszczaju byty popom y po nim nastupnikom iccho, to k mołeniu Bożemu za nas y reczy pttey, wruczajem hruntę do tohoż chrama nadannye prodkow naszych koroley ich miłosty obrubkom wołok dwie morg odyn y szachow sto piadesiat try y sienożaty morhow szesdesiat odyn y szachow dwiescie osmdziesiat czotyry pry hruntach siła Koczeran y pry siele urożonoho szlachtycza Iwana Miskowskoho, podstarosty Rohaczewskoho sym naszym listom przywileynom potwerzaiem wolności popom od poczatku wery swiatoy prawosławney uniackoy za mołenia ich nadajem wolności byty bez wsiakoy nahorody nam y starostom naszym wo młynach moloty za toie denh, any zierna nikomu ne dawaty, wo rykach y ozierach ryby łowity, hobry honity, w lesach zwierey bity y łowity wolnosti dajem na swoju potrebu, a ne predaży torhom od sych por od nas y starostw naszych popy trudnymi byt nie mohutt, tokmo samomu Prowaswiaszczenomu archiebiskopu metropolity poruczaiem do chrama wyzsze pisannoho hodnych prezentowaty y prezbiterami ntwierżdaty, w czom poruczyszy honomu ieho mołeniu sym listom y peczatu naszeju utwierzdaiem. Hodu tysiacznoho piatsotnoho dewiadziastotoho perwoho, mesieca Maja dewiatotoho dnia. Dan w Warszawie. U tego wypisu listu funduszowego podpis ręki pod(kancelrznego temi wyraża się słowy: Nikolaj Radziwiłł podkanclerzy W. W X.

Lttgo. Takowy list funduszowy za podanie onego iest do xiąg ziem. pttu Rzezo przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Рѣчицкаго земскаго суда за 1789 годъ, № 13612, л. 229 (233).

№ 102—1592 г. Мая 25 дня.

Фундушь Пятницной ц. въ с. Гноинѣ, наданный королевскимъ ловчимъ Ярошемъ Немирой.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno Domini 1759-no.

Extractus oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus Joannes Szumowski, praepositus Gnoynensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti erectionem ecclesiae Gnoynensis, ex actis Brestensibus emanatam, cum appositione sigilli ejusdem castri, per eundem ex graeco originali in idioma polonicum explicatam, de tenore verborum sequenti. Wypis y knych spraw duchownych kapituły Berestyckoy. Lita od Narożenia Syna Bożoho tysiaszcza szescesot desiatoho, miesiaca Nowembryia szostoho dnia. Na wradi duchownym kapituły Berestekoy, peredo mnoiu Teodosim y humenom monastera Roźdestwenskoho, protopopoiu Berestyckim, postanowiwyszysia oczywisto czestny otec Trofimy Werbicki, presbiter cerkwi Hnoienskoj założenia Swiatoy Przepodobnoy Piatnicy, pokładał y ku aktykowaniu do knych kapitułnych Berestynskich podał fundusz od wiel. jeho miłosty pana Jarosza Nemiry z Ostromeczyna, łowczoho jeho krolewskiey mosty zemli Podla(s)koy, jemuż samomu przedrzczenemu

otcu Werbickomu, prezbiterowi Hnoienskomu cerkwi Hnoienskoy na rzecz menowite w tym samym funduszu opisanuiu y dolożonuju danych y należących, żelajuczcy mene protopopy, aby ten fundusz był ku aktykowaniu pryntat y do knych duchownych kapytulnych Berestynskich upisan; wo czem ja protopopa widzający rzecz y zadania czestnaho otca Hnoinskoho słusznoie, toy fundusz ku aktykowaniu przyiąwszy, do knych duchownych kapytulnych Berestyckich upisat welilem, kotory wpisuiący tak sie w sobie maie.

Ja Jarosz Niemiera z Ostromeczyna, łowczy jeho krolewskoi milosty zemle Podlaskoy, oznaymtiui tym moim listom ninisznyimi czasy y na potom buduczynie, iż w maiełnoscy moiey nazwanoy sele Hnoyne cerkow założenia swiatioiey Piatnicy od prodkow naszych jest zbudowana y fundowana, nadajemy tak grontow jako y desiatynuju, proto y ja chotiaczy, aby chwala Bożai w toy cerkwy swiatioy wiecznymi czasy nie ustawała, a za nas samych y prodkow naszych tak żywo buducznych, jako y z toho switoju doczestnostiu pożegnawszy se Pana Boha proszono, za poddanych naszych y uwes lud chrestyianski molby czynieno, za czoom bytyjem y prozboju swieszczenika mojoho teperyszneho nazwanoho otca Trofymyja Wierbyckoho, pry toiey moiey cerkwy za prezbytera buduczoho, wodłuh prozby y czolobytyia jeho, chotiaczy to wiecznymi czasy mity o wazaczy (uważajuczcy) rzecz słusznuju y prystoynuiu y zachowujuczcy toho swieszczenyka wedle prozby joho, sym listom moim ku toy cerkwy moiey Hnoienskoy tuju desiatynu, od prodkow naszych na cerkow Hnojenskuju z dawnych czasow nadanuju, z kożdoy wołoki po kopie zboża ozimoho od poddanych naszych, naprod z seła Hnoyna, hde cerkow jest, z druhoho nazwanoho Niwic, z tretieho nazwanoho Wolki, z kotorych to seł troch od poddanych naszych wyż mienowanny swieszczenik y po nym buduczynie nastupecy jeho swieszczenicy w toy cer-

kwy Bohu służaczyie majut tuju desiatynu braty y spokoyne oney wiecznymi czasy zażywały, bez żadnoiey pereszkozy y turbacyi tak od nas samych, jako y od potomkow y derżawcow toiey maiełnoscy naszoiey, kotoru ja wodłuch nadania prodkow naszych ku toy cerkwi Hnoienskoy swiatioiey Piatnycey nadaney sym listom moim wiecznymi czasy zterżaiui, ktoroi to desiatyny ja sam ani żaden z potomkow moich y derżawcow maiełnoscy toiey Hnoienskoy odeymowaty y żadnoiey pereszkozdy w wybieraniu y używaniu onoeiy tak swieszczennikowi teperysznomu, jako y po nym buducznyim czynityi niewcznymi czasy pod zakładom winy na kożdoho takowoho, kotory by mił sey list moy dany w czymkolwiek naruszity y tuju desiatynu od toiey cerkwy jakim kolwiek sposobom oddality, petysot hrywen na urad zemle miasta jeho krolewskoy mosty Michnickoy, y po zapłačeniu toiey winy y na potomnoie czasy w spokoynym derżaniu y wżywaniu toiey desiatyny cerkownoy, w tom listy manowanoy, czasy wiecznymi neporuszne zachowany byty maieut. Y na to jesmy tomu swieszczennikowi moiomu y nastupcom joho po nym buduczynie daiti sey moy list pod mojuju peczatiu y podpisom ruki moiey własnoy. Pisan w Hnoynie roku od Narożenia Syna Bożoho 1592, mesiaca 25 Maja. U toho funduszu pry peczaty podpis ruki tymy słowy: Jarosz Niemiera z Ostromeczyna łowczy Podlaski własną ręką. Kotorzy ze to fundusz do aktu podany y do knych duchownych kapytulnych Berestyckich jest pryntat y upisan, z kotorych y sey ekstrakt w Bozi welebnomu otcu Dimitryiu Werbickomu prozbit cerkwi Hnoienskoy w roku ninieyszom 1648 mca Apryla szostohonadciat dnia pod peczatiu kapytulnoju y podpisom ruki mene protopopy y pisara naszoho kapytulnoho jest wydan. Pisan w Berestliu. Petr Rohoznicky (?) Protopopa Berestycki własnoju rukoju. Johan Troczenie presbit. Bohu-słow pisar kapit. Borest. własnoju rukoju.

Post ejus extractus in acta praesentia ingrossatus, originale idem offerens rursus ad se recepit.

Изъ актовой книги Мелницкаго градскаго суда за 1755—1760 годы № 10983, т. 501. об.

№ 108—1592 г. Юня 10 дня.

Духовное завѣщаніе священника «на Лаши»
Андрея Петровича.

Сознане и листъ священника отца Андрѣя Петровича, срея на Лаши, сыномъ его учтивымъ Северину, Федору а Григорю Андрѣевичомъ.

Року девятьдесятъ второго, мѣца юня дванадцатаго дня.

Передъ нами, врандниками судовыми земскими повѣту Городенского, Львомъ Михайловичомъ Сапѣгою судьей, Герономъ Григоревичомъ Воловичомъ подсудкомъ а Андреемъ Котовичомъ писаромъ, на мѣстцу судовомъ ставши очевисто Андрей Петровичъ, священникъ зъ Лаши, оповѣдалъ и самъ устѣне вызналъ листъ свой властѣный, даровный, данный сыномъ его Северину, Федору а Григорю Андреевичомъ, на которомъ листѣ вся справа ширей описана и доложена естъ и просилъ священникъ Ласкій, абы тотъ листъ отъ него сознанный до книгъ земскихъ уписанъ былъ, который сло(во) у слово такъ се в собѣ масть:

Я Андрей Петровичъ, священникъ зъ Лаши заложеня церкви светого Микола, сознаваю самъ на себе симъ листомъ добровольнымъ описомъ, будучы мне в лѣтахъ зощлыхъ старихъ, а хотячы за живота моего и розмыслу доброго дети мое, которіемъ зъ учтивою малжонкою мою Альжбетою Олишквною сплюдилъ, то естъ Северинъ, Федоръ а Григорей поровпане межи ними и другими детьми моими учинити и на припшлый часъ в покою ихъ тымъ листомъ варовати

и успокоити, што ся дотычетъ трохъ дочокъ моихъ Окъсини, Настаси а Ганны, тые я з волею и ми(ло)сердья Божего от колконадцати лѣтъ в стан малженскій за учствивыхъ людей землян его королевское мѣсти выдалъ и посаги имъ водлугъ можности моеи отъдалъ и досытъ имъ дочкамъ моимъ и зятемъ учинилъ; не мають оныя дочки мое по животе моемъ у брати своей в помененыхъ сыновъ моихъ никоторихъ маетностей поисквати, але што кольвекъ в дому моемъ на Лаши маетностей моихъ рухомыхъ власного набыты моего с тою учтивою малжонкою моею зошлою Альжбетою за лѣтъ зъ молодости моеи набыли есмо, тую всю маетность мою от мала до велика, не заставуючы ся памѣней никому иншому по собѣ, отдаляючы ее отъ всехъ другихъ детей, отъ близкихъ кривныхъ, повинныхъ моихъ, одно тымъ тремъ сыномъ моимъ Северину, Федору а Григорю зъ учтивою малжонкою сплюжонимъ, с хути и доброе воли моее записую, то естъ домъ з будованемъ всякимъ, шаты, серебро, злото, цын, медь, кони, быдло рогатое и нерогатое, спраты домовые, збоже всякое молочоное и немолчочоное и на поли заселеное—мають тую всю маетность мою тые сынове мои по животе моемъ, яко властѣность свою, възвѣвши в моцъ свою и тымъ шафовати водлугъ воли и уподобаня своего, яко сами розумѣючы. И на томъ далъ имъ тотъ листъ мой. Ихъ мѣсть панъ Рафалъ Заневскій, панъ Якубъ Кримацьскій, панъ Криштофъ Ножевскій, земляне повѣту Городенского, печати свое приложити рачыли и руки свое подписали. Писанъ на Лаши лѣта отъ пароженья Иѣсуса Христа Сына Божего тисеча пятьсотъ девятьдесятъ второго, мѣца юня десятого дня. У того листу печатей притисенныхъ чотыри, а подписи рукъ такъже чотыри писмомъ рускимъ и полскимъ тыми словы: Андрей Петровичъ священникъ зъ Лаши рукою власною подписалъ. За прозбою ойца Андрея Лаского печать приложилъ и руку подпи-

сал Рафал Заневский. Jakub Gromacki ręką swą. Za prozbą оуца Andrzeia Laskiego pieczęć przilożył y rękę podpisał Krisztof Nożewski. Которий листь до книг земских ест.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1592—1593 годы. № 6794, л. 131.

№ 104—1592 г. Сентября 10 дня.

Фундушь церкви въ с. Свержиѣ.

Aktykacya funduszu od I. O. X. Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka W. X. L. na cerkiew Swierzensko I. X. Piotrowiczowi, parochowi Swierzew. wydanego.

Roku tysięc siedmsett dziewiędziesiąt szostego, mscsa Marca trzydziestego dnia novi stili.

Przed aktami ziem. w. Nowogr. stawiając osobiscie w Bogu przewielebny I. X. Ignacy Szynkiewicz, rektor klasztoru Swierzan. zakonu S. B. W. fundusz od I. O. X. Imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, marszałka najwyższego W. X. Litgo, imsci X. Romanowi Piotrowiczowi, parochowi Swierzen. uniackiemu wydany y służący do akt podał, który przyjmując do xiąg tak się w sobie ma.

Mikołaj Krzystof Radziwił, xiągę na Ołynie y Nesweżu, marszałek najwyższy wielkoho kniastwa Litow. Oznajmujem sim listom naszym, iż my katoryie wołoki zemli pasznoi y gruntu w Swierznie leżaczoho wołok dwie, a w Zołoziu tretiaia, z morgami, z placami, zakupionymi na cerkiew Swierzenskuu od reki Niemniey, aż pod cerkwu wperaiuczemy, z horodami, z sianożatiami y z różnymi proropkami dali iesmo na Bohomolie y wieczne fundowali podług swiatobiwoy pamiaty xiągęci p. ieho miłosty preweleb-nemu otcu Romanowi Petrowiczu, prezwi-terowi uniackommu Swierzenskoho, we troch politkach gruntu naszoho zemli y

miezy wyrezanymi, iako w osobliwym liste naszym opisanymi, kotory to grunt y placy skuplonie podali iesmo y weczystymi czasy opisalismo, aż do żywotia ieho y successorom nastaiuszczym, a że przewielebny otec Roman Petrowicz ponosiw nam prozbu swoiu, yz na tym mieescu słusznego wyżywienia sobie y na usłuhу corkownyje meti nie może, iakoż nam nekotoryie dali sprawu, tedy z dobroy woli y łaski naszoy pozwalałem onemu w każdym roku razy czotery sycenia miodow po deset mednic, a wosk od teho medu na postawniu swieczku maiet dawati do cerkwi. Y to też onemu dokładaiemy dla lepszoho wyżywienia pozwalałem mływo we młynie naszym Swierzenskom bez żadnoho mе-recznoho datku, a sweszczенik поміе(не)ны а по ним successorowie wiecznymi czasy maiut toho zażywaty pry отпра(wo)waniu w chwale Bożej liturhi swiatoy. Y na to dali iesmo sey list nasz w zamku Nieswisskom tysiecza piatsot dziewiętdziesiąt druhoго, miesca Sэбра dziesiatoho dnia. U tego funduszu od I. O. X. imsci Mikołaja Krzystofa Radziwiła, xiągęcia na Ołynie, Nieswiżu, na grunta wołok dwie y dalsze na cerkiew Swierzensko I. X. Romanowi Piotrowiczowi, na ten czas prez-biterowi ritus unii. wydanego, podpis samego I. O. xiągęcia iegom, przy pieczęci herbowney na białey massie wycisnionej w te słowa: Mikołaj Krzystof marszałek W. K. L. (L. S.) Który przywilej po podaniu przez wyrażoną osobę do akt iest do xiąg ziem. W. Now. przyjęty y pisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1796 годъ, № 12832, л. 250.

№ 105—1593 г. Июля 10 дня.

Инвентарь мѣстечка и им. Крайскъ Мин. воев. съ данными о русской церкви въ семь мѣстечкѣ.

Року тисеча пятьсотъ деветдесят трето, мѣца июля двадцат первого дня.

На вряде гдрскомъ кгродском в замку Менском, передо мною Даппелемъ Бобровскимъ, будучи мне zostавленому на месту урядовомъ у Менску от пана моего, пана Езофа Винка, подстаростого Менского, ставшы очивисто возный повету Менъского Войтех Станиславович Кгезкагйло, положивши квит и инвентар под печать своею и под печатми людей добрых, нижей тут писаных, очевисто тот квит и инвентар признал и до книгъ кгродских Менских тот квит и инвентар уписати дал, который квит слово въ слово такъ се в себе маеть:

Я Войтех Станиславовичъ Кгезкагйло, возный повету Менского, ознаймую тым моим квитом, иж будучи мне от его млсти пана Яна Григоревича Остика взятому для пригледанья, яко велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушович, каштелян Жомойтский, староста Ушьполский, Пенянский и Купишский и малжонка его мл. се мл. кнежна Маруша Збаражская через служебника своего пна Езва Кгримзу водле листу своего вечистого продажного, его млсти пану Яну Остику даного, имене свое, называемое Крайско, лежащее в повете Менском, в моц и в спокойное держанье подавали и поступовали на вечность, а такъ я возный, кгдам зъ его млстью паном Яном Григоревичом Остиком до того двора Крайского, в повете Менском лежачого, в року тепер идучом от нароженя Сына Божого тисеча пятсот деветдесят третего, мѣца июля десятого дня, маючи при себе сторону людей добрых, двух шляхтичов, пана Протаса Черноруцкого а пана Павла Брезовского, при-

ехал, тогда его млсть пан Жомойтский и малжонка его млсти через служебника своего пна Езва Кгримзу тое именье Крайскъ, яко двор самый з будованьем дворным, дворецким и гуменным, збожемъ на полю засеенымъ, так з житом, яко и ярим збожем, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашными дворными, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Велею и Кобыленкою, з млынами, сажовками и з мещаны в местечку Крайском и з их селцдыбами и кгрунтыма ку ним прислухалочными, зъ земляны, бояры, поддаными и з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтыма пашными и не пашными, зъ ссножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами. ку тому двору належачими, и с пустовцизнами, з боры, лѣсы, гаи, зъ зарослями, с пуцою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми, з ловы зверинными и пташыми и со всеимъ тым, яко се тое имене Крайское само в себе, в границах, в обыкодах, в шырокостях и в пожиткох своих з давных часов мело и тепер маеть, заведшы, межы и границы оказавшы и все меновите на инвентар по достатку списавшы, яко будоване дворное, дворецкое и гуменное и пашню дворную, так меновите мещане, бояре, подданые и огородники, тот служебникъ его млсти пна Жомойтского и малжонки его млсти пан Езва Кгримза под печать своею и с подписом руки своее и под печатью мене возного и теж под печатми и с подписом рук людей добрых, шляхты звышъ мененых, его млсти пану Яну Остику, чинечи досыт записови его млсти пана Миколая Нарушовича, кашталапа Жомойтского и малжонки его мл. кнежны Марушы Збаражское, его мл. пану Яну Остику на то даного, в моц и в спокойное держанье вечистое подал и поступил, а его млсть пан Ян Остикъ, ушедши в держанье вечистое и вземшы в моц свою тое имене Крайское со всеим водле инвентару, мною возным и

стороною людьми добрыми, шляхтою звышь мененою, оповедал. У того квиту печатей притисненных три и инвентар, уписуючи до книгъ, слово в слово такъ се в собе маеть:

Лета от нароженя Сына Божего тисеча пятсот девятдесят третего, мсца июля десятого дня. У инвентар списаня двора имени Крайского, в повете Менскомъ лежачого, который двор именье Крайское со всим, яко двор Крайский з будованьемъ дворным, дворецкимъ и гумненнымъ, збожемъ на поли засееным, так з житом, яко и ярым збожемъ, з огороды овощовыми и с погноями, з кгрунты пашни дворное, з сеножатми мурожными и болотными, лежачими над рекою Белею и Кобыленкою, з млынами, сажавками и з мешаны в местечку Крайском, з их селидбами и кгрунтами ку ним прислухуючими, зъ змяны, бояры, поддаными, з огородниками отчизными и прихожими, зъ их кгрунтами пашными и не пашными, з сеножатми теж их мурожными и болотными и со всеми их повинностями и службами, ку тому двору належачими, с пустовщинами, з боры, з лясы, гаи, зарослями, с пущою, з луги хмелевыми, з гоны бобровыми и з ловы зверинными и иташими и со всим тым, яко се тое именье Крайское само в собе, в границах, в обыкодах, в широкостях и в пожитках своих з давныхъ часовъ мело и теперь маеть, велможный пан, его млсть пан Миколай Нарушовичъ, каштелян Жомойтский, староста Ушьпольский, Пенянский и Куишский и малжонка его млсти ее млсть кнежна Маруша Збаржская, водле листу своего вечистого продажного его млсти пану Яну Григоревичу Остику через мене, служебника своего Езуе Кримзу, в моц и в держанье спокойное вечистое за зуполною моцю их млсти через возного поветового Войтеха Кгезкгайла и стороную людей добрых, двух шляхтичовъ, пана Протаса Чарноручкого а пана Павла Брезанского, землян гедрских повету

Менского подал. завел и поступил. На первой будованье двора Крайского дворецкого и гумейного и што колвек в нем ест, то есть меновите: Уехавшы у двор Крайский, от ворот по левой стороне пекарня з сенми, а напротив ее истобка, далее идучы от тое пекарни дом при земли низкий, драницами побитый, в которомъ дому светлицы напротивко себе две з сенми и комора с одною светлицы, в тых светлицах печи поливанныхъ две, двери и окна на завесах железных; далее идучы от того дому доможъ малый, драницами покрытый, в которомъ домку на противко себе светлицъ две з сенми, в тых светлочках окна на завесах железных; подле того домку пивница, а над тою пивницею свиренокъ, драницами крытый; подле тое пивницы ворота до ставу, а подле тых ворот вкругъ идучы стайня великая; подле тое стайни стаенка невеликая; от тое стаенки далее идучы вкругъ свирны чотыри, в нихъ двери и защепки железные; отъ тых свирновъ светлочка малая з сенми, а напротивко ей комора, а за тымъ двором над ставом кухня, а с кухни истобка. Будованье дворецкое. В нем пекарня з сенми, свиренокъ малый один, сырница одна, в оборе хлевовъ для быдла чотыри. Будованье гуменное: пуня для молоченья збожа з осету, одрина одна; при томъ гумне огород овощовый з пожитками в нем, с капустою, с цыбулею и з ыншими яринами огородными засееными; под тымъ двором ставъ на рече Крайщанце спустошальный и мелница спустошала, сажовка теж подле того двора спустошала. Пашня того двора. Первое поле на Черномъ ручи под Бобрами, на немъ жита засееного на рогы теперешний деветвсят третий бочокъ тридцать сем. Другое поле там же на Черномъ Ручи под Хожаями, ярым збожемъ засееное и на некоторыхъ пустовщинохъ тут нижей описанныхъ посееное ярицы бочокъ петнадцать, пшееницы бочокъ полпеты, ечмсию бочокъ полдванасты, горо-

ху бочокъ две, овса бочокъ сорокъ де-
вет, гречихи бочокъ тринадцать ильну
пол бочки. Третее поле на Лишневецки-
не, под Лабатами, попар на рок теп-
решный девятдесят третий. За тым дво-
ром огородники: Павел Пилиповичъ з
жоною, сынов в него чотыри: Иван, Мар-
тин, Совостей, Семен; Миколай Ткачевичъ
з жоною; Адам Ткачевичъ з жоною и з
сыном Романом; Андрей Кахничичъ з
жоною и при нем зять Якубъ з жоною;
Томъко Кахничичъ з жоною, при нем
сын Павлюк. Мещане местечка Край-
ского: Тришко Ивановичъ войтъ з жо-
ною и з сыномъ Яном; Амброс Туцичъ
з жоною, при нем сыны Андрей а
Иванъ; Гришко Кахничичъ з жоною, при
нем сынъ Павел; Степанъ Савичъ з жо-
ною, при нем сыны: Гришко, Яков,
Остапъко; Стас Кахничичъ з жоною, при
нем сыны Янъ а Матей; Миколай,
Акусть з жоною; Иванъ Савичъ з жоною,
з сыном Леоном; Якубъ Мартиновичъ з
жоною; Иванъ Якубовичъ з жоною, при
нем сын Левон; Мартинъ Васковичъ з
жоною, при нем сынъ Андрей; Гришко
Рицда з жоною, при нем сынъ Гаврило;
Сава Ивановичъ з жоною; Матей Ках-
ничичъ з жоною, при нем сын Лаврин.
В том же местечку Крайском пустовщи-
ны Павлюковщина, Трохимовщина. При
томъ местечку Крайском церковь руска,
поиъ при той церкви, звон, клепадло,
кгрунты ку той церкви належачие зыш-
ними паны участники, в которой цер-
кви и в кгрунтах третья част. Бояре то-
го имени Крайского: Петръ Головня
конь один, Яско а Роман Жоровичи
конь один, Мартин и Давыд, а Петръ
Филиповичи конь один, Мартинъ а Вас-
ко Ивковичи конь один, Максим Волю-
нец, а Мартинъ Белович, а Ивашко
Пилипович конь один, Павел, Магыс
Ждан, Мартин, Петръ, Ян, Езуф Олко-
вичи конь одинъ. Подданные ку тому
двору тяглые. Напрод в селе Тюнко-
службе в немъ полторы: Матей Тюнко-
вичъ з жоною, при нем сын Юрко, а

зят при нем теж Юрко з жоною, Стас
Тюнкович з жоною, при нем сын Роман
а Иван, Михалко Тюнковичъ з жоною,
при нем сыны Лукаш а Флериян, Наум
Иванович з жоною, Сопрон Иванович з
жоною, при нем сыны Павлюк а Яков,
Ананья Мойсеевич з жоною, при нем
сынъ Демянъ, Михалко Мойсеевичъ з
жоною, а при нем сыны Гавърило а
Левон. В селе Насовниках: Матей а
Павлюкъ Ровоголовичи з жонами пол
службы, а служба пуста Мацуковщи-
на. В селе Терехох служебъ полторы:
Грин Тереховичъ з жоною, при нем сын
Кмита з жоною, з сыном Оксютою, Иванъ
Гриневичъ з жоною, при немъ сын Па-
вел, Федор Гриневичъ з жоною, при нем
сыны Иванъ а Мартинъ; Матько Те-
реховичъ з жоною, при нем сын Кон-
драт з жоною и з сыномъ Иваном, Да-
выдъ Митковичъ з жоною, Игнат Пар-
фенович з жоною—служба, Костюк
Сысач з жоною, при нем сын Федор, Ан-
дрей Сысич з жоною, при нем сын Хи-
лимон, Яков Передничъ з жоною, при
нем сын Матфей—пол службы. В селе
Прудниках служебъ две: Иван Комел з
жоною, при нем сыны: Сава а Олхим а
Семен, Михал; Ермоль Прудниковичъ з
жоною, при нем сыны: Омелян, Дымид, Ро-
ман, Семен—служба; Овхим Колос з жо-
ною, при немъ сыны: Сава, Олхимъ а
Семень; Митко Внучко з жоною—пол
службы, а полслужбы пуста Семеновщи-
на, которую тую пустошь принял Грин
Тереховичъ з сынами. В селе Хожаях
служба и четверть: Матфей Бобровичъ з
жоною, при нем сыны: Гришко, Кума,
Степан, Ермоль; Федко Громычич з жо-
ною, з сыном Демидом; Трохим Пацuko-
вичъ з жоною, при немъ сыны Гаврило
а Григорей; Конон Комаевич з жоною,
Гришко приймичъ Семеновое вдовы з
жоною. В том же селе пустовщина четверть
службы. В селе Чарноручи службы пол-
трети. Васок Бобровичъ з жоною, при
нем сыны: Гришко, Кузма, Степан, Ермол,
а Корней прочъ пошол; Павлюкъ Боб-

ровничъ з жоною, при нем сыны: Яким, Денис, Федор; Игнат Козорезовичъ з жоною, при нем сыны Павлюк а Иван; Федор Колзунович з жоною, при нем сын Тарас—служба; Терешко Козорез з жоною, при нем сын Степан--чверть службы; в том же селе пустовцины: Колодичиска пустошь полслужбы, Тимонковщина--чверть службы, Кривулковщина--полслужбы, Колзуновщина--чверть службы. В селе Сморкове служба. Сопрон Михалевич з жоною; Иван Михалевич з жоною, при нем сынт; Ивашко Михалевич з жоною, при нем сын; Матюк Климович з жоною, при нем сыны: Омелян Кондрат, Андрей--служба. Въ селе Дудичах полслужбы. Семен Олиспмовичъ з жоною, сынтъ Петръ з жоною. Тогож имения Крайскаго пустовцины у Гриневичах: Синяковщина--служба цала, Свиридовщина--полслужбы межи огородниками его мести пана Остиковыми, которую тую полслужбы на цыншу взяли Андрей Кахничичъ а Ивашко Якубовичъ; Шпилковщина--служба цала в пуге, Велянска служба в пуге. В селе Харьковичах служба чотыры. Малей Хилимонович з жоною, при нем сынов Опанас з жоною, Андрей, Иванъ, Сава, Василь; Федор Хилимонович з жоною, при нем сыны: Иван з жоною, Микула з жоною, Гришко, Опанасъ, Степанъ; Трохим Хилимонович з жоною и брат его при нем, Игнат з жоною, при нем сыны: Андрей, Семен; Иля Олхимовичъ з жоною, з братом Борисом--служба; Курянтъ Гринева з жоною, при нем сыны Иванъ а Федор; Иван Гриневичъ з жоною, при нем сыны: Ивашко, Онтон, Симонъ, Никипор; Кузма Гриневичъ з жоною, при нем сыны Иван а Сава; Артюх Нестеровичъ з жоною, при немъ сын Ермакъ; Ермакъ Мартинович з жоною, при нем сыны: Иган, Яков, Костюкъ; Федор Мартинович з жоною, при нем сыны Иля а Яковъ--служба; Кузма Легоновичъ з жоною, при нем сынов Кондрат з жоною, сыны в него Хилимон а Никипор, Микула з

жоною, Мартинъ з жоною; Матфей Малеевич з жоною, при нем сыны: Андрей, Васил, Кузма; Васюкъ Шаловиченин з жоною, при нем сын Федор; Павлюкъ Олхимовичъ з жоною--служба; Климы Хилимовичъ з жоною, при нем сыны Семен а Тарас; Тимон Гриневич з жоною, при нем сынтъ Полуян; Левон Ползунъ з жоною, при нем сыны Конон а Мишко--полслужбы, а другая полслужбы впусе, которую держать на осаде Малей а Федор Хилимоновичи. При том есле Харьковском пуца, называемая Харьковская, до которе пуци уступъ панове Гуринове мають; а особлие лугъ хмелевый, лежащий над рекою Волею, почоншы от речки Кобыленки, аж до сеножати называемое Куциленки, до которо лугу, яко до хмелю, такъ и до дров не мает никто уступу, кром сеножатей, которых здавна ужива панъ Гурин. Неподалеку тогожъ села Харьковского на гостинцу Полоцком корчма, до которос корчмы пустощина Пилатовщина, полслужбы, под которо корчмо ставъ на рече Кобыленце пустошальный. До которо сего инвентару, через мене Юзея Кримзу его мести пану Яну Григоревичу Остику даного я звышъ речоный Юзея Кримза печат свою подписал, а при печати моеи возный звышъ менеый Войтех Кгезкгайло и сторона люди добрые, шляхта звышъ теж писаные, пан Протас Чарнорудкий а Пан Павелъ Брезанский печати свое приложивши и руки свое подписат рачили. Писан року и дня вышей писаного. У того инвентару печатей приложоных чотыри и подпис рукъ тыми словы подписаны сут: Jezue Grimza reka swa, Протас Станиславовичъ Чорнорудкий рука властная. Pawel Brzezansky reka swa. Которое тое очевистое сознание возного, квит и инвентар слово въ слово до книгъ справъ вечистыхъ вгродскихъ Менскихъ записано естъ.

№ 106—1593 г. Юля 19 дня.

Духовное завѣщаніе земянина **Мартина Васильевича Садовскаго съ упоминаніемъ о церкви Св. Троицы въ с. Камень**

Року 1593 (1593), мѣца сѣнтября тридцатого дня.

На враде гедьрскомъ в замку Менском, передо мною Симономъ Матеевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, постановившысе очевидно мешанинъ места гедьрского Менского панъ Григорей Петрович, покладал и объявляючи оповедал тестаментъ небощыка з сего свѣта смертью зошлого земянина гедьрского повету Менского, пана Мартина Васильевича Садовскаго, просечы, абы тот тестаментъ водле обычаю правного до книгъ кргодскихъ Менскихъ уписан был. Которого тестаменту я подстаростий огледавшы и припустившы то ку ведомости своей урадовой, до книгъ справ вечистыхъ кргодскихъ уписать есми его росказал, якожь тот тестаментъ, уписуючы в книги слово в слово спочатку аж до конца, так се в себе мает:

Во Име Боже стансе воля Твоя Светая Амишь. Я, Мартинъ Васильевичъ Садовскій, знаваю то, иж на свѣте человекови будучому ничего певнаго не естъ, одно смерть, а певнаго час и година смерти, а тот долгъ кождый грешный человекъ Пану Богу отдати повинен, про то и я, тот долгъ Пану Богу Всехмогущему отдаючи, будучы от Пана Бога обложноу хоробою навежоный, розумеючи то, ижъ часъ живота моего на семь свѣте короткій, будучы еще при доброй памяти, тот тестаментъ остаточное воли моее малжонце моей милой паней Катерине Васильевне и сыну моему милому Богдану Мартиновичу Садовъскому zostавую. Ознаймую и чиню явно тымъ моимъ тестаментомъ кождому, кому бы того была потреба ведати албо чытаючи его слышати, нинешнимъ

и на потомъ будущимъ людемъ*) . . .
 первой кгда Панъ Богъ Всемогущый душу мою с теломъ моимъ грешнымъ розлучити рачыт, духа моего Пану Богу Троицы . . . му отдаваю, а тело мое грешное ку похованью звыча . . .
 ковъ повшехныхъ хрестиянскихъ в Каменю, в церкви заложен . . . . . тое Троицы малжонъце моей милой паней Катерине Васильевне . . . . . моему Богдану поручаю. А ижъ бы межы родичами мои . . . паномъ отцомъ моимъ Василемъ Садовскимъ и матухною . . . . . панею Томилоу, братьею рожноу, крвными и повинными . . . . . жоною моею и сыномъ моимъ Богданомъ, зятемъ моимъ паномъ . . . Яновичомъ, малжонкою его, а дочкою моею, сестрою сына моего Райнкою Садовщанкою и другою дочкою моею а сестрою . . . . . Полонеею о всю маетность мою рухомую якимъ колвекъ . . . . . именемъ названа быти может, не деелеси, тымъ тестаментомъ) моимъ остаточное воли моее варую тое . . . . . малжонка мое тело мое грешное маетъ полож. . . . .
 . . . . . заложена свѣто Троицы по правой стороне, склепъ давшы уробити и звонъ за разомъ з маетности моее за десеть копъ грошей литовскихъ купившы, по дупы моей при церкви свѣто Троицы ку поднесенью тела Христова завешон быти мает, то малжонка моя и сын мой Богданъ неодменне маютъ учынити. За проводъ священнику Троецкому малжонъка моя маетъ водлугъ налепшого баченъя своего нагороду учынит. Село Коршаковичы, в повете Менскомъ лежачое, маючи я от славне памяти небощыка его млсти пна Остафья Васильевича Тишкевича, капталаяна Смоленского, державцы Тиньского и Здитовского, водлугъ права его посполитого на вечность пуцоное, тое село Коршаковичы продавшы, малжонка моя и сын мой

*) Края этого документа отъ сырости истлѣли и выкрошились.

Богданъ с тымъ правомъ, якомъ я самъ держал, тое сумы пизей, што се торгомъ озмет, запишю и откашю дочдце моей меншой Полоней грошей литовскихъ копъ сто на посаг, а остаток тое сумы пизей, што се зостанеть, то мають межы себе на ровные части поделить, яко малжонце моей пней Катерыне, сыпу моему Богдану и Раинце дочдце моей власной пней Юревой Яновича, а дочка моя Полонейка мает быти и мешкати при малжонце моей и сыну моему Богдане ажъ до отданя за помощю Божою в станъ светый малженский. Речи тежъ мои рухомые, мне належачые, тые вси сыпу моему Богдану запишю и откашю. А што се дотычет речей рухомыхъ, малжончки моее, ей належачые, золота, серебра, перел, клейнотов, тые вси мают быти при ней зоставлены, цынгъ, медь и всякий спратъ домовый, быдло рогатое и нерогатое, жыто засееное и до гумъна зложено и все, што бы се одно якимъ колвекъ назвискомъ поменило; до того двор мой в Каменю з будованьем, двор мой с палинею, з людьми оселыми, на што есть особливые записы, якъ я самъ держалъ и ужывалъ и с того служылъ долугъ запишу, при томъ всемъ малжонку мою помененую паню Катерину Василевну и сына моего Богдана зоставю, даючи ей, малжонце моей помененой, во всемъ томъ домовъстве волный (шафу) нокъ и за записами дожывотное мешканье. Долги тежъ, хто ми што впиен, а звлаща застава, которая ест . . . брата моего заставлена пна Ивана Садовского у двадцати и пяти копахъ грошей литовскихъ и в двадцати семи грошахъ, то есть меновите шубокъ две, одна лисами подшыта, музская, без колнера и кгузиков, чорнымъ сукномъ крытая, а другая волками подшытая, чорнымъ сукномъ поволочона . . . . . иков, з шнурями чорными, шубка бобровая женская з кнафлями позлотистыми, ермакъ бурнатный з чирвона, сукна зелена з оксамитомъ женская, персте-

нокъ золотый без камня, запонка золотая до шапки, сыгнет золотый, выкупленный у папа Семена Голицкого у трох копахъ без петнадцати грошисъ—тая застава мает быти отдана, яко пиши пан брат мой отдастъ самую истизну; пан Федоръ брат мой на лист вилен грошей литовскихъ копъ петнадцать—тые пиши запишю и откашю пану отцу и паней матце моей, который листъ мает быти ему отданъ на тот долгъ от малжонки моее и сына моего Богдана; на небошчыку пану Яну Курошу грошей копъ двадцат и десеть бочокъ жыта позычоная, в том се мел зыстити пан Адам Володкович; у папа Гаврила Переделского грошей копъ пят, в том застава поес серебряный позлотистый обручастый; у пна Остафья Сероты грошей копъ шест и бочка жыта, на то застава ложокъ серебряныхъ шест; у пна Сосновского грошей литовскихъ копъ две; у пна Василя Заболоцкого на лист грошей литовскихъ копъ семнадцат; у ей млети пней Смоленской грошей литовскихъ на лист копъ двадцат; у пна Николая Зелпевского грошей копъ три и грошей дванадцат литовскихъ; у поручника пна Семена Голицкого за небошчыка пна Федора Селецкого грошей копъ пят; у жыда Каменского Глебъка Герцыковича за мед пресный грошей копъ десет; у Степана Грудеевича Каменского грошей копъ полторы; у князя Богдана Горы . . . вича Доланта грошей литовскихъ копъ шест; у Омелияна Кут . . . чиковича грошей десет; у Федора Юды долгу давного грошей двадцат, а теперепнего грошей двадцать и бочку жыта; у Кузмы Новицкого боярына Каменского грошей осмъ . . . чотыри и жыта бочокъ две; у пна Фрыдриха Турси . . . жыта позычоного бочокъ три; на подданныхъ моихъ Ко . . . вскихъ грошей копъ тринадцат; даныхъ угодою их млети . . . Тишкевичом, воеводичом Берестейским, а особливе . . . вене речи пану Адамовичу грошей копъ две; на Арп . . . грошей копа—тые вси долги запишю и от-

казую малжонце моей и сыну моему Богдану. То тежь варую симъ тестаментом моимъ, еслибы вперед панъ Богъ на сына моего Богдана з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды . . . . . вся маестность моя, ему належачая, ни на . . . . . спасти не мает, одно на малжонку мою пнею Катерину Василевну. А если бы тежь на малжонку мою пан Богъ з воли своее светое вперед смерть допустити рачил, нижели на сына моего Богдана, тогды вся маестность от мала и до велика ни на кого иного спасти и прийти не мает, одно на сына моего Богдана, отдаляючи от того всего родичов моих, братью мою рожоную и всех близких кровных и повенных моих вечными часы. Выправа теж дочце моей Полонеи такъ за живота малжонки моее, яко и сына моего Богдана, который бы се з них зостати мел, з дому и маестности моеей по моемъ животе зосталой, окромъ помененой ста копъ грошей литовских от мене на семъ тестаменте моем описаной, мает быти учинена, на которую, если бы Пан Богъ з воли своее светое смерть допустити рачил, тогды и таа сто копъ грошей ей записаная ни на кого иного, одно на малжонку мою панею Катерину и сына моего Богдана прийти и спасти мает. Якож для обороны пререченой малжонце моей и сыну моему Богдану по животе моемъ уставляю опекунов их млсти велможного пна Миколая Озловецкого, старосту Снятынского и Чирвоноградского и малжонку его млсти ее млсть панею Александру Василевича Типкевичу ей млсть пнею Остафьеву Василевичову, ... пнею Катерину Станиславовну Нарбутова, войского . . . . . нского, пна Ивана Федоровича Быковского, а землянина гдрьского повету Менского пна Григорья Богдановича Рагозу, и прошу для Пана Бога, абы их млсть з милостивое ласки своее а повинности хрестиянское пререченую малжонку мою и сына моего Богдана от кривдъ в милостивой обороне своей ме-

ти рачыли. И на то мѣ дал пререченой малжонцѣ моей пней Катерине Василевне и сыну Богдану Маргиновичу Садовскому тотъ testamentъ мой остаточное воли моее за печатью моею. А при справованью того testamentу моего рачыли бытъ их млсть панове приятели мои: урожонный пан Размус Ранчовской, землянин гдрьский повету Менского, урожонный пан Якубъ Умецкій, а их млсть земляне гдрьские повету Менского: пан Василей Заболоцкий, а пан Тихон Василь . . . . . ый повету Менского, ихъ млсть того testamentу моего (будучи) добре звездами, за устно а очевистою прозбою моею печати свои до того testamentу моего приложытъ и руками своими писмомъ полскимъ и руским, ижема самъ не могъ руки моее подписати, ихъ млсть подписати рачыли. Писан в Каменю лета от нароженя сына Божего тисеча пятсот деветдесят третего, мсца июля деветнадцатого дня. У того testamentу печатей притисненыхъ пят, а подписи рукъ писмомъ полскимъ подписаны сугъ тыми словами: Za usną prozbą yego msy pana Marczyzna Sadowskiego Erezmus Renczowskij do tego testamentu pieczęcz przyłożyłem y ręką swą podopisałem. Za usną prozbą yego msy pana Marczyzna Sadowskiego ya Jakub Umeckzy do tego testamentu przy pieczęczy swey własną ręką podpisał. Za usną prozbą yego msy pana Marczyzna Sadowskiego ya Wasyliiey Zabłoczky do tego testamentu pieczęcz przyłożył y ręką swą podpisał. Который testamentъ за обявленемъ и прозбою помененого пана Григорья Петровича до книгъ справъ вечистыхъ кгородскихъ Менскихъ ест уписанъ.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1593 годъ № 11767, л. 27—29.

№ 107—1598 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе землянина Юрія Качицкаго съ данными о церквахъ въ г. Рѣчицѣ и селѣ Лучинѣ.

Рску +аѣг (1598), мѣца Сентебра ѣ(3) дня.

На рокох теперешнихъ судовыхъ кгродскихъ Менскихъ, в сем року верху писаном мѣца августа первого дня припалыхъ и порядкомъ статутовымъ судовне отпрованыхъ, передо мною Андреемъ Миколаевичомъ Станкевичомъ, старостою Менскимъ, постановившимсе очевисто у суду во ный повету Речицкого Василей Даниловичъ Рыпсйский покладал и обявляючи оповедал тестамент небожика з сего света смертью зошлого земенина гдрского повету Речицкого, пана Юря Качицкого, просечы, абы тот тестамент водле обычаю правного до книгъ кгродскихъ Менскихъ уписанъ былъ, которого тестаменту я староста огледавши и припустивши ты ку ведомости своей урядовой, до книгъ справъ вѣстныхъ кгродскихъ уписать есми его розказал, который тестамент уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе маеть:

Во Имя Отца, и Сына, и Светого Духа, Светая и Жывоначалная Троицы, станьсе ку вечной памяти тое речы. Кгды все справы часомъ с памяти людск е сплывають и в забытье приходять, а пре то я Юрей Качицкий, землянин гдрский повету Речицкого, будучы постреленый въ дворе пана суди земьского повету Речицкого, у пана Петра Зеньковича, в Поболове, от пана Михайла Солтана, писара земскаго Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножацкого, розумеючи то, иж подобно з светом ростатисе мушу ни от кого иного, толко от пана Михайла Солтана и от пана Войны Борисовича, вышей помененыхъ, а будучи еще при добрей памяти, ознаймую и чиню явно тот мой тестаментъ, лежечи в дво-

ре отца протопопы Рогачевского, при возномъ повету Речицкого при пану Думе Демяновичи и при шляхте людей учствивыхъ, землянь гдрскихъ повету Речицкого, при пану Адаме Бортковичу, при пану Махайлу Личковичу (Слободкю, при пану Венедыкте Богдановичу. Напервей душу свою поручаю у в опеку Господу Богу, а тело мое грешное панове швакгрове и сестри мои мають учстиве поховат у Лучине, подле храма светого Миколаы, подле отца и матки моее и память по мне учинеть водлугъ обычаю хрестиянского; а поховавши мене и по зепътью мосмъ с того света мають панове швакгрове мои: его млсть панъ Александер Юдицкий, и пан Даниел Домагакый, и панъ Война Демяновичъ Дедковекый и сестры мои милые правомъ прирожнымъ на тыхъ забийцахъ моихъ, на пану Михайле Солтане, писару земскомъ и на Войне Борисовичу Сеножацкомъ искати головщины и на нихъ правомъ доходить. А што ся тычетъ именя моего Мазоловского, которое есми держалъ за датою и привилемъ его королевьское млсти по отцы моему вечностю, не маючы по себе потомька ани брата, окромъ сестръ моихъ рожныхъ, такъ домъ и с поддаными, з маетностю рухомою и лежачою, с конми, з быдломъ и зо всимъ тым, што колвекъ в дому моемъ есть, якимъ колвекъ именемъ названое, буд сребро и цын, мед, от мала и до велика, то все никому иному, толко сестрамъ моимъ милымъ ихъ млсти усимъ сполечне поручаю: мають они межи собою на равные части поделити, ниhto никого не кривдечи, окромъ з статку мають они первей долгъ мой заллатити, а што ся оставит, тымъ се мають делити, такъ тежъ слугамъ моимъ и челеди дворной, которые мне служили, слуге моему Миколаю жеребьца сивого, Криштофови слуге пять золотыхъ, а жупан мой чирвоный одамашковый--то пани Семеновое сыну Василю—маеть себе выкупит у Войны Борисовича у трохъ копахъ, курта бурнатная,

дылея бурнатная, портки бурнатные—то томужь Василю, пани Семеновое сыну пани Шымановой отгадуть; две копе грошей и две бочки жыта и перстенюк золотый полтора золотого, поес пани Домагацкой у полукопъи, а особлие два панцеры, три шишаки—пану Домагацкому. А челеди, што кому умовлено, мають заплатит, Онтону Удани грошей десеть, а отцу духовному корову с телемъ мають дать, Якову Лавровичу волно посееть и пожат паренины на пять бочок на пришлое лѣто; а долгу винен пану Александру Юдицкому, подсудку Речицкому, десеть копъ грошей, а Яну Римковскому золотых полских тринадцать — то мають отдавати з маетности моее рухомое. А при том то тестаменте моем были люди зацные, то есть духовникъ мой, священникъ Кузмо Демянский, Агей Федоровичъ, протопопа Рогачовский, а земляне гедрские повету Речицкого панъ Адамъ Бортковичъ, а пан Михайло Матфеевичъ Слободский, а пан Бенедыкть Богдановичъ, а возный гедрский повету Речицкого Дума Демяновичъ Дедковский, до которого тестаменту моего я Юрей Качицкий, будучи вжо на смертельной постели от раны постреленое з ручниц от пана Михайла Солтана, писара земьского Речицкого и от пана Войны Борисовича Сеножатского, зходячи з сего света с памего доброю, при tych учтивых людех вышей помененых печат есми свою казал приложити, а не могучы вжо руки подписати, яко чоловіекъ зболелый, хорый, их млсти очевисте просил есми о приложенье печатей и о подписа рукъ до того моего тестаменту, што их милост за прозбою моею очевистою а устною печати свои приложили и руки свои подписали. Писан на Взнозе року от нароченя сына Божого тисеча пятьсотъ деветдесять третего, мсца августа осмнадцатого дня. У того тестаменту печатей притисенных шесть, а подписа рукъ писмом руским подписаны тыми словы суг. За устною и очеви-

стою прозбою сына моего духовного Юря Качицкого до того тестаменту я Агей Федоровичъ Кузмо Демянский протопоп Рогачевский печат свою приложил и руку свою подписал. Я Венедикть Богдановичъ, яко печатар прошений, печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Адамъ Бортковичъ печат свою приложил и руку свою подписал. За устною и очевистою прозбою пана Юря Качицкого до того тестаменту я Михайло Матфеевичъ Слободский печат свою приложил и руку свою подписалъ. Дума Демяновичъ возный повету Речицкого властною рукою. Который тестамент за обявеньемъ помененого возного есть до книгъ кгородских Менскихъ уписанъ.

Изъ актовъ книги Минскаго городского суда за 1593 годъ, № 11767, л. 13—14.

№ 108—1594 г. Юня 29 дня.

Грамота епископа Владимирскаго и Берестейскаго Ипатія Бѣльскому Богоявленскому братству и королевское подтвержденье ея.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, per sacram regiam maiestatem benigniter datum, manu eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum et sigillo minoris can-

cellariae regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Władysław Czwarły, z Bożej łaski król polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflandzkie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny król, obrany wielki car Moskiewski. Oznajmujemy tym listem naszemu wszemu wobec y każdemu z osobna, komu to wiedzieć należy. Pokazany przed nami był na parzgaminię po rusku pisany wielebny Hypaciusza, Włodzimierskiego y Brzeskiego władky, podpisem ręki jego własney y pieczęcią stwierdzony, cały y nienaruszony y proszono nas, abysmy tenże list powagą naszą krolewską potwierdzić y zmocnić raczyli, ktorego te są słowa:

Волею Бжею и млтвами Пречистыя Его Матере. Мы, смиренный Ипатей, епископ Володимерский и Берестейский. Возвещаем всем блгочестивым православия и закона нашего стго греческого. Мовиша нам блгочестивые и хрстолюбивые панове граждане места господарскогo Бѣлскогo, сны в дху послушные епархии, блгословити се им от нашего смирения приняти чин братства церковного, блгословенного стѣйшим патриархом кир Йеремеем, даного по чину братства Львовскогo и Валенскогo, и молиша нас помененые панове граждане, жебы мы им, яко парохияномъ, церковь нашое епископии в Бѣлску соборную всю стго Бгоявления с пределами обѣма, то ест стго архангела Михаила и стых верховных апостол Петра и Павла, со всеми сосудами церковными, книгами и всеми речми до нее належачими, и при той церкви школу на томже пляцу церковном и зо всем будованем позволили мѣти, што мы епспъ, нарадившисе з духовенством, крылошани нашими и то добре усмотрѣвши к нам епископу и пастыру своему молением зѣло честно и бгоугодно панов мещан Белских, тую церков соборную Бгоявления Гня со всемъ тым, яко ся в собѣ мает, им мѣти позволили, в ко-

торой то их церкви братской ништо жадное переказы чинити не мает, так я сам епископ, яко и по мнѣ будущіе епископы и намѣстники наши, тое церкви протопопы, попы и всеѣ причетники церковные, так теж и люде свѣтские и парафиане вси вѣчными часы, заховуючи во всемъ владзу их, а зверхност и блгословение наше пастырское. Также и порядки дховные и церкви Бжой потребные блгословляемъ и во всем соединям сему вышей помененому братству единчестно и единомыслно и правовѣрно жити водлугу взаконоения стое апостолское кафолическое сиреч соборное церкви матери нашое, седми соборы вселенскими утверженое, ничим неотлучно и послушно со смиреномудрием в любви нелицемерной въ вся вѣки стропити по обычаю реченного братства о Гдѣ всегда со любовию и кротостию собирающесе. Свещенников бгоугодных, честных, православных, не корчемных, откол же колвек бы трафигися могли, собѣ избирати. Дидаскалов же или учителей школных дѣтем своим и припелцѣв убогих по чину школ приймаити, болницу, шпитал убогих своих строити, церковное блголѣпие по силе своей честно украшати, собрание свое даной маетности от кожок колвек бголюбца во влагалищи своем и шпиталными братскими праведно справовати и радити мают, в напастех, бедах и в недужех братии своей сановным помагати и до гробу равночестно провожати, нищих по преставлении братии своей, сиротами же и вдовицами елико мощно пещися. А между братею своею кротостию и терпением нелицемерно правильно розсуждати; аще ли же в нѣкоей вещи недоумѣются, да испытают о сем испытнейшого розсуждения соборного епископского и по увѣщанию правилом всем любовно смирится. Аще кто от братии не будет жити и с братством во единомыслии, но противно мысля творити будет соблазну между братею и раздоры

внося и не престанет ли, такового мы еписъ со разсуждением нашим да отлучим от общаго братства къ целомудрию, а в небытности нас намѣстник нашъ и з их еписеником да ижденут из церкви. И аще бы кто собѣ иного искал безчинного братства на уничижение сему стому братству, таковыи да не имѣют ни единой власти во всем строении церковного братства, ибо Гь нашъ Ис. Хс. рече: иже нѣсть со Мною, на Мя ест, и иже не собирает со Мною, расточает. Сего ради от нашего смирения завещавается и во Стом Дусѣ повелевается бгги братству сему неразрушно и неподвижно во вѣки, ниже от единого *) по временем пришлым по нас обрѣтаемого епископа ниже от князей, панов или священников, или мирских людей под запрещением непрощеным и отлучением неразрешеным от светое восточное кафолическое Бжое церкви стго православия нашего греческого. И аще кто явится разоряя сия, яко соблазнитель и разоритель и злой творец и дияволу друг и враг Христов, да будет отлучен от Отца и Сна и Стго Дха и проклят и по смерти неразрѣшон и да имѣет клятву тѣи (318) стых отец иже в Никее и прочих стых. Бгъ же всякия бгдти той да свершит вас, да утвердит, да укрепит сохраняяй от всякого вреда. Сего ради сие писание смирения напного вам даем, утвержаючи вас блгочестно жити от нне и въ вѣчные роды, амин. Писан у Берестю от создания миру семое тисечи сто второго, а от воплощения Га Ба и Спса напного Ис. Ха тисеча пятсот деветдесят четвертого, месеца Юня двадцать девятого дня на день верховных апостол Петра и Павла. Которое писане наше печатю наше епископскою привесистою утвердили есмо и руку свою подписали. И патей епископъ властною рукою.

Му tedy, wygadzaіac prosbie słuszney, wyżey napisany list we wszytkich iego

*) отъ насъ

punctach, articułach y conditiach, ile prawnu pospolite-u nie przeciwny y w używaniu iego byli, potwierdzić y umocnić umyśliliśmy, iakoż tym listem naszym potwierdzamy y umacniamy. Na co dla lepszey wiary ręką naszą podpisaliśmy y pieczęć przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Krakowie na seymie generalnym szczęśliwey koronacyey naszej dnia XXVIII, miesiąca Lute-o roku Panskiego MDCXXXIII, panowania krolestw naszych Polskie-o y Szwedskie-o pierwsze-o roku. Petrus Žeromski. Vladislaus Rex.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1626—1638 г., № 10936. л. 1606 на об. 1607—8.

Примѣчаніе. Документъ этотъ напечатать въ «Актахъ Западной Россіи» Т. IV, № 49. Стр. 69—71. Въ виду того, что изданіе это нынѣ представляется библиографическою рѣдкостью, комісія сочла нужнымъ перепечатать его.

№ 109—1595 г. Марта 24 дня.

Заявление вознаго по дѣлу объ убійствѣ Анхима Гавриловича, сына священника Бѣльскій Никольской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Ramis-palmarum proxima anno Domini 1595.

Ejusdem (Ministerialis Kleszczelensis) relatio.

Uczczywy Decz Dubiczki, wozny koronny ziemie Bielskiej, o ktorem autentiku y przysiedze urzedowi iest wiadomo, mającz przy sobie szlachetnego Walentego Grądzkiego, zeznanie takie do xiąg grodzkich Mielniczkiech uczynił, isz we wtorek po niedzieli Kwiethney blisko przesył, będąc od wezwany od przyzaciol nieboszczyka Anchima Hawryłowicza, popowicza Mikulinskiego, na powołanie meżoboczce Mikolaia Janowicz, ktory nieboszczyka

Anchima zabil, zamordował, z żywego marthwego uczynił, a gdy on powołanie uczynił y gdy Mikołay na śmierć był wydan, thedy był przy them że szlachethny Chwiedor Telaticzki z wielią pomocnikami swemi, ktore on lepiej zna, chcząc meżoboycze oddac na miasto, odpowiedzał, pochwałki czynił mówiąc: *taka owaka rus, że nie thylko ieden, ale kilkadziesiąt pobiemy.* Gdy iedno kath cziął, oni zaraz cziąło nie wiedziec iesli żywe albo nieżywe porwali gwałthem, a gdy mieszczanie chcieli się dowiedziec, iesli żyw, a thak pan Telaticzki dobywszy broni przez kilkanascie za mieszczany gonil, chcząc o śmierć przyprawic, o czo tho wszystkim woznem oswiadczyli, o czem wozny y slachtha relacją swą do xiąg uczynil.

Изъ актовой книги Мельницкого городского суда за 1595—6 г. № 10874, л. 31, 32 об.

№ 110—1595 г. Июля 27 дня.

Жалоба священника Дукорский церкви о наезде на его домъ, грабежѣ и побояхъ, причиненныхъ ему подданными им. Смиловицкаго.

Року 1595 (1595), мѣца июля тридцатого дня.

Приходил до враду гердского городского замку Менского, до мене Яна Каспоровича Волка, на тотъ часъ будучи мне на мѣстцу оставленому отъ его мести пана Симона Матеевича, подстаростего Менского, пана моего, Андрей Юревич, пошь Дукорский его милости пана Андрея Завишы на Бакштах, жалуючы и оповедаючы тыми словами: ижъ дей в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдесятомъ мѣца июля двадцать сегого дня, врадникъ

его мести пана Вецлава Шемета, каштеляна Полоцкого, державцы Ресенского и Скерстомоньского, имени и двора его мести Смиловицкого, лежачого у воеводстве Менскомъ, панъ Станислав Ложевский, наславшы мощно квалтомъ слугъ своих, а меновите Косиньского, а Леськовского и некоторых помочников своих, которых имена их сам ведаеть, на домъ его Андрея Юревича, попа его мести пана Андрея Завишы, Дукорского, в том имени Дукори, в части пана Завишыной, у воеводстве Менскомъ лежачий, того дей попа Дукорского тот врадникъ панъ Мложевский через помененых слугъ своих и помочников, которых он знает, имена и прозвища их ведаеть, збил, змордовал и на тот час квалтовне, а безправне з пивницы, з дому его, две бочки меду кислото, в которых было ушатков меду одинадцать, кожъдый ушаток меду коштовал дей по копе грошей литовских, побравшы, до двора его мести пана Полоцкого Дукорского, который в дому Степана Масовки збудованъ, одпrowадил, инший мед сам тот Мложевский попилъ, а инший на грошы в том дворе вышынковати казал. Которые квалтовные знаки тотъ пошь возному воеводства Менского Ждану Сенницкому оказывал, который возный, тых квалтовных знаков огледавшы и прышодшы перед мене Яна Волка, в сем же року девятьдесять пятомъ, мѣца июля тридцатого дня, пры квите своем очевисто сознал и квит того сознанья своего под печатью своею и под печатьми сторонними ку записано до книгъ городских Менских подал писаный тыми словами: Я Жданъ Сенницкий, возный поведу Менского, сознаваю то тым квитомъ моим, ижъ в року тепер идучом тисеча пятьсотъ девятьдесять пятомъ, мѣца июля двадцать сегого дня, будучи мне в справе отца Андрея Юревича, пана Дукорского, его мести пана Андрея Завишы на Бакштах, на огледане збитья того попа Ду-

корского и почыненье знаковъ квалтов-ных, а такъ я возный, маючы на тот часъ пры себе стороною двухъ шляхтичовъ—пана Ждана Андреевича а пана Петра Михайловича, тогда за оказыванем того попа Дукорьского виделомъ на томъ Андрею Юревичу, попу Дукорьскомъ, на руке правой вышей локтя рану синевую битую; у дому его виделомъ у погребѣ вшаки посеченые и дѣры побитые. Которое тоѣ збите свое тотъ Андрей Юрѣвичъ, попъ его млсти пана Андрея Завишы, Дукорский, менилъ себе бытъ сталоѣ отъ слугъ врадника его млсти пана Венцлава Шемета, кашталяна Полоцъкого, деръжавъцы Росенъского и Скирсгомоньского, Смилинского, пана Станислава Мложевъского и многих помочниковъ его, которые за насланьемъ и росказаньемъ того врадника в року тепер идучомъ деветьдесятъ пятомъ, мсца июля двадцат сегомо дня квалтъовне и безправне учынили. Которое оповедане и очевистое сознание возного до книгъ кгородскихъ Менскихъ естъ записано.

Изъ актовъ книги Минскаго градскаго суда за 1595 годъ, № 11769, л. 632—633.

№ 111—1596 г. Юля 28 дня.

О наѣздѣ подданныхъ жены каштеляна Смоленскаго Станислава Нарушевича, Галшки Комаевской, им. Запонскаго на поля села Заборья, принадлежавшаго русной Богоявленской церкви въ Логойскомъ замкѣ.

Оповеданье врадника его милости пна Марьтина Тишкевича Логойского, пна Матыса Красовского на ей милость пни Станиславовую Нарушевичовую и сознание возного.

Року $_{+4} \ddot{\phi} 15^{\circ}$ (1596), мсца июля двадцат девятого дня.

Присылал до владу гдрского кгородскаго замкѣ Менскаго, до мене Сымона Матеевича, подъстаростего Меньскаго, врадникъ его милости пна Мартина Тишкевича на Логойску, маршалъка его королевское милости Логойский, панъ Матыс Красовский, жалуючи и оповѣдаючы о томъ, ижъ дей што небощыкъ славное памети панъ Василей Тишкевичъ, дедъ его милости пна моего, надалъ на церковь рускую, в замку Логойскомъ фундованую светое Богоявление, село Заборе, в повете Меньскомъ лежащее, все огуломъ, которая дей менованая церковь светое Богоявление с попомъ тоѣ церкви Яковомъ Ивановичомъ и с тымъ селомъ Заборемъ по смерти отъца его милости, пна моего, пна Юря Тишкевича Логойского, воеводы Берестейскаго, его дей милости пну моему отъ ихъ млсти пановъ воеводичовъ Берестейскихъ, братьи его милости рожныхъ—пна Федора, пна Остафия—на пна Юря, пна Петра и пна Алексанбра Тишкевичовъ за делу ровного у в оборону zostало, тогда дей року тепер идучого тисеча пятсот деветьдевятъ шостого, мсца июля двадцать шостого дня, в небытности его милости пана моего в Логойску, на сес часъ ее мл. пни Станиславовая Нарушевичовая, кашталяновая Смоленъская, пани Галшка Комаевска, насланшы моцно квалтъомъ врадника своего имения и двора Запонскаго, на имя Авггустына Себестьяновича и подданныхъ своихъ села Запонъя, на имя Захарю Грышковича, Омельяна Дудьку, Омельяна и Хому Рака з многими инъшыми бояры и подданными своими того имения Запонскаго, в повете Меньскомъ лежащего, которыхъ могло бытъ о колкосотъ чловека, з розными бронями, войне належачыми, конныхъ и пешыхъ на власный кгрунтъ того села церковного менованого Заборя, лежащий под самымъ тымъ селомъ Заборемъ, про-

зывается Ананьич, и Залесьи, и Арыстове, на трех местцах жыто и ипшное всякое збоже, то есть ярицы, пшеницы, ечмени, овьсы, гречыхи, горохи, илпы, которого дей збожа было посеено о колькосотъ бочокъ, то все отъ мала до велика побили, потоптали, поповсвали и нивнечъ обернули и гумна тых подданных церковных Заборских, на тых кгрунтьех их под селомъ лежачые, пороскидали, поломали и поповсвали и подданных Заборских и жонъ их, на тых кгрунтьех знашедшы, побили и поранили. А потомъ тогожь року деветьдесят шостого, мѣца августа шостого дня, передо мною ж Сымономъ Матсевичомъ, подстаростимъ Менскимъ, ставшы возный воеводства Менского Епимах Шыранович при квите своем очевисто созналъ и квити того сознанья своего под печатью своею и под печатми сторонними ку записанью до книг кгородских Менских подалъ, писаный тыми словами: Я Епимах Шыранович, возный повету Менского, сознаваю сим моим квитом, ижъ в року теперешнемъ тисеча пятьсотъ деветьдесят шостомъ, мѣца июля двадцать осмого дня, маючы я возный при себе стороною людей добрых, двох шляхтичовъ—пана Яна Пореминского а пана Федора Жылъковъского, будучы мне возному взятому отъ пана Матуса Красовъского, урадника Логойского, его милости пна Мартина Тишъкевича, маршалъка его королевское млсти, до имения, прозываемого Заборя, в повете Менскомъ лежачого, ку церъкви светому Богоявленья належачого, в замку Логойскомъ фундованой, на огледанье побитья и потоптанья жыта и пороскиданья и поломанья гуменъ на кгрунтьех ажъ подъ тымъ селомъ церковнымъ Заборьемъ, называемыхъ врочищами Залесье, и Арыстове, и Ананьич, Выймоку, на огледанье побитья и пораненья подданных тамошних Заборских и жонъ их и почыненья розных шкодъ, то пакъ я возный и с тою шляхтою вышей ме-

неною, за оказываньемъ отъ урадника Логойского вышей мененого и подданных тамошних того села церковного Заборя, видель есмь напервей на врочищу Ананьичъ у Ивана Демидовича, старца Заборского, жыта на две бочки, пшеницы на бочку, ечменю на бочку, гороху на две бочки, яроцы на бочку побито и потоптано; а у подданных тамошних того села церковного Заборя видел есмь такъже жыта, пшеницы и яр вшелякая потоптана, меновите у Ивана Яцковича на томже врочищу Ананьичъ жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Федора Ильевича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полъбочки такъже побито и потоптано; у того ж гороху на две бочки потоптали; у Борыса Соломенаковича тамъ же жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на полъбочки, ечменю на бочку побито и потоптано; у Грышка Арыстновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на корецъ, ечменю на полторы бочки; у Харытона Демидовича жыта на бочку, ярицы на бочку, ечменю на бочку; у Анъдрея Максимовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку, ечменю на полъбочки; у Василя Свирыдова жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Кузми Степановича жыта на бочку, пшеницы на бочку, ярицы на бочку; у Ивана Мишкевича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Матвья Мартиновича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Анъдрея Опанасовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Антъна Мишкевича з себром Иваном жыта на две бочки, ярицы на две бочки, пшеницы на две бочки и гумно роскидано и поламано; у Игната Мишкевича и у Якова себра его жыта бочокъ на две, ярицы бочокъ на две, пшеницы бочокъ на две; у Корниля Панковича жыта на

бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку; у Коньдрата Уласовича жыта на бочку, ярицы на бочку, пшеницы на бочку. На томъ врочыщу мененомъ у во всехъ тыхъ видель есми збожя побиты и потоптаны и гумно роскидано и поламано. А на другомъ врочыщу у Залесы у тыхъ же верху писаныхъ подданныхъ в одномъ местцу жыта бочокъ на десеть такъ же побито и потоптано. А на третьемъ месте, на врочыщу Арыстове, ярицы бочокъ на десеть у тыхъ же мененыхъ подданныхъ побито и потоптано; у Матея Колесника видель есми на тыхъ же кгрунътахъ гумно роскидано и поламано и самого видель есми збитого и зраненого: на твары раны киемъ биты и увесь хрыбетъ збитый; который тотъ Матей Колесникъ менил, же дей у мене и коня гнедого, кушленого за пять копъ грошей, отънято. У Аньдрея Полочанина видель есми такъ же увесь хрыбетъ побитый кийми. У Антона Мишкевича видель есми рука и нога побиты, синевые; а Аньдрея Максимовача и матьку его Катюшу видел есми такъ же побиты и поранены; якожъ заразъ менила Катюша, же дей з мене сермяга и простица снята. У Овьдотыя Ярмолвое видель есми хрыбетъ увесь синевый, кийми побитый и дитя мужчызна выбегло, которая менила, же дей у мене сермягу и простицу сняли и грошей двадцать отъняли. Петра Тимоновича видел есми усего збитого кийми. Василя Ивановича видель есми такъже усего збитого, синевого. Грыпка Игнатовича видель есми барзо збитого, который заразъ передо мною менил, ижъ дей у мене два вепры забито, которыхъ и я возный на томъ поли видель. Катюшу Фальковую збитую всю видель есми и сына ее. У Просимъи Васковое видель есми на твары и на плечахъ раны синевые побитые и дитя мужчызна выбегла, которая менила, же дей у мене сорокъ грошей отънято. С которого збитыя тые вси нетъ ведама, если же живи будут. Которе по-

топътанье и побитье жыта, пшеницы и ярынъ вшелякихъ менованыхъ и поламанье и попсованье гумень и побитье мужыковъ и жонокъ мененыхъ Заборскихъ и почынене шкод вшелякихъ менилъ быть панъ Матыс Красовскый, урадникъ Логойскый его милосги пана Мартина Тишкевича и подданные Заборские села вышъ мененого церковного, за кгвалтовнымъ пасланьемъ отъ ее милости пани Станиславовой Нарушевичовой, кашгалияное Смоленское пани Гальшки Комаевское, урадника ее мл. и подданныхъ именья Заполского, в повете Меньскомъ лежачого, на имя урадника Авькгуптнына Себестияновича, а старца и подданныхъ на имя старецъ Захаря Быкъ, а подданные Омельяна Дудьку, Хому Рака Омельяна и иныхъ многихъ подданныхъ своихъ, которыхъ дей могло быть о колько сотъ чоловековъ з розными бронями и оружемъ, войне належачимъ, которые дей на тые кгрунъты наехавшы, тые збожя потоптали и гумна поламали, а тыхъ людей мененыхъ побили и шкody не малые почынили. Которое оповеданье и очевистое сознание возного до книгъ кгородскихъ Меньскихъ есть записано.

Изъ актовой книги Мянскаго городского суда за 1596 годъ, № 11770, л. 497—501.

№ 112—1598 г. Января 22 дня.

Фундушъ Щорсовнои церкви.

Akt listu potwierdzającego fundusz cerkwi Koleczyckiej.

Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt osmego, miesiąca Marca dziesiątego dnia n.s.

Przed aktami ziem. pttu Nowogr. stawaiaąc obecnie W. I. pan Alojzy Wysocki, horodniczy Nowogr. dokument potwier-

dzający fundusz cerkwi Kolczyckiej przez Bohdana Piotrowicza Chreptowicza, referendarza W. X. Litt. uczyniony, w kopij polskiej, przy autentyku ruskim zgodnym, na instancją domu JJ. WW. Chreptowiczow do akt podał, którego treść takowa:

Ja Bohdan Chreptowicz, referendarz J. k. msci, oznajmuję to tym moim listem na potomne wieki y wieczne, iż co sławney pamięci przodkowie nasi, fundując cerkiew założenia świętego Dmitryja, nadali gruntow niemało różnemi przezwiskami nazywający, także y srebra ozdabiające cerkiew Bożą, nizeli niektóre zayscie między nami z imc panem Adamem Chreptowiczem, podkomorzym ziemi Nowogrodz. o niektóre grunta cerkiewne, który niechcąc tego, aby nadanie przodków naszych naruszane było, iako podawca, broniąc oszarpania, prawem ze mną się był zawiodł, tedy JJ. PP. przyjaciele nasi, którzy między nami z J. P. podkomorzym tę rzecz, o ktorom był przypozywan, miarkowali, w dalsze prawo niewpuszczając uznali to, iż te grunta wszystkie, o co spor szedł y srebro wszelakie do tey to cerkwi nadane Szczorszowskiej należy, a tak ia Bohdan Chreptowicz te grunta, ktorem był odjął, znowu do tey cerkwi przywrócił także y srebro y iuz z tych gruntow y żadnych inszych do tey cerkwi, od ktoregoż kolwiek imienia nadane, y srebra odbierać więcej y trudności nieiakiey załadować wiecznemi czasy nie mam, a że iuz wiecznemi czasy ten grunt y srebro przy tey cerkwi Szczorszowskiej założenia Sgo Dmitra zostawać y insze według fundacyi przodków naszych mają, do ktorey cerkwi swieszczennikowi obadwa my z J. P. podkomorzym podawać mamy, a ieslibyśmy się niezgodzili o to, tedy imc xiądz metropolita ma nam poddać, także o żadną rzecz swieszczennika tamtego, od nas albo od oycy metropolity podanego, karać iego sami niemamy, ale J. xiądz metropolita, a ieslibym ja y to postanowienie swoje naruszył, mam zapłacić na tę cerkiew Bożą czterysta kop groszy, o co wolno mnie

będzie imc panu podkomorzemu pozwać do ktorego kolwiek prawa, a ja się tam y gdziebym o to pozwan był stanowić, y usprawiedliwić mam y zapłaciwszy tę zarcękę na tę cerkiew Bożą Szczorszowską, przećie ten list moy u każdego prawa na wieczne czasy przy zupełney mocy zostawać ma. Y na to dałem ten moy list pod pieczęcią moią y z podpisem ręki moiey, do ktorego za usną prozbą moią imc pan Teodor Skurmin, wda Nowogr., starosta Horodenski y Olitski, pan Teodor Bousz, woyski y namiesnik Nowogr. a pan Wasilii Zenkowicz Tychinski pieczęci swoje przyłożywszy ręce podpisać raczyli. Pisan w Nowogrodku od narodzenia Syna Bożego tysiąc pięcsett dziewięcdziesiąt osme-go, msca Januar. dwadziestego wtorego dnia. U tego dokumentu kopij przy czterech pieczęciach podpisy następne (L S) (L. S.) (L. S.) Bohdan Chreptowicz ręką swą. Teodorus Skumin wda Nowogr. własną ręką. Wasili Zenkowicz Tychynski. Takowy dokument przy kopij po podaniu onego przez osobę wyż rzezoną do akt iest w xięgi ziem. Nowogr. przyjęty y zapisany.

Изъ актовой книги Новоградскаго земскаго суда за 1798 годъ. № 12334, л. 340.

№ 118—1598 г. Юня 11 дня.

Продажная крѣпость на три уволокн земли въ им. Корчицѣ, Гродн. пов., отъ зем. Андрияна Яновича Пекарскаго священнику Озерской церви.

Сознанье зъ записом пна Андрияна Пекарскаго священнику Озерскому отцу Павлу Ивановичу.

Року 1811 (1598), msca октября 11 (8) дня.

Перед нами урадниками судовыми земскими повегу Городенского, Львом Михайловичом Сатѣгою судею, Герони-

мом Григоревичом Воловичом подсудкомъ а Андреем Котовичом писаром, на местцу судовом постановившисе очевисто землянин гдрский повету Городенского пан Андрыян Пекарский, оказавши лист добровольный запис свой под печатю и з подписом руки своее так теж за печатми и з подписом рук людей добрых справеный, священнику Озерскому, а землянину гдрскому повету Городенского отцу Павлу Ивановичу на продане от себе вечностью трох волок земли от именья своего Корчицкого в повете Городенском за певную суму пизей, за пулторага коп грошей литовских даный, водлуг которого листу своего реч в нем помененую сам устне вызнавшы, просил, абы тот лист з устнымъ признаемъ его до книг земских Городеньских был уписан, который уписуючы слово в слово так се в собе маеть:

Я Андрыян Янович Пекарский, землянин гдрский повету Городеньского, чиню ведомо и сознаваю сим моим добровольным вечыстым продажным листом всем посполите и кождому за особна, кому бы того ведати належало, иж што я, будучи в спокойном и волномъ держанью и вживаню от часу немалого трох волок при имению моем, прозываемом Корчицкомъ, зо всеми принадлежностями до них, которые тые три волоки лежат в повете Городеньском, при селе Поповском, над озером под Стариною, промежку кгрунтовъ его королевское млсти двора Озерского, за певными границами и межами, которых положене и межи на сознанию возного по достатку описаны и выобразоны есть; которые три волоки за властные гроши свое правом вечыстым купиль при имению Корчицкомъ у землянки гдрское повету Городеньского пни Костантыновое Кунцевичовое Овдотьи Войнянки, зо всем на все так, яко се тые волоки и з садибами до них належачими з давных часов с померы волочное сами в собе мают и мели; с которых тых волок, ничого з них не уймуючы на себе

и жадных кровных потомков своих не zostавуючы, зо всем правом своим, што одно колвек до тых трох волок належало, продал есми на вечные часы землянину гдрскому повету Городеньского пану Павлу Ивановичу, священнику Озерскому и его детем, потомком и щадком, за певную суму пизей рукоданую, то ест за полторага копъ грошей личбы и монеты великого князства Литовского, которую тую звыш мененую суму пизей всю сполна руками своими взявши и отличивши, за разом тые три волоки зъ гаями, зарослями, сеножатми, з уходы сеножатными у Старинах, з огороды овощовыми, хмелевыми и з садибами, з выпустами, з водами, реками и болотами и зо всеми принадлежностями, до них належачими, урадовне через возного в моц, в держанье и вживане вечное пану Павлу, детем и потомком его завел и подал есми, которых тых волок и огородов межи и границы на сознанию возного меновите описаны ест. Маеть вже от сего часу и даты листу моего и волен будет пан Павелъ держати и вживати тых трох волок, волен будучи он сам, потомки его то, кому хотячи, зо всеми пожитками и принадлежностями, все разом и з особна по части дат, дароват, продат, заменят и тым водлуг воли своее шафоват, а я вже Пекарский, малжонка моя, дети и потомки и щадки и жаден зъ крвных близких повинных наших и ниhto колвек з обчых в тые три волоки вышшей мененые, в наименшую часть их жадного вступу мети не маем и по нас мети не будут, так теж в держанью и вживаню пну Павлу и потомком его никоторое переказы, трудности, шкоды и пренагабана чинити и моцы мети не будутъ под зарукою нижей в сем листе моем описаную; але вже право все свое купчое, листы и всякие твердости, што одно колвек до того належало, до рук пну Павлу и потомкомъ его отдавши, с того права вечне се вырекаю, вси твердости и моцы на пна Павла и потомков его вливаю, и

ку тому, где бы хтож колвек зъ близких кривных повинныхъ нашихъ и иныхъ обчих в тые три волоки и в наменьшую част их вступовал, переказу чинил, трудность задавал, зачым бы он пан Павелъ и потомки его до якихъ шкод и ут(р)ат приходили, я сам Пекарский у каждого права заступоват, боронит своим властным грошомъ и накладом закладат маю и венен буду, а где бым я, пропомневши сего моего листу, сам через себе, albo кривныхъ близкихъ и через иного кого обчого в держанью тыхъ трохъ волок переказу чинили, до права потегали, до шкод, утрат приводили, отъ близкихъ кривныхъ повинныхъ своихъ и иныхъ обчих не заступовал и в права своим властным грошом не закладалъ, тогда за то заруки полтораста коп грошей пану Павлу и потомком его заплатити маю и винен буду, а суд тот, перед который буду позван, толко вгъглянувши в сес лист мой, то все на мне всказати и мощную отправу на властных добрахъ и маегностяхъ моихъ лежачихъ и рухомыхъ учинити мает и волен будет; и то все заплативши, пред сес листъ продажи моею у каждого права при зуполной мощи зостати и приимован быти маеть. И на то есмь дал сес мой добровольный вечыстый продажный листъ пну Павлу Ивановичу и потомком его з моею властною печатю и с подписомъ руки моею писомомъ полским; а для лучшего твердости сего моего вечыстого продажного листу просил есмь о приложене печатей и о подписрук людей зацныхъ, землян гедрскихъ повету Городенского, то ест его млетъ пна Андрея Зброжка, а его млетъ пна Адама Зброжка, а пна Гаврыла Елского, што их млетъ на очевистую а устную прозбу мою то вчинили, печати свое притиснувши и руками своими подписать рачили сес мой вечыстый продажный лист. Писан у Городне, лета Божего нарочена тисеча пятсот деведьдесят осмого, мсца июня одиннадцатого дня. У того листу печатей притисненыхъ чотыри, а подпис

рук также чотыри писмом полским и рускимъ подписаны сут тыми словами: Andryian Janowicz Piekarski ręką swą. Andrey Zbrożek ręką własną. Adam Zbrożek ręką własną. Гаврило Елский власною рукою. Которое добровольное а устное сознание пна Пекарского с тым листом его продажнымъ до книгъ справъ земскихъ есть записано.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 1596—1598 г. № 6796, л. 565 обор. 566.

№ 114—1599 г. Января 17 дня.

Фундушь Горбанской церкви.

Przenos ekstraktu kopij funduszu cerkwi Horbanskiej z grodu Mielnickiego wyienty.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt czwartego, mscą Augusta siodmego dnia.

Przed urzędem J. K. msci y aktami ziemskiem i wtwa Brzgo, przede mną Placydem Trzaskowskim, regentem przysięgłym ziemskim tegoż wojewodztwa, stawiając obecnie pobożny xiądz Szymon Dąbrowski, proboszcz cerkwie Horbanskiej, kopią funduszu teyże cerkwi ekstraktem z akt grodzkich Mielnickich na stemplowanym papierze wartosci jednego srebrnego grosza wyiętą, w sposób przenosu do akt podaę, którą co do słowa wpisuiąc tak się w sobie ma. Actum in castro Mielnicensi sabatho post festum sancti Mathaei apostoli proximo, videlicet vigesima quinta die mensis Septembris anno Domini millesimo septingentesimo septuagesimo nono. Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Symon Dąbrowski, plebanus ecclesiae Horbanensis ritus graeco-unitus, eidem officio et actis eius copiam foundationis ecclesiae Horbanensis obtulit et ad acticandum ad acta praesentia porrexit in tenore sequenti.

Kopia funduszu cerkwi Horbanskiej.

Ja Maryanna Hurynowna Fursowna Janowaia Romanowaia Wereszczaczynaia y ia Adam, y ia Andrey Janowiczy Wereszczakowie, ziemiane ieho korolewskoy miłosty woiewodztwa Beresteyskoho, czynimo iawnno y zoznaliemo sami na sebe sym naszym listom dobrowolnym weczystym funduszowym zapisom, komu by o tom tepereszny y potomny wekow ludiom wedati było należało, iż my, uważaiuczy mnohost y welikieje dobrodzieystwo Bozynie, kotoreie nam Pan Bóh wo wszelakoy opatrnosty swoiey Boskoy pokazowal y pokazowaty raczyt, umyslilismy Tworecy naszomu, wsich dobr dawcy, wdziacznost serdecznuiu widomym znakom pomnożeniui y powchozenuiu domu chwały Jeho oswiadczaty y tym woli prawosławnych prodkow naszych dosyt uczynity, a menowite sławnoy pamiaty panny Anny Michałowny Buchoweckoy, chorużanki Kobrynskoie Romanowoy Wereszczaczynoy, mene Maryny Fursowny Wereszczaczynoy, pani swiekry nam Adamowi y Andreju Wereszczakom, pani babki naszoie w Horbaney cerkwi naszoj Buchowickoy także sławnoy pamiaty pana Iwana Wereszczaki, małżaka mene Maryny Fursowny y nam Wereszczakom pana otca woli y wsich nas sposobnomu postanowieniu dosyt czyniaczy o imeni Bożom y chwalcow naszych y ustawicznych Bohomolcow prawosławnych swiaszczenikow ne unitow, prypomenenoy cerkwi ich wo wszelakom leżaczom y ruchomom nadaniu dawnym z prodkow y od nas nadanym na wiecznyie czasy upewniaiuczy, my wyż pomene-nyie osoby, iako dedyczy Buchowyc, ma-iętnosty naszoj, leżaczoy w woiewodztwie Beresteyskom, successorowe y pryżożnyie wyż pomene-nyy cerkwy Buchowickoy fundatorowe nadawcy, z dobroy woli naszoj ku sławy imieni wo Troycy Swiatoy sławennoho Boha, zażywaiuczy w tym wolnosti szlacheckoy, cerkow naszu Buchowickoju, na uroczysku w Horbaney stoiaczuiui, hrunt, pola zdawna od prodkow

naszych nadanie, wiecznymi czasy zapisu- iemo, menowite iak cerkow stoit z cmentarom y z prysiedleniem swiaszczenickim, i z toho hrunta okolo cmentara y okolo cerkwi prysiedlenia pomirok czynit useho morhow desiat z sianożatami, wypustami wolnymi y z zaroslami do Menianki od meży pewnoy, odnym bokom dworu naszoho Buchowickoho, z druhoy storony od meży sęła Podaliskoho; na drugom mieyscu, na uroczyszczu nazwanym Jeromowszczyna, tamże morh pola od meży dwora naszoho, a z druhoy storony od meży sęła Podaliskoho, a treteiu mezeiu pope-reczneiu Bosiackoju; na czetwertym miesciu na uroczyszczu Klin, od meży Podaliskoy, a z druhoy storony Jeremickoy protiiv dwornoho Kalinowskoho; do toho y morh naddan nad struhoiu od meży Stryiowskoy, z druhoho boku dwornoy czerez dorohu Klinom do hranyci; na piatym miesciu senożat nazwanaia Hrud, protiivko dwora Kalinowskoho, hranycia z odnoho boku ryczka, a z druhoho boku row; na szostym miesciu na Mernianey meży Seliskom gruntom pole cerkwi naszoj Buhowickoy y z senożatami y z zaroslami y z naddatkami, do toho hruntu należaczymi, z nadania ieszcze dawnoho od prodkow naszych; na semom mescu na uroczyszczu Kulbaczkach od meży Kolyczowskoy, a z druhoy storony od meży Dworeckoy; na osmym miesciu na dziaka nadaiem pod Jeremiczami od meży An-cutowskoy, na osobliwom registru spisanyie, bo to wseho czynit hruntu pola wołoka. Kotoryie to wyż pomenenyie hrunta oromyie y ne oromyie, z senożatny y z zaroslami, kotoryie ieszcze od prodkow naszych na tuiui cerkow nadanie, ich swiaszczennykowe pry toy cerkwi meszkaiuczy używali czerez wsi leta bez preszkody, daiem, daruiem y zapisuiem wiecznymi czasy. K tomu y na tuiuz cerkow Buchowickoju, prez nas fundowanuiu, hruntu pola oranoho w hruntach Buchowickich morhow siem, kotoryie z nieboszczykom małżonkom moim Iwanom Wereszczakoju

ja Maryna Iwanowa Wereszczaczyna u neboszczyka pana Onykija Naumowicza Buchoweckoho y małżonki ieho weczystym prawom kupiła, nadaiu y wecznymi czasy zapisuiu, iako y prawo nam słuźaczoie dwa zapisy na toy kupny hrunt swiaszczennikowi oddali iemu y sym listom naszym wecznymi czasy wliwaiem. K tomu wszelakije nadania prodkow naszych y prez nas samych nadanie, knyhi, dzwony wszelakije na tuu cerkow aparaty daiem y wecznymi czasy zapisuiem; takżę y jarmarkoweie z prychodu słuźaczoie w toy cerkwi swiaszczeniki na potrebu cerkownoiu wybiraty maiut; zaś pomenuiu Bochowickuiu, w wojewodztwe Beresteyskom leżaczuiu cerkow, prez nas fundowanuiu, z hruntami wyż pomenenymi, od prodkow y od nas samych nadanymi, takżę y z knihami, sosudami wsimi y wsiakimi cerkownymi aparatami, prychodami, pożytkami, należytosciami wolnymi na hrunt Buchowickoy maiętnosti wypustami, pastwiskami daiem, daruiem y wecznymi czasy tym funduszowym listom naszym zapisuiem y funduiem swiaszczennykow relihij hreceskoj prawoslawnoie starożytnost posluszenstwo wostocznoho switynych czetwero prystolnych patryarchow Jerolimskich, Alexandryiskich, Antiochyiskich y Konstantynopolskich neunitom teperesznuemu otcu Symeonu Narukiewiczuz swiaszczennyku cerkwi Buchowickoy, a po nem po wsie wiki nastupaiuczym swiaszczennikam tohoż wyz reczennoho posluszenstwa neunitom, kotoryi za prodkow naszych w tom funduszu przypomnenyie za nas samych y pannu Annu choruzanku Mokreckuiu y potomki naszymyie, w toy że prawoslawnoy wiry buduczey, Pana Boha prosyty y wecznymi czasy budut, kotorych swiaszczennikow do toy cerkwi, prez nas fundowanoy, podawaty, poradku ich dohladaty y wszelakoy cięstyznania posterehaty, neporadnych swiaszczennikow y perestupnych napominaty y od cerkwi oddalily y odmeniaty, a na ich miscie innych prezbiterow zatiahaty hos-

podnye archiepiskopowe czyna swiataho Sallice(?) welikoho ne unity ne prawoslawnoy wiry hreceskoj w posluszanyi wyż hrecennych swiatyisnych patryarchow zostaiuczey wolny y mocny budet wecznymi czasy, poczem my, w werchu menowanynie osoby, iak sebe samych, tak y dety, potomkow, pokrewnych dalekich y bliskich y innych osob obszczych, maiętnosti naszoy successorow od toiey cerkwi swiatory Buchowickoy podawanie, o wszelakoho toiey pomenenoy cerkwi leżaczoho y ruchomoho nadania tak oddalaim, że żadnoho wstupu y pereszkozy czynity nie maie y nie maiut wecznymi czasy; o naszoy seymowoie y uchwalenoię podatki y podymne y wsiakoie powinnosti z cerkownoho hruntu y osoby swiaszczennika w maiętnosti naszoy my sami, a po nas potomky y successorowe naszuy platyty maiut y prawowaty y od wszelakoho ustupu y pereszkodnika iakoho kolwek predtywnego swoim kosztom u kuzdoho prawa y sudu boronyty y zastupowaty powinny budem y successorowe naszuy powinny budut pod zaplaceniem winy albo zaruki tysiozcz zołotyich polskich y pod nahorożeniem bez prysiahy na hołoię słowa reczennieie, w tom daiem moc iak samy na sebe, tak y na každoho pereszkodnika pozwaty do každoho sudu y prawa, iak duchownoho, tak y swieckoho, a mnohokrot chto budet semu funduszowy sprotywlen, wełyko reczy maiut byty suden kary, szto dla lepszoj twerdosti funduszu naszoho cerkow pomenuiu Buchowickuiu zo wsimi hruntami nadanymi, ruchomymi y nie ruchomymi, wszelakiami wolnostiami szlacheckimi y zo wsiami dochodami y z prychodami, iarmarkami, nadaiem wecznymi czasy, zapisuiem y w moc podaiem wyż pomenuiu cerkow swiaszczennykowi otcu Symeonu Narukiewiczuz y potomkom ich w possessyiu ich wecznymi czasy. Na tom wsem iesmo sey nasz list dobrowolny weczysty funduszowy zapis z peczatmi y z podpisami ruk naszych własnych y za ustnoiü y oczewisto-

iu prozboiu naszeiu y ieh miłosty panow przyatelow naszych, ieho miłosty pan Seweryn Bosiacki y ieho miłosty pan Dymitrier Pryłucki przyłożwszy ruki własny podpisyły raczył. Pisany w Buchowiczach roku tysiacznoho piatsotnoho dewiatdesiat dewiatoho, miesiaca Januarya siedymnadiatoho dnia. Maryanna Hurynowna Janowaia Romanowiczowaia Wereszczazynaia. Ja Andrey Janowicz Wereszczaka. Oczywisto przoszony peczator do toho fundusza podpisuiusia Seweryn Bosiacki rukoiu własnoiu. Oczywisto przoszony peczatar Dimitrier Pryłucki rukoiu własnoiu. Adam Janowicz Wereszczaka rukoiu własnoiu. Jako przytomny buduczy do toho funduszu rukoiu własnoiu Charyton Ostromecki manu propria. Post cuius foundationis copiae in acta praesentia ingrossationem, originale eidem offerenti praevia quietatione officij praesentis est extraditum. U tego ekstraktu na stemplowanym papierze do akt niniejszych podanego pieczęć grodowa ziemi Mielnickiej oraz korrekta susceptanta y lekta tak się wyrażają: Ex actis castrensibus capitanealibus Melnicensibus rescriptum. Obniski vicesgerens castrensis Mielnicensis mmae (Locus sigilli.) Lectum per Twarowski. Który to ekstrakt kopij funduszu na cerkiew Horbacką, przez niegdy Maryannę Hurynowną Fursownę matkę. Adama y Andrzeia synow Janowiczow Wereszczakow uczynionego, za podaniem przez wspomnionego pobożnego xiędza Szymona Dąbrowskiego, terazniejszego cerkwie Horbanskiej proboszcza, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wtta Brzgo przyięty y zapisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 7396 л. 1005—1012

№ 115—1599 г. Декабря 18 дня.

Вводъ Ермола Сусловскаго, священника русской Спасской церкви въ г. Дрогичинь, во владѣніе фундушемъ сей церкви.

Actum in castro regio Drohicensi sabato ante festum sancti Thomae apostoli proximo anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo nono.

Poponis rutenici intromissio.

Ministerialis generalis regni nobilis Paulus Osmolskj autenticus cum nobilibus Melchiore Kosienskj et Stanislao Kamienskj, hicidem personaliter stantibus et infrascripta attestantibus, coram officio capitaneali et actis praesentibus castrensibus Drohicensibus stans, publice recognovit, quia ipse die hodierna venerabilem Jarmola Suslewskj, poponem rutenicum ecclesiae rutenicae Spas, post fluvium Bug in parte rutenica hic in Drohiczyn sitae, in hortum in eadem parte rutenica post fluvium Bug civitatis huius Drohicensis existentem, ecclesiae praefatae rutenicae Spaskiei per nobilem Albertum Kępiskj geometram iuratum districtus Drohicensis perpetue inscriptum et in usum resignatum actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus inscriptum, in inscriptione eadem abundius expressum et specificatum, iuxta ejusmodi inscriptionem realiter et in effectu intromisit, possessionem pacificam contulit, nemine impugnante nec contradicente, immo eodem Alberto Kępiskj libere admittente. De quo praefatus ministerialis cum supra expressis relationem fecit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9551, л. 366.

№ 116—1600 г. Апрель 13 дня.

Заявление бурмистра г. Мельника о протесте представителей города, выраженном ими местному плебану Яну Витковскому относительно его притязаний на угодья, капщину и десятину с жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1600.

Civium Mielnicensium contra plebanum protestatio.

Do urzędu y do xiąg terazniejszych grodzkich Mielniczkich oblicznie przyszedszy utczciwy Łukasz Markowicz, burmistrz miasta krola jego mosci Mielnika, mającz przy sobie woznego szlachetnego Macieia Sikorskiego s pewnymi szlachciami, Jakubem Maliszewskim a Marczinem Wysokinskim, przed urzędem niniejszem opowiedali, ysz gdyśmy chodzili umyślnie do jego mosci xiędza Jana Witkowskiego, plebana Mielnickiego, mowiącz w te słowa do onego, yżes wm. xięże plebanie nas do dworu krola jego mosci niewinnie zapozwał, to iest mianowicie strony siedlisk, ktore wm. sobie mienisz gruntem koscielnym, przeth abys wm. sam sobie y nam trudności nie zadawaiąc, a nie mniej do szkod niewinnych przywodząc, ziednay waszność sobie miernika, ktory by to wymierzył wedle Regestru Rewizorskiego, s ktorých iesli się co najdzie gruntu koscielnego, gotowimy zarazem s tech sprawieliwoszcz uczinicz y zarazem exnunc ustąpić. Na którą przemożę jego moscz xiądz Jan Witkowski nicz nie odpowiedział y owszem się zmilczal. Tamże przy them tenże jego moscz xiądz Jan Witkowski, pleban Mielniczki, strony kapieczyny, o którą niepotrzebnie zapozwał urząd y miasto, gdy był napominany, aby sobie queres czynił, iesli tu na kotorem mieszczaninie co zaliegło, gotowimy sami z siebie y z ynszych sprawieliwoszcz uczynić. A co się tknie strony dziesięciny,

o którąś wm. xięże Janie Witkowski, plebanie Mielniczki, nas zapozwał, tey nigdy iako przodkowie naszymy ani my sami nie dawali y teraz dawać niepowinni, co sie prawnie być pokaże s czasem swym, dla czego tedy nie skwapiając się s tych na żadną rzecz, prosimy y naupominamy, abys wm. tego przedsięwzięcia swego z nami poprzestal. Na czo zeznanie ten to wzwysz pomieniony wozny s sliachtą takie przed urzędem niniejszem zeznal.

Изъ актовой книги Мельническаго градскаго суда № 10877, л. 287.

№ 117—1600 г. Апрель 25 дня.

Ограничение земель Воскресенской церкви в с. Красноселье.

Akt opisania gruntow y odmiany cerkwi Woskresienskiej Krasnosielskiay J. W. Im. p. Oginskiemu, kasztenalowi Trockiemu służącego.

Roku tyśiąć siedmset piędziesiątego wtorego, msca Julij czwartego dnia.

Na urzędzie J. K. mci grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, oboznym y podstaroscim sądowym W-a Minskiego, od J. W. Im. p. Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego Minskiego starosty installowanym, comparens personaliter Imc. p. Franciszek Szolkowski, mieczn. Wilkomir., opowiadał prezentował y do akt podał opisanie y zamianę gruntow cerkwi Woskresienskiej Krasnosielskiej, ad praesens in rem et partem jasnie wielmożnego imc. pana Tadeusza z Kozielska Oginskiego, kasztelana Trockiego, Oszmianskiego sądowego, Przewalskiego, Babylickiego etc. starosty służący y należący. Ktore opisanie y zamianę gruntow z ruskiego na polskie pismo exponowane wpisując w xięgi sequenti exprimitur tenore.

Opisanie gruntow cerkwi Krasnosielskoie Woskresenia Chrystowa, za pozwoleniem welmożnoho pana, p-a Gabryela Woyny, Podkancleroho Welikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Mereckoho, derżawcy Krasnosielskoho, Opekoho, tiwuna zemli Zomoyskoie Małych Derwian, czerez sweszczzenika toie cerkwi Krasnosielskoie Illu Ofanasowicza Korotkoho z zemeninom hospodarskom wojewodztwa Menskoho, z panom Stanisławom Nininskom skonczonoje w roku tysecza szesescotnoho, msca apryla dwadcat piatoho dnia, ktorajaja tak sie w sobie majet: Naperwe khrunty cerkownyje. Pierwajaja niwa meży grunty p. Nininskoho, a odnym bokom poddanych Krasnosielskich od meży, w ney prutow dwadcat dewiat y małych piat; druhajaja niwa Semenikowskajaja, iduczcy od seła Osowca do Kurmanow poprawe, w ney morgow try, prutow petnadcat; tretējaja niwa Semenikowskajaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morgow dwa, prutow dwadcat piat, małych szest; czetwertajaja niwa Semenikowskajaja meży gruntami pana Nininskoho, podle dorohy, ktorajaja idet z Krasnoho seła do Hranicz, w niey morgow czotyry, prut odyn, małych piat; piatajaja niwa Semenikowskajaja meży grunty pana Nininskoho, podle tojeż dorohy polewe, w niey morgow piat, prutow odynadcat; szostajaja niwa Semenikowskajaja meży grunty pana Nininskoho obapał, w niey morgow dwa, prutow czotyry; semajaja niwa Semenikowskajaja meży grunty p. Nininskoho, w niey prutow petnadcat; osmajaja niwa Semenikowskajaja meży grunty p. Nininskoho, druhim bokom u meży pana Prewaskoho, w niey putow dwadcat czotyry; dewiatajaja niwa Semenikowskajaja u Stuidienca meży grunty p. Nininskoho po obapał, a koncom odnym k stenie meskoy Krasnoselskoy, w ney morgow try, a prutow deset; desiatajaja niwa Mozolewskajaja meży grunty p. Nininskoho, w niey morgow odyn. Suma wseho gruntu cerkownoho, panu Nininskomu u w odmenu od sweszczzenika Illi danoho morgow dwadcat czotyry, prutow szesti-

nadcat, a małych szest. U tego opisania gruntow podpisy rak dwa polskim, a podpis trzeciej ręki polonico idiomate tymi słowy: Piotr Stecki chorąży J. K. namsk. Stanisław Nininski ręką własną. Illa Korotkij służytyel Woskrysenia Chrystowa Krasnosielski. Na drugiey stronicy tego dokumentu zamiana gruntow his exprinitur verbis. A za tyie grunty odmena iest dana do cerkwi Krasnosielskoie od pana Nininskoho gruntami ieho własnymi Osoweckimi. Napered perwajaja niwa Tiahniłowskajaja, bokom y koncom odnym do steny plebaney Krasnosielskoie, druhim bokom y koncom od steny nowouroblenoie p. Nininskoho, w ney morgow odynadcat, prutow deset, małych piat; druhajaja niwa pod pany Czartowiczami Iwaszkowskajaja morg odyn, prutow piat; tretējaja niwa tamże Iwaszkowskajaja prutow dwadcat sem; czetwertajaja niwa Iwaszkowskajaja morg odyn, prutow szest; piatajaja tamże meży ich grunty morg odyn, prutow dwa; szostajaja niwa pry płote panow Bychowcow morg odyn, prutow dwa; semajaja niwa Iwaszkowskajaja pod poddanymi Krasnosielskimi, a druhim bokom y meży poddanymi pana sudi Nowhorodskoho, pohnojew y senozatiu w ney morgow dwa, prutow dwadcat sem, małych szest; osmajaja niwa Iwaszkowskajaja podle płota p. Bychowca, pohnojew z senozatju y z wyhonom w ney morgo dwa y prutow petnadcat; dewiatajaja senozat Poniatyckajaja podle cerkownojeż sanożati, morg odyn, prutow deset; desiatajaja podle tojeż Poniatyckoje sanożati, prorobki prozywajemyje Makarcowskoie, a druhim bokom k senozati poddanych pana Jesmanowych, prozywajemyje Kulażynskoie, w ney morgow odyn. Summa gruntow pana Nininskoho, danych cerkwi Krasnosielskoy za odmenu iemu gruntow danych, czyniti morgow dwadcat czotyry, prutow szesnadcet, a małych szest. U tey zamiany podpisy rak similiter tymże pismem uti supra expressum, tudzież znaki trzech pieczęci naidują się sequenti methodo: Piotr Stecki, chorąży Oszmianski. Stanisław Nininski

ręką własno. Illa Korotkij służyteł Woskresenia Chrystowa Krasnosielski. Który to takowy dokument za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich wojewodztwa Minskiego spraw wieczystych ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1752—1757 годы, № 11800 л. 117—118.

№ 118—1600 г. Мая 19 дня.

Фундушь Негнѣвицной церкви.

Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij szesnastego dnia.

Przed aktami grodzkimi wttwa Nowogr. stanowszy obecnie W. J. pan Adam Kozłowski, podstolic Halicki, ekstrakt funduszu na cerkiew Niehniewicką od J. O. xcia Albrychta Stanisława Radziwiłła, podkan. W. X. Litt. wydanego, do akt podał, ktorego wyraz takowy. Wypis z xiąg ziem. wttwa Nowogr. Roku tysiąc siedmsetnego dwadziestego osmego, miesiąca Maja dwadziestego osmego dnia. Na rokach sądowych ziemskich święto Troieckich, po świętey Troycy święcie rzymskim przyпадnych y sądownie porządkiem prawa popolitego w Nowogrodku na mieyscu zwyczajnym odprawowanych, przed nami Janem Bogusławem na Rdultowie Rdultowskim sędzią, Jerzym Piotrem Bułhakiem podsentkiem a Stefanem Michałem Haraburdą pisarzem—urzednikami sądowymi ziem. w-a Nowogr. comparens personaliter patron I. pan Jakub Wysocki, komor. w. Nowogr. opowiadał, prezentował y do akt podał fundusz cerkwi Niehniewickiey od świętey pamięci J. O. Xcia J. pana Albrychta Stanisława Radziwiłła na Ołyce, podkan W. X. Lit., Łuckiego, Gniewskiego starosty, ad presens służący teyże cerkwi

Niehniewickiey y prezbiterowi przy niey rezydującemu, w Bogu wielbnemu I. xdu Symonowi Hołowczycowi, który podając do akt xiąg ziem. w. Nowogr. prosił nas urzędu, aby pomieniony fundusz ze wszytką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Nowogr. spraw wieczystych przyjęty y wpisany, iakoż my urząd oną przyiowski, do xiąg wpisać rozkazali, który wpisując de verbo ad verbum sequenti exprimitur thenore:

Albrycht Stanisław Radziwiłł, xiąże na Ołyce, podkan. W. X. Litt., Łucki, Gniewski starosta. Oznaymuujemy tym listom naszym, iż po zeysciu z tego swiata nieboszczyka Jana mniejszego szwieszczenika cerkwi naszey Niehniewickiey, postrzegając, aby nie ustawała powinna chwala Bogu Wszchemogącemu, a mając w zalecenie w przykładach nabozenstwa kosciołowi rzymskiemu posluszenstwie zięcia iego, także na imie oycy Wasila Fiedorowicza Wołoska, też cerkiew Niehniewicką, obowiązuąc sobie czułość wszelką o duszach ludzkich, iako pilnego pasterza podac do zawiadywania y odprawowania w niey nabozenstwa rozkazaliśmy, postępując na wychowanie iego włokę pola do cerkwi zdawna należące, także zascianek pod cerkwią ze wszyskimi sianożęciami y polami, do gruntu tego należącemi, ktorych gruntow nie opłacać żadnych podatkow do dworu naszego ma spokoynie do żywota swego używać; tenże szwieszczenik nasz pokładał przed nami list, aboli starowieczny fundusz, pismem ruskim pisany, aby był przy swoiey mocy zachowany niejakięgoś Jerzego Bołkowicza, który to fundował cerkiew starowieczną Niehniewicką, w czym widząc rzecz słuszną, on list albo fundusz przy mocy zachowujemy y co kolwiek przez dawność y przez nieustawicznego kapłana y przez antecessorow naszych tey cerkwi, zdawna cudami usławioney, na dwor iest zabraną y obroconą, iako kiermasz, który należał do cerkwi, a od tego czasu na dwor nasz myto odbierano, w czym widząc krzywdę tey cerkwi, od tego czasu do teyże cerkwi

przywracamy y onemu swieszcznikowi y po nim następującym na potrzeby cerkiewne brali pozwalamy; do tego urzędnik nasz albo dzierżawca Niehniewicki odstempować niema, a że w tymże funduszu Jerzy Bołkiewicz nadał ziemie paszną mianując nad rzeką Bołowiczą na też cerkiew Niehniewicką z ludzmi osiadłemi y ziemią bartną za rzeką Niemnem, a że to z pamięci ludzkiej wyszło przez dawność wieku y lat na dworo obro(co)ną względem pasieki y ow grunt iako ludzie iednak starzy zeznali nad rzeką Bołowiczem wpuscie będącym na ienerała obroconym, w czym żeby yma żadna cerkwi świętey nie była y nie ustawała w chwale Bożey, tedy w nadgrode tego gruntu za prozbą tego kapłana za pomocą Boską bliską cerkwi y domu onego z robotnikami przydaiemy, a w nadgrode ziemi bartney do puszczy naszej Nalibockiey swieszcznikowi naszemu tuteyszemu y po nim będącym wiedz wolno tak na opał drew, iako y wszelkiego drzewa na budowanie tak do cerkwi, iako y domu iego pozwalamy, także rzemieślnik ciesla, kowala, stolarza do oprawy tuteyszey cerkwie y domu onego urzędnik nasz abo dzierżawca bronie nie powinien y ze dworu tuteyszego cerkiew naprawować maia. A iesliby poddani nasi Niehniewiccy zwyczajem prostoty aboli nalogu złego szluby nie wziowszy z żoną mieszkać ważył się, albo bez krzstu dzieci swoje wychować chciał, o takim złym ma prętko do urzędnika Niehniewickiego dawać znać, spolnie z onym według słusznego zdania bład takowy wykorzeniać, biorąc pierwiey winy kopę groszy na potrzebę cerkiewne; a iesliby y nadto kto przestępnym znajdował się, tego tedy więzieniem y winą sowitą pokarać ma. Weseła y krzczenia dzieci aby poddani we własney parafii pod winą odprawowali, także święta uroczyste aby ze wsi odleglejszych dla nabożentwa do cerkwi bywali, a z onych w każdą niedziele aby przynajmniej po iednym z domu gospodarz wysyłał, albo sam był pod winą gro-

szy szesciu. Co wszystko ztwierdzając, dalismy onemu swieszcznikowi Niehniewickiemu ten nasz list z podpisem y pieczęcią naszą. Pisan w Niehniewiczach maja dziewiętnastego dnia anno tysiącznego szescsetnego. U tego funduszu przy pieczęci podpis ręki tymi słowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł xiaże podkan. W. X. Litt. Łucki, Hniewski starosta. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego do akt przez wyż wyrażonego patrona, iest do xiąg ziem. wttwa Nowogr. w Bogu wielbnemu I. Xdzu Symonowi Hołowczyco-wi iest wydan. Pisan w Nowogrodku ut supra. U tego ekstraktu przy wycisnionych dwoch pieczęciach urzędowych ziemskich Nowogrodzkich na błękitnym dartyim iedwabiu podpis ręki w. pisarza się. Nowogr. y regenta tymi wyrażaia się słowy: Steffan Haraburda pisarz p. s. L. S. L. S. Corexit Trzcinski. Akt funduszu na cerkiew Niehniewicką służący. Ktory ekstrakt po podaniu onego przez wzz wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Nowogr. wpisany.

Из актовой книги Новогрудскаго градскаго суда за 1781 годъ, № 12565, л. 1052—1053.

№ 119—1600 г. Юня 15 дня.

Заявление Дрогичинского подноморія о результатахъ произведеннаго имъ дознанія о владѣльцахъ уволовъ православныхъ и р. католикахъ въ г. Мельникѣ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta ipso die festi sanctorum Viti et Modesti martyrum anno Domini 1600.

Succamerarii Drohicensis recognitio.

Accedens personaliter ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia generosus Hieronimus Irzykowicz de Baczyki, succamerarius Drohicensis, coram praesenti officio relationem

suam ratione infrascriptorum fecit, quia ipse inherendo decreto Sacrae Regiae Majestatis inter honorabilem Joannem Witkowski, plebanum, actorem, ab una et famatos proconsulem, consules, advocatum et scabino totamque communitatem civitatis Mielnicensis, citatos, ab altera parte ratione decimae frumentorum omnis grani pro anno Domini 1599, per citatos actori non extraditae, latam, die hodierna in actu descripta ad civitatem Mielnicensem condescenderat, ibidemque, convocatis officialibus, plebe ac tota communitate ejusdem civitatis Mielnicensis, requisivit ab eisdem, ut sibi acta et registra civilia a tempore privilegii ejusdem plebani et recentio (ra) exhiberent. Verum ipsi officiales cum communitate Mielnicensi nulla acta neque registra antiqua, solummodo regestrum generosi Demetri Sopiha, revisoris sacrae regiae maiestatis ad faciendam commensurationem agrorum civilium Mielnicensium deputati, ab annis quadraginta, similiter et acta paulo anteriora ejusdem commensurationis agrorum commonstraverunt, nihilominus tum et ipsos utrosque popones ruthenicos Mielnicenses in eadem congregatione communitatis Mielnicensis comparentes, de ipsorum jure super decimam, a civibus religionis graecae ipsis serviente, requisivit. Qui popones retulerunt nulla jura neque privilegia super decimas habere, solummodo tres mansos agri ad suas ecclesias ex antiquo pertinentes in possessione sua habere, quibus tantum sunt contenti, decimam vero nullam a civibus religionis graecae habuisse, et eam nunquam ab eis exegisse, de quo et ipsi cives requisiti erant, qui similiter, ut et popones praemissi, sunt attestati. Reviso itaque privilegio plebani actoris, ab Alexandro Vitoldo, tum et privilegiis civium Mielnicensium, nec non acta et registra civilia sibi exhibitia, ex eisdem juribus, actis et registris, tum et ex notitia hominum testimonioque civium senium, inquisitione diligentissime persecuta, rescivit et adinvenit mansos infrascriptos ab antiquo

catolicorum esse, quorum quidem mansorum tales ad praesens in possessione catholicorum existentium, quum etiam per rutenos et hereticos a catholicos acquiritorum et in possessione illorum existentium conscriptio est talis.

Woitowskich włok Węzowskich włok trzy, Jakubowa Koryczenskiego od Mathysa Sczysławskiego włoka czwarta, Jana Gnatowskiego włoka piąta, Lenartowa Piekiekwa włoka szosta, Mikołaja Kosciesza włoka siódma, Artiema Onaczka, którą trzyma Stasiak y Olisiek Hnath włoka osma, Katharzyny Ostrowskiej, którą trzyma Jasko Knysz y Mama włoka dziewiąta, Iwana Doroszewicz, którą trzyma Misko Jahołkowiez, Sidor Szereszylko Kosciesza z drugimi włoka dziesiąta, Kacza Piatka y Kuzma Sienkowieza, którą trzymaia Łukaszow zięć y Wasko z Mężenina włoka iedenasta, Valentego Steczkowiez pułtory włoki trzyma pani Paderewska y pułwłoki wozny Sikorski włoka dwunasta y trzynasta, Iwana Hniota, którą trzyma Olisiek Hniot włoka czternasta, Marcina Panuchny, którą trzymaia Iwan Kreczko y Paszko Kurkowiez włoka piętnasta, Macia Oleszkowieza, którą trzymaia Jac y Sidor Krawczewicz włoka szesnasta, Lewka Radka Kozycza y Chwiedka Smuszkowieza włoka siedmnasta, Jaczka Kierka włoka osmnasta, Andrzeia Miskowieza y Stepna Zaniewicza włoka dziewiętnasta, Suprona Kałabunowiez, którą trzyma Mic z Woikowa a Radko włoka dwudziesta, Chwiedko Kokala y Bloch trzymaia włokę Iwaszka Kowala y Choicza Maczkowieza włoka dwudziesta pierwsza, Herman y Zanko trzymaia Kachny Kalnei włokę dwadziesta wtora, Steczko y Jaczko Kopaczewicz trzymaia Chwiedka Kopacza włokę dwudziesta trzecia, Krath y Sidor Kralowiez trzymaia Michna Golimonta y Pawła Chaczewicz włokę dwudziesta czwarta, Wasko Szylo y Symon Jaroczki włokę trzymaia Sienka Wozewicz s pasniki włokę dwudziesta piata, Jan Prinawa Sienkowiez trzyma Makara Daczkowieza włokę

dwudziestą szóstą, Szymon Jaroczki trzyma włokę Jaroczkiego Wasilewicz dwudziestą siódmą, Chwiedko Kokala y Siemion Lewkowicz trzymaia Lenarta Steczkowicza włokę dwudziestą osmą, Stanisław y Kokala tegosz Lenarta Steczkowicza dwudziestą dziewiątą, Makar Kierkowicz włokę Marcziua Trzeciaka—trzydziestą, Timosz Kreczkowicz a Sroka włokę Kaspra Michałowica y Kacza Ostaszowicz trzydziestą pierwszą, Iwan Kreczko y Wieryżycz Kacza Huszczyca y Trochima Pietkiewicza trzyma włokę trzydziestą wtórą, Andrzej Panasowicz y Olexi Michałowicz trzyma Choczia Panasowicz y Trochima Hrymaszkowicza włoka trzydziesta trzecia, Stas Woitkowicz y Wasko trzyma Woitka Suszczewicz włokę trzydziestą czwartą, Olexi Truchowicz y Iwan Popowicz trzymaia włokę Marka Trochimowicza y Thomasza Wieczorkowicza trzydziestą piątą, Olexi Mietka a Roman Tolibicz trzyma włokę Sacza Chwiedka Suptechowicza trzydziestą szóstą, Pasinicz Palinka a Wakuła włokę trzydziestą siódmą, Kasper balwierz a Kreczko włokę trzydziestą osmą, Dawid a Tiron Mackowicze włokę Marka Jurkowicza włokę trzydziestą dziewiątą, Niedzieicha a Łukasz Markowicz włokę Marka Jurkowicza y Lucza Hriczewicza czterdziestą, Timosz Oleszkowicz y Paszko Kurkowicz, Zienko Bochenka włokę Maczieia zduna trzymaia czterdziestą pierwszą, Iwan Żerczenicza y Pastuszko włokę Anny Wierowskiej czterdziestą wtórą, Maczko Derka y Olichowicz włokę Mielecha Niestorowicza czterdziesta trzecia, Puszkarz Josko Knysz włokę Joachima Poswieticza y Hrinka Saczenkowicza czterdziesta czwarta, Panas Poswieta, a Sienko Bohenko włokę Jaczka Ostaszewicza czterdziesta piątą, Maleszowski włokę Jana Wierowskiego czterdziesta szosta, Marcziua y Woitek Ostrowsczy tegosz Jana Wierowskiego włokę czterdziesta siódma, Iwan, Sienko y Tokarzewska wloka Woitka Luby czterdziesta dziewiątą, Olisiey Hniot a Hricz

Błochowicz tryymaia, Hapy Szykałowicz wloka pięćdziesiątą, Maciek Minkowicz a Morczyk trzymaia Timoszychi Karłowicz włokę pięćdziesiąt y pierwszą, Chwiedko Kokala y Trocz Popowicz włokę Woczka Zosimowicza pięćdziesiątą wtórą, Jan Kreczko y Trocz włokę Waska Kozia pięćdziesiąt trzecią, Jaczko Kierko a Romanik włokę Jarmocza Mieszkowicza pięćdziesiąt czwartą, Jachim Dudycz y Kierkowicz włokę Andrzeia Dudycza pięćdziesiąt piątą, Olisiey Hniot włokę Jana Kobylaka pięćdziesiąt szosta, Jaczko Kierko wloke Pachinka Woczkowicza pięćdziesiąt osma, Olisiey Hniot włokę Waska Kozycza a Suprona Kałabunowicza wloka pięćdziesiąt dziewiątą, Trochim Michałowicz trzymaia włokę Michała Wołosewicza szesćdziesiątą, Jocz postrzygacz y Ducyzycz włokę Mikołaja Golimonta szesćdziesiątą pierwszą, Chwiedko Smuszkowicz y Ostrowsczy włokę Jaczka Polozka Iwanowicza szesćdziesiąt wtórą, Benbenko, Misko y Tokarowska włokę Matysa Sczielawskiego szesćdziesiąt trzecia, Ruczianka y Kroczevska włokę Lenarta Steczkiewicza szesćdziesiąt czwarta, Jarosz Tymoszewicz y Januszewicz włokę Stasia Olechnowicza y Iwana Januszowicza szesćdziesiąt piątą, Symon Proskurnik y Philip Krawiecz y Krywianka włokę Waska Rozkolotka szesćdziesiąt szosta, Krzywienka y Kaczyna włokę Olichna z Mosczoney szesćdziesiąt siódma, Jan Puchalski włokę Piotra Puchalskiego szesćdziesiąt osma, Jan Koszcziesz włokę Mikołaja Karpowiczas zesćdziesiąt dziewiątą, Mikołaj Osipowicz włokę siedmdziesiątą, Falkowski Kaznodzieia Nowokrzczenski (?) trzyma wlok trzy, czo wszystko czyni wlok siedmdziesiąt y trzy.

De quibus quidem mansis et agris idem generosus succamerarius Drohicensis advenit eidem plebano Mielnicensi pertinere debere eandem decimam juxta privilegium ipsius. Quam suam relationem cum registro suprascripto petiit ab officio praesenti actis praesentibus inscribi et

plebano postulanti in rescripto autentice extradi, quod officium praesens se facturum obtulit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 406 на об.,—108.

№ 120—1600 г. Юня 28 дня.

Показаніе Мельницкихъ мѣщанъ православныхъ и р.-католиновъ по вопросу о платѣ десятины.

Termini castrenses Mielnicenses quae-
relarum et caesarum officii celebrati
sunt in castro regio Mielnicensi feria se-
cunda ante festum sancti Joannis Bapti-
stae proxima, anno Domini 1600 per ge-
nerosos Ambrosium Mezenski. vicecapita-
neum, Kilianum Biernaczki notarium ca-
strenses Mielnicenses.

Civium Mielnicensium protestatio.

Przyszedszy do urzędu y do ksiąg te-
razniejszych staroszczech grodzkich Miel-
niczkiech sławetni Łukasz Markowicz bur-
mistrz z radą swą miasta kroļa iego meci
Mielnika, imieniem wszystkiego pospolstwa
mieszczan Mielniczkiech przed urzędem
ninieyszem swiadczyli się y opowiedali
przeciwiwo urodzonego je-o meci pana
Hieronima Irzykowicza z Baczyk, podko-
morzego Drogiczkiego, o tho, isz on ben-
dąc z decretu kro. je-o meci na inquisi-
tyą przydany miedzy wielebnem Janem
Witkowskiem plebanem Mielniczkim a
mieszczany Mielniczkimi, w sprawie o
dziesięczinę za dworem kro. je-o meci
pozwanych, we czwartek, w dzien świętego
Witha blisko przeszły, odprawuiąc the
inquisitią w mieszczie Mielniku wedlie de-
krethu kro. iego meci, na ten czas na stro-
ne odłożywszy dowody y swiadestwa lu-
dzi starech, wiary godnech, a registra
mieszczie iemu przez urząd mieszczi po-
kazowauych, na strone xędza Jana Wit-

kowskiego plebana Mielniczkiego w rege-
strze, a w relacy swey przez się do urzę-
du grodzkiego Mielniczkiego spisawszy po-
daney, napisal włok w mieszczie Mielniku
siedmdziesiath trzy, ktore nie katoliki,
alie Ruś dzierzą y z nich powinność, a
dochody do cerkwiow ruskiech z daw-
nych czasow od przodkow swych oddawa-
ią, mienuiąc za włoki ludzi, a mieszcan
wiari katholickiey, a w mieszczie Mielni-
ku włok tylko dwadziescia pułdziewięty,
z ktorech katoliki a mieszczenie dziesię-
cziny do koszcioła oddawali, czo na każ-
dem miesczu mieszczenie Mielniccy gotowi
są ukazać. O czo się tak na jego meci
pana podkomorzego Drogiczkiego, iako i
na xędza plebana Mielniczkiego imieniem
wszystkiego pospolstwa miasta kro. je-o
meci Mielniczkiego pomieniony burmistrz
swiatczyli.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1599 - 1600 г. № 10877, л. 414, 431.

№ 121—1600 г. Юля 5 дня.

**Протесты Мельницкаго плебана противъ рѣшенія мѣстныхъ гражданскихъ властей по вопросу о десятинѣ и Мельницкаго бур-
мистра противъ плебана.**

Actum in castro regio Mielnicensi fe-
ria quarta post festum Visitationis B. Ma-
riae Virginis proxima anno Domini 1600.

Plebanus Mielnicensis contra officium
civile protestatur.

Ad officium actaque praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis Joannes Witkowski,
plebanus Mielnisensis, coram officio prae-
senti protestatus est contra famatos Lu-
cam Markowicz proconsulem, consules
scabinosque et officiales civitatis Mielni-
censis sacrae regiae majestatis, quia ipsi
ex debito officii sui cum civibus Mielni-
censibus et personis citatis, in propositione

et registro per ipsum plebanum Mielnicensem conscriptis ad officiumque illorum civile Mielnicense in domo proconsulary productis et comonstratis, ratione per eosdem cives Mielnicenses de agris et mansis sexaginta quinque cum medio tenetae catholicorum decimae pro annis praeteritis retentae, ad ecclesiam oppidi sacrae regiae maiestatis latam et inquisitionem cognitionemque per generosum Hieronimum Irzykovicz de Baczyki succamerarium Drohicensem in praemissis factam ac ad acta officii praesentis per relationem ejusdem inquisitionis conscriptam porrectam, in qua inquisitione adinventum est per cives Mielnicenses de septuaginta tribus mansis decimam ad ecclesiam romanam reddendam teneri debere, justitiam debitam administrare, immo eam justitiam, quam ipse protestans attentabat, praefati proconsul cum officialis et consulibus suis, non audita propositione nec ullo lato decreto quibusdem essentiis suis verbis prolongaverunt et facere recusaverunt in maximum damnum ipsius protestantis faciend. Quod ministerialis generalis regni providus Jozephus Ostrowski personaliter stans circa praemissis interfuisse sicque et non aliter esse coram officio praesenti praemissa sua recognitione attestatus est.

Proconsul contra plebanum protestatur.

Do urzędu y do xsiąg terazniejszych staroszcziech grodzkiech Mielniczkiech oblicznie przyshedsy sławethny Lukasz Markowicz, burmistrz miastha krola je-o mosci Mielnika, imieniem swem y wszystkicho pospolstwa mieszczan Mielniczkiech, mającz przy sobie woznego generała koronnego słachethnego Macieia Sikorskiego, przed urzędem niniejszem oswiadczał y opowiedał, isz gdy był przez wielebneho xsiędza Jana Withkowskiego, plebana Mielniczkiego urząd burmistrzowski mieszczi Mielniczki requirowany, aby wedle żądania pozwow nieslusnych y proposiczy z mieszczan wiary ruskiej y nieoddanie dziecięciny sprawiedliwosć czynił. Na ktore

pytanie urząd mieszczi y mieszczenie tam na ten czas przed woznem wzwysz mienionem powiedzieli tedy słowy: panie wozny, s tech włok, ktore się wedle dekretu . . . . .*) ie-o mosci, z rejestrow y xsiąg mieszcziek pokazali, to iest dwudziestu y pułdziewietu włok, s tech powinni będziemy dawać y dać chcemy zarowno s pany catholiki, ale s tech, ktore ie-o mose pan inquisitor krola je-o mosci onemu nath rejestra y xsięgi pokazane przywłasczać raczy, s tech nie damy, ale po naukę do ie-o krol. mosci posylamy. Wszakże iesliby xiądz pleban nie zadawiając nam y sobie trudnosci, iesliby to rozumiał o nas, żebyśmy czo nad to utaić mieli, niechay sobie kilku mężow tak z urzędu iako y pospolitego człowieka obierze przysiadz gotowiśmy. Czo przerzeczony wozny tak być a nie inaczey przed terazniejszem urzędem zeznał y o tem swoje wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1599—1600 годы. № 10877, л. 462 об.—463.

№ 122—1600 г. Августа 28 дня.

Объявление вознаго о врученіи судебной повѣстки православному населенію г. Мельника.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post festum sancti Bartolomei apostoli proxima anno Domini 1600 per generosum Albertum Sawiczki capitaneum Mielnicensem nec non generosos Ambrozium Mezenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrenses Mielnicenses.

*) Не прочтано.

Sczerbicz super cives Mielnicenses citationis extraditio.

Coram officio actisque praesentibus castrensibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Mathias Sikorski, ministerialis generalis regni, de cuius autentico et juramento super officium ministerilatus praestito officio praesenti indubita extat fides, in vim verae ac fidelis relationis, per eum ubivis locorum officiose faciendae, publice recognovit, quia ex parte et ad instantiam nobilis Pauli Sczerbicz, secretarii sacrae regiae maiestatis, filii advocati Mielnicensis, actoris, citationem literalem sub titulo et sigillo sacrae regiae maiestatis terminum praefixionis in se coram iudicio sacrae regiae maiestatis post curiam, a positione citationis in duabus septimanis continentem super famatos proconsul, consules totumque communitatem (si et in quantum eam ad praesentem causam pertinet) oppidi sacrae regiae maiestatis Mielnik, ex officiis bonisque eorum omnibus tertio post penam primae contumaciae citatos pro eo, quia ipsi contra iura et privilegia tam civitatis quam advocatialis de electione consulum impediunt ita, ut per eos citatos in officio consulari non catholici, sed autem haeretici aut ruteni resideant, unde sit, ut cum magno catholicae religionis scandalo neque cultus divinus, neque festa solennia rite celebrentur, aliaque multa inconvenientia inde scaturiant, ad videndum et audiendum eundem actorem in iurisdictione sua plenaria conservari atque ad electionem consulum juxta iura ipsum admitti, citatione actoris taxam in se mille floren. pecuniae polonicae retinente, latius et uberius de praemissis enarrante ac obloquente,—die hodierna, in actu contenta, extradidit, exportavit et in domo famato Lucae Markowicz proconsulis moderni Mielnicensis in manus ipsimet tradidit et porrexit ex traditioneque praefatae citationis aliis citatis, ut juris est, praecavit et ad debitam notitiam de-

duxit, de quo suam fidelem ac expressam dictus ministerialis ad officium actaque praesentia fecit relationem.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1599—1600 г. № 10877, л. 543, 560 об.

№ 123—1602 г. Юня 11 дня.

Жалоба Жданы дочери Якова Коваля изъ дер. Буковичъ объ изнасилованіи и побояхъ, причиненныхъ ей Хилкою Стоцкимъ въ им. Носовъ, съ указаніемъ на Буковичскую православную церковь.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post festum Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo secundo.

Bukowicze Zdanae protestatio.

Veniens personaliter ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia laboriosa Zdana, filia providi Jacobi Kowal de villa Bukowicze tenutae sive obligationis nobilis Stanislai Mlozewski, inherendo priori protestationi suae in et contra providum Chilko dictum Stoczki, tanquam principalem ratione oppressionis et devirginationis coram officio praesenti factae, defectumque ipsius supplendo, ex quo ob ignorantiam iuris et quod testes tunc in promptu non habuit, qui tanquam vicini villae eiusdem Bukowicze incolae clamorem et querulationem ipsius, quam post factum in recenti faciebat audierunt, tum et complices, qui facto huic patrocinaabantur in priori protestatione, a se facta desiderabantur cum parentibus suis secum personaliter assistentibus, etiam ad praesens solenniter et lachrimose protestando in primis complicem eius principalis nominat ipsum nobilem Ullrichum Nosium arendatorem bonorum Nosow una cum familia seu servitoribus eiusdem, ubi illa in servitiis versabatur, ex hisce

rationibus, primum, quod de excessu eiusdem servi Chilko dicti Stoczki clavigeri sui admonitus et pro administratione iustitiae ab ipsius avia provida Zofijka Zienkowa in recenti requisitus, non modo iustitiam non administravit, verum etiam eam tremulam caecitate et serio afflictam aviam propterea, quod pro nepote sua violata intercederet, uti illi iustitiam administraretur eam, quae illi circa traditionem arendae tanquam serva antiqua, a generoso Theodoro Laczki ad alendum fuit tradita, ex curia eiecit et relegavit, quae tamen ad acta praesentia ob aegritudinem accedere non potuit. Postea indusium, in quo obsangviolationis ex ea oppressione facta signa apparebant manifesta, familia dicti Hosius aquis lavit et expurgavit. Tandem famulum eum suum dictus Hozius facinoris eius patratorem, uti sibi caveret et ad tempus in certum locum se cederet, praemonuit ac in super derivandi et avertendi a servo suo crimine eius causa in eam ad praesens protestantem pauperulam et innocentem puellam crimen omne conferendo virgis eam tanquam scortum cedi et capilitium longum alias *warkocz* in maius misere et afflicte opprobrium praecidi et resecari iussit. In cuius verificationem ipsa protestans monstravit coram officio praesenti in corpore suo scilicet in dorso in seorsivis locis viginti vulnera livida plagarum tum et capilitium alias *warkocz* praecisum. Quae omnia clamans et querulans, primum ad parentes suos in villa Bukovicze manentes accurendo significavit et tandem toti illi villae vicinis omnibus, qui circa *ecclesiam rutenicam* in nundinis alias *na Kiermaszu* fuerunt congregati cum lachrimis enarravit, quorum nomine et suo personaliter coram officio actisque praesentibus comparuerunt laboriosi Jaczko Kisielewicz, Albertus Zobczenia, Wasko Howina Dzieczkowicz, Iwan Pleskacz, Micz Sczerbaczenie, Supron Jaroczenie, Anthon Zienienie, Paszko Horsczar, Wasko Zyzka de villa Bukovicze, subditi nobilis Stanislai

Młozewski, qui de eius puellae clamore et quaerulatione, quam publice, uti supra dictum est, faciebat, dicentes eam in nullo unquam facinore antea deprehensam, aut tali suspectione laborantes audivisse cum id neque aetati ipsius non dum adulte et immatura competeret attestati sunt. Et hic ibidem laboriosae Tacza Kalamarowa, Hapa Krysthalowa, mulieres senio et aetate proectores, personaliter comparuerunt tanquam obstetrices, quae signis eius devirginationis fideliter inspectis vitam in super mores et conversationem eius puellae perspectandas, habentes ab eo tempore clamoris et obstestationis eam puellam ad praesens protestantem corruptam esse coram officio praesenti attestatae sunt. Cuius oppressionis culpam in praedictum Chilko dictum Stoczki tanquam principalem ratione facti et ipsum Ulricum Hosium tanquam complicem ratione patrocini eidem servo suo per favorem exhibiti praefata puella protestans sua praesenti protestatione mediante confert et contulit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1601—2 г. № 10878, л. 799 об.—800.

№ 124—1604 г. Марта 22 дня.

Позовъ Мельницкаго старосты Мельницкому городскому судѣ по дѣлу о неуплатѣ русскими священниками изъ Гродена и Гродиска подати въ пользу Плоцкаго р. натолическаго епископа.

Termini castrenses Mielnicenses iudiciales seu capitaneales et quaerellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Szawiczki capitaneum et generosum Ambrosium Mężenskij vicecapitaneum, Kilianum Biernaczkki notarium castrensem Mielnicensem.

Judex cum episcopo Plocensi scriptio.

In causa et actione per instigatorem officii capitanealis castrensis Mielnicensis eiusque delatorem generosum Egidium Pogorzelski, vexilliferum terrae Nurensis actorem generoso Nicolao Grek, iudici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi citato pro terminis praesentibus citatione literali tenoris talis.

Albertus Szawickj, capitaneus Mielnicensis in Hruszniewo etc. haeres. Tibi generoso Nicolao Grek, iudici terrestri Mielnicensi, in Sarnaki etc. haeredi de eisdem ac universis bonis tuis personaeque tua mandamus, ut in terminis judicialibus castrensibus Mielnicensibus feria secunda post dominicam Quadragesimalem Oculi proxima in castro regio Mielnicensi celebrandi vel tunc, quando eiusmodi termini prius et proximius post tempus praefixum ibidem celebrabuntur, coram nobis iudicioque nostro capitaneali castrensi Mielnicensi compareas ad instantiam instigatoris officii nostri castrensis Mielnicensis tum et generosi Egidii Pogorzelski, vexilliferi terrae Nurensis delatoris causaeque praesentis vigore juris sui certi et transfusorii a reverendissimo Domino Alberto Baranowskj episcopo Plocensi habiti, et actis castrensibus Ostr. (?) inscripti actoris, qui ipse quidem instigator ex delatione eiusdem actoris te citat ad paratam causam et actionem suam, tibi principaliter per supranominatum reverendissimum episcopum Plocensem ad iudicia ordinaria generalia tribunalia regni Lublinsensia occasione infrascriptorum institutam et tandem ex vi remissionis in officio nostro castrensi Mielnicensi in executione prosequutam in punctoque banitionis dependendam, ad eumque punctum et gradum juris, in quo finalis eius causae executio dependet, videlicet ad videndum et attendendum super te paenam banitionis et de terra dominisque eisdem subjectis proscriptionem decerni teque baniri, banitumque et proscriptum pronuntiari ex eo, quia

tu existens iurevictus, tanquam rebellis, iurique communi et decreto officii nostri castrensis Mielnicensis triplicatorum vadiorum, rumationem bonorum tuorum, in lucris et perlucris vadiisque triplicatis super te et bonis tuis in causa pro paena duplici quatuordecem marcarum occasione ipsius actoris in delatione ad officium capitaneale castrense Drohicense ratione cuiusdam non solutionis contributionis a duobus poponibus vulgo *popow Ruskich* et eorum sinagogis, videlicet unius in *Grodek* et alterius in *Grodzisko*, a quorum agris possessis solum est quietatioque sufficiens actori data sit. Ratione cuius ab instigatore eiusdem officii castrensis Drohicensis actor praefatus occasione praemissorum jure impeditus est, succubito motio in iudiciis et officio praefatis iudice obtentae per vicecapitaneum castrensem Mielnicensem una cum ministeriali et nobilibus certis assequitis non admisisti, imo denegasti, per quod paenam praedictam banitionis succubuisti, ad quem super te, ut praemissum est, decernendam et extendendam, idque quod juris est ac in talibus fieri consuevit sententiarum citaris, prout tibi in termino latius de praemissis deducetur et declaratur, judicialiter terminum et praemissa sis attentaturus, et si quid de jure competierit, responsurus Datum in castro regio Mielnicensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Invocavit anno Domini 1604. Ad iudicium praesens instituta. Partibus ipsis actoreae per nobilem Andream Ratynski, citatae vero per nobilem Georgium Hincza,—plenipotenses suos coram iudicio comparentibus, terminum hodiernum ex praesenti citatione legitime incidentem et proveniente ad terminos futuros judiciales castrenses Mielnicenses in castro regio Mielnicensi proxime celebrandos scripserunt et prorogaverunt, proutque praesentibus scribunt et prorogant habiturae. Itaque sunt partes praedictae terminum in causa praesenti conservatum in praefatis terminis futuris judicialibus talem, qua-

lem ad praesens habere debuerunt, nullius partium jure laeso, imo in toto integro et robore conservato.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г. № 10880, л. 144, 152.

Примѣчаніе. На л. 267 об. 268 записанъ такой же документъ о согласіи сторонъ на дальнѣйшую отсрочку этого дѣла.

№ 125—1604 г. Юня 7 дня.

Декретъ Мельницкаго градскаго суда по дѣлу о нанесеніи Семеномъ Лолицкимъ оскорбленія священнику Гнойненской церкви Трофиму Вержбѣ.

Termini castrenses Mielnicenses judiciales seu capitaneales et querellarum causarumque officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo quarto per generosum Albertum Sawiczki capitaneum, nec non generosos Ambrozium Meżenski vicecapitaneum, Kilianum Biernaczki notarium castrensem Mielnicensem.

Poponi de Gnoyno decretum.

Quemadmodum nobilis Trochim Wierzba, poponus rutenicus ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, actor citavit ad iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense Simonem appellatum Łosiczki impossessionatum, golotam et odardum, citatum citatione literali castrensi Mielnicensi tenoris talis:

Albertus Sawiczki in Hruszniewo etc. haeres, Capitaneus Mielnicensis. Tibi Simeoni appellato Łosiczki, impossessionato, golotam et odarto in diversis locis divaganti, mandanus vigore regio et nostri officii capitanealis de persona tua ac rebus mobilibus, si quas se praetendis ha-

bere, quatenus coram nobis seu iudicio nostro castrensi Mielnicensi in terminis judicialibus capitanealibus feria secunda in crastino festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxime celebrandis personaliter ac peremptorie compareas ad instantiam nobilis Trochimi Wierzba, poponis rutenici ecclesiae ritus graeci villae Gnoynensis, generosi Hieronimi Niemiera, venatoris terrae Podlachiae, qui te, inhaerendo legibus regni citat pro eo, quia tu in vilipendium eorumdem legum, coadiunctis sibi quamplurimis complicitibus et latronibus dispersecuroribusque platearum in civitatibus et viis publicis, tempore certo proxime praeterito in protestatione descripto, dum ipse conquirens peractis suis negotiis quiete de oppido Janow domum suam se conferebat, ipsum actorem primo rogatione, tandem turpissimo et nequissimo iussu equo sub ipso accepto ab eius terram prostravisti et circum ad oppidum secum recepisti et barbam evulsisti et ad fidem suam alegando *rutenicam esse paganam* compulisti ac vitriolis magnis insutis integro ad bibendum ultra mores bibere exegisti. Tandem easdem vitriolas in caput ipsius detrusisti summumque despectum ipsi homini pacifico perfecisti. His non contentus eundem vulnerasti vulneratoque primo in terram respiciendo quinquaginta sex flores grossorum et viginti et unum grossum in vim praedae et spolii domini ipsius praefati recepisti ac inter alios adhaerentes divisisti, alias prout protestatio eo nomine contra te et tuos adhaerentes facta latuis testatur. Citamini igitur ad videndum, audiendum attentandumque super te, uti violatore legum publicarum ut caeteros, qui talia peragunt, sis in exemplum paenam infamiae decerni infamiamque ac de terra Poloniae ac dominiis ei annexis per decretum iudicii nostrum pronunciari ac per ministerialem proocari caeteraque de jure communi et legibus regni fieri solita exequi et sententiari, praemissa et alia tibi in termino futuro lati-

us obicenda et declaranda, judicialiter sis visurus, auditorus et attentaturus. Datum in castro regio Mielnicensi feria quinta ante festa solennia Pentecosten proxima anno Domini 1604. In termino itaque hodierno, ex praeinserta citatione pro terminis praesentibus legitime incidenti et provenienti, praenominatus actor terminum ea in causa personaliter coram iudicio praesenti attendando, deducendo praeinsertae citationis suae terminum, statuit coram iudicio praesenti ministerialem regni honestum Jozephum Ostrowski, qui ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans publice et libere recognovit, quia citationem praeinsertam ex parte nobilis Trochimi Wierzba, poponis ecclesiae rutenici villae Guoynensis actoris super Simeonem appellatum Łosiczki citatum, sabbato ante festa solennia Pentecosten proxime praeterito extradidisse et in boms villae Walim curiaque ibidem sita vladario eiusdem curiae in manus prorexisse, extraditionemque praefatae citationis, ut juris est, provocasse. Tandem praefatus actor, deducto termino citationis praeinsertae, citatum Simeonem appellatum Łosiczki in praemissa causa ad iudicium praesens per ministerialem generalem regni nobilem Martinum Sikorski ter et ultra formam juris quatuor vicibus acclamare procuravit. Qui quidem citatus existens per praedictum ministerialem taliter clamatus termino praesenti nec per suum aliquem plenipotentem comparuit, imo contumax extitit. In cuius contumaciam memoratus actor exhibita coram iudicio praesenti protestatione sua contra citatum facta, petiit in causa praemissa super citato paenam infamiae in legibus et constitutionibus regni descriptam per iudicium praesens decerni et ad publicandam eandem paenam ministerialem addi. Iudicium praesens capitaneale castrense Mielnicense, exaudita relatione ministerialis, qui citatum appellatum Łosiczki ad iudicium praesens quatuor vicibus clamasse et non comparuisse recognovit, visaque

contumacia ejusdem citati ad juri parendum per ministerialem clamari non tamen comparentem, inhaerendo juri communi, legibus et constitutionibus regni in causa praemissa super citato Simeone appellato Łosiczki paenam infamiae juxta citationem actoris decrevit eundemque Simeonem appellatum Łosiczki, uti juri communi non obedientem et eidem contravenientem esse infamem pronuntiavit et pronuntiat decreto praesenti. Ad pronuntiandamque eandem paenam infamiae parti actoreae ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski addidit. Qui quidem ministerialis coram iudicio praesenti personaliter stans, publice recognovit praefatam paenam infamiae super citato Simeone appellato Łosiczki, per iudicium praesens decretam et eundem esse infamem pronuntiavit juxta decretum iudicii capitanealis Mielnicensis publicasse tam in domo iudicii castri Mielnicensis, quam in toto publico oppidi Mielnik proclamasse et praemissa multis hominibus circa celebrationem terminorum judicialium protunc existentibus ad notitiam deduxisse. Super quod eam suam relationem praedictus ministerialis coram iudicio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1604—5 г. № 10880, л. 256 и 260 на об.

№ 126—1604 г. Ноября 19 дня.

Донесеніе вознаго о запечатаніи имъ квартиры супруговъ Рабковъ, находившейся во 2-мъ этажѣ каменнаго зданія Виленскаго Св. Духова монастыря, коимъ, какъ свѣтскимъ людямъ, отказано было въ дальнѣйшемъ пребываніи въ монастырь.

На граде его кор-ской млсти кгородском воеводства Виленскаго, передо мною Деметрым Карлем, секретаром его кор. млсти, наместником Виленским, ставшы очевидно возный повету Виленскаго

Ярош Томкович при устномъ сознанию своемъ квит свой ку вписаню до книгъ признал, писанный теми словы.

Я Ярош Томкович, возный гедръский повету Виленского, сознаваю симъ моимъ квитомъ ку записаню до книгъ кгородскихъ Виленскихъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ четвертомъ, мсца ноябра деветнадцатого дня, маючы я на тот час при себе стороною людей добрыхъ, двухъ шляхтичов, пна Акгустына Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, за ужитомъ и посланемъ велможного пана, его млсти пана Криштофа Зеновича, воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ Глубоцкомъ и при служебнику ихъ млсти на име пану Яну Богушу, ходилъ есми я возный с тою стороною шляхтою звышъ помененою на монастыр и кгрунты братства церковного Виленского православия греческого; и кгда пришли есмо на помененыя кгрунты братские и до мешканя, в томъ дому братскомъ будучого, где пан Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешканье мели, а кгда увошлихмо до мешканя того, то есть до светлицы мурованое на горе подле школы, на кгрунте братскомъ будучое, в которомъ томъ помененомъ мешканю не нашлы есмо никого мешкаючи, а в томъ мешканю было речей не ведатъ чыхъ, при которыхъ речахъ в томъ помененомъ мешканю не нашлыхмо никого мешкаючи, тогда помененый отецъ Демянъ Добринский, священникъ ихъ млсти Глубоцкий и с помененымъ слугою ихъ млсти, именемъ ихъ млсти самихъ, его млсти пна воеводы Берестейского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны передо мною вознымъ и передъ стороною шляхтою поведили, иж дей в томъ мешканю панъ Иванъ Рабъко з малжонкою своею Стефанидою Федоровною мешкали, которому тому пну Ивану Рабъку и малжонце его Стефаниде Федоровне панъ Янъ Мехов-

ский, братъ ушесный, именемъ его млсти князя Богдана Окгинского, подкоморого Троцкого, старосты сего року у братстве церковномъ справуючого, и отъ усея брати часу недавно прошлого урядовне черезъ возного повету Виленского Размысла Яновича Кимбара и передъ стороною шляхтою выповедалъ имъ румацыю, абы на кгрунтахъ братскихъ они, яко светские люде, мешканя себе болшь не мели, а духовнымъ людемъ ку мешканю поступили. То пакъ дня сегоднепнего звышъ помененого, за выказанемъ помененое румацы, с того мешканя уступили, а тые дей речи не ведатъ на што тут в томъ мешканю тутъ покинены. Которое мешкане я возный за росказанемъ посланцовъ отъ ихъ млсти пна воеводы Берестейского и пни малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны, яко фундаторки тое церкви, при священнику ихъ млсти отцу Демяну Добринскомъ и при помененомъ слуге ихъ милости и з речами, в томъ мешканю будучими, я возный при стороне шляхты при мне будучою печатью своею запечатовавши zostавили, што я возный, чо будучи сведомъ и што есми виделъ и слышалъ, то есми и до книгъ квит под печатью моею и под печатми стороны шляхты подалъ. Писанъ у Вилни року и дня вышей помененого.

У того квиту печатей притисенныхъ тры. Которое ж тое очевидное сознание возного и тотъ квитъ его до книгъ кгородскихъ Виленскихъ естъ записано.

Лет. Бож. на року 1604, мсца ноябра 27 (27) дня тотъ квитъ свой Ярош Томковичъ возный признал.

Изъ связи документовъ Виленскаго городского суда № 4676 л. 627

№ 127—1804 г. Ноября 28 дня.

Перечень вещей Ивана Рабки, находившихся въ каменномъ домѣ Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча х^л (604) мсца ноября н^з (27) ден.

На враде его кор. млсти кгродском Виленском, передо мною Деметрым Карпемъ, секретаромъ его кор. млсти, намесником Виленскимъ, ставшы очевисто возный повету Виленскаго Ярошь Томкович созане свое учинил и того сознаня своего квит свой под печатью своею и под печати стороны шляхты, на тот час при немъ будуче, ку записаню до книг кгродких Виленских подал писанный тыми словы.

Я Ярошь Томкович, возный гдрьский воеводства Виленского, сознаваю тым моим квитом, ижъ року теперешнего тисеча шестсотъ четвертого, мца Ноября двадцать третего дня, маючы я возный на тот часъ пры себе стороною людеи добрых, двух шляхтичов, пна Августина Станиславовича а пна Станислава Мартиновича, былом взятый от священника велможного его млсти пна Крыштофа Зеновича, воеводы Берестейского, старосты Чечерского и Пропойского и малжонки его млсти пни Федоры Воловичовны имена их млсти Глыбоцкого, отца Демяна Добрынского, ходилом я возный зъ стороною шляхтою, пры мне будучою, на кгрунты брацтва церковного Виленского релии кгрецкое, и кгдым прышол до мешканья мурованого брацкого, где на тот час мешкал пан Иванъ Рабоко з малжонькою своею пни Степанидою Федоровною, нашол есми я возный печати, якомъ был запечатал вцале, тамъ же зараз помененый отец Демянь, священник Глыбоцький, пры мне возном и пры стороне шляхте оныя печати отпечатовавшы, шол зараз до оного мешканя, где нашол речи неведати чые и

от кого для чого покиненые, казал их, обявляючисе якого помовиска, вси от ма-ла до велика пописат. А меновите речы которые в том мешканю были: Скриня, в которой напрод рукавиц женских двое, рукавицы мужские одны, саянчик мухояру турецкого детинный старый, плащик китайки зеленое, подштытый брусками белинными старый, китлик мухояру черного старый, заечинами, зарукавки мухояру брунатного старые, подштытые брусками белинными, коберцы три старых, картына полотняная, саян старый мухояру черного, обрус колески узоры-стый, щоток до шат две, кгеръмачокъ киру черного детинный, тканка оксамиту черного одна, чепец в пялцах едвабю чирвоного, картынок друкованых паперных пят, курта детинная чирвоная старая, книжка друкованая руская с полским неувсказаная, псалтыр Скоринина друку, молитвы Мамоничова друку одны, книжка руская, азбука руская друкованая, милюцыи руские, Кройника царства Антиохийского, скринок пят замкнених запечатан(ных), шкатулка замкненная, постел: подушок чотыри с пошовками твилиховыми, перын две без пошов, скрыня вся окованая железом замчистая, коробка малая, в той коробце пошовок зъ сетками шест, простирадло одно, пошовка на перыну белая, тувалня зъ сеткою, фартуховъ з сеткою два, треперели трой, кошулек колеских чотыры, мис цыновых две, лихтаров цыновых чотыри, коновок цыновых чотыры, полумисочки тры, фляшок цыновых маленьких две, кубок оловянный один, фляшечок белого железа тры, кварта белого железа одна, пила до дров, пороховниц старых две, обрус одинъ, ручник один, секера одна, тарка што перец трут, матарацов старых два, фляша шкляная, збанок турецкий, кварточка шкляная, скрыня с хустами брудными, в ней веко розломлено, в которой кошулек женских осмъ, ткиниц черных зъ белью старосвецких две, коротких пят, колдра старая з шихом, тлу-

можь чирвоного сукна, кошули простые долгие две, зброи две, шипаки два, панцеры два старих, котел меденый в ушатокъ, котелков малых три, панве великих *) . . . . . одна. ропить один, подножки котловны двой, погребец форост . . . . . трема шклянными, бочка деревяная, в ней муки ржаное . . . . .

старый, конов деревяная, сетка в пядцах, ключов великих осмъ, ключов малых дванадцат, тарелок деревяных тузины чотыры, ящык деревяный, банек балверских двадцет, образы чотыры, махало пер павихъ, кровать зъ запоною, в сенях шафа и скриня обое замкнены, которым я запечатовал, ложок деревяных шест, скриня з речми железными старыми ламаными ржавелыми запечаталом, скрини три плохие порожние. Которые то звышь помененные речи вси вдале от мала до велика до склепу зносити казалъ; а кгда были знопоны, теды я возный перед тою стороною шляхтою пры мне будучою печатю своею запечатовавшы, з оного мелканья отшол есми. И на то я возный, чога будучи сведом, даю ку записаню сес мой квит до книг кгородских Виленских под моею печатю и под печатми стороны пляхты при мне будучое. Писан у Вилни року мсца и дня звышь писаное. У того квиту печатей притисненых три. Которое то очевидное возного сознание и тот квит его до книг кгородских Виленских есть записано. (Три кустодийныя печати).

Року 471 (1604), мсца ноября кз (27) дня тот квит свой Ярош Томкович признал.

Изъ связки документовъ Виленскаго городскаго суда № 4676, л. 626.

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ гнилости бумаги выкрошились.

№ 128—1605 г. Февраля 28 дня.

Раздѣльный актъ на им. Мелешковичи и Бѣлый Городокъ между князьями Лукомльскими, съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Aktykacya kopij ograniczenia mttsci Rotnicy.

Roku tysiac siedmset siedmdziesiat szoslego, msca Augusta osmego dnia.

Na urzędzie I. k. msci grodz. pttu Orszan. vigore sancitae const. w mieście Chofopieniczach oblokowanym, stanowszy osobiscie I. P. Ignacy Sakowicz, strazn. pttu Orszan., kopią ograniczenia przed zabranieniem kordonem Ross. miasta Orszy sądownego w sądach grodz. Orszan. przy samym oryginalne aktykowaną recenter ad acta podał w te słowa pisaną. Widymus z knih grod. powetu Orszan. Leta od narożenia Syna Bożego tysiecza szestysot piatoho, meza Marta dwadecatoho dnia. Na uradzie grod. stf. Orszan., peredo mnoiu Sebestyanom Buryem, podstarostym Orszan., postanowiwszye oczewisto wozy pttu Orszan. Nikipier Milkowicz przy ustnym soznaniu swoim list swoy ku zapisaniu do knih grod. Orszan dał w tyie słowy napisany.

Ja Nikipier Milkowicz, wozy pttu Orszan., soznawaiu to sym moim intromissynym kwitem, iż roku teper iduczoho tysiecza szestysot piatogo, meza Februar. dwacat osmoho dnia, maiuczy ia wozy przy sobe storonu ludey dobrych, wiery hodnych, dwoch szlachtyczow, p. Romana Hryhorowicza, a p. Ostapa Hrydkowicza, byli iesmo wziatymi od ich miłostiey kniaziow Łukomskich, to iest mianowite od I. m. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, a od I. m. kniazia Romana Borysowicza *) Łukomskoho na podanie y wwizanie meży ich miłosty ymene ich mił. spolnych oyczyznych, w pttie Orszan. leżaczycz, zamku Bѣlogo Horodku

*) Ошибочно. Должно быть *Ивановича*.

z miasteczkom, imienia, hdie dwory ich mił. nazywaiemo Mielezskowiczach, także sioł y prysiołkow ku ney należących, katoryie ich miłost meży soboiu ne delili, do seho czasu derżali, ieno ich mił. kniazia Łukomskiie, za namowuiu meży soboiu y paradoiu spolnuju tyie imenia miłosty swoje tak Meleszkowskiu, iako zamku Bełohorodku, seł y prysiołkow k nem należących, na perwey na morgi, pruty y wołoki pomerywszy, grunta stenami, kopcami y pewnami, hranicami ohraniczyli y deł meży soboiu rowny weczysty uczynili, a to iest mianowite z pomiery wołocznyie od ich mił. kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho na czast ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho sioł y prysiołkow, wołok, zastenkow, morgow y prutow dostało: Nayperwey paszni dwornoiie, w kotoiey nowy dwor Meleszkowski y cerkow swiatioho Kuzmy y Demiana stoi, z horodami, z sadami y sażawkami, y ze wsym na vse wołok czotyrynacot, morgow dwaccat dwa. Obrub toy paszni dwornoy: poczynaet se perszaia stena od steny y obrubu ieho miłosty kniazia Romana Iwanowicza Łukomskoho, druhi konec poczynaetsa od Suchowarchowskoie steny mimo dwor ieho mty Delecz, dwora y paszni ich miłosty dworney, czerez reku Usowieu, mimo cerkow Kuzny y Demiana aż do mchu Jamnoho, a druhym bokom stena leży od obruba Kamennoho za ieho miłosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho do Łomaszyna ruczia, tot obrub dworny odnym koncem do steny y mchu Jamnoho. Seł Truchonowicz y sełybnych rezach dostaietsia ieho miłosty kniazia Iwanu Boryssowiczu Łukomskomu po reku, a minowszy sełybnyie rezy na niz reki stenoiu toiu, kotoiey delit ieho miłosty, a kniazia Romana Łukomskoho aż do steny Wyszkwoskoie, a werch reki taia stena poszła mymo Tszny reki aż do mchu Jamnoho, druhim bokom idiet ot Chimow czerez pole Załosie aż do mchu Jamnoho; w tom sele wołok trycet, Za tymisz wołokami w tymże obrube za-

stenok Tszny lesok nad ozerom Jamnym, w kotoiey zastenku wołok dwie, morgow odynacat. Na druhim koncu zastenku Ne-deleceze prozywaiemo Chimy seł Łozuki, kotoieie leży nad ozerom Zerynskim, stena ydet bokom od oza Zeryna aż do steny Chotnianskoie, deleczy z obrubami ieho mił. kniazia Romana Łukomskoho, a druhim bokom ieho mił. kniazia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, koncami odnymi w ozero Zerynskoie, a druhimi koncami w stenu Chotnianskuiu, kotoieia delit z Łozukami, w tom obrube wołok osom morgow, osm prutow dwienacat. Obrub Chotnianski, hde Cyrym mieszkaiet, leży stena od oza Chotnianskoho aż do steny Łozuckoie, deleczy kniazia Romana Łukomskoho Puskowskuiu stenu, a druhim bokom od Timnoho liska z obrubem i. m. kniazia Boryssowicza, koncami odnymi w moch Jamny y w ozero Jamnoie, a druhimi koncami w Łazuckuiu stenu; w tom obrube wołok diesat, prutow dwienacat. Obrub prozywaiemo Owłuchi pry hranicy Wiadeckoy nad rekoiu Swieczoiu; w tom obrube wołok dwie, morgow dwaccat odyn, prutow dwa y puł. Dubrowy pod Chotwankami, kotoieiu wzel Boryss, toie dubrowy morgow try, prutow dwa. Na Wiatiery seł Bulenki, bokom stena idet od wołok kniazioiw Romana y Iwana Boryssowiczow Łukomskich aż do steny I. P. Czereyskoho Zukowskoie, a druhim bokom od obruba Lipowickoho I. m. kniazia Boryssowicza czerez bor Wielenski aż do steny Oserodkowskoie; tyie wołoki koncami w stenu j. m. kniazia Romana Łukomskoho Wetyrenskuiu, w zastianek prozywaiemo Weliniesz, wołok dieset, morgow tryccat. Obrub proziwaiemo Oserodki, bokom stena idet od obruba p. Czereyskoho do gruntow poddanych i. m. pana kanclerowych w. k. Litt., a druhim bokom idet stena z boru Welenskoie steny Lipowickoie, kotoieia stena wyszła pod Tyszka Zukowa w Łuchichach do gruntow im. p. kanclera W. k. Litt., koncom odnym u grunta Ko-

rajenickie, a druhimi koncami u stenu Welunskuiu, w ktorom obrube wołok czotyrdcat, morgow dwaccat odyn. Seło Kuzniejowo pry hranicy Wiadeckoy, a ku stene bokom Wiatyrowskoy; toy obrub koncami u ozero Wydryckoie, a druhimi koncami u stenu Ozereckoju, kotoraja idet z Lipowicz u hranicu Wiadeckuju; w tom obrube wołok osmnancat, morgow dwaccat dziewięć, pruty try. Seło Owsianiki nad ozerom Wiadeckom, stena idet bokom z oze- ra Wiadeckoho do mchu Jamnoho czerez reczkoju Czernu od obrubu kniazia Romana, a druhim bokom od hranicy Chotnianskoie y od zastienku Judenskoho, koncom odnym w ozero y reczku, kotoraja idet z oze- ra Wiaterskoho, a druhim koncom w moch Jamenski, w ktorom obrube wołok szesnatcat, morgow dwanacat, prutow try, y tym zastienkom, kotory leży nad Czornoju reczkoju y ku moch Jamnomu, pry tym obrube zastianek, prozywaiemo Judymo nad reczkoju Swieczoju y pry hranicy Chotnianskoy Wilinie, w ktorom zastienku wołok dwie. prutow osiem. Obrub Lipowicze poczynaiesia od Wiadec-koie hranicy aż do boru Wielenskoho, de- leczy z obrubom Bohunkami, a druhim bokom od obrubu i. m. kniazia Romana Osoweckoy aż do hranicy ozerka Ozeroc-kohe, koncami w hranicu Wiadeckoju, a druhim koncom do steny Welenskoie, do boru obrubu kniazia Romanowoho; w tom obrube wołok tryccat, morgow tryccat, pru- tow siem. Obrub Biełaja Dubrowa, koto- raja stena bokom od steny kniazia Roma- na Osoweckoie aż czerez mostok Orudow- ski do reczki Kineyki, a druhim bokom od obrubu Mikolskoho do hranicy Bielickoie, kotory obrub koncami w stenu i. m. kniazia Romana Osoweckuju, druhim kon- cem w hranicu Bielickoju; w tom obrube wołok dziewięć, morgow dwaccat dwa. pru- tow try y puł. Obrub prozywaiemo Smiesz- kowski stena dielit z Biełoju Dubrowoju aż do gruntu Bielickoho, a druhaja stena od poddanych Bielickich Zdurnikow, kon- cami od steny ich miłostey kniazia Ro-

mana Osoweckoie, a druhimi koncami aż do hruntow Bielickich; w tom obrube wo- łok sem, morgow piętnacat, prutow dwac- cet. Zastienok pry tymże obrube y pry hranicy Zdornikoy w klinie aż do steny kniazia Romana Osoweckoie ku reczce Swieczy; w tym zastienku wołok try, mor- gow dwaccat odyn. Seło Zuki y z seli- szczem Łosznowskim, stena idet od Welyn- ca az do hruntow Korewickich, deleczy obrub Oserodeczny, a druhim bokom od reki Uswieczy aż u stenu, kotoraja idet z Welynca y Cołowoho koncami w reku w Swieczu, a druhim koncom u stenu Coł- wuju y Welenskuju, w ktorom obrube wołok dwaccat y z tymi niwami, kotoryie za rekoju meży gruntami Korajewickiami. Pry tymże sele obrub, prozywaiemo Staro- ie Seliszcze, nad rekoju Uswieczu, obrub w klinie, w ktorom zastienku wołoka od- na, morgow dieset, prutow dziewiętnacat. Obrub prozywaiemo Lisiczki, kotory leży pry boku Korajewickich, a stena boko- waja idiet pod Sobolewicz, deliczy z ste- noju kniazia Romana, kotory obrub kon- cami w reku Uswieczu, kotoraja hrani- czyt z sełom Bełnackim, a druhim kon- cem w ozero Sobolnickoie, wołok szesc, morgow dwa. Tut że pry tom obrube wo- łok try, kotoryie na czast ieho miłosty kniazia Romana i. m. kniazia Boryssowi- czu Łukomskomu wzhladom seła, wołok y innych gruntow; w tymże obrube iest ni- wy poddanych seła Sobolow w kotorych wymorgowano morgow piat, prutow dwie- natcat, tohdy na toie mesto dano niwy prozywaiuszcze Łołotyńo w koncu wołok obrubu toho nad ozerom, kotorie niwy morgow piat, prutow dwienacat; czynit to- ho obrubu Lisickoho y z tymi wołokami trema, szto i. m. kniazia Romanu dostały- sie, kniazia Boryssowiczu wołok dziewięć, morgow dwa. Obrub, w ktorom zamok miesteczko Biełohorodkowie połowicy ste- ny idet od Hrywicy czerez reczku Kobyl- szczyu w humniszcze dwornoie aż do steny, kotoraja idet stena z Turowey hory za zamkom, druhim bokom stena stoiť

Hryw y czerez tuiż reczku Kobylszechy-
 cu mimo łohowuiu bram u czerez reku
 Uswieczu aż do toie steny, kotoraja idet
 z Turowoie hory: w tom obrube wołoka
 odna morgow osiemnancat, Obrub druhi
 za zamkom, w kotorym Paszko mieszka-
 iet y Janowicz y, kotoroho obrubu stena
 idet y delit z kniazia Romanowym obru-
 bom, kotoraja idet po łohu od steny Uch-
 lanskoi aż czerez reku Uswieczu, koto-
 ja idet czerez Turowuju horu, a z druho-
 ho boku idet stena od steny Uhlowskoie
 czerez reku Uswicu aż do toie steny koto-
 raia idet z Turowoie hory, kotoraja stena
 zamknula w kwatery zamkowuju stenu, w
 kotorym obrube wołoka odna, morgow
 siemnancat. A zamok majut ich miłost der-
 zat wedłuh listow dawnych. Mesteczko, po-
 łowica z przyezdu Łukomskoho, poczawszy
 z worot zamkowych u Moysukow y Czuo-
 łon odrobku, kotoraja stoić podle zadniie
 wereij do perekopu za Ostrohom, prudy y
 staw majut ich miłost wedłuh starych re-
 gestrow delczyt derzat y używat, także y
 łowienie ryb w stawie. Obrub przywiaie-
 mo Kamenny iest, stena toho obrubu idet
 bokom do Uhlowskoie steny, aż do obru-
 bu kniazia Romanowoho steny czerez re-
 ku Uswicu, a druhim bokom idet stena
 od steny dwornoie Meleszkowskoie i. mi-
 łosty kniazia Iwana Boryssowicza Łukom-
 skoho czerez reku Uswicu u stenu i.
 miłosty kniazia Romana, a bołoto Łoma-
 szczyńskoi, koncami u stenu Wielinskuiu
 y Tynkowskuiu, a obrub i. miłosty knia-
 zia Romana y druhim koncem w obrub
 i. miłosty kniazia Romanowoho, kotory
 od ozerka Czorno, w kotorym obrube
 wołok deset, morgow dwienatecat, prut odyn
 y puł. Obrub Uhlanski przy hranicy seła
 Sobolewicz y seła Konstantynowa, a z dru-
 hoho boku od Tynkowa obruba i. miłosty
 kniazia Romana, odnym koncem do grun-
 tow Rotnianskich, kotoraja hranica y
 grunta Rotnianskie poczynaitsia od kop-
 cow y hranicy seła Konstantaskoho, idet
 ona mimo samyie humna Uhlanskoho u
 Miedzwiczoie bołoto, bołotom Niedzwie-

czym proiszowszy horast na starodoroże
 czerez szlach, kotory idet z zamku Beł-
 horodka do Łukomla, odkodowa w Lipowy
 most y ruczey, kotorym ruczczom czerez
 seło Żyszki prozywajuczynie Osowa y seła
 Dubronic, czerez bołoto Kołmackoie w re-
 ku Łukonicu, a druhi konec hranicy
 Uhlowskoie do steny zamkowoie, kotoraja
 delit grunta Uhlanske; w tom obrube wo-
 łok trynancat, morgow dwaccat odyn. Ob-
 rub Suchowerski za paszneiu i. m. knia-
 zia Iwana Boryssowicza Łukomskoho, bo-
 kami meży oboiu sten i. m. kniazia Ro-
 manowych, odna stena idet od wołowni, a
 druhaia od Tynkowa, koncom odnym de-
 leczy, a druhim do dworney paszni i. m.
 kniazia Boryssowicza Meleszkowoi; w
 tom obrubez wołok dwaccat try, morgow
 diwietnatecat y prutow. Obrub koło Kras-
 nicy, stena bokowa idet od obrubu i. mi-
 łosty kniazia Romana Wołowskoho czerez
 chołmy aż do steny Truchonowskoy
 ieho miłosty kniazia Romana, a druhim
 bokom o požohu, deleczy z obrubem knia-
 zia Romanowym y stenoiu Dubrowuiu,
 szto zamenil i. miłost kniazia Juriu Sier-
 hieiwiczu Łukomskomu, koncami w Łu-
 komlicu odna stena, a druhaia stena w
 Peresosznju, druhim koncom w stenu Tru-
 chonowskuiu; w tom obrube wołok tryt-
 cat, morg odyn, prutow dwa Niwa. Zoły-
 na meży gruntami Korewickimi za obru-
 bom Lisickim wołoka odna, morgow die-
 siet, prutow dwa y puł. Niwa Braniszyna
 meży ozer, morgow pietnatecat, prutow dwa
 y puł. Niwa u Susznoho boru za Korowi-
 czami morgow dwa, prutow sem. Niwa w
 łuhu u mostu nad rekoiu Uswieczoiu
 morg odyn, prutow dieset. W Potluku
 wołoka odna, morgi dwa, prut odyn. Sum-
 ma wsich wołok, kotoryie sie dostały na
 czast i. m. kniazia Iwana Boryssowicza
 Łukomskoho z dełu, przy dełu, wołok try-
 sta tryccat dwie, morgow dwaccat piat,
 prutow dwaccat. A grunta, kotoryie w po-
 mery ne były, majut ich miłost obadwa
 spólnie używat. Naperod za selom i. m.
 kniazia Boryssowicza Truchonowskimi zo-

stał zastenok pry hranicy Wiszkowskoj, prozywaiemo Chimy y pozni Chotnianskie około reki Swieczy z obudwoch storon nad ozerom Hlybokim Steryna meży Penczew, a meży gruntami Tołopianskimi ku rece Humej albo Bielicy z rekoju Belicoju y Homejkoju u kusty, gde meszkaiet Jurko poddany i. m. kniazia Boryssowicza y huzar i. m. kniazia Romana poddany Bobowec, hde Tiszko mieszkaiet, poddany i. m. kniazia Romana, a poddany i. m. kniazia Boryssowicza Maxim Ruban. Tych gruntow wsich wedlug dawnoho zwyczaju y zamiast swoich ich miłosty uzwal maiut takož y łowienie ryb wo wsych ozerach tych mạiętnostiech spolnie ich mił. wodlug staroho zwyczaju zażywaty, oprócz berehow ozernych ku gruntu ktoromu ich m. należat. A kotoryie by sie też grunta w tey intromissyi ne pomenili y ne opisali, ich m. takož wedlug staroho zwyczaju maiut zażywat w kotoryie tyie wsie grunty mttsty Meleszkowskoie y Bełohorodka poddanyie seła y prysiołki wołoki i morgi, pruty zastenki y niwy mianowite w naszey intromissyi opisanyie I. m. kniaz Iwan Boryssowicz Łukomski, iako własnuju oyczynu swoiu z dełu rownoho wieczystoho i. m. dostałuiu czerez mene woznoho pry storone szlachty wyżey pomenenych pry mne na tot czas buduczych uwoysoł y do wiecznoho ne porusznoho derżania y używania swoiego wziął, a i. m. k. Roman Iwanowicz Łukomski tych wsich imen, sioł y prysiołkow y gruntow, wołok, morgow y niw menowite naszey intromissyi opisanych wedlug dełu swoyho wieczystoho i. m. k. Iwan Boryssowiczu Łukomskomu ustupil y wiecznie podał, o czom ia wozny toho swiedom y sztom wideł y słyszał, dał jesmo do zapisania do knih gr. Or. sey iesmo intromissyiny kwit pod moieiu pieczatju y pod pieczatjami storony szlachty na tot czas pry mnie buduczych. Pisan w Meleszkowiczach roku, miesieca y dnia wyż pisanoho. Do toho kwitu woznoho pieczatjey pryłożonych try. Kotoroież toie

ustnoie soznane zwyż reczonoho woznoho tot kwit ieho do knih gr. Or. zapisano, a po zapisaniu y sey widymus pod pieczatju mene Iwana Druckoho Lubeckoho, podstarostoho Orszan. w sem roku tysiecz sestsoł dwaccat pierwym mcza Julij pietnastoho dnia i. m. p. Bohdanu Chlewinskomu iest wydan. U tey kopij ograniczenia podpis reki Druckiego Lubeckiego, oraz na drugiey stroniey aktykacyia przy podpisie sędziow y konkordancyi Rtta temi wyrażaią się słowy: Iwan Drucki Lubecki podstar. P. O. R-u tysiąc siedmset siedmdziesiąt pierwszego, mca maia siedmnastego dnia na roczkach majowych gr. Or. in loco solido sądzających się comparendo u sądu patron i. p. Thad. Puciata tę kopiją przy samymoryginale ruskim piśmem pisanym ad acta podał. Alexander Jan Gołowczye Rtt y podstar. s. p. Or. Michał Kroieli chor. sęd. gr. p. Or. Alexander Slezanowski sęd. gr. p. Or. Felix Wołkowicki pisarz gr. p. Or. Concordavi cum actis Piotr, Antoni, Woropay, Regent y sekretarz ziem. p. Or. Ktora to takowa kopia ograniczenia za podaniem p. wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg g. O. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Оршанскаго градскаго суда за 1775—1776 годъ. № 15774, л. 547—550.

№ 129—1805 г. Іюня 1 дня.

Жалоба Мельниціаго Воскресенскаго священника Трофима Вержи на Семена Яроцкаго о побояхъ.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo quinto Poponis Woskresienski contra Jaroczki protestatio.

Religiosus Trochim Wirzba, ordinis greci ritus poponus Woskresienski, eccle-

siae rutenicae Mielnicensis, ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens, solenniter questus et protestatus est in et contra famatum Siemion Jaroczki civem Mielnicensem de eo, quod ipse tempore certo proxime praeterito, videlicet die dominico Exaudi eundem protestantem in via seu platea versus domum nobilis Trochimi Tokarzewski, dum ipse protestans mane ad ecclesiam rutenicam Nativitatis Beatae Mariae Virginis in Mielnik ad peragenda et exercenda divina officia sese pacifice conferebat, eundem hominem pacificum verberibus magnis affectit et capilabat ac eundem humi projecto baculo verberabat vixque eundem semivivum dimisit. Et in verificationem praemissorum statuit coram officio praesenti ministerialem generalem regni nobilem Mathiam Sikorski, qui ministerialis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensihus Mielnicensibus personaliter comparens, publice recognovit protunc eundem Jaroczki eundem poponem verberasse humi projecto vixque eundem poponem ab eodem Jaroczki aufugisse. De quo suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1604—5 г., № 10880 л. 696 об, 697.

№ 180—1607 г. Августа 28 дня.

Протестъ православныхъ жителей г. Мельника противъ дѣйствій Кіевскаго Митрополита Ипатія Поцѣя, прнявшаго церковную унію и принуждавшаго нъ сему православныхъ.

Actum in estro regio Mielnicensi feria quinta in vigilia festi sancti Bartholomei Apostoli, scilicet die vigesima tertia Augusti anno Domini millesimo sexcentesimo septimo, coram generoso Alberto Sawiczki capitaneo Mielnicensi.

Contra Archiepiscopum Kijoviensem protestatio.

Nobilis Petrus Judkowski et famatus Raphael Krolkowicz ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes, eidem officio suo ac generosorum Gabrielis Skolek, Iwani Swiathko, Mathiae Maczkiewicz et venerabilium Petri Joanowicz presbiteri rutenici Brzestensie, Leonis Jozephowicz poponis ecclesiae rutenicae Brzestensie Sanctae Trinitatis aliorumque multorum hominum tam poponum quam civium Brzestensium religionis rutenicae infranimatorum nominibus obtulerunt ac reproduxerunt protestationem infrascriptam in et contra reverendissimum in Christo patrem dominum Hippatiey Pocziey, archiepiscopum Kijoviensem, Włodzimiriensem Brzestensemque etc. episcopum per praefatos supranominatos generosos ac venerabiles civesque Brzestenses ratione religionis rutenicae factam et creatam literisque hisce rutenicis conscriptam ac manibus eorundem et aliorum inferius descriptorum subsriptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cujus protestationis series verborum talis sequitur.

Милостивый пне староста! Оповедаемся на его млстии отца Ипатея, архиепископа Кіевьскаго, владыку Володымерьскаго и Берестейскаго, иж онъ не маючи на том досыт, же прошьлых лить от часу не малого отдаввши послушеньство светлыишому отцу папежу безъ воли и ведомости всей речи нсполитой релій греческое и по онои отдалню послушеньства великие и незносные турбацые духовным и свецьким уближенья чиниль и церькви в духовеньстве слустошил, яко о том есть ширей такъ на врядах короля его милости кгородских, яко тежь и на сеймехъ таковое его на релію крецькую церькви светое восточное безъправное наступованье оповедано и оказано, за которым оказованьем

его такового настепованья на релию крецкую его королевская милсть з милости свое панское противько вѣрным подданым своим зъ ихъ милости пны радами своими на сейме недавно прошълем Варьшавском в року теперишнем тисеча шестьсотном семом куньстytutциеу сеймовую уфалити и постановити рачил, такъ же и привилемъ ствердити рачил, абы все хрестиянство закону греческого ведле старожитныхъ звычайев и обрадыв, водле постановенья и канонь, от светыхъ отецъ постановленых, безъ нарушенья сумньення людей посполитыхъ вцале ненарушоне набоженство свое отправовали. А кгда свещеникове вси то обачивши, иж его млсть отецъ Ипатей и по выданью оное куньстytutциеу сеймовое до наверенья у клубу водле старожитныхъ обрадывъ церкви восточное до покаяния прийти и узьнатися не хотил, они, почуваючися в повиностяхъ своихъ, съ позволениемъ всей речи посполитое для благословенья од тыхъ, которые сутъ благословени от светийшого пагриярки, а не под благословениемъ святого отца панажа водле звычайем (звычайев) старожитныхъ и куньстytutциеу сеймовое, кгда sprawy духовные отправовати хотили, то пакъ его млсть отецъ Ипатей, не маючи вже до нихъ жадное потребы, але умыслне турьбуючи людъ релий греческое, на нихъ якую заруки росказуючи, абы тыхъ поповъ своихъ не перехововали, которое заруки они, яко осидлые подданые короля его млсти пна нашего, не приймуючи, але только для указованья, кгда того потреба укажетъ, при собе ихъ zostавили; а потомъ дня девятнадцатого мисеца Августя, в недилю, в року теперишнемъ тисеча шестьсот семом тотъ же его млсть отецъ Ипатей, обачивши свещеника Пречиского Косьянтына у Берестью за Мухавецъ идучого, на добровольной дорозе сволне и безъправне поймавъши, ганебне и окрутьне збилъ и оковами ноги и за шию лянцухомъ до

кутьчого приковавъши, до иминья своего Рожанецкого отвизьши, нигъ видома где его подилъ, а отездзючи на нихъ же мешыщанъ чинечи пофалки такъ клятвою яко и на здорыве имъ грозечи, такъ тежъ и выношеньемъ до книгъ змышлоныхъ протестацый и обещуючи ихъ зо всьихъ миръ о горьло, честь и маетности приправит. О которые вси буньты и розьрухи его противько речи посполитой и о змышлоныхъ его протестацый и отьповеди и пофалку, хотячи изъ его млстью часу своего мовити, просимъ, абы тое опованье наше до книгъ в. м. урадовыхъ было записано. Каврил Сколек рокою, Иванъ Святько рукою власною, Матыяшъ Мацькевичъ рукою власною. Петръ Иоановичъ Михайловский протопопъ Берестейский власною рукою, Леонтьей Есифовичъ свещеникъ Троецкий рукою влас., Касьян Федоровичъ бывшій попъ Вистецкий рука власная, Роман Федоровичъ попъ Заболотский рукою власною. За уфалою и позволенемъ всей парафии цеху Воскресенья Хрыстова Григоре Омельяновичъ райца власною рукою. На меству старосты того цеху Богьдана Василевича, иж писати не вимилъ Василей Сегеневичъ власною рукою. С парафии Пятницкое и Михайловское за уфалою всехъ братен Олексий Луцевичъ. Гурий Федоровичъ бурьмистъ рукою власною. За уфалою цеху Святой Тройци Василей Лукьяновичъ. Тоижъ парафии Богьданъ Яцьковичъ власною рукою. Иванъ Корьниловичъ рукою. С парафии Святое Пречистое и Святого Чесьного Креста Гдня за уфалою усей брати Сакъ Мартиновичъ рукою власною. Михайло Куниевичъ рукою власною. Ероним Череповичъ рукою власною. Jan Żuk Zdzitowieccki gęką swą.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1605—7 г., № 10881. л. 768.

№ 131—1607 г. Декабря 25 дня.

Заявление Андрея Вержбинского, православнаго исповѣданія, о своемъ желаніи праздновать день Рождества Христова по р.-католическому календарю.

Dies festa Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu (Christi) anno Eiusdem (millesimo sexcentesimo septimo).

Wierzbinski manifestatio de festivitate diei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Andreas Wierzbinski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebretur Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti iuxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae romanae incidit, quod ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab huiusmodi religione catolica romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacro sanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consummere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentem ad laudandum Deum Omnipotentem cum Eius Unigenito Filio et Spiritu Sancto, scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebet. Quo nomine huiusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium act(a)que praesentia fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 годы № 10933, л. 9.

№ 132—1608 г. Апрѣля 29 дня.

Заявление священника Козерадской церкви объ оскорбленіяхъ словами и дѣйствіемъ, нанесенныхъ ему священникомъ Гноинской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Jubilate proxima anno Domini millesimo sextentesimo octavo.

Poponis de Kozierady protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Sak, pop de villa Kozierady, coram eodem officio praesentia solenniter protestatus est contra religiosum Trochim Wierzba, pop de villa Gnoyno, quod ipse die hodierna praefatum protestantem in domo famati Timosz Hackowicz, oppidani Mielnicensis, in certis negotiis suis venientem in praesentia multorum hominum, ibidem tunc existentium, verbis inhonestis primo, tandem verberibus multis et capilatione capitis affecit, prout ipse protestans crinium de capite sibi evulsorum coram officio fas(ciculum)? in verificationem suae protestationis ostendit. Quem officium praesens apud ipsum vidit, quo nomine solennem protestationem praefatus Sak ad acta praesentia fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 72.

№ 133—1608 г. Декабря 25 дня.

Заявление Николая Давидовскаго, р. католическаго исповѣданія, о празднованіи дня Рождества Христова по православному календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Uni-

geniti juxta ritum ecclesiae religionis graece sive rutenicae die actu . . . *)

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta post festum Circumcisionis Domini nostri Jesu Christi proxima anno Ejusdem millesimo sexcentesimo octavo.

Dawidowski protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Nicolaus Dawidowski, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequae Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti, juxta Calendarium ritus graeci ecclesiae antiquae Rutenicae incidit, quod ab hominibus christianis etiam catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem, et si ab hujusmodi religione graeca Rutenica sit alienus, attamen pro bono exemplo hoc idem festum sacrosanctum, quo homines omnes a laboribus cessare necesse est, simili modo celebrari et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere tendit et omnino studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio (opere) homines pigritiae deditos atque cultum . . . . . Deum Omnipotentem cum Ejus Unigeni . . . . . Trinitatem commoveat . . . . .

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 12 об.—13.

№ 184—1609 г. Января 10 дня.

А) Жалоба мѣщанина Яна Коневича и Маца на Коваля на Корницкаго священника Осташа, неявившагося къ выполнению присяги по дѣлу о продажѣ соли и присылкѣ для этого своего брата Василя, лишеннаго священническаго сана, и Б) Заявленіе Корницкаго священника Василя о томъ, что Коневичъ и Коваль не пожелали присутствовать при его присягѣ.

А.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sanctorum Trium Regum proximo anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Koniewicz oppidani de Wysokie protestatio.

Do urzędu y xiąg teraznieyszych staroscięch grodzkiech Mielnickich oblicznie przyszedszy sławetny Jan Koniewicz, mieszczanin z Wysokiego, poddany urodzonego Andrzeia Woyny, kraczego W. X-a Lit. przed temże urzędem imieniem swem y sławetnego Macka Kowala s tegosz miasta Wysokiego swiadczyl y opowiadal się, isz dnia wczorayszego, będąc we wsi Kro. Je-o Mci Kornicy, do starostwa Losieckiego należącey, dzierzawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, woiewody Mazowieckiego y małzonki jego msci, przy bytnosci szlachetnego Thomasza Tokarzewskiego pilnowal y był gotow przysięgi, którą miał wykonać przeciwko temu tho Janowi Koniewicz y Hrycowi mieszczan Wysokiego nabożny Ostasz pop thei to wsi Kornicy, iako obwiniony o tho, ysz on czasu niedawnego przysławszy do miasta Wyssokiego parobka swego, aby sol Matysa Kozieia poddanego tey że wsi Kornice, ktorey było dwa wozy w Wysokiem zostawionej mianowanem oswiadczaiącem przedal, iako tho więcz zwykly czynić solarze, ktorech y parobkom bywa dawana wiara, iako w jednem towarzystwie y kupi, iakosz ten to parobek popa s Kornicy przedal tem

Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошились отъ гнилости.

oswiadczaiącem sol przerzeczoną, a potym Matys Koziey czasu niedawnego upominał się u tech oswiadczaiących tei że soli, aby mu była wydana albo zapłacona. Co gdy oswiadczaiący pokazali y dowiedli, iż iusz iem ta sol iest predana, ten Koziey na tem nie przestał, ale mianowanem oswiadczaiącem trudność prawną zadawa y o szkodę przywodzi, obwiniony y obżalowany, która przysięga była mu przez urzędnika they wsi Kornicy szlachetnego Mikołaja Szankowskiego samotrzeciemu nakazana iusz ode dwu niedziel, a dnia wczorayszego miała bydz wykonana w tę rotę, iako pop Kornicki parobka swego dla predania soli Matysa Kozieia do Wysokiego nie przysyłał ani o them wiedział, ani pieniędzy za tę sol nie brał. Tedy mianowany pop z Kornice takowey przysięgi iemu nakazaney wykonać nie chciał y swiadkow nie miał, ale iakaś inszą osobę podstawną Wasila bratha swego rodzonego, ktorego zrzuceno s popostwa do takowey przysięgi przywodził y aby Jan przysięgał przymuszał. O co się mianowany Jan Koniewicz z tei to wsi Kornicy swidczył, iż mu sprawiedliwosc stuzna nie iest uczyniona z mianowanego Ostasza popa Kornickiego iako obwinionego.

Б.

Того же числа.

Ex parte poponis Rutenici de Kornica
relatio ministerialis.

Do urzędu y iąg teraznieyszych starsciech grodzkiech Mielnickiech oblicznie przysiedszy opatrny Wojciech z Nosowa, wozny generał koronny, o ktorego autentiku y przysiędze urzędowi ninieyszemu dostateczna iest wiadomość, powiadaiąc na ten czas z sobą miec szlachetnych Pawła Gorskigo y Jakoba Role przed tem że urzędem w moc swego wiernego zeznania dobrowolnie zeznał, iż onem y szlachtą mianowaną nabożny Wasil pop ze wsi Kro. Je-o Msci Kornice, do starostwa Ło-

sickiego należącej, dzierzawy wielmożnego pana Thomasza Gostomskiego, wojewody Mazowieckiego y małzonki jego msci, w tei że wsi Kornicy dnia wczorayszego swidczył y opowiedał, iż był gotow przysięgę przeciwo Janowi Koniewicz y Mackowi Kowalowi poddanym y mieszczanom z Wysokiego urodzonego Andrzeia Woyny, kraiczego W-o Xt. Lithew-o, starosty Grodzienskigo o dwa wozy soli przez Matysa Kozieia s Kornice w Wysokiem zostawioney, a potem iakoby miała bydz przez parobka tego Wasila popa s Kornice tem to mieszczanom z Wysokiego predana, obwiniony y obżalowany samotrzeć, iako było skazano przez szlachetnego Mikołaja Szankowskie-o, urzędnika tei to wsi Kornice nakazaną, w tę rotę, iako mianowany pop s Kornice parobkowi swe-u soli w Wysokiem predawać nie pozwalał, ani te-o parobka miał przy sobie, ani o niem wie, ani go posyłał, wykonać; iakosz y swiadkow stawił, ktorzi z niem gotowi byli przysiędz. Ale ysz takowei przysięgi mianowani mieszczanie z Wysokie-o dnia y czasu naznaczone-o ani sami przez się, ani przez plenipotenta swego nie pilnowali y owszem zaniechali, asz dnia wczorayszego, przyiachawszy z woznem Tokarowskim, upominali się tei że przysięgi, którą iusz upuscili. Ale mianowany Wasil pop, niechcąc bydz uporny, gotow był y wczoraysze-o dnia takową przysięgę wykonać. Lecz przerzeczeni mieszczanie Wysoccy niechcieli słuhać ani pilnować przysięgi, owszem preczodiachali. A przeto o takowei pilnosci tem to woznem y szlachtą, ktorzi na ten czas do wsi Kornice dla tego byli wezwani, także tesz y Thomaszem Tokarzewskim woznem mianowany pop Kornicki swidczył się. Na co swoje takowe prawdziwe zeznanie przerzeczony wozny uczynił, iż tak było, a nie inaczey.

Из актовой книги Мельническаго городского суда за 1607--1612 г. № 10933, л. 248—9.

№ 135—1609 г. Апрѣля 17 дня.

Заявленіе православнаго христіанина Герасима Пѣтуховича объ истязаніяхъ, которымъ подвергли его Іудеи.

Actum in castro regio Mielnicensi feria sexta Magna post dominicam Palmarum proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Pietukowicz contra Judaeos Janovienses pro scelere protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens nobilis Laurentius Puchalski, clericus ecclesiae parochialis Janoviensis, una cum honesto Harassimo Pietukowicz, cive Janoviensi, jurisdictionis protunc plebanalis, coram eodem officio praesenti sollemniter et cum gravi querella protestatus est contra perfidos Lejzarum Rabinum seu doctorem judaeorum, cantorem et scholarem synagogae illorum Janoviensis ac eiusdem doctoris alios hospites, qui sub plenilunio Marcii, id est dominica Oculi proxime praeterita, obeuntes more suo bachanalio accensitoque in domum eiusdem doctoris unus illorum praefato christiano Harassimo religionis graecae medone inebriare antea omnia fecerunt et coegerunt, tandem postposito timore Dei in contemptum et blasphemiam uti praesumitur Salvatoris Domini nostri et in derisum passionis Eius nec non fidei christianae opprobium, sed et in vilipendium quoque legum publicarum, nec formidando paenas iuris contra patratores talis piaculi ac nefandi sceleris sancitas, praefato Harassimo accepto turmatim in atrium synagogae crapulatum iam a medone, in scamno considerare et manus ad parietem affigere fecerunt et cucifixerunt et velatis panno lineo ipsius oculis in eum conspuerunt capitique illius coronam de stramine imposuerunt, tandem et plagis atro-

cibus, a virgis inflictis flagellaverunt framentis ac gladiis vociferando concusserunt ac semivivum ibidem ante sinagogam in atrio relinquerunt, multis aliis derisionibus ac sceleribus ad placitum suum atrociter in eum patratibus. In cuius querimoniae verificationem idem Harassim ostendit officio praesenti stigmata et cicatrices vulnere, a flagellatione, ut manifeste constat, protunc sibi illatorum, quorum numerus non potuit discerni pro multitudine illorum, in quibus adhuc sanguis concretus et cruor quibusdam in locis dorsi apparebat liquide, et enim unum vulnus prope aliud extat, imo vero potius totum dorsum cum scapulis et latere sinistro atrociter percussum et flagellatum est ita ut vix inter vulnerabiles cicatrices corpus illaesum atergo intueri potuit. Quos quidem cicatrices et stigmata super ipso officium praesens diligenter vidit et cum maxima admiratione conspexit ac ad acta suscepit. Pro quibus vulneribus ac flagellationibus saevique et tyrannica atrocitate supra scriptos Judaeos doctorem tanquam patrem familias domus, cantorem et scholarem ac ipsius hospites omnes protunc apud eum in convivio existentes inculpavit praesenti protestatione.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 328—9.

№ 136—1609 г. Іюня 10 дня.

Дарственная запись отъ Теодора Лядскаго и его наслѣдниковъ Варшавскому старостѣ Станиславу Варшицкому на имѣнія: Носсовъ, Старая Воля, Кошелевна, Боковичи, Дубичи, Раковичи, Лѣсная и др., съ данными о Носовской церкви.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Pentecostes proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Magnifici Warszycki castellani Warszaviensis oblata inscriptionis et intromissio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens nobilis Stanislaus Zuromski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti nomine et ex parte magnifici Stanislai Warszycki, castellani Warszaviensis, Kobrinensis et Osiecensis etc. capitanei inscriptionem perpetuae donationis bonorum infra nominatorum ex actis castrensibus capitanealibus Warszaviensibus autentice exceptam ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis capitanealia Mielnicensia, qua inscriptione officium castrense capitaneale Mielnicense praesens visa salva, in nulla parte vitiata, immo prorsus omni suspitione nota carente, sigillo terrestri et castrensi Warszaviensi obsignata et manu propria generosi Andree Rakowski vicecapitanei Warszaviensis subscripta, oblatam eiusdem ad postulationem praefati offerentis suscepit et seriem illius actis hisce castrensibus Mielnicensibus inscribere fecit, cujus inscriptionis tenor verborum talis est, ut sequitur.

Actum in curia regia Warszaviensi feria tertia post dominicam Laetare Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Coram officio et actis praesentibus castrensibus capitanealibus Warszaviensibus personaliter componentibus generosi Theodorus Ladzki, rothmagister sacrae regiae majestatis, notarius exercituus magni ducatus Lithvaniae et Joannes Alphonsus Ladzki, ejusdem generosi Teodori Ladzki filius, pater cum filio, sani mentibus et corporibus existentes, a jurisdictione, terris, districtu et foro suis quibusvis propriis et sibi competentibus recedendo, praesenti vero castrensi capitaneali Warszaviensi jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis, quo ad infrascripta recognoscenda, plenarie incorporando, publice libereque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia ipsi magni-

fico Stanislae Warszycki, castellano Warszaviensi, Kobrinensi et Osiecensi etc. capitaneo ipsiusque legitimis successoribus jam exnunc omnia et singula totaliaque et integra bona sua villarum Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansorum dictorum Zarzecze in terra Mielnicensi pallatinatuque Podlachiae jacentia et consistentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria, obligatoria et alia quovis juris titulo sese recognoscentes concernentia, prout videlicet eadem bona et villae in se habentur, eumque pleno et integro jure suo, dominio, proprietate, propinquitate tituloque quovis haereditario et alio quovis omnibus quoque in genere et singulis in specie eorundem bonorum et villarum areis, curiis, aedificiis, structuris, praediis, granariis, holodiis, pomariis, sepistoriis, hortis, agris, pratis, campis, sylvis, borris, gays, rubetis, nemoribus, indagimibus, mericis, aquis, stagnis, piscinis, fluviis, fluminibus torrentibus, lacubus, aquarum decursibus, rippis, molendinis, molendinatoribus, metretis, cmetonibus, hortulanis, inquilinis tam residentibus, quam profugis, nativis et acquisitivis, eorum laboribus, juvaminibus, censibus, datis, tributis, decimis cunctisque redditibus, custodiis, podvodis, paenis parvis et magnis, angariis, proangariis, generaliter vero omnibus specialibusque singulis eorundem bonorum superius descriptorum utilitatibus, fructibus, proventus, redditibus, emolumentis, attinentiis, pertinentiis et adjacentiis universis nec non cum ecclesia ruthenica ritus graeci curiae in Nossow sitae adjacente et contigue cumque jure patronatus ad eandem ecclesiam et popatum seu clerum ejusdem ecclesiae sibimet recognoscentibus serviente, nihil juris, domini, proprietatis, propinquitatis et quorumvis usufructuum ac utilitatum in iisdem bonis pro se vel suis successoribus aut alio quopiam reservando, seu modo quovis excipiendo, sed ita, prout dicta bona in suis metis et limitibus

circumferentiaque sese extenduntur et protenduntur extendique et protendi possunt, generi per speciem et e converso in nullo derogando, sed omnia generalitate concludendo, ita videlicet, prout dicta bona seu villas Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et decem mansos dictos Zarzecze idem magnificus castellanus Warszawiensis in certis summis pecuniariis polonicalibus juxta inscriptiones, a recensito generoso Teodoro Ladzki habitas et in quibusvis actis contenta tenuit, habuit et possidebat, dederunt, donaverunt, inscripserunt et resignaverunt, prout praesenti recognitione dant, donant tituloque purae, merae et irrevocabilis donationis inscribunt et resignant perpetuis et aeviternis temporibus. Jamque exnunc praenominati recognoscentes ambo in solidum praedicto magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawiensi, ejusque successoribus in praedicta bona praesentibus donata realem intromissionem et actualem pacificamque possessionem per ministerialem regni generalem juratum quemcumque et nobiles duos, praesentibus ad id deputatos, officiose acceptando, libere dant et admittunt. In quibus quidem suprascriptis bonis Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et mansis Zarzecze praesentibus donatis iidem recognoscentes pater cum filio ambo conjunctim et unus pro alio seu etiam quilibet illorum seorsim pro toto sese cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus haereditariis et obligatoriis habitis et habendis videlicet terrarum consistentibus summisque quibuscumque pecuniariis eundem magnificum castellanum Warszawiensem et ejus legitimos successores nullo modo per se aut per suas quasvis submissas et subordonatas personas praepedire aut perturbare, quinimo ipsum magnificum castellanum Warszawiensem et ejus posteritatem in possessione praedictorum bonorum donatorum occasione eorundem ab omnibus

generaliter impedimentis juridicis et extrajuridicis omnium et singularum personarum propin quarum et remotarum sexus, status, conditionis ac praecminentiae cujusvis existentibus, inscriptionibus prioribus et posterioribus in quemcumque sensum et cuiuscumque personarum factis et faciendis, damnis, debitis, vinculis, oneribus, citationibus, concitationibus, lucris, perlucris, paenis, vadiis triplicatis et aliis juridicis processibus impedimentoque et impetitionibus quibusvis per omnes praescriptiones terrestres, prout ad aliquam personam terrestris de jure spectat et pertinet praescriptio, tueri, defendere, evincere, eliberare, intercedere indemnemque ipsum magnificum castellanum Warszawiensem ac ejus posteros indemnes reddere praesentibus submitunt, obligant et inscribunt, idque sub damnis terrestribus simplici verbo absque juramento corporali ejusdem magnifici castellani aut ejus successorum taxandis et edicendis per ipsosmet recognoscentes conjunctim aut quempiam eorum seorsim in casu alicujus impedimenti illati et exorti perceptique ad solvendum irremissibiliter succumbendo. Pro quibus quidem damnis simplicibus modo praemisso sine juramento taxandis et edicendis in casu praemissorum omnium non completionis inscriptionique praesenti ejusve ligamentis in toto aut in quavis minima parte non satisfactionis succubitis quoties sese praenominati generosi Teodorus ac Joannes Alphonsus Ladzey, pater cum filio, recognoscentes, ambo conjunctim et unus pro alio vel etiam quilibet eorum seorsim pro toto ad iudicium quodcumque sive terrestre, sive castrense, vel etiam officium capitaneale castrense cujuscumque terrae et districtus in regno Poloniae et dominis eidem regno annexis praenominato magnifico Stanislao Warszycki, castellano Warszawiensi, Kobrynensi, Osiecensique etc. capitaneo ejusve posteris citare permiserit et eorundem recognoscentium posteritas citare sese permiserit toties denuo

quo ad tractum citationum et quo ad respondendum, a foro et jurisdictione sua terrestri propria sibi competenti recedendo, illorum autem judiciorum aut officiorum regni et dominiorum regno annexorum ad quodcumque illorum ratione praemissorum facta fuerit evocatio, jurisdictioni sese cum bonis et successoribus suis incorporando, submitunt se uterque recognoscentes tam conjunctim, quam divisim cum sua posteritate de bonis suis omnibus mobilibus et immobilibus, haereditariis et obligatoriis ubilicet consistentibus summisque pecuniariis coram quocumque judicio et officio regni dominiorumquo regno annexorum, uti praemissum est, in primo citationis termino, tanquam peremptorio, peremptorie stare, juri parere, directe et judicialiter respondere, quin potius loco responsionis damna praedicta terrestria absque juramento taxanda toties, quoties opus fuerit parata pecunia persolvere, eoque soluto nihilominus inscriptioni et submissioni suae satisfacere et omne judicatum pati, de jure non recedendo eundem terminum primum peremptorium et alios causae hujus subsequentes semper peremptorios terminos nullis exceptionibus, defensionibus, dilationibus, actione pro majori, vera vel simplici infirmitate, ad evictorem seu intercessorem, ad munimenta quaevis etiam specificata, ad annos discretionis minorem, ad quietationem, nonnisi ex actis castrensibus Mielnicensibus proprii districtus producentem, receptionibus, protestationibus, suspensionibus, proscriptionibus fatalis juris in evasione, condemnationibus legalium et illegalium impedimentorum, illationibus male obtenti et ignorantia in processu, objectionibus, motionibus, appellationibus earumque per adcitationes quasvis prosecutionibus evadendo aut subterfugiendo imo praemissis omnibus et aliis in genere et singulari in specie juris facti et consuetudinis, beneficiis, remediisque de jure et consuetudine dari fieri admitti solitis per humanamque indu-

striam aut alio quopiam modo, colore et filo excogitatis et excogitandis abrenuntiando et abscribendo, suae et suorum successorum sub amissione totius causae. Ad quae quidem omnia praemissa tam in toto, quam in parte praenominati generosi Ladzey recognoscentes pater cum filio hicidem personaliter stantes, palam et libere consenserunt, bonaque sua omnia et posteritatem suam ad omnia praemissa una et se ipsos inoneraverunt et obligaverunt hisce recognitionibus personalibus mediantibus. Fx actis castrensibus Warszaviensibus rescriptum. Andreas Rakowski vicapitaneus Warszaviensis.

Et in continenti coram eodem officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni honestus Albertus de Nosowa Wola, de cuius autentica functione muneris ministerialitus officio praesenti indubia extat fides, cum nobilibus Alberto Kamienski et Stanislaw Osmolski, secum personaliter comparentibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, in vim suae fidelis relationis publicae recognovit, quia feria tertia post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxime praeterita, anno praesenti, magnificum Stanislaw Warszycki, castellanum Warszaviensem, Kobrinensem et Osiecensem etc. capitaneum in bona illius praefata omnia et singula villasque Nossow, Stara Wola, Koszelowka, Bokowice, Dubice, Rakowice, Lesne et Zarzecze, in districtu hoc Mielnicensi sita et existentia, tam mobilia, quam immobilia, haereditaria et obligatoria et alia quovis juris titulo concernentia, cum omnibus attinentiis, pertinentiis, redditibus, utilitatibus et emolumentis, nec non cum ecclesia rutenica praefato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi per generosos Teodorum Ladzki rothmagistrum sacrae regiae maiestatis et notarium exercituum magni ducatus Litvaniae et Joannem Alphonsum ejusdem generosi Teodori Ladzki filium, patrem cum filio, coram officio et

actis capitanealibus castrensibus Warszaviensibus modo perpetuo donatorio inscripta et resignata, juxta hujusmodi inscriptionem donatorium, superius inscriptam, ad bona villarum praefatarum personaliter veniens et descendens, realiter et effectivè, nemine denegante nec contradicente, intromisit, in pacificam possessionem et usum fructum bonorum eorundem omnium induxit obedientiamque subditis omnibus in villis praefatis degentibus praenominato magnifico Warszycki, castellano Warszaviensi praestandam serio induxit et praecepit, quae intromissio tunc in bonis praemissis libere est admissa. Quam quidem intromissionem modo praemisso in bona praedicta appraehensam, ut nemini lateant, is idem ministerialis generalis regni providus Albertus de Nossowa Wola in foro oppidi Mielnik et aliis publicis locis in frequentia multorum hominum alta et sonora voce ex mandato officii praesentis publicavit, proclamavit et ad debitam notitiam deduxit, notificavitque. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis cum nobilibus specificatis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 371—3.

№ 137—1609 г. Юня 12 дня.

Продажный листъ на движимость, находившуюся на землѣ мурованой Богородицной церкви въ г. Гроднѣ отъ Гаврилы Ельскаго Езофу Ельскому.

Мца юня двадцатъ третего дня.

Сознане листу пна Гаврила Елскаго на продане дому своего в месте Городенском сынови своему пану Езофу Ельскому.

Перед нами врадниками судовыми земскими повету Городенского, Львом

Михайловичом Сапегою судею, Кондратом Мелешком подсудком а Стефаном Нешковским писаром, на местцы судовым, постановившысе очевисто земени гдрский повету Городенского его млсть пан Гаврыло Елский оповедал и покладал лист продажный добровольный запис свой, за печатю и с подписом руки своее и за печатми с пѣдписами рук людей добрых, водле права справлений, на реч в нем меновите описаную даный земенину гдрскому повету Городенского пну Езофу Ельскому, который тот лист свой сам доброволне вызнавшы просил, абы до книг уписан был, который уписуючы слово в слово так се в тобе мает:

Ja Hawryło Jelski, ziemianin kro. I. msci powiatu Grodzieskiego, oznaymuie tym moim dobrowolnym przedazy wieczystey listem komu by ieno tego wiedziec nalieżalo, iż ktory dom moy, w miescie Grodzieskim leżący na gruncie cerkownym Bogarodzice, a mający go ia w wolnym szafunku moim nie pienny, alie wolny, ktory kupimem u oycа Niesciera Kuzmienicza, exarchi mitropoliei Kiiwskiej, yhumienia Mielieckiego, protopopy Podliaskiego w roku panskim tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt trzecim, miesiąca Junij dwudziestego czwartego dnia, a będąc ia na ten czas potrzebny pieniędzy na potrzeby swoje y dziatek swojeh, przedałem y tym listem moim przedaie ten zwysz rzeczony plac y dom z budowaniem w Grodnie na gruncie cerkownym stoiący na przeciw cerkwi murowaney Bogarodzicy Przeczystey, na rogu po prawie idąc z rynku do cerkwi, z iedne strane od dwora I. msci pana Krzysztopha Itowskiego, woiewodzica Płockiego, tyłem podworza, a z druga strane tyłem budowania od domu y podworza otca Bohdana Hotkieskiego, archimandryty Braslaskiego, trzecim bokiem od ulicy, a czwartym bokiem samym czolem, gdzie worota same postanowione są na cmentarz teize cerkwi, plac z budowaniem nowym sosnowym odemnie samego nowo pobudowanym y odyliowanym,

iako to na liscie intromisywym szyrzey y dostateczniej iest opisano, synowi memu starszemu szliahetnemu Jozofowi Jelskiemu za pewną sumę piędędzy, to iest za sto kop gr. litewskich y wziąwszy od niego wszystkie te spólną zapłatę pomienioną kop sto litewskich, zaraz ustąpiłem y podałem iemu w mo: w dzierzenie y wieczne używanie iego ten dom ze wszystkim, iako się na ten czas w budowaniu, ogrodzeniu y szynokosci ma, niczego z niego na siebie samego, żone, dzieci y potomki moje niezostawiając ani wymiając, w ręce temu pomienionemu sinowi memu Jozefowi podałem, z swej mocy w iego moc, własność, dzierżenie y w używanie wiecznymi czasy pusił y wlił, y już od tego czasu wolno będzie iemu tym domem podworzem y budowaniem iako swoim własnym rządzić szafować, pożytki sobie mieć, przywłaszczać y iako wolia iego będzie obracać, a powinność s tego dworza y postuszenstwo ku cerkwi tameczniej, iako zdawna zwykło, za żywota swego, a po żywocie iego żona, dzieci y potomki iego y kożdy od niego ten dwor y dom dzierżący pełnić mają y powinni będą, a ja już sam, żona, dzieci y potomkowie moi od tego czasu y daty w tym liscie pomienioney przekazy czynić nie mam ani będą mogły y niktó yny z obczych ludzi; a ieslyby w czym od kogo prokazę miał iako sam do wyscia dawności ziemskiey oczyszczać mam y będę powinien. Do tego podiałem się y tym listem moim obowiązuję się synowi moiemu Jozeffowi na tymże pliacu zbudować szpi-chlerz nowy sosnowy dostateczny według miejsca y pliacu y podekować go swoim własnym kosztem y nakładem. I na tom dał synowi moiemu Jozefowi Jelskiemu ten mój wieczyszty przedaży zcznany list pod moją pieczęcią y s podpisem ręki mej własney. Do tego prosilem o przyłożenie pieczęci y o podpisanie rąk ludzi znacznych, ziemian K. I. m. iegom. pana Bochdana Hreptowicza, referzędarza W. X. Lit. pana Woiciecha Eysimonta zuka podpiska grodzkiego Grodzianskiego, a

pana Walientego Bilmina, generała kro. ie-o. m. y woznego powiatu Grodzianskiego, co ych mśc na potrzebę moie usną uczynić y pieczęci swe przycisnąwszy ręce swe podpisać raczyli. Pisan w Grodnie dwudziestego wtorego dnia Junia roku tysiąc szesćset dziewiątego. У того листу печатаей прытисненых чотыры, а подпис рук также чотыры тыми слоуы поди- саны суг: Гаврыло Елский рукою подпи- сал. Proszony pieczętarz Bogdan Chreptowicz referzędarz W. X. Lit. Woyciech Eysimont Zuk ręką własną. Pieczętarz proszony Walienty Bylmin ienerał Kro. ie-o m. ręką swą. Который тот лист з устным сознанием пна Гаврыла Елского до книг земских Городенских ест уписаць.

Из актовъ книги Городенскаго земскаго суда за 1609 годъ, № 6802 л. 57—58.

№ 138—1609 г. Ноября 19 дня.

Духовное завѣщаніе митрополита Кіевскаго Іпатія Потѣя.

Акт testamentu zesłego J. W. J. xiędza Pocieia, metropolity Kijowskiego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt siodmego, mca Decembra dwudziestego czwar- tego dnia.

Przed urzędem J. K. mci y aktami ziemskimi woiewodztwa Brzesćskiego stanowszy osobiscie w. im. pan Mikołay Krassowski, komor. Smolenski, regent archiwow, plenipotent J. OO. xiążąt ichmew Adama y Izabelli z Flemingow Czartoryskich, generalstwa ziem Podolskich, widymus z xiąg ziemskich w-a Brz-go testamentu zesłego niegdy J. w. w Bogu nayprzewielebniejszego imci xiędza Hipacyusza Pocieia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego

dla niezneydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brześkiego Lit-o pod rokiem tysiącnym sześćsetnym czternastym xiąg ziem. do akt podał ruskim pismem w te słowa pisany. Widymus z knih zemskich woiewodztwa Beresteyskoho. Leta Bożoho Narożenia tysecza szesstot czotyriadcatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Swetoy Troycy swiate rymskom prypały y sudownie odprawowanych, pered nami wradnikami zemskimi woiewodstwam Beresteyskoho, Preławom Horbowskiu sudjeu a Bohdanom Tuminskim podsudkom, a na mestcu jeho milosty pana Jana Patea, pisara zemskoho Beresteyskoho zasażonym Albrychtom Horbowskiu, postanowiwszysie oczewisto u sudu jeho milost pan Jan Potey, pisar zemski Beresteyski, opowedał, pokładał y nam uradowi do ruk podał wypis z knih zemskich Wołodimerskich za peczatkami y s podpisom ruk ich milosty panow wradnikow upisanja w nem testamentu ostatnieie woli swietoie pamety zoszło s seho sweta wysoce wielebnoho ieho milosty otca Hipotia Pateja archyepiskopa, metropolita Kijewskoho y Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho, Beresteyskoho, o czom szyrey tot wypis w sobie obnowlajiet, pry ktorom wypisie y samy original pered nami u sudu jeho milost pokładał, proseczy, aby tym perenesenjem jeho milosti tot wypis do knih ninesznih wradowych zemskich Beresteyskich był upisany; w czom my wrad wiecezy recz y prozbu jeho milosty pana pisara być słusznuu, prynieli iesmo jeho y do knih upisat weleli, ktori upisuiuczy słowo do słowa tak se w sobie majiet.

Wypis z knih zemskich Wołodymerskich

Leta Bożoho Narożenia tysecza szesstot trynadcatoho, miesiaca Oktebra dwadcat treteho dnia. Na rokach sudowych zemskich Wołodymerskich, u try nedeli po swetom Michayle rymskom swiate w roku tepereszniem wyż mianowanom pry-

pałych y sudownie odprawowaty zacatych, pered nami Andreiem Załenskim z Ślubic sudjeiu a Hryhorjem Kisielem Nizkinnickim podsudkom. wradnikami sudowymi ziemskimi Wołodymerskimi, postanowiwszysie oczewisto u sudu urożony jeho milost pan Jan Patey podał dla wpisanja do knih ninesznih zemskich Wołodymerskich testament ostatnieie woli swetoie pamety nedawno zeszło z seho swieta wysoce wielebnoho archyepiskopa, mitropolita Kijewskoho, Halickoho y wseie Rusi, władyki Wołodymerskoho y Beresteyskoho, peczatkami jeho milosty zabezczatowanymi y rukoiu podpisany, także z peczatkami y z podpisami ruk ludey zacnych napohneny, prosieczy, aby sud nineszni tot testament do wedomosty swoieia pryniawszy, do knih upisat kazali, ktoroho my sud dla wpisanja do knih prymuiuczy, pered soboiu czytaty kazał y tak se w sobie majiet.

Wo Imie Preswietoie Żywonaczalnoie y Nerozdelimoie Troycy, Otca, y Syna, y Swetoho Ducha. Amiin. Gdyż nad smert niczoho niet pewnieyszoho, ale czas y hodyna jeie zakryta, w czom nas Chrystos Syn Boży Pan y Zbawitel nasz upominajiet, moweczy: Budte hotowi, bo ne wedajete czasu y hodyny; a protoż y ja Patey Potey, Bożoiu milostyiu archyepiskop, mitropolit Kijewski y Halicki y wseie Rusi, władyka Wołodymerski y Beresteyski, buduczy pry dobrom zdorowju y pamety zupołnoy, a zabiehaiuczy na czas przyszły, aby mia smert iako neopatrnoho y ubespeczonoho ne postyħła, napisalom sey moy testament dla lepszoie wiery.— A naperwey to wyznawaiu, iż buduczy okroszczony po obycaiu Swetoie wostocznoie cerkwi, wieruiu wo Imia Otca, y Syna, y Swetoho Ducha, wo Swetuii Jedynosuszcnuu y Nerozdelimuii Troycy y wsie artykuły wiery swetoie Apostolskoie Kajtoliczeskoie cerkwi, mocnie prymuiui y derżu newatpliwiie pod zwierchnostju y posłuszeństwom wselenskoho archyiereia y episkopa staroho Ryma, nasleduiuczy wo

wsem predanija swetych bohonosnych otec y ceremoney Swetoie Wostocznoie Cerkwi w zhode y jednocy z cerkowju Rymskoju, tak iako y swetyie bohonosnyie otcy naszymy w tozyc zhode y jedynocy trywali y posluszenstwo stolicy werchownoho Apostoła Chrystowa Petra z nastoiatelim jeie oddawali, szto se iasnie y w predkach moich mitropolitach Kijewskich, a menowite Isydoru, ktoroho list na pargaminie z peczajtju zawesytoju oswetezaiet, tak y w druhom mitropolytie Misayłu, y w tretiem Michajlu Rahozie iasno pokazuiet. A iż nekotoryie protywniki naszymy imieiu mowity, jakobychno do toie swetoie iedynocy dla pożytkow naszymy doczasnych prystupity mieli, ino oczyszczaiuczy sumenje moje pred wsymi ludmi, wyznawaiu pred Bohom, Kotoromu wse tajny sut odkrywony, iżem to ne na wzhardu swetoie Wostocznoie cerkwi y prełożonych jeie czesnieyszych patryarchow uczynił, ale z potreby welikoie duszewnoho spase-nia moieho y owieczok moich, pamietaiuczy na słowa Isus Chrysta Pana Zbawitela moieho, Kotori nas Sam do toie zhody y miłosty braterskoie weduczy, upomina-iet: O sem poznaiut, iako moie uczenicy ieste, koli zhodu y lubow promeżku sebe zachowaiete; ku tomu y to też nemniey pred oczyma maiuczy, iż po wsia dni o soiedyneniye wiery, y o sowokuplenije swetych Bożych cerkwiey Pana Boha w molitwach cerkownych zwykli esmo prysyty, a skutkom samym toho soiedyneniya biehaty, iest to własnie, iakoby z Boha smieszki stroity. Z tych tedy przyczyn za poczatkom y powodom starszych do toie swetoie jedynocy, iako na sobore wselen-skom Florenteyском było postanowleno od samychże pastyrej y Swetoie Wostocznoie Cerkwi, dobrym y czystym umom prystupić iesmi, na ktorom sobore iż wsy swetyie otcy cerkwi Wostocznoie starszenstwo zwykłoie stolicy swetoho werchownoho Apostoła Petra y naslednikom jeho episkopom Rymskim przyznali, meży ktorymi y predok moy mitropolit Kijewski

Isydor toież uczynił; pro toż y mnie nehodyłose w tom jeho wydawaty y krywo-prysiażcoiu zostaty, poniewasz on nie tolko za sebe samoho, ale y za naslednikow swoich toie soiedyneniye przyiał y posluszenstwo episkopowi Rymskomu oddał; czoho potom y druhu mitropolit Misayło czercz list swoy potwerdył; a wedże wsie ceremonije y obradki Swetoie Wostocznoie Cerkwi po predaniju Swetych bohonosnych otec wcale zachowalisia y przywiljem swe-teyszego archyiercia papy Rymskocho Kli-mentyia Osmoho na czasy wiecznyie mocnie utwierżony sut; szło wse, iako se wyszey pomeniło, jesli że sia komu w czom ne dochodyło albo ne podobaiet, proszu ne osużdat, ale to radszey na rozsudok Boży pustyty, przed Kotoroho Majcstatom wsy stanem, a tam wsie tajny odkrywony budut y każdomu woždastsia po dełom jeho, tam sia rosprawim y dowe-daiem, katoraia storona po Boze rewnuiet. Prystupiuiczy tedy do dalszych reczey, naperwey duszu moiui hresznuiui predaiu w rucy Bożyie, a teło zemli, s ktoroie iest wziatu, w nadeiu pewniuii woskreseniya iz mertwych, ktoroie maiet byti pochowano uczytwie po obyczaiu chrestyanskomu, bez pompy, z molitwami prystoynymi y jałmużnoiu ubozych; a mestce pohrebowi, ieslibym przedstawilsia na Wołyniu; ino u Wołodymyrej, w sobornoy cerkwi pred wraty carskimi meży ambonom y dwermi; a iesliby na Podlaszu, ino u Berestju w cerkwi sobornoy, w predele Bratskom; a iesli w Litwie, ino hde nablizy albo u Wilni w sobornoy cerkwi, albo w Nowohorodku, tam, hde sia nasłuszniocy detiam moim y przyiatelom widety budet. Daley szto sia dotyczet reczey moich ruchomych - złota, serebra, hroszey hotowych, szat, obitja, koney y innych wsych, od mała do welika, tyie wsie odkazuiui detem moim synom Janu y Petro-wi, z ktorych reczy szto hde oddano byty maiet, na osobliwom registre rukoiu moieiu własnoiu pismom polskim nazna-czyłem. Osobliwie to też waruiui sym te-

stamentom moim, szto se dotyczet reczey cerkownych y uberow, tyje wsy na tom że regestrem moim, spisawszy rukoju moieju, zostawiłom, hde szto y do ktoroie cerkwy oddano byti maiet y obowezuiu summieni synow moich Jana y Petra y zaklinaju imieniem Bożym, aby z tych reczey niczoho sobie nie prywłaszczeni, ale vse wodłuh napisu y regestru moiego, hde szto naznaczono zupolnie oddali za razem pry pohrebe tela moiego; jakoż dla lepszoie wiery z toho regestru moiego kopije spisawszy zostawiłom odnu u Wołodymerskoy ryznicy, a druhuiu u Nowahorodskoy, aby po smerty moiey kapituła o tom wedała, czoho se u detey moich upominaty maiet, a samy hołowny registr pry testamente moim u detey moich zostaty maiet. Ku tomu szto se dotyczet listow y prywiliew y inszych dowodow y swedectwa do toie iedynosty należacych, jako sut listy y prywilja papezskije y krolewskije, to vse złożyłom u wosobliwuiu skrynku, y ieslibym sam tych listow za żywota moiego ne oddał, tohdy synowie moi maiut tuiu skrynku z listami tymi oddaty jeho miłosty kniazia biskupowi Wilenskomu y kapitule jeho do schowania dla wiecznoie pametky, aby to potom poczuzym rukam chodeczy ne pohynulo tak iako y perszije listy y dowody toie jedynosty na Florentskom sobore pryniatoie, bez kotorych nie iest recz podobnaia, aby byty meło, bo to se iasnie y z tych szto iest pokazuiet, ale zlost ludskaja y niedbałost starszych to vse pohubiła. Pro toż, aby tyje, szto teper iest ne pohinuli, do pewnoho zachowanja, hde se wyżej naznaczyło, oddany byty maiut. A przyszlyie metropolitowie y władykowie, budut li w toy jedynosty, łatwiey ich tam dosehnuty mohut, czoho im budet potreba. A inyje listy, kotorye by cerkwam należali, iesliby se szto po smerty moiey naydowało, tohdy synowie moi cerkwam tym, kotorym budut należaty, wiernie oddaty maiut—Wołodymerskije do Wołodymera, a mitropolije do Nowahorodka. Listy na imienja, tyje

w osobliwoy skryni u swirni zapeczatowanije stoiat. Tamże listy y na Dubok, kotoryie tylko synom moim słužat, jako darowizna osobie moiey. Otprawu słuham moim chłopiatom moim y wszey czelady dwornoy poruczajiu synom moim, proszu y napominaju, aby byli przystoynie otprawlony, iakoby na mene ne narekali y żeby to na duszy moiey ne zalehło. To też sym testamentem moim oznajmuiu, iżem nikomu żadnoho dołhu ne winen anim też zapisow nijakich na sebe ne dawał na dołhy peneżynie, albo na imienja cerkownije, kotorymi meł bych oddalaty dobra cerkownije od cerkwi, ne day toho Boże. A iż czastokrot dawałom roznyim osobam mamrany do prawa y do spraw duchownych, ino iesliby se szto takowoho na nich pokazało, synowie moie ne maiut tomu doweraty; wszakże iesli by se szto na zapisach słusznych wodle prawa sprawlonych y na wrade przyznanych pokazało, na to maiut mety pilnoie oko y baczenje synowie moie. To też hodyt mi se prypomnuty, iż imienje cerkownoje Horodok, leżaczoie w powete Łuckom, syn moy neboszczyk Krysztof za moim pozwolenjem wykupił był swoimi pieniedzmi u pana Kandyby, pisara grodskoho Wołodymerskoho, u odynadcaty set złotych polskich kotoroje imienje cerkownoje ne ja, ale prodok moy władko Wołodymerski Melenty Chrebtowicz zastawił był na potrebu cerkownuiu, y na tot dołh na tom imienju tot powinien budet zapłatyty, komu imienje budet należaty, a ne synowie moie; a iżem do toie sumy prypisał synowi moiemu Krysztofowi bolszey, iakobym u neho meł pożyczty, tohdy y to dla wedomosty synom moim oznajmuiu, iżem u nego ni odnoho pieniazia ne pożyczal, ale z łaski prypisałem był jemu bolsze, spodewaiuczyse jemu oddaty, iako detiaty swoiemu; a protoż iakoby na tom ne urosli z toho poswarki, y żeby protyw sumnenja czyieho szto se ne deiało, tohdy to dla wedomosty wsym oznajmuiu: iż na tom imienju cerkownom Horodku net

bolszey dołhu sprawedliwoho, tolko odnadcat sot złotych polskich, kotoryie syn moy Krysztof zapłatył panu Kandybie dołhu własnoho Bohuryńskoho Chrebtowicza, a ne moieho, jakoż to wse na listach jeho pokazetse. Y tak dla wedomosty wsem, a osobliwie synom moim ostawuiui ses moy testament rukoju moieiu własnoiu podpisany y peczatu zabezpatowany, do kotoroho dla lepszoie wiery o pryłożenie peczatey prosyłom ich miłosty panow y przyatel moich, pana Andreia Załenskoho sudij zemskoho Wołodymerskoho, a pana Jana Prylepskoho podstarosteho Wołodymerskoho, a pana Hniewosza Hulewicza Drozdeńskoho, kotoryie ich miłost za prozboiu moieiu oczewistoiu do seho testamentu moieho peczaty swoje pryłożyli y rukami podpisali. Pisan u Wołodymery, roku Bożoho Narodzenia tysecza szestsot dewiatoho, miesiaca Noiabra dewiatohonadcat dnia. U toho testamentu peczatey prytysnonych czotyry, a podpis ruk ich miłosty tymi słowy: Ipatey Arhyepiskup własnoiu rukoju ses testament podpisałem. Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jan Przylepski podstarosci Włodzimierski manu propria. Gniewosz Hulewicz ręką własną. Kotory to tedy testament za podaniem y za prozboiu jeho miłosty pana Poteja sud ninieszni prynemszy, do knih upisaty kazał y iest upisan, z kotorych y ses wypis pod peczatkami naszymi jest wydan. Pisan u Wołodymery. U toho wypisu zemskoho Wołodymerskoho peczat wradowaia prytysnenaia y podpis ruki jeho miłosty pana sudij y pana pisara tymi słowy: Andrzej Załęski sędzia ziemski Włodzimierski ręką swą. Jurey Owłuczynski pisar. Kotory że to wypis pomeneny oczewisto na wrade pokładanyi y do knih niniesznich wradowych zemskich Beresteyskich iest upisany, z kotorych y ses widymus pod peczatkami naszymi jeho miłosty panu Mikołajui Mleczkowi, choruzomu Orszanskomu jest wydan. Pisan u Berestju. U tego widymusu przy dwuch pieczęciach urzędowych ziemskich

wdztwa Brzeskiego podpis w. im. pana pisarza ziemskiego y korrekta temi słowy: Jan Patey pisar zemski Beresteyski mp. Skorygował Sliwowski. Ktory to takowy widymus ziemski Brzeski testamentu zeszego niegdy w Bogu nayprzewielebnieyszego J. W. imc. xiędza Hipacyusza Popocicia, arcybiskupa, metropolity Kijowskiego y Halickiego z xiąg ziemskich Włodzimierskich przeniesionego dla nieznydowania się w archiwum ziemskim wdztwa Brz-go Lit-o pod rokiem tyśiącznym szesćsetnym czternastym xiąg ziemskich przez wyż wyrażoną osobę ad praesens do akt podany, iest do xiąg ziemskich woiewdztwa Brzeskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1787 г., № 7399 стр. 1511 -1518.

№ 189—1609 г. Ноября 26 дня.

Заявление священника Мельницей Воскресенной церкви о. Трофима Григорьевича Вержбы о неуплатѣ ему по заемному письму Матвѣя Волковицкаго.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quinta in crastino festi sanctae Catherinae Virginis anno Domini millesimo sexcentesimo nono.

Trochim Wierzba poponis ecclesiae rutenicae protestatio.

Do urzędu y xiąg terazniejszech starosiecich grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy nabożny Trochim Hrehorowicz Wierzba, pop cerkwie Woskresienskiej w miescie Mielniku będącej, przed temże urzędem swiadczył y opowiadał sie naprzeciwko szlachetnego Matfieia Wołkowickiego o tho, isz ten tho Wołkowicki na zapis swoy y membran prezen temu oswiadczaiaćemu dostatecznie prawnie obycaiem długu na trzydziesci złotych piędzdy polskich sprawiony y zeznany, nie

понижае мianованей summy тридзиесту злотых, на свягёго блиско прешле свягёго Marcina wedle запису облигу swego temu осwiadcзайаему не заплацил ани догад заплаци чхе ку шкодзие иего не-малеи, dla чзего sie nan tak o заклад w записе wyразony, iako теш y шкоды стад попадле przed урэдём нинейшем swiadczyл y то осwiadczenie просил, aby было приятие y до xiag wpisane. Co урэд на жадание иего учзнил.

Изъ актовой книги Мельничаго городскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 511, 512.

№ 140—1610 г. Юня 1 дня.

Жалоба Мельничаго ксендза Витковскаго на православное население г. Мельника, устроившее народное гуляние по случаю праздника Св. Троицы.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo decimo.

Witkowski plebani Mielnicensis protestatio et ministerialis relatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venies venerabilis Joannes Witkowski, plebanus Mielnicensis, coram eodem officio praesenti solenniter et summa cum dolore questus et protestatus est contra et adversus generosum Joannem Sczerbic advocatum et famatos proconsulem et consulem, viceadvocatam et scabinos tum et contra totam communitatem oppidi sacrae regiae majestatis Mielnik, quod ipsi existentes officiales oppidi huius, atque non semel moniti et adhortati per protestantem ex ambona, palam ac publice, ut scerela infrascripta per Rutenos sub festis illorum dictis *Клесаніе* facta cohibebant et omnino interdiciant, praefati advocatus et proconsul cum consulibus et sca-

binis suis non solum praedictos Rutenos a sceleribus et scandalis abominandis cohibent, verum etiam contra omne fas et aequum omni ex parte eisdem favent et permittunt. Qui quidem Ruteni tam masculini, quam femini sexus die dominico proximo in festo Sanctissimae et Individuae Trinitatis atque die hesternae et die hodiernae, a mane ad vesperras usque circumcirca circulum, plateas, vicos, campos, agros, silvas et circa plebaniam residentiae protestantis sub ipsa ecclesia in oppido Mielnik prope circulum erecta cum cornicibus alias *z dudami*, tympanis et aliis multis instrumentis rusticis ad saltum praeparatis, saltus varios more gentili ad instar locustarum sursum et infra saltantes clamantesque et vociferantes *Baal, Baal*, ebrii existentes perficiunt et id exequi sine intermissione non cessant atque aliquoties in diem sub ecclesiam venientes et sese retinentes clamores et tumultus magnos excitant, scandala et crimina sceleratissima profana et auditu indigna faciunt et perficiunt, nonnullique ebrii sibi met ipsis cultro se concutiendo in honorem Baal mortem violenter inferunt, cum maximo dedecore christianitatis, contra ius divinum et humanum, in magnum scandalum ecclesiae Mielnicensis et ipsius plebani protestantis, in contrarium quoque decreti sacrae regiae maiestatis. In cuius protestationis verificationem ministerialis generalis regni nobilis Matias Sikorski, autenticus et iuratus, officio praesenti sufficienter notus, cum nobili Alberto Raciborowski et Luca Ostrowski secum personaliter comparantibus et infrascripta omnia ultronee sibi attestantibus, coram eodem officio actisque praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans, in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ex obductione et solenni protestatione supra scripti plebani Mielnicensis protestantis vidit et debite conspexit diebus supra specificatis saltus varios et scandala abominanda per Rutenos utriusque sexus perfecta, eisdem Ru-

tenos ebrios prope plebaniam sub ecclesia saltantes, vociferantes et tumultus excitantes. De quo suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis fecit nobilibus praedictis id ipsum sibi in toto attestantibus.

Изъ актовой книги Мельническаго градскаго суда № 10933, л. 664—5.

№ 141—1810 г. Октября 5 дня.

Духовное завѣщаніе священника Верской церкви Павла Ивановича.

Року тисеча шестсот одиннадцатого, мсца октебра трыдцат первого дня.

Во Имя Отца и Сына и Светого Духа амин. Нехай се стане воля Господда Бга и Спаса нашего Исуса Христа, Бга Превечного во Тройцы Едыного хвалимого во едыной истогности з Отцем и з Сыном и Пресветымъ животворящимъ Духомъ во едыномъ не роздельномъ Божестве будучого на веки веком аминь. Кгдыжъ на свете всякие речы з часомъ своимъ з памяти людское сплывають и въ забите прыходит, и для того писмомъ объяснены бывають ку ведомости потомъ будучымъ, я прытомъ грешный чоловек, Павелъ Ивановичъ, свещъченникъ Озерскій, будучый в летехъ подешпый, лечъ з ласки Божой пры доброй памяти и зупольномъ розуме, хотечы убогую маетностку межы детми своими за живота своего порадней росправитъ, абы по животе моемъ межы детми моими ниякое неприязни не было, а такъ кгда Панъ Бог душу мою з грешнымъ теломъ розлучыти рачыт, тогды душу мою поручаю Господу Бгу, а грешное тело земли, которое од детей моихъ з учивостю маеть быт поховано в церкъви мeste Озерскомъ. А убогую маетностку свою такъ росправую: што еси былъ купилъ земли волокъ тры шляхетскы Пекаршызны под старыною и огородовъ чты-

ры, то ест Сойченскихъ два пры озере, Шаповоловскихъ два од выпуста, обалопъ улицы, на тыхъ двохъ огородахъ Сойченскихъ з выделена моего первой сего сыны мое два Грыгорей и Каспор домами своими осели, а другіе два огороды Шаповаловские другимъ сыномъ моимъ двумъ Максиму и Миколаю в ровный дель, такъ тежъ тая тры волоки купли розделена быти маеть в ровный дель сыномъ моимъ по животе моемъ Грыгору, Максиму, Каспору и Миколаю, а дом мой у Озерахъ купленный на улицы Острынської и польволаки земли местское, такъже кгрунты заставныя всякие, тое сыномъ моимъ только тромъ Максиму, Каспору, а Миколаю в ровный дель, кгдажъ я такой же пляцъ перед тымъ з будованьемъ в мeste Озерскомъ Грыгорови сыну моему старшому далъ, такъ же и теперь за живота моего волоку, которую еси держалъ церкъвную без позваленья моего, упоръне, мимо право мое доживотное, в мощъ свою узалъ, а другую од часу одделенья моего держыт, в чомъ и право мое нарушылъ, а домъ мой под Старыною, будованье всякое якъ у дворе такъ у гумъне, горожа, тыны тое все сыну моему меньшому Миколаю отписую, взглядомъ того же еси ему жадного веселья не справовалъ и до кошты и накладу не прыходилъ. Речы рухомыя, пчолы што у дому моемъ, усемъ чотыромъ сыномъ моимъ въ ровный дель, быдла Миколаю сыну моему меньшому воловъ два доморослыхъ, а третій Ясковскій волик молодой, коровъ две с теляты, кобыла гнедая, а тымъ моимъ сыномъ тромъ старшымъ пры одделенью такъ же веле всякого быдла уже еси подавалъ; цын в ровный дель, котель пивный великий в ровный дель, долгъу на пану Якубу Голкинскомъ копъ две грошей, на пану Павлу Витезку полкошы грошей, на Микитце у Козеяхъ сорокъ грошей—тое все сыномъ моимъ в ровный дель; грошей готовыхъ копъ пят

до сына моего Максима на гребь даль которые мает шафогати за ведомостю брата своее на погребѣ; до того тежъ по разделенью детей моихъ zostаетсе еще на мене самого быкъ перестый и другий волик гнедый, которые на отправованье столов поминоукъ водлугъ звычайу закону греческого мают быти; такъ же збожъя, штобы се zostало по животе моемъ, зъ засевокъ огорода церковного и польволюки Озерское, тое на тые жъ поминьки достатсе мает, такъ тежъ што бы zostало по животе моемъ пенезей не вышафованных на потребу мою, пры сыну моемъ Максиму, которые zostали пры немъ с преданья меду в року теперешнемъ шест сот десятомъ, для шафунку ку потребе моей и то на тые жъ поминьки zostат се маеть. Если бы тежъ того всего над погребъ збывало, тогда з остатка дети мои Максимъ, Каспоръ и Миколай ку славе и уттивости моей за то себе сукъна на жалобу одмыслити мают зъ стороны повинностей тых то ест поминоукъ, столовъ, которые водлугъ звычайу закону греческого черезъ целый годъ мают дети мое одправовати в дому моемъ властномъ, который я самъ працю и накладомъ моимъ побудоваль, пры сыну моемъ меньшомъ Миколаю и черезъ тот годъ его с того дому жаденъ сынъ мой и ниhto рушит и делу в кгрунте уноминагисе не можег, ажъ тые усе столы одправлены будут. И на томъ даль ку памяти и ведомости детемъ моимъ сес мой testament с печатю и с подписомъ руки моей властное, а для лепшое твердости сего моего testamentу, за устною прозбою моею пры томъ будучые люди добрые, земляне гедрские повету Городенского ихъ млсть панъ Филонъ Козловицкий, панъ Станиславъ Запольский гедрский повету Городенского, панъ Якубъ Ейсымонт сес мой testament печатми запечатовавшыи и руками своими подписат рачили. Писанъ подъ Старыною, року тисеча шестсот десятого, мсца октебра пятого дня. У того testamentу пе-

чатей прыписанныхъ чотыры, а подписей рукъ чотыры писмомъ рускимъ тыми словами: Павелъ Иваповичъ рукою властною сес testament подписалъ. Устне прошонный печатаръ Филонъ Козловицкий властною рукою. Устне прошонный печатаръ Станиславъ Запольский возный рукою. Устне прошонный печатаръ од особы в томъ testamentе помененый Якубъ Ейсымонт рукою. Который тотъ testament за жеданьемъ пана Миколая Старынского до книгъ земскихъ записано ссть.

Изъ актовъ книги Гродненскаго земскаго суда за 1611 годъ, № 6803, л. 385—386.

№ 142—1610 г. Ноября 12 дня.

Фундушъ Городицкой церкви, во имя св. пр. Илии, Новогр. пов.

Aktykacya funduszu ruskiego na cerkiew Horodyską przed tym, ad presens Odachowską nazywaiącą się służącego.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt siódmego, miesiąca Maja szesnastego dnia.

Na urządzie ziemskim województwa Nowogrodzkiego, coram actis tegoż ziemstwa, comparendo personaliter Imc. xiądz Karol Ralcewicz prezbiter Odachowski opowiadał, prezentował y kopia funduszu z ruskiego przetłumaczoną przy samym oryginalne ruskim na rzecz w nim wyrażoną ad acta podał, którego tenor sequitur estque talis. Wypis z knih zemli Nowohrodzkoj. Lita ot narozenia Syna Bozaho tysiacza sieścót trynaccatoho misica Nowembryja czetywertoho dnia. Na rokach sudowych zemskich o Wsich Swiatych swiata rymskoho w roku tepereszнемъ sześcót trynancatom w Nowohrodu sużonych, przed nami Jaroszom Jewłaszowskim sudieju, y Fiedorom Jewłaszowskim podsudkom y Janom Protassowiczom pisarom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrodzkoie, postanowiwszysie

oczowisto u sudu zemenin hospodarski zemli Nowohrodzkoie ieho miłost pan Lew Odachowski y małżonka ieho miłosty pani Alexandra Bylczyńska opowedali y pokładali fundusz swoy na cerkow w imieniu wieczystym pana Lwa Odachowskoho Horodyszczu założenia swiatoho proka Illij swiaszczenniku tamoszniemu otcu Hryhoryu Sawiczu y potomkom ieho dany, kotory fundusz ieho miłost pan Odachowski y małżonka ieho miłosty ustnym soznaniem prosily, aby do knih ziemskich Nowohrodzkich upisan był, szto y my do wiadomosty naszoy uradowoy prypustiwszy, tot fundusz do knih wpisaty iesmo welili y tak sie w sobe słowa odo słowa maiet.

Ja Lew Odachowski Janowicz y ia Alexandra Bylczyńska Lwowaja Odachowska czynim wedmo sim naszym funduszom, iż to slawnioie paneti neboszczyk ieho miłost pan Jan Odachowski, pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, wospołok z jciu miłostiju panieju Alexandroiu Skuminownoiu małżonkoiu swoieiu y paneiu matkoiu moieiu w imeniu swoim Horodyszczu zbudowali cerkow ku chwale Panu Bohu wszechmohuszczomu; w Troycy Swiatoy Jedynomu, założenia Swetoho Illij y nadali na tuiu cerkow na pobudowanie domu dla meszkania popowskoho y na ohorody seliszczu Kozijewskoho zo wsim y iako się samo w sobe maiet, także nawoz pola na paszni y zasiewok żyta, jaryn, z hajami y synozatmi to iest y Polowryki pola Kozijewskoho y tak też mieysca koło niwy nawozy sianożatmi nazywaiemoie Emanowskiie wseho toho wołok try, morhow czetyry, prutow pietnancat, a osobliwie nadali poddaehu z tretieiu czastaiu służby staroy swiaszczenniku na imia Iwanu Chwiedorowiczu, kotory na tot czas służbu Bożyiu w cerkwi ustawicznie odprawował, kotory toy Iwan swiaszczennik po smerti panow rodycow y procz odyszoł y tot nadany fundusz bez widama hdie sia podił, a cerkow dowho bez pastyra pustowała y tak my, baczeczy czołowika uczi-

woho Hryhorya Sawicza, pisma ruskoho dobre umiejetnaho, kotory teper niedawno swiaszczennikom zostoł, prynieli iesmo ieho y dali iemu tuiu cerkow naszu Horodyskuii, aby w niey służba Bożyia, jak y perwo była, nie ustawała, a na wyzywienie iemu obroki w dwory dawali y tot widaczy, iż iemu z żenoiu trudno u dwore na obrokach mieszkaty dalismo . . . .

. . . . .
kotoroju y toy Iwan Fiedorowicz trymał, mianowite wołok try, morhow czotyry y prutow pietnancat na kotoryi zbudowawszysie maiet meszkaty, diaka ustawicznoho chowaty y służbu Bożyiu popredaniu apostołskomu, wedłub prawia swiatych otec zawždy odprawowaty y powinnoisty swiaszczenniczoskoy dosyt czynity. I to też nadaemo na cerkow poddano naszoho oczystoho na jmia Borysa Kleszczycza z dwuma synami ieho z Iwanom y Terassom, z tretieju czastiu zemli służby staroie, prozywaiemoie Olekszczye, iemu samomu, ditiom y potomkom ieho, kotoryie by popom na tot stan duchowny hodnie nastupowali, po nich kożdomu swiaszczenniku toie cerki naszoie, jako byli rodicy moie naznaczyli y nadali wsi tyie grunty zwyz pomenenye wiecznymi czasy nadaemo y pry toy cerkwi zostawuiemo. K tomu też nadaemo y postupuiemo swiaszczenniku na domowuju potrebu ieho wo młynie naszym Horodyskom wolnoie mołotie wsiakoho zboża domowoho y z ktoroho mirka byty brana nie maiet. Kotorych tych gruntow od rodicow moich y od nas samych ku toy cerkwi naszoy nadanych y fundowanych także poddanych mianowanych z zemleiu y wolnym mołotia wo młynie my sami, diety y potomki naszymi, komu by sie kolwiek taja maietnost nasza Horodyskaia od nas albo po nas jakim kolwek sposobem w derzenie dostala, nie maiem niczoho y najmnieyszoy reczy odymowaty y umenszaty y seho funduszu naszoho naruszaty y nichto nie maiet y mocy ne bude, na szto sprawedliwe potomnyie czasy, a hdyby kotory kolwiek z nas lub diety potomki na-

szy y chto bywszy toho nadania cerkownaho umneszati y swieszczenniku pry toy cerkwi meszkaiuczomu, a hodnie wodle powinnosti ieho duchownoie sprawuiuczomu sie jakuju krywdu czynił, takowaho koźdahoz nas na straszny sud Boży zapozwati maiemo. A y teź neboszczyk pan otec moy mene Lwa Odachowskoho, buduczy wiry katolickoie y rymiskoie, mieysce pry toy cerkwi Horodyszczu, ieszcze za żywota swoieho kazał zmurowaty sklep y na tom sklepie zbudował kapliczku, w kotoroie iest y oltar pryochondożony obrazami y malowaniem wodłuh obuczaiu y naboženstwa rymaskoho, opiat naznaczył y rozkazał, aby po zystiu seho swita tak się iako y małżonka ieho miłosty pani matka moia pospoł w tom sklepie w kaplicy byli pochowani, jako tam sud tiła ich miłosty położony, za kotorych duszy y za nas samych fundatorow koźdy swiaszczennik pry toy cerkwi meszkaiuczy maiet y budet powinien molitwy czyniti w nedelu odprawowati na koźdy tyźden raz pod dušnym zatraceniem swoim, jako że sprawedliwe; w toy cerkwi naboženstwo hreczeskoie, nijakaja pereszkoda byti tam nie maiet swiaszczenniku, żadnaia krywda dijatyse ni od koho duchownoho wiry rymaskoie ni od osob swieckich nikoli ne maiet, a iesliby inaczey było tohdy kaźdaho takowoho zaraz na sud straszny Boży pozuwaiemo. A szto sie dotyczet reczy y potreb cerkownych, to iest złota, srebro, obrazow y innych uberow, zwonow vse toie na registre mianowaty spisawszy, z funduszom tym pry toy cerkwi u mianowanoho swiaszczennika Hryhoryia Sawicza zostawiliemo, wiaawszy od nieho dla pamiaty sobie protiwny registr. Szto utwerdzaiuczy y zmocniauczy, peczati naszy do seho funduszu naszego prytisnuwszy y rukami swoimi własnymi u neho podpisalismosie, kotory zo wsimi reczmi cerkownymi zwyz pisanymi swiaszczenniku Hrehoremu Sawiczu oddalimy do ruk. Pisan w Horodyszczu, lita od narożenia Chrystowa tysiacza szascot desiatoho misica No-

wembra dwanancataho dnia. U kotoroho funduszu peczate prytysnonych dwie, a podpis ruk pismom polskim podpisanych to iest Lew Odachowski reka własna; Lwowa Odachowska Alexandra Bylezynska reka swa ten fundusz stwierdzamy reki swe. Jan Karol Chodkiewicz hetman W. X. L. Kotory ze tot fundusz za proboiu od osob zwyz pomienionych do knich ziemskich Nowohrodzkich iest zapisano; a po zapisaniu u seho wyz pisannoho pod inszymi uradowymi pieczatmi otcu Hryhoryiu Sawiczu swiaszczenniku Horodyskoskomu jest wydan. Pisan u Nowohrodku. U tey kopij funduszu podpis temi slowy: Jan Protasewicz pisar. Fiedor Leszczyłowski (L. S.) (L. S.). Ktora to takowa przy samym oryginalu funduszu z ruskiego przetłumaczona kopia za podaniem oney przez wyz wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych woiewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpi-

Изъ актовъ книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767 годъ № 12809, л. 290—291.

№ 143—1810 г. Дзгабра 11 дня.

**Инвентарь Жицкой церкви, Мин. губ. прозы-
ваемой «Монастырём».**

Aktykacya inwentarza dobr cerkwi Zyckoie nazwanoy.

Roku tysiac siedmsiet dziewiedziasiat trzeciego, miesiaca oktobra trzynastego dnia V. S.

Przed aktami grodzkimi ptu Sluczor. stawiaac obecnie J. X. Ian Gachowicz, prczbiter cerkwi Zyckoie, ekstrakt inwentarza z xiąg zamku Sluckiego po rusku pisany przy kopii w ruskim ięzyku polskimi literami przekopijowany y teyze cerkwi sluzacy Zyckowskiey do akt podal, kotory tak się wyraża:

Inwentar dobr cerkwi Zyckoie, nazwanoie monastyrem pry oziere Zyde leżaczyie, za potrebowaniem otca Dymitryia Zyckoho swieszczennika z knih zamku Słuckoho iest wydany, tak iako iest nadane swiatobliwoie pamiaty kniazat ich miłosti Słuckich Olelkowiczow, na tuiu cerkow należyt hruntom y poddanyimi y wsiamiu pożytkami do uieje zdawna fundowanymi tak sie maie: sełko Monastyr, leżaczoie bliz samoiey cerkwi z poddanyimi osielymi y ohorodnikami, z pryseleniem gruntow okolicznych cerkownych, iako se w sobie maie, z lesami y z druhimi hruntami oromymi y neoromymi, z derewom bortnym z senożatmi, z łowami rybnymi w ozere Zyde, wsiakimi łowy y łowy bobrowymi, ptaszynymi, zwierzynymi y zo wsiami tymi pożytkami, kotoryie zdawna do toiey cerkwi Zyckoie y ostrowami nadanymi, y ostrow osobliwie z derewom bortnym blizu y styłu toiey cerkwi leżaczy, w ktorom uczastnika ne maiu; hrunt na paszniu cerkwi tak se w sobie maie, to iest swieszczennikowi na paszniu dwornuju służby dwie, a poddanym cerkownym monastyrcem służb dwie y w siele Domanowiczach służba y czwert nazwanaia Mikiticz y tym wsim poddanym cerkownym y vse hrunt y cerkownynie u polach, sanożatach, ostrowach, szachownicach maiut z poddanymi ieho kneżatskoie miłosti Domanowcami spolnoho uchodu y używania, krom sielidby swieszczennikowoy poddanym ieho y dworu wsemu sełku Monastyrcem y ohorodnikom, a taia służba w siele Domanowicz pomeniona Mykiticz pryselenie maie u presełku Domanowiczow Pisarewiczach, z osobna w siele Skowszynie służba nazwanaia Karpowskaia z pryseleniem na nieie Bunosowym spolnie senożatmi, hruntami wsiakimi, ostrowami, prorobkami, uchodami, z derewom bortnym, z łowami rybnymi y zo wsiami tymi pożytkami, kotoryie zdawna s toiey zemli swieszczenniku y cerkwi Zyckoi należał y z tych wsiech hruntow y poddanych cerkownych bez roboty y powinnosti zam-

kowoy w siele Kuzmicz na wsiech poddanych kniazati iego miłosti u rok po piat weder medu oddawati maiut w den Pokrowy Bohorodicy w domu swieszczennikowym y zwierch zwisty, a szostoie widro poddanyie swieszczennika Słuckaho Warwarskoho w tomże siele Kuzmicz meszkajuczyie z hruntow swoich wahoju y meroju takoiu, iako do skarbu eho kneżatskoie miłosti daiut, abo broszmi za wedro po kop pottory y kurow wsiech ich, lisica, kunica, belok dwanacet szerstiu swieszczennikowi oddawati maiut. U siele Puchowiczach ostrow nazwanoy Bohorodicz z derewom bortnym, iako se maie w sobe pd hranicz y hruntow Woteczyńskich y senożati pry ozere Zyde. Tohoż seła hruntow od hranicy seła Lachowicz y z łowami rybnymi z porafeioiu wseiu wołostiu Snowszynskoiu, sełom Wetezynskim, sełom Puchowickim w duchowenstwe ieho iest wedłuh nadania ich miłosti w Bozie zoslych kneżat Słuckich, pry ktorom nadaniu listom swoim stwerdyt raczyli y zachowali otca Dymitria Zyckoho swieszczennika I. O. kniaże ieho miłosti Ianusz Radziwił pospołu z ieyu miłostiu panieiu małżonkoiu swojeiu kniażnoiu Słuckoiu Zofioiu Olelkownoiu, za żądaniem swieszczennikowym z knih zamku Słuckoho wydan na pismie znacznie opisanyie hrunt y osielie y nie osielie, paszynie y nie paszynie ostrowy z osobna dannyie y rožno nazwanyie y inszyie w hruntach y szachownicach pospołu s sełom Domanowskim, s poddanym cerkownym, krom lesu rozpustnoho, pryselenie bliz Monastyra w tot tylko Domanowcy maiuć wehod do derewo bortnoho, a nie do inszych pożytkow, a służba Karpowskaia, iako se wyzse pomenyła wsie uchody y pożytki maie z sełom Snowszynskim, krom pryselenia Bunosowa, iest wydan za pieczatiu moieiu wradowoju y s podpisom ruki moiey własnoie. Pisan w Słucku mesaca Dekabra desatoho dna, roku tysecza szestsot odnactaho. U tey kopij adnotata, pieczęci mieysca, nie mniej podpis tymi słowy.

(L. S.) Ierzy Kapaszewski ręką swą. Ktora kopia przy autentyku ruskim w ruskich słowach polskimi literami pisana za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich Słuczoreshkich zapisana.

Изъ актовой книги Служорьскаго городскаго суда за 1793—1794 годы, № 13596, л. 213, № 163.

№ 144—1811 г. Октября 22 дня.

Объявление вознаго по дѣлу о недополученнн Мельницкимъ плебаномъ Іоанномъ Витковскимъ церковной десятины отъ жителей г. Мельника.

Actum in castro regio Mielnicensi sabbato post festum sancti Lucae Evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo undecimo.

Ex parte plebani Mielnicensis protestatio et relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni nobilis Adamus Szmurło cum suo autentico et juramento super officium ministerialiatu praestito, officio praesenti abunde notus, coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis per eum ubivis locorum officiose faciendae, palam libereque recognovit, quia citationem literalem sacrae regiae maiestatis mandati, sigillo ejusdem sacrae maiestatis regiae obsignatam ad iudicium sacrae regiae maiestatis Warsaviae vel ubicunque tunc cum curia sua feliciter constitueretur, a positione ejusdem citationis in duabus septimanis servientem, ex parte et ad instantiam venerabilis Joannis Witkowski, plebani Mielnicensis actoris contra famatos proconsulem consules, viceadvocatam et scabinos totamque communitatem civitatis sacrae regiae maiestatis Mielnicensis ex officiis ipsorum *)

omnibus mobilibus et immobilibus citatos pro eo, quia ipsi sepius per actorem requisiti existentes, quatenus eidem juxta praescriptum decretorum sacrae regiae maiestatis inter citatos et eundem actorem ratione extraditionis decimae ex agris citatorum civilibus manipularis ab anno millesimo quingentesimo nonagesimo nono praelatorum eandem decimam integre non solum ex agris catholicorum, sed etiam ex iisdem agris, qui a catholicis ad manus rutenorum seu haeticorum pervenerunt ex inquisitione ac probatione actoris constiterit quolibet anno sub paena taxae extraderent ac denique debitam justitiam ex omnibus concivibus suis ratione praemissorum ministrarent. Nihilominus citati temeritate ducti in contrarium decretorum sacrae regiae maiestatis ac rei judicatae contemptum, nec metuendo paenam taxae sexcentarum marcarum polonicalium, decretis sacrae regiae maiestatis appositam, eandem decimam ab anno suprascripto hucusque integre ac modo usitato tantum ex horreis, non vero ex campis citatorum agrorum extradere renuerunt, neque realiter ac in suo effectu extradere volunt. Ac denique anno currenti eandem decimam manipulare integram de agris et mansis citati omnibus fundo civitatis sacrae maiestatis regiae Mielnik adjacentibus in tribus campis existentibus ad ecclesiam Mielnicensem concernentem, hac aestate non extradiderunt, sed eandem renuerunt, neque ad extremum in agris civilibus citatorum dum frumenta more solito in cumulos componenta percipere eandem decimam permiserunt, imo denegaverunt. Verum eandem decimam et omnia frumenta ad horrea sua invexerunt, quam ibidem in suis horreis et domibus variaverunt, immutaverunt et manipulos exiguos (colludendo actorem), non ad formam consuetam et justam ibidem, nec uti in campis citatorum collecti erant composuerunt, eosque maxima ex parte extriturari fecerunt, sicque extrituratos, variatos et exiguae forma nec usitato ma-

*) Здѣсь пропущено. воотмше bonis.

nipulos nomine decimae constrictos actori ad recipiendum exponere voluerunt, nec hucusque integre ac debito modo, uti aequum est, extradiderunt. Insuper neque debitam et competentem justitiam actori recensito requisiti existentes multoties ex concivibus suis Mielnicensibus, agros catholicorum praesertim a rutenis possidentibus ad decimamque praestandam tenentibus, prout actis citatis publicis civilibus de acquisitione et possessione citatorum agrorum satis evidenter illis contra eosdem rutenos probatum per actorem fuit administrare et iis ex annis retroactis recensitis cum praesenti ratione non extraditae decimae manipularis renuerunt, quin imo nuda pollicitatione paratos se offerentes, nunquam ad effectum progredi et ministrare volunt, immo . . . et consulte subterfugunt. Quo facto paenam taxae decretis sacrae majestatis appositam supra contentam incurerunt in damnaque totidem valoris ac summae actorem induxerunt. Exindeque ad videndum et audiendum paenam taxae superscriptam, decretis sacrae regiae majestatis injunctam super citatis ac bonis eorum ob contraventionem decretorum sacrae regiae majestatis ac rei judicatae contemptum per sacrae regiae majestatis judicium decerni actorique adjudicari, ac ut in posterum decreta sacrae regiae majestatis in executionem deducerent, eisque in omnibus satisfacerent, serio judicialiter statui et demandari, ad extraditionem retentae decimae, usitato modo non ex horreis, verum ex campis justa forma manipulorum citatis compelli ac insuper in damnis supra taxatis taxae correspondentibus condemnari, vel prout de his praefata citatio latius obloquitur—die hodierna in actu contenta apud famatum Alexandrum Kalabun proconsulem civem Mielnicensem in domo ejusdem in oppido Mielnik existentem posuit et positionem praefatae citationis tam eidem proconsuli tunc in domo sua personaliter praeventi quam etiam consulibus civitatis ibidem existentibus debite publicavit et notifica-

vit. Super quod eam suam veram ac expressam relationem praefatus ministerialis coram officio actisque praesentibus fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда за 1609—1612 г. № 10933 л. 1044—6

№ 145—1611 г. Декабря 25 дня.

Заявление Василія Ярмоловича, православнаго вѣроисповѣданія, о желаніи своемъ праздновать день Рождества Христова по римскому календарю.

Dies festa Nataliciorum Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi adoratores a quibusvis laboribus vacare necesse est ut decet.

Actum in castro regio Mielnicensi die dominico ipso festo Nativitatis Domini et Salvatoris nostri Jesu Christi anno Ejusdem millesimo sexcentesimo undecimo, sub felici regimine et administratione capitaneatus Mielnicensis generosi domini Alberti Sawicki capitanei Mielnicensis, officialium interim existentium generosorum Hieremia Skolmowski vicecapitanei et Petri Patro Kłopotowski notarii castrensis Mielnicensis.

Jarmołowicz protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honestus Wasilius Jarmołowicz, certo sciens, quod die hodierna festum solenne celebrequé Nativitatis Domini et Salvatoris Domini nostri Jesu Christi, Filii Dei Unigeniti juxta Calendarium ritus ecclesiae antiquae splendidae Romanae incidit, quo ab hominibus christianis catholicis summa cum reverentia et devotione colitur et pie celebratur, ille autem et si ab ejusmodi religione catholica Romana sit alienus, attamen pro bono exemplo hocidem festum sacrosanctum, quo homines omnes, a laboribus cassare necesse

est, simili modo celebrare et in obsequiis divinis hanc diem hodiernam festam consumere intendit et omni studet, ad quod coeleste auxilium deprecaturus est, ut eo modo et pio opere alios homines pigritiae deditos atque cultum divinum negligentes ad laudandum Deum Omnipotentem cum Ejus unigenito Filio et Spiritu Sancto scilicet Summam et Individuam Trinitatem commoveat et exemplum decens praebat. Quo nomine hujusmodi solennem protestationem manifestationemque ad officium actaque praesentia fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1609—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 146—1612 г. Апрелья 25 дня.

Предаточная запись Гноинскаго священника Трофима Вербы женѣ своей Θεодорѣ Подыцной на 500 зол. пол.

Actum in castro regio Mielnicensi feria quarta post festa solennia Paschae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Poponus Gnoinensis consorti suae summam inscribit.

Stanawszy oblicznie przed urzędem y zięgami teraznieyszemi starosciemi grodzkiemi Mielniczkiemi nabożny Trochim Wierzba, pop Gnoienski, zdrowy będąc na cieie y na umysle, odstąpiwszy od wszelakie-o prawa y iurisdiczyi swoiech iakiechkolwiek, a themu prawu y iurisdiczyi groczkiei Mielniczkiei, ile do zeznania niżej mianowanego zapisu należy, dobrowolnie się z dobrami y potomkami swemi poddając y wcielając, iawnie, dobrowolnie y dostatecznie zeznał, isz on słachetnei Chwiedorze Podyczkyey, żenie swey własney, summę pięcseth złotych moneth y liczby polskiei, themu tho popowi Gnoienskiemu zeznawiającemu przez urodzonego Jana Waczewskiego, sekreta-

rza krola jego mczy, woitha Piesczatskiego, obycaiem długu themu zeznawiającemu popowi Gnoienskiemu pan Waczewsky zwzwyż mianowany membran podług porządku y sposobu prawa Lithewskiego sprawiony dał y s tem membranem y ze wszyskiem prawem swem, wolnością y własnością, niez na się tei summy ani membranę, tak tesz y na swę potomki ani na kogo inszego nie zostawiając ani wymiając, ale iako samemu zeznawiającemu popowi Gnoienskiemu ta summa długu należała względem wiana przerwczony małżoncze swey wziętego, daię, daruie y zapisuie czasy wiecznemi. Wolno będzie y jest tey tho Chwiedorze Podyczkyey zwzwyż pomienioną summę długu pięcseth złotych polskiech od pana Waczewskiego wziąć y zupełnie odebrać, a po odebraniu quitowac y thesz summę wedle woley y upodobania swego, iako zechce obrocić wiecznemi czasy, wedle teraznieszego zapisu y zeznania dobrowolnego thego to popa Gnoienskiego zeznawiającego na tho wszystko, przed urzędem y zięgami ninieiszemi grodzkiemi Mielniczkiemi uczynionego.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1607—1612 г. № 10933, л. 1077—8.

№ 147—1613 г. Мая 21 дня.

Объявление вознаго о присяжномъ заявленіи священника Прохенской церкви о. Волоса о пожарѣ, истребившемъ въ 1611 году его домъ и имущество, каковое заявленіе послужило основаніемъ къ освобожденію отъ уплаты податей въ королевскую казну.

Actum in castro regio Mielnicensi feria tertia post dominicam Exaudi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo tredicimo.

Poponis de Prochenki oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Wołos, poponus ecclesiae dictae cerkwie in villa Prochenki existens, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas certas quietationis seu recognitionis, a generoso Apolinaro Skiwski, pro anno millesimo sexcentesimo undecimo exactore super combustionem domus ipsius datas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius recognitionis ea sunt verba.

Wiadomo czynię tą moją recogniczą, isz pop na imię Wołos s Prochenki uczynił przysięgę cielesną przede mną Apolinarem Skiwskim, poborcą ziemie Mielniczkiej w te rotę, iako dom ie-o ze wszystkim przy czerkwi Prochenskiej pogorzał; nad to stawił wozne-o generała Jakuba Koladkę y innech ludzi wiele, ktorzy to pogorzenie w roku them przed świętem Michałem na przesłym roku millesimo sexcentesimo undecimo przyznali. Przeto przychylając się uniwersałowi, one-o od poboru kro. je-o mci wedle uchwały Warszawskie-o seymu wolnem czynię, na czom mu dał recogniczą, isz poboru nie dał. Datum in Mielnik die viges . . . anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo. Apolinar Skiwski poborcą Mielniczky.

Изъ актовой книги Мельническаго градскаго суда № 10934, л. 166, об. 167.

№ 148—1613 г. Июля 18 дня.

Заявление христіанскаго населенія г. Берестья о причинѣ ужаснаго пожара, въ семь городѣ съ 4 на 5 Іюля 1613 года, когда погибли и мѣстные храмы.

Actum in castro regio Mielnicensi sabato ipso festo sanctae Margaretae virgi-

nis anno Domini millesimo sexcentesimo tredecimo.

Ex parte civium Brzestensium contra judeos protestatio ex copia.

Do urzędu y ksiąg ninieyszych starosciech groczkiech Mielniczkich oblicznie przyszedzy szlachetny Stanisław Kurzelewsky, w miescie kroła je-o mci Brzesciu Litewskim osiadłosc swą maiąc, imieniem swoim tak tesz szlachetnych y sławetnych burmistrzow, rayczow y inszych wszystkich mieszczan tegosz miasta Brzescia przyniosł y podał opowiedanie albo oswiadczenie naprzeciwko niewiernem żydom starszem y wszystkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzeskiego dostatecznie na cop (iey gotowcy) po polsku spisane y rękamy własnymi tak przerzeczonego Stanisława Kurzelewskiego, iako tesz y niektoresh osob burmistrzow, rayczow y mieszczan Brzeskiech mianowanych podpisane, ktore iako iest na copiey spisane, prosił urzędu ninieyszego, aby mu było przyjętę, czo urząd przyjął y do ksiąg zapisac roskazał, ktore oswiadczenie słowo do słowa tak się w sobie ma.

Mosciwy panie urzędzie grodzki Mielniczky. My ubodzy pogorzelcze, burmistrze, raycze, mieszczanie kroła je-o mczy miasta Brzescia Litewskiego z wielkiem żalem y płaczem uskarzamy się y protestuiemy na urzędzie przed w. m. na niewiernech żydom miasta kroła je-o mczy Brzeskiego wszystkich starszych zboru iech żydowskiego, iako y żadnego z nich nie wymuając, ktorzy tho żydowie, iako zdawna nie ieden kroć miasto kro. je-o mczy y mieszczan Brzesczkyczech z domy y majątnosciami iech przyczyną swą nieopatrzności swey od zapalenia ognia z domow y ulicze iech żydowskiej do wielkiego zniszczenia y zubożenia w majątnosciach iech przywiedli, czo się iem ladaiaiko za zamysły y za udawaniem iech inakszem stuczniem, chytrem wedla zwykłej iudaszowey inwenczyey ich zwiodł, teras temi czasy, pod czasem bytności iech mczci panow konfederatow w Brzesciu, ci żydowie po-

mieniени mającz pewny zakas y napomnienie, zaras skoro za przyazdem ich mczy panow konfederatow do Brzescia w roku 1612, aby od ognia w domiech ich żydowskiech pilność y przestroga była od samych gospodarzow, czasow y godzyn niezwyklych, w noczy po wybyaney aby z ogniem zasiadanie y żadne biesyady. *) kow picia ludziom swowolnem nie byli kromia sam . . . . nia do godziny zwykłej wybyaney, to wszystko żydowie na stronę . . . . ebie pusciwszy, y लेकरe sobie upominanie chrzescianskie urzędow (mies)ckie do dobrego spolnego należące, poważając, ktore nie ie . . . . dla wiadomosci wszem tak chrzescyanom iako y żydom przes podwoyskyego w rynku y w uliczach na mieszczach zwyklech obwoła- ne było, na to nicz niedbając, a prawie to sobie w smiechy y żarty wszystko puszcając, a to w nadzieję tę czyniąc, isz sami żydowie starszy Brzesczczy Saul Judicz, Mendel Uryłowicz, Jozeph Izraelowicz z inszemi mającz nad zamierzenie w prawie y w constitucyach opisano na sobie nieiaką prywatną zakupną iuridikę wszystkiech żydow y do tego arendę pożytkow starosciech, młynow, mostowe-o, grobelnego, gorzałki szynkowania przes ręce ich y tem wiodąc nad chrzesciany swoy rząd, wedla myśli y zdania swojego niezbożne ceny we wszystkim tem, cokolwiek w arendzie, w handlach y kupiach swych mają wymyslając, będącz tylko przysądzeni dekretem swiątobliwey pamięci krola Stephana ci żydowie do czwartey części pożytkow miesckiech, a nie daley, nad to wszystko tem wyczey sciskając chrzescyan y wyniozszy się wzgorę, wzięwszy stąd wielką potęgę przeciw nam chrzescyanom czysz pomienieni starszy żydowye, sędziowie, rabinowje żydowsczy y arendarze prowentow, dozwoilwszy inszem wszystkim żydom w Brzesciu mieszkającym kupczom, przekupnyom, rze-

mieslnikom, wszelakiem żydom, ktorech się między niemi namnożyło, swey woli zażywac, we dnie y w noczy, czasow niezwyklych, wszelakye handle, roboty, rzemiesta y w dni swięte uroczyste y w noczy szynki odprawować y sami ci starszy żydowie dla korzysci y pożytku swego z niemi spolnego nabycia w tem iem zapomożenie dawszy swemi własnymi pynędzmy y nakłady y różnemi napoiami, malmazją, winem y miody przy . . . .
 . . . . (gor) zalkami y piciami przywoz- nemi y inszą, temu podobną materją do (niech) należącą dobrze ich opatrzylwszy, y sami żydowie z swowoli . . . . gro- sza dosiadaiąc y onem biesiad we wszem spolnie d . . . . . gając, nie upa- truiąc nicz przysiężego niebespieczenstwa . . . . . ie nam zawsze przypadkiem swięzym inszech miast w oczu wizerun- kiem y na pamięci było y onem nierasz przypominano, aby od ognia w domiech gospodarę ostrożni byli, yle pod tem czasem bytnosci panow konfederatow, mię- dzy ktoremi ludzy swowolnych nie mało bydz może. Pogardzając oni tem wszyst- kiem dla tego, isz pod iuridiczyą zamko- wą są y do tego swą iuridykę prywatną, zakupną, mającz, zuffale się w tem nam stawając y wynosząc, a zwłaszcza isz na ten czas je-o mosć pan Wilenski, główny starosta Brzesczczy, mieszkaniec swem od tego miasta odległym bycz raczy, wszystką prawie na sie sami wzięwszy ku zniewa- żeniu praw, wolności y urzędu przysiężego napominania nizacz sobie nie mającz, temi insolentiami swemi iako się wzwysz po- mienilo dali wielką a okrutną przycyne do zguby y zginienia miasta krola je-o mci Brzesckiego y mieszczan w niem mieszkających, iako y osob duchownech y swieczkiech y zacnych slacheczkiech stanow takowem sposobem, isz roku te- rasz idącego tysiąc sescszetnego trzyna- stego, miesiąca Julla na dzien piątę te- gosz Julla piątku, prawie po piątę na szostey godzinie, w noczy, na czatem zega- rzu, czasu zasiadania biesiady, szynkow

*) Въ книгѣ верхня края листовъ отъ сырости сгни- ли и выкрошились.

odprawowania niezwykle ogniem zmoczonem z domu żyda Brzesckiego Jakuba Zabyaki z ulicze swej żydowskiej spalili miasto Brzeskie, to jest wszytek rynek dobrze ubudowany, także ulicę Kowalską aż do samej bra(my) . . . . . y bramę samą, ulicę Mikolinską y na wale wszystkie . . . . . y potem do mostu Muchawieczkie-o y łąźnie miesckie . . łąznią y poł mostu tego, dwory zacnych osob duchownych rzymskiej religiey iako y greckiej, kosciół główny fary z srebrem . . . . . (nacz) yniem, z dworem plebanskim, ze dzwony y szkołą rzymską, także czerkiew murowana świętego Nikoli opalona zwierzchu y dwor jego mczy oycza metropolitow wszytek zgorzał, dzwony, szpital, szkoła s poddanemi xiędza pro(bo)sczowemi y je-o mczy oycza metropolitowemi, z domami y majątnosciami iech, ku temu w rynku domy osob slacheczckich stanow niemało, do sądowy je-o mczy pana wojewody Mscisławskiego, woyna Brzesckiego, ratusz miescky gdzye byli w skrzynce stołowej, iako pisarz miešczy sprawę dał, protokuł spraw miesckich sądowych, wieczności y zastaw, protestacy y obdukeyi różnych osob o grunty miesckie y o różne rzeczy zapisowania zgorzał y sprawy gotowe przy niem, ekstrakty popisane, ku temu registr wybierania poborow troyga z miasta Brzesckiego, wedla uchwały seymu Warszawskiego, za rok terazniejszy tyśiączny szescsetny trzynasty, to wszytko pogorzało. A miesczan domy wszytkie rynkowe y uliczną, także w rynku kramow, kletek kupiecckich chrciescianskich w kilka rzędow do kilkadzieśiąt z różnemi y rozmaitemi kupiami, handlami, towarami y pieniędzmi gothowemi pogorzało, rozebrano y roskradziono. Rynkovech w lidzbie domow przedniech y inszech sto siedmdziesiąt z majątnosciami iech prawie w niwiecz ogniem obroczone, które potem na registre mianowane będą y szkody barzo wielke, lekko szacując na dwakroć sto tyśieczy samemu miastu uczynione, którzy pogorzeli-

czy zatem przyszedzy do wielkiego a prawie ostatne-o upadu w chudobach swech, także postr(adali) wszytkiego obescia domowego, pieniędzy gotowech, złoła, sre(bra) . . . . . szathy, zastaw różnych ludzy, statkow rozmaitech, ceny, mi(edzi) . . . . . napoiow rozmaitech, tak za pieniądze gotowe. . . . . sy y nawyszynk do czasu pewnego zapłaty nabranech, m(ałmazeyey), wina, miodow beczkami przasnych y syczonech w sklepach y piwniczach, piw Węgrowskiech przywoznych, Garwolinskiech y prostech niemało s piwniczami pogorzało, teras sami niedźnę po cudznych kątach y po uliczach z dziatkami swemi iako iedni czygani tułamy się, skąd niewierny narod poganski żydowski uciechy nad nami chrciesciany y y uragania zażywaią. A osobliwie kromia osob miesczkich, domow slacheczckich y poddanych ich w liczbie, które osobliwie na registre y skody swe mianować czaszu prawa będą, gdysz tak gwałtownemu ogniewi żaden odpor dać się nie mógł za przyczyną samych tych żydow, którzy ani się poczuć y postrzec w tym, ani wrzod zaraz przysłemu niebezpieczestwu zabiegać y czaszu tego przypadku żadna obroną bydz nie chcieli. W czym wszytkiem onym samym żydom starszemu y wszytkiemu zborowi ich żydowskiemu miasta Brzesckie-o wine daiemy w tych skodach naszych od ognia miastu y miesczanom stałych s przyczyny nieopatrzności, nierządu y niepilności w ulicze ich żydowskiej, a wzgardy napominania urzędowego y obwołania publice. A czo więtsza, iż z ulicze y domu ich żydowskiego tego ognia na to miescze kroła iego mci y domy pogorzałe wypadłe to spaleni y požoga udziałana, które to domy y majątnosci ich pogorzałe na osobliwym registre spisane, oswiadczone y czaszu prawa pokazane będą. I to przytym opowiadamy na tych że żydow starszych y wszytkich, isz oni zaraz skoro po tei požodze y spaleni miastu skoro dzień targowy piątek nastąpił, tedy in instanti

wszystkie targi, handle, kupie, przedaże ludzi . . . . . y kupieczkich y swych żydowskich, co by sie miało na rynekow . . . . . u mieszczan odprawować, oni to wszystko na rynek swoi ż(ydowski) przed bożnicę swą żydowską y na płacze szwe żydowskie ob . . . . . nie y łakomie sami sobie pożytki wszystkie y targowe przy . . . . . asto nam chreszczianom te pożytki y targowe należące odieśli zażywania, prawom y wolnosciam naszym na to należącym w tym wielcze ubliżyli, ku krzywdzie y skodzie niemależy miasta y nas poddanych krola je-o mci. A iako przed tym o pierwsze požogi y o skody, tak y teraz nie mogąc s tymi żydami nigdzie yindziei, gdysz pod iurisditią zamkową z niemi trudna rosprawa, za praktyczkami ich slusznemi, iako z arendą prowentow zamkowych y iuriditia prywatna zakupną majączymi. w tak wielkich doleglosciach y skodach swych terazniejszych sprawiedliwosci sobie dowodzić, w czym mci iako o skody y w dobrach kro. je-o mci poddanem je-o kr. mci rozdzielani, referuiąc się na własny rozsadek krola je-o mci pana naszego mciwe-o, nicz w tym nie ubliżając iurisditię je-o mci pana starosciney w inszych rzeczach y sprawach z osob żydowskich należacei, prosieśmy ubodzy pogorzeczcy, burmistrze, raicze, mieszczenie Brzeszczy, aby ta protestatia, załoba y opowiadanie nasze na urządzie kro. je-o mci blizsem starostwa Mielniczkie-o przyjęto y zapiszono było. A isz się ta protestatia nasza tu do urzędu donosi y nie zaraz po tym uczynku, tedy przyczyna tego, iż ci żydowie iako poddani y arendarze zamkowi mają po sobie ku obronie urząd tenże zamkowy; a druga, iż za tak wielkim gwałtownym pożarem ognia, który ledwie przesz kilka dni potym w miescie y rozruchy onego utolic sie mogli, teras ledwie do siebie przysedzcy chcząc napotym z onemi o the skody nasze požoga z przyczyny ich zadzialani prawnie czynić, wszystkie y każdy zosobna u k . . . . . uszkodzony wedla

prawa onych dowodzić na urządzie w. m. grodzkiem . . . . . ym protestuiemy się y prosieśmy, aby do act urzędowych zapisza . . . . . nasze-o mciwego pana sludzy nainizsi burmistrze (raicze y mieszcza) nie miasta kro. je-o mci Brzeszczkie-o Grzegorz Piotrowicz B(urmistrz Brz)esczki manu propria. Stanisław Kurzelewski raicza miasta Brzeszczkiego ręką swą. Wasili Haciuka raicza ręką swą. Hrehory Omelanowicz raicza ręką swą. Гурян Федорович рауца. Томаш Wisniewski.

Изъ актовъ книги Мельническаго городского суда № 10934, л. 205 206 об.

№ 149—1614 г. Февраля 24 дня.

Объявление вознаго объ убыткахъ отъ пожара, понесенныхъ священникомъ Мельницкой Пречистенской церкви, о. Иеронимомъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimale proxima anno Domini 1614.

Poponis Mielnicensis relatio ministerialis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis Regni providus Stanislaus Michałkowicz, autenticus et iuratus, officio praesenti notus, cum nobilibus Valentino Biernackkj et Mathia Trembiczki secum personaliter comparentibus et ad omnia infrascripta ultronee sibi attestantibus. coram eodem officio praesenti in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse cum praefatis nobilibus evidentius testimonii causae sibi adiunctis, sabbato post dominicam Invocavit Quadragesimale proxime praeterito, ex obductione religiosi Hieronimi poponis ecclesiae ritus graeci dictae Przechiskie in oppido Mielnik existentis, horreum praefati poponis cum omnibus frumen-

tis ac camponaria ab igne conflagrata tum et ecclesiam praefatam Ruthenicam dictam Przeczysta ab anno defectatam vidit et debite conspexit. Super quod eam suam relationem praefatus ministerialis fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1612—1618 г. № 10934, л. 422.

№ 150—1818 г. Августа 1 дня.

Ограничение им. Бѣлавичъ, съ данными о Св. Георгіевской Бѣлавичской церкви. и церкви Пятницкой въ м. Пескахъ.

Akt ekstraktu ziem. ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum attinentijs J. W. J. P. Oskierce, generał majorowi woysk W. X. Litt. służącego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Augusta dwudziestego siodmego dnia.

Na urzędzie J. kr. msci grodzkim Wołkow. et coram actis ejusdem officii stanowszy personaliter I. pan Jan Siekierz Siemienowicz, regent grodzki xwa Zingo, ekstrakt ziemski ptu Wołkow. ograniczenia na majątność Białawice cum omnibus attinentijs, w powiecie Wołkow, sytuowaną. J. W. I. P. Ludwikowi Oskierce, generał—majorowi woysk W. X. Litt. służącego, po rusku pisanego, ad acta podał, którego tenor sequitur talis.

Wypis z knich wieczystych ziemskich powetu Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza szesot dwadcat treteho, meseca Julia osmoho dnia. Na rokach sudowych ziemskich o Swetoy Troycy Swiate Rymskom prypatych y sudownie w Wołkowysku otprawowanych, pered nami Prokopom Dolskim sudieju, Bohdanom Masalskim podsudkom y Szymanom Horodelskim pisarom, wradnikami sudowymi ziemskimi powietu Wołkowyskoho, stawszy słuha ieho miłosty kniazia Michayła

Dolskoho, kasztelana Berestenskoho, pan Mateusz Mozyrka ses wydymus grodzki Wołkow. perenesł y wpisaty dał, kotory słowo ot słowa wpisuiuczy tak się w sobi maiet. Wydymus z knich grodzkich wradu hospodarskoho starostwa Wołkowyskoho. Leta ot narożenia Syna Bożoho tysiacza piatsot dewetdesiat dewiatoho, meseca Dekabra dwadcat perwoho dnia. Na wrade ieho korolewskoy miłosty grodzkom Wołkowyskom, starostwa iasnie welmożnoho ieho miłosty pana Krysztoffa Monwida na Dorohostaiach, marszałka naywyższoho wielikoho kniazstwa Litowskoho, starosty Wołkowyskoho y Mstybowskoho, derżawcy Szereszewskoho y Wielunskoho, peredomnoiu Wacławom Żardeckim, podstarostym Wołkowyskim y u knich grodzkich stawszy oczewisto woznyie powetu Wołkowyskoho Peter Stanisławowicz Iskułd, a Paweł Stanisławowicz Stryha y pry nich stonrona szlachty Andrey y Paweł Tyninowie, wsi zhodnie podali y przyznali kwit ku zapisaniiu do knich grodzkich Wołkow. soznania swoieho w sprawie niżey menenoy, kotoryi z peczatmi ich tak sie w sobi maiet:

Ja Peter Stanisławowicz Jaskułd, a ia Paweł Stanisławowicz Stryha, woznyie powetu Wołkow, a my Andrey y Paweł Tyninowie, ziemianie hospodarskie powetu Wołkowyskoho, na tot czas stonronoiu pry woznyich buduczynie, soznawaiem tym naszym kwitom, iż w roku teperesznim tysiacza piatsot dewietdesiat dewiatoho, meseca Dekabra czotyrdcatoho dnia, uradnik jasnie wielmożnoho ieho miłosty pana Andreja Leszczynskoho z Leszna, wojewody Berestkoho Kuiawskoho Belawicki, pan Frydryk Turski za rozkazaniem y listom otworystym o podanie Belawicz do neho, pana Turskoho, ot ieho miłosty pana wojewody Bereskoho Kuiawskoho pisanym imienie Belawiczy zo wsim budowaniem dwornym y humennym y dworec z oboroioi, zboże y było wszelakoie wyprowadwszy, niszczym to, szczo tolko pasnoiu dwornuiiu żytom zasieienoiu, do toho boia-

re zo wsimi ich gruntami y zo wszelakimi ich powinnościami y cerkow pry dwore Belawiczach założenia swietoho Juria y z zemlami, nadanieniu y wszelakimi dochodami cerkownymi, ohorodniki dwornie mesteczko Peski z cerkowiui pry mesteczku założenia Piatenki Swiatoie, zo wsimi zemlami y dochodami cerkownymi y z zamkom starym opałym pry mesteczku Peskach, zo wsimi selmi, ich powinnościami, także y z puszczoiu do toho dwora Belawicz y mesteczka Pesok należaczoju, z ozierni, z stawy, z młyny, z sażawkami, z rekami, z rzekkami, reczyszczami y kryniami, z berehami, z łowieniem ryb, z senożatmi, z bołotami y wypustami, z łowieniem zwiera y ptastwa wszelakoho y z hony bobrowymi, zhoła na ieho miłosty pana woiewodu Bereskocho Kuiuawskocho y ni nakoho innoho niczoho nie zastawuiuczy y nie wymuiuczy, iako sie sama w sobi ot mała do welika w szynokostiach swoych przed tym meło y teper malet, tak, iakoby menowanoie nie menowanomu, a nie menowanoie menowanomu niczoho nie wymowało y ni na żadnoy pereszkode nie było, wse ohołom ieho miłosty panu podstolemu pustit, popustit, w moc y w derżanie do spokoynoho używania, zobrawszy woytow, tiwunow, meszczan, lesniczych, osoczniwow y mužow starych swedomych, ludey dobrych, wery hodnych, z kotorymi położenie hranic toho imenia Belawicz y Pesok znaczynie, a pewnyie okazawszy, w takowych hranicach niżej opisaných zawel y podał zastawnym obycaiem w summie penazy w listech zastawnych pomenených, a menowite to iest pozczawszy ot hranicy gruntow borowiznych ieho miłosty pana Andreia Jundyła, marszałka powetu Wołkowyskoho, ot uroczyszczu pewnoho, ot potoku, werch rzeczki Swisłoczki y wziawszy z wschodu słońca, iduczy na połuden, taia rzeczka Swisłoczka hraniczit po prawey storonie rzeczki Swisłoczki grunt Belawicki koncami przysli wołoki seła Turowlanskoho aż do hostynca, kotory idet z Piesok de Wołkowska,

hdesia staczaiut wołoki Turowlanskie z wołokami mestkimi Pieskowskimi y idut kray hostynca wyż menenoho y perechodet czerez reczku Swisłoczku, a z hostynca idet hranica wprawo aż do rzeczki Strubnicy zakłami y czerez reczku Strubnicu po grunty koniec włok seła Miżowskoho, hde stoit sosenka z podtesanym holiem, a za toieiu wseiu hranicoiu po lewoy storonie tak wyżej iako y niżej na obie storonie, po różnych mestcach niwami meży ziemiany hospodarskimi Strubnickimi leżynt grunt folwarku, kotorocho derżał nieboszczyk Dmuchowski, do Belawicz przysłuchaiuczy y należaczy; kotoryie to grunty zarowno z imieniem Belawickim ieho miłosty panu podstolemu pan Turski podał y zawel. A ot toie wyż reczonoie sosonki polem znowo do rzeczki y czerez reczku Strubnicu y czerez dorohu, kotoraia idet ot karczmy Strubnickoie do seła Miżowa y wpadaiet hranica steżkami meży chorosty aż do dorożki polnoie, a z dorożki idet kolenom na ukos wlewo na senożat popowskuii Belawickuii, prozwanuii Chmelina, a z senożaty Chmeliny czerez reczku Miżowku po senożaty Miżowce do haiu olchowoho Dowgirdowskoho, a po kray haiu czerez dorohu, kotoraia idet z różnych meste do dworu Belawickoho, mezoju staroio do gruntow oromych Miżowskich morgow paszni dwornie Belawickoie, a ot paszni dwornie zakłami aż do gruntow morgow ohorodnikow Belawickich nazwanoho pola Dylewszczyny, a z Dylewszczyny idet hranica czerez łuh, a ot tuha zakłami y kolenami idet do potoku nazwanioe rzeczki Orlewki, a ot rzeczki Orlewki udałsie steszka kolenom w lewoiu storonu po kray gruntu pana Komaiewskoho, tamże daley udałsie steszka, kotoraia graniczyt y poszła wprawo gruntom nazwanym Orlewo y przyszła do kopca staroho, do uroczyszczu Miliwody, ot toho kopca wlewo po kray gruntu pana Komaiewskoho y idet czerez dorohu, kotoroio iezdiat do Płiszczy z Piesok y idet pietoio po kray gruntow su-

meżnych pana Komaiewskoho y kniazia Jesifa Hlinskoho y inszych, a wpieraiet do reczki Pliszczy, a z Pliszczy wyszło wlewo mimo grunt pana Ordynow, ktoroho derżyt ot pana Komaiewskoho y idet aż do pola nazywaiemoho Kopina, a ot Kopina idet prosto do hostynca, który idet z Wołkowyska do Piesok uhlom, ot toho hostynca uđalasię hranica w prawo aż do leska, a ot leska do luźka, nazwanoho Woniaczoie wody, a z Woniaczoie wody do pola nazwanoho Hur, a z Hur do Barszczowa pola, tamże wzo prostro meża idet, hraniczeczy czerez dorohu, kotoraię idet z Moczulnoie do Koledicz y pryfieraiet do gruntu ieho miłosty pana Mikolaia Karpia, podkomoroho Wołkowyskoho y nieboszczyka pana podskarbieho Nowosielskich, hdesie roschodiat grunty boiar Białawickich z gruntami sęła Beławickoho, nazwanoho Koledicz y prychodiat koncami do gruntu ieho miłosty pana Karpiewoho y nieboszczyka pana podskarbieho wyż reczonych Nowosielskich, potul poczawszy aż ot reczki Swisłoczki iduczy na południe wsie po lewoy stronie grunty Strubnickiie ieho niłosty pana Komaiewskoho y inszoie różnoie szlachty koło Strubnicy mieszkaiuczych, a po prawoy stronie grunty Beławickiie; tamże znowu poczawszy ot prystia y poczatia gruntow Nowosielskich idet hranickoju do kopcow dwuch starych po kray gruntow Nowosielskich, ot ostatocznoho kopca welmi uđalosię wlewo, w grunt Nowosielski wpieraiet w uroczysszo przywaiemoie pole Dubrowia, a ot uroczyssza Dubrowa poszła prosto meżoju znacznoiu, hraniczeczy do boru Beławickoho, nazwanoho Chrominoho Boru, a wiechawszy w bor prosto hranicoiu czerez hostyniec, który idet z Rosi do Beławicz, wyiechawszy z boru prosto aż do kopca narożnoho, od ktoroho hranica dorożkoju wlewo uđalasię do sęła Wołpenskoho, nazwanoho Prystradowicz, ktoroju dorożkoju, mało szto iechawszy, dorożka znowu daley proszła wlewo, a hranica znacznaia

z toie dorożki poszła wprawo, na kotorey y kopcy sūt znacznyie, potul iduczy na zachod słońca grunty y bory po lewoy stronie Nowosielskiie ieho miłosty pana podskarbieho, a po prawoy stronie bory y grunty Beławickiie. Tutże na nowoie poczawszy ot skonczenię gruntow Nowosielskich hranica delit grunt Beławicki z gruntom sęła ieho korolewskoy miłosty wołosty Wołpenskoie sęła, nazwanoho Michalow, w ktoroju to hranicu wpieraiet koney wołok sęła Beławickoho za Żarudawia, a z toie hranicy wprawo poszła meża z kopcami znacznymi y starymi y wpieraiet w Berczowo bołoto do kopcow starych znacznych, a ot tych kopcow wlewo poszła hranica znowu kopcami starymi dosit znacznymi aż do reczki Pliszczy, kotoraię reczka Pliszca delit grunt, to iest z reczkoju Pliszczoiu po lewoy stronie grunty sęła Wołpenskoho, nazwanoho Michalow aż do boru Wołpienskoho, a po prawoy stronie grunt sęła Beławiczskoho, nazwanoho Zielwiany, y z reczki Pliszczy poszła hranica wprawo mimo bor Wołpienski na kopcy staryie znacznyie y woszła aż w reku Niemon, a Niemoin, uwerch wody iduczy, woszła hranica w reczku Zelwu, a reczkoju Zelwoiu niebliżu iduczy uwerch wody y pereszedszy czerez reczku Zelwu, przyszedszy do troch dubow welikich, meży kotorymi dubami na wypustach sęła Zielwianskoho kopiec stary znacznie osypany, od ktoroho kopca idet hranica prosto czerez tyie wypusty Zielwianskiie na bor, nazywaiemy La, dodo dorohi staroie ku horce, na kotoroj horce kopiec ot ktoroho kopca idet stena prosto czerez tot bor kopcami znacznymi starymi ohraniczona y natesy sūt staryie na sosnach, a minuwszy ot reki Zelwy kopcy czotyry, znowu pospołu na hranicy kopcy dwa, ot tych dwuch kopcow idet hranica prosto czerez totże bor do dorohi, kotoraię idet z Piesok do Mostow, na toy hranicy, niźli prydie do toie dorohi, kopcow usypanych dwacat y odyn, a pryiechawszy do toie dorohi, kotoraię idet z Piesok do Mostow,

od piaty pospołu kopcow try, za kotorymi to wsimi kopcami, poczawszy ot reki Żelwy aż do piaty dorohi, po lewoy storonie bor ieho korolewskiej miłosty Mostowski, a po prawoy storonie bor Belawicki; tam że niepodaleko ot toie piaty podle dorohi po prawoy ruce, iduczy z Mostow do Piesok, kopiec pierwszy, potom iduczy tamże ku Peskom po lewoy storonie odyn po druhim kopcow try, a potom kopec odyn po prawoy storonie dorohi ku Peskom że ieduczy; ot toie dorohi pry wołokach Pieskowskich kopec odyn, a druhii niepodaleko narożny, od ktoroho kopca narożnoho u hostynca Wilenskoho, kotory idet czerez Mosty do Pesok, protywkto sobie kopcy dwa obapoł dorohi; tamże ot tych dwuch kopcow, kotoryie sut pry hostyncu u dorohi Wilenskoie, na toy hranicy, ktoroia idet ku obrubu boru pana Komaiewskoho, kopcow trycat dwa, na hore kopec odyn nowousypany od gruntow pana Komaiewskoho, hde ustawaieł hranica Mostowskaia, a poczynaiełsja hranica z borom pana Komaiewskoho, nazwanym Obrubom; tam na toy stenie z panom Komaiewskim niet kopcow, odno hranica staraia znacnaia idet prosto do pola, nazwanoho Draniny, tak też y ot obrubu, hde sie poczynaieł pole Draniny, hranica stenoiu prosto idet do hostynca, kotory idet z Mostow do Stönima, do piety pola, nazwanoho Lipniku; w tom polu Draninie po lewoy storonie grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y nieboszczyka Woropaia, a ot toie piety Draniny poczynaiełsja hranica od dorohi, ktoroia idet z Mostow do Dereczyna na choyku Komlatniu, ktoroia choyka stoił na hranicy, ot toie choyki idet do piety y gruntow Dereczynskich; w tom polu Lipnikach z hranicoiu po lewoy storonie, iduczy ku Dereczynu, grunty pana Komaiewskoho, pana Szunka y Woropaia, meży kotorymi gruntami po rożnych mestcach niwkami leżył grunt, nazwamy Panaowski, ku imieniu Bielawickomu należačy, kotory to grunt pan Turski z imieniem Bielawickim ieho miłosty panu pod-

stolemu zawel y podał; a ot pety gruntow Dereczynskich idet meżoiu staroiu czerez pole, nazwanoie Zurydowo y czerez chworostry berezowyie lesa, rożnoho derewa, hde stoił ilmina derewo z znakami oszczepami naporotymi y z natesami naroslymi, hraniczeczy ot rożnych uczastnikow rożnych panow Dereczynskich, z lesy Belawickimi idet do bołota, nazwanoho Dubowca, kolo rzeczki Zurydowki; na toyże hranicy na bołote Dnbowcu stoił olcha, na kotorey olsie sut znaki starbye porotyie naksztalt kryżow od oszczepow y natesy naroslyie, a ot toho znaku olchowoho idet hranica z Dereczyncy czerez les y bołoto, nazywaiełmoie Ostrowki, na ktorom bołote Ostrowkach y na hranicy staroy iest znak stary narosły oszczepami naporoty, pod werch na derewie welikom osowom, a iduczy ot toho bołota Ostrowki toiuż hranicoiu staroiu do uroczyszczu, prozywaiemoho Żerstwianika, czerez les y bołoto, na ktorom uroczyszczu Żerstwianiku sut znaki starbye na troch derewach, na berezynie, olszynie y na osinie naroslyie oszczepami poporotyie; a ot toho uroczyszczu Żerstwianika hranica iest znacnaia czerez les y bołoto, nazwanoie Berezyny, idet hraniczeczy z ieho miłostju panom Andrejom Jundyłom, marszałkom Wołkowyskim; na toyże hranicy staroy y na bołote Berezynach sut znaki starbye na dwoch berezach natesy siekierami narubanyie, zdawna naroslyie, y wychodiačy hranicoiu toiuż staroiu znacnoiu z bołota Berezyny wpadaieł hranica także znacnaia staraia, hraniczeczy z panom marszałkom aż do uroczyszczu y lesow, nazywaiemych Hrebieniew, hde sie po lewoy ruce nayduieł Hrudok podobowaty naksztalt hrebli, tamże idet hranica potomuż staraia znacnaia, ot onoho Hrudka, deleczy lesy y senozaly bołotnyie z panom marszałkom—po lewoy storonie hranica les pana marszałkow, prozywaiemy Hrebieniew, a po prawoy storonie hraniczeczy les Belawicki, prozywaiemy Olchowec y idet taia hranica aż do skonczenia toho lesa Olchowca y Hrebieniew na se-

zożat bolotniuiu kolenom w prawuiu storonu do dorozki, ktoroiu poddanyie Belawickiie iezdiat do lesow y do senożaty zimoiu, a ot toie senożaty y ot kolena pomenenoho poczynaiesie les Kruszynno y idet na ukos czerez senożat zarosluii w prawuiu storonu, hranica staraia znacznaiia do rzeczki Kruszyny, ktoraiia rzeczka Kruszyna idet hraniczeczy z panom marszałkom mestcy roznoho derewa lesy, bory, a mestcy po kray lesu senożatni pry gruntach oromych, do Beioiewicz prynależaczyni y wpadaieť w reku Zelwu, tamże iduczy rekoiu Zelwoiu po wode uniz y czerez reku Zelwu pereszedszy po druhoj storonie, prychodit y w rzeczku Zelwu wpadaieť potoczek, nazwany rzeczka Studenec, ktoraiia rzeczka Studenec uwerch iduczy hraniczyt z grunty pana marszałkowymi dworca ieho miłosty nazwanoho Pacowlanskoho z grunty Bielawickimi sęła Turowlan y idet czerez dorohu, ktoraiia doroha beżyť ot Piesok do roznych meste y sęł y idet taia rzeczka Studenec aż do haiu Bełowickoho sęła Turowlanskoho, przywaiemoho Jelinki, hde sie poczynaieť tot Studenec, a ot toho haiu pomenenoho y ot Studenca idet staraia pewnaiia y znacznaiia hranica, deleczy od gruntow Pacowlanskich, kotoryie leżat po lewoj storonie hranicy y idet zajmuiucz trochu na ukos w lewoiu storonu Chwaiewskoho lesu y z lesu wychodit aż do hostynca, kotory idet z Piesok do Rohoznicy, hde hostyncom trohu wzwyż iechawszy ku Rohoznicy, poczynaieť sie hranica z hostynca rownym y idet odnym, druhim y tretim mestcom kolenom na ukos w lewoiu storonu y przszedszy toieiu meżoiu, ktoraiia idet tretym kolenom do meży blisko tohoż hostynca, z Piesok do Rohoznicy iduczoho, hde sie poczynaieť meża, ktoroiu pereiezd dorozka znat bywała y idet aż werch Swisłoczki rzeczki, ot ktoroho miestca poczęłasie hranica toho imienia Beławickoho opisowat; tamże idut po lewoj storonie grunty pana marszałkowy folwarku ieho miłosty wyż meuenoho do Pacowlan prynależaczyie,

a po prawoy ruce grunty Bełowickiie aż do werchu rzeczki Swisłoczki, hde sie hranica skonczyla. O czom szyrey dwor Belawiczy, mesteczko Pieski, cerkwi, zamok, sęła zo wsini ich powinnościami y ohraniczeniem toho wsieho imienia Beławickoho na inwentaru ot pana Turskoho za pieczatiu y z podpisom ruki ieho y z peczatni naszymi zapieczatowanym ieho miłosty panu podstolemu danom opisano y dołożono iest, ktoroho to podawania czerez pana Turskoho Beławicz y Piesok z zawożeniem y okazaniem okolo wsieho toho imienia Beławicz pewnych starodawnych y znacznych hranic, opisawszy ich dostatoecznie wodluch swiedomia naszoho podawania pana Turskoho, daliesno ses nasz kwit ieho miłosty panu podstolemu welikoho kniazstwa Litowskoho ku zapisaniu do knich grodzkich Wołkowyskich z naszymi pieczatni. Pisan w Beławiczach roku, meseca y dnia wyż menenoho. U toho kwitu pieczatey prytyśnonych czotyry. Kotoroieź toie oczewistoiie soznanie woznych y szlachty zwyż menenych do knich grodzkich Wołkowyskich iest zapisano, a po zapisaniu y ses widymus w roku teperesznyu tysiacza szescesot szescnadcatom, meseca Auhusta perwoho dnia za derżawy starostwa Wołkowyskoho wielmożnoho pana, ieho miłosty pana Andreia Woiny, krayczoho welikoho kniazstwa Litowskoho y za nas wradnikow grodzkich od ieho miłosty buducznych, pod pieczatiu moieiu mene Juria Mossalskoho podstarosteho y z podpisem ruki mene Alexandra Snarskoho pisara storonie potrebiuczoy iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U toho widymusu peccat prytsniiena odna, a podpis ruki pisarskoie tymi slowy: Alexander Snarski pisar. Kotory to widymus grodzki Wołkowyski z wseiu reczoiu w nem opisanoiu za potrebowaniem slubi ieho miłosty pana Beresteyskoho do knich ziemskich Wołkowyskich słowa do słowa iest wpisan, z kotorych y ses wypis w roku teperesznyu tysiacza szescesot dwacat tretim meseca Awhusta dwacatoho dnia wzo

po zoystiu z toho swita pana pisara, kolehi naszoho, pod naszymi pieczatmi y z podpisami ruk naszych wielmożnomu ieho milosty kniazia Michajłu Dolskomu, kasztelanu Berestenskomu iest wydan. Pisan w Wołkowysku. U tego ekstraktu przy dwuch pieczęciach podpisy WW. I. PP. urzędnikow ziemskich Wołkowyskich temi słowy. Po smerty pana pisara Prokop Dolski sudia ziemski Wołkowyski. Po smerty pana pisara Bohdan Massalski podsudek Wołkowyski. Ktory to ekstrakt za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg Wołkowyskich grodzkich przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Волковыскаго градскаго суда за 1777 годъ, № 10680 л. 1341—1346.

№ 151—1621 г. Сентября 8 дня.

Духовное завѣщаніе землянки Настасьи, урожденной Жабо, жены Шимона Григорьевича Мерскаго, съ данными о. цернви въ им. Мерахъ.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцать пятого дня.

На рокох земских водлуг порадку статутового на завтрее по Светой Троицы святе римском прыпалых и судовне отправоат зачатых, перед нами Яном Самсоном Подбереским судею, Даннелем Туром подсудком, а Яном Костялковским писаром—врадниками грескими земскими Браславскими, постановившысе очевисто пан Александр Мирский покладал самый орыгинал тестамент небожчыцы пней Мирской, мажки своей, а пры нем и выпнс з него кгородскій Браславский и, переносечы его водлуг права, просил абы бы до книг земских Браславских уписан, который уписуючы слово от слова так се в себе маеть.

Выпис с книг справ кгородских замку грского Браславского.

Лета Божего нароженя тисеча шестсот двадцат второго, мца мая двадцат второго дня. На враде грском кгородском Браславском, передо мною Яном Шостаковским, подстаростим Браславским, будучым от велможного пна его млсти пна Януша Скумина Тышкевича воеводы Метиславского, старосты Браславского Юрборского и Нововолского, постановившысе очевисто землянин грский повету Браславского его млсть пан Александр Шыманович Мерский, тестамент землянки грской тогож повету Браславского, ей млсти пней Настасьи Жабянки Шымановое Мерское, на враде оповядал и покладал, а покладаючы просил, абы тот тестамент водлуг науки права посполптого до книг кгородских Браславских был актыкован, который тот тестамент я врад огледавшы и прочытавшы, видечы быт реч слупшную, велел есми до книг уписат, который уписуючы в книги слово в слово так се в себе мает.

Во имя Отца и Сына и Светого Духа, Бога в Троицы Едынего, стан се ку выпелненю всех речей нижей тут описаныхъ. Амин. Я Настасья Жабянка Шымановая Мерская, землянка грская повету Браславского, вызнаваю и явно чиню сим тестатентом моим остатнее воли моее всим в обец и кождому з особна, нынешним и на потом будучым, кому бы того была потреба ведати, иж вжо будучы есми на сес час в легох подошлых, старых, в которых кождый чоловек отмену здоровья маючы, а близкий смерти будучы, которая ест найпевнейшою на свете речю, а не певною зас коли ее година прийде. протож в тых вжо подошлых летех што раз на утлое здорове мое погледаючы перенесеня з сего света нендзного до отпочыненя вечного выгледаючы и будучы на сес час пры доброй памяти и розуме целом, не з жадное намовы, толко по своей доброй воли, не з прымусу, але хотечы мет, абы по смер-

ти моей межы детками моими, учтивее в стане светом малженском з небощыком малжонком моим пном Шыманом Грыгоревичом Мерским спложными, жадная розница, затыги, неснаски, по-сварки и зайсте по смерти моей не ур-сло, росправуючы дом и всю маетность мою, так все сим тестаментом остатнее воли моей вечно и непорушно на вси потомные часы мсти хочу. Наперод кгда вжо мене Пан Бог з прейзрения своего з сего мизерного света на там-том до хвалы своей светое поволать будеть рачыл, тогда душу мою поручаю самому тому Пну Всемогущому в Трой-цы Едыному Бгу, маючы надею и буду-чы певна, иж он, яко Пан милосерный, не помнечы многих злости и неправости моих, прыймет ее в почет выбралых своих, а тело мое грешное отдаю земли, с которое вышло. Маюць сынове мои Ми-колай, Александер и Федор Шыманови-чы Мерские, албо один, который бы од-но колвек на тот час пры смерти моей был дома, ознаймившы о том их млстям пном приятелем, крвным, повинным сво-им также и другой братьи своей и се-страм своим, а деткам моим, а если пры-будуть, албо и не будут, с теми, которые се згромадять, без проволоки поховати тело мое в церкви зложенья нового над озером, в ымену Мерах, в повесте Бра-славском лежачом. А што се пры том до-тычь маетности мое, которая одно колвек мне водлуг листов записов и те-стаменту небощыка пна Шымана Мер-ского, малжонка моего, належало, тогда сим тестаментом остатнее воли моей так меть хочу и вечно распоражою. Наперод што се дотычь сумы пнзей осмисот коп грошей литовских, которую небо-щык пан Шыман Мерски, малжонк мой, беручы мене за себе в стан светы мал-женски на части своей имени Мер, в по-вете Браславском лежачо, так же и на другом местцу, на части своей имени Любавицкого, в повесте Оршанском лежачо-го мне был описал, тогда я тую всю

суму пнзей ему, пну малжонку своему даровала есми и вечно з нее вырекла и всю тую справу, мне на тую суму пнзей належачую, скасовала есми и пнвеч обернула и тепер ес сим тестаментом моим, если бы якая нота того там права зоставала, касую и в нивеч оборочою, а напротив того мне взглядом милости он малжонк мой пры дожывотю на том же имену Мерах на части своей внес и описал двесте коп грошей литовских; ку тому вси речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, шаты, цыну, медзь и увес спрат домовый, кони езд-ные и робочые, стадо, свирепы, быдло ве-ликое и малое, збоже у клетях зсыпаное молочоное и у гумне в стыртах зложон-ное, на поли засееное и вси речы от ма-ла до велика, яким колвек способом на-званые, протож маючы и то все водлуг воли опису небощыка пна малжонка моего в волном шафунку своем, кому хотя записати, а дознавши по детках моих меновите по сынах своих Николаю, Александру и Федору Шымановичах Мерских великое милости и услугованя, не з жадного прымусу ани намовы, тол-ко по своей доброй воли в нагороду тое милости их и услугованя все то им трем от мала до велика, так тую звыш поме-неную суму двесте коп грошей литов-ских, мне от небощыка пна малжонка моего на части имени Мер описаную, яко и все речы рухомые, то ест грошы готовые, золото, серебро, цын, медзь, кони ездные и робочые, збоже вшелякое молочоное и немолчочное, засееное и зложоное, все огулом от мала до веля, так мое властное и што до охендства белоголовского належыт, яко и все, што одно колвек мне водлуг тестаменту опи-су небощыка малжонка моего належало, то все то тым трем сыном моим Нико-лаю, Александру и Федору Шыманови-чом Мерским в ровны дел на ровные части на вечные часы записую, волно им тым всем шафовати будеть водлуг воли их, отдалившы от того всего дочки

мои, а сестры их рожоные, меновите Ганну и Зофию Шымановен Мерских и иных всих кровных, близких, повинных моих, кгдаж се тым обудвум дочкам моим, а сестрам их водлуг тестаменту небощыка малжонка моего во всем, то ест в посагу ровно так Ганис, яко и Зофии и в выправе их досыть стало, и ещом я болшей над волю небощыка малжонка моего и над тестамент его прыспособившы, выдаючы их замуж в посагу и в выправе досыть им сама за все про все учынила, которые вжо жадное речы ани спадков нияких у братьи своей у тых сынов моих домагатисе ани упоминати не мають и не будут мочы; так же што се дотычеть части именья Пашкова, лежачого в повете Оршанском и до того вжо тыеж дочки мое жадного прыступу мети не мають и трудности жадное той брати своей, а сыном моим задават не будут мочы, а то для того, иж маючы я на добром баченью роспораженье тестаментом небощыка малжонка моего и маючы печу о детках моих так о сынех, яко и о дочках, тогда есми так старала се, яко бым не продаючы части Пашкова, в цале ее сыном своим зоставившы и дочки свое звыш помененые добрым посагом и выправою водлуг тестаменту и воли небощыка отца их, а малжонка моего опатрыла, котрым то и большъ над волю небощыковскую дала есми и вжо они о то все и о тую часть Пашкова вечно молчати мають. Што се теж дотычеть сумы пизей двух сот коп грошей литовских. винных мне на лист облик от его млсти князя Окгинского Грыгоря и малжонки его млсти ншой Вяры Якушевской, тогда и тую всю суму пизей двесте коп грошей всю сполна тым же то трем сыном моим звыш помененым на вечность записую, отдаляючы ее от тых двух Ганны и Зофии дочок моих, которую то суму на року прыпалом его мльть пан Лукаш Мерский, девер мой, у которого в схованью и тот лист облик до себе до схованья

одобравшы, тым то сыном моим маеть ее отобравшы сполна отдати, с которое то сумы пизей з его млстю тыеж то сынове мое пры погребеню тела моего мають до церкви дати, албо што до нее на паметку справить, ново заложное в именью Мерах, где тело мое ховать будуть, десеть коп грошей литовских. Пры которомъ справованью сего тестаменту остатнес воли мое, иж есми не могла зуполного водлуг права ураду земского, або кгородского мети, про тож ужыла есми в домъ мой до именья Мер, в повете Браславском лежачого, его мльть пна Кгабрыеля Рыла, судю кгородского Браславскаго, а пры его милости яко враннику кгородском их млсти пна Лукаша Мерского, а пна Александра Путята и пна Яна Шостаковского, земайн господарских повету Браславского и сама есми власною рукою моею пры печати моей сес тестаментъ остатнюю волю мою под писала, а пры подписе и пры печати моей их милость вышей помененые за устною а очевистою прозбою моею теж руками своими подписавшы и печати свои прыложили. Писан на Мерах, лета Божего нароженья тисеча шестьсот двадцать первого, мсца Сеньгебра осмого дня. У того тестаменту остатнее воли небощыцы ее милости панее Настазыи Борысовны Жабянки Шымановое Мерское печати прытисненых пять, а подписе рук подписано тыми словы: *Nastazyja Żabianka Szymanowa Mirska ręką swą. Będąc przy sprawowaniu tego testamentu iako urzędnik grodzki Gabryel Ryło sędzia grodzki Braślowski ręką własną.* Очевиство прошоны печатар до того тестаменту печать прыложил и рукою власною подписал Лукаш Мерский. Очевиство прошоны печатар до того тестаменту Путята Александер печать прыложывшы и руку подписал рукою власною. *Oczewisto przszony pieczętář Jan Szostakowski ręką swą.* Который тот тестамент через его мльть пана Александра Шымановича Мерского на враде покладаны и ку ак-

тыкованю до книг кгородских Браславских поданы ест вписан, с которых книг и сес выпис под моею вradoвою печатью и с подписом руки писарское его милости пану Александру Шымановичу Мерскому ест выдад. Писан у Браславлю. У того выпису печать урадовая прытиснена одна, а подписе руки писарское тыми словы: Александер Рагоза писар. Которы ж тот выпис ест до книг земских Браславских уписан.

Изъ актовой книги Браславскаго земскаго суда за 1621—1623 г. № 15394, л. 30—32.

№ 152—1622 г. Мая 31 дня.

Судебное опредѣленіе по спорному дѣлу о земляхъ им. Грицовичъ, съ данными о Грицовичской церкви.

Актъ копіи декрету подкоморскаго по руску писаного на добра Хрыцовиче слѣдующаго.

Рокѹ тысячъ седьмьдесятъ сездцать осми, мѣсяца Юнїя сїодмего дня.

Пред нами Јанемъ Ровинскимъ, Михаѣломъ Крзысьтовскимъ, Felicianemъ Данеукиемъ протунце писарземъ, сѣдзиами, урѣдниками земскими воїводства Новогродзкаго, comparens personaliter на рокахъ Свято Троецкихъ патрон иегомосе панъ Antoni Тухановски, ротмїстрзевичъ Новогродзкї, оповїадатъ, презентоватъ у копію декрету подкоморскаго з рускаго на польскї языкъ прѣтумачонего пры самымъ орыгинале по руску писанымъ ад инстанціамъ в Богу вїелебнего иегомосе хїедза Kazimierza Rudakowskiego, прѣзбїтера Хрыцевїцкаго, ад acta податъ, которе tenor sequitur estque talis. Wypis z knїch ziemskich земли Nowohorodzkoїe.

Leta od narozenia Syna Bozaha tysiacza szest sot dwadzcatъ trecїacho, mie-

siaca Junia siemoho dnia. Peredo mnoїu Dominikomъ Krysztofomъ Obrynskimъ, podkomorymъ Nowohorodzkimъ, na roku pozwomъ moїmъ podkomorskimъ prypałomъ w imїeniu nazwanomъ Hrycoviczachъ, w zemli Nowohorodzkojъ lezaczoy, toczyła sie sprawa zemienina grodzkoho zemli Nowohorodzkoїe ieho milosty pana Ostafia Stomy Nornickoho z ziemiany grodzkimi тоїez zemli Nowohorodzkoїe ichъ милостыями паномъ Heronimomъ Stanisławowiczomъ Kossakowskimъ y małzonkoїu ieho милосты панїeu Zofїeju Unichowskiu, паномъ Krysztofomъ Bohdanowiczomъ Płaskowickimъ y małzonkoju ieho милосты pani Halszkoju Zabłockoju o rozdeł toho imїenia Hrycoviczъ męzy ichъ милостыю на czotyry czasty rownyie, to iestъ odnoїe czasty tomu панu Stanisławu Nornickomu, a dwuchъ czastye panu Kossakowskiemu y małżonce ieho, odnoїe wiecznostaitu, a druhoїe zastawnymъ prawomъ od pana Krysztofa Płaskowickoho prychodziaczoe, panu Płaskowickoho czasty czetwertoїe toho imїenia Hrycoviczъ nalezaczoe, jako o tomъ szerey żaloba на pozwe y wsia rzeczъ w dekretu sudu ziemskoho Nowohorodzkoho opisana y dołożona iestъ. W ktoroy sprawie za zasedenїemъ meysca moїeho sudowoho, menowite pry cerkwi Hrycoviczkojъ, a za prywołanїemъ czeresъ woznoho Bohdana Artuchowicza, wsi uczastniki peredo mnoїu oczewїstose se stanowїli, hde pan Kossakowski y małżonka ieho panu Janu Dobryńskomu do mowїenia mocъ ustnie zlecїli, a pan Płaskowicki samъ y za mocoїu małżonki swoїeїe stanowїł; zaczymъ pan Stoma Nornicki, podnesszy pozowъ, a dowedszy pozwu y roku wypisomъ z knїchъ grodzkichъ Nowohorodzkichъ soznania woznoho тоhożъ Bohdana Artuchowicza y iehozъ peredo mnoїu przyznaniemъ żalowałъ z тоho pozwu o rzeczъ wyżej wyrażonoiu, po ktoroho pozwu процытанїю панъ Nornicki pokładałъ y czytałъ dekretъ sudu zemskoho Nowohorodzkoho w nakazaniu dehu w томъ imїeniu Hrycoviczachъ y odosłania на судъ moїy podkomorski тоїe справы z rokovъ

Troieckich w date roku tysiacza szestsot dwadcat wtoroho, miesiaca Maja trydciat perwoho dnia y pry tom pokladał pan Nornicki list od mene podkomoroho do wsich ich milosty panow sused okolicznych y hranicznikow toho imienia Hrycowicz wydany, oznajmienia ich milostyom o przygadnieniu czasty rozdelku toho imienia Hrycowicz, kotorym listom czerez woznoho ich milostey obsylano, aby kozdly z ich milostey panow sused y hranicznikow toho wyiezdu moieho o delu ich panow uczastnykow wedomi, a zatym meż y hranic swoich pilni byli, a ukazawszy pan Nornicki prawo swoje wieczystoie na toie imienie Hrycowiczy od pana Andreja Petraszkowicza nabytoie, wodle ktoroho dey mne czasty czetwertaiia wseho toho imienia Hrycowicz meży pany uczastnikami prychoद्यt y należyt y potrebuiczy, abych ja podkomory toie imienie Hrycowiczy, na rownyie czotyry czasty rozdeliwszy czast iemu pana Nornickomu wodluch linij y należnocy iey czetwertuiu wydelił y pewnyie znaki o hranicy poklawszy, kopey posypał. Na ktoroie rozdelenie toho imienia Hrycowicz y druhije uczastniki—pan Kossakowski y pan Płaskowicki oczewisto buduczy zezwolił, na czym ia podkomory pry danom komorniku moiemu sudowomu panu Fedoru Ladynskomu mernikow dwuch, szlachetnych Petra Zaszkwowskoho y Razmusa ieho Tarskoho, aby toie wsie imienie Hrycowicze rozmeryli, a na skutocznoie rozdelenie o dokonczenie toho delu rok na den ody-naccaty miesiaca Auhusta tohoż roku zwyż pisanoho złożyłom. A gdy po rozmierieniu czerez toho komornika moieho u mernikow toho imienia Hrycowicz na roku przypałom y od mene podkomoroho wsim uczastnikom złożonom miesiaca Auhusta odyuatacatoho dnia do tohoż imienia Hrycowicz ziechał, tamże jako powodowy pan Nornicki, tak y pozwanyie pan Kossakowski y pan Płaskowicki za obwoła-niem czerez woznoho peredo mnoiu podkomorym na mescu pod cerkwoiu Hryco-

wickoju oczewisto se stawali, hde pan Nornicki, iako powodowy, wodle perwsoho domowiania swoieho za rozmereniem czerez komornika y mernikow toho imienia Hrycowicz, abym ia podkomory meży nimi del rowny wieczysty wo wsem tom imieniu Hrycowiczach kączył, także abym wodluch starodawnoho nadania dwe wołoki gruntu wszelakoho na popa do cerkwi Hrycowickoie należacych zo wsich czastey ich widelił y za odno im wsim uczastnikom o popa do toie cerkwi staratysia, a pokul na popa sie zsposobił, abym z tych dwuch wołok popowskich za używaniem onych czerez nich aparaty do cerkwi należacyie zholdnie meży nimi pod zarukoiu stom kop hroszey sprawowat nakazał, aby se dalszoie zpuszosenie toie cerkwi, a zatym y chwały w ney Bożoie nie deielo, prosil y domawiał sie. A ieho milost pan Kossakowski y pani małżonka ieho milosty, czerez tohoż umocowanoho swoieho pana Jana Dobryniewskoho, powiedał, iż dey jako zapozwanym waszey milosty podkomorskim na roku perwey przypałom przed waszeiu milostyiu stanowilimsy y dekretem sudu zemskoho także y rozsudku waszey milosty w rozdeleniu toho imienia naszoho Hrycowicz niwczom protywny nie iestechmo, jako wżo za pierwszym ziechaniem z nakazu waszey milosty sudowoho pomery tych wsich gruntow naszych tutozszych Hrycowickich czerez mernikow, a za dozorum pana komornika, od waszey milosty przydanoho, pana Fedora Ladynskoho, skutocznie y doskonale odprawiła, tak za tym skonczeniem toie pomery y teper prawu pospolitomu buduczy postuszny, rozdelenia czerez waszu milost meży nami toho imienia smotryty y kontrowersy jescze storo-ny powodowoie pana Nornickoho, jakuju on bude mety z uczastnikom druhim imieniu Hrycowicz panom Krysztofom Płaskowickim y małżonkoju ieho, y szto za oborony pan Płaskowicki, jako uczastnik w toy sprawie wnosyty bude, słuchat hotowi jestechmo; a szto sie tyczet cerkwi, aby

zo wsich czastey ich miłostey na popa cerkwi tutocznoie spolnoie Hrycowickoie dwie wołoki gruntu wszelakoho wymerono bylo, y na to vse czohosie pan Nornicki domawiał, iego miłost pan Kossakowski pozwolaiet. Za czym pan Krysztow Płaskowicki powiedyl, iż dey jakim zrazu delu w tom imieniu Hrycewiczach potrebowal, tak y teper potrebiu, abych czast rownuii w gruntach, sianozatiach, lesoch y wsich prynależnosciah mieł, bo pod molodost let moich po smerty nebosczyka pana oycza moiego niemalaia czast gruntow robocznych, sianozatey iako też w dworyszcach, mlynech czerez antecessory teperysznych panow uczastnikow moich, a inszoie wżo y czerez ich sanych zabrano iest. Naperod w czasty panu Kossakowskiemu wecznostuii od pana Zukowskoho prodanoy młyn na retce Łani stoiaczy, w ktorom połowica ieho do czasty imienia y dwora moieho Hanusowskoho Hrycewicz należyty, kotory młyn teper sam odyu pan Kossakowski od niematego czasu zabrawszy używaiet y pożytki z neho na siebie bieret y pereszkođu nam y mnohim ludem potrebnym czerez hreblu spohnuju ze mnoiu boronit, czoho nie hołymi słowy, ale pismom dowodeczy pokładał praw kilka zeznanych z sudow zemskoho grodzkoho Nowohorodzkieh y wypisy intromissy od matki ieho pana Płaskowickoho pani Fedory Wankiewiczowiny otcu ieho panu Bohdanu Płaskowickomu na zapisowania tego imienia Hrycewicz z połowicoiu mlyna na retce Łani zpolnoho na tuii czast derżaczuii matkoiu pana Zukowskoho, pry tom widimus z knich ziemskich Nowohorodzkieh z datoiu roku tysiacza szestsot semnaccatoho, miesiaca Maia dwadcat semoho dnia aktykowania prawa wieczystoho ieho pana Kossovskoho na imienie Hrycewicz y pana Zukowskoho kuplenoho, hde sam pan Zukowski piszet y to przyznawaiet, iż staw y młyn na retce Łani po połowicy z uczestnikom, do toho kwity poborowyye, iż od puł koła młynowoho zawždy pobor do skarbu ieho

krolewskoy mosty oddaiet, szto okazawszy prosil, aby iemu panu Płaskowickomu w tom stawie mlyne Hrycewickom połowica od ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho prysużona y wolny pereiezd czerez hreblu także y w braniu pożytkow z mlyna y zemli na naprawu hrebli około tohoż stawu y hrebli ostawleno, a za nieużywanie toho mlyna y niebranie merok od czasu niematego szkody wskazano y prysużono bylo; a iż czast czetwertaiia toho wseho imienia Hrycewicz za prawom kuplenym czerez niebosczyka pana odcza moieho Jana Markowicza Petraszkowicza y małżonki ieho mnie wiecznym prawom należyt, kotoraiia czast chociaź na ses czas u pana Kossakowskoho zostawlena iest, odno jakim to sobie pry zastawe panu Kossakowskiemu warował, że pry rozdelku toho imienia Hrycewicz ja sam dokładat maiu, jakoby taja czast z druhiimi wo wsem rownaia była, gdyż se y tot niebosczyk Jan Pietraszkowicz, derżeczy toie imienie Hrycewicz y bratom swoim rożonym panom Andreiem Petraszkowiczom, od ktoroho pana Stoma Nornickoho czasty ne był, ne deleczy se z bratom swoim rożonym panom Andrejem Petraszkowiczom defom rownym wiecznym ale tylko doczesne rozobrawszy tot Jan Petraszkowicz na grunte polu prostym pobudowawszyse mieszkał, a iako samoie dworyszo staroie odcza ich tak y wsy nawozy, pohnoy, młyn y staw pry dworyszechu starom na retce Łani buduczey, pry brate ieho panu Andreiu Petraszkowiczu zostalo hde, prodawszy on pan Ian Petraszkowicz odcowi moiemu czast na ieho należaczuii warował to listom zapisał swoim, iż brat ieho pan Andrey Petraszkowicz z czasty swojeje tak wiele gruntu dzierżaczomu toie czasty daty maiet, do toho melnika Kuryłowicz zpolny meży nymi był, a kolku synow u sebe mel, aby pan Stoma jako za selischo pohnoy z czasty swojeje gruntom tak dobrym wołok dwie dał abo od mene wołok dwie gruntu za to wżioł, a selischa samoho mlyna y pohnoiew mnie ustupil y toho

melnika abo synow ieho rowno rozdelil, czoho dowodczy pan Płaskowicki pokladał list zapis wieczysty odcowi ieho panu Bohdanu Płaskowickomu od toho Jana Petryszkowicza y małżonki ieho z datoiu roku tysiacza szestsot wtorocho, miesiaca Junia dwadecatoho dnia na wieczność toho imienia Hrycowicz dany y u sudu Hołownoho Trybunalskoho w tomże roku tysiacza szestsot wtorem, u Nowohorodku, miesiaca Nowembra trynadcatoho dnia soznany, ukazawszy z toho zapisu wolnoie dochożenie dworysca samoho, polnoioiw y toho młyna. A pan Stoma Nornicki na to powedal, iż sey nyczoho tak w dwore moiem jako y selicbe dwornoy panu Płaskowickomu nie należyt, bo pan Jan Petraszkwicz toho wseho listom zapisom swoim bratu swoiemu panu Andreju Petraszkwiczu zrekli, czoho dowodem pokladał list zapis od toho pana Jana Petraszkwicza z datoiu roku tysiacza szestsot wtorocho, miesiaca Junia dwadecat semoho dnia soznanyie u sudu Hołownoho w Nowohorodku tohoż roku, miesiaca Nowembra trynadcatoho dnia; do toho maietse y pan Płaskowicki w czasty Janowskoy, drugi staw stary niechay sobie naprawit, jako pered tym byl, tedy z neho budet met pożytek; a szto o melnika Kuryłowicza pry poli maiet, tohdy ia toho y za zreczeniem pana Jana Petrowicza y za podaniem taksoiu wieczystoiu czerez pana Beniasha Krywca, podwoicwodoho Nowohorodzkoho sobe podanoho maiu y onoho czerez swoiu dawnost zemskoiu wżo używaiu, na dowod czoho, o to y list poieźdzy toho pana Krywca szestsot odynadcatoho, miesiaca Decembra trynadcatoho dnia; szto pokazawszy, domawial sie, aby wodle zapisu wieczystoho y toho zreczenia pana Jana Petraszkwicza y wodtuch listu poieźdzoho toie dworysco z młynom y melnikom pry nem zostawalo. Na szto pan Płaskowicki powiedyl, szto sey pan Stoma ukazuiet jaki list od toho pana Jana Petraszkwicza jakoby onoho toho selinia, mlynu, stawu y polnoioiw bratowi swoiemu panu Andreiu

Petraszkwiczu zreczy miel, tohdy sey to znaecnie se okazuiet, iż y daty listu kupli odea moieho iest pierwszaia, a w toho napisanoie, kotorym pan Stoma sczytysia, okazuiet, y koźly to baczyt może, że to wżo po produży od Jana Petraszkwicza imienia Hrycowicz panu odcowi moiemu, niehwoli żony, inszomu tylko na zmoiwie jako bratia, zaczynsia na kupli swoiey spawedliwoy za takowymi zmoivnymi listy, szto dawat nie powinien; do toho iż listu okazuietse data byt poslednieyszaia, szto wodle prawa artykulu olynadcatoho z rozdetu semoho y inszych listy nemożet gdyż samoho toho listu y daty w nem deł wo wsem imieniu nakazany iest, domawial sie, aby toie zreczenie, kotorosie daie posle produży y dania listu wieczystoho okazuiet, jako nieprawnoie na storonu odłożono, a wodle prawa pana odea moieho kuplenoho zachowano bylo. A z storony gruntu na popa y cerkow naszu należeczoho ja z panom Nornickim wo wsem zhodzaiu se. A pan Nornicki na to powedal: szto sey pan Płaskowicki zreczeniu y listowi od pana Jana Petraszkwicza danomu, czerez menc ukazanomu zadaiet, że iest poslednieie daty, nizli kupli odea ieho y na zmoiwie meży brateiu udelany, tohdy neszusnie zadaiet, że iest poslednieie daty nizli kupla odea ieho y na zmoiwie meży brateiu udelany, tohdy nie szusnie zadaiet, że moy list znat iż wperod pisany, gdy w nem data w Hrycowiczach okazuiet, a odea ieho list z kupli datoiu znayduiedse w Nowohorodku, pod czas rokov Troieckich, odnakże odnoho roku y miesiacza odnohoż, sey otec pan pana Płaskowickoho, wedaiuezy o perwszom daniu tohoż zreczenoho listu jako prawa umieictnym buduezy, za perwszuiu datu semi dniami w swoim kupezom liste napisal, kotoryie odnak obadwa listy, jako jeho, tak y moy u odnoho sudu Hołownoho y odnoho miesiaca Nowembra trynadcatoho dnia w Nowohorodku przyzany sud; na szto otec pana Płaskowickoho hladeczy, czomu sey zaraz zmoivy nie zadawyt

y czomu protyw toho listu zaraz na on czas abo y potom protestacij nie wnosal, ale o to molczal, y tak na tom perestawaiuczy z seho sweta smertyiu zszol, a szto wzo otec upustyl, toho potomkowe wznowlaty ne mohut, proto proszu y domowlaiuse aby taja mowa pana Plaskowickoho jako nie slusznaiia, na storonu odložona, a ja pry tom prawe moiem wo wsem zachowany byl. Ja podkomory, wydeczy byt listy z obu storon pokazowanyie odnoho dnia u sudu Hołownoho zoznanyie, y potom krom żadnych protestacij dwoiakuiu dawnostiju zemskoiu zaderżanyie, tuju mowu pana Plaskowickoho nieprawnuju na storonu uchylivszy, im wsim uczastnikom daley y w toy sprawie postupowaty nakazał. Zaczym umocowany ieho miłosty pana Kossakowskoho y małżonki ieho, pry bytnosty ieh miłosty samych, pan Jan Dobryniewski powedył: ieho miłost pan Kossakowski z małżonkoiu swoieiu, stoieczy pry perwszey mowie swojej, powedaiut to, iż ich miłostyom wodłuch prawa ich miłosty wieczystoho, ktoroie imenie Hrycowieze od pana Fedora Zukowskoho y małżonki ieho Raginy Raykiewiczowny prychodyt y należyt, w tom imieniu Hrycowiezech majuczymi, to iest panom Norniekim, a panom Krysztofom Plaskowickim, a druhaja czetwertia czas także wo wsem rownaja z siełeczom dwornym, ktoruju Jan Petraszkowicz prodal na wecznost nieboszczuku panu Bohdanu Plaskowickomu, otcu pana Krysztolowomu, a pan Krysztof Plaskowicki pustyl ieho miłosty panu Kossakowskomu y małżonce ieho zastawoju u osmisot kopach groszey, warowawszy to w prawie swoim zastawnom, iż iesliby za derżania ich toho imienia Hrycowieze do rozdętu ze wsimi uczastnikami wseho imienia Hrycowieze przyszto, tohdy on pan Plaskowicki społom z ich miłostyiu jako dętu dochodity opisalsie y iako z dętu rownoho taja czast iemu należaczaja wydeleny y ohraniezona budet, tuiiu ich miłost w toy sume peneczey do oddania iey

derżaty majut, czoho on pan Plaskowicki sam posterchaty iest powinien, jako by se w tom imieniu czasty ieho czerez dęł żadnoie zmnieyszenie nie stało, czoho dowodeczy napred pokładał list prodazyi wieczysty od pana Zukowskoho y małżonki ieho, pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Henwara dwadcat semoho dnia, soznany u sudu grodzkoho Menskoho na roczkoch Fewralewych tohoż roku msca Fewrala semoho dnia y perenoszenia toie prodazy do sudu ziemskoho, wypis z knih ziemskich Nowohorodzkih, pod datoiu tohoż roku tysiacza szestsot semnadcatoho, miesiaca Maja dwadcat semoho dnia na rokach Troieckich, do toho intromissiu z knih grodzkih Nowohorodzkih pod datoiu tohoż roku Fewrala tretého dnia; pry tom pokładał list zapis zastawny od pana Krysztofa Plaskowickoho pod datoiu roku tysiacza szestsot semnadcatoho, msca Sebtembra dwadcatoho dnia y wypis z toho listu z knih zemskich Nowohorodzkih z datoiu roku tysiacza szestsot osmndcatoho, msca Fewrala dwadcatoho dnia, także intromissiu toie zastawy pokładał. A po pokładaniu y wyczytaniu tych spraw umocowany pana Kossakowskoho y małżonki ieho powedył; otoż sey ukazalom swoim prawom, odnym wieczystym, a druhim zastawnym, iż ich miłostyom połowica toho useho imienia Hrycowieze wo wsem rownainy w obudwych seliszczach y w obudwych nawozach y pohnojach tych seliszcz prychodyt y należyt, y gdy slusnie y wo wsem rowna połowica toho imienia Hrycowieze ne niwami ani niwkami, do toho z hajami y lasami zaroslami w derżeniu teperecznym pana Kossakowskoho y małżonki iego miłosty buduczom u wodnom obrubie pry seliszczach ieho miłosty panu Kossakowskomu y pani małżonce ieho miłosty, na takowom rownom dele perestawaty hotowy sud. A szto pan Krysztof Plaskowicki domowlaietse, aby iemu czast należaczaiia u młynie Hrycowickom, na czasty wieczystoy pana Kossakowskoho

buduciom, ustuplena y wydeleno byla, tohdy on do używania jeje prychodyty ne mozet, bo tot mlyn spuscoszal byl y hrebła opala, kotory pan Kossakowski swoim kosztom zbudował y hrebłu wysypał, szto ne mało ieho miłosty pana Kossakowskoho kosztuic, ktoroho kosztu y nakladu sud y pan Płaskowicki panu Kossakowskiemu wperod połowicu werne y zapłatył, toż dopero do połowicy mlyna prychodyty budet. A szto se dotyczet gruntu na popa y cerkow tuteczniui należaczo, tohdy y ieho miłost pan Kossakowski z swojey czasty wsiakeho gruntu połwołoki ustupuicet. A pan Płaskowicki na to powedel: nie powinien sey ja żadnoho kosztu panu Kossakowskiemu nahorożat, bo pan Kossakowski sam odyń uwes mlyn na siebie derżył y pożytki z neho wybiraicet, a naprawy w hrebli nad staruju niczoho ninasz y pan Kossakowski niakeho kosztu na to nie ważył, odno bezprawne zabrawszy, na sebe uwes mlyn derżył y wsiakeie pożytki na sebe z neho sam odyń oboroczaicet; onoż chotiaby y koszt jaki na to ważył, tohdy czerez tak dolhi czas toho mlyna używajucy užo sobe takiie kosztu dawno z neho nahorożdził, a ostatok pusczamy na rozsudok waszey miłosty. A tak ja podkomory, po wysłuchaniu mowenia wsich troch panow uczasnikow y z relacij wyżey menowanoho komornika moieho pana Fedora Laldyuskoho y z pomery obudwuch mernykw zhadne wzjawszy wedomość y z toho wseho imienia Hrycowickoho, jako iest w polożeniu swoim wymereho, wynosit wseho sumoiu wołok osmdziesiat osmi, morgow szesnatcat miernickich, prutow dwadcat dwa, a kopackich czotyrdnatcat; a iż toho gruntu jako sie z pomery pokazalo, panowe Krynickiie, ziemiane Kleckiie zasšli y w del ne ustupili pospołu z panom Sielawoju, lesow chworostow bolsz niż na pultrety wołoki od Ostrowczyckoie steny, menowite wołok dwuch, morhow dwadcaty dwuch y pruta odnoho na odnoy storonie reki Łani, a na druhoy storone re-

ki Łani od Cepy Dołmatowskoie od samoho kniażaty Kleckoho ieho miłosty bolota dwadcat morgow boroneno y ne ustupleno, a szto panom uczasnikom wsim wodłuh artykułu tretieho z rozdziału dziewiatoho wolnoie mowienie y prawo w czas przysły zachowuiu, a kotory z nich panow uczasnikow z druhimi toho dochodyty ne wsehoczet abo zaniedbaicet, tot w tom grunte czast stratyty maicet, dla lepszoie w tom zhody y człotasy ich w tom wodłuh iehż samych domawiania tak nakazuiu. A iż z toiez gołownoie liczby na popa do cerkwi Hrycowickoie wołok dwie, a na naddatki za podłost gruntu piaseczystoho od dworow Hrycowickich czerez reku Łaniu leżaczo panu Kossakowskiemu dwadcat morgow zemli wyluczylisie, tohdy tolko na roztynanie na czatyry czasty zostawaicet wołok osmdziesiat dwie y morgow czotyrdnatcat, prutow miernickich dwadcat dwa, a kopackich prutow czotyry. Kotoroiu to wołok osmdesat dwie, morgi y pruty menowanye na czotyry czasty wodłuh linij y należnosti ich rozložywszy, z porachowania prychodył na kaźduiu czast czetwertniui po wołok dwadcaty, morgow osmdziesiat, mernickich prutow po dwadcaty, a małych kopackich prutow po szesty. A naperwey w tom imieniu Hrycowiczach, odgraniczajucy czasty wodłuh linij y prawa kupczoho ieho miłosty panu Steino Nornickomu, jako powodowomu należaczuju, odelase sztuka gruntu, na kotoroy dwor ieho stoił, zo wsim swoim polożeniem, z nawozami dwornymi y muzyckimi, także y z sadyboju wseju pod poddanymi buduczoju w odnom obychode y polożeniu swoim leżaczuju nad rekoiu Łaneju, z pruchodu od Cepy poczynaietsa granica od konca rowu pastewniku na czast ieho miłosty pana Kossakowskoho zostalo y idet u werch wody rekoiu Łaneju do mlyna, pod dworom pana Nornickoho stojaczama, a z stawu toho mlyna do Kryniczysza serednoho, oduł idet tojuż rekoiu Łaneju w werch do kopca narożnoho y poty nad rekoju Łaneju na

wroczysezu protyf lipy y protyw kopeca druheho pod hatem Pohoreleom. pry dorozie na bolocie usypanoho, w ktorom bolote Ceprance Dolmatowskiie toho bolota do pomenenoho sereidnieho Kryniczysza zachodiat; a druhoy storonie tohoz hajy y lesu Pohorelca zostawiuucz y Ceperskiie grunty po lewe, a Hrycowickiie poprawe. usypano kopec na polu, na stene staroy niemaly, a tam stenaju staraju Ceperskoju y Hrycowickoju ydet tryp az do dorohi Hrycowicz, do Cepry i do Klecka iduczoi, pry ktoroy dorozie usypan iest kopec nad dorohoju narozny odyn, a odtul zalomilase stena tychze obudwuch Ceperskoho Hrycowickich gruntow toiu pomenenaju dorohoju do Cepry y do Klecka iduczoi do druhego zalomaniie steny Ceperskoie y Hrycowickoie, z toie dorohi u prawo po slonecznom styu iduczoi na zalamaniu nad dorohoju menowanuju uczynen iest kopec znou narozny, a potom odtul iducz y prostu stenaju staraju Ceperskoju y Hrycowickoju usypano narozny kopec, hde obychodyt grunt Ceperski zalamanym sposobom, a tam znou idet stena ne prostym trybom. ale na mnogich mestach nalomenym az do sztuki gruntu weczystoho pana Kossakowskoho, od pana Zukowskoho nabytoie czasty, znou na zalamaniu od Ceperskich gruntow iducz y prawo do reki Łani usypan iest kopec narozny, a odtul przyelase taia stena czerez poselenie nowo zalozonych seł y seliscez poddanych pana Nornickoho y poddanych tez sela Nowoposelenoho pana Kossakowskoho Hrycowickich, hde na pete steny na wyhone usypan iest narozny kopec weliki odyn, a odtul od toho kopeca po wselu pana Kossakowskoho zalomilase stena trybom prostu u lewo na snurow dwa y prutow osm, hde tez usypano kopec narozny, a z toho kopeca poszla wze stena znou prostym trybom mimo popowskoie seliscez az do kopeca naroznego u rowa pastewnika pana Kossakowskoho, wyzey menowanoho usypanoho, a tym rowom udolz wpadaiet hranica toie sztuki az do

reki Łani jako do pety, odkul hranica ukazowatyse y westy poczala; kolo kotoryie sztuki y czasty gruntu ieho milosty pana Nornickoho wyszey w polozeniu swoiem menowanoe usypano iest na petech granicy y na zalamaniach naroznich kopcow sem, a mezy nimi indey na pete, indey na mesczy liczbe snurow usypanych wsich pobocznych kopcow dewet, szto czynit wsich kopcow szesnatec. w ktoroy toy sztuce pana Nornickoho za spolnym y zhodnym zezwoleniem wsich ich milostey panow uczastnikow na popa y cerkow Hrycowickoju dwie woloki gruntow wsia- kich wymeraiucz y naperwey od steny pomenenoe Ceperskoie, a od lesu Pohorelca odmorgowano y odhraniczono iest na pete mezy kopcow od bolota zasypanom y mezoju mezy polmi zalozenaju gruntu oromoho morgow dwanatec, w ktorom odhraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho czynit wolok dwanatec, morgow deset, prutow dwatec dewet; na tojze storone reki Łani odmerono iest y odhraniczono panu Nornickomu mezy druhich panow uczastnikow lesu lozy y olsniku Tycho- ludca wolok piat, morgow szest, takze y sianozaty protyw toie sztuki lesu lezaczoi po uzworota pola gruntu oromoho sztuki pana Krysztofa Plaskowickoho czasty Janowskoie wymerono morgow czotyriatec, prutow dwa, kolo toie sianozaty ohrani- czajuty ieiie od pola pana Plaskowickoho na uzworotach sosnych usypano kopcow try, a daley od kopeca pod lesom usypano idet stena lesom prohalaja prostym trybom hde kopey wzo dla hruszko- ho bolota czynityse ne mohli, tohdy tryb steny przyszol az do kopeca na wroczysezu u Halom bolote usypanoho, a odtul idet hranica starym trybom do druhego kopeca naroznego u Hrudkach na retce uczynie- noho, a odtul idet hranica zalomiwszysie wlewo znou prostu do wyz mianowanoe sianozaty hde prostym trybom iducz y stenoiu od reki Łani, zostawiuucz y pana Plaskowickoho grunt odhraniczony w czasty ieho po prawoy, a menowany les y seno-

żat pana Nornickoho po lewoy ruce usypano kopec pod samym lesom odyn, a druhii na uzworotach pod polem pana Płaskowickoho, a potom odhraniczaiuczy druhiu sztku gruntu na czast ieho miłosty pana Nornickoho wodłuch prawa należaczuiu, leżaczoho na druhoj storonie reki Łani, protyw dwora ieho miłosty pana Nornickoho, poczynaiełse hranica od reki Łani, ktoruui delit grundy ieho miłosty pana Płaskowickoho na czast ieho odhraniczonej grunta ieho miłosty pana Nornickoho y naprotyw olchi staroie wielikoie suchowercheie na bolocie uczynien iest na pete toie hranicy pierwy kopec narożny wielki y płotom ohorożony, zostawiuuczy grundy y sienożat pana Płaskowickoho po lewoy, a pana Nornickoho po prawoy ruce; a od toho kopca u szesty sznurach usypan iest seređny kopec odyn, zas u troch sznurach na załamaniu toie steny na dorozie koło seła pana Nornickoho Zareczju do Ostowczye iduczy usypan iest kopiec narożny, a odtul załomiłase hranica u prawo idet toiu dorohoiu Ostowczyckoiu poki zachodyt sztuka druhaja gruntu pana Płaskowickoho czasty Hanuwskoie rowno z tym sełom pana Nornickoho Zareczjem, a odtul załomiłase stena w lewo ku zachodu slonca, na ktorom załamaniu usypan iest kopec narożny, a odtul prostym trybom iduczy usypano iest, odmeraiuczy po pety sznurow koncow dwa, a tam w les y boloto na piat sznurow woszedszy, pokul panowie Krynickiie ziemane zamku Kleckoho zaszli w hranicu zacekli, usypan iest kopec na pete hranicy pana Nornickoho na bolocie, narożny odyn, a odtul powernuwszy po styu słonecznom u prawo y pereszowszy toiu stenoiu Krynickich na sznurow dewet do kamienia młynowoho, usypan iest kopec seređni koło toho kamienia na bolote, potom u druhoho kamienia w pety snuroch na rohu y pete gruntu pana Nornickoho, hde obychodyt grundy Kleckie seła Sopotwinskoho usypan kopec narożny odyn, od toho kopca zostawiuuczy grundy Sopotwinskiie po le-

woy, a pana Nornickoho po prawoy ruce idet staraja hranica cerez pola prousto aż do bolota Hrycewickoho nad rekoju Łanicju leżaczoho, a między tym bolotom y polmi Sopotwinskimi załomiłase hranica wlewo y idet po wspolu mimo uroczyscza Kurhan u lipu, a od lipy obodom upadaiet aż w reku Łaniu, ide w derżanie ieho miłosty pana Nornickoho, wymerywszy podalio se wołok dwie, morgow dwa: at dewet, prutow wielikich dewetnadcat, a kopackich szest y poł. W ktorom ohraniczeniu toie sztuki pana Nornickoho na popa do cerkwi Hrycowickoie wyluczono y odmerono oromoho gruntu od steny Sopotwinkoie morgow dwanadcat, tohdy zostaiet panu Nornickomu wołok dwie, morgow semnadcat, prutow dewetnadcat, małych szest; tamże protyw toho pola bolota y sienożaty na tohoż popa aż do reki Łani wymerono morgow trynadcat, prutow piat, na tohoż popa wymerono zastenku sienożaty y zarosli pod lipoiu morgow semnadcat, pod cerkwoiu na pryselenie ohorod y nawozy, tomuż popu sienożaty pry rowe pana Kossakowskoho y poddanoho pana Płaskowickoho Ianiutya Pud wymerono morgow szest, prutow piat; tych wsich gruntow na popa, iakose wyżey pomenyło, za zhodoiu wsich ich miłosty panow uczastnikow wymeronych czynit wołok dwie, a wypusty y wyhony popowi y na tom gruncie cerkowynym y pry cerkwi mieszkaiuczomu z poddanymi pana Nornickoho od pana Kossakowskoho Hrycowickimi wolnyie byt y zostawat zawždy maiut. Kotoroie toie wseie sztuki gruntow pana Nornickoho obapoł reki Łani leżaczoiie wodłuch należnosty podafose ieho miłosty wiecznym delom spolna wołok dwadcat, morgow pietnadcat, prutow dwadcat, a kopackich osmnaecat y poł, a iż popowi wyż menowanomu lesu na opał y horożu wszelakuiu y na poprawu budowania, ktoroie iesze iehże miłost panowe uczastniki wsy spolnym kosztom, szło odno potreba, pobudowaty maiut ne ukazalose, preto tyież ich miłost panowie uczastniki

z swoich lesow drow na opał y na horożu kolja y chworostow onomu popu na każdy bod dodawaty majut y powinni budut. A druhaiia czast czetwertaja wodlul prawa kupnoho ieho milosty panu Heronimu Kossakowskomu y pani małżonce ieho milosty należaczaiia w odnom położeniu y obychode tak se oddelili, menowite w seliszczu dwornom z ohorody, nawozami, hrebleiu, sażowkami dwema, pastewnikami, z olszynoiu w pastewniku, rowom okopanyu z senożatni koło nawozow y około hajū powspolu iduczymi, z wyhonom y z prydadkom ku nawozom pana Nornickoho troch morgow nawozu od cerkwi Hrycowickoie czerez ulicu po możu Seliszca Kniazikowskoho y pod cmentar cerkowny odluczonoho, a daley iduczcy prostoiu meżoiu od rohu cmentara cerkownoho, a zostawiuuczcy na prysiedlenie ohorod y nawozy popowi toie cerkwi gruntu koło cerkwi wymeronoho morhow szest po prawoy, a toł nawoz z seliszczom Kniazikowskim try morgi po lewoy ruce aż do wyhonow w czast ieho milosty pana Kossakowskoho ohraniczonych y z wyhonow z stenoiu которaja wyhon y poddanych pana Nornickoho także y sztuku welikniū pola na czast ieho milosty pana Kossakowskoho weczystuju dostałoho prostym trybom y kopcami hraniczty, iduczcy do kopca na pete toie steny pry staroy hranicy Czerskoy usypanoho. a odtul stenoiu Czerskiū do zastenku w czast zastawnuju pana Kossakowskoho od pana Płaskowickoho wymeronoho, a odtul powernuwszy u prawo ku dworu pana Kossakowskoho idet hranica prosto meży sztukoju pola na czast tuiż zastawnuju Janowskiju Petraszkiewiczowsku wiecznostiju panu Krysztofu Płaskowickomu, a zastawoju panu Kossakowskomu należaczuiū, a toju sztukoju pola pana Kossakowskoho też nowoczynenaja y kopcami zyspanaia aż do lesu Tychobudca pana Kossakowskoho, w ktoroy szluczce gruntu z seliszczami y nawozami mużyckimi także y starym seliszczom y z ohorody y nawozy po-

pa zmerłoho czynit wołok sem, morgow dwadecat czotyry, prutow dwadecat, a połom idet hranica y daley prosto stenoiu od pol czerez senożaty ku retee Łani, od senożaty y pety wołok Łozy y Losow pana Nornickoho założonoju y na senożatach pry lese Tychobudcu trema kopcami naznaczonoju zajmujuczcy w odyu obrub senożaty łozy, y hay woliki pana Kossakowskoho, ktoroho hajū y łoz, w ktorom sud rożnyie senożaty, czynit wołok czotyry, morgow dwadecat sem. prutow deset, toho wseho po senożaty Teperskoie Dolmatowskiie wdołż reki Łani leżaczynie po staw y młyn iego milosty pana Kossakowskoho zpolny z panom Krysztofom Płaskowickim na rety Łany buduczcy, w tom obrube z dworom y wsimi okolicznostami ieho czynit wołok piatnateat, morgow odyndecat, prutow dwadecat dewiet, a protyw tohoż obrubu gruntow czerez staw y reku Łaniu leżaczycy, wypolniaiuczcy czast ieho pana Kossakowskoho w odnomże obrube y położeniu od steny Ostrowczyckoie dafosie jemu pola gruntu piaszystoho z naddatkom na podstoh toho gruntu dwanadecatma morgami, wołok czotyry, morgow osmnadecat y prutow dewet, a kopackich prutkow pultrecia, a w hołowach toie sztuki lesu klin od nowoie steny morow sem, prutow dwanadecat, a kopackich try y puł. a nad rekoju Łaneju protyw tohoż pola lesu łoz y senożaty wołoka odna y morg odyu; wynosit toł obrub liczboju wołok piat, morgow dwadecat odyu, malych szest; y tak toie czasty pana Kossakowskoho z obu storon reki Łani czynit jako pryehodyt z naddatkom wołok dwadecat odna, morgow piat, prutow dwadecat, a malych kopackich osmnadecat y poł. A tretiu czast czetwertniū Janowskiju Petraszkiewiczowskoju panu Krysztofu Płaskowickomu wiecznostiju, a panu Kossakowskomu zastawoju należaczuiū takse wydelił. Poczawszy od czasty pana Kossakowskoho wieczystoie od lesu nazwanoho Tychobudca na czast pana Kossakowskoho wieczystoju zostałoho, stenoiu wytrebo-

wanoiu y rozohnanoiu od kopca hołowno-
ho pod lesom Tychobudcom usypano
sztuka gruntu oromoho z stawiskom y z
haicm olchowym. po stenu bokowuiu, od
czasty gruntu pana Płaskowickoho w der-
żaniu ieho buduczoie, z selom y haiami, z
senożatü y z zastenkom gruntu oromoho
w hołowach toie sztuki za stenkoiu y do-
rohoiu do Bolwani z Hrycowicz iduczoiu,
meży gruntom Ceperskim y Ochremow-
skim w koncu gruntu wiczystoie sztuki
pana Kossakowskoho pryperio buduczoho
z uroczysezm Łuszkom Bruiaczynskim
po stenu nowo z czastü pana Płaskowic-
ho rozohnaniu y po dorohu z Cepry do
Isaiem iduczujü, w koncu toho pola lesy y
hay, w kotorym różnoie derewo y seno-
żatęy iest nie mało. od steny lesu pana
Norwickoho Tychobudca koncom ku reće
Łani z senożatami nad toiu rekoiu Ła-
nicju leżaczymi aż po stenu czerez tot les
na czast ieho pana Płaskowickoho wolno-
ju w derżaniu ieho dostałuiu, a za rekoju
Łaneju w tojże czasty gruntu oromoho
senożatęy y zarosley koncom od reki Ła-
ni czerez senożat ku polu tomu pryleh-
liuu od steny wiczystoie pana Kossakow-
skoho po stenu gruntu Zaielenskoho hde
kopye na obudwuch robach usypano po
stenu y roztrybowanie toie czasty z cza-
stüju pana Płaskowickoho, a lesu y sieno-
żatęy protyw toie czasty, w kotoryy se
meniuuczü byt swoim od imienia Zaielnoie
w kluczu Kleckom leżaczoho zemenin
Klecki pan Jan Sclawa wstüpowal, do po-
meru niepostupił, czynit morgow dwad-
cat y prut odyn, kotoroie wseie czasty na
obejuch storonach reki Łani leżaczoiie
czynit wołok dwadcat, prutow dwadcat,
morgow osmnaćat y kopäckieh szest. A
ostatuiuju czetwertuiiu czast pana Krysz-
tofa Płaskowickoho tegoż imenia Hry-
cowickoho też wydeliłom y ohraniczaiu-
czy onuju, poczynaieťse naperod od cza-
sty toie w derżaniu pana Kossakow-
skoho buduczoie zastawnioie y steny meży
tym gruntom roztrybowanoie, menowite od
steny a lesa Tychobudca, prosto czerez

pole, zajmuiuczü nawozow y selisz sęla
Isaiem po dorohu z Cepry ku Isaiem y
dworowi pana Płaskowickiego Hanuszow-
skomu ieduczöju z toie dorohi wniz ku
koncu gruntow Ochremowskich k toj do-
rozie prylehlych, hde kopce na wzdrožu
na rohu gruntow Hrycowickieh meży
grunty Ochremowskimi usypano; od toho
kopca prosto bokom z tym gruntom
Ochremowskim czerez pole do senożatęy
nazwanoie Pobykow, w kotoryy szlucę
gruntu oromoho z dworom pana Płasko-
wickoho, z nawozami y seliszom Janow-
skim, z haicm olchowym na wroczysezu
od Polca do hrebli, pod Sokolöwsczynoiu
buduczoie, czasty wseho toho wołok szest,
morgow dwadcat osm, a w koncu nazwa-
noho uroczyseza Pobuk nad reczkoiu
Bałwanskoju prosto z pola aż do rzeki
samoiie toie senożatęy po Buk czynit mor-
gow dwadcat piat, prutow dwanaćat, ko-
toröju reczköju Bałwanskoju wniz iduczü
na połuden mimo dwor jeho pana Płas-
kowickoho, pod kotorym dworom pastew-
niku z haicm olchowym nad toiu recz-
koiu Bałwankoiu protyw dworow różnych
panow Płaskowickieh buduczoho, z sażow-
koiu, wymerono morgow dewet, prutow
odyn y kopanych try; za tym pastewnikom
nad toiuż reczkoiu Bałwankoiu y za dwo-
rom ieho pana Płaskowickoho wyhonu
nazwanoho Rudyca Juszezköwsczynia po
les Tychobudce y uroczysezy senożatęy Po-
łozki wymerono toho wyhonu morgow
dwadcat piat y prutow dwadcat, hde toiuż
reczköju Bałwankoiu iduczü aż do ustia
reki Łani, hde reczka Bałwanka w Łaniu
wpadywaiet, toju rekoju Łaneju zajmuiu-
czy senożatęy tak koło rzeki Bałwanki, ia-
ko y reki Łani, także y les nazwany Ty-
chobudce z uroczysecani w nem menowa-
nymi Ustiem Michalkowi, Dubrowkami,
Mańczychoiu y inszymi różnymi tam
buduczymi uroczysecani, kotoroho wseho
lesu senożatni od toho uroczyseza Połoz-
kow wymerono wołok szest, morgow try-
nadcat, a za rekoju Łaneju na czast panu

Płaskowickomu wolno zostało y podano grunt: naperwey poczynaietse stena koncom odnym od czasty gruntu pana Kossakowskoho zastawnie od reki Łani czerez zarosl y senożat do pola, a polem stenoiu rozhnanoi do hranicy Zaielenskoie, a od gruntow y hranicy Zaielenskoie bołotom czerez zarosl do czasty pana Stominoy y kopca na rohu usypanoho, a iż w koncu toho gruntu od hranicy Zaielenskoie totże pomeneny pan Jan Sela-wa lesu y senożaty na morgow dwadcat y prut odny do używania menuiczy to byt do imena swoieho Zaielenskoie nie postupuiuczy boronił, od ktoroho kopca prosto do pola, a polem stenoiu rozhnanoi po dorohu także po tuju stenu nowo rozhnaniu y nawozy selidybnyie mu-żyekiie w czasty pana Nornickoho zostalyie, ktoraja stena upiraiet koncom aż do reki Łani, tuju sztuku wsiakoho hruntu z wolnym łowieniem ryb w lecie y zime w toy reke Łani w berehoch y z wolnym paseniem na bołotach tam za rekoju buducz y wsiakoho bydla toho gruntu z senożatiu y zarosłami w obudwach kon-cach toho pola buduczyni y na czast do derzenia ieho pana Płaskowickoho poda-nym, wymerono wołok try, morgow szest, prutow piat, malych prutow deset. K toże czasty imenia Hrycowicz panu Płaskowickomu zostało ostrow gruntu y seno-żaty zowemoie Bolwany, hde poczynaietse ohraniczenie ieho, to iest bokom od-nym od gruntow sęła Oehremowicz cze-rez sianożat ku tomu polu należaczju do rzeczki Bałwanki, toju rzeczkoju Bałwankoj mimo sęło Małuju Bał-wanku ieho miłosty pana Adama Mogil-nickoho, z toie rzeczki Bałwanka prosto czerez bołoto sianożat tuju, po wodoteczu niedaleko sęła Bartoszow, z ktoroie wo-doteczy czerez senożat prosto ku dorozie Hrycowicz czerez pola leżaczju popuse-żiuczy grnty Bartoszowskiiie po prawe, a tych pana Płaskowickoho z senożatiu y zarosliu na ney po lewe, ktoroho wseho gruntu oromoho w tom obrube Bałwan-

skom wymerono wołok dwie, morgow dwa-naecat, a senożaty z zarosliu wołoka odna, ktoraja taja czast po obeiu storonach reki Łani w meżach y hranicach wyż menowanych buduczaja wynoszyt wołok dwatecat odna, morgow dwatecat szest, pru-tow osimnadeat pul pruta, a tey y uscy czasty bolszoy gruntuw naydetse, tohdy to wzhlad-m na wypolnienie czasty zastawnie ieho pana Kossakowskoho buduczoie, a za uniatem z neie na przydatok podlosty gruntuw w czasty pana Kossakowskoho dwadecat morgow przydanych, tot tym wy-pohiatse. A szło se fortyezet mlyna na re-ke Łani, meży dworom pana Kossakow-skoho a gruntom na czast zastawlenuju od pana Płaskowickoho stojaczoho, iż se to pokazalo z przyznania peredo mnoiu z obieich storon, że tot mlyn znouw teper za zbudowaniem nowoho upustu kosztom pana Kossakowskoho stanol, preto też do wykupenia toie czasty zostawnie czerez pana Płaskowickoho pry panu Kossakow-skim zo wsimi pożytkami zostawaty maiet: a gdy pan Płaskowicki za odłożeniem po-życzanoie sumy do derzenia toie czasty swoieie przydet, na tot czas y polowica z mlynowych dochodow y wolnoie łowienie ryb należyty iemu budet takowym sposo-bom, iż jako hrebli samuju tak y hat na bo-łote na hrebli naprawowat od dwora do be-rehu reki Łani ieho miłost pan Kossakowski, a z druhoiie storony także hrebli naprawowat y haty hatyt ieho miłost pan Krysztow Płaskowicki od czasty swoieie powinien budet, także hdeby upust albo mlyn zhnil albo poprawy potrebowat, zpolnym kosz-tom to naprawowat, a wodu w odnakuiu meru w tom stawie swoiem, jakoby z stawu wyyszoho pana Stominowoho nikoli ne podliwalo, zawždy derżaty powinny budet, k tomu na kamienie żelaza y wsza-kiie mlynowyie potreby zarowno z obud-wu czastey przykladat majnt, a za takowym zhodnym postupkom zpolny pożytok z wymelku mlynowoho y z łowenia ryb w stawie na obedwie czasty ity maiut wecz-ne, odnakże panu Nornickomu y potom-

stwu jehowoluh dawnych uchodow w retce Łani uwerchu stawu ieho, a wniżu mlyna u stawu pana Kossakowskoho wolnoie łowienie ryb w lete y zyme wolnoie zostawuu y zachowuu wiecznie. Za czym wżo ich miłost wsi panowie uczestniki tych czastey swoich koźdomu z ich miłostey czerez mene wydelenych spokoyne y weczue sami y potomki ich miłosty używały, a poddanych sobe należacych koźdy na swoju czast jako narychley pereznieczyy onych w derżaniu byty maiut na wsi potomnyie czasy, a o tyie grunty czerez pana Sielawu y panow Krynickich w czastech pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho zaszyie, a w czasty pana Nornickoho czerez tychże panow Krynickich y z Cepyry Dołmatowskoie zabranie wolnoie mowenie in wsim y uczestnikom w czas przyszły u sudu należnoho zostawuu. A szto se dotyczet dwuch wołok gruntu na cerkow Hrycowickuu od wsiich uczestnikow nadanoho y czerez mene podkomoroho wydelenych, iż swieszcznika na ses czas pry cerkwi net, koźdomu swoieie czasty gruntu używat aż toho poki sweszcznik do cerkwi bude sposobleny, aপর্যত cerkownyie sprawlaty maiut, odnakże o toho popa wsy panowie uczestniki zpolne y zhodne staratye maiut y pobudowaty icho powinni budut; dorohy też starowecznyie y perechody, menowite doroha sela Hrycowicz do Cepyry y do Kłeczka, druhaja z tohoż sela pod Bartoszy do Bolwani, tretiaia do Płaskowicz, czetwertaja ulica starowecznaia y czerez hreblu pod dworom pana Kossakowskoho y młyn na ryku Łaniu, a za rekoiu odna do Ostowczye, do Merwin, druhaja do Nadeży, tretaja do Zaielnoie czetwertaja do sela pana Nornickoho polmy y czerez młyn pod dworom pana Nornickoho perechod ludem pieszym y perejezd wodny y zemny, tych wsiich doroh y perechodow sami uczestniki y poddanyie ich wodle starodawnoho zwyczaju zażywat y olyn druhomu boronity ne maiet; dorohu też do lesu pana Nornickoho steno-

ju od pola sieniożatni uczynenoiu pod lesom pana Kossakowskoho wolnuju byty naznacziu y zachowuu. A z storony wydelenia panu Płaskowickomu czasty w dworysczu samom y przyseleniu pod panom Nornickim buduczom y melnika z synami ieho, wydeczy byt zreczenie pana Jana Petraszkowicza panu Andreju Petraszkiewiczzu danoie y u sudu Hołownoho zeznanoie słusznoie, wodle neho pana Nornickoho pry derżaniu toho dworyscza y pohnoiew, pry mlynie y stawie, wzhladom druhoho stawiszca w czasty Janowskoy panu Płaskowickomu dostałoho buduczoho wiecznie zostawuu, a pan Płaskowicki ne pryinuiuczy storony neprysuzenia iemu czasty w tom dworysczu y pohnojach, abo nedaniu za to odmeny y w nerozdeleniu melnika y synow ieho, w tom punkte appellował do sudu Hołownoho, ktoroie appellacij y ia podkomory iemu w termine należnom dopuszczaju, a w inszych wsiich punktach y paragrafach wsi panowie uczestniki na wsem dekretie, uznaniu y rozdelku moiem meży nami uczynenom zhodne perestali y olyn druhomu w najmnieyszoy czasty gruntow y lesow, senożatny y ni w czym zhoła żadnoho wstupu y pereszkydy czynity ne maiut y owszem jako storony sposoblenia popa y budowania onoho, tak y storony celosty hranicy y kopcow usypanych na czastyach ich miłosty wsiich uczestnikow służacych y z storony mlyna zpolnoho pana Kossakowskoho y pana Płaskowickoho, jako iest wyżej opisano, wo wsem nienuarusznie zachowatyse y iż pohranicznych sused hranic swoich pry-lehłych zpolne y za odno boronity maiut y powinni budut pod zarukou na koźdoho zprotywnoho ukrywżonomu tak welikou, jako ważnosty czasty ich imenia samoho wynosyt. Kotoraja sprawa jako se peredomnoiu podkomorym toczyła, pro pamet do knich sudowych podkomorskich iest zapisano, z ktoroho zapisania y ses dekret moy pod peczateiu moieju y z podpisem ruki moieie panu Krysztofu Płask-

kowickomu jest wydan. Pisan w Obyrney. U tey kopij przy mieyscu na pieczęć podpis ręki podkomorzego tudzież korekta his verbis: Dominik Obyrnski podkomorzy Nowohorodzki rukoju swojeju, zkoryhował z knihami Mikolaj Ostreyko komornik zemski Nowohorodzki. Ktora to kopia pry samym oryginalu po rusku pisanyj przez wyż wyrażonego patrona za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodz. przyjęta y wpisana.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1767—1768 годы, № 12609, л. 1194—1211.

№ 158—1622 г. Октября 20 дня.

Опредѣленіе гродненскаго земскаго суда по дѣлу священника Гудеевской церкви о. Ивана Гедройтя съ кор. марш. Крыштофомъ Веселовскимъ о не допущеніи крестьянъ Красницкай волости отправлять свои духовныя требы въ названной церкви и объ оскорбленіи самого о. Гедройтя.

Року тисеча шестсот двадцат второго, меца октебра двадцатого дня.

На рокохъ судовыхъ земскихъ Городенскихъ, о светомъ Михале святе рымскомъ порядкомъ права посполитого прыпальныхъ и судовне отправоваанныхъ, передъ нами Кондратомъ Мелешькомъ судею, Юремъ Сопоткомъ подсудькомъ, Стефаномъ Нешъковъскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Городенского, гдѣ справа зъ реестру судового порядкомъ ку суженю прыпала, за позовомъ отъ велебного отца Ивана Кгедройтя, священника Кгуденского, по велможного пна его млети пна Крыштофа Петровича Веселовского, маршалка его королевское млети надворного великого князства Литовского, тивуна Виленьского, економа Городенского, тогда постановившысе очевисто на местцу судовомъ сторона поводова

велебный отецъ Иванъ Кгедройтъ, священникъ Кгудсевскій, давалъ прыволюватъ по тры кротъ сторону позъваную черезъ енерала поветового, нижли велможный его мльть панъ маршалокъ, сторона позъванная, за потрыкrotnымъ прыволюванемъ енераловымъ ани самъ не становилъ, ани суду и стороне ведомости ниякое о не станю своемъ не далъ, за чымъ сторона поводова отецъ Иванъ Кгедройтъ, злегившы моцъ очевисто в той справе отъ себе прыятелюви свосму ппу Езофови Кохновичови, подпосилъ позовъ жалобы свосе доводшы року и подаяя его написомъ возного на томъ позве и очевистого сознания его и тройга волани рукою писарскою на позве написаномъ, жаловалъ с того позву о томъ, штожъ дѣй подстаростий Красницкай велможного пна его млети пна Крыштофа Веселовского маршалка надворного великого князства, Литовского, економа Городенского, панъ Янъ Ключковъскій, нетъ ведома зъ якихъ прычинъ, але праве в невинности его отца Кгедройтя, званившысе на него, чоловека духовного, ни в чомъ ему невинного, отповеди и похвалки на здорове его отца Кгедройтя чинитъ, чыгаючы его вшелякимъ способомъ самъ черезъ себе, слугъ, черезъ подданныхъ державы Красницкое о небезпечностъ прыправитъ, або на смерть забитъ, а до того умыслъне хочечы до знищеня и зъгубы его отца Кгедройтя прыссти, заказалъ всемъ подданнымъ в державе своей Красницкой, будучой в парадси его отца Кгедройтя, которая з давныхъ часовъ до тое церкви Кгудеевское прыналежытъ и прывилемъ его королевское млети ему потвержоно естъ, абы тые подданные Красницкые, которыхъ естъ килконадцатъ селовъ, людymi оселыхъ, до тое церкви Кгудсевицкое на жадное свято не ходили и з детми до хрсту светого не еъздили и до венчания не бавили, также по молитвахъ в домы свои, яко звычайъ естъ хрестиянскій, его отца Кгедройты не въпущали и некоторыхъ повинностей, прыходитъ до тое цер-

кви здавна належачых, не полнили и не чынили, што дей все он отец Кгедройт, яко человек духовный, поносечы то па себе, терпливости занехиналь и з оповеданемъ своим до ураду о то не утекал се, поважачуы его млсти пна маршалка и того подстаростего его млсти Красницкого пна Яна Клюковского, хочечи певную ведомост сам от подстаростего Красницкого пна Клюковского мет, для чого бы и з яких прычын он дей пан Клюковский с такою нехутю своею противко его отца Кгедройтя повставъ, прыхавшы дей он отец Кгедройт самъ до двора его королевское млсти Красницкого, у повете Городенском лежачомъ, в року теперешнемъ тисеча шестсот двадцат второмъ, мсца Генвара одинадцатого дня и до урядника Красницкого пна Яна Клюковского мовил, для чого бы на него такие похвалки чынил и доходы церковъные у него одыймовал: там же дей он пан Клюковский, урядникъ Красницкий, сам усне до него ойца Кгедройтя мовил служебнику своему Яну Стефановичу Шымовичу Колосовичу росказал, абы на потом гдежъ кольвекъ потрафившы его ойца Кгедройтя бит и забит и в тых во вьсих селах в державе своей Красницкой подданым его королевское милости заказаль, абы до тое церкви Кгудеевское до набоженства не ходили, детей не хрыстили и шлюбу в стан малженский не прыймовали, и споведи перед ним не чынили, и насветишого сакраменту не прыймовали, которых з них такъ детей малых, яко и великих, без выполнения тых речей збавенных и от Хрыста Спасителя напопо zostавсных изъ сего света походили, ани зачым инштым, одно за забороненемъ од урядника Красницкого, абы некоторых прыходовъ, до тое церкви Кгудеевское прыходячых, не отдавали и не чынили и самого ойца Кгедройтя з двора Красницкого словами уцыпливыми, доброй славе его человека духовного доткливими, оболжывшы, выгнат казал,

якобы якого злочынцу, в чом дей он отец Кгедройт маючы себе великое оболжене од урядника Красницкого и не будучы безпечен здоровья своего, у велможного его милости пна Крыштофа Веселовского, маршалка надворного великого князства Литовского, економа Городенского правне през лист от суду земского Городенского упоминал и справедливости с того подстаростего Красницкого с пна Яна Клюковского просил, нижи на року в чотырохъ неделях водлугъ того листу упоминального прыпадомъ жадное справедливости не одержавшы, о тое все на роки теперешние земские Городенские велможного его милости пана маршалка надворного великого князства Литовского сим позовомъ запозывал. По которомъ вычитанию того позу менованый умоцованый стороны жалобливое, пры бытности самого прынцыпала своего отца Ивана Кгедройтя, в небытности стороны позваное, покладак лист прывилей его милости пна нашего милостивого под датую року тисеча шестот двадцатого, мсца июня, которым привилемъ его королевское млсти потвержает ему ойцу Кгедройтю данину и парафию на тую церковь Кгудеевскую од годное памяти княжати его млсти Олшанского, бискупа Виленского фундываную, з волости Волпенское, показуючы и то словне, иж здавна так бывала парафея волост Красницкая до тое церквы Кгудеевское, инде нигде ближей церкви около тое волости Красницкое не маш, кром саского набоженства и сцызматичкое в Олексицах, и то за рекою Веретеею и тая церковь Кгудеевская власне яко филлий во сродку тое парафней своею стоит, и абы чого болшей такого своволенства духовного не было, просил, абы есмо тую парафию ему прысудили. А такъ мы врад той справе ойца Ивана Кгедройця, свещеника Кгудеевского, з велможным его млсти паном Крыштофом Веселовскимъ, маршалком надворным великого князства

литовьского, ижъ в том листе его королевское млсти пана нашего милостивого привилею на тую церковь Кгудеевскую и парафию до нее наданую его кор. млсть тылко данину княжати его млсти Ошанского бискупа Виленского тым листом своим ствержае, а волости Красницкое в том листе своем не воспоминает, иж справа и жалоба идет о подданных з добрь кор. его млсти, не судечы тое sprawy, яко судови нашому не палежное, зо всею тою справою ойца Ивана Кгедройты, свещника Кгудеевского, на розсудокъ его королевское млсти пана нашего милостивого отсылаем. Которая справа, яко се перед нами у суду точыла до книгъ земскихъ Городенскихъ ест записана.

Изъ актовой книги Гродненскаго земскаго суда за 622 годъ, № 6810, л. 287—288.

№ 154—1622 г. Ноября 8 дня.

Фундушъ Хотаевской церкви, Минскаго воеводства.

Актыкаця копий дзiалу y фундусзу на церкiew Чотаiewскa мiжду учтестниками добр Чотаiewецъ czynионего.

Рокy тисяцъ siedmset osmdziesiат drugiego, miesiaca Julii osmego dnia.

Przed aktami ziem. w Minskiego stawiajacy osobiscie J. P. Alexander Rogowski kopia zawierajaca w, sobie dzial y fundusz na cerkiew Чотаiewскa z extractu ruskiego xiag grodzkich w. Minskiego przepisana, tudziez y na dalszaj rzecz w niey zawartaj do akt podal, ktorey wpisujacy sie do xiag ziem. w. Minskiego od slowa do slowa tresc takowa.

Wypis z knih khrodzkich zamku hospodarskoho Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bozoho tysieczna szescesot siedmiatiatoho, miesiaca Maja

czotyrmnactatoho dnia. Na wrade khrodzkom w zamku hospodarskom Minskom, peredo mnoju Martynom Kazimierom Wofodkowiczom, horodniczym y podstarostim Minskim, postanowiwszysie oczewisto ieho milost pan Marcyan Duszewski pokladał ku aktykowaniu do knih ziemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho listu delczoho mezy ich milostey panow uczestnikow maietnostey Чотаiewskoy, z reczju w nem w seredine nizey wyrazonoie, prosczcy, aby tot wypis byl do knih spraw khrodzkich Minskich pryinat, aktykowan y upisan, kotoryi upisuieczy u knihi slowo do slowa tak se w sobe maiet. Wypis z knih moich zemskich podsudkowych woiewodztwa Minskoho.

Leta ot narozenia Syna Bozoho tysieczna szescesot dwadecat wtorocho, miesiaca Nojabra osmoho dnia. Peredo mnoiu Krysztofom Zyzemskim, podsudkom woiewodztwa Minskoho, khdy se prytoczyła sprawa ieho milosty pana Jakuba Umeckoho z ieye milostyiu, pani Hryhorowuiiu, Makarowiczowuiiu sudjinoiu zemskoiu Minskoiu pani Marynoiu Woysznarowuiiu, jako paneju dozywotnoiu imenia Чотаiewецъ y s panem Krysztofom y Jurjem Makarowiczami dediczami toho imenia, z ieho milostyiu panom Andreiem Burboju, pani Mikolajewoiu Stonczewskoiu Bohdanowoiu Anforowiczowoiu y synom ieye panom Alexandrom Duszewskim, ieho milostyiu panom Jenochom Kaweczynskim, podkomorym Minskim y panom Pawlom Supronowiczom Semaszkom y Stefanom y Andreiem Sobolewskim y matzakami ich, uczestnikami imenia Чотаiewецъ, na roku pry-palom za obweszczencem moim, a potom za otroczeniem ot mene im podanym y za prypozwy wodluch dekretu sudu hołownoho Trybunalnoho w roku proszlom tysieczna szescesot dwadecatom z Nowohorodka na skuteczny deł mezy nimi uczestnikami mene podsudka do toho imenia Чотаiewецъ otostanym, ino khlydm ja podsudek, czyneczy dosyt tomu dekretu hołownomu y wodluch obwieszczenia y otroczenia ot

mene tym wyż menenym uczestnikom podanym, a iż w tom imieniu Chotaiewskom cerkow na chwałę Bożuju ufundowanaia ieszcze sopedkowi tych uczestnikow iest, ino y po sim rozdełku moim uczestniki toho imienia Chotaiewskoho, iako na ses czas derżaczynie czasty Makarewiczowskoie pan Andrey Burba z czasty iemu dostałoie na tuju cerkow Chotajewskuiu, na pomnożenie chwały Bożoie, dwe wołoki supolnyie nadał, odnu wołoku na uroczyszczu w Kupeliszczach, podle steny Bołockoie, jeduczny do dwora Wołowiczowskoho do Chotaiewicz, po łoh, aż do dorohi Pleszczynskoy, iducznoie z Chotaiewicz, a druhuiu wołoku tamże w tom uroczyszczu Kupeliszczach, y senozat kosit koło Dwinosy, nazywaiemuju Szczodrynoiu, iako sama w sobe pry tychże wołokach; pani Barbara Semaszkowaia na cerkow Chotaiewskuiu od sebe nadała khruntu dwe wołoki pry uroczyszczu steny Bołockoie, pan Jakub Umecki czasty swoiey nadał na tuiż cerkow Chotaiewskuiu połwołoki zemli na uroczyszczu w Hubach, pry boru w doleż ku hranicy Pleszczynskoy aż do reki Dwinosy, hde y senozat prynależaczaia do tohoż khruntu. Pan Alexander Duszewskij też na cerkow Chotajewskuju na chwałę Bożuiu nadał połwołoki zemli na uroczyszczu w Zasitnicy za meżami pewnymi, a pry cerkwi, hde plebania pobudowana, placow czotyry, pry kolornych kobu reki y senozaty należaczynie do tychże placow. Kotorých tych troch wołok khruntu z placami y senozatami nadanymi, so wsimi prynależnościami ich, sweszczenniki w toy cerkwi buduczynie zażywaty maui, a pomeńnyie uczestniki Chotyiiewskieie y potomkowe ich, jako podawcy toie cerkwi, użytkow z jarmarkow prychodiaczych na czasty sobe wodle praw swoich smotryty maui. Kotorzyże tot wypis za pokazanem osoby werchu menenoie iest do knih spraw khrodskich zemskich Minskich pryniat, aktykowan y upisan, s ktorých y ses wypis pod peczatiu wradowoioiu ieho miłosty panu Mareyanu Duszewskomu iest

wydan. Pisan w Minsku. U tey kopii na szrodku wdole locus sigilli y podpisanie pisarza, na pierwszey zaś stronicy, idque na samym fronicie tey kopii przy wysińnioney na białey massie Surrogatorskiey pieczęci poswiadczenie ingrossowaney teyże kopii w akta wizytatorskie z podpisem tegoż surrogatora w te słowa: Alexander Tanaiewski pisar khrodzki Minski.

Te kopią ad acta wizytatorskie ingrossowawszy roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt trzeciego, dnia dwudziestego czwartego Januar, juxta vetus, przy zwykłej pieczęci mey pro meliori fide et documento ręką się własną podpisuję X. Hrehory z Illiczow Pieslak, surrogat Minski prezb: Biehomlski wizyty generalney kommissarz.

Ktora kopia za podaniem oney przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich w. Minskiego przyięta y wpisana. Ant. Świątorzecki RZM.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1783 годъ, № 12936, л. 446—447.

№ 155—1628 г.

Фундушь Довечерской (Дрогичинской?) церкви во имя Пречистой Богородицы.

Akt funduszu na cerkiew Dorohiczynską przez imsci pana Kazimierza Powstanskiego podanego.

Roku tysiąc siedmset szesćdziesiąt pierwszego, miesiąca Marca osmnastego dnia.

Na urządzie Jego korolewskiey mości grodzkim Pinskiim, przede mną Piotrem Thadeuszem Fronkiewiczem, podstolim y podstaroscim sądownym powiatu Pinskiim, comparendo personaliter Imsc pan Kazimierz Powstanki ten fundusz na cerkiew Dorohiczynską służący ob vetustatem temporis w niekotorých mieyscach powydzierany y innych słow wyczytac dla wygnilych liter nie mogący, ad acta grodu Pinskiiego podał, którego tenor sequitur est-que talis.

. . . elmożnego imsci pana Lwa Sapieli, wojewody . . . W. X. Litt., Brzeskiego, Mohilowskiego starosty etc. etc. pana mego miłosciwego, Ja Jan Władysław Nowelski oznaymitię tym moim listem, iż co jasnie wielmożny... miłosciwy, podawszy mnie urzędem w dozór y zawiadywanie tę maiętnosc swoią Dowieczorowską . . . rezydującym na mieyscu podobnym miasto założył y cerkiew dla odprawowania w niey chwały . . . z woli y z rozkazania imsci założywszy w roku przeszłym tysiacy szescset dwudziestym trzecim . . . osadzisz w nim y we wsiach nowo . . . przez mię założonych . . . zbudowałem w tym miescie . . . Przeczystey Maryey Bogarodzicy, aby się w niey zawsze chwala na cześć Boga w Trojcy Jedynego odprawowała . . . dusz ludzkich przez drogą krew, mękę y śmierć Syna Bożego Pana Jezu Krysta ukrzyżowanego . . . nu ludziom w tym miescie y we wsiach nowo osadzonych y wszystkiemu krzescianstwu religiey greckiey w uniey . . . im będącym, do której cerkwi sposobilem swieszczenika jmieniem Kallionika Antoniewicza y podałem mu tę cerkiew . . . zbudowaną, obrazami nowymi wszystką przyozdobioną według potrzeby, przy niey na dzwonicy dzwonow dwa mieruych . . . xięgi y rezy y wszelakie potrzeby do cerkwi do służby Bożey należące, wszystkie porządnie na osobliwym regestrze . . . za rozkazaniem imsci przy tey cerkwi swieszczenikowi podałem. Poddani tey włosci Dowieczorowskiej dom . . . swieszczenikowi za kop dwanascie Litt. kupili y zapłacili, do ktorego przydałem gruntu z ogrodami tamże placow . . . posługi cerkiewney według rozkazania imci podałem osiadłych placow z poddanymi cztery to . . . ręce placow dwa, a po lewey na tey stronie także od cerkwi . . . tu na pasznią rozrobionego włok dwie, to jest na uroczyszczu Ubronney przy gruncie włok . . . a na uroczyszczu Humniszczy morgow dwadziescia w koncu mieskich morgow, przytym... dney we wsi Dowieczorowiczach mieszka-

jącego z powinnością iego, z dochodami pieniężnymi . . . inwentarza Dowieczorowskiego zarowno z inszymi poddanymi do dworu imsci oddawał, gdzie sobie poddani imsci . . . a Pana Boga za dobre zdrowie pana mego miłosciwego . . . y bogoboyności nauczać, a po nim successorowie do tey . . . powinność pelnić mają. Co wszystko jak się pomieniło według . . . na potym będącym podawszy, o kontumacyą na wieczne potomne . . . moy z podpisem ręki moiey y z moią pieczęcią. Pisan w Dowie . . . ątego, miesiąca Maja szesnastego dnia U tego funduszu przy pieczęci na opłatku czerwonym wycisnionej podpis ręki tudzież approbaty his exprimuntur verbis L. S. Jan Władysław Nowelski od jasnie wielmożnego imsci pana wojewody Wilenskiego Namiesnik Dowieczorowski ręką własną.

Na instancyą oycy Thdorora Oleszkiewicza, swieszczenika Dowieczorowskiego, ztwierdzam ten fundusz. Jan Odachowski mp. Samuel Odachowski r. s. Katarzyna Odachowska. Roku 1668 na instancyą imsci xiędza Teodora Oleszkiewicza na ten czas będącego protopopy Dorohiczynskiego ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Konstanty Połubinski p. Słonimski m., oycy Theodora Oleszkiewicza, na ten czas swieszczenika Dorohiczynskiego ni w czym nie naruszając ztwierdzam ten fundusz antecessorow moich, Stanisław Ciechanowicz chorąży pttu Piskiego. Krystyna Ciechanowiczowa chorążyna mp. Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodzkich Piskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Пискаго городского суда за 1761 годъ, № 13071. л. 232—233.

№ 156—1628 г. Августа 11 дня.

Фундушъ Крошинской церкви, Новогрудскаго воеводства.

Akt dokumentu na cerkiew Kroszynską służącego.

Roku tysiąc siedmset osimdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwadziestego trzeciego dnia.

Oczewisto stanowszy przed aktami ziemskimi woiewodztwa Nowogrodzkiego W. Imse. xiądz Jozef Rolnicz Marciniwski, pleban cerkwi Kroszynskiej dokument funduszowy na rzecz w nim wyrażoną sobie y następcom służący ad acta podał, w którym wyraz takowy.

Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia imsci pana kanclerza W. W. X. Litt., oznaymuję iż z wyrazney woli I. O. xcia imsci Dominika Mikołaja Radziwiła kanclerza W. W. X. Litt. pana dobrodzieia mego, będąc ordynowany do postanowienia funduszu na cerkiew Kroszynską nową wystawioną, który perpetuis temporibus terazniejszemu prezbiterowi Kroszynskiemu Jakubowi Panfilowiczowi y sukcesorom onego ma służyć, takowe czynnie na pomienioną cerkiew nadanie. Naprzod gruntu na polu y w zaroszlach będącego włok trzy, to jest we wsi Olesiewiczach włok dwie, mianowicie z Pochatowskiej włoki puł włoki po Iwonie Gierciu, od miedzy piekarzowego zięcia na imie Michała zaczynające się, drugie puł włoki z Giercysowskiej włoki po tym że Iwanie Gierciu, trzecie puł włoki z teyże włoki Giercysowskiej po Wasilu Szyłu, ze włoki Szyłowskiej pierwsza czwierać gruntu po Jurku Gierciu, druga czwierać po Jasku Piotuchu do miedzy arędarskiej włoki, który to grunt leży in contiguitate nie przerywając się żadnym innym gruntem we strzodek wchodzącym, ale w iednym

mieyscu włok dwie w miedzach wyżej opisanych. Tego tedy gruntu na swoy pożytek obracać y zażywać, poddanych na nim osadzać wolen będzie, a nim poddanych osadzi, przydaię pomienionemu prezbiterowi dwoch mieszczan, to jest Hryszka Benieckiego y Andrzeia Giercia, którzy poty mają robić prezbiterowi, poki poddanych osadzi, a na zapomożenie dwoch poddanych po becze żyta y po byku ze dworu ma bydz dano, jeżeli zaś więcej będzie sobie osadzał poddanych tedy swoim kosztem, bez żadnego ze dworu zapomożenia, wolną będzie. Trzecią włokę popowska, którą trzymał pop Stołowicki miedzy gruntami mieskiemi leżącą ob miedzę z iedney strony Franciszka Kaminskiego, z drugiey strony ob miedze Josepha Burdzieyki temuż prezbiterowi Kroszynskiemu naznaczam, z osobną zaś w mieście plac ieden dworny, przy cerkwi leżący, na którym zabuduje się y mieszkać będzie, a puł placu od Piotra Ławrynowicza nabytą, temuż prezbiterowi gruntu pognoynego, uroczyszczem Ogrodnikowszczyzna nazwanego, nad jeziorkiem zarosłym przy goscincu Stajeckim leżącego przydaie się, którego z sianożęcią wynosi morgow dwa, sznur ieden y prętow trzy, to jest wzdłusz tego gruntu idąc przy goscincu od jeziorka do wygonu sznurow cztery y prętow dwa, wszerz zaś koniec ieden przy jeziorku wynosi sznurow dwa, koniec zaś drugi przy wygonie ma w sobie sznurow pułtora, rachuiąc w morg sznurow trzy, w sznur prętow dziesięć, w pręt łokci litewskich puł osma. Na kantora teyże cerkwi daie się puł placu dwornego miedzy placami z iedney strony Symona Wilniowca, z drugiey strony Jozefa Bardzieyka, leżącego w rynku, którego z teyże fundacyi pomieniony prezbiter Kroszynski ma chować y successorowie iego będą konserwować. Parafia do teyże cerkwi naznaczy się tak: włoseć Kroszynska, iako Staiecka y Koldyczewska, wszyscy poddani I. O. xcia imsci wiary ruskiej uniatskiej będący, nennine excepto, in super temuż prez-

biterowi Kroszynskiemu y successorom jego na wosk, wino y insze potrzeby cerkiewne dwor Kroszynski złotych trzydzieście quotannis będzie wydawał. Względem ktorey to fundacyi y dobrodzieystw I. O. Xcia Imsci pana y dobrodzieia mego na te cerkiew Kroszynską założenia świętego Jerzego nadanych obligacyi w tym funduszu nie naznacza się, ale jako xiaże imśc osobliwie naznaczy, wiele mszy świętych y na iakie intencye w miesiąc czyli w tydzień odprawić będzie należało, te terazniejszy prezbiter Kroszynski Jakub Panfilowicz y successorowie jego wiecznemi czasy pełnić powinni będą. Ktore to postanowienie funduszu do dalszey woli y łaski I. O. xcia Imsci pana dobrodzieia mego podpisuję. Pisan w Kroszynie, roku Panskiego tysiąc szeséset dwadziestego trzeciego, miesiąca Augusta iedynastego dnia. U tego dokumétu podpis ręki ekonoma przy wycisnioney na masie pieczęci, confirmacya jasnie oswieconego xcia Imsci Radziwiłła przy wycisnioney na czerwonym laku pieczęci, oraz zatwierdzenie I. O. xźney ieymsci z podpisem ręki przy wycisnioney na czarnym laku pieczęci w tym sposobie wyraża się: Kazimierz Władysław Kondratowicz, miecznik Mozyrski, ekonom dobr I. O. xcia Imsci mp. L. S. Confirmatur. Ioannes dux Radziwiłł, kanclerz W. W. X. Litt. L. S. Stwierdzam ten fundusz cerkwi Kroszynskiej nadauy y mieć chcę tak po iechm pp. dzierżawcach, jako też y moich administratorach, aby w chwale Bożey należycie naymnieyszey niemiała dyminuacyey, przy którym pomienionego oycy Jakuba Panfilowicza nienaruszenie zachowuję, dla większey wagi ręko się moją podpisuję. Dat w Secyninie, dnia dwadziestego szóstego Februaryi tysiąc siedmsetnego. Ma za tym pomieniony prezbiter dwie mszy odprawować w tydzień, iedną na dusze s. p. xcia Imsci, a drugą na moją intencyą. Anna xieżna Radziwiłłowa, kanclerzyna W. W. X. Litt. L. S. Który dokument za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt,

jest do xiąg ziemskich wojewodztwa Nowogrodzkiego przyjęty wpisany.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1782 годъ, № 12819 л. 659.

№ 157—1628 г. Декабря 15 дня.

Уступочная запись на участокъ земли въ русской части г. Дрогичина, за рѣною Бугомъ въ пользу священника Забужной церкви о. Геронима Чудовскаго.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicein feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio.

Poponi Czudowskij Zabuscensi demissio.

Coram judicio civilly advocatiali actisque praesentibus Drohicensibus personaliter comparens providus Lucas Supran, ex olim honesta Anna Supranowa procreatus, in civitatis parte rutenica Drohicensi certam possessionem habens, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia honorabili Hieronimo Czudowskij, prezbitero ritus graeci ecclesiae Spaski Zabuscensi, tenutam suam certam, scilicet hortum dictum Hutowski, in fundis civilibus Drohicensibus situm, originaliter per famatum Tomam Bdział civem Drohicensem famato olim Iwano Supran et praenominatae matri recognoscentis invicem coniugibus in summa novem sexagenarum grossorum poloncialium modo obligatorio inscriptum, ipsum recognoscentem post praefatam matrem suam Annam Supranowa iure naturalis successionis spectantem et concernentem, tum et summam quinque florenorum poloncialium debiti certi, per praefatam matrem suam olim famato Jacobo aurifabro ex eodem horto persolutam, cum pleno iure suo eiusdem inscriptionis originalis

obligatione, cum pacifica intromissione, tutione, ligamentisque, vadio et perlucro ratione quinque florenorum ex instantia eiusdem aurifabri obtento, demisit, cessit omneque ius suum transfundit, intromissionem iam ex nunc admittit, inscribit se cum suis successoribus de aliis bonis suis eundem iurisquaesitorem tueri, defendere, evincere, intercedere, quoties opus fuerit, sub vadio simili et peremptorio coram officio consulari vel advocatiali Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, exceptionibus laborando. Et hicidem famati viri Petrus Oszipowie et Joannes Muzilo scabini iurati una cum praecone Matia Stanikowie coram iudicio publice recognoverunt, quia praefatum honorabilem Hieronimum Czudowski poponem Zabuscensem in hortum Hutowski in civitate Drohicensi, post fluvium Bug partis rutenicae situm eidem per Lucam Supram in summa novem sexagenarum et quinque florenorum polonice alium in praefato horto in perpetuum . . . . *) et tradito cum praefata summa demisso intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1624—1635 г. № 10533, л. 51, 63.

№ 158—1623 г. Декабря 15 дня.

Дарственная запись Андрея и Ивана Серовковъ на участокъ земли въ Забужной части г. Дрогичина въ пользу Дрогичинской Богородицкой церкви.

Judicium bannitum civile advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post festum Sanctae Luciae Virginis proxima anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio....

Ecclesiae Rutenicae per Serowki donatio.

Coram iudicio bannito civili advocatiali actaque praesentia Drohicensia personaliter comparentes famati Andreas et Iwan Serowkowie, filii olim famati Steglio Serovka, cives Drohicenses Zabuscenses, sani mentibus et corporibus existentes, palam, publice libereque recognoverunt, quia ipsi ecclesiae Beatae Mariae Virginis ritus graeci aream suam totam et integram paternam, dictam Czini-saskie, cum horto, se post parentes suos jure naturalis successionis spectantem et concernentem, inter metas famatorum Christopheri Blaskowie ex una et Lichanski ac ejusdem ecclesiae fundis ex altera partibus iacentem, prout eadem area cum horto ex antiquo extenditur et protenditur, in platea Rutenica sitam, in fundis civilibus Drohicensibus existentem, cum omni iure suo, prout soli tenuerunt et possidebant, nihil ibidem in praefata area et horto sibi reservando et excipiendo dederunt, donaverunt et irrevocabili dono resignaverunt perpetue et in aevum. Cui iam ex nunc dant in praefatam aream et hortum realem, cum pacifica possessione, intromissionem per scabinos iuratos, per iudicium additos acceptandam. Et hicidem famati Petrus Oszipowicz et Joannes Muzylo scabini iurati una cum praecone provido Matia Stadnikowicz publice recognoverunt, quia in praefatam aream et hortum, modo praemis per Serowki ecclesiae Rutenicae donatam et inscriptam, iuxta inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente, de quo suam relationem ad acta praesentia retulerunt.

Nobilis Albertus Kamienski personam veniens nomine nobilis Petri Zeromski protestatus est contra eandem inscriptionem donatoriam de nullitate eiusdem inscriptionis, nolens eadem bona vigore iurium suorum in possessionem tradere, de quo iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 51—2.

*) Неразборчиво.

№ 159—1824 г. Ноября 16 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина русской части г. Дрогичина Николая Козака съ супругою, по которому они даютъ Дрогичинской Забужной Спасской церкви три огорода, 60 штукъ деревьевъ на постройку богадѣльни при сей церкви и двѣ гривны серебромъ на кадильницу.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta in crastino festi S. Philippi et Jacobi Apostolorum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, in praesentia nobilium ac famatorum Petri Morze viceadvocati, Matei Moracewski notarii, Alberti Kanigowski, Joannis Pienkovic, Andreac Zolkowski, Joannis Buialski, Stanislai Grzegorzowie scabinorum juratorum civitatis Drohicensis, primo cessanti peste, ac aliorum hominum fidedignorum ad actum congregatorum.

Testamentum Kozakow. Ex copia

Ad judicium praesens civile advocatiale Drohicense personaliter veniens famatus Joannes Czudowski, civis Drohicensis Zabuscensis, eidem judicio obtulit et reproduxit testamentum infrascriptum per olim famatum Nicolaum Kozak, civem Drohicensem Zabuscensem, coram certis personis recognitum manaque certarum personarum infrascriptarum subscriptum, petens a se per officium praesens suscipi et actis inscribi admitti. Cuius affectationi judicium praesens annuendo, hodie testimonium offerentem suscepit et actis praesentibus inscribere permisit de tenore tali.

Дзiало шiе в Дрогичынiе на Рускiеи стронiе; mieszkaюцiи в будахъ часу повiетрза року Панского thisiязъ sессзsetnymъ двдзiеystымъ czwartemъ, мiеsziязъца подлугъ старе-о календарза dnia 16 Nowembra, при битности велику сашадъ людзы вiары годниелъ старей ради те-о miasta, mia-

nowicie при пану Jakubie Odoiewiczу, Janie Czudowskiemъ popowiczу Drogickiemъ Ruskieи stroni, Marka Kowala, Siemiona Kopczia, Demiana Sokolika y Onaczka Panaszika.

Ja Mikolay Kozak, mieszczaninъ Drogiczki Ruskieи stroni Zabuzney y utczywъ z żoną swą Nastazyą Koloszanka, widzącъ na sziebie gniewъ Boży y będącъ niesposzobne-о здrowia, oznaymuie terazneyszemъ zeznaniemъ moiemъ spolecznie z małżąką swą, tedy daiemъ y daruіemъ wiecznemiъ czasы на cerkiewъ S. Spasa огроди niktore: ieden огродъ naprzeciwko Buslawki wedle Żydzika Auskowski Waskowski; drugi огродъ Auskowski Waskowski о miedzie Serowczinskiej wedlie ulicki; trzeci y огродъ daiemъ daruіemъ на Paskudachъ Wielkich. На spytalъ до teиze cerkwy S. Spasa drzewa sесszdziesiъ, żeby szpitalъ zbudowano при teиze cerkwy. Szrebra dwie grzywnie на kadzilnice, о czo prosze y dla Boga prosze, żeby то oddane было на cerkiew. Także przyacielomъ swymъ по żenie swey ruchome rzeczy: Hapcze Włoszance suknie falendiszowe brunatną, а drugi giermakъ czarni falendiszowy y czapka axamitna, lietnikъ brunatny muchoiarowy; dziewczynie Jackowej siestrzance krowe starą; Hapcze Woloszance poduszekъ siedmъ, osma pierzyna; teиze Hapcze skrzинia chustъ białychъ; także siestrzemicy Polaszcze Woloszance kózekъ krolikowy, suknia zielona siestuchowa, krowa mloda, poduszekъ siedmъ, osma pierzyna y skrzинia chustъ białichъ, lietnikъ brunatni muchoiarowy dziewczynie Jackowej. Siemienowi Kupcowi огродъ czo wedlie niego podъ debecmъ wedle drogi Warszawskiej, dwie beteze żyta, krowъ dwie, także y gruntowne wsitkie polia odkaznie на przyacielie swoje. Naprzodъ Olechowу Pizdzielikowy pulwłocекъ zasziany, od iego oicza własnego nabyty y kątъ zasziany, woluъ czarne-о, жаловице czarną, Hryczkowy Roskowy, Iwanowi Kozaczikowy Jendrzejowi Kosiczkowy dwie włocze polia zasziane, domъ z огродemъ, pszczoly, ogorkowъ nasiennikъ czo

benzie, żyto y grike, a za te ogorki y za żytho aby pamieć odprawowały y do cerkwy S. Spasza w szobotnik żeby wpisano. Demianowi Sokalikowy jalouske, aby domu przygladal i žita beczek cztery, czom poziczil żeby mu oddano. Prosze was, moi mili przyjaciele, żebyście sie nie poziwały y Demiana nie poziwały y do przisiąg sie nie przywodzily y powtore prosze. A iesliby mie Pan Bog Wszechmogaczy raczil do pierwsze-o zdrowia przywiesć, tedy mi ten wolno testament skaszować, a iesli bym s te-o swiata szcłł, tedy prosze panie urzēdzie, żeby moia ostatnia wolia do ksiong przyieta y acticowana była. Onaczko Panasził, Jakub Odoiewicz, Jan Czudowski. Et hic idem fanati Jacobus Odoiewicz et Onacko Panasził, Joannes Czudowski coram officio personaliter comparentes publice recognoverunt, quia tunc temporis aderant circa praefatum testamentum scriptum et de verbo ad verbum in praefato testamento conscriptum suis praesentibus recognitionibus attestati sunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 242, 256 об.

№ 160—1625 г. Апрѣля 20 дня.

Фундушь Пережырской церкви Святителя Николая, Минскаго воеводства.

Aktykowanie funduszu cerkwie Peredzyskiej.

Лета от парожения Сына Божого тысяча шестсот шестдесят осмого, мца Октебра двадцатого дня.

На враде кгородскомъ в замку гдрском Минскомъ, передо мною Мартиномъ Казимеромъ Володковичом, городничим и подстаростим Минским, постановившиесе очевистю его милост отец Иероним Верига, священник Пережырский, покладал ку активованю до книг лист фундуш на цер-

ковь Пережырскую служащымъ, которымъ так се в себе маст:

Eustachi Wołowicz, z łaski Bożej biskup Wilenski, wiadomo czyniemy tym listem naszym, iż swieszczennik nasz z siola Peredzyla, na imie Piotr Weryha Wasilewicz, kotoremusny podali cerkiew włosci naszej Lesnickiey, w woiwodztwie Minskim leżącą, w siele Peredzyskiej, cerkiew świętego Mikołaja ze wszytkiemii przynależnościami, to jest do tey cerkwi dwie włoce y zascianek w Dalekiey niwie do teyże cerkwi przynależący, tak też y sianożę przy rzecze Swisloczu u Wiaza nazwaną morgow trzy, także łąka od rzeki aż do drogi druga sianożę nazwana pod Takarnią morgow dwa, z łaski naszej pozwalamy y daimy dla rozmnożenia chwały Bożej y pilnieyszym będąc iemu kanun warzyć miodowy na Boże Narodzenie dziesięć kamieni, drugi raz na święty Mikołaj na wiesnie także dziesięć kamieni, a iesliby sam nie miał warzyć miodu, wolno mu komu kolwiek zaarędować, ani starosta nasz, ani arędarze nasz żadney przeszkody czynić nie mają y na młynach naszych Lesnickich y Ozierzyskim wolnego mliwa bez żadnego wżatku y datku co naprędzey otprawiąc. Tam też swego gruntu wysz pomienionego ony swieszczennik żadney rzeczy pospolitey nie powinien dawać, tak też y sierebszczynny rzeczy pospolitey z ynszymi poddanymi naszymi nie powinien dać. Na co daimy temu swieszczennikowi ten list nasz ręką podpisawszy y pieczęć przycisnąć kazalismy. Dat w Wilnie dnia dwudziestego Kwietnia, roku tysiąc szesceseth dwudziestego piątego. У того листу фундацыйного печать притиснена, а подписуки тыми словы: Eustachi Wołowicz Biskup Wilenski. На том же листе аппробаца оного написана тыми словы: Roku tysiąc szesceseth szesdziesiąt siódmego, miesiąca Julii dnia szóstego, pozwoliłem Germole Weryzie swieszczennikowi Peredzyskiemu włokę pustą gruntu Makiejowską, do ktorey żaden dziedzie nie zostaje; we

wsi Peredzyru ze wszystkimi do niey przynależnościami do żywota jego, s ktery włoki względem rozrobienia oney na lat trzy nie ma czynszu ani żadnych innych podatkow pełnić, a po wyseiu tych trzech lat ma czynsz oddawać do folwarku Lesnickiego po złotych trzy A. Kotonicz scholasztyk Wilenski. Други приписокъ тыми словы: Anno tysiąc szescseth osmego, die Octobris pierwszy. Pokładany był ten list, który we wszystkich punktach wcałości zachowałem do dalszey woli Jego msci xieżda biskupa Wilenskiego teraznieyszego mego msciwego pana. Marcin Kazimierz Kownacki pleban Zagorski rewizor. Которы же тотъ листъ фундацины за поклѣданемъ его до акту и прозбою особы верху поменоне ест до книгъ Гроцкигъ Минскигъ актыкован и записанъ.

Изъ актовъ книги Минскаго градскаго суда за 1665—1667 г. № 11786 л. 888—889.

№ 161—1625 г. Августа 14 дня.

Духовное завѣщаніе Марины Дмитріевны Кононовичъ въ пользу Виленскаго Св. Духова монастыря.

Лега отъ нароженя Сына Божого тисеча шестсот двадцать пятого, мѣца Декабра дванадцатаго дня.

На враде его кор. млсти кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Николаемъ Млечкомъ, хоружымъ Оршанским, подвоедомъ Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха монастыря Виленскаго и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мещаники Виленскае Ларыоновое Кононовичовое, пни Марыны Дмитровны, под час морового новетьра року теперешнего тисеча шестьсотъ двадцать пятого, которымъ дей тестаментомъ поме-

ненная Ларыоновая пни Марына Дмитровна урадовне легковала домъ свой, тут в месте Виленском и з речами стоячыми и лежачыми на церковь Светого Дха монастыря Виленскаго; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ помененное Марыны. абы оный до книгъ кгородскихъ Виленскихъ актыкованый, принятый и вписанный былъ, который вписуючы до книгъ слово отъ слова такъ се в себе маеть.

Року тисеча шестсотъ двадцать пятого, мѣца Августа чотырнадцатаго дня. Мы, слуги урадовны ихъ мсти пановъ бурмистровъ Стефанъ Миколаевичъ и Хотейъ Курыловичъ былисмо приданы на жодане отца Дмитра до пни Кононовичовое пни Марыны Дмитровны, то передъ нами слугами остатнюю волю свою чынила и прызнава и легкус и отказуе домъ мой лежачый на заулку, што бокомъ пры церкви Светого Дха стоячыми речами яко и лежачыми, домъ за брамою Остроужмежы границами съ одное стороны Маса Клячы, а зъ другое стороны Ендрея Слнскаго резника, и тотъ домъ легкус и отказуе со всемъ спратомъ и с котломъ, ено маемъ з монастыря трыста золотыхъ отдавшы, домъ отрыматъ вечными часы. Обликъ, который естъ у пана Хома Матфеевича на копъ тисечу на пна старосту Лицкаго Салегу, а маюотъ ойцовое Светого Дха рускаго отыскиват. Душу мою поледаю Пну Богу, а тело мое метъ бытъ поховано пры церкви Светого Дха. У того тестаменту подписъ руки писмомъ полскимъ в тые слова: Stefan Mikolaewicz ręka własną, а другий подписъ руки рускимъ писмомъ в тые слова: Хотейъ Курыловичъ рукою власною. Што ест до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано. Преписано.

(На оборотѣ). Року 1625 мѣца Декабра дванадцатаго дня тотъ тестаментъ черезъ отца Дмитрыя естъ до книгъ до актыкованя покладан. А под тою датою подписъ руки подстаростого Виленскаго пна Петра Хоминскаго тыми словы на

самом тестаменте так есть написано: Piotr Chominsky Podstarosey reka.

Изъ связи документовъ Виленскаго градскаго суда № 1674. л. 291.

№ 162—1625 г. Августа 18 дня.

Духовное завѣщаніе мѣщанина и купца г. Вильны Григорія Захаровича, которымъ онъ во время морового повѣтрія отписываетъ въ пользу Виленской братской церкви Сошествія Св. Духа разное недвижимое и движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Бжого тиссча шестьсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатаго дня.

На враде его кор. млсти кгородском Виленском, передо мною Николаем Млечком, хоружым Оршанским, подвоеводи Виленским, оповедал отец Дмитры Шарыпа, наместник церкви Стетого Дха монастыра Виленского и покладаль ку актыкованю тестамент остатнее воли под час морового поветра року теперешнего тиссча шестьсот двадцать пятого, которым дей тестаментом поменены Грыгорей Захаревич урадовне лекговал дом свой (и маеность) свою тут в месте Виленском на церков (Стго) Духа монастыра Виленского; затым отец Дмитры, (пок)азавшы тот тестамент помененого (Грыгоря) Захаревича, абы оный до книг кгородских Виленских (а)ктыкованый, прынятый (и вписа)нный былъ, который вписуючы до книгъ слово до слова так се в себе мает.

Року 1625, мца Августа 18 (18) дня.

На жодане пана Грыгоря Захаревича, мещанина и купца места Виленского, отъ ихъ милости панов бурмистров и радец о слугъ урадовых меских присяглых Стефана Николаевича и Хотея Курыловича, што отписуетъ до церкви

Сошествия Пресветаго и Жывотворацаго Духа, где мает тело мое погребено быть, где жона моя и детки похованы суть. Напрод дом мой власный не заведеный никому, лежачий межы домами отъ правое стороны Яна Сикоры, а з другое стороны Харытона Возочника. Напрод белки выскочки шестесть и чотыры десятки за коп сем, футра брушковыы два за коп пят, кроликовых перделов шест по коп осми, полфутра белинного по коп тры и гршей осмъ, котового полфутра за коп шесть, перевозковых футер два за коп шеснацать, бабиковое футро за коп две, засчых футер два за коп полторы и грошей шесть, четверть футра котового за копу одну кгрошей двадцать, котов пять по гршей сорок осмъ. котовое брушковое за коп десеть, хребтвое котовое футро за коп осмъ, тахир козок за коп пять, футро белиное напгталть горностаевого за коп шест, футер кроликовых сем лозных хребтовых по осми золотых, полфутра кроликового за коп две, белки подолское футер осмъ по коп осмъ—чынит коп шестдесять чотыры, полотна штуки две т(онк)ого, цвилеху штука одна за коп дватцат, ручников штука (одна) за золотых пять, соболей тры пары за коп трыдцать, окгонковъ до трых шапок за коп десеть, норок тры, окгонков кунних семнацат за коп чотыры, горностаев сорок, передка одна за коп десеть, куницъ се(м) за коп сем, чамара мухаеру турецкого, белками хребтовыми подшты, катанка полаксамитная, ментликъ мухаеру турецкого вышневый, кпталть аксамитный один, девчыны дочки летников чотыры мухаеровых, кгермаки два фалендышовых черных, летник зеленый, кпгталть черный, котель пивный, Грыгоря шапочника аксамитного пан Грыгорей дароваль долгом, цыны и медзи дробязку чотырнадцат поголова. У Ковне у немца у пна бумистра Ковенского Плата одинацать фас сливъ, смушковъ у кипце сто, ирхи робленое

полста за коп двадцать, кры бочулка, жупан фалендыновый з кгузиками серебряными двадцать чотыры, посе самого за коп дванадцат, коп тисавый один, возы два кованных, семенн мойранового фунтовъ сем за копъ двадцать осемъ, левендового и розмайранового насеня за коп дванадцать, футер фарбованных лазуровых пять (за тры), копы, завыйков сорок шест. В*) . . . у Грыгоря Мороза чотыры завыйки котовые, футро . . . . . горностаевых, футер две по семнадцат коп, белинна брусчковые коп шест. У пна Прокопа . . . . . ича, што до предажы узял волки по две копе, смушковых футер пят по две копъ, индера(ки) два по тры копе, малых два по копъ, футер черных смушковых осемъ по пети золотых, полфутра смушкового, лисов десет по золотых тры, котовъ заморскихъ девятнадцать, манка вырова коп тры, брусчковаго полфутра пят золотых, тры четверти брусчковаго футра за чотыры золотых, футро белинное за пят золотых, штука цвилеху за коп дванадцать, ножковые редовъ полшеста, козокъ тахировъ два по коп пят, кроликовъ двадцать чотыры по осми грошей, колнер горловый, лисих два горла, горностаев тры сороки и шест, а сорок по коп десети, посе серебряный на ремени позлотистый один, ложок серебряныхъ дванадцат, кгузиковъ двадцат тры серебряных, цыны кгарнец и полкгаридовка одна, мис цыновых чотыры, екрынка Давыдова, од тое скрынки прыйдетсе чотыры золотых. Павлу брату и Ивану моим сто коп одказую, Федору Могилевцу коп сорокъ я самъ винен зостае.

У того тестаменту подпис руки писмом руским тыми словами. Хотей Курьловичъ рукою власною. Што ест до книг кгородскихъ Виленскихъ записано, з которых и сес выпис под печатю урядовую и с подписом руки писарское

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ выкрошились.

гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выданъ.

Року 1625, мца Декабра дванадцатаго дня. Тотъ тестамент, через отца Дмитра до актыкованя ест покладан, а под тою датою подпис руки подстаростего Виленского пна Петра Хоминского тыми словами на самом тестаменте ест написано: Piotr Chominsky Podstarosci reka. Выписъ выдан. Видимусъ выдан. Преписано.

Изъ связи документовъ Виленскаго городского суда № 4674, л. 281.

№ 168—1625 г. Августа . . . дня.

Духовное завѣщаніе Виленскаго мѣщанина Андрея Ильича Субачича, которымъ онъ отписываетъ во время морового повѣтрія на церковь Сошествія св. Духа свою часть каменницы по Конской улицѣ въ г. Вильнѣ и другое имущество.

Мета от нароженя Сна Божого тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатаго дня.

На враде его кор. мсти кгородскомъ в замку Виленском, передо мною Миколаемъ Млечком, хоружымъ Оршанским, подвоеводимъ Виленским, опогедал отецъ Дмитрий Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха маастира Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее волн пна Андрея Илича Собачыча под час морового повѣтра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которымъ дей то тестаментомъ помеченный пан Андрей Иличъ урядовне лекговал част свою у каменницы так теж и част маенности своее, которая на него прынадежит по небощыку отцу его пну Или Собачычу, мещанину Виленском, на церков Светого Дха монастыра Виленского, за тым отецъ Дмитрий показавшы тот тестамент пна Андрея Илича, абы оный до книг кгород. Виленскихъ акты-

кованый, принятый и вписанный былъ, который вписуючы до книг слово од слова так се въ себе маеть.

Року MDCXXV (1625), мца Августа ... *) дня.

На жодане учтывого млоденца пна Андрея Илича Субачича от их мсти пнов бурмистров и радець слуг урадовых меских прысяглых Стефана Миколаевича а Хотей Курыловича, што отписую до церкви Сошествия Пресвятаго Дха, где мает тело мое погребено быти, часть мою у каменицы, которая ест на Конской улицы, з одное стороны пна Богдана Закревскаго, райцы места Виленского, а з другое стороны Киприяна шапочника, также теж част маснотости мне належачой по небожчику пну отцу моом Или Сабачичу, што у опекунов ест, з части мне належачой, ведлуг порахунку слушного, а с тое части моей мне належачой, где тело мое погребено быт мает, отцове коштом своим з монастыра братского Виленского церкви Сошествия Пресвятаго Дха як погребат, так и коштъ свой ведлуг слушности мает быт. Хотей Курыловичъ рукою власною. У того тестаменту подписе руки писмом руским тыми словы: Хотей Курылович рукою власною. Што ест до книг кгородских Виленскихъ записано, с которых и сес выписе под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан. (На оборотъ) Року MDCXXV (1625), мца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент через отца Дмитра ест до актыкованя покладан, а под тоєю датою подписе руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словы: Piotr Chominski podstarosci ręka.

Изъ связки документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 292.

№ 164—1623 г. Августа ... дня.

Духовное завѣщаніе Виленской мѣщанки Евдокии Константиновны, которымъ отписываетъ во время морового повѣтрія въ пользу церкви Сошествія Св. Духа деньги и часть каменицы и разное движимое имущество.

Лета от нароженя Сна Божего тисеча шестсот двадцат пятого, мца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. мсти кгородскомъ, в замку Виленском, передо мною Миколаемъ Млечком, хоружимъ Оршанскимъ, подвоеводимъ Виленским, оповедал отецъ Дмитры Шарыпа, наместникъ церкви Светого Дха монастыра Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли небожыцы пни Евдокии Константиновны под час морового повербра року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которым дей то тестаментомъ помененая Евдокия Костантовна урадовне лекговала част дому своего и част маенности своее тут в месте Виленском на церков Светого Дха монастыра Виленского; затымъ отецъ Дмитры, показавшы тотъ тестаментъ помененое Евдокии Константиновны, абы оный до книг кгородских Виленскихъ актыкованный, принятый и вписанный был, который вписуючы до книг слово от слова так се въ себе маеть.

Року MDCXXV , мца Августа (? *) дня.

На жодане и росказанемъ от их мстей пановъ бурмистров слугу прысяглого Хотей Курыловича приданный пни Евдокии Константиновны небожыка пна Ивана Романовича Зайца, мещанина Виленского, напред коп пятсот гршей, которых узял брат мой Хрол Константинович, которых и до того часу не отдал, также и товару розмаитого што наилучшого с крамы побрал на кош сто, то те-

*) Число выкрошилось.

*) Число выкрошилось.

пер за ведомостю моею коробка смупковъ сырыхъ белыхъ ест у монастыры, товару што у краме и скрыня у краме, также и в манастыре есть скрыпя, отдавши за спасеня небощыка малжонка моего, за погребъ до церкви коп трыдцат, долгу што до манастыра, што позычыла готовыхъ копъ шест я сама, на погребъ девки узяламъ также и выневши на погребъ мене самой коп десет литовскихъ, а тая коп десет на выдатки погребу моего през отца Дмитрыя Шарыпу дано гршы з манастыра, кгда прииде до розделу, впрод мает бытъ отдано до манастыра долъ яко и по мужу моему Ивану Романовичу лѣтгацяя до церкви Светого Духа. А тая мастьност выш мененая мает бытъ поделена на тры часты з детми нашыми, впрод отдавши церкви част мою, где мое тело при родичахъ и мужу моему похована буду, также и част у каменицы по брате моему мне приходячая—то до церкви, абы за нихъ Бга прошано, где пан Богдан Борысовичъ жыветь. Хотей Курыловичъ власною рукою.

У того тестаменту подпис руки писмомъ русскимъ тыми словами: Хотей Курыловичъ власною рукою. Што до книгъ кгородскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сес выпис под печатю урадовую и с подписомъ руки писарское гдну отцу Дмитрыю Шарыпе ест выдан. Преписано. (На оборотѣ) Року 1625 мѣца Декабра дванадцатого дня. Тот тестамент отецъ Дмитрый до актыкованя покладал, а под тою дагою подни руки подстаростего Виленского пана Петра Хоминского тыми словами: Piotr Chominski podstarosci ręką.

Изъ связи документовъ Виленскаго градскаго суда № 4674, л. 293.

№ 165—1625 г. Октября 15 дня.

Документъ на приобрѣтеніе Виленскимъ св.-Духовымъ монастыремъ плаца Ягнешки Адамовны,

Лета от нароженя Сна Бжого тисеча шестсот двадцат пятого, мѣца Декабра дванадцатого дня.

На враде сего кор. млсти кгородскомъ замку Виленскомъ передо мною Миколаемъ Млечкомъ хоружымъ Оршанскимъ подвоеводимъ Виленскимъ оповедал отецъ Дмитрый Шарыпа справца кгрунтов сего млсти пна Яна Окгинского старосты Кормяловского, а наместникъ церкви св.того Дха манастыра Виленского и покладал ку актыкованю листъ продажы плацу на име Ягнешы Адамовны под час морового поветрыя року теперешнего тисеча шестсот двадцат пятого, которымъ дей то листомъ помененая Ягнеша Адамовна урадовне предала плацъ свой никому незаведеный его млсти пну Яну Окгинскому затымъ отецъ Дмитрый показавши тот листъ Ягнешы Адамовны абы оный до книгъ кгородскихъ Виленскихъ актыкованый прынятый и вписанный был, который вписуючы до книгъ слово од слова так се в себе маеъ.

Року тисеча шестсотъ двадцат пятого, мѣца Октебрыя петнадцатого дня. На жодане гедна отца Дмитрыя Шарыпы, на тот часъ будущого справцы кгрунтов от его млсти пна Яна Окгинского, старосты Кормяловского, што купил на потребу его млсти плацу и Яцвое Мудлярки на име Ягнешы Адамовны за коп осмнадцат литовскихъ, а плацу у долъжъ сажон чотырнадцат, а поперок сажон петнадцат с одное стороны его млсти пна Яна Окгинского, а з другое стороны Матыса Козореза тесли, также подле купил у Матыса Козореза тесли сажон осмъ удолъжъ, а поперок сажон трынадцат, купленный за коп семнадцат у границахъ с одное стороны удовы Му-

лярки Яновое Ягнешки Адамовны, а з другое стороны Лукаша Лысого возочника през урад меский их млсть панов радец пна Балцера Григоревича райцы рымьского, а з другое стороны руское лавицы пна Грыгоря Федоровича, а пна писара Балтроея Петровича при слугах урадовых Офанаса Филиповича, а Марка Мостах, што дано до книг местских радецких ест записано. У того листу продажного подписе руки писмомъ рускимъ тыми словами: Офанас Филиповича слуга их млстей пановъ бурмистров и радец Виленских рука власная, што до книг кгородских Виленских записано.

Року ¹⁴х^к (1625) мсца Декабра дванадцатого дня тот лист на два пляцы через его млсть отца Дмитра до актыкованя естъ поданый; под тою дагою подписе руки пна Петра Хоминского подстаростего Виленского тыми словами: Piotr Chominsky podstarosci reka.

Изъ связи документовъ Виленскаго гродскаго суда № 4674, л. 290.

№ 188—1625 г. Декабря 12 дня.

Духовное завѣщаніе Лунаша Амеляновича въ пользу Виленскаго Св.-Духова монастыря.

Лета от нароженя Сна Бжого ¹⁴х^к (1625), мсца Декабра дванадцатого дня.

На враде его кор. млсти кгородском в замку Виленском, передо мною Миколоем Млечком хоружым Оршанским, подвоеводим Виленским оповедал отец Дмитрий Шарыпа, наместник церкви Светого Дха монастыря Виленского и покладал ку актыкованю тестаментъ остатнее воли мещанина Виленского пна Лукаша Амеляновича под час морового поветра року теперешнего ¹⁴х^к (1625), которымъ дей тестаментом помененый Лукаш Амелянович урадовне лекговал дом свой тут в месте Вилен-

ском и товары свое на церков Светого Дха монастыря Виленского, затымъ отец Дмитрий, показавшы тот тестаментъ помененого Лукаша, абы оный до книг кгородских Виленских актыкованый, приняты и вписаный был, который вписуючы до книг слово отъ слова такъ се в себе маеть.

На жондане учтывого пна Лукаша Амеляновича, мещанина места Виленс. . . . . будучы на теле хорым а на умысле здоровым просил от их млстей пнов . . . . . и радец от слугу присяглого прыданный был Хотей Курылович на прод. . . . . ны за плитницами у тыл Ивана Редкового огорода до монастыря . . . . . церкви Сошествия Пресветого Духа отписую, на которого винен п. . . . . ролковичу коп двацат чотыры, а рок от Рожества Христова в року . . . . . двацат пятом до року двацат шостогож тогожъ ста пришлого . . . . . отцове з монастыря братского Виленского церкви Сошествия Пресветаго Д. . . . . менованый у склепе у малой Кгелде за коп девет за ключом моим шт. . . . . урадом отцу Дмитрию законнику тогож монастыря, боярыну в. . . . . Зодишок Иля пна Комаров Марына Ахремовна што детем Проколо. . . . . писала напред: пара летников, един мухаеру турецкого совсим, а другий простого мухаеру, пара полчомарок, шапка една бобровая, горностаеваая другая, третий капелюш, кгермак чорный люндышовый один, белых хуст колко кошулек и завиток, а долгу Гаврыловой Курылычной винно коп пят то ест шолку и гкузиков, то маем отдат з монастыря сестре урожоной Елене, што ест у Жомойты дат ей коп пят и до того малыи хлопец сестранок мой при монастыру Стефан, а мене коштом своим живити маюг и погresti отцове з монастыря ведлуг повинности хрестиянской поховати мают. Хотей Курыло . . . . . рукою власною. У того тестаменту подписе руки писмомъ

русскимъ теми словами: Хотей Курьловичъ рукою власною. Што ест до книгъ кгродскихъ Виленскихъ записано, с которыхъ и сесъ выпис под печатю урадовою и с подписомъ руки писарское гедну отцу Дмитрию Шарыпе ест выдан.

Року 1625, мѣца Декабра дванадцатаго дня тотъ тестаментъ черезъ отца Дмитрия ест до книгъ до актикованя покладан, а под тою датою подписъ руки подстаросцего Виленского пна Петра Холмского теми словами: Piotr Chominski podstarosci гедко на самомъ тестаменте такъ ест написано.

Изъ связи документовъ Виленскаго градскаго суда № 4674, л. 291.

№ 167—1626 г. Февраля 27 дня.

Продажная запись на недвижимое имущество въ г. Дрогичинѣ Паша и Прокопія Сесилевичъ Лясковичей священнику при церкви въ Русскихъ Савичахъ отцу Николаю Васильевичу Межирѣцкому.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Poponi de Sawice venditio.

Coram officio advocatiali civili Drohiciensi personaliter comparentes laboriosi Pasko et Prokopius Sesilowicze de Laskowicze, subditi Magnifici domini Wesolowski, marsalci Magni Ducatus Lithvaniae, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt et quilibet illorum suo pro interesse recognovit, quia honorabili Nicolao, filio olim Waszilij de Medzirzece, poponi de Sawicze Ruskie et consorti ipsius honestae Annae Kopriannowa, coniugibus legitimis eorumque successoribus bonorum suorum videlicet aream cum domo dicto Thimosowskie,

ipso recognoscentes post olim honestum Thimosium, fabrem, civem Drohicensem, fratrem suum germanum steriliter decessum iure naturali spectantes et concernentes, inter metas Boris sutoris ex una et Czarnackiego ex altera parte sitos, in platea Rutenica existentes, prout se habitur et pretenditur, in fundis civilibus Drohiciensibus subiacentes, cum omnibus eorundem bonorum utilitatibus commodisque universis ex eisdem quovis modo provenientibus ac cum omni iure suo, dominio tituloque haereditario, prout soli tenebant, habuerant, possidebant, nil pro se ibidem et suis successoribus reservando et excipiendo, pro summa viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium, perpetuo et in aevum vendiderunt, inscripserunt tenere, habere et possidere perpetuis temporibus, cui iam iidem ex nunc recognoscentes eidem emptori suo intromissionem realem cum pacifica possessione per officium competens acceptumque admittendo inscribendoque se iidem recognoscentes de bonis suis omnibus eundem emptorem et eius successores occasione praemissorum omnium ab omnibus impedimentis iuridicis ac extraiuridicis personarum quarumvis, nec non ab omnibus iniuriis, damnis cuius vis status existentium per omnes praescriptiones iuris Magdeburgensis tueri, defendere, evincere eliberare, intercedere, sub vadio simili aliorum viginti sex sexagenarum grossorum polonicalium succubito et perempto, coram officio consulari vel advocatiali civili Drohiciensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, prosequutionibus, evasionibus, arrestis, praescriptionibus fatalis ac aliis omnibus iuris remediis praemissa evadendo. Et hic idem personaliter comparentes famati Albertus Kani-gowskj ei Joannes Pienkowicz scabini iurati una cum praecone provido Leonardo civili Drohiciensi publice recognoverunt, quia descendendo die actus hodierni in praefatam aream et domum dictos Timosowskie in fundis civilibus Drohicien-

sibus sitos, modo praemisso venditos actisque praesentibus inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromisserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 431, 457 об.—458,

№ 168—1628 г. Декабря 11 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу мѣстной Никольской церкви отъ Ивана Яковлевича Продило.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta ante festum sanctae Luciae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo sexto.

Ecclesiae Mikol. donatio.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi providus Jacobus filius olim Iwani Prodilo, quondam civis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse hortum suum paternum haereditarium, inter metas Chorciki ex una, et viam ad Zaieczniki tendentem, prout in se habetur, in fundis civilibus Drohicensibus situm et iacentem, ad ecclesiam Rutenicam Sancti Nicolai Episcopi sub arce piaque opera eiusdem ecclesiae perpetuis temporibus dat, donat et inscribit, ex nunc intromissionem cum parata possessione admittit. Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Zolkowski et Albertus Kanigowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Swieczyk publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna venerabilem presbiterum ecclesiae Sancti Nicolai in hortum donatum ecclesiae praefatae intromiserunt,

possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 549, 559 об.

№ 169—1628 г. Декабря 17 дня.

Фундушъ богадѣльни при Бытенскомъ Базиланскомъ монастырѣ, Слонимскаго повѣта.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmego, miesiąca Septembra veteris dwudziestego drugiego, a novi stili Oktobra trzeciego dnia.

Circa acta ziemstwa Wilenskiego stanowiący osobiscie przewielebny im. xiądz Julian Piotrowicz, klasztoru Bytenskiego xx Bazylianow superior, zapis na fundusz szpitalowi Bytenskiego wydany niżej wpisujący się do akt podał, którego wyrazy takowe:

Ja Mikołaj Tryzna, kuchmistrz wielkiego xięstwa Litewskiego, podkomorzy powiatu Słonimskiego, a ia Maryna Monwidowna Dorohostayska, małżonka wprzod rzeczonego imię pana kuchmistrza wielkiego xięstwa Litewskiego, czyniemy wiadomo y zeznawamy sami na się tym naszym spólnym dobrowolnym wieczystym zapisem, iż cośmy w imieniu naszym Bytenu, w powiecie Słonimskim leżącym, przy cerkwi naszej Bytenskiej założenia Przemienienia Panskiego, niedaleko od monastyrza teyże cerkwi naszej zbudowali szpital dla mieszkania ubogim ludziom ulonym, aby oni w tym szpitalu mieszkając w tey cerkwi Bożej usługę czynili, a za nas y potomki nasze iako za aktytory tey cerkwi pana Boga prosili, w którym tym szpitalu tak teraz za żywotow naszych iako y po żywocie naszym chcemy to mieć, aby ustawicznie tak męszczyzn iako y białych głów dziesięć osob mieszkało, którzy aby tam za czym mieli mieszkać dla wychowania im tym listem

funduszem naszym na ten szpital nadaemy y funduiemy wiecznemi czasy, iż za żywotow naszych my sami, a po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, którzy po nas to imienie y dwor nasz Byten będą dzierżać, z tego dworu naszego Bytenia do tego szpitala wiecznemi czasy mamy y powinni będą na wychowanie tym ubogim przez ręce oycy ihumena tegoż monastyrza Bytenskiego dawać, a mianowicie w każdy rok gotowego grosza sześć kop groszy liczby Litewskiej, żyta beczek sześć, ięczmienia beczech trzy, gryki beczech trzy, jarki beczkę iedną miary Słonimskiej, soli beczkę iedną, wieprza całego żywcem na karm zhożego y zboża na ukarmienie tego wieprza beczech dwie wianego, do tego ogrodu im owoszczowy wiecznemi czasy zapisujemy pod miasteczkiem naszym Bytenskim w pewnych granicach wymierzony y ograniczony, w którym ogrodzie wolno im będzie na potrzebę szpitalną wszelakie jarzyny ogrodne zasiewać y onych używać; do tego na opał tak ziemie iako y lecie w każdy rok mieszczanie y poddani nasi Bytenscy, każdy z nich z domu swego do tegoż szpitala powinni będą dawać po wozu drew. Budowanie tego szpitala iesliby kiedy poprawki potrzebowało, tedy z tegoż dworu naszego Bytenskiego naprawować powinni będą, a iesliby za czasem przyszłym do budowanie zgnilo albo strzeż Boże zgorzało, tedy na to miejsce także budowanie y na tym miejscu z tegoż dworu naszego Bytenia przez nas samych albo suksessorow naszych pobudowane bydz ma. Co wszystko iako się wyżej opisało za żywotow naszych my sami w każdy rok powinni będziemy ziszcć y oddawać, a iesliby po żywocie naszym potomkowie y successorowie nasi, kto po żywocie naszym tę maiętność naszą Bytenską dzierżać będzie, a według tego postanowienia y listu naszego w kotorym kolwiek roku lub wszystkiey tej ordynatiai ogółem, abo części z niey ktorey do tego szpitalu nie oddał y dawać niechciał, tedy każdy

takowy dzierżący po nas tej maiętnosci naszej Bytenskiej za przypozwaniam onego, a to od imsci oycy metropolita albo od oycy ihumena Bytenskiego do któregoż kolwiek sądu y prawa na rok zawity niestatutowy by nakrotszy ma y powinien będzie za to zapłacić zaręki dwiescie kop groszy litewskich, którey tej zaręki połowica ma należeć aktorowi tej sprawy, a druga połowica na ten szpital nasz Bytenski na wychowanie y odzież tymże ubogim w tym szpitalu mieszkaiącym, a ociec ihumen Bytenski teraznieyszy y napotem będący ma tego doglądać, aby do tego szpitala nie przyimowano ludzi obcych, cudzych poddanych, ieno tuteyszych naszych Bytenskich y to ludzi chorych, ułomnych, którzyby sobie sami wyżywienia wyrobić y mieć nie mogli. Na co dla lepszey wiary ręcesmy swoje podpisali y pieczęci kazali poprzykładać; także za prozbą naszą ichmość panowie przyiaciele niżej pomienieni ręce swoje podpisali. Pisan w Byteniu, roku tysiąc szescsetnego dwódziesiątego szóstego, miesiąca Decembra siedmnastego dnia. U tego zapisu podpisy aktorow y pieczętarzow przy wycisnionych pięciu na masie czerwoney pieczęciach takowe: Mikołay Tryzna kuchmistrz W. X. Littgo, podkomorzy Słonimski własną ręką. Maryna Monwidowna Dorohostayska Tryznina Kuchmistrzowa W. X. Littgo ręką swą. Marcian Tryzna, proboszcz, Gieran. Kanonik Wilenski S. R. M. S. Krzysztoff Jesman Synkowski ziemski Słonimski pisarz ręką swą. Połubinski Michał sędzia ziemski Słonimski ręką swą. Na marynesie tego dokumentu zapisu suscepta w ruskim ięzyku takowa: Roku tysiecya szescset dwadcat semaho, miesiaca Maja semaho dnia, welmożny ieho miłość pan Mikołay Tryzna, kuchmistr welikoho kniazstwa Litowskoho y małżonka ieho miłości ieymość pani Maryna Montwidowna Dorohostayskaja sey list swoy dobrowolny oczewisto spolne przyznat raczyli w rokzi. Krzysztof Jundyl podstarosta Słonimski. Waleryan Bruchanski sudia hrodski Słonimski. An-

drey Ofanasowicz woyski y pisar. Po podaniu do aktykacyi iest takowy zapis funduszowy do xiąg ziem. Wilen. spraw wieczystych przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Виленскаго земскаго суда за 1797 годъ, № 4240, л. № 900—901.

№ 170—1627 г. Апрелья 23 дня

Фундушь Порплищской церкви, Ошмянскаго уѣзда.

Akt ekstraktu funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego dziewiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urządzie I. k. msci grodzkim Minskim przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego, od jasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu w. ociec Andrzej Fiedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. w. w. ichmsciow panow Franciszka z Zebrzydowa y Annę z Zienowiczow Zebrzydowskich, kasztelanow Lubelskich, Nowomieskich, Korszynskich, Szereszowskich etc. starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oycza Fiedorowicza, porocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, ktorog ekstraktu tenor sequitur talis.

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szeroszowski, Anna Zofia z Bratoszyna Zienowiczowna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korzynska, Szeroszowska małżon-

kowe, oznaymuiemy tym naszym komu by o tym wiedziec należało w potomne czasy listem, iż co my mając w majątnosci naszej Porpliszczach do główney naszej drugiej majątnosci nazwaney Głębokiego, w powiecie Oszmianskim leżącej, należące, cerkiew ruską, a nie mając tam obecnego swieszczennika dla odprawowania nabożenstwa, przez co wielkiey maiestatowi Boskiemu, a naybarziesy ziemianom, boiarom y poddanym tamecznym niewygodą, zaczyn my uprosiwszy u I. W. w Bogu przeoswieconego imsci oycza metropolity ruskiego, wielebnego oycza Hrehorego Krassowskiego, na ustawiczną rezydencyą y odprawowanie nabożenstwa, ktoremu tę pomienioną cerkiew ze wszystkieymi aparatami, przy tym mieszkania y na wychowanie gruntu gołego włok pułtory, a osobliwie włok trzy z podanemi czterma we wsi Porpliszczach mieszkającymi, to iest Stefana Wołosatego, Kondrata Litwina, Stefana Cilluta, Staska Hrehorowicza z żonami, z dziećmi y ze wszelką ich należnością w powinnościach płaceniu czynszow y poborach jako nam czynili z tym wszystkim wyłączywszy tych włok pułpiący z pomienionymi poddanymi, w pewnych mieyscach y miedzach będących, z przydatkami do tych włok, z sianożęciami, wstępem do puszczy na opał drey y na budowanie, a odłączywszy od pomienioney majątnosci Porpliszcz temu swieszczennikowi y successorom iego na wieczne czasy do cerkwi Porpliskiey podawszy zapisuiemy. Do tego wnaszamy tu na grunty Porpliskie pod ziemianami boiarami y poddanymi tamecznymi w wierze świętey katholicckiey y ruskiey wychowanemi będące dziesięcinę, ktorą to iest z każdej włoki po osminie żyta w iesieni z swoją miarą iężdząc wybierać ma, także sadzawkę y studniu przed tym naszą dworną onemu podaiemy, przy ktorey wolno będzie na potrzebę swoją piwo y gorzałkę ustawicznie pędzić. Co to wszystko na pomienioną cerkiew swieszczennikowi naszemu wielebnemu oycowi Hrehoremu Kras-

sowskiemu, poki iego linia zeydzie, a potym y ich następcow wiecznemi czasy zapisujemy bez wszelkiej ni odkogo przesz-kody, iako od oycow duchownych tudzież y od swieckich osob; y to też dokładamy, iż osobiłwie ze dworu naszego Porpliskiego na ołtarz swięcy y wino mają być zawsze dawane, a który by kolwiek z naszych poddanych, a wielbnego oycy parafian był sprzeczany alboli naruszający lub słowem, lub uczynkiem, tedy za daniem znać do dworu, a za skargą w. oycy my y nasze dozorecy y successorowie takich nieposłusznych bez wszelkiej od-włoki za obelgę aby był skarany, za co ten y koždy swieszczennik kożdego roku co miesiąc w jedną sobotę iako za żywota tak y po żywocie naszym za nas Pana Boga prosić, służbę Bożą odprawić y wszelką nabożenstwo należące powinni być, w czym zabiegając, aby od nas, a po nas successorowi nasi ni w czym nie czynili, a kto by w czym kolwiek ten nasz list y w nim wolą naszą naruszył, tedy takowego na sąd straszny Boży pozywamy. Na co ten list z pieczęcią y z podpisem rąk naszych daliśmy, który wolno będzie do xiąg metropolitanskich y urzędowych aktykować. Pisan w majątnosci naszej Głębokim, roku Panskiego tysiąc szesćset dwudziestego siódmego. miesiąca Apryla dwudziestego trzeciego dnia w dzień S. Jerzego święta rzymskiego. Locus sigilli. Franciszek z Zebrzydowa Kasztelan Lubelski, starosta Nowomieski, Korszynski, Szereszowski ręką swą. Anna Zienowiczówna Zebrzydowska, Kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szereszowska ręką swą.

U tego ekstraktu konnotacya temi wyrażasie słowy. Ta kopia że iest zgodna cum suo originali, którą in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fidem przy zwykłej pieczęci podpisem ręki mojej stwierdzam. W Straniu, die secunda Augusti tysiąc siedmset piędziesiąt trzeciego. U tey konnotacyi przy pieczęci podpis ręki I. W. w Bogu nayprzewieleb-

nieyszego imsci xiędza arcybiskupa Połockiego, a pod pieczęcią podpis ręki imsci pana pisarza in eum tenorem. Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup połocki imp. Michał L. Sledkiewicz pisarz apostolski spraw nadwornych metropolitanskich y arcybiskupskich Połockich aktuaryusz. Który to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годъ, № 11801, л. 274—274.

№ 171—1827 г. Ноября 26 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Забужной церкви въ г. Дрогичинь, отъ супруговъ Жолковскихъ и Себестіана Гоцика.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohiciu feria sexta ante festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima anno Domini 1627.

Ecclesiae Rutenicae Zabuscensi donatio.

Coram judicio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas Zołkowski scabinus et consors ipsius honesta Catherina Goszczanka et Sebastianus Gosczyk, praesertim ipsa consors Andreae, cum assistentia ipsius personaliter ad infrascripta omnia in toto libere consentiens, mente et corpore sani existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi ad ecclesiam ritus graeci Zabuscensem aream suam cum horto inter metas Joannis Pisakowic ex una et Petri Ilkowicz, per stadia sex, prout in se habetur, currentem in bonis civilibus Drohicensibus sitam et existentem, prout soli tenuerunt, possidebant illisque utifruerantur, cum

omni iure suo ad praedicta bona serviente et concernente, dederunt, donaverunt, inscripserunt irrevocabiliterque resignaverunt pura, mera, sincera et irrevocabili donatione, ex nunc in praedictam arcam et hortum intromissionem cum possessione per praeconeum iuratum et officium competens admittendo inscribendoque se cum suis posteris, eandem ecclesiam ab omnibus impedimentis personarum quarumlibet in praemissis bonis ad praesens ecclesiae resignatis, per praescriptiones iuris civilis Magdeburgensis tueri, solamque per se et submissas personas non iniuriari sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptam inscriptionem coram officio civili advocatiali vel consulari Drohicensi, nullis diffugiis, dilationibus, apellationibus, earum prosecutionibus evasionibusque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus in praemissis mediantibus. — Et hic idem personaliter comparentes famati viri scabini Albertus Kanigowski et Joannes Pięnkowic una cum praecone iurato provido Lawrentio Zeliawowski, ibidem personaliter astante, palam recognoverunt se die hodierna ecclesiam ritus Zabuscensem et poponem eidem ecclesiae adiacentem in bona, praedicto modo ipsi donata, realiter intromississe et pacificam possessionem contulisse, nemine impugnante nec contradicente.

Из актовой книги Дрогогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. 10533, л. 609 об. и 613.

№ 172—1628 г. Февраля 20 дня.

Два документа, касающіеся вопроса объ уплатѣ священникамъ Мельницкихъ церквей и церкви Лосицной установленныхъ сеймомъ 1627 г. податей.

Termini castrenses Mielnicenses quaerellarum seu causarum officii celebrati sunt in castro regio Mielnicensi feria se-

cunda ante festum sancti Mathiae Apostoli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Inter eundem (exactorem) et popones Mielnicenses simile (decretum).

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Mielnicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentissimi vigesimi septimi conventionione generali Warszawiansi laudatae de bonis ipsorum ecclesiis rutenicis pertinentibus non persolutionis, quo facto poenam bannitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneali castrense Mielnicense praesens in contumaciam citatae partis decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quaerellarum castrensium Mielnicensem proxime et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita paena quatuordecem marcarum pol., idque sub paena bannitionis solvant et eidem exactori extradant, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur, terminusque preceptorius per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur decreti praesentis vigore.

Inter eundem et popones Łoszicenses simile decretum.

In causa coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi ex citatione literali vertente inter instigatorem officii praesentis eiusque delatorem generosum Albertum Kamienski, exactorem terrae Mielnicensis actorem et honorabiles popones Łoszicenses citatos ratione per eos contributionis publicae anni millesimi sexcentissimi vigesimi septimi in comiciis generalibus Warszawiansibus laudatae de bonis ipsorum, ecclesiis rutenicis in oppi-

do Łosicensi sitis non persolutionis, quo facto poenam banitionis et de regno Poloniae proscriptionis juste succubitionis, citatione eadem de praemissis latiore, officium capitaneale castrense Mielnicense praesens in contumaciam partis citatae decrevit, ut iidem citati contributionem, pro qua res est, hinc ad sequentem quocellarum castrensiu Mielnicensiu proximе et immediate in eodem castro Mielnicensi celebrandis terminis luita poena quatuordecem marcaru polon., idque sub poena banitionis solvant, et eidem exactori extradandt, quae in defectu per citatos decreto huic satisfactionis super eisdem et bonis eorum omnibus decernitur terminusque preemptus per officium praesens partibus praefatis utrisque praefigitur et assignatur, decreti praesentis vigore.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда 1624—1628 г., № 10937, л. 502, 508 об. — 509.

№ 178—1628 г. Марта 10 дня.

Уступочная запись на Громончинскій участокъ земли, на Забужьи, въ г. Дрогичинь, въ пользу священника св. Никольской церкви Стефана Кучинскаго отъ супруговъ Кевлюкъ.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohiciensi feria sexta post Cinerum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo.

Prezbitero Kuczynski cesso.

Coram officio actisque praesentibus advocatialis civilibus Drohiciensibus personaliter comparens famatus Nicolaus Kiewluk nomine suo et honestae Marusiae Panasowna consortis suae, pro qua pacem cavet, fideiubit (quod infrascripto non contradicet) in forma iuris plenissima mente et corpore sanus existens, palam,

publice libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, presbitero ritus graeci ecclesiae Sancti Nicolai hic in Drohicin sitae eiusque legitimis posteris de omni et integro iure suo seu inscriptione obligatoria, sibi per olim famatum Eustachium Chartowicz super summam duodecem sexagenarum polonicalium facta et in horto dicto Hromonczynski in fundis civilibus Zabuscensibus assecuratam, cum omnibus eiusdem inscriptionis tuitioe, ligamento ac vadio parataque intromissione cessit, dimissit omneque et integrum ius suum se ad praemissa concernens, in praefatum poponem transfert et transfundit.—Et hic idem coram officio praesenti personaliter stans honesta Uxina mater praefati recognoscentis palam recognovit, quia ipsa inscriptionem demissoriam, super hortum Hormanczynsky, per olim Chartok maritum secundarum nuptiarum praefato Kiewluk factam, in omnibus eiusdem inscriptionis nexibus, ligamentis, punctis approbat, confirmat eamque corroborat, inscribitque se eundem filium suum in possessione eiusdem horti non praepedire, imo ab omnibus oneribus prioribus et posterioribus personarum quarumlibet propinquarum et remotarum tueri, defendere, evincere, eliberare solaque per se neque submissas personas iniuriari, sub vadio duodecem florenorum polonicalium et preemptorio coram officio consulari vel iudicio advocatiali civili Drohicensi, quibus se hac in parte subicit et suos successores onerat, responsione, nullo diffugio, dilatione, apellatione evasioneque praemissa evadendo, suis personalibus recognitionibus ad id accedentibus.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1623—1635 г. № 10533, л. 633.

№ 174—1825 г. Іюня 14 дня.

Фундушъ Порплищной церкви, Минской губ.

Акт экстракту funduszu na cerkiew Porpliską służącego.

Roku tysiąc siedmsetnego piędziesiątego, miesiąca Julij piątego dnia.

Na urządzie I. k. msci grodzkim Minskim, przede mną Kazimierzem Mikołaiem Święcickim, podstaroscim sądowym w. Minskiego od iasnie wielmożnego imsci pana Jozefa Michała z Rogala Iwanowskiego, sądowego w. Minskiego starosty installowanym, comparendo personaliter w Bogu wielebny ociec Andrzej Fedorowicz, paroch Porpliski, opowiadał, prezentował y ad acta podał ekstrakt funduszu na cerkiew Porpliską przez w Bogu zeszyłych I. W. W. I. P. P. Franciszka z Zebrzydowa y Anne z Zienowiczow Zebrzydowskich kasztelanow Lubelskich, Nowomiejskich, Korszynskich, Szerosowskich starostow małżonkow czynionego, ex archivo archidiecaesano metropolitano Polocensi wydany, in rem et partem tegoż pomienionego w Bogu wielebnego oycza Fiedorowicza, parocha Porpliskiego y następcow imsci służący y należący, kotoiego ekstraktu tenor sequitur talis:

Franciszek z Zebrzydowa Zebrzydowski, kasztelan Lubelski, starosta Nowomiejski, Korszynski, Szerosowski, Anna Zofia z Bratoczyna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomiejska, Korszynska, Szerosowska po podaniu na wiekopomne czasy y lata funduszu y ufundowaniu cerkiew Porpliską y ograniczeniu w gruntach, sianożęciach, poddanych, tak też włosci, a poddanych naszych należących wszystkich bojar, ziemian, ciałych do dworu Porpliskiego w powiecie Oszmianskim leżącą ta majątnosc, do kotoiej cerkwi iest poświęcony od iasnie wielmożnego imci xiędza metropolity szlachetnie zrodzony na imie Hrehory Krasowski za prezbitera, aby za nas żyjących

fundatorow y po zejsciu z tego swiata y potomkow naszych za duszę naszą Pana Boga we mszach świętych y w modłach swych kapłanskich codziennie prosil, a że przepomnieliśmy w funduszu samym te punkta włożyć, osobliwy daiemy list, ażeby nie była w terazniejszych y w przyszłych czasiech y latach między duchowienstwem ritus Romani y rytus Graeci uniti pod posluszenstwem oycza świętego temu pomienionemu oyczu Hrehoremu Krasowskiemu, prezbiterowi Porpliskiemu y sukcesorom onego od xięzy plebanow w krestach, slubach y pogrzebach przeskody czynic w tey naszej majątnosci Porpliskiej, ale we wszystkich potrzebach duchownych y iakich kolwiek należytnosciach powinni znać dawać, a do tego pomienionego oycza prezbiter Porpliski y sukcesorowie po nim według rzymskiego nabozenstwa prosic imsci xiędza kotoiego poblizu plebaua abo zakonnika ze mszą świętą, aby poświęcił kommonikanty dla chorych y potrzebujących zdrowych, żeby miał pilne o tym staranie, przydali włokę gruntu Brudowa; pozwalamy mieć tymże parafianom cerkwi Bożej Porpliskim, w iedności świętey zostaiącym, bractwo dla ozdoby w cerkwi świętey dwa razy w rok na Boże Narodzenie przez dwa tygodnie y na Wielkę noc przez dwa tygodnie miód sycić pod sytę y piwo robić, bez żadney przeskody dworney y arędarskiej, pod winą złotych piędziesiąt na dwor, złotych piędziesiąt na cerkiew, iezeliby arędarz iaką chciał czynic przeskodę, a uchoway Boże kto z domostwa naszego abo ta majątnosc wieczysta dostała się abo w zastaw, w arędę komu abo xiężom, a miała być w czym ta nasza wola y fundacya naruszona, takowego na straszny sąd Boży zapozywamy, aby oblicza Bożego nie oglądał. Do kotoiego listu kazaliśmy pieczęć dla lepszej wiary przyłożyć y rękoma naszymi podpisujemy się. W Głębokim, tysiąc szescset dwudziestego osmego roku, miesiąca Julij czternastego dnia. Locus sigilli. Franciszek Zebrzydowski, Kasztelan Lubelski, starosta

Nowomieski, Korszynski, Szereszowski starosta ręką swą. Anna Zienowiczowna Zebrzydowska, kasztelanowa Lubelska, staroscina Nowomieska, Korszynska, Szeroszowska ręką swą. U tego ekstraktu konnotacya tymi wyraża się słowy. Ta kopia że jest zgodna cum suo originali, które in archivo archidiecaesano metropolitano conservatur, in fide przy zwykłej pieczęci podpisem ręki mey stwierdzam. W Struniu, dnia wtorego Augusta tysiąc siedmsetnego piędziesiątego trzeciego. U tej konnotacyi przy pieczęci podpis ręki iasnie W. w Bogu nayprzewielebniejszego imsci xiedza arcybiskupa Połockiego tymi wyraża się słowy: Floryan Hrebnicki metropolita całej Rusi, arcybiskup Połocki mp. Pod pieczęcią zas podpis ręki I. P. pisarza in eum tenorem: Michał L: Sledkiewicz, pisarz apostołski spraw nadwornych metropolit. y arcybiskup. Połockich aktuaryusz. Ktory to takowy ekstrakt funduszu za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich spraw wieczystych w. Minskiego przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Минскаго городского суда за 1758—1764 годы, № 11801 л. 272—273.

№ 175—1628 г. Октября 5 дня.

Запись въ пользу Гудевичской церкви, Волков. пов.

Akt kopij ruskiej wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Sobolewskich y Siezieniewskich na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Giedroyciowi daney.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt piątego, miesiāca Marca szesnastego dnia.

Przed aktami ziem. ptu Wołkow. stanowszy osobiscie Imc pan Jan Owsiany, czesz. ptu Wołkow. kopią ruską wieczysto dobrowolnego zapisu od I. P. P. Iwana Fiedorowicza y Zdanny Mitkiewiczow-

ny Sobolewskich, Andrzeia Mitkiewicza, Bohdanny Mitkiewiczowny Siezieniewskich, ziemianow ptu Wołkow. na rzecz cerkwi Gudziewickiej I. X. Iwanowi Giedroyciowi danego przy kopij polskiej ad acta podał, ktorego wyrazy niżej pisanemi wyrażaia się słowy:

Ja Iwan Fedorowicz Sobolewski, a ia Zdanna Iwanowna Mitkiewiczowna Iwanowaia Sobolewskaia, a ja Andrey Matfeiewicz Siezieniewski, a ja Bohdana Iwanowna Mitkiewiczowna Andrejowa Siezieniewskaia ziemianie hospodarskie powetu Wołkow., czynim jawno y soznawaiem sym naszym listom wieczystym dobrowolnym zapisom, komu by o tym wiadaty należało, nyneyszym y na potym buduszczoho wektu ludem, a pamietuiuczy na to, iż usych prodkow y rodyczow naszych teła sud pohrebenny y leżat pry cerkwy y u cerkwy Gudewyczach, u powete Wołkowyskom leżaczoy, nad ktorych tyłami zawždysa za łaskoiu Bożoiu chwała se odprawuiet na kuźduiu nedę y kōzdoio swiato, choteczy też my to y po sobie zostawity na potomnyie czasy, aby sie chwała Pana Boha Wszzechmushuszczoho mnożyła y po zeystiu nas samych z seho swita aby też Pana Boha chwalono y dusz naszych ne prepomynano, sami po swoiey dobroy woły, ani z czyiho przymuszienia, zapysuiem y na wieczność daruiem zastenok gruntu oromoho na suiū cerkow zwyz pomenenuju Gudewskuju od imena naszoho nam mne Sobolewskom u mne Siezieniewskom u po małżonkach naszych y po neboszczyku panu oycu małżonok naszych, po panu Iwanu Mitkiewiczu spadłoho, ktoroho to pana oycy zwyz reczennoho tyło w toyże cerkwy leży. Uroczyszczom tot zastenok u welykich zastenkach od imenia naszoho nazwanoho Mitkowszczyzny, u powete Wołkow. leżaczoho y zaraz w moc y w derżanie y w spokoynoie używanije do cerkownych dobr prywernuwszy, czeres icenerała y storonu szlachtu podały y zaweli, a sami sie z toho zastenku wiecznymi czasy

zrekli y zrekaiem na cerkow zwyż reczonuiuwlewaiem, mianowite bokami y koncami tot zastenok odnym bokom do gruntu seła Alechowicz, przysłychaiuczoho do gruntu pana Paula Eysymata, a koncom odnym do gruntu seła Kowalow prysudu Krasnickoho, a druchim koncom do gruntu ziemian hospodarskich powetu Horodenskoho panow Eysymatow do rożnych niw. Malet, wolen y mocen uże budet sweszczennyk tepereczny toie cerkwy Gudewskoy otec Iwan Gedroyt y potom kōzdy nastupuiucz y derżaczy toy cerkwy y dobr cerkownych, toho zastenska zwyż reczonoho, od nas na cerkow zapysanoho y darowanoho y do tych dobr cerkownych prywernenoho, iako własnosty swoiey używaty, pachaty y z toho zastenku wszelakich pożytkow według woli y upodobania swoieho prymnażaty malet y malet y wolny budut wiecznymi czasy, a my wżo samy, żony, dety y potomky naszy zaraz skoro po date seho naszoho listu dobrowolnoho zapisu wieczystoho darownoho do toho zastenku żadnoho naymneyszoho prystupu mety ne maiem y ne budem mety wiecznymi czasy, ale ieszcze y owszem to sym naszym listom dobrowolnym zapisom waruiem, iesliby kto kolwek u tot zestenok z bliskich krewnych y powinowatych naszych ustupował, z mocy y derżanija, lubo z ludy obcych kocy kolwiek tot zastenok odywował y w pożytkach pereszrodu czynił, tohdy za to maiem y powynny budem zaruki zapłaty sorok kop groszy litowskich; ku temu wsie szkody, nakłady na hołoie słowo reczenie tak tepereszneho oycy Iwana Giedroyta, swieszczennika Gudewskoho, iako y po nym buduczym sweszczennykach przy tey cerkwi Gudewskich wiecznymi czasy, o ktoruiuw zaruku daiem moc y sym listom naszym pozwalaem wieczystym darownym zapisem sebe o to kōzdoho z nas pozwaty, zakazaty do wszelakoho prawa, uradu y sudu grockoho y zemskoho, także y Hołownoho Trybunalskoho, w który choteczy powet y termin rokom korotkim, by y nay-

korotszym za nedel dwie, za tyden, za den y za dwa, a my za tymi pozwy albo zakazom, by nie prawnie nam podanymi, u kōzdoho prawa y sudu staty maiem y powinni budem, a stawszy, pozwu y zakazu ne bureczy, do listu naszoho nie mowiaczy, usprawedliwitysie maiem, a urad y sud kōzdy, pered kotory pozwany lubo zakazany budem, na nas samych y na wsiakich maiejnostiach naszych suiu zaruku wskawawszy, mocnuiuw odprawu krom rat statutowych udełaty malet y wolen budet, a my toho uradu o zły wskaz, a storony o zły perewod prawa nyhde ani do kotorooho prawa y sudu, uradu inszoho nyhde pozwywały ne maiem y mochezy ne budem, pod zapłaceniem zaruki y nahorożeniem szkod, iako sie wyżey pomianiło, a zapłatywszy zaruku y nahorodywszy szkody, pretsie sey list nasz wieczysty darowny zapis przy zupełnoy mocy u kōzdoho prawa y tot zastenok przy cerkwi Gudewskoy wiecznymi czasy zostawaty malet. I na tosmy dali sey nasz list dobrowolny zapis wieczysty darowny z pieczatny y z podpisami ruk naszych, do kotorooho za ustnoiu y oczewistoiu prozboiu naszoiu peczety prytysnuwszy y ruki swoje podpisaty racyli ziemianie hospodarskije powetu Horodenskoho, pan Filip Eysymat y pan Miłkołay Semaszko, a pan Matys Tydyk. Pisan w Mitkowszczynnie, roku tysecza szescot dwatecat osmoho, miesiacza Oktobra piatego dnia. Ktora to kopia ruska wieczysto dobrowolnego zapisu za podaniem oney przez wyż wyrażonego Im. p. Jana Owsianego, czeszny. pttu Wołkow. do akt, iest do xiag wieczystych ziem. pttu Wołkow. przyięta y wpisana.

Изъ актовой книги Волковыскаго земскаго суда за 1785 годѣ, № 10849, л. 213—214.

№ 176—1829 г. Декабря 29 дня.

Фундушь св. Николаевской церкви въ им.
Николаевѣ, Новогруд, уѣзда.

Akt funduszu na cerkiew Mikołajewską wydanego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Junij dwadziestego pierwszego dnia.

Na rokach święto Troieckich ziemskich W-a Nowogrodzkiego porządkiem prawa narodowego, w zwyczajnym sądownictwie, w mieście I. K. mści Nowogrodka odprawowanych, przed nami Felicyanem Danieykiem, Franciszkiem Jablonskim sędziami, Adamem Wojniłowiczem mieysce pisarza zastępującym, urzędnikami ziem. w. Nowogr., stanowiący obecnie patron W. Insc pan Felicyan Wolski, woyskowiec Nowogr., fundusz na cerkiew Mikołajewską nazwaną przez I. W. Insc pana Mikołaja Kiszkę, woiewodę Mscisławskiego uczyniony, w Bogu wielobnym Insci xiędzu Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacciewiczowi y następcom po nim następującym wydany do akt podał, ktorego tresć takowa:

Mikołaj z Ciechanowa Kiszka, w-d-a Mscisławski, starosta Wilkomirski czynię wiadomo, iż com na chwałę panu Bogu w Troicy Świętej Jedynemu, na cześć Przenajświętszey Bogarodzice wszystkich świętych y błogostawionego stego Mikołaja patrona swego, zbudował cerkiew w mieście Nowogr. ode mnie założonym w majątności moiej Mikołajewie y opatrzyłem ją srebrem, aparatami, xięgami, także inszemi wszystkimi potrzebami do niej przynależącymi, a chcąc, aby w niej chwała Boża wiecznie odprawowała się, z dobrej woli moiej nadałem swieszczennikowi tamecznemu terazniejszemu oycowi Andrzeiowi Aphanasowiczu Lacciewiczowi y po nim następującym doin z wszystkim budowaniem, z opałem z lasow moich, z dwiema włokami gruntu na pasznią jego dwor-

na y z trzecią włoką, ludzini osiadłą ze czterma gospodarzami, z nimi samemi, zó-nami, dziećmi, majątnościami, służbami y powinnościami ich, także z gruntami, łąkami, iazami, z dawną onym przynależącymi, z wolnemi pastwiskami y wypustami pospołu z drugiemii poddanyimi moiemii, ktorzych tych wszystkich włok swieszczennik tameczny wolen y mocen będzie zasiewając pasznią wszelaką, na potrzebę swoią własną dworną wedle upodobania swego pachać y używać; przy tym od poddanych moich z włosci Mikołajowskiej y Czapunskiej z każdej włoki każdego roku po sobie idącego po korcu żyta iednym y po drugim korcu ięczmienia albo gryki miary Wilenskiej, a z karczyny Mikołajowskiej gotowego grosza po piędziesiąt złteh polteh temuż swieszczennikowi Mikołajowskiemu naznaczam, co wszystko przez urzędniki me Mikołajowskie rok po roku wybierano y do rąk swieszczennika tamecznego oddawano bydz ma. We mlynie też moim Mikołajowskim na potrzebę jego własną domową na wszystkie przyszłe czasy wolne melcie pozwałam. A teraz tą cerkiew Mikołajewską ze wszystkim srebrem, aparatami y dostatkami do niej przynależącymi, wszystko porządnie na osobliwy registr moy spisawszy y przez urzędnika mego Mikołajowskiego urodzonego Stanisława Hapanowicza zordynowawszy, do rąk przerzeczonego Andrzeia Aphanasowicza Laccewicza, swieszczennika terazniejszego Mikołajowskiego podałem y postąpiłem. Ktorą to cerkiew swieszczennik terazniejszy tameczny y na potym będący, w opatrznosci swej mając, dziaka y insze slugi cerkiewnie wedle potrzeby chować y za mnie samego y domowstwo moie wszystko Pana Boga prosić zawsze powinien będzie. A iż przerzeczonemu swieszczennikowi podały się te włoki zbożem zasiane, tedy też y na potym każdemu po nim następującemu jako cerkiew z temi wszystkimi aparatami y ochędostwem, tak y te włoki z zasiewkiem takim że z tych dobr cerkiewnych ode-

mnie nadanych podane y ustapione bydz maia, Ktorego to postanowienia moiego yzem samym funduszem dla niewiadomosci porzadku y zwyczajow pisania onych w religij greckiey szerey y dostateczniey nie opisal, tedy dla upewnienia tego wszystkiego daie ten moy list z moia pieczęcia y z podpisem ręki mey własney. Pisan Iwiu, roku panskiego tysiąc szescset dwadziesatego dziewiatego, miesiaca Decembra dwadziesatego dziewiatego dnia. U takowego funduszu przy wycisnioney na massie herbowney pieczęci podpisy rąk tak samego aktora, iako też pisarza I. wielmożnego marszałka in sequentem tenorem. Mikolay z Ciechanowca Kiszka, wojewoda Mscisławski, starosta Wilkominiski ręką swą. Locus sigilli. Roku tysiacza szescset czterdziestoho dziewiatoho, miesieca noiembra dziewiatoho dnia sey list pan Stanisław Orda imieniem swieszczennika Mikolajewskiego Alexieja Tatarczyca do akt u sudu podal. Michał Chreptowicz pisar. Andrzej Stanisław Sapieha, kasztelan Trocki, marszałek Trybunalski. Ktory to takowy fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg ziemskich wtwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. Felicjan Danieyko sendzia ziemski Wdzla Nowogr. Franciszek Jablonski sendzia ziem. W. Nowogr. Adam Woyniłowicz sendzia ziem. W. Nowogr. mieysce pisarza zastępujący.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12818 л. 572—573.

№ 177—1630 г. Февраля 18 дня.

Донесение вознаго о вручении королевскаго позва магистрату г. Бѣльска и униатскому населению его о явкѣ въ королевскій заворный судъ для разбора дѣла ихъ съ свящ. Михайловской Бѣльской церкви и православнымъ населениемъ города.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte protopopae relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko autenticus et iuratus, coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vim suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse citationem literalem mandati pro judiciis post curialibus sacrae regiae majestatis servientem, cuius tenor talis.

Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czernichoriaeque, nec non Sveccorum, Gotorum Vandalarumque haereditarius rex. Vobis famatis proconsuli et consulibus, viceadvocato et scabinis totique communitati oppidi nostri Bielscensis, nec non praecipue Sawko Hliwka, Hryc Opca filioque eius Jozepho, Herman Chomikowicz, Anchim Popowicz et filio eius Laurentio, Iwanowa Kosa filio eius Kostiuk, Panas et Laurentio Prokopowicom, Sidor Chwiedorowicz, Siemon Michnowicz, Omelian Mienicz, Sebastiano, Alexandro Mienicz, Laurentio Selanowicz, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et filio ejus Paulo, Hermano Tomikowicz, filio ejus Laurentio, Jarmocz Poluczewicz, Hric et Sidor Bednarzom, Parchwin Kiszyc, Stephano Sala, Condrat Paliczewicz, Kondrat Torokan, Michno Miedzykiszka, Chwiedko Tarasow, Hryc Jasczyk, Michno

et Andreae Podubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Abramo Kusnierz, Anton Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom, Hawriko Piliszewic, Kobak, Wolos Solnik, Iwan Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, Kiryio, Laurentio Ryka et filiis eius Joanni et Klinu, Mic Sawluko, filio eius Sawka, Nazar Sawluka, Michaeli Rudko, Supron Czaczko, Filion Chromowic, Artysz Iwaszkowic, Taras Waskowicz, Ilnat Koleda, Paulo Litfin, Filon Bortko, Choma et Lewon Zaszczynski, Martino Czarnik, Tymosz Kutel, ex omnibus bonis vestris et personis mandamus, ut coram iudicio nostro Varsaviensi, vel ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus a positione praesentis citationis in quator septimanis proximis, seu dum causa praesens ex registro causarum fisci legitime ad iudicandum inciderit, ad instantiam instigatoris nostri et reipublicae personaliter et peremptorie compareatis, qui vos, uti partem adhaerentem instigatoris iudicii castrensis capitanealis Branscensis tam et illius delatoris venerabilis Theodori Jakubovic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci, vindicando jura maiestatis nostrae et jurisdictionem nostram ex occasione temere convulsam, stabiliendo pro munere officii sui, licet ideo, quod nobis ex vi legum publicarum praestare tenemini loco defensionis et tuicionis jurisdictionis nostrae regiae, ausi estis anno proxime elapso in terminis iudicialibus coram iudicio castrensi capitaneali Branscensi in causa quadam tumultus et aliarum insolentiarum ex occasione religionis ritus graeci inter vos et concives vestros dissidentes exortarum, per instigatorem ejusdem iudicii castrensis capitanealis Branscensis et venerabilem Theodorum Jakubowicz protopopam et parochum ecclesiae apparitionis sancti Michaelis in civitate nostra Bielscensi sitae eius delatorem ibidem vobis ad paenas legum instituta, per certas vestras personas in

eodem processu expressas in foro incompetenti et materia foro illi non subiecta ad nos et iudicium nostrum, uti forum proprium sese non revocando, comparere ibidemque per erroneas defensas seu potius in curiam et negligentiam vestram decreta quaedam iniuridica ac postmodum in ulteriori paenam infamiae cum illius publicatione in praedictum juris et enervationem jurisdictionis nostrae regiae, quae nobis ex praescripto legum publicarum super incolas omnium civitatum regiarum competit super vobis obtinere passi estis, nec ab hujusmodi aggravabilibus decretis ad nos et iudicium nostrum, ut par erit appellacionos interposuistis alias prout id ex processu illo uberius videre licet. Quapropter citamini ad audiendum et attendandum per sententiam nostram decreta et processum praefatum ac ipsam paenam infamiae cum illius publicatione tolli et cassari atque ab ea vos relevari super actoribus causae paenam avocationis cum id genus aliis decerni causamque principalem ad nos ed iudicium nostrum restitui ac in super vos respectu hujusmodi in curia uti jurisdictioni nostrae convulsionis secundarios autores paenis arbitrariis puniri et alia pro causae et juris exigentia contra vos statui, sitis visuri et judicialiter terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria secunda post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo. Instigator pro feria tertia post dominicam Judica Quadragesimalem praeterita in oppido Bielsk domo proconsulis Bielscensis posuit et de positione eidem proconsuli ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городского суда № 10938, л. 540, 41.

№ 178—1631 г. Февраля 26 дня.

Грамота кор. Сигизмунда III на владѣніе землею въ селѣ Рогавчѣ, данная священнику Семятической церкви о. Александру Оладовскому.

Actum in castro regio Drohiciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo primo.

Oblata privilegii poponis Siemiatyczensis a S. R. M. dati.

Officium praesens capitaneale castrense Drohiciense literas infrascriptas . . . sacrae regiae magestatis, sigillo regni Maioris Cancellariae obsignatas et manu propria sacrae regiae magestatis subscriptas, ad oblationem venerabilis Alexandri Oładowsky, poponis ecclesiae ruthenicae Siemiatyczensis, suscepit et ad acta praesentia castrensia Drohiciensia inscribere mandavit, quarum series verborum talis est.

Zygmuntł Trzeci z łaski Bożey krol, Polski, wielkie książę Litewskie, Ruszkie, Pruskie, Mazowieczkie, Zmudzkie, Inflanckie y Swedzki, Gotsky, Wandalsky dziedziczny krol. Wielebnemu Janowi Morochowskiemu, Władicze Włodzimierskiemu, Brzeskiemu, wier. nam miłemu, Łaszkę naszą krolewską. Wielebny, wier. nam miły. Oznaimujemy wieleb. Waszey, iż za prozbą wielmożnego Leona Sapiehy, wojewody Wilenskiego, hetmana wielkiego W. X. Litewskie-o za ucciwym Alexandrem Oładowskim, swieszczenikiem czerkwie Siemiatyczkiej do nasz wniesioną, onemu grunty na odprawowanie służby Bożey y sakramentow cerkiewnych we wsi Rogawcze naszej nadane, iako w rewizjach y przywilejach kro. ich msci przodkow naszych opisane są, po smierci ucciwego Oxiencięia Twarowskiego do dispoziczey naszej przypadłe, prawem dożywotnem dac umysliliśmy, iakosz ninieyszem listem naszym daimy, ktore to żrunty ze wszystkimi ich przyległosciami

tak iako w rewiziey dawney y przywilejach kro. jeh mci Zygmunta Augusta y Stephana są nadane, będzie trzymał y używał do ostatniego żywota swego kresu. A on za nasz Pana Boga prosic y sakramenta świętę w cerkwi Siemiatyczkiej odprawować aż do żywota swego będzie powinien, wolen zostaięcz z tych włok y grontow od wszistkiech innych powinności pełnienia. Na czo mu dla lepszey wiary list ten z podpiszem ręky naszej y pieczęcią koronną daimy. Dan w Warszawie, dnia XXVI mca Lutego roku Panskiego MDCXXXI, panowania naszego polskiego XXXIII, szwedzkiego XXXVII roku. Paulus Koludzky. Sigismundus Rex. Post quam quidem ingrossationem literarum coram praesenti officio castrensi Drohiciensi personaliter comparens ministerialis generalis regni honestus Joannes Mierzwinsky, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Sawiczky et Jozepho Ołakowsky publice recognovit, quia ipse die actus hodierni una cum suprascriptis nobilibus condescendendo ad bona Rogawka fundumque, a sacra regia magestate, ut supra scriptum est, benigne collatum, ibidem suprascriptum Oładowsky, poponem Siemiatycensem, vigore literarum privilegij in bona suprascripta intromiserunt, investiverunt, nemine contradicente. Super quod dictus ministerialis fidelem relationem fecit, nobilibus praedictis id ipsum attestantibus.

Пѣз актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1630—1631 годы, № 9238. л. 388—9.

№ 179—1631 г. Сентября 18 дня.

Фундушь Вавулицной церкви, Пинскаго повѣта.

Акт funduszu oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt pierwszego, miesiąca Februarij siódmego. dnia.

Na rokach Ss. Trzykrólskich ziemskich powiatu Pńskiego, przed nami Adamem Skirmuntem prezesem, Michałem Płaskowickim, Michałem Szyrmo mieysce pisarza zasiadającym, sędziami, urzędnikami ziemskiemu powiatu Pńskiego comparens personaliter I. P. Tomasz Horehład patron fundusz oycu Ławrentemu Hrynkowskiemu y successorom iego służący ad acta per oblatam podał, ktorego thenor sequitur talis.

Marcyan Tryzna, biskup Malenski, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, Gieranonski, Trocki, Smolenski, Ołycki proboszcz, referendarz y pisarz W. Xtwa Littgo. Oznaymuję tym listem moim komuby kolwiek teraz y napotym będącym wiedzieć należało, iż ia życząc y usilnie starając się o to, żeby się chwala Boża iako naywięcey wszędzie rozszerzała y aby zbawienie dusz ludzkich drogą męką Zbawiciela naszego odkupione iako nayspilniey się pomnażało, osobliwie w tych majątnościach, ktore są od ludzi pobożnych na kościoły Boże nadane godna rzecz iest, abych my się o to tym bardziej starali, przeto ia, mając na ten czas w dzierżeniu swoim probostwo Trockie y majątność Bezdieską, na też probostwo fundowaną, w powiecie Pńskim leżącą y postrzegając tego, aby poddani moje mieszkający w pułtory mili od Bezdzieża we wsi Wawuliczach nazwaney bez chrztu S-o, spowiedzi y Naysw. Sakramentu z tego swiata nie schodzili, ale aby porządkiem kościoła S-go Katolickiego żyjąc, cerkiew podług wyznania swego y przy niey obecnego kapłana w tey wsi mieć mogli, pozwoliłem im cerkiew zbudować y ustawicznego kapłana, aby onym duchownie usługował y pilne staranie około dusz ich miał, przy tey cerkwi Wawulickiey fundować umyśliłem, iakoż za zbudowaniem przez pomienionych poddanych moich we wsi Wawuliczach cerkwie y naznaczeniem do niey już kapłana dla odprawowania chwały Bożey na wychowania terazniejszego kapłana do tey cerkwie podanego oycy Ławrentego Hryn-

kowskiego y successorow iego swieszczeni-
kow tamecznych włók trzy w pewnym ograniczeniu leżące, mianowicie trzy sznury za cerkwią w ostrowie, na którym y plac na budowanie domu z seliszczem y z ogrodami, drugie trzy sznury pod Wołosanni y w Wielkim Lesie, trzecie trzy sznury w Załużu y naddatki za Mestyżynem y Dąbrownem z ich przynależnościami, iako się w sobie zdawna przedtym mieli y teraz mają, do tey cerkwie Wawulickiey założenia Nayswietszey Panny Maryey Nawiedzenia wiecznemi czasy nadać y funduie, takową iednak kondycją, aby on sam y napotym będący swieszczenicy w uniey świętey z kościołem rzymskim zawsze byli y posłuszeństwo wielebnego iegom. oycy episkopa Pńskiego terazniejszego y następcow iego w uniey z kościołem świętym rzymskim będących zawsze podlegał, słowo Boże, krzty, małżeństwa, nayswietsze sakramenta z pilnoscją y nie leniwie poddanym moim według powołania swoiego odprawował y temu dosyć czynił, za mię y za successoroy moje pana Boga prosił y wszelakich pożytkow z pomienionych włók przez mię fundowanych y parachiey tameczney przychodzących, krom przeszkody swieszczenników Bezdieskich, zażywał. Co wszystko swoim y następcow moich Ichm. XX. proboszczow Trockich imieniem utwierdzaic y na wieczne czasy znacniając, daie ten moy list y fundusz terazniejszemu y napotym będącym swieszczennikom Wawulickim z podpisem ręki mey własney y z pieczęcią moją. Dan w Bezdzieżu, dnia osmnastego, msca 7-bra roku tysiączeszescet trzydziestego pierwszego. U tego funduszu przy pieczęci podpis fundatora temi słowy: Maryan Tryzna, coadjutor biskupstwa Wilenskiego, proboszcz Trocki, oraz poslednieysze approbaty z boku y na zalamaney stronie są takowe. Fundusz ten, Ichm. XX. successorow moich approbowany we wszystkim stwierdzam. W Bezdzieżu dnia dwudziestego drugiego aprylis, tysiąc szesćset osmdziesiąt dziewiętego.

Eustachi Kotowicz, biskup Smolenski, proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset czterdziestego dziewiątego, dnia dwudziestego trzeciego octobra zezwalamy na to, aby podług tey fundacyi grunty w spokojnym dzierżeniu cerkwie Wawulickiej zostawały. Dan w Bezdzieżu die et anno qui supra. Georgius Tyszkiewicz, Eps Samogitiae prapostitus Pins. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt szóstego, dnia dwudziestego piątego Iulij w Bezdzieżu. Ten fundusz do potwierdzenia był przede mną pokładany, który we wszystkich punktach y clausulach umacniam y stwierdzam y do niego się ręką mą podpisuią. Dan w Bezdzieżu, roku, miesiąca y dnia wyżey pomienionych. Jan Dowgiało Zamysz nominat, Filip Wilar proboszcz Trocki referendarz y pisarz W. Xitwa Littgo. A o millesimo sexentesimo octuagesimo tertio decimo nono Ianuaryi. Ten fundusz in toto aprobuję. Konstanty Kaz. Brzostowski sekretarz W. W-o Xitwa Littgo, kanonik Wilenski. proboszcz Trocki mp. Roku tysiąc szesćset siedymdziesiąt siodmego, octobra dnia dwudziestego osmego w Wawuliczach przez swieszczennika Wawulickiego na rewizyiey był pokładan I. Karol Charetanowicz R. S. P. Commissarz mp. Michał Kazimierz Dowgiało, commissarz mp. Który to takowy fundusz przez wyż wyrażonego I. P. Tomasz Horehlada patrona ad acta podany iest do xiąg ziemskich pttu Pinskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовои книги Пинскаго земскаго суда за 1779—1781 годы, № 13232, стр. 1545—1548.

№ 180—1833 г. Марта 14 дня.

Грамота кор. Владислава IV въ пользу православнаго населенія, съ подтвержденіемъ его религіозныхъ и общественныхъ правъ и привилегій, съ утвержденіемъ избранныхъ и поставленныхъ Константинопольскимъ патриархомъ лицъ: Митрополита Петра Могилы, и епископовъ Луцкаго и Острожскаго, Мстиславскаго и Перемышльскаго.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostoli et Evangelistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sawka Hliwczyc, oppidanus Bielscensis obtulit et reprodixit eidem officio praesenti literas sacrae regiae majestatis infrascriptas diploma ex actis castrensibus Luceoriensibus autentice sub sigillo capitaneali emanatas ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Выпис с книг кгородских замку Луцкаго. Лета Божого нароженя тисеча шестсот тридцат третего, мца Мая шостого дня. На вряде кгородском в замку его кр. мл. Луцком, передо мною Андреем Хоецким, наместником подстароства Луцкаго, ставши очевисто велебный в Бозе отец Давид Андреевич, діакои и законник регулы стго Базилия. для вписаня до книг нинешних кгородских Луцких подал пер облятам екстрактъ с книг кгородских Лвовских з уписанем в нем дипломы народови рускому релии крещкое не в унии будучим служащее автентиче выданный, просечы, абы принять и до кн. уписанъ былъ. А так я вряд тот екстрактъ для вписанья до книг приймаючи читалем и так се в собѣ писмом полским писанный маец:

Actum in castro inferiori Leopoliensi feria secunda post dominicam Rogationum

proxima. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Leopoliensia personaliter veniens Illustrissimus et Reverendissimus dominus, dominus Petrus Mohila palatinides Moldaviae, cenobii magnae Laurae Kijoviensis origentalis ecclesiae archimandrita obtulit eidem officio literas universales seu diploma sacrae regiae majestatis et magnifici Nicolai comitis ab Ostrorog subdapiferi regni, Drohovisensis, Kostianensis etc. capitanei, conventus generalis Cracoviensis coronationis Serenissimi Vladislai Quarti Regis Poloniae proxime praeteriti marsalci, subscriptum et sigillis minoris cancellariae regni Poloniae et majoris cancellariae magni ducatus Lithvaniae obsignatum, infrascriptum, datum, petens illud, a se per officium praesens suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cujus affectationi officium praesens annuendo, praefatum diploma sacrae regiae majestatis ad acticandum in acta officii praesentis suscepit et iisdem inseri mandavit de tenore verborum tali:

Władysław Czwarty, z łaski Bożej krol Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanskie, Gotski, Wandalski dziedziczny, krol, obrany wielki car Moskiewski. Wszem wobec y koźdemu zosobna, osobliwie obywatelom Korony y Wielkiego Xięstwa Litewskiego, duchownym y świeckim narodu Ruskiego religiey Greckiey nie będącym w uniy, teraz y na potomne czasy komu będzie o tym wiedziec należało czyniemy wiadomo, gdy na przeszley szczęśliwey electiey naszej zaczynając my szczęśliwego panowania naszego auspitia od polecenia urazow rzeczypospolitey y pomiarowania stanow koronnych, za prosbą y zgodą tychże, wzielismy na się exorbitancją narodu Ruskiego o uspokoieniu religiey greckiey y one z comisarzami do nas publico nomine utriusque gentis status et ordinis wysadzonemi przez pewne szrodki uspokoiili, iak o tym puncta s pod-

pisem ręki naszej do act Warszawskich podane, a potym od nas in pactis conventis poprzysiężone dostatecznie swiadczą, zostało to samo, że to wszystko, co w punctach iest wyrażono tam in parte, quam in toto, na seymie szczęśliwey koronacyej naszej przywieśc do skutku nieodwłocznie mielismy, czemu wszytkiemu gdy uczynic dosic na ten czas nie mogliemy, a poslowie ziemscy z Korony y Wielkiego X-twa Litewskiego z wiclu woiewodztw y powiatow od braciey swych nie będących w uniey podanych artykułow trzymając się do conclusiey seymu przystąpić nie chcieli, aż by to wszystko, co w punctach iest naznaczone otrzymali, tedy my assecuruieemy, że wszytką rzeczpospolitą hoc diplomate nostro y obiazuiemy się referuiąc się do tychże pact od nas poprzysiężonych, że na przysłym da Bóg na pierwszym seimie do niczego nie przystępując zaraz nazaiutrz po skonczeniu vot senatorskich to wszystko cokolwiek iest w punctach opisano naypierwey im wypełnić y skutecznie te puncta nie im nie diriguiąc exequowac mamy y będziemy powinni. A teras wolne odprawowania nabożenstwa po wszytkich miastach y miasteczkach y manasterach w Koronie y w W. X. Litewskim, ktorzy w uniey nie są według dawnych praw y constituciey, tudzież bractwa wszytkie, szkoły, seminaria, drukarnie y szpitale ich, ktorych oni są in possessione stwierdzamy, przywileje wszytkie ktore kolwiek mają dane sobie od swiętobliwych predecesorow naszych y s. pamięci nainaszniejszego kr. Imci pana oycy naszego aprobuiemy. A co się dotyce wielebnego oycy Piotra Mohiły, archimandryty Pieczarskiego, od nieunitow na metropolia Kiowską obranego, sacrae od patryarchi Constantinopolskiego mającego, także urodzonego Alexandra Puzyry na władctwo Łuckie y Ostrozkie, oycy Jozepha Bobrykowicza na władctwo Mscisławskie obranych y tego, który na Przemyskie od obywatelow nie unitow obrany będzie,—tym wszytkim dopuszcza-

my. iż oni swoich iurisdity et officiis tu-
te fungi mają nad wszytkiem niebędące-
mi w uniey, w czym wolna zostaje rela-
tia do nich każdemu niechęcącemu bydz w
uniey, y żadney w tym przeszkody od
unitow miec nie mają. A iż ocieć archi-
mandryta Pieczarski na metropolią swoje
żadnego benefitium na ten czas niema, te-
dy non obstante incompatibilitate przy
Sophiey archimandryą Pieczarską z mo-
nasterem Mikolskim Pustynnym do żywo-
ta swego ma trzymac. A Przemyslskiemu
y Mscislawskiemu władynom jurgiely wed-
ług punctow po dwa tysiące złotych od
nas annuatim dawane będą. Co się zaś
dotyczy urodzonego Alexandra Puzyny na
Łuckie y Ostrowskie władcytwa nominata,
ten według prywatnego scriptu naszego zo-
stawać będzie. Na ostatek cokolwiek od
nas według punctow Warszawskich do
skudku przywiedziono nie iest, że to
wszytko na przyszłym da P. Bog seymie
skutecznie exequować mamy. To im
wszystko hoc diplomate nostro, ktore con-
stitutią iest seymową autoritate totius con-
ventus approbowane, waruujemy. Y na to
dalismy te diploma nasze s podpisem rę-
ki naszej y deputatow tak z senatu iako
y z koła poselskiego, do ktorego y pie-
częci tak Koronna iako y wielkiego x-twa
Litewskiego są przydane. Dan w Krako-
wie, przy conclusoey seymu szczęśliwey co-
ronatney naszej dnia czternastego miesią-
ca Marca, roku Panskiego tysiąc szescseth
trzydziestego trzeciego, krolestw naszych
Polskiego y Szwedskiego pierwszego ro-
ku. Vladislaus Rex. m. p. Mikołay Ostro-
rog podstoli koronny, marszałek koła po-
selskiego m. p.

Post ingressationem vero earundem
literarum exemplar originale eidem offe-
renti illico ab officio praesenti est
restitutum. Ex actis castrensibus Le-
opoliensibus extractum. У того екстракту
печат кргодская Львовская притисненная
и падишеъ руки тыми словами: Martinus
Boszkowski vicecapitaneus Leopoliensis,
Который же то экстракт за поданем и

прозбою выпш реченое особы, а за при-
нятем моим урядовым увес слово до сло-
ва до книг кргодских Луцких ест упи-
сан, с которых и есс выпис под печат-
то кргодского Луцкою ест выдан. Писан
в Луцку. Корикгвал Шолкгейно.

Изъ актовой книги Мельницкаго кргодскаго суда за
1626—1633 г. № 10936, л. 1606 об. 1608.

№ 181—1633 г. Мая 13 дня.

Подтверждение древняго фундушa Гнойнен-
ской церкви каштеляномъ Подляскимъ
Станиславомъ Немирой и его супругою Евою
уронд. Гнѣвошь.

Actum in castro Mielnicensi feria
quarta in crastino festi Purificationis Beatis-
simae Virginis Mariae anno Domini 1649
*) . . . . . de Olexovo Gnie-
woszowa invicem coniuges in propagatio-
nem cultus divini suprascripto presbitero
ecclesiae Gnoynensis ac eius succedaneis
aeviternis temporibus datas et collatas,
manu propria suprascriptorum Illust. et
Magnificor. Niemierow. coniugum sub-
scriptas visis sanas, salvas nullaque in
parte vitiatas, inducere et inscribere in
acta officii sui suscepit et eadem literas
inscribere actis suis curavit, quarum te-
nor talis.

Stanisław na Niemierowie Niemiera,
Kasztellan Podlaski y Ewa z Olexowa
Gniewoszowna Niemierzyna, Kasztelanka
Podlaska. Wiadomo czyniemy tym naszym
listem teraz y na potym będącym wieku
ludziom, isz my mając wzgląd na swies-
zczenika wielebnego oycy Dmitra Wier-
bickie-o, ktory czyniac przystoynne staranie
o chwale Bozey cerkwie Gnoienskiey,
koszt niemały y prace podiał, uprawiając
cerkiew, będąc na koždy czas czułym w

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ ветхости
выпрошились, каковыя мѣста обозначены здѣсь точками.

nabożństwie według religii Ruskiej, ktoruemu chcąc dodać i większej ochoty ku odprawowaniu porządne-o nabożństwa y starania o porządku w cerkwi Gnoienskiej, dobra wszystkie zdawna fundowane, to iest włok dwie we wszystkich trzech polach, iako sie w sobie maia, z iezierem rzeczonym Topulcem y sianożęci rzeczone Zawotnianie s Kalinnikiem, ktore sie zaczynaia od Buga naprzeciwko miasta Niemierowa z jezierem asz do grund y granice sianożęci Bubelskich, z chrostami, wodami y wszelakiemi użytkami, użytkami. Ogrody, ktore iest do cerkwi Gnoienskiej od przodkow naszych y od nas nadane, to iest ieden ogrod Ławsia Podlepem ogrodzony, iako się w sobie ma; drugi ogrod za cerkwią aż do wsi po dom Mikołaja młynarza y iako zdawna po cmentarz ogrodzony y inne ogrody. Dom ze wszelakiem budowaniem y siedliskiem, ktore naprzeciwko domu w szerokosci y dlugosci iako zdawna w sobie ma y sciaga, z folwarkiem, stodołami, chlewami, ogrodami od miedze Troca puszkarza, asz do miedze gruntu Chwiedi Żukowej wszecz, a wzdłuż aż do drozki, ktora podle mogilek idzie. Pułwłoki gruntu rzeczony Kornilowski we wszystkich trzech polach, z łakami, z przydatkami, ogrodami, morgami, sadami y wszelakiemi użytkami cerkwi Gnoienskiej . . . . . onym iako . . . . . pożytek swoy . . . . . ktorych wszystkich do . . . . podatkow, poborow y podymnych, robot y niakich powinności czynic y płacić nie ma czasy wiecznemi. We młynach naszych Gnoienskich wolne zawsze mliwo ma mieć swieszczenik od zboża wszelakiego y słodow miary dawac nie powinien. W browarze naszym Gnoienskim wolne piwa robienie na potrzebe iego niema być bronione bez żadnego datku. Wolne łowienie ryb w Bugu rzece y po zatokach, zażywanie lasow, borow na opał domowy swieszczenikowi Gnoienskiemu nie ma być bronione. Ktore to dobra wszystkie tym listem naszym daie-

my czasy wiecznemi cerkwi Gnoienskiemu oycu Dmitrowi Wierzbickiemu y sukcesorom iego. A iesliby ktory z potomkow naszych albo dzierzawcow tej maienosci Gnoienskiej iako kolwiek krzywdę swieszczenikowi w dzierzeniu tych dobr cerkiewnych czynić miał, tędy jasnie w Bogu Przewielebny Je-o mość ociec władyka Włodzimierski y Brzeski, ktory na ten czas będzie, ma o te krzywdy dobr cerkwi Gnoienskiej y o krzywdy swieszczenika Gnoienskie-o prawem czynić w sądzie duchownym y swieckim, o co gdy będzie pozwany kożdy takowy, tędy u każdego sądu y prawa powinien będzie zapłacić tysiąc grzywien o naruszenie w czem kolwiek tych dobr, a to do rąk pomienione-o Je-o Mei oycza Władyki ma być oddano, a po zapłaceniu takowey summy y na potomne czasy pod takąż równą paeną swieszczenik Gnoienski y następcę iego w spokojnym dzierzeniu wszystkich dobr cerkiewnych, w tym liscie mianowanych, czasy wiecznymi zachowani bydz maia. Na co dla lepszej wiary y pewności do te-o listu nasze-o rękomi się swemi podpisawszy zabezpieczowalismy. Działo się w Niemierowie, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, msca May 13 dnia. Stanisław Niemiera na Niemierowie, kasztelan Podlaski ręką swą. Jewa Niemierzyna z Olexowa, kasztelanka Podlaska ręką swą. Appensio sigillorum duorum. Quorum post ingrossationem idem porrigens rursus ad se originale recepit de receptoque officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Минскаго градскаго суда за 1646—1652 годы, № 10942 л. 379 об, 386.

№ 182—1688 г. Іюня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго повѣта, во владѣніе урочищемъ «Поповщина», близь дер. Грушовой.

Актъ поміару ґрунту з фундусзу на фольварк плебанскі въ Хрушовей належаче до плебаніѣ Хородецкеѣ регулат.

Рокѣ тысяцъ седмсетъ седмдзiesiąт осмеґо, місяца Іуніѣ четвартеґо дня.

Прѣдъ урѣдемъ І. К. мсці у актами земскіми воіеводства Брзескееґо прѣде мнѣ Ігнацымъ Хрушевскімъ, регентемъ актуальнымъ земскімъ теґоґо воіеводства comparendo personaliter wielmożny І. Х. Јанъ Кulesza, канонікъ Брзескі, плебанъ Хородецкі поміарѣ ґрунтовъ з фундусзу на фольварк плебанскі въ Хрушовей належачыхъ прѣзъ І. Р. Павла Буславскееґо мієрніка І. К. мсці староства Кобринскееґо учыніонаґ адъ акта подаѣ, cujus tenor sequitur talis.

Рокѣ Панскееґо тысяцъ шесцсетъ trzydziesteeґо трзееґеґо, дня шеснастеґеґо червца. За розказаніемъ І. В. І. Р. Јаросза Волювчиза, генералнеґо земі Змудзкеѣ старосты, цівона Гондынскееґо, Шавельскееґо, Упитскееґо, Кобринскееґо дзержавцеґа пана, а пана меґо милосцивеґо, прѣзъ бытносці імсці пана Павла Језієрскееґо, ревізора іеґо кралевскееґо мсці староства Кобринскееґо чыніѣмъ поміарѣ у пробѣ ґрунтовъ прѣзъ вси Хрушовей назване урочышчезъ Поповшчызна, або Подлесіє, jako poddani bydz mianowali za naddatekъ albo за morgi, з которыхъ ніє до скарбу крала імсці ніє плацілі, теґ ґрунтъ лежы ієднымъ бокіємъ одъ Поповъ у мłynарзовъ Хрушевскіхъ, а другімъ бокіємъ одъ резовъ садзібныхъ вси Хрушовей у сціаны іхъ названеґы Трызубемъ, концемъ ієднымъ почынаіаґ сіє одъ резовъ теґоґо сіола поля срзеднеґо, а кончаґ сіє по ґрунты теґоґо сіола Хрушовей по нaddatki, теґ такъ іако сіє въ собіє ма въ свымъ ограніченіємъ, ніє ніє defalkuіаґ на podłość, чыні мorgan

sto у dwadziescіа, kładącъ на włokę po morgowъ trzydziescі y trzy, uczynіła by włokъ trzy y morgowъ dwadziescіа іeden, lecz morguіаґ ґрунтъ оromy на пасзніаґ zgodny, котореґо тылко чыні по рożnych мієсцяхъ мідзѣ чхостамы у блатамы у sianożęciami блатнемы то ієстъ у садзібамы некотрыхъ poddanychъ p. Cieszkowskieґо, которы часу (hoc loco obliteratio) по ревізы І. Р. Sosnowskieґо на tymъ сіє ґрунціє опуsціwszy своіє старе сідлiska, учынілі, учынілі бы то morgowъ czterdziescі y osm, прѣтовъ piętnascіє, kładącъ ґрунтъ оromy въ włokę у morgowъ trzydziescіє y trzy, uczynіł włokъ pultory прѣзъ morga ієднеґо; въ tymże obrębie wymorgowało сіє sianożęcіє мідзѣ ґрунтамы оromemy у мідзѣ чхостамы у łozami morgowъ trzydziescі y іeden, uczynіł włoka ієднa безъ dwu morgowъ; złączywszy ґрунтъ оromy з sianożęcіаґ, summą учыніł ґрунту ұżytego włokъ pultorzecі bezъ dwu morgowъ, tu ніє dostaіє do trzechъ włokъ ґрунту ұżytego morgowъ dziewiętnascіє y прѣтовъ piętnascіє, з tychъ прѣчезъ, że łozami у bagnу блатамы сіла мієсца въ tymъ obrębie на со уважєніаґ wielkieґо potrzeba. Po котореґы помієрзе Імсцъ панъ Павелъ Језієрскі, ревізоръ староства Кобринскееґо самъ osobaґ raczyłъ bydz, со імсцъ zważаіаґ, aby коsіoлъ Хородецкі крзывды ніє міаѣ, trzymaіаґ сіє у поґлądaіаґ на listъ krola імсці, aby włokъ trzy ґрунтємъ добрымъ wymієрzone былі, за розказаніємъ јасніє W. І. Р. старосты Змудзкеѣґо у Кобринскееґо, пана меґо милосцивеґо, теґоґо zascіanka въ ієднымъ ограніченіємъ названеґо Studzionka, котореґо мłynарзе Хрушевскы трzymaіі прѣзъ своіхъ ґрунтachъ, а morgowъ dziesієґ lub такъ wiele y нієmasz lecz іzъ popławowъ sianożęcnychъ najduіаґ сіє, а теґоґо ґрунту мłynарзе одъ своіхъ повинныхъ з сіола Хрушовая зауывали, до скарбу з теґоґо ніє ніє плацілі, со І. Р. ревізоръ прѣзвочіѣлъ на плебаніаґ Хородецкѣґа за morgowъ dziewiętnascіє y прѣтовъ piętnascіє, которыхъ wedługъ prawa ніє dostawa-

to na dworną pasznią plebanij Horodeckiej względem błot nie użytych. Która to relacya pomiary moiej dałem na piśmie I. X. plebanowi Horodeckiemu w Podziemieniu dnia y roku zwyż mianowanego. U tey poniary gruntow przy położoney pieczęci podpis miernika takowy: Paweł Busłowski miernik krola Imsci starostwa Kobryńskiego ręką swą. Która to takowa pomiaru przez wyż wyrażoną osobę ad acta podana jest do xiąg ziemskich wojewodztwa Brzeskiego ze wszelką w niey wyrażoną rzeczą słowo do słowa przyjęta y wpisana.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1778—1779 годы, № 7392, т. 293—296.

№ 183—1839 г. Юня 16 дня.

Вводъ плебана Грушевскаго костела, Кобринскаго пов., во владѣнія деревнею Подземье и др.

Aktykacya listu podawczego na koscioł Horodecki od Pawła Lewalta Jezierskiego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt siodmego, miesiąca Junij trzydziestego dnia.

Przed urzędem I. k. msci y aktami ziemskimi w. Brzeskiego przede mną Ignacym Hruszewskim, regentem aktualnym ziemskim tegoż wojewodztwa comparendo personaliter W. I. X. Jan Kulesza, kanonik Brzeski, pleban Horodecki list podawczy od W. I. P. Pawła Lewalta Jezierskiego kosciołowi Horodeckiemu służący ad acta popa, requiruiąc, aby pomieniony list ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą był do xiąg ziem. w. Brzeskiego przyjęty y wpisany, który od słowa do słowa w też xięgi wpisuiąc tak się w sobie ma.

Paweł Lewalt Jezierski, rewizor starostwa Kobryńskiego, oznaymuję tym moim uwięczym listem, iż pod datą roku te-

razniejszego tysiąc szescset trzydziestego trzeciego, miesiąca Maia czwartego dnia oddany mi jest list otworzysty przez I. X. Marcina Wierzbinskiego, proboszcza Kobryńskiego od I. W. P. I. P. Jarosza Wołowicza, generalnego ziemi Zmuydzkiej starosty, ciwuna Gondyńskiego, Szawelskiego, Upitskiego y Kobryńskiego W. dzierzawce pana mego miłosciwego, w którym mię zażywac raczy, abym na miejscu onego samego zachawszy do miasta Horodca, sprawuiąc się podług funduszu krola Imsci y konsensem krolewica imsci polskiego y dziedzicznego Szwedzkiego Jana Kazimierza, ktoremu na ten czas Kobryn prawem dożywotnim należał, wies Podziemienie w kluczu Horodeckim leżącą, przydawszy do niey włok trzy pustych wsi Podziemieniu przyległych na plebanij Horodecką odmierzywszy przez miernika krola imsci Kobryńskiego y kopcami porządnie osypawszy, tak iako by poddani krolewscy od plebanskich, a plebanscy od krolewskich pokoy mieli podał to na koscioł Horodecki xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu y poddanym Podziemienieckim postuszenstwo wszelakie onym samym y successorom iego po nim następującym przykazał oddawac. Do tego plac na koscioł Horodecki w miescie Horodcu wypatrzywszy naysposobniejszy na pobudowanie domu xiędzowi y mieszkanui kantora, szkoły y rektora iey tudzież ogrod przy nim nazaczył y odmierzywszy zawiodł, czemu to wszystkiemu dosyc czyniąc zachawszy dnia szesnastego meca Czerwca w tymże tysiąc szescset trzydziestym trzecim roku do miasta Horodca z miernikiem przysięgłym stta Kobryńskiego panem Pawłem Busłowskim wprzod w miescie na koscioł plac wypatrzywszy, na którym mieszka mieszczanin Hryszko y Chwiers, który plac w poprzek czyni sznur ieden y prętow szesc, a wzdłuż czyni od rynku poczowszy, a po gumno dworne sznurów cztery y prętow siedm, co wszystko czyni morgow dwa, prętow piętnascie y pręcikow dwa I. X. Marcinowi Wier-

binskiemu podałem y zawiodłem, waruiąc to iednak, aby pod budowanie dworu Horodeckiego y pod gumno iego żadnego tam blisko budowania na tych placach stawić y budować nie ma, ale ogród y rolę mieć wolną, a to dla ognia przychodniowego, a tamtym dzierzącym z tych placow ustapic y budowanie zwozić naydaley roku za dosyć uczynieniem y odłożeniem im pieniędzy podług praw y kupie ich samych, iako ich kosztuią przykazałem. A potym ziechawszy do wsi Podziemienia wies Podziemienie o włokach piętnastu będąca iako się w sobie y swoim ograniczeniu w scianach, włokach, naddatkach, zasciankach y morgach ma y przed tym miała y z poddanemi w niey mieszkającymi xiędzu Marcinowi Wierzbinskiemu w moc, y dzierżenie w y spokojne używanie podałem y posłuszeństwo wszelakie tym poddanym Podziemiskim, iako iuż plebanowi własnemu Horodeckiemu oddanym, czynsze czynić, pożyczki wszelakie, dziakła żytnie y owsiane z podawaniem gęsi, kur y iaiec y rzeczy innych, z robotą dzienną w rewizyi opisaną oddawać przykazałem, z których poddanych dochody xiędz Marcin do siebie wybierając, cieszę dobrego naiąc y zapłacić, a pan podstarosci Horodecki poddanych krolewskich dla pomocy roboty dodawać winien będzie, a przytym y włok trzy na pasznią dworną z gruntem oronym oraz sianożęciami, błotami, chrostami, lasami y z drzewem bartnym, lasami, bagnami y cokolwiek ku pożytkowi należec będzie dworna na potrzebę plebańską odciowszy od wsi Hruszowey naddatek uazwany Zaleski, ktego naddatku w rewizyi opisanego nie było y teraz nie masz, ale poddani Hruszewscy trzymając go od czasu niematego, utaiwszy pożytek skarbowi należący zażywali gratis y siedliska swe własne w siele Hruszowey będące niektóre opusciwszy na ten naddatek, iako oni zowią Zaleski, niekiedys od popow Hruszewskich przez nichże odiyety rozmnożywszy y rozrodiwszy się na nim

syny swe y zięcie posiadlili, który naddatek Zaleski wyrażając przy wsi Hruszowey poczyna się na wschod słońca od rezow drugiego pola Hruszewskich na południe, bokiem od cerkwi y gruntow popowskich, na zachod koncem od naddatkow przychodnich siola Hruszowa, na północ bokiem od boku rezow sadzibnych tegoż siola Hruszowey naddatek Zaleskie we wszystkich czterech scianach będący w kwadracie w każdym koncu ma po dwa kopce usypane, a we srzodku wzdłuż idąc ieden kopiec, z ktego się im naddatku rumowac y budowanie znosic one, którym na swe siedliska stare we wsi Hruszowey, a drugim na swe naddatki użyczywszy im frysztu na cały rok na to od daty tego uwięzszego listu mego, pod utraceniem tego budowania ich pozostatego na tym gruncie przykazałem, który naddatek Zaleski trzymając go pleban Horodecki terazniejszy y na potym będący, drogę wolną z tej wsi Hruszowey idącą poddanym krolewskim bronieć nie ma y owszem swoią iuż własną grodzą oba boki drogi tak iuż poddani krolewscy przedtym trzymając ten grunt grodziwali. sam iuż pleban swemi poddanymi dla swego pożytku y dla przegonu poddanych krolewskich wolnego grodzie winien będzie, tak też innych drożysk starożytnych, a im potrzebnych, gdzie by się pokazały bronieć nie ma. Ktego tego poiazdu y uwiązania mego ten list moy na czasy potomne dla dania wiary lepszey za potrzebowaniem y prozbą I. X. Marcinowi Wierzbinskiemu proboszczowi Kobrynskiemu, a terazniyszemu plebanowi Horodeckiemu dałem. Działo się w Horodecu, roku tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Czerwca szesnastego dnia.

Ktory to list dla approbacyi do I.W.I.P. starosty generalnego Zmuydzkiego y Kobrynskiego pana mego miłostiwego odsyłam. U tego listu uwiązczego podpis rewizora starostwa Kobrynskiego przy wyćisnoney zwykłej pieczęci takowy: Paweł Lewał Jeziński ręką swą własną. Ktory

to takowy list uwieczny przez wyż wyrażoną osobę ad acta podany jest do xiąg ziemskich W. B. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Брестскаго земскаго суда за 1777 годъ, № 7391, л. 711—713.

№ 184—1688 г. Юля 26 дня.

Инвентарь им. Чашники съ данными о церквахъ въ м. Чашникахъ, с. Начи. Латыголичахъ и Волосовичахъ.

Akt inwentarza na majątnosc Czasniki służącego.

Roku tysiąc siedmset siedymdziesiąt trzeciego, msca Marca osmnastego dnia.

Coram actis ziemstwa w. Nowgr. comparendo personaliter W. I. Pan Tomasz Patrykowski, łowczy Haliski. inwentarz majątnosci Czasnik prezentował y ad acta podał, który ku zapisaniu w xięgi ze wszelką w onym wyrazności przyięty sequentibus exprimitur verbis.

Inwentarz majątnosci Czasnickiey od nas Jana Stanisława marszałka W. X. Littgo, Słonimskiego starosty y Kazimierza Leona pisarza W. X. Littgo, Grodzienkiego etc. starosty Sapiehow, wojewodzicow Wilenskich, W. Imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi Koronnemu, Borysowskiemu y Kumnienskiemu staroscie wiecznością przedaney, przy liscie zapisie naszym wieczystym imsci na tę majątność służącym w roku terazniejszym tysiąc szescset trzydziestym trzecim, msca Julij dwadziestego szóstego dnia dany, w którym się opisało budowanie dworne y folwarkowe y bydło w folwarku będące, także spisani są ziemianie, boiarowie, mieszczanie y wszysey poddani do tej majątnosci Czasnik należący. Budowanie dworu Czasnickiego. Z miasteczka Czasnik wchodząc do dworu wrota dwoiste na biegunach z zawora, przy nich fortka też na biegunie, te wrota

dranicami kryte, wszedysz do dworu po lewey ręce dom, do ktorego wchodząc ganeczek nowoprzybudowany, z tego ganku do sieni drzwi na zawiasach żelaznych z zaszcpeką, wszedysz do sieni po prawey ręce izba stołowa, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszcpeką, w niey piec biały z prostych kafli, przy nim kominek, okien szklanych cztery, ławy wkoło, stołów większych dwa, stolik trzeci mały, zedel wielki ieden, stołkow małych dwa; z tey izby komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z zaszcpeką, w komorze okno szklane ieden, ławy w niey dwie, tamże w komorze szafa ze czworgiem drzwiczek, z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie; z teyże sieni przeciwko tey izby izdepka mnieysza, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszcpeką, piec biały z prostych kafli z kominkiem, okien szklanych dwie, a trzecie bez błony, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tey izdepki komora, do niey drzwi na biegunie z zaszcpeką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie z zaszcpeką; przy teyże izdepce nowo przybudowana izdebka, przed nią ganeczek, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszcpeką, w niey piec biały z prostych kafli, okien dwie szklanych, ławy dwie; z tey izdebki komora, drzwi do niey na zawiasach żelaznych z klamką y z zaszcpeką; z tey komory komorka potrzebna, drzwi do niey na biegunie. Ten dom wszytek dranicami pokryty, okienice u tego domu trzy na zawiasach żelaznych z zaszcpekami, a insze okienice na biegunach, z których u pięciu haczki, a w inszych niemasz. Od tego domu idąc po lewey ręce kleć stara, drzwi do niey na biegunie, dranicami kryta; od tey kleci idąc daley druga kleć dla zsypowania zboża, drzwi do niey na biegunie z klamką, ta kleć dranicami kryta. Obok tey kleci trzecia kleć, drzwi do niey na biegunie z klamką, dranicami kryta. Czwarta kleć tamże podle stojąca,

drzwi do niej na biegunie z proboiami, dranicami nakryta. Przy tej kleci obok swiren na piwnicy, pod którym podklet, drzwi do niego na biegunie z proboiami, na tym podkleciu swiren, do tego swirna wschod; wchodząc do ganku drzewiczki kratowe z kłanką, drzwi do tego swirna na biegunie z zamkiem wewnętrznym y z zaszczipką, ganek wkoło tarcicami opierzony, pokryty dranicami. Pod tym podkłem piwnica, do szyie wchodząc krata drzewiana na zawiasach z zaszczipką, do piwnicy samey wchodząc drzwi na biegunach z zaszczipką, piwnica sama dębowego drzewa. Od tego swirna idąc też po lewey ręce domek kuchenny, wchodząc do sieni drzwi na biegunach, do sieni wszedszy po lewey ręce izba biała, drzwi do niej na zawiasach żelaznych z kłanką y z zaszczipką, piec biały z prostych kaffi, okien smolanych trzy, stoł ieden, zedel ieden, ławy wkoło; z tej izby komora, drzwi do niej na biegunach z zaszczipką, okno iedne smolane, ławy wkoło. Z tej izby wyszedszy do sieni po lewey ręce kuchnia, drzwi do niej na zawiasach żelaznych, stoł w niej ieden, ław dwie; z teyże sieni piekarnia, drzwi do niej na biegunach, w niej piec do piecenia chleba, ławy wkoło, stoł ieden. Ten dom dranicami kryty. Od tego domu idąc wtył do rzeki Uły wrota na biegunach z zaworą, podle tych wrot stajnia dla bydła karmnego, drzwi do niej na biegunach, dranicami pokryta, obok tej stajnie druga stajnia dla chowania wozow, wrota na biegunach do niej; podle tej stajnie trzecia stajnia wielka, drzwi do niej dwoiste z zaworą, w tej stajni przeoryny, żłoby y drabiny, nad wrotami stajenymi ganeczek, do tego ganku wschod, ten ganek y wschod dranicami opierzone, ta stajnia dranicami pokryta. W poszrod podworza sala laskami opierzona, we strzodku ławy wkoło, dranicami kryta. Ten dwor ostrogami ostrożony. Za tym dworem nad Ułą rzeką browar, do niego drzwi na biegunach z zaszczipką, przy tym browarze łąznia,

drzwi do niej na biegunach, w niej poły trzy, ten browar y łąznia dranicami pokryte.

Budowanie folwarku Smolenskiego.

Idąc do folwarku przez groblą, w której staw na Łukonce rzece y młyn zbudowany o dwu kolech z wszystkim narzędem, dranicami kryty, a przy młynie dom młynarski, w którym na ten czas mieszka młynarz Jarmoł Jewtan ze dwiema synami; zszedszy z groble w lewym boku dwie chałupie, w których mieszkają piwo-war y łotysz, który stada dogląda. Na pagurku folwarkowym, naprzód obory, do nich wrota na biegunach. po lewey ręce chlewow dla bydła osm, a wtyle tych chlewow chlew wielki, słomo kryte; w prawym boku piekarnie dwie, a trzecia na warzywo z sieniami dwiema, drzwi do nich na biegunach, te piekarnie dranicami kryte; przy oborze zaraz swiren na podklecie z syrnikami na wierzchu, na który idąc u wschodku drzwi kratowe na zawiasach, około syrnika ganek ze wszech stron tarcicami opierzony, drzwi do niego na zawiasach y z wrzeczędem na skoblach, gontami kryty, na wierzchu syrnika gołębnik, w podkleciu także drzwi na zawiasach z wrzeczędem, nad szyią przysionek dranicami kryty. Od tego swirna po prawey ręce dom folwarkowy dranicami kryty z gankiem tarcicami y balasami opierzony, drzwi do niego kratowe na zawiasach z zaszczipką na skoblach, a do sieni drzwi na zawiasach z wrzeczędem; w lewy bok izba biała, drzwi do niej na zawiasach, w niej okien cztery, a dwie tylko błony szklane pobite, okienic dwie na zawiasach, w izbie ław trzy, szafa z czworgiem drzewiczek na zawiasach, piec polewany zielony z kominkiem, z tej izby komora, drzwi do niej na zawiasach z wrzeczędem, okien dwie bez błon z okienicami, z których iedno tylko na zawiasach, ław trzy y komin; z tej komory komorka potrzebna z drzwiami na zawiasach, na przeciwko tej izby druga izba biała, drzwi do niej na zawiasach z kłanką

ką y z wrzeciędzdem na skoblach, okien trzy, a błona tylko iedna y ta bez kwatery, z okiennicami na zawiasach, z zaszczepkami, ławy wkolo, piec polewany zielony z kominikiem; z niey komora z drzwiami na zawiasach z klamką, z wrzeciędzdem, okien dwie, iedne z błoną potłuczoną a drugie bez błony, okienice na zawiasach z zaszczepkami, ławy trzy, kominiek, z tey komory potrzebna komorka z drzwiami na zawiasach z zaszczepką, z teyże sieni w boku izdebka, drzwi do niey na zawiasach z wrzeciędzdem, okno iedne bez błony, piec polewany zielony z kominikiem, przy tym domie kuchenka dla robienia jeść. Między folwarkiem, a gumnem sadzawki dwie, trzecia za obora; wychodząc z tego folwarku do gumna wrota na biegunach, w postrzod gumna swiren z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzdem, zasiekow w nim pięć dla sypania zboża, dranicami kryty, przy nim drugi swiren mniejszy z pomostem, drzwi do niego na biegunach z wrzeciędzdem, tokownia wielka z osiecią, słomą kryta, z wrotami na biegunach, naprzeciw punie dwie, iedna chrosciana nie kryta, druga z drzewa robiona z wrotami na biegunach, słomą kryta, przepłotow w tym gumnie szesdziesiąt trzy. Ogrody przy tym folwarku dwa, ieden za domem, a drugi na sad zaięty. Ten folwark Smolanczy z gumnem, według pomiary terazniejszy, leży w drugiej zmianie siola Smolaniec nowo założonego na włokach trzech, na paszni urzędniczą wyłączonych; Do tego folwarku sianożenci, nad rzeką Ułą pod Smolancami, łąka Huzkowa na wozow osimdziesiąt, druga także pod Smolancami Malkowski łuh na wozow dziewiędziesiąt, trzecia kolo Horodyszczu, za Szymkowskim siedzeniem pastewnik na wozow trzydziescia, czwarta łąka u Prudziszczu Wołkowska na wozow szesć, piątą łuh wielki po Lewonową sianożenc, pod Horodyszczem na wozow czterdziescia, za Horodyszczem Pianowski łuh na wozow dziesięć, siodmy pod Rohanowiczami łuh

Siwickiego y na przewozie na wozow sto, osmy od puni do morgu Siemiona Kuszelanowicza Wiszkowski łuh na wozow szesdziesiąt. Stado bydła y zboże przy tym folwarku Smolancach podane. Klacz stadnych pięć, klacz trzeciaczek trzy, zrzebie tegoroczne iedne; obora: krow hollenderskich dwie, krow bydła tutecznego siedymnascie, bykow buhaiow trzy, ieden stary, a dwa młode, byczkow łaszczakow szesć, cieląt takrocznych osmiro, owiec czterdziescia szesć, baranow cztery, koz starych y młodych dziewięć, swiin starych y młodych dziewiętnascie, prosiat tegorocznych pięciro, kurow kałakuckich dwadziescia, gensi trzydziescia szesć, kaczek dwanascie, kurow prostych dziesięciro, kapłunow szesć, gęsi y kury ze wszystkiey włosci Starosiekow za rok przeszły tysiąc szeszeset trzydziesiąt pierwszy, których nie wybierano, z każdej włoki po gęsi iedney y po dwoie kurow na imsci pana wojewodę Wilenskiego wybrane być mają. Zboże w gumnie podane y w polu zasiane. Żyta na rok przyszły tysiąc szeszeset trzydziesiąt trzeci w polu na paszni urzędniczey w Smolancach posiano beczek czternascie miary Wilenskiej. żyta w snopie kop osimdziesiąt, iarki kop siedym, pszenicy kop cztery, ienczmienia kop siedym, owsa kop trzynascie, siana wozow sto y piędziesiąt. Jarzyny ogrodne: kapusty kwasney białey pułbeczki, kapusty kwasney hrubszey kadzi dwie, kapusty kwasney nie krażaney kać iedna, burakow kadzi dwie, bocwinie kadz iedna, kapusty słoney kadz iedna. Naczynie. Beczek piwnych trzynascie, beczulek mniejszych cztery, baryl trzy, cobrow trzy, wiader dwie. Towaru lesnego na brzegu nad rzeką Ułą y w miasteczku Ule y w puszczy Czasnickiey na różnych miejscach za wiadomością Ułasa Oniskiewiczza y Fiedora Szyrka boiarow wyrobionego zostało mianowicie: tarcie dębowych kop dwanascie y tarcie szesć, wancosu kop dwie y sztuk dziewięć, pypke kop dwadziescia dziewięć y sztuk piędziesiąt siedym, klepki kop

pięć, który towar wolno będzie imsci panu wojewodzie Połockiemu y ieymsci pani małżące iegomsci gdzie wola ichm. będzie kosztem swoim z puszczy wywieść, zprowadzić y komu ichmość zachęą zprzedać bez żadney przeskody. Miasto Czasniki. Place osiadłe, wolne, puste, kop, kopy, grosze. Od dworu idąc w rynek przy ulicy Jewanskiej lewa strona. Abram żyd arędarz, ten płaci arędy z karczem, młyną, za mostowe, strugowe y z pułi, plac wolny ieden, kop siedymset. Paweł Połubies plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki puł placu osiadłego, kop dwie. Maxim Lachowicz pułtora placu osiadłego, kop szesć. Amelian Sazyka placow osiadłych dwa, kop osim. Lewon Maciejewski plac wolny ieden na posłudze dwornej, Iwan Ihnatowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Siebro, plac osiadły ieden, kop cztery. Jacuta Pawłowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Dorosko Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztery. W teyże stronie nad ruczajem Zabołociem Fiedor Filipowicz plac osiadły ieden, kop cztery. Otroszko Małazkiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Supocki miernik, plac wolny ieden na posłudze miernickiej. Samuel Otroszkwicz, plac wolny ieden, *diak cerkiewny*. Od dworu idąc w rynek prawa strona. Abram żyd arędarz, plac osiadły ieden, kop cztery. Pawiowa Tolstyczyna, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Alexiey Jaskiewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Fiedor Hwozdilnik, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszk Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery. Do Łukomskiej ulice od Zabłocia ruczaja idąc w ułeczce prawa strona. Maciey Gondzinik, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Zielepuha, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyiół, pocznie płacic w roku tysiąc szesceset trzydziestym czwartym. Łukian Szelepienok, pułplacu osiadłego, kop dwie. Klin Jermołowicz, pułplacu osiadłego. Ulice Łukomskiej w pole idąc

lewa strona. Fiedor Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Apanas Iwanowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kowal. plac osiadły ieden, kop cztery. Iwan Litwin, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Hłazuu, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyiół, pocznie płacic w roku tysiąc szesceset trzydziestym czwartym. Teyże ulice Łukomskiej prawa strona. Karczma nowo zrobiona, pułtora placu wolnego. Chomko Woyciechowicz, puł placu osiadłego, kop dwie. Arciem Szczerba, pułplacu osiadłego, kop dwie. Daniło Domaturowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Wasko Filipowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Leszkowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Hryszko Szweyba, plac osiadły ieden, kop cztery. W rynku od Sierebra lewa strona u cerkwie. Iwan Tolstopiat, plac osiadły ieden, kop cztery. Maciusza Bubion, plac osiadły ieden, kop cztery. Łukasz Hrebionko, plac osiadły ieden, kop cztery. Przed ulicą Łukomską na klinie Łukomskim Janowa Dzienisowa, plac osiadły ieden, kop cztery. W tyle rynku zaułku idącego z ulicy Łukomskiej lewa strona. Jan Litwin Kwacz, puł placu osiadłego, kop dwie, Sciepan Dzia(k), puł placu wolnego, ubogi dziak wolny, Arciem Posielnikow, plac osiadły ieden, kop cztery. Jan Kubiata, plac osiadły ieden, kop cztery. Ułeczki Ciapinskij z rynku lewa strona, Siemion Kubiaka, pułplacu osiadłego, kop dwie, Iwan Chominiec, pułplacu osiadłego, kop dwie. Hermahen Matusowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Marcin Strzelec, plac osiadły ieden, kop cztery. Owdoszkwowa wdowa, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Truchonowicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Słobodka za Ułą rzeką do Kopciewicz idąc lewa strona. Ihnat Krawczonek, plac osiadły ieden, kop cztery. Jakim Masilewicz, plac osiadły ieden, kop cztery. Dawid Szwed, plac osiadły ieden, kop cztery. Sciepan Litwin, pułplacu osiadłego,

kop dwie, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placic anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Fiedor Sierhieiewicz, pułplacu osiadłego, kop dwie. Teyże Slobodki prawa strona. Apanas Szczerba, plac osiadły ieden, kop cztery. Siła Sazyka, plac osiadły ieden, kop cztery. Siemion Supocki, plac osiadły ieden, kop cztery. Piotr Zabiela, plac osiadły ieden, kop cztery. Andrzej Hira, plac osiadły ieden, kop cztery, nowo przyioł, slobody lat trzy, pocznie placic anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto. Plac pusty ieden, Slobodka tamże za rzeczką Ułą nowo w roku terazniejszym tyśiąć szescset trzydziestym wtorym założona z wolnością na lat sześć, po których wysciu, w roku przyszłym tyśiąć szescset trzydziestym osмым, kto tam osiadzie, ma takżo powinność pełnić, jako y drudzy mieszczanie Czasniccy pełnią. Placow pustych szesdziesiąt. Ogrodow za mostem osim, te mają byc rozdane do placow nowowyrzeczanych, tych ogrodow morg ieden, prętow dwadziescia, pręcikow pięć. Summa placow osiadłych dziewiędziesiąt trzy y puł, wolnych dziesięć, pustych szesdziesiąt trzy. Prowentu kop trzysta siedymdziesiąt cztery, groszy dwanasie. W tym miasteczku Czasnickim w rynku *cerkiew* z przytworem, do ktorego drzwicki kratowe na zawiasach, a do cerkwie drzwi na zawiasach z wrzeciądem na skoblach y z kłotką; aparaty w cerkwi do służby Bożej należące według potrzeby od ichmw nadane. Dzwonica przy cerkwi, dzwonow trzy. Tamże w rynku kletek kramnych szesznasie. W tym miescie starym Czasnikach każdy plac z pomiary pewney iako w sadzibie, tak w ogrodach, sianożenciach, rezach oromych, na różnych miejscach leżących, zniostszy w iedno miejsce ma w sobie morgow dwa, prętow dwadziescia, a że do trzeciego morgu nie dostaie prętow dziesięciu, względem tego, porownywaiąc, aby było po trzy morgi pełna, przypuszczono im w koncu włok mieskich w zmianie tey, która od sciany Smolanskiej, po dziesięć prętow do

każdego placu, a ieden tylko plac Fiedora Supockiego miernika, takżo w sadzibie, w ogrodach, sianożenciach, wygonie, rezach oromych na różnych miejscach ma w sobie morgow szesc, z których nie nie powinien placić, tylko miernicką posługę odprawować. Wygonu przy miescie iest w obrembie na dwóch miejscach morgow dwadziescia y prętow dwa, ten porachowany iest w też trzy morgi do każdego placu. Łuka za rzeką Ułą pod dworem miernikowym morgow cztery, prętow pięć, ta przydana temuż miastu Czasnickiemu na robienie strugow, a iest porachowana w też placowe morgi. W tyle Otroszka Małaszkiewicza, Fiedora Supockiego miernika y Samuela Otroszkiewicza niwa morgow cztery, prętow czternasie, pręcikow osim, czeczwierein trzy, te trzyma Siemon Jurewicz *swieszczennik* Czasnicki, z dworem prezen przy wygonie zbudowanym na morgach czterech, prętach piętnastu y pręcikach siediniu y puł, rachuiąc z ogrodą y ogrodem przy tym dworze leżącym za prawem listownym od ichmw na to sobie danym we dwuchset kopach, przy dwu włokach zascianku przy siele Oniskiewiczach leżących, na czym ma y dożywoicie sobie od ichmw zapisane. Zascianek za rzeką Ułą Horodiszcze, ten ma byc na morgi pomierzony do placow Slobodki tamże nowozałożoney, którego zascianku iest włok dwie, morgow osim, teraz trzyma Harasim Sazyka, placi z niego kop szesc. Tamże zascianek Szymkowski przy sianożenciach dwornych nad rzeką Ułą, ktorego morgow cztery, prętow dwadziescia trzy, pręcikow pięć y puł, tenże Harasim Sazyka trzyma, placi z niego groszy czterdziescia osim, ten do Slobodki porzezać trzeba. Zascianek Rekowski Dołha niwa, leżąca tamże za rzeką Ułą, którego iest morgow dziesięć, prętow piętnasie, tenże Harasim Sazyka trzyma, placi z niego groszy czterdziescia osim y ten do Slobodki porzerzany byc ma. Pastwiszcze z Horowatką niwą od granice Kopciewskiej y od morgow sianożętnych mieskich,

którego iest włoka iedna, ten też porze-
rzany ma być do placow Słobodki nowo-
założoney na morgi, skoro osiedą, a teraz
to przydano iest Słobodce dawney, tamże
za rzeką Ułą będącay do używania, poki
tę słobodę nowo założoną osiedo. Place
osiadłe, wolne, puste, prowent kop gro-
sze. Ihnat Zyłka, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Jakub Poulski, plac
wolny ieden, Piotr Taniuszko Poulskiego
plac wolny ieden. Teyże ułeczki prawa
strona, Spiryd Arciemowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Sciepan Phil-
powicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Ostaszko Jaskowi, plac osiadły ie-
den, prowentu kop cztery. Zaułku z Łukom-
skiej ulice do rzeki Uły lewa strona. An-
drzey Rabin, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. Hryszko Łyczek, plac osiadły
ieden. Onyszko Podrez, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Hapon Wyrwicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Jakub
Uhlik, plac ieden, prowentu kop cztery.
Charko Stryżeniewicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Tegoż zaułku prawa
strona. Philip Maciejonek, plac osiadły ie-
den, prowentu kop cztery. Od wygonu nad
rzeką Ułą za ruczajcm, Iwaszko Hrebio-
nek, plac osiadły ieden, prowentu kop czty-
ry. Hryszko Sawinicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Kuryło Piwowar,
pułplacu osiadłego, prowentu kop dwie.
Jasko Hawryłowicz, pułplacu osiadłego,
prowentu kop dwie. Dziemid Bonda,
rybak, pułplacu osiadłego, prowentu kop
dwie, Jermor Szama, pułplacu osiadłē-
go, prowentu kop dwie. Ulice Ciapin-
skiej drugiej od dworu lewa strona. Jasko
Litwin Rudy, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. *Popowskie cerkiewne* placow
wolnych dwa, cerkiewne; teyże ulice Cia-
pinskiej prawa strona: Siemion Kasztela-
nowicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery, Hapon Trzeciakowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery, Iwan Domo-
tur, plac osiadły ieden, prowentu kop czty-
ry, groszy dwanascie, te groszy dwanascie
placi z gumna na wygonie stojącego. Hry-

szko Tołkacz, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery, plac pusty ieden. Chroł Hre-
bionka, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Andrzey Naliwayko, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. W zaułku z
Ciapinskiej ulice: Lewon Iwanowicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. An-
drzey Seleniczek, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Nad rzeką Ułą: Andrzey
Kasztelanowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Siemion Alexiejowicz
plac osiadły ieden, prowentu kop cztery.
Mina Haponowicz plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Maciusza Bielay, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Kon-
drat Tatarzyn, pułplacu osiadłego, prowentu
kop dwie. Owdziey Tatarzyn, puł placu,
prowentu kop dwie. Ulice Jewanskiej od
żyda lewa strona: Jurka Otrochimowicz,
plac osiadły ieden, prowentu kop cztery.
Fiedor Omielianowicz, plac osiadły ieden,
prowentu kop cztery. Iwaszko Sciepano-
wicz, plac osiadły ieden, prowentu kop
cztery. Otrochim Chrołowicz, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Maciuszyna
Czerwiakowa, puł placu osiadłego, pro-
wentu kop dwie. Mikita Brozenin, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Okuła
Mikicicz, puł placu osiadłego, prowentu
kop dwie. Stasiowa wdowa, plac osiadły
ieden, prowentu kop cztery. Harasim Sa-
zyka, placow osiadłych dwa, prowentu
kop osim. Macwiey Maruszkin, plac osiad-
ły ieden, prowentu kop cztery. Teyże
ulice Jewanskiej prawa strona: Jasko
Brożynin, plac osiadły ieden, prowentu
kop cztery. Hrydzko Nosikowicz, plac
osiadły ieden, prowentu kop cztery. Pasz-
ko Makarowicz, plac osiadły ieden, pro-
wentu kop cztery. Otroszko wdowa
puł placu osiadłego, prowentu kop dwie.
Otroszko Amelianowicz, puł placu osiadłē-
go, prowentu kop dwie. Iwan Kołontay,
puł placu osiadłego, prowentu kop dwie.
Włoki miasta Czasnickiego, włoki osadne,
wolne, prowent kopy grosze. Pierwsza
włoka Omelian Sazyka, trzeciny dwie, pro-
wentu kop cztery. Iwan Ihnatowicz, trze-

cina iedna, prowentu kop dwie. Druga Jacuta Pawłowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Doroszek Philipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzecia włoka Otroszko Małaszkiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Zielepuha, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czwarta Maciey Gondziunik, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Piąta Charko Stryzieniwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Andrzej Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siemion Alexieiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Szosta Iasko Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Trzeciakowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hryszko Tolkacz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Siódma Andrzej Rubin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hapon Wyrwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jarmoł Szama, puł trzeciny, prowentu kopa iedna. Lewon Iwanowicz, puł trzeciny, kopa iedna. Ośma Hermaheń Matusowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Sciepan Truchonowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiąta Harasim Sażyka, włoka iedna, prowentu kop szesc. Dziesiąta Iwan Tołstopiat, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Maciusza Bubbion, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Łukasz Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jedynasta Arciem Posielnikow, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Pilip Macieionek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Jan Kubiata, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwunasta Onisko Podrez, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Maciusza Leskowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Wasko Macielonek, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Trzynasta Siemion Kasztelanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Andrzej Jackowicz Soleniczo, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Czternasta

Samuel Otroszko *dziak* włoka wolna iedna *cerkiewny*. Pietnasta, szesnasta ocieć *Siemion Surjenicz, pop, wlok dwie wolnych cerkiewne*. Siędynnasta, Iwan Domotor włoka iedna, prowentu kop szesc. Osimnasta Jurko Otrachimowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Fiedor Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Iwaszko Stephanowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dziewiętnasta Alexiey Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Ostaszko Jaskowicz, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta, Iwan Sierebro, pułwłoki, prowentu kop trzy. Mikita Brozennin, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwadziesta pierwsza, Paweł Połubies, pułwłoki, prowentu kop trzy. Okuła Mikicionek, pułwłoki, prowentu kop trzy. Dwudziesta wtóra, Abram żyd do arędy włoka iedna. Dwudziesta trzecia, Jasko Brozynin, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Hrydzko Nosikowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Otrachim Chrołowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta czwarta, Chomko Woyciechowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Arciem Szczerba, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Hryszko Szweyba, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Danilo Domaturowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta piąta, Siemion Kubiaka, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Jan Litwin Kwacz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Ilnat Zyla, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Sciepan Filipowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta szosta, Siemion Alexieiwicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Chroł Hrebionka, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Mina Haponowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Kondrat y Owdziey Tatarowie pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Zascianek tamże za rzeką Ułą, od granice Kopciowskiej, który trzymał Fiedor Supocki miernik, którego iest włoka iedna, morgow dwadziescia cztery, pręt ieden, rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek za młynkiem Staro Czasznicki, którego iest włoka iedna, morgow dwa-

dziescia trzy, prętow dwanascie y puł, ten też rozdany miastu w morgi do placow. Zascianek nad rzeką Ułą, iadąc z miasta do folwarku Smolanskiego, nazwany Drugie Stare Czasniki przy włokach mieyskich, ten też rozdany w morgi do placow mieyskich. Sianożęci swe mieszczenie Czasniccy mają obapoi rzeki Uły do każdego placu po pułmorga, które się im kładły w rachunek w morgi do placow mieyskich. W miescie nad rzeką Ułą pun kupieckich, do których towary składają w lidzbie trzydziescia dziewięć, z których placą mieszczenie od swoich po groszy dwadziescie, a kupcy obcy własnie swoje punie mający po groszy dwadziescia cztery, od dwornych zaś puł jak się zmówią. Z tych wszytkich puł żyd arędarz placą sobie na to danego, a punie te są mianowicie. Punie dworne mieyskie, kupieckie: Owzdziey tatarzyn punia mieska iedna z Hołowczyua, Marcin Oboz punia kupiecka iedna, Abram Salomonowicz żyd punia mieskich dwie, Iwan Domohor punia mieska iedna, z Hołowczyua Marcin Oboz punia kupiecka iedna, z Hołowczyua Olesiej Jarczak punia kupiecka iedna, z Hołowczyua Harasim Dzimieniewicz punia kupiecka iedna, Philip Macieionek punia mieska iedna, Ostaszko Janowicz punia mieska iedna, z Połocka Ostafiej Naplocha punia kupiecka iedna, z Hołowczyua Michał Kopytka punia kupiecka iedna, Dworna punia iedna, z Tołoczyna Karp Kulał punia kupiecka iedna, z Hołowczyua Dzienis Nikiporowicz punia kupiecka iedna, Omelian Sażyka punia mieska iedna, Harasim Sażyka punia mieska iedna, Dworna na łubu iedna. Za rzeką Ułą na Słobodzie: Ihnat Krawczonek punia mieska iedna, Siła Sażyka punia mieska iedna, z Hołowczyua Sciepan Plesko pun kupieckich trzy. Stas Szwaczka punia mieska iedna, z Hołowczyua Michał Sazko punia kupiecka iedna, z Hołowczyua Sciepan Owtuchowicz punia kupiecka iedna, z Czerej Wasil Chramiec, punia ku-

piecka iedna, z Hołowczyua Jasko Nowik punia kupiecka iedna, z Czereje Doroszko Kosobudzki punia kupiecka iedna, z Orszy Hawryło Kożemiaka punia kupiecka iedna, z Czereje Piotr Fiedorowicz punia kupiecka iedna, z Zameczku Matys Włoch punia kupiecka iedna. W trzecim posiadzie: z Czereje Wasil Chramiec punia kupiecka iedna, z Tołoczyna Marcin Bolt punia kupiecka iedna. Siemion Kasztelanowicz punia mieska iedna, z Czereje Ostaszko Stosza punia kupiecka iedna, Siła Sażyka punia mieska iedna, Sciepan Truchonowicz, punia mieska iedna. Summa: pun dwornych dwie, mieyskich czterascie, kupieckich dwadziescia trzy. Od każdego strugu koźłym poysciem do Rygi idącego przed tym placono po czerwonemu złotemu, a teraz folgując kupcow postanowiono, aby żyd arędarz nie brał więcej, iedno po talaru bitemu od struga. Nad to mieszczenie Czasniccy sami z dobrej woli y chęci swoiey postompili na potrzeby *cerkiewne* dawac od każdego strugu, wychodząc do Rygi, po groszy dwanascie. Dwudziesta siodma włoka Siemion Szweyba, trzecina iedna prowentu kop dwie. Iwan Litwin, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Siemion Hłazun, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta osma, Otroszko Omelianowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Kołontay pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwan Chominicz pułtrzecini, prowent kopa iedna, Paszko Makarowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie. Dwudziesta dziewiąta, Siemion Supocki, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Maxim Lachowicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Maciusza Bielaj, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Iwan Ihuatowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Trzydziesta, Jasko Hawryłowicz, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna, Iwaszko Hrebionko, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Hryhor Sawinicz, trzecina iedna, prowentu kop dwie, Kuryło Piwar, pułtrzeciny, prowentu kopa iedna. Sunma włok trzydziescia, osadnych włok

dwadzieścia szesc, wolnych cztery, kop sto pięćdziesiąt szesc. Summa gruntu pod miastem w siedzibach z morgami do placow sianożętnemi, oromemi y ogrodami, wygonami także zasciankow. nie rachuiąc włók trzydziescia wyszey opisanych, wszystkiego włók: zascianek przy włókach mieskich włoka iedna przy Bykowszczyźnie tę trzyma Jan Kowal bez platu, ieno dworną robotę odprawować powinien. Summa Summarum z miasta z arędą żydowską z placow, z włók y z zasciankow kop tysiąc dwiescie trzydziescia siedym y groszy czterdziescia osim. Włość Czasnicka. Sioło Worki, włoki osiadłe, puste, kopy. Włoka piersza, Andrzej Harbac, osiadła iedna. Druga Iwan Iwanko osiadła iedna. Trzecia, Siemion pastuch osiadła iedna. Czwarta Wasko Borodawka osiadła iedna. Piąta Siemion Bobacz osiadła iedna. Szosta Jermoł Romanowicz, osiadła iedna. Siodna włoka pusta iedna. Osma, Malaszko Cimoszkowicz osiadła iedna. Summa włók osim, siedym osiadłych, pusta iedna. Przy tym siele zascianek Janowo niwie nad rzeką Proziemią włók dwie, ten przydany temuż siołu względem gruntow błotnych, płacą po osim kop z włoki. Summa procentu z tey wsi kop pięćdziesiąt szesc. Sioło Smolancy włoki osadne: pierwsza włoka Jasko Jakow y Wasko Mieziny, osiadła iedna. Druga, Mikita Apanowicz, osiadła iedna w drugim miejscu. Trzecia Orechwo Jaskowicz, osiadła iedna. Czwarta Hryszko y Jarmoł Bakany, osiadła iedna w trzecim miejscu nad rzeką Łukomką. Piąta Siemion Sachar z synami swemi y szosta osadne włoki dwie, siodna y połosmey Jasko Cimoszkowicz, włoka osadna iedna a puł. Na drugiey stronie rzeki Łukomki. Osma Wasko Czara osadna iedna. Summa osim włók y puł. Summa procentu z tey wsi kop sto dwie, miodu pudow osim y puł. Sianożęci swe mają we włókach bez platu. Jezior przy tym siele trzy: Czarne, Kowciewka, Chibna. Iż to sioło porozni w nieporządku siedzi, a przyległe iest do

tych gruntow, które na dwor używano, przeto za zgubieniem pasznie dwornej na włoki, we włoki iako grunt dworny, tak y ich grunty złączywszy, pomierzany iest, wyjowszy dwie włoce Orechwe Jaskowicza y Hryszka y Jarmoła Bakanow, którzy w zascianku zostaną, na którym to miejscu dwornej pasznie wymierzono włók dwadzieścia na sioło, z których dwudziestu włók trzy na pasznią urzędniczą przy dworcu Smolancach y inszych zmianach wyłączono, a ta siedymnascie włók ma byc rozdane między poddane, kto osieć zechce z slobodą na lat trzy, jakoż z tych włók siedymnastu przyioł dwie włoce Jarmoł Jewtan z synami swemi, które trzymając powinien młyn swoim naczyniem poprawować y nowy robić, tylko mu chłopow dawać trzeba; a w tym miejscu, gdzie Sachar siedzi, wymierzono włók dziesięć. Summa w tey wsi według pomiary nowej osiadłych włók osimy puł, wolnych dwie, folwarkowych trzy, pustych osimnascie y puł. Po napisaniu tego inventarza przyieli w Smolancach Fiedor Supocki miernik na postudze mierniekiey, a Lewon Maciejewski na postudze dwornej włók trzy w liczbie dziewięć, dziesięć, iedynascie od Czasnik. Sioło Rohanowicze, włoki osiadłe, ziemianskie, boiarskie, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga pusta iedna, trzecia pusta iedna, czwarta Macwicy Przywolen osiadła iedna, piąta Marcin Zabiela osiadła iedna, szosta Alexander Pietrelewicz boiarską, iedna, siodna Hryszko Korowa osiadła iedna, osma Sciepuł Szypulonek osiadła iedna, dziewiąta Siłka Cielkowicz osiadła iedna, dziesiąta Jermoł Rozko osiadła iedna, iedynasta Andrzej Wieremiejowicz osiadła iedna, dwunasta Siemion Piekarcz ziemianska iedna, trzynasta Sienko Piencilowicz ziemianska iedna, tych dwoch poddanych Jakub Poulski trzyma za listem ieymsci. Czternasta Owdokim Hniezdziowicz osiadła iedna, piętnasta Pilip Nielidzin osiadła iedna, szesnasta pusta, siedymnasta Jakub Poul-

ski ziemianska iedna, osimnasta pusta, dziewiętnasta pusta, dwudziesta pusta. Summa dwadziescia, osiadłych dziewięć, ziemianskich trzy, pustych siedym, boiarska iedna. Summa prowentu z tey wsi kop sto piętnastie, miodu pudow dziewięć. Zascianek tego sioła za Horodiszczem morgow ieden y puł, przydano na włok trzy w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynastie. Wielki łuh nad rzeką Uswicą na włok siedym pustych. Łucik zascianek przydany wszystkiemu siołu. Zascianek w Ciechowcu z sianożęcią przy drodze Rohanowskiej po zatokę y po ruczay Sielicki od morgow mieskich, ten przyjęty za włokę iedno, Roman Rudzinski Moskalonek, Naum Rudzewicz y Dziemid Dawidowicz z slobodą, na lat trzy od dnia dwudziestego pierwszego marca, roku tysiąc szesćset trzydziestego wtorego, a po wyisciu trzech lat ma być ten zascianek pomierzony y iako się wiele gruntu naydzie, z tak wielu czynsz płacie będą powinni. Przy tym że siele zascianek za rzeką Olszyncem po Zerenicę rzeczkę, nad rzeką Uswicą włoka iedna, trzyma Hryszko Karabanowicz. Sianożenci to sioło ma nad rzeką Ulą w łuziach na każdą włokę po pułmorga bez platu. Tamże w koncu włok Krzywe Niwki morgow dwa przydano na pięć włok, w lidzbie na dziewięć, dziesięć, iedynastie, dwanastie y trzynastie. Przy tych siołach y co niżej są opisane puszcza Starzyna wzdłuż na mil dwie, a wszere na milę iedną, a indziej y więcej, na towary lesne rozmaite, a po wyrobieniu towarow na osadzenie wsi zgodna. Boru u Smolanago pieca iadąc z Wiszkowicz do Truchanowicz wduż na milę, a w przek na trzec mile, indziej szyrzey, a inszym mieyscem wężey, gdzie iest drzewo na strugi y na budowanie zgodne. Za przewozem Kopciewskim gruntu pana Jana Rakowskiego z folwarkiem Zahoszczy-nem, na którym ma na służbie iedney poddanych trzech Iwana Łazuna, Siemiona Szycaika y Chodora Szycikowicza, gdzie siedzi y zieć iego Stefan Słowakowicz,

ten pan Rakowski trzyma na posłudze ziemianskiej za listem sławney pamięci xiężney Anny Radziwiłłowny Kiszczyney, na to onemu danym, gdzie mu y summy kop sto zapisała roku tysiąc pięćset siedymdziesiąt trzeciego, dnia siedymnastego augusta, włok dwanastie. Tamże podłe przy Chołopim ruczajui gruntu włoka iedna, morgow iedynastie, prętow siedym y puł, przydano panu Zochowi do folwarku iego niżej pomienionego. Podłe *Popow-szczynny* z daniny ieymsci po Chołopi ruczay dzierży tenże pan Zoch włok dwie, morgow sześć. Tamże obok zaraz nad rzeką Ulą dworzec Zapole Alexicjowszczyzna bez żadney powinności, za wysługę w summie kop czterdziestu, za listem ieymsci paniey wojewodzinye Połockkiej do żywota swego dzierży pan Andrzej Zoch, od Zerstwianki do Białego kamienia z pomiary włok szesci. Summa w tych zasciankach oprócz puszcze y boru osadnych włok dwie, ziemianskich włok dwadziescia iedna, morgow siedymnastie, prętow siedym y puł. Summa prowentu z tych zasciankow kop dwadziescia cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Komowie włoki osadne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Janko Miecko, osadna iedna, druga Chodor Kopyt osadna iedna, trzecia Arciem Szczerba iedna, czwarta Jasko Kopyt iedna, piąta Iwan Arciemowicz boiarska iedna, szosta Andrzej Kornikowicz osadna iedna, siódma Alexiey Szyszka osadna iedna, osma Ostapko Wołowicz osadna iedna, dziewiąta Michałko Szama iedna, dziesiąta Marcin Parchwienowicz osadna iedna, iedynasta Janko Szeray osadna iedna. Summa włok iedynastie, osadnych siedym, boiarska iedna, pustych trzy. Summa prowentu z tey wsi kop trzydziestie dwie. Ta sloboda założona w roku tysiąc szesćset dwadziestym trzecim, dnia dwadziestego szostego septembra na lat piętnastie, do wyscia iednak slobody mają dawać po kop cztery, a potym zarowną z drugim. Sioło Wiszkowicze, włoki osadne, boiarskie, puste, wolne. Pierwsza włoka

pusta iedna, druga Wasiusza Bieciy woyt iedna wolna, trzecia osadna iedna, czwarta Hryszko Łahunowicz osadna iedna, piąta pusta, szosta Choma Bieczay osadna iedna. siodma pusta, osma pusta, dziewiąta Choma Bieciay osadna iedna, dziesiąta, iedynasta, dwunasta, trzynasta pusta, czterdnasta Iwan Kowal osadna iedna, piętnasta, szesnasta puste, siedymnasta Sierhiey Naryczonek osadna iedna, osimnasta Iwan Byczkowicz pułwłoki osadney, pułwłok pusty, dziewiętnasta Chodor Łobacz puł włok osadny, puł włok pusty, dwudziesta włoka pusta, dwudziesta pierwsza Wasil Bieciay osadna iedna, dwudziesta wtora Jakow Żehało osadna iedna, dwudziesta trzecia Sienko Łahunowicz osadna iedna, dwudziesta czwarta Roman Philipowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Wasil Padalica pułwłok osiadły, Alexiey Łahunowicz pułwłok osiadły, dwudziesta szosta Wasko Sieledzionek osadna iedna, dwudziesta siodma Jurko Bieciaionek osadna iedna, dwudziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta Piotrek Zankiewicz boiarskich włok trzy. Summa trzydziestcie: osadnych czternastcie, boiarskich trzy, pustych dwanasctie, wolna iedna. Summa procentu kop sto osindziesiąt dziewięć, miodu pudow czternastcie. Naddatki na swe włoki dla błota ma to siolo w zasciankach gruntu pasznego y sianożęci w boku siola za rzeką Uswicą nad Zerecią na Cusiha-jowym y Zankowym siedzeniu na każdę włokę po morgu, Podborze w koncu włok trzeciey zmiany na pięć włok w lidzbie pięć, siedymnastcie y Zankiewiczowi boiarszynowi na włok trzy w Druwicy na włok cztery w lidzbie trzynastcie, piętnastcie. osimnastcie, dwadziesctia cztery. Za borem w Lipowce na włok trzy Zankiewiczowi pod Wiedrenią Uzorskie od rzeki Zerenicy do Bielyki rzeczki na włok cztery w lidzbie dwadziesctia ieden, dwadziesctia dwa, dwadziesctia pięć, dwadziesctia szesć. Tamże pod Uzorskiem na włok dwie, w lidzbie dziewiętnastcie, dwadziesctia. W Hliniszczu na włok trzy w lidzbie dwanasctie.

czternastcie, siedymnastcie. Te wszystkie naddatki pomierzać trzeba. Sianożęci swe we włokach mają bez płatu. Jezior przy tym siele trzy: Zieryna puł, Swietoie, Drywica. Barci rozdano między chłopcy po kleynach ich. Z Wiedreni pusiwszy w prawą drogę za jezioro Konieczną jadąc prosto borem przez rzekę Zerenicę do Wiszkowicz siola, w lewym boku nad Zerenicą na wrocyzszczu pod Uchlem za borem trzymają Isak Borodawka włokę iedną, Alexiey y Iwan Chonki włokę iedną, a trzecia włoka pusta z budowaniem. U smolanego pieca w boru na zascianku Truchon Zerenko w roku tysiąc szesceset trzydziestym, a Sciepan Honczar w roku tysiąc szesceset trzydziestym pierwszym osiedli na slobodzie na trzy lata włok dwie. Pod Truchonowiczami w mili od Wiszkowicz w Marynym łuhu Ahey Hurynowicz włoka iedna. Pawel y Iwan Woronki włoka iedna, Cimoszko Klesa włoki puł, Iwasko Moskal włoki puł. Tamże od Marynego łuhu w Bierzowcu y Puniszczu boiarszyn Bohdan Dubieniec włok trzy. Jadąc z siola Oniskiewicz do Rohanowicz obapoł rzeki Zerenicy przy włokach Wiszkowskich trzyma Jakub Poulski za listem ieymsci włok szesć, do tegoż gruntu iemuż przydano sianożęci nad Ulą rzeką pod Rohanowiczami przy morgach mieskich morg ieden. Tamże przy tym gruncie w prawym boku do Rohanowicz iadąc w klinie siedzi Iwan Car z włoki iedney powinność pełnić. Summa w tych zasciankach osadnych włok osim, ziemianskich włok szesć $\frac{1}{30}$, boiarskich włok trzy, pusta iedna. Summa procentu z tych zasciankow kop sto siedymnastcie, miodu pudow osim. Siolo Wiedrenia, włoki osiadłe, puste, wolne. Pierwsza włoka Stanisław Brył osiadła iedna, druga Iwaszko Brył osiadła iedna, trzecia Zdan Bołtruszewicz pułwłoki osiadły, Stanisław Brył pułwłok wolny. Czwarta, piąta, szosta, siodma, osma, dziewiąta, dziesiąta, iedynasta puste, dwunasta Andrzej Jakubionek pułwłok

osadny, pułwłok pusty z budowaniem, trzy-
nasta włoka pusta z budowaniem, czter-
nasta Micchno Kowal osadna iedna, pię-
tnasta Mikita Sudnik osadna iedna, szes-
nasta Arciem Komko osadna iedna, sie-
dymnasta, osimnasta, Marcin Baltruszewicz
osadnych dwie. Summa osimnascie: osad-
nych osim pustych dziewięć y puł, wolney
puł. Summa prowentu kop dziewiędziesiąt
szesć, miodu pudow osim. W koncu włok
siedzibney swej zmiany to sioło ma na
zmiane błotną od Charakowa po rubież
pana Jana Stabrowskiego włokę iedną
naddatku, to iest na każdą włokę po morgu
iednym y po prętow dwadziescia, a
osobną na pięć włok w lidzbie ieden,
dwa, trzy, cztery y dziewięć naddany za-
scianek od Kładziszczca w drugim koncu
siedzibney ich zmiany z ogrodami ich sta-
remi po morgu iednym y puł, na trzecią
zaś zmianę od boru, iż tylko dłużyny ma
po dwadziescia sznurow, naddano im tam-
że w Podmoszu y pod borem Jakubien-
kowe siedzenie po sznurow dziesięć, na
dopełnienie włok. Sianożęci swe mają we
włokach bez platu. Pod Horodyszczem
sianożenci swe mają podzielone bez platu
względem włok błotnych. Jezior przy tym
siele trzy: Zieleniak, Wiedrenia, Konieczno.
Barci poddanym rozdano po Kleinach ich.
Sioło Oniskiewiczze. Włoki osiadłe, boiar-
skie, puste. Pierwsza y druga Łukasz
Szoł włok dwie osiadłych, trzecia, czwarta,
piąta, szosta puste, siedma puł włok pusty.
Zienow Naydzionowicz cwierć włoki no-
wo przyoł, pocnie płacić w roku tysiąc
szeszeset trzydziestym czwartym y Roman
Chiliczonek także. Roman Chiliczonek
czwierć włoki, osma Paweł Marcinowicz
osadna iedna, dziewiąta Andrzej Januko-
wicz pułwłok osiadły, Iwan Sudnikowicz
pułwłok osiadły, dziesiąta Wasko Szyroki,
osadna iedna, iedynasta Cimoszko Bury
osadna iedna, dwunasta Sawka Bury puł
włok osadny, Ostapko Podrozowicz puł-
włok osiadły, trzynasta, czternasta, piętna-
sta Piotr Bury boiarskich trzy, szesnasta
Hrydzko Zur osadna iedna, siedymnasta

Zienow Burzec osadna iedna, osimnasta
Krysztophowa Misnikowa osadna iedna,
dziewiętnasta Iwan Kirkiżonek osadna
iedna, dwudziesta Siemion Sudnik osadna
iedna, dwadziesta pierwsza Sciepan Pro-
kopowicz, osadna iedna, dwudziesta wtora
Supron Zur osadna iedna, dwudziesta
trzecia Hrydzko Zur, osadna iedna, dwu-
dziesta czwarta, Krzyszto Stanislawowicz
osadna iedna. Te cztery włoki fundowane
są od ichm. *na cerkiew* Czasnicką wiecz-
nymi czasy, dwadziesta piąta Sawka Ro-
manowicz pułwłok osiadły, Hryszko Ze-
renko pułwłok osiadły, dwudziesta szosta
Iwaszko Janukowicz, osadna iedna, dwu-
dziesta siedma Jurko Zehało, osadna ied-
na, dwudziesta osma Iwan Szuma osiadła
iedna, dwudziesta dziewiąta Siemion Szu-
stunowicz, osadna iedna, Borys Szustuno-
wicz pułwłok osadny, pułwłok pusty. Sum-
ma włok trzydziescia: osadnych dwadzies-
cia, boiarskich pięć, pustych pięć. Summa
prowentu kop dwiescia dwadziescia sie-
dym, miodu pudow szesnascie. Zascianek
w Zabieleczy z błoniem sianożętnym, któ-
ry przed tym trzymał Fiedor Szyrka włok
trzy, ten rozdany temuż siołu w naddatki
względem błot we włokach będących y
względem tego, że we dwu zmianach
długosci po trzy sznury niedostaie. Za-
scianek Podbore w koncu włok siedzibne
zmiany morgow osimnascie y ten roz-
dany temuż siołu względem włok
błotnych. Zascianek Kołosza y Inci-
misowo sianożętny y paszenny, ktorego iest
włoka iedna, ten rozdany iest temuż siołu
na każdą włokę po morgu iednemu bez
platu. Przy tymże siele zascianek Wodo-
poiewski morgow cztery y prętow dziesięć,
tego zascianku dwie części Łukasz Szolł
na włokę w lidzbie ieden y dwa trzyma
y na tym się pobudował, a trzecia część
tegoż zascianku na włokę w lidzbie trze-
cią należy, a to dla tego, że na tych
trzech włokach siedliska błotem zaszyły,
względem czego ten zascianek na siedlis-
ka na te trzy włoki nadany. Zascianek
podle Wodopoiewszczyzny za ruczajem

nad jeziorem na początku zascianku Kołoszynskiego sianożęci y oromego gruntu morgow trzy, prętow dwanasce, ten nadany względem błot Łukaszowi Szółkowi na dwie włoce w lidzbie ieden y dwa. Zascianek w koncu ulicy tego sioła przy bokowej scianie Suiarowo humniszcze, na którym siedzi Zieniow Burzec, tego zascianku morgow dwadziescia dwa, wytrąciwszy y błota, z których dwa morgi rachowały się onemu w naddatki względem błot we włoce będących, a ze dwie trzeci włoki ma płacie iako y drudzy z osadnych płacą. Zascianek Oniskiewiczow siedliska y z częścią Wodopoiwsczynny przy scianie bokowej włok dwie, ten trzyma dożywotnym prawem y w summie kop dwuset *surieszczeni* Czasnicki ociec Siemion Jurjewicz za prawem sobie od ichm. danym, przy domie w miasteczku Czasnickim przezen pobudowanym y przy niwie gruntu pod miastem leżącym, jako się y wyżej między zasciankiem pod miastem opisało. Zascianek jadąc z sioła Oniskiewicz do Rohanowicz w prawey stronie, w Hornicy, włok dwie, dzierży na boiarskiej powinności Fiedor Szyrka, a do tych włok przydano sianożęc Rozkowe bołonie za Zabeleyką. Tamże po prawey stronie do Rohanowicz jadąc między Szyrkiem, a slobodą Ostaszowem w Budziszczu, na boiarskiej powinności Hryszko Oniskiewicz trzyma włok trzy. Zascianek obapoł drogi od Ostaszowa do Charakowa jadąc, którego włok pułtory, trzyma Maxim Oniskiewicz na postudze boiarskiej. Zascianek Borsuki trzyma Stanisław Bałtruszewicz, ma płacie z włoki iedney do pomiari. Summa w tych zasciankach we dwuchset kopach zawiedzionych włok dwie, osadnych włoka iedna y puł boiarskich włok szesc y puł, procz naddatkov. Summa procentu z zasciankow kop szesdziesiąt pięć miodu pud ieden y trzeciny dwie. Sioła Charakowo, włoki osiadłe, boiarskie, puste. Sądzibę swą ma nad rzeką Wiedronią na morgach między koncami włok swych nazwiskiem

Kurhany pod Bereczo na dłuż sznurow trzydziescia, a w tym obrembie y jezioro iest zarosle ni nacz nie zgodne, czego iest morgow dziewięć, czyni sadziby ich procz jeziora włok cztery morg ieden, a siedzi to sioła włoki w polu osobno tym porządkiem mając, włoka pierwsza y druga Sienko Harasimowicz dwie boiarskich, trzecia, czwarta, piąta, szosta, siódma, osma Scieszko Harasimowicz z synem swoim Andrzeiem Harasimowiczem, boiarskich włok szesc. Płacie ma tylko z pienciu, a szostą mu nadana, dziewiąta, dziesiąta. Supron Ostaszkowicz osiadłych dwie, iedynasta, dwunasta puste, trzynasta, czterynasta Iia Ostaszkowicz osiadłych dwie. Summa włok czternasce: osiadłych cztery, boiarskich osim, pustych dwie. Summa procentu kop dziewiędziesiąt siedym. miodu pudow cztery. Ta włok czternasce w zmianach dwuch za Ciemięcem ruczaiem ku granicy imsci pana Jana Stalrowskiego, koncami idą, a w zmianach drugich dwuch nazwiskiem Nowinki y Polanka za rzeczką Wiedrenią wychodzi im zupełna miara po sznurow trzydziescia wzdłuż, a poprzek po sznurze, ale grunt błotny, za czym morgi, na których siedzą mają wolne bez płatu. Sianożęci swoje mają we włokach bez płatu. Jezior przytym siele dwa Strzeczo y Hłyboczno. Za rzeczką Ciemiencem w koncu włok Charakowskich nad jeziorem Striecznem zascianek, w którym morgow iedynasce, ten dzierży Jakow Mikołaiewicz na boiarskiej powinności y tam mieszka. W koncu włok sadzibnych tegoż sioła Charakowa zascianek nie rozrobiony, ten w przydatek względem błot temuż siołu dany, pomierzac trzeba. W boku prawym przy zmianach tey wsi Nowinkach y Polance zascianek Łopacin po scianę sioła Oniskiewicz leży puszcza do rozrobienia zgodna, tego zascianku wymierzono włok trzy, które rozebrano, mianowicie Chodor Iluszycz włokę iedną, Stanisław Bryłonek włoki puł w roku przeszłym tysiąc szeszeset trzydziestym pierwszym na święty

Piotr przyiół z slobodą na lat trzy, a potym ma płacic iako y inszy. Ilusza, Oniskiewicz włoka, iedna y puł nowoprzyiół w roku teraznieyszym tysiąc szesceset trzydziestym wtorym dnia trzeciego Aprila z slobodą na lat trzy, a po wysciu slobody boiarską powinność odprawować ma iako y drudzy boiarrowie. Summa w tych zasciankach, nie rachuiąc naddatkow osadnych włok iedna y puł, boiarskich włok iedna ²⁶/₃₀. Summa procentu z tych zascianskow kop trzydziescie iedna y groszy cztery, miodu pudow ieden y puł. Sióło Rusaki od Charakowa idąc do Dołhego jeziora w lewey stronie nad rzeką Wiedrenia wymierzą włok dziesięć, teraz wszystkie leżą w puscie, w których sianożęci iest dostatek y w rok z nich naymniąc daię kop dwadziescie, pod czas więcęcy, iako kto starguie. Za włokami tego sióla obok zascianek Żadoryną wymierzzonego włok dziesięć pod puszcżą do wyrobienia godną, z tych przyiół Micko Jakuszewicz włoki puł, z ktorey płaci kop cztery, tamże nowo przyiół Andrzej Harsimowicz boiaryn włoka iedną w roku teraznieyszym tysiąc szesceset trzydziestym wtorym, marca dwudziestego piątego dnia, sloboda lat cztery. Na uroczyszczu Dołhe przy granicy imsci pana Jana Stabrowskiego Swieckiey przy jeziorze Dołhim, którego jeziora połowice należy do Czasznik, gruntu pasznego y na łada zgodney puszcze wdłuż sznurów piętnascie, a poprzek sznurów siedm. co uczyni odciowszy błota niegodnego w tym obrębie morgów pięć, włoka iedna, te trzyma Piótrek Sciepanowicz, płacąc z niey zarowno z drugimi; po prawey zas stronie od Charakowa, iadąc nad tąż rzeką Wiedrenią w koncu włok Charokowskich od granice pana Stabrowskiego Wierzchowskiey zascianek Kaszniszczu, którego wymierzona włok dwie, z tych włokę iedną Jakusz Mikołaiewicz boiaryn na postudze boiarskiey, a drugą włokę Sciepan Kowal na osadzie trzyma. Za tym zasciankiem wymierzona gruntu na boiary włok dwadziescie, z

których trzymaia Wasko Oniskiewicz włok trzy, Marcin Sierobrowicz włokę iedną y puł, Janusz Sierobrowicz włokę iedną y puł, w puscie leży włok szesc. W koncu tych włok zascianek przy granicy pana Stabrowskiego Wierzchowskiey włok dwie, te trzyma Wasiuł Maciewicz iedne na służbie ciałhey, a drugą na osadzie. Za tym Waskiem Prokopowszczyzny włok trzy, te trzyma z tym wyszey pomienionym poddanym Waskim Macieiewiczem pani Janowa Pilecka we stu kopach z prawem sobie od ichm. danym. Summa w Rusakach y zasciankach gruntu: osiadłych włok dwie y puł, boiarskich włok osim. we stu kopach zawiedzionych włok pięć, pustych włok dwadziescia cztery y puł. Summa procentu z Rusakow y zasciankow kop sto cztery, miodu pudow dwa. Sloboda Tarantowa założona w roku tysiąc szesceset dwudziestym siedmym, osimnastego dnia Julij, za listem ieymsci z wolnością na lat dwadziescia siedzi poroznu w Staszynie dymow piętnascie. Arciuta Kuzmich dym, Miron Pięćio dym, Wasko Dołhowicz dym, Iwan Alexiejowicz dym, Iwan Dołhi dym, Andrzej Żoraw dym, Jakim Litwin dym, Marko Jaroszkowicz dym, Ileyka Jakubowicz dym, Filip Szeszczeren dym, Iwan Szerezok dym, Karp Hayduczonok dym, Iwan Moskal dym, Maciey Bryl dym, SowoSciey Misnik dym. Summa dymow piętnascie. Sióło Ostaszow, włoki osiadłe, puste. Pierwsza włoka pusta iedna, druga Piotrek Padalica osiadła iedna, trzecia Omelian y Karniey Hulkowicz osiadła iedna, czwarta Omelian Pięćiuchow syn iedna, piąta Piotr Hrudzina pułwłok, Michiey Pawłowicz pułwłok, pusty pułwłok, szosta Isak Biziuk. osiadła iedna, siedma Wasko Kozak, osiadła iedna, osma Klimata Oredhwinicz, osiadła iedna, dziewięta Cimoszko Simonowicz pułwłok, Pawluk Hanczar czwiere, dziesiąta Naum Rudowicz osiadła iedna, iedynasta pułwłok pusty, Hrydzko Waskowicz pułwłok osiadły, dwunasta Wasko Szaduka starzec osiadła iedna,

trzynasta Andrzej Byczonek pułwłok, pu-
set pułwłok, czternasta Fiedor Zużo-
ka Korniczek osiadła iedna, Wasko Ko-
zyn piętnasta iedna, szesnasta, siedym-
nasta, osimnasta puste, dziewiętnasta
Hryszko Lepciuk osiadła iedna, dwudzie-
sta Hryszko Smolik osiadła iedna, dwu-
dziesta pierwsza Jarnak Isaiowicz osiad-
ła iedna, dwudziesta włoka Alexiey Isa-
iowicz osiadła iedna, dwudziesta trzecia
Anania Dyzdik osiadła iedna, dwudziesta
czwarta pusta, dwudziesta piąta pusta,
dwudziesta szosta pusta. Summa dwadzies-
cia sześć włok: osiadłych szesnascie y
czwierci trzy, pustych dziewięć y czwerc
iedna. Summa prowentu kop dwiescie
iedna, miodu pudow szesnascie, czwier-
ci trzy. W zascianku u Prudoch sie-
dzi Sciepan Lepciuszonek bez pomiary
w koncu włok siedzibnych, teraz płaci z
włoki puł. W boku sciany sadzibney zasc-
cianek Zielepuznye Prudziszcze y Kotado-
nowo włok trzy, to w naddatki temu sio-
łu względem błot, Summa z zascianku
kop szesć, miodu pułpuda. Sioło Sielec,
włoki osadne, boiarskie, ziemianskie, puste,
Pierwsza Klin Fiedorowicz pułwłok osiad-
ły, pułwłok pusty, druga Jaroszko Alexie-
jowicz osiadła iedna, trzecia Onisko Chodzko-
wicz pułwłok, Arciom y Hryszko Chodz-
kowicz pułwłok, czwarta Otroszko Mac-
cieiłowicz pułwłok, Chodor Macwieiowicz
pułwłok, piąta Niescier Sciepanowicz puł-
włok, Jaroszko Tarasowicz pułwłok, szo-
ste Dziemid Jaroszkowicz pułwłok, Onis-
ko Chodzkowicz czwierec iedna, Łukian
Chodzkowicz czwierec iedna, siódma Hrydz-
ko Andronowicz pułwłok, Hleb Omelia-
nowicz pułwłok, osma Pięciuch Omelia-
nowicz pułwłok, Anton Hrydzkowicz puł-
włok, dziewiąta Jakim Ostapkowicz puł-
włok, Łukian Romanowicz pułwłok. Te
trzy włoki trzyma przy folwarku swoim
we stu złotych y do żywota swego pan
Andrzej Zoch. Dziesiąta Iwan Chodzko-
wicz osiadła iedna, dwunasta Łazuka Scie-
panowicz pułwłok, Anania Jaroszkowicz
pułwłok, tę dwanaście włokę oba nowo

przyieli, poczną płacić w roku tysiąc szesc-
set trzydziestym czwartym, trzynasta,
czternasta, piętnasta puste, szesnasta, sie-
dymnasta, osimnasta, dziewiętnasta, dwu-
dziesta. dwudziesta pierwsza—obliteratio.
Summa włok dwadziescia iedna: osadnych
osim y puł, boiarskich szesć, ziemian-
skich trzy, pustych trzy y puł. Summa
prowentu kop siedym, miodu pudow
osim y puł. Przy sadzibie sioła tego obok
dwa rezy włoczne z sadzibuemi rowno w
iedney tylko tej zmianie morgow dwa-
dziescia przydano do włok piętnastu temu
siołu okrom boiarskich włok szesciu, a to
względem błot bez płatu. Obok tych re-
zow w koncu drugiej zmiany tego sioła
siedlisko Ciechorowskie nad rzeczką Ułą
zascianek, trzyma za listem ieymsei Ja-
roszko Alexieiwicz na osadzie włoki puł.
Sianożenci mają we włokach swych bez
płatu. Barci w puszczy rozdano między
poddane po kleynach ich. Zascianek w
Puńkach pod puszcza w koncu włok sa-
dzibnych mało co rozrobiony przydano te-
muż siołu względem błot na każdą włokę
po morgow cztery y puł. Tego zascianku
włok trzy, morgow cztery y puł. Za włoka-
mi Sieleckimi pustosz gdzie siedział Hrysz-
ko Zielepuha, na którym iest y budowa-
nie włok szesć. Tamże nad rzeką Ułą,
gdzie mieszkał Onisko Podrez wpuscie
włok trzy. Tamże podle od granice jego
mści pana Jana Stabrowskiego Boczeykow-
skiej Siemion Podrez trzyma na boiar-
skiej powinności włok szesć, z pięciu
tylko płaci, a szostą mu przydaną bez
płatu. Summa w tych zasciankach oprócz
naddatkov osadney włoki puł, boiarskich
szesć, pustych włok dziewięć. Summa
prowentu z tych zasciankow kop czterdzie-
scia iedna, miodu puł puda. Włosci Czas-
nickiey, druga strona ku slobodom, iadąc
na Ciapin. Sioło Siabry, włoki osadne, bo-
iarskie. Pierwsza włoka Sciepan Szyszun
osadna iedna, druga Nikiper y Wasko
Isakowicz osadna iedna, trzecia Wasko
Rybak osadna iedna, czwarta Maxim Ma-
cieiowski pusta iedna, piąta Sidor Scie-

panowicz osadna iedna, szosta Fiedor Szeszunowicz osadna iedna. Summa prowentu z tej wsi kop szesdziesiąt siedym, miodu pudow pięć. Summa włok osadnych pięć, pusta iedna. Sióło Wołosowicze, włoki osiadłe, puste. Włoka pierwsza Piotrek Bakutowicz pułwłok, Iwan Kuzminicz pułwłok, druga Wasil Miciecz pułwłok, Iwan Mikicicz pułwłok, trzecia Awram Sidorowicz osadna iedna, czwarta Makiej Łukianowicz osadna iedna, piąta Michał osadna iedna, szosta Cichon Borodziejewicz pułwłok, Siemion Lednikowicz pułwłok, siódma Nikipor Awramowicz osadna iedna, osma Kozma Apanasowicz osadna iedna, dziewiąta Wasko Bunakowicz osadna iedna, dziesiąta Sowosciej Awramowicz osadna iedna, iedynasta Siemion y Danilo Bunakowiczy osadna iedna, dwunasta Marko Apanasowicz osadna iedna, trzynasta Anton y Radzko Sciepanowiczy osadna iedna, czternasta Maciej y Siemion Pieluzyczy osadna iedna, piętnasta pusta, szesnasta pułwłok pusty. Sidorowa wdowa pułwłok osadny, siedemnasta Hauryło Iwanowicz osadna iedna, osmnasta Niescier Prokopowicz osadna iedna, dziewiętnasta Wasil Macwieiewicz czterć iedna, Jacuk Macwieiewicz czterć. pusty pułwłok, dwudziesta Siemion Donicz osadna iedna, dwudziesta pierwsza, dwudziesta wtora, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta puste. Summa włok dwadziescia pięć, osiadłych osimnascie, pustych siedym. Summa prowentu z tej wsi kop dwiescie szesnascie, miodu pudow osimnascie. Miasteczko Wołosowicze, sloboda, place osadne, gumienne, wolne, puste. W rynku przy ulicy Borysowskiej pierwsza połac po lewie. Łukasz Łuckiewicz plac osadny ieden, Hryszko Dzirczonek plac osiadły ieden, z budowaniem pusty ieden, Stanisław Misnik pułplacu osadnego, Chodor Dzirczonek pułplacu osadnego. Druga połac rynku od ulicy Swiadskiej. Z budowaniem plac pusty ieden, Ostapko Jewłamowicz młynarz plac wolny ieden, Omelian Niedzwiedzio-

nek plac osadny ieden, plac pusty ieden. Trzecia połac rynku. Iwan Hołub plac osadny ieden, *Osip Kozurczyc pop, cerkiewne*, placy dwa wolne, Iwan Rymzonek plac osadny ieden. Czwarta połac rynku. Jasko Pirożnik osadny plac ieden, żyd arędarz plac wolny ieden. Iwan Dudarz pułplaca osadnego, Siemion Sieczkowicz pułplaca osadnego, pusty plac ieden. Strzod rynku *cerkiew* założenia S. Michała z aparatami cerkiewnymi od ichm. nadanemi, przy tej cerkwi dzwonica ze trzema dzwonami. Komor kramnych dziesięć. Ulica Borysowska. Z rynku idąc lewa strona. Pawluk Hołub przy ułeczce plac osadny ieden y puł, Siemion Burcowicz placow osadnych dwa, Paweł Chilimonowicz *dziak* plac wolny ieden, Chilimon Pieluzyc plac osadny ieden, Siemion Ciapinicz woyt, plac wolny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Jakim Dzirka *popowski* plac wolny ieden, pusty plac ieden, Iwan Sudnik puł placu osiadłego, przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, drugi pusty, trzeci pusty. Tęże ulicy prawa strona 2-do Harasim Walkowicz plac osadny ieden, 1-mo plac pusty ieden, Łukasz Burezonek plac osadny ieden, Omelian Wasilewicz plac osadny ieden, Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, Ilija Wydzierko plac osadny ieden, Jasko Odis pastuch plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty. Przez ułeczkę z budowaniem plac pusty ieden, z budowaniem plac pusty ieden, plac puły ieden. Ułeczka z ulicy Siadskiej przez Borysowską do drogi Łatyholskiej, lewa strona. Kondrat Kowalonek plac osadny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac osadny ieden. Tęże ułeczki prawa strona. Sciepan Ciapiniec plac osadny ieden, Jarmosz Ciapiniec plac gumienny ieden. Ulice Swiadskiej z rynku lewa strona. Andrzej Zarnosięk plac osadny ieden, Chodor Wołyńc plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, błotem się wydał plac pusty ieden, plac pusty ieden, z budowa-

niem placow pustych dwa. Teyże ulice prawa strona. Z budowaniem placow pustych dwa, Wasil Żarnosiek plac osadny ieden, Chodor Wołyniec plac osadny ieden, puł placu pustego, z budowaniem pultora placu pustego, placow pustych trzy. We włoki puszczoneo pustych placow dwa. Ulice Borowey z rynku lewa strona. Stanisław Misnik plac gumieny ieden, Iwan Hołub plac gumieny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumieny ieden, Iwan Dudarz plac gumieny ieden, Harasim Walkowicz plac gumieny ieden, Jasko Pirożnik plac gumieny ieden. Przez zaułek ulice Czasznickiey do borowych włok. Paweł Kochan plac gumieny ieden, Wasiko Prokopowicz plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac gumieny ieden, placow pustych dwa. Przez zaułek, który idzie do włok borowych. Omelian Szulżyc plac gumieny ieden, błotem się wydał plac pusty, Ostapko Korczyez plac gumieny ieden, placow pustych trzy. Teyże ulice Borowey prawa strona. Błotem się wydał plac pusty ieden, Hryszko Płatonowicz plac gumieny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, placow pustych dwa. Przy zaułku z ulice Czasznickiey do włok borowych. Paweł Kolianko plac gumieny ieden, Chilimon Sieszkowicz plac gumieny ieden, plac pusty ieden, Sciepan Rymzonek plac gumieny ieden, Mikula Rymzonek plac gumieny ieden, przez zaułek Paweł Rabciec plac gumieny ieden, Siemion Białobrodzko plac gumieny ieden, Ostapko Korzyez plac gumieny ieden, Mordas Kowal plac gumieny ieden, placow pustych dwa. Ulice Czasznickiey z rynku lewa strona. Hryszko Płatonowicz plac osadny ieden, Wasil Pielusycz puł placu, Iwan Bakulowicz placu puł, Siemion Kowal plac osadny ieden, Awram Dołhi plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty ieden. Przez zaułek z ulice borowey przez Czasniczką ulicę do stawu Paweł Kochan plac osadny ieden, Chilimon Suszkowicz plac osadny ieden, Iwan

Domasz plac osadny ieden, Sciepan Rymzonek plac osadny ieden, Siemion Białobrodzko plac osadny ieden. Przez zaułek drugi z ulice Borowey do stawu placow pustych dwa, Astapko Korcz plac osadny ieden, Macwiey Mordas kowal plac osadny ieden, placow pustych cztery. Teyże ulice Czasznickiey z rynku prawa strona. Iwan Biehalonek plac osadny ieden, Iwan Rabysz plac osadny ieden, z budowaniem plac pusty, Sciepan Swieluk plac osadny ieden, Omelian Szulżycz plac osadny ieden, plac pusty ieden, Choma Szopot plac osadny ieden. Przez ułeczkę. Chwiedor Mordas plac osadny ieden, Mikula Rymzonek plac osadny ieden, Paweł Rabczyk plac osadny ieden, Pauluk Kochan plac osadny ieden, Ochromiey Kozyta plac osadny ieden, Przez ułeczkę Jarmak Ihnaciszczewicz plac osadny ieden, Hryhow Pieluzycz placow osadnych dwa. Siemion Burczonek plac osadny ieden, gumienych dwa, Hryhow Pieluzycz plac gumieny ieden. W tyle ulice Czasznickiey nad stawem zaułek. plac pusty ieden, *popowski cerkiewny* plac wolny ieden, Omelian Szylżycz plac osadny ieden, Kuryto Jaskow plac osadny ieden, Wasil Krawczonek plac osadny ieden, placow pustych dwa. W tyle połaci rynkowej nad stawem *popowskich cerkiewnych* placow dwa, Iwan Dudarz puł placu, pustego placu puł. Za temi placami w tyle połaci rynkowej staw y młyn o dwu kołach ze wszystkim narzędziem na rzeczce Bukowicy, ten żył przy arzędzie trzyma. Za tym stawem na zascianku przy drodze Łatyholskiey gumienne place: Chilim Pieluzycz plac gumieny ieden, Paweł Pieluzycz *dziak* plac wolny ieden, plac pusty ieden. Łukasz Łuckowicz plac gumieny ieden, Paweł Hołub plac gumieny ieden, Siemion Burczonek plac gumieny ieden, plac pusty ieden, Piotr Hołub plac gumieny ieden, placow pustych dwa, Chodor Dzirzonek puł placu gumienego, puł placu pustego. Summa placow osiadłych piędziesiąt trzy, gumienych dwadziestcie, pustych szesdziesiąt pięc. Summa

placow wszystkich sto pięćdziesiąt osim y puł. Summa prowentu z placow kop dwadzieścia siedym y groszy szesze.

Włoki slobody Wołosowickiey.

Od wynimku z za prudowey sciany włoka pierwsza Siemion Ciapinec woyt wolna iedna, druga Pawluk Rabczyk osadna iedna, trzecia, czwarta, piąta puste, szosta Jermak Inaciszcze osadna iedna, siodma Hryhor Pieluzycz osadna iedna, osma Łukasz Burzonek osadna iedna, dziewiąta Fiedor Mordasionek pułwłok osiadły, pułwłok pusty, dziesiąta, iedynasta pusta, dwunasta Harasim Wolkowicz osadna iedna, trzynasta, czternasta puste, piętnasta Iwan Dudarz osadna iedna, szesnasta pusta, siedymnasta Siemion Bieloborodzko osadna iedna, (Iwan Hołubiec osadney pułwłoki) osmnasta Macwiey Morda osadney puł, dziewiętnasta, dwadziesta, dwadziesta pierwsza, dwadziesta wtora, dwadziesta trzecia, dwadziesta czwarta puste, dwadziesta piąta pułwłok pusty, Iwan Rymzonek puł osadney, dwadziesta szosta Chodor Wolyniec osadna iedna, dwadziesta siodma, dwadziesta osma, dwadziesta dziewiąta, trzydziesta puste, trzydziesta pierwsza Sciepan Ciapinec osadna iedna, trzydziesta wtora Paweł Kochan iedna osadna, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta puste, trzydziesta piąta arederska wolna iedna, trzydziesta szosta Ostapko Jewłanowicz młynarz wolna iedna, trzydziesta siodma, trzydziesta osma y puł puste, trzydziesta dziewiąta Chodor Dzierzonek osadney puł włoki, czterdziesta Hryszko Platonowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza Siemion Ciapinec osadna iedna, sznur liszni w tey zmianie trzyma *pop* tameczny, czterdziesta druga y trzecia oyciec Osip *Kozureżycz* *pop* wolne dwie *cerkiewne*, czterdziesta czwarta Jakim Dzirka *popowski* wolna iedna *cerkiewny*, czterdziesta piąta tenże *pop* Osip Kozureżycz wolna iedna *cerkiewny* Jermak Ciapincowicz osadney pułwłoki, czterdziesta szosta Iwan Sudzik osadney puł włoki, czterdziesta siodma pusta, czter-

dziesta osma Piotr Hołub osadna iedna, czterdziesta dziewiąta, pięćdziesiąta, pięćdziesiąta pierwsza puste, pięćdziesiąt wtora Mi-kola Rymzonek osadna iedna, pięćdziesiąt trzecia, pięćdziesiąt czwarta puste, pięćdziesiąt piąta Ochromiey Kozuta osadna iedna, pięćdziesiąt szosta Jasko Pirożnik osadna iedna, pięćdziesiąt siodma Chylimon Suszkowicz osadney puł, pustey włoki puł Fiedor Mordasionek osadney pułwłoki, pięćdziesiąt osma osadney pułwłoki, pięćdziesiąt dziewiąta Omelian Łysy osadna iedna, szeszdziiesiąta *dziak* wolna iedna, *cerkiewny*, Kolianko szeszdziiesiąt wtora, szeszdziiesiąt trzecia, szeszdziiesiąt czwarta, szeszdziiesiąt piąta puste, szeszdziiesiąt szosta Sciepan Rymzonek osadna iedna, szeszdziiesiąt siodma Ostapko Kozuta osadna iedna, szeszdziiesiąt osma Omelian Szulzycz osadna iedna, szeszdziiesiąt dziewiąta Siemion Burzonek osadna iedna, siedymdziesiąta Łukasz Łuckiewicz osadna iedna, siedymdziesiąt pierwsza Paweł Hołub osadna iedna, Wasil Pieluzyc osadny pułwłok, siedymdziesiąt wtora Paweł Kochan osadny pułwłok ieden, siedymdziesiąt trzecia Omelian Niedzwiedzionek osadna iedna, siedymdziesiąt czwarta Chylimon Pieluzycz osadna iedna, siedymdziesiąt piąta pusta. Summa włok: osadnych trzydziescia iedna, wolnych osim, pustych trzydziescia szesć. Summa prowentu z tych slobodskich włok kop sto dwadzieścia cztery. Summa summarum prowentu z tego miasteczka z placow y z włok kop sto pięćdziesiąt iedna y groszy szesć.

Zascianek Klin między Wołosowskim siemem starym, a slobodą morgow pięć, przydany do włok *popowi* y Siemionu Ciapincu woytowi. Zascianek w Krasney Łuce morgow dwadzieścia, rozdany do włok tymże Słobozanom. Na Kozim boru włoka iedna puszczy do rozrobku zgodna. Sianożenci we włokach swych mają bez platu. Sloboda Wierswiecie nad rzeczką Bukowiczą nową w roku terazniejszym tysiąc szesćset trzydziestym wtorym, msca Marca dwadziestego pierwszego dnia założona z

wolnością na lat dwadzieścia: Łochwin Czyżczyc dym, Iwan Kulik dym, Maxim Wołkoiezionek dym, Alexiey Misnik dym, Hawryło Potapowicz dym, Omelian Obiedek dym, Siemion Kapuszenin dym, Rodziwon Maynicz dym, Mikula Szeplewicz dym, Mikołaj Woytelewicz dym, Jurko Grygołowicz dym, Sidor Grygołowicz dym, Kaspór Goygalo woyt dym, Alexiey Babiżewicz dym, Stanisław Misnik dym, Łazuka Kuznicz dym. Summa dymów szesnastu. Słoboda Zaboienic, włoki osadne. Ta Słoboda założona w roku tysiąc szesnąset dwadziestym trzecim, Septembra trzynastego dnia na lat dwadzieścia. Pierwsza włoka Krzysztof Hryszkowicz osmina, Stefan Prokopowicz osmina, Sowoscicy Pawłowicz czwierec, Sciepan Zygmontowicz pułwłok; druga Andrzej Wieremijowicz pułwłok, Paweł Łatyholec pułwłok; trzecia Maxim Szolonko pułwłok, Daniło Hawryłowicz pułwłok, czwarta Sciepan Prokopowicz czwierec, Sowoscicy Pawłowicz czwierec, Hryszko Pawłowicz pułwłok; piąta Woyciech Zygmontowicz pułwłok, Paweł Łotyholec pułwłok, szosta Sciepan Zygmontowicz pułwłok, Sciepan Szolonko pułwłok. Summa włok osadnych szesć. Słoboda Nacza, miasteczko. Rynek w którym stoi *cerkiew* założenia s.s. Kuzny Dziemiana, aparaty w niej nakładem ichm. Klatek kramnych trzynastu. Place osiadłe, gumienne, wolne, puste. Lewa strona rynku od ulice Czasnickiej. Daniło Łysy plac osadny ieden, gumieny ieden, Parchwien Kuzmich puł placu osadnego. puł placu gumienego, Walencicy Szymanowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Kuzma Jurowicz Rikus puł placu osadnego, puł placu gumienego, Mikołaj Choroszkowicz puł placu osadnego, puł placu gumienego, Owsiey Makiewicz plac osadny ieden, gumienych dwa. Drugi połac rynku od ulice Draskiej. Onikiey Kowal puł placu osiadłego, gumieny plac ieden, Potap Kramnik puł placu osadnego, puł gumienego, żyd arędarz plac wolny ieden, Iwan Wirło puł placu osadnego,

plac gumieny ieden, Karp Morawski boiarzyn placu wolnego puł, Jasko Wirłowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Iwko Wołosowicz puł placu osadnego, gumieny ieden, Sankowa wdowa puł placu osadnego. Trzecia strona rynku od ulice Borowey. Andrzej Owuchowicz plac osadny ieden, *popowskich cerkiewnych* placow wolnych trzy, Andrzej Wiażewicz boiarzyn placow wolnych dwa, Otroszko Chomicz plac osadny ieden. Czwarta strona rynku od ulice Swierdlinskiej. Hryszko Łomonos plac osiadły ieden, gumienego puł, Kuzma Hruzdowicz plac osadny ieden, gumienego puł, Hryszko Łomonos puł placu osadnego, gumieny ieden, Wasil Smyk puł placu osadnego, Jermak Kolesnikowicz plac osadny ieden. Ulice Draskiej idąc z rynku lewa strona. Jasiuk pastuch plac osiadły ieden, placow pustych dwa. Ulice Polowcy z rynku idąc lewa strona. Jakow Łysy plac osiadły ieden, gumieny ieden, Sawa Tolstonogi osadny plac ieden, gumieny ieden, Mikita Łukianowicz puł osadnego, puł gumienego, Hryszko Ilicz młynarz wolny plac ieden, Karp Nastasiewicz osadny plac ieden, gumieny ieden, Jermak Kolesnikowicz osadny ieden, gumieny ieden, Chwiedor Sawin osadny ieden, gumieny ieden, Iwan Filipowicz osadny ieden, gumieny ieden, Arciem Ławrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Borysowicz osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Wierebiey osadny ieden, gumieny ieden. Przestompiwszy uleczkę Januk Łyndziewicz osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Wołkowicz osadny ieden, gumieny ieden, Bohdan Tatarzyn osadny ieden, gumieny ieden, Owchim Hafuszko puł osadnego, puł gumienego, Dzienis Dorohomieszaniec puł osadnego, puł gumienego, Szymon Nacelewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, wolnych dwa, plac pusty ieden. Teżże ulice Polowcy z rynku prawa strona. Pawluk Wołkowicz puł placu osadnego, puł gumienego, Alexiey Wołkowicz puł osiadłego, puł gumienego, Hryszkowa Rokicina plac

osadny ieden, Karp Micukowicz puł osiadłego, puł gumienego, Mikita Wołkowicz puł osadnego, puł gumienego, Owldziy Simijewicz osadny ieden, gumieny ieden, Sawa Byczanin osadny ieden, gumieny ieden, Alexiey Piotrowicz osadny ieden, gumieny ieden, Mikołay Stasicwicz osadny ieden, gumieny ieden, Sciepan Bohdanowicz osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę, Hryszko Tunarowicz osadny ieden, gumieny ieden, Symon Nacelewicz boiarzyn wolnych dwa, Benedykt Dowgiatło woyt osadnych dwa, z budowaniem placow pustych dwa. Ulica Borowa, lewa strona. Saproń Kuzmicz osadny ieden, pusty ieden, Naum Iwanowicz osadny ieden, gumieny ieden, Ławryn Litwin *cerkiewny* plac wolny ieden, Michałko Alexiejewicz puł placu osadnego, puł pustego, Moysiey Moskał puł osadnego, puł gumienego, Lewon Sierbiejewicz pułtora placu osadnego, puł gumienego, pusty ieden, Hryszko Szpirydowicz osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Hryszko Jurkiewicz wieszczy osadny ieden, gumieny ieden. Przystąpiwszy uleczkę z budowaniem plac pusty ieden, zięc Wieszczeogo plac osadny ieden, gumieny ieden, z budowaniem placow pustych dwa, Chwierdor Mickiewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, placow pustych dwa. Teżże ulicy Borowej prawa strona. Iwan Bałtynski pułosadnego, pułgumienego, Fiedor Chrołowicz puł osadnego, puł gumienego, Jasko Rohoziec puł osadnego, puł gumienego, Pawluk Borowy osadny plac ieden, gumieny ieden, 2-do Andrzej Łyśy osadny ieden, gumieny ieden, 1-mo Konon Wołosowicz osadnego puł, gumienego puł. Jasko Litwin osadny ieden, gumieny ieden, plac pusty ieden, Kondrat Czarnuszyc placu puł osadnego, puł gumienego, Januk Ławruszkowicz osadny ieden, gumieny ieden, tenże z doli pasze placow pustych dwa, nierozrobione w puszcie placow osim, Kuzma Mietliczanin *cerkiewny* placow wolnych dwa, placow

pustych cztery. w koncu tey ulicy rzerzanych po obu stronach placow po iedynascie, to iest siedzibnych iedynascie, a gumienych iedynascie. Siedzibne tedy place paszą pospołu z włokami, a gumienne rozabrane na gumna. Z rynku do Borowej ulicy idzie ulica Borysowska, tam oba po iey wyrzerzane place po obu stronach na siedzibę y gumna w tyle ulicy Borowej y polaci trzeciej rynkowej, przez Swierdlińską ulicę y w tyle ulicy Mostowej do ulicy Łohowej y rzeki, po lewey stronie od sciany włoczney nierozrobionego boru placow szesnascie, a po prawey szesnascie. W tyle rynku y Mostowej ulicy przez ulicę Łohową do rzeki Naczy idąc lewa strona: Siemion Hruzłowicz plac osadny ieden, Karp Krawiec plac osadny ieden, gumieny ieden, Kuzma Smykowicz plac osadny ieden. N. Zascianek mały morga puł, to oddano temu siółu. Sianozenci swe mają w błotach na błoniu bez płatu. Summa procentu z tey wsi kop dwadziescia cztery, miodu pudow szesc, bo tylko placą z włoki po kop cztery y po pudu miodu. Sióło Łatycholicze y szachownicach grunty swe mają. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Michałko Lednikowicz szesnastek pięć, Omelian Kosko szesnastka iedna, druga Sciepan Lednikowicz osadna iedna, trzecia Choma Lednikowicz szesnastek pięć, Andrzej Lednikowicz szesnastka iedna, czwarta Potap Lednikowicz osadna iedna, piąta Kuprey Lednikowicz osadney pułwłoki, pustey pułwłoki, szosta Chodor Kuryanowicz trzeciny dwie, Niescier Kuryanowicz, trzecina iedna, siódma tenże Niescier Kuryanowicz trzecina iedna, pustych trzecin dwie, osma Taras Rożnowicz pułwłok ieden, Ostapko Rożnowicz pułwłok, dziewiąta Andrzej Rożnowicz pułwłok, Owchim Zankowicz pułwłok, dziesiąta Iwan Kozura szesnastka iedna pusta dwunastek pięć osadnych, dwunastek pięć pustych, iedynasta pusta, dwunasta pusta. Summa dwanascie: osadnych włok osim czwierec iedna, pustych trzy, czwierec

trzy. W tej wsi *cerkiewka* zbudowana popołu z innymi poddanymi sąsiedzkimi na gruncie ichm., obrazy są w niej, aparatów niemasz, wieźdza tam *swieszczennik* Wołosowski y drugi inisci pana Adama Sakowicza podkomorzego Oszmianskiego pod czas swiąt y dochodami w poły się dzieją. Sianożęci swe mają do włók przydane nad rzeką Jasą bez płatu. Boru y mchu odległego sobie w połowney z Kwieczczany na rubieżu mają trzecią część obrembu. Summa procentu kop dziewiędziesiąt dziewięć, miodu pudow osim. Przy slobodach wyżej opisanych Wołosowskiey y Zaboieskiey y siele Starych Wołosowiczach puszcza od Ponikli ruczaja przez rzekę Boynę do rzeki Jasy jest wzdłuż na mil dwie, a wszere jako kędy. Ostempy w niej, mianowicie ieden Wierzchowic Bobrowo, drugi Osow, trzeci Święty od Swiadskiey puszczy, piąty Wierswieski y szosty tamże, siódmy w Stayskim ruczaju, osmy Ozierycki. Siolo Zortaja z przyjazdu od Czasnik lewa strona. Włoki osadne, puste. Pierwsza włoka Chodor Chilimonowicz osadna iedna, druga tenże Chodor pułosadney, Chocien Sankiewicz pułosadney, trzecia Alesko Stanisławowicz osadney puł, pustey pułwłoki, czwarta Chodor Nahibczyk osadna iedna, piąta Choromuczyna wdowa trzecina iedna, Samson Dzienisowicz trzecin dwie, szosta Kuprey Dzienisowicz osadney puł, z budowaniem pustey pułwłoki, siódma Omelian Budzinic osadna iedna, osma Szczasny Litwin osadney puł, Kuryan Pieluzycz osadney pułwłoki, dziewięta tenże Pieluzycz osadney pułwłoki, Stefan Dudarż osadney pułwłoki, dziesiąta Iwan Gisa osadna iedna, iedynasta Wasil Gisa osadney pułwłoki, Klimiata Antonowicz czwierec osadney, pustey czwierec, dwunasta Marcin Jałowic osadney pułwłoki, pusty pułwłok, trzynasta Niescier Koleczyc osadna iedna, czternasta Piotr Miciukowicz osadny pułwłok, Borys Jałowic osadney pułwłoki, piętnasta Doroszko Sciepanowicz osadna iedna, szesnasta Iwaszko

Sciepanowicz osadna iedna, siedymnasta Andrzej Bryl osadny pułwłok, pusty pułwłok, osimnasta Jachim Kobiec osadney pułwłok, Kondrat Rzeszotko osadney pułwłok, dziewiętnasta Jakow Zerebczonek osadna iedna, dwudziesta pusta iedna, Druga pierzeia tej ulicy po prawey stronie—dwudziesta pierwsza włoka y dwudziesta wtora puste, dwudziesta trzecia Iwan Miadzielec pułwłok osadny, Stanisław Miadzielec pułwłok osadny, dwudziesta czwarta Radzko Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta piąta Danilo Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta szosta tenże Danilo Wasiukowicz osadna iedna, dwudziesta siódma pusty pułwłok, Sieluk Dobrycz osadny pułwłok, dwudziesta osma Marko Szyszot osadny pułwłok, pusty pułwłok, dwadziesta dziewięta pusta czwierec iedna, Potap Staienin osadnych czwierec trzy, trzydziesta Zienow Michajłowicz osadny pułwłok, Harasim Michajłowicz osadny pułwłok, trzydziesta pierwsza Jakow Sciepanowicz osadny pułwłok, Mikula Kozura osadny pułwłok, trzydziesta wtora Stanisław Dombrowski boiarzyn sloboda na lat trzy boiarska iedna, trzydziesta trzecia pusta iedna, trzydziesta czwarta pułwłok pusty, Filon Woiewodczicz osadni pułwłok, trzydziesta piąta Klimiata Pohrażewicz osadna iedna, trzydziesta szosta Jan Hołodok pusta iedna, trzydziesta siódma, trzydziesta osma, trzydziesta dziewięta, czterdziesta puste. Summa włók czterdzieście. Osadnych dwadzieścia sześć, boiarska iedna, pustych trzynastie. Summa procentu z tego siola kop sto cztery, miodu pudow dwadzieście sześć. W ostempie Wiciach część z inisć panem Sakowiczem podkomorzym Oszmianskim w zwierzu y iedni bez drugich osoczniczy chodzie do puszcze y łowow odprawować nie mogą. Włoki tego miasta Naczy. Włoki osadne, wolne, boiarskie, puste. Pierwsza włoka Andrzej Naumowicz osadna iedna, druga Maciey Łyndzewicz osadna iedna, trzecia Woyciech Litwin osadna iedna, czwarta Hryszko Horbaniewicz osa-

dna iedna, piąta Afir czwierzć iedna, Karpiec Nastasicz czwierzci trzy, szosta Stanisław Lach boiarski pułwłok, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, siódma żyd arędarz na płat osadna iedna, osma Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dziewiąta Hryszko Szolkon osadna iedna, dziesiąta Moysiey Bakunow zienc pułwłok osadni, Benedyk Dowgiałło woyt pułwłok wolny, iedynasta tenże Dowgiałło woyt wolna iedna, dwunasta nowosad na płat pułwłok, Onisko Kamięczanin pułwłok, osmnasta Januk Łyndziewicz osadna iedna, czternasta Parchwien Kuzmicz osadna iedna, piętnasta Fiedor Pułtorak osadna iedna, szesnasta pułwłok pusty, Kuzma Borowy pułwłok osadny, siedymnasta Sciepan Bohdanowicz boiarska iedna, osmnasta Arciom Ławrowicz pułwłok osadny, tenże przyiał pułwłok-słoboda na lat dwie, dziewiętnasta Iwan Bałtynski pułwłok osadny, pułwłok pusty, dwudziesta Benedyk Dowgiałło woyt wolna iedna, dwudziesta pierwsza Symon Nacelewcz boiarz boiarska iedna, dwudziesta wtóra Andrzej Borysowicz trzecina iedna, Hryszko Wierebieyczek trzeciny dwie, dwudziesta trzecia *cerkiewne* te wszystkie cztery zakreszone, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta Truchon Bordyciecz osadna iedna, dwudziesta szosta Kuzma Mielliczyz pułwłok osadny, Ławryn Mielliczyz pułwłok osadny, cztery wolne, dwudziesta siódma Jakow Łysy pułwłok, Mikołaj Stasiewicz pułwłok, dwudziesta osma Dmitr Kaleczyz osadna iedna, dwudziesta dziewiąta Fiedor Sawin pułwłok, Siemion Pohodziec pułwłok, trzydziesta Łukianowa wdowa pułwłok, Jasko Wirłowicz pułwłok, trzydziesta pierwsza Konon Wołosowicz pułwłok, trzecina iedna, Fiedor Pleszczeniec dwie trzeciny, trzydziesta wtóra p. Symon Toczycki ziemianin wolna iedna, trzydziesta trzecia Borys Sazonowicz osadna iedna, trzydziesta czwarta Hryszko Kolesnik osadna iedna, trzydziesta piąta Andrzej Łysego syn pułwłok, Siemion Baran pułwłok, trzydziesta szosta

Jakow Wolkowicz pułwłok, Fiedor Opanasowicz pułwłok, trzydziesta siódma Danilo Łysy osadna iedna, trzydziesta osma Opanas Charkowicz osadny pułwłok, pusty pułwłok, trzydziesta dziewiąta Hryszko Zaceniec osadna iedna, czterdziesta Iwan Wołosowicz osadna iedna, czterdziesta pierwsza, czterdziesta wtóra, czterdziesta trzecia, czterdziesta czwarta, czterdziesta piąta, czterdziesta szosta, czterdziesta siódma, czterdziesta osma puste. Place osadne, gumienne, wolne, puste. Ulice Swierdlińskiej z rynku od ulice Mostowey prawa tylko strona. Iwan Szepielewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Andrzej Łodra plac osadny ieden, gumieny ieden, Szajtan plac osadny ieden, gumieny ieden, Onisko Kamięczanin plac osadny ieden, gumieny ieden. Ulice Mostowey z rynku od Swierdlińskiej ulice lewa strona Plac pusty ieden, drugi, trzeci y czwarty puste borem stoją nie przyięte, Hryszko Kolesnik placow osadnych dwa, gumieny iedny, Truchon Bordyciec *cerkiewny* placow wolnych dwa, p. Symon Toczycki ziemianin placow wolnych cztery. Przez ułeczke Michałko Choroszkwicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Teyże ulice Mostowey prawa strona. Nieprzyiętych borem zarosłych pustych placow trzy, Siemion Pohodziec plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Horbaniewicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Januk Choroszkwicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Hryszko Zaceniec plac osadny ieden, gumieny ieden. Przez ulicę Płaton Czarnuszek plac osadny ieden, gumienych dwa. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą z ulice Mostowey ku Swierdlicy lewa strona. Borys Sazonowicz plac osadny ieden, gumieny ieden, Ostroszko Jacobowicz pułplacu osadnego, Karpik Krawiec gumieny plac ieden, pułplacu pustego, Ilia Bydżczanin osadny plac ieden, gumieny ieden, Stanisław Urbanowicz osadny plac ieden, gumieny ieden. Za ułeczka Fiedor Pułtorak osadny plac ieden, gumieny ieden, Jasko Litwin osadny plac ieden, Fiedor

Opanasowicz osadny plac ieden, gumięny ieden, Macwiew Szmielacicz osadny plac ieden. Teyże ulice prawa strona. Sawa Zankiewicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Macwiew Łyndziewicz pultora placu osadnego, puł gumięnego, Andrzej Naurmowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Opanas Charkowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Borys Sazonowicz plac osadny ieden gumięny ieden. Za ułeczka Ihnat Zacinieć plac osadny ieden, gumięny ieden, Jakow Wołkowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Kacjeryna Sidorowa plac osadny ieden, Hryszko Horban plac osadny ieden. Ulice Łohowey nad rzeką Naczą w drugi koniec ku młynowi lewa strona. Benedykt Dowgiało woyt placow wolnych cztery, Michno Szaban plac osadny ieden, gumięny ieden, Jwaszko Wołyniec plac osadny ieden. Przestompwszy ułeczka do wody Hryszko Szolkin plac osadny ieden, gumięny ieden, Moysey Miadziela pułplacu osadnego, pułplacu gumięnego, Daniło z Sołonocho pultora placu osadnego, pultora gumięnego, Krzysztof Sosnowski boiarzyn placow wolnych dwa, Kondrat Sykiewicz trzecina placu osadnego, trzecina gumięnego, Jacuk Miadzielec dwie trzeciny placu osadnego, dwie gumięnego, Hryszko Huszcza plac osadny ieden, gumięnych trzy, Sawosciey Miadzielec plac osadny ieden, gumięny ieden, Iwan Miadzielec plac osadny ieden, gumięny ieden, Jacuk Miadzielec plac osadny ieden, gumięny ieden, z budowaniem plac pusty ieden, Sowosciey Miadzielec plac osadny ieden. Teyże ulice prawa strona. Benedykt Dowgiało woyt placow wolnych dwa, Iwasko Wołyniec plac osadny ieden, przestompwszy ułeczka Woyciech Litwin plac osadny ieden, gumięny ieden. Boru Horodyszczca na kładowiszczce zajęto placow pustych trzy, Dmitr Kaleczyc placow osadnych dwa, gumięny ieden, Hryszko Choroszkwicz plac osadny ieden, gumięnych dwa, borem zarosłe pustych placow dwa, p. Jan Kozlemianin placow wolnych dwa, na mly-

narza do mlyna placow wolnych dwa. Za tą ulicą w koncu place gumięne od włoczney sciany do rzeki koncami leżą. Ulice Wodney z rynku od ulice Czasnickiey lewa strona. Januk Gancarz plac osadny ieden, gumięny ieden, Zachar Joskowicz plac osadny ieden, Łukasz Niescierowicz plac osadny ieden, gumięny ieden, Maciey Zarnokłow osadny plac ieden. Tey ulice prawa strona. Boru nie przyiętego placow pustych cztery, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden, izba plac pusty ieden. Ulice Czasnickiey lubo Krociewskiey z rynku od ulice Wodney lewa strona. Szymon Hruzdowicz placow osadnych dwa, gumięny ieden, pustych placow dwa. Za tą ulicą Czasnicką w lewey stronie przy scienie wołoczney y zaulek do ulice Łohowey y rzeki z doli paszą placow pustych siedym. Summa placow osadnych sto siedym y puł, gumięnych dziewiędziesiąt sześć, wolnych trzydziescia dwa y puł, pustych sto trzy. Młyn na rzeczce Naczy ze wszystkimi potrzebami, ten trzyma żyd przy arzędzie. Summa prowentu z slobody miasteczka Naczy z placow kop szesdziesiąt dwie, dwanasiec. Włoki osadne, wolne, boiarskie puste, czterdziescia dziewięta włoka, pułwłok pusty, Iwko Włosowicz pułwłok osadny, piędziesiąta na dzida *cerkiwna* wolna iedna, piędziesiąta pierwsza Ławryn Iwkok pułwłoki osiadłey, Andrzej Wiaźewicz pułwłoki boiarskiey, piędziesiąta wtóra tenże Wiaźewicz pułwłoki boiarskiey, Kuzma Turowicz Bikus pułwłoki osadney, piędziesiąta trzecia Januk Hancarz pułwłoki osadney, Jakow Piotrowicz pułwłoki osadney, piędziesiąt czwarta Karp Morawski boiarzyn pułwłok boiarski, Łukasz Zarnokłow pułwłok osadny, piędziesiąt piąta pułwłok boiarski, Wasil Smyk pułwłok osadny, piędziesiąt szosta pułwłok boiarski, Jasiuk Pastuch pułwłok osadny, piędziesiąt siodma Owsey Makieiewicz osadna iedna, piędziesiąt osma Owdech Chmielewicz pułwłok osadny, Owchim Oluszko pułwłok osadny, piędziesiąt dziewięta Iwan Miadzielec osadna

iedna, szesdziesiąta Danilowicz trzeciny dwie, Kondrat Dzedziłowicz trzecina iedna, szesdziesiąta pierwsza Sawa Tolstonogi pułwłok osadny, Chwiedor Sawicz pułwłok osadny, szesdziesiąta wtóra Michno Szaban pułwłok osadny, Kondrat Czarnuszyc pułwłok osadny, szesdziesiąta trzecia Sawka Byczanin pułwłok osadny, Hryszko Wierebiey pułwłok osadny, szesdziesiąt czwarta Iwan Filipowicz osadna iedna, szesdziesiąt piąta Sawa Zankowicz osadney puł, Potap Zankowicz osadney puł, szesdziesiąt szosta Marko Judrycz osadney puł, Płaton Czarnuszyc osadney puł, szesdziesiąt siedma Mikolay Choroszkowicz osadney puł, nowosad osadney puł, szesdziesiąt osma Patap Zankowicz osadney puł, Onikiey Kowal osadney puł, szesdziesiąt dziewiąta Szymon Hruzdowicz osadney puł, Walenciey Szymanowicz osadney puł, siedymdziesiąta Alexiey Szmielewicz osadna iedna, siedymdziesiąt pierwsza Pawluk Borowiec osadney puł, Naum Huszczyn osadney puł, siedymdziesiąt wtóra Hryszko Huszcza osadna iedna, siedymdziesiąt trzecia Otroszko Chomin puł włok osadny, Andrzey Zudra pułwłok osadny, siedymdziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna iedna, siedymdziesiąt piąta Illa Buczanin osadna iedna, siedymdziesiąt szosta Januk y Michaluk Choroszki osadna iedna, siedymdziesiąt siedma Płaton Czarnuszyc osadna iedna, Supron Kuzmicz pułwłok osadny, siedymdziesiąt osma Kuzma Hruzdowicz pułwłok osadny, siedymdziesiąt dziewiąta tenże Hruzdowicz osadna iedna, osimdziesiąta Hryszko Łomonos osadna iedna, osimdziesiąt pierwsza Hryszko Horban pułwłok osadny, Iwan Domaszkwicz osadny pułwłok, osimdziesiąt wtóra tenże Domaszkwicz osadna iedna, osimdziesiąt trzecia Jacuk Miadzielec pułwłok osadny, Sowosciey Miadzielec pułwłok osadny, osimdziesiąt czwarta Fiedor Pleszczeniec pułwłok osadny, Januk Ławruszkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt piąta arędar-ska żydowska wolna iedna, osimdziesiąt szosta Hryszko Spiridon osadny pułwłok,

Hryszko Wierebiey osadny pułwłok, osimdziesiąt siedma pusta iedna, osimdziesiąt osma Kolesnik Czarny pułwłok osadny, Owchim Wolkowicz pułwłok osadny, osimdziesiąt dziewiąta Symon Nacelewicz boiarzyn pułwłok boiarski, Hryszko młynarz pułwłok wolny, dziewiędziesiąta Hryszko Wieszczy pułwłok osadny, Hryszko Chimorod pułwłok osadny, dziewiędziesiąt pierwsza Andrzey Owtuch trzecina iedna, Chwiedor Czokotaryk trzecina iedna, Lewon Alexiejowicz trzecina iedna, dziewiędziesiąt wtóra pusta, dziewiędziesiąt trzecia pusta, dziewiędziesiąt czwarta Hryszko Choroszko osadna iedna. Summa włok dziewiędziesiąt cztery: osadnych szesdziesiąt cztery, wolnych iedynascie y puł, boiarskich pięć, pustych trzynascie y puł. Summa prowentu z tych włok kop dwiescie piędziesiąt szesć. Zascianek między miastem a Swierdlicą rzeczką, bor, zascianek między Bereznicą y Soką rzeczką y między Borunską drogą, gdzie jest drzewo bartne, z tego dają cztery bezmien-y miodu, a trzymają Dowgiało woyt, Daniło Hruzdowicz, Hryszko Harbniwicz, Płaton Czarnuszyc. Zascianek między Naczą rzeką y między rzeczką Łapiencem trzyma pan Kobylinski, zascianek Bakunowski trzyma na posłudze ziemianskiej Szymon Toczycki, tamże zascianek trzyma p. Krysztol Sosnowski na posłudze ziemianskiej, zascianek w Czapurnym nad rzeką Naczą trzyma pan Benedykt Dowgiało na ziemianskiej posłudze słobody mając lat dwadziescia. Summa w tey słobodzie włok osadnych szesdziesiąt cztery, włok ziemianskich oprócz zasciankow szesć y puł, boiarskich włok pięć, *cerkiewnych* włok pięć, pustych włok trzynascie y puł, a zasciankow niemierzonych szesć, które pomierzac trzeba. Summa summam prowentu z tey słobody miasteczka Naczy tak z placow osadnych y gumienych iako y z włok czyni kop trzysta osimnascie y groszy dwanascie, miodu bezmienow cztery. Powinnosć ziemian, boiar, mieszczan y poddanych tak w starych wsiach

mieszkających, iako y w slobodach z dawnych czas y nowozasiadłych majątnosci Czasnickiey. Ziemianie pod czas wojny y pospolitego ruszenia na dobrych koniech y z porządnym rynsztunkiem także y na wszelaką usługę inszą przy ichm być y tak długo trwać jako wola y rozkazanie imsci będzie powinni. Boiarrowie z koźdey włoki ile ich który pod sobą ma po kop siedmiu płacić y z listy w daleką drogę raz w rok, a blisko iako wiele razy ukaże potrzeba iezdzić powinni; boiarrowa zaś ci, którzy za rowna z poddanemi iako z osadnych włok placą, a mianowicie w siele Oniskiewiczach Paweł Marcinowicz, Cimoszko Bury, Sawka Bury, Zieniow Burzec, a w siele Wiszkowiczach Sierhiey Neryczonek mieszkający ci w daleką drogę posyłani być nie mają, jeno poblizu y to koleią, aby się któremu z nich częstemi posyłkami krzywda nie dzieła. Mieszczanie miasta Czasnickiego z koźdego placu po kop cztery, a z włoki po kop szesć płacić. do tego plewidło w ogrodach dwornych odprawować y iarzyny z ogrodow sprzątnąć y z listem niedaleko za mil kilka isć powinni, a od podwod y posyłek w daleką drogę wolni być mają. Poddani Stasosielscy, mianowicie z siół Smolaniec, Rohanowicz, Wiskowicz, Wiedreni, Oniskowicz, Chaikowa, Ostaszowa, Sielca, Siabrow, Wołosowicz, Łatyholicz, y w zasciankach na włokach mieszkający płacić z koźdey włoki po kop dwanaszcie y miodu po iednemu pudu dawać; do tego urokiem sianożenci dworne skosić sprzątnąć y do dworu pod czas ten, kiedy tego potrzeba będzie y rozkazanie zaydzie, zwiesić; pasznią też urzędnicą do folwarku Smolanskiego wyłączona gwałtem zasiać zarobić, sprzątnąć, do gumną zwozić y wymłocić, gnoie z obory wywozić także drzewo na budowanie dworne y drwa na opał ile potrzeba wozić, stróż koleią, po trzy stroże na koźdy tydzień odprawować (wyiowszy tylko iedno sióło Łatyholicze, które przez odległość mieysca od straży uwolniono), do niewodu dla łowienia ryb

chodźć powinni z slobod, miasteczek mianowicie z Naczy y Wołosowicz mieszczanie z koźdego placu, na którym domami mieszkają po groszy dwadziescia cztery lit., a z placow gumienych po groszy dwanaszcie litewskich, z włoki też z osobna po kop cztery płacić powinni. Do tego karczny porządnie wieznie w tych miasteczkach po iedney na mieyscu na to ukazanym wywozszy drzewo zrobić y iako potrzeba wystawić mają iako nayprzedzey z slobod sielskich mianowicie z Żortale y Zaboienic z włoki koźdey powinni płacić po kop cztery y pud miodu; z slobody Komowia tylko po cztery kopy płacić mają. Z sióła Workow z koźdey włoki po kop osmiu. Do młynow w łowy y na wszelaki gwałt, który się ieno gwałtem nazwać może iako boiarrowie, mieszczanie Czasniccy y slobodeczy tak y wszyscy poddani starosielscy y slobodzscy dawno y nowozasiadli isć powinni skoro rozkazanie zaydzie, dolą z włok pustych czwartý snop według zwyczaju wszyscy boiarrowie, mieszczanie y poddani kto ieno pustoszy zasiewać będzie w tą z pustych placow dawać, wymłocić y do Czasznik tak zboże samo w ziarnie, iako słomę y plewy na karm dla bydła zwiesić powinni. Summa summarum placow mieyskich y włok majątnosci Czasnickiey, mianowicie placow wszytkich szesćset szesdziesiąt cztery, z koźdey osiadłych dwiescio piędziesiąt cztery, wolnych dwadziescia osim, *cerkiewnych* dziewiętnaszcie, boiarskich szesć y puł, gumienych sto piędziesiąt pięć y puł, pustych dwiescie trzydziescia iedna, włok wszytkich mieskich y sielskich procz puszcze y zasciankow niemierzonych y procz sióła Tarantowa y sióła Wierswiecia slobod ieszcze niemierzonych dymow trzydziescia ieden iest włok wszytkich szesćset dwadziescia pięć $\frac{1}{30}$, z koźdey osadnych włok dwiescie dziewiędziesiąt dziewięć, trzecin dwie, ziemianskich włok czterdziescia pięć $\frac{1}{10}$, boiarskich piędziesiąt szesć $\frac{1}{30}$, wolnych dzetwięć y puł, *cerkiewnych* siedymnaszcie, pod miastem

Czasnickim w placach, morgach y zasciankach włok piętnascie $\frac{27}{30}$, pustych włok sto siedymdziesiąt osim y puł, na pasznią dworną włok trzy. Summa summarum prowentu z majątnosci Czasnickiey gotowego grosza kop trzy tysiące osimset piędziesiąt siedym y groszy czterdzieścia, miodu pudow sto szesdziesiąt cztery $\frac{2}{10}$. Do tego dola sianożenci, puszcza, łowy y izeiora. Ktory to inwentarz majątnosci Czasnickiey przy zapisie wieczystym y przy poddaniu w wieczną possessyą tcy majątnosci my, ia Jan Stanisław marszałek W. X. Littgo Słonimski starosta y ia Kazimierz Leon pisarz W. X. Littgo Grodzienski starosta Sapiehowie, wojewodzicowie Wilenscy W. Panu imsci panu Adamowi Kazanowskiemu z Kazanowa, stolnikowi koronnemu Borysowskiemu y Rumnienskiemu staroscie z pieczęciami naszymi y z podpisami rąk naszych własnych daliśmy roku, msca y dnia na początku opisanego.

U takowego inwentarza przy wycisnionych na czerwoney masie dwuch pieczęci dla dawnosci nadwołnych podpis aktora in sequentia verba: Kazimierz Leo Sapieha pisarz W. X. Littgo. Ktory to takowy inwentarz (z kątowaniem porządkowym kart zaczawszy od lidzby pierwszy aż do piędziesiątej trzeciej) po podaniu onego przez W. I. pana Patrykowskiego łowczego Halickiego do akt, iest do xiąg ziemskich spraw wieczystych wojewodztwa Nowogrodzkiego przyięty y wpisany. W. W. Ignacy Tuhanowski regent ziemski w. Nowogrodzkiego.

Изъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1773 годѣ. № 12812, л. 93—114.

№ 185—1633 г. Августа 29 дня.

Жалоба священника Боковенской церкви о. Гиацинта объ оскорбленіи словомъ и дѣянствіемъ со стороны Матвѣя Ходковскаго.

Actum in castro Mielnicensi in terminis quaerellarum causerumque officii castrensis Mielnicensis celebratis feria secunda post festum sancti Bartholomei Apostoli proxima anno Domini 1633.

Presbiter Bokoviensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Giacinctus, presbiter Bocoviensis ecclesiae ritus graeci generosi Pauli Warszycki, coram eodem officio praesenti quaestus et protestatus est in et contra generosum Mathiam Chodkowski, filium olim Martini. idque de eo, quia ipse feria tertia in vigilia festi sancti Laurentii martyris proxime praeterita, in via libera sub villa Borzyłowska, ulla data occasione, dum idem protestans ad villam eandem Borzyłowka gratia peragendae devotionis baptizandi iter ceperat, impetuose irruendo, verbis inhonestis, bonam famam et existimationem ipsius ledendo affectit ad armaque sese proripuit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus.

Изъ актовой книги Мольницкаго градскаго суда за 1620—3 г. № 10936, л. 1591, 1595.

№ 186—1633 г. Сентября 18 дня.

Протестъ православнаго Боявленскаго братства въ г. Бѣльскѣ по дѣлу объ отнятіи Боявленской братской церкви уніатами.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Exaltationis Sanctae Crucis

proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Oppidani Bielscenses protestantur. Ex copia.

Do urzędu y xiąg greckich Mielnickich starosciel oblicznie przyszedszy sławetny Sawka Hlewecze, burmistrz starei rady y Jan Prokopowic Manachowicz raicza starey rady, swoiem y utsciwich Hrehora Packiewicza, Stephankowicza, Hermana Timoszewic Homikowicza starostow y dozorcow, także ynszych wszystkich braci bractwa nie w uniey religiey starożytney greckiey cerkwie Świętego Bohoiawlenia w Bielsku uprzywileiowanej za przywileiem krola iego msci y świętobliwych przodkow jego krolewskiej mci pana naszego milosciwego, za consensum y uchwałą wszystkiey rzeczy pospolitey prawami umocznionych y obwarowanych imieniem z wielkiem żalem oswiadczaeli y protestowali się na wielbnego oycza Jozepha Mokosicia Bakowieckiego, Włodzimierskiego y Brzesckiego cerkwi w uniey będącieh władikę, sprawy niżej opisanyy directora y principała y na wielbných sławetnich Timolieia Simonowicza namiestnika iego, na Fiedora Jakubowicza protopopa, Iwana popa Troieckiego, Iwana Harasimowicza popa Branskiego, także Jana Piorka burmistrza, Filona Paczewicze raicza y Iwana Sierhełowicza Walkowicza sławnika miasta Bielskiego, iako spolnech comprincipałow y pomocnikow o to, ysz iego mose ociee władyka, lekeze poważywszy przywileic krola jego mci y prawa od wszystkiey rzeczy pospolitey dla pokoiu uchwalone, a dosyc czyniące przedsięwzięciu swemu, podczas bytnosci swey w Bielsku, obawionemu w protestaciey pierwszej od tich że braci cirkiewnich uczynioney wyrazonemu we czwartek przeszły, w dzien święta Narodzenia Panni Mariey pomienionego Simonowicza ku wykonaniu woley swoiey do Bielska przysłał, który posłani, namowiwszy się s protopopem y s

popami, także i z burmistrzem, raicza y sławnikiem wyżey mianowanemi, nie obawiając się win przeciwko takowem w prawie pospolitem opisanich, wszystkich tak słacheckiego iako y pospolitego stanu ludzi religij katolickiey y unitow, sobie z imion y z przewisk lepzey wiadomich (y ci protestuajęci gdy się dowiedza, wolne sobie ich mianowanie y inszey protestaciey czynienie zostawiają) tego dnia wyżey pomienionego do kosciola zgromadzonych zbuntowali, ktorzi w iednę gromadą wielką skupiwszy się y na uczynek niżej mianowani s żrzelbą y z innym orężem do boiu należącym z wielkiem tumultem na czerkiew przerzeczoną Bohoiawlenia w Bielsku w posesiey ich nieunitow przez dworzanina jego krolewskiej mci podany będącą, gwałtownie nasli, a nasedszi cerkiew pomienioną zamknioną zastawszy, kłotki potlukszy, a zamki wnetrzne wtrichami otworzwszy, do cerkwie przerzeczoney mocno gwałtem włamali się i tę cerkiew z aparatami y xiegami wzięwszy, swoieimi zamkami zamkneli z posesiey ich gwałtownie wybili y diaka przy tey cerkwi mieszkającego z domu iego wygnawszy, ten domek y s cerkwią do posesiey swey wzieni. O czo chcąc tam, kędy prawo pokaże czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. A tusz zaras postanowiwszy się oczewisto do urzędu wozny generał koronny opatrzny Jan Pietronko jawnie y dobrowolnie zeznał, isz tegosz dnia wyżey mianowanego od wyżey pomienionych dozorcow braciey szlachetnemi Jędrzeiem Szorcem y Marciem Terlikowskiem in evidentiis testimonium sibi adhibitis posłani był, gdzie ieszcze wszystką grunadę w tei cerkwi zastali y prziniech tę cerkiew pomienieni protopop s popami swemi kłódkami zamkneli, omniaque sic et non aliter gesta esse recognoverunt, de eis que omnibus eam suam expressam relationem praefatus ministerialis fecit.

Из актовъ книги Мельническаго городскаго суда за 1620—1623 годъ, № 10936. л. 1601—2.

№ 187—1633 г. Сентября 24 дня.

Жалоба Бѣльскихъ мѣщанъ, завѣдывавшихъ богодѣльной при соборной Богоявленской церкви, въ г. Бѣльскѣ, на протспопа Феодора Якубовича и другихъ лицъ о побояхъ, причиненныхъ учителю и разогнаніи школьниновъ мѣстной школы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum sancti Mathei apostili et evangelistae proximo anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych obecnie przyszedszy sławetny Sawka Hliwczyc przed tymże urzędem imieniem swoim y sławetnych Hrehora Packiewicza y Hermana Chociakowicza mieszczan, Bielskiech starostow y dozorcow na ten czas szpitala przy cerkwi świętego Bohoiawlenia sobornej Bielskiey będącego, żalobliwie swiadczył y protestował się naprzeciwko wielebnych Chwiedora Jakubowicza protopopę Bielskiego, Iwana Harasimowic popa Branskiego zięcia iego o to, isz oni czasu niedawnego to iest we srodę święta świętego Matheusza Apostoła y Evangelisty blisko przeszlego popiwszy się do domu albo szkoły przy cerkwi wysz pomienioney zbudowaney nasli, tam nawprzod bakalarza przy tey szkole będącego słowami nieutsciwemi zelżywszy pobili y dzieci w tey szkole uczące się rozegnali y tego bakalarza z tego domu, który iest libertowany do szpitala cerkwi pomienioney należącego wygnali. O co chcąc z niemi tam, gdzie prawo ukaże, czynic, prosili, aby ta protestatia do xiąg przyięta była. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1626—1636 г. № 10336. л. 1606 на об. 1610.

№ 188—1634 г. Марта 7 дня.

Заявленіе священника Бѣльской Воскресенской церкви Силуяна Кузмича объ инцидентѣ, происшедшемъ въ соборной Бѣльской Богоявленской церкви 25 іюня 1633 г. во время пребыванія тамъ епископа Брестскаго и Владимирскаго Іосифа Мокося Баковецкаго.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesimalem proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quarto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata attestationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens famatus Iwan Prokopowicz oppidanus Bielscensis eidem officio praesenti attestationem infrascriptam ad acticandum in acta praesentia porrexit, cujus tenor talis.

Ja Seluan Kozmiez swieszczennik Woskresienski Bielski zeznawam, iż pod bytność wielebnego oycy Josepha Mokosieia Bakowieckiego, episkopa Włodzimierskiego, czasu niedawno przeszlego w Bielsku dnia dwudziestego piątego Junia roku teraznieyszego tysiąc szescseth trzydziestego trzeciego według starego calendarza w cerkwi sobornej Bohoiawlenskiej przy litorhiey świętey, którą to litorhią świętą ja według porządku na mię przypadłego odprawowałem, przy którym to odprawowaniu świętey litorhiey ociec episkop był w cerkwi, y gdy się odprawowała, tedy było zgromadzenie ludzi niemale, sluchając naboženstwa, w kotorym to odprawowaniu świętey litorhiey żadney przeszkody od ludzi w cerkiew zebranych się nie mieli ani żadnego narągania tak tesz y świętym sakramentom nagany nie czynili. A gdy było po odprawowaniu wszystkiego naboženstwa, ociec episkop według zwyczaju nastąpiwszy na ambon upominał władzą swą pasterską, aby ludzie wiary greckiey

żadnego rozroznienia w wierze nie czynili, ale y owszem postuszenstwo należącemu pasterzowi aby oddawali, a w tym Herman Chomikowicz podał supplicatie wielebnemu oycu episkopu, prosząc, aby według praw jem danych zachował, tedy po przeczytaniu oney supplicatiey ociec episkop barzo się rozgniewał y rozgniewawszy się odszedł z cerkwi. Tedy to pod sumieniem zeznawam, ale żadney przeszkody w odprawowaniu litorhiey świętey nie było, na co tę moję, attestatią daie s podpisem ręki moiey. Силуан Козмич презвитерь церкви светого Воскресенья власною рукою.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г., № 10938. л. 45—47.

№ 189—1685 г. Юня 18 дня.

Заявленіе священника Савичской церкви, о. Ивана Вержибцаго о томъ, что дворянинъ Мартинъ Христофоровичъ Бернацкій напаль на него въ г. Лосиць, избилъ и отнялъ сорокъ флориновъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Poponi de villa Sawicze protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Iwan Wierzbicki presbiter ritus graeci de villa Sawicze coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Martinum filium nobilis Christophori Biernacki idque de eo, quia ipse tempore certo videlicet sabbatho post festa solennia Pentecosten proxime praeterito, intercedendo eidem protestanti viam publicam liberam in oppido Losice, in platea Biel-

ska, eundem protestandem sine ulla occasione vulneribus enormibus affectit et vix semivivus(m) reliquit, pecuniae paratae florenos quadraginta recepit. Et in verificationem praemissae protestationis suae idem protestans vulnera sua tum temporis sibi illata, videlicet primum in ventre sectum cruentum, magnum, nocivum, ut asseruit ad intestinas percisum, aliud penes eodem fixum cruentum, tertium in latere dextro sectum cumentum medio sanatum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Martinum Biernacki inculpavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938. л. 293—300

№ 190—1685 г. Августа 18 дня.

Жалоба священника Мшанской церкви о. Николая Федоровича объ оскорбленіи словами о побояхъ, причиненныхъ дворяниномъ Симономъ Леонардовичомъ Чавловскимъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum sancti Laurentii martyris proxima anno Domini 1635.

Protestatio poponis de Mszana villa.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Nicolaus Chwiedorowicz presbiter ritus graeci de villa Mszane coram eodem officio praesenti solenniter quaestus et protestatus est contra nobilem Simonem Czawłowski filium nobilis Leonardi idque de eo, quia ipse die hesterni inquitando ad villa Mszane eundem protestantem in domo honesti Stec Jarmoszyk, absque ulla legitima causa, personam spiritualem, dum idem protestans de restitutione compede ex equo ipsius per custodes silvarum parentis ipsum . . . . . primum verbis inhonestis bonam famam laedendo, deinde vulneribus

ignominiosis affecit. De quo contra ipsum iterum atque iterum est protestatus, offerendo se cum ipso jure acturum.

Наъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 337.

№ 191—1636 г. Февраля 2 дня.

Фундушова запись Анны Ставецкой, по первому браку Бѣлевичевой, а по второму Городенской, въ пользу Сурдегскаго монастыря.

Akt Dokumentu na cerkiew Surdecką służącego

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiątego, msca Septembra wtorego dnia.

Przed aktami Ziem. Pttu Wilkomir. stawiając osobiscie Im Xiądz Sylwester Bułay, Namiestnik monasterow Wilenskich, autentyk prawa zapisu funduszowego darownego od jey P. Anny Staweckiey bywszey Samuelowey Bielewiczowey, a teraz. Horodenskiey na cerkiew Surdecką w p-cie Wilkomirs. leżącą z Susceptą przyznania opowiadał, prezentował y do akt podał, jakoż ja Regent ony przyjawszy w xięgi ziem. ptt-u Wilkomirs. wpisałem, ktorego wyraz takowy.

Ja Anna Stawicka, bywsza Samuelowa Bielewiczowa, a tepieresznieja Kazimierowaja Horodenskaja, ziemianka hospodars. ptt-u Wilkomirs, wiadomo czyniu i jawno soznawaiu tym moim listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym darownym zapisem każdomu, komu by kolwiek o tom wiadati należało, tak muzskoho jako y bieloholowskoho różaju, tepieresznieho y na potom buduczoho wieku ludziem, iż szto w roku przszłym tysiecza szeszt dwadecat semom, na roki Trykrolskie do Onikszt zapozwali byli mienie ziemianie hospodarskie roznych powietow w-ho kniazstwa litt-ho: Ich most pan Jan Janowicz sudia ziem. Zo-

moytski, Jeho most pan Krysztof woyski Kowiens., Jeho Milost pan Mikolay choruży, Orszanski podwoiewodi Wilens. Mleczkowie, o pewnyie maictnosti mienowite o imienie Surdegi, Michaliszki, Żyzmory. Wiedosowicy, o rzeczy ruchomyie y o kamienicu w miescie Wilenskom buduczniu, hdie Ich milost Panowie Mlecckowie, nie prypuszczajuczy toie sprawy do rozsduku prawnoho, z wynalazku Ich milostiey P.p. przyatel naszym zobopolnych, pomiarkowanie z mnoju takoie uczynili, że ja, Anna Stawicka, bywszaja Bielewiczowaja, a teperesznieja Kazimierowaja Horodenskaja, zostawszy przy dożywotie swoim na imieniu Surdegach z wolnym używaniem y wynaydowaniem wszelakich pożytkow w tom imieniu Surdegach, a wiecznosti toho imienia zrekła, a osobliwie na imieniu Michaliszkach też dożywotnie mieszkanie sobie zostawiwszy, z summy mnie od P. Andreja Mleccka zapisanoie, to jest troch tysieczy złotych polskich Ich milostiam panom Mlecckom zrekła, kotoryie tyie obiedwie maictnosti jako Surdegi tak Michaliszki, po smierti moiey, ich milostiam Pp-m Mlecckom wiecznost należati maiet, opocz rzeczy ruchomych, zolota, sierebra, cyny, miedzi, koniey jezdnych, klacz stadnych, bydła rohatoho y nie rohatoho, spratu domowoho, owo zhoła szto kolwiek reczoju ruchomoju nazwano byti mozet, to wsie przy mnie Annie Staweckoy Bielewiczowoy z pomienienymi maictnostiami Żyzmorami Wierdasowiczami y kamienicju w miescie Wilens., na ulicy Sawiczoy buduczoy, zostawati maiet, a osobliwie ich milost panowie Mlecckowie mnie Annie Staweckoy bywszoy Bielewiczowoy, a tepereszniey Kazimierowoy Horodenskoj tym że listom wieczystym uhodliwym zapisom swoim pustili do possessyi y dierzania wiecznymi czasy podali y na cerkow Surdeckuju zalozenia Soszestwa Swiatoho Ducha Relij Hreczeskoje staro-żytnoje wiery ot imienia Surdeckoho sieło nazwanaje Woyzdzieli so-wsim jako się w sobie maiet wołok osie-

tych szest y morhow dwadcat, a zastienok nazwany Skieryszki dla podlosti gruntow naddany prez nieboszczyka p-a Andreja Mleczka za listom jeho, danym w pttie Witkoms., lezaczoie, zapisat y legowat pozwolili, jako szyrey y dostatoeczniey na tom listie wieczystom zapisie miezy mnojy, a ich milostiami Pp. Mleczkami udiełanoho opisano y dolożono jest. Preto ja Hanna Stawecka Kazimierowa Horodenskaja nie buduczy ni od koho prymuszona ani namowlena, ale z dobroie pobożnoie woli swoiey czynieczy y pohledajuczy na to, aby i po żywotie moiem Chwała Boża w Domu Bożym y w toy cerkwi Surdeckoy nie ustawała, po smierti moiey za duszu moiu otprawowana była, nie mniey i na to pohledajuczy, aby pobożnaja fundacya toie cerkwi prez hodnoie pamieti nieboszczycu paniu Hannu Staweckuju, Skarbnju wielikoho kniazstwa Litowskoho fundowanaja nie ustawała, do toho wsieho prychilajuczy się, napierod takim poradkom choczu miel. Monastyr sam, jako sam w sobie zdawna miel y maiet, z budowaniem jeho monastyrskom y humiennom y in-szym, z ohorody owoszczowymi, poczawszy od sażawki odin ohorod aż do fortki monastyrskoie, a od fortki toie monastyrskoie sad owoszczowy pospolu z ohorodom aż do stodoly pry siele Siemieniszkach stojaczoie, a treti ohorod także czerez dorohu, protiv toho sadu sieliszcze staroie popowskoie, jako zdawna do toie cerkwi należali, a prytom ich my y w tom wolny szafunok dajut y pozwalajut ich milost Pp-wie Mleczkowie, zebym tuju cerkwu Surdeckuju tak naylepszym podaniem opatrit y prawom sobostryti mohła, tedom jeszcze na monastyrskuju pasznju ich prydałom grunt im, bez kotoroho by im trudno bylo od dwornoho gruntu y paszni w kazdom poli zmieny w pewno ohraniczeniu naydujuczoho bez wymierenia. Mienowitie tedy pierszaja zmiena gruntu na pasznju im danoho, leży odnym bokom do stieny sieła Miłaszunskoho, a koncom odnym do reki Wozzoki, a dru-

him koncom czerez dorohu wielikuju z Subocza do Wilna iduczuju lesom do stieny y gruntow Peliskich, a bokom druhim leży obmiesz gruntow y paszni dwornoi. Druhaja sicrednieja zmiena paszni ich tak idiet: poczawszy od humna monastyrskoho po zahumieniu sieła Siemieniskoho, a koncem do ruczaju sienożati pry hostincu Subockom w koncu toho sieła Siemieniskoho do reczki Surdegi, a toju reczkoju Surdegoju dielit się grunt i sienożat z pastownikom ich od sienożati dwornoi aż do młyna y hrobli. Tretieja zmiena w tretim polu odnym bokom leży do stieny poddanych dwornych pasow, a koncem zaś prez les toho gruntu ich aż do dorohi Wilenskoie z Subocza do Wilna iduczoie, a druhim koncem do lesu y wodotieczy do reczki Surdegi gruntow sieła Siemieniszkow, a bokom druhim leży obmiesz gruntow paszni ich dwornie prosto aż do toież dorohi Wilens. hostinca do Wilna iduczoho, tak i sieło Woyzdzieli, w ktorom wok osiełych szest y morchow dwadcat, a zastienok Skieryszki dla podlosti hruntu czerez nieboszczyka małżonka moiego tomu siełu nadany i szto toie sieło zdawna w prydatkach swoich mielo i maiet so wsim na wsie, niczoho a niczoho na siebie samuju, potomkow bliskich y powinnych swoich nie zostawujuczy, ani wymujuczy, tak z poddanymi y wszelakimi ich pożytkami, powinnościami, jako y gruntami pasznymi y pohnojami, z hajami, lasami, borami, zaroslami, sienożatmi, y wolnym wstupom do lesu dwornoho na opal y poprawu budowania toho monastyra, tak tiež y na potrebu cerkownuju, hdie kolwiek na dwornuju potrebu zażywat budut, owo zhoła so wsim na wsim, iako sie wyszey pomienilo, na cerkwu Surdeckuju zalożenia Swiatoho Ducha na wiecznyie i nigdy nie otzownyie czasy zapisuju, daju, daruju i tuju cerkwu Surdeckuju, kosztom y nakładom moim zmurowanuju zalożenia Soszestwa Swiatoho Ducha pod wladzu y dozor monastera cerkwi swiatoho Ducha bractwa

cerkowno Wilensko, tak duchowno jako y swiecko prawosławia Hreczesko pod posluszenstwom Swiatio Apostolskoie Konstantinopolskoie stolicy naywyższych pastyrow naszych nam należnych Patriarchow y po nich następujących i preoswieszczennych metropolitow Kijewskich, Halickich y wsieja Rossyi w błahocześcii znajdujących, a nie w Unij budujących, poddaju i to sobie waruju dla lepszego dozoru y obrony dobr cerkownych i proszu ich miłost Wielm. jeha miłosti pana Jana Oginskoho, Kasztelana Mistisławskoho, a drugoho Jeho miłost pana Alexandra Oginskoho, stty Rohaczewskoho, choruzoho jeha korolewskoie miłosti nadwornoho wielikoho kniazstwa Litowskoho, a tretieho jeha miłost pana Samuela Oginskoho, tiwuna woiewodztwa Troekoho, jako posrodcow toie religij starożytnoie i po nich potomkow ich Miłostiey w tozże religij prawosławia Hreczesko a nie jakoi inszoy budujących i moc w tom zupolnuiu ich miłostiam, wszakże niczoho bez brati toho monastyra cerkwi Swiatio Ducha prawosławia Hreczeskoie Wilenskoie czyniti nie majut, daju, aby toho postierehali, aby tot monastyr y cerkow wiekuistie w swoiem ohraniczeniu wodłuh toho funduszu moiego była zachowana. Wolni y mocni budut naydujący się zakonicy w błahocześcii buduecy tym monasterom y cerkwoju jako własnostiu swojeju szafowat y wszelakich pożytkow na siebie brat y spokojnie używat, a ja sama i nichto z bliskich krewnych i powinnych moich tepier i napotom żadnoie najmniejszoie piereszko dy w dierzaniu y używaniu toho sieła so wsmi jeha prynależnostiami czyniti nie maju y nie majut wiecznymi czasy, z warunkiem takowym, iż jesliby ja sama albo chtoż kolwiek z bliskich krewnych y powinnych mich w czom kolwiek y w najmniejszoy reczy w dierzaniu toho sieła z jeho prynależnostiami otcow zakonnikow cerkrow toho monastyra Surdeckoho cerkwi swiatio Ducha czyniła, abo chtoż kolwiek czynił, tohdy tak ja sama, jako y koždy

piereszko dy abo wstup jakij czyniecy zaruki osmsot kop hroszey litowskich zapłatiti powinna budu y koždy takowy powinien budiet, o ktoruju zaruku daju wolnost y pozwalaju siebie samuju y koždoho piereszko dy czynieczego pozwati do wszelakoho prawa tak ziem. y grodz. jako hołownoho trybunalnoho, rokum zawitym, a i tuju zaruku zapłatiwszy pred sie tot list dobrowolny wieczysty fundacyiny zapis moy u koždoho prawa pry zupolnoy mocy zachowan byti maiet wiecznymi czasy. Prytom jeszcze dla zadierzania poradku inoczeskoho w obszcze-żytelnych monasterach znajdującychosię moeno waruju y mieti chozczu, iż bratia toho monastera fundacyi moieie inocy na tot czas buduecznoie i po nich następujące Ihumena podanoho miewati budut takim sposobom: majut w tom monastyry moiem miezy sobuju czestnoho i pobożnoho brata i sożytiela y sztonaysposobnieyszoho nato wybrati jeklektom i pisati za niem do pomienienoho bractwa wilenskoie cerkwi swiatio Ducha, ktoroie gdy jeha sposobnoho na Ihumienstwo i rad obaczyt, podati im maiet, a iesliby podany Ihumien na tom Ihumienstwie lubo wiery prawosławney i posluszenstwa patriarszoho odstąpił, w posluszenstwie cerkwi wostocznoie zmiennikom stasie abo w pobożnosti osłabieł, lubo tiež dożywotie na Ihumienstwie sobie przywłaszczat ważył się i wodłuh poradku monastyra Wilensko, ktoromu on so wierszenie podlehajeł, nie zahowasie, tohdy majut oni wsi bratia zhodnie do toho bractwa Wilens. napisat, a on moeną rugowan byty maiet za listom Archimandryta albo starszoho monastyra Wilensko. Na tych miest jesliby, lubo w monastyry Surdeckom sposobnoho bractwo Wilenskoie nie upatrowało lubo iz jnych przyczyn wieliko-ważnych z monastyra Wilensko, do monastyra Surdeckoho inszoho Ihumena podało y posłało, tohdy takowemu wo wsiem cale poslusznymi majut byti w mocy toho monastyra fundowanoho, a koždy Ihumien powinien toho postierehati, aby

dla takowychże przyczyn s prełożenstwa
swoiego niebył rugowany. Do toho też
nie chotieczy ustawati w pobożnosti moiey, a
chotieczy cerkwi Bożoy dla zbawienia
dusznoho czynit y to, szto kolwiek pry
ostatniey woli moiey na testamencie opisa-
ną y oznaczoną na cerkow budiet, aby ot-
daną bylo, y natom data tot list dobrowol-
ny wieczysty fundacyiny zapis moy bract-
twu tak duchownemu jako y swieckiemu
cerkwi Wilenskoj Soszestwa Swiatoho
Ducha z podpisom ruki y pieczatju moie-
ju y pod pieczatni y spodpisami ruk
jeh milostiey panow przyiatiel ot mienie
ustnie i oczewisto uproszonych jmieni ni-
żey napisanych y wyrażonych. Pisan w
Surdegach leta Bożoho narożenia tysiecz-
szessot trydeat szostoho, miesieca Fiewrała
wtoroho dnia wodlul starożytnoho Duchom
swiatym w Nikij postanowlenoho kalenda-
ra. U tego dokumentu podpis tak samey
aktorki jako Ichms panow pieczętarzow te-
mi wyraża się słowy: Anna Stawecka Horo-
denska ręką swą własną. Jan Leon Cho-
raży upiński ręką swą. Jerzy Jan Zienowicz
sędzia ziems Wilenski ręką swą. Proszony
pieczętarz Krzysztof Pietrykowski. Proszo-
ny ustnie pieczętarz Mikołaj Szwon. Item
suscepta po rusku pisana wte słowa: Hodu
tysieczna szessot trydeat szostoho, miesieca
Fiewrała szesnadcatoho dnia osoba w tom
listie mienowanaja oczewistie piered nami
sudom tot list przynała, Sumorok sudia,
Bielozor podsudok. Który to dokumēt za
podaniem do akt przez wyz wyrażoną oso-
bę—mianowicie xiędza Sylwestra Bułaja,
namiestnika monasterow wilenskich, jest
do xiąg ziems Ptt-u Wilkomirs. spraw
wieczystych przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Вилкомирскаго земскаго суда за
1790—1791 годы. № 14219. л. л. 77—81, акты 50

№ 192—1636 г. Марта 14 дня.

Комиссарское рѣшеніе по дѣлу отдачи пра-
вославнымъ жителямъ города Дрогичина
Спасской церкви

Actum in castro Mielnicensi die domi-
nico Ramispalmarum Quadragesimale au-
no Domini Millesimo sexcentesimo trige-
simo sexto.

Oppidanorum Drohicensium decretum
comissariorum.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
venientes famati Nicolaus Kiewłowicz et
Joannes Czudowski, oppidani Drohicenses,
obtulerunt et reproduxerunt officio prae-
senti decretum infrascriptum dominorum
comissariorum infranominatorum, sigillis
peculiaribus obsignatum manibusque pro-
priis eorundem subscriptum, ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
castrensia Mielnicensia, cujus tenor talis.

Actum in civitate Drohicinensi feria
sexta post dominicam Passionis proxima
anno Domini millesimo sexcentesimo tri-
gesimo sexto. My commissarze je-o k. mei
do uspokoienia dissidentes in religione ri-
tus graeci ziachwszy tu do Drohiczyna
Ruskiey strony miasta je-o k. mei juris-
dictionem nostram commissorialem przez
wownego generala coronnego slachetnego
Szymona Wierzwickiego fundowawszy, sto-
suiąc się do informaciey y instruktiey
je-o k. mei, pilnąsmy inquisitią tak o uni-
tach iako y o disunitach czynili. Kędy nie
widząc żadnego unita na oko, ani się do-
wiedzieć mogąc, nieunitow zaś in frequen-
tissimo numero et multitudine całe mia-
steczko, ktore Ruskim zowią, wszystkich
unanimiter na oko widząc przy jednostay-
nym wyznaniu swym stojąc disunickiem,
cerkiew onym s. Spasa ze wszystkimi
apparatami, gruntami y przynależnościami
do niey należąciami przysądzamy, którą w
realną possessią ex nunc podaiemy, a to

pod władzą władzy Łuckie-o teraz y na potym będące-o nieunita. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowego publicae pacis et concordiae violatorem w constitutiei specificowane imponinus. Stanisław Gabriel z Rythwian Zborowski Horodelski starosta commissarz i k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz y commissarz i. k. m. Hreheri Czetwertynski dworzann y commissarz i. k. m. m. p. Andrzej Zahorowski commissarz i. k. m.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406.

№ 193—1636 г. Марта 14 дня.

Комисарское рѣшеніе дѣла объ отдачѣ православнымъ жителямъ г. Дрогичина Св.-Троицкой церкви и униатамъ Нинольской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Ranispalmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanorum Drohicensium religionis graecae oblata decreti commissariorum.

Ad officium actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens nobilis Lucas Wolenski, existens, a nonnullis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae rogatus et postulatus, nomine eorundem oppidanorum Drohiciensium obtulit et produxit eidem officio praesenti decretum seu literas infrascriptas commissariorum sacrae regiae majestatis praefatis oppidanis Drohiciensibus religionis graecae in Drohiczin, per eosdem commissarios datas, manibusque propriis praefatorum commissariorum subscriptas et sigillis ipsorum communitas, petens easdem, a se per oblatam suscipi. Quarum literarum tenor sequitur talis.

Actum in civitate Drohicensi feria sexta post dominicam Passionis proxima, an-

no Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. Przed nami commissarzami j. k. mei przy odprawowaniu commissy naszej w miescie je-o k. mei Ruskim Drohiczynie, z samego miasta z Zabugiem Drohiczynia parafianie z swieszczennikiem swym s. Troyce deklarowało się nam y ozewiscie stanęli, że nie chcą bydz w unii y owszem przez ten czas z musu y boiazni tantisper verbaliter unitami się zowiąc, realiter nie-unicką zeznawali confessią. My tedy stosując się wprzod ad multitudinem ludji parafianow do tey cerkwie należących, będących nie w unii, a potym y do fundacy mieszczan samych, którzy przy disunii bydz się ozywaia, onym tę pomienioną cerkwie Świętey Troyce pod iurisdictionią władzy Łuckie-o nie unita teraz y na potem będącego podawamy y w realną onym oddajemy possessią. A isz przy deklaraty parafian do s. Troyce należących parafianie s. Mikuly z swieszczenikiem swem odstąpiwszy unii diversam że chcą sectarii confessionem swiadczylosię, przeto my o fundatorach y o collatorach do tey cerkwie należących pilny uczyniwszy opyt, dosłiśmy te-o, że pewna do tey cerkwi collaty swieszczenika iako fundatorowie należy szlachta, zacem tantisper tę pomienioną cerkwie in suo esse zostawiwszy, nil derogando juri patronatus tych, którzy disunitami bydz się mienia, do zgody y decisy wszystkich collatorow pomienionych cerkwie s. Mikuly zawieszamy. A w ostatku in spem unionis plac S. Preczystey cerkwie soborney unitom wiecznemi czasi iako y tante disunitom przysadzamy. W czym aby praepedicy ni od kogo nie mieli, vadium na takowe-o publicae pacis et concordiae violatorem zakładamy. Stan. Gabriel z Rythwian Zborowski Hrod. starosta, director Comm. J. k. m. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekret. y commissarz k. j. mei, Hreheri Czetwertynski. Andrzej Zahorowski dworz. y commissarz j. k. m. p.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 406 об.

№ 194—1686 г. Марта 17 дня.

Комиссарское рѣшеніе дѣла о религиозныхъ
столкновеніяхъ православныхъ жителей г.
Бѣльска съ униатами.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ex parte oppidanorum Bielscensium oblata decreti conisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famati Pauli Alexandrowicz Wysocki oppidani Bielscensis decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illum in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in civitate Bielscensi feria secunda post dominicam Quadragesimalem Ramispalmarum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My commissarze Je-o k. mci do uspokoienia dissidentes in religione ritus graeci ziechawszy tu do Bielska miasta je-o k. mci, jurisdictionem nostram commissorialem przez woznego generała koronnego slachetnego Szymona Wierzwickiego fundowawszy, do przesluchania stron obu, iakie by swoje propositie y defensi wnosili przystapiliśmy. Gdzie nie unicy żalosnie skargi swoje na wielkie, ktore cierpieli od roznych osob, tak duchownych iako y swieckich, ratione religionis wnosili oppressie, nie tylko sami na zdrowiu y honorze swoim znaczne odnosili uszczerbki, ale co większa y w religiey byli tak uciążeni, że nie iedno od używania nabożestwa swego exclusi ze wszystkich cerkwi, ktore się tu naydują, byli, ale y sakramentow żazywać, dzieci krzeć, umarłych chować, czego iure gentium non denegatur cui quam, nie byli securi. Unicy zaś contract

pewny między disunitami a je-o mci oycem władką Włodzimierskiem, median-tibus amicis spisany, producowali, ktory iż ex litispudentia y processow disunitum od oycy władki w grodzie Branskiem, a potem w trybunale Piotrkowskiem instytuowanech, originem swoje miał y controversie prawne za sobą zaciągał, przeto my inhaerendo constitucyey anni millesimi sexcentesimi trigesimi quinti, ktora wszelkie takowe prawne zascia abolet et annihilat, iako fomenta dawnych dissensiy, amputando one, umarżany y stronom obiecta vigore praedictae constitutionis pacifice zachować się in posterum ani więcej te lites serere, ani iech fovere, iako lege publica umartwione nakazawszy y tego, aby in posterum mieszczanie je-o k. mci ni od kogo extra forum competens ani na trybunały ewocowani nie byli, warowawszy, ad prosecutionem realem commissiey naszej przystępujemy. A naprzod do uwagi ludzi w uniey y w nie uniey będących condescendując, iż oprócz kilku unitow nam oczewiscie postanowionych więcej nie widzieliśmy, nie unitow zaś wielki tłum ludzi y registr domow wszystkich niechających bydz w uniey był nam ukazany y podany. My przeto ad contenta commissionis przychylając się, a numerum w uniey y w nie uniey będących ludzi fideliter uważawszy, ponieważ swiescennikowie s-o Woskreszenia y s-o Mikulę z parafiany swemi declarowali się, że w uniey bydz nie chcą, y owszem pod posłuszeństwem unita władki nigdy chyba coacte nie byli. A przy tem iż na cerkiew s-o Bohoiawlenia wprzód cessią od oycy Pocięcia metropolity Kiiowskiego y władki Włodymierskiego na bractwo nadaną od kier Hieremiasza patryarchy Constantinopolskie-o, na ktore y confirmacya je-o k. mci na szczęśliwey coronacyey wespół z uniuersalem do oddania oney panu Hulewiczowi pisarzowi ziemskiemu Łuckiemu nam ukazano iest. Tedy my naprzod weyrżawszy na parafiany wszystkie ogółem tak s-o Woskreszenia, iako y

se-o Mikuły, iż przy swiescennikach swech w nie uniey bydz chcą, ani iey odstępuią, a przy tem osobliwy wzgląd na confirmacyą przywileiu danego nie unitom przez świętey pamięci oycy Pocieria na bractwo od patryarchy podane do cerkwi s-o Bohoiawlenia, a naostatek y na universal y podanie teyże cerkwi z specialnego regestru j. k. mci na szczęśliwey coronacyey podpisanem, te pomienione trzy cerkwie, to iest Woskreszeńska, s. Mikuły y s. Bohoiawlenia nie unitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami przysądzamy, a to pod jurisditią władki Łuckiego teraz y na potym będącego. Unitom zaś, ktorech lubo tantillum widzimy numerum, żeby iech iedna cerkiew capere mogła, iednak in spem unionis et recipiscentiae tech, którzy odstąpili, cerkiew s. Przczystey y cerkiew Świętey Troycy ze wszystkimi aparatami, gruntami y przynależnościami do tech dwoch cerkiew zdawna nalczącemi przysądziwszy y w realną obiema stronom podawamy possessią. Z tą iednak declaracyą, że ludziom w nie uniey będącem, lubo by byli w parafiey unitom przysądzoney, przychylając się do punctow na szczęśliwey je-o k. mci electey postanowionych, dajemy wolność do cerkwi nie unitom przysądzonech chodzić y tam swe odprawować nabożestwa, co obiema stronom służyć ma. A przy tem do urzędow mieyskich wedle zwyż pomienionych punctow wolny obywatelom miasta tego w nie uniey będącem zostawiemy acces. Co aby obiedwie stronie firmiter et sine praepeditione trzymali, vadium na takiego pacis publicae violatorem w constitucyey specificowane, to iest dziesięć tysięcy grzywien polskich wkładamy. A dla spolney zgody, przystoynego stron obu poszanowania, nie tylko między religią grecką, ale y duchowiestwem koscioła s. rzymyskiego katolickiego, wszelaką stronom obiema przeciwko sobie, osobliwie przeciw kapłanom katolickiem reverentiam et honorem nakazuiemy. Stanisław Gabryel Zborowski

starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz je-o k. mci. Hrehory Czetwiertynski m. pp. Andrzej Zahorowski dworzaniin y commissarz Je-o k. mci.

Изъ актовъ книги Мельническаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10938, л. 409 об. 412.

№ 195—1636 г. Марта 17 дня.

Заявление православнаго священника соборной Бѣльской св. Николаевской церкви о недоразумѣняхъ при приѣмѣ ея отъ униатовъ.

(Того же числа).

Ex parte oppidanorum Bieiscensium protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszych grodzkich Mielnickich przyszedzy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, presbiter cerkwi s-o Mikołaiia, imieniem ie-o mci oycy Pajzego Moscickiego, subdelegata je-o mci oycy Afanazego Puziny, episcopa Łuckiego, Ostrowskiego, archimandryty Żydaczynskiego, disunita y imieniem bractwa y parafianow do tey cerkwie soborney Bohoiawlenskiej należącech, protestował się naprzeciwko oycu Theodorowi Jakowowicz, protopopa Bielskiego, o to, iż on niedbając nie na constitucyę względem religiey greckiey, na seymie blisko przeszłym uczynionej, tak też na decret ich mciow panow commissarzow, którem oni cerkwie pewne w mieście je-o k. mai Bielskiem ze wszystkimi przynależnościami, aparatami disunitom przysądzili, czyniąc się przeciwnem decretowi commissarskiemu rzeczy zupełnie nie chciał oddać, a mianowicie: petrachel burkatowy biały, stychar swieszczenniczenski płocienny, Biesiedy Apostolskie, Prawiła świętech ociec, xięga świętego Hrehorya Mnicha, Trzebnik druku Stratiłowskiego, Jarmoły mały notowany, xięga na poświęcenie cer-

kwi, Czasosłow na pułdestu druku Wilenskigo; przy tem też dom spustoszony należny do cerkwi teyże, o co przeciwko onemu iterum atque iterum protestował się, zdrowe prawo o to zostawiając je-o mci oycu episcopu Łuckiemu. A ku potwierdzeniu tey protestacyey stawił generała Pietronka, który oblicznie przed urzędem zeznał, iż dnia sobotniego po Wielkiej nocy święta rzymskiego blisko przeszłego był w cerkwi sobornej Bielskiej, gdy mieszczanie Bielscy według decretu zwyż mianowanej cerkiew soborną ze wszystkimi przynależnościami, do tey cerkwi należącemi, według decretu commissarskiego odbierali, przy którym odbieraniu rzeczy zwyż mianowanech w protestacyey nie oddano, y gdy chodził do tego protopopy upominając się, aby iem to czego nie dostaie wydał, powiedział tak, że ia tech rzeczy nięmam przy sobie, mają tam wszystko przy sobie, a ia do tego nie należę nic, także też o spustoszenie domu ten że wozny zeznał, iż w domu tem należącym do cerkwi sobornej nic a nic nie zastał, tylko piec, drzwi, a okna. Na co swę wierne zeznanie pomieniony wozny opatrzny Jan Petronko przed urzędem ninieyszem uczynił.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 1039⁴, л. 414 об.

№ 196—1636 г. Марта 17 дня.

Дополнительныя записи по предыдущему дѣлу объ обидахъ Православныхъ.

(Того же числа).

Ex parte ejusdem relatio.

Ministerialis genaralis regni providus Joannes Pietronico autenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens in vini suae fidelis relationis publice recognovit, quia ipse, cum nobilibus Nestorio Ban-

kowski et Joanne Hryniewicki in evidenti testimonium sibi adhibitis, tempore certo videlicet die vigesima octava mensis Martii proxime praeterita condescendendo ad oppidum Bielsk, ibidem praesens erat, dum nobilis Petrus Woronowicz, iuxta literas dominorum commissariorum sacrae regiae majestatis, in praesentia ejusdem ministerialis et nobilium, reverendum Nicolaum Krosnowski, praepositum Bielscensem, secretarium sacrae regiae majestatis, quatenus ipse iustitiam debitam et competentem de revertendo Simone vicario ecclesiae Bielscensis et cantore ac Miodowniczek subdito suo, qui se appellat Sadowski, inhaerendo literis eorum commissariorum sacrae regiae majestatis ratione abscissionis funium et malleorum campanarum binarum faceret, affectabat, ad cuius requisitionem ipse praepositus dedit responsum his verbis: zem czynil sprawiedliwosc o te urznione powrozy y serca u dzwonow. Pan Woronowicz pytal je-o mci xiedz proboszcza, z kogo czynil sprawiedliwosc y przed kięm? Je-o mc xiazd proboszcz nie chcial powiedziec, atoli tylko powiedzial, ze poslamę do protopopa swego uniackiego, aby w wielki piątek nie dzwonil, a do tamtey cerkwi nie slalem. Pan Woronowicz naostatek upominal się tech serc dzwonnych. Je-o mc xiazd proboszcz dwie serca dzwonne przedemną woznem y stroną slachtą panu Woronowiczowi roskazal wrocić, ktore oczewiscie wrocono. Za częm pan Woronowicz te serca przyjawszy, protestowawszy się woznem y slachtą oswiadczył. De quo suam relationem idem ministerialis coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 1038, л. 113 об. 114.

№ 197—1636 г. Марта 17 дня.

Жалоба православнаго священника Никольской церкви г. Бьльсна съ прихожанами на обиды со стороны р.-католическаго ксендза и его прихожанъ.

(Того же числа).

Ex parte honorabilis praesbiteri Bielscensis protestatio.

Do urzędu y ksiąg niniejszych grodzkich Mielnickich przyszedszy duchowny ociec Piotr Tokarzewski, prezbiter cerkwi s-o Mikołaja Bielski, imieniem swem y imieniem parafian swech wszystkiech do teyże cerkwi należących żalosnie y obciążliwie protestował się naprzeciwko xiędza Szymona vicarnego y na kantora kościoła farskiego Bielskiego na Miodowniczką, który się nazywa bydź Sadowskiem y innych pomocników, ktorech oni lepiej wiedzą, o to, iż po przysądzeniu tey cerkwie nam disunitom przez ich meiw p. commissarow je-o k. mei tę zwysz pomienioną osobę, czy z naprawy czyiey, czyli też z umysłu swego, naruszając pokoy pospolicity, znieważając prawa y constitucye pogotowiu commissia, gły cialo nieboszczyka Iwana Prokopowicza mieszczanina Bielskiego chować chcieli, nypierwiy w roku teraznieyszem tysiąc sześćset trzydziestem szostem miesiąca Marca dwudziestego pierwszego dnia od dzwonow powrozow pourzynali, a potem teyże godziny serca z dzwonow techże dwoch u teyże cerkwi Świętego Mikołaja pourzynali y z sobą pobrali. O który takowy exces popelniony sobie samem, a nabarziej je-o mei oycu episcopowi Łuckiemu disunitowi, iako pasterzowi swemu należnemu, a zatem y o zaręką dziesiąciu tysięcy grzywiń polskich wolne prawo zachowując, protestowali się. Et in verificationem protestationis suae stawili przed temże urzędem y xięgami grodzkiemi Mielnickiemi stawil woznego generała koronnego opatrznego Jana Pietronika, kto-

ry oblicznie przed urzędem stanawszy zeznal, iż dnia dwadziestego pierwszego Marca blisko przeszłego, z odwiedzenia przerzeczonego duchownego oycy Piotra Tokarzewskiego y parafianow iego oglądał wespol z szlachetnemi Marcinem Pietrzykowskim y Janem Hryniewieckim liny u dzwonow y serca przy cerkwi zwysz mianowaney pourzynane, co nie inaczey ale tak, iako widział, do xiąg teraznieyszych odniost y swe wierne zeznanie uczynił.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1636—1641 г. № 10938. л. 413.

№ 198—1636 г. Марта 31 дня.

Вызовъ въ судъ православныхъ жителей г. Дрогичина по обвиненію ихъ въ распространеніи якобы ложнаго вѣроученія.

Actum in castro regio Drohicensi in terminis judicialibus simul querelarum ac iudiciis officii causarum feria secunda post dominicam Conductus Paschae proxima anno Domini 1636.

Oppidani Drohicienses publicati et infames

Infrascripta pars actorea contra infamatos citatos ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski quatuor vicibus ultra juris formam vocatos et non comparentes terminum hodiernum exequutorialem ultimum admittendum iudicio praesenti judicialiter astitit, iuxta suam citationem tenoris talis.

Martinus de Obory Lesnowolski, capitaneus Drohicensis in Wierchuca, Mincewo etc. haeres. Vobis famatis Simoni Dubinski, Jacobo et Matfio Odojewicz, Nicolao Koscianczuk, Gregorio Koscianczuk, Valentino Zahomiennik, Iwano Atys, Gregorio Atysik, Andreae Taptun, Demiano Jakusik, Nicolao Kiewlo, Raphaeli Olecho, Damiano Wolosowicz, Paulo Ja-

kusik, Procopio Panasik, Damiano Wolczek, Lucae Zamybarse, Iwano Kozaczyk mandamus vigore regio et nostra, qua in hac parte fungimur, capitaneali auctoritate, ut in terminis judicialibus capitanealibus castrensibus Drohiciensibus simul et querelarum pro feria secunda post datam praesentis citationis incidente in castro Drohiciensi celebrandis, personaliter et perempte compareatis ad instantiam venerabilis Joannis Harasimowicz ritus graeci decani Drohiciensis, parochi Branscensium et collatorum parochianorum nobilium Stanislai Putkowski et Joannis Chrolowski qui vos una cum instigatore iudiciorum castrensiu Drohiciensiu, in quantum sit necessarius citant in vim termini tacti ideo, quod vos existentes personae ignobiles ex aliis lecis vagabundi, advenae, non attenta securitate publica nec tenti paenas in violatores ac contemptores immunitatis ecclesiarum ac fidei sectatorum, quibus omnis securitas publica atque altissima pax constitutionibus regni ubique locorum et praecipue in centro Podlachiae inviolatis consuetudinibus et sacrosanctis privilegiis provisae est, ausi estis non ita pridem transacto tempore, nempe feria sexta post dominicam Judica quadragesimalem, contra omnem licitam licentiam facta inter se insidiosa tanta commutatione quae . . . unquam pari celeritate percurrit et est argumentum infinitae varietatis summorum periculo in oppido hoc antiquissimo temporibus pacatam et florentem vitam ducentium hominum, existentes conspiratae personae falsas ac novas opiniones perniciter sequendo cuiusdam confraternitatis fidei vocatae *Nalewajcorum* ex Vilna sibi desumptae opera et facto eiusdem peregrinae professionis confraternitatis Vlnensis totam civitatem hanc Drohiciensem tumultu nefario adimplevistis, taliter nam etenim suprascripto die licentiose ad ecclesias ritus graeci fidei uniticae, sanctae romanae ecclesiae annexae, per suos antecessores titulo sancti Nicolai fundatae et erectae per sere-

nissimosque divos reges Poloniae approbatae, tum et ad alias ecclesias ritus graeci in oppido hoc existentes aggressi, ubi antiquissimis temporibus pietas contagione pax sine fidei corruptionibus nec non religio sine ulla dissidentia extiterat et in laudem Dei Omnipotentis, Sanctae Individuae Trinitatis summopere florebat, privilegia foundationum, libertatum, immunitatum ecclesiasticarum ritui graeco servientia, in depositorio ecclesiastico existentia surripuistis, plebem ritus graeci privato convocata ad tumultum illicitum comitatum, pulsum campanae cum mala saucietate pleno ventre plebei favoris per diem et per totam noctem modo quodam triumphu inusitato et inaudito peregistis et tot tantisque malis undique ad contaminatam civitatem se contulistis et quoniam crescentibus delusis exarcerabantur, reges tam divina et humana jura vetant, non permittunt ignotas sordes inferri optimo ita antiquo moribus principio autem obstando, ne effrenata violentia vestra in dies imo in horas maiorem crudelitatem sequuntur, citamini, ut conscii *) . . . totum sceleris ordinem aperiatu . . . ingenii progressu non tantum desideratam tranquillitatem pacem publicam et immunitatem ecclesiarum per tumultum et illicitum progressum violastis libertatibus collatorum derogastis, exindeque poenas legum excessui illicito et perverso condignos demeruistis, pro quibus super vobis et personis vestris decernendis et per ministerialem publicandis, vel prout iudicium decerneret, citamini, ad praemissa sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum in castro Drohiciensi, feria secunda post dominicam Palmarum Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo tertio. Cuis, quidem citationis praemissae copiam sigillatam ministerialis regni generalis honestus Mathias Obniski authenticus re-

*) Мѣста, обозначенныя точками, не прочитаны.

cognovit se ad valvas ecclesiae ritus graeci Zabuscensis affinis et de affinione eiusdem citatis publicasse, in vim autem astitionis termini praesentis in contumaciam citatos iudicium praesens capitaneale castrense Drohicense super eisdem citatis et bonis ipsorum omnibus paenas legum videlicet infamiae excessui ipsorum condignas decrevit, ipsosque infames et de regno Poloniae dominisque eidem annexis proscriptos decreto suo pronuntiavit. Ad quas paenas legum publicandas ministerialem regni generalem honestum Mathiam Obniski iudicio suo astantem addidit et deputavit. Qui quidem ministerialis jus deputationis suae reddens recognovit se praefatas poenas legum super nominatis citatis decretas ex mandato iudicii praesentis tam hic in castro, quam et foro publico Drohiciensi in praesentia multorum nobilium pro terminis praesentibus congregatorum publicasse et ad notitiam omnium hominum, ut est iuris, deduxisse.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда № 9408, л: 322, 363 об.—361,

№ 199---1686 г. Аирѣля 8 дня.

Наказъ короля Владислава IV комиссарамъ, назначеннымъ для разбора церквей православныхъ и униатскихъ въ коронѣ и вел. княж. Литовскомъ.

Actum in castro regio Drohicenci sabato post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Andreas Kukawski, plenipotens reverendi Joannis Harasimowicz, decani Branscensis ritus graeci, obtulit et produxit officio praesenti literas infrascriptas sacrae Regiae Maiestatis, primum ex actis castrensibus Wlodymi-

riensibus emanatas, post modum per venerabilem Joannem Harasimowicz, decanum Drohicensem et presbiterum Branscensem in acta castrensia Branscensia porrectas et ex eisdem actis castrensibus Branscensibus autentice, ut iuris est, emanatas, petens eas, a se per oblatam acti-candas in acta praesentia castrensia Drohicensia suscipi, cuius affectationi officium praesens annuendo, praefatas literas suscepit et in acta officii sui ingrossari demandavit, quarum literarum, prout in se continentur, series sequitur talis.

Actum in curia regia Branscensi feria sexta post dominicam Exaudi proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Branscensia personaliter veniens venerabilis Joannes Harasimowicz ritus graeci decanus Drohicensis et presbiter Branscensis, eidem officio obtulit descriptum literarum Sacrae Regiae Maiestatis ex actis castrensibus Wlodymiriensibus autentice emanatum, sigillo capitaneali Wlodymiriensis munitum, actum et subscriptionem rutenico caractere scriptum habentem et per eundem officium transformatum in polonicum, petens easdem literas ad inserendum in acta praesentia suscipi, quarum series verborum huiusmodi sequitur.

Wypis s ksiąg grodzkich zamku Włodzimierskiego. Roku tysięcznego szescsetnego trzydziestego szostego, miesiąca Kwietnia dwudziestego piątego. Na urzędzie grodzkim w zamku je-o K. M. Włodzimierskiem, przede mną Piotrem Sosnowskim, burgrabiem zamku Włodzimierskiego y więgami ninieyszemi grodzkiemi staroscinemi, stanąwszy oczewiscie urodzony Andrzej Grodzicki list od je-o Krolewskiej Mosci Pana naszego Miłosciwego do urodzonych ichmei panow Kommissarzow koronnych na uznanie miedzy unitami y nieunitami strony cerkwieryznaczonych pod datą w Wilnie msca y roku teras idących, wyżey na akcie miano-

wanych, osmego dnia pisany y dany, dla wpisania do xiąg mniejszych grodzkich Włodzimierskich podał, tak się w sobie mający.

Władysław IV, z łaski Bożej Krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflant-skie, Smolenskie, Siewierskie y Czerni-howskie, a Swedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny Krol. Urodzonym Commissar-zrom na uznanie miedzy unitami y nie-unitami strony cerkwiow od nas nazna-czonym łaskę naszą krolewską. Urodzeni, wiernie nam milil! Mamy z roznych mieysc dostateczną wiadomosc y od wielu zacz-nych osob listy, że wiernosc wasza nie stosując się do Instructij naszey y Rzptey, do tego nie obwiesciwszy wzpzd ani pub-licowawszy przyiazdu swego do miast naszych krolewskich, za ktorem obwie-szeniem tak unicy iako y nieunicy ziachać y ozwać by się mogli, w iakiey ktorzy z nich wierze byli do tych czasow y te cerkwie, ktorych unitowie w spokojnym używaniu y w odprawowaniu naboženstwa byli, na instancją samych nieunitow, ktor-zych do odprzysiężenia unicy szkodliwem przykładem przypuszczacie, onym de facto oddawacie, a nayprzednieysze, iako się stało w Krasnym Stawie, gdzie zmagła ziachawszy cerkiew S. Troycy nazwaną, w Rubieszowie drugą, gdzie jednosc po te czasy była, w Bielsku 2 szkoły y z spi-talem, także cerkiew Bohoiawienia uniac-ka nieunitom oddaliscie. Przedziwniey-szem nam przeto, że tak w poważney sprawie chwałą y dusz tak wielką lidzbę zbawienie zachodzącey prędko bez publi-catcy poprzeczającej y gruntowney in-quisiticy obie strony postępuiecie, zaczym iest periculum, aby tym samym unia nie zaginęła y praeiudicium w unicy będący tak duchowni iako y swietey cum dispen-dio animarum y praw swoich nie mieli, żądany wiernosci wasze y onych napomi-namy, żebyście na pomienione mieysca przyiazd swoy znowu obwiescili y obud-wom stronom słuszny termin naznaczyw-

szy przed się wezwali, a wyrozumiawszy doskonale, że tych cerkiew unitowie byli in reali possessione y w nich nabožen-stwo continue odprawowali, aby te cer-kwie przednie skwapliwie nieunitom po-dane, te przy unitach wedle intenty na-szey zostawać, znowu unitom powrocili, a podlejsze cerkwie disunitom podali, a żeście w Kamieniu w Wielkiem x-twie Litew. także cerkwie na unity fundowane disunitom podali, to iest przeciwno wsze-lakiey słuszności y sprawiedliwosci, więc że z Korony Commisarze do Wielkiego x-twa Litew. nie należą, przeto chcemy, aby y te cerkwie koniecznie unitom byli pow-rocone, a na potym żebyście wiernosci wasze w Wielkiem Xięstwie Lit-m, gdzie są insi komissarze naznaczeni, nie ważyli sie iurisdictey swoiey rosproscierać; na inne zaś mieysca w Koronie, gdy wierno-ści wasze ziedziczyć będą, wzpzd przybycie swoje wczesnie ogłosili y w tak poważney sprawie, która . . . . zachodzi, s ca-łością obojga stron y spraw in continua . . . . postępowali, czym y intenty Rzeptey powinności swoiey bez ubliżenia spraw każdego, dosyć uczynicie. Zyczymy zatym wiern. wasz. dobrego od pana Bo-ga zdrowia. Dan w Wilnie dnia osmego meca Kwietnia roku Panskiego tysiąc szesćsetnego trzydziestego szóstego, pano-wania krolestw naszych Polskiego czwar-tego, Szwedzkiego piątego roku. U tego listu pieczęć mniejsza kancellaryi Wiel. X. Litew. przycisniona, a podpis rąk temi słowy: Vladislaus Rex. Andrzej Buialski. a zaś na tyle tego listu suscepta temi sł-owy: Roku tysiąc szesćset trzydziestego szóstego, miesiaca Aprilis piętnastego dnia, ten list Je-o K. M. Wielebny Je-o Me. Alexy Dubowicz, zakonnik cerkwie Świę-tego Bazylego przy Troycy Świętey w Wilnie w unicy będący do akt podał. Władysław Monwit na Dorostaiach, starosta Żmudzki, marszałek Trybunalski ręką swą. Jan Koleda pisarz. A tak ia Burgrabia ten list Je-o K. M. za podaniem y prozbą wzwyż mianowanego podajączego przya-

wszy, s początku wszytek aż do konca tak iako sie w sobie ma, do xiąg niniejszych grodzkich Włodzimierskich sam original iego temusz podajacemu wydać roskazawszy, wpisać kazalem y iest wpisani, s ktorzych y ten wypis pod pieczęcią grodzką Włodzimierską iest wydany. Wpisano w zamku Włodzimierskiem. Correxit z xięgami Mierowski. Paweł Drobot pisarz grodzki Włodzimierski manu propria. Ex actis castrensibus Branscensibus capitanealibus descriptum. Correxit Szabłowski. Pantaleon Łyczka vicecapitaneus Branscensis m. p.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1636—7 г. № 9572. л. 91—94.

№ 200—1636 г. Апрель 9 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Луцкаго и Острожскаго на жителей г. Бѣльска р. католиковъ объ обидѣ словами и дѣйствіями,

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Oppidanus Bielscensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Sidor Markowic, oppidanus Bielscensis nomine honorabilis Paisij Moscicki, subdelegati reverendi Atanasij Pusina, episcopi Luceoriensis et Ostrogscensis, archimandritae Židicensis ac totius confraternitatis Bielscensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti protestationem infrascriptam, polonico idiomate, eo qui sequitur modo.

Ja Paisij Moscicki, namiestnik jasnie przewielebnego w Bodze je-o mci oycza Athanazego Puzini, z Bożey łaski episco-

pa Łuckiego y Ostrożskiego, archimandriti Žydyczeskiego, do wiadomości w. m. urzędowej donoszę imieniem swym y imieniem je-o mci oycza episcopa Łuckiego, tey protopopiey Bielskiej należnego pasterza, tak tesz imieniem wszystkiego braćstwa czerkiewnego od je-o krolewskiej mci uprzywileiowanego przy cerkwi s. Bohoiawlenia fundowanego, żalownie protestuje się na mieszczan y ławników Bielskich Jana Roszkowskiego namiestnika na ten czas langwoitowskiego balwierza, Jana Brodkę balwierza, Gerzego Santlebeta balwierza o to, iż oni (lekce považając zwierzchność je-o krolewskiej mci, naruszając pokoy pospoliti, gwałcąc prawa, przywileia, puncta na scesliwej electyey je-o krolewskiej mci postanowione, constitucyą seimu coronatnyego approbowanego, to iest względem religiey greckiey y inne dawniejsze constitucyie sub radio na transgressorum dziesiąciu tysięcy grzywien polskich postanowione, a naybarziej znieważając niemniejszą potencyą je-o krolewskiej mci y rzeczy pospolitey i tesz ich meiów panow comisarzow od je-o krolewskiej mci y rzeczy pospolitey na uspokojenie ludzi religiey greckiey disunitow y unitow zesłanych) po przysądzeniu y dekrecie ich meiów panow comisarzow je-o krolewskiej mci cerkiew świętego Bohoiawlenia mieszczanom Bielskiem disunitom ze wszystkimi aparatami, gruntami y ze wszystkimi do niey przinaależnościami, te zwysz pomienione ławnicy, namowiwszy się s popem Hwidorem Jakowowiczem, bywszem protopopo unyackiem Bielskiem y popem Branskiem zięciem y inszemi adherentami je-o, opiwszy się, tesz samech actorow y principalow tey roboty w terazniejszem roku tysiąc szesćset trzydziestem szostem, miesiaca Kwietnia siódmego dnia, w miescie Bielskiem, gdy domek do cerkwi soborney brackiey uprzywileiowanej zdawna do niey należący, a decretem ich meiów panow comisarzow je-o krolewskiej mci przysądzeni, paraphyianie braćstwo tey cerkwie rozbierali, a na

emętarz teyże soborney cerquie dla zbudowania celi zakonnikom przewozowali, nie mając do tego żadnego praetextu y prawa, swowolnie przysedzsy do tego domku ludziami różne przyczyni do zwady dając, słowami uscypliwymi znieważając, a na ostatek y do obuszkow swoich bić poriwając się, rozkazując, aby tego domku nie przewozili y aresztu niewiedzieć od kogo, ale raczej sami od siebie, chociaz nad zamiar do tego nienależni nyc będąc. jakiey chcieli niezwyczajney władzy swey użyć byli umisili, jakosz zwysz pomienioni Brodka konia tego, korem drzewo wożono uderziwszy y tego samego mieszczanina na Imię Iwana Potapowicza, czo budowanie wożył, uderzył. Jednak zabiegając, aby się w dobrach cerkiewnych iakie praerudicium nie działo ni od kogo, prosilem tech ławników, aby przy decrecie ich mciow panow comisarzow je-o krolewskiej mci i pod założoną constitucyą zaręką dziesięciu tисięci polskich zachowawszy, bezprawno nie czynili y rosterkow nie wcinając spokojnie się zachowali. Wszakże o znieważenie praw, swobod, wolności, constitucyey i tesz commissyey na teh wzwys pomienionych ławników y adherentow ich, to jest bywszego protopopy Bielskiego y popa Branskiego o zarękę dziesięciu tисięci protestui, salva je-o mci oycu episcopowi Łuckiemu y wsziskiemu cerkwie swiętego Bohoiawlenia hracztwu zachownie in foro competenti.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10933, л. 415—16.

№ 201—1636 г. Апрелья 9 дня.

Комиссарское опредѣленіе прѣ отдать въ г. Клещеляхъ, въ пользованіе православныхъ церквей Никольской и Георгіевской.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post dominicam Misericordiae proxima a. D. 1633.

Ex parte oppidanorum Cleszelevisium oblata decreti comisariorum.

Officium praesens capitaneale castrense Mielnicense ad oblationem famatorum Joannis Babicz et Nicolai Fursimowicz oppidanorum Cleszelevisium decretum infrascriptum commissariorum sacrae regiae maiestatis ratione dissidentium in religione ritus graeci latum, manibus eorundem commissariorum subscriptum et sigillis peculiaribus obsignatum suscepit et illud in acta officii sui inscribere fecit, cuius tenor talis.

Actum in oppido Clescele feria quinta post dominicam Ramispalmarum proxima. anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto. My comisarze je-o krolewskiej mci do uspokojenia dissidentium in religione ritus greci naznaczeni, zaczęta do rzetelnego skutku przez miasta y miasteczka je-o krolewskiej mci prowadzając commissyą, y tu do Kleszczela miasteczka je-o krolewskiej mci cursu functy naszey przypędiliśmy. gdzie za jenostainą przy diskursy gromadę swiescennikiem zostawamy, przeto pomienionym ludziami niechzącym bydz w uniey cerkiew swiętego Mikuli w miescie y cerkiew swiętego Gerzego pustą w ulicy (ea cum conditione, aby one naprawiwszy popem osadzili) wiecznymi czasy z aparatami, grontami y wszystkimi przynależitosciami przisądzamy, y w realną podawamy posesyą, a to pod posłuszenstwo oycy wladyki Łuckiego nie unita teras y na potem będącego, a przy tem do urzędow mieyskich wedle punctow na szczęśliwey electyey je-o krolewskiej mci pana naszego mciwego postanowionych wolni obywatelom miasteczka tego w unii nie będącim zostawiuemy access. W czym żeby od nikogo żadnego nie ponosili przegabania, zakład w constitucyey specificowani r-assumując na takowego prawa pospolitego gwałtownika zakładamy. Stanisław Gabryel Zborowski starosta Horodelski. Jan Staniszewski klucznik Łucki sekretarz je-o krolewskiej mci. Hrehory Czotwiertyński comissarz je-o krolewskiej

mei manu propria. Andrzej Zahorowski dworzanin y comissarz je-o krolewskiej msci.

Изъ англовои книги Мельницкаго градскаго суда за 1633—1641 г. № 10937, л. 417—418.

№ 202—1636 г. Апрель 28 дня.

Судобное рѣшеніе по дѣлу о раздорахъ между Бѣльскими православными мѣщанами и магистратомъ изъ за храма Св. Архангела Михаила.

Sub terminis judicialibus post Rogationum. A. D. 1636.

Schismatici Bielscenses infames.

Super citationem literalem castrensem Branscensem pro hodiernis terminis judicialibus castrensibus capitanealibus Branscensibus extraditam tenoris talis:

Procopius de Obory Lesniowski in Zalesie etc. haeres, capitaneus Branscensis vigore regio et nostra, qua hac in parte ex vi legum fungimur capitaneali autoritate, vobis famatis proconsuli et consulis, viceadvocato et scabinis et toti communitati oppidi sacrae regiae maiestatis Bielscensis, nec non praecipue Sawka Hliwka, Hric Obca filioque eius Joseph, Herman Chomikowie, Anchim Popowie et filio eius Laurenti, Iwanowa Kosa, filio eius Kostuk, Panas et Laurenti Prokopowicom, Sidor Chwiedorowic, Siemion Michnowic, Omelian Minic, Sebastian Alexandro Minic, Laurentio Solianowic, Condrat Wysocki, Olexa Wysocka et filio eius Paulo, Hermano Tutenis, filio eius Laurentio, Jarmoc Palucewic, Hryc et Sidor bednarzow, Parphin Kiscyc, Stephano Szala, Condrat Palucowicz, Michno et Andreae Poddubkowicom, Maxim Andreiowic, Theophilo Troianowic, Kuzma rzeznik, Habram kusnierz, Antoni Okula, Anchim, Paulo et Philon Drocewicom,

Hawrylo Piliszowic, Kobak Wołosz solnik, Iwano Ospa, Bartholomeo Bieda, Sak Kisiel, filio eius Kirylo, Laurentio Ryka, et filiis eius Joanni et Klin, Mic Sawliuka, filio eius Sawka, Nazar Sawliuka, Michaeli Rudka, Suprun Czaczko filio Chromowic, Artis Iwaskowic, Tarasz Waskowic, Hihnat Koleda, Paulo Litwin, Philon Bolsko, Choma et Lewon Lescynski, Marwin Czernik, Tymos Kutel autoribus criminis infra scripti ex omnibus bonis vestris et personis mandamus. ut coram iudicio nostro capitaneali in terminis judicialibus capitanealibus Branscensibus in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Rogationum proxima celebrandis personaliter et peremptorie compareatis ad instantiam instigatoris iudicii nostri et eius delatoris reverendi Theodosi Jakubowic, protopopae et parochi ecclesiae parochialis Apparitionis sancti Michaelis Bielscensis ritus graeci. qui assistentiam sibi praebente admodum reverendo Josepho Mokosi Bakowiecki episcopo Wlodimiriensi in vim termini tacti, uti in crimine recenti, citat ideo, quatenus vos magistratus quidem civilis concives vestros praeatos Sawka Hliwka, Hryc Obca et alios omnes in ea citatione superius descriptos, cui una vobiscum pro uno et eodem termino citantur, coram iudicio nostro statuatis adsumendas ex ipsis paenas demeritis judiciales, quia existentes personae ignobiles, in summum contemptum iurium regni de securitate publica immunitatibusque ecclesiae sanctae sancitarum, quibus singularis securitas altissimaque pax in institutis, consuetudinibus et privilegiis sacrosanctis religionis sacramento provisae est, tam personis, quam bonis ecclesiasticis, facta inter se mutua et diu praemeditata conspiratione, privatis scriptis confoederante animo maligno ausi sunt tempore iu protestatione descripto cum summo periculo hominum degentium et proborum congregata et convocata colluvio licentiosa et aggressa plebe et ingressione vestra corrupta tumultum more bellicivo hostiliter-

que in discrimen vitae primum personarum spiritualium, deinde hominum in unione sancta cum ecclesia catholica romana existentium, catholicorum, ipsi fauentium machinari et insidias struere, prout quidem in primis nobilem Anselmum Szablowski hominem pacificum violenter irruendo, apprehensis crinibus et vestibus eius in maximo clamore in mortem traherunt et vestes in eo laceraverunt, qui seorsive vobiscum agit, colaphis caesarunt et nisi auxilio quorundam proborum hominum e manibus ereptus esset, mulctare conati sunt; ulterioremque insaniam persequendo, per quatuor dies circiter et noctes insidiosae per eandem civitatem Bielscensem accincti variis armis tumultuose grassati sunt et ad tumultus violentiasque faciendas insatiabili furore heluones varios sua opera studiose ingurgitatos concitarunt devotionemque omnem catholicam in hebdomade sancta insania sua distraxerunt in ludibrium converterunt et tandem in catervas divisi et per plateas in agmina diffusi insidiis undique paratis ipsi principales nocturno tempore ad ecclesiam Apparitionis sancti Michaelis Archangeli protopopalem, in qua sancta religio sine ulla dissensione florebat, ibidem claustra ecclesiae sanctae vi distruserunt, invaserunt sacrilegiisque manibus apparatus ecclesiae vasaque aurea et argentea in laudem Dei Omnipotentis comparata profanaverunt et subtraxerunt, privilegia foundationis et libertatum eidem servientia, in positorio ecclesiastico existentia correceperunt, tum vero incredibili exultatione de illicito nefarioque sacrilegiatu suo gestientes clamores ingentes excitaverunt ad proximas aedes protopopae, eundem convolarunt, violenter invaserunt, eundem trucidare omnino quaesierunt, qui dum a tanto periculo declinasset, eosdem aedes funditus disiecerunt, dissiparunt, parietesque ipsas non a tectis, sed de intestinis domus vi evellendo everterunt, substantiam eius cunctam et supellectilem propriam prae-

dati sunt, eoque progressu suo pacem publicam, securitatem et immunitates ecclesiasticas violaverunt, sacrilegi facti sunt et animadversionem severiorem juridicam incurrerunt. Et quoniam delicta et tumultus in dies magis crescant et ulterius pericula crudelitatis protendunt, quae per impunitatem facilius oriri possunt, citantur ad videndum et attentandum ipsos coram iudicio nostro statui, et ut fabricatores tantorum scelerum consociosque, qui ad violandam desideratam tranquillitatem et pacem publicam immunitatemque ecclesiae, plebem tumultumque concitaverunt, paenis legum excessui nefaria et maligno condignis puniri, in defectu vero statuitionis ad videndum, ut omnes et magistratus et praemissos omnes licentiosos pronuntiari et per ministerialem publicari ulteriusque contra vos iuxta juris et causae exigentiam procedi, contumacia vestra non obstante. Datum in curia regia Branscensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Demini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Cuius quidem citationis praesertae copiam sigillatam ministerialis regni generalis providus Sierhei Kondratowic, a duabus integris ante terminum praesentem septimanis in oppido Bielscensi apud proconsulem postuisse et de positione omnibus citatis palam officiose publicasse judicialiter recognovit.

Pars memorata actorea superius nominatam citatam partem ad iudicium praesens per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki ultra juris formam vicibus quatuor clamatam et non comparentem in termino primo in paena contumaciae ex registri ordine admittente iudicio praesenti judicialiter et officiose condemnavit iuxta suam citationem praesertam.

Quam quidem condemnationem paenae contumaciae veniens personaliter hora dannandorum et arestorum famatus Matias Zakowic concivis Bielscensis no-

mine citatorum per ministerialem providum Adamum Rzepecki arestavit. Cui arestum officium castrense Branscense suscepit.

In termino autem vigore aresti officiose impositi legitime deveniendo, partibus ipsis utrisque actoreae per se personaliter, citatae vero per famatos Samuellem Kloskowski proconsulem et Matiam Zakowic ex communitate personaliter comparentibus ac mutuis controversiis inter se decertantibus, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis earundem partium inter se personaliter factis exauditis et intellectis, eo attento, quoniam citati per impositionem aresti super condemnationem sui in paena contumaciae terminum peremptorium sibi ultro fecerunt, ideo eisdem causam prosequi mandavit.

In prosecutione vero causae pars citata per proconsulem suum non in vim alicuius controversiae, sed solummodo pro informatione iudicii praesentis finem actorem et actionem pro competentibus non agnoscendo dixit et allegavit forum in causa hac mentali et minus competenti coram iudicio praesentis non habere his ex rationibus, *prima*: quia privilegia omnia tam antiqua, quam recentiora ut aliis civitatibus juri Maideburgensi subiectis, ita et civitati Bielscensi eodem jure gaudenti non alibi cuilibet civi, nisi coram iudicio competenti sui magistratus salva appellacione post curiam Sacrae regiae maiestatis forum assignaverunt, praecipue vero constitutio coronationis serenissimi moderni regis sub titulo «*O sądach zadwornych i Trybunalskich*» sancita ultra descriptas ibidem causas, a iurisdictionibus aliis quibusvis omnibus in quibuslibet causis immunes reservavit et exemptos esse voluit. *Secunda*: quia controversia inter actores et inculpatos concives de dissessione in religione intercedit, quae nec sibi magistratui, nec iudicio praesenti ad decidendum, sed juxta diploma sacrae regiae

maiestatis unicuique libera exercitia cuiusvis eisdem omnino negare non potest, etiamsi et voluisset juxta affectationem actoris id ad affectum deducere non posse cum maxima et ferme non omnis pars oppidi Bielscensis peste eiusmodi schismaticorum infecta est inter se uti opibus abundantiores conspiracionem fecerunt et superioritatem magistratus sui ea in parte contempserunt; quoniam vero et ex propositione liquet nullam violentiam, solummodo dissessionem fidei aliquam inter eos, quae per commissarios s. r. n. decidebatur exortam esse, petit et se magistratum et eos a foro praesenti et incompetenti tractu liberari, seu actionem praesentem ad decisionem commissionis inter eos vigore constitutionis peractae rejci, seu etiam cum iurisdictioni suae ea in causa subesse nolunt, ipse proconsul nomine suo et totius magistratus ab eis, uti inobedientibus et juri communi contrariis recedit ea in dissessione fidei suffragari non vult, sed ut ipsimet inculpati ratione obiectorum respondeant, se autem ab onere actionis praesentis cum suo magistratu liberum et absolutum fieri postulavit. caeteris defensis hic et in omni iudicio salvis praecustoditis. Et pars actorea ad exceptionem partis citatae satis prolixatam et per totum instrumentum confusam, refutando ipsius maneat opiniones non intrando in controversiam et disputationem de lege et privilegiis cum sit causa facti violatae securitatis publicae et immunitatum ecclesiasticarum, quae ex remedio juris publici capitaneis, uti securitatis custodibus ad disiudicandum competit, petit ipsorum frustraneas et iniuridicas exceptiones in partem reiici, ipsos ad procedendum compelli et, cum de inculpatis scire nolunt, eisdem renuntiant et ipsimet eos licentiosos homines conspiratores, autoritati non obedientes declarant super ipsis paenam infamiae, uti turbatoribus pacis publicae decerni affectavit. caeteris juris remediis et probationibus salvis praecustoditis.

Et iudicium praesens castrense capitaneale Branscense controversiis praefatarum partium inter se judicialiter factis exauditis et debite intellectis isdemque eo accurate perpenso, quoniam actio criminaliter intentata est et statutio licentiosorum urgetur in recenti crimine, ideo pro eo in causa coram iudicio suo adinvento, citatis primum procedere, deinde eisdem adiudicatis exceptionibus utenti ne impunitate maiorum criminum detur occasio, competenti actione arbitrata respondere, postmodum nihil iudicio inferenti directe respondere mandavit. A quibus decretis omnibus seorsive prolatis pars citata seorsivas appellationes interposuit, quas iudicium hoc idem non admisit, de quibus non delatis contra iudicium praesens et partem actoream de proseguendis ex parte citata est protestatum. Ad extremum in directa responsione iudicium hocidem castrense capitaneale Bransense, quoniam idem proconsul judicialiter deduxit plurimos schismaticorum conspirationem apertam contra magistratum catholicum fecisse ob tumultus eorum superioritatem magistratus sui civilis iam contemptum per se nullatenus reprimere posse et nomine communis ad pacem desideratam anhelantis a licentiosis hominibus judicialiter recedit ipsisque nullatenus suffragari velle se declaravit, proinde hoc idem iudicium magistratum civilem et communitatem pacificam nullas paenas demeruisse censuit, et super rebellibus et tumultuariis, qui iudicio praesenti ad officiosam admonitionem proconsulis sui parere et relatione eiusdem proconsulis constat temere recusaverunt, paenas legum criminales, uti super invasoribus domorum spiritualium, pacis et securitatis publicae immunitatum ecclesiae violatoribus et sacrilegis decernere arbitratum est, et in eisdem ipsos condemnare permisit ac appellationem et ab eiusmodi decreto per citatam partem ad Tribunal regni interpositam, qui ex declaratione citatae partis latum est decretum

non admisit, de qua non admissa contra iudicium et partem actoream de proseguenda est protestatum. Iudicium vero se id non temere, sed jure mediante fecisse cum parte actorea reprotestatum est. Qui quidem inculpati in citatione exarati existentes ter et ultra juris formam vicibus quatuor ad iudicium nostrum instantiamque memorati actoris per ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki clamati, nec per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem juri paruerunt, imo sua contumacia rebelles et inobedientes iuri communi extiterunt. Proinde memoratus actor eosdem inculpato post proconsulis abrenuntiationem in lucro paenarum legum ex registri ordine judicialiter condemnavit. In vim autem lucri praefacti modo praemisso in contumaciam inculpatum obtenti, iudicium praesens castrense capitaneale Branscense visa et considerata eorum contumacia et temeritate juri communi et affectationi partis actoreae ac contentis citationis inhaerendo, super praedictis inculpatis et bonis eorum omnibus uti rebellibus et tumultuariis, pacis et securitatis publicae et immunitatum ecclesiarum violatoribus sacrilegisque paenas legum scilicet infamiae decernit, ipsosque omnes exnunc infames et de regno Poloniae proscriptos pronuntiat et ad publicandum ministerialem regni generalem providum Adamum Rzepecki addit et deputat. Qui quidem ministerialis praefatus ius suae deputationis referens, eosdem infames et de regno Poloniae dominiisque eidem annexis pronuntiatos esse hic in facie iudicii praesentis ac foro publico civitatis huius in praesentia multorum hominum pro iudicibus praesentibus congregatorum alta voce praeconica publicasse et proclamasse recognovit.

Пазь декретовой князи Брянскаго городского суда за 1636 г. № 8250

№ 208—1886 г. Мая 24 дня.

Жалоба архимандрита Паисія Мостицкаго, намѣстника православнаго епископа Лудцаго и Острожнаго и др. лицъ на р.-католиковъ, жителей г. Бѣльска о насильственномъ захватѣ ими въ день Пятидесятницы, православныхъ церквей Богоявленія Господня. св. Николая и Воскресенской и нанесенныхъ при этомъ побояхъ и оскорбленіяхъ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post dominicam festi Sanctissimae et Individuae Trinitatis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo sexto.

Opidanorum Bielscensium protestatio.
Ex copia.

Do urzędu y ziąg grodzkich starosieich Mielnickich przyszedzy oblicznie wielebny Paisj Moseicki, zakonnik reguly swietego Bazylego, namiestnik cerkwi Bielskich swietego Bohoiawlenia, swietego Mikołaja y Zmartwychstania Panskiego w miescie je-o krolewskiej msci Bielsku będących, od wielebnego w Chrystusie oycza Athanazego Puzyny, episcopa Łuckiego nieunita podany namiesnik, także sławetny Anchim Popowicz y Hryc Opca mieszczenie Bielscy miasta je-o krolewskiej mci Bielska, swoim y wszystkiego pospolstwa nieunitom Bielskich imionami naprzeciwko slachetnemu Jeronimowi Bębnowskiemu podstarosciemu Bielskiemu jako principałowi uczynku niżej mianowanego, także przeciwko wielebnym Fedorowi Preczieskiemu, Iwanowi Harasimowiczowi popom unitom Bielskiemu y Branskiemu, jako społprincipalom, także y sławetnym Stanisławowi Kuleszy, Janowi Samoylikowi, Woyciechowi Pieczewskiemu, Marcinowi Szwareowi, Janowi Waszkowiczowi, Krzysztophowi Miecznikowi, Gasprowi Samoylikowi, Pawłowi Cimbalsic, Mikołajowi Szewcowi, Stanisławowi Krynskiemu, Iwanowi Sierheyczkowi zięciowi popa Przeczieskiego, Kasprowi Bładowskiemu—mieszczanom y obywate-

lom Bielskiem, iako pomocnikom soleniter et officiose swiadczyli się y protestowali o to, iż przerzeczeni principalowie s pomocnikami swemi, nie obawiając się srogosci wiu prawem pospolitem przeciwko gwałtownikom cerkwi Bożych y prawa pospolitego srodze obostrzonych, przysposobiwszy sobie na pomoc pana Jana Sokola rothmistrza jego krolewskiej mci piechotnego, który miał sto albo dwiescie piechoty z s knołami zapalonemi na cerkiew swietego Bohoiawlenia w miescie Bielsku będąca, decretem commissarzew krola je-o mci wedlug prawa pospolitego y punctow electiei przysadzona y podana nieunitom, siłą y gwałtownie naszli y tam nie respectuiąc na prawo pospolite y na uniwersal krola je-o mci swiezo wydany, aby żadnego bezprawia mieszczanom ni wczem y krzywđ nie czynił, pan podstarosci w roku terazniejszyem tysiąc szescedeth trzydziestem szostem feria secunda festorum solemnium sacrae Pentecosten proximae praeteritae, niewiedziec iakiem duchem, ze wszystkimi wzwyż mianowanemi osobami na cerkiew swietego Bohoiawlenia naszeli, i naprzod onę sturmem z harmatną piechotą z s knołami zapalonemi, z kobyłami ostapil y u drzwi zamki zwierzhne odbił, a odbiwszy gdy nie mogli wnętrznego zamku odeinknąć, do cerkwi przez wierzch, rozrzuciwszy powałę, pomocników swych powpuszczal, którzy za iego rozkazaniem drzwi zewnątrz siłą otworzyli y tamże przepomniawszy boiazni Bożey, nie respectuiąc ma miejsce swięte, krzyki, hałasy, tumulty y in-sze nieprzystoyności pro libitu suo czynili y ludzi nie w uny będących protunc na cmentarzu będących bili, krwawili, despectowali, y ile mogli wiolency y gwałtow czynili. A potem od tey cerkwi odszedzy y tę robotę porobiwszy do cerkwi drugiej swietego Mikołaj y Zmartwychstania Panskiego s tąsz grupadą udali się y one prywatną swą wolą nie oglądając się na prawo pospolite y decret commissarski popieczętowali y ludziom w uniey

nie będącym onesz czerkwie siłą y gwałtownie poodeymowali y protestanta samego oycza Paisia Moscickiego do więzienia swego za wartę wzięli y więzili, za brodę targali y insze wszystkie pro libitu suo insolentie, tumulty, gwałty y besprawia poczynili y prawo pospolite, decreta comisarские zgwalcili y w winy prawne przeciw takowych opisane popadli. A na verificatyą tey protestacy swey przed urzędem ninieyszem wzwisz mianowanem grodzkiem Mielnickiem stawili protestantes woznego generała koronnego opatrnego Jana Piotronka z Studziwod, który personaliter stojąc zeznał, iż był na ten czas przy tem wszystkim y widział to gwałtowne na czerkwie pomienione przez osoby wysz mianowane nascie, odbywanie y odbieranie ich, także tumulty, gwałty i wiołentye tam poczynione, y gdy oycza Paisiia Moscickiego znieważono, w cerkwi za brodę targano, a potem za wartę do więzienia wzięto, Hrycza palamara kyem okrutnie przez nos y prze leń uderzono y okrwawiono na cmyntarzu, Mina szewcza szablą raniono skodliwie bardzo w rękę lewą, podle palca wielkiego, na tym że cmyntarzu świętego Bohoiawlenia, drugą rękę prawą kyem mu zgruchotano, Klimowi Waskowemu synowi także w głowę zadano razow kilka sinych krwią nabiegłych, Iwanową Prokopowiczową w cerkwi szamey Bohoiawlenskiej świeczką zbito nielutosciwie. Grzesiowey kowalowey ran kilka bitych krwią nabiegłych zadano y plecy wszystkie sine zbito. Waskową grabarkę kyem w głowę dwa razy uderzono. To on wozny na ten czas widząc s powinności urzędu swego z słachcą tam będącą przy niem pany Markiem y Janem Bańkowskimi y drugimi oswiadczył. O ktore wszystkie wiołentye, gwałty, odcięcie cerkwi gwałtowne y insze excessi przerzeceni protestantowie przeciwko pomienionym princypalom y iech pomocznikom swiadczyli się powtore y protestowali, ofiarując się z nimi in foro competenti o przerzeczone wszystkie rze-

cy prawnie czynic, y prosili, aby ich ta protestacya y woznego relacya do xiąg była przyjeta y zapisana. Co otrzymali.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда № 10938. л. 439—440.

№ 204—1636 г. Октября 18 дня.

Заявление вознаго обь убійствѣ Николая Страховича у двора священника Межи-рѣчной церкви.

Actum in castro Regio Drohiciens. sabbato post festum Sanctorum Trium Regum proximo, anno Domini 1637.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens famatus Nicolaus Iruszewicz, oppidanus Miedzirzecensis, eidem officio praesenti obtulit et reproduxit proclamationem infrascriptam autenticam, sigillo communitam, manibusque officialium illius oppidi subscriptam, petens eandem suscipi et actis connotari permitti, cuius tenor sequitur eiusmodi.

Minuta s protocołu mieszckiego Miedzirzeckiego anno Domini 1636, die 13 Octobris. Według pierwszego opowiedania Iszaka Przypiczkowicza, swieszczenika cerkwi świętego Mikolaia w Miedzirzecu. stanąwszy oczewiscie do urzędu naszego będąc żaloscią zięta nieboszczyka Mikolaia meza swego Strachowieca sławetna Proszca y z diatkami swemi szynem Mironem y z czorką swąją Oloną y z oycem swem Izaakiem Przypiczkowiczem swiacceniku zwysz mianowanem według pierwszej protestacyey, ysz był czas pogrzebu cziala według porządku naszego, według porządku prawa naszego zażywszy generała koronnego sławetnego Jana Iwaskiewicza z Adinowa przy bitności slachetnie urodzonych na ten będących na imie pana Pawła Podkraiewskiego y pana Woyciecha Tarkowskiego z powiatu Mielnic-

kiego uczyniła powołanie, to iest iako zwyczaj przy pogrzebie na czterech rogach w rinku mieście Miedzirzecu, a nad prawo y na smietarzu przed czerkwą swietego Mikolaia y obwoliwał slachetny Jan Iwaskowic general Mielniczky, widząc ciało zabyte y zamordowane, to iest rany na niem, głowa pobita asz sie głowa popadala, twarz y oczy wszystko poszynialo, reka lewa stucona asz sie kosci w niey popadali, na prawey ręce nad lokciem rasz szyny krwawey zbroconi, plecy kyiem pobite zkaradnie poszynialo, a nato bez zadney litosci pobyto y podespectowane przed podworziem oyca Michaela swiescenika Ysmanskiego (?) a od rąk slachetnego Jana Szawlowskiego Wirwika y potem od Tymosza Lapaka y z bratem jego Mianą, potrzeicie Iwanem Chwilipikiem y s pomocnikami iech, ysz nabiegszy na dom do oyca swiescenika czasu odpustu, uczyniwszy gwałt zabili y zamordowali, co iest powołano y zapisano do rosprawy. Roku, dnia jako wizey. Jan Morze woyt Miedzirzeczky. Jozeph Humieczky burmistrz Miedzirzeczky s kolegą swoią manu popria. Jan Kozarowsky pisarz mieszczy Miedzirzeczky.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1636—7 г. № 9572, л. 375—6.

№ 205—1636 г. Ноября 26 дня.

Жалоба Коссовскаго плебана на дворянина Иосифа Тарновскаго о нападеніи съ толпой пьяныхъ крестьянъ на Коссовскую церковь и избіеніи школьникоу.

Actum in castro Regio Drohiciensi feria secunda post festum Praesentationis Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1636.

R. Parochi Kosoviensis protestatio. Ex copia.

Coram actis castrensibus Drohiciensibus personaliter comparens venerabilis

Joannes Trezienski, parochus Kosoviensis providendo immunitati suae, inter alia motiva, ne in posterum a perillustri officio suo spirituali ob neglectas iniurias hasque gravissimas, ecclesiae vituperium et paenas condignas referat, protestatus est in et contra nobilem Josephum Tarkowski idque ex his quaerellis et iniuriis, quod praefatus nobilis ductu perverso motus, non verendo paenas legum ob fractam immunitatem ecclesiae, zawaławszy chłopow z karczmy, protunc modo obligatorio a se possidentae, rutenos in numero plus vel minus viginti, quorum nomina et cognomina ipse melius novit, pod czas Ruskiego święta dicti *upominkow*, gorzałką et alio potu bene sopitos, wezwawszy y roskazawszy sam z niemi simul nobilis, protestante recedente a sacrificio, ardentibus ad lucem altari candelis, wpadł do kościoła Kosowskiego armata manu s pistoletami, spodziewając się reprehendere scholares in ecclesia, quibus non visis za kluce apud fores clausos zakristiae, revertante parochi et defendente uchwyzył, in qua luda verbis . . . . et scomaticis affectit nobilis parochum; w tym usłyszał, że dicti scholares metu percussi na kościelny połap uciekali z choru, po spiewaniu litaniey sam wpadł nobilis z chłopami na połap kościelny wpadli, ktozem nobilis roskazał, aby ich imali. W tym protestans widząc tumultum, maximo cum dolore metu et lachrimis in praesentia plurimorum nobilium protestando in invasionem do plebaniey odszedł. Nie mitygował się iednak tym nobilis widząc plebana dolore, metu et morbo affectum et debilitatum, ultra praecessito sam nobilis będąc na chorze, sterem russinom co smielszym na połap kościelny kazał wpaść, ktorzy usluhawszy wpadli. Scholares, widząc periculum, in pinnaulum templi usli, gdzie yeh chłopi kosturami dosiegali nie bez urazy, nie mogąc ich strączyć, iednego z nich, biorąc go drudzi in fidem, zwiedli, scholaris confidendo fidei persuasionem descendit, obaczył scholaris post

descensum machinationes adversas, noluit ultra progredi ante altare manus confidens Deo et immunitati ecclesiae flexae, vi scholaris a nobili arreptus a rusticis ductus ad parochiam causa administrandae alicuius praetensae justitiae. W tym scho- laris reulit se ad scholam, chocąc zbiorek swoy dać in causa sua, żeby zdrowo został, który że sie nobili niepodobał, iego samego ex schola sita quinque vel sex a cemeterio passuum, nulla via et modo impediendo, in praesentia plurimorum nobilium puerorum, cum maximo terrore illorum vi et oppresione extraxit że się tempore extractionis scholaris uchwycił podwoia, chłop ex mandato nobilis rane w głowe scholari zadał, którą in actis Nurensibus vulneratus obduxit. In eo actu nobilis sam pistoletem go bił y chłopi . . . kymi trącali. Et his iniuriis et vulneribus affectum scholarem nobilis praefatus cum subditis suis ad locum mansionis suae wzięł y przywiodł. Tandem obaczywszy nieopatrzność swoje y zły uczynek, scholarem dimisit, alterum vero scholarem chłopi na polapie sub pinnaculo templi strzegli, ex quo loco plus vel minus circiter quatuor horis nie stapowali. De quibus omnibus praefatus parochus iterum atque iterum protestatur.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1636 - 7 г., № 9572, л: 289, 291—2.

№ 206--1687 г. Апрѣля 3 дня.

Заявлені жителей г. Бѣльска на протопопа Михайлае Янубовича за нарушеніе общест- веннаго поноя въ Бѣльскѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo septimo.

Ex parte oppidanorum Bielsensium relatio.

Ministerialis generalis regni providus Joannes Piotronko authenticus et iuratus coram officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter stans, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae (facta inprimis protestatione contra officium castrense Branscense de eo, quod relationem infrascriptam ad acta officii sui suscipere noluit) publice libereque recognovit, quia citationem literalem mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni minoris cancellariae obsignatam, pro judiciis sacrae regiae maiestatis post curialibus, cum praefixione termini a positione citationis in quatuor septimanis seu dum causa infrascripta ex registro causarum fisci legitime ad judicandum incidere servientem, ex parte instigatoris sacrae regiae maiestatis et reipublicae actoris super venerabilem Theodorum Jakobowicz protopopam et parochum ecclesiae Apparitionis sancti Michaelis Bielsensis ritus graeci, tum et instigatorem iudicii castrensis Branscensis uti principales causae infrascriptae motores, vindicando jura regiae majestatis et jurisdictionem per citatos temere convulsam stabiliendo, pro munere officii ejusdem instigatoris citatos ideo, quia ipsi in depravationem jurium regionum ac in enervationem et convulsionem jurisdictionis sacrae regiae maiestatis, qui ex praescripto legum publicarum super omnes regias civitates et incolas earum eidem sacrae regiae maiestati competit, ausi sunt anno proxime praeterito, in causa quadam mentali tumultus, quasi ex occasione religionis in oppido Bielscensi exorta, oppidanorum Bielsensium protunc in magistratu existentium ac in eodem processu et mandato expressum jure magdeburgensi gaudentium ac jurisdictioni Regiae subjectos ad iudicium capitaneale castrense Branscense, uti ad forum incompetentens, obmisso illorum proprio et competenti in materia foro, illi non subjecta tenere evocari ibidemque decretis quibusdam ac insuper paena infamiae ex instantia citatorum ob erroneas praefato-

rum civium Bielsensium defensas nec ab eis ad sacram regiam maiestatem provocationem ipsos innodare et pro infamibus publicare, prout ipsis ubivis in termino actu eiusdem decreti fusiis deducetur. Citantur igitur ad videnda et audienda decreta praefata ac ipsamet paenam infamiae cum illius publicatione per decretum sacrae regiae maiestatis cassari et cives Bielsenses ab eadem relevari, hocque totum negotium causae principalis ad sacram regiam maiestatem uti iudicium competens restitui, citatosque ne in posterum talia attentare praesumant, paena evocationis et aliis ex arbitrio regiae maiestatis irrogandis puniri, causamque suprascriptam ad integrum restitui. Mandato eodem sacrae regiae maiestatis de praemissis . . . . feria tertia post dominicam Judica quadregesimalem proxime praeterita, in oppido Bielsk domo praefati protopopae Bielsensis posuit et de positione eidem protopopae ut juris est publicavit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда № 1039, л. 532, 530 об.

№ 207—1888 г. Мая 14 дня.

Дарственная запись на два участка земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу причта Преображенской церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in Drohiciem coram officio Advocatiali civili Drohiciensibus feria sexta post dominicam Rogationum proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo octavo.

Prezbiteri Zabuscensi donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialibus Drohicensibus personaliter comparentes famati Andreas zolkowski et honesta Catherina Grigłowna invicem

coniuges, ipsa quidem Catherina cum praesentaneo consensu et asistentia eiusdem mariti sui et Sebestianus Gregłowie cives Drohicienses, sani mente et corpore existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi venerabili Petro Paczkowski prezbitero ecclesiae Transfigurationis Domini ritus graeci ecclesiaeque praefatae et ejus successoribus legitimis bona sua haereditaria, videlicet duos hortos dictos *Szawizinskie* seu *Goscinskis* et *Sitczynskie* seu *Pniowskie* inter metas plateae Zydzinskie ex una et Jama Wąszowskie ex altera parte iacentes, incipientes ab horto Ostapkowski usque ad fluviolum protendentes, prout eidem horti se in suis metis et limitibus extendunt et protenduntur, in fundis civilibus Drohiciensibus Zabuscensibus sitos et existentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, dederunt, donaverunt et voce irrevocabili inscripserunt, ex nunc eidem praebitero seu eius ecclesiae intromissionem realem cum actuali ac pacifica possessione per officium competens in eosdem hortos, per se recognoscentes donatos libere acceptando, admittendo inscribendoque se cum suis successoribus, de omnibus bonis suis eosdem donatarios in praemissis bonis donatis ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solumque non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis, pro quibus quidem damnis peremptoria coram officio consulari seu advocatiali civili Drohiciensibus responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, evasionibus, arrestis fataliis praemissa evadendo, hac sua recognitione ad id accedente.

Et hieidem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Alexander Nieroda et Andreas Plewka, scabini jurati una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zielazowski palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni condescendendo ad bona seu hortos suprascriptos per praefatos recognoscentes praebi-

tero et eius ecclesiae Zabuscensi perpetue donatos et inscriptos, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1641 г. № 10534, л. 227 об.—228.

№ 208—1639 г. Марта 19 дня

Продажная запись на участокъ земли въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви.

Judicium bannitum advocatiale Drohicense celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Invocavit Quadregesimallem proxima, anno Domini 1639 in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Andreae Plewka, Andreae Zolkowski, Andreae Zaborowski, Alexandri Mordzik scabinorum civitatis Drohicensis.

Poponi Sancti Nicolai et Skiianownie coniugibus donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis advocatilibus civilibus Drohicensibus famatus Alexander Puckowski Weremiekowicz, civis Drohiciensis, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skiianowna, coniugibus et eorum successoribus medium mansum haereditarium paternum dictum Szyieczynski, super ipsum erga alios fratres divisione concernentem in omni triplici campo, inter metas Andreae Sersen ex una et Jacobi Weremiekowicz Putkowski fratris recognoscentis ex altera partibus, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, fructibus, proventibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, hic in fundis civilibus Drohicensibus situs existentes,

seu prout solus antea tenuit, habuit et possidebat, pro summa trecentorum florenorum polonicalium vendidit, inscripsit et irrevocabiliter resignat perpetuis temporibus, ex nunc illis intromissionem cum possessione officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se, eodem donatorios suos in dictum medium mansum de omnibus bonis suis cum suis successoribus ab omnibus personis propinquis et remotis, inscriptionibus prioribus et posterioribus tueri, evincere et intercedere, idque sub vadio similis summae aliorum trecentorum florenorum polonicalium et peremptorio coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, appellationibus, motionibus et earum prosequutionibus ad praemissa mediantibus.

Et hicidem personaliter comparentes famati viri Andreas Plewka et Andreas Zochowski una cum praecone civili honesto Stanislaw Zaleski publice recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad bona seu medium mansum, ibidem supranominatum honorabilem Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skiianowna coniuges ipsis per superscriptum Alexandrem Puckowski Weremiekowicz pro summa trecentorum florenorum polonicalium venditum intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 318 322 об.—333.

№ 209—1639 г. Мая 5 дня.

Дарственная запись Матвѣя Альбертовича Морачевскаго на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ въ пользу священника Дрогичинской Николаевской церкви о. Стефана Кучинскаго и его супруги.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria quinta post

dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini 1639.

Poponi Rutenensi Kuciuski per Moracewski donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus nobilis Matheus Moracewski, filius olim Alberti Moracewski camerarii terrae Drohicensis, certam possessionem in Drohicin habens, sanus mente et corpore existens, palam libereque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kuczynski, poponi ritus graeci Sancti Nicolai et Appolloniae Skianowna coniugibus, et eorum successoribus hortum suum proprium dictum Krupiczki sex sulcorum per duo stadia tendentem, cum area ad eundem hortum pertinente, inter metas tenutae ad praesens Skiianowska ex una et Młozewicz ex altera partibus, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm, prout in se habetur, cum omnibus utilitatibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, accepta redonatione sufficienti, dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignavit perpetuis temporibus, ex nunc illis intronissionem officiosam acceptandam libere admittendo inscribendoque se eosdem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, evincere, intercedere per omnes proscriptiones juris Magdeburgensis et peremptoria coram officio advocatiali Drohicensi responsione, nullis dilationibus, apellationibus, motionibus, evasionibus ad praemissa mediantibus.

Et hieidem comparentes famati viri Andreas Zolkowski et Andreas Plewka scabini jurati, una cum praecone civili honesto Stanislae Zaleski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad hortum suprascriptum ibidem supranominatos Stephanum Kuczynski poponem et Appolloniam Skianowna coniuges ipsis per supranominatum Moracewski modo donatorio inscriptum in-

tromiserunt, nemine impugnante nec contradicente.

Изъ актовой книги Дрогоичнянскаго магистрата за 1636—1644 г. № 11537, л. 333, 334.

№ 210—1639 г. Мая 6 дня.

Мировая сдѣлка между двор. Мартиномъ Гинчей и свящ. Боковенской ц. о. Гиацин- томъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo nono.

Hynca et honorabilis poponus Bokoviensis quietantur.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus nobilis Martinus Hynca, olim Joannis filius ex una et honorabilis Hiacinctus poponus Bokoviensis partibus ab altera, sani mentibus et corporibus existentes, foro competenti omisso, iurisdictioneque propria posthabita, huic vero foro et iurisdictioni capitaneali castrensi Mielnicensi in se posteros, ac bona sua omnia quo ad actum hunc, benevole assumpta, publice libereque recognoverunt, quia ipsi sese mutuo et invicem de omnibus protestationibus, obductionibus vulnerum et processibus ac causis quibusvis ob sufficientem satisfactionem quietant, emittunt et liberos faciunt, protestationes omnes, obductiones vulnerum ac causas ipsas cassant perpetuis temporibus actu et nota ipsorum personalis recognitionis ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1636—1642 г. № 10835, л. 710, 732.

№ 211—1839 г. Сентября 13 дня.

Инвентарь села Вяжичь принадлежащаго причту Высоцкой церкви, Пинскаго повѣта.

Akt wypisu ziemskiego Pinskiiego z inwentarza ieym. p. Solomereckiey wsi Wieżyc swieszczennikom Wysockim.

Лета от нароженя сына Божого тысеча шестсотъ шестдесят четвертого, мца июня семого дня.

На рочкахъ кгородскихъ в замку гедарскомъ Пиньском мца июня прыпалых и порядкомъ правнымъ судовнымъ отправоваемых, перед нами Якубомъ Кгинвидомъ Панькевичомъ столником и подстаростимъ, Стефаномъ Викторыномъ Туромъ судьей, а Петромъ Водзгиромъ Поклоцкимъ скарбникомъ и писаромъ вранниками судовыми кгородскими повету Пиньского, от велможного его млсти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установьленным, постановившысе очевисто в Бозе велебный отецъ Иоанъ Данилевичъ Мошинский, священникъ Высоцкий, маетности его млсти пна Арнолфа Кгедройта, войского Пиньского, ку актыкованью до книгъ кгородскихъ Пиньскихъ подалъ выписъ с книгъ земскихъ Пиньскихъ в речы нижей в немъ выраженой писаный, просечы, абы прынят и до книгъ уписанъ был, которого мы врад прынявшы до книгъ уписат есмо велели и уписуючы в книги слово в слово такъ се в себе мает.

Выписъ с книгъ судовыхъ земскихъ повету Пиньского. Лета от нароженя сына Божого тысеча шестсотъ пядьдесят третьего, мца июня шеснацатого дня. На рочкахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалых и в Пиньску судовне отправоваемых, перед нами Владыславомъ Протасовичомъ судьей, Филономъ Кгодебскимъ подсудькомъ, а Казимеромъ Войною писаромъ, вранниками судовыми земскими повету Пиньского, постановившысе очевисто панъ Левъ Неслу-

ховский оповедал и ку актыкованю до книгъ земскихъ повету Пиньского подалъ инвентаръ велможное княжны ее млсти пни Рейны Гостьское Соломерецкое, кашгеляновое Смоленское села Вежыцы, священникомъ Высоцкимъ на речъ в немъ описаную даный и служаачый и просилъ, абы тот инвентаръ ее млсти пни Смоленское прынят и до книгъ земскихъ повету Пиньского уписанъ был, который слово до слова такъ се в себе мает.

Село Вежыци церковное. Войтъ Стефанъ Павловичъ служба одна, платитъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ, Трохимъ Жежуквичъ служба одна, платитъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ, Опанасъ и Стефанъ Харкевичъ служба одна, платитъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ, Микита и Селивонъ Харкевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ, Васко и Кондратъ Яцкевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ. Андрей и Павелъ Ленцевичы служба одна, платятъ грошей осмьдесят, куръ двое, яецъ десятъ. Тыежъ подданные даютъ от каждой сохи, иле ихъ ест, у каждого по грошей шеснацатъ, пѣнязей два, чого чынитъ копь чотыры. грошей двадцатъ два, меду маютъ тые жъ подданные видеръ две, котловъ два, за который чынитъ пинязми золотыхъ семънадцатъ, грошей семънадцатъ. Робота с тыхъ подданныхъ якъ иныше села робятъ, по неделъ осми в рокъ, щымъ кажуть, тотъ чынишь и вловъщызну отецъ Даниелъ маетъ розделяти такимъ способомъ: соби копь чотыры, отцу Пречыскому копь чотыры, отцу дякону копь две, панамарови грошей пядьдесят. а остатокъ цю сетъ того будетъ то маетъ быти отцу Даниелю, также же и корчма зъ всего села с пожорновъщызною, за которую якъ будетъ много плачено тую дарую всю отцу Данилу самому одному и по немъ церкви Божой служаачымъ, такъ же и медъ отцу Данилу ведро одно и котелъ оден, отцу Пречыскому пулведера, отцу дякону также

пулведра, панамарови котел один. Подданных такъ хочу мѣти, отцу Даниелю служобъ тры, отцу Пречыскому служобъ дви, отцу дяконови служба одна, еднакъ же, абы межы подданными своя воля не была, вшелякий ряд и звирхност над всеми подданными якъ старшому отцу Даниелю поручаю, такъже и подводу зо всьих службъ если где потреба укажет отцу Даниелю повинни отпраовати, такъ же и отцу Пречыскому и дяконови, коли того потреба укажет, за ведомостю отца Даниила подводу служат повинни будут. Писан у Высоцку, року тисеча шестсот трыдцат девятого, мца сентебра семнадцатого дня. У того инвентару печат притисенная одна, а подпше рукъ тыми словы. Раина Госцька Соломерецка, каштелянова Смоленьска, рукою власною. Henryk z Wysokiego Kaszowski Kasztelan Wendenski. Engracia Solome-recka Kaszowska kasztelanowa Wendenska.

Который же тот инвентар за поданьем и прозбою особы верху помененое до книг земских повету Пиньского естъ уписан, с которых и сес выпис под нашими печатми и с подписом руки мене писара велебному отцу Даниелю Мощынскому протопопе Высоцкому ест выдан. Писан у Пинску. У того выпису пры печатех подписы рукъ тыми словы: Казимер Война писар земский Пиньский. Корыкговал Стоянович. Который тот выпис за поданемъ и прозбою особы звышъ писаное до книг кгородских Пиньских ест уписан.

Изъ актовой книги Пиньскаго градскаго суда за 1864 годъ, № 13016 л. 15—17.

№ 212—1839 г. Октября 6 дня.

Фундушъ Высоцной Успенской церкви,
Пинскаго повѣта.

Akt listu ieym. p. Solomereckiey u syna swiaszczenikom Wysockim danu.

Лета от нароженья Сына Божого тысеча шестсотъ шестдесят четвертого, мца июня сегомо дня.

На рочкахъ кгородских в замку его кор. млти Пиньском, мца июня прыпальных и порадкомъ правнымъ судовымъ отпраованных, перед нами Якубомъ Кгнвидом Панкевичом столником и подстаростим, Стефаном Викторыном Туром судьєю а Петром Водзькгирдом Поклонскимъ, скарбником и писаром урядниками судовыми кгородскими повету Пиньского, од велможного его млти пна Яна Кароля Млоцкого, Пиньского, Гелметского старосты установленными, постановившисе очевисто в Бозе велебный отец Иоан Данилевичъ Мощынский, священникъ Высоцкий, маестности его милости пна Арнолда Кгедройтя, войскаго Пиньского, для вшелякое потребы и згубы ку актыкованю до книг кгородских Пиньских подал лист добровольный, вечмстый запис, велможное в Богу з сего света зошлое ее млти пни Раины на Гощу Госцькое Миколаовое, Лвовое, Соломерецкое Каштеляное Смоленьское и пна сына ее млти, его млти пна Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, въ речы нижей в нем выраженой писаный, в Бозе велебному отцу Даниелю Федоровичу Мощынскому, протопопе и другим особом духовным в месте Высоцку мешкаочым данный, просечы, абы принят и до книг уписан был. Мы врад того листу огледавшы, до книг уписат есмо велели, которого вписуючы в книги слово в слово так се в себе мает:

Я Раина на Гощу Госска Миколаевая,
Лвовая Соломерецкая, Каштеляновая

Смоленская, а я сын ее мести Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, чыним явно и сознаваем сим нашим листомъ добровольным вечистым записомъ кождому, кому бы о томъ ведат належало, тепер и на потомъ будущимъ людем, ижъ мы, наследуючы побожного пожитыя предъковъ нашихъ, которые звыкли для розмноженья хвалы Божое, абы оная никгды не уставала, подлугъ можности своее наданя фундацые на хвалу Божую особомъ духовнымъ маестности своее надават и оныхъ яко богомолцовъ своихъ достатками опатровати, за чымъ бы уставичне повинности своей досыт чынечы за господара короля его мести и преложныхъ старшихъ своихъ, также за фундаторов и добродеевъ своихъ Пна Бога просили, идучы теды за волею предковъ нашихъ, а видечы реч быти велце потребную, абы теж в лепшый пожитокъ и порадокъ набоженство на потомные часы прыйти могло и особы духовные охотнейшими ку набоженству найдоват се могли, прото, иж што славное памяти его милости кнез Соломерецкий отецъ пна малжонка моего мене Соломерецкое, а дед мене Яна Владыслава Соломерецкого, маршалка повету Пиньского, з побожности свое ку церкви Божой, през нас в месте нашемъ Высоцкомъ фундаваную, заложения Успения Пресвятое Богородицы на хвалу Божую надал священникомъ пры той церкви будущимъ, мевенитце отцу протопопе Высоцкому землѣ волокъ тры, другому священникови тоежъ церкви волокъ двѣ, отцу дяконови волокъ две, а понамарови пры той же церкви мешкаючому волоку одну, которые волоки межы кгрунтами местскими Высоцкими помененымъ особомъ вымероны и в посесыю ихъ поданы сут, з приселениями домовъ в месте Высоцкомъ, з огородами, садами, озерами, реками, речками, з ловы рыбными, езами, гатами, з деревомъ бортнымъ и не бортнымъ, з обрубными островами, з сеножатми поплавными и болотными, з

волнымъ молотемъ самому отцу протопопе и по немъ наступуючымъ вшелякого збожа в млынахъ нашихъ, без даня мерки и чеканья черги. Пры томъ село Вежыцы в повете Пиньскомъ лежачое, до замку нашего Высоцкого перед тымъ належачее, с поддаными в томъ селе будущими, з ихъ кгрунтами и повинностями, з службами и ихъ вшелякими подачками грошовыми и медовыми, до которого наданя мы звышъ поменены особы я Райна на Гоцу Соломерецкая, Кашталанова, Смоленская и я Ян Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского, прыхыляючысе до воли предковъ нашихъ, тое наданье его мести князя Ивана Соломерецкого на тую церковь Высоцкую умоцняемъ, въ которой церкви Высоцкой священники вышъ менены и сукцессорове ихъ набоженство одправоват, кгрунтомъ пры месте Высоцкомъ в волокахъ будущихъ и моргтами и прыселеньемъ дворнымъ, а пры томъ и села Вежин, в повете Пиньскомъ лежачого, с поддаными и ихъ вшелякими повинностями и подачками, з кгрунтами вшелякими, сухими и мокрыми, з сеножатми, попасами, з борами, лесеми, з деревомъ бортнымъ, зо бчолами и без пчол и чога з давныхъ часовъ они особы духовные пры той церкви мешкаючы вживали и што до тое церкви належит, теды того всего и теперешние священники Высоцкие и на потомъ будущие протопопы, священники, дякон и пономар, не в унии будущие, того всего без жалное от насъ самыхъ и потомковъ нашихъ перешкоды заживаютъ мают и волни будут и вже ничого на себе с тыхъ пожитковъ, подданныхъ и ихъ повинностей не зоставуючы ани выймуочы, себе самыхъ, потомковъ, близкихъ, крвныхъ, и повинныхъ нашихъ от тыхъ кгрунтовъ вышъ мененыхъ пры месте Высоцку будущихъ и села Вежин, в повете Пиньскомъ лежачого, отдаляемъ и зрекаемъ, а на тую церковь Высоцкую Успения Пресвятое Богородицы помененымъ священникомъ

пры той церкви тепер и на потом будущим, а меновите на сес час отцу Данилу Федоровичу протопопе, отцу Василию Пархомовичу священникови, отцу Евстахию Матфеевичу дияконови и пономаром их пры той церкви будущим тую фундацію потвержаемо и записуемо вечными часы, еднакъ понамар тое церкви Высоцкое, згодне обраный на том ураде будущый, под владзою отца протопопа быти мает, которые теперешние священники и их сукцессорове тое вышь мененое церкви под послушенством светейшого патриархи Константинопольского и преосвященнаго его млсти отца метрополиты Киевъского, не в унии будущого, под розсудкомъ и владзою его млсти, такъ теж набожность порадное, подлугъ уставъ церковныхъ през священниковъ тамошнихъ Высоцкихъ отпраованое, церковь, книги и аператы тамошней церкви Высоцкое и вшелякое надане зреестрованое, якобы в той церкви ниякое знищенье не найдовалосе, в дозоре и опатрности братства Пиньского удрывилеваного заложения Богоявления Гдняго, не в унии будущого, быти мает, для чога, абы за нас самых, продковъ и потомковъ нашихъ жывых и змерлыхъ молитвы в той церкви не уставали, але на потомные часы отпраованы были; если бы тежъ который священникъ албо сукцессор тое церкви Высоцкое под послушенством светейшого патриархи Константинопольского и старшихъ своихъ не в унии будущихъ, а во владзе и дозоре Братства Пиньского, яко се вышь поменило, быт не хотед, а до иныхъ пастыровъ яким колвекъ способомъ выдираючы поддавал, таковой кождый з нихъ. буд протопопа, священникъ або дияконъ любо и понамар, од тое церкви Высоцкое и доброднее належачыхъ през розсудокъ духовныхъ не в унии будущихъ отдален быти мает, якожъ мы сами звышъ помененые особы вже от даты сего листу нашего в тую церковь у добра до нее

належащие от нас потверженые вступовати, от тое церкви отбирати, пожытковъ з нихъ жадныхъ себе привлащати не маем и мочи не будемъ вечными часы, под заплаченьем заруки тымъ священникомъ, гдебыхомъ сес записъ нашъ, або фундацію продка нашего нарушит хотели, тисечу копъ грошей литовскихъ и нагороженьемъ шкодъ словне менованыхъ; а если бы хто с потомковъ, близкихъ кровныхъ и повинныхъ нашихъ в тую церковь, або добра от нас потверженые яким колвекъ способомъ вступовал, трудныхъ и перешкоду чынил, з влады и держания ихъ отыймоват хотел и оныхъ до права позывал, тогды кождый таковой за тымъ же позвомъ у вшелякого суду и права вышь мененую заруку священникомъ пры церкви вышь мененой будущимъ заплатити и всѣ шкody и наклады безъ жадного доводу словъне менованые, не сходечы з ураду, нагородитъ повиненъ будет, а по заплаченью от нас и потомковъ нашихъ тое заруки и нагороженью шкодъ предъ се сесъ нашъ добровольный листъ записъ у кожъдого суду и права во всѣхъ паракрафахъ пры зуполной мощи держанъ и хованъ быти маетъ вечными часы. А на певностъ того всего якосе вышь поменило я Раина на Гощу Соломерецкая, каштеляновая Смоленская и я Янъ Владыслав Соломерецкий, маршалокъ повету Пиньского даемо сесъ нашъ листъ добровольный за печатми и с подписами рукъ нашихъ власныхъ, до которого сего нашего листу просили есмо о прыложенье печатей и о подписы рукъ ихъ млстей пановъ приятелъ нашихъ, то ест его млсти пна Людвика Здитовецкого, его млсти пна Флорыана Шостаковского и пна Юря Кгута Загорского, землян гедарскихъ повету Пиньского, которые ихъ милостъ за устною и очевистою прозбою нашою печати прыложыт и руки свое подписатъ рачыли. Писанъ у Пиньску, року тысеча шестсотъ трыдцатъ девятого, мца октября шостого дня. У того листу запису пры печатехъ подписы рукъ тыми

слова: Regina Hoscka Sołomerecka, Kasz-
telanowa Smolenska, ręką swą Jan Sołomerecki. Proszony pieczętarz ustnie od
Ich msci osob w liscie mianowanych Zdzi-
towiecki Ludwik, Florian Szostakowski pie-
czętarz proszony, Jerzy Gutt Zagorski,
ustnie proszony pieczętarz. A сусцепъта
ураду земского Пинского на том листе
написаная тыми слова. Року тисеча
шестесть тридцат девятого, мца октебра
трынадцатого дня. На роках Михаловъ-
ских велможная ее млет пни Смоленъ-
ская и его милост пан маршалокъ Пинъ-
ский тот лист очевисто созналл. Piotr
Naruszewicz sędzia ziemski Pinski. Jan
Kirdey Hryczyna podsędek Pinski. Pro-
tasowicz писар. Который тот лист доб-
ровольный вечыстый запис и сусцепъта
на нем владу земского Пинского напи-
саная за поданемъ и прозобю особы
звыш менованое до книг кгородских по-
вету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго кгородскаго суда за
1664 г. № 13016 стр. 11—15.

№ 213—1639 г. Октября 13 дня.

**Вводъ причта Успенской церкви въ м.
Высоцкъ, Пинскаго уѣзда, во владѣ-
ніе всѣми угодыями по древнимъ фунду-
шамъ отъ князей Соломерецкихъ и селомъ
Вѣжичи.**

Akt intromissyj do gruntow cerkwi
Wysockiey y wsi Weżyc za zapisem kon-
firmacyjnym funduszu.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt dzie-
wiątego, мсеа Apryla czternaastego dnia.

Na urządzie I. k. msci przed aktami
grodzkiemi powiatu Pinskiego y mną Ie-
rzym Grzegorzem Stanisławem Nozdryną
Płotnickim, regentem ziemskim y grodz-
kim tegoż powiatu przysięgłym, compa-
rens personaliter I. X. Piotr Oleszkiewicz,
pisarz dworu I. W. I. X. biskupa Pin-

skiego y Turowskiego, ten ekstrakt ziem-
ski Pinski intromissyj w rzeczy w niey
wyrażoney do cerkwi Wysockiey służący
y należący, ruthenico jdiomate pisany, dla
starosci y zbutwiałości onego, oraz z przy-
czyny nieznaydowania się in archivo te-
goż ziemstwa xiąg dawnych pod rokiem w
nin opisanym, ad acta per oblatam po-
dał, prosząc mnie regeťa, aby był do xiąg
grodzkich Pinskiх spraw wieczystych
przyjęty y wpisany, jakoż ja regeť takowy
ekstrakt intromissyj przyiowszy w xięgi de
verbo ad verbum wpisać pozwoliłem, któ-
rego thenor sequitur talis:

Wypis z knyh sudowych zemskich po-
wetu Pinskoho.

Leta od narożenia Syna Bożoho ty-
secza szescsot trydcat dewiatoho, misiaca
oktebra czoternadcatoho dnia. Na rokach
sudowych ziemskich o swetom Mychale
rymskom swiate prypanych y w Pinsku
sudowne odprawowanych, przed namy Pe-
trom Naruszewiczom sudieju, Janom Kir-
deiem Hryczynoiu podsudkom, a Włady-
sławom Protaszowyczom pysarom, wrad-
nykamy sudowymy ziemskimy powietu
Pinskoho, stawszy oczewysto Andrey Sacz-
kowski ienerał powetu Pinskoho y pry
nem storona szlachta imeny w kwyte po-
menenyie, kwyt swoy intromissyjny z pe-
czatny swoimy przyłożonymy y z podpy-
som ruku ienerala ku zapysaniu do knyh
zemskich powetu Pinskoho przyznał w ty-
ie słowa:

Ja Andrey Saczkowski ienerał ie-
ho korolewskoie myłosty powetu Pin-
skoho, a my storona Szlachta ja Jan y ia
Ławryn Iwan Dykowyekyie, ziemiane hos-
podarskyie powetu Pinskoho pry nem bu-
duczaja, ziemiane powetu Pinskoho, sozna-
waiem sym naszym intromissyjnym kwyt-
tom, iż roku tepereszneho tysecza szescsot
trydcat dewiatoho, misiaca oktobra trynad-
catoho dnia, za przydaniem od ich myłosty
panow sudowych zemskich powetu Pin-
skoho, tut w meste Pinskom byłem w
sprawie welmožnoie ieie myłosty pany Rai-
ny z Hoszcza Hostskoie Mykołaiewoie

Lwowoie knehyny Solemerekoeie, kasztelanowoie Smolenskoie y syna ieiemyłosty, a ieho myłosty pana Jana Władysława Sołomereckoho, marszałka powetu Pinskoho, kotoryie ich myłost osoby wysz menenyie wedłuh lystu dobrowolnoho funduszu y zapysu swoieho weczystoho, wodłuh nadanja starożytnych prodkow swoich w meste swoim Wysocku w powete Pinskom leżaczom, ne odyimuiuczy z ruk sweszczennykow cerkwy w tom meste buduczoie założenia Uspenyia Preswetoy Bohorodycy, tak gruntow zdawna na tuiu cerkow nadanych, to iest u sweszczennyka Danyela Fedorowycza protopopy Wysockoho tamoszneho y sweszczennyka Wasylia Charłamtyiewycza y dyakona Eustafyia Matfeiewycza y panamara pry toy cerkwy buduczoho, tuiu fundacyiu od prodkow ich myłosty na tuiu cerkow Wysockuiu nadaniu, lystom swoim utwerdyły y zmocnyły, do ktoroie cerkwy pryselenia w tom meste ohorody, sady, nawozy, grunty oromyie y ne oromyie, senozaty poplawnyie y bołotnyie, derewa bortnyie y wszelakych pożytkow z derżania ich ne beruczy, pry dawnom derżaniu ich zachowawszy, wedłuh lystu zapysu swoieho to vse otcu protopope, sweszczennyku y dyakoniu Wysockomu prez mene ienerała y storonu szlachtu podały y postupyły, a pry tom seło Weżycy w powete Pinskom leżaczoie, pered tym do zamku Wysockoho przysłuchauczoie, z poddanymy, ich żonamy, detny y maietnościami, służbamy, podatkamy hroszowymy y medowymy y z ich gruntamy y zo wsimy pożytkamy do toho seła należaczymy weczne zrekszyse y nyiakocho sobe y potomkom swoim do tych gruntow y seła Weżycy prystupu y władzy ne zostawuiuczy, wodłuh lystu dobrowolnoho weczystoho zapysu funduszu prodku swoieho prez mene ienerała y szlachtu podały, o czom szyrey w tom zapyse ich myłosty iest opysano. Jakoż ia ienerał z toiu storonoju szlachtoiu w to vse, iakose wyszey pomenyło, za dobrowolnym pozwoleniem

od ich myłosty osob wysz menowanych tak w tyie hruntly jako y seło Weżycy, w poddanyie y wsi pożytki do toie cerkwy prychodiaczyie, wodłuh lystu ich myłosty sweszczennykom cerkwy Wysockoie danoho, pomenenym sweszczennykom teperesznyim y successorom ich do derżania y weczystoho używania podał, czoho nam ienerału y storone szlachte nyichto ne boronył. I na to daitemo ses nasz uwiaczzy intromissyiny kwyt ku zapysaniu do knyh zemskich Pinskich, pod peczatmy naszymy y z podpysom ruki mene ienerała. Pysan roku, misiaca y dnia wysz pysanoho. Andrey Saczkowski ienerał rukoiu. Y toie soznanie ienerałowu y storony szlachty y kwyt ich intromissyiny do knyh zemskich powetu Pinskoho iest zapysano, z kotorych y ses wypys pod naszymy peczatny y z podpisom ruki mene pysara sweszczennykom Wysockim iest wydan. Pysan u Pinsku. U tego ekstraktu ziemskiego powiatu Pinskiego intromissyii, przy pieczęciach dwóch ziemskich sedziowskiej y podsędkowskiej na kustodyi wycisnionych, podpis ręki w. pisarza ruskim piśmie iako też na ostatniej stronicy pod wyż wyrażonemi pieczęciami korrekta I. P. regenta his exprimuntur verbis (L.S.) (L. S.) Władysław Protassowycz pysar. Korygował Stojanowycz. Ktory to takowy ekstrakt ziemski Pinski intromissyii za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę per oblatam do akt iest do xiąg grodzkich powiatu Pinskiego spraw wieczystych przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Пянского городского суда за 1779 годъ, № 13084. л. 139—140.

№ 214—1841 г. Апрель 8 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ г. Дрогичинѣ отъ Лаврентія Николаевича Ярмаховича въ пользу Дрогичинскаго православнаго Преображенскаго монастыря.

Judicium bannitum advocatiale celebratum in Drohicin feria sexta post fe-

stum sancti Francisci confessoris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo primo, in praesentia generosi Lamberti Groth advocati nec non famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Andree Olesnicki, Thomae Szasikowicz, Jacobi Zaborowski, Simonis Gorzychowski, Andree Plewka, Andree Szersen scabiorum Drohicensium.

Monasterii Drohicensis donatio.

Comprensens coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus honestus Laurentius Jarmachowicz, filius olim honesti Nicolai Jarmachowicz, civis Drohicensis Zabuscensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse totam et intergam sortem suam haereditariam paternam in horto dicto Busławczynski, se erga alios fratres suos et sorores spectantem, videlicet quinque sulcis per tria stadia tendentem in latum et longum, prout se in suis metis et limitibus protenditur, ecclesiae monasterii Transfigurationis Domini eiusque confraternitati ibidem fundatae, inter metas Joannis Jermuchowicz fratris sui ex una et eiusdem monasterii ex altera parte sitam, cum sepibus eidem horti adiacentibus, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donat et voce irrevocabili perpetuo inscripsit. Ex nunc eidem ecclesiae seu monasterio ac eius confraternitati intromissionem realem cum pacifica possessione in eundem hortum acceptandam admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eosdem donatorios in praemissis bonis, per se donatis, ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solusque non iniuriari sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et edicendis et perempta coram officio advocatili seu consulari civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus,

appellationibus, evasionibus, arrestis, praescriptionibus fatalis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zelazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni praefatos donatorios in praemissa bona eisdem per suprascriptum recognoscentem modo perpetuae donationis inscripta, in fundis civilibus Drohicensibus Zabuscensibus sita, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10531. л. 441, 440—450.

№ 215—1641 г. Апрель 15 дня.

Жалоба діакона Дрогичинской Преображенской церкви о Кипріана на дворянина Іоанна Колачковскаго о насиліи и грабежѣ во время объѣзда прихода съ крестомъ.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini 1641.

Diaconis religionis graecae protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens religiosus Cyprianus actu diaconus rytus et religionis orthodoxae graecae, coram eodem officio et actis solenniter et lugubriter quaestus et protestatus est in et contra generosum Joannem Kołaczkowski, factorem Bartkoviensem, tum nobilem Joannem Krynsky servitorem eiusdem generosi Kołaczkowski ideo, quia ipsi et praesertim generosus Kołaczkowski, non contentus eo, quod antea eidem protestanti et servitoribus ecclesiae ruthenicae Drohicensis tituli Transfigurationis

Christi Domini equum coloris sarro-
waty valoris centum florenorum polonica-
lium cum curru et colopendiis aliisque
multis rebus in eodem curru existentibus
recepit, nunc iterum feria sexta post do-
minicam Conductus Paschae proxime
praeterita, dum idem protestans in villis
Rudniky, Wasilewo et aliis parochiae suae
propriae apud subditos earundem villarum
pauperisavit et elemozinabat, effigiumque
crucis Christi ad osculum hominum ru-
thenorum iuxta consuetudinem et veterum
usum portabat, idem Krynsky jussu. sci-
tu ac mandato memorati generosi Kolacz-
kowsky, domini sui, in eundem protestan-
tem, hominem pacificum, iam ad mansio-
nem suam cum elemozina ex petitione re-
vertentem, in via libera, in villa Korczewo
impetuose irruit, protestantem verbis tur-
pibus, obscenis, statum ipsius spiritualem
laedentibus affecit; postmodum currum
cum elementis certis vitae, pisorum unum
cum medio coretum, tritici sancos tres,
silliginis hyemalis coretos tres, farinae co-
retos duos cum medio, hordei coretos
duos, avenae coretos tres, ciceris co-
retum unum, siemienia konopnego szanek,
jagel garcy trzy, ovorum sexagenas sex,
peliceum ugrinum peccuniae paratae flo-
renum unum violenter recepit et nobilem
Joannem Gotowicky famulum et zacristia-
num eiusdem ecclesiae ruthenicae Zabus-
censis convulneravit et multa absurda per-
petravit. Ad extremum, Crucem, in qua
inago passionis Christi depicta erat, a
protestante extorsam in terram provectam
pedibus conculcavit et confregit in nihi-
lumque redigit, de quo contra ipsos ite-
rum protestatur. In cuius protestationis
verificationem idem protestans common-
stravit officio praesenti effigiem crucis
cum imagine passionis Christi in eadem
depicta per suprascriptum Krynsky con-
fractum, quam officium praesens vidit et
suscepit. Et hic idem suprascriptus nobi-
lis Joannes Gotowicky eidem officio prae-
senti capitaneali castrensi Drohicensi mon-
stravit vulnera, quae officium praesens

vidit et suscepit, videlicet in fronte et fa-
cie partis dextrae quinque devulsa cute,
pro quorum illatione Nobilem Joannem
Krynsky inculpavit.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за
1638—1648 г. № 9571, л. 314—15.

№ 216—1641 г. Юля 16 дня.

Объявление вознаго объ осмотрѣ луга, сно-
шеннаго рабочими Дрогичинскаго Преобра-
женскаго монастыря.

Actum in Drohicin coram officio ad-
vocatiali civili Drohicensi feria tertia post
festum sanctae Margarethae virginis pro-
xima anno Domini 1641.

Ex parte Monasterii relatio.

Coram officio praesenti advocatiali
Drohicensi personaliter comparentes fa-
mati Andreas Plewka et Jacobus Zabo-
rowski, scabini iurati, palam recognove-
runt, quia ipsi die actus hodierni conde-
scendendo ad fundum seu prata ex oppo-
sito mansi Monasterialis Drohicensis Za-
buscensis iacentem, ibidem ex obductione
venerabilis famati Demian Wotosowicz vi-
derunt et conspexerunt in fundo seu pra-
to civili eiusdem proprio fenem ad cur-
rus quinque confalcastratum per servito-
res venerabilis Pachonii Packowski ihu-
meni monasterii Drohicensis receptum et
in horem monasterialem inductum et
receptum esse, de quo eandem suam re-
lationem de praemissis fecerunt.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за
1636—1644 г. № 10534 л. 436—7.

№ 217—1641 г. Ноября 7 дня.

Довѣренность игумена Дрогичинскаго Преображенскаго монастыря о. Пахомія Пацковскаго на веденіе всѣхъ гражданскихъ дѣлъ, выданная Стефану Пудковскому и Лукѣ Воленскому.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Monasterialis plenipotentia.

Comparens personaliter coram officio praesenti advocatiali Drohicensi honorabilis Pachomius Packowski Ihumen et praebiter monasterii Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse in suos veros et legitimos plenipotentes nobiles et famatos Stephanum Pudkowski et Lucam Wolienski ad omnes et singulas causas suas seu monasteriales in omni iudicio et officio advocatiali et consulari civili Drohicensi, tam ex actoratu et reatu suis habitas et habendas elegit et constituit, dans et cecedens eisdem plenipotentibus suis omnimodam potestatem easdam causas defendendi, promovendi, decreta quaevis suscipiendi, quicquid vero per praefatos plenipotentes suos gestum fuerit, pro rato et grato suscepat, hac sua recognitione ad id accedente.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго маистрата за 1636—1644 г. № 10534 л. 469, 470.

№ 218—1641 г. Ноября 7 дня.

Дарственная запись на участокъ земли въ пользу Дрогичинской Николаевской церкви отъ жителей г. Дрогичина Илковичей и Федоровича.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali celebrato in Drohicin feria sexta ante festum sancti Martini Pontificis proxima anno Domini 1641.

Ecclesiae S. Nicolai donatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatilibus civilibus Drohicensibus famati Andreas Ilkowicz et frater eius germanus Troc, cives Drohicenses Zabuscenses et Timosz Fiedorowicz seu Pinda, sani mentibus et corporibus existentes, palam publiceque recognoverunt, quia ipsi, ducti amore cultus Divini erga ecclesiam Sancti Nicolai in Drohicin sitam et fundatam, eidem ecclesiae et confraternitati ipsius totas et integras sortes suas mobiles et immobiles in area et domo dicta Woronikowskie, in platea Rutenica civitatis Drohicensis sitas et existentes, se videlicet Trocikowie post olim honestam Anastasiam Trocikowna sororem germanam steriliter decessam, praefatus vero Pinda post olim Laurentium Woronik et eandem Trocikowna jure naturalis successione spectantes et concernentes, nihil ibidem pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, perpetue et iu aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit. Ex nunc praefatae ecclesiae eiusque prebiteris ad praesens et in posterum existentibus intromissionem realem cum parata possessione acceptandam in eadem bona admittendo inscribendoque se praefatam ecclesiam in praefatis bonis tueri, defendere sub damnis juris Magydeburgensis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et peremptoria coram officio aut iudicio consulari seu advocatiali civili Drohicensi

responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus, arestis praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die hodierna condescendendo ad aream et domum Woronikowskie, ibidem praefatam ecclesiam et praebiterum eius ac fraternitatem in praemissa bona modo suprascripto perpetuae donationis inscripta, vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 469, 473.

№ 219—1642 г. Февраля 11 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Анны Скіяновой своей дочери Аполлоніи, бывшей възамужествѣ за священникомъ Дрогичинской церкви о. Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohicin coram officio Advocatiali civili Drohicensi feria tertia ante festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini 1642, in praesentia famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, Laurentii Dubinski consulis, Andreae Plewka, Jacobi Zaborowski scabinorum Drohicensium.

Praebiterisae Drohicensi donatio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus Advocatialibus Civilibus Drohicensibus honesta Anna, relicta consors olim Joannis Skiian, oppidani Drohicensis, cum consensu famati Laurentii Dubinski consulis hic idem stantis et ad infrascripta libere consentientis, sa-

na mente et corpore existens, publice recognovit, quia ipsa honestae Apoloniae Skiianowna, filiae suae, uxori vero honorabilis Stephani Kuczynski, praebiteri sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus omnia et singula bona sua mobilia et immobilia in areis, hortis, aedificiis paternis et maternis et acquisitis (excepto tantum pro se campo), cum omnibus attinentiis et pertinentiis, nihil pro se et suis successoribus reservando seu excipiendo, in fundis civilibus Drohicensibus sita, perpetue et in aevum dedit, donavit et irrevocabiliter inscripsit, ex nunc illi intromissionem cum parata possessione acceptanda admittendo inscribendoque se eandem donatricem ab omnibus personis propinquis et remotis tueri, defendere solaque non iniuriari sub damnis iuris Magydeburgensis simpliciter absque corporali iuramento taxandis et peremptoria coram officio advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis diffugiis, dilationibus, appellationibusque praemissa evadendo.

Et hic idem coram officio praesenti personaliter comparentes famati Andreas Plewka et Jacobus Zaborowski scabini iurati, una cum praecone advocatiali provido Laurentio Zeliazowski, palam recognoverunt, quia ipsi die actus hodierni in praemissa bona per recognoscentem praefatae filiae suae donata et perpetuo inscripta vigore eiusdem inscriptionis intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine impugnante et contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 495.

№ 220—1642 г. Сентября 7 дня.

Два документа къ исторіи Сѣрочинской церкви А) объявленіе вознаго о вручени повѣстки по дѣлу священника Сѣрочинской церкви съ супругами Менжинскими и В) фундушь сей церкви.

А)

Actum in castro regio Drohicensi sabato in vigilia festi Nativitatis B. M. V. anno D. 1642.

Poponis de Syroczyn relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter comparens ministerialis generalis regni providus Lucas Mrozyk authenticus et iuratus publice recognovit, quia ipse copiam citationis literalis sub integro titulo sacrae regiae maiestatis scriptae, sigillo terrestri Lublinensi obsignatam pro iudiciis Tribunalicij regni Lublinensibus servientem et terminum a positione praesentis citationis in duabus septimanis praefixum habentem ex parte et ad instantiam reverendi Stephani, poponis ecclesiae ruthenicae de Syroczyn actoris contra nobilem Samuelem Menzensky et Helisabetham Zaleska coniuges maritatos quidem cum mariti ipsius tutoris coniugalibus assistentia citatos, pro poenis in constitutionibus regnis descriptis per ipsos succubitis ratione per ipsos in contrarium earundem constitutionum actori de civitate Janoviensi per villam Menzenyno domum suam Seroczyn proficiscenti equi coloris *myszatey* in vim cuiusdam inusitati thelonei receptionis et exinde poenae succubitionis citatione ipsa de praemissis latiore—feria quinta post festum Sancti Bartolomei Apostoli proxime praeterita in bonis Menzenyno domo citatorum posuit et de positione ipsismet citatis, ut est iuris, publicavit. De quo suam fidelem relationem fecit.

В)

Oblata foundationis ecclesiae Ruthenicae Sierocinensis.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Drohicensia personaliter veniens honorabilis Stephanus Wierzbowicz, prezbiter ecclesiae ritus graeci Sierocinensis reproduxit eidem officio praesenti literas foundationis eidem ecclesiae servientes, manu propria magnifici Nicolai Kiszka, capitanei Drohicensis subscriptas et sigillo obsignatas, petens easdem per officium praesens suscipi et in acta ingrossari permitti, quod ab officio obtinuit, cuius foundationis et verba et tenor eiusmodi sequitur.

Mikołaj Kiszka na Ciechanowcu, starosta Drogiczky. Wszystkiem poddanym moiem we wsi Seroczynie mieszkaiacem wiary ruskiej wiadomo czynie y rozkazuie tym moiem przywyleiem, iżem dał popowi Ruskiemu we wszy Seroczynie przy cerkwy Nalezienia Krzyża Świętego mieszkaiacemu, na imie Jaczkowi Wierzbowicowi y iego potomkom albo successorom, ktorzy po nim przy tey cerkwy mieszkac będą, we wszy Seroczynie dziesięczyne, która zdawna była dawana przed tem do cerkwie Łozowskiej, tho iest z koźdey włoki po kopie zboża oziminy, a to z tey przyczyny, iżescie nie dawali terazniejszych czasow, any do cerkwie Łozowskiej, any do tey moiey cerkwie Nalezienia Krzyża S., która iest przez tego pomienionego Jaczka Wierzbowicza za pozwoleniem y przywyleiem moiem zbudowana, w ktorey wy sacramentow świętych według wiary waszey używycie y Słowa Bożego słuchaycie, gdyż lepiej cerkiew swoje błyską podpomagać, anizeli dalsze, a do tego inszych panow y wam będzie bliżej w cerkwy swey bywac y wiary swoiey potwierdzenie miecz Panu Bogu służyć. Ktore wszystkie rzeczy y rozkazanie moie abyscie koniecz-

nie wypełniły y iemu tho co się na tem przywileiu zawiera wiecznemi czasy oddawali pod wyną moią na każdego wkładając, gdzie by sie ważyli inaczey czynić, a tego nie wypełniacz dziesiącią grzywien polskich pieniędzy. A dla lepszego swiadeczstwa tedy do tego przywileiu pieczęć swą przyczysnąc rozkazałem y ręką swą własną podpisał. Datt die ultima May w Ciechanowcu, anno Salutis humanae millesimo quingentesimo nonagesimo sexto. Mikołay Kiszka starosta Drohiczyki ręką swą.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1641—1643 г. № 9574, л. 573—4 А)

№ 221—1642 г. Ноября 7 дня.

Отсрочка въ уплатѣ пени священникомъ Николаевской церкви гор. Дрогичина.

Judicium bannitum advocatiale civile Drohicense celebratum in Drohicyn feria sexta ante festum Sancti Martini Pontificis proxima, anno Domini 1642.

Praebitero Drohicensi dilatio.

In causa per nobilem Stephanum Pudkowski, in civitate Drohicensi possessionem certam habentem actorem, honorabili Stephano Kuczynski praebitero Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invice coniugibus maritatis, cum mariti ipsius assistentia, secundo post obtentam poenan contumaciae vigore iuris retractus seu propinquitatis citatis ad tollendam et recipiendam summam pecuniariam, si quam ipsi iuste liquidata summa juramento praetenderint habere in medio manso cum actore indiviso per famatum Alexandrum Pudkowski, consulem Drohicensem fratrem actoris, alienato inscriptam in fundis civilibus Drohicensibus sito, alias propositione et citatione actoris de praemissis latiore instituta, iudicium

praesens bannitum advocatiale civile Drohicense ex controversia partium actoreae per se personaliter, citatae vero praebitero per se personaliter comparentium, ad affectationem partis citatae eidem dilationem ad producendam evasionem ea in causa obtentam hinc per quindennam dedit et concessit partibus terminum utrisque citatae videlicet ad satisfaciendum dilationi suae, actoreae vero ad ulterius coram se iuridice procedendum conservando peremptorium, salva tamen contradictione actori contra eandem evasionem obtentam reservata.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. л. 527, 530—31.

№ 222—1643 г. февраля 16 дня.

Дарственная запись на усадьбу въ г. Дрогичинѣ отъ Стефана Жерчинскаго и его жены въ пользу священника Николаевской Дрогичинской церкви о. Стефана Нучинскаго.

Actum in Drohicin coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post festum sancti Valentini martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Praebiteri ritus graeci S. Nicolai donatio.

Coram officio et actis praesentibus advocatialis civilibus Drohicensibus comparentes personaliter famati Stephanus Zerynski et Lucia Boratynska coniuges cives Drohicenses, ipsa quidem Lucia cum consensu et assistentia eiusdem mariti sui, sani mente et corpore existentes, publice recognoverunt, quia honestae Apoloniae Skiianowna, consorti honorabilis Stephani Kuczynski, praebiteri Sancti Nicolai ritus graeci et ipsius successoribus bona sua videlicet braseatorium cum area in eadem constructum dicta Jaro-

szowskie ac fundo et arboribus fructiferis in praefato braseatorio pertinentibus, circa viam de civitate ad molendinum tendentem ex una et successorum olim Alberti Kostkowicz ac monialium conventus Drohicensis sub nomine Plebanali hic in fundis civilibus Drohicensibus sitis, a famatis Laurentio Dubinski et Anna Jakusiowna coniugibus modo donatorio acquistis, tum et cum sepibus salicibus circum circa eundem braseatorium existentibus omnibusque attinentiis et pertinentiis, nil pro se suisque successoribus reservando, perpetue et in aevum dedit, donavit, inscripsit et irrevocabiliter resignat pura, mera sincera et irrevocabili donatione, intromissionem ipsi ex nunc in eadem bona seu braseatorium per officium competens admittendo inscribendoque se cum suis successoribus eandem donatariam et eius posteros ratione praemissorum ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus per et ultra praescriptiones juris Maydeburgensis tueri, defendere, intercedere solique non iniuriari sub damnis simpliciter absque corporali juramento taxandis et edicendis et perempta coram officio consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione nullis diffugiis, dilationibus, appellationibus motionibus et eorum prosequutionibus evasionibusque praemissorum evadendo.

Et hic idem personaliter comparentes famati viri Simon Gorzychowski et Jacobus Zaborowski, scabini iurati officii praesentis una cum praecone civili honesto Stanislaw Zaleski publice recognoverunt se die actus hodierni ad bona suprascripta braseatoriumque condescendisse ibidemque suprascriptam Skiiianowna in eadem bona ipsi per memoratos recognoscentes modo praemisso resignata, vigore eiusdem resignationis intromississe, possessionem pacificam contulisse, nemine contradicente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1636—1644 г. № 10534, л. 537, 539—40.

№ 228—1643 г. Марта 23 дня.

Замѣнная запись на земельные участки между Даниломъ Баумомъ и священникомъ Стефаномъ Кучинскимъ.

Actum in Drohiciu coram officio advocatiali civili Drohicensi feria secunda post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio.

Daniel et poponis commutatio.

Comparentes personaliter coram officio et actis praesentibus advocatialibus civilibus Drohicensibus famatus Daniel Baum et Barbara Mezenska coniuges ex una, et honorabilis Stephanus Kuczynski et Appollonia Skiiianowna coniuges ex altera partibus, maritalae cum assistentia maritorum, sani mentibus et corporibus existentes, palam libereque recognoverunt, quia ipsi sibi mutuo bona certa, videlicet Baum et consors ipsius honorabili Kuczynski et consorti ipsius hortum suum proprium sub monte plebanalium, modo donatorio acquisitum, prout in se habetur et extenditur, cum omnibus utilitatibus dat, donat, commutavit perpetuo. Similiter quoque et honorabilis Kuczynski cum consorte sua suprascripto Baum et consorti ipsius bona pro bonis, videlicet hortum Serowczynski inter metas eiusdem Baum ex una et Pietrasowskie ex altera partibus longum a aedificiis Baum ad fluvium Bug, hic in fundis civilibus Drohicensibus situm cum omnibus utilitatibus, fructibus itidem dat, donat, commutavit perpetuis temporibus, ex nunc sibi ab utrinque in eisdem bonis commutatis intromissionem realem officiose acceptandam libere admittendo inscribendoque se cum suis successoribus ab omniibus personis tueri, evincere et intercedere, idque per omnes praescriptiones juris Magideburgensis, sub damnis simpliciter taxandis et edicendis et peremptoria coram officio

consulari sive advocatiali civili Drohicensi responsione, nullis dilationibus, motionibus et earum prosecutionibus praemissis evadendo.

Изъ актовъ книги Дрогичискаго магистрата за 1686—1644 г. № 10534. л. 544, 545—6.

№ 224—1648 г. Мая 25 дня.

Фундушь Лѣсковичской церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пана Ивана Зябки на церковь Лесковицкую.

Лета от нароженя сына Божего тисеча шестсот сорокъ третего, мца июня шостого дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовне отправованыхъ, передъ нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судьей, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окродинскимъ писаремъ, врадниками судовыми земскими повету Пинскаго, постановившысе очевидно у суду землянинъ гдрский повету Пинскаго панъ Иванъ Зябка, положившы листъ добровольный вечыстый фундаційный записъ отцу Никонору Токаревскому священникови Лесковицкому, на речъ в томъ листе фундушу описаную, данный и належачый, которого во всемъ ствердившы устнымъ сознанемъ своимъ, просилъ, абы прынятъ и до книгъ земскихъ повету Пинскаго уписанъ былъ. Мы врадъ тотъ листъ прынявшы и читаного выслухавшы до книгъ уписатъ есмо велели и вписуючы слово одъ слова такъ се в себѣ маемъ.

Я Иванъ Гаврыловичъ Зябка, земенинъ гдрский повету Пинскаго, чыню ведомо и визнаваю самъ на себѣ тымъ листомъ добровольнымъ вечыстымъ записомъ, кому бы того ведати належало, теперъ и на потомные часы, ижъ што еще в року тисеча шестсотъ двадцатъ шостомъ в маетности моеи Лесковичахъ, в повете Пингскомъ,

церковь заложена Пречыстое светое также Или светого и Михайла архангела светого коштомъ моимъ побудовавшы, на выховане свещеника кгрунту оромого полволоки, а сеножати особно моркговъ два надалемъ, которого фундушу на церковь мою менованую Лесковицкую кгрунту от мене наданого до сего часу не моглемъ до того прийти писмомъ варовати, теды упатруючи я, абы отмена якая, яко звыкло бывати, по животе моемъ не была, тымъ записомъ моимъ варую и вечне записую тую давню през мене отданую на церковь Лесковицкую полволоки кгрунту и сеножати записую и меновите тые кгрунты в семъ записе моемъ выражаю, то естъ напродъ на Подляховичю третинниковъ на чотыры, объ между зъ Зубькомъ, съ Кизиковцами и Счелковцами, подданными ея милости пни Новгородское, другое поле у Яселевичъ от стени до гостинца Пинскаго, объ между кгрунтовъ пна Моисея Колба, коморника Пинскаго, третинниковъ на полтора, третее поле у Соснова Груда Стековъщына, третинниковъ на два, отъ стезки Щокоцкое до выгона, о поле Щурково и объ между Якимчыка опираетсе, четвертое поле за Ляховымъ бродомъ третинниковъ на два, а на моркгъ тамже сеножати, объ между зъ Рабкомъ и съ Петрукомъ подданными ея милости пни Новгородское, пятое поле тамже в другомъ мѣсту в Ставищахъ, недалеко Ляхова Брода, зъ сеножати третинниковъ на два, объ между съ Петрукомъ и Ждановичомъ подданными ея милости пни Новгородское и пна Белого, полпнура поля на врыщцу на Наддаткахъ, третинниковъ на три, концами однимъ по дорогу Дружыловскую, а другимъ от поля Якубовичъ, а боками отъ Обража, которыхъ кгрунтовъ свещеникъ тое церкви Лесковицкое вечне держати и ужывати покойне маемъ также и торговое празниковъ вышъ менованыхъ свещеникъ тамошный Лесковицкий вечне жывати на вино и ладанъ то оборочати повинецъ, а я вже Иванъ Зябка, малжон-

ка моя, ани сынове мое и ниho ин-
 шый от даты того листу моего з держе-
 ня и ужывани тое полволоки кгрунту и
 сеножатяхъ в браню торгового от цер-
 кви Лесковицкое отыймовати и пере-
 шкоды чынити не маю и не маот и веч-
 не николи не порушине тое надаве мое
 пры церкви Лесковицкой зоставати ма-
 ет. А если бы хто колвек тот кгрунт от
 мене на церков Божую записанный оде-
 мовати важыл и перешкоду якую кол-
 век в ужывангю кгрунтов и сеножатей
 и браню торгового чынил, теды волно
 будет держачоуму тое церкви свещенику
 правне доходит, также и я Зябка каждо-
 го в тую данину мою вступающего, хто-
 бы то от церкви Божое Лесковицкое
 одыймовал, на суд Божый страшливый
 позываю. И на то я Зябка далемъ сес-
 мой листъ запис вечыстый фундушъ свеще-
 никови Лесковицкому теперешнему
 отцу Токаревскому и каждому по нем
 наступающему свещенику, под печатю и
 и с подписом руки моее, также под пе-
 чатми и с подписами рук их млети па-
 нов прыятелей моих, земян гдрскихъ по-
 вету Пинского, от мене очевисто пропо-
 ных на подписахъ нижей менованых.
 Писан в Лесковичах, року тысяча шест-
 сот чотырдесят третего, мца мая двад-
 цат пятого дня. У того листу пры печат-
 яхъ подпис рук тыми словы. Иван Зяб-
 ка рукою власною. Jako proszony pieczę-
 tarz od pana Iwana Ziabki Alexander
 Orda ręką swą. Jako pieczętarz proszony
 od iegomości pana Ziabki Moysiey Kołb
 komornik Pinski ręką. Proszony pieczętarz
 Jan Tur Zubacki ręką własną. Который
 тот листъ фундаыйный запис за проз-
 бою пна Ивана Зябки до книг земскихъ
 повету Пинского ест уписан.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за
 1643—1644 г. № 13206, л. 88 обр. 89.

№ 225—1643 г. Юля 18 дня.

Жалоба священника Михайловской церкви
 села Городка о. Исанна Готовицнаго на
 братьевъ Буяльскихъ объ оскорбленіи и
 побояхъ нанесенныхъ ему и его слугъ.

Actum in castro regio Drohicicensi fe-
 ria secunda ipso festo S. Margeretae Vir-
 ginis anno Domini 1643.

Honorabilis praezbiteri Grodecensis ri-
 tus graeci protestatio.

Ad officium et acta praesentia castren-
 sia Drohicensia personaliter veniens ho-
 norabilis Joannes Gothowicki, praezbiter
 ecclesiae sancti Michaelis ritus graeci vil-
 lae Grodecensis, cum dolore nimio quae-
 stus et protestatus est gravique cum quae-
 rella deposuit contra nobiles Stanislaum
 et Janusium Buialskie, fratres germanos,
 filios olim Vincentii Buialski in eo, quia
 ipsi in contemptum status ipsius, non ob-
 servata pace publica, in vilipendium le-
 gum, eundem protestantem et famulum
 ipsius, nil mali a quopiam eveniri speran-
 tem, die dominico actus praeterito, potu
 obruti, domum suam villae Grodek de
 oppido Sokolow nundinis certis negotiis
 suis peractis proficiscentem, praeoccupata
 eadem via in campis bonorum Sokolow,
 primum verbis inhonestis, turpibus, vi-
 no rem tangentibus dishonoravit, flagella-
 verunt et vulnera intulerunt, prout verifi-
 cando praemissa idem protestans ostendit
 officio praesenti vulnera in scapula dextra,
 duo vulnera eruenta cum tumefactione
 nimia, et lividina, pro quorum illatione
 superscriptum nobilem Stanislaum Buial-
 ski inculpavit. Tandem honestus Nicolaus
 Mackowicz famulus ipsius itidem officio
 praesenti ostendit vulnera circa dominum
 suum illata, unum in capite tumefactum
 cum lividine, alium in digito medio ma-
 nus dextrae detrusum. . . . item
 digitum medium manus sinistrae tume-

factum. Pro quorum illatione eundem nobilem Stanislaum Buialski inculparit.

Из поточной книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1641—3 г. 9574, л. 1080.

№ 228—1648 г. ЮЛЯ 29 ДНЯ.

Инвентарь им. Мильчь, Ошмянскаго уѣзда, и принадлежавшихъ къ нему сель съ данными о мѣстныхъ церквахъ.

Akt ekstraktu Trybunalskiego inwentarza na majątność Milcz służącego.

Roku tysiąc siedmset osmdziesiąt szostego, miesiąca Februarii siedmnastego dnia.

Przed aktami grodu pttu Oszmianskiego w Postawach lokacyą mającemi, stanowiący osobisto wozny I. kr. msci Wdztwa Wilen. Wawrzyniec Palczewski opowiadał, prezentował y do akt podał ekstrakt inwentarza w Trle głównym W. X. Litt. przyznanego na majątność Milcz służącego, z ksiąg Tbtu gł. W. X. Litt. wydanego z obliteracyami na kilku kartach pokleionemi y dopisanymi, przy osobney dołonczoney kopij tymże charakterem co y ekstrakt pisaney, na pomienioną majątność Milcz służący y należący, który podając do akt prosił, aby pomieniony ekstrakt ze wszelką w nim inserowaną rzeczą był do ksiąg głównych spraw wieczystych pttu Oszm. przyjęty y wpisany, iakoż my ony przyiawszy od słowa do słowa w księgi wpisując tak się w sobie ma.

Wypis z knih hołownych Trybunalnych u Wilni odprawowanych.

Leta od narożenia Syna Bożoho tysiącza szestsot sorok tretieho, miesieca Ijulia dwadecat diewiatoho dnia.

Pered nami sudiami hołownymi na Trybunał u Wielikom kniastwie Litowskom z woiewodztw zeml y powietow na rok tepereszni tysieczna szestsot sorok treti obranymi, postanowiwszyse oczewisto u sudu

ieho miłost pan Stefan Chronstowski, instygator Welikoho kniastwa Litowskoho, pokładał y przyznał inwentar swoy dobrowolny wodluh prawa sprawlenny, dany y należący wielmożnomu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu, na recz mienowitie w niem pomienientuiu, prosieczy, aby tot inwentar do knih Hołownych Trybunalnych był wpisany, kotory upisuieczy u knihi słowo do słowa tak sie w sobie maiet.

Inwełarż majątnosci Milcza w roku tysiąc szescet czterdziestym trzecim spisany, ze wszystkimi poddanymi, żonami ich y dziecmi męskiego rodzaju iako w miasteczku Milczy tak y w siolach do dworu Milczanskiego należącymi.

Dwor Milczanski.

Wrota do dworu wiezne, z tarcie sosnowych robione, z krzyżowaniem na wierzchu, gwozdziami żelaznymi przebijane, w wierzei w wierzchu pięty szyną żelazną przybito, przy nich fortka na zawiasach z kłamką y z kołkiem żelaznym u wrot zasowka żelazna; wszedzsy w dwor po lewey ręce kuchnia, drzwi do niey na biegunach, komin z gliny lepiony, stol z tarcice sosnowey, ławy dwie, komora bokowa, izba biała, drzwi na biegunach, okien szklanych trzy potłuczonych, piec kafli białych, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komora, drzwi na biegunach, ława jedna; ta kuchnia dranicami nowo kryta. Dom wielki, drzwi do sieni na zawiasach, wszedzsy po lewey ręce izba biała, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczipką y kłamką, okieniec cztery na zawiasach z zaszczipkami, piec zielony polewany, stoły dwa, zedlik ieden, z tey izby komora bokowa, drzwi stolarskiey roboty na zawiasach z zaszczipką y kłamką, w tey komorze piec zielony polewany, z kominkiem przez połap wywiedziony, okieniec dwie, iedna na zawiasach, druga bez zawias, zedel ieden, zedlikow małych trzy; z tey komory alkierz, do niego ganeczek tarcicami pierzony, drzwi stolarskiey roboty, z dwiema zaszczipka-

mi, u tego alkierza okiennic trzy na zawiasach z zaszczepkami, z tego alkierza na ganek drzwi stolarskiej roboty na zawiasach z zaszczepkami, ganeczek z balasami; z teyże komory komorka potrzebna, drzwi na zawiasach z zaszczepką, ta izba y komora cegłą wymoszczone; druga izba na przeciwko drzwi na zawiasach z zaszczepką y klamką, ław trzy, piec zielony polewany z kominkiem przez połap wywiedzionym, okienic cztery, dwie na zawiasach, a dwie bez zawias, z tey izby komora, drzwi na zawiasach z klamką y z zaszczepką, okno szklanne potłuczone, okienica bez zawias; z tey izby alkierz, u niego ganeczek z balasami, drzwi na zawiasach z zaszczepką, ta izba y alkierz tarcicami wymoszczone; izdebka bokowa, do niey drzwi na zawiasach, piec zielony polewany, ław dwie, zedlik ieden, okienica bez zawiasow, ten dom wszystkich gontami kryty. Staynia, do niey wrota na biegunach z dranic robione, w tey stayni izba biała, drzwi bez zawiasow, piec zielony potłuczony, kominek przez połap wywiedziony; z tey izby komorka bokowa, drzwi bez zawiasow, ta staynia dranicami kryta, iuż się oszarpała; podle stayni wrota do gumna z tarcie sosnowych robione na wierzchu z krzyżowaniem, domek stary opadły, piwnica z kamieni murowana, drzwi bez zawias, słomą kryta, druga piwnica z drzewa robiona, do niey drzwi dwoie, iedne na biegunach z zaszczepką, drugie na zawiasach z zaszczepką, słomą kryta; wozownia, wrota do niey z tarcie sosnowych robione z zaszczepką na biegunach, słomą kryta; swiren, powałusz, na spodzie troie schowanie, u wszystkich drzwi na zawiasach z wrzeczadkami y z zamkami zawieszistymi, w iednym kubłów do sypania mąki cztery, w drugim kubłów dziesięć, w trzecim zasiek na zboże, na wierzchu tego powałusza schowanie troie, drzwi na ganuku na zawiasach z wrzeczadzem, z zamkiem zawieszistym, drugie drzwi na zawiasach we srzodku z zaszczepką, ten powałusz dranicami kryty, dwor y sad tynem dębo-

wym y ostrokołem ogrodzony także y ogrod płotem y ostrokołem ogrodzony.

Folwark przy dworze Milczanskim. Wrota wiezne z fortką dranicami kryte; wszedszy po lewey ręce słodownia, wrota do niey na biegunach y drzwi do izby, dranicami kryta, browar, wrota na biegunach, łaźnia, drzwi na biegunach, izdebka biała z komorą drzwi na biegunach dwoie, piec białych kafli, okien smolanych trzy, dranicami kryte, kleci dwie, drzwi z zaszczepkami, oboie na biegunach, dranicami te kleci kryte, sernik tarcicami opierzony, tarcicami kryty, stajenka słomą kryta, dom gospodarski z gankiem, w tym domu drzwi czworo na zawiasach, a na biegunach czworo, piecow białych dwa, a piekarniowy ieden, okien szklanych dwie potłuczonych. Obora. Chlewow wszystkich pięć, wrota w nich z dranic, wrota z dworca do gumna z dranic, staynia w gumnie, odryn drewnianych trzy, a z płota grodzonych odrzyn trzy, gumno do młocenia zboża z dwiema osieciami, to wszystko słomą kryto, wrota z pola do gumna dranicami kryte, ozerodow przepłotow czterdziesti dwa, to wszystko gumno y dworzec płotem prasłowym ogrodzono.

Miasteczko Milczanskie włok dwadzieścia dwie.

W rynku *cerkiew*, do ktorey *swieszczennik* trzyma gruntu oromego włok dwie, tenże w miasteczku trzyma placu trzy, działk abo sługa cerkiewny trzyma włoki puł, tenże placow dwa y puł.

Dom wiezny karczma, z ktorey wespół z młynem na Willi, mytem y z karczmą w Kamieniu arędy placą na rok złotych pięćset.

Ulica Połocka. Jan Cuchalczyz woyt z żoną, ma synow trzech: Andrzej, Iwaszko, Siemion, wołow cztery, koni dwa, trzyma gruntu włoki trzec y czwierć, placow dwa. Hryszka Tkacza plac y włoki puł, który był zaszedł z majątnosci Oszmianskiej do Milczy, tego sobie wymunie. Stani-

staw Czuchalczyz z żoną, syny dwa: Hryszko y Maciusza, wołow dwa, koni dwa; trzyma włoki puł y trzec, plac ieden. Chwiedor Orsnouz, syn ieden Pilip, trzyma włoki trzec, plac ieden. Jakow Oleszyz z żoną, syn ieden Chwiedor, wołow ieden, koni dwa, trzyma gruntu włoki puł y czwierz, plac ieden. Iwan Olexiciewicz z żoną, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Alchim Olexieiwicz z żoną, syn ieden. Ostafiey, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoka iedna, placy dwa. Chwiedor Isaiewicz z żoną, syny dwa; Iwan y Stefan, woł ieden, kon ieden, trzyma gruntu włoki puł, placy dwa. Hryszko Isaiewicz z żoną, syn ieden, Marko, koni dwa, włoki puł y czwierz, plac ieden. Jan, Michał y Jakub Szymieniczowie, boiarze abo ziemianie, mają wołow dwa, koni dwa, trzymają włoki puł, plac ieden. Iwan Chodorowicz z żoną, syn Michał z żoną, u tego Michała syny trzy: Jakow, Pawluł y Stefan, koni dwa, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Oleszyz z żoną, syn Stefan, woły dwa, włoki puł, plac ieden y puł. Piotr Wołoznikowicz, syn Jakub, kon ieden, włoki czwierz, plac ieden. Woyciech Czaykowski ziemianin z żoną, synow trzech: Tomasz, Jerzy y Andrzej, włoki czwierz, plac ieden y puł. Alexiey Rożycz krawiec, syn Jakow, włoki puł, plac ieden. Łukian Garcarz z żoną, włoki czwierz, plac ieden y puł. Kurian Sleszczyz z żoną, zięć Jan Amewicz, wołow cztery, koni dwa, włoki puł, placow trzy. Marcin Kowal z żoną, syn Iwaszko, włoki trzec, plac ieden, gdzie mieszkał Głowacki, pustosz, włoki trzec, plac ieden. Uboga wdowa plac ieden. Woyciech Litwin z żoną, kon ieden, włoki czwierz, plac ieden, Oponas Kamienski z żoną, synow dwa: Iwan y Wasil, włoki czwierz, plac ieden. Marcin ubogi, plac ieden. Illa Łoszaninowicz z żoną, syn ieden. Matwiey, kon ieden, trzyma włoki czwierz, plac ieden. Mikuła Skomoroch z żoną, synow cztery: Olexiey, Zachar, Jakub, Siemion, włoki czwierz, placy dwa.

Staško Litwinowicz, z żoną, koni ieden, włoki puł, plac ieden. Olexiey młynarz wolny przychoży, włoki puł, plac ieden.

Druga pierzeia na tey ulicy Wilenskiey. Stefan Berlez z żoną, syn Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, plac ieden. Iwan Łoszaninowicz, syn iego Jasko z żoną ma syna Chwiedora, kon ieden, trzyma włoki czwierz, plac ieden. Bogdan Łosianin z żoną, syn Iwan, włoki czwierz, plac ieden. Michał Krawiec ziemianin z żoną, synow pięć: Filip, Krysztof, Chwiedor Andrzej, Chwiedor, kon ieden, włoki dwie trzeci, plac ieden. Maxim, Olexiey, Omellan Jankiewiczowie, bracia rodzeni bez żon, mają wołow dwa, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Maxim Krollewicz z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki trzec, plac ieden. Andrzej Piacianowicz z żoną, włoki czwierz, plac ieden. Mikuła Łoszanowicz z żoną, woł ieden, włoki czwierz, plac ieden. Mikuła Kożemiaczyz, syn Ciszko z żoną, wołow dwa, kon ieden, trzyma włoki puł, plac ieden. Jasko Matysowicz rybak z żoną, wołow dwa, włoki puł, plac ieden. Olexiey Krollewicz z żoną, koni ieden, włoki czwierz, plac ieden. Staško Hryhorkowicz, synow cztery, Jasko Iwan, Omellan, Stefan, koni ieden, włoki cwiere, plac ieden. Wasko Otrochimowicz z żoną, syn Roman, koni ieden, włoki cwiere, plac ieden.

Rynek. Oles Krostosławski młodzieniec, kon ieden, włoki cwiere, placy dwa. Jakim Zuyko z żoną, synow dwa; Iwan y Jakow, wołow dwa, włoki cwiere, placy dwa. Jakub Słoszczyz z żoną, synow trzy: Wasil, Chwiedor, Olexiey, wołow cztery, koni trzy, włoki puł y czwierz, placy dwa. Wasil, Jakub, Iwaszko wołow dwa, włoki puł, placy dwa. Stefan Moysiejonek poszed precz, żona iego z pasierbem Lewonem, trzymają włoki puł, plac ieden. Jakub Rożycz z żoną, synow pięć: Kondrat, Filip, Stefan, Chwiedor, Iwan, koni dwa, włoki puł y trzec, plac ieden puł. Olexiey Berlez z żoną, synow dwa: Wasil y Ja-

kow, koni dwa, trzyma włoki trzy
cwierci y puł, plac ieden y puł.

Zaułek z Rynku. Iwan Berlez z
żoną, synow czterech: Pawluk, Haw-
ryło, Hryhor, y Wasil, wołow cztery,
koni trzy, włoki puł y czwiere, pla-
cy trzy. Iwan Miechwiedowicz z żoną,
synow dwa: Misko y Hryszko, wołow
dwa, koni dwa, włoki puł, plac ie-
den. Zacharia Olexieiwicz z żoną, sy-
now Iwan y Matwiew, woły dwa, koni trzy,
włoki czwiere, plac ieden, plac pusty y
włoki czwiere, na którym był Pawluk Po-
łujan, poszed precz. Powinnosc tych miesz-
czan z każdego placu po groszy szesc
litewskich, osobno z zasciankow y morgow
sianożętnych według dawnego zwyczaju, a
z włok osiadłych po kop pułtory.

Siolo Milez włok trzydziesci szesc.
Pierwsza pusta włoka iedna, drugi Dawid
Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki
puł, Omellan Ostaszkiwicz, syn Piotr, woł,
włoki czwiere, Zacharia Hryszkiwicz z
żoną, kon ieden, włoki cwierc, Chwiedor
Maximowicz z żoną, syn Andrzej z żoną,
u niego synow dwa, Onania y Andrzej,
wołow dwa, koni dwa, włoka iedna, Paw-
luk Misienowicz z żoną, syn Wasko, woły
cztery, koni dwa, włoka iedna, Iwan Paw-
łowicz z żoną, synow dwa, Wasil y Ci-
chan, kon ieden, włoki czwiere, tenże na
czynszu włoki czwiere, Arciuch Iwano-
wicz z żoną, kon, włoki czwiere, pu-
sta włoki czwiere, Chwiedor Szczeszuko-
wicz z żoną, syn Andrzej, kon ieden, wło-
ki czwiere, Michał Szczeszukowicz z żoną,
syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, wło-
ki puł, pusta włoki czwiere, Borys Wizi-
kowicz z żoną, wnukow dwa, Jachim y
Wasil Borysowicz, wołow dwa, kon ieden,
włoki puł, Stefan Borysow zięc z żoną,
synow iego czterech, Wasil, Michał, Si-
dor, Chwiedor, wołow cztery, koni
dwa, włoki puł, pusta włoki czwiere,
Stanisław Doylid z żoną, kon ieden,
włoki czwiere, Jakim Ostaskiwicz z
żoną, synow trzy, Wasil, Pawluk y
Iwan, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, Iwan Zienkowicz z żoną, synow
dwa, Wasil y Dmitr, włoki czwerc, tenże
na czynszu włoki cwierc, Jakow Moysie-
iowicz z żoną, synow ma trzech, Chwie-
dor, Nikipor y Wasil, kon ieden, włoki
puł, Szczepan Mozikowicz na czynszu
włoki czwiere y puł, wpuscie włoki czwiere
y szescina, Awryło Połowkowicz na czyn-
szu włoka y szescina, Awryło Połowko-
wicz z żoną, synow trzy, Iwan, Mikula y
Sierhiey, woł ieden, kon ieden, włoki
puł, Iwan Kuzmiez z żoną, synow dwa,
Pawluk y Dmitr, włoki szescina, Kuzma
Połowkowicz z żoną, synow dwa, Siemion
y Sawa, kon ieden, włoki trzec, Andrzej
Rewiaczko, syn Oponas, woły dwa, kon
ieden, włoki puł, pusta włoki czwiere,
Michałko Czerenkowicz na czynszu, włoki
czwiere, Mikita Siedych na czynszu wło-
ki trzec, tenże na służbie z żoną, syn
Iwan Iwanow, Syn Sidor, woł ieden, kon
ieden, włoki trzec, Jakim Siedych z żo-
ną, synow trzy Chwiedor, Iwan y Cichan,
wołow dwa, koni dwa, włoki trzec, Ste-
fan Czerenkowicz z żoną, włoki czwiere,
Michałko Czerenkowicz z żoną, synow
trzech, Chwiedor, Arciuch y Jakow, woł,
ieden, kon ieden, włoki czwiere, Iwan
Czerenkowicz z żoną, syn Jakow, woły
dwa, kon ieden, włoki czwiere, Szczepan
Czerenkowicz z żoną, synow dwa, Maxim
y Roman, kon ieden, włoki czwiere,
Omellan Karpowicz z żoną, syn Hrehory,
kon ieden, włoki trzec, Chwiedor Hay-
duk z żoną, synow dwa, Matwiew y Omel-
lan, kon ieden, włoki trzec, Jakow Si-
mionowicz z żoną, synow dwa, Piotr y
Jurko, kon ieden, włoki trzec, Jakim Si-
mionowicz z żoną, synow cztery, Hryhor,
Andrzej, Iwan y Michał, woły dwa, koni
dwa, włoki trzec, Wasil Siemionowicz z
żoną, synow trzy, Matwiew, Roman y Paw-
luk, woły dwa, koni dwa, włoki trzec,
Michałko Siemionowicz z żoną, kon ieden,
włoki trzec, Szczepan Siemionowicz z żo-
ną, synow trzy, Siemion, Chwiedor y Piotr,
woły dwa, koni dwa, włoki puł, Awryła
Siemionowicz z żoną, synow cztery, Kuz-

ma, Nikipor, Opanas y Pilip, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Bakunowicz z żoną, synow trzy, Hryhor, Wasil y Jakow, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Hryszko Pawłowicz z żoną, włoki trzec, Iwan Iodeczyc z żoną, synow dwa żonaty, Arciuch y Chwiedor, u Arciuch, synow dwa, Chwiedor y Andrzej, u Chwiedora syny dwa, Pawluk y Iwan, wołow dwa, koni trzy, włoki puł, Wasil Iodeczyc z żoną, synow trzy, Iwan, Arciuch y Illa, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Omellan Iwaszkiewicz ubogi, włoki szescina, Jakim Siemionowicz na czynszu, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz na czynszu włoki czwiere, Hryszko Makłakowicz z żoną, synow dwa, Ostapko y Alchim, Ostapko żonaty, synow trzy, Cimoszko, Lewon y Pilip, wołow dwa, koni dwa, włoki puł, Iwaszko Saczynic z żoną, syn Wasil, kon ieden, włoki czwiere, Piotr Saczynic z żoną, syn ieden Iwan, włoki czwiere pustosz, na ktorey mieszkał Piotr Zubaczonok, synow dwa miał Hryhor y Maxim, poseďł precz, trzymał włoki czwiere, Woyciech Damuszewicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Choma Karpowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Ihnat Chomicz z żoną, synow dwa, Iwan y Daniło, kon ieden, włoki czwiere, Wasil Siemionowicz z żoną, włoki czwiere, Iermak przychoży z żoną, syn Stefan, kon ieden, włoki czwiere, Kondrat Michalkowicz na czynszu włoki czwiere, Alchim Jurkowicz z żoną, synow dwa, Jurko y Chwiedor, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, pusta włoki puł, Stefan y Hawryło Siemichowicz na czynszu włoki puł, Nikipor Arciuchowicz, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Jakim Siedych na czynszu włoki puł, Konon Michalkowicz z żoną, synow dwa, Mikuła y Andrzej, u Mikuły synow dwa, Konon, Jezaria, kon ieden, włoki trzec, Kondrat Michalkowicz z żoną, włoki trzec, Jakow zięc Kondratow z żoną, kon ieden, włoki trzec, Iwan Zubacewicz z żoną, synow trzy,

Andrzej, Omellan y Dawid, Andrzej żonaty, syn iego Siemion, kon ieden, włoki puł, Chwiedor Zubacewicz z żoną, syn Nikipor, woł ieden, kon ieden, włoki puł, Dmitr Torokanowicz z żoną, syn Arasim kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, item pusta włoki trzec, Jakim Wyrwa synow dwa Szczepan y Iwan, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Olexiey Borszycz z żoną, syn Hrehor żonaty, u niego syn Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki puł Onania Moysciewicz z żoną, synow dwa, Iwan y Lewon, włoki trzec, Alchim Burszewicz z żoną, synow trzech: Hryhor, Pawluk y Michał, woł ieden, koni dwa, włoki trzec, Pilip Stankowicz z żoną, syn Choma, ten *do cerkwi* Milczanskiej należy, trzyma włoki trzec, Jakim Stankowicz z żoną, syn iego Iwan, u tego Iwana synow cztery: Kuzma, Siemion, Dmitr y Mikuła, woły cztery, koni dwa, włoki trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Alchim Burszewicz na czynszu włoki trzec, Jakim Stankowicz na czynszu włoki trzeci dwie, na dwor zarabiają pustych przy tym siele włoki trzy y trzec. Powinność tego siola: z włoki powinni roboty dwa dni odprawować, trzeci dzien z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie, groszy czterdziecie dwa, żyta z włoki beczka iedną, owsa beczka iedna, miodu bezmienny cztery, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadziescia, a z włoki czynszowych powinni płacic po kop trzy litewskich, podwodę dwa raz w rok abo pieniędzmi kopę iedną.

Sioło Czystce, w tym siele folwark, wrota wiezne iedne z dranic robione nie kryte, po prawey ręce wszedszy izba biała y piekarnia we szrodku sien, drzwi dwoie na begunach, to budowanie dranicami kryte; po lewey ręce swirnow starych trzy z drzwiami na begunach, z zaszczepkami, we szrodku zasieki, dranicami kryte; chlewow dwa z wrotami z dranic robionemi, słomą kryte, gunno, odrzyn dwie słomą kryte, a drugie dwie niekry-

te, gumno gdzie zboże młocą, słomą kryte, po koncach osieci dwie, ozierodow przepłotow dwadziescia, ten folfark wszystek prasłowym płotem ogrodzony y gumno poddani z siola Czynszu zarabiac powinni. Siolo Czynszu włok dwadziescia trzy y puł. Dzienis Kuznicz na czynszu włoki czwiere, Marcin Romysz na czynszu włoki czwiere, Maciey Romysz na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan z żoną, synow dwa, Maxim, Stefan, woły dwa, koni dwoie, włoki czwiere, Jermak Pułtoraczycz z żoną, bratanek Wasil, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Matwiey Pułtoraczycz z żoną, syn Zacharia, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Arasim Pułtoraczyc z żoną, synow cztery, Stefan, Maxim, Wasil, Hryhor, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jermoł Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiere, Cimoszko Carewicz na czynszu włoki szescina, Maxim Dziemidowicz z żoną, syn Kondrat, woł ieden, kon ieden, włoki trzec, Dzienis Kuznicz z żoną, synow trzech, Maxim, Jakow, Jwaszko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Siemion Medzwiadok z żoną, syn Mikuła, woły dwa, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki trzec y puł, Iwaszko Mokłotowicz na czynszu włoki trzec, Matwiey Pułtoraczycz na czynszu włoki czwiere, Wasil Chomicz na czynszu włoki czwiere, Januk Łopata na czynszu włoki czwiere, Wasil Klukan na czynszu włoki czwiere, Moysiey Awrowicz na czynszu włoki czwiere, tenże Moysiey Awrowicz z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Aydrowicz z żoną, syn Andrzej, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Pawluk Łopatczycz z żoną, syn Chwiedor, woł ieden, włoki czwiere, tenże na czynszu włoki czwiere, Januk Łopatczycz z żoną, synow dwa, Andrzej y Siemion, u Andrzeia syn Jakow, kon ieden, włoki trzec, Staska Wara z żoną, syn Korniey, włoki szescina, Janko Gildiszzonek z żoną, synow dwa, Jarmoł y Chwiedor, woły dwa, kon ieden, włoki

trzec, tenże na czynszu włoki trzec, Wasil Jakimowicz na czynszu włoki trzec, tenże Jakimowicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere, Olexiey Maximowicz z żoną, kon ieden, włoki czwiere, Chwiedor Krywoszyonek y żoną, synow dwa, Michał y Hryhor, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Marcin Romysz włoki trzec, Michałko Komienycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Wasko włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Jarnak Łodka na czynszu włoki trzec, Hryhor Lach na czynszu włoki czwiere, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiere, Wasil Abrachim na czynszu włoki czwiere, Kuzma Gwozdkowicz na czynszu włoki czwiere, Michał Romanowicz na czynszu włoki czwiere, Maxim Dziemidowicz na czynszu włoki puł, Maciey Romaszewicz z żoną, synow dwa, Siemion y Kuzma, kon ieden, włoki czwiere, Iwan Sardynko na czynszu włoki czwiere, Iwan Sardynko z żoną, synow trzy, Hryszko, Michałko y Wasil, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Wasil Chomicz z żoną, syn Wasil, bratanek Hryszko, włoki trzec, tenże na czynszu włoki szescina, Iwan drugi brat Sardynko z żoną, synow dwa, Jakow y Andrzej woł ieden, kon ieden, włoki szescina, Kuzma Nahumowicz z żoną, Wasil brat iego z żoną, syn Wasilow Auryto, wołow dwa, kon ieden, włoki puł, Michał Romanowicz z żoną, brat iego Prokop, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere, Jermak Łodka z żoną, syn Andrzej żonaty, u Andrzeia syn Choma, zięć Jermakow Sidor, synow iego dwa, Lewon y Roman, woły cztery koni trzy, włoki puł, Wasil Antonowicz z żoną, syn Hryhor żonaty, Hryhorow syn Prokop y Daniło, woły dwa, koni dwa, włoki czwiere i puł, Wasil Abraim z żoną, synow pięć, Iwan, Hryszko, Piotr y Kuzma y Kondrat, woły dwa, kon ieden, włoki czwiere y puł, Wasil Antonowicz na czynszu włoki czwiere, Lewon Duniec z żoną, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, tenże na czynszu włoki

czwiece y szescina, Siemion Mozol z żoną, wnukow cztery, Stefan, Piotr, Iwan y Jurka, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Pawluk Antonowicz z żoną, synow trzy, Piotr, Stefan y Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece, tenże na czynszu włoki czwiece, Hryhor Lach z żoną, synow trzy, Iwan, Wasil y Stefan, Iwan żonaty, u niego synow czterech, Oponas, Jurko y Matwiew, Wasil żonaty, u niego synow dwa, Chwiedor y Jakow, woły trzy, koni trzy, włoki puł, Jakow Hryhorowicz z żoną, synow cztery, Jakim, Andrzej, Chwiedor y Matwiew, woły dwa, koni dwa, włoki czwiece, Iwaszko Mokłokowicz z żoną, synow dwa, Michał y Wasil, Michał żonaty, u niego syn Iwan, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Olexiey Oponowicz z żoną, synow trzy, Wasil, Prokop y Iwan, kon ieden, włoki szescina, tenże na czynszu włoki szescina, Stefan Sabinko z żoną, synow dwa, Iwan y Chwiedor, woły dwa, koni dwa, włoki szescina, tenże na czynszu włoki czwiece, Hryszko Romysz z żoną, syn Choma, woly dwa, włoki czwiece, Michałko Romanowicz na czynszu włoki czwiece, Hryhor Lach na czynszu włoki puł, Jakow Lachowicz na czynszu włoki czwiece, Stefan Sabinko na czynszu włoki czwiece, Chwiedor Krywoszyonek na czynszu włoki czwiece, Wasil Abraham na czynszu włoki szescina, Pawluk Antonowicz na czynszu włoki szescina, w puszczie włoki czwiece y szescina, Jermak Łutka na czynszu włoki czwiece, Dzienis Kuzmicz na czynszu włoki cwierc.

Powinność tego siola: z włoki powinni dwa dni w tydzien odprawowac, trzeci dzien z dymu pieniędzmi z włoki po kop dwie groszy czterdziestu dwu, żyta z włoki beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmienny cztery, konopi pienki pud ieden, jaiec dwadziescia, a z włok czynszowych powinni placic po kop trzy litewskich, podwodę dwa razy w rok abo pieniędzmi kopę groszy litewskich; z osobna zascianku gruntu oromego z morgu

powinni placic po groszy szesc litewskich.

Sioło Sołonoie włok dwadziescia y trzecin dwie. Stefan Siemienowicz na czynszu włoki czwiece, Stefan Humowicz na czynszu włoki czwiece, Moysiey Romanowicz na czynszu włoki cwierc, Lewon Owsiakowicz na czynszu włoki czwiece, Iwan Kurianowicz na czynszu włoki puł, Oponas Rychlik z żoną, syn Cichon, koni dwa, włoki puł, Pilip Szyhwicz z żoną, synow trzy, Jakow, Pawluk y Matwiew, wól ieden, kon ieden, włoki puł, Awryło Arciuchowicz z żoną, wól ieden, kon ieden, włoki szescina, Iwan Zyhwicz z żoną, synow dwa, Michał y Daniło, wól ieden, włoki trzecina, Iwan Kanowicz z żoną, synow dwa, Hryhor y Waszko, Hryhor żonaty, syn iego Wasil, woły cztery, koni trzy, pułwłoki, Siemion Malewicz z żoną, syn Iwan, wól ieden, włoki czwiece, Maley Jurowicz z żoną, synow dwa, Chwiedor y Stefan, woły dwa, kon ieden, włoki czwiece, Samson Romanowicz z żoną; syn Maxim, kon ieden, włoki puł, Siemion Arciuchowicz z żoną, braci iego trzech, Alchim, Wasil y Sierhiey, woly dwa, kon ieden, włoki puł, Moysiey Romanowicz z żoną, syny trzy, Szczepan, Ihnat y Jakow, włoki trzec, Iwan Wirwicz z żoną, syn Iwan, woły dwa, włoki trzec, Sidor Piwowar z żoną, kon ieden, włoki trzec, Maciuch, Maxim y Siemion Ostroszycz, Maciuch żonaty, syn iego Moysiey, Maxim żonaty, syn iego Siemion, woły dwa, kon ieden, włoki puł, Siemion Otroszycz z żoną, synow trzy: Pawluk, Kondrat y Ostapko, wołow cztery, koni cztery, włoki puł, Alchim Ławnikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Maxim, Iwan żonaty, u niego syn Choma, woły dwa, kon ieden, włoki puł, wdowa Daniłowa Ławnikowiczowa woły dwa, włoki puł, Hryhor Rychlik z żoną, syn Łukian żonaty, Łukianow syn Maxim, wołow cztery, koni cztery, włoki puł, Szczepan Tarasowicz z żoną, synow trzy, Onania, Dzienis y Hryszko, Onania żonaty,

syn iego Chalimon, kon ieden, włoki puł, Olizar Seryczycz z żoną, syn Siemion, woły dwa, włoki trzec, Chwiedor Szulczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Jakow, woły dwa, kon ieden, włoki trzec, Iwan Szulczycz z żoną, synow dwa, Hryhor y Maxim, Hryhor żonaty, syn iego Pilip, wołow cztery, koni cztery, włoki trzec, Oponas Szulczycz z żoną, synow cztery, Siemion, Szczepan, Chwiedor y Iwan włoki puł y szescina, Kondrat, Oponas, Szczepan Siemienowiczy Szulczyczy, Oponas żonaty, u niego synow trzy, Iwan, Hryhor, Michał, Szczepan żonaty, u niego synow dwa, Hryhor y Ihnat, woły trzy, koni trzy, włoka iedna, Siemion Rychlikowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Jakow, Iwan żonaty, u niego synow dwa, Jakow y Arciem, woły cztery, koni trzy, włoka iedna, Maley Turbowicz na czynszu włoki czwierec, Uscin Piotrowicz z żoną, syn Auryło, woł ieden, włoki trzec, Siemion Troszycz na czynszu włoki puł, Maley Turbowicz na czynszu włoki szescina, Dzienis y Wasil Kurianowiczy na czynszu włoka iedna, Dzienis y Wasil Kurianowicz z żonami, u Dzienisa synow pięc, Hryhor, Nikipor, Iwan, Hryszko y Wasil, u Wasilla Kurianowicza syn Cholimon, woły cztery, koni cztery, włoka iedna, Maciuśch Rtyczycz na czynszu włoki puł, Hryhor Rychlik na czynszu włoki puł, Kuzma Loniewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Wasil y Chwiedor, woły dwa, koń ieden, włoki trzecin dwie, tenże na czynszu włoki trzec, Chwiedor Szulczycz na czynszu włoki czwierec, Iwan Spodziewayło na czynszu włoki czwierec, pasierb iego Iwan na czynszu włoki czwierec, Hryhor Chwiedzkowicz z żoną, woł ieden, koń ieden, włoki puł, Iwan Spodziewayło z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki czwierec, Iwan Chwiedzkowicz z żoną, synow dwa: Łukasz y Jakim, woły dwa, włoki czwierec, Maxim Owczynnik z żoną, synow trzy: Chwiedor, Piotr y Hryhor, woły cztery, koni dwa, włoki puł, Szczepan Maximowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki

puł, tenże na czynszu włoki puł. Powinność tego siola iako y w siele Mileczu.

Sioło Kamień. Cerkiew z gruntami y sianożęciami y z fundacją z dawnych czasow do niey należącemi, karczma z ogrodem do niey.

Sioło Szczeszyce włok szesć, czwierec y szescina. Iwan Pup z żoną, zieć iego Trochim Burak, u niego synow cztery: Andrzej, Symon, Maxim y Marcin, woły cztery, koni cztery, włoka iedna. Pawluk Hryniowicz z żoną, brat iego Kuzma, u Pawluka syn Nuprey, woł ieden, włoki puł. Jakow Szczeszycz z żoną, synow trzy: Wasil, Iwan y Nikiper woły trzy, koni trzy, włoki puł. Kondrat Ochremowicz z żoną, woły dwa, koń ieden, włoki czwierec Arasim Labinicz z żoną, synow dwa: Sawa y Kondrat. Michał brat Arasima z żoną, synow dwa: Hryhor y Chelimon, tychże bracia Choma y Siemion, woły dwa, koń ieden, włoki puł. Andrzej Ochremowicz woyt, syn Stefan, woły cztery, koni trzy, włoki puł. Wasil Ochremowicz z żoną, synow cztery: Chwiedor, Danilo, Trochim, Chwiesko, wołow cztery, koni dwa, włoki czwierec. Korniej Szcherbaczewicz z żoną, syn Hryszko, woł ieden, koń ieden, włoki puł y czwierec. Onania Szcherbaczewicz z żoną, synow trzy: Iwan, Hryhor y Chwiedor, koń ieden, włoki szescina. Iwan Zohlicz z żoną, synow cztery: Cimoszko, Sierhiey, Szczepan y Pawluk, woły dwa, koń ieden, włoki szescina. Wasil Szcherbaczewicz z żoną, synow cztery: Jakow, Sawa, Ostapko y Andrzej, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Chwiedor Bordyka z żoną, synow trzy: Lewon, Iwan y Pawluk, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Lewon Mosanowicz z żoną, woły dwa, koni dwa, włoki szescina. Charyton Mosanowicz z żoną, syn Iwan, kon iedn, włoki szescina. Lewon Zochlicz z żoną, syn Jarosz, Jurko Prockiewicz z żoną, kon ieden, włoki czwierec. Wasil Sirotka z żoną, syn Hryszko, ten żonaty, syn iego Cimoszko, kon ieden, włoki czwierec. Iwan Miedziedz z żoną,

syn Siemion, wołow dwa, koni jeden, włoki czterć. Chwiedor Szczerbaczewicz włoki czterć.

Sioło Bakunki włok szesć, Hryhor Bakun, syn Oponas żonaty, synow cztery, Wasil, Chwiedor, Michał y Nikiper, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Moysiey Biczewicz z żoną, synow trzy, Piotr, Sawosciey y Stefan, Piotr żonaty, u niego syn Jendrzey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Iwan Hryhorowicz Bakun z żoną, synow dwa, Szczepan Illa, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Kondrat Szoludkiewicz z żoną, Wasil Szoludkiewicz z żoną, koni dwa, włoki puł, Jakow Bokowczycz z żoną, synow dwa, Siemion y Supron, Siemion żonaty, syn iego Hryszko, woły cztery, koni dwa, włoki trzec y czterć, Siemion Biczewicz z żoną, włoki czterć, Stasko Bakunowicz z żoną, syn Olexiey, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Jasko Bakunowicz z żoną, syn Arciuch, ten żonaty, synow dwa, Andrzey y Sawa, koni jeden, włoki czterć, Chwiedzko Bakunowicz z żoną, synow dwa, imiona ich Stefanowie obadwa, włoki czterć, Siemion Bakunowicz z żoną, bracia iego trzy, Iwan, Szczepan y Kondrat, woły dwa, koni dwa, włoki puł, Marko Bakunowicz z żoną, synow cztery, Wasko, Iwan, Kondrat y Ihnat, koni jeden, włoki puł, Chwiedor Jerkowicz z żoną, synow dwa, Jermak y Kuzma, woł jeden, koni jeden, włoki czterć, Chwiedzko Jerkowicz z żoną, synow trzy, Andrzey, Otroszko y Olexiey, woł jeden, koni jeden, włoki czterć, Iwan Jerkowicz z żoną, synow dwa, Olexiey y Jakim, włoki czterć, pusta włoki czterć.

Sioło Sawiczow włok dwadziescia y puł y czterć. Chwiedor Szyszła z żoną, syn Cimoszko, Andrzey brat Chwiedorow, woły cztery, koni cztery, włoki puł, Parfien Ilikewicz z żoną, woł jeden, koni jeden, włoki puł, Sidor Woznowicz z żoną, koni jeden, włoki czterć, Andrzey Samuylo z żoną, synow dwa, Parfien y Kondrat, woł jeden, włoki czterć, Wasil Woznowicz z żoną, synow trzy, Matwicy,

Filip y Achrem, woły dwa, koni jeden, włoki czterć, Kupryan Czaplicz z żoną, brat iego Choma żonaty, synow trzy, Daniło, Lewon, Onania, koni dwa, włoki czterć, Wasil Michalewicz z żoną, braci iego dwa, Piotr y Makar, koni jeden, włoki czterć, Chwiedor Szyszła, na czynszu włoki puł, Jakow Hryniewicz na czynszu włoki puł.

Sioło Polany. Nowiki włok dwie.— Zienko Klimowicz z żoną, synow szesć, Marek, Chwiedor; Chwiedot, Mikita, Karp y Awryło, Marek żonaty, synow dwa, Szczepan y Omelan, Chwiedor żonaty, synow pięć, Stefan, Olexiey, Mikula, Sawosciey y Simon, Chodot żonaty, syn Pawluk, Mikita żonaty, syn Michał, Karpow syn Wasil wołow siedm, koni pięć, Ostapko Klimowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Roman, woły dwa, koni jeden, a wszyscy włoki jedna, Stefan Owłasowicz, synow cztery, Marcin, Iwan, Lewon y Hryszka, woły dwa, koni jeden, Jakow Owłasowicz z żoną, synow dwa, Iwan y Janko, woły dwa, koni jeden, Chwiedor Owłasowicz z żoną, syn Hawryło, woły dwa, koni dwa, u Awryły syn Daniło, wdowa Wasilla Owłasowicza, synow dwa, Mikita y Marcin, a wszyscy włoki trzec y czterć, wpuscie włoki czterć.

Sioło Kuczkwowicy włoki jedna. Sidor Maximowicz z żoną, woły cztery, koni trzy, włoki puł, Simon Kuczkwowicz z żoną, synow cztery, Piotr, Pawluk, Prokop y Sawa, koni jeden, włoki czterć, Chwiedor Kuczkwowicz z żoną, synow pięć, Daniło, Iwan, Hryhor, Nuprey y Jakow, włoki czterć.

Sioło Zabotocie Soczywki w woiwodztwie Minskim. Iwan Soczywko z żoną, syn Siemion, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć, Mikita Soczywko z żoną, synow pięć, Simon, Arasim, Omellan, Filip y Awryło, woł jeden, koni jeden, włoki puł, tenże na czynszu włoki czterć, Siemion Zunowicz z żoną, synow cztery, Wasil, Jermak, Hryszko y Prokop, koni dwa,

włoki czwierć, Iwan Zunowicz z żoną, syn Alehim, woły dwa, koni dwa, włoki czwierć, Sazon Ōzusitra z żoną, syn Naum żonaty, synow iego pięć, Hryhor, Hryszko, Chwiedor, Iwan y Jasko, woły dwa, koni dwa, włoki puł, tenże na czynszu włoki czwierć.

Powinność tych siół wszystkich do Kamienia należących: powinni płacić z włoki pieniędzmi po kop szesć, żyta beczka iedna, owsa beczka iedna, miodu bezmienow pięć, gęś iedna, do Wilna abo pieniędzmi płacić, oraz trzy dni kosić, trzy dni żać, trzy dni osobliwie czasu zniwow z łak sianożętnych grabić powinni y płacić według dawnego zwyczaju.

Ktory ten inwentarz według obietcia od iasnie wielmożnego imsci pana Janusza Kiszki, woiewody Połockiego, przez mie Stefana Chrzastowskiego, instygatora W. X. Litt. sekretarza I. kr. msci w roku terazniejszym tysiąc szesćset czterdziestym trzecim, msca Lipca dwudziestego wtorego dnia spisania poddanych y mieszczan nie mierzonych gruntow iasnie wielmożnemu Imsci panu Janowi Rudominie Dusackiemu, Kasztelanowi Nowogrodzkiemu podałem przy ustapieniu maiętnosci Milcza, wolno będzie im na potym pomiare czynić y grunty weryfikować, iako panu dziedzicznemu. U toho inwentaru pieczat prytsniena odna y podpis ruki tymi słowy: Stefan Chrzastowski instygator W. X. Litewskiego. Ktory że tot inwentarz za przyznaniem osoby wyż pomienienoie do knih hołownych Trybunalnych iest wpisany, z kotorych y ses wypis pod pieczatieu ziemskoiu woiewodztwa Wilenskoho wielmożnemu ieho miłosti panu Janu Rudominie, Kasztelanu Nowhorodzkomu iest wydan. Pisan u Wilni. U tego ekstraktu przy wycisnionej pieczęci Trybunalskiej na massie czyli wosku podpisy rak tak iasnie wielmożnego marszałka iako też pisarza po rusku y deputatow własnymi rękoma podpisanych iako też na zakleioney obliteracyi copiatim wyrażonych tymi słowy: Krysztof Chodkiewicz woiewoda

Wilenski, marszałek Trybunalski, Marcyan Wołowicz pisar, Jan Szymkowicz Szkleniski deputat Lidzki, Marcin Sawgowicz sędzia grodzki y deputat Wilkomirski, Marciand Wołodkiewicz sędzia y deputat woiewodztwa Witebskiego, Maciey Krysztof Pilichowski deputat woiewodztwa Mscisławskiego, Władysław Kostort deputat xięstwa Żmudzkiego, Krysztof Szuksta podkomorzy Kowienski, Piotr Galinski stolnik y deputat powiatu Orszanskiego, Samuel Rymsha deputat Nowogrodzki, Alexander Lenkiewicz deputat Mozyrski, Adam Szablowski deputat Rzeczycki, tudziez korrekta na kilku kartach y lekta na ostatniey stronie wyrażają się po rusku pisane w te słowa, Skorygował. Jest u knihach.

Ktory to takowy ekstrak inwentarza z ksiąg Trybunalskich wydany za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę ad acta iest do ksiąg grodowych spraw wieczystych powiatu Oszmianskiego przyięty y wpisany.

Изъ актовъ книги Ошмянскаго градскаго суда за 1786—1790 г. № 6278, л 46—57.

№ 227—1834 г. Ноября 4 дня.

Королевскій позовъ въ судъ настоятели-
цѣ Дрогичинскаго женскаго Бенедиктинска-
го монастыря Софіи Кищанкѣ по дѣлу о
нарушеніи владѣній священника Сѣмятич-
ской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria se-
cunda post dominicam Jubilate proximo
anno Domini millesimo sexcentesimo
quadragesimo quinto

Ex parte poponis Siemiatycensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Joannes Mierzwin(s)ki, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens in vim suae fidelis

relationis ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse citationis literalis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis copiam, sigillo regni obsignatam, pro judiciis post curialibus Sacrae Regiae Maiestatis servientis ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius citationis, mandati Sacrae Regiae Maiestatis tenor est verborum talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magni Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Mazowiae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czerniechoviaecque, nec non Sveecorum, Gottorum Vandalorumque Haereditarius Rex. Vobis Instigatori regni et Religiosae Zophiae Kiszczanka, abbatissae totique conventui monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro possessor (postcuriali?) Varsaviae aut ubi tum cum in via nostra feliciter instituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in duabus septimanis personaliter ac perempte compareatis ad instantiam, Honorabilis Alexandri Holadowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, qui vos citat ad reponendum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime pro moderno actore stantibus illius certis legalitatibus quin potius nullitatibus obtentum, idque in causa originali per vos moderno actori ratione certi privilegii, ac si ad malam informationem super mansos et agros in campis villae Silki vel Rogawka, ad capitaneatum Drohiciensem ac si pertinentes sitos impretationis ac iudicium nostrum instituta, ibidemque per varios anfractus iuris agitate processu, causa latius praemissa enarrant, citamini itaque ad videndum et audiendum etc. vos ad repositionem decreti per vos nulliter et illegitime obtenti, decreto nostro cogi et compelli, illudque ex rationibus partium in termino insertam cassari causam in integrum resti-

tui, idque quod iuris et aequitatis relatio dictaverit ea in causa statui et sententiarum, — sitis judicialiter responsuri et terminum attentaturi. Datum Varsaviae, feria quarta post festum Sanctorum Omnium proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio, — feria sexta post festum Omnium Sanctorum in anno millesimo sexcentesimo quadragesimo tertio proxime praeterito, in oppido Drohicin claustrisque eorundem citatorum ibidem sito posuit et de positione familiae ibidem praeviventis, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—5 г. № 10940, л. 684—б.

№ 228—1648 г. Декабря 1 дня.

Королевская грамота на пожизненное владѣніе двумя волоками земли въ староствѣ Пинскомъ священнику о. Александру Волчковичу.

Akt przywileju konfirmacyjnego od Władysława Czwartego y Jana Kazimierza krolow polskich na dwie włoki gruntu w ekonomij Pinskiy Mitrofanowi Abramowiczowi Wołoczkwiczowi dożywociem konferowanego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt siódmego, miesiąca Nowembra dziesiątego dnia.

Na rokach święto Michalskich ziemskich powiatu Pńskiego przed nami Michałem Seyfardem horodniczym y sędzią, Pawłem Ordą strażnikiem, Wincentym Terleckim assesorem gubernij Minskiej podsejdkami, a Pawłem Kaczanowskim stolnikiem Witebskim, pisarzem, urzędnikami ziemskimi powiatu Pńskiego, stawiając osobiscie patron W. J. pan Adam Jacynicz, regent sądow podkomorskich pttu Pingo, przywilej od najiasniejszych

monarchow polskich Stefana Batorego Mitrofanowi Abramowiczowi Wołczkowi-
czowi na dwie włoki gruntu w ekonomij
Pinskij dożywociem dane, nastempnie dla
successorow tegoż przez Władysława
Czwartego y Jana Kazimierza potwierdzenia
tegoż w sposób przenosu z ksiąg
grodzkich do akt ziemskich podał, którego
nastempne wyrazy: Jan Kazimierz, z Bożey
łaski król Polski wielki xiążę Litewski,
Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, In-
flandski, Smolenski, Czernichowski, a
Szwedzki Gotow, Wandałow dziedziczny
krol. Oznaymujemy tym listem naszym
komu by o tym wiedzieć należało: pokła-
dany był przed nami przywilej na parga-
minie pisany, ręką świętey pamięci Wła-
dysława Czwartego pana brata naszego
podpisany y pieczęcią kancellaryi więk-
szey W-o Xstwa Litt-o zapieczetowany,
cały, zupełny y w niczym nienaruszony,
oycu Alexandrowi Wołczkowiczowi swiesz-
czennikowi na dwie włoki w starostwie
Pinskim od świętey pamięci króla Imsci
Stefana Mitrofanowi Abramowiczowi niegdy
przodkowi tegoż oycy Wołczkowicza
dane służący y doniesiona nam iest proz-
ba imieniem oycy Mikołaja Wołczkowicza,
swieszczennika Wyhonowskiego z powiatu
Pinskiego, abyśmy takowy przywilej po
rusku pisany mocą y powagą naszą kro-
lewską stwierdzwszy, onego y synow iego
Łukasza y Piotra Wołczkowiczow przy
dzierzaniu y używaniu tychże wlok y przy
wszystkich wolnościach od króla Imsci
Stefana nadanych y osobliwym przywile-
iem wyżey namiemionym świętey pamięci
króla Imsci pana brata naszego stwierdzo-
nych zachowali, który to przywilej słowo
w słowo wpisując tak sie w sobie ma:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol
Polski, Wielkie xiążę Litewski, Ruski,
Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Inflanski,
Smolenski, Czernichowski, a Szwedzki, Go-
tow, Wandałow dziedziczny król. Oznay-
mujemy tym listem naszym komu to wie-
dzieć należy: pokładany był przed nami
przywilej ręką świętobliwey pamięci króla

Imsci Stefana podpisany na włok dwie
Mitrofanowi Abramowiczowi dany y do-
niesiona iest do nas prozba, abyśmy ten
yrzywiley mocą y powagą naszą królew-
ską stwierdzili, który po tytule tak się w
sobie ma:

Czynym znamenyto sym naszym
łystom, iż z woły y przeyrzienia Bożoho
poddanyi nasz bywszy żyd Pinskiy Moy-
szey, a teper z chrystu Mitrofan Abra-
mowicz Wołczkowicz, uznawszy prawdu
pisma Bożoho, przystupywszy do wery
chrystyanskoie zakonu hreczeskohe w me-
ste Pinskom czerez władkyu tamosznego
Pinskoho y Turowskohe Kiryła Terlecko-
ho u weru chrystyanskiui ochrzczen iest,
a iż od żydow prymowku y nebezpiecz-
ność ponosyt, jakoby zostawszy chrystyani-
nem zmienszył ważnost stanu swoieho, że
wżo nawezka y hołowszczyzna jako pro-
stomu czelowiku jemu należały meła, jno
gdyż tot nowyi chrystyjanin Mitrofan Ab-
ramowicz Wołczkowicz do społku wery
chrystyanskoie przystał, aby pry łasce wecz-
noy Bożoy tut też meży chrystyjany ucz-
tywost, a od żydow bezpečnost używał,
pro to z łaski naszoie hospodarskoie ieho
do poważenia szlacheckoho prypuszczaiem,
iż hde by se przyhoda jakaja nad nym
stała, nawezku y hołowszczyzuu tak jako
szlachte w statute iest opysano wo wsem
rownuju iemu postanowłaiem y w oboronu
ieho naszu hospodarskujun berem, a nado
na pożywienie ieho dały jesmo jemu y
sym łystom naszym dajem tomu Mitrofa-
nu dwie wołoce zemli pustoie do żywota
ieho w starostwie Pinskom tam, hde ieho
myłost kniaz Janusz Kórybotowicz Zbaraz-
ki, wojewoda Braślawski, starosta Pinski
y Kremenecki jemu zawesty y podaty
każet, z kotorych on czynszow, nykotorych
podaczok dawaty ani służby do zamku
naszoho Pinskoho czynyty ne majet, odno
czasu potreby toho zamku naszoho, jako
inszaja szlacheta, boronyty budet powynen,
a jestlyby też on dla pożywienia swoieho
handlem se bawyl jno iż toż z storony
zapomożenia nowo, iemu do wery chrysty-

anskoie przystupywszy potrzeba prymusyla, toho uzywaty iemu dozwoiaiem, pred se pry takowoy ze ieho waznosity stanu jako wyzey opysano zostawujem, o na twerdost toho daly jesmo jemu ses nasz lyst z podpysom ruki naszoie hospodarskoie y z peczatiu naszoiu. Pisan u Horodne, leta Bozoho narozenia tysecza piatsot osmdesiats wtoroho, misiaca Junia dwadcat treteho' dnia. Stefanus. Rex, Wenclaw Ahrypa pysar. Do ktorey my prozby iako sluszney laskawie sie skloniwszy, mianowany przywyley tu inserowany we wszystkim moca y powaga nasza krolewska stwierdzamy y zmacniamy, wedlug ktorego przy spokojnym uzywaniu tak wolnosci nadanych, jako y wlok dwuch ze wszystkimi jey pozytkami czesnego Alexandra Wolczkowicza do zywota iego zachowuie-my, na co dla lepszey wiary ruka sie nasza podpisawszy, pieczec W-o Xstwa Litt-o przycisnac rozkazalismy. Dan w Wilnie, dnia pierwszego, miesiaca Decembra roku Panskiego tysiac szesescet czterdziestego trzeciego, panowania naszego Polskiego iedy-nastego, a Szwedzkiego dwonastego roku. Wladyslaw Rex. Stanislaw Narusze-wicz referendarz y pisarz mp.

My tedy Jan Kazimierz król, do prozby jmieniem zwyż rzezzonego oycy Mikołaja Wolczkowicza swieszczennika Wyhonowskiego do nas wniesioney, laskawie sie skloniwszy, przywyley tu wpisany we wszystkim moca y powaga nasza krolewska zmocniwszy, przy dwuch wlokach y przy wszystkich wolnosciach Mitrofanowi Wolczkowiczowi, przodkowi iego od królów Ichmsciow zwyż mianowanych milosci-wie nadanych y od nas per praesentes stwierdzonych, onego samego y synow iego zwyż mianowanych Łukasza y Piotra Wolczkowiczow inwoliabiliter zachowujemy y aby od wszystkich ktorych nalezy zachowani byli waruiemy. Na co dla lepszey wiary ruka sie nasza podpisawszy, pieczec W-o Xstwa Litt-o przycisnac rozkazalismy. Dan w Warszawie, dnia dwodziestego dru-giego, miesiaca Kwietnia roku Panskiego

tysiac szesescet szesdziesiat piatego, pano-wania naszego Polskiego y Szwedzkiego osmnastego roku. U tego przywileju con-firmacyinego, na pergaminie pisanego, na sznurze jedwabnym, przy pieczeci wielkiey W-o Xstwa Litt-o zawieszoney podpis króla Imsci, jako tez podpis pisarza Litt-o z adnotacya, niemniej tez suscepta grodzka Pinska sadowa w te slowa: Jan Ka-zimierz król (L. S.) Confirmacia przywi-leju swiętey pamieci Wladysława króla Imsci na dwie wloki swieszczennikowi Wyhonowskiemu Mikołajowi Wolczkowi-czowi z powiatu Panskiego, Andrzej Ko-towicz pisarz W-o Xstwa Litt-o, starosta Grodzienski, horodniczy Welonski. Roku tysecza szesescot szesdziesiat szostoho, mi-siaca Henwara dwauadcatoho dnia. We-lebnyi otec Wolczkowicz Mikołay przywy-lej ieho korolewskoy mylosty ku aktyko-waniu do knyh grodzkich Pinskih podal. Stefan Tur podstarosyi Pinski, Alexander Buszkowski sędzia Grodzki y podczaszy Pinski, Hrehory Kazymier Szyrma pisar grodzki Pinski, wpisany do xiag grodzkich Pinskih. Ktory to przywyley za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do ksiag ziemskich Pin. wpisany.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1797—1799 годъ, № 13240 стр. 480—484.

№ 229—1848 г. Декабря 2 дня.

Листъ князя Александра Людовина Радзи-вилла съ разрѣшеніемъ Лаховскому пресви-теру свободнаго перемола 20 бочекъ хлѣ-ба на мельницѣ м. Лахвы.

Akt listu od I. O. xcia Alexandra Ludwika Radziwiła na dwadziescie be-czek wolnego mliwa prezbiterom Łachow-skim wydanego.

Roku tysiac siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiaca Nowembra siodmego dnia v. s.

Przed aktami Jey Imperatorskiey mos-ci wieliczestwa Katarzyny Alexieiowny

Drugiey, monarchini samowładnacey całą Rossią etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawiając osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiey, kopią listu od I. O. O. zżat Radziwiłłow przebiterom Łachowskim nadanego y onymże na rzecz we szredzinie wyrażoną służącego przy liscie samym autentycznym do akt podań, która tak się wyraża:

Alexander Ludwik Radziwiłł xiąże na Ołyce, Nieswiżu, hrabia na Szydłowcu, Mirze, Krożach, marszałek W. X. Litt. Upiński. exstarosta Szawelski etc. Oznaymuemy tym listom naszym, iż chcąc my nadania funduszu s. pamięci przodków naszych utwierdzić y umocnić, ażeby y na dalsze czasy chwała Boża w cerkwi założenia Narodzenia Nayswiętzy Panny w Łachwie, majątnosci naszej, odprawowana była, za suppliką oycy Kondrata Tymofieiwicza y Jana Markiewicza przy teżce cerkwi Łachowskiey swieszczennikowi, postąpiliśmy onym w młynie naszym zboża beczek dwadziestcia, to jest beczek z osobna po dziesięć na każdy rok po sobie idącey mleli, iakoż y ninieyszym listem naszym żydowi arędarzowi y na potem będącym rozkazujemy y miec chcemy, ażeby wyż rzeczeni prezbiterowie y po nich będące nie mieli żadney przeszkody, nie więcej iednak iako się pomieniło, a w tych dwudziestu beczkach ma się inkładować wszelkie zboże, a iesliby więcej nad wyrażenie, ciż iako inni powinni miarę dawać. I na tośmy dali ten list przy pieczęci, z podpisem ręki naszej. Pisan w Łachwie dnia wtorego Decembra tysiąc szesceset czterdziestego trzeciego.

U tej kopiy podpis aktora oraz oznaczenie pieczęci tak się wyraża: Alexander Ludwik Radziwiłł (L. S.) Która to takowa kopia za podaniem do akt wespoł z autentykem przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich pttu Słuczor. przyjęta y wpisana.

Изъ актовой книги Случоурскаго гродскаго суда за 1793—1794 г. № 13596. л. 270.

№ 230—1644 г. Марта 26 дня.

Фундушь православной церкви въ им.
Шкопахъ.

Actum in castro Mielnicensi Sabbatho Magno post dominicam Ramispalmarum Quadragesimalem proximo anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Fundatio ecclesiae Rutenicae in Szkopy.

Coram officio capitaneali (cui protunc generosi Sebastianus Tarkowski vicecapitaneus et Felix Beydo notarius castrenses Mielnicenses residebant) ac sub delegato infrascripto et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens Magnificus Miecislaus a Szkopy Mieczko in Siliwoniet et Boża wola „— etc. haeres, capitaneus Mielnicensis, ulicus Sacrae Regiae Maiestatis (cum in locum officii ipsius capitaneatus, quo ad recognoscendam et suscipiendam infrascriptam fundationem spectat, generosus Laurentius Radlenski subdelegatus praesidebat, hoc munusque subdelegationis in se libere assumpsisse fassus est), sanus mente et corpore existens, a foro, terris, discriptus, iuribus iurisdictionibusque suis quibusvis propriis et competentibus recedendo, praesenti vero foro et iurisdictioni ipsius, quo ad actum praesentem spectat in se, posteros ac bona sua omnia benevole assumpta, publice libereque recognovit, quia ipse ad perpetuam rei memoriam, laudem et gloriam Dei Omnipotentis Sanctissimaeque et Individuae Trinitatis, in augmentum cultus Divini et refocillionem Sacris Sacramentis animarum cristianarum piae intentioni suae satisfacere et gloriam Divinam prosequi, propagare multiplicareque studens ac salutem animae suae et antecessorum suorum consulere pro debitisque suis Redemptorem suum et Judicem futuri saeculi placare intendens, in his quoque, quae a Deo conces-

sa habet, Eundem glorificare volens, ecclesiae orthodoxae ritus graeci noviter per se fundatae et erectae praesbiteroque circa eandem ecclesiam commoranti, obsequia Divina exercenti, in sancta unione existenti, bonorum suorum haereditariorum functi terrae agri videlicet mansos tres, primum pro hiemali in bonis Szkopy penes granitiem Borychowska ex una, et agri dicti Protasowskie-o partibus ab altera, in longitudinem a granitie Wyrożeńskæ ad silvam Szkopowski se protendentem; alterum mansum pro aestivali conseminatione in bonis Borychowo, inter agrum Grekowskie ex una et nobilis Joannis Borychowski, camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera, in longitudinem a granitie Szkopowska ad granitiem żarunelska se protendentem, tertium vero mansum vacantem, vulgo *na ugor* itidem inter metas easdem Grekowska ex una et praefati Borychowski camerarii terrestris Drohiciensis partibus ab altera iacentem, ab eadem granitie Szkopowska ad praefatam granitiem Żarunelska se extendentem. Tum et additamentum in haereditate eiusdem villae Borychowo per duo stadia longitudinis, latitudinis vero sulcorum quatuordecem. Item aream cum aedificiis et horto in bonis Szkopy ex opposito cimiterii ecclesiae praefatae ad praesens fundatae iacentem, in longitudinem duorum stadiorum, in latium autem quadraginta sulcorum dedit, donavit, fundavit, inscripsit et resignavit, prout praesentibus dat, donat, inscribit fundat et resignat perpetuo et in aevum, hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 292 об.—293—4.

№ 231—1644 г. Мая 28 дня.

Фундушь Рухоцкой церкви, Пинскаго уѣзда.

Запис пна Александра Орды записана кгрунту на церковь Рухоцкую.

Лета от нароженя Сына Божого тисеча шестсот сорокъ четвертого, мса мая тридцат первого дня.

На рокахъ судовыхъ земскихъ о святой Тройцы рымскомъ святе прыпалыхъ и у Пинску судовъне отправаныхъ, перед нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судьей Владиславомъ Протасевичомъ подсудкомъ а Якубомъ Окродзинскимъ писаромъ, врадниками судовыми земскими повету Пинского, постановившысе очевисто его млст пан Александр Орда, земенин гдарский повету Пинского, положывшы лист добровольный вечыстый запис свой отцу Федоровичу Турчыновичови священникови Рухоцкому на реч в томъ листе описаную данный и служащий, которого во всемъ устнымъ и очевыстымъ признаньемъ своимъ ствердившы, просилъ, абы тот лист его млсти принят и до книгъ земскихъ повету Пинского уписан былъ. Мы врад того листу огледавшы и чытаного выслудавшы, до книгъ уписать есмо велели и слово од слова так се в себе мает.

Я Александр Орда, земенин гдарский повету Пинского, сознаваю и чыню явно сим моимъ листомъ добровольнымъ вечыстымъ записомъ, иж мы, маючы церковь под послушенствомъ насветийшого патрыярхи нашего Константинополскаго маетности нашей Рухчу, на которую лервей сего записомъ нашимъ з рононымъ моимъ его млстю паномъ Лвомъ Ордою певный кгрунтъ з сеножатми и принадлежностями на выховане священника Рухоцкого тепер в той церкви хвалу Божую отправуючого отца Федора Турчыновича, а по жывоте его и иншимъ при той церкви Рухоцкой будучомъ записавшы и ограничывшы тому священ-

никови и по немъ наступующимъ до держаня подали и поступили, чога и на сес час тот священникъ напъ держачымъ есть, а тепер знову з доброе воли мое з части мое имени Лючах и Рухчах видечы быт реч слушную и потребную для хвалы Божое одпущена греховъ з забавена души моее, до тамтого первой записаного кгрунту тепер одлучывшы од тое маетности моее подданого моего Рухоцкого одного на име Кузму Сачевича Богдановича и з жоною и сынами его Ивановъ, Хомою и Федоромъ, з кгрунтами оромыми, тепер под нимъ будучими, которого межы кгрунтами подданных моихъ держить, меновите под приселенемъ названым Колядынским, омежу од приселеня пляцу церковного, где тепер священникъ Люхоцкий мешкает, моркгъ один и прutowъ осмъ, на урочыщах в Рози, на килку месцахъ моркгъ, у першыхъ сыросекахъ прutowъ двадцат, в задних сыросекахъ моркгъ, у пасецы литовской прutowъ двадцат, у Пенякахъ середнихъ моркгъ и прutowъ пят з сеножатми до того кгрунту належачыми, з волнымъ рубанемъ дровъ и заживаня, с поддаными мойми попасовъ и пожытковъ до того кгрунту належачыхъ, з роботою, которое в кождый тыден с того кгрунту священникови по тры дни, с тым, щым роскажет, а жонка по дню в кождый тежъ тыден и подводы за панщизну без жадное иншое повинности отправоват мает на помененую церковь Рухоцкую, вечне дарую и записую, зараз през енерала и стороною шляхту в моц, в держане и спокойное вечыстое ужыване помененуоу теперешнему священникови до живота его, а помененым наступующим священникомъ, которые маюот быт за поданем отцовъ игуменов Купетицких на вечные часы подаю, а сам се вжо того подданого моего з кгрунтами, службою и повинностю его вечне зрекаю и вжо в того подданого моего я самъ, малжонка, потомковое мое, если бы мне их Пап Богъ даг рачыль, поготовю бра-

та, близкие кривные и повинные мое жадного права и приступу до того подданого з кгрунтомъ и впамянейшую част вступоват и од тос церкви з держаня од священниковъ Рухоцкихъ одеймоват не маю и не маюот вечными часы. И на то я Александр Орда даю сес мой лист под печатю и с подписомъ руки моее, такъ же с печатми и с подписами рук их милости пановъ приятел од мене очевисто упрошоных, на подписах имени нижей выражоных. Писал у Пинску, року тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая двадцать осмого дня. У того листу при печатех подписы рук тыми словы: Alexander Orda ręka własna. Lew Orda ręka swa. Andrzej Niegranowicz komornik powiatu Ruskiego ręka. Который лист за признанемъ и прозбою его змсти пна Александра Орды до книг земскихъ повету Пинского ест уписан.

Изъ поточнои книжки Пинского земского суда за 1643—1644 г., № 13206, л. 986—987.

№ 282—1644 г. Мая 31 дня.

Вводъ священника Рухоцной церкви во владѣние семьею подданныхъ.

Посесыя священника Рухоцкого подданного и кгрунту.

Лета от нарожена сына Божого тисеча шестсотъ сорокъ четвертого, мсца мая трыдцат первого дня.

На роках судовыхъ земскихъ о святой Тройцы римскомъ святе припалыхъ и у Пинскуоу судовне отправованых, перред нами Яномъ Кирдеемъ Грычыною судею, Владыславомъ Протасовичомъ подсудкомъ, а Якубомъ Окгродзинскимъ писаром, врадниками судовыми земскими повету Пинского, ставъшы очевисто Александр Ольпинский, енералъ повету Пинского, квит свой интромисыйный с печатми своею и стороны шляхты и с подписомъ руки своее ку записаню до

книг земских повету Пинского признал в тые слова.

Я Александр Олпинский, енераль его кор. млсти повету Пинского, сознаваю то сим моим интромисыйнымъ квитомъ, иж в року теперешнемъ тисеча шестсотъ чотырдесятъ четвертомъ, мсца мая трыдцатъ первого дня, маючы я пры себе стороною трох шляхтичов, пна Яна Шыдловъского, пна Станислава Яблонского, а пана Миколая Янковского, з которыми за ужытемъ будучи мне у суда земского пры признаню листу запису од его млсти пана Александра Орды на записане вечностю подданого Рухоцкого Кузмы Сацевича Богдановича з жоною, з детми, з кгрунтами, пожитками и прыналежностями их на церковь Рухоцкую, в маестности его млсти будущую, меновите в записе его млсти менованую, водлуг которого того менованого запису своего его млст пан Орда священнику Рухоцкому отцу Федорови Турчыновичу, тепер пры церкви Рухоцкой будучому, в моц, в держане и в спокойное ужыване до живота его, а на помененую Рухоцкую церковь на вечност през мене енерала и шляхту подаль, водлугъ которого поданя добровольного его млсти пна Александра Орды помененый отецъ Федор того подданого Кузму зо всѣмъ водлугъ запису его милости до живота своего, а именемъ отца Лярыона Денисовича игумена монастыра Купятидкого на вечност до посесыи свое взявшы, держачымъ зосталъ и то мною енералом и шляхтою оведчыль, а я то все, штом в той справе видель и слышал, на сес квит мой списавшы, даю ку записаню до книгъ земскихъ Пинских. Писан у Пинску, в ызбе судовой, року мсца и дня звышъ писаного, Александр Олпинский енерал рукою. И тое сознание енералово и квит его интромисыйный до книгъ земскихъ повету Пинского ест уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго земскаго суда за 1643—1644 г. № 13206 л. 987.,

№ 233—1644 г. Юля 11 дня.

Грамота кор. Владислава IV, предоставляющая священнику Св.-Никольской церкви въ г. Дрогичинъ о. Стефану Кучковскому пожизненно завѣдывать этой церковью и заботиться о ея внѣшнемъ и внутреннемъ благоустройствѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta in crastino festi Omnium Sanctorum anno Domini 1645.

Poponis Drohicensis oblata privilegii.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Stephanus Kuczowski, poponus Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti privilegium infrascriptum, ipsi per Sacram Regiam Maiestatem benigniter datum, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo minoris cancellariae Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Wladisław IV, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiążę Lithewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflankie, Smolenskie, Czernichowskie y Szwecki, Gocki, dziedziczny krol Vandalcki. Oznaymuemy tem listem naszym wszem wobec y kaszdemu zosobna, komu to wiedziec należy, iż my z łaski y dobroczynności naszej krolewskiej Wielebnego Stephana Kuczynskiego, swieczennika Drohickiego, przy spokojnem używaniu cerkwie Swietego Mikołajia w tym tam mieście naszym Drohiczynie będącey tak, jako przedtym używał, zachować y zostawic umislilismy, jakosz niieyszem listem naszym zachowuiemy y zostawuiemy do ostatniego wieku sweo życia, pozwalając mu przerzeczoną cerkiew ze wszystkimi grontami, lasami, borami, gajami, rolami, ogrodami, pasza-

mi, sadzawkami, poddanemi i ich czynszami i innemi należnościami y przynależnościami, jako antecessorowie jego trzymali y używali, aby i on sam trzymał y używał, obiecując imieniem naszym i najasniejszych successorow naszych wyżey wspomnionego Wielebnego swieszczenika Drohickiego od spokojnego używania cerkwie rzeczoney nie oddalac, ale owszym przy calem prawie je-o zachowac, co najasnieysi successorowie nasi uczynią, tak iednak, aby temusz wielebnemu swieszczenikowi te cerkiew Świętego Mikolaia, która znacznego ratunku potrzebuie, wedlug upodobania swego restaurowac y na chwale Bożą postawic wolno było. Co do wiadomosci kaszdego, mianowicie urodzonego Marka Wodzin-skiego, starosty Drohickiego terazniejszego i innech na potym będących przywo-dząc, roskazuujemy, by tego wielebnego swieszczenika przy wolnosczy naszej zachował, prawa iednak nasze krolewskie, Rzeczypospolitey y decretu comissarskiego wcale zachowując. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć koronną przycisnąc roskazalismy. Dan w Warszawie, dnia 11 miesiāca Czerwca roku Panskiego MDCXLIV, panowania naszego Polskiego XII a Szweckiego XIII roku. Conservatia przy cerkiewy świętego Mikolaia wielebnego swieszczenika w Drohiczynie. Joannes Franciscus Lubowicki regni secretarius manu propria. Vladislaus Rex. Post cuius quidem privilegii ingrossationem eundem offerens praenominatus rursus ad se recept et officium praesens de restitutione ipsius quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 587, 588.

№ 234—1644 г. Сентября 20 дня.

Грамота короля Владислава IV съ вызовомъ на сеймъ для суда униатскаго священника Троицной Бѣльскои церкви Ивана Малишевскаго и др. лицъ по обвиненію о насиліяхъ и преслѣдованіяхъ православныхъ на религіозной почвѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post festum Sancti Michaelis Archangeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto.

Patrum Manasterii Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis . . . . .
*) et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubivis locorum faciendae, publice libereque recognovit, quia ipse mandati sacrae regiae maiestatis, sigillo regni obsignati, pro comitiis proxime venturis servientis copiam autenticam, cuius tenor talis:

Wladislaw IV, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Swecki, Gocki, Wandalski dziedziczny król.

Tobie wielebnemu Iwanowi Maliszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu, także Jozefowi Bakowieckiemu, władice Włodzimierskiemu y Lucianowi, protopopie Bielskiemu, unitom, jako starszym y przyncipalnym sprawu tey motoram, z osoby, z dobr waszech wszystkiech, także sprawu niżej opisanej roskazuujemy, abyscie przed nami y senatorami naszemi, ktorzy przy boku naszym na seymie terazniejszym zasiadać będą, szostego dnia od zaczęcia się onego, pierwszy iednak

*) Въ книгѣ этой верхніе края листовъ отъ сырости сгнили и выкрошились; выкрошившіяся и выцвѣтшія мѣта обозначены точками.

ekcludowawszy, staneli na instatią y prawne poparcie instigatora naszego koronnego iiego delatorow pobożnego Nicodema Fiedorowica y iego pasterza, z ktorego przytomnością czyni, wielebnego oycza Athanazego z Kozielska Puzyny, władyki Łuckiego y Ostrozkiego y namiestnika iiego Meletiusza Marcinowicza yhumien Bielskiego powodow, którzy was na seymie blisko przeszlem contumatiey pozywaią o to, iż ty Maliszewski, przepomniawszy bożani Bożey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny, a zaprawiwszy sie z instinkciey y naprawy albo subordinatiey principalnych adherentow swoich, zdawna na turbowanie y przesladowanie duchownych y swieckich ludzi starożytney religiey greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu, constitution seymowem y win w nich opisanech by namniemy sie nie obawiając, ale naruszając pokoy pospolity mianowicie między religią grecką pactami y constituciami stwierdzony, smiał y wazileś się dnia poniedziałkowego, który święto Młodziankow według kalendarza Rzymskiego roku blisko przeszlego tysiąc szescset czterdziestego czwartego obchodzono, ciała zmarłych arestowac, za sluby woły grabić . . . . . powodow sprawy tey arestuiiesz, grab. . . . .
 . . . . . bardzo krzysz
 srebrny duchowne . . . . .
 y inne . . . . .
 y besprawia wyuzdaną swą złością disunitom czynisz. Gdy ten pomieniony Fiedorowic według zwyczaju chrzescianskiego bywszy u chorego z Sakramentem Panskim zwracał się nazad, ty Maliszewski przysposobiwszy sobie ludzi iakichsi swawolnych, ktorych tobie imiona lepiej są wiadome (z ktoremi powodowa strona, iako skoro będzie o imionach y przewyskach ich wiedziała, zdrowe sobie zachowuie prawo), zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowy szkodzocemi dobrej sławie y stanowi iego sromotnie zelżył, a tym nie contentuiąc się zbił, za włosy wzięawszy targał, po ziemi włoczył, kolana-

mi do ziemi tłukł, rzyzy epatrachel alias ornał, stule, habit zakonniczy z niego zdarł, a co większa kielych srebrny z łyżerką srebrną y wozduszkami bławatnemi, ktore byli na kielichu, gwałtownie odiał, pozostale cząstki naswieższego sakramentu, ktorych nie pożył chory, szarpiając besbosznie, na ziemie s kielicha przełał y podeptał y wszystkie te rzeczy przelup y szarpanie nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu ic chowasz. Pozywaią was tedy pomieniony władika y protopopie, iako principalnych subordinatow, a ciebie iako facti comprincipale, Maliszewski, do widzenia y przysłuchania się i z stobą podług prawa w tey mierze opisanego za takowe gwałtowne excessi przez cie przeciwko prawom, ktore kasdemu pokoy obwarowali y assecurowali pospolity, popełnione, podług umowy tech praw y constitutiey postopiono bedzie, na ktorym terminie aby sie stanowił zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie tak z pozwu tego, iako y s protestatiey w tey mierze uczynioney na tym że terminie szyroce proponowano y obiasniono będzie usprawiedliwił, pozywaią, cie powodowie. Dan w Warszawie, w poniedziałek po swiecie Naswieższey Panny poczęcia, roku Panskiego tysiąc szescset czterdziestego czwartego—feria quinta in Vigilia festi sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxima . . . . .

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда
 1646—1652 г. № 10942 л 83—5.

№ 235—1644 г. Ноября 4 дня.

Фундушова запись княгини Раины Соломерецкой въ пользу Успенской церкви въ м. Высоцкѣ, Пинскаго Повѣта, на сенюать подѣ названіемъ «Микольская гряда».

Akt listu ieym. p. Solomereckiey Swiaszczennikom Wysockim nadania sia-
nożeci.

Лета от нароженья сына Божого ты-
сеча шестсот шестдесят червертого, мца
июня сегомо дня.

На рочках кгородских в замку гсдар-
ском Пиньском мца июня прыпалых и
порядкомъ правнымъ судовъне отиравова-
ных, перед нами Якубомъ Кгинвидом и
Панькевичомъ, стольникомъ и подста-
ростим, Стефаномъ Викторыномъ Ту-
ромъ судьей, а Петромъ Водзъкгиромъ
Поклоньскимъ скарбникомъ и писаромъ,
урадниками судовыми кгородскими пове-
ту Пиньского, од велможного его млсти
пна Яна Кароля Млоцъкого, Пиньского,
Гелметского старосты установленными,
постановившысе очевисто в Бозе велеб-
ный отецъ Иоанъ Данилевичъ Мощынский,
священникъ Высоцкый, маенности его
млсти пна Арнолфа Кгедройтя, войского
Пиньского, подал ку актыкованью до
книг кгородских Пиньских лист велмож-
ное в Богу з сего света зошлое ее
млсти пни Раины Госцъкое Соломерец-
кое каштеляное, Смоленское, на реч
нижей в нем выражоную, в Бозе велеб-
ному отцу Даниелю Федоровичу прото-
попе и другимъ особомъ духовьнымъ в
месте Высоцку мешкаючымъ данный, про-
сечы, абы прынят и до книгъ уписан
был, которого мы врад прынявшы до
книгъ уписат есмо велели и уписуючы в
книги слово в слово такъсе в себе
мает.

Я Рейна Гоская Соломерецкая, каш-
теляная Смоленская, вѣдомо чыню
симъ моимъ листомъ каждому, кому бы о
томъ вѣдати належало тепер и на потомъ

будучого веку людем, ижь я, идучы за
волею Божеею и хотячы собѣ тымъ по-
зыскати ласку Божию (о которой не
вонтъплю), абы презъ особы духовные
хвала Божая в церкви Божей никгды
не уставала, тоемъ собѣ обрала и улю-
била и для того оныхъ якъ слугъ Божи-
ихъ потребами розными опатровати на-
лежитъ водлугъ словъ Хрстовыхъ: Достоин
естъ дѣлателъ мзды своея, пре то я, за
прозбою отца Данила Федоровича про-
топопы Высоцкого, даю ему отцу Дани-
илу протопопи Высоцкому гряду Микол-
скую лѣса зараз за Поповымъ боромъ на
прятанье сыножати, вѣчными часы и по-
томкомъ его и по нихъ служачимъ церкви
Бжей, которая то гряда з едного конца
замковая сеножат и Чычынова Федорова
сыножат граничат, а з другого конца
Кондратова Словицова сыножат прозви-
щемъ Калита граничит, а з сторонъ з ед-
ной стороны поле, а з другой стороны
река граничит тую гряду. Мает отць
Даниилъ в той грядѣ Микольской спокой-
не тыхъ сеножатей заживати и потомки
его и по нихъ служачыи церкви Божей,
в чомъ я сама и потомки мое и ниhto с
подданныхъ моихъ ему в томъ и по немъ бу-
дучымъ перешкоды жадной чынити и за-
боронати и не могут и мочи не будутъ.
И на тое даю сес мой листъ с печатью
моею и с подписомъ руки моея власной.
Чисан в Высоцку, року тысяча шестсот
чотырьдесятъ четвертого, мца Ноемврия
четвертого дня. У того листу пры пе-
чате подписъ руки тыми словы: Раина
Госцъка Соломерецка, каштелянова Смо-
ленска рукою власною. Который тот
листъ за поданемъ и прозбою верху мено-
ваное особы до книгъ кгородскихъ Пинь-
скихъ ест уписан.

Изъ актовъ книги Пинскаго гродскаго суда за
1664 годъ № 1306 л. 17.

№ 236—1644 г. Ноябра 25 дня.

Жалоба священника Журобицкой церкви о Захаряе Докудовскаго о нанесеніи ему побоевъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post festum Praesentationis Beatae Mariae Virginis proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragésimo quarto.

Poponis Żurobicensis protestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Zacharias Dokudowski, prezbiter ritus graeci ecclesiae Żurobicensis et nobilis Luba Tokarzewska, invicem coniuges, coram eodem officio praesenti solemniter quaesti et protestati sunt in et contra nobilem Albertum Orabkowski nec non laboriosos Scivonem Samsciuk, Iwanum Kudryło, Antonum Ładyszka, Nauc Poseł, Iwan Kusnierz subditos de villa Żurobice tenutae ad praesens generosorum Mathiae Niedzwiecki et Reginae Pielszowna coniugum, atque Janczewski factorem eorundem coniugum, idque de eo, quia ipsi in primis sabbatho ante actum praesentem proximo honestum Vasilium Dokudowski, fratrem germanum eiusdem prezbiteris in villa Żurobice ante domum protestantis a domino suo grneroso Oborski cum certis actionibus et munimentis literisque ad cancellariam castrensem Mielnicensem missum et . . . *) convulserunt, dumque protestans cernens eundem fratrem suum et vix vivum humi iacentem, eosdem verbis honestis, ne ipsum interficerent, movebat, ex tunc idem Orabkowski cum praefatis subditis ad eundem prezbiterum conversus, eidem vulnera infrascripta ad ecclesiam aufugientem in cemeterio, in ipso ingressu ecclesiae intulerunt, hostia ecclesiae consecaverunt, nisque fuga in ecclesiam sa-

luti suae consulisset, ibidem ipsum interfecissent. Hisque non contentus, in crastino diei praefatae videlicet die dominico pridie festi Praesentationis Beatae Mariae Virginis itidem proxime praeterito, invadendo ad domum laboriosi Matosz Kisto subditi eiusdem villae, ibidem honestum Alexandrum Dokudowski, in nuptiis pacifice sedentem, uti quendam latronem captivaverunt et vinculatum ad curiam Żurobicensem baculis concutiendo reducerunt. Dumque praefata protestans Thokarzewska eundem filium suum iuvare voluit, ipsam prole gravatam baculis concusserunt, quem adductum idem generosus Niedwiedzki ex vestibus et vestimentis denudare, denudatumque et humi prostratum flagis magno convulserunt iussit, vixque vivum reliquit, eundem nobilem Alexandrum filium protestantis in catenis ferreis sub custodia in hucusque in vinculis maxime convulserunt vix vivum in curia Żurobicensi detinent, de quo contra ipsos iterum atque iterum sunt protestati. Prout in maiore verificationem eiusdem protestationis idem protestans honorabilis Zacharias Dokudowski prezbiter Żurobicensis vulnera sua tunc temporis sibi illata, officio praesenti monstravit, videlicet primum penes oculum dextrum, aliud super sinistrem oculum livida cum tumefactione, tum et fasciculum crinium e capite evulsorum. Deinde coniunx illius praefata nobilis Luba Tokarzewska vulnera sua tunc temporis sibi illata officio praesenti monstravit, videlicet primum in fistula penes pugnum, aliud in brachio manu dextrae, utraque livida, tertium in creure pedis dextri pertrusum ad cruorem, quartum in tibia eiusdem pedis lividum. Pro quorum illatione suprascriptum nobilem Albertum Orabkowski uterque illorum inculpaverunt. Hic idemque in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter stans ministerialis generalis regni nobilis Albertus Malinowski authenticus et iuratus publice recognovit se cum

*) Вь подлинникѣ пропускъ.

nobilibus Christophero Meżenski et Jacobo Tołwinski die hesterna et feria tertia proxime praeterita ex requisitione protestantium condescendendo ad bona villae Żurobice, ibidem praefatum Alexandrum Dokudowski in cathenis ferreis vinculatum praevenit eundemque generosum Niedzwiecki et praefatos famulos et subditos ipsius ut eundem Dokudowski eliberaret affectavit, ad quorum requisitionem idem Niedzwiecki cum eisdem famulis suis eundem Dokudowski eliberare noluit, imo eundem ministeriale baculis verberare et in carceres iniecere voluit, nisi que fuga sibi consulisset, malevolum animum suum explevisset, idemque ministerialis eundem poponidem valde convulneratum vix vivum et cisiones in foribus ecclesiae tres vidit et debite conspexit, dumque diffidationes praefatus Niedzwiecki et Orabkowski praefatis protestantibus Dokudowski eodem ministeriali praesenti fecerunt, de quo contra ipsos suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—5 г. № 10940, л. 602, 603.

№ 237—1945 г. Марта 18 дня.

Заявление Луцкаго православнаго епископа Афанасія Пузыны съ изложениемъ притѣсненій и збядь, которыя православное население г. Ъльска терпятъ со стороны униатовъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda post dominicam Misericordiae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

Ex parte R. Puzina episcopi Luceorientis. Ex copia.

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grockiech Mielnickiech postano-

wiwszysię oczewiscie wielebny ociec Iziasz Efremowic, zakonnik reguly świętego Bazylego religiey Greckiey, inieniem przewielebnego w Bogu Je-o Mei Oyca Atanazego s Kozielska Puzyny, Episkopa Luckiego y Ostrogskiego nieunita, który wżawszy w niedawnych czasiech pewną wiadomosc o wielkiem bezprawiu y o excessach niżey wyrażonych w miescie Je-o Krolewskiey mci Bielskim przez popow unickiech cerkwie Bożey y duchownym iego dziejących się, quam in solenissima forma iuris, protestował się na przeciwno Przewielebnemu jego mci xieżdu Jozefowi Mokosciowi Bakowieckiemu, Episkopowi Włodzimierskiemu unitowi y je-o adherentom y akthorom huius modi, mianowicie Lukianowi, iakosie sam zowie, Bohowskiemu protopopie Bielskiemu, Iwanowi Maliszewskiemu popowi Troieckiemu, Iwanowi Poraiu popowi Berezowskiemu y innem z comprincipalow ich, ktorych imiona y nazwiska chcąc miec na tey protestatij za wyrażone, a onym barzo za dobrze wiadome y znaiome, także też y naprzeciwno urzędowi miesckiemu Bielskiemu, a mianowicie Kasprowi Bładowskiemu, Iwanowi Sierhieykowiczowi burmistrom, Stanisławowi Luczce, Jendrzeiowi Malarzowi, Kasprowi Rozkowskiemu raycom i pisarzowy ich lentwoytowskiemu, Mikolaiowi Poddubec y Pawlu Wysockiemu y naprzeciwno tym Hermanowi Lytewce y sinowi iego Wawrzencowi, Lewoniewi Leszczynskiemu, Iwanowi Okulikowi, Maximowi Pohorelskiemu, Kondratowi Wysockiemu Felonowiczu y innem coadherentom y pomocnikom ich o to y takowym sposobem, iż oni nie nie dbaiąc na prawo popolite y libertates antiquitus religiey Greckiey, narodowi Ruskiemu w uni nie będącemu służące, także na constitutie seymowe, Pacta conventa na szczęśliwey elekciey je-o Krolewskiey mci Pana naszego Milosciwego cum consensu obojga narodow postanowione y świętobliwie poprzysięzione, diplomate y constitutiami approbowane, a

potem decretami comisarskiemi vigore constitutionis tak nie unitow iako y unitow we wszystkich differenciach y pretensjach zachodzących stwierdzono y uspokoiono, ktory to pokoy y liberum exercitium religionis wzwyż mianowany unicy iawnie wzruszając, za instynktą y informatią władki y starszych swoich, mianowicie przez niejakiego Simona Timoszewicza ecclesiarche swego y protopope Bielskiego na on czas urosiwszy sobie iakis process w roznych subselliach s kilka mieszczan Bielskich w processie mianowanych y conductamine contract iakis nieslychany y cerkwie Bożey szkodliwy mimo wiadomosci je-o meci Oycy Episkopa Luckiego, Pasterza swego, także duchownych jego y mimo wiadomosc mieszczan Bielskich pospolstwa wszystkiego, przeciwko wyrażonemu prawu y wolnosciom narodowi Ruskiemu służącym, smieli y wazylisie podstępnie zawierac, ktory to ten contract iako niesłuszny y nieprawny ich mosc panowie Comissarze bacząc byc prawu pospolitemu przeciwny, decretem swym annihilowawszy y wiecznie skasowawszy, cerkwie trzy w miescie Bielskim świętego Bohoiawlenia y świętego Mikolaia y świętego Woskresienia je-o meci oycu Episkopowi Luckiemu y successorom je-o w unij nie będącym przysądzili y nemine impugnante in realem et actualem possessionem duchownym y swieckim podali y intromitowali, a nie tylko w Bielsku, ale y we wszystkim woiewostwie Podlaskim, stosując się do prawa y informaty je-o krolewskiej meci cerkwie tak unitom, iako y nie unitom wydzielone y decretami stwierdzone y naznaczone są. A po oddaniu przez komisarzow pomienionych cerkwi w krotkich czasiech unicy armata manu zaciągawszy pana Sokola rotmistrza ze dwu sty piechoty y inszych ludzi na to wielką liczbę do tumultu przysposobili, gdzie w Bielsku zas te cerkwie per vim, u drzwi cerkiewnych zamki y kłotki poodbiiawszy, violento modo poodeymowali, ludzi

duchownych y swieckich nie unitow zbili, zranili y zdespectowali, mieysca święte sprofanowali y zekrwawili, iako o tym w roznych grodach y urządach protestatjami y relatiami generalskiemi recenter na on czas zaniesionemi szerzey obżalowano y dolożono iest. A co większa, iusz wprawiwszy sie ci panowie unitowie w takową wyuzdaną swawole y zlosc, nie nie respectując na stan swoy duchow(n)y, ktorym sie szczyć, per Deum immortalē, aż strach wspomniec, w roku przesłym zakonnikowi jednemu oycu Nikodemowi Fedorowiczowi tam że w Bielsku od chorego wracającemu się Iwan Maliszewski pop Troiecki, za instynktą starszych swoich, na dobrowolncy drodze zastąpiwszy z wielką hultajstwa swawolnych ludzi obce rzuciwszy sie, tamże kielich srebrny wydarszy, Sacramentu najswiejszego pozostałe cząsteczki w błoto wyrzucił, samego z apparamentow prezbiter-skich obnażył, y okrutnie za włosy po ziemi targając zbył y zmordował y wszystkie tę apparatus, tak kielich iako krzyż srebrny, naczynia poświęcone y rzyz poszarpawszy do siebie w dom in vim prae-dae et spoliy zabrał y po dzis czas u siebie trzymając nie powraca. Zaczyn przychilając sie do pierszych wszystkich processow, po roznych grodach y urządach eo nomine porzątkiem prawnym poczynionych, iako y teraz ta wiadomosc je-o meci oycy Episkopa Luckiego doszła, iż w roku niniejszym tysiąc szescset czterdziestym piątym dnia trzynastego Marca zwyż rzezony Łukian Bohowski, protopop Bielski, unit w zaczęty swej zlosci nie ustawaiać, za tym wzwyż pomnionym podstepnym contractem z niektoremi osobami mieszczany tamecznymi in conducto w niewiadomosci je-o meci oycy Episcopa Luckiego y wszystkiego pospolstwa disunitow uczynionym, za decretami y przewodem iakoby prawnym cerkiew jedną świętego Mikolaia, którą z osobliwey łaski je-o krolewskiej meci przez panow Comissarzow podaną mieli y w niey libera exer-

citia suae religionis odprawowali, gdzie pomieniony protopop przysposobiwszy sobie popow uniczkiech y urząd miescki, imionami y nazwiskami wzwysz opisane mi y iegoz comprincipalow y adherentow dobrze wiadomych y znaiomych s tumultem niemalem do przerweczoney cerkwie świętego Mikołaja violenter naszedł y tam zamki u drzwi cerkiewnych odbiwszy per vim odiy y nie nie pamiętając na boiazn Bożą y na wocatyą swą duchowną y paeny w constitutiach seymowych na takowych założone, zakonnika od je-o mci oycy Episkopa Łuckiego dla odprawowania nabożenstwa zeslanego przy tej cerkwie na ymie oycy Gedeona Paskiewiczza praezbitera zdespektowali, zbili y zranili, mieysce święte zekrwawili, lud pospolity tameczny pod posluszenstwem je-o mci oycy Episkopa Łuckiego w uny niebędący przesz gwałt do uny swoiey pociągiewowali y na unią przysięgac przymuszali, banicyami, biciem, morderstwem, wiezieniem, relegowaniem od miasta, pieczętowaniem y odebraniem domow y majątnosci ich własney przyniewalali, także też wyrzucając z domow z żonami, z dziecmi y z szceladzią, nie mając miłosierdzia y nad choremi ludzmi takowe okrucienstwo czynili dotąd, aż za suplikami tych utrapionych ludzi nastąpiła osobliwsza łaska przez sublewacyą y universal jego krolewskiey mci iako poddanych swoiech. A oni tych ubogich ludzi do ostatniey zguby y do zniszczenia przywiesc usiłowali. O co wszystko, inhaerendo anterioribus protestationibus praecavendo indemnitati causae istius, venerabilis supra nominatus Izaiaz Efremowicz, nomine admodum Reverendissimi domini Patris Episkopi Lucoariensis iterum atque iterum protestatus est, salvis omnibus iuris beneficiis manentibus, zostawiwszy z je-o mcią xiędzem Władiką Włodzimierskiem y z protopopą Brzeskiem także y stemi iego duchownymi y z każdym takowym, do kogo ieno kolwiek forum drogę pokaże prawnie postąpić, prosil, aby ta protestacja

była do akt przyięta. Quod est acticatum.

Из актовой книги Мельнишкого городского суда за 1641—1645 г. № 10947. л. 675, 680 об.—681.

№ 238—1645 г. Марта 17 дня.

Жалоба священника Никольской церкви въ г. Бѣльскѣ о. Гедеона Пашковича о нападеніи на эту церковь и обидѣ со стороны Бѣльскихъ униатовъ подъ предводительствомъ бурмистра.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalis proxima a. D. 1645.

Paskowicz protestatio. Ex copia.

Oblicznie przyszetsy do urzędu y xiąg teraznieyszych starosciach grockiech Mielnickiech ociec Gedeon Paskowicz disunit, zesłany od oycy episkopa Łuckiego Pusiny, nieunita, na odprawowanie nabożenska greckiego, pozostały w cerkwi świętego Mikołaja od panow komisarzow z pozwoleniem Je-o krolewskiey Mci podany disunitom mieszanom Bielskiem, z wielkiem żalem imieniem swym protestował sie y wyżej mienionego Je-o Mci oycy Episkopa Łuckiego disunita, naprzeciwno slachetnego Kaspra Bladowskiego burmistrza Bielskiego, y pomocnikow urzędow jego o to, isz on nie mając prawa żadnego y przystępu tak do mnie swieszczenika, jako y do cerkwie od panow komisarzow podane, naszedszy w dzien trzynasty Marca z duchowienskem niemalem unitami, mając przy sobie ludu obcego ultaystwa zebrane-o tumult wielki, violenter, mocą, gwattym wielkiem na emętarz czerkwie pozostałey trzeciej od panow komisarzow, podaney disunitom świętego Mikołaja drzwi siekierami łupali, zamki obuchami podbiiali y do cerkwie, nie mając prawa

żadnego y przystępu, gwałtym wlesli; a nie mając na tym dosyć, mnie swiecczenika za prawym należnim Je-o Krulewskiej Mci y za patentem pana y Pasterza oycy Episkopa Łuckiego Atanazego Puzyry nie unita, przy cierkwie tey mieszkaiącego, nie dbając na boiasn Bożą ani na srogosć prawa, za włosy po cmețarazu wloczyli, policzki cięszkie zadawali, kymi, obuchami bili protestanta y innech wiele mieszczan na cmețarzu y sam cmețarz zekrwawili, y co sie im naysroszszego zdalo, to nademną duchownym zakonnikiem ubogiem za powodim panow urzėdNIKOW holtaystwo przysposobione czynilo, cele ubogą strzėsli, splondrowali, xięgi wszystko ile bylo pobrali y wniwecz obrócili, co ia ubogi zakonnik tak o odbicie gwałtownie cerkwi, jako tes y zelżyni, despek moy woznym y inną slachtą oswiatczyłem, a s panym urzėdem o wszystko czasu swego prawnie czynić chcę. Et in maiorem verificationem eiusdem protestationis suae idem protestans ministerialem generalem regni nobilem Simonem Morze autenticum et iuratum, una cum nobilibus Alexandro Bankowski et Kiryło Hrymanowic in evidentius testimonium sibi adhibitis coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus statuit, qui statuti in vim suae fidelis relationis publice recognoverunt se feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime praeterita praesentes fuisse in oppido Bielsko cimiterioque praedicto et ibidem praefatum cimiterium obsangviolatum et fores ecclesiae praefatae et domus, in qua protestans habitat violenter apertas vidisse et debite conspexisse. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10940, л. 649 об. 650—651.

№ 239—1645 г. Марта 17 дня

Позовъ въ королевскій судъ униатскаго священника Троицной церкви. въ г. Бѣльскѣ, о. Ивана Малишевскаго объ обидахъ причиняемыхъ православному населенію и духовенству.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima a. D. 1645.

Presbiteri Bielscensis relatio.

Ministerialis generalis regni nobilis Simon Morze, autenticus et juratus, una cum nobilibus Kiryło Hrzymanowicz et Alexandro Bankowski in evidentius testimonium sibi adhibitis, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice ꝛ libereque recognoverunt, quia ipsi citationis seu mandati Sacrae Regiae Maiestatis infrascriptae copiam, sigillo regni obsignatam pro comitijs generalibus regni Varsaviensibus, Varsaviae ad praesens celebratis servientem, ex parte infrascripti actoris contra citatum inferius nominatum, cuius mandati ea sunt verba:

Władysław Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmuckie, Inflanskie, Smolenskie, Czerniechowskie etc. Szwecki, Gocki, Wandalski Dziedziczny krol. Tobie ucciwemu Iwanowi Malszewskiemu, popowi Troieckiemu Bielskiemu unitowy z osoby y dobr swoych wszystkiech y sprawy nizey opisaney rozkazuiemy, abys przed nami y senatorami naszymi, ktorzy przy boku naszym na seymie teraznieyszym generalnym zasiadac będą, od położenia tego pozwu mandatu naszego za niedziel dwie s przytomnością wielebnego Jozepha Bakowieckiego, Władyki Włodzimierskiego, także Łucyana protopopy Bielskiego, jako starszych y przetozonych swych stanął na in-

stantią y prawne poparcie Nikodema Fedorowicza, zakonnika reguły Greckiey, prezbitera cerkwie Świętego Mikołaja Bielskiey, tak imieniem swym, jako też ymieniem wielbnego Melecyusza Marcynowicza Ihumena Lepesowskiego y Bielskiego, Namiesznika Wielbnego Oyca Episkopa Luckiego nie unita, od niego na to miesce zesłanego, czyniącego actora, który cię pozywa o to, isz ty, przepomnia(w)szy boiazni Bozey, nie respectuiąc na stan swoy duchowny y zaprawiwszy się znac z instinktiey starszych swoych zdawna na turbowanie przesladowanie duchownych y swieckiech ludzi starozytney reliiy Greckiey, sprzeciwiając się prawu pospolitemu y win w nim założonych nie obawiając się, ale naruszając pokoy pospolity osobliwie miedzi relią grecką, pactami, constitutiami stwierdzony, smiał y ważył się dnia poniedziałkowego, w który święto Młodzianków wedłuk kalendarza Rzymskiego roku przeszłego obchodzono, ciała zmarłych arestowac, za sluby woły grabic, duchownym na drogach zastępowac, jakoz de facto arestujesz, grabisz y zastępuiesz, nad to czaszy niedawnemi bardzo krzysz srebrny duchownemu iednemu odiał y niewiedziec kędys podział y inne wielkie nieznosne krzywdy, utrapienia y besprawia wyuzdaną swą złością nieunitom czynisz. Gdy tes pomieniony actor wedle zwyczaju chrzescianskiego bywwszy u chorego Sakramentem Naswietszym zwracał się nazad, ty przysposobiwszy sobie ludzi nieiakiech swowolnych, ktorych tobie imiona lepiej są wiadome, z ktoremi actor, jako skoro będzie o imionach y przezwiskach wiedział, zdrowe sobie zachowuie prawo, zastąpiwszy mu na drodze, naprzodes go słowami bezecnemmi niepodciwemi zelzył, zbił, za włosy wziąwszy targał, po ziemi wloczył, kolanami do ziemie tłokł, rzy, epetrachel alias ornat, stule y habit zakonniczy z niego zdar, a potom kielych srebrny z łyteczką srebrną y z wozdzuszkami bławatnemi, ktore byli na kilichu, gwałtow-

nie odiał, pozostale częstecki Sakramentu Naswieższego, ktorych nie pożył chory, w tey szarpaninie na ziemie s kilicha przelał y wszystkie te rzeczy przez łup y szarpanine nabyte z sobą pobrał y poniosł y do tego czasu przy sobie ie chowasz,— pozywa cie tedy do widzenia y przysluchania się yż s tobą podłuk prawa w tey mierze opisanego postopiono będzie, na ktorym terminie abys się stanował zawicie y na to wszystko, co przeciwko tobie s pozwu tego, iako z protestatyej proponowac będzie usprawiedliwił, pozywa cie pomieniona stroua powodowa. Dan w Warszawie, w poniedziałek nazaiustr po niedzieli Wstępney Invocavit nazwaney, roku Panskiego tysiąc szesc set czterdziestego piątego—feria secunda post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxime practerita in oppido Bielsko, domo citati, solimet in manus tradidit eidemque debito modo, ut iuris est, publicavit. Super quod suam fidelem relationem idem ministerialis cum praefatis nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовой книги Мельническаго градскаго суда за 1641—1645 г. № 109-10, л. 649—650

№ 240—1645 г. Юня 22 дня.

Заявление вознаго по дѣлу о захватѣ въ им. пана Лещинскаго «хлопца», съ данными о Славатицной церкви.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho intra Octavas festi Sacratissimi Corporis Christi anno Domini 1645.

Ex parte Dębowski protestatio. Ex copia. Do urzędu y act nimieyszech grockiech Je-o Krolewskiey mci Mielnicki oczewiscie przyszedszy opatrny Stephan Pieskiwicz general woicowstwo Brzesckiego imieniem urodzonego Je-o Mci pana Dębowskiego oswiatczył sie y protestował przeciwko panu Janowi Mackiewiczowi,

ktory na ten czas factorem był na szkucach wielmożnego Jego mci pana Gabryela Stepkowskiego, kastellana Brasławskiego s tey miary, iż on biegać nazad statkami Je-o Mci pana swego, gdy przysedł w majątność wielmożnego Je-o mci pana Władysława z Leszna Leszczyńskiego, woiwodzica Rolskiego, a mając czelac barzo swowolną, ktory chlopca pomienionego Je-o mci pana Dębowskiego, nazwiskiem Piotrowicza, slachceica dobrego, ktory miał siła na rękę swoich u pana swego, zabrali z sobą na szkuty, a jako sternik ięgosz własny zeznał, iż tego chlopca widział oczema swemi na szkucie tey własnie, gdzie sam pan Mackiewicz miał budę swoją, a na tem y przysięgę cielesną *w cerkwi Sławatycyckiej*, przy ktorey siła ludzi y obywatelow miasta tego było, wykonał, którą z rotą w xięgach miesckiech Sławatycyckiech y podpisem tegoż ręki generała iest zapisana. A tak przes wzięcie tego chlopca Je-o Msc pan Dębowski ma wielką y nie małą szkodę, ktorey tu taxy nie kładzie, ale gdzie czas y miesce temu będzie, dowodnie to pokazać chce, iako wielką ponosi przes zabranie tego chlopca szkodę, o którą y o chlopca protestował się przed urzędem ninieyszem grockiem Mielnickiem przesz opatrzneho Stephana Pieskiewicza generała, zachowuiąc iednak salvam meliorationem et amplificationem tey protestacy. Na ten czas pomieniony protestans prosił, aby ta iego protestafia do xiąg była przyjęta y zapisana, co otrzymał.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1641—1645 г. № 10910. л. 715—16.

№ 241—1645 г. Юля 21 дня.

Королевскій декретъ по дѣлу священника Сѣмятичской церкви Александра Голодовскаго съ монашками Дрогичинскаго Бенедиктинскаго монастыря относительно деревни Ситки или Роговки.

Actum in castro regio Drohicensi feria secunda post festum S. Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1645.

Honorabilis poponis Siemiaticensis oblata decreti S. R. M.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens nobilis Jacobus Rzewuski, Burggrabius castrensis Drohicensis obtulit eidem officio praesenti decretum infrascriptum Sacrae Regiae Maiestatis . . . . . cancellariae Regni obsignatum, manaque Illustris domini Georgii Ossolinski de Thecin, cancellarii supremi Regni subscriptum ad inducendum in acta praesentia castrensia Drohicensia de tenore tali.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czernichoviaeque nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum instigatorem regni et religiosam Zophiam Kiscanka, abbatissam totumque conventum monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti de causa infrascripta bonisque generaliter omnibus ad instantiam honorabilis Alexandri Holodowski, poponis Siemiaticensis ecclesiae ritus graeci uniti, ad praesens actoris, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum in contumaciam nulliter et illegitime super moderno actore, stantibus illius certis legalitatibus et nullitatibus obtentum, idque in causa originali per modernos citatos ad praesens moderno actori ratione certi privilegii super certos man-

sos seu agros in campis villae Sitki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis cit . . . . ac si in praeiudicium decreti conventus, cui ante hoc privilegium a serenissimo olim parente nostro impartitum, ab eodem similiter serenissimo parente nostro obtentum, coram nobis et iudicio nostro instituta et per varios iuris anfractus agitata, in qua quidem causa post serias partium controversias in termino feriae sextae in crastino festi Sancti Matthiae Apostoli anno Domini 1639 Vilnae suspensa ulteriori alter . . .

. . . causae cognitione et finali determinatione citato jura originalia foundationis duorum mansorum ad ecclesiam Beatae Mariae Virginis exhibere et producere decreveramus, terminumque ad eundem officium dum pars partem adiudicare deberet perpetuum Varsaviae praefixeramus. In termino vero ex eadem citatione seu adcitatione ad paratam causam ad instantiam dicti honorabilis poponis contra praefatam abbatisam et totum conventum edita incidendam, dum dictus ex vi adcitationis huiusmodi actor in termino praefixo ex certis suis rationibus et legalitatibus non compareret, neque jura originalia foundationis duorum mansorum controversor exhiberet et reproduceret, actoribus in negotio principali tum tempus vero citat . . . terminum attentant . . . .

decretum nostrum, quo praefatum poponem in lucro causae condemnavimus et ipsum privilegium, superius allegatum, nulliter et illegitime obtinuisse adinvenimus, eodemque cassato conventum eundem circa privilegium ipsius super praefatos mansos datum conservavimus obtinuerunt, processu causae latius praemissa enarrant, ad quod nimirum decretum reponendum, restituendum, cassandum, annihilandum causamque integram restituendum et ea, quae juris sunt decernendum et sententiandum citati sunt, prout latius citatio praemissa obloquitur.

In termino itaque hodierno, ex eadem citatione proveniente et hucque continua-

to, partibus supranominatis actorea quod dem personaliter comparente terminumque eundem attentandum, citata vero voce ministerialis terrestres regni generalis nobilis Martiani Ritel ter et ultra solitum quater ad nos et iudicium nostrum acclamata, nec per se nec per suum quemvis legitimum plenipotentem comparente, Nos cum Consiliariis et jurisperitis nostris, audita ministerialis praefati relatione de acclamatione citatorum modernorum facta, in contumaciam ipsius, ad legitimam vero actoris moderni instantiam, decretum in contumandam moderni actoris, uti nulliter et illegitime obtentum, cassandum et annihilandum esse duximus, prout cassamus et annihilamus, ipsum vpro modernum cassandi actorem circa privilegia a Serenissimis olim praedecessoribus nostris tum revisiones ac decreta ea in causa in foro spirituali coram Illustrissimo Legato obtenta conservamus, emolumenta et usufructus ex eisdem bonis per conventum perceptos, damnaque in super et litis expensas, simplici assertione moderni actoris liquidam ipsi adiudicamus, ad eorumque refusionem citatos teneri et omnino adstrictos esse decernimus. Pro quorum restitutione, usufructus, damnorum et litis expensarum vindicatione remittimus partes praefatas ad iudicium castrense Drohiciense in termino, dum pars partem adcitaverit perempto, decreti praesenti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni nostri est appensum. Datum Varsaviae, feria sexta pridie festi Sanctae Mariae Magdalenae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo quinto, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae decimo tertio anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii de Thecin Osolinski, supremi regni cancellarii, Lubomlensis . . . Ricinensis etc' capitanei. Philippus Hunius Secr. et Not. Georgius Ossolinskij Cancellarius Regni Supremus. m. p.

№ 242—1845 г. Октября 18 дня.

Королевский позовъ въ судъ Сѣмьятичнаго унѣтскаго священника Александра Голодовскаго по дѣлу его съ женскимъ бенедиктинскимъ монастыремъ относительно селенія Ситки или Рогавка.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post festum Sancti Lucae Evangelistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto.

R. Abbatissae Drohicensis relatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Drohicensibus personaliter stans ministerialis regni generalis providus Roman Hawrylik de Sytki, authenticus et juratus, palam publiceque recognovit, quia ipse citationem seu literas mandati Sacrae Regiae Maiestatis pro judiciis eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis post curiam servientes, sub titulo integro S. R. Mis scriptas et sigillo maioris cancellariae regni communis, ex parte instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka Abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti actorum contra honorabilem Alexandrum Hołodowski, poponem Siemiaticensem citatum citatione tenoris talis:

Vladislaus Quartus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernihoviaeque, nec non Svecorm, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Tibi honorabili Alexandro Hołodowski, poponi Siemiatyensi ecclesiae ritus graeci unito, de persona, causa infrascripta bonisque tuis generaliter omnibus mandamus, quatenus coram nobis seu iudicio nostro Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, recte a positione praesentis citationis in quatuor septimanis aut tunc, dum et quando causa praesens

ex registro publico ad iudicandum vocata legitime incidere, ad instantiam instigatoris regni eiusque delatoris religiosae Zophiae Kiszczanka, abbatissae totiusque conventus monialium Drohicensium ordinis Sancti Benedicti publice peremptorieque compareas, qui te et praecipue praefata delatrix nomine totius supramemorati conventus citat ad reponendum et restituendum certum decretum Nostrum, per te super eadem actorea parte stantibus ipsius legalitatibus et impedimentis in contumaciam obtentum, idque in causa originali per modernum actoream partem tibi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohicensem spectantis situs, in praedictum praefatorum actorum, quibus ante hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impositum est, coram iudicio nostro mota et vertente,—citaris itaque ad videndum et audiendum hocidem decretum per te super actoribus in contumaciam ipsorum obtentum reponi, debere statui illudque tolli cassari, causam in integrum restitui, privilegium memoratum, tibi a Nobis uti ad importunam tuam instantiam sinistramque cancellariae Nostrae informationem collatum reperibile et casabile adinveniri, aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra te statui,—sis praemissis pariturus et ad ea, quae tibi in termino adveniendi latius proponentur judicialiter et officiose responsurus. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto—die actus hodierni in oppido Siemiatyce domoque residentiae citati posuit et de positione eidem citato ut iuris est pronuntiavit terminumque apti coram iudicio sacrae regiae maiestatis ex eadem citatione incidentem assignavit.

Изъ актовой книги Дрогичнскаго градскаго суда за 1644—8 г. № 9576, л. 461—2.

№ 243—1646 г. Марта 27 дн.

Передаточная запись оть подстаросты Григорія Чарноцкаго священнику Никольской Дрогичинской церкви о. Стефану Кучинскому на получение суммы 100 пльск. грошей по обязательству оть Мартина Мляцнаго и Марины Симановны.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali Civili Drohicensi feria tertia Magna anno Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo sexto.

Praezbiteri S. Ni. Ce...

Coram officio praesenti Advocatiali Civili Drohicensi personaliter comparens generosus Gregorius Czarnocki, vicepalatinus et burgrabius castrensis Drohicensis, sanus mente et corpore existens, palam publiceque recognovit, quia ipse honorabili Stephano Kaczynski, praesbitero Sancti Nicolai ecclesiae ritus graeci et honestae Apoloniae Skianowna coniugibus et eorum successoribus de inscriptione super summan cetum florenorum polonicarium, sibi recognoscenti per famatum Martinum Mlacki et Marinam Symanowna, cives Drohicenses, actis advocatialibus hysve Drohicin modo simplicis debiti ad solvendum inscriptam, cum omni iure suo . . . et omnibus eiusdem inscriptionis contentis cedit, demisit omneque et integrum ius suum super . . . summam serviens . . . transfert hac sua personali recognitione ad id accedente.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10635. л. 1.

№ 244—1646 г. Мая 29 дня.

Королевскій денреть по тяжбному дѣлу между священникомъ униатской Семятичской церкви Александромъ Голодовскимъ и монахинями Дрогичинскаго бенедиктинскаго монастыря, при чемъ постановляется, чтобы храмъ ихъ, бывшій на мѣстѣ древняго православнаго храма, въ течение трехлѣтїа былъ перенесенъ на другое мѣсто.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta post festum Nativitatis Sancti Joannis Baptistae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadagesimo sexto.

Oblata decreti sacrae regiae maiestatis monialium Drohicensium.

Officium praesens capitaneale castrense Drohicense decretum infrascriptum sacrae regiae maiestatis inter religiosam Zophiam Kiszanka, Abbatisam totumque conventum monialium Drohicensium actores et poponem Siemiaticensem citatum ratione certorum mansorum, in eodem decreto nominatum latum, ex maiori cancellaria Regni Varsaviae, ut juris est, emanatum, ad oblationem nobilis Lucae Wolinski nomine eiusdem conventus monialium Drohicensium porrectum, postulate eodem, suscepit et in acta officii sui inscribere mandavit, cuius tenor de verbo ad verbum sequitur talis.

Vladislaus IV, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Litvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae Czernichoviaeque, nec non Sveccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex.

Significamus praesentibus literis nostris quorum interest universis et singulis: Citatum fuisse ad nos et iudicium Assessorum nostrorum literis citationis nostrae honorabilem Alexandrum Holowski, poponem Siemiaticensem ecclesiae ritus

graeci unitum de persona causa infrascripta bonisque ipsius generaliter omnibus ad instantiam Instigatoris Regni cuiusque delatricis religiosae Zophiae Kisczanka, Abbatisae conventus monialium Drohiciensium ordinis Sancti Benedicti, ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum, per ipsum anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto super eadem actoreae parte, stantibus ipsius legalitatibus et impeditis in contumaciam obtentum. Idque in causa originaliter per modernam actoream partem ipsi ratione certi privilegii super certos mansos seu agros in campis villae Sytki seu Rogawka ad capitaneatum Drohiciensem spectantis sitos, in praedictum praefatorum actorum, quibus antea hoc privilegium, a Serenissimo olim parente nostro impertitum est, coram iudicio nostro mota et ventilata ad videndum nimirum et audiendum hoc idem decretum per ipsum super actoribus in contumaciam obtentum reponi debere statui, illudque tolli cassari, causam integram restitui, privilegium memoratum ipsi a nobis, uti ad importunam ipsius instantiam sinistramque cancellariae nostrae informationem collatum reponibile et cassabile esse adinveniri aliaque pro causae huius qualitate et exigentia contra ipsum statui et sententiari. Quo in termino ex eadem citatione legitime incidenti cum partes praefatae actoreae quidem reponendi, videlicet deodicata Zophia Kisczanka Abbatisa conventus Drohiciensis, suo et eiusdem conventus sui totius nomine personaliter, citata vero nempe venerabili poponi Siemiaticensi itidem personaliter et cum nobili Andrea Wyszenski coram iudicio nostro comparentes et secum de repositibilitate decreti in contumaciam actoreae partis anno proxime praeterito obtenti disceptarent, nimirum actorea legalitates suas et causas repositionis iudicatas inferret illudque decretum contumaciae reponibile adinveniri et cassari, se vero circa antea decretum nostrum in contu-

maciam citati feria quinta post dominicam Laetare Quadragésimalem anno millesimo sexcentesimo quadragésimo per se obtentum. Quo sublato et cassatis praetensis iuribus et privilegio citati uti nulliter obtento, eandem partem actoream circa privilegium, a Serenissimo olim parente nostro obtentum atque circa possessionem mansorum in eodem privilegio expressorum conservaveramus, damna vero et litis expensas simplici assertione liquidando eidem actoreae parti adiudicaveramus, ex quo elapsis fatalis in rem iudicatum transierit conservari expeteret. Citatus vero suprafatus refutando rationes et legalitates, per actoream partem illatas, se circa decretum nostrum in contumaciam super eadem actorea parte obtentum, non obstante praeallegato decreto nostro anteriori super se nulliter stantibus suis certis legalitatibus ad importunam actoreae partis instantiam anno millesimo sexcentesimo quadragésimo in contumaciam praelato in toto conservari efflagitaret. Iudicium assessorum nostrorum exceptis partium controversiis, decretum suprafatum in contumaciam actoreae partis pro parte poponis, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo quadragésimo quinto praelatum, ob iustas et sufficientes eiusdem partis actoreae legalitates reponibile adinvenerat illudque cassaverat. Ratione vero alterius decreti nostri anno millesimo sexcentesimo quadragésimo pro parte Deodicatae Abbatisae eiusque conventus in contumaciam citati obtenti, licet quidem ob meram negligentiam eiusdem citati poponis de iuris rigore et ex immemorabili consuetudine causae nostrae non esset reponibile nec suspendi deberet, nihilominus tamen eo, quod actio ratione bonorum regalium ad pias causas gratiose fundatorum vertitur, ideo suspensa tantisper cognitione validitatis dicti decreti contumacialis anno millesimo sexcentesimo quadragésimo decreverat, quatenus citatus iuxta decretum anno eodem millesimo sex-

centesimo quadragesimo ex seriis partium controversiis latum, iura sua et privilegia originalia deduceret. Cum itaque idem citatus privilegium suum supra memoratum et varia sua jura ad controversos mansos praetensa deduceret, eademque constitutione anni millesimi sexcentissimi trigesimali primi roborare et confirmare vellet, Deodicata vero Abbatissa Drohicensis et conventu suo refutando iura et allegationes citati, in oppositum sua quoque iura et privilegia ad eosdem mansos prius habita deduceret, eademque iudicis rationibus suis declarare et ratificare niteretur, iudicium illud idem assessorum nostrorum post partium controversias et allegationes ob concurrentiam privilegiorum ab utrinque productorum, causam praefatam cum toto ipsius effectu ad nos et iudicia relationum nostrorum propriarum remiserat, alias citatione praeserta decretis nostris anterioribus remissa praefata et toto causae tractu de praemissis latoribus. In termino itaque hodierno ex eadem remissa legitime proveniente et hucusque continuato partibus supranominatis actorea per nobilem Thomam Bystrzycki, citata vero per nobilem Martinum Swięzynski plenipotentes suos coram Nobis et iudicio relationum nostrorum propriarum comparentibus eumque terminum attentantibus atque contrarias suas coram iudicio assessorum nostrorum illatas ab utrinque repetentibus, Nos cum Consiliariis lateri nostri assidentibus auditis et bene perpensis partium earundem controversiis, allegationibus et defensis, visisque et diligenter consideratis utriusque partis iuribus et privilegiis, remissa per iudicium assessorum nostrorum ad nos et iudicia relationum nostrorum propriarum facta necessaria adinventis, eandem una cum suspensa cognitionis validitatis decreti per partem actoream in contumaciam super citato anno millesimo sexcentesimo quadragesimo obtenti expediendo, Deodicatam Abbatissam Drohicensem una cum suo conventu circa idem

decretum nostrum anni supra specificati millesimi sexcentissimi quadragesimi in contumaciam super citato honorabili popone Siemiatycensi obtentum conservandum esse duximus, prout quidem cum ea declaratione nostra, ut templum rutenicum pro unitis in oppido Drohicensi in eo loco, ubi antiquum templum rutenicum extructum fuit aut alio commodiore loco intra triennium extruat et exaedificet et circa hoc idem templum poponem rutenicum unitum foveat conservamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius ulteriori reali et effectuali executione remittimus partes praefatas ratione damnorum actoreae parti decreto nostro suprascripto contumaciali adiudicatorum ad forum competentens, sub cuius iurisdictione bona citati consistunt in termino, dum pars partem post decursum quatuor septimanarum a data praesentis decreti nostri computandum ad id legitimo adcitaverit peremptorio. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appensum. Datum Varsaviae, feria secunda in crastino festi Sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo sexto, regnorum nostrorum Poloniae XIV, Sueciae vero XV anno. Relatio Illustrissimi domini Georgii a Tęczyn Ossolinski supremi regni cancellarii, Lubomlensis, Adzel. Ryczyn.etc. capitanei. Georgius Ossolinski Cancellarius regni Supremus. Philippus Hustinus.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1646 - 7 г. № 9577, л. 189, 197—200.

№ 245—1646 г. Сентября 5 дня.

Жалоба православнаго священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержбицкаго на Адама Мошенскаго объ оскорбленіи и грабёжѣ.

Actum feria quarta ante festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte Wierzbicki praezbiteri Gnoienscensis protestatio.

Ad officium actaque praesentia capitanealia castrensis Drohiciensis personaliter veniens honorabilis Demetrius Wierzbicki, praezbiter ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, solenniter coram eodem officio praesenti protestatus et lugubriter quaestus est in et contra nobilem Adamum Moszensky, factorem bonorum Ostromenczyn Magnifici Stanislai de Dombrowica Firley, uti excessus infrascripti principalem, nec non Dobrzynski atque Trocki eiusdem principalis complices ideo, quia ipsi non verendo poenas contra intercessores viarum publicarum depredatoresque hominum, legibus regni severe sancitas, imo eisdem nihil habitis, tempore certo, videlicet die sabbathino in crastino sancti Bartholomei Apostoli proxime praeterito, dum idem protestans persona spiritualis devotiones suas ipso festo Assumptionis in coelum Beatae Mariae Virginis iuxta ritus graecorum in ecclesia Chlopkoviensi expediret ibidemque more christiano modeste devoteque se gereret, expeditusque ac peractis devotionibus tum et orationibus vespertinis obsolutis laudibusque Beatissimae Virginis Mariae decantatis domum suam versus bonorum villae Gnoyno, uti homo pacificus, nilque contrarij a quopiam sibi eveniri sperans tenderet, ipsi nullo respectu in personam spiritualem habito, eundem protestantem in campis bonorum Ostromenczyn tenuerunt ibidemque ipsi vario armorum genere tractarunt, tum et consortem eius nobilem Zophiam Oladowska sumopere concusserunt, a qua concussionem acta praesentia connotanda vulnera adire non potest. Nec his contenti res certas, videlicet equum coloris *plesniwey* valoris triginta florenorum, cingulum muliebrem argenteum valoris quadraginta florenorum, aureum anulum cum lapide diamantico valoris triginta florenorum, *baewelnice* in vim spoliū receperunt aliosque multos ex-

cessus perpetraverunt, et exinde poenis legum succubuerunt. De quo contra ipsos iterum atque iterum protestatur. Prout verificando praemissa idem protestans ostendit officio praesenti vulnera super frontem sectum cruentum ad medium sanari inceptum, item in manu dextra quatuor cisiones cruentas *zastrupialle*, item in digitis indice et auriculari manus eiusdem duo livida lenia, item in collo partis dextrae concussum cruentatum, pro quorum illatione suprascriptum Mosiensky inculpavit.

Изъ актовъ книги Дрогичнскаго градскаго суда за 1646—7 г. №9577. т. 410—11.

№ 246—1646 г. Сентября 10 дня.

Заявленіе вознаго объ арестѣ нѣкоторыхъ слугъ въ им. Остромечинѣ по обвиненію ихъ въ оскорбленіи пресвитера Гнойненскои церкви Димитрія Вержбицкаго.

Actum feria secunda post festum Nativitatis B. Mariae Virginis proxima anno Domini 1646.

Ex parte praezbiteri Gnoienscensis arestum.

Ad officium capitaneale castrense Drohiciense personaliter veniens ministerialis regni generalis honestus Simon Piescak de Kozierady autenticus et iuratus, publice recognovit, quia ipse, habitis secum duobus nobilibus Andrea et Alberto Terlikowskie, sabbatho proxime praeterito ex parte honorabilis Demetry Wierzbicki, praezbiteri ecclesiae Ruthenicae Gnoienscensis, condescendendo ad bona Ostromenczyn curiamque ibidem sita apud magnificum Stanislaium de Dombrowica Firley nobilem Adamum Moszensky factorem bonorum eorundem Ostromenczyn nec non Dobrzynsky atque Trocki servitores eiusdem magnifici Firley

in curia Ostromenczyn perventos officiose ut iuris est arestavit, quod arestum per notarium proventuum eiusdem curiae est susceptum.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго городского суда за 1646—7 г. № 9577, л. 417, 436 об.

№ 247—1646 г. Октября 20 дня.

Фундушъ церквей Воскресенской и Рождества Богородицы въ м. Мельникѣ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima, anno Domini 1648.

Oblata privilegii poponum Mielnicensium.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes Niciforus Wierzba Resurrectionis Christi et Stephanus Jaroszewyycz Nativitatis Beatae Mariae Virginis ecclesiarum ritus graeciae in oppido Mielnik existentium presbiteri, eidem officio praesenti privilegium infrascriptum in volumine pergamenco scriptum, ecclesiis praememoratis per sacram regiam maiestatem benigniter cum appositione sigilli minoris cancellariae Regni manuque propria eiusdem sacrae regiae maiestatis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Władystaw Czwarty, z Bożey łaski krol Polski, Wielkie Książę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernichowskie, y Szwecki, Gottski, Wandalsky dziedziczny krol. Oznamujemy wszem vobecz y każdemu zosobna tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Do tego zawsze wszystkie starania y myśli nasze krolewskie zwykliśmi usilnie stosować celu, aby nie tylko państwa nasze w dobrym podług praw y wolności zostawały porzątku, y

poddani nasi požadanego zażywali pokoju, ale tesz nieprzyaciółom swoim strasni, postronnym zaś sąsiadom y wszytkiemu swiatu z większym corasz granic oyczyzney swey rozszerzeniem y nigdy nie obmieraiącey sławy przymnożeniem w podzywieniu były, a uważaiąc, że gdy chwala Boża y wiara prawdziwa Rzymska katolicka kwitnie y większe swe codziennie bierze pomnożenie, stąd wszelakie płyną błogosławienstwa y nad siły y rozumienie ludzkie z niesmiertelno w potomne wieky, następuią zwycięstwa, dla tego i los sie poda . . . *) nie tylko . . . wychylamy . . .

ale tesz przy prawie y spokojnym używaniu dobr y pożytkow naszych nienaruszenie zachowujemy. Maiąc thedy od panow rad naszych pewną sprawę, że do cerkwi dwuch--jednoy Zmartwychwstania Panskiego a drugiey Narodzenia Naswietszey Pany Maryey w miasteczku naszym Mielniku w uniey bendących, z włok trzydziestu rol mieszczan tamecznych po kopiey iedney żyta ozimego, a drugiey kopie jarzyny z koźdey włoki na koźly rok, tak y ze wsiow Borszuka, Szczepielic, Horoszkowey Woli y Klepaczewa do cerkwie Zmartwychwstania Panskiego, ze wsiow zaś drugich Holowczye, Mierzwia, Mosezoni y Radzyłowky do cerkwie Narodzenia Naswietszey Pany Mariey dziesięcina zdawna należała, ktorey pos(sess)orowie swie(szczenicy) w uniey bendący tamecznych cerkiew w spokojnym używaniu pomienionej dziesięczyny terasz y na potym bendących swieszczenników uniatow zachować umyśliszmy, iakosz tem listem naszym zachowujemy, obiecuiąc to naszym y niasnicszych następcow naszych imieniem, ysz przerzeczone cerkwie w pomienionym miasteczku Mielniku y ich w uniey bendących swieszczenników przy spokojnym używaniu dziesięcyni wzwysz mianowancy

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости сгнили и выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

zachowamy. Co do wiadomości wszystkich a osobliwie dzierzawców, mieszczan y poddanych dobr przereczonych przywodząc roskazuiemy, aby bez wszelakj zwłokj y trudności pomienione dziesięciny corocznie przereczonym cerkwiom wydawali, a to dla łaskj naszej, na co sie podpisawszy y pieczęć korunną przycisnąć roskazaliśmy. Dan Warszawie, XX miesiąca Pazdziernika, roku Panskiego MDCXLVI, panowania krolestw naszych Polskiego y Szwedz-o XV roku. Conservatio przy dziesecynie zdawna powinnej y terasz wydawanej swieszczernikom miasteczka Mielnika w unicy będączym tak z miasta iako y ze wsiow do niego należących. Albs. Kadzylowskij Secr Reg. Mtat. mp. Vladislaus Rex.

Пазъ актовой книги Мельнищскаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264.

№ 248—1646 г. Ноября 27 дня.

Опредѣленіе по дѣлу о спорномъ участіи земли въ пользу Мотольской церкви, Пинск. повѣта.

Oblata dokumentu na sianozenc Krasne wloke cerkwi Motolskiej służącego.

Roku tyśiac siedmset osmdziesiat pierwszego, miesiaca Februarij dziesiatego dnia.

Na urzeczcie I. K. Msci przed aktami grodz. pttu Pin. comparens personaliter I. X. Antoni Taranowicz pleban Motolski ob rationem sądu ziem. Pin. na namowie zostaiącego, dokument stary, w niektorych mieyscach podziurawiony, z wycisnioną pieczęcią, od i. o. xcia imsci Albrychta Stanisława Radziwiłła Mikołaiowi Baranowiczowi, swieszczennikowi Motolskiemu, dany y służący, ad acta per oblatam podał, który de verbo ad verbum w xiengi wpisuiąc de thenore suo tak se w sobie ma.

Albrycht Stanisław Radziwiłł xiąże na Ołyce y Nieswizu, kanclerz W-o X-o Litt.

Pinski, Tucholski, Gniewski, Kowieski Dawgonski. Przelayski, Wielonski, Lipniski, Gieranoyski etc. starosta. Oznaymuyemy tym listem dekretem naszym. Odprawowała się sprawa oycy Mikołajja Baranowicza swieszczennika Motolskiego z mieszczany tegoż miasteczka i. k. msci Motola, do starostwa Pin. należącego, o sianozenc na uroczyszczu Uszusznym leżąca, która z pomiary między mieszczany Motolskiemi y wlosci Pinskiej od tegoż starostwa Panskiego należącey od Motola miasteczka y oycy swieszczennika do wlosci Pinskiej odeszła, jednak aby pomieniony ociec swieszczennik na tey sianozenci y dobrach, które do cerkwie należą nie szkodował, w odniane na to mieysce sianozenc od miasta Motolskiego na uroczyszczu u Krasney wloki leżącą (z której ponieważ nigdy do zamku żadnego płatu nie płacono od mieszczan Motolskich) wiecznemi czasy pomienionemu swieszczennikowi przysadzamy w moc y w dzierzenie spokojne onemu samemu y successorom iego na cerkiew puszczamy, o którą sianozenc aby żaden tak z mieszczan Motolskich jako y z postronnych wsi pomienionego oycy swieszczennika Motolskiego nie turbował y w żadney w dzierzeniu przeszkody nie czynił winy sto kop na zamek Pinski zakładamy. Pisan w zamku Pinskim, w roku tyśiac szesceset czterdziestego szustego, miesiaca Nowembra dnia dwudziestego siudnego.

U tego dokumentu czyli listu dekretu przy wycisnionej pieczęci podpis ręki takowy: Albrycht Stanisław Radziwiłł kanclerz mp. Drugi podpis przy koncu tego dokumentu w te słowa: Ierzy Kazimierz Jangieli własną ręką.

Ktory to list dekret za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, jest do xiąg grodz. Pin. przyjęty y wpisany.

Пазъ актовой книги Пинскаго городского суда за 1781 г. № 13086 л. 3.

№ 249—1647 г. Марта 19 дня.

Продажная запись Христофора Мельхиоровича Крупецкаго на подданнаго въ дер. Зеляновѣ съ женою, дѣтьми и со всеѣмъ имуществомъ, священнику Гноинской церкви о. Димитрію Вержбицкому, въ суммѣ 100 флоринов. польск. (около 45 руб. на наши деньги),

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1647.

Prezbitero Gnoynensi venditio.

Comparens personaliter coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus generosus Christophorus Krupecki, olim Melchioris filius de Wahanowo etc. districtus Brestensis incola, sanus mente et corpore existens, foro competenti omisso iurisdictioneque propria posthabita, praesenti vero capitaneali castrensi Mielnicensi iurisdictioni ratione infrascriptorum totaliter se cum bonis omnibus et successoribus suis subiiciendo et incorporando, palam, publice libereque recognovit, quia honorabili Demetrio Wierzbicki, prezbitero Gnoynensi et illius legitimis successoribus subditum suum haereditarium laboriosum Chwiedor Michniewic de villa Wielano ad bona ville Gnoyno pendentem eiusdem reverendi presbiteri Gnoynensis, cum uxore, pueris, pecoribus, pecudibus totaque substantia et supellectili domestica profugum et ibidem per annos tredecem in fundo prezbiteriali Gnoynensi residentem, per se recognoscentem Krupecki, inscriptione mere lithvanico confecta, cum prezbitero Gnoynensi modo perpetuo autem conscripta, ad praesens tempore non ita pridem praeterito ex bonis eiusdem reverendi Wierzbicki etiam cum uxore, pueris et tota substantia et supellectili domestica ad bona Ostromęczyn profugum, pro summa centum florenorum polonicalium modo

perpetuo irrevocabiliterque inscripsit et resignat, prout praesentibus vendit, inscribit irrevocabiliterque resignat, intromissionemque cum possessione per ministerialem generalem regni et nobiles duos admittendo. Inscribitque se et submittit recognoscens cum successoribus ex omnibus bonis suis summisque pecuniariis ubilibet habitis eundem emptorem suum et illius posteritatem in dictis bonis venditis et occasione eorundem ab omnibus oneribus, iniuriis, damnis et impedimentis omnium personarum propin quarum et remotarum, sexus, status et conditionis cuiusvis existentium ac ius et interesse aliquod ac dicta bona seu illorum aliquam partem se habere protendentium toties, quoties opus et necesse fuerit, tueri, evincere, intercedere, eliberare pacificeque ac bona eadem semper munda et libera facere, solusque non iniuriari sub vadio similis summae aliorum centum florenorum polonicalium pro eodem vadio super primam citationem tractumque coram officio castrensi Brestensi (cui hac in parte, ut supra, foro suo quovis proprio renuntiando, cum bonis omnibus et successoribus suis libere subiecit et incorporat), responsione et satisfactione, nullis diffugiis, dilationibus, motionibus, appellationibus, prosecutionibus, protestationibus item evasionibus, arrestis, obiectionibus, praescriptionibus, fataliis ac ignorantis aliisque quibusvis juris remediis premissa evadendo. Hac sua praesenti personali et spontanea recognitione ad id accedente.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1642—1650 г. № 10886, л. 777 об. 781.

№ 250—1647 г. Юня 7 дня.

Дарственная запись Дрогичинскаго обывателя Матвѣя Одоевского Забужскому Преображенскому монастырю на участокъ земли подъ именемъ «Стрѣвчинскій».

Judicium bannitum Advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Exaudi proxima anno, Domini 1647 in praesentia generosi Lamberti Groth aulici sacrae regiae maiestatis, advocati Drohicensis et famatorum Petri Stynsonowicz viceadvocati, Christopheri Parzeyko, Christopheri Mikulski, Hiacincti Mumik, Andreae Serzen scabinorum civitatis Drohicensis.

Manasterio Zabuscensi donatio per Odoiewicz.

Officium praesens advocatiale civile Drohicense rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus Drohicensibus autentice, ut iuris est, emanatum per honorabilem Cyprianum Vasovski, ad transducendum porrectum postulante eodem suscepit et actis inscribere permisit, cuius tenor talis est.

Actum in castro regio Drohicensi feria sexta post dominica Jubilate proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo.

Coram officio capitaneali actisque praesentibus castrensibus Drohicensibus personaliter veniens famatus Matias Odoiewski, oppidanus civitatis Drohicensis post fluvium Bug certam possessionem habens, licet aeger corpore, sanus tamen mente existens, palam publiceque recognovit, quia ecclesiae rutenicae partis Zabuscensis Transfigurationis Domini bonorum suorum haereditariorum immobilium, videlicet medium mansum in omnibus tribus campis dictum Serowczynskie, in fundis civilibus Drohicensibus partis huius iacentem, per se recognoscentem et olim famatam Marinam Jarmochowna, consortem suam, modo peremptoriae donationis a famatis olim Andrea, Joanne, Laurentio filiis olim Nicolai Syrowczyk acquisitum,

inter metas famati Jacobi Odoiewski fratris germani recognoscentis ex una et nobilis Joannis Wilczopolski ex altera parte existentem, tum praedium cum horreis utrisque inter metas famati Thomae Stynsonowicz ex una et Nicolai Lipka oppidanorum Drohicensium ex altera parte, cum omnibus attinentiis et utilitatibus, nullis exceptis, dedit, donavit, pura, mera et irrevocabili donatione inscripsit perpetuo, intromissionem ex nunc per scabinos ac praekonem quemvis in bona praefata videlicet medium mansum, praedium et horrea libere admittendo, pacemque ab omnibus personis propinquis et remotis sexus et status cuiusvis existentibus, praecipue a filiis et filiabus suis sub damnis terrestribus simplicibus cavendo et perempta coram officio advocatiali sive proconsulari civili Drohicensi super primam citationem tractuque responsione nullis diffugiis, dilationibus, motionibus appellationibus, protestationibus evasionibusque praemissa evadendo. Ex actis capitanealibus castrensibus Drohicensibus rescriptum. Correctum Dobrzynski.

Et hic idem coram officio praesenti advocatiali personaliter comparentes famati viri Andreas Sersen et Mathias Kaczynski scabini iurati publice recognoverunt, quia ipsi cum praecone civili honesto Laurentio Zelazowski feria tertia post dominicam Cantate proxime praeterita, condescendendo ad bona superscripta, ibidem ecclesiae ruthenicae Sanctissimae Trinitatis partis ruthenicae civitatis Drohicensis, per superscriptum Matiam Odoiewski actis castrensibus Drohicensibus modo donatorio inscripta, iuxta eiusdem inscriptionem intromiserunt, possessionem pacificam contulerunt, nemine tum coram actis castrensibus et civilibus Drohicensibus quum in fundo impugnantem nec contradicentem. *)

Изъ автографической книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 49, 52.

*) Эта же запись имѣется въ книгѣ Дрогичинскаго городского суда за 1646—1648 г. № 9246, на оборотѣ 637 л., только безъ вводнаго акта.

№ 251—1647 г. Августа 10 дня.

Письмо Дрогичинскаго старосты Збигнѣва Оссолинскаго съ свидѣтельствомъ о фундушѣ Хотичской церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia Omnium Sanctorum anno Domini 1672.

Praezbiter ecclesiae Choticensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Oliferowicz, praezbiter ritus graeci Choticensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu magnifici Zbignei Ossolinsky, capitanei Drohicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum tali.

Panie Szorcuc! Był u mnie swieszcznik Chotycki y ukazał mi fundusz confirmowany y aktykowany do xiąg Mielnickiech od sławney pamięci nieboszczyka Pana Kiszki. Uznawszy ia, że iest prawdziwy, rozkazuie wam pod łaską moią, abyście pomsty od Pana Boga nie zaciągali, a co iest cerkiewnego, kazali po wszystkich wsiach wydać dziesięcinę, inaczej nie czyniąc. Zatym was Panu Bogu oddaie. Dan w Krzemieniu die 10 Augusti, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo septimo. Zbigniew Ossolinski starosta Drogicki.

Panu Stanisławowi Sorcowi słudze memu oddać należy.

Quarum literarum seu scriptus superscriptas originale post ingrossationem idem porrigens rursus originale ad se recepit, de quorum receptione officium praesens castrense Mielnicense quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго городскаго суда 1672—3 г. № 10947 л 280 281.

№ 252—1648 г. Февраля 19 дня.

Запись жителя м. Мельника Георгія Мицкевича, по которой онъ уступает на постройку Воскресенной церкви въ Мельникѣ вновь построенный имъ шпихлеръ и другой строительный материалъ.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta post dominicam Sexagesimae proxima anno Domini 1648.

Oblata quietationis poponi Mielnicensi

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter venientes Nikiforus Wierzba Resurrectionis Christi praesbiter . . . . . *) nominatorum propriis subscrip. . . . . resignat ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur et est talis.

Ja Jerzy Mickiewicz, ziemianin Jego Krolewski mosci wojewodstwa Brzeskiego, zeznamwam tym moim listem dobrowolnym zapisem, komu o tym będzie wiedzieć należało niniejszym y na potym będącego wieku ludziom, iż ia mając dobra swe pewne, w miescie krola Jego Mosci Mielniku spiechlerz przez mie nowo zbudowany, ze wszystkim, iako sie w sobie ma, stojący na siedlisku od szlachetney Mariney Huctianki, małzonki slachetnego Chmurowskiego nabytym wiecznem w pewnych miedzach y graniczach, nad Bugiem, podle szpichlerza je-o Mosci pana Kochlewskiego, sędziogo ziemskiego Brzeskiego, ktore siedlisko ja Jerzy Mickiewicz na siebie czasi wiecznymi wolne y swobodne zostawieł, budinek tylko samy wszystek spiechlerz y coby kolwiek w tym spiechlerzu tarcyc y drzewa iakiego kolwiek mogło się znalezc, s tem budynkiem co przy spiechlerzu, wszystko od mała do

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ выкропились. Такія мѣста обозначены точками.

wiela, wielebnemu oycu Nitiforowi Wierzbie, praezbiterowi cerkwie s. Woskrzesienia Mielnickiemu na zbudowanie cerkwie Swietego Woskrzesiensi wolno będzie, gdy zem ia na zbudowanie tego spichlerza wiekszą summe, a niżeli od oycy Woskrzesienskigo odebrałem. Za to ma swieszczennik Woskrzesiensi sam y successorowie iego w tem że domu Bożym przy odprawowaniu Chwały Bożej Pana Boga p(r)osić za mnie y małżonke moie u ołtarza Panskiego, za co iuż sume wierzchu mianowane złotych polskich trzysta osmdziesiąt wszystko zupełną odebrawszy do rąk moych zadosyć uczynienie za wszystek ten budynek zapisem moym terazniejszym wielebnego oycy Nikifora Wierzbe y potomki iego kwituię y wolnym czynie czasi wiecznemi, pozwalając ex nunc dostateczney intromissy ja Jerzy Mickiewicz z małżanką moją w ten spichlerz wielebnemu oycu Nikiforowi Wierzbie praezbiterowi Woskrzesienskemu Mielnickiemu y potomkom iego własnym. A ia sam, małżonka moia y żaden z bliskich krewnych y powinnych moich, także naprawnych osob w tem spichlerzu wszystkim y budinku przy spichlerzu będącym żadney przeszkody do zniesienia y zwiezienia . . . . . iakiey w tem skody . . . . . od sądu, przed ktory pozwany będę, zapłacić powinien zostawam y we wszystkim temu zapisowi dosyć czynić podeymuie sie. Dla lepszey wiary y pewnosci ten list zapis moy zapiecotowawszy, ręką swą podpisaawszy, prosilem o przyłożenie pieczęci y o podpis rąk ich msc panow przyjaciół moych, niżey mianowanych. Działo sie we dworze Skowerdcach w woiewodstwie Brzeskiem. Roku tysiąc szeszet czterdziestego szostego, miesiaca February piątego dnia. Jerzy Mickiewicz ręką swą. Zofia Zardecka Mickiewiczowa ręką swą. Kazimierz Stanisław Mickiewicz ręką swą. Pieczętarsz prozoni Melchior Lawdowsky.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 264—5

№ 258—1648 г. Марта 1 дня.

Духовное завѣщаніе дворянина Григорія Фурса съ данными для исторіи Купятичскаго монастыря.

Aktykowanie testamentu pana Hrehorego Fursa.

Лета от нароженья Сына Божого тисеча шестсоть сорок осмого, мца мая двадцать второго дня.

На вѣраде кгородском гдарскомъ Пинскомъ передо мною Адамомъ Брестским, столникомъ и подстаростим Пинским, от ясне освещенного княжати его млсти Албрехта Станислава Радивила, княжати на Олыце и Несвижу. канцлера, вел. княз. Лит., старосты Пинского, Кгневского и Тухолского установленным, постановившысе очевисто ее млст пани Зофея Зоранка Грыгоревая Фурсовая, землянка гдарска повеу Пинского, подала ку актыкованью до книгъ кгородских Пинскихъ тестаментъ зошлого небожыка его млсти пна Грыгоря Фурса, малжонка своего и просила, абы прынять и уписанъ был, которого я врад огледави чытаного выслухавшы, до книгъ уписат еси велеть, а уписуючы до книгъ слово в слово такъ се в себе мает.

W Imie Oycy, y Syna, y Ducha Swiętego stansie ku wieczney pamięci amen. Ja Hrehory Hurynowicz Furs, sędzic ziemski powiatu Pinskiego y ziemianin iego kr. mosci, pamiętając na to, że żywot nasz doczesny na tym obłudnym świecie y smierci iest poddany, а upatrując, yż kto за żywota y pamięci dobreу domowstwa swego porządnie nie rosprawi, w takowym domu rostyrki, niezgody zostawiają, czemu ia zabiegając, chociam na ciele od Pana Boga chorobo nawiedzony, ale iednak z dobrym rozumem y pamięcią y dostatecznym uważeniem ten testament ostatniey woli moiey sprawuję. Naprzod iesli mie Pan Bog z woli y przyzerzenia swego świętego s tego obłud-

nego swiata do chwały swey Świętey powoła, tedy wprzod duszą moją Panu Bogu wszechmogącemu, w Troycy Świętey Jedynemu w miłosierne ręce Jego święte poruczam, a ciało moje iako ziemia ziemi oddana być ma, która małżonka moja miła pani Zofia Zoranka obyczaiem chrześcianskim w manastyrze Kupiatyckim, w powiecie Piskim będącym, nie wając wielkiego kosztu, ale według przyżożenia pocziwie pogrześć ma, także rozumiem po wielebnym iegomosci oycu starszym manastyrza Kupiatyckiego miejsca świętego y o wszystkich w Bodze wielebnych oycow zakonnych tam mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą z małżanką moją Pana Boga prosili, tak y teraz po żywocie moim iako sorkousty y pogrzeb y wszelakie nabożenstwo za dusze moje odprawować będą y Pana Boga prosić. bośmy na ten monaster za żywota naszego z małżanką moją dla tego dali złotych trzysta, na oblig złotych dwiescie, które to małżanka moja z majątnosci mych pozostałych oddać ma, na które sumnę y pismo mamy od ichmosciow iako od starszych tak y od wszystkich ichmosciow oycow w Bodze wielebnych zakonnych w manastyrze Kupiatyckim mieszkających, że iako za żywota za nas oboygą Pana Boga prosić mają, tak y po smierci naszej poki sie chwiała Boża w cerkwi manastyrza Kupiatyckiego odprawować będzie za dusze naszą, Pana Boga prosić będą, co ia stale trzymam o ychmosciach oycach zakonnych y o sukcesorach ichmosciow, a małżanką moją miłą panią Zofio Zorankę Panu Bogu samemu w opiekę polecivszy pod takim sposobem. po smierci moiej z dziatkami ze mno spłodzonymi synem Jendrzem s corkami Haleną, Fruziną, Maryną, Alexandrą w leciech ieszcze niedorosłych zostawuie, ktorey to małżące moiej miłej dziatki moje iako lat nie dorosłe opiekuna inszego onym nie zostawuiąc, tylko samemu Panu Bogu, a miłej małżące moiej dziatki moje w opiekę poru-

czam, gdyż ona iako matka onych pieczą y staranie będzie miała, postrzgaiać, aby onym cwiczenie y ucciwe wychowanie było, iako na stan ich szlachecki przynależy, o to ie wielce upraszam y w opiekę ich oney zostawuie; a iesliby Pan Bog w niedorosłych leciech dziatek moich smierce przepuscił na małżankę moją, tedy małżące moiej kogo będzie chciała lub s krewnych swych, lub s przyiaciół szlachty osiadłej opiekunow po żywocie swym wolno zostawic, przytym też małżące moiej zapisałem na ymionach moich Krasieiewie, Kraynowiczach oyczystych, w powiecie Piskim leżących, cztery tysiąca złotych zastawnym sposobem y listy zapisy przyznane na rokach ziemskich, za czym iako na tych majątnosciach com pomienił summe, tak y na inszych, to iest na Krasieiewie, Chołożyn y Kraynowiczach, Suszyczku, Korzeniu, Prechodzie y Porzeczcu majątnosciach moich wieczystych y kupnych spolnie z małżanką moją tey praw nienaruszaiąc, które iej należy, ale na wszystkich dożywotne spokojne mieszkanie zostawuie y wszystkie rzeczy ruchome, iakim za żywota swego zeznał y listem dobrowolnym zapisał, y teraz tym testamentem ostatniey woli moiej wiecznie stwierdzam we wszystkim y przy mocy zostawuie. A żeśmy te majątnosc zastawili Krasieiew, Chołożyn, Kaynowicze, Kasieiew y Kraynowicze u iegomsci pana Selwestra Oranskiego u pięciu tysięcy złotych polskich, a Chołożyn u iegomosci pana Adama Bukraby y pani małżanki iegomsci w pułtoru tysięcy złotych polskich, na którą to majątnosc u pana Bukraby będącę zeznałem prawo wieczyste panu Mikołajowi Kazimierzowi Olszewskiemu, pasierbowi memu, które to skoro po ożenieniu ma nam prawo wieczyste odeznac, a sam pomieniony pan pasierb moy, okupivszy na terminie u pana Bukraby we trzech tysiącach złotych polskich takowym że zastawnym prawem trzymać spokojnie ma aż do oddania na terminie trzech tysięcy złotych, które to majątnosci moje,

jakom pomienił, małżaka moja miła zostaw-
szy po mnie ma y wolna będzie okupo-
wać, w aręde puszczać y te dlugi, cosmy
sie na prawo zadłuzyli, iako iey Pan Bog
da y wszystkie ynsze iakowe kolwiek słu-
żne zapisy małżaka moja miła pani Zo-
fia Zorzanka ze wszystkich majątnosci mo-
ich znosic y placić ma y powinna będzie
y ten dług, ktorym był winiem iegomosci
panu Stecewiczowi y pani małżące iegom-
osci na zapis od nas spolnie dany złotych
tysiąc, ktorem summę iegomosci spełna
zapłaciłem, ale oblig y insze sprawy przy
iegomsci zostały, te małżaka moja ma
odyskac y o to sie starać, aby od ich
mosci oboygą te prawo listem prawnym
kasowane było. A pamiętaiąc na uczci-
we zachowanie moje z małżaką moją y wszelakie
od niey uszanowanie, mając teyż mał-
żące mey miłey paniey Zofiey Zorzance
na dworze y placu moim w miescie Pin-
skim będącym podle gospody iegomsci
pana Hrehorego Wołodkowicza, wedle mo-
stu Troieckiego, summę pieniędzy półtora
tysiąca złotych polskich daruie y wiecz-
nie zapisuie, a dziatki moje, iakom wyżej
czyniąc ostatnią wolą moie w tym testa-
miencie moim pomienił, oddaie ich w
opiekę małżące mey miłey, a małżaka
moja gdy za pomocą Bożą oswobodzi te
majątnosci moie wieczyste, tedy wprzod
nie nie naruszając prawa małżaki mey
według listow zapisow iey przyznanych
małżaka moja iako opiekunka bez krzyw-
dy, nie nie tracąc synowi memu, corkam
posag według uwagi swey z własnych
majątnosci moich wieczystych ma dac, co
ia rozumiem po miłey małżące mey' że
nie tylko wieczystą majątnością dziatek
moich z nią spłodzonych krzywdzić iako
matka opiekunka nie będzie, ale to rozu-
miem po niey, że y te summę, ktora iey
ode mnie zapisana od dziatek nie będzie
odprowadziła y tey że miłey małżące mey
paniey Zofiey Zorzance spokojynie y do-
żywotne mieszkanie na wszystkich mająt-
nosciach moich zapisuie y tym testamen-
tem ostatniey woli mey leguie. To też

tym testamentem moim oznaymuie, yż
iegomosc pan Kuncewicz, podkomorzy
Pinski s panią małżaką swoją mający w
tey ze majątnosci Korzeniu y Prochodzie
połowicy ze mną y małżaką moją ze dwu-
ro Korzenia y gruntow, inszych wybiwszy
s pokoynego dzierzenia, ynsze różne krzy-
wdy czyni, o co z ichmosciami prawnie
od lat kilka czynili, a za różnemi zwłoka-
mi ichmosci aż w roku przeszłym tysiąc
szescset czterdziestym siódmym w Minsku
dekret otrzymaliśmy, gdzie odsyła sąd
główny do iegomosci pana marszałka po-
wiatu Pinskiego na rozdziałek y na uzna-
nie szkod, a tak iesliby s tego swiata tey
sprawy nie skonczywszy zszedł, na ktora
sprawę spolnie z małżaką moją w nakła-
dzie szkoduimey dwa tysiąca złotych szesz-
set polskich, tedy poruczam to małżące
moiey, iako należącey do tego prawa, aby
s pozostałemi dziatkami memi dochodziła,
nie odwlekając, a iesliby ichmosc w
czym więcey krzywdzili pozostałych sierot
y zwlekali te sprawę, tedy pozywam go
za sobą na straszny sąd Panski, aby się
tam rosprawił. Koncząc tedy te ostatnią
wolo moją naprzod miłe małżakę moją z
miłemi dziatkami memi w obrone y opie-
kę Panu Bogu poruczywszy, prosze, aby
pilne staranie o dusze moiey miała, także
y wszystkich ichmosciow panow przyia-
ciol, krewnych y bliskich moich żegnaiąc
w czym kolwiek obrazil, o prebaczenie
prosząc, Panu Bogu poruczam. Y na to
czyniąc y sprawuiąc tey ostatniey wole
moie uprosiłem ichmosciow panow przy-
iaciol moich ustnie y oczewiscie o przy-
łożenie pieczęci y o podpis rąk na podpi-
sie niżej ymionami wyrażonych, ktorzy
na prozbę moją uczyniwszy pieczęci przy-
cisnowszy ręce podpisać raczyli. Pisan w
Prochodzie, dnia pierwszego msca Marca
roku tysiąc szescset czterdziestego osme-
go. Y togo testamentu пры печатех под-
писы рук тыхи словы. Hrehory Furs ręką
swą. Będąc przy sprawowaniu tego tes-
tamentu, a ustnie y oczewisto proszony
od iegomosci pana Hrehorego Fursa pie-

печатар Миколай Kazimierz Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa y iako będący przy czynieniu tego testamentu Jan Paweł Olszewski mp. Ustnie proszony pieczętarz od iegomsci pana Hrehorego Fursa iako będący przy czynieniu tego testamentu Samuel Zmielewski. Будучы пры справованью того тестаменту устне прошоный печатар Андрей Василиса енерал рукою. Который тестаментъ за поданьемъ и прозьбою ее млсти пани Зофеи Зораньки Григореево Фурсовое до книгъ кргодськихъ Пиньскихъ есть уписанъ.

Изъ актовой книги Пинскаго градскаго суда за 1648 г. № 13002, л. 195—198.

№ 254—1648 г. Апрелья 7 дня.

Присужденіе къ смерти Анны Паскелиновой за воровство священныхъ вещей изъ православной Никольской церкви въ г. Дроги-чинь.

Actum in Drohicin coram Iudicio Advocatiali et Consulari Civili Drohicensi composito feria tertia post festum Sancti Francisci Confessoris proxima, anno Domini 1648, in praesentia generosi Lamberti Groth Advocati, tum et Petri Stynsun Viceadvocati, nec non famatorum Petri Winski ac Nicolai Kiewlo proconsulorum partis utriusque, Mathiae Wolinski, Gregorii Markowski, Alberti Ostrozanski, Thomae Stynsun, Thomae Szaskowicz, Hiacinti Mumik, Martini Nosal, Stanislai Terlikowski, Thomae Pinda, Laurentii Zahumienny, Supruni Sawczuk, Gregorii Warowny, Andreae Chatysik, Christopheri Parzeyczyk, Andreae Sersen scabinorum et consulum, nec non Stanislai Konczer plebiscitae et aliorum ex communitate civitatis partis utriusque etc.

Super Paskielikowa decretum ultimarium.

Proposuit judicialiter coram praesenti

iudicio Advocatiali civili Drohicensi instigator iudicii praesentis eiusque delator famatus Martinus Czernaciuk, oppidanus Drohicensis et frater senior confraternitatis ecclesiae Rutenicae S. Nicolai Pontificis contra honestam Annam Paskielikowa, consortem olim honesti Bartholomei de Lezaysk, foeminam vagabundam cum rebus in eadem ecclesia Rutenica furto oblato apprehensam, ideo, quod ipse immemor existens poenarum, legibus tam divinis quam humanis contra furtivos raptores rerum ecclesiasticarum severe sancitarum minime metuendo, tempore certo videlicet de feria secunda in feriam tertiam festi Sancti Mathaei Apostoli et Evangelistae proxime praeterita, tempore nocturno, tacite aperta praefata ecclesia Rutenica, in eadem res certas, videlicet vestitum praesbiteralem vulgariter rezy, kryz srebrny, kilich, albe, swiece cztery wielkich, swiec matych ręcznych dwadziescia, ornat czarny, czahum, tuwalnia czerwonym szyciem, tuwalnia seroka czarnem szyciem, druga także po siatecze szyta szeroka, trzecia także szeroka, rąbek z czerwonymi brzegami kramny, przescieradlo szerokie, płat bielony, krzyżyk z puszeki z krzyzmem z flaszka, pieniedzy złotych dziesięć z skrzynki wytrząsa, jedwabnica biała per confraternitatem eiusdem ecclesiae suo sumptu comparatam, tum et alia ornamenta a variis personis in honorem Dei Omnipotentis et Beatae Mariae Virginis ac splendorem ecclesiae eiusdem data, modo furtivo recepit et exinde poenas iuris demeritas ipsa succubuit, petens super ipsa easdem decerni. Iudicium praesens Advocatiale et compositum Consulare civile Drohicense, exaudita propositione partis instigantis, eandem inculpatam cum rebus suprafatis captam officiose examinavit et pro ulteriori examine ad torturas cum officio a se deputato in locum seorsivum eandem Paskielikowa remisit, cuius confessata per animadversorem ligata praesenti officio quaesita existens, officiose requisita et in haec verba per praefatam

inculpatam relata: Isz mam tuwalnią czerwonem szyciem y fartuch biały po siatcze, wosku grudka y chustek para czarnem szyciem y białem pudwike od Katharzyny żony Jarosza Bubki. Kryś Chłusz z Jaroszową chodził do czerkwi y te rzeczy brał, y Jaros Bubka nosił z Krysiową y miał biedz Jarosz z temi rzeczami na czołnie na jarmark na Pokrowe do żydow wieść, y gdy ją tripartite palono, naostattek zeznata, isz nikt inszy temu nie winien, tylko wzwysz mianowani Kryś Chłusz y u niego było wytrychow dwa, ieden mały a drugi wielki y Jaros Bubka do Krysia Chłusa przychodził y rozmawiali z sobą cicho. *Judicium autem suprafatis controversiis partium utrarumque, tam instigantis, quam inculpatae, coram se judicialiter factis, exauditis, per se personaliter comparentes, quoniam praefata inculpata personaliter stans agnovit furtum tam per se, quam Jarosium Bubka et uxorem eius Catharinam Cieslanka atque laboriosum Christopherum Chłusz paratum ideo propositionem partis instigantis ad convincendum, quam inculpatae ad evadendum adinvenit et decrevit. Quatenus praefata pars instigans eandem inculpatam convincat corporali juramento mettertia, pro ut res praefatae, ratione quorum actio praesens vertitur, per ipsam sunt ablata, Deo ita ipsam adiuvante. Ad quam dicendam juramenti rotham praeconem civitatis eiusdem providum Stanislaum Zaleski hocidem iudicium addit et deputavit, et quoniam hocidem juramentum rothitandum sibi a praefato praecone civili in rotham superius descriptam in facie iudicii praesentis attentante pars inculpata praestitit, ideo iudicium hoc idem super eadem inculpata parte in iure communi (uti contra sacrilegos) descriptum decrevit et eandem morti adiudicavit juxta demerita ipsius, decreti sui praesentis vigore.*

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 113—14.

№ 255—1649 г. Апрель 16 дня.

Судебное рѣшеніе по дѣлу между Христофоромъ Чапскимъ прозыв. пастухомъ и священникомъ Нинольской Дрогичинской церкви о поросенкѣ.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum in Drohicin feria sexta post dominicam Conductus Paschae proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo nono, in praesentia generosi Laurentii Groth advocati Drohicensis et aulici sacrae regiae maiestatis, et famatorum Petri Stinsonowicz viceadvocati, nec non Christopheri Mikulski, Christopheri Parzeiko, Theodori Młozewski, Joanis Taborowski scabinorum, nec non famatorum Stanisłai Koncer proconsulis, Petri Winski, Mathiae Wolienski et Supruni Sawluczyk consulum partis ustriusque Drohicensis.

Inter Pastusik et prezbiterum S. Nicolai decretum.

In causa iudicialiter instituta per honestum Christopherum Czapski, dictum Pastusik actorem, venerabili Stephano Kuczkowski prezbitero ecclesiae Sancti Nicolai ritus graeci et Apoloniae Skiianowna invicem coniugibus, Apoloniae videlicet cum mariti ipsius assistentia citatis pro paenis arbitrariis in iure Magideburgensi sancitis, ratione per ipsos in simul et semel cum familia sua porci actoris proprii coloris *białozłotawy* ab aliquot septimanis a honesto Laurentio dicto Struk pro certa pecunia empti et apud citatos per se cogniti et officiose requisiti per scabinos ad extradendum actori affectanti, circa quam functionem eorundem scabinorum per eosdem citatos consortis actoris convulnerationem succubitionis, citatione actoris de praemissis latiore, parte praefata utraque—actorea per se personaliter, citatorum vero una Apolonia suo et mariti sui nomine per se persona-

liter comparante et controvertente Judicium praesens bannitum advocatiale civile Drohicense controversiis suo coram Judicio factis exauditis decrevit, quatenus actorea pars statuatur in instantia durantibus judiciis (sub paenis officialibus ad praesens redargutis) evictorem, a quo contravenitur, acquisivit sive emit, et quomodo statuit, ideo decrevit, quatenus idem honestus Laurentius Struk evictor corporali iuramento ad rotisationem scabinorum probet solusmet, prout ab ipso est mere emptus, idque in futuris judiciis bannitis advocatilibus (salva via agendi cum citatis tam ratione porci, quam convulserationis consortis actoris) terminum ibidem partibus utrisque ad praemissa exequendum et ad ulterius contra se procedendum, de iure terminum conservavit peremptum. *)

Изъ актовой книги Дрогичинскаго магистрата за 1646-1658 г. № 10535. л. 129—130.

№ 258—1649 г. Мая 16 дня.

Фундушъ Мстинжской церкви.

Акт копий фундусу на церковь Мсцискую через Сapiehow ст-в Крзепицких в року 1649 учинионего.

Року тисяц siedmset osmdziesiat szostego, miesiaca Oktobra szesnastego dnia.

Przed aktami ziemskimi wojewodztwa Minskiego stanowszy osobisto Imse pan Pawel Orłowski, wozny Ikmsci wt-a Minskiego, kopia funduszu na cerковь Мсцискую через iasnie wielmożnych Sapiehow, starostow Kрзепицких учинионего do akt podał, ktorey wyraznosz takowa.

Kopia funduszu cerkwi Мсцискіеу w року тисяц szescset czterdziestym dziewiątym, miesiaca Maia dnia szesnastego

*) На 143—44. этой же книги пишется запись Чапскаго—Пастушка и жены святц. Апост. Кучинской о взаимномъ прекращеніи всѣхъ судебныхъ дѣлъ, начатыхъ другъ противъ друга.

przez iasnie wielmożnych Sapiehow starostow Kрзепицких учинионего.

Ja Kazimierz na Kodniu Sapieha, Kрзепицки, Kłobucki, Żyżmorski, Młeczadzki starosta y ia Helena z Żukowa Danilewiczowna Kazimierzowa Sapieżyna, małżakowie, czyniemy wiadomo, iż my będąc wzruszeni miłością ku chwale Boga (w) Trojcy Świętey Iedynego, Nayswiętszey Pannie Maryi matce Zbawiciela naszego, umyśliwszy kazaliśny zbudować cerkiew nabożenstwa greckiego w majątnosci naszej dziedzicznej, w mieście Мсцизы, w wojewodztwie Minskim leżących dobrach założenia Nayswiętszey Pauny Conceptionis, która ma zostawać w niey, przy której cerkwi z pożytkiem pewnym do cerkwi tylko należącym, nie naruszając pożytku majątnosci służącego, te iarmarki postanawiamy:—pierwszy na dzień świętego Illi proroka, które święte miesiaca Julij dnia dwudziestego przypada, drugi na Hleba Borysa, trzeci na Narodzenie Nayswiętszey Panny, które te trzy iarmarki w dni y święta wyż pomienione mają się odprawować w każdym roku według starego kalendarza, a wiedząc, iż ta cerkiew bez opatrznosci być nie może, tedy nadaliśmy wiecznemi czasy do tey cerkwi kapłanowi, który rezydować będzie przy niey,—dwa place z domem w mieście Мсциским, a przytym cztery włoki puste, które ma onemu sługa nasz urodzony pan Alexander Miechowski wymierzyć y w possessyę podać, a on te włoki objowszy y one przerobiwszy, onych iako swych własnych spokojnie zażywać y wszelaki pożytek z tych włok przychodzący na siebie obracać wolen y nocen będzie wiecznemi czasy, żadnych najmniejszych powinności do skarbu naszego ani podaczek mieskich z tych czterech włok od nas nadanych nieplacąc y nie dawając, tylko z nich dziaki przy cerkwi mieć y onych chować powinien, a zechceli też kmiecia iakiego dla potrzeby swoiey własney na tym gruncie lub kilku osadzić y to onemu wolno będzie przy inszych wolnościach kapłan-

skich uczynić, tylko aby swoiey powinności we wszystkim postrzegał, iżby przykład dobry z siebie ludziom dając, dusze ludzkie pozyskować Bogu mógł, także za dusze zmarłych rodziców naszych, tudzież y za zdrowie nasze, a po długim pożyciu za dusze obojga też nas iako fundatorów tej cerkwi aby Pana Boga prosił, pilnym, czułym y we wszystkim dbałym ma być, a iesliby kiedy z iakich kolwiek miar ta majątność nasza lub przez wieczystą sprzedaż, lub zastawnym albo arędownym sposobem od nas odeszła y w inszę possessyą dostała, tedy przecie te cztery włoki na cerkiew tameyszą od nas fundowane od sprzedaży y od zastawy tudzież od arędy excypowane być mają, to warując, aby każdy sukcesor nasz, który by te dobra nasze posiadał, na tę fundację naszą nie następował y oney nie łamał z boiazni Boga Wszzechmogącego y straszliwego na się wyroku na onym ostatnim sądzie. Na co dla lepszego warunku y wiekuistej pamięci daliśmy ten nasz list fundusz z pieczęcią y podpisem rąk naszych, tudzież z pieczęciami y z podpisy rąk przyjaciół naszych, ustnie y oczewisto od nas uproszonych, niżej imiony na podpisie mianowanych. Pisan w Kodniu, szesnastego dnia miesiąca Maia roku tysiąc szescset czterdziestego dziewiątego. Kazimierz Sapieha starosta Krzepicki, Helena zurowa Sapieżyna S. K. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Jan Dmitr Skrzynno. Oczewisto proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych do tego funduszu ręką moją podpisał Adam Maginowicz. Ustnie proszony pieczętarz od osob wyż mianowanych Alexander Michowski.

Takowa kopia za podaniem do akt jest do xiąg ziemskich wieczystych wojewodztwa Minskiego zapisana. Ant. Swiątorzecki. R. Z. M.

Изъ актовой книги Минскаго земскаго суда за 1786 г. № 12040, л. 564—5.

№ 257—1649 г. Мая 24 дня.

Заявление священника Хлопковской церкви о. Павла Сосновскаго о нападении на его домъ арендатора им. Остромечина и Хлопкова Луки Галензовскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctissimae et Individuae Trinitatis, anno Domini 1649.

Ex parte poponis Chlopkoviensis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens eo attento, quoniam venerabilis Paulus Sosnowski, facta coram officio praesenti protestatione contra generosum Lucam Galezowski, bonorum arendatorum possessorem villarum Ostromeczyn et Chlopkow, eandem intra triduum et ultra legale tempus ad acticandum officio praesenti non porrexit, proinde officium praesens facta contra ipsum protestatione, hoc tantum, quod in protocollo circa facta eiusmodi protestatione est susceptum, in acta officii sui inscribere fecit:

Dabitur copia protestationis ex parte venerabilis Pauli Sosnowski, poponis ecclesiae ritus graecae Chlopkoviensis . . . . . owski bonorum arendatorum possessor, villarum Ostromeczyn et Chlopkow, ratione per famulos ipsius de nomine et cognomine notos, domus eius protestantis manu armata invasionis multorumque damnorum perpetrations, prout ipsius copia fusius patebitur. Et hicidem personaliter stans ministerialis generalis regni Martinus Krumelik, authenticus et iuratus, coram officio praesenti in vim suae relationis recognovit se cum nobilibus Bartholomeo Kokot et Petro Krupik Terlikowskiemi, feria secunda post festa solennia Sacrae Pentecosten, condescendo ad domum poponis in villa Chlopkow sitam, fores hipocaustae et camerae extrusas, dolium cum cerevisia con-

sectum esse vidisse et debite conspexisse, de eoque suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 474.

№ 258—1649 г. Мая 28 дня.

Заявленіе священника Гнойненской церкви о. Димитрія Вержибичаго о судьбѣ лошади, оставленной у него на ночьгь зем. Каро-лешъ Немироу.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi Sacratissimae Corporis Christi Domini proxima. anno 1649.

Praezbiter Gnoynensis manifestatur.

Ad officium praesens capitaneale castrense Mielnicense . . . personaliter veniens venerabilis Demetrius Wierzbicki praezbiter ecclesiae ritus graeci Gnoynensis, manifestatus est fecitque diligentiam in eo, quia ipse gotow był oddać konia je-o mosci panu Karolowi Niemierze, ktorego pomieniony pan . . . Niemiera zostawił przy oycu Gnoienskim do przencowania, a że jego mosć pan Niemiera szusznego czasu po niego nie przysłał, casu niedawno ten koń zdech. Oco on praecavendo indemnitati suae, iterum atque iterum manifestatur. Et in maiorem verificationem manifestationis suae praefatus praezbiter eidem officio praesenti ministerialem generalem regni providum Simonem Piasecki, autenticum et iuratum, coram officio praesenti statuit, qui statutus in vim suae relationis publice recognovit se cum nobilibus Joanne Nowosielski et Petro Bankowski feria sexta post festa solennia Sacrae Pentecosten condescendendo ad bona villae Buble equum coloris . . . antowatey demortuum vidisse et debite conspexisse. Super quod

suam fidelem relationem cum nobilibus coram officio praesenti fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 447—8.

№ 259—1649 г. Юня 28 дня.

Королевскій вызовъ въ сеймовый судъ членовъ Мельницкаго магистрата по дѣлу о десятинь въ пользу священника Мельницкой церкви.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.⁷

Ex parte plebani Mielnicensis relatio.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus, coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis (publice) libereque recognovit, quia ipse citationem literalem mandati Sacrae Regiae Maiestatis sigillo Regni obsignatam, judiciis post curialibus sacrae Regiae Maiestatis servientem, ex parte instigatoris actoris contra citatos inferius nominatos, cuius citationis tenor verborum sequitur talis:

Joannes Casimirus, Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae Prussiae, Mazoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae. nec non Sweccorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius Rex. Vobis famatis Proconsuli, Consulibus, Viceadvocato, Scabinis totique communitati oppidi nostri Mielnicensi de causa infrascripta bonisque vestris generaliter omnibus mandamus, ut coram nobis iudicioque nostro Warsaviae aut ubi tunc cum curia feliciter constituti fuerimus, a positione praesenti citationis nostrae in duabus septimanis personaliter legitime peremptorieque compareatis ad instantiam reve-

rendi Joannis Baptistae de Rubeis, parochi Mielnicensis, qui vos, recedendo ab appellatione et processu in castro Mielnicensi ratione infrascripta instituta et appellationem ad iudicium Tribunalitium Regni interposita ibidemque hucusque, uti foro incompetenti indecisa pendente citat ideo, quia vos in contrarium iurium ecclesiae parochialis Mielnicensis, per Serenissimos Reges Poloniae, antecessores nostros benigne collatos et donatos, legibus publicis, praecipue constitutione anni millesimi sexcentissimi trigesimi quinti de extradendis decimis manipularibus omnis grani et seminis ex agris civilibus et hortis in agros conversis pro annis quinque videlicet anno millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto, sexto, septimo, octavo et moderno nono non ex integro reddidistis neque extradistis et hucusque reddere et extradere non vultis, quin immo eandem decimam ecclesiae parochiali Mielnicensi antiquitus debitam, poponibus ritus graeci, nullum ius ad eandem habentibus, illegitime et indebite datis, faciendo ea omnia in summum praeiudicium et damnum actoris moderni, quod sibi contra vos, non tangendo ipsam rem principalem, ad sex millia florenorum polonicalium, vel pro iudicium nostrum decernet, taxat et aestimat. Proinde citamini ad videndum et audiendum vos nulliter et illegitime praedictam decimam retinuisse et extradere noluisse adinveniri vos ad extraditionem totalem juxta mentem constitutionis memoratae pro annis praetertis, vel valorem eiusdem et in futurum decreto nostro cogi et compelli. Et nihilominus vos . . . . . decreto nostro cogi et adigi, idque quod juris et necessitatis ratio in causa praesenti postulaverit, per vos et iudicium nostrum statui, decerni et sententari. Sitis igitur personaliter, legitime perempteque parituri et judicialiter attentaturi. Datum Varsaviae feria tertia infra octavas Sacratissimi Corporis Christi anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo no-

no—in oppido Mielnik, domo proconsuli eiusdem oppidi Mielnicensis posuit, et de positione ipsimet proconsuli cum consulis, viceadvocato, scabinis totique communitati oppidi Mielnicensis, ut iuris est, publicavit et ad notitiam deduxit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 452—3.

№ 280—1648 г. Юня 28 дня.

Заявление вознаго при разслѣдованіи вопроса объ оброчныхъ статьяхъ священника Мельницкаго Ісання Баптиста изъ Рубей.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta in vigilia festi Nativitatis sancti Joannis Baptistae anno Domini 1649.

Ex parte eiusdem (plebani Mielnicensis) arestum.

Ministerialis generalis Regni Gregorius Chranowicz, autenticus et iuratus, una cum nobilibus Alberto Woykowski et Stanislaw Pruszanowski coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis, ubi vis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentius testimonium sibi adhibitis, die actus hodierni ad oppidum Mielnicensem, domum famati Stephani Wierzba proconsuli Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem nobilis Joannis Chometowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, plebani Mielnicensis factam, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnicensis nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestaverunt, et hodie arestum viceadvocato, scabinis denunciavit. Super quod suam fidelem relationem fecit.

Изъ актовъ книги Мельницкаго гродскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, л. 453 об.

№ 281—1649 г. Августа 3 дня.

Распоряжение Мельницкаго старосты объ арестѣ десятины, которую получало православное духовенство г. Мельника.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sancti Petri in Vinculis proxima, anno Domini 1649.

Plebani Mielnicensis arestum.

Ministerialis generalis regni providus Gregorius Chrzanowicz, autenticus et iuratus una cum nobilibus Simeone Slinski et Andrea Wyszynski coram officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens, in vim suae fidelis relationis ubivis locorum faciendae, publice recognovit, quia ipse cum dictis nobilibus in evidentioriem testimonii sibi adhibitis, de actu hodierni ad oppidum Mielnik domumque famati Stephani Wierzba proconsulis Mielnicensis condescendendo, ibidem ad requisitionem generosi Joannis Chomentowski ratione admodum reverendi Joannis Baptistae de Rubeis, Janoviensis et Brestensis praepositi, sacrae regiae maiestatis secretarii, plebani Mielnicensis factum, apud eundem proconsulem super decimas ex mansis triginta oppidi Mielnik nullo iure poponibus per oppidanos Mielnicenses extradi solitas, arestum imponebat, ut satisfaciatur sub taxa quingentarum marcarum admonebat, verum praefatus proconsul intempestive apud se arestum imponi post extraditas decimas tum et se nescire, quisnam poponibus decimam extradat, respondit. Super quod suam relationem fecit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1646—1652 г. № 10942, 333 об.

№ 282—1650 г. Января 12 дня.

Грамота короля Юанна Казимира о правахъ и вольностяхъ православной церкви въ Литовскомъ княжествѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho ante festum sanctorum Fabiani et Sebastiani Martyrum proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo.

Monasterii Drohicensis oblata privilegii Sacrae Regiae Maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens rescriptum infrascriptum ex actis castrensibus capitanealibus Varsaviensibus autentice depromptum ad personalem oblationem religiosi Ezechielis staurorof Filipowicz Yhumeni monasterii Zabuscensis Drohiciensis erectionis Transfigurationis Christi Domini postulante eodem suscepit et actis suis castrensibus capitanealibus Mielnicensibus inscribere de tenore verborum tali.

Actum in curia regia Varsaviensi Sabbatho post festum Sanctae Agnetis Virginis proximo, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo. Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Varsaviensia personaliter veniens admodum reverendus in Christo pater Josephus Konono(w)icz Horbaczki, Episcopus Vitepscensis, Mscislaviensis, Orszanensis, Mohiloviensis, Ihumenus monasterii Sancti Michaelis Deaurati Kiioviensis, eidem officio praesenti literas privilegii Sacrae Regiae Majestatis infrascriptas pargameneas, manu eiusdem Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas, et sigillis binis uno Regni Poloniae, altero Magni Ducatus Litvaniae appensis signatas, ad ingrossandum in acta praesentia obtulit de tali serie verborum.

Jan Kazimierz, z łaski Bożey krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infant-

skie, Smoleńskie, Czerniechowskie y tesh Szwedzki, Godzki, Wandalski dziedziczny krol. Oznajmujemy tym listem przywilegiem naszym teraz y na potomne czasy, isz ziednoczenie narodow cnych Polskiego y Litewskie-o Ruskiego, w tey Rzptej, ktoro Pan Bog chciał mie antemurale wszystkiego chrześcianstwa, iest naywieksze firmamentum y dla tegosz Divi nostri praedecessores nainasnieysi Krolowie Polscy przestrzygali tego, aby do tych cnych narodow zawsze zostawała zgoda y miłose nierozwana, a siły zpolne iech przeciwko nieprzyjacielowi Krzyża Świętego zachowane y obracane byli, dla tego y swietey pamieci Nainasniejszy Władysław Czwarty, krol iego mosc pan brat nasz, na szesliwey elekty swoiey, bacząc bydz narod cny religy Ruskiej wzledem uney rozdwoinoy, światobliwie usiłował zgodzie y ziednoczyc go z sobą, aby rzecz pospolita żadne-o nie miała przez to zatrudnienia, toż y my szesliwie nastąpiwszy na państwo przez wolne głosy wolney elekty od Pana Boga nam powierzone przedsiębiorąc, staralismy sie o to, abysmy wewnętrzne zamieszanie y krwię rozłanie, ktore Pan Bog dopuścił tempore interregni zagasiwszy, pokoy święty pozyskac mogli y Rzecz pospolito uspokoić mogli, iakosz pobłogosławił Pan Bog pobozney intenty naszej y za łasko iego święto, to donowe incendium, powagą naszą krolewsko (iest zgaszone y) woysko nasze Zaporoskie do wierneho poddanstwa przywroczone, ktoremu w deklaraty łaski naszej krolewskiej pod Zborowem daney, przychęcając do uslug naszych y Rzptej, a narod Ruski wszystkie duchowne-o y swieckie-o, slacheckie-o y pospolitego stanu przy prawach y wolnościach dawnych zachowuiąc, obiecalismy na terazniejszym seymie wzledem uney zniesienia tak, iakoby z wielebnym (w) Bogu oycem metropolitio Kiiowskim y duchowienstwem namowiono było postąpić y narod Ruski wszystkie uspokoić w ich reliey Greekiej ucontentowac. Te-

dy to krolewsko obietnice nasze przy seymowey aprobaty y tey deklaraty pod Zborowem daney skutkiem wypełniając, wacuiące na ten czas władcictwa Łuckie, Chełmskie, Witepskie złączając z Mscisławskim, z cerkwiemi do nich zdawna należącymi y archimandrio Zydyczynsko, także monaster Leszcz ze wszytkiemi dobrami, pomienionemu oycu Silwestrowi Kossowowi y osobom na to obranym y od niego poświęconym oddalismy y hoc diplomate nostro oddaemy, a z monastera Kupiatyckiego w possessy nieunicion będącego wszelkie przewody przeciwnie punktom świętey pamieci krola jegomosci Władysława znosimy, a władcyctwie Przemyskim (terazniejszemu dyzunitowi ex nunc ma być) oddaną przed smiercio xiedza Krupieckiego Świętego Spasa monaster, Świętego Unofrego ze wsio Nauszczuwko *) monastyr Ławna **) ze wsio Łaurownym y monastyr Smolnica, a post fata xiedza Krupeckiego iusz to władcyctwo z majątnosciami y wszelakimi pożytkami do władcyctwa przy nieunicie ma perpetuis temporibus zostawac. A że do władcyctwa Witebskiego y Mscisławskie-o dobr na wychowanie słusznych nie masz, tedy z dobr Połockie-o archiepiscopstwa połowice, ktora ma bydz przez comissarza naszego wydzielona, terazniejszemu oycu władcyce naznaczyliśmy y de facto oddaemy. Exercitium liberum wszytkiemu narodowi Ruskiemu nie będącym w uniey w Koronie y Wielkim Xięstwie Litewtewskim, tak iako zdawna mieli, pozwalamy y noszenie krzyża wielebnemu oycu metropolieci w swoich dycieczach iako insigne metropolitanskie. Cerkwie toż wszytskie w punktach swietey pamieci krola jegomosci Władysława wyrażone przywracamy, to iest v *Smolensku* według przywilegiu krola imci Borysa y Hleba pod murami Smoleńskimi, a w samym zamku gdzie przed tym cerkiew świętego Awramia bywała, plac do zbudowania cer-

*) Nawłoczko **) Ławra.

kwie, przy niey duchownych chowac; także w dobrach slacheckich, ktore lennym prawem maio w wojewodztwie Smolenskim, wolno cerkiew budowac y duchownych swoich przy nich chowac. W *Mohilowie* cerkiew Świętego Spasa, monaster z przynależnościami, także pod *Grodnem* monaster; w *Wilnie* Zmartwychstania Paskiego y cerkiew drugo swietego Jana, a trzecio na przedniesciu swietego Ierzego, w *Trokach* Panny Naswieszey, w *Grodnie* Zmartwychstania Paskiego, w *Minsku* Swietey Troycy, w *Połocku* Narodzenia Paskiego ze wszystkiei dobrami do niey należąciami, we *Mscislawiu* Swietey Troycy z dobrami do niey należąciami, w *Kobryniu* Narodzenia Naswieszey Panny, w *Witepsku* Zwiastowania w użnym zamku y cerkiew w polu stoiaćo Swietego Du-cha, w *Nowogrodku* Swietego Jana, w *Lidzie* Swietego Spasa, w *Thumeniu* (Ihumeniu?) Swietey Przczystey, w *Bobroy-sku* Swietego Spasa, w *Drogiczynie* także Swietego Spasa, w Koronie zas *Lubelsko* cerkiew od stanu slacheckiego znurowa-no, ktora im była wzięta przywracamy do odprawowania nabozenstwa wszystkiemu narodowi ludzkjemu Ruskiemu niebędą-coy w uniey, w *Krasnym Stawie* Swietey Troycy ze wszystkiei dobrami do niey zdawna należąciami, w *Belzie* Swietego Mikoli, w *Hrubieszewie* Swietego Krzyża, w *Trojanowie* (?) *) Swietego Parascowicy, w *Krzemiencu* Swietego Mikoli, w *Horodku* Swietego Iliey, w *Mosciech* Zwiastowa-nia Naswieszey Panny, w *Busku* Swietego Mikoli, w *Horodle* Zmartwychwstania, w *Kowku* Swietego Mikoli, w *Ratnie* Swietey Troycy, na oddanie ktorych cerk-wie (skutecznie) commissarzow, ktorych sami sobie obioro dac pozwolilismy y te-raz **) naznaczylismy. A gdzie cerkwi po-gorzeli y popustoszone są, tak w *Pinsku*, w *Mozyru* y po innych mieyscach, na tychże placach dawnych budowac y mu-rowac wolnose daimy. Także dobra od

cerkwi Swietego Paraskowy we *Włodzi-mirzu* odebrane przywracamy. Sądy du-chowne iech według przywileia swietey pamieci krola imci Augusta, roku tysiąc piecset iedynastym danego, maio bydź wcale zachowane. Także Bractwa wszyskie gdzie kolwiek są y gdzie zabronione, iako w Smolensku za murami u Hleba y Borysa y Bielskie mic pozwalamy, szko-ły Kiowskie y gdziekolwiek są także dru-karnie ich wcale zachowuiemy y censure xiąg przy oycu metropolicie y episcopach w dyeceyzach iech zostawuiemy, a kaduk na drukarzu Lwowskim Służce *) niesłusznie otrzymany znosimy. Dobra też cerkiewne aby żadnem sposobem nie by-li alienowane a ritu graeco, iako dawne prawa są o tym, waruiemy. *Perehinsk* od Władcytwa Lwowskiego nullo iure alie-nowany dekretem naszym na pirwszym terminie według praw y przywileiow tego władcytwa restituere obiecuiemy, a wszystkich mieszczan Lwowskich narodu Ruskiego przy wolnościach y prawach iech według przywileiu swietey pamieci krola Augusta y innych krolow imciow cale y nie naruszenie zachowuiemy. Jesli iakie so praeiuditia y tran(s)actie mimo ten przywiley tak w odprawo(waniu) tego (na)bozenstwa, iako w ich samych swobo-dach, te wszystkie znosimy. A gdzie kol-wiek w Koronie y w Wielkim Xięstwie Litewskim z dawnych praw y przywile-iow do urzedow należy narod Ruski, aby zarowno przymowani byli y zadney op-pressy nie mieli. Dawne prawa iech conserwuiemy, a przeciwnie gdzie by kolwiek były postęпки y transactie cassuiemy. Osobliwie też mieszczan Kiiowskich, Czerni-chowskich, Winnickich, Mozerskich, Rze-czyckich, Starodubowskich, Pinskih y in-nych, gdzie kolwiek woyna zaszła, przy dawnych prawach y wolnościach iech zachowuiemy. Comissio y inquisitio wzgle-dem przeszłego zamiszania według amni-stii obiecanej pod Zborowem znosimy.

*) Stoianowie **) Zaraz

*) Sloza.

Præzbiterowie też popi rusci niebędące w uniey aby przy wolnościach stanu duchownego zostawali y żadnymi powinnościami, podwodami, podatkami, statiami ani stantiami żołnierskimi y robociznami nigdzie nie byli onerowani, ale według praw y przywileiow incorporationum w swoim poszanowaniu zostawali y do nikogo z świeckich, tylko do starszych swoich należeli duchownych tym przywileiem naszym utwierdzamy. Na ostatek cokolwiek jeszcze do gruntownego uspokojenia należy, a na tym seymie dla naturalności spraw Rzptej skutku nie wzięło, to wszystko do przyszłego seymu zachowawszy, narod wszytek Ruski przy wszelkich prawach y wolnościach zachowujemy. A teraz to diploma, vigore aprobaty declaraty naszej, woysku Zaporowskiemu danej, z podpisem ręki naszej y pieczęcią tak koronno iako y Wielkiego Xięstwa Litewskiego wydać rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, w dzień concluzy seymu roku Panskiego MDCL miesiąca Stycznia dnia dwunastego, panowania naszego Polskiego pierwszego, Szwedzkiego wtorego roku. Matias Cielecki Secretarius Sacrae Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Krol. Locus sigillorum eidem literis appensorum. Post cuius quidem diplomatis seu literarum privilei superscripti Sacrae Regiae Maiestatis ad oblationem praedicti Episcopi rithus graeci Vitepscensis in acta praesentia susceptionem et ingrossationem ad affectationem offerentis eidem originale est extraditum, de quo sibi extradito idem offerens officium praesens quietavit, quietatque per praesentes. Correxist Sobolewski. Locus sigilli castri Varsaviensis. Joannes Krasinski D. R. capitaneus Varsaviensis m. pa.

Из актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1676—7 г. № 10950. л. 675, 12, 13—16.

Примѣчаніе. Этотъ документъ напечатанъ также въ «Историкоюридическихъ матеріалахъ» т. XIII, стр. 367.

№ 268—1550 г. Августа 26 дня.

Фундушъ Городищской Пречистенской церкви князя Василя Полубенскаго.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ipso die festi Sancti Valentini Martiris, anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo.

Oblata foundationis ecclesiae Horodyscensis ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Maximilianus Grzymacki, praesbiter rithus graeci ecclesiae Horodyscensis et decanus Mielnicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti foundationem ecclesiae rithus graeci Horodyscensis, praecavendo indemnitati cuivis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Wasily Andreiewicz Polubenski, marszałek gospodarski, starosta Mscislawski y Radomski. Obiawiam tym moim listom wszytkim pospolicie dzisiejszym y na potym będącym, komu będzie potrzeba tego wiedzieć, com ia we wsi moiey Horodyszczu przy zamku Horodyckiem zbudował cerkiew ku czey y ku chwale Bogu, w Troycy Świętey Jedynemu, założenie było świętey Troycy, w ktorey chcąc mieć sobor, aby zawždy w niey służba Boża bywała za zdrowie krolewskie y też moie y potomkow y też za dusze przodków moich Pana Boga prosić, te cerkiew nadałem z imienia Horodyszczu iako dziesięcinami y pieniędzmi y wstawił w niey trzy popy a czwartego diakona, w ktery że na każdy dzień służba Boża bywała, to też z Bożego dopuszczenia ta cerkiew wespoł y z zamkiem moim Horodyskim zgorzała, gdzie ia y teraz mając wołā, ieżeli Bóg Stworzyciel żywota mego przedbuży, takowz cerkiew bez omieszkania zbudować y wszytek rząd y sprawe w niey mieć po pierszemu y ustanowić, a czego Panie

Boże niedopuszczaj. iesli bym ia tey cerkwie nie zbudowawszy umarł, tedy syn moy potem y potomkowie moi powinni będą zbudować y w tym rządzie y sprawie y postanowieniu mieć, iak niżej w tym liscie opisano. Co się doticze pieniędzy, dziesięciny dworskiej, pasnie y ze wsiow, aczkolwiek ia to na te cerkiew Bożą zpełna wydawał asz do tych czasow, będzie dawano do żywota mego, niżeli obowiązujący się, aby potomkowie moi tego nie naruszili albo żeby bez potomstwa to imienie moje w cudze ręce nie weszło, a ten, komu by się dostało wypełniać y tego wszystkiego, iak nadano, oddawać, abo tey cerkwie zbudować nie chciał, dla tego tym listem moim to oznaymuie y tym listem moim siebie y potomkow moich y tych wszystkich, kto kiedy to imienie trzymac będzie obowiązauie, aby nadanie moje wszystko spełna na cerkiew Bożą Świętey Przczystey, która z dawnych czasow we wsi Horodyskiej zbudowana iest, oddawana było. A nadań na te cerkiew Bożą Horodyską popom trzem y diakonu, koźdemu z nich po włóce ziemi we wsi Horodisczu, którzy to popy Horodyskie teraz dzierzą. Jeszcze przydaie tym że popom teraznieyszym y na potym będącym potomkom ich kąt ziemi na cerkiew Świętey Przczystey, który leży między ziemi moiey dworskiej, a między włoki Waska Paszniczna, boiarzyna mego Horodyskiego, który nie ma od tey cerkwie oddalan być wiecznie. A z gumna moiego Horodyskiego czterdziesci kop żyta, to im ma być dawano miasto dziesięciny. A ku temu z pieniędzy moich czynsowych ia y potomki moi winni będziemy na każdy rok na wino y na insze cerkiewne potrzeby tym popom y diakonu siedm kop broszy Litowskich y to pełnić mają wiecznemi czasy. A poddani moje imienia mego na tesz cerkwie Bożą mają w koždy rok dawać y wypełniać, to iest ze wsi Polubicz y ze wsi Dubice, y z Kontow, y ze wsi Jabłonia, y z Kontow Jabłonskich, y z Kolana, z Horodyscza, y z Żanowa,

Hruda, y z Radeza, choc by w tych wsiach moich wysz pomienionych y nie greckiego. ale rzymskiego zakonu ludzie byli, tedy przecie winni wszyscy tak y boiarza w każdy rok z każdej włoki po kopie żyta będą dawać tym trzem popom y czwartemu diakonowi, a oni mają na rowne części tym się dzielić. A za to te popy y potomkowie ich mają w tey cerkwi na koždy dzien winni będą służbę Bożą służyć za zdrowie Krolewskie Jego Miłosci y moie y tesz potomkow y za duszy przodkow moich Boga prosić, a w sobote y w niedziele po odpustach y naroczystych świętach służbę Bożą soborem służyć, w każdy piątek panachide mieć za duszy przodkow moich, a po moim żywocie za moje Pana Boga prosić. A to wszystko ia sam y potomkowie moje, y czego Panie Boże uchowaj, iesli by to imienie moje w czyie cudze insze ręce przysc miało, tedy y ten powinien będzie ku popom tey cerkwi Bożey teraznieyszym y na potem będącym według tego listu mego zachowywać się. A kto by nie chciał tey woli moiey y temu listu memu y wszystkim artykułom w niem opisanem dosć czynić y ich wypełniać, ten rozsądziszę ze mną przed Miłosciwem Bogiem na strasznym sądzie, a przecie zwierchnością Krola Je-0 Mci ta cerkiew Boża y ten moy list, a nadanie ma w obronie Je Mci Krolewskiej być, y od każdego nasilenia. kto by się temu chciał zprzeciwiać y cerkiew Bożą, a sług cerkiewnych w tym uskadzać, mocą Je. M. Krol. obroniona ma być, co Krolewska Jego Mc. na on czas będąc uczynić raczy, naprzod dla cerkwi Bożey y dla cudznego zbawienia swego, a potym dla pokornych służb moich. Y na tom w tey cerkwi Bożey y tu tesz popom tamecznym dał ten moy fundusz z moją pieczęcią. Pisan w Możaykowie, pod laty Bozago Narodzenia tysiąc pięćset piędziesiątego roku, meca Augusta dwadziestego szostego dnia, indikta osme-go. U tego funduszu pieczęć zawiesista a podpis ręki temi sływy: Wasil Połubiński

reka własną. Cuius originale idem affe-
rens, post ingrossationem in acta, rursus
ad se recepit et de recepto officium prae-
sens ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1695—8 г. № 10961, л. 246.

№ 284—1851 г. Января 6 дня.

Актъ осмотра тѣла убитаго священника До-
кудовской церкви о. Стефана Вержбовскаго.

Praezbiteri Dokudoviensis ecclesiae ri-
tus graeci praesentatio corporis.

Advectum est ad officium praesens et
acta capitanealia castrensia Mielnicensia
corpus exigue olim honorabilis Stephani
Wierzbowski, praezbiteri ecclesiae ritus
graeci oppidi Dokudow, Illustris et Mag-
nifici Ludovici Alexandri Radziwil, mars-
chalci Magni Ducatus Lithvaniae, per ho-
nestos Stanislaum et Mathiam Buiarzyki,
haydones Illustris et Magnificae Zophiae
de Tęczyn Danilowiczowey, thesaurariae
Regni interemptum, et per famatos Sa-
muelem Wierzbowski fratrem ipsius ger-
manum, Christopherum Gmurek proconsu-
lem, Paulum Łęczyczki consulem prae-
fati oppidi Dokudow praesentatum, in quo
cadavere officium praesens vidit et susce-
pit vulnus in capite supra frontem cestu,
vulgo *obuchem* pertrusum, ad cruorem us-
que ad apertionem cerebri, a qua con-
vulneratione noscitur esse mortuus. In
qua interemptione superscriptos honestos
Buiariki et famatos proconsulem, vicead-
vocatum et consules oppidi Miedzerzee in-
culpaverunt. Petieruntque ab officio praesen-
ti addi ministerialem ad proclamandos
praefatos homicidas. Quorum postulationi
officium praesens annuendo, eisdem mi-
nisterialem generalem regni providum
Laurentium Kuzmicz addidit et deputavit.
Qui quidem ministerialem superscriptus
ius deputationis suae reddens, coram officio
praesenti personaliter stans publice

recognovit se praefatos honestos Sta-
nislaum, et Mathiam Buiarzyki de villa
Ostrowki, ad tractum Miedzerzeczensem
pertinentes tam in castro Mielnicensi, quam
et foro publico civitatis eiusdem in
frequentia multorum hominum pro veros
et indubitatos homicidas olim honorabilis
Stephani Wierzbowski praesbiteri eccle-
siae ritus graeci oppidi Dokudoviensis.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за
1646—1652 г. № 10942, л. 731.

№ 285—1851 г. Марта 20 дня.

Фундушь Лельчицкой церкви, Пинскаго
уѣзда.

Akt funduszu Lelczyckiey cerkwi słu-
żącego.

Roku tysiąc siedymset szesdziesiąt
pierwszego, mea Marca osimnastego dnia.

Na urzędzie I. K. Msci grodz. Pin.
przedemną Piotrem Thadeuszem Fra-
ckiewiczem, podstolim y podstaroscim są-
dowym pttu Pin., comparendo personali-
ter imc xiądz Jan Zahorowski, paroch
Lelczycki, ten fundusz ad acta podał in
eum tenorem pisany.

Ierzy Tyszkiewicz, z Bożey y stoli-
cy apostolskiey łaski biskup Wileński,
woytom, starcom, menżom, włosciom y
wszytkim mtsci naszej Uborskiey pod-
danym daiemy wiedziec, iż doszła nas
wiadomosc, iako wy pomienieni mężowie
y poddani, zażywaiąc nobożęstwa y sakra-
mentow w cerkwi Lelczyckiey od krztu y
szlubow, czesnemu Bohdanowi Oniskiewi-
czowi swieszczenikowi waszemu Lelczy-
kiemu mało co albo nic nie daiecie, prze-
to porownywaiąc pomienionego swieszcze-
nika waszego z ynnymi swieszczennikami
w mtsci naszej Uborskiey y poblizu bę-
dącemi abyście o pomienionych krsztach
y szlubow tak, iako y drugim swieszeni-
kom dawali y kontentowali, chcemy miec

po was y rozkazuie przykazuiać to panu staroscie naszemu teraznieyszemu Uborskiemu y iego nastempcom. aby pilno tego dozierał po was, iakoby pomieniony swieszczenik Lelczycki wasz msza y uslugi kolo zbawienia waszego takowā, iako y drudzy swieszczenicy maia, miał za platę y nagrodę. Y na to daliśmy mu ten nasz list z podpisem reki własney y pieczęcią naszą. Pisan w Wilnie, dnia dwudziestego Marca R-u panskiego tysiąc szescset piędziesiąt pierwszego. U tego funduszu podpis reki J. W. Ismci xdzia biskupa Wilen. takowy, przy pieczęci na opłatku wycisniony: Georgius Tyszkiewicz episcopus Vil. mp.

Oraz przypisek alias konfirmacja imscipna administratora takowa: Anno tysiąc szescset szeszdziestą trzeciego, dwudziestego wtorego Maj, perfectis his literis per illustrissim. ac reveren. Dn. Georgi. Tyszkiewicz episcop. Viln. defuncti a per illustrissimo ac reveren Dno Georgio Bialozor Dej gratiae et sedis apostolicae episcopo Viln. Dno meo colendissimo habens administrat. Uborscensem has literas confirmari ac ulteriorem per illustrissimi gratiam Kazimierus Bialozor mareschaleus Upitentis capitaneus Novomontensis administrator Uborscensis.

Ktory to fundusz za podaniem onego przez wyż wyrażono osobę do akt iest do xiąg grodz. Pin. przyięty y wpisany.

Изъ актовой книги Цинскаго городского суда за 1761—1762 г. № 13071. л. 234.

№ 286—1852 г. Января 28 дня,

Квитанція на имя священника Козерадской церкви Луни Ерофеевича въ уплатѣ подати за одну уволюку земли.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post festum Sancti Bartholomei Apostoli proxima, anno Domini 1652.

Poponi Kozieradensi oblata quietationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Lucas Jarofiewicz, presbiter ecclesiae Kozieradensis, ritus graeci, eidem officio praesenti obtulit et reprodixit quietationem infrascriptam, manu propria generosi Felicis Beydo, notarii terrestris et exactoris Mielnicensis subscriptam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, quarum tenor talis.

Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo, die vigesima tertia Januarij. Wielebny ociec Łukasz Jarofiewicz, swieszczenik czerkwie Kozieradzkiej, zapłacił poborow szesc czwarty raty z wloki czerkwiey jedney in summa złotych trzy et liber. Szesny Beydo pisarz ziemski y poborca Mielnicki.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1652—57 г. № 10943, л. 130

№ 287—1652 г. Июля 8 дня.

Грамота короля Яна Казимира съ распоряженіемъ распечатать православныя церкви въ г. Дрогичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte eorundem (Monasterii Drochicensis) oblata Literarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik, eidem officio praesenti nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii

Drohicieusis ecclesiae ritus graeci Sancti Basilii, obtulit et reproduxit mandatum infrascriptum, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptum et sigillo Regni obsignatum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bozey Krol, Polski, Wielkie Xiąże Lithewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflanskie, Smolenskie, Czernihowskie y Swedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Zbignewowi Ossolinskiemu, staroscie naszemu Drohicickiemu, wiernie Nam milemu łaskę naszą krolewską. Urodzony. wiernie nam mily! Przełożono jest żalosnie imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego y wszystkiego duchowienstwa braci zakonney monastera Drohicickiego. iż slachetny Florian Kossowski, podstarosci wier(nosci) T(woiey) tameczny, swiezo niedawnymi czasy, bez dania żadney przyczyny, iakoby z rozkazania wier(nosci) Twojej cerkwie w miescie naszym Drohiczynie pozapieczętował nac iakoż y popieczętował, wyciągając na nich od kozley cerkwie mienależtych y niestusznych podatkov na osobe W. T., co iż się dzieie przeciwko prawu, fundation y przywileiom, od antecessorow naszych y od nas samych tym cerkwiom nadanych, do których wier(nosc) T(woia) ani kto inszy żadnego prawa y zwierzchnosci, iako nad duchownymi osobami praetendowac nie może, dla czego ten postępek niepomalu nas obchodzic musi. Rozkazuiemy tedy Wier. T., chcąc miec to koniecznie, aby Wier. T. te pomienione cerkwie za oddaniem sobie te-o mandatu naszego zaraz odpieczętować kazal, iakoby nas ta sprawa więcey z skargo nie dochodziła y tego na potym postrzegal, żeby żadne bezprawie onym przy cerkwiach sie nie dzialo, inaczey nie czyniac dla łaski naszej y z powinności swoiey. Dan w Warszawie dnia III msca Lipca roku MDCLII, panowania naszego Polskiego y Swedzkiego V. Jan Kazimierz

Krol. Gregorius Bialobrzeski secr. R-iac Mtis m. pa.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1652—7 г. № 10948, л. 90—91.

№ 288—1652 г. Юля 3 дня.

Жалоба Иеронима Халецкаго на православныхъ Дрогичинскихъ священниковъ, съ обвиненіемъ ихъ въ смутахъ на религиозной почвѣ.

Actum in castro regio Drohicensi feria quarta in crastino festi Visitationis B. M. V. a-o D. 1652.

G. Chaleckj protestatur ex copia.

Ad officium et acta praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens generosus Hieronimus Casimirus de Chalcz Chalecki, bonorum Bartkowo, Korczewo, Sarnowo, Szeglacin, Liaszkowicze, Starczewicze, Przekop aliorumque eo pertinentium haeres . . . . . zelo et amore boni publici suae suorumque ac totius palatinatus Podlachiae prospiciente securitati ac fortunarum praeventiendo indemnitati, maturo providens animo imminuentia pericula iamque sensim ex insidiosis et clandestinis perfidae gentis Ruthenicae hic in Podlachia commorantis et inhabitantis errumpendo latebris, verendo ne haec perduelis, fidefraga ac improba gens variis praegnans fraudulentis perniciosum terrae belluae horrendaeque multicipitis Hydrae enixa foetum pestiferum suum in chara pignora, post discussum incolarum palatinatus Podlachiae pro expeditione generali bellica evomat virus, solemniter et in forma iuris quam plenissima protestatus est in et contra veneratos et religiosos Pachomium Humien uti sublevatorem ritus graeci ac totius civitatis, nec non Kuprianum, Pimum, Josiphum cognominatum Garbaty popones, totum videlicet clerum et religiosos tam in ipso oppido

Drohicin, quam et post fluvium Bug dogmata fidei Ruthenicae ritus Graeci disuniti profitentes, uti primarios ac antesignatos turbarum querelarum, tumultuum rebellionisque excitatores, promotores et fautores tum et omnes eiusdem oppidi utriusque incolae ritus graeci disuniti sui cleri pedisequos et sectatores tanquam fomitem et . . . . . omnium pessimorum consiliorum in totam Podlachiam redundantium et promanantium, idque in eo, quod ipsi et quidem popones uti ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Bellonae ardor caram vexare cepit patriam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam exulcerati odio ac innato quodam erga gentem Polonam exacerbati rancore suis Dei haereditatem machinationibus ac venenoso professionis suae schismate extirpando contaminare et poluere intendentes . . . aliquot annis nuper praeteritis susceptis cladibus in hac calamitate et orbitatae patriae. quam iustus iudex Deus in expiationem delictorum sui divinam maiestatem offendentium summendae flagellum vindictam permisit, toties sepiissime fraudis criminisque perduellionis notati, pro quibus licet si poenas criminales, uti fidefragi et perduelles promeruerant, verum tamen magis lenitate, quam iuris rigore ob spem futurae meliorationis et correcturae illos videbatur. Ast ipsi eorum inmemores poenarumque publicarum, eo in passu sancitarum, obliti, non contenti nec saciati anteactis fraudulentis, in quibus toties . . . . . adversi multoties cum literis perduellis Chmielnicky cellatis plebem ac rebellionem commoventibus praecavendo, nunc deinceps sub specie devotionis et cultus Divini praetextu plebem ac ecclesias ritu graeco consecratas vulgo *cerkwie* non sacris inserunt dogmatibus non divinum adorare docent, sed venenosus erga fidem catholicam inficiunt et imbuunt furis, ad rebellionem excitant tumultus in plebe. . . . . arma sumenda contra rempublicam aras-

que Deo sacratas ac dominos proprios svadunt, ad omnia denique (contra omnem decentiam et vocationem spirituales) pronam in malum plebem ducunt, trahunt et promovent, pro rebelli periuro foedifrago ac perdueli Chmielnicky cosacorum duce Deum praecari iubent. Quinimo in abustum cultus Divini, quo suos nefarios facilius possint exequi conatus, ecclesias suas vulgo *cerkwie* cultui et venerationi Divinae sacratas. in speluncas convertunt latronum ibi impia conventicula, ibi pessima consilia, ibi fraudulentas machinationes, ibi fastuosos triumphos, ibi in principem reipublicae varii generis armorum pulverum, pixidum, globorum plurimorum depositorium celebrant, tractant, peragunt et constituunt, celebrareque, tractare, peragere et constituere permittunt, sed neque hic nequitiarum ipsorum terminus, non limites nefandorum facinorum, non inveterati odii terminatur finis, et iterum accepto infausto dispersi ac dissipati, non tamen ad interneccionem prout ipsi jactabantur ignaraque narrabant plebi, deliti reipublicae exercitus nuncio, ausi sunt campanas triumphabundi pulsare, procesiones et devotiones insvetas instituere et peragere cum plebe palam et publice ac si victores triumphare acclamationes et benedictiones inauditas movere, pro salute demum et incolumitate perduellis Chmielnicky totiusque cosacorum exercitus potum sumere et . . . . . victoriam palam profiteri, prout de facto profitebantur. Memorata vero plebs et communitas sui cleri ac popoum sacrilega sectantes consilia praemissa execranda facinora conniventia et persvasione popoum suorum exequi parata iam nefandos excessus licentiosamque audaciam explevissent et pestiferum suum evomuissent virus, nisi Divina pro sua militans haereditate providentia impios illorum ellusisset conatus, dum ante aliquot annos nonnulli zelosi patriae cives gliscentem in viscera regni hostium . . . . . parieti Podlachiae minantem excidium arcuerunt impetumque illius aliquot in lo-

eis, uti pote ad Niemierow, Krinki, Staw, Biala, Łomazy, Kobylany, Gnoino, fregerant. Tum demum parumper respiscere visa est illorum audacia, quando alii consignororum oppidorum et villarum incolae temeritatis suae poenas luerant, quando suam licentiosam sanguinem expiaverant audaciani, quando rebellionis suae (quod ex scrutiniis et decreto Tribunalitio regni Lublinensi clare constat) debita et emerita sumpserant supplicia, verum neque haec diuturna perseveravit respiscentia. Enim vero postquam equestris ordo palatinatus Podlachiae pulso lugatoque e finibus suis hoste domos suas victor sese receperat ad novas easque maiores occulte recurrunt machinationes, alliciti impuna rebellium cosacorum per universas Russiae oras ferro et igni grassantium insolentia, ubi tot templa divinis tutelariis dicata devastata, tot venerabilissimi sacramenti a sacrilega manu et pede suscepti et patrati contemptus, tot altaria polluta, monasteria expilata et dirruta, tot apparatus ecclesiastici in praedam et spoliis dirrepti, tot sacerdotes variis tormentis cruciati, tot virgines Deo dicatae profanatae, tot sepulchra et monumenta mortuorum exuta, omni humanitate spe illiciti lucri depraedata et disiecta, tot domini cum carrissimis pignoribus illarum regionum incolae a propriis subditis immaniter et tyrannice trucidati et truncati, tot denique optima civitates, tot numerosa oppida, tot innumerabiles pagi in cineres et favillas redacti et solo adaequati, tot insuper plurima et numerum excedentia damna perpetrata, tot provinciae ad summam deductae egestatem et pene funditus depopulatae, talia aggredienda et ipsi praesumebant et intendebant cum sua communitate popones in vigilantia praesidium et procerum palatinatus huiusce Podlachiae ad tantam licentiam illis praecclusis et viam dum exploratis illorum impiis consiliis et conventiculis ecclesias illorum alias cerkwie ad talia sub praetextu devotionis peragenda commodissimas occluserant et obser-

vaverant praecloserat et memoranda longa posteritati serenissimi regis domini nostri clementissimi sub Bereszteczo victoria per quam dum iam pacata videbatur esse respublica inter virentia et florida almae pacis oliveta, ipsi quoque tantisper a suis impiis . . . . . conatibus et sceleratis imposuere silentium machinationibus ad hoc usque tempus immo pressas silentio fraudulentias forvente, quo infaustum dispersi ac dissipati exercitus acceperunt nuntium et eo ipso momento quo literae universales sacrae regiae maiestatis hanc cladem denuntiantes ad castrum praesens Drohiciense porrectae et promulgatae sunt, tanquam e somno expergiscientes infelici demulati rumore in tanta orbitata patriae letabundi invectos ac si deleso et sublato hoste exercebant triumphos sub praetextu devotionis, uti praemissum est, nullo incidente festo, imo die feriali circa ipsum meridiem tempus pro sola periuri Chmielnicey victoria et invetas exercebant solennitates cum vetera regressi consilia novos tumultus movent, conventicula clandestina peragant, ad haec adventientes de villis contiguus pro foraliis die forensi subditos suae nefariae fidei sequentes licentiae suae faciunt consocios, impia illis communicantes consilia, quo ducti protestantis subditi de villis ipsius haereditariis superrecensitis debitam et solitam protestanti non praestant obedientiam, quos si aliquam vellent spirare fraudulentiam impiaque eorum intenderent se . . . . . consilia, ipsemet protestans, uti [dominus] sanguine illorum luendis afficere et corrigere supplicii, quod ut et alii in suis eorundem uti fidei ita et scelerum pessimorumque consiliorum sectatoribus subditis suis diligentissime animadvertant, praecavendo cuivis indemnitati tum et prospiciendo securitati totius palatinatus Podlachiae, iterum atque iterum protestatur et manifestatur solenniter.

№ 288—1652 г. Юля 3 дня.

Грамота короля Яна Казимира по дѣлу о
притѣсненіяхъ православныхъ въ г. Дро-
гичинѣ.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho
post festum Visitationis Beatissimae Vir-
ginis Mariae proximo, anno Domini 1652.

Ex parte monasterii Drohicensis oblata
litterarum Sacrae Regiae Maiestatis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens honorabilis Hilarius Lewik eidem officio praesenti obtulit et reproduxit nomine honorabilis Pachomij Packowski, ihumeni monasterii Drohicensis conventus canci ecclesiae ritus graeci literas infrascriptas radij Sacrae Regiae Maiestatis, sigillo minoris cancellariae regni obsignatas, manu propria generosi Gregorii Białobrzesci subscriptas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, quarum tenor talis.

Jan Kazimierz, z łaski Bożej krol Polski, Wielkie Xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Inflanckie, Smolenskie, Czernihowskie y Szwedzki, Gotski, Vandalski dziedziczny krol. Urodzonemu Woyciechowi Mleczkowi, starości naszemu Mielnickiemu, a w niebytności jego urzędowi grodzkiemu tamecznemu Mielnickiemu, wiernie nam milemu łaskę naszą krolewską.

Urodzony, wiernie nam miły! Dano nam sprawie imieniem wielebnego Pachomiusza Packowskiego, ihumienia monastera Drohickiego y zakonnych braci swcy reguły Święte-o Bazylego, także duchownych cerkwey tamecznych, że szlachetny Florian Kossowski, podstarości Drohicki, niewinnie na zdrowie ich usadziwszy się, iawne odpowiedzi nie tylko przez różne osoby przegrażając czyni, ale też teraz świeżo w przestym czasie cerkwie, w miescie naszym Drohiczynie będące, gwał-

townie pozapieczętował y insze krzywdy z bezprawiem chce czynić, tak że nie tylko w zdrowiu swym, ale y dobrach bezpieczeni bydz nie mogą, co się z niemało zniwago prawa pospolitego y pokoiu obwarowane-o dzieie. Przeto my chcąc, aby pomienione strony o krzywdy, jeżeli są jakie albo między nimi zachodzą, nie gwałtem, nie bronią ani potęgą iako, ale szrodkiem prawa pospolitego wzajem rozprawowali się, zakład nasz dwudziesty tysięcy złotych polskich między nimi założyć umysłiliśmy, iakosz niniejszym listem naszym zakładamy. O czym żeby strony obiedwie niewiadomoscio iako nie wymawialisie rozkazujemy wierności waszey, abys wiern. wasza ten list nasz w xięgi swo Grodzkie tameczne Mielnickie wpisawszy, przez woznego, wedle zwyczaju stronom obiema odwiesie y do wiadomości ich przywiesie rozkazal, upominając stron obudwu, iż jeżeli która z nich ten list nasz sama albo naprawne na tho osobę (prawem pospolitym nie kontentując się) gwałtem wzruszyc chciała tego zakładu nasze-o, polowice do skarbu naszego, a polowice stronie obrażoney bez odpustu zapłacić będzie powinna. Uczynisz to wier. T. dla łaski naszej y z powinności swojej. Dano w Warszawie dnia III-o msca Lipca roku Panskiego MDCLII, panowania naszego Polskiego IV, a Szwedzkiego V. Na własne jego k. mosci rozkazanie Gregorius Białobrzesci m. p-a.

Наъ актовой книги Мельничанаго городского суда за 1652—7 г. № 109-13, л. 90—91.

№ 270—1858 г. февраля 22 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви Дмитрия Вержбы на солтыса дер. Горошки Сегеня Кузану, бывшего причиною убийства зятя о. Вержбы, королевскаго солтыса той же деревни Андрея Кузак.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho in vigilia festi Sancti Mathiae Apostoli, anno Domini 1653.

Wierzba prezbiteri Gnoynensis protestatio.
Ex Copia.

Do urzędu y akt niniejszych grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedzy wielobny ociec Dmitr Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey, imieniem utczuiwego Anastazey Wierzbianki, corki swey, a pozostałey małzonki po utczuiwym Andrzeiu Kuzace, sołtysie je-o Krolewsky Mosci ze wsi Horoszkow, także imieniem utczuiwego Stephana Kuzaki syna tegoż niebosczyka Andrzeia Kuzaki, przychilając się do protestathey przez pomienionego Andrzeia Kuzakę ieszcze za żywota swego we wsi Horoszkach przed urzędem mieiskim Mielnickim uczynioney, załobliwie uskarżając się y protestował na utczuiwego Siehenia Kuzakę, sołtysa ze wsi teyże Horoszkow o to, iż on mając iakis rankor y prywatny gniew przeciw nieboszykowi Andrzeiowi Kuzace, bratu swemu rodzonemu, zapomniawszy boiazni Bożey y miłości braterskiey, nie obawiając się win w prawie pospolitym przeciw naprawcow na zdrowie ludzkie srogo opisanych, czasu niedawnego a prawie przed świętem Narodzenia Panskiego blisko przeszłym, urodzonego pana Stephana Racznowskiego, porucznika jego mosci pana Jana Mysliaszewskiego, rotmistrza jego Krolewskiey Mosci na ten czas w Mielniku chleb wybierającego, na zabicie iego naprawił y na nieostroznego, pakoiem pospolitym obwarowanego, w stodole swey własney we wsi Horoszkach spiącego, synowi swemu

na imie Walkowi nawiesc kazal. Ktory to porucznik, od pomienionego Siechenia Kuzaki naprawiony, przez syna iego Walka Sieheniuka z rozkazania oicowskiego z haidukami do stodoly nawiedzony będąc, onego spiącego wywlec y obuchami srodze na smierc bic kazal, od ktorego srogiiego zbicia w krotkiem czasie rad nierad skonac musiał, o czem protestatia, obductia głowy przez oica iego Karpa Kuzake osobliwie uczyniona szerzey swiatczy. A isz nieboszyk z dopuszczenia y naprawy pomienionego Siehenia brata swego z tego swiata zszedł y tenże Siehen własnie y sam spolnym mezoobicem został, tedy insząc się niewinney krwi osierociałey córki swey, małzonka y oycia pozostałey nieboszykowskiey sieroty te protestatią powtore y potrzecie zanosi, chcąc y obiecuiąc pomienioną corke swą o głowe meża swego, a oica sirty nieboszykowskiey z pomienionym Sieheniem Kuzaką prawnie czynic.

Изъ актовой книги Мельницкаго гродска суда за 1652—7 г. № 10943, л. 359, 361.

№ 271—1858 г. Апрелья 3 дня.

Объявление вознаго обь обшвидѣльствовани раненаго Иеронима Попика изъ села Наройки.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post dominicam Judica Quadragesimalem proxima, anno Domini 1653.

Popik de villa Naroiki vulneratus.

Officium capitaneale castrense Drohicense praesens apud honestum Hieronimum Popik, filium honorabilis Grehorii poponis de villa Naroiki generosi Casimiri Biernaczki ex personalii commonstratione vidit et suscepit vulnera duo in capite pertrusa, cruenta, tertium in naso similiter pertrusum, cruens cum tumefactione,

quartum in fistula manus dextrae detrusum cute, pro quorum illatione nobiles Jacobum filium olim Andreae Lopuszki Myniszaczyk et Antonium filium olim *) Lopuski Dobczak inculpavit, cum ea protestatione, quod intercedendo eidem viam liberam de silva Naroycensi praefati generosi Casimiri Biernaczkii domum versum suam Naroyki tendendum vulnera praefata intulerunt atque protunc ab eodem bombardam longiorem vulgo rusnicę receperunt.

Изъ актовой книги Дрогоичинскаго городского суда за 1652—4 № 9583. л. 723. 724 об.

№ 272—1658 г. Юня 5 дня.

Заявление монаховъ Дрогоичинскаго монастыря о пожарѣ, происшедшемъ въ Монастырь въ день Пятидесятницы, 1 юня, въ полдень и истребившемъ храмъ Преображенія Господня и монастырь.

Actum in castro Regio Drohicensi feria sexta post festa solennia Sacri Pentecosten proxima, anno Domini 1653.

Conflagrata monasterii.

Ad officium praesens capitaneale actaque castrensis Drohicensia personaliter venientes religiosi patres Joannes Zyla et Piminus Wierzba monachi monasterii Drohicensis ritus graeci suo et totius conventus eiusdem monasterii nomine coram eodem officio praesenti solennem lugubremque manifestationem fecerunt in eo, quod ipsis ex promissione Dei, vel nescitur que infausto facto ecclesiae Transfigurationis Domini, vulgariter Swietego Spasa cum monasterio et omnibus ornamentis splendoribusque ecclesiasticis die dominico sacri Pentecosten proxime praeterito, meridie, circa horas prandii conflagrata in fa-

*) Въ подлинникѣ пробыль для ммоши.

villamque reducta est. Qui quidem religiosi patres bona in una tantum campo mansulum eiusdem partis fluvii Bug, alterius vero partis medietatem mansi non a fundatoribus, verum a benefactoribus suis possident, de quo iterum atque iterum eam suam calamitosam manifestationem fecerunt. Inhaerendoque constitutioni regni praemissa omnia sic et non aliter facta ad Sacrum Evangelium iuxta praescriptum iuris iuramento corporali probaverunt.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго городского суда за 1652—1654 г. № 9583. л. 861, 865,

№ 273—1658 г. Ноября 27 дня.

Фундушь Дрегловицкой униатской церкви во имя Непорочнаго Зачатія Пресвятой Дѣвы Маріи.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno ejusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Ecclesiae ritus graeci Drehloviensis oblatationis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Valerianus Poray, praesbiter ecclesiae Mielnicensis ritus graeci et protopop decanatus Drohicensis obtulit et reproduxit eidem praesenti fundationem infrascriptam ecclesiae Drehloviensi servientem, manu propria olim Illustris et Magnificae Zophiae de Thenczyn Danilowicza, thesaurariae regni subscriptam et sigillo usitato obsignatam, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia, cuius tenoralis.

Zophia hrabianka z Tenczyna Danilowiczowa, podskarbina koronna, Druhobic-

ka, Rathynska, Błonska staroscina. Oznajmuie tym piśmem moim koźdemu, komu by o tym wiedziec y na potomne czasy należało, isz ia widząc w szerokiey włosci mey szczupłosc domow Bożych, a szerokość parafiey, dla czego iako też y dla niedbalstwa swieszczenników tamęszych wiele ludzi takowych się znajduie, yż ledwo o Bogu wiedzo, wiary nieznaia, a nawet siła się znajduie y takich, że pacierza nie umieia, a to dla odległosci mieysca że wsi kilkanascie mając pod sobo ieden duchowny y to odlegle od cerkwie za mil kilka wysługi duchowney duszom chrzescianskiem tak iako powinien oddac nie może, przeto umysliłam dla rozmnożenia chwały Bożey, chcąc aby się rozszerzała y ludzie w maietnosciah mych w tak grubey prostocie nie żyli, w Drechlowie, wsi dziedzicznej, cerkiew założenia Niepokalanego Poczęcia Naswieszey Panny Maryey Matki Bożey ufundowac. Jakoz y zaraz na pobudowanie iey plac podałam y przy nieyże do pomieszkania swieszczennikowi gruntu włok dwie pola, a trzecią włokę z poddanemi na imie Waskiem Hiniukiem, Klimem Dublem y Kacykiem w tey wsi wiecznemi czasy do niey nadaie, do ktorey y parafianow ze wsi teyże Drehlowa y ze wsiow Łożek, Kwasowki, Pereszczowki, Przychodzisk y Zahaiek co nablizszo siebie, a od dawney cerkwie, do ktorey przed tym należały barzo odległe odcinaiać, do tey nowo ufundowaney wiecznemi czasy przyłączam y naznaczam, obliguiać duchownych przy tey cerkwi zostaiących, aby parafianom wyżey naznaczonym w wyciaganiu od nich quaestow za wysługi duchowne nie byli obciażliwemi, z tym iednak dokładem, aby ta cerkiew w uniey swietey ziednoczoney z kosciółem Rzymiskiem wiecznie trwała. A iesliby, stręż Boże, oderwac by się miała od posłuszenstwa y zwierzchnosci Oyca swietego y uniey ziednoczenia z kosciółem Rzymiskiem, tedy tak fundusz iako y nadanie od niego tym samym kassuie, amihiluie y wniwec

obracam, do czego y successorow moich obowiazuie y sumnieniem obliguie, aby tego przestrzegali y ten przywilej ode mnie nadany na te cerkiew wiecznie trzymali. A dla lepszey wiary y wiekszey wagi to prawo podpisem ręki mey własney ztwardziwszy y pieczęc przycisnac roskazawszy, do xięg mieyskich Międzyrzeckich dla wieczney pewnoscii przyiac y wpisac roskazałem. Działo się w Lublinie dnia dwudziestego siodmego Nowembra, roku tysiācznego szescsetnego piędziesiātego trzeciego. Zophia hrabianka z Tenczyina Danilowiczowa, podskarbina koronna ręką swą. Locus sigilli. Quas quidem literas fundationis idem offerens post ingrossationem rursus ad se recepit, de quarum receptione officium praesens ac cancellarium castrensem Mielnicensem quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1672—3г. № 10947 л. 556. 557—8.

№ 274—1658 г. Декабря 31 дня.

Фундушъ Мошуконской церкви, Новгородскаго повѣта

Akt kopij funduszu cerkwi Moszukowskiej y Holynskiej służącego.

Roku tysiāc siedmset osmdziesiāt piątego, msca Maia dwudziestego osmego dnia.

Przed aktami ziemskini w. Nowogr. y mną Ignacym Tuhanowskim regentem aktualnym przysięgłym przy aktach będącym ziem. w. Nowogr. stanowszy obecnie W. I. Pan Kazimierz Czyż, skar. Wilen. kopia polską przy samym originale po rusku pisanym ad acta podał w te słowa pisany.

Wypis z knich ziemskich zemli Nawahrackiey. Leta od narożenia Syna Bożeho tysiāczo szescset piędziesiāt czacwiortaho, miesiaca junia osmoho dnia. Na rokach

sudowych ziemskich SS. Troycy stł. rymskim przpałych w Nawahradku sudownie odprawowanych, pered nami Andreiem Obrynskim sudeiu, Janom Kiersnowskim podsudkiem a Juriem Protasewiczem pisarom, uradnikami sudowymi ziemskimi zemli Nowohrockiey, postanowiwszy się oczewisto u sudu ziemianie hospodarskiie zemli Nawahrockiey, ieho miłost pan Adam Dominik Czyż, skarbn. Wilen. y pni małka ieho miłosti J. Pni Teresa Maskiewiczowna opowiadali, pokładali y przyznali list swoy dobrowolny fundacyiny zapis, wodle prawa sprawleny y własnuju rukojy samoho ieho miłost p-a Czyża na pergaminie pisany, dany y należaczy ieho miłost oycu Łukasz Homoliczemu, swieszczenniku ich miłosti Moszkowskemu y Hołynskemu y nastupcom ieho w unij swiatoy z kasciołem rymskim buduczym, na rzecz w nim niżej pomienionuju, kotory tot fundusz przyznaiuczy, a czyniaczy w tom dosyt konstytucyi roku tysiacz szescot trycat piatoho o funduszu opisanoy, wyrekli tyie słowa.

Sub fide, honore et conscientia Deum testor. Ze taką fundaszą czyniemy z dobr naszych własnych, żadnych pieniędzy za nic nie wziowszy, sine ullo conductamine, ale ex puro zelo et propria nostra liberalitate, nie czyniac nie in fraudem wyżej mianowaney konstytucyi y prawa pospolitego, y prosili, aby tot fundusz I. m. do knich ziemskich przyniat y upisan był, kotory wpisuiuczu do knich słowo u słowo tak sie w sobie maiet.

Wo Imia P-a Boha Wsemohuszczeho, w Troycy S. Jedyneho, Oytea, Syna y Duchu S. amin. Ja Adam Dominik Janowicz Siemienowicza Czyż, skar. Wilen. y ia Teresa Maskiewiczowna Czyżowa, skar. Wilen., małwie, ziemianie L. K. msci W. Nowogr. czynim wiadomo y zeznawajem sym naszym listem dobrowolnym wieczystym fundacyinym zapisem, iż maiuczy my z łaki y błohosławienstwa Naywyższaho imienie naszoie, nazwanoie Moszu-

kowiczy, w W-ie Nwgr. leżaczyie, od I. m. P-a Juria Gutta Zahorskaho y małki ieho pni Katarzyny Bysnowskoy spolnie z nieboszczykom moiem wiecznostaiu nabytoie, do ktoroho gruntu wołok czotyry u p-a Jakuba Zdanowicza y małki ieho przykupił iesmy, a iż dostawszysię w Poleskii kraje, odlehtëymi od koscioła buduczymi, swieszczennika toż wiaduszczzaho lud pospolity do bohoboynosty y nabożenstwa u tom kraiu nie było, uziawszy P-a Boha na pomocz, umyslilismo u toy chudobie naszoy na czest y chwałę P-nu Bohu w Troycy S. Jedynamu na pomnożenie chwały Jeho SS. cerkan wedlug przemożenia naszaho ufundował, ktoruju na zastenku nazwanym Bobkowskim, miezy siełami naszemi Bobkami y Hołynkaiu nad rekoiu Naczaiu na hore wysokoy pobudowali y aparatami onuju opatryliesmo, kotory zastenek iduczy z sieła Hołynki do sieła Bobkou, a perayszouszy Smuhowinu y pominiuwszy sznury Bobkouskyie, przyszedszy do samoho zastenku, do taie steny, kotoraiia hraniczyt sznury Bobkouskiie, a zascinek cerkauny puszczauczy po lewey ruce, zastinek z cerkwaiu toju stenoiu prostym trybom aż w reku nazwanuiu Naczui, taia stena uperła u kancy sieła Bobkow, hde y sianożaty swiaszczennikowy pry ieho folwarku nad tejaju rekaiu pokul stena należyt, w kotorym zastenku tylko grunt oromy należał swiaszczenniku, a tylko podle cerkwi dla stanowiska ludom pod czas jarmarku plac kwadratowy wdłuż y w precz na sznur odyu wyluczaiem y wymuiem, ktoroho placu swiaszczennik y nastupcy ieho prywatzczet sobie nie maiet y nie maiut wiecznymi czasy, a pod tym zastenkom protiwo samoi cerkwi sianożaty morgow trzy kopcami osypanie nad rekaiu Naczaiu swiaszczennikom y successorom ieho naznaczaiem, a ostatek tych sianożaty około taho zastenku pod toy fundusz nie podlehaiut y do nich swiaszczennik y sukcesorowie ieho należał nie maiut. Druhaia sztuka gruntu w koncy sieła Hołynki, idu-

czy od cerkwi, a wchodzący do tego siela, wołoka nazwanego Podleskaia, na ktoroy poddanyie popouskie mieszkaui, mienowite Siemion Piotrowicz Medelaniowicz kusznier z żonoiu Audotaiu detmi, druhi Pauluk Bondarowicz z żonoiu Oxe-neju, z synom Iwanem, z ziatem Hryszkiem Pieszkom, z żonoiu ieho Audotaiu, z ich domami, bydłem, maitnastu, z posłuszenstwom, działom żytnim y owsianym y wsiakoiu powinastaiu taia sz(t)uka hruntu bokom odnym od sciany siela Bobkow, a druhim od poddanoho moiego Iwana Karaczuna krauca, koncom do reki Naczy, a druhim koncom do sciany gruntu dwornaho, doużyni sorok try sznury, a preczyni sznur odyn y prutau czatry. Tretaia sztuka gruntu na preciw dworu naszoho Moszukowicz pod lesem nazwanym Brudziszce, bokom od tego lesu, a druhim bokom od gruntu poddanych naszych toho siela Hołynki, koncom odnym po dorohu, ktoroia idet do siela Hołynki do tego lesu, a druhim koncom do steny, ktoroia hranczyt hrunt naszye z gruntami I. m. p-na Zygmunta Osinskaho, toj sztuce doużynie trytceac y odyn sznur, a preczyni sznurow dwa y prutou osm. Czeczwiortia sztuka uroczyszczom na Wysokoy hary, bokom od hruntu takoz I. m. p-a Osinskaho, druhim od hruntu naszaho dwornaho, koncom w reku nazwanuiu Tu-czu, a druhim koncom do steny, ktoroia hranczyt hrunt nasz z hruntom takoz p-a Osinskaho,—doużyni sznurow pietdziesiat odyn, a preczyni sznurow dwa. Piataia sztuka na uroczyszczaiu nazwanuiu Czy-stet, całkom wołoka, leżyt bokom od smo-hi nazwanynie Pachouskije wodotecz, a druhim bokom od pola naszaho, koncom odnym od hostynca z Maszou Wielikich do Kruhowicz iduczaho, a druhim kon-com w moch wperła, doużyni sznurow osm-nateat, a preczyni sznurow piat. Katoryie to wyż mianowanyie grundy z poddanyimi na nich buduczymi, z pohnoiami, z ohoro-dami, sianożatymi murożnymi y bołotnemi, z lesami y zaroslami w tom ohraniczeniu

buduczymi, z zasiewkiem usiakim żytnim y iarynym swiaszczennikowi moiemu na tot czas buduczemu Łukaszu Homolicka-mu y nastupcom ieho swiaszczennikom w toiey cerkwi na wiecznyie y nieodzow-nyie czasy podaiem y ustupuiem y zaraz w moc, w dzierzanie y spokojnoie wieczy-stoie używanie czerez ienerala Nowohroc-kaho Jura Jakutowicza y storonu szlach-ty podaiemo. Wolen jest y budet pomie-niony swiaszczennik aż do zywota swaie-ho, a po nim nastupcy ieho swiaszczenniki spokojynie dzierzat y używat, požytkow-wsiakich wodłuh upodobania swaieho pry-wlaszczat y prymnożat, poddanych sudit radit y onych iako własnych swoich za-żywat, swiaszczenniku y ieho nastupcom mliwo w młynie naszym dwornym bez miarki wolnoie na potrebu ich samych, łowienie ryb y zabiianie iazow w rekach protiwo gruntow cerkow(n)ych wiecznie pozwalaiem. A taia cerkau y swiaszczenniki ieiie w unij swiatoy z kastelem rymskim katolickim wiecznie mait byty. Swiasz-czennik tepereszni y ieho nastupcy zaw-siechdy obecnie pry toj cerkwi mieszka-ty maiut, a iesliby katory z nich na wyz-szoie dobrodzieystwo cerkownoie postupił, a pry toj cerkwi mieszkat nie chatel, te-dy zarazem cerkau ze wsimi aparatami na osobliwym reiestre rukami naszymi pod-podpisanym wyrażonemi y tot folwark cze-rasz nasz pobudowany, z poddanemi, ze zbożem y bydłem y ze wsiem tym, z czym obniał, kolatorowi ustupic powinien budet. A mait y powinni budut chowaty dzie-ka y chłopca do spewania y posłuh cerkownych, w nedelu y swiata dorocz-nyie zantren służbu Bożuiu y wieczerniu odprawowat mait, osobliwie za duszy prodkow rodziczou y dobrodziejou naszych p-a Jana Czyża, panny Hanny Tracew-skiey, za dusze pani Hanny Jahimowi-czowny pierwszay małzonki maiey, za du-szu X. Łukasza Czyża rodzonoho maieho za duszy p-a Bazylaho Jahimowicza y pni Taciany Maskiewiczowny, za dusze Stani-sława y Hieronima, także za dusze S. p.

nieboszczyka p-a Samuela Maskiewicza podwoiewodzoho Nwgr. rodzicza maieho mnie Czyżowaie ustawicznie u subotu zautren służbu Bożiuu zadusznuu albo malebien, a po smierci naszoj y detok naszych za duszy naszyie, dobrodzieiow, przyaciół y nieprzyaciół naszych wieczniemi czasy nikoli nie ustawiaucz y tepereszni swiaszczennik, a po nim nastupcy ieho odprawowat mauiut y powinni budut, w czym summienie ich obowiązuemo y na straszny sud Boży w nie dosyt uczynieniu semu pozywaiem. Wetze iesliby swiaszczennik kondyciom w siem w funduszu opisanym dosyt czynic nie chotył y nie czynił y o chwale Bozoy nie starał, aparata nadanie utraczał y nie według stanu swoieho duhownoho w pożytku sprawował się, lubo szymy y dizunij nasładował y onoy był przyhilny, to wolno nam takomu swiaszczenniku cerkau z siemi prynależnostami odebrat, a inszaho przykładnieyszaho na toie mieysco wprowadit. Kolatorstwo toiey cerkwi nam samym, potomkom y successorom naszym religij katolickoy rymsoj lubo y w hreckoy unij S. S. buduczym zostawuiem, y to waruiem, iesliby strzeż Boże w potomnyie czasy taie maietnosc nasza Moszukowiczy do ruk protiwnoie religij dostać się miała, to pod tot czas I. M. otecic metropolita Ruski, Halicki, Kijowski, w unij S. buducz y, kolatorem byty maiet. Wszakże iesliby na potomnyie imienie Moszukowiczy nastupcom naszym religij katolickoy albo w greckiey unij buduczym dostało się, to znouu kollatorstwo pry nich zostawać się maiet. A hdebysmy sami, potomki albo successorowie nasi, pepromniawszy teho listu dobrowolnaho fundacyinaho wieczystahoh zapisu naszahoh w kotorym kolwiek punkcie y paragrafie narusz yli, lubo też pereszrodu w toj fundacyi czynili, tohdy iako my sami, także y po nas nastupniucz yie successorowie, zaruki tysiec złotych zapłacie maie y powinni budem, także wsi szkody hołosłowne mianowan yie nadhorodyty maie y mauiut. O szto wse da-

ie mo wolnost y tym naszym fundacyinym zapisem pozwalaiem sebe do wszelakohoh sudu zemskahoh, horodzkachoh albo hołownoho trybunalnahoh rokoh zawitym, odnak statutowym, w termin należny pozwat y, a y po zapłaceniu by y po kolkokrotnym toie zaruki y szkod pret sie ses nasz list wieczysty fundacyiny zapis u každahoh sudu y prawa na wiecznyie potomnyie czasy pry swoiey mocy zostawat y we wsim zachowan byty maiet. Na szto iesmo dali ses nasz list dobrowolny fundacyiny wieczysty zapis z pieczatmi y z podpisem ruk naszych także y z pieczatmi y podpisami ruk I. M. pp-w przyateł naszych od nas oczewisto uproszonych imien y na podpisach pomienionych. Pisan w Moszukowiczach, roku tysiacza szescosot piędziesiat trzeciahoh, miesiacah Dekamwra trytecatahoh pierwszahoh dnia. U taho listu fundacyinahoh zapisu pieczat zawiesistych piat, a podpis ruk temi słowy. Ten fundusz ręką moją własną pisany podpisuię Adam Dominik Czyż skarb. Wilen. ręką swą. Teresa Muszkiewiczowna Czyżowa Skar. Wilen. ręką swą. Andrzej Obyrnski sędzia ziem. Nwgr. Jan Kiersnowski podsędek Nwgr. Jurej Protasowicz pisarz ziem. Nwgr. Proszony pieczętarz do tego funduszu Paweł Karol Czyż I. K. msci dworzanin. Kotory że to fundusz za przyznaniem osob w wierchu mianowan ych do knich zem. Nwgr. iest upisan, z kotorych y ses wypis pod naszemi uradowemi pieczatmi I. M. otcu Łukaszu Homolickam u y nastupcom ieho iest wydan. Pisan w Nawahradku. U takowey kopij mieysce oznaczaiące dwie pieczęci oraz podpisy rąk pisarza, korekta y na zatyłku suscepta z podpisem ręki sędziego, podsędka y pisarza w tym sposobie: L.S.L.S. Jurej Protasowicz pisarz. Zkorygował Worowicz. Roku tysiacz szescosot szeszedziesiat szostahoh, miesiacah Junia trytecatahoh dnia tot ekstrakt przez miłost pana Adama Dominika Czyż, skar. Wilen. na rokach do knich podan. Jan Kiersnowski sędzia. Jan Korsak sta Dewenicki podsudok Jurej Pro-

tasowicz pisarz. Która kopia przy samym originale za podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt jest do xiąg ziem-ch W-a Nwgr. przyjęta y zapisana.

Наъ актовой книги Новогрудскаго земскаго суда за 1781 годъ, № 12822. л. 519—520.

№ 275—1654 г. Марта 9 дня.

Грамота короля Яна Казимира, утверждающая опредѣленіе Митр. ун.церквей Антонія Селявы и прочихъ епископовъ отъ 25 іюня 1652 г. относительно юрисдикціи Минскаго Архимандрита Варлаама Козинскаго.

Akt przywileju od krola Imsci Jana Kazimierza I. X. Kosinskiemu, archimand. Mscislaw. na archimandryą Mins., monastyry Woznesen. y st. Ducha, tudzież cerkwie Haienską, Łohoyską, seminarium y branie mostowego na rzece Slepni danego.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt szóstego, miesiąca Februarii dwudziestego pierwszego dnia.

Coram actis urzędu ziem. wtta Min-skiego comparens personaliter w Bogu nayprzewielebniejszy Imse xiądz Gideon Haiewski, superior I. X. X. Bazyljanow konwentu stto Duskiego Min. przywilej na rzecz intus opisaną służący podał ad acta, ktorego wpisuiącego się do xiąg de verbo ad verbum tenor sequitur talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król Polski, wielkie xiąże Litewskie, Ruskie, Pruskie, Łmoydzkie, Mazowieckie, Inflant-skie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwed-ski, Godski, Wandalski dziedziczny król. Oznaynujemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego, z podpisem ręki onego y z pieczęcią, także z podpisami wielebnych episkopow w iedności s. będących, pod datą roku Panskiego tysiąc zesćset piędziesiąt wtórego, miesiąca Ju-

nii dwudziestego piątego dnia na archimandryą Minską z cerkwiemi y dobrami do nich należącymi wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu dany, wniesiona przy tym była do nas od panow rad y urzędnikow naszych dwornych, przy boku naszym będących, prozba, abyśmy pomieniony wielebnego metropolity Kiiowskiego list stwierdzili y archimandryą Minską z monastyrem Wozniesienskim y Świętego Ducha z dobrami do nich należącymi, od czasu niemalego wakuiącą, wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu konferowali. Jakoż z przywileju y listu w Bodze wielebnego oycy Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego pobożność y prace temu zakonowi Świętego Bazylego od czasu niemalego oddawane bacząc, onemu archimandryą Minską z cerkwią w Niebowstąpienia Panskiego y zesłania Ducha Świętego z monastyrem y cerkwiemi Świętego Mikolajaja Haienską, Łohoyską ze wszystkimi przynależnościami dać y konferować unysliliśmy y niniejszym listem naszym do żywota iego daemy y konferujemy zarazem list y przywilej wielebnego Antoniego Sielawy, metropolity Kiiowskiego na zwyż specyfikowaną Minską archimandryą zwyż rzeczonemu wielebnemu Barlaamowi Kozinskiemu, archimandrycie Mscislawskiemu służący, jakoby w ten nasz list słowo w słowo inserowany był, mocą y powagą naszą krolewską stwierdzamy y approbuujemy. Ma pomieniony wielebny Barlaam Kozinski archimandryta wzwyż pomienione monasterze obadwa z cerkwiemi, folwarkami, mieszczan. wsiami, z poddanymi y ich powinnościami, oromemi polami, sianożęciami, borami, lasami, dąbrowami, drzewem bartnym, rzekami, stawami, młynami, branie mostowego ua rzece Slepni y innymi wszystkimi in genere et specie przynależnościami y przyległościami, iako kolwiek nazwanymi pożytkami, zdawna do tych monasterow należącymi, nie ni na kogo nie wymuiąc ani zostawuiąc, na się obiwszy, spokojnie trzymać, używać y

wszelakie pożytki wynajdować aż do żywota swego. Zakonników według możności dla odprawowania nabożeństwa chować, porządku wszelakiego do ozdoby cerkwi y rozszerzenia w odprawowaniu chwały Bożej postrzegać, któremu y dobra seminarystykie, których na ten czas possessorem jest y na które koszt niemały ważył dożywotnie dajemy, tak jednak, aby z tych dobr pięciu seminarystow przy cerkwi S. Ducha w Minsku chował. Ku temu co by kolwiek dobr y innych pożytkow od monastyrów, seminarium także poddanych odeszło, prawnie w sądzie należnym u niesłusznych okkupatorow dochodzić ma, posłuszeństwo wielebnemu w Bogu oycu metropolicie teraznieyszemu y successorom jego w iedności St. będącym oddając, a za nas y nayiasn. successorow naszych Pana Boga prosząc. Na co dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy pieczęć W. X. Litt. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątego msca Marca, roku pans. tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, panowania naszego Polskiego y Szwédzkiego szostego roku. U tego przywileju przy wycisnionej W. X. Litt. pieczęci podpisy tak nayiasniejszego regnanta iako też pisarski y konnotacya, tudzież in margine suscepta y zwierzchu na złożeniu konkorlancya takowe. Jan Kazimierz król.

Konfirmacya na archimandryę Min. wielebn. Barlaamowi Kozinskiemu archimandrycie Mscislawskiemu. Alexander Narusewic pisarz W. X. Litt. Roku tysiąc szesćset pięćdziesiąt czwartego, msca Junij dwunastego dnia na rokach Troieckich ten przywilej K. Imsci pan Manczak do akt podał. Jan Wołodkowicz sudia, Mikołaj Dominik Bułhak podsudok, Krykhory Wołodkowicz pysar. Correx. Finkof. Który to takowy przywilej za podaniem onego do akt przez wyż wyrażoną osobę jest do xiąg ziem. spraw wieczystych w. Min. przyjęty y wpisany.

Пись актовой книги Минскаго земскаго суда за 1776—1777 г. № 12032, л. 78—79.

№ 276—1854 г. Июля 15 дня.

Жалоба священника Семятичской церкви Георгія Аладовскаго на Щитовскаго, Клопотовскаго и др. о нанесеніи оскорбленія.

Actum in castro Mielnicensi feria quarta post festum Sanctae Margarethae Virginis et martyris proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimo quarto.

Venerabilis Aladowski poponis ecclesiae Siemiatycensis ritus graeci protestatio.

Ad officium actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Georgius Aladowski, presbiter ecclesiae oppidi Siemiatycensis ritus graeci, coram eodem officio praesenti et actis solemniter quaestus, graviter quaerulatus et summo cum dolore protestatus et manifestatus est in et contra generosum Albertum Sczytowski, vicepraefectum oppidi Siemiatycensis Illustris et Magnifici Leonis Casimiri Sapieha, vicecancellarij Magni Ducatus Lithuaniae, Orszanensis etc. capitanei, uti principalem tum nobilem Thomam Kłopotowski, Krinski aliosque famulos, ipsis de nomine et cognomine melius notos, uti infrascriptorum cooperatores, idque ideo, quod ipsi in contemptum constitutionum Regni, nec metuendo paenas ratione infrascriptorum in statutis Regni descriptas, cum caeteris suis coadiutoribus, tempore certo, videlicet feria secunda ipso festo Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum proxime praeterito, dum idem protestans, uti persona spiritalis existens, pro primitiis cuiusdam venerabilis patris Slochowski in eadem ecclesia Siemiatycensi protunc per eundem patrem Slochowski primarium sacrosanctae sacrificiium expedientem invitatus et ad peragenda obsequia rogatus, post quod sacrificiium expeditum cum aliis venerabilibus sacerdotibus ad hospitium pro convivio, ubi et iam praedictus generosus Albertus Sczytowski itidem in simul cum

protestante per praedictum venerabilem Słochowski invitatus exlterat, ibidem nulla data occasione litis, uti persona spiritualis, tacite et quiete sese gerens, eundem protestantem primo verbis ignominiosis et turpiloquis, famam et honorem ipsius sacerdotalem laedentibus affecit, tandem praememoratis famulis suis obversis securibus a mensa, uti latronem quendam raptum, post fores abducere et obversis securibus concutere demandavit, quod omnia mandatorii ipsius exequentes, eundem protestantem obversis securibus inter scapulas et diversa corporis membra concusserunt, pecuniae paratae florenos sex polonicales tum et strophiolum valoris trium florenorum pol., nec non arma spiritualia alias *granat* valoris novem floren. pol. modo violente receperunt et inter se dispartiti sunt, quo facto pacem et securitatem publicam in comitiis, praesertim in praesentia spiritualium observari solitas violavit, offerendo cum ipso ubi de iure venerit iterum atque iterum contra ipsum protestando praemissa omnia iure vindicatorum velle.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 824 об. 826.

№ 277—1655 г. Марта 1 дня.

Заявленіе алтариста Дрогичинскаго костела Себестіана Свидерскаго, отъ имени своего и отъ имени настоятеля означеннаго костела, о сношеніяхъ православныхъ русскихъ жителей г. Дрогичина съ козанами и объ устройствѣ на масляницу ими уличнаго шествія въ видахъ осмѣянія католичества съ его обрядами и священнодѣйствіями.

Actum in curia Regia Drohicensi feria secunda post dominicam Oculi Quadragesimalem proxima anno Domini 1655.

Reverendus Swiderski altarisista Drohicensis protestatur.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Drohicensia personaliter veniens reverendus Sebastianus Swiderski, altarisista ecclesiae parochialis Drohicensis, suo et perillustri ac admodum reverendi domini Pauli Potrykowski, archidiaconi Pultoviensis, parochi Drohicensis nomine coram eodem officio praesenti zelo ex amore Divinae Maiestatis punctus et orthodoxae fidei catholicae indemnitati maturo providens animo, solenniter et lugubriter quaestus et protestastus est in et contra famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Sameczuk de Losice, Laurentium Zahumienik, Leonem Michałowski Zehadliczek et Oryszak Zehadliczka filium cum matre, Gregorium Cudowski, Sebastianum Dąbrowa, Simonem Dąbrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Żydzik, Antonium Haraczyk, Marcum Chwalik tanquam principales et primarios infrascriptorum excessum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque concives in genere omnes post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis ritus graeci schismatis disuniti pedissequos et sectatores, idque in eo, quia ipsi omnes et praecipue principales, statim ab ipso initio ex quo furibundi Martis et insanientis Kozacorum perduellionis ardor universam vexare coepit Poloniam, inveterato erga fidem catholicam et religionem orthodoxam amantes, odio ac innato quodam erga gentem polonam excerebrati rancore suis Dei haereditatem machinationis ac venenoso suae schismate fidem Romanam contaminare et polluere intendentes, imprimis timore Dei posthabito, immemores legum publicarum poenasque eo in passu sancitas minime formidando, non contenti nec satiati anteactis fraudulentis et contumeliis contra fidem Christi multoties peractis, in quibus toties notati sunt, nunc deinde inveterata rebellionis renovantes odia, feria tertia post dominicam Invocavit Quadragesi-

malem proxime praeterita, quo tempore totus per universas terrae oras christianorum orbis Redemptoris sui reassumit memoriam et in expiationem delictorum supplicibus divinam Majestatem orationibus precatur, ipsa vero fidefraga perduellis et perfida Ruthenica gens ritu suo Bacchi celebrat dies, ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere, in eisque per plateas civitatis suae Ruthenicae Zabuscensis, quasi strenae obtinendae gratia in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, prout de facto incedebant domosque visitabant; postmodum maiori dementia capti, constructa sibi lignea cruce, acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino rase, quasi hoc signo adventum suum nunciaturi, adhibitis in consortium sui nefarii propositi aliis multis asseclis (quorum nomina ipsis principalibus melius sunt nota) tumultuatum more guerrico crucem eandem sequebantur ibidemque officia sacerdotum solis orthodoxae fidei professoribus antesignanis a Deo ter Optimo Maximo concessa in ludibrium et contemptum divinae majestatis et Ejus succedaneorum obire coeperunt, mox etenim quo suos nefarios conatus facilius exequi possint, calices ex raphano, hostias et communicantem ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curant, quod horrendum dictu, auditu terribile soliusque Dei vindictae magis quam legum severitatireservatur, hostias eandem more christianorum flexis genibus suis asseclis satellitibus tam horrendi facti participibus communicant et dispartuntur loco venerandae ablutionis cerevisiam calicibus per se praeparatis infusam *za zdrowie Boga Ludzkiego* irreverenti et execrabili clamore vociferantes sumunt et hauriunt ad extremum his nefandis excessibus licentiosaque eiusmodi dementia sua nondum satis oppressam fidem catho-

licam et professores dogmatum Christi minime contemptos esse opinantes, alia nova officia sibi tribuunt, etenim sub specie sacerdotum et praetextu quasi excipiendae a suis complicibus confessionis eorum gazas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque malitioso praesumpserunt, prout de facto querebant infirmos ex quibusdam ad nutum suum quasi infirmis adinventis eos ad expiationem delictorum admoverant, confessionesque non tam reverenter, quam imprudenter exercebant, aliosque innumerabiles nefarios excessus et blasphemias in contemptum fidei catholicae et ecclesiae Romanae pervelle et libitu suo perpetraverunt, quo facto securitatem legum publicarum et poenas in constitutionibus regni descriptas, tanto facinoriorum condignas jure merito in se traxerunt et praemoriti sunt. De quo contra ipsos ratione praemissorum omnium idem protestans iterum atque iterum protestatur, offerendo se cum ipsis in foro fori, prout de jure competierit, jure acturum et vindicaturum.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1655 г. № 9584, л. 273 280.

№ 278—1655 г. Юня 27 дня

Удостоверение арендатора им. Мостовъ Кучевского о томъ, что слѣдующая по древнему фондушу и обычаю десятиная въ пользу Мшанской церкви будетъ и впредь взыскиваема съ крестьянь.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Cantare proxime anno Domini 1656.

Prezbiter Mszanensis literas obtulit.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens honorabilis Nicolaus Surasky, prezbiter ecclesiae ritus graeci villae Mszansensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti scriptum infrascriptum, manu propria generosi Stephani Kuczewsky, bonorum Mostow possessoris scriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor verborum sequitur talis.

Ja Stephan Kuczewsky, possessor, Mostowsky, obiecuie wielebnemu oicu Mikolajowi, prezbiterowi cerkwy Mszanskiy, isz pomienieni poddani moy z Prosnowa podług dawnego zwyczaju y funduszu starego powinne będą dziesięciny po pułkopu żyta dac, to iest z włoki koźdey osiadłey. Item z Piecnik z włoki starey kopa, itidem z Nieznan takies starey włoki kopa żyta, znowu z Wolky Woskowej z włoki koźdey po kopie osiadłey tak, iako dawno dawali, według starego funduszu od lat sta oddac da Pan Bog czasu należącego, to iest post consumptionem frugum powinni, anno praesenti millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, nie tykając się iarzyny, ktora wolna od decimny ostaie. Na ktory to quit moy dla pewnosci wiary ręką się moią własną podpisuie. Datum w Mostowie, vigesima septima Julii, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto. Idem qui supra manu propria. Cuius scripti modo praemisso ingrossati originale post ingrossationem idem prezbiter offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1652—7 г. № 10943, л. 1167—1168.

№ 279—1855 г. Юля 16 дня.

Заявление со стороны Дрогичинскихъ р.-натоликовъ по поводу процессии, устроенной православными жителями Забужья съ цѣлю осмѣянiя р.-натоличества.

Judicium bannitum advocatiale civile celebratum Drohicini feria sexta post festum sanctae Margarethae Virginis proxima, anno Domini 1655, per generosum Miecislaum Groth advocatum et famatos Petrum Stinsun viceadvocatum, Andream Błędowski, Georgium Wasilewski, Andream Wieremieiki. Stephanum Sienkaczyk scabinos civitatis Drohicensis juratos.

Cives Zabuscenses contumaces.

Instigator judicii praesentis et ipsius delatores Perillustris et Admodum Reverendus dominus Paulus Potrikowski Archidiaconus Pultoviensis, Parochus Drohicensis et Reverendus Sebastianus Swiderski, Altarista Drohicensis, actores, famatos ac honestos Stephanum Odoiewski, Alexandrum Samczuk de Łosice, Laurentium Zahumiennik, Leonem Michałowski Zehadliczek et Oryszka Zehadlicka filium cum matre, Gregorium Czudowski, Sebastianum Dubrowa, Simonem Dubrowik patrem cum filio, Adamum Walkowicz, Chwiedorium Zydzik, Anthonium Horaczyk, Marcum Chwalik, tanquam principales et primarios infrascriptorum excessuum et blasphemiarum promotores et fautores aliosque omnes in genere concives post fluvium Bug partis ruthenicae Zabuscensis, ritus graeci schismatis disunitos sectatores, de personis ac bonis eorum omnibus citatos insimul et semel omnes pro uno eodemque termino conjunctim et indivisim, inhaerendo protestationi contra eos coram actis castrensibus Drohicensibus factae pro poenis legum, videlicet infamiae per ipsos demeritas ideo, quia ipsi omnes praecipue principales cum aliis suis complicibus; quo-

rum nomina et cognomina sunt melius nota et eadem pro expressis habere volunt, non contenti anteactis contumeliis et blasphemis contra fidem Catholicam multoties peractis, nunc tempore certo in protestatione descripto, inveterata rebellionis renovanda odia ausi sunt animoque nefario praesumpserunt vestibus sacerdotalibus sese adornare, indusia foeminarum adinstar albarum cultui et venerationi divinae consecratarum induere in eisque per plateas civitatis suae ruthenicae Zabuscensis primo quasi serena obtinendae gratiae in contemptum fidei orthodoxae catholicae incedere et domos complicum suorum visitare, postmodum maiori dementia capti, constructa lignea cruce acceptoque loco campanae pistorio seu cuprino vase, quasi hoc signo adventum suum nuntiaturi, cum multis aliis asseclis tumultuati more guerico crucem eandem sequebilibus ibidemque officia sacerdotum solis professionibus fidei catholicae et antesignanis a Deo concessis in ludibrium et contemptum Divinae Maiestatis eiusque succedaneorum obire ceperunt. mox et enim calices ex raphano, hostias et communicantes ex rappa et morela seu sisere ex aliisque oleribus praeparari curaverunt hostias easdem more christianorum flexis genibus suis satellitibus et asseclis tanti facti participibus communicaverunt et dispartiri fecerunt loco veneranda ablutione cerevisiam calicibus per ipsos praeparatis, *za zdrowie Boga Ladzkiego* irreverenti clamore vociferando sumpserunt. Ad extremum sub specie sacerdotum, ex praetextu quasi excipiendae a complicibus suis confessionis eorum gasas invisere querere aegrotos, ut confiteantur admonere, confessiones ab ipsis excipere ausi sunt animoque maligno praesumpserunt, prout de facto quibusdam ad nutum suum adinventis, quasi infirmis confessiones non tam reverenter, quam impudenter communicationemque exerceverunt, aliosque excessus et blasphemias multas contra fidem catholicam comiserunt, per quod poenas

legum videlicet infamiae succubuerunt, citatione actorum de praemissis latiore. Ad iudicium praesens bannitum peremptorium advocatiale iuratum providum Paulum Kowalczyk citat ad iuri parendum clamatos et non comparentes in termino primo in poena contumaciae iudicialiter condemnaverunt. Et hic idem coram iudicio praesenti praefatus publice recognovit se citationem literalem autenticam in domo unius citatorum Stephani Odoiewski postuisse et eidem ac caeteris positionem publicasse.

Изъ актовъ книги Дрогичинскаго магистрата за 1646—1658 г. № 10535, л. 526—7.

№ 280—1656 г. Юня 26 дня.

Жалоба намѣстника Минскаго монастыря Св. ап. Петра и Павла о. Иларіона Картиновича на владѣльца им. Точиска о грабежѣ лошади, когда онъ во время Московскаго нашествія переѣзжалъ изъ одного мѣста въ другое.

Actum in castro Regio Drohicensi feria secunda post festum Nativitatis Joannis Baptistae proxima anno Domini 1656.

Marcinowicz monasterii Minscensis protestatio.

Do urzędu y akt ninieyszch starosciech grodzkich Drohiczynskich oblicznie przysedzsy wielebny ociec Hilaryon Marcinowicz, namiesnik manastyra Minskiego, w Wielkim Xięstwie Lithewskiem leżacego, a założonego na imię swiętych Bożych wybranych Piotra y Pawła Apostołów, a pod takowy czas tułaiącym się y uchodzącym ze zdrowiem przez zburzenie y wygnanie potęgi Moskiewskiej, w roku przeszłym przed tym to urzędem żaobliwie, a prawie z placzem protestował się y uskarżał na slachetnych Andrzeia syna przeszłego Grzegorza Toczyskiego, iako princypała y Marcina Toczyskiego, brata

iego rodzonego, iako pomocznika o tho, iż pomieniony pryncpał, gdy protestuiący się powracał ku Drohiczinowi ze wsi Thoczysk, nazwanych Czortki, a tam jadący przez wies Thoczyski iuż ku wieczorowi konmi y saniami dwoigi z rzeciami swęmi y aparatami niektórymi czerkiewnemi do służby Bożej należącemi, tedy pomieniany pryncpał, czasu niedawnego roku terazniejszego, w dzień Naswieźszej Panny Mariei Gromniczney, widząc podróżnego y spracowanego commiseratią chrześcianską iakoby nad nim uczyniwszy, do domu swego własnego wsi Thoczysk dla przenocowania spokojnego y odpocznienia wezwał y we wszytkiem spokojnem być y na żadnei zgubie ponosić ubezpieczył, a w szerczu inaczej sobie umyślił, pomieniony tedy pryncpał czeladnikowi swemu protestuiącego się konia własnego, który kostował złotych polskiech pułtorasta, masci gniadei, a grzywy czarnei z staimie swei własney wywiesć roskazał y u brata swego pana Marcina Toczyskiego w teize wsi przechował, o którym gdy się pewnei rzeczy dowiedział, że ten kon przez pryncpała był wzięty y za pozwoleniem brata iego przechowany, obudwu wespoł z ludzmi godnemi sąsiady ich pogranicznemi o wroczenie konia swego upraszałem, aby mie go prziwiodł, także y brata iego, żadnei commiseraty pod takowy czas uczynie nie chcieli y do tego panew miedzianą y kolaszy porządnei z kolarami przy niem zostawionej y laski trcinowej wrocić nie chciał, powiadaiąc albo mowiąc temi słowy: jedz sobie iesli chcesz, teraz niemasz prawa, będzies nas o tho napotym pozywał. Przeto przeciwo onym powtore y potrzezie protestował się y uskarżał, chcąc sobie z niemi o taką krziwdę y szkodę prawnie postępowac.

Изъ актовой книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1655—6 г. № 9585, 486 487—8.

№ 281—1658 г. Января 8 дня.

Королевская грамота, подтверждающая запись ротмистра и покоевого дворянина Яна Луцецаго на десятину съ подданныхъ Поканевскихъ и Жерчицкихъ.

Actum in castro Mielnicensi feria sexta post festum sancti Andreae Apostoli proxima, anno Domini 1658.

Ex parte Krasnodebski, plebani Mieleyczcensis oblata literarum sacrae regiae maiestatis.

Officium capitaneale castrense Mielnicense praesens literas infrascriptas Sacrae Regiae Maiestatis confirmationis literarum Magnifici Stanislai Caroli Łužeczki, aulici et rothmagistri Sacrae Regiae Maiestatis super decaniam de villis infra specificatis ecclesiae Mieleyczcensi servientem conscriptas, manu propria eiusdem Sacrae Regiae Mūs subscriptas et sigillo regni communitas, ad personalem oblationem per illustris, et admodum reverendi. Pauli Krasnodebski, plebani Mieleyczcensis ac decani Camenecensis suscepit easdemque visis sanis, salvis nullaque in parte vitiatas, in acta officii sui castrensia capitanealia Mielnicensia inscribere permisit, quarum series verborum sequitur in haec verba.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Krol Polski, Wielkie Xiąże Litewskie, Ruskie Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infantskie, Smolenskie, Czerniechowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Krol. Oznaymuiemy ninieyszem listem naszym, komu to wiedziec należy, isz nam był produkowany list papierowy urodzonego Karola Stanislawa Łužeczkiego, rothmistrza y pokojowego dworzanina naszego, s podpisem ręki iego własnem y przycisnieniem pieczęci . . . *) do słowa . . . sposob.

*) Мѣста, обозначенныя точками, въ подлинникѣ отъ сырости истлили и выкропились.

Roku tysiąc szescseth piędziesiąt osmego, dnia dwudziestego szóstego miesiąca Stycznia. Ja Stanisław Karol Łużecki, Rothmistrz y pokoiowy dworzanin Jego Krolewskiej meci, obiawszy za przywileiem Jego Krolewskiej meci dzierzawę, po nieboszcze Jey Meci paniey Anni Karnkowskiej Łużeckiey, kasztelance Wyszogrodzkiey, ciotce moiey, Pakaniewo, Ostrowek y Żyrzyce, wziętem wiadomosc, że dzierzawcy y antecessorowie moie y poddani Jego Krolewskiej Meci w Pakaniewie y Zerczycach mieszkający z dawnych lat pro administrandis sacramentis do kościoła Mieleczyckiego należeli, plebanow Mieleczyckich za pasterzow sobie mieli, a żadnych dziesięcin według prawa Bożego kościelnego należących nie oddawali. Przeto ia upatrując, że dignus operarius mercede sua, na requizytiią Jego Meci księdza Pawła Krasnodębskiego, plebana Mieleczyckiego, dziekana Kamienieckiego, zeznam tem moim dobrowolnem listem stosując się do prawa pospolitego, w Constitutiach o dziesięcinach de bonis regalibus opisanego, kościołom parafialnem należących, według prawa Bożego, decimam manipulem omnis grani et seminis, to jest dziesięcinę wytyczną snopową zboża wszelakiego zytnego y iazinnego z grontow dwornych od kogosz kolwiek zasianych y s paszni Pokaniewskiej, Ostrowieckiey y Zerczyciey dziesiątą kopę pozwalam wybierać, a od poddanych w Pokaniewie y w Zerczycach mieszkających, *lubo Rusinow*, lubo katolikow z kazdey włoki kopa żyta, a drugą kopę jaryzyny na każdy rok oddawac postanawiam . . . . . y approbacją od Jego Krolewskiej meci . . . . . branim się y obiecuję. A teraz dla lepszey wiary ręką swą podpisuję się y pieczęć przykładam. Dan w Pakaniewie, dnia, miesiąca y roku wyżey pomienionego. Przy tem y od młynarzow na pułwóczkach siedzących, do tey dzierzawy moiey należących, też wyżey mianowaną dziesięcinę pozwalam wybierać. Karol Stani-

slaw Łużecki rothmistrz y pokoiowy dworzanin Jego Krolewskiej Moscici. Mieysce pieczęci. Ktorey to prozbie łaskawe mieysce u nas dawszy, aby ten list tu inserowany we wszytkiech jego punctach, częściach, clauzulach y condycyach był stwierdzony, umocniony y approbowany (ile się s prawen koronniem zgodza) za słuszną rzecz rozumielismy bycz, iakosz on stwierdzamy, zmacniamy y approbuiemy, miec to chcąc, aby miał u wszytkich tę wagę umocnienia y stwierdzenia Naszego. Na co się dla lepszey wiary podpisawszy ręką własną, pieczęć koronną przycisnąc kazalismy. Dan w Warszawie dnia VII miesiąca Śierpnia, roku Panskiego MDCL VIII, panowania krolestw naszych Polskiego X, a Szwedzkiego XI roku. Jan Kazimierz Krol. Locus Sigilli Regni. Confirmacya listu urodzonego Stanisława Karola Łużeckiego, dworzana pokoiowego y Rothmistrza Jego Krolewskiej Moscici. Jan Ign. Bąkowski, podkomorzy Halicki, sekretarius sacrae Regiae Maiestatis. Quarum litterarum post ingrossationem originale memoratus perillustris admodum reverendus plebanus Mieleczyensis rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quietavit.

Изъ актовой книги Мельническаго градскаго суда за 1658—1660 г. № 10944. л. 352—3.

№ 282—1658 г. Января 7 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви о Дмитрія Вержбицкаго на пана Ротовскаго о военномъ наѣздѣ и грабѣжѣ у него крупнаго скота.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in crastino festi sanctorum Trium Regum proxima, anno Domini 1658.

Prezbiteri Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg niniejszych staros-

ciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetri Wierzbi-ki, presbiter Siemiatycki. Jasnie wielmożnego Jego Mci pana Pawła Sapiehy, woiewody Wilenskiego, Hetmana Wielkiego Xięstwa Litewskiego, przed temże urzędem załobliwie oświadczył y protestował się naprzeciwko urodzonemu panu Rotowskiemu, towarzysowi chorągwi Jego Mci pana Niewiarowskiego, Rothmistrza Jego Krolewskiej Mci o to, isz pomieniony Pan Rotowski, nie obawiając się win, w Artikułach woyskowych surowie opisanych ani boiazni Boskiej przed czynna mając, owszem to sobie lekce ważąc, czasu niedawnego, to iest we czwartek po Nowem Lecie w roku terazniejszym 1658, nastawszy czeladz swą z czeladzią inszey kompaniey spod teyże chorągwi do wsi Gnoyna, mieszkanca protestującego się, w pierwszy sen, gdzie ważyli się w chlewie wołów cztery wyprowadzide, iakosz . . . .
 . . . . za poslakowa . . . . (Chry)-stusa Pana nazajutrz przypadającą w gos(podzie) . . . . czoney chorągwi towarzystwa nalazł y ode . . . . .
 domu swego wsi Gnoyna przygwał, s tech że . . . . . woł łysy, ktorego czeladz Je-o Msci Pana Rotowskiego . . . . nie z obory wzięła była, ledwie . . . . dla zbicia y krępowania iakiegoś przez czeladz . . . . Rotowskiego tenże woł w sobotę po Nowem Lecie . . . . w czym protestans szkodę nie małą popadł, o co . . . . ne przeciwko pomienionemu panu Rotowskiemu y czeladzi onego protestuie się, ofiarując się z nim w prawie należytnym prawnie postąpić. A dla lepszey wiary pomieniony ociec Siemiatycki przed urzędem terazniejszym stawil wożnego przysięgłego na imie Gerzego Nosowskiego, który iawnie y dobrowolnie zeznał, isz dnia dzisieyzego, będąc zaciogniony przez wielebnego oycza Siemiatyckiego do Gnoyna, tam że z slachetnem Piotrem Terlikowskim y Janem Ostrowskim, za obwieszczeniem protestanta, wola płowego ły-sego wydzieli y oglądali zdechłego, na co

swoie zeznanie do xiąg zapisać prosili. co otrzymali.

Примѣчаніе. Верхніе брая листовъ въ этой книгѣ отъ гнилости выкрошались.

Изъ актовъ книги Мельническаго городского суда за 1657—1660 г. № 10914. л. 17.

№ 288—1658 г. Юля 10 дня.

Жалоба священника Гнойненской Семятичской ц. о. Димитрія Вержбы на pana Некрашевича и его челядниковъ о военномъ наѣздѣ и грабежѣ мелкаго домашняго сѣста, пици и движимаго имущества.

Actum in castro Mielnicensi feria quinta ante festum Sanctae Margarethae Virginis et Martyris proxima anno Domini 1658.

Wierzba presbiteri Gnoynensis protestatio

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grodzkich Mielnickich oczywiscie przyszedszy wielebny Demetri Wierzba, praezbiter cierkwi Gnoienskiej y Siemiatyckiej Jasnie wielmożnego Je-o mci p. Woiewody Wilenskiego. Hetmana Wielkie-o W, X. L-o, przed tymże urzędem załobliwie uskarzał y protestował się naprzeciwko urodzonemu Je-o insci panu Janowi Niekraszewiczowi, towarzysowi z pułku y chorągwi Je-o Mey pana Sczyhielskiego, Rotmistrza Je-o Krolewskiej mcy, pod reimentem Jasnie Oswiecone-o Xcia Je-o Mey Radziwiła, Podczasze-o W-o X-a L-o y Pułkownika Je-o K. M. zostaiącemu o to, iż przereczony Je-o Mosć Pan Niekrasewicz, będąc zesłany z inną kompaniã od chorągwie swey, na ten czas w Ostromęczynie zostaiącey, do wsi Gnoyna, dla odebrenia trzech poborow według laudum powiatu Mielnickie-o Ich Mciom należące, gdzie mniemaiąc, iż by protestans nie będąc posłuszny uchwale powiatowey w oddaniu pomienionego po-

boru zaniedbał, o czym w dom protestanta z umysłu w piątek po Nawiedzeniu Nawietszey P. Maryey w roku terazniejszy blisko przesył ziachałi, gdzie obaczywszy quity doskonałe, iż w oddaniu trzech poborow dosyc uczynił protestans, interim czeladnik tegoż Je-o Mei p. Niekrasewicza począł kury po podworzu łapać y w juki sadzać, co postrzekszy protestans prosił Je-o Mcy pana Niekraszewicza, aby czeladnik Je-o Mei . . . . . przegrażać mówiąc . . . . . iakoż uczynił, albowiem w sobotę nazajutrz, gdy . . . . . do wielmożne-o Je-o Mcy pana starosty Mielnickio-o w pilney sprawie wocowany odiachał. przereczony czeladnik czyli sam swoim umysłem, czyli z roskazania pana swego na dom protestanta do wsi Gnoyna koni trzydziesti y więcey czeladzi rozney naprowadziwszy, tak swinie, wieprze, prosięta, kury, gęsi, sery, masła, chleby, mąki y insze victualia, poodbiławszy komory y skrzynie poodłupawszy, szuknie, płotna, obruszy y inszych rzeczy nie mało, które czasu terminu na osobliwym rejestrze declarowane będą, zabrali, małżonkę protestującego się przy odbiciu kłodek slachetnie urodzoną Constancją Cierniewską zranili y słowy nieuczczywęmi zelżyli, którym swym takowym postępkim przereczony Je-o Mosć pan Niekraszewicz wespół z czeladnikiem swym winy w Artyculach woyskowych na swowolne y domy duchownych rabujące opisane popadli. O co przeciwko im y powtore protestuie się, ofiarując się z nimi w prawie należywym o zrabowanie domu swe-o y zranienie małżonki swey prawem postąpić.

Примѣчаніе. Верхніе брѣя листовъ этой книги отъ гнилости выкропились.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1657—1660 г. № 10944. л. 200 об. и 202 об.

№ 284—1658 г. Юля 28 дня.

Жалоба священника Гнойненской церкви о Дмитрія Вербы на пана Каменецкаго о военномъ набѣдѣ на церковныя поля и грабежъ хлѣба въ снопахъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia in crastino festi Sanctae Mariae Magdalenaе, anno Domini 1658.

Wierzba . . . . .

Do urzędu y xiąg niniejszych starosciech grodzkich Mielnickich oblicznie przyszedszy wielebny ociec Demetry Wierzba, piezbiter cerkwi Gnoienskiey, przed tyżże urzędem zalobliwie uskarzał y protestował sie na urodzonego pana Kamienskiego rotmistrzowi J. K. Mei Bierockiemu, porucznikowi Orzyłowskiemu, chorążemu Goliomki, Trzeciak, Makarski, Tukulowi companij feyże chorągwi y inney, pomienionemu Je-o m. panu Rothmistrzowi z imion y przyzwisk znaiomey, także czeladzi ich o to, yz oni nie obawiając się win w prawie pospolitym opisanych, ani artykułow woyskowych surowie przeciwku występny mianowanych, co oni sobie lekce poważając, czasu niedawnego, to jest w sobotę święta świętey Małgorzaty, w roku niniejszym bliską przeszłą, stanąwszy z chorągwią we wsi Borsukach, do starostwa Mielnickie-o należącey, tam że zaraz tegoż dnia y nocy, z soboty na niedziele, z wozami y konno na grunty cerkiewne protestującego się we wsi Gnoynie naciachawszy z sierziami, zboża różne tak gotowe żęte brali, iako też y sami wyżynali. Czym nie kontentując się, ale nie tylko tego dnia, lecz y przez cały tydzień tak noco, iako y w dzien, naciezdżając z wozami, zabrali żyta na kop szesdziesiąt; w domu zaś protestanta, także we wsi Gnoynie będące-o, gęsi, kury, swinie, prosięta, masła, syry y fanty rozne, które na osobliwym rejestrze przez protestanta mianowane y

spisane będą, zabrali y cale w dom protestanta także roznemi czasy naiezdziąc brali według upodobania swego, słowy protestanta y małżonke mniey ucciwemi lżyli y sromocili, o co y powtore protestans przeciwko nim protestuie się, chcąc o te wszystkie szkody z nimi w prawie należytmj prawnie postąpić. A na potwierdzenie tey protestathey swey stawił woznego koronnego na imie Thomasza . . .

Примчаніе. Окончаніе документа отъ гнилости выкропшлась.

Изъ актовъ книги Мельничнаго гродскаго суда за 1657—1660 г. № 10944, л. 207. 212 об.

№ 285—1659 г. Юня 9 дня.

Королевское подтверждение грамоты уніат. митр. Діонісія Балабана объ основаніи при Троицкой церкви въ г. Дрогичинѣ женскаго базилианскаго монастыря.

Actum in castro regio Drohiciensi feria . . . ia in crastino festi Sancti Stanislai in Maio anno Domini 1662.

Conventus ritus graeci oblata.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Drohiciensis personaliter veniens honorabilis Warlaam Lewik, praebiter conventus ritus graeci Drohiciensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti literas infrascriptas consensus, manu propria Sacrae Regiae Maiestatis subscriptas et sigillo maioris cancellariae regni obsignatas, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Drohiciensis, quorum tenor talis.

Jan Kazimierz, z Bożey łaski Król Polski, Wielkie Xążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudzkie, Infantskie, Smolenskie, Czernihowskie, a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król. Oznaymuiemy tym listem naszymi wszem wobec y każdemu zosobna, komu

to wiedzieć należy. isz produkowany był przed nami list papierowy, popolsku pisany ręką, z pieczęcią własną przewielebnego Dionizego Bałabana, Metropolity Kiiowskiego, Halickiego y wszystkiey Rusi, Exarchy Konstantinopolskiego, Administratora Episkopiey Łuckiey y Ostroskiey, Archimandryty Pieczarskiego podpisany, autentyczny, cały, zupełny, nienaruszony, żadnemu podeyrzeniu nie podlegający y supplikowano nam, abyśmy ten list powagą naszą krolewską approbowali, stwierdzili y umocnili, ktorego to listu tenor od słowa do słowa tak się w sobie zamyka.

Dionizy Bałaban, z łaski Bożey Prawosławny Archiepiskop, Metropolita Kiiowski, Halicki y wszystkiey Rusi, Exarcha S. Tronu Konstantinopolskiego. Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostroskiey, Archimandryta Pieczarski. Wiadomo czyniemy komu to wiedzieć będzie najeżażo, teraz y na potym będącym oboyma stanu ludziom duchownego y świeckiego, iż my dowiedziawszy się tak od w Bogu Wielebnego Oycy Pachomnia Packowskiego, Ihumena Drogickiego, w wojewodztwie Podlaskim, iako y od zakonnego Kapłana Warlaama Lewika tegosz monastera Brata y pana Matheusza Odoiewskiego y innych Nam w Duchu Świętym posłusznych synow, że cerkiew Świętey Trojcy tam w Drogiczynie na przedmiesciu za dawnych lat będąc wystawiona, a przez Commissarzow świętey pamięci najasniejszego Krola Je-o Mei Zygmunta Augusta w roku tysiąc pięćset szeszedziesiątmj trzecim gruntami z tegosz miasta pomiary włokami dwiema, morgow osm, ogrodami, dziesięciną na dwóch wsiach Chrołowiczach y Siniewiczach, iako o tym szerzey Commisсия obmawia nadana y ograniczona, gdy zaś pod czas wojennego w oyczyźnie naszey zamieszania przez różnych nieprzyjaciół w desolatia przyszła, którą to cerkiew pobożny zakonnik Warlaam Lewik staraniem y kosztem swoim restaurować, przy ktorey by Panny Zakonne Reguly Święte-

go Bazylego na zawsze zostawały, submitował się y od Nas consensu na to S. mieysce upraszał, któremu za zaleceniem Ihumena Drohickiego, namowiwszy się z Jasnie w Bogu Przewielebnymi Antonim Winickim Przemyskiem y Samborskiem, także Arseniem Zelborskim y Lwowskim Episkopami rzecz słuszną y ludziom miłą uważywszy y do dalszych spraw pobożnych zachęcając, wydać z Cancellariey naszej pozwoliliśmy y rozkazali. Pod tą jednak conditią, że nie ma sobie władzy żadney nad pomienionym manasterem y pannami zakonnymi usurpować, ale ten monaster, iesli za pomocą Bożą stanie y zakonnicę w nim się umnożą, ma mieć dependentią od Nas iako loci ordinario y po nas będących. Za odległością na ten czas zlecamy Wielebnemu Ihumenowi Drohickiemu wszelaki między pomienionemi zakonnicami tak do życia obszczytelnego, iako cnot y pob(oz)nosci według reguły ich y Kanonow Oycow Świętych, aby pomnażał porządek, zachowując tesz to dla lepszego porządku, aby tak pomieniony Ihumen iako y kto by inny do żadnych, które by kolwiek mogły się wynalese legacye, elemosyny, prazniczne dochody, krom samych zakonnic, nie wtrącał się, by onym żadney nie czynił przeszkody pod niebłogosławienstwem naszym. Y na to przy podpisie ręki naszej pieczęć przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie, dnia dziewiątego, mca Czerwca roku Panskiego tysiąc szesćset piendziesiąt dziewiątego. Dyonizy Bataban, Metropolita Kiio:wski, Halicki y wszystkiey Rusi, Exarcha Constantinopolski, Administrator Episkopiey Łuckiey y Ostrogskiey, Archimandryta Pieczarski.

My tedy do pomienioney suppliki iako słuszhney łaskawie się przychyliwszy, zwysz przerzeczony list we wszystkich jego punktach, klausulach y artykułach approbiując stwierdzić y umocnić umysłiliśmy, iakosz ninieyszyn listem naszym approbiujemy, stwierdzamy y umacniamy in quantum de jure. Na co dla lepszey wiary przy pod-

pisie ręki naszej pieczęć koronna iest przycisniona. Dan w Warszawie, dnia IX mca Wiześnia, roku Panskiego MDCLXI, panowania królestw naszych Polskiego XIII, a Szweckiego XIV roku. Confirmacia consensu metropolity Kiio:wskiego na wolne odprawowanie nabozenstwa pannom zakonnymi w Drohiczynie. Stephanus Hankiewicz Secretariis Regiae Maiestatis. Jan Kazimierz Król. Locus sigilli Regni. Cuius approbationis consensus originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit de receptoque officium praesens quietavit.

Изъ поточной книги Дрогоичинскаго градскаго суда за 1659—1662 г. № 9587, л. 1326, 1328—1330. об.

№ 288—1659 г. Августа 5 дня.

Листъ короннаго надворнаго маршалка Лукаша Опалинскаго, освобождающій священника Дрегловской православной церкви отъ платежа поборовъ съ церковныхъ земель.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda intra Octavam festi Sacratissimi Corporis Christi Domini proxima, anno Eiusdem millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio.

Prezbiteri Drehloviensis oblata attestatio nis.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis pater Joannes Nowikowicz, prezbiter ecclesiae Drehloviensis ritus graeci obtulit, et reproduxit eidem officio praesenti attestatationem infrascriptam, manu propria Illustris et Magnifici Lucae de Bnin Opalinski, Marschalci curiae regiae subscriptam et sigillo eiusdem Illustris et Magnifici Opalinski obsignatam ad inducendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Łukasz z Bnina Opalinski, Marszałek Nadworny Koronny. Wiadomo czynie komu to wiedziec należy, mianowicie arendarzom y namiesnikom moim, isz mając wzgląd na wielebnego Jana Nowikowicza Praezbitera Cerkwi Drelowskiej, onego uwalniam od placenia poborow z tych włok, ktore do cerkwi iey należą. Na co dla lepszey onemu assecurathey te moie daie attestatia, z podpisem ręki y przycisnieniem pieczeci moiey. W Miedzyrzeczu d. 5 Augusti 165 nono. Łukasz Opalinski Marszałek nadworny m. ppa. Locus sigilli. Cuius originale post ingrossationem idem offerens rursus ad se recepit et de recepto officium praesens castrense Mielnicense ac cancellariam quietavit.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1672—83 г. № 10947, л. 556. 569.

№ 287—1660 г. Сентября 25 дня.

Квитанціонная запись двор. Бернарда Менжинскаго въ полученіи лошади купленной имъ въ Сѣмятичахъ у православнаго священника о Іоанна Вержбы.

Actum in castro Mielnicensi sabbatho post festum Sancti Mathei Apostoli proximo anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo.

Praezbiteri ritus graeci ecclesiae Siemiaticensis quietatio.

Coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens nobilis Bernardus Meżynski, filius olim Nicolai in Meżenino, sortis suae haeres, sanus mente et corpore existens, palam. publice libereque recognovit, quia ipse de manibus venerabilis Joannis Wierzba, presbiteri ritus graeci Siemiaticensis equum pili albi alias gorczyczkowatey cum signis binis, videlicet sub *grzywa* et in femore partis sini-

strae literam N habentem, nec non aurem sinistram scissam. per nobilem Mathiam Telaticki protunc sub vexillo generosi Joannis Sapiha, notarii exercitus regni Poloniae simul cum recognoscente servitium militare expedientem, absque scitus eiusdem moderni recognoscentis supradicto equo recepto, a vexillo dissessionis et memorato venerabili praezbitero ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis venditionis cognitum et in oppido Siemiaticze domo supradicti praezbiteri praeventum recepit et hic in castro Mielnicensi in praesentia officii castrensibus Mielnicensibus recuperavit, de quo recepto et recuperato sepe dictum praezbiterum ecclesiae Siemiaticensis ritus graeci quietat et liberum facit perpetuo, salvam ipsi in bonis memorati Mathiae Talaticki domui perpressi et recuperationem pecuniarum pro eodem equo extraditarum repetitionem reservando. Haec sua praesenti personali et spontanea recognitione mediante.

Изъ актовой книги Мельническаго городского суда за 1657—1663 г. № 10888, л. 470—1.

№ 288—1660 г. Ноября 29 дня.

Жалоба священника Сѣмятичской церкви, о Іоанна Вержбы, на крестьянь дер. Мощоной о нападеніи на него, и оскорбленіяхъ словомъ и дѣйствіемъ.

Actum in castro Mielnicensi feria secunda in vigilia festi Sancti Andreae Apostoli, anno Domini 1660.

Prezbiteri ecclesiae ritus graeci Siemiaticensis protestatio.

Do urzędu y xiąg ninieyszycch starosciech grodzkiech Mielnickiech oblicznie przyszedszy wielebny oicie Jan Wierzba, prezbiter cerkwie Siemiatyckiey, przed tymże urzędem grodzkim Mielnickim solenniter skarżył y oswiadczał się naprze-

ciwko robotnym Harasimowi Miskowicz. Waskowi y Tymoszowi Bonikom, Maximowi Korpac y Stanisławowi Cybyszewicz, poddanym J. K. Mci ze wsi Moszczoney, do starostwa Mielnickiego należącej, o to, iż oni dnia wczorayszego, zapomniawszy boiazni Bożey, nie obawiając się praw przeciwko zastępcom na drogach y na zdrowie osob duchownych następujących surowie opisanec, lecz to sobie lekce poważywszy, gdy protestant do wsi Boratynca Ruskiego, do parafii swej Siemiatyckiej należącej dla ochrzczenia dziecięcia chorego z olejkim świętym iachał, przereczeni poddani, widząc protestanta, iż się ku niem przybliża, wszyscy do kupy zebrawszy się, naprzod gdy protestant sam upraszał, aby mu z drogi ustąpili, zaraz słowy nieucciwemi oprymować poczęli. Protestant, chcąc onych pominąć, z sankami wywrocili y dokola oskoczywszy—*by, zabiy* wołać poczęli, iakosz rany niżej mianowane zadali y gdyby sami w swym złym uczynku nie postrzegli się, pewnie by go tam że kiyimi zabili, iakosz ieden z nich na imię Tymosz Bonik, na kolana padszy, tymi słowy pod przysięgą rzekł: iż cię popie niezadługo zabiiem y krew twoją z ciebie wyssiemy; krzysz pozłocisty, gdy protestanta wywrocili, złamali, oley święty z flaszką ztłukli y petrachil tamże protestanta szarpaiąc zawzięli. przes który taki swoy swowolny postępek przeciwko prawu wystąpili y winy na zastępcow drog dobrowolnych osobom duchownym y onych poranienie także na zdrowie przechwalaającym się surowie opisane popadli. O co przeciwko nim y powtore protestuie się, chcąc z nimi w prawie należytnym o taki gwałt y zranienie prawnie postąpić. A na verificatją tej protestatney swey pokazał rany przes pomienionych obwinionych na dobrowolney drodze, to iest na palcu niżnym ręki lewey przezbita do krwi, drugą y trzecią na wierzchu dłoni ręki prawey także przezbita do krwi, czwarta na pischeli teyże, podle łokcia sinia, w których ranach prze-

rzeczonych poddanych ze wsi Moszczoney obwinia.

Изъ актовой книги Мельницкаго градскаго суда за 1657—1660 г. № 10944. л. 969.

№ 289—1661 г. Марта 9 дня.

Подтверждение фундаша Шерешовскаго старосты князя Альбрехта Радивилла въ пользу церкви Пречистой въ м. Лахвъ.

Актыкация надania od xiązat Radziwiłłow cerkwi Łachowskiej służącego.

Roku tysiąc siedmset dziewiędziesiąt trzeciego, miesiąca Nowembra siódmego dnia V. S.

Przed aktami Jey Imperatorskiej mosci Wieliczestwa Katarzyny Alexieionny Drugiej, Monarchini Samowładnacey Całą Rossiją etc. grodzkiemi pttu Słuczor. stawaiać osobiscie I. X. Piotr Płyszewski, prezbiter cerkwi Łachowskiej, list approbacyiny y ekstraktowy przez I. O. Xcia imsci Michała Kazimierza Radziwiłła, koniuszego W. X. Lit-o teyże cerkwi na rzecz we srzedzinie wyrażoną nadany y służący do akt podał, który tak się wyraża:

Michał Kazimierz Radziwiłł, xiąże na Olyce, Nieswizu, Birzach, Dubinkach, Słucku, Kopylu y Klecku y S. Panstwa Rzymskiego hrabia na Mirze, Szydłowcu, Krożach y Białej, koniuszy W. X. Litt. Przemyski, Hłuchowski, Krzyczewski, Kamieniecki etc. starosta. Oznamuię tym listem approbacyiny y ekstraktowym moim, że oycowie prezbiterowie Łachowscy upraszali mię, ażebym fundusz ich że iest troche nadpsowany, ażeby mógł bydz z kancelaryi moiey per extractum wydany y przezemnie approbowany. Do ktoey suppliki skłoniwszy się, rozkazałem de verbo ad verbum przepisać tak fundusz iako też y approbatę na osobliwey suppli-ce ktorego tenor sequitur taki.

Albrycht Władysław Radziwiłł, książę na Ołyce, Nieswizu, hrabia na Szydłowcu, krączy W. X. Litt., Szereszowski starosta, Namiesnikowi mojemu Łachowskiemu Wiethszanemu y po nim będącemu. Widząc nadanie dawne s. pamięci nieboszczyka pana oycy a dobrodzieia mego na cerkiew Świętej Przczystey w miasteczku moim Łachwie będącey, zaczął aby w odprawowaniu służby Bożej porządkiem greckim nabożentwo nie ustawało, według tamtego dawnego nadania potwierdzam terazniejszemu popowi Tymochwieiowi Piotrowiczowi y po nim będącemu dwie włoki w Łachwie w jednym mieyscu ze wszystkim, iako się w sobie mają, które zdawna do cerkwi tej przynależały, także plac z budowaniem, na którym teraz mieszka. Do tego miodu miednic pięć na każdy rok dochodzić ma tego pomienionego popa, ze dworu mego Łachiewskiego, z których pięciu miednic trzy miednice temu Tymochwieiowi popowi, a dwie drugiemu popowi Markowi należec mają. Do tego kanony, które nadane są od nieboszczyka pana oycy mego według listu nieboszczykowskiego pozwałam tym popom, o czym ty wiedząc, masz się we wszystkim według tego listu mego sprawować, oddając tę powinność popom pomienionym, czego oni zażywając, mają powinności swey popowskiej, aby według obrzędów y postanowienia duchowienstwa greckiego nabożentwo odprawowane było, dając z siebie dobry przykład ludziom.

Datt w Koreliczach, die quarta Novembris tysiąc szesćset dwudziestego trzeciego. U którego funduszu podpis taki: Albrycht Władysław Radziwiłł krączy W. X. Litt. Pieczęć u niego mała z literami na wosku czerwonym.

Ciz prezentowali na supplice ręką własną niesmiertelney pamięci książęcia imsci Karola Stanisława Radziwiłła, kancelerza W. W. X. Litt. oycy a dobrodzieia mego konnotacją takim tenorem. Według dawnego funduszu ma dochodzić miod, byle też y porządek cerkiewny według

dawnych szedł zwyczajow cerkwi uniackich, czego dozierać ma pan stolnik Mozyrski y pan podstoli Kijowski. W Białkej, die nona Martij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimo primo. U ktorey podpis temi słowy, ręką swą.

Ktore to fundusze y approbacie fidelissime de verbo ad verbum przepisawszy, taki valor mieć mają, jakoby in originali były prezentowane, ja zaś tę wolą książę ichmsecw antecessorow moich we wszystkich punktach y paragraffach approbiuję y pp. administratorom moim Łachewskim punktualność w oddaniu pięciu miednic, to iest dwudziestu kotłow miodu y dozor, ażeby juxta Ritum unitum ichm oo. presbiterowie sprawowali się zalecam. Co dla lepszej wiary ręką moją stwierdziwszy, pieczęć pokoiową przycisnąć rozkazalem. Datt w zamku Łachiewskim, die vigesimo quarto Martij, anno millesimo septingentesimo trigesimo.

U tego listu approbacyinego y ekstraktowego podpis samego aktora oraz pieczęć pokoiową tegoż tak się wyraża: Michał Kazimierz książę Radziwiłł, koniuszy W. X. Litt. (L. S.) Ktory to takowy list za podaniem do akt przez wyż wyrażoną osobę iest do xiąg grodzkich Słuczczeskich przyjęty y wpisany.

Изъ актовой книги Случчѣрскаго городскаго суда за 1793—1794 г. № 13596, л. 273.

№ 290—1659 г. Января 29 дня.

Заявленіе иноковъ Дрогичинскаго Спаскаго монастыря объ уничтоженіи всѣхъ монастырскихъ документовъ во время непріятельскихъ набѣговъ 1657 года.

Actum in castro Mielnicensiferia quarta post festum Conversionis Sancti Pauli proxima, anno Domini 1659.

Religiosorum patrum monasterii Drohicie-
ciensis manifestatio.

Ad officium capitaneale actaque praesentis castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Bonifacius Hoczewicz, monasterii civitatis Drohicieciensis partis Zabuscensis ecclesiae ritus graeci, coram eodem officio nomine religiosi patris Pachomii Packowski. Ihumeni senioris monasterii Drohicieciensis ecclesiae ritus graeci Transfigurationis Domini, solennem fecit manifestationem, idque in eo. quod tempore incursionis hostium patriae Svecorum, Ungarorum, Cosacorum aliorumque licentiosorum anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo septimo oras palatinatus Podlachiae ferro et igne devastantium et depopulantium, munimenta varia inscriptionum, donationum legationumque benefactorum. tum decreta ac processus diversos ex actis authenticis deprompta, nec non quietationes contributionum ab exactoribus districtus Drohicieciensis, ad extremum privilegia erectionis et fundationis ecclesiae praefatae ritus graeci ac monasterii per serenissimos reges Poloniae memorato religioso . . . eorundem hostium patriae conversa . . . Idecirco memorati religiosus pater Bonifacius, ne . . . manifestatus est, praecavendo indemnitati suprafati religiosi Ihumeni monasterii Drohicieciensis ac aliorum in tempore succedaneorum, ne aliqua damna et detrimentum iurium suorum ob suprafatam desolationem . . . iterum atque iterum manifestatus est.

Примѣчаніе: Въ этой книгѣ края верхнихъ листовъ отъ гнѣлости выкрошились.

Изъ актовъ книги Мельницкаго городскаго суда за 1657—1660 г. № 10944 л. 392—393.

№ 291—1661 г. Октября 5 дня.

Заявленіе игумена православнаго Дрогичинскаго монастыря іеромонаха Пахомія Пацковскаго, съ отреченіемъ отъ настоятельства въ монастырь въ пользу Евфимія Сикорскаго.

Actum in castro regio Drohicieciensi feria quarta post dominicam Reminiscere Quadragesimalem proxima, anno Domini 1669.

Literarum oblata.

Officium capitaneale castrense Drohicieciense praesens literas infrascriptas, manu infrascriptorum subscriptas, ad personale oblationem venerabilis Echimy Sikorski suscepit et actis suis inscribere permisit, quarum literarum tenor talis.

Wiadomo czynnie tą wyrażną woli moiej kartą komu będzie wiedziec należało. mianowicie stanu duchownego w prawosławney wierze zostającym, yż ia obaczywszy się sami, że iestem na schyłku wieku mego y słabosci sił moych, przez rozne mordectwa nieprzyjaciół cerkwie naszey prawosławney y przez ustawiczne (iako to mieysce święte potrzebuie) pracy, że iusz daley nie mogę znieśc ciężaru tego, aby się Chwała Boga także y gospodarstwo manasterskie swoim porządkiem iako przed tym szło, modliłem się do Pana Boga mego z kochanem iego po sercu mężem *«zachoway mię Panie dotąd, aż puki będzie młody uprawniony w drodze swoiey»*, y lubom to iako grzeszny te słowa wyrzek, z miłosci tedy Pan Sam wysłuchał mię, iako y statecznego męża swego, gdys tamten będąc moim star . . . , gdy obaczył Salomona syna swego, powracaiącego się z poradki, pokłonił się na łozku swoim mnuwiąc: *«Błogosławiony Bog Izraelski, który dał dnia dzyszeysiego na stolicy moiey, na co się patrzą oczy moie»*, y ia (lubo nie starym) ale w lepszem Nowem Testamentem ostaiąc, toż w moiey

starosci tractuję, aby się za ziwota mego na mego postrzyżenca duchownego syna doyrzałe zrzennicy moię, a nie na innego iakiego kandidata posły, y aby tak iako Salamon pommścił się krzywdy oycowskiej, moy syn własny duchowny nie dał nikomu y pohanbienie starosci moiey, przeto tedy wysłuchał mię Sam Pan moy z Nieba na dolą moię, że w tem że razie y pasterskie błogosławienstwa na mię wchodzą, y wszystkich starszych naszych, ktorzy z powinności swey z regimentu swego (iako zwyczaj corok w manasterze osob przysłali, wielebnego iegomosci oycy Jozepha Berezanskiego y wielebnego oycy Eufimia Sikorskiego kapitulnych, ostaiąc na ten czas w zamysłach moych. alic mi y syn moy ten, gdzie zmierzala intentia moia postrzyżenic naszege manastera wysz mianowany Sikorski przed oczyma męmi praesens stanął, za co ia z Dawidem pokloniwszy się do ziemię, oddałem dzięky Naywyszszemu, że według intency moiey dał mi, alic y ci obaczywszy słabosc zdrowia mego, że iusz daley cziezaru gospodarskiego ponieśc nie mogę, toż mi radza, także y brastwo wpisne, niektore pobożniejsze osoby toż twierdzą, aby za zywota mego porządek wszystkiego manastera stanął, na ostatek y drugie ras radzę się Pana y Rządzczy Niebieskiego, alic w tenże sens prorocki radzy: «*Nagotowales się pochodnią Pomazancowi twemu*», a widze, że iusz y wola Boska y rada ludzka na tem wszystkim stanęła, aby miejsce swiete za nierządem słabosci moiey nie słabiało, prosilem do tego cieżaru swego . . . położenie wielebnego oycy Euphimia Sikorskiego na ten czas zestanego do nas. aby poniechawszy boku Pasterskiego (przy którym ostawał lat kilkanascie), strzegł Boga oycowskiego y całosci manastera, aby gdzie włosy położył, tam że y głowę, co iak pobożny zakonnik i zelant cerkwie Bożey, do tego też miłosnik oycowskiej starosci, poradzywszy się z imscią bracią, a idąc za wolą Boską iako po-

szluszny brat z tego się wszystkiego nie wymawiał. chcąc iednak, aby to twardo, szukuteczna y nieodmienna było. prosil mię, abym mu tę prawdę moią pismem moiey ręki stwierdził, a że ydzie o całosc cerkwie swiętey, tegom się iako y on nie wymawiał y owszem, aby tak rzadził, iako ia sam, gdym w sile swoiey ostawał, tak w porządkach cierkiewnych iako y gospodarskich, tak między bracią, iako celadzią manasterską, tak polami iako y ogrodami od mała do wielka wszystkim manasterem rzadził, dokladając iednak tego, aby za bło(go)sławienstwem moiem y tego żadam tak po braciey duchowney iako y po bractwie świeckiem, aby y po smierci moiey porządkiem według przywileiu krola iego mosci per electionem ten że na mieysce moie obrany był, na ktorego iarzmo pracy błogosławiając wkładam y cale twardo daię y błogosławie y żeby to iusz nieodmienno było, ale twardo affektowałem braciey postrzyżancow swoich także y bractwa starszych osob, aby przy moiey ręce y pieczęci rękoma swęmi y pieczęciami ztwierdzili. Działo się w manasterze naszym Drohickiem roku millesimo sexcentesimo primo, miesiąca Octobra dnia 18. Loca sigillorum quatuor. Smireuny Jeromonach Pachomiej Packowski yhumen manastera Drohickoho. Pokorny Jeromonach Bonifanty Hieciewicz. Jozeph Berezanski na ten czas wysytator Prowincialski. Warlaham Lewik zakonnik Reguly Świętego Basilego manu propria. Heliseus Hromyka zakonnik manastera Drohickiego. Thephilaga Hrumakowicz Regularis rukoju własnoiu. Jan Ruskiewicz starszy brat. Stephan Odoiewski manu propria. Leonty Michałowski pisarz wszystkiego brastwa manu propria.

Quarum quidem literarum originale idem offerens post ingrossationem ad se recepit et de recepto officium notariatus quietavit.

Изъ поточной книги Дрогичинскаго градскаго суда за 1668—1670 г. № 9594, л. 375, 380—81.

№ 292—1662 г. Марта 14 дня.

Миролюбивая квитанционная сдѣлка пресвитера Сѣмятичской церкви Іоанна Вержбы съ свящ. Гнойненской церкви о. Дмитріемъ Вержбою относительно им. Черневичъ.

Actum in castro Mielnicensi feria tertia post dominicam Oculi Quadragesimalium proxima, anno Domini 1662.

Prezbiteri Gnoynensis ecclesiae ritus graeci quietatio.

Przed urzędem y xięgami niniejszymi starosciami grodzkiemi Mielnickiemi oczewiscie stanowszy slachetny y wielebny ociec Jan Wierzba, prezbiter cerkwi Siemiatyckiey y slachetna pani Polonia Talatyczka małzonka tegosz prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, wespól małżonkowie, zdrowi będąc na ciele y na umysle, odstąpiwszy od wszelakiego prawa, ziemie, powiatu, wojewodztw y juridycty iakichkolwiek sobie należących, a temu terazniyszemu prawu y juridyctey starosciey grodzkiey Mielnickiey, ile ku zeznaniu niżej mianowanego kwitu albo raczey zręczenia należy, dobrowolnie siebie samych y z dobrami wszystkimi wcielając, iawnie y dobrowolnie, zwłaszcza małżonek san: przez siebie, małzonka zas pomieniona pani Talatyczka z przytomnością małzonka swego, jako opiekuna małżenskigo zeznali, isz oni slachetnego y wielebneho oica Demetryia Wierzbe, prezbitera cerkwi Gnoienskiey, rodzica swego z zapisu na summe złotych polskich szescset sposobem y zwyżcaiem obligowym według prawa Litewskiego zporządzoneym na dobrach dziedzicznych y nabytych wsi Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskim Wielkiego Xięstwa Litewskiego leżącech zapisaną zeznawającemu oicu Janowi Wierzbie assecurowaną, na korey summie szesciset złotych zeznawający ociec Jan Wierzba pomienioney małżonce swey slachetney Poloniei Talatyczkiey drugim ob-

ligiem albo raczey zapisem Litewskim summe także złotych szescseth polskich zapisał y assecurował był. Tedy z pomienioney summy złotych polskich szesciu set, iako tesz z powierzonego zapisu quitiu y wiecznemi czasy ten zapis albo raczey oblig, sposobem litewskiego prawa sporządzoney, tak ten, który przerzeczony ociec Demetry Wierzba, prezbiter cerkwi Gnoienskiey pomienionemu oicu Janowi Wierzbie, synowi swemu dał, jako tesz y teu, korego ociec Jan Wierzba, praezbiter cerkwi Siemiatyckiey przerzeczoney slachetney paniei Poloniei Talatyczkiey sposobem wiannym na summe złotych szescseth zsprawiony y rękami roznych przyaciół podpisany assecurował, cassuą y umarząi wiecznemi czasy y ieżeli by się te zapisy albo raczey obligi na summe złotych szescset sposobem wyżey mianowanym na dobrach i imieniu rzeczonym Czerniewie, w wojewodztwie Brzeskiem leżącech, przez oica Demetryia Wierzbe oicowi Janowi Wierzbie synowi swemu iako tesz y drugi na takowosz summe złotych szescset przez oica Jana Wierzbe, prezbitera cerkwi Siemiatyckiey, slachetney Poloniei Talatyczkiey małżonce swey na pomienionym imieniu Czerniewie zapisaną dany, u kogo kolwiek z osob zeznawających, bliskich y dalekich krewnych y nie krewnych pokazal, lubo tesz iakim sposobem u sadn iakiego kolwiek lubo w xięgach urzędu korego tak swieckiego iako y duchownego widzieć się dał y wynurzył, tedy żadney mocy y wagi miec nie ma, ale całe pomie(nie)ni zeznawające tych obu zapisow na imie(nie) Czerniewo y summe wyżey mianowanym sposobem dane zrzekając się, żadnego sobie y successorom swoim nie zostawując przystępu do tych dobr Czerniewa, wzglendem sum wyżey mianowanych, zeznaniem terazniyszym dobrowolnym do tego przystąpiwszy.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1637—1663 г. № 1088 л. 707—708.

№ 293—1662 г.

Перепись населенія Мельницкаго повѣта по приходамъ и вѣроисповѣданіямъ для взыманія подати «subsidium reipublicae».

Actum in castro Mielnicensi feria sexta in crastino festi sanctorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini millesimo excen-tesimo sexagesimo secundo.

Parafia kościoła Łosickiego.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Remiszewski, protunc commendarius ecclesiae Łosicensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius specificatis parochiae ecclesiae Łosicensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Regiestr wsiow parafiey Łosickiey w roku Panskim 1662, miesiąca czerwca dnia, przez xiędza Stanisława Remiszewskiego commendarza kościoła Łosickiego farnego spisany.

Wies Biernaty dicta Plosiodra.

Pan Kazimierz Biernacki z żoną Franciszką, brat iego Martian, matka ich Zuzanna wdowa, dziewczka Zophia Terlikowska, chłopiec Jan, osob sesc, dom paniey Guzowskiey, w nim komornica Anuska iedna, pan Wojciech Biernacki Pryłko z żoną Katarzyną, syn Franciszek, corka Krystina, parobek Jędrzey, dziewczka Zophia, chłopiec Marcin, pastuch, osob siedm, pani Biernacka Maryna Janowa sama, małżonek w woysku, pan Walenti Biernacki z żoną Mariną y corka Zophia, u tegoz Macieiowa Biernacka komornica. osob cztery, pan Kasper Biernacki z żoną Reginą, corek dwie Jagnieszka y Maryna, osob cztery, pan Władysław Biernacki podsekdkowicz sam. chłop iego Chwiedko z żoną Katarzyną, corek trzy Maryna, Wowda. Chwieda osob sesc. Circa

quam porrectionem registri connotationis personarum supra specificatarum venientes nobiles Kaspar et Martianus Biernacey super veram et fidelem connotationem personarum in villa suprascripta commanentium medio corporali juramento in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt et attestati sunt.

Wies Chlopska Wolka.

Chłop paniey Głiscinskiey katolik Bartosz Kusnierczak młodzieniec Kazimierz, brat iego z żoną Maryną y matka ich osob cztery, chłop pana Rzewuskiego Abram z żoną Krystyną, synow dwa Jarosz y Iwan y komornica Socia osob pięc, chłop Iwan z żoną Anną y matka Justina osob trzy, chłop Tomko pana Rzewuskiego z żoną Katarzyną y dziewczyna służy Krystyna, osob trzy, chłop Chwiedko pana Parolow z żoną Barbarą, dziewczka Maryna, parobek Łukasz, osob cztery, chłop Paweł z żoną Maryną tegoz pana Parola, corek dwie Anna y Zophia, synow dwa Wasko y Wieclaw, osob szesc, chłop Szymion z żoną Katarzyną pana Rzewuskiego synow dwa Chwiedor y Olisiey, komornica Hapa, osob pięc. Circa quam porrectionem connotationis personarum supraspecificatarum in continenti personaliter stans laboriosus Paulus subditus generosi Parol super veram et fidelem connotationem iuramento corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Bernaty Srednie.

Pan Wawrzyniec Biernacki Mixiak z żoną Maryną, siostra Krystyna, dziewczyna Zophia, parobek Iwan, osob pięc, pan Jakub Biernacki Mixiak z żoną, syn Maciey z żoną Maryną, parobek Jakub, dziewczka Jewa, osob szesc, w chatupie u pana Safranka Biernackiego komornica Maryna Skolimowska, družka Anna Jakubowska wdowa, pan Malcher Biernacki z żoną Dorothą, syn Bartosz, corka Barbara, komornica Jadwiga, osob pięc, pan Wawrzyniec Biernacki młodzieniec, brat iego Bartosz, siostra Zophia. osob trzy, pan Jan Ołędzki z żoną Anną, matka żony iego Barbara. wdowa siostra żony iego Zo-

phia, parobek Woyciech, osob pięć, pan Simon Biernacki Kozlak z żoną Ewą, chłopiec Jakub syn iego, osob trzy, pan Biernat Biernacki z żoną Zophią, corka Jadwiga pan. Jakub Biernacki Pawluk z żoną Katarzyną, u pana Biernata mieszka, y komornic dwie Chwiedia y Maryna wdowa obiedwie. osob siedm, pani Jerzyna wdowa corek dwie, Anna y Katarzyna, synow dwa Mikołaj y Jędrzey . . . . . z żoną Maryanną, pasierb Jakub, dziewczka Jadwiga, druga Jawa y komornica, osob sesc, pan Woyciech Biernacki wdowice Safranek ma synow dwa. Adama y Pawła, parobek Krzyszioph, dziewczka Dorota osob pięć. Simon Kislak chłop pana Nowiszewskiego z żoną Uscinią, syn Jozeph, osob trzy, pani Marcinowa Biernacka wdowa Kozłowa nazwiskiem, u niey zięć Jozeph Wyrzykowski z żoną Dorothą, osob trzy, Grzegorz Nowosz komornik w chalupie p. Jerzzyney z synem Janem, oba z żonami, osob cztery, pan Jan Skorupka z żoną Anną, dziewczka Maryna, Mateusz Jackowski, corka Marianna, osob pięć, Grzegorz chołop pana Woyciecha Biernackiego z żoną Jadwigą, pan Woyciech Biernacki Pawluk z żoną Zophią, syny Kazimierz, Piotr, Jan, dziewczka Maryna Szankowska, chłopiec Jozeph pastuch, osob siedm. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati personaliter stantes nobiles Joannes Macienko et Jakobus Biernaccy super veram et fidelem connotationem personarum in eadem villa communitantum juramento corporali in facie officij praesentis attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Stare Biernaty.

Pan Woyciech Nowiszewski z małżonką swą Constantiia, syn Jan, parobek Lewko Rusin, chłopiec Michał pastuch, dziewczek dwie Maryna y Katarzyna, osob osm. Poddani iego: Jan Szyska z żoną Maryną, syn iego Maciey, corka Krystyna, osob cztery, drugi Naum Kalinowski z żoną Nastasią y z matką żeniną, osob trzy, pan Michał Kallicki z żoną osob dwie, pan Piotr Suffein-

ski z żoną Anną, chłopiec Denis, dziewczyna Anna, pan Jędrzey Sufeczynski z małżonką swą Marianną, siostra Katarzyna, Woyciech Raczynski parobek, inanika Maryna, osob pięć, poddaui iego Jędrzey z żoną osob dwie, w drugiey chalupie komornica Jędrzeiowa wdowa sama jedna, Hryc chłop pana pysarza Drohickiego z żoną Palaską, syny Maciey y Misko, osob cztery. Łukasz chłop drugi tegosz pana pisarza z żoną Dorothą, syn Pawel, drugi Piotr wyrostek, osob cztery, chłop pana Woyciecha Biernackiego Piotr Kusnierczak z żoną Zophią, syn Pawel, drugi chłop tegoz Jędrzey Kosilo z żoną Malgorzatą y komornica. Circa quam porrectionem . . . . . *) supra ingrossatarum personaliter stans laboriosus Hryc subditis generosi notary Drohiciensis . . . . . et fideliter conscri . . . . . corporali in facie officij praesentis attestatus est.

Wies Biernaty Rudnik.

Pan Woyciech Pioro z małżonką swą Dorotą, ktora w Błogoscy przy gospodarstwie swoim zostaje w parochiey Prasinckiey w diecaesiey Krakowskiey, czeladz iego Zophia Radzikowska gospodyni, Mariina dziewczka, druga także Maryna dziewczyna, Daniel parobek, chłopiec Woytek, pastuch Władzko, osob siedm. Poddani: Michał z żoną Maryną, parobek iego Josko, osob trzy. Dorosz z żoną y komornicą, osob trzy y Michał komorą mieszka z żoną Elzbieta, dziewczka Krystyna Wycholkowska osob trzy, pan Jędrzey Biernacki sam, pani Woyciechowa Biernacka wdowa, syn Kazimierz, dziewczka Anna, parobek Michał osob cztery, pan Pawel Plisczynski komornik Drogięki z żoną Anną y parobek Jozeph, osob trzy, pan Jan Biernacki z żoną y dziewczą, osob trzy, pan Balcer Biernacki z żoną y dziewczą osob trzy, chłopiec Maczko, piastunka mała Zo-

*) Верхніе края листовъ въ этой книгѣ отъ сырости истрѣли и выкрошились. Такія мѣста обозначены точками.

sia osob pięć, pan Kazimierz Koliczki z żoną Zophią, brat iey Maciey Biernacki, parobek Paweł, dziewczka Zaleska osob pięć, poddani iego Marcin Baron z żoną y matką Jęniną y z swoią rodzoną y z siostrą y komornicą Ewą osob szesć, Jasko z żoną osob dwie, Grzegorz z żoną osob dwie, pan Wiktorzyn Borkowski z żoną, czeladz parobek Jan, dziewczka Elżbieta y pastuch, osob pięć, poddani tegoż Marcin Moskal z żoną y dziewczyna corka osob trzy, Tomek z żoną y corka dziewczyna y syn wyrostek osob cztery, w domu pana Ludwika Biernackiego bo sam służy, panna Helena siostra, dziewczka Zośka, parobek Adam Popławski y chłopiec osob cztery, pan Franciszek Parol z żoną y syn Jan, parobek Sobiczewski, dziewczka Jadwiga y piastunka, Jędrzey Terlikowski chłopiec, osob siedm, chłop Jan z żoną y komornica osob trzy, pan Thomasz Biernacki z żoną, corka Katarzyna, druga służy, corka Krystyna, dziewczka naiemna, syn Woyciech, pan Piotr Lipinski z żoną y corka Anna, tamże w komornym Wierowska wdowa osob cztery. Circa quam porrect . . . . . thazar filius . . . . . Alberti . . . . . Biernacki iuramento corporali prout veraciter et fideliter . . . . . est in facie officii praesentis attestati sunt.

Wieś Popławy.

Pan Simon Popławski z matką Anną, dziewczka Katarzyna, parobek Paweł Celinski, chłopiec Tymosz, poddani tegosz Jan Krzywowski z żoną, Jan zięć z żoną Zophią, syn Woyciech osob pięć, Iwan z żoną Katarzyną, komornica Maruszka z corką y druga komornica Anuska osob 4, pan Mateusz Popławski z żoną Katarzyną, corka Barbara osob trzy, pan Kazimierz Popławski y Baltazar młodzieney, Elzbieta siostra osob trzy, pani Jagnieszka Popławska sama iedna, pan Woyciech Szankowski z żoną Maryną, syn Marcin, corka Jadwiga osob cztery, chłop pana Andrzeia Popławskiego Marcin z żoną

Katarzyną y siostra żony iego osob trzy, pan Andrzej Popławski Curyło z żoną Zophią, dziewczka Anna, parobek Iwan osob cztery, pani Anna Woynowa sama iedna, pani Zophia Rozwodowska wdowa, syn Jarosz, corka Maryna, osob trzy, pani Jagnieszka Popławska wdowa, corka Jadwiga, parobek Jędrzey, Jadwiga żółwica panna y komornica y dziewczyna Zophia osob szesć, pani Woyciechowa Popławska wdowa; corka iey Krystina, syn Paweł, osob trzy, pan Stanisław Szeligowski z żoną Katarzyną, tamże Jasko Szrodzik z żoną y pastuchow dwa przy szrodniku dorocznym osob szesć, pan Jędrzey Popławski z żoną Jadwigą, syn Kazimierz, chłopiec Iwan, corka Elzbieta y Zophia Ostrowska osob szesć, chłop komornik Marcin z żoną y z synem w chałupie u pana Jędrzeia osob trzy, pan Walenty Popławski wdowiec, siostra Maryna, swagier Woyciech y wdowa Macieiova komornica osob cztery, pan Mikołay Rozwadowski z żoną y synu Daniel osob trzy, pan Jędrzey Bolesta z żoną Zophią, corka Maryanna, dziewczka Anna Terlikowka, parobek Jan Terlikowki . . . . . wdowa tamże osob szesć pan Błażey Popławski z żoną, ociec Walenty, synowiec Jędrzey, Maryna dziewczka osob pięć, pan Stanisław Tamanowski z żoną y corka Maryna osob trzy, pan Jan Terlikowski z żoną y komornicą Anna osob trzy, pani Popławska Mateusowa wdowa z pasierzbem Wawrzyncem sama wtora, pan Stanisław Zgliczewski z żoną Zophią, syn Marcin w skole, pacholek Grzegorz, dziewczka Zophia osob pięć, pan Adam Popławski czeczony Wrobel z żoną samo wtór, pan Jan Łukawski z żoną Anną, komornik pana Woyciecha Wyrzykowskiego samo wtór, pan Mikołay Wyrzykowski z żoną y dziewczka osob trzy, pan Augustin Głochowski z żoną Katarzyną y z synem Stanisławem osob trzy, pan Stanisław Wyrzykowski z żoną Katarzyną, komornica osob trzy, pan Jan Woyno z żoną y dziewczka Chwieda osob trzy, pan Thomasz Woyno z żoną y dziewczka Mary-

na osob trzy, pan Grzegorz Wyrzykowski z żoną y synek szobiesty osob trzy, pani Lenartowa Wychołkowska wdowa, tamże Woyciech Nowosielski z żoną osob trzy, pani Janowa Szankowska wdowa y córka Maryna osob dwie, pan Piotr Wyrzykowski z żoną y córka Jadwiga, syn Jan y Wychołkowska Jadwiga, tamże osob pięć, pan Paweł Popławski z żoną samo wtór, pan Stephan Szanikowski z żoną, dziewczka Katarzyna, parobek osob cztery, pan Walenti Sawicki sam ieden. Quod quidem connotationis regestrum supra ingrossatum in continenti personaliter comparentes nobiles Joannes Woyno et Andreas Popławski medio corporali iuramento in facie officii praesentis super veram et fidelem conscriptionem personarum in eadem villa Popławy commanentium comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Miasto Łosice katolików.

Jego mość pan podstarosci Łosicki pan Terlikowski za małżanką swą, która w Terlikowie przy gospodarstwie swym zostaje w parafey Sarnackiey, syn Simon w dziesięciu lat niedoitych, pacholek Jakubowski, Dorotha Terlikowska wdowa gospodyni, pan Stephan Boryszowicz lentwoyt Łosicki z żoną Zuzanną, dziewczka Maryna, parobek Mikita Rusin, pan Jan Wołowski z żoną, syn Jędrzey . . . . Dorotha dziewczka Katarzyna osob szesć, arędarz doroczny mąietności Łosickiey, młyń, winnicy, targowego etc. żyd Dawid z żoną Sara, Hatka żydziuk, Fruma dziewczyna żydowska, dziewczka Katarzyna chrześcijańska, przy tymże młynarz Jasko z siostrą Nastachą, rus oboie, osob osm, Adam Kramarz mieszczanin z żoną, córka Zophia, chłopiec Woytek, osob cztery. Paweł Krawiec z żoną Katarzyną, dziewczka Anna piastunka mała, osob cztery, Wawrzyniec Kowal z żoną, brat iego Stanisław młodzieniec, chłopiec Hryc Rusin, Symanova wdowa, Hryc Szyrka rusin, osob szesć, Bartosz Janusik z żoną y córka Elżbieta

osob trzy, Stanisław Janusik y Jan z żonami obu osob cztery, Stanisławowa Krypaska wdowa, corki iey Zophia y Marina, Kordulska baba komornica uboga osob cztery, Stephan w Ratuszu z żoną Maryną, córka Maryna osob trzy, Grzegorz Tkacz z żoną Dorotha y dziewczka Dorota osob trzy, Stanisław Remiszewski z żoną osob dwie, Rostan Chryniuk z żoną, corek dwie Katarzyna y Maryna, dziewczka Barbara, chłopiec Tomko, osob szesć, Wawrzyniec Tkacz z żoną osob dwie, Matysz Choinski z żoną, syn Walenti osob trzy, Maryna Woznianka u zduna Iwana w komornym, Woyciech Cecko mieszczanin z żoną, osob dwie, Piotr Adameczuk z żoną y czeladnikiem rusinem zdun, osob trzy, Iwan Litwin zdun z żoną y czeladnik, brat iego Marcin u Iwana zduna robi rzemiosło, tam go patrzeć, osob trzy, Rostan Woytkowski z żoną córka Anna, syn Kryskozak osob cztery. Quod quidem regestrum connotationis verae personarum suprascriptarum in continenti personaliter comparens famatus Stanislaus Janusik inhaerendo constitutioni Regni . . . novellae medio corporali iuramento in facie officij praesentis attestatus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvente.

Dwor.

We dworze pana Jakuba Konarzewskiego czeladz: pani Jadwiga Krzeckowska służy, dziewczek dwie Zophia y Katarzyna, Wawrzyniec Sobiczewski, parobek Krysko drugi parobek pastuch Jędrzey, osob szesć, komornici w chałupach rus Jachim z żoną, syn Jakub, córka Paraska osob cztery, Misko Litwin z żoną osob dwie, Misko Masley z żoną y córką osob trzy, Kuryan z żoną osob dwie. Xiądz Stanisław Remiszewski commendarz na ten czas Łosicki mp.

Mias(to Łosica.)

Ad officium et acta praesentia . . .
 . . . Mielnicensia personaliter venientes famati Stephanus Dzindz. . . consul

et Iwan Oliskowicz scabinus de oppido Łosice obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum rithus graeci in oppido Łosice commanentium, manu propria religiosorum patrum Valeriani Poray praesbiteri Mielnicensis et Joannis Nikitorowicz praezbiteri ecclesiae rithus graeci Łosicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Registr spisany osob w miasteczku Łosicach przez rewidowanie y popisanie prezbitera cerkwie świętej Przechyckiej Łosickiej z dwiema rayczami. Naprzód Tymosz Pałosik z małżką, syn ieden, tam że matka żony iego z synami dwiema y z corką wszytych osob w domu siedm, Sak Knisik z małżką y z synami dwiema osob cztery, Daniel Zieryk z małżką osob dwie, Hryc Dzindzik z małżką, dziewczka służebna, parobek y pastuch osob pięć, Chwiedko Ihnatik z małżką, dziewczka służebna y parobek osob cztery, (u Jana Janusika katolika) komornica, parobek, dziewczka służebna, osob trzy, Dolhoniska wdowa z synem w komornem mieszka osob dwie, Paszynka z małżką, syn ieden y corka iedna osob cztery, Iwan Chil z małżką osob dwie, u Grzegorza Gębika u ktorego służy religiej ruskiej parobek, tamże Iwan Kudela y Jaroziska komornica, sam z małżką wpisany w regestr xięży osob trzy, Iwan Łębko zięć z małżką, parobek y dziewczka służebna w domie osob cztery, Swiderski z małżką, parobek, dziewczka, pastuch y dziewczyna w domu osob szesć, Chilimon z siostrą y druga dziewczyna y komornica osob cztery, Jakub Skasko z małżką, tamże Hrycz Daczuk z małżką osob cztery, Iwan Krupka z żoną y z siostrą, komornik Kren, tamże Sklepczyna z corką osob szesć, Stephan Dzindzik z synem y z dwiema corkami osob cztery, Zakaryasz Koczynik z małżką, z dwiema synami y corka, dziewczka komornica osob siedm,

Naum Szewiz z małżką w domu osob dwie, Jędrzeiowa Lebeyczuczka wdowa z synem y z parobkiem . . . . . z małżką, parobek, dziewczka służebna, komornica Boryszka y swagier Hrycz Szawczuk z siostrą swą osob siedm, Siemion Saczuk z małżką osob dwie, Andrzej Brzesczuk z małżką y komornik Sak Kobczyk z żoną osob cztery, Paweł Kaczabuk z małżką, z bratem y z siostrą osob cztery, Jędrzeiowa Kaczubiczka wdowa z synem osob dwie, Omielian Kuczuk z małżką, corka y parobek osob cztery, Hrycz Czarwuszik z małżką, tamże Stephan Murzyn z synem y drugi Piotr Czapnik w domu osob pięć, Chylimonicka wdowa, tamże komornik Bartosz y i drugi czapnik z siostrą osob cztery, Lechowa wdowa z synami dwiema, tamże Kuczorka z żoną osob pięć, Ichnat Olusyk z trzema synami y z corką iedną, w domu wszytych osob pięć. Samuyłowa wdowa z corką osob dwie, Kuczerzyna wdowa z corką y z synem osob trzy, Samoyło Łebkowicz komornik u Rosłana z małżką osob dwie, pan burmistrz Lewko z małżką, parobkow dwa y służebnych dwie osob szesć, Stephan Koszelewicz z małżką, komornica nazwana Nestorowa z synem y z corką, tamże brat samey Stephanowey na imię Wawrzyniec osob szesć, Dawid Szek z małżką y z synami dwiema pasierzbami y trzecia dziewczyna osob pięć, Łukasz Olesczuk z małżką, z synem y corką y brat iego Jakub osob pięć, u tegoż Łukasza komornik na imię Wasko Bierniczek z małżką osob dwie, pisarz miescki z małżką y z siostrą, tamże dziewczyna Jaroczanka osob cztery, wozny sługa imsci z żoną y z corką osob trzy, Bartosz Piesik z żoną, Iwan Skrzyz z zięciem y z corką osob pięć, Jan Sklarz z małżką y z synem, corką osob cztery, Chwiedko Omielianik z małżką y z chłopcem co służy osob trzy, Antoni Zaiuk z małżką y z matką osob trzy, Matysz Drzechera z małżką osob dwie, Paweł Swiszczewicz z małżką osob

dwie, Andrzej Jarzyszik z małżonką osob
dwie, Iwan Jaryczek z żoną y z bratem
y z siostrą . . . . z małżonką osob
szesc, Iwan Zdum z małżonką . . . .
szwagier z żoną y z siostrą osob szesc,
Jędrzey kowal z małżonką, z czeladzi dw-
oie osob cztery, Iwan Kołodziej z synem
osob dwie, Hawryło Miszuk z synem y
komornica osob cztery, Lewko Prodyniecz
z małżonką y z córką, tamże zięc z żoną
osob pięc, w temże domu lozni ieden
Husa, drugi Iwan Brzyczek osob dwie,
Chwiedko Łomizież z żoną y z córką osob trzy,
Chwiedko Kusnierz z małżonką, tamże
Tuptor z żoną y z córką osob pięc, Faley
Tykanik z małżonką y z synami dwiema,
tamże Danilak z żoną osob szesc, Hrycz
Marczak w szpitalnym domie z małżonką
y z siostrą osob trzy, w temże domu Iwan
Rogowiecz z małżonką y Hałasaluk z mał-
żonką osob cztery, Supronowa wdowa z
komornicą osob dwie, Saczaczka wdowa
z córką osob dwie, Wasko komornik z
małżonką y z komornicą osob trzy, Iwan
Nikoforowicz praezbiter czerkwi Łosic-
kiej mp. Z rozkazania pana y pasterza
mego jasnje przewielebnego iegomsci xię-
dza Jana Michała Pocieia, episkopa Wło-
dzimierskiego y Brzeskiego, prototronie-
go metropoliey Kiiowskiej y wszytkiej
Rusi etc. etc. zwerifikowałem ten registr
z miasteczka Łosic starostwa iegomosci
pana Mlecza Mielnickiego y Łosickiego
starosty, co dla lepszey wiary ręką się
moją podpisuię. Pr. Walerian Poray praes-
biter Mielnicki. Et in continenti supra-
scripti offerentes registrum hocce conno-
tationis verae personarum religionis grae-
cae inhaerendo legibus et constitutioni-
bus regni medio corporali juramento in
facie officij praesentis prout est fideliter
conscriptum nec quicquam celatum com-
probaverunt et attestati sunt, Deo et San-
cta Jesu Christi Passione ita ipsis adiu-
vante.

Villae ad capitaneatum Łosicensem
spectantes.

Wies Lebki.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens religiosus Ioannes Praesbiter ec-
clesiae Rithus graeci Prostinensis obtulit
et reproduxit eidem officio praesenti re-
gistrum connotationis personarum in vil-
lis iufрасpecificatis ad capitaneatum Łosi-
censem pertinentibus commanentium, ma-
nu propria sui offerentis et venerabilis
patris Valeriani Poray praesbiteri ecclie-
siae rithus graeci Mielnicensis et famati
Stephani Boryszowicz notarii proventualis
oppidi Łosicee subscriptum ad inducendum
et inscribendum in acta praesentia capi-
tanealia castrensia Mielnicensia de tenore
verborum ut sequitur eiusmodi:

Registr osady y gospodarzow z żo-
nami y dzieczmi y z czeladzią y loznych
osob spisany we wsiach do starostwa Ło-
sickiego należących [in anno Domini 1662
in iunio.

Lebki.

Chrycowa wdowa y niewiestka wdo-
wa, przy niey corek dwie osob cztery,
Chwiedko Raczuk z żoną y matką osob
trzy, Bartosz Chroluk z żoną, dziewczka słu-
żebna osob trzy, Jan Moskal z żoną y sy-
now dwa osob cztery, Misko Nieczuk y cor-
ka osob dwie, Jan Niedosiek, zona y syn
osob trzy, Iwan Bartoszik, zóna, syn y
dziewka osob cztery, Timosz Josczyk, zo-
na y matka osob trzy, Kuzma Josczyk
y zóna osob dwie, Jakim Josczyk, zóna,
corka i komornica osob cztery, Chwiedko
Denisik z bratem y zięc z żoną osob czte-
ry, Olisiey Panasik z żoną osob dwie,
Piotr Gałysz z żoną osob dwie, Misko Lu-
cyk y zięc z żoną y niewiestka osob czte-
ry, Michał Barthoszik z żoną osob dwie,
Prokop Denisik z żoną y syn osob trzy,
Andrzej Jołtuszik z żoną y curek dwie
osob cztery, Iwan Jołchymik z żoną, sy-
now dwa y zięc z żoną osob szesc, Ome-
lian Chroluk, zóna, syn y parobek osob

cztery, Wawrzyniec z żoną synów dwa y synowa, y corka wdowa osob szesc, Prokop z matką osob dwie, Poszelek, żona y corka osob trzy, Lech Sienczuk z żoną osob dwie, Chomina wdowa y z corką osob dwie.

Wies Szy . . . .

Iwan Talandziuk z żoną y dziewczka służebna osob trzy, Ichnat Niestorikow zięc z żoną, matką y corką osob cztery, Andruch Klimiuk z żoną, parobek y dziewczka osob cztery, Bartosz Iwanow zięc z żoną y Kalucki z żoną osob cztery, Osiey Słapiuk z żoną y braci dwuch y matka osob pięc, Marcin Talandziuk z żoną y chłopiecz y dziewczka osob cztery, Denis Słapiuk z żoną osob dwie, Andrzej Chy-ciuk z żoną, syn y matka osob cztery.

Wies Prochenki.

Omelianow Gelmakow brat y niewiasta osob dwie, Paweł Jakubik z żoną y synów dwa y corka osob pięc, Protas Paszczyk y syn z żoną y dziewczka służyła osob cztery, Chroł Paszczyk z żoną y synów trzy, y corka osob szesc, Dmiter Walasiuk z żoną osob dwie, Łukasz Korozowicz z żoną y syn, osob trzy, Zien Koteszik z żoną y syn, corka y parobek osob pięc, Chryc Sidorik z żoną y Ilkowa żona osob trzy, Chwiedko Taratata, żona y dziewczka osob trzy, Łukasz Kuryanik y żona, parobek, dziewczka y matka osob pięc, Paskowa wdowa y corka osob dwie, Swiryd Koteszik z żoną osob dwie, Ostap Kaliszik z bratem Wawrzyncem y z żoną y komornica z corką osob pięc, Onaszko Kaliszik z żoną y synem, a brat iego Dorosz Kaliszik z żoną y syn osob szesc, Pilip Timoszyk z żoną osob dwie, Samu-łto z Sydłowki z żoną osob dwie, Kowałowa wdowa z synem y corką osob trzy, Słoszarz Jakub z żoną osob dwie, Olisiey Czubik z żoną y parobek y corka osob cztery, Iwan Worobik z żoną, Iwan Prochera z żoną y syn iego z żoną osob szesc, Dorosz Daczuk z żoną y syn iedem

osob trzy, Chrycz Sawczyk z żoną y matka y parobek osob cztery, Siemion Kaliszyk z żoną, brat iego y dziewczka osob cztery, Chwiedko Timoszyk z żoną y syn iego z żoną osob cztery, Fracko Jakubik z żoną, synów dwa y dziewczka. . . . dziewczka służyła osob trzy.

Wies Korczowka.

Zan Karluk z żoną osob dwie, Matochwiew Maleszyk z żoną, parobekow dwa, y dziewek dwie osob szesc, Łukasz Burezyk y brat iego z żoną, a drugi mlodziar, parobek, dziewczka, siostra y pastuch osob osm. Jasko Pietraszik z żoną y parobek służyły osob trzy, Chroł Burezyk z żoną osob dwie, Jacko Kołodziuk z żoną osob dwie, Olizarowa żona, druga Rojkowa żona osob dwie, Ostap Karluk z synem y cerek dwie, osob cztery, Jołchim Daczuk z żoną y komornica osob trzy, Lewko Roik z żoną, Zachar Sawczyk z żoną osob cztery, Woytek Blizniuk z żoną y corka y syn z żoną osob pięc, Marcin Blizniuk z żoną y syn osob trzy, Iwanowa wdowa, Oniszko Koladka z żoną y syn y swiesć osob cztery, Łukaszowa Josezykowa y Michałowa Siemenkowa komornice obie, Jarosz Kuzmik z synem y swiesć osob trzy, Zachar Blizniuk z synem komorniki osob dwie, Kuryan Przystupa z żoną y corka osob trzy, Filian Siczzyk z żoną osob dwie, Andrzej Lewoczuk z żoną y z curką osob trzy, Prokop Koladka z żoną y matka y parobek osob cztery, Demid Sarczuk z żoną y matką, brat y siostra osob pięc, Łukasz Przystupa z żoną y syn osob trzy, Chryc Dziabik y siostra dwie y dziewczka osob cztery, Szczesny Szut z żoną y corką osob trzy, Mikitowa żona komornika.

Wies Olszianka.

Iwan Timoszyk z synem komornicy oba, Stefan Timoszyk z żoną komornik osob dwie, Siemion Chlebig z żoną y brat osob trzy, Samson Koszczyk z żoną y parobek osob trzy, Chryc Łukaszzyk z żoną osob

dwie, Chawryło Olizaruk z żoną y brat osob trzy, Kiryluk z żoną y siostra dziewka osob trzy, Marcin Doroszuk z żoną y corka y pasierzbicą osob cztery, Klim Josczuk z żoną y z żoną y syn osob pięć, Jakim Borodulik z żoną y parobek osob trzy, Ilko Saczuk z siostra y z stryiem osob trzy. Iwan swieszczennik Prochenski mp. Froska Sannin. Pana y pasterza mego iegomsci xiędza Jana Michała Pocięja episkopa Włodzimierskiego y Brzeskiego prototroniego metropoliey Kiiowskiej y wszytkiey Rusi etc. etc. ten rejestr werifkowałem z parafiey Prochenskiey, do ktorego ręką się moją podpisuję Pr. Waleryan Poray prae-sbiter Mielnicki . . . mp. Stephanus Boryszewicz pisarz provent. Łosicki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Kuzma Josezyk de Łebki, Martinus Palandziak de Srydlowka, Chroł Pasczyk de Prochenki, Ostap Karluk de Korczowka, Martinus Broszuk de villa Olszanka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis verae personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento flexis genibus in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Parafia Chadinowska.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Stanislaus Krasnodębski, commendarius ecclesiae Hadinovensensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis infra ingrossatis parochiae ecclesiae Chadinoviensis subiectis, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Regestrum villarum ad ecclesiam Hadinoviensem spectantium, tum etiam nomen et cognominum per me patrem Valentinum Krasnodębski, commendarium protunc ecclesiae Hadinoviensis descriptum.

Villa Hadinow.

Alexander Jozwik, uxor Catherina, filius Jacobus, inquilina Hedvigis, Petrus Denisik hortulanus, uxor Dorothea, filia Anna, inquilina Felicianna, Valentinus, uxor Zophia, mater uxoris Zophia, frater uxoris Joannes, pastor Stanislaus, nepos ex sorore Catherina, Jakubowa vidua, filius Petrus, famula Catherina . . . Margaretha Skolimowska cum filia Dorothea Laurentius . . . Marina, Gregorius Szymanik, uxor Anna. Circa quam porrectionem personaliter comparens laboriosus Alexander Jozwik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento in facie officii praesentis, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ipsis ita adjuvante.

Villa Dawidy.

Prima domus Iwan Malesczuk, żona Barbara, dziewczka Anna, Piotr Pytka 2-da domus Łukasz Zuczyk, żona Barbara, syn Choma, corka Maryna, druga corka Maruszka, dziewczka Maryna, 3-tia domus Marko Żuczyk, żona Marina, syn Omelian, corka Maryna, 4-ta domus Kirilo Saczyk, żona Zophia, dziewczka Oryszka, 5-ta domus, Chilko Saczuk wdowiecz, syn ieden Iwan z żoną Jacą, drugi syn Jasko, trzeci syn Polikarp, czwarty syn Jowa, corka Maryna, 6-ta domus Waszko Pawluczek, matka iego Anna, brat Ilko, drugi brat Eustachi, siostra iedna Marina, druga Maruszka—7-ma domus Wasko Jaroszik, żona Darka, dziewczka Kaska, 8-va domus Wasko Mie-

Iesczuk, zona Anna, corka Maryana y druga Maruszka, 9-na domus Siemion Konasik, zona Oryszka, matka Anna, Stephan brat iego, siostra Anna, 10-ma domus Marko Przystupa, zona Maryna. synow dwuch ieden Trochim, drugi Jakub, corek dwie Maryna y Barbara, 11 domus Marina wdowa Chomina, synow dwuch Lewko y Wasko, corka Anna, 12 domus Prokop Trocik, syn Pawel, corek dwie Zoska y Ewa, Polaska komornica, 13, domus Marcin Sroczyk, zona Oryszka, syn z zona Maryna, corka Kulina, parobek Denis, komornica Hapa, 14 domus Pawłowa wdowa imieniem Agnieszka, synow trzech ieden Waszko z zona Anna, drugi młodziencz imieniem Prokop, trzeci Pilip, 15, Misko Naumik, zona Chwiedia, syn Siemion, corek dwie Wierka, druga Nastacha, 16 domus Iwan Troczyk, zona Nastacha, syn Prokop, 17 domus Panas Troczyk, zona Oximka, dziewczka Owda, Hawryło z zona, komornik, 18 domus Simon Sienczuk, zona Maryna, 19 domus Sawa Lesnik, zona Marusza, syn Wasko z zona Maryna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasno . . . . . Quod quidem regestrum supra ingrossatum coram . . . . . praesentibus capitanealibus Mielnicensibus, comparens laboriosus Simon Sienczuk, inhaerendo legibus et constitutionibus regni, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Szawły.

Nobilis Martinus Szawłowski, uxor Marianna, parens Zophia, nobilis Simon Szawłowski olim Leonardi filius, uxor Marianna, nutrix Zophia, famula Anna, nobilis Felix Szawłowski, uxor Marianna, filius Michael, famulus Parafin, inquilina Marianna Surachowa, nobilis Stanislaus Szawłowski cognomine Ciołek, uxor Ca-

therina, nobilis Joannes Szawłowski cognomine Wrobl, concubina Dorothea, inquilina Ursula Szawłowska, nobilis Jacobus Kamienski, concubina Marianna, pastor Joannes, nobilis Remigianus Szawłowski, uxor Elizabeth, filius Maximus, nobilis Albertus Skolimowski, uxor Zophia; familia Laurentius Lipinski, Margaretha Szawłowska, nutrix Zophia, puella Catherina, textor Joannes protunc telam parans, Elizabeth Szawłowska relicta olim Valentini Szawłowski, filii: Joannes et Samuel, filiae: Anna, Zophia, Hedvigis, Catherina, Barbara, Catherina Szawłowska, relicta olim Stanislai Kowalik, filius Albertus, filiae Anna et Hedvigis, nobilis Sylvester Szawłowski, frater Casimirus, sorores: Anna vidua et Marianna, nobilis Joannes Szawłowski Kowalik, uxor Zuzanna, inquilina Marina, nobilis Adamus Pniewski, uxor Anna, filia Marianna, nobilis Stanislaus Szawłowski Szuswalek, uxor Catherina, nobilis Agnes Lipinska relicta olim Thomae Lipinski, gener ipsius Paulus Sosenski cum uxore sua Hedvigi, filius Stanislaus, filiae Marianna et Zophia, inquilina Anna Szawłowska Ciryakowa, nobilis Stanislaus Rzewuski, uxor Dorothea filiae: Margaretha, Marianna et Catherina.

Subditi domini subjudicis Mielnicensis.

Thomas Rucki, uxor Catherina, famulus Andreas, inquilina Anna, Stanislaus Niedzielak, uxor Marianna, Thomas Kresok, uxor Hedvigis, filius Stanislaus, filia Anna, in . . . Chybowski, Gregorius Niedzielak, uxor Anna filius Ma . . . lia Eva, Gregorius Jadwidzak, uxor Hedvigis, Gregorius . . . Catherina, parens Joannes, soror Hedvigis, inquilina Agnes . . . Martinus Sadluk, uxor Marina, inquilinae eiusdem nobilis Anna Szawłowska relicta olim Stanislai Bogusik filius Bartholomaeus, filia Cristina 2-dum orphanos olim Joannis Bolesta, Anna 2-dum Marina, inquilinae eiusdem domini nobilis Hedvigis et Marina Chybowska.

Subditi domini notarii Mielnicensis.

Mathias Sadluk, uxor Chwiedia, filius Nicolaus, Albertus Sadluk, uxor Catharina, inquilina Marina. Aliorum subditi, Paulus Szast, uxor Cristina, filia Anna, inquilinae: Elizabeth et Marina domini Kamiński et nobilis Agnes Szawłowska Frącowna, Jacobus Mazur, uxor Zophia, filia Zophia, inquilina Zophia. Reverendi patris parochi Sadoviensis. Andreas Burozak, uxor Hedvigis, Laurentius Protaszik ministerialis regni generalis, uxor Catharina, 2-dus inquilinus Simon cum uxore et cum matre domini Skolimowski. En in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Felix et Joannes Sawłowsky regestrum superscriptum connotationis personarum in villa Szawly commanentium, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Pietruszy.

Praedium domini subiudicis Mielnicensis. Generosus Laurentius Radlinski subiuudex Mielnicensis, uxor Margaretha, filius Joannes, nepotes ex fratre: Jacobus, Catherina et Zophia; familia Jakubowski, Anna Wyczółkowska, Anna Chybowska, pastor Valerianus Tchorzewski, nobilis Mathaeus Pietruszewski, uxor Zuzanna, filiae Marianna Bilinska, Elizabeth, Catharina, famula Marcianna, Elizabeth eiusdem Paulus Jartysak, sorores Agnes, Hedvighis, pastor Stanislaus, nobilis Martinus Moseicki, uxor Ursula: familia Joannes Zarzecki, famula Marina, pastor Mathias, nobilis Gabriel Pietruszewski, uxor Hedvigis, famu . . . . kowski, famula Anna, pastor Joannes, subditus ei . . . . Filipek, uxor Marianna mater cum filia, nobilis Mat . . . kowski, uxor Constantia,

soror uxoris Dorothea, famula . . . . Pietraszewska, inquilinus eiusdem Jacobus Swistun, uxor Anna, soror Elizabeth, nobilis Adamus Pietruszewski, uxor Marcianna, filia Constantia, 2-da Marcianna, famulus Laurentius Lepkowski, Agnes Pietraszewska, nobilis Anna Nagorska relicta olim Stanislaw Nagorski, inquilinus Lucas Gluchowski, uxor Cristina, filius Gregorius, filiae: Marianna, Catharina, nobilis Zuzanna Suchodolska relicta olim Mathaei Pietruszewski, nepos ex filia, Nicolaus Podolski, nepos ex sorore Catharina Kamińska, pastor Mathias, occator Lipinski, famula Anna Rzewuska. Sibditi eiusdem: Iwan cum uxore et filio, 2-dus Laurentius cum inquilina Trocowa, cum filia, inquilina eiusdem Stephanowa vidua cum filio Michaelae, nobilis Zophia Ubyyszowa relicta olim Felicis Ubyysz, famulus Mathaeas Wyczółkowski, inquilina Barbara Biernacka, subditus domini subiudicis Mielnicensis Lucas cum uxore Zophia et filia Marianna, inquilinae eiusdem Hedvigis et Zophia.

Circa quam porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus et Mathaeus Pietruszewscy regestrum supraingrossatum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in hac villa celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt et attestati sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Villa Radlnia.

Generosus dominus Melchior Radlinski, notarius castrensis Mielnicensis, factor domi eius nobilis Nicolaus Radzikowski, familia nobilis Elizabeth Radzikowska famulus Nicolaus, puer Bartholomeus Skolimowski, pastor Mathaeus, nobilis Albertus Bolesta, uxor Anna, famula . . . . tus Ługowski, uxor Zophia, ... inquilina Anna, nobilis

Petrus Radlinski Kot, uxor Elizabeth . . .
. . . us Radlinski, uxor Anna, filius
Tomas, inquilina Elizabeth . . .
rianna Radlinska relicta olim Clementis
Radlinski, famula Theodora. Subditi do-
mini notarii. Martinus, uxor Hedvigis, filii
Kuzma et Iko, Antonius, uxor Marianna,
ancilla Paraska, Joannes Głowniak, uxor
Zophia, filius Paulus, Naum, uxor Chwie-
dia, filius Joannes, filiae Anastasia, Ma-
rian, Chwiedia, Iwan, uxor Marina, puella
Catharina. Subditus nobilis Alberti Bole-
sta Panas, uxor Anna, inquilina Marina
cum filia Hedvigi, pastor aliquot nobilium
Valentinus, inquilinus nobilis Jacobi Bo-
lesta Iko, uxor eius Eva, inquilina Ma-
ruszka. Ibidem manet filius nobilis Jacobi
Albertus scholam frequentans.

Villa Wyczołki.

Nobilis Anna Wyczołkowska relicta
olim Pauli Zagrobik, filius Bartholomaeus,
filia Maryna, nobilis Jacobus Wyczołkow-
ski Zagrobik, uxor Marianna, frater Ma-
thaeus, nobilis Felix Wyrzykowski, uxor
Catherina, filia Anna, famula Marina Ter-
likowska, nobilis Joannes Wyczołkowski
Żołnierczyk, uxor Marina. In eadem domo
manet nobilis Catharina Ostrowska, filius
Jacobus, filia Anna, nobilis Mathias Szan-
kowski Skura, uxor Marina, famula Zo-
phia, nobilis Martinus Wyczołkowski Mi-
chaluk, uxor Hedvigis, filius Stanislaus,
nobilis Bartholomaeus Wyczołkowski Gry-
czennik, uxor Elizabeth, filius Martinus,
filia Catherina, nobilis Paulus Szankowski,
uxor Marina, filia Catherina, inquilina
Anna Narzynska, relicta olim Joannis
Narzynski cum filia Ursula, nobilis An-
dreas Sendyk, uxor Helizabeth, filius Si-
mon, nobilis Jacobus Wyczołkowski Mar-
czuk, uxor Apolonia, soror ipsius Zophia,
nobilis Adamus Wyczołkowski Bielszczak,
uxor Dorothea, filius Albertus, nobilis Si-
mon Wyczołkowski Podawczyk, uxor
Agnes, mater Eva, nobilis Elizabeth Wy-
czołkowska, relicta olim Pauli, filii Alber-
tus, Paulus, Joannes, famula Dorothea,

nobilis Bartholomaeus Wyczołkowski Mas-
lak, uxor Elizabeth, famula Marina, nobi-
lis Petrus Wyczołkowski Guzek, uxor
Anna, nobilis Nicolaus Wyczołkowski Mru-
czyk, uxor Anna, nobilis Mathias Wyczoł-
kowski Zapłomiak, uxor Hedvigis, soror
Marianna, nobilis Zophia Nowosielska, fi-
lius Bartholomaeus, nobilis Zophia Szaw-
kowska, relicta olim Danielis, filiae Hed-
vigis, Anna, nobilis Christopherus Wy-
czołkowski Zapłomiak, uxor Cristina, ma-
ter Anna cum filia Zophia, nobilis Jaco-
bus Kolanski, uxor Hedvigis, famula Ma-
rina, molitor Josephus, uxor Zophia, soror
Marina, puer Bartholomaeus, inquilina
. . . . . Zapinska, pastor totius vil-
lae Nicolaus.

Circa quam . . . . coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castrensibus Mielnicensibus personaliter
stans nobilis Felix Wyrzykowski regestrum
supra ing . . . . est fideliter conscrip-
tum nec quidquam celatum, modo corpo-
rali juramento ad imaginem Crucifixi na
facie officii comprobavit, Deo et sancti
Jesu Christi passione ita ipsi adiuvante.

Villa Bolesty.

Nobilis Martinus Wyczołkowski, uxor
Hedvigis, soror uxoris Helizabeth, nobilis
Albertus Szawłowski, uxor Anna, nobilis
Bartholomaeus Bolesta, uxor Anna, soror
uxoris Anna, familia Stanislaus et Alber-
tus Pogonowscy, Jacobus Narzynski, famu-
lae Marina et Barbara, nobilis Zophia
Przedwieszka relicta olim Gregorii, filii:
Joannes et Augustinus, filia Marianna,
nobilis Andreas Gnilka, uxor Agnes, fra-
ter eius Stanislaus, soror patruelis Agnes
nobilis Mathias Sedko, uxor Marianna, fi-
lia Helena, nobilis Gregorius Bolesta Sed-
ko, uxor Elizabeth, filii Simon, Martinus,
Agnes, nobilis Christopherus Bolesta
Kpiaczyk, uxor Marianna, parens uxoris
nobilis Albertus Wysokinski, famula Anna,
nobilis Marianna Kurzynska, relicta olim
Andreae Kurzynski, nobilis Lucas Bolesta,
uxor Hedvigis, filii: Mathias et Albertus,

famulus Wyczółkowski, nobilis Felicianna, relicta olim Mathiae Bolesta Gnilka. nobilis Agnes, relicta olim Alberti Wyczółkowski, filia Marina, nobilis Domanska, filia Catarina, nobilis Joannes Bolesta burgrabi Mielnicki, pastor aliquot nobilium Casimirus, subditus domini subiudicis Mielnicensis, Joannes Gut cum uxore.

Villa Szankowo.

Generosus Joannes Tarkowski, famulus Simon Kopczewski cum uxore Constantia et puella Anna, famula Pawłowa vidua et pastor nobilis Joannes Szawłowski, uxor Zophia, frater uxoris Albertus Szankowski, nobilis Paulus Szankowski Adamik, uxor Dorothea, filius Stanislaus, filiae Anna et Zophia, nobilis Stanislaus Szankowski Skaza, uxor Barbara, nobilis Albertus Domanski, uxor Marianna, filia Dorothea, inquilina Zophia Szankowska Polisikowna, nobilis Elizabeth Pogonowska, filia Marianna, nobilis Albertus Biernacki, uxor Elizabeth, soror Catarina Krynska, ancilla Agnes, puer Krynski, nobilis Daniel Szankowski, uxor Marianna, filius Jacobus, filiae Marianna et Dorothea, ancilla Zophia, nobilis Math . . . uxor Zophia, filius Mathaeus, nobilis Bartholomaeus S. . . . filius Baltazar, nobilis Catharina Szankowska Polisikowa, filius . . . Hedvigis, Marianna, Zophia, nobilis Albertus Radlinski, uxor Ma . . . Adamus, 2-dus frater patruelis Laurentius, familia Gregorius, Chwiedzia, pastor Martianus Szankowski, inquilini, Catarina, nobilis Jozephus Rozwadowska uxor Darothea, filius Stanislaus, nobilis Martinus Rozwadowski Rzewuski, uxor Hedvigis, nobilis Albertus Galecki, uxor Anna, filius Laurentius, filiae: Dorothea, Marianna, Zophia; nobilis Anna Szankowska relicta olim Thomae; nobilis Stanislaus Galecki, uxor Zophia, filia Elizabeth; nobilis Zophia Rzewuska; filius Gregorius. Subditi domini Tarkowski. Woyciech Słomaik, uxor Anna, filius Bartholomaeus, inquilina Anna, famula Anna, Simon, uxor

Zophia, soror uxoris Marianna, Martinus Duda, uxor Hedvigis, filia Anna, Joannes Litvin, uxor Appolonia, Petrus, uxor Apollonia, filiae Marianna et Catherina, inquilinae eiusdem domini Tymoszowa, 2-da Oryszka.

Aula domini Kuczewski, tenentarii Mostow.

Generosus Stephanus Kuczewski, uxor Zophia Sosnowska, filius Joannes, filiae: Anna, Elizabeth, Victoria; familia Franciscus Stołczyński, Joannes Miłkowski, auriga Paulus, Anna Kraskuska, Anna Pietruszewska, Helena Szeapanowna.

Praedium magnifici Capitanei Mielnicensis in Prohenki.

Factor Sawicki, puer et pastor.

Villa Krawce.

Bartholomaeus Nurzynski, uxor Dorothea, filii: Paulus, Andreas, Joannes, Mathaeus, filia Catharina, ancilla Hapa, Jacobus Dębski, uxor Agnes, filii Mathias cum uxore Barbara, filia Anna, filii Albertus, Stanislaus, Gregorius, Joannes, famula Margaretha, Simon Steligowski, uxor Hedvigis, filius Thomas, filia Marina, gener Bartholomaei Nurzynski Simon, uxor Anna, mater Agnes, soror Dorothea.

Regiestr spiszanego dworu im. pana Czosnowskiego w Kopcach.

Jegom. pan Władisław Czosnowski, ieymosc pani Zophia Czosnowska, ieymosc panna Helena Drewnowska. Familia pan Stanisław Dębowski, pan Piotr Wilczynski . . . Jarczewski, Thomas Lipski, Maryanna Korybska, Małgorzata Terlikowska, Marianna Szankowska, Jadwiga dziewczyna. Personaliter Valentinus Stanislaus Krasnobęski commendarius Hadinoviensis.

Parafia Niemoyska Nowosiel.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis personaliter venientes nobiles Andreas Pioro et Albertus Nowosielski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum connotationis personarum in villa Nowosielecz commaumentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, decani Łosicensis, plebani Niemoyscensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Wies Nowosielecz.

Jegomsć pan Stephan Nowosielski komornik ziemski Mielnicki, ieymose pani Maryanna Nowosielska żona, słudzy y czeladz domowa: Woyciech Kulikowski, Piotr Łonczaczek, Simon bronowiok, Stanisław Zaleski pastuch, Twarowska mamka, Katarzyna Pulikowska służebnica. Poddani iegomosci—Stanisław Grawacki, żona iego baba stara y niewidząca, Oxinia służebnica, Piotr Babaczyk, Helżbieta żona iego, Andrzej Iwanczuk, Anna żona iego, Iwan dziad stary o zebrany chlebie, słachetny pan Andrzej Pioro, Jadwiga żona iego, syn Simon y Jakub, Anna corka, Zusan-na druga corka, Maryna komornica y Piotr, syn trzeci pana Andrzeja Piotra, słachetny pan Marcin Borkowski, Krystyna żona iego, Alexander syn, a Anna corka, Troc parobek, Anna Lipinska komornica, pani Krystyna Piorowa wdowa, pan Nowosielski, Zophia żona iego Jan Raczynski parobek, słachetny pan Stanisław Nowosielski, Katarzyna żona, Maryna matka iego, Stefan parobek, Małgorzata służebnica, pan Woyciech Nowosielski, Dorotha żona, Wawrzyniec parobek, Helżbieta służebnica, pani Woyciechowa Nowosielska wdowa, pan Sebastian Nowosielski . . . . . Jakub, Anna corka, Ewa służebnica, pan Marchel Kobylenski. Zophia żona, Anna Kobylenska, Wawrzyniec Chybowski komornik, pani Katarzyna Skwierczynska, Grzegorz syn iey, Zophia corka, Woyciech Kalicki, Małgorzata żona, Stanisław Chybowski, Helena żona, Woyciech Nowosielski Łonczak, Anna żona, Maryna corka, Dorotha Lipinska, Jan Nowosielski w komornym mieszka, Jadwiga

Trasichowa, Elżbieta corka, Anna Chybowska w komornym. Ci wszyscy bez sprzeżaiu, ziemie kopią y non constat czy na włocze siedzą, z ktorych iedni pole, drudzi tylko ogrody trzymają, iedni w domach swych, drudzi w komornym mieszkaia, pastusz co bydło pasą u pp. Nowosielskich pierwszemu Jan, drugiemu Kondrat, quod quidem regestrum suprascriptum etc. juramento corporali attestati sunt.

Wies Zakrze.

Jegomosc pan Jan Sawicki skarbnik Podlaski, iegomosc pan Stanisław Sawicki syn, słudzy y czeladz domowe. Maryanna Kudelska gospodini, Zophia służebnica, Jan Moculski, Ioachym Skwierczynski, słudzy Jan Nowosielski woznica, Marcin chłopiec do postugi; Jadwiga stara pani, Katarzyna służebnica kuchenna, Piotr do bydła pasterz. Poddani: Jan, Jakubik, Maryna żona iego, Jadwiga corka, Kazimierz parobek, Maciey Kot, Anna żona, Grzegorz syn, Jan Upko lesnik, Zophia żona, corek dwie Anna y Maryna, Jakub Spaczuk, Helżbieta żona, Simon Sieszak, Anna żona, Piotr syn Małgorzata corka y Katarzyna, Maryna komornica, Matheus Książczak, Ewa żona, Katarzyna matka iego, Simon Spaczuk, Maryna żona, Jan syn, Łukasz parobek, Barbara służebnica, Jan Jakubik, Barbara żona, Maciey syn, Polona służebnica, Krzystoph Kondracik, Maryna żona, Iędrzey syn, Anna matka, Anna służebnica, Jakub parobek, Jakub pasterz do bydła, Mikołay Łyszowczik, Kulina żona, Jan Wolczuk, Dorotha żona, Woyciech Sikorski, Maryna żona, Jakub parobek, Maryna służebnica, Paweł Timoszuk, Merencianna żona, Krystyna komornica, Iwanowa wdowa . . . . . Dorotha wdowa jałmużną się bawi, synow dwa, Mrockowa komornica. Jan Jakoszka, żona Jadwiga, syn Grzegorz.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter com-

parentes laboriosi Simon Spaczek et Joannes Jakubik, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum connotationis personarum in villa Zakrze commanentium, prout est fideliter conscriptum, nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi Passione ita ipsis adiuvante.

Wies Zawadki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Szawuła et Wieremko Daczak de Zorawłówka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villis Zawadki, Mielnik et Zorawłówka commanentium, possessioni generosi Stanisłai Pienkowski subiectorum, tum et in aula eiusdem generosi Pienkowski existentium, manu propria admodum reverendi domini patris Joannis Ulatowski, plebani Niemoyscensis, decani Łosicensis ac generosi Stanisłai Pienkowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regestr spiszanja osob oboiej płci do pogołownego według uchwały seymowej w roku 1662 należących z dobrego i majątności ięgomosci pana Stanisława Pienkowskiego. Naprzód poddani ze wsi Zawadki: Kuryan Kopeczyk, żona, dziewczka, Supruniak, żona y dziewczka, Ilko Kosuczuk, żona, syn Maciey, Charytonik Grez Kalisik, żona, synow, dwa, Maciey Kalisik, żona, Walko Szymanik siostra ięgo. Timosz Mieczuk, żona, Piotr Lechnik, żona, dziewczka. Poddani ze wsi Mielnik: Panas Kupik z żoną, Grzebienczuk brat y dziewczka. Andrzej Sielieczuk, żona, syn, parobek, dziewczka, Kondrat Tereszuk y siostra, Jacko Dziebik, żona, synow dwoch, Fiedor Kinczuk, żona, parobek, dziewczka y pastuch. Dwor ięgomosci pana Pienkowskiego. Naprzód ięgomosci pan Stanisław Pien-

kowski, małżonka ięgomosci, panny siostry dwie, czeladz plebeja, Dąbrowski, chłopek, woznica, gospodini, dziewczka, pastuch osob wszystkich we dworze dziesięć . . . . Ilko Sayniuk, żona, . . . dziewczka, pastuch, Iwan Szawuła y żona, Matusz B . . . . dziewczka, Wieremko Daczuk y żona, Iwan Pieszuk, żona, matka, parobkow dwoch, Siemko Koncuczyk, żona, synow dwoch, parobkow dwoch, Dmitr Kasianczyk y żona, Marcin Roiak, żona y parobkow dwoch, Fiedor Sayniuk, braci dwoch, dziewczka, Hryc Sayniuk, żona, brat y parobek, Taras Sieczuk, żona, Iwan Beczuk, żona, dziewczka, Kondrat Kanieczuk y brat ięgo, Philip Beczuk, żona, dziewczka, Fiedor Wasilik, żona, synow dwoch, dziewczka. Ioannes Ulatowski plebanus Niemoyscensis, decanus Łosicensis m. p. Stanisław Pienkowski. m. p.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes inhaerendo legibus et constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam in villis suprascriptis celatum, medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Ostromeżczyn, Chłopkow, Kisielow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Harasim Gieleta de Ostromeżczyn et Stanislaus Magdziuk de Kisielow subditi obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villis Ostromeżczyn, Chłopkow et Kisielow, possessioni illustris et magnifici Jacobi Krasowski, castellani Podlachiae subiectis commanentium, manu propria eiusdem domini et admodum reverendi domini partis Joannis Załęski, praepositi Łosicensis, commendarii pro-

tunc ecclesiae Gorenensis et religiosi Pauli Sosnowski, praesbiteri ecclesiae, Ostromejensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia de tenore verborum tali:

Regieſtr chłopow Ostromejczkich y Kisielowskich, ktorzy według opisu prawa pospolitego do zapłaczenia pogłownego należą spiszani die vigesima nona Junij anno 1662. Naprzod we wsi Ostromejczy nie Tymosz Szopa gospodarz, pasierb, chłopiec, gospodini osob cztery, Komcz gospodarz, syn y żona osob trzy, tamże komornic dwie, Kondrat, żona y dziewczka osob trzy, Hruska żona y syn osob trzy, Wasko Żadomik y żona komorą mieszkają osob dwie, Chwiedia komornica, Głowacki z żoną osob trzy, Luba komornica, Iwan owczarz gospodarz, żona, synow dwoch y corka osob trzy, Michał Pawluczyk, żona, synow dwoch y corka osob pięć, Wasko Pawluczyk gospodarz, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Metenka gospodarz, żona y corek dwie osob cztery, Gierelka wdowa sama jedna Chwiedka Gołąb z żoną . . . . . Omelian Chomik, żona y parobek osob trzy, ... żona y Zienicha komornica, Łuczka gospodarz, żona, syn y dziewczka samoczwart, Jarosz gospodarz z żoną samowtor, Misko Stolarczyk gospodarz, żona, dziewczka samotrzec, Samuyło Antonik gospodarz, żona, braciey dwoch, matka, siostra, Iwan Gałan żona y matka komorą mieszkają, nic nie sieją, samotrzec, Konon z bratem, matka y dziewczka samoczwart, Klim Ontonik gospodarz, żona y dziewczka samotrzec, Walko Chomik gospodarz, żona, parobkow dwa, chłopiec y dziewczka samosost, Liminicha ogrodnica y syn samowtor, Parafin gospodarz, żona, syn, corka samoczwart, Plebanik sierota z żoną samowtor, Krzysz gospodarz, żona, matka, samotrzec, Kornisz gospodarz, żona, syn, dziewczka samoczwart, Tereczycha wdowa z corką komorą mieszkają samowtor, Bartosz Żdan z żoną y dziewczką sa-

motrzec, Stefan Mielnik gospodarz y żoną, zięć z żoną y corką samopięt, Bondar stary sam z żoną y dziewczką samotrzec. We wsi Chłopkowie Nazaruk z żoną lozny samowtor, Wasko Żuk, żona, siostra, samotrzec, Bakalo gospodarz, żona, zięć z żoną y corka samopięt, Tymosz Dudka z żoną y dziewczka samotrzec, Bobelo gospodarz, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Gielita gospodarz, żona, syn, dziewczka samoczwart, Chwedor gospodarz, żona y siostra samey samotrzec, Dmiter Żuk z żoną samowtor, Harasim Gieleta z żoną samowtor, Naumik Srożec ogrodnik, żona, brat samotrzec, Halonka ogrodnik z żoną samowtor, Bieduk Siemion gospodarz, matka, brat samotrzec, Miskowa z synami dwiema samotrzec, Chwiezieha wdowa ogrodnica z corką samowtor, Daniło, żona, syn dziewczka samoczwart, u swieszczennika Ostromeckiego dziewczka parobek, pastuch samotrzec.

Wies Kisielow.

Fegiel, żona, brat, matka samoczwart, tegoż siostra komorą piątą, Karpiuk gospodarz, żona, parobek samotrzec, Pluta z żoną y parobek samotrzec, Hołub z żoną samowtor, Stroczka wdowa y dziewczek dwie, samotrzec, Hawryło Strzelka gospodarz z żoną y dziewczka samotrzec Hryc Ciesla z żoną samowtor, Misko Wołoszyk gospodarz, żona, synow dwa, czorka samopięt, u tegosz gospodarza komornica szosta, Mic z żoną samowtor, Muzyło gospodarz, żona, dziewczka samotrzec, Janczyha komornica y Maczkowa druga, Tymosz z żoną komorą mieszkają samowtor, Magdziuk gospodarz z żoną, syn z żoną, młodzieńcow dwoch, dziewczek trzy, osob w domu dziewięć, Malec gospodarz, matka, siostra samotrzec, Philip gospodarz synow trzy, dziewczek trzy, osob siedm, Jakub Kraszowski Kastell. Podlaski mp. . . . .
. . . . .
. . . . . Xiądz Jan Zaleski proboszcz . . . . .
Paweł Sosnowski prezbiter czerkwie Ost-

romeskię ręką swą. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus suprascripti offerentes personaliter comparentes regestrum suprascriptum connotationis personarum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi, prout est veraciter conscriptum, nec quidquam celatum, comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante.

Parafia cerkwi Chotyckiey do Łosic należyta.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Manuel Olifrowicz, praebiter ecclesiae rithus graeci Choticensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in villis inferius ingrossatum, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, tum generosi Pauli Kochowski, notarii Woznicensis itidem subscriptum ad induendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, ut sequitur, tali:

Wieś Choticze.

Naprzod dwor. Pan Paweł Kochowski z panią swoią, czeladzi dwoie, Frąc y mamka samoczwart, Jakub Żukowski sługa Woyciech myśliwiecz, Wasil kozak, Nestor myśliweczyk, piekarcz Iwan z corkami dwiema, y z synami dwiema samopięt, Jakuszowa z synem samowtor, Stecowa Kowalowa sama iedna, Usia Hrycowa samowtor, Kuryanowa Koticha z corką samowtor, Smalowa Iwanowa z corką samowtor, Jachimowa z Secheniową samowtor, Tymosz Oniszczuk z żoną samowtor, Michał Kasutik z siostrą samowtor. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus laboriosi Samuel Mazar et Tymos Oliszczuk personaliter comparentes inhaerendo constitutioni regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscrip-

tum, nec quidquam celatum, medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Christi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adjuvante,

Wieś Swinarow.

Wasko Gumieńczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Hryc Łachum z żoną samowtor, Kornilo Łysik, żona, brat, parobek, dziewczka samopięt, Kondrat Małofij, żona, synow trzy, synowa y czorka osob siedm, Makar Troczuk z żoną y parobek osob trzy, Olisiey Liszczuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Onton Liszczik piwowar, żona, syn, corka, parobek, dziewczka samoszost, Stefan Marciniuk, żona, synow dwa y czorka osob pięć. Dom pana Konstantego slachecki w Swinarowie. Pan Remian Konstanti, rodziciołka, żona, dziewczka, parobkow dwa, trzeci chłopiec osob siedm, tamże Jakub Kolodziej w komornym mieszka z żoną y z corką samotrzeć, Daniło Muraczyk z żoną samowtor, Mikołay Starczuk z żoną samowtor, Fedor Ondroszyk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Matczuk z żoną, syn, corka samoczwart, Olisiey Zacharczuk, rodziciołka, corek dwie samoczwart, Jakim Małofik z żoną samowtor, Wołosz Paszrzyk, syn y corka, parobek samoczwart, Paweł Rozłaniuk, rodziciołka, bratow trzy osob pięć . . . . .

. . . . . Wasko Hulik, żona y rodziciołka samotrzec, Jasko Pasziniuk, żona y dziewczka samotrzec, Piotr Kasporzik, żona, bratow dwa y bratowa osob pięć, Mikołay Onaczko kucharz, Harasim piwniczuk, Tymosz piwowar osob dziewięć. Poddani: Masleyk Siemion, brat, parobek, dziewczka samoczwart, Iwan Parafiniuk, rodziciołka, bratow dwa y dziewczka samopięt, Philip Jaczkowicz, żona, syn, czorka samoczwart, Hryc Porada z żoną samowtor, Iwan Surma, synow dwa, synowa synowiecz, czorek dwie, parobek osob siedm, Panas Misiuk y żona, brat y dziewczka osob pięć, Hryc Połayko, żona, synow dwa, corek dwie osob pięć, Jarosz Pituch z żoną sa-

mowtor, Makar Szawuł z żoną samowtor. Samuel Mazur, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Jędrzey Kudela, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Kunach Kudela, żona, parobek samotrzec, Stec Połayko, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Tymosz Sołtyszka, żona, brat samotrzec, Oniszko Holik, żona, dziewczka, syn samoczwart, Waszko Frączuk, żona, parobek, dziewczka samoczwart, Mikołay Ostapik, żona, dziewczka samotrzec, Więczko Oliszczuk, żona, syn, czorka samoczwart, Tymosz Oliszczuk, żona, syn, dziewczka samoczwart, Piotr parobek y dziewczka samotrzec, Kalisz Kuchta sam ieden, Chwedor Sawuł, żona, synow dwoch y corka samopięt, Tymosz Szupilo, żona y syn samotrzec, Mikołay Bilczuk z dziewczką samowtor, Chwedor Matczuk, żona, synow dwa y dziewczka samopięt . . . . . brat, dziewczka, parobek samopięt, Iwan Jachimik, siostra, brat samotrzec, Jakim Dziubik, rodziciołka, siostr trzy y parobek samoszost, Stefan Kralka z żoną samowtor, Gregier z żoną samowtor, Melian Swirydziuk, żona, parobek samotrzec, Zeszun Mochnik, żona, zięć z żoną, parobek, dziewczka samoszost, Kuryanowa Straskowa y corek dwie, syn, samoczwart.

Ogrodniki komorniki: Matiy Matczuk z żoną samowtor, Iwanowa Dukowa z matką y siostrą samotrzec, Weremi Troczuk sam ieden, Maximicha z synem samowtor, Prokopicha z corkami dwiema samotrzec, Szupilo Seko z corką samowtor, Ichnat Bilczuk z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Patrzik z żoną y z corką samotrzec, Marina Koziratka sama iedna, Waszkowa Budyeczka Muraczyk, rodziciołka y bratow dwa osob cztery, Kurian Muraczyk, rodziciołka, brat samotrzec, Iwan Muraczyk z żoną y corką samotrzec, Iwan Wasiuczysk sam ieden, Stefan Kobec, żona, corka, syn, samoczwart, Dalimon Sieczuk y żona samowtor, Ustin Czoliżik, żona, syn, parobek, dziewczka Samopięt, Borys Palikop, żona y syn samotrzec, Siemion Lisik z żoną samowtor, Hawryto kowal z żoną y corką sa-

motrzec. Ogrodniki, komorniki, ubostwo: Iwan Kuczera żona y czorka samotrzec, Siemion Kozolupik z siostrą samowtor, Iwan Josko z żoną samowtor, Trochim Marciniak z żoną samowtor, Maxim Marczuk z żoną samowtor, Mikołay Troczuk z żoną samowtor, Iwan Sayko z żoną samowtor, Pasziunik Iwan, żona, syn samotrzec, Iwan Kasporzik z corką samowtor, Parafin Troczuk z żoną samowtor, Iwan Galaszik z żoną samowtor, Jędrzey Starczuk, żona, brat samotrzec, Jakimowa Wocia, synow dwa y corka osob cztery, Iwanowa Barbara, Hasia Zulanka osob dwie, Stepanicha Czabanowa sama iedna. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Kunasiek et Omelian Lasczuk, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis supra ingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem passionis Jesu Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsis adiuvante.

Wozniki folwark.

Naprzod gospodinia woznicka, dziewczka do posług, owczarz Jędrzey, żona iego y corka, syn, drugi Jakub owczarz, trzeci pastuch Siemion y chłopiec Marciniak osob dziewięć, Wołosz młynarz woznicki, żona y parobkow dwa osob cztery.

Wies Czuchleby.

Jacko Paluszik, żona, corka, parobek osob cztery, Jędrzey Martyn, żona y dziewczka samotrzec, Piotrowa z matką samowtor, Stepan Hryczuk z żoną samowtor, Olisiesy Turyk, żona, corka, parobek, dziewczka osob pięć, Hryc Ichnatuk, żona, rodziciołka, bratow dwa osob pięć, Paweł Wołasik z żoną samowtor, Siemionowa. . . . . samowtor, Demian Hryczuk z żoną y parobkiem samotrzec,

Wasko Ondrzyk z żoną y dziewczką samotrzec, Simko Zartyszik żona y synow dwa osob cztery, Maxim Jackowik, żona, parobek. dziewczka, osob cztery, Iwan Szelpuk z żoną samotrzec, Martyn Krawczuk z żoną y parobkiem samotrzec, Weremij Krawczuk, żona, syn, parobek osob cztery, Makar Syczuk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Olisiey Hiczka, żona, syn, parobek, dziewczka, osob pięć, Doroszowa Melacha, synow dwa y corek dwie osob pięć, Martin Paluszik z żoną samowtor, Jendrzey Paluszik z żoną samowtor, Martin Papczyk, syn, corka osob trzy, Maxim Meszkowski, żona, synow cztery y synowa osob siedm, Kołczyńska Pawłowa z corką y parobkiem samotrzec, Chwedor Jędrzyk, żona y dziewczka osob trzy, Chwedor Brusczyk, synow dwa y dziewczka osob cztery, Piotr Błunik z żoną y synem samotrzec, Kondrat Reszotczyk z żoną samowtor, Siemion Gula z żoną y dziewczką samotrzec, Iwan Omelianczuk, rodziciołka, parobek, siostra osob cztery, Ichnat Steczuk, żona y syn osob trzy, Jendrzey Kowal y żona y syn osob trzy, Iwan Cholewa z żoną samowtor, Piotr Kornilik, żona, synow dwa osob cztery, Kornilo Gumienczyk, żona, dziewczka parobek osob cztery, Makar Doboszik żona, syn, corka osob cztery, Olisiey Doboszik, żona, corka osob trzy, Iwanowa Owczarzowa z siostrą samowtor, Juchnikowa Nazarka z siostrą samowtor. Ogrodniki. komornice, ubostwo. Hryc Wołosz z żoną corką samotrzec, Onac żołnierz z żoną samowtor, Mazurka Juchwienia sama jedna, Panasowa Maruszka z corką samowtor, Kondrat Zdun z żoną samowtor, Oxiutiacha Teodora sama jedna, Natk Pawiel sam jeden, Piotr Sołoniczuk z siostrą samowtor, Teodora żona pastuchowa sama jedna, Hawryłowa Maryna z synem samowtor, Katerina Demianowa, Kołbaszicha Marina, syn, corek dwie osob pięć, Kornilo Woszczęczuk z żoną y corką samotrzec. Jaskowa młynarzowa z synem samowtor, Nastacha Szelpaczycha sama jedna.

Wies Dziecióły.

Terech Kucik, żona, dziewczka samotrzec, Timosz Kucik, żona, corek dwie, osob cztery, Ulawonicha Waska y synow dwa osob trzy, żona, czorka, zięć z corką osob siedm, Chwedor Kokunik z żoną samowtor, Jaryk Iwan, żona, rodziciołka osob trzy, Małaszik Demianik, żona, syn, corka osob cztery, Wasko Bębuarz, żona y syn osob trzy, Iwan Kokun żona, dziewczka, samotrzec, Fedor Sacuk, żona, corka y syn osob cztery, Mikołay Sacuk, żona, dziewczka. Ogrodniki, komornice: Macko Rytel, żona z corką samotrzec, Wawrin Greziuk, żona samowtor, Kurian Koleta z żoną samowtor, Matiowa wdowa . . . . Chmieliowska. Jakub Tkacz, żona, syn, rodziciołka osob pięć.

Wies Ławy.

Parafin Karpos, żona, synow dwoch, synowa, osob pięć, Jarosz Oleszczuk, żona y dziewczka osob trzy, Iwan Oleszczuk, rodziciołka, żona, brat osob cztery, Łukasz Paszko z żoną samowtor, Chwedor Koral, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Mikołay Skusik, żona, rodziciołka, parobek, dziewczka osob pięć, Mikołay Matczuk z żoną samowtor, Kurian Koral, żona, synow dwa , osob cztery, Paszko Paszkielik, syn, corek dwie osob cztery, Orzel Iwan, żona, syn, corka osob cztery, Matyi Wołosz z żoną samowtor, Paweł Karpik, żona, rodziciołka osob trzy, Hryc Jakubik z żoną samowtor, Oleksza Makaryk, żona, rodziciołka y brat osob cztery, Hlib Kasaralik, żona, synow cztery y dziewczka osob siedm, Kopyryian Korczuwczyk, żona, rodziciołka, brat y dziewczka osob pięć, Paweł Turyk, żona, rodziciołka, parobek osob cztery, Wawryn Turyk, bratow dwa y siostra osob cztery. Poddani imsci pana Milewskiego podstolego Drohickiego. Jędrzey Kotyk z żoną z siostrą samotrzec, Okszuta Pasczyk, żona, parobek osob trzy, Klim, żona y rodziciołka osob trzy. Ogrodniki: Olexicha Kazaralikowa, syn y corka osob

trzy, Iwanowa Karpichowa z córką samowtor, Owdziowa Kabcowa, Stec Welgusz, Wołoszowa Demianowa.

Wieś Chlewki.

Stephan Kornilik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Piotr Kornilik, żona, rodzicielka, parobek, dziewczka osob pięć, Pasko Karpik, żona, brat, syn, bratowa y córka osob szesć, Fedor Dzindzik, żona, brat, dziewczka osob cztery, Plin Baran, żona, parobek osob trzy, Michal Koziel, żona, bratow dwa, żona bratnia, siostra, rodzicielka osob szesć, Stepan Ustunik, żona, zięć, córka, parobek osob pięć, Iwan Dzindzik, żona, synow dwa, corek dwie osob szesć, Troc Deniszik, żona, synow dwa osob cztery, Iwan Maczuk, żona, rodzicielka, bratow dwa osob pięć, Waszko Krusczyk, syn, córka y druga córka osob cztery, Żaniuk Michal, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Moysey Onusczyk, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Iwan Mjędzwik rodzicielka, syn, synowa y drugi syn, dziewczka osob szesć, Manuel Olifrowicz prezbiter Choticki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Olisiey Juczyk de villa Czuchleby, Timosz Kocik de Dziecioly, Kurian Koralik, Hliba Kasaralika de villa Ławy, inhaerendo legibus. . . . connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum necque quicquid celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wieś Zienie imsci pana Milewskiego. Pan Raczyski podstarosci, pastuch y dziewczka, Iwan Krawiecz, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Hryc Stok z żoną samowtor, Hryc Wiecka, żona, córka, osob trzy, Fedor Maximik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Kurian Pasczuk żona dziewczka, osob trzy, Matiy, żona, matka bratow dwa, parobek, dziewczka osob siedm Maxim Haynik, żona, brat, parobek, dziew-

ka osob pięć, Mielian Kiy, żona, dziewczka osob trzy, Les Fiedoryk, żona y dziewczka osob trzy, Hryc Wroblewski, żona, matka, parobkow dwa osob pięć, Makar Wroblewski żona, synow dwa, córka, parobek osob szesć, Wawryn Gurenczak żona, córka, parobkow dwa osob pięć, Dawid Chomik, żona, synow dwa osob cztery. Ogródniki: Marusza Litwinianka z córką samowtor, Jaca Chomina y druga Uximawszytkich osob cztery. Manuel Olifrowicz prezbiter Chotycki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosus Makar Wroblewski, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum suprascriptum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wieś Huslew.

Naprzod dwor Huslewski, dziewczek dwie, trzeci pastuch, arędarz żyd, żona, zięć z żoną y dziewczką osob pięć, Chwedlor Kuscik, żona, parobek, dziewczka osob cztery, Dmiter Sakowicz, żona, rodzic, parobkow trzy y dziewczka osob siedm, Piotr Lewaczyk, żona, syn, synowa y córka osob pięć, Danilowa Podzięczycha y synow dwa osob trzy, Martin Wawrynik z żoną y rodzicielką samotrzeć, Jedrzey Dynko z żoną samowtor, Faliy Muzyka z żoną samowtor, Boriszik Petrzyk z żoną samowtor, Kondrat Borysik z żoną samowtor, Fedor Szekunik, żona, parobek y dziewczka osob cztery, Hryc Szekunik, żona, rodzicielka y dziewczka osob cztery. Iwan Hubezyk, żona, rodzicielka, parobek, dziewczką osob pięć, Onton Tartinik z żoną samowtor, Hryc Olisyczuk z żoną samowtor, Dmiter Hubezyk z żoną samowtor, Fedor, żona, syn, parobkow dwa y dziewczka osob szesć, Iwan Wolochoczky, żona, rodzicielka osob trzy, Paszko Tartinik, żona, synow dwa y dziewczka osob pięć, Wasko Szparunik z żoną samowtor, Siemion Okniczyz . . . .

. . . y rodzicielka i Stefanicha Jednooczycha, syn y żona, Makarowa Lewączukowa z córką samowtor, Brukacz Ondriy z żoną, Kurian Krawiec z żoną, parobkiem y z córką, Hryc Kowal z żoną y siostrą, synem y córką, Jusiy Daniluk y z synem, Wasko Matysuk z żoną, parobkow dwa y córka, Wawryn Łaszuk z żoną y parobkiem, u Matyi Bolbika synow trzech, córka, parobek y dziewczka, Stephan Kuszczik z żoną, córką y synem, Andrzej Swiec z żoną, córką y synem, Iwan Lewączuk z żoną y synem, Stefan Kruczyk z żoną, parobkiem y dziewczką, Leon Hrinczuk z żoną, synem y córką, Trochimowa Swidrikow z siostrą samowtor, Siemion Wercil z żoną, Isakij Hołowyczyczki z żoną, rodzicielką y siostrą, Sidor Kiszczik, rodzicielka, brat y siostra, Wawrinik z żoną, Iliasz Hawrilik, żona, brat, rodzicielka y siostra, Simonik Micko, żona, rodzicielka y brat, Pawel Gumieny żona, syn y córka, Iwan Kabaczyk, żona y siostra, Olisiey Winnik y żona, Kalich Romaczuk, żona y dziewczka, Wasko Kopik, żona, parobek y dziewczka, Jakub Boiarzyn, żona, parobek, dziewczka, Jasko Kopik, parobek y dziewczka osob trzy, Wawrzynowa Golicha z parobkiem y dziewczką, Simon Goła, żona, rodzicielka y dziewczka, Iwan Makarczuk z żoną, Siemion Dulka z żoną, parobek y corek dwie, Jakub Stolarz z żoną y rodzicielką, Onton Pekarec, żona, córka y syn, Matiy Pekarczyk z żoną, Mikita Koczubik, z żoną Kopyrian Łobik, żona, rodzicielka y córka, Dmiter Kopik z żoną y parobek, Jacko Zawadzki z żoną, Chwedor Kalniczyk z żoną. Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwanowa Śaykowa z córką, Onusczanka Stecowa Kopicza, syn y córka, osob cztery, Oleszczukowa Iwanowa Marcinowa, Koszutikowa Iwanowa z córką, Siemion Bastwa z żoną, Kurian Colkienik Jacko Łukianik z żoną, Błażey oweczarz z żoną, parobek y dziewczek dwie, Hubezykowa Iwanowa.

Wieś Wolka.

Iwan Kuptik, żona y syn y córka, Timosz Kuptik, żona y syn, Potap Ihnaciuk, żona y corek, dwie, Chariton Gonraczuk, żona, syn, dziewczka y drugi syn, Andrzej Sosik z żoną y corek trzy, Timosz Sotoduszka, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Kopyrian Kuzmik, żona y parobek, Stepan Guzuk z żoną, Jasko Dmitruk, żona, parobek, dziewczka, Matiy Klimiuk z żoną, rodzicielka y parobek, Pilip Iwanik z żoną y corek dwie, Moysey Guzuk z rodzicielką, Trochim Kondracik z żoną y rodzicielką, Stepan Tomczyk z żoną, syn, córka, parobek y dziewczka, Klim Romaniuk, żona, rodzicielka, parobek y dziewczka, Stecowa Nedilezycha z córką, Wakiuk, Danilo, Matiy . . . y dziewczka, Jarosz . . . z żoną, brat, bratowa z siostrą, Dmiter Czuik, żona y córka, Iwan Pawluczik, żona, rodzicielka, Mikolay Samucha z żoną, parobek, dziewczka y pastuch, Ogrodniki, komornice ubostwo. Iwan Dziuk z żoną, Stec Weniuk z żoną, Marina Jekda Macko Rak z żoną, Olona Żołnierka, Hapa Samezycha, pastuch Wasko.

Wieś Ondroszki.

Strona Katolicka. Pan Pawel Baliczki z żoną, syn y córka, wnuczek y synowa pani Woyciechowa Baliczka z wnuczką, pan Pawel Baliczki Stupa z żoną y corek dwie, pan Wawrzyniec Pruszinowski, żona, syn y córka, Zielinski Mikolay z żoną w komornym mieszka u Baliczkiego Stupy.

Strona Ruska, co należy do pana Milewskiego do Bachar: Kunach Bozyk z żoną, syn y corek dwie, Martinowa Bozikowa, syn y corek dwie, Stanisław Masar, żona y dziewczka, Jędrzey Seluch, żona y syn, Mikolay Kopyrianik z żoną y dziewczka. W teyże wsi imsci pana starosty poddani: Lewko Seluk, żona, rodzicielka y syn, Michał ogrodnik z żoną, pana Milewskiego—Panas Szeluk żona, rodzicielka, pastuch Dmiter wszytkiey wsi. Z roszkaza-

nia pana y pasterza mego iasnie przewie-
lebnego iezomsci xda Jana Michała Po-
cieia, episkopa Włodzimierskiego y Brzes-
ckiego, prototroniego metropoliey Kiiow-
skiej y wszytkiey Rusi etc. ten register
zwerificowałem z majątnosci iezomsci
pana starosty Mielnickiego, do którego
się ręką moją podpisuję P. Walerian Po-
ray praezbiter Mielnicki, Manuel Olifiro-
wicz praezbiter Choticki. Circa quam
porrectionem in continenti coram eodem
officio et actis praesentibus capitanealibus
castransibus Mielnicensibus personaliter
comparens laboriosus Nicolaus Konriciuk
inhaerendo legibus et constitutionibus regi-
ni regestrum suprainsertum connotatio-
nis personarum, prout est fideliter con-
scriptum nec quidquam celatum, medio
corporali iuramento ad imaginem Cruci-
fixi comprobavit. Deo et sancta Jesu Chri-
sti passione ita ipsum adiuvante.

Mszana.

Ad officium et acta praesentia capita-
nealia castrensis Mielnicensia personaliter
veniens venerabilis Onisiey Fiedorowicz,
praezbiter ecclesiae ritus graeci villae
Mszanensis, obtulit et reproduxit eidem of-
ficio praesenti regestrum connotationis per-
sonarum in villis Mszana, Krzywosniety
Didkowskie, Siliwonki, possessioni magni-
fici capitanei Drohicensis et generosi
Cosnowski subiectis, tum in villa Kopce,
Harafosty generosi Vladislai Cosnowski
atque in villa Nieznanne . . . . .
possessioni generosi Stephani Kuczynski
subiecti post praestitum prius juramen-
tum fidelitatis conscriptionis ad inducen-
dum et inscribendum in acta praesentia
capitanealia castrensis Mielnicensia de
tenore tali:

Reiestr spiszenia pogłowsczyzny we
wsi Mszaney. Naprzod ociec . . . . .
. . . . . żona, matka, siostra, dziak, paro-
bek, chłopiec y pastuch osmioro, Iwan
Perczuk, żona, tescza, parobek y pa-
stuch, Hawryło Balczuk żona, mat-
ka, siostra, parobek y chłopiec, Sie-

mion Parczuk, żona, matka y corka, Olexa
Kuryanik z żoną, Fiedko Kasztan, żona,
parobek, Maxim Jarmoszik, żona syn y
swiecz, Mikolay, żona. syn, Martyn Zdun,
żona, corka y chłopiec, Fiedor Smietich
żona. syn y corka. Anton Przystupa, żona,
corka y chłopiec; Makar Predaluk. żona,
matka y syn; Kuzina Kotoloczky, żona y
corka, Matus Czayka, parobek y siostra,
braciy trzech z żonami wszysey, Jasko
Przystupa, żona, matka, parobek. Poddani
pana Cosnowskiego: Siemion Kalanczuk,
żona, matka y brat z siostrą, Mikolay Pi-
lipik, żona, synow trzy y corka, Siemion
Serheik, matka, parobek, dziewczka, pastuch
Serhey, Jędrzey, żona y synow dwa, Simon
Pilipik, żona, syn y corka, Hryc Pilipik.
żona, brat, Sozont Zdunczyk, żona y syn,
Patiy Zdunczyk, matka y brat. Komornicy:
Stefan Jarmoszik z żoną, Socia Mozyecz-
ka z siostrą Iwan pastuch, bratowa y
dziewka, Maryna Dmitrzycka corek ma
trzy, Polaska Kowalkowa, syn y corka,
Maryna Matyszanka, Olona Ihnatianka y
chłopiec, Zaca baba stara, Oloma Łay-
kowna z corką, Chwieda Przynaloyka, Ma-
ryna Kurianikowa.

Wieś Krzywosniety.

Fiedor Czezel z żoną, syn, parobek,
dziewka y swagier, Zachariasz Wakulik,
żona y parobek, Paweł Hryszuk, żona y
dziewka, Iwan Mazun z żoną, parobek y
dziewka, Wasil Łoszczuk, żona, matka, pa-
robek y chłopiec, Fiedor Bohdarik, żona
y synow dwa, Iwan Onuszczyk z matką y
brat, Protas Marcinik, żona y dziewczka, Ja-
kub Marcinik, żona, parobek y dziewczka,
Stanisław Boiczkyk, syn, żona, parobek,
Iwan Boiczkyk z żoną, Fiedor Wierbiczyk
z żoną, matka, parobek, Ihnat Staszkyk
z matką y dziewczka, Michał Zayczuk z żoną,
Naum Dralik, matka, brat, dziewczka, Da-
niło Lewonik z żoną y dziewczka, Stefan
Kowal matka, siostra . . . . .
Iwan Czayka, żona y synow dwa, Olexa
Krewik z żoną, Marcin Zwada z żoną,
synow dwa y niewiestka, Paweł Mikitiuk

z żoną, Harasim Zanituk, żona, parobek y tescza, Wasil Kowal z żoną, y synow dwa, Demjan, Deniszik, żona parobek, dziewczka, Sawa Maczkowicz żona, y syn, Hryc Woyt, żona, synow dwa, córka y dziewczka, Kurian Czyżik z żoną, Simon Bohdanik, żona, synow dwa, Alexander Danilik, żona y dziewczka, Stefan Buhrey, żona, parobek, Jędrzey Markucik, żona, syn, matka, dziewczka, Marko Markac, syn, żona, matka y drugi syn, dziewczka, Danilo Przystupa z żoną, Siemion Ichnatik, Karp Czyczuk z żoną y dziewczka, Wasil Makaryk, żona, corek dwie, Jachim Rak, żona, parobek; Dmiter Panasik, żona, parobek, dziewczka, Hleb Haczenia, żona, synow trzy y dziewczka, Hryc Przystupa żona, parobek, Paweł Kruk z żoną y ociec, Mikita, Bohdan, żona, synow dwa, corek dwie. Komornicy: Stephan Dziaduszik z żoną, Samoc Kolhan y córka, Hanna Matyszieha y syn Iwan Szastun z żoną, Hanna Haracianka, Olona Harasimowa y z dziewczka, Paraska, Hrysczycha z z dziewczka, Hanna Hrysczycha, Parasca Samocieha, Fiederczyk Siemion z matką, Jewa Kuldoszycha z dziewczką, Jaca Siemienicha, Jagnieszka Moloczanka, Fieda Zioleczycha.

Wieś Didkowskie.

Dwor imsei panawoielowdy Podlaskiego. Piotr Calecki podstarosci, Grzegorz Konieszy, gospodyn, syn, dziewczka, pastuchow dwa osob siedm. Podlani: Lewon Reketa z żoną y dziewczka, Fiedor Panasik, żona y syn, Jozeph Ulaszyk, żona, synow dwa, synowa, corek dwie y parobek, Hawryło Sadunik, żona, synow dwa, córka, Konach Horosczyk, żona, ociec, zięc y córka, parobek, pastuch, Hryc Sczerbaczek z żoną y córka, Michal Holowaczyk z żoną y synem, Katarina Janczycha, parobek y dziewczka, Thomasz Gieziuk z żoną, zięc y córka, Michal Ławczyk, żona, parobek, dziewczka, Dawid Didczuk, siost. dwie, Makar Bielka, żona, parobek, Stephan Kunczyk z żoną y córka, Iwan Dziaduszik, żona parobek, dziewczka, Iwan Łunecz,

żona, synow dwa, dziewczek dwie y pastuch Hryc Holewa z żoną y z córka . . . . . Fiedor Cizik, żona y dziewczka, Mikolay Łaseczyk, żona, syn y córka, Wasil Zuczyc, żona y syn, Kurian Orgalek, żona y matka. Komornicy z teyże wsi: Fiedor Szat y corek dwie, Marina Paszkowa, syn y córka, Anna Taraszowa z córka. Fiedor Łoweiczyc, Wierk Holowaczyk, Chrol Trubik, żona, matka y siostra.

Wieś Siliwouki.

Naprzod Siemion Kuryanik, żona, syn y córka. Żaran Mikicik, żona y dziewczka, Mikita Josczyk, żona, matka, brat, corek dwie, Martyn Kuiczyc y żona, Oudruch Pauluczyc, żona, y syn, Paweł Adamik, żona parobek y dziewczka, Iwan Koldun żona, syn y córka, Jozeph Adamik, żona y syn. Grzegorz Adamik żona, córka, syn, Mikita Łukaszik, żona, parobek y dziewczka. Iwan Przystepa, żona y córka. Komornicy: Sidor Skwaryk, Stefan Rikut, żona y corek dwie, Dorota Stasiowa y córka, Gres Woycik, żona y corek dwie, P. Kochowski n. Woznicki mp. Onisym Fiedorowicz swieszczenik Mszanski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Maxim Jarmoszik de Mszane, Paulus Hrysczyk de Krzywosniety, inhaerendo legibus et constitutioni regni regestrum supra ingrossatum, prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wieś Kopce imsei pana Cosnowskiego.

Mikita z żoną, synow dwa, córka y parobek, Chariton Zamituk z siostrą, Matij Szupilik z żoną, Siemion Sokulik, żona, syn y córka, Michal Łupik, żona, matka, parobek, dziewczka, Paweł Szapilo, żona, synow trzy, Łukasz Stupaczyk z żoną, Timosz Gumieny, żona, parobek, Karp Wawdziszik z żoną, Wasil Ligezik, braci

dwa y siostra, Paweł Panka, żona, synow
dwa, córka, dwiewka, parobek, Les Pan-
czuk, żona, parobek, dziewczka, Serhey
Panczuk, żona, syn y dziewczka, Konach
Pyz z żoną y corek dwie, Hryc Pysezuk
z żoną, synow cztery y synowa, corek
dwie, Onton Boryszik, żona, brat, chło-
piec, dziewczka, Dmitr Jarmoczik, żo-
na y córka, Paweł Miskowicz, żona y
dziewka, Ostasz Misczuk, żona, synow
dwa, synowa, chłopiec y dziewczka,
Chwiedko Stupaczyk, żona, pastuch,
dziewka, chłopiec, komornica jedna

Wies Harafosty.

Naprzod Panas Skwara, synow dwa y
synowa, Iwan Hreczan, żona, córka y
dziewka, Paweł Struczyk, żona y matka,
Iwan Hruszczyk z żoną, Mielian Boryszik,
żona, syn, synowa, córka, parobek, chło-
piec pastuch, Olexa Zbieraczyk, żona, co-
rek dwie y dziewczka. Komornicy: Siemion
Skwarzuk, Paraska Kaldasanka, Maryna
Kobezycha.

Wies Juniewiczze.

Naprzod Jędrzey Czarnowasik, żona y
syn, Mikołay Szureczyk, żona y matka,
Konach Marczyk, żona, parobek, dziewczka,
Hryc Sewczuk, żona, matka, brat y córka,
Jacko Orokało, żona, syn, chłopiec, dziew-
ka, Suprun Zyczyk, żona, syn y dziewczka,
Makar Oknisczyk, żona, syn y chłopiec,
Oniszko Perczuk, żona, corek dwie y
brat, Stefan Woylik, corek dwie y syn,
Siemion Bozuszka, żona, Paluszuk Mielian,
żona y córka, Timosz Worgul, żona y cór-
ka, Wakula Wasiuczyk, żona, syn y córka,
Mikołay Miciuk, żona, synow trzy y dziew-
ka, Panas Hreczan, żona, parobek, dzie-
wek dwie, Maxim Wolczyk, żona y syn,
Onton Matuszik, żona, syn, córka. Komor-
nici: Piotr Herka z żoną, Dawid Solokosz
y syn, Kuzma Byczyk z żoną, Matysz,
Kruk, żona y córka, Maryna Radczycha y
dziewka. Władisław Cosnowski mp. Onisim
Fiedorowicz swieszczeni Mszanski. Circa
quam porrectionem in continenti coram

eodem officio et actis praesentibus capi-
tanealibus castrensibus Mielnicensibus per-
sonaliter comparentes laboriosi Mikita de
Kopce et Harafosty et Gregorius Sawczuk
de Juniewiczze, inhaerendo legibus et con-
stitutioni regni regestrum supra scriptum
connotationis personarum, prout est fide-
liter conscriptum nec quidquam celatum,
medio corporali juramento ad imaginem
Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta
Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Prosnowo iegomsej pana Kuczewskiego.

Paweł Łuba, parobek, Jędrzey Gęsik,
żona, corek dwie, Piotr Gęsik, żona, paro-
bek, dziewczka, Siemion Olyszka y chło-
piecz, Dmitr Prokopik z matką, Mikołay
Jorczyk, żona, parobek, dziewczek dwie,
Mielian Borodulik żona y parobek, Kurian
Bolbeiczuk, żona, synow dwa, Wasiko
Sernik, żona y dziewczka, Wasil Łobik, żo-
na, bratow dwa y dziewczka, Piotr Bory-
szuk, żona, syn y córka, Malosz Manczuk,
żona y siostra, Siemion Sokolik, żona,
matka, braci dwa y dziewczka, Makar Tcho-
rzyk z żoną, Suprun Jaroczuk z żoną, Jas-
ko Boryszuk, żona, syn, Zachariasz Tor-
czyk, żona, synow dwa y synowa, Denis
Jarocik, żona, zięć z żoną y corek dwie,
Lewko Lewociuk, żona y dziewczka, Wasil
Kozluk, matka brat, siostra y dziewczka, Fie-
dor Kuczyk, żona y siostra, Hawryło Ho-
rolezuk . . . . .
Prokop Kozlik z żoną, Martin, żona y syn.
Komornici: Marina Ledczanka, Danilo Naro-
iuk z żoną. Hapa Horolezyczna y z córką.
Simon Kaczyk, żona, syn y dziewczka.

Wies Nieznane.

Radko piekarz, żona, matka, braci
dwa, parobek, dziewczka, pastuch, Panas
Pasczuk, żona, brat, dziewczka, Jarosz Ja-
cenko, żona y syn, Iwan Jacenko z żoną,
Jaczko Przystupa, żona, syn, dziewczka, Ty-
mosz Koscińczyk, matka, braci dwa, Ja-
rosz Danilik, żona, synow dwa y córka,
Kuzma Przystupa, żona, synow dwa y
dziewka, Jakim Szarniuk, żona y syn,

Demid Klepka, syn, corka, parobek, pastuch, Mielan Kleszuk żona y syn.

Wieś Piecniki.

Paweł Miniawski z żoną, Daniło Borysik y parobek, Paweł Haponik.

Wieś Waskowa Wolka.

Martin Kowal, żona, syn, parobek, dziewczka, Hryc Hoładczyk, żona, corka y chłopiec, Jasko Hołodczyk żona, corek dwie y syn, Hawriło Nikonik, syn, zięc z żoną y dziewczka, Paweł Maculowski, żona, corka y syn. Komornicy: Paweł Czeszik z żoną, Waszko Hołobczyk z żoną.

Wieś Myleyki.

Wotosz Leszuk, żona, syn, corek dwie y parobek, Jędrzey Rak, matka, corek dwie y pastuch, Mikołaj Opieczyk, żona y chłopiec, Panas Rak, żona, syn, zięc z żoną, Iwan z żoną, matka, braci dwa, corek dwie, Stephan Kuczewski possessor Mostowski mp. Onisy Fiedorowicz swieszczenik Mszanski. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Borys Rudzki de Prosnowo, Jarosius Malec de Nieznane, Piechniki, Mileyki et Waskowa Wolka, inhaerendo legibus et constitutioni regni super veram revisionem et fideli notationem personarum in villis supra dictis existentium, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wieś Szpaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Gorecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum conscriptionis capitum in villis Szpaki, Kornica et Rudka sacrae regiae majestatis, ad capitaneatum Łosicensem spe-

ctantibus commanentium, manu propria admodum reverendi patris praepositi Łosicensis, commendarii Gorecensis et magnifici capitanei Mielnicensis Łosicki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Rejestr spiszanja osob we wsi Spakach do starostwa Łosickiego należącej. Folwark: Szlachetny Grzegorz Miskiewicz, Anna gospodini folwarkowa, Hryc winnik Jac, żona jego, Dimitr owczarz, Iwan parobek, Szawka parobek Piotr pastuch. Poddani: Thomek Niemczyk krawiec, żona Wowda, Grzegorz syn, Mien Szarczuk, Anna żona, Maryna dziewczka, Wawryn Kolenczenia, Anna żona, Kornilo Cietko, Maryna żona, Simon Dasczyk komornik, Marcin Kadhubik, Katarzyna Jaktuszanka komornica y Łucja corka, Woyciech syn, Jan Łasuczzenia, Hasia żona, Stanisław Niemczyk, Anna żona, Piotr brat, Woyciech Balamucik, Maryna matka, Simanova wdowa, Grzegorz Chraśczyk, Marina żona, Maryna komornica, Siemion Bierunik, Barbara matka jego, Dorotha Dominieicha wdowa, Kazimierz zięc, Jagnieszka żona, Woytko Chraśczyk, Chwieda żona jego, Simon brat, Zophia siostra, Chwieda dziewczyna, Jaszko Wielba, Zophia żona, Anna komornica, Bartosz Kiszczik, Katarzyna żona, Zophia żona, Piotr Buratynski, Maryna żona, Katarzyna Kudicha wdowa, Anna corka iey, Polaska corka, Simon Zorczyk, Uscimia żona, Marcin brat, Anna dziewczyna. Appa komornica, Chwiedko parobek, Barbara Sporycha wdowa, Marcin syn, Piotr Cherubin Nastacha żona jego, Zophia Jwankowa komornica, Sonia corka iey, Kuzma Łuczyk, Zienia żona, Miszko Borzyk, Anna żona, Awryło brat, Uxima żona, Jaszko Sporka, Maryna żona, Maryna siostra Woyciech Woycik, Paraszka żona, Grzegorz brat, Mikołaj Dominik, Maryna żona, Andrzej syn, Korniz pastuch, Anna żona, Chwiedor Warecki, Palaszka żona, Siemion syn, Alexander syn, Iwan syn, Ma-

ryna corka, Marcin Zarobski wdowiec, Alexander Szyszka, Chwieda corka, Jaszko Swierbiełko, Maryna żona, Łukas Sida, Maryna żona, Iwan syn, Stephanowa wdowa, Iwan syn, Wakulicha wdowa . . . żona, Maryna matka żony jego, Tereszka Kalinowski, Chwieda żona jego, Awryło brat, Awryło parobek, Siemion Jaroczenia, Niestor syn, Andrzej syn, Chwiedor syn, Anna corka, Oreszka corka, Dereszko Jaroczenia, Maryna Matka, Maciej syn, Dimitr syn, Waszko syn, Hapa corka, Maryna corka, Iwan Chwiedorenia, Połasza żona jego, Katarzyna dziewczka, Paca corka, Maryna matka, Iwan Swiec, Nastacha żona, Paca siostra, Paraphin swagier. Andrzej komornik, Chwiedko Protaszik. Pasia żona, Chwieda corka, Maxim Pieczonczyk, Kondrat Swiedulenia, Nastacha żona, Pauluk Kruczyk, Appa żona, Maryna corka, Prosea corka, Konach Mucha, Katarzyna żona, Nastacha corka, Zien Nazonik, Anna żona jego, Maryna komornica, Iwan Panaszuk, Appa matka, Michał syn, Anna corka, Maryna corka, Dmiter Woycik, Maryna żona, Zophia matka, ale barzo chora, Maryna corka, Ryc chłopiec, Jaczko Sledaszka, Appa żona, Iwan Haczenia, Jowa żona, Oxiuta syn, Wienko syn, Katarzyna corka, Oreszka komornica, Połasza Sewczowa wdowa, Mathias Oleszko, Antoni syn, Zienia żona jego, Ihnat syn, Maryna corka, Chwiedko Świec, Jowa żona, Omielian parobek, Dmiter, Marka, Alsza żona, Awryło Kruczyk, Maryna żona, Barbara matka, Zien Jachimuk, Katarzyna żona, Połaska dziewczka, Marcin Putel, Maryna żona, Sewerin Steczenia, Jaca żona, Andrzej Pyszyk, Jaca żona, Maryna komornica, Marcin Mucha, Maryna corka, Piotr zięć, Nastacha żona, Woytko Kuka, Maryna żona, Anna corka, Maryna corka, Hryc Pezyryk, Marina żona, Natauka corka, Krystina corka, Misko Krysiuk, Appa żona, Maryna Hryhorowa wdowa, Siemion syn, Chwiedor syn, Iwanowa wdowa komornica, Hryc Kusnier, Maryna żona

Alexi syn, Prokop Machwiewko, Jaca żona, Połasza corka, Jachim Kondracik, Katarzyna żona, Klim siostrzenicz, Borys Trocik, Uxima żona, Chwiedor chłopiec, Pawel Tuptalik, Maryna żona jego, Piotr Steczyk, Jagnieszka żona, Awryło brat, Jaca żona, Karp Zapislik, Paraska żona, Chwiedka Bykowski . . . żona, Jaczko Szuta, Jaca żona, Tymosz syn, Iwan syn, Maryna siostrzenica, Chwiedko Łuczyk, Anna żona, Chwiedor Troczyk, Maryna żona, Pasia matka, Lewko swagier, Hasia Ilczanka, Troc Omielianik, Maryna żona, Waszko Bartoszik, Katarzyna żona jego, Zien Mierzaczki, Jaca żona, Krystyna corka.

Wies Kornica.

Pan Maciej Bobrowski urzędnik, pani Jadwiga Bobrowska, słach, Piotr Biehowski czeladnik, Ewa manka, Poddani: Chrol owczarz, Chwieda żona, Hryc pastuch, Jasko pastuch, Jakub Czeczunik, Uxima siostra, Simon Jaroszik, Marina matka, Simon parobek, Jurek parobek, Marina dziewczka, Marcin chłopiec, Lecz Szymanik, Marina żona, Uliana matka, Stanislaw brat, Uxima dziewczka, Iwan parobek, Antoni parobek, Grzegorz Rozczynka, Marina żona, Appon Moskalik, Chwieda żona jego, Grzezicha wdowa, Uxima corka, Weremiej Baraniuk, Raina żona, Zophia matka, Simon, Iwan y Kalich bracia, Chwietko Baraniuk, Zophia żona, Iwan parobek, Anna macocha, Jarosz Baniuk, Oreszka żona, Połasza matka, Paca corka, Dmiter parobek, Oreszka wdowa, Łukas syn, Mikołaj Chorąży, Proska żona, Uxima synowa, Wasko Sakowicz, Oreszka żona, Trochim brat, Simon Słoduszka, Hasia żona, Matiej syn, Wawryn syn, Melania komornica, Awryło syn, Wakuła Nauczyk, Katarzyna żona, Zienia dziewczka, Nastasia Lisczenska, Oreszka młynarka; Ihnat zięć iey, Appa żona jego, Andrzej brat, Jakub syn, Jaszko syn, Wasko Weremczik, Anna żona, Paweł syn, Maryna Ladyseyna komornica, Appa corka, Jowa corka, Artich owczarz, Dorota żona, Lecz syn, Jakub syn, Jaczko

Chromczyk, Jadwiga żona, Ihnat Chwietko, Marcin bracia, Melania dziewczka, Andrzej Skworka, Nastacha żona, Prokop syn, Anna żona, Anna Maratinowa, Marina corka, Anna komornica, Chwiedko Siencyzyk, Marina żona, Waszko brat, Andrzej Walendzik, Połaska żona, Dorotha matka, Jan brat, Jan parobek, Paweł Potomik, Zophia żona, Grzegorz parobek, Paweł Walendzik, Jadwiga żona, Wawryn brat, Zophia . . . . Michał brat . . . . parobek, Katarzyna dziewczyna, Marcin Bohdanik, Jan brat, Maryna siostra, Maruszka siostra, Paweł Bohdanik, Maryna żona, Marcin komornik, Marina Jaca Sowisowa, Uxima corka iey, Jan Walendzik, Dorotha żona, Maryna matka, Janko Walendzik, Jaca żona iego, Chryc Kuczuk, Milacha matka, Jakub brat, Andrzej Kozołub, Borys syn, Uliana corka, Maryna wdowa, Awryło syn, Marina komornica, Bartosz Nienartowicz, Oreszka żona, Andrzej komornik, Miszko Sztocznienko, Katarzyna żona, Klim chłopiec, Matiey Skwarezyk, Uxima żona, Matrona komornica, Sak syn, Awryło Markowicz, Jaca siostra iego, Maciey Szastezyk, Melania żona, Marcin syn, Anna corka, Marcin Stephanik, Waszko Szastezyk, Hasia żona, Michał Raczynski, Marina matka iego, Jan brat, Chwiedko brat, Nastacha wdowa, Omelianowa wdowa, Maxim syn iey, Harasim Sporka, Jowa żona, Jakub Romanik, Nastacha matka, Appa Ginnicka, Hasia corka, Jasko Kozołubik, Marina żona, Andrzej parobek, Waszko Poszetek, Uliana żona, Andrzej Kozik, Anna żona, Chwiedko Krawiec, Marina żona, Chwieda dziewczka, Awryło Scyglowicz, Hasia żona, Uliana komornica, Hasia komornica, Panas Kulik, Ewa żona, Waszko syn, Jadwiga komornica, Waszko Kowal, Chwieda żona, Joakim Kowalik, Hasia żona iego, Ilko parobek, Maczko Kowal, Proscia żona, Mikołay syn, Katarzyna corka, Katarzyna Wawrzyncowa komornica, Benedikt Jachimik, Hasia żona, Saczycha wdowa, Chwieda corka, Anna corka, Mikita syn, Ty-

mosz Abrahamowicz, Monia żona, Paraska corka, Jaczko Kozik, Marina żona, Michał syn, Marina komornica, Sak Abrahamowicz, Maryna żona, Maryna komornica, Maryna komornica, Iwan Zaniewicz, Zophia corka, Uxima corka, Hryc Zaniewicz, Chwieda żona, Raina matka, Marcin Sporka, Katarzyna żona, Jaczko Kalika, Maryna żona, Wakulasyn y dziewczka, Rzedka, Suprun Banieczki, Marina żona, Łukasz syn, Suprun ociec Zenia, Mikołay Kuczabik, Uxima żona, Jasko Kuczabik, Anna żona, Michał Kuczewski, Katarzyna żona, Simon syn, Marina corka, Jaszko parobek, Połaska dziewczka, Jaszko Niczanka, Anna żona, Sebastian syn, Michał syn, Grzegorz Niczanka, Zophia żona, Grzegorz parobek, Simon Kalużny, Połaska żona, Marina siostra, Marina komornica, Marina corka iey, Thomek Chłusik, Paraska żona iego, Anna Kulaszka wdowa, Jarosz zięc iey, Anna żona . . . . syn . . . . komornik Maciey Saulik, Anna żona, Jaszko Saulik, Helena żona, Jasko Rozey, Jadwiga żona, Anna Rolicha wdowa komornica, Iwan chłopiec, Anna żona, Wowda corka, Jasko krawiec, Jagnieszka żona, Jagnieszka Kaluzna wdowa, Wawryn syn, Maryna, Paweł Nosowicz, Maryna żona corka, Chwiedor zięc, Nastacha corka, Katarzyna corka, Miszko Biernacki komornik, Tomek syn iego, Małgorzata komornica, Andrzej syn, Iwan Rozczynka, Chwieda siostra, Jakub brat, Hasia wdowa komornica, Omielian Saulik, Zophia żona, Maryna corka, Jaszko Han, Chwieda żona, Jawa dziewczka, Jasko Kuczewski, Maryna żona, Połynka komornica, Stanisław Łozinka, Raina żona, Misko Klimik, Nastacha żona, Jaczko brat, Samuel Kondracik, Krystyna żona, Maryna komornica, Olesiey Awrylik, Wowda żona, Anna siostra, Jasko Ōzimek, Polonka żona, Mikołajowa wdowa, Maciey Mikołajk, Dorotha żona, Jaszko syn, Parafin Kuczewski, Nastacha żona, Marcin Kuczewski, Chwieda żona, Maryna corka, Chwiedor parobek, Jaszko Dinitryk, Katarzyna siostra, Anna

corka, Jakub Przyczyn, Nastacha żona, Polaska corka, Anna corka, Maryna corka, Kondrat Małyszka, Katarzyna żona. Chwieda siostra, Jaskowa Zakalinska, Jasko syn, Anna corka, Marcin Zakalinski, Dorotha żona, Simon syn, Raina Czaplinska Chomina, Katarzyna corka iey, Tomek Golwicy, Marcin syn, Marina żona Marcynowa, Stephan syn, Tymosz parobek, Miszko Stephanik, Anna żona. Katarzyna komornica, Pawel syn, Chwieda komornica. Iwan Nowikowski, Chwieda żona, Alexander syn, Marcin Kulik, Zophia żona, Krystyna komornica, Jaszko Balas, Anna żona, Grzegorz syn, Waszko Moznik, Zophia żona, Chwieda siostra. Waszko Kałbaska. Maryna żona, Woytko Moznik, Olesia żona, Maryna Borkowska, Iwan syn iey, Maryna komornica. Anna komornica, Choma Popowicz. Katarzyna matka, Michal syn, Parafin Buczynik, Oreszka siostra, Maryna siostra, Jaca komornica, Saszko Błasezyk, Waszko brat iego, Hryc Siechowicz, Anna bratowa, Marcin Smak, Maryna żona, Zophia corka, Andrzej syn, Iwan . . . Uliana żona, Piotr syn, . . . komornica, Iwan syn, Chwiedor Benko, Maryna żona, Michal parobek. Jaca dziewczka, Iwan Benko. Próska żona, Oreszka matka, Chwiedor brat, Piotr parobek, Alexi kowal, Alska żona, Maciey, syn, Zophia żona synowa, Piotr parobek, Hasia komornica, Chwiedor Benko, Pasza żona, Jasko parobek, Marina siestrzenica. Maryna Wielgowska komornica, Hryc Wielgowski, Jowa żona iego, Nikifor Januszczyk, Tymosz Januszczyk. Tomek Januszczyk, Andrzej Szimeczyk. Ewa żona, Iwan Wienczuk, Anna żona.

Wies Rudka.

Folwark. Maciey Domanski gospodarz w folwarku, Michalko Spakowicz parobek, Jaczko Szokar drugi parobek, Katarzyna gospodini, Barbara dziewczka, Appa dziewczka. Poddani: Jan Kowal, Jadwiga żona, Piotr parobek, Maryna dziewczka,

Jaszko pastuch, Simon Rudkowski. Paraska żona, Monka dziewczka, Anna Jaroczka komornica, Anna corka tey Jarockiey, Jan Dzielak mlodzieniec, Pawel Dzielak brat iego, Jagnieszka siostra ich, Jasko Szuterik służy w Popławach u pana Kazimierza Poplawskiego, Oreszka żona tego Szuterika, Raina corka, Andrzej Krysiuk. Maryna żona iego, Grzegorz Kudyn, Anna żona iego, Wawrzyniecz syn, Woyciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosicki starosta mp. Xiadz Jan Zaleski proboscż Łosicki commendarz na ten czas Gorecki mp. Circa quam porrectionem registri supra ingrossati coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Severin Steczyk et Chwiedko Bykowski de Szpaki, Gregorius Niczanka, Joannes Baliszik de Kornica, Joannes Kowal, Gregorius Kudyn de Rudka, inhaerendo legibus et constitutionibus regni regestrum supra insertum, prout est fideliter connotatum nec quidquam celatum medio corporali juramento ad imaginem crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Parafia Gorecka.

Wies Gorki et Grusniewo.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Zaleski, praepositus Łosicensis, commendarius protunc Goreccensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villis inferiori specificatis commanentium parochiae suae Goreccensis vigore constitutionis anno praesentis sancitae, tum post praestitum juramentum coram perillustri et admodum reverendo domino officiali per Podlachiam in villa Czeberaki parochiae Goreccensi subiecta fideliter cum revisione omnium et singularum personarum utriusque sexus in praesentia personarum in-

fra nominatarum factum, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Regiestr parafiey Goreckiey spiszany na wybieranie poglownego przez xiędza Jana Załęskiego na ten czas commendarza Goreckiego d. 27 iunij 1662.

Grusniewo.

Jegomosc pan Jan Niemiera stolnik Podlaski, ieymse pani Alexandra Niemierza stolnikowa, iegomosc pan Jerzy Niemiera syn, im. panna Niemierzanka Joanna Czeladz: slach. Nicolay Wasinski sluga, slachetny Jan Galecki sluga, slachetny Pawel Głuchowski chłopiec, slachetna Jadwiga Michalowska panna sluzebna, slach. Ewa Krynska dziewczyna, slach. Jagnieszka Zarebianka dziewczyna, Chwieda Chwiedorowna mamka Dorotha kucharka, Iwan Litwinek chłopiec, Łukasz pastuch. Poddani: Andrzej Ochrymik, Nastacha żona iego, Appa corka, Pałaska corka, Kasian drugi poddany, Maryna żona.

Gorki.

Jan Kowal stary wdowiec, Simon syn, Helena żona tego syna, Adam parobek rzedny, Uliana dziewczka rzedna, Thomek ogrodnik, Barbara żona, Grzegorz syn, Woyciech syn, Math. syn, Jadwiga corka, Małgorzata corka, Tomas Nasilowski komornik, Katarzyna żona iego. Xiędz Jan Zaleski proboszcz Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Thomas Ogrodnik, inhaerendo constitutioni regni regestrum supra insertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Ostromęczyn.

Pan Jan Wąsowski urzędnik, slachetny Andrzej Mozički czeladnik, slach. Dorotha Lipczyzna go-podini, Jakub chłopiec syn, slach. Dorotha Chybowska, Sienko gumienny, Oreszka żona iego, Iwan parobek, Makar pastuch, Zaionc Paluch pastuch. Xiędz Jan Zaleski proboszcz Łosicki. commendarz na ten czas Gorecki.

Falaticze.

Jegomosc pan Jan Orzeszko wdowiec, pan Archiles syn, im. panna Jaczynta Orzeszkowna, im. panna Felicianna Orzeszkowna, slach. Grzegorz Padkowski czeladnik, drugi slach. Grzegorz czeladnik, Pawluczek woznica, Stanko pastuch, slach. Jadwiga Terlikowska gospodynini, Jagnieszka Sieleczka kucharka, Anna Rudawska dziewczyna, slach. Krystyna Wyczółkowska dziewczyna. Poddani: Konach Kowalczuk, Wowda żona iego, Ichnat syn, Makar syn, Maryna corka, Sobek mlynarczyk, Maryna żona, Siemion parobek, Waszko Ohryczyk, Nastacha Waszkowa stara, Hrycowa wdowa, Jakub Faleiuk, Faleiowa matka Maryna, corka tey Faleiowej Jowa, druga corka Jakubowa wdowa, Iwan Skrobun, Jewa żona tego Skrobuna, Stephan syn, Sobek syn, Nastacha dziewczka rzedna, Marcin Naydziehoryk, Oreszka żona iego, Danilo syn, Jaca corka, Maryna dziewczka rzedna, Jaszko Kowal, Maryna żona, Philip parobek, Panas chłopiec, Wowda dziewczyna, Stephan Łasczuk, Maryna żona, Jarosz, Appa żona, Condrat Ostasiuk, Maryna żona, Chwiedor brat, Jaca dziewczka rzedna, Steczko Sidoryk, Zophia żona, Maryna corka, Sak Chwiedoczuk, Alska żona iego, Konach syn, Wowda corka, Philip Saczuk, Chwieda żona, Jaszko chłopiec, Wawrys mlynarz, Anna żona iego, Antoni syn, Anna corka, Jachim parobek, Proska komornica, Słowiecia corka iey, Chwieda komornica, Maryna Skrzypkowa komornica, Paraska komornica, Jewa komornica, Zo-

phia Czernicza, Anna corka iey, Maximo-wa komornica, Maryna Woyciechowa komornica. Przy tym szpizowaniu byli Jan Kowalczyk, Sak Chwiedaczuk. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem registri suprascripti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Iwan Kowalczyk et Sak Chwiedoruk supra scriptum regestrum. prout est fideliter connotatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Falaticze.

Jegomosc pan Mikolay Orzeszko stolnik Mielnicki. iey mosc pani Marianna Orzeszkowa stolnikowa Mielnicka, Theophil Orzeszko syn, pan Jan Orzeszko syn, panna Zophia Orzeszkowna corka, panna Anna Orzeszkowna corka, panna Joanna Sieleczka sluzebna, slach. Stanislaw Kosowski sluga, Samsonok mastalercz, Jasko parobek, Omielian parobek, Stanislaw cielsa, Zophia zona, Jan chlopiec tego cielsa syn. Poddani: Waszko Jarmoszok, Katarzyna zona, Polaska siostra, Tymosz brat, Uliana dziewczka, Iwan Szawczuk, Marina zona, Waszko brat, Maryna dziewczka, Marko Zieniuk, Nastacha zona, Chwiedko syn, Katarzyna zona tego syna, Baldey, syn, Philip syn, Miszko Kososzczyczok, Anna zona, Michal syn, Anna zona tego syna, Barbara dziewczka rzedna, Zienia komornica, Maryna corka tey komornicy, Choma Weszel, Polaska zona iego, Katarzyna wdowa, Wowda corka, Siemon Przychodzien, Paraszka zona, Zienia dziewczka, Darka komornica, Chwiedor Tartyczyk, Anna zona iego, Nastacha dziewczka rzedna, Siemienicha wdowa, Jowa corka, Wowda corka, Radko Prokopik, Iwan brat iego, Uxima siostra, Appa siostra, Chryc Litwin, Uliana zona iego, Denis wozny, Katarzyna zona iego, Damian brat, Zien Przystupczyk, Paraszka zona, Wasz-

ko brat, Iwan brat, Chwieda dziewczka, Miszko Jakubik, Anna zona iego, Anna corka, Andrzej Jakubik, Maryna zona iego, Marina corka, Wroszka corka, Hryc syn, Maryna Makarowa komornica, Wowda komornica. Przy spisowaniu byli jegomosc pan Mikolay stolnik Mielnicki, Daniel Niesterczyk wozny y Miszko Kosciuczyk. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa eandem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Daniel Niesterczyk et Nicolaus Kosciacyk, inhacrendo legibus et constitutioni regni regestrum connotationis personarum villae huius Falaticze, prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi in facie officii flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente, cum obloquentia eiusdem praepositi Łosicensis, commendarii protunc Goreceusis.

Czeberaki.

Jegomosc . . . *oblationem suprascripti praepositi Łosicensis commendarii Goreceusis scribatur oblato ut supra.*

Jegomosc pan Stephan Orzeszko sędzia Mielnicki, ieymosc pani Marianna Orzeszkowna sędzina Mielnicka, panna Wierzechowska sluzebna, slachetny Jan Ty-siewicz, slach. Jan Tchorzewski, slach. Jakub Wyrzykowski, slach. Hieronim Podgorski, slach. Pawel Lubaszewski chlopiec, slach. Jan Purowicz skrzypek, slach. Jan Lisowiec skrzypek, Waszel Maskalus, Piotr krawiec, Magdalena zona iego, Anna dziewczka rzedna, Dorotha Tarasowa stara gospodini, Jadwiga kucharka, Krzystoph tkacz, Łukasicha pracka, Łukasz pastuch, Marcin chlopiec bronowłok, Wasieczek chlopiec bronowłok, Roman chlopiec co posluguie tkacowi, Siemon co iagnięta pasie, Marcin Tiborowski mlynarz, Nastacha zona iego, Miszko parobek, An-

na dziewczyna, Iwanko Trykało, Katarzyna żona, Hryc parobek, Appa dziewczka, Iwan chłopiec, Olesiey Sienczuk, Jadwiga żona iego, Chariatyn chłopiec, Chwieda corka dziewczyna, Hads Horosczuk, Jowa żona, Iwan syn, Choma syn, Appa corka, Jowa dziewczka rzedna, Chomina wdowa, Iwan syn iey, Andrzej syn, Chwietko syn, Szawka syn, Stefan Lisowiecz, Uxima żona iego, Maryna komornica, Zenia komornica, Jaszko Wasuczyk, Maryna żona iego, Maxim ze Mszaney, Kulina żona iego, Mikita syn, Anna dziewczka, Konrad Lisowiecz, Katarzyna żona iego, Maryna dziewczka, Jaszko Podkowa. Jowa żona iego, Chwieda dziewczka, Andrzej Klimuk, Palaska żona, Waszko syn, Maryna corka, Chwiedko Lesnik komornik, Palaska żona, Marcin z Niemoiek. Ustina żona, Anna matka tey Ustiny, Mielacha dziewczka rzedna, Kornilo Lesuch, Chrol krawiec, Nastacha żona, Darka dziewczka, Chrol Taraszczuk. Maryna żona, Maryna corka, Grzegorz swiec komornik, Oreszka żona iego, Iwan Spakowski komornik, Anna żona iego, Paszko Plichta, Chwieda żona iego, Awryło parobek, Oxiuta Skrzywrznięt ogrodnik, Marina żona iego. Szczepan Zyla ogrodnik, Marina żona iego. Xiądz Jan Załęski proboszcz Łosiecki commend. na ten czas Gorecki. Et in continentibus coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawko . . . . . et Maxim . . . . . subditi de villa Czeberaki, inhaerendo constitutioni novellae ratione . . . . . Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam iuramentum corporale praestiti sunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wyryki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joan-

nes Zaleski (*ut supra scribatur*) obtulit (*ut supra scribatur*).

Pan Woyciech Wyrzykowski Dobrodzieczyk. Damian parobek, Jagnieszka dziewczka. Makar chłopiec bronowłok, Andrzej Spakowski poddany pana Woyciecha Wyrzykowskiego, Anna żona iego, Sonia wdowa komornica. Chwieda corka iey, pan Stanisław Wyrzykowski, slach. Paweł Terlikowski parobek, slach. Anna Wyrzykowska gospodini, Anna dziewczka rzedna, slachetny Piotr Wyrzykowski, Jadwiga żona iego, slach. Dorotha Wyrzykowska wdowa, slach Woyciech Trebicki, Elzbieta Trebicka żona tegoż, Maciey Dzielak, Zophia wdowa matka iego, Dorotha wdowa, corka iey Jagnieszka wdowa, corka slach. Barbara Wyrzykowska, Saczuk, Zophia małżonka iego, Zuzanna siostra. Krystyna siostra, Jachim parobek, slach. Maciey Buyno, Katarzyna żona iego, Marek syn, Jan syn, Kazimierz syn, Maryna corka, slach. Maciey Wyrzykowski. Jadwiga żona iego, Maryna Panaszowa komornica, slachetny Woyciech Wyrzykowski Długosz, Maryna żona, Maryna matka. Stanisław Duczyk, Anna żona iego, Maryna komornica, slach. Elzbieta Tysiewiczowa, slach. Woyciech Wyrzykowski Piotrowicz. Maryna corka iego, slach. Jan Wyrzykowski Piotrowicz, slach. Jan Wyrzykowski Nalewaykowicz, Katarzyna żona. Jagnieszka matka, Maciey parobek, Zachariasz pastuch, slach. Stanisław Markowicz, Jan Nowosielski, Katarzyna żona, Dorotha siostra iey, slach. Wencesław Wyrzykowski Dutkowicz, Dorotha żona, Jan synowiecz, Anna dziewczka służebna, Stanisław Swiderski, Anna Wyrzykowska żona, Elzbieta corka, Krystyna corka, slach. Paweł Wyrzykowski, Andrzej Wyrzykowski, Szczęsna Wyrzykowska siostra, slach. Krzystoph Wyrzykowski, slach. Paweł Wyrzykowski, slach. Adam Wyrzykowski, Anna Wyrzykowska żona, slach. Jan Wyrzykowski, Katarzyna żona, Marcin syn, Grzegorz syn, Walenty syn, Elzbieta, corka slachetny Woyciech Wyrzy-

kowski Gizluk, Zophia żona . . . . .
 Wyrzykowska. Jan Wyrzykowski Waw-
 rzyńczuk, Elżbieta żona. Anna corka, Mary-
 na Wyrzykowska Drażykowa, Maryna corka.
 Anna corka. Zophia komornica. slach. Ja-
 kub Wyrzykowski Walentowicz, Marianna
 małżonka jego, Jan syn, Dorotha corka.
 slach. Stanisław Wyrzykowski. Jagnieszka
 corka, Marianna, corka Marcin Wyrzykow-
 ski Dragowicz, Ewa żona, Woyciech syn.
 slach. Andrzej Obrapalski. Katarzyna mał-
 żonka, Katarzyna corka. Anna corka, Zo-
 phia corka, Mikołaj parobek, slachetny
 Woyciech Wyrzykowski Kalinka. Barbara
 żona jego, Dorotha Wyrzykowska. Anna
 komornica, slach. Simon Wierzchowski,
 Jadwiga żona. Paweł parobek, Chwieda
 żona tego parobka. Uliana dziewczka, Zu-
 zanna manka, Stanisław pastuch. slach.
 Anna Bartoszowa Wyrzykowska, Jadwiga
 corka, slach. Elżbieta Wyrzykowska Koy-
 sina, Marcin syn, Jagnieszka corka. pan
 Alexander Łochowski, pani Teressa mał-
 żonka. Anna dziewczka rzedna, Jasko chłó-
 piec, Szymon poddany, Ewa żona jego,
 Maryna Darka komornica, slachetny Jan
 Wyrzykowski. Eleua żona jego, Leszko
 parobek, Polaszka dziewczka rzedna, slach.
 Adam Wyrzykowski, Maryna żona, Kazi-
 mierz syn, Katarzyna corka, Anna corka,
 Simon wnuk Lipiński, slach. Maciej Tu-
 rebolski, Elżbieta żona jego, Zophia corka,
 Marianna corka. Raina corka, Iwan paro-
 bek, slach. Mikołaj Wyrzykowski, Raina
 małżonka, Jan parobek, Katarzyna dziew-
 ka, Maxim komornik, Zophia żona jego,
 slach. Woyciech Buyno, Dorotha siostra,
 Zophia Wyczółkowska, Jakub parobek,
 Maryna Ostrowska komornica, slach. Jan
 Trębiczki, Marcin Trębiczki, slach. Stani-
 sław Wyrzykowski Saczuk, Katarzyna Wy-
 rzykowska, panna Marianna Wyrzykowska.
 Przy spisowaniu byli ci slach. Mikołaj
 Wyrzykowski, slachetny Maciej Buyno,
 slachetny Woyciech Wyrzykowski, slach.
 Adam Wyrzykowski. Xiądz Jan Załęski
 probosc Łosiecki commendarz ua ten czas
 Gorecki. Et in continenti coram eodem

officio et actis praesentibus capitanealibus
 castrensibus Mielnicensibus personaliter
 comparentes nobiles Mathias Buyno et
 Albertus Wyrzykowski Sakowicz regestrum
 supra ingressatum, prout est fideliter cou-
 scriptum, medio corporaliter juramento ad
 imaginem Crucifixi Passionis Jesu Christi
 iuxta rotham in constitutione descriptam
 in facie officii praesentis comprobaverunt,
 Deo et sancta Jesu Christi passione ita
 ipsos adiuvente.

Noszowo.

Ad officium et acta praesentia etc. ad
 oblationem eiusdem praepositi Losicensis
...scribatur ut supra nihil mutato. in villa
 Noszowo commanentium personarum, cu-
 ius series verborum talis:

Pan Woyciech Głuchowski urzędnik,
 slach. Andrzej Gogolski celadnik, Iwan
 Bataczuk chłopiec . . . . . gospodarz.
 Marina żona, Grzegorz syn, pastuch, Ma-
 ryna . . . . . pastuch Maciej Malecz-
 ki, Iwanko mastalerz, Uliana siostra. Pod-
 dani: Marcin Litewczyk, Jacek żona, Jacz-
 ko syn, Maryna corka, Troc Kaplanik ko-
 mornik. Maryna żona, Marcin Ptaszek,
 Jadwiga żona, Simon parobek. Anna dziew-
 ka, Jagnieszka siostra tego gospodarza.
 Chwieda wdowa Łaczkowa, Uxima corka,
 Appa corka, Iwan Hordeinuk, Ewa żona
 jego. Halimon Sowonik, Anna żona, Appa
 matka, Krystyna siostra. Misko Buxik,
 Wroszka żona. Maryna matka, Olesiey
 Ihnatyk, Zophia żona, Anna siostra, Jacz-
 ko chłopiec, Siemion Huk. Potynka żona,
 Jaszko Kuczko żięnc, Katarzyna żona,
 Dorotha Josezynska komornica, Prokop
 Woloszik, Chwieda żona, Hasza komornica,
 Pietruk chłopiecz, Iwan Łobacz, Omielian
 syn, Ułasz syn, Jowa dziewczyna, Waszko
 Nicopoczyk, Siemion brat, Uliana siostra,
 Choma komornik, Appa żona. Anna dziew-
 czyna, Katarzyna pracka dworska, Omie-
 lian Mickoszik, Nastacha żona, Jachym
 brat, Wawryn żięnc, Uxima żona tego żię-
 cia, Chariton Perziulik, Ustima żona, Na-

tawka matka. Piotr swagier, Nastacha siostra, Troc parobek, Jan Chodunik, Maryna żona. Maryna dziewczka. Panas parobek, Karp chłopiec. Iwan Maleszewski, Proska żona, Omielian syn, Iwan syn, Maryna żona Omielianowa, Pasza dziewczka, Tereszko Woloszki. Paweł syn. Tymosz syn, Uxima corka, Appa corka, Hryc Chruszczyk, Natawka żona, Raina komornica, Iwan Makarczuk, Chwieda żona jego, Simon parobek, Katarzyna dziewczka, Nastacha dziewczyna, Hryc Szaleyko, Maryna żona jego, Chordey brat, Ustina corka, Iwan Bielak, Oreszka żona, Panas syn, Samuel syn, Samuel chłopiec rzedny, Maryna żona Panaszowa, Oniszko ogrodowy, Anna żona, Waszko syn, Maryna komornica, Ewa komornica, Maryna dziewczyna, Łowin Daczuk, Marina żona, Wasia corka, Stanisław Januczyk, Sonia żona, Harasin parobek, Stephan parobek. Maryna wdowa Borysieha, Paweł chłopiec, Wowda dziewczyna. Przytym spiszowaniu byli Marcin Ptaszek, Omielian Miekoszki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Martinus Ptaszek, Omelian Mikosik, inhaerendo constitutioni regni . . . . . personarum prout est . . . . . medio corporali juramento ad imaginem Crucifixi passionis Christi in facie officii praesentis comprobaverunt . . . et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Bukowice.

Ad officium et acta praesentia ad oblationem eiusdem praepositi Łosiceusis etc. scribatur ut supra nisi mutato . . in villa Łosice etc. personarum commanentium de tenore ut sequitur tali:

Bukowicze gospodini Stachowa Raina Nowosielska gospodini solwarkowa, Marcin pastuch, Podłani: Kurko Sieniewik, Anna żona, Maryna matka. Hryc Naumik, Helena żona, Iwan Ciczki, Ewa żona, Oresz-

ka dziewczka rzedna, Maxim Kizic, Jaca żona, Luba matka, Kuzina Plaskac. Anna żona, Paweł chłopiec rzedny, Jasko Sawczuk, Chwieda żona, Wasko Popik, Hasza żona jego, Makar syn, Iwan syn, Sak syn, Appa dziewczka rzedna, Mikita Sieniewik, Taca żona jego, Jadwiga matka. Halimon Strzynatka, Maryna matka, Anna komornica, Wawryn Mociuk, Chwieda żona. Hryc syn, Kondrat Moroszczyk, Maryna żona. Jwan Romaniuk, Anna żona, Barbara dziewczka rzedna, Mikołaj kowal, Maryna żona jego, Iwan Setniczek. Nastacha matka, Siemion Romaniuk, Oreszka żona, Jaczko brat, Hryc Antonik, Anna żona, Katarzyna corka, Jasko Antonik, Oreszka żona. Maryna dziewczka, Tyszycka wdowa, Katarzyna corka, Radko Przychodzien, Maryna żona jego, Szymon Nowak, Appa żona jego, Hryc Kowal, Roman brat, Nastacha dziewczyna, Ihnat Hawrylik, Maryna żona. Marina matka Hawrylikowa, Anna matka żenina, Katarzyna dziewczka, Grzegorz parobek. Jaszko Hawrylik, Appa żona jego, Kierko Popowicz, Anna żona, Siemion syn, Michał syn, Hryc Kierczuk. Maryna żona tego Kierczuka, Zien Pastuszczyk, Maryna żona. Piotr Opryszczki Anna żona. Proska matka, Jan Sowoniuk, Oreszka żona jego. Stephan brat. Dorotha żona, Jarosz brat. Dorotha matka, Iwan chłopiec, Waszko Zienczuk, Anna żona. Maryna matka, Namoyło Zienczuk, Uxima żona, Lewon parobek, Iwan Szawczuk, Nastacha żona, Roman Kowal. Appa żona. Mikołaj Osmolski, Maryna żona, Iwan syn, Jaczko syn, drugi Jaczko syn, Wowda starszego Jaczka żona, Appa dziewczka, Chwiedko Kowalczuk, Jadwiga żona, Olesiey Kowalczuk, Helena żona, Oniszko Gołgowski, Oreszka matka, Maryna dziewczyna, Hryc Zienczuk, Ulianna żona, Jachinka dziewczka, Piotr Nowak, Nastacha żona, Iwan Radezuk, Wowda żona, Makar chłopiec, Chwieda dziewczyna, Helena dziewczyna, Marcin Chworys, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan syn, Jaszko Szymaniuk, Maryna żona, Chwiedko chłopiec,

Iwan Daczuk, Wowda żona. Osip zięć, Jaka corka, Parafin Sutulik, Katarzyna matka, Trofim Dziemidyk, Wowda matka. Kierko chłopiec. Przy tym spisowaniu byli Wawryn dziesiątnik, Mikołaj Osniolski dziesiątnik, Jaszko Antonik, Wasko Chomik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosiecki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Nicolaus Osiadski, Laurentius Chomik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Lesne.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia etc. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosiecki commendarii ut supra mutato*, personarum in villa Lesne commanentium, cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Lesne, Jarmosz Obaczuk, Chwieda żona iego, Anna siostra, Andrzej Stelmaszek, Anna żona iego, Michał syn, Zophia żona synowa, Paraszka dziewczka, Makar Szuseczyk, Domka żona, Marcin Dziewiątko, Wowda żona, Katarzyna, Wowda dziewczka, Roman Jesiuk, Proscza żona, Hawryło chłopiec, Hawryło Chomik, Wowda matka, Anna corka, Maryna corka, Wawryn Adamiuk, Wowda żona iego. Przy spisowaniu byli Makar Suseczyk, Michał Stalmaszko. Xiądz Jan Załęski commendarz na ten czas Gorecki. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus, personaliter comparentes laboriosi Makar Suseczuk et Michael Sztelmazski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprascriptum connotationis personarum, prout est

fideliter conscriptum, medio corporali juramento in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Koszelowka.

Ad officium... *scribatur cum oblatione eiusdem nisi mutato*, connotationis personarum in villa Koszelewska existentium etc. *ut supra ad hunc locum*: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Koszelowka Jan Krotkowski, Barbara żona iego, Michał syn, Mikołaj Szuseczyk, Małgorzata żona, Maryna corka, Wawryn parobek, Andrzej Kuczko. Maryna matka, Stanisław brat, Anna siostra. Andrzej Walczyk, Katarzyna żona, Walenty brat, Jadwiga siostra, Maciey chłopiec, Andrzej Walczyk wdowiec, Grzegorz syn, Maryna żona iego, Woyciech Grzesienia, Marina żona, Mikołaj parobek, Jagnieszka dziewczka, Chwiedor chłopiec, Szczepan Chudnik, Katarzyna żona, Simon syn, Maryna dziewczka, Iwan Bładinieć, Dorotha żona, Jagnieszka matka żony, Marcin Januszik, Anna żona iego, Stanisław Tysczyk, Hasza żona, Marcin syn, Nastacha Pogorzeczycza wdowa, Dorotha corka, Jakub Januczyk, Maryna żona, Krystyna corka Wawryn Zyska, Dorotha żona, Miszko Szymezyk wdowiec, Chwieda corka, Wawryn Chwiedczyk, Maryna żona, Piotr chłopiec, Wawryn Kinsa, Maryna żona. Walenty Kowal, Anna żona. Grzegorz syn, Iwan syn, Maryna corka, Jakub parobek. Nastacha kucharka. Przy spisowaniu byli Walenty . . . . . Szuseczyk. Xiądz Jan Załęski, probosc Łosiecki, commendarz na ten czas Goreczki, Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Valentinus Kowal et Nicolaus Szuseczyk, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sanctae juramento corporali in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam compro-

baverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente,

Wola Noszowska.

Ad officium etc. cum oblatione eiusdem praepositi nisi mutato, in villa Wola Noszowska commanentium ah hunc locum cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Wola Noszowska. Pan Jan Gulewski, pani Teresa Gulewska, Zophia mamka, Iwanek pastuch. Poddani: Mathias przychodzien, Hasza żona, Marcin syn, Maryna komornica, Jan Wiesniak, Magdalena żona, Miszko parobek. Marcin Słoboda. Dorotha żona, Wowda corka, Grzegorz syn, Parafin Sezerbaczek, Szawko Radezyk, Wowda żona, Taca corka, Maryna corka, Miszko parobek. Karp Smalko; Sonia żona. Piotr chłopiec syn, Symon Kosezyk, Anna żona, Helena corka, Iwan Smalko, Arasim syn, Oreszka corka, Marina corka, Miszko Smalko, Hasia żona. Taca corka. Bartosz Chrosciel, Hasia żona. Dorotha Bartoszcicha wdowa. Marcin syn, Barbara corka, Wereniko Sowonik, Zophia żona iego, Anna Gowluczykowa wdowa, Jan Chybowski, Wowda żona iego, Iwan Suszeik, Barbara żona, Jarosz syn, Uxima corka, Lewko Brodik, Anna żona, Siemion brat, Maryna siostra. Przy spiszowaniu byli Lewko Radezyk, Marcin Wiesna. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki, commendarz na ten czas Goreczki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Lewko Radezyk et Martinus Wiosna, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis, iuxta rotham in constitutione descriptam comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Zalesie.

Ad officium et acta etc. cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis scribatur nisi mutato personarum in villa Zalesie commanentium . . . . . locum, cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Zalesie, Maciey Boiarzyn, Katarzyna żona iego. Woyciech parobek, Stanisław chłopiec, Jagpieszka corka, Łukasz Wistel. Dorotha żona, Anna matka. Grzegorz Słoszarz, Krystina żona iego, Marcin syn, Grzegorz parobek, Thomek syn. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens honestus Mathias Boiarzyn, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione suprascriptorum sancitae, medio corporali iuramento in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Dubice.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato personarum plebeiarum in villa Dubicze commanentium etc. cuius tenor verborum sequitur talis:

Dubicze: Walenti krawiec, Zophia żona. Karp brat, Adam syn. Andrzej syn, Stanisław syn, Jan Janczuk, Zophia żona, Barbara matka. Anna corka, Jan chłopiec rzęduy, Wawrzyniec Szereszko, Maryna żona. Piotr syn, Wawryn Szereszko, Jadwiga żona, Jan syn, Nastacha corka, Piotr Katycza, Jadwiga żona, Jakub parobek, Marina dziewczka, Woyciech Zysiuk, Jadwiga żona, Tymosz parobek. Maryna dziewczyna, Maciey Jaszczenia, Katarzyna matka iego. Maryna siostra. Iwan ciesla, Elżbieta żona, Andrzej syn, Kazimierz ciesla, Anna żona, Anna siostra, Zophia matka. Przy spiszowaniu byli Woyciech Zysiuk, Piotr Katycza.

Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Gorecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Albertus Zysiak et Petrus Kutycza, inhaerendo constitutioni regni super veram revisionem et connotationem in praedicta villa personarum commanentium iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kobylany.

Ad officium et acta ect. *scribatur cum oblatione eiusdem praepositi Łosicensis nisi mutato*, personarum connotationem in villa Kobylany commanentium etc. cuius tenor talis:

Wies Kobylany: Jegomosc pan Kazimierz Orzeszko, ieymosc pani Agatha Orzeszkowa podsędkowa Mielnicka, jegomość pan Woyciech Orzeszko. Czeladz, Slachetny Stanisław Iwanowski, slach. Laskowski, slach. Jassinski, Stanisław krawiecz, Mattias woznica, slachetna Kochanska stara pani, slach. panna Sokulska służebna, slach. panna Pocianka służebna. Jagnieszka kucharka, Ewa dziewczka rzedna, Katarzyna dziewczka, Jaszko pastuch, Appa żona tego pastucha, Jadwiga corka tegoż. Poddani: Andrzej Weremczuk, Maryna żona, Iwan syn, Nastacha dziewczka, Maciey Pinczuk, Anna dziewczka rzedna, Nastacha dziewczyna, Stephan parobek, Kondrat Kierad, Appa żona, Chwiedor syn, Maryna dziewczka, Trochim Szczygłowiecz, Oreszka żona, Taras syn, Appa corka, Sawka Marciniuk, Chwiedor Marciniuk, Stephan Marciniuk, Iwan Marciniuk, Nastacha Marciniucha, Appa żona Sawki, Marciniucha, Miłacha komornica, Chwieda komornica, Maryna dziewczyna, Chwiedor Chawra, Matrona żona, Appa corka, Wowda corka, Maryna corka, Awryło syn, Lesnik Chwiedko,

Pałaska lesnikowa, Miłacha dziewczyna, Prokop Zaradzik, Hasia żona, Appa corka, Uxima corka, Jan woyt, Jarosz brat, Melacha matka woyta, Iwan parobek, Natawka dziewczka rzedna, Parafin chłopiecz, Andrzej Chwiedorczyk, Appa żona, Stephan parobek, Katarzyna dziewczka, Siemionowa wdowa, Appa corka, Omielian parobek, Chwieda dziewczyna, Wasko Szczygiel, Maryna żona, Iwan syn, Kuzma syn, Tymosz syn, Zachar syn, Maryna dziewczka rzedna, Stephan Przybytko, Nastacha żona, Andrzej syn, Wowda corka, Timosz Chwedaczuk, Połaszka żona iego, Manoyło brat, Zienia matka, Nastacha corka, Waszko Maszyk, Katarzyna matka, Oreszka corka, Andrzej parobek, Wasilicha wdowa komornica, Chwiedko syn komornik. Xiądz Jan Załęski probosc Łosicki commendarz na ten czas Goreczki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes advocatus et Laurentius Szczygiel, inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptarum sanctitae iuramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Ruskowska.

Wies Ruskow.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Melnicensia personaliter veniens reverendus pater Severinus Kupinski, parochus ecclesiae Ruskoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum nobilium et plebeiarum in villa Ruskow commanentium, manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Juxta constitutionem in comitiis extraordinariis Varsaviae anno Domini 1662 factam, omnium personarum tam nobilium cuiuscunque praeeminentiae status utriusque sexus, quam etiam cmetonum parochiae Ruskoviensis fideliter connotatio eiusmodi:

Villa Ruskow. Domus generosi Alberti Raczeko vidui, in hoc domo manent: generosa Eugenia Beydowa pisarzowa Mielnicka vidua, generosa virgo Elena Raczkowna, eiusdem generosi Gres filius, famulus eiusdem Jozephus Ługowski, eiusdem dominae famulae ad servitia generosae viduae Beydowa famula et pastor pecudum.

Subditi in hac villa eiusdem:

Domus primus Daniel Koledziuk cum uxore, filii duo, 2-da domus Chwedor Iwaszcuk cum uxore, tertia Jakim Siemienczyk cum uxore, quarta domus Andreas Wołowik cum uxore, filiae binae, quinta domus Paulus Jastrzemski cum uxore, frater cum matre, sexta Daniel Hawryluk cum uxore, septima et octava Joannes Harasimik cum uxore, filii duo et filia, Joannes Zmoydzik cum uxore et famula.

Subditi generosae Euphemiae Beydowa in Zaborze.

Choma cum uxore, filius et filiae duo, Philip pauper caecus, filios habet duos et filiam unam, Catherina inquilina vidua, Anna Onackowa vidua.

Subditi in eadem villa generosi Christopheri Malinowski.

Primus Timosz cum uxore et filius, filiae eiusdem tres, Joannes Omelianik cum uxore et famula, Fiedor Ropik cum uxore, filius et filia eiusdem, Macikowa Harasimeczka vidua, filii tres eiusdem, Jędrzeiowa vidua Harasimiczka et filius eiusdem, Iwan Chroluk cum uxore et filia eiusdem, Simon Arciszik cum uxore, Iwan frater, filii tres eiusdem, Paulus Trabarosik cum uxore et filia eiusdem, Dorosz Fecula cum uxore, filiae duae, Dmiter cum uxore, filiae duae, Simon

cum uxore, famuli duo et famula eiusdem. Et in continenti Joannes Arasiuik, inhaerendo constitutioni novellae ratione superscriptorum etc.

Villa Puczyce et Czuchowo.

Ad officium et acta etc. *cum oblatione superscripti parochi Ruskoviensis, scribatur nisi mutato* in villa Puczyce et Czuchowo commanentium *ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Prima domus ieymosec pani Felicianna Janczewska, Jan Gierowski urzędnik, dziewek trzy y pastuch. Subditi eiusdem: Oxiuta wdowiecz sam ieden, druga corka, Dmiter wdowiecz y dziewczka, Manel Michaluk z matka, syn y dziewczyna, Iwan młodzieniec . . . . . Oniszko, żona y brat . . . . . Waskowa wdowa z corką, Misliborski, żona y corek dwie.

Aula generosi Anna Siestrzewitowska:

Dom słachetney pani Anny Siestrzewitowskiej: panna Maryanna corka ieynsci, chłopiec y dziewek dwie. Subditi eiusdem Dominae: Waszko z żoną, Iwan z żoną, Iwan Sienczuk, żona, Omielan y gospodyni, Moysey y Gabryel Panasikowie bracia, Iwan Panasik z żoną . . . . . Janowa wdowa, Iwan z żoną ustawny u pana Biernackiego.

Aula generosi Nicolai Siestrzewitowski, pani Agata Siestrzewitowska małżonka. Parobek y chłopiec y dziewczka, matka y dziewczyna, Subditi eiusdem Domini: Prima domus Maciey, żona, dziewczka y dziewczyna, Olessiey, żona y dziewczyna, Paweł, żona y dziewczyna, Kondrat, żona y parobek, komornica wdowa y chłopiec, Jarosz, żona y matka, Mikita, Stasziuk młodzieniec.

Aula seu praedium in quo residet pro hospite seu patrefamilias religiosus laycus, titulo nobilitatis gaudet ordinis praedicatorum, nobilis Gabriel Skiwski, eiusdem religiosi famulus ad servitia laboriosus Iwan, Dorothea materfamilias cum famula ad servitia. Subditi eiusdem religiosi: Maxim cum uxore, Tomas fa-

mulus cum uxore, Chwiedko cum uxore, filius Joannes et filia, Hryc cum uxore, . . . Rubay, Klim cum uxore, filii duo, famulus Andreas, famulae duae, Naum cum uxore, famulus et famula. Komornici eiusdem religiosi: Thomas cum uxore et famula, Timosz cum filia, Gregorius cum uxore, Chwiedko sutor cum uxore, famulus Mathias cum uxore, molitor cum uxore. Severinus Kopinski parochus Ruskowiensis m. p. Et in continenti circa porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparantes laboriosi Klim Kalczuk, Iwan Kukla, Oxiuta Raczko et Paulus Manus super veram et debitam connotationem registri supra inserti, inhaerendo constitutioni novellae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis exequenti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Parafia Sarnacka.

Villa Sarnaki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Stanislaus Rosochaeki, plebanus ecclesiae Sarnacensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Sarnaki commanentium tam nobilium, quam plebeiarum, manu propria eiusdem reverendi plebani Sarnacensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia, cuius tenor . . . intra constitutionem in comitiis . . . ordinum Varsaviae anno Domini 1662 factam omnium et singulorum utriusque sexus in . . . parochia Sarnacensi existentium tam nobilium quam et emetonum.

Connotatio. Villae Sarnaki:

Nobilis Fabianus Lapko maritatus, filia eiusden Caterina annorum 15, se-

cunda filia annorum 13, Gregorius Du . . . subditus generosi domini Groth, uxor eius Anna, Maximka propriis manibus victum elaborat, Rus: vidua Zophia Boratynska, filia eiusdem Anna, filius eiusdem nomine Petrus, nobilis Albertus . . . uxor eiusdem Marina Rozwadowska, nobilis Nicolaus Czayka Chybowski, uxor eiusdem nobilis Marina Serkowna. In eadem domo residet advena famatus Joannes Adamczyk adolescens, laboriosus Martinus Sporyzyk advena, uxor eiusdem Zophia Sztula, filius eorundem laboriosorum Valentinus annorum 15, filia etiam Agnes-annorum 13, nobilis adolescens Joannes Porozsak, frater eiusdem nomine Andreas et Laurentius, soror eorundem Anna, uxor nobilis Joannis Gierzynski nomine Hedvigis Wilanowska, filia eius Anna. In eadem domo manebunt victum manibus elaborantes nobilis Anna Grabarzowna Wienciatowska, eiusdem personae filia Marina. In praedio illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodinska, castellanidis Podlachiae laboriosa familia residet laboriosus Joannes Szczesniak, famula Zophia Patrasowua, vetula laboriosa Anna rykunia, laboriosus nomine Dawid, pastor pecudum. Ibidem residet subditus laboriosus figulus Albertus nomine, uxor eius Anna, filius eorundem Joannes, filia Zophia. Na Zalesiu residet nobilis vidua nomine Marina Łazowska, 2-da etiam ibidem nobilis Polonia Sarnacka, 3-tia vidua Jasiukowna—haec omnes victum propriis manibus elaborant. Nobilis Christopherus Sarnacki, eiusdem uxor Anna Terlikowska, filius nomine Joannes, laboriosus viduus Laurentius molitor, filia eiusdem nomine Agnes, nobilis Andreas Sernicki victum elaborat manibus propriis, eiusdem uxor Catherina Nadobnikowna, filius eorundem nomine Andreas. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparantes nobiles Joannes Casimirus Biernacki et Joannes Kierdey Chybowski, inhaerendo constitutioni regni

novellae regestrum suprascriptum connotationis verae personarum juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Willa Chybowo.

Ad officium et acta praesentia... *Scribatur cum oblatione eiusdem parochi nisi mutato in villa Chybowo commanentium ad hunc locum:* cuius tenor sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Chybowo. Nobilis Martinus Siwko Chybowski, uxor eiusdem nobilis de Sarnaki Kosarowska, quam negavit coram . . . . . neque ipsam dishonoravit contra quam solarium protestor eiusdem nobilis parens superstes, vidua Zophia Siwkowa, apud eundem Siwko residet laboriosus Simon Cierka cum coniuge. Komornicy: Nobilis Thomas Gorka cum uxore nobili Catherina Kozielkowna, filius Jacobus, nobilis Joannes Woiewodzki cum uxore nobili Catherina Kierdeiwna, famatus Gregorius Szewe civitatis Łosicensis quondam incola cum uxore nobili Maryna Sobikowna victum manibus elaborat, nobilis Jacobus Kierdey cum uxore nobili Marina Braniczka, famula eorundem Anna Pieszukowna cmentonis filia; in domo eadem residet nobilis dominus Joannes Biernaczki, uxor eiusdem nobilis Eva Szaniawska, filia virgo Marina 15 sulcos laborat et seminat, nobilis Laurentius Krinski pastor pecudum, nobilis Albertus Kierdey cum uxore, nobilis Elizabeth Chybowska. nobilis Paulus Rzewuski cum uxore nobili Anna Szczesniekie nullam agriculturam operatur, nobilis Andreas Seroszynski cum uxore nobili Agneta Kusnierzowna, nobilis Marina, coniunx nobilis Jacobi Łoyko nomine Szczesna Sarnacka,—hae victum manibus elaborant, filius eiusdem Stanislaus, 2-dus filius Joannes, nobilis Albertus Panok cum uxore Elizabeth Borkulakowna, ma-

nibus elaborant, filia eorundem Zophia, nobilis Paulus Kozielk cum uxore Hedvige Wyrzykowianka—pauperes ambo, victum inanibus elaborant, filia eorum Maryna, nobilis Mathias Gluchowski cum uxore nobili Catherina Wyrzykowska, filius eorum nomine Basilius, nobilis vidua Marina Borkulakowa, filius eiusdem Joannes, filia nomine Anna, 2-da filia Zophia, Albertus filius, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Anna Szankowska, soror eiusdem virgo Helena, nobilis Albertus Borkulak cum uxore nobili Marina Mosciczka, victum elaborant manibus, nobilis Albertus Łoiko cum uxore nobili Zophia Lipincka, filius eorum Albertus, hi victum manibus elaborant. In hac domo manent sorores Barbara filia nobilis Stanislai Łoiko, 2-da soror Hedvigis etiam adulta, 3-tia nomine Helena, quarta nomine Dorothea, nobilis Paulus Białowasik cum uxore Hedvigi Sarnaczka, famulus nobilis Joannes Kukawczyk, nobilis Mathias Florezuk cum uxore nobili Margareta Kuklinska, frater eiusdem adolescens nomine Joannes, soror eiusdem Marianna, ibidem manet vidua Maryna Kukawczanka, quae victum manibus elaborant, nobilis vidua Hedvigis Krawczukowa sola victum elaborat, nobilis . . . laus Olszewski cum uxore nobili Anna Popławska sine agricultura, coniunx nobilis Gregorii Łoiko nomine Hedvigis Gębiczka victum manibus elaborat. In eadem domo residet vidua Catherina Olszewska, filia eiusdem viduae nomine Zusanna victum manibus elaborantes, nobilis Jacobus Zubko cum nobili uxore Szczesna Zaran-kowna, filius eorum Stanislaus, filia etiam Catherina, nobilis viduus Nicolaus Sieba dictus Krawiecz, filius eiusdem Martinus Sieba cum uxore nobili Caterina Rozwadowska, nobilis Joannes Wyczółkowski cum uxore nobili Hedvige Chybowska operatur araturam duobus bobus, filius eorum Jacobus, nobilis vidua Marina Kusnierka, filia eiusdem Zophia, 2-da filia Ewa, nobilis Paulus Żybek cum uxore no-

bili Anna Rzewuska, frater eiusdem Laurentius Zybek adultus, soror eiusdem virgo Zophia adulta, nobilis Christopherus Bela cum uxore Anna Zembrowska sulcos tres operatur; in eadem domo residet nobilis Albertus Rzewuski cum uxore nobili Helena Rolanka, virgines sorores manent, victum manibus elaborantes, Lipinianski Dorothea et Zophia, ambae adultae, vidua nobilis Dorothea Pankowa, filia eiusdem Zophia victum manibus elaborant, nobilis Sebastianus Panek cum uxore Marina Wyczolkowska, eiusdem consanguinea nobilis nomine Anna, nobilis Marcus Gocha cum nobili uxore Anna Wyrzykowska, filia eorum Marina, vidua nobilis Zophia Gochowa sine agricultura victum manibus elaborat propriis. Ad hanc ergo connotationem omnium et singularum utriusque sexus in hanc villa Chybowo existentium pro maiori dando testimonio accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierdey, Pater Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Villa Rozwadowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum simili oblata ut supra nisi mutato* in villa Rozwadowo commanentium *ad hunc locum* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Rozwadowo. Vidua nobilis nomine Marina Florianowa Przesmyczka et filia eiusdem vidua nobilis Cristina Adamczukowa sola, nobilis Albertus Krynski cum uxore nobili Catherina Biernacka, filia eiusdem Agnes, nobilis Paulus Wilk Rozwadowski cum uxore nobili Zophia Chybowska, nobilis Valerianus Snopkowski cum uxore Marianna Mogilnicka, nobilis Valerianus Milkowski cum uxore nobili Zophia Wroblewska . . . decem, nobilis Thomas Rzewuski cum nobili uxore Margaretha Rozwadowska, filia eorum Zuzanna, nobilis vidua Catherina Łapina, filia eiusdem Helena annorum duodecem,

2-da filia Lucia annorum tredecem, nobilis vidua Hedvigis Sarnacka, filius eiusdem Stanislaus, filia virgo Elizabeth adulta, haec sine agricultura ulla hortum fodit manibus, nobilis Mathias Milkowski cum uxore nobili, Hedvigis Chybowska, nobilis Martinus Chybowski cum uxore nobili Catherina Żelawska, soror eiusdem virgo Eva, nobilis Marina Drejanka Terlikowska, victum propriis elaborant manibus; nobilis Thomas Rozwadowski cum uxore nobili Marina Rozwadowska, laboriosus subditus domini Wychowski cum uxore rutena Wowda, filius eiusdem Stanislaus iam adultus, nobilis etiam Malyzhanek sic nominatus Rozwadowski victum manibus elaborat, nobilis Valentinus Rozwadowski cum uxore Elizabeth Saligowska, eiusdem consanguinea iam adulta victum elaborat manibus, nobilis Stanislaus Bopka cum uxore Maryna Rozwadowska, filia eorum Catherina adulta, altera Helena victum manibus elaborant propriis, nobilis Nicolaus Koza viduus nihil habet, nobilis Albertus Dobek cum uxore nobili Elizabeth Golinantowna, soror eiusdem nomine Anna iam adulta, altera nomine Zophia, 3-tia consanguinea nomine Margaretha manet, quae manibus victum elaborat, nobilis virgo Marianna Rozwadowska, filia Piatyhorcowey iam adulta, filius eiusdem Piatyhorcowey nomine Stanislaus propriis manibus hi victum elaborant, nobilis vidua Catherina Milkowska sine ullis sola manibus propriis victum elaborat, laboriosus subditus de Bialystok Jacobus generosi Głazneczki cum uxore Ohapa.

Aula generosi Michaelis Głaznecki. Famulus eiusdem domini nobilis Stanislaus Czerniewski cum uxore, laboriosus alyenigena . . . laboriosus Daniel parobek puer qui pascit pecudes annorum 12, laboriosa famula Helena. Ad hanc connotationem huius villae Rozwadowo omnium et singularum tam nobilium quam emetorum existentium utriusque sexus pro meliori dando testimonio accepi mecum duos nobiles ex hac villa—nobilem Valeria-

num Milkowski et nobilem Thomam Rzewuski. Stanislaus Rosochacki parochus m. ppria.

Villa Płskowo.

Praedium Illustris et admodum Reverendi Domini Georgii Niewiarowski referendarii M. D. L., in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip . . . . . eiusdem parochi Sarnacensis *ut supra nisi mutato* in villa Płskowo commanentium *ad hocce locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi est-que talis:

Villa Płskow. Praedium Illustris et admodum reverendi domini Georgii Niewiarowski referendarii magni ducatus Lithvaniae, in cuius praesentia familiam et cmetones in villa existentes conscrip. In praedio residet nobilis aetate proventus Romanowski cum puero Soszonek ad servitia, 2-dus pastor pecudum laboriosus Lucas Howieniuk . . . famula laboriosa Hedvigis Bołkunowna.

In villa cmetones hi: Laboriosus Mathias Howien cum uxore, Marina Wela-cowna, ipsius uxoris illic etiam manet parens vidua Walcowa, in secunda domo laboriosa vidua Walcowa, filius eiusdem Gregorius Walaszyk, laboriosus Martinus Gowien cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Maseczuk parobek et laboriosa famula Marina, vidua laboriosa Bołkuniczka—haec sine ullis agris victum quaerens elaborat manibus. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castren-sibus Mielnienesibus personaliter comparens laboriosus Martinus Chowien, inhaerendo constitutioni novellae ratione supra scrip-torum medio corporali juramento ad ima-ginem Crucifixi in facie officii praesentis iuxta rotham in constitutione descriptam comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Villa Hlebczin.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato* in villa Hlebczin com-manentium *ad hunc locum*: cuius tenor verborum talis:

Villa Hlebczin. Aula generosae Hele-nae Teressiae Ciccierska maritatae. Fami-lia residens in aula: laboriosus famu-lus Joannes kucharz, tertius laboriosus Joannes Woyt, 2-dus famulus laboriosus Petrus auriga, quartus nobilis puer ad servitia eiusdem dominae nomine Ada-mus, nobilis virgo, famulus eiusdem do-minae pro servitiis ultima laboriosa co-ctrix Zophia.

Subditi in hac villa Illustris ac Gene-rosae Helenaе Wodynska, castellanidis Podlachiae. Primus laboriosus Gregorius Chwiedczuk cum uxore Marina Osipow-na, frater eiusdem iam adultus Simon Chwiedczuk, laboriosa ad servitia famula nomine Barbara; domus 2-da eiusdem dominae: laboriosus Simon Chalimonik cum uxore Hedvidi Macieiwona, eiusdem hospitis senex parens vidua Chalimowna; in domo eadem advena residet laboriosus Samoc victum laborans manibus.

Subditi generosae Ciccierskiew: labo-riosus Nicolaus Gmilnik adolescens, 2-dus frater eiusdem nomine Choma Gmionuk etiam adultus, laboriosus Joannes Ostap-czuk cum uxore Dorothea, eiusdem pa-rens vidua nomine Chwiedia, filia eius-dem viduae; eiusdem dominae Ciccier-skiew laboriosus Parafinik cum uxore me-dium mansum tenet, habens duo juga bovum, laboriosus Simon Chomik cum uxore Anastasia, filia eiusdem Marina iam adulta, laboriosus Michael Kucharczyk cum uxore.

Subditi generosi Groth: laboriosus Joannes Pieszciek cum uxore Ohapa, 2-dus laboriosus Albertus Jarczyk cum uxore nomine Jolcha.

Ad hanc connotationem huius villae Hlebczyn omnium et singulorum utrius-

que sexus existentium pro maiori fide danda accepi mecum duos nobiles Joannem Casimirum Biernacki et nobilem Jacobum Kierley et de eadem villa Simon Chomik laboriosus Lesnik praesens erat. P-r Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Simon Chomik et Lesnik, inhaerendo constitutioni regni novellae ratione supra scriptorum sancitae juramentum corporale ad imaginem Crucifixi iuxta rotham in constitutione descriptam in facie officii praesentis exequuti sunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Grzybowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato in villa Grzybowo commanentium ad hunc locum:* cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Grzybowo. Generosus Valentinus Meżenski viduus, filius eiusdem Albertus, adultus, filia eiusdem Elizabeth et 2-da filia Regina, ad servitia famula Agnes Meżenska, laboriosus etiam Mathaeus pastor pecudum, 2-dus laboriosus Michael parobek, Gmter parobek. Eiusdem subditi in hac villa. Laboriosus senex Maxim nomine cum vetula uxore Oryszka sine agris, filius eorum Joannes Maximik cum uxore Ohapa, 2-dus filius Elias iam adultus, laboriosus Gregorius Maximik cum uxore Anastasia.

Generosus Sigismundi Grek aula in eadem villa.

Generosus Sigismundus Grek viduus, eiusdem domini soror germana nobilis vidua Zuzanna Zaleska, familia eiusdem nobilis famula Dorothea Tolwinska, cocatrix laboriosa Marina, pastor pecudum laboriosus Martinus Kucharczyk, 2-dus puer Mikita Haiczuk.

Subditi eiusdem domini. Laboriosus Simon Siernik cum uxore Catherina, filia eiusdem Marina adulta, laboriosus Joannes Siemieniuk cum uxore Anastasia, filia eiusdem Ohapa adulta, 2-da filia Theodora; in eadem domo manet laboriosus Joannes Haiczuk victum elaborans manibus cum uxore Anna, laboriosus Hiacintus Wileczuk cum uxore Zophia, eiusdem parens vidua Monika, filia eiusdem viduae Marina--infirmas ambae, laboriosus Nicolaus Kucharczyk cum uxore Ohapa, laboriosus Tymosz Szam cum uxore Hedwige, laboriosus Lewko Haiczuk cum uxore Joleha, filia eiusdem Anastasia, altera Parasea, laboriosus Demian Margala subditus generosae Ciecierska cum uxore Ohapa, filia eiusdem Marina hic scriptus *w Przegalinach*. In villa eiusdem subditi manent Illustrissimae et generosae Helene Wodynska, castell. Podlachiae, laboriosus Joannes Szczesniak cum uxore Anna, filia eiusdem Anastasia, laboriosus Joannes Kowal cum uxore Agnete, frater eiusdem uxoris Nicolaus, laboriosus Simon Szczesniuk adolescens, parens eiusdem senex vidua nomine Helena, filia eiusdem, filius eiusdem Suprun, laboriosa vidua Margaretha Miskowa Szczesniukowa, filia eiusdem Anna. Ad hanc connotationem villae huius Grzybowo omnium et singulorum utriusque sexus accepi mecum pro maiori testimonio laboriosum Joannem Siemieniuk. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria. Circa quam porrectionem registri suprainserti in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Siemieniuk super veram et fidelem connotationem personarum in villa Grzybowo commanentium juramento corporali ad imaginem Crucifixi passionis Jesu Christi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Terlikowo.

Ad officium et acta praesentia capita-

nealia castrensia Mielnicensia personaliter etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato in villa Terlikowo commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

Villa Terlikowo. Zophia marita Kuczyna Terlikowska, quae victum manibus elaborat, filia eiusdem Anna, nobilis Dorothea Sokalska vidua sine ulla agricultura, nobilis Joannes Buhay cum uxore nobili Marianna Gluchowska, filius eorum nomine Stanislaus, 2-dus filius Petrus, filia Dorothea, nobilis Andreas Augustynowicz sine ulla agricultura semper peregrinatur, uxor eius nobilis Anna Terlikowska, filia eorum Zuzanna iam adulta, nobilis Laurentius Iczkowicz cum uxore nobili Catherina Terlikowska, filius eorum Jacobus, nobilis Anna Wroblowa vidua, filia eius Caterina, ad servitia nobilis famulus Valentinus Terlikowski, nobilis Thomas Gordzewicz cum uxore nobili Agnete Terlikowska, nobilis Joannes Szawłowski, uxor eius Marina Terlikowska sine ulla agricultura, nobilis Catherina Valentini Terlikowski uxor sine agricultura, nobilis uxor Marina Terlikowska Adami Kokocik victum manibus elaborant, filius eiusdem Valentinus iam adultus, nobilis Albertus Podgayny cum uxore Anna Terlikowska victum ambo manibus elaborant, nobilis Paulus Nadobnik cum uxore nobili Appolonia victum quaerunt manibus elaborando, filia eorum Zophia, nobilis Joannes Nadobnik cum uxore nobili Cristina Buynowna, laboriosus Caupo nomine Damianus cum laboriosa uxore Theodora, soror eiusdem Cauponis iam adulta et 2-da nomine Prisca, nobilis Thomas Podgayny cum uxore nobili Elizabeth Galinska, filius eorum Stanislaus, filia Dorothea laboriosa famula ad servitia nomine Anna, famulus ad servitia nobilis Petrus Terlikowski Jagodka, nobilis Albertus Głowienzuk sed stipem mendicat, qui excipietur ab hac contributione capitali, ibidem manet vidua soror eius etiam

pauper, et filia Zophia—hi omnes excipientur ab hac contributione, nobilis Nicolaus Nadobnik cum uxore nobili Anna Terlikowska, nobilis vidua Marina Tichowna victum elaborat manibus propriis, nobilis Joannes Ostrowski cum uxore nobili Marina Terlikowska, nobiles sorores virgines victum manibus elaborantes pauperes, Hedvigis et Marina, nobilis Christopherus Czublik cum uxore nobili Marina Terlikowska, filia eorum Anna annorum decem, nobilis Joannes Kusza gibbosus pauper, sūpem mendicans—hic excipietur ab hac contributione capitali, nobilis Valentinus Augustynowicz cum uxore nobili Dorothea Dziadkowska, filia eorum Anna, nobilis Hedvigis vidua Jekowna, filius eius Bartholomaeus, nobilis Joannes Ozep cum uxore nobili Marina Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Venceslaus Rżazewski cum uxore Eva nobili Terlikowska, qui manibus victum elaborant, eiusdem nobilium prorecta aetate vidua Barbara parens, nobilis Lucas Kosicy cum uxore nobili Barbara Terlikowska, filia eorum Dorothea annorum decem, nobilis vidua Anastasia Gredkowna victum manibus quaesit, nobilis vidua Anastasia Bolescina, filia eiusdem Anna, famula ad servitia Oxima rutena, famulus ad servitia nobilis Adam Kokociek, famulus seu consanguineus nobilis Koszinski, famulus Simon pastor pecudum, laboriosus Simon Kusnierz cum uxore victum manibus quaerunt elaborantes, nobilis vidua Barthoszowa, filius eiusdem Jacobus annorum 15, filia eiusdem Catherina annorum decem, nobilis Nicolaus Czubeł cum uxore nobili Agnete Baliczka, nobilis Mathias Szcześny cum uxore nobili Agnete Terlikowska; in eadem domo manet nobilis Catherina Pliszka uxor mendici Sławinski nomine Lucia, filia eiusdem Catherina, nobilis Petrus Krupa uxoratus de Szawly accepit uxorem, nobilis Nicolaus Włoch cum uxore nobili Catherina Chybowska, filia eorum nomine Christina, nobilis Nicolaus Ostrowski maritatus, filius eiusdem

nomine Albertus, filia eiusdem Catherina, nobilis Stanislaus Wyczolkowski cum uxore nobili Catherina Terlikowska; in domo eadem manet soror eius Marina sed mendicans, nobilis Gregorius Piecik cum uxore nobili Marina Chybowska, nobilis Martinus Terlikowski cum coniuge nobili Dorothea Gulinska, eiusdem seniculus parens nomine Andreas, famula ad servitia nobilis Marina Terlikowska, famulus laboriosus Stanislaus, *rutenus* laboriosus Laurentius, pastor pecudum, amorum 13, laboriosa victum manibus elaborans *rutena* de Huslewo, nobilis propectus aetate Joannes Dreta sed mendicans. Ibidem in braxatorio manet laboriosus Stanislaus Ciemnik cum laboriosa uxore Zophia. Ad hanc connotationem huius villae Terlikowo omnium et singulorum utriusque sexus existentium pro maiori danda fide iuxta instructionem accepi mecum duos nobiles-nobilem Thomam Podgayny et nobilem Andream Augustinowicz. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis mpp.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Bienduka commanentium etc. *ad hunc locum:* cuius tenor verborum sequitur talis:

Villa Bienduha.

Laboriosus Albertus Skutniuk cum uxore, generosi ac magnifici domini marschalci regni Opalinski subditus, apud eiusdem familia ad servitia generosae Helenae Ciecierska subditi: laboriosus Theodorus Wieremiciuk cum uxore Catherina, sorores eiusdem duae adultae et Paulus laboriosus, consanguineus, laboriosa vidua Catherina Andrzeiowa, laboriosus Stepaniuk adolescens cum parente sene, laboriosus Laurentius Adamik cum uxore; in eadem domo manet subditus generosi Grek laboriosus Trochim, frater Adamik Laurentii cum uxore, laboriosus Hryniuk cum parente sene et sorore germana iam adulta, laboriosus Joannes Siepliczyk cum uxore,

filius eorum adultus. Ad hanc connotationem huius villae Bienduga accepi mecum de aula Hlebczyn Simonem Chomik et laboriosum Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Simon Chomik, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem personarum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Koszki et Buszki.

Ad officium etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato* personarum plebeiarum in villa Koszki et Buszka commanentium etc. *ad hunc locum:* cuius tenor verborum sequitur eiusmodi.

Villa Koszki. Subditi illustrissimae ac generosae Helenae Wodynska castellandis Podlachiae. 1-ma domus laboriosus Albertus Dykeiuk cum uxore Anastasia, frater eiusdem Daniel Dykeiuk cum uxore Marina, filia eius Lucia, filius Bartholomaeus, 2-da domus laboriosus Albertus Strzelczuk cum uxore Theodora, puer ad pecudes nomine Theodor, domus tertia laboriosa vidua Janowa Strzelczukowa, filius eius Martinus adultus et 2-dus filius Petrus, filia Zophia, domus quarta laboriosus Stanislaus Jorczyk, qui post connotationem mortuus est, uxor eius Marina, filius Mathias, 2-dus Bartholomaeus, filia Catherina, 2-da Anastasia.

Villa Buszka. Laboriosus Paulus Rak cum uxore Marina, filius Joannes adultus, 2-da domus laboriosus Bartholomaeus Samo cum uxore Marina, famulus laboriosus parobek Radiwon, famula laboriosa Marina, 3-tia domus laboriosus Lepko Klimik cum uxore Marina, filius eorum Theodor, laboriosus Hryc parobek, 4-ta

domus laboriosa vidua Anna, filius eius adultus Hryc Nestoruk, 2-dus filius Timothaeus, filia Marianna Nestoranka, famulus Nicolaus parobek, 5-ta domus laboriosus Gregorius Pieczonczyk cum uxore nomine Wasia *rutena*, filia Marina, sexta domus laboriosus Chwiedko Pieczonka cum uxore Marina, filius Joachim, filia Catherina, 7-ma domus laboriosus Mathias Hayduczyk cum uxore Zophia, filia Marina, 8-va domus laboriosus Petrus Hayduczyk cum uxore Dorothea, filia Helena. Ci wszyscy chłopi nie mają pol, tylko ogrody sieią. Ad hanc connotationem subditorum in his duabus villis existentium utriusque sexus omnium et singulorum accepi mecum pro maiori fide de aula Illustrissimae laboriosum Joannem Szarapata Lesnik. Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Szarapata Lesnik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Rzewuski.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Sarnacensis ut supra nisi mutato personarum plebeiarum in villa Rzewuski commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Rzewuski. Subditi. Primus laboriosus Marcus Chwiedczuk subditus Illustrissimae ac generosae dominae Helenae Wodynska castellanidis Podlachiae, uxor eius Catherina Smolakowa, filius Martinus, filia Marina, 2-dus subditus eiusdem dominae laboriosus Chwiedko, uxor eius Marina, 3-tius subditus laboriosus Christophorus Gula, uxor eius Marina, mater

eiusdem nomine Maszka rutena, quartus subditus laboriosus Sawka Korohoda, uxor eius Magdalena, soror eiusdem Wowda Dusan . . . osus Cyprianus Dawidiuk, uxor eius Anna, subditus generosi Groth... Iliasz, uxor eius Marina, filius Macarius, famula laboriosa Wowda, subditus eiusdem generosi Groth Ilko Suprunik, uxor eius Anna, filius eiusdem Simon cum uxore Catherina, frater eius Iwan adultus, subditus generosae Helenae Teressiae Ciecierska Joannes Dupnacz, uxor eius Steputka *rutena*. Ad hanc connotationem omnium et singulorum subditorum existentium accepi mecum laboriosum Gregorium Dupnacz subditum generosi Groth. Ego Stanislaus Rosochacki, plebanus Sarnacensis m. ppria.

Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Gregorius Dupnacz, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri suprainserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Lipno et Klimczyeze.

Ad officium etc. scribatur cum oblatione ut supra eiusdem parochi Sarnacensis nisi mutato personarum in villis Lipno et Klimczyeze Illustrissimae et magnificae Wodynska castell. Podlachiae existentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi.

Villa Lipno. Subditi. 1-mus laboriosus Laurentius Bednarz cum uxore Marina, frater eiusdem Joannes adultus, consanguineae duae, prima nomine Anna, 2-da Marina, 2-dus laboriosus Thomas Prokopik cum uxore Eva, soror eiusdem Anna, 3-tius laboriosus Albertus Raczynszczuk cum uxore Zophia, in domo eadem manent frater Joannes cum uxore Marina, 2-dus frater Christophorus cum uxore

Catherina, frater eiusdem Michael, quartus laboriosus Andreas Pieczonka cum uxore Parasca, quintus laboriosus Lucas Wolkobik cum uxore Cristina, filia eorum Catherina, sextus laboriosa vidua senex Prisca *rutena*, filius eiusdem laboriosus Mathias Lesniuk adultus, 7-mus laboriosus Simon Desczuk cum uxore Zophia, octavus laboriosus Michael Czuryło adolescens, eiusdem frater Thomas, soror eorum Malacha *rutena*, nonus laboriosa vidua Dorothea, eiusdem filia Catherina, hae manibus victum elaborant, ambae sine ullis agriculturis, decimus laboriosa vidua Anna, filius eiusdem adolescens Maxim Boryszik, frater eiusdem Theodor, 2-dus Laurentius, 11 laboriosus Nicolaus Zywoeczyk cum uxore Theodora, 12 laboriosus Joannes Woznica cum uxore Anna sine agricultura, 13 laboriosi pastoris existentis in aula uxor nomine Anna, filia eius Catherina, 15 laboriosa vidua Apollonia Zywoeczykowa, filius Michael, filia eius Ma . . . laboriosa vidua Olexina—haec victum elaborat manibus, 16 laboriosus Christophorus Desczuk cum uxore Marina, horum laboriosus Mathias parobek, famula etiam laboriosa Marina, 17 laboriosus Hawryło Pieszak cum uxore Wowda, frater eiusdem Gregorius, 18 laboriosus Laurentius Szysika cum uxore Catherina, parens eiusdem viduae nomine Theodora, eiusdem viduae filia Theodora iam adulta, filius eiusdem Alexius, 19 laboriosus Petrus Casianik cum uxore Theodora, filius eorum Lucas, 20 laboriosus Gregorius Pyiczuk adolescens, in domo eadem manet uxor fratris eius nomine Marina, in domo eadem manet Gregorius Gatasz cum uxore Marina, 21 laboriosus Stanislaus Wehniuk cum uxore Marina sine agricultura, 22 laboriosus Andreas Pyiczuk cum uxore Marina, consanguineus eius Gregorius adolescens, 2-dus Haurylo, laboriosa ad servitia famula Uliana, 23 laboriosa vidua Mielacha Samsoniczka, eiusdem quirinus Owierko iam adultus, 2-dus Nicolaus, eiusdem

consanguinea Marina adulta, consanguineus Andreas, 24 laboriosus Stephanus Woyt cum uxore Marina, consanguinea eiusdem Anna, 25 laboriosa vidua Karpiowa, filius eiusdem navigavit Gedanam, filia Apollonia adulta, 2-da filia Theodora, 26 laboriosus Omeliam Szarapata cum uxore Chocimka, filia eorum Zophia, 27 laboriosus Laurentius Zywoeczyk cum uxore Ohapa, 28 laboriosa vidua Marina *moskie wka*, filia eius Ustimka victum manibus elaborant ambae, 29 laboriosus Chwiedko Struk, subditus dominae Steczka cum uxore Oryszka, filius eorum Johannes adultus, nobilis vidua Catherina Steczka seminat mansum, filia eius nobilis virgo Anna adulta, filius eiusdem viduae Nicolaus, consanguinea eiusdem nomine Agnes.

Ad hanc connotationem huius totius villae Lipno laboriosorum omnium et singulorum utriusque sexus existentium accepi mecum de aula illustrissimae superintendentem laboriosum Stephanum woyt iuxta praescriptum.

Parafia koscioła Rososkiego.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Semion Paszczyk proconsul et Chwiedor Miklaszewicz, cives oppidi Rososze magnifici Nicolai in Dombrowica Firley obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum per admodum reverendum patrem Stanislaum Tokarski vicepraepositum Rososensem conscriptum et manu propria eiusdem reverendi vicepraepositi Rososensis nec non generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti tum proconsulis suprascripti Rososensis oppidi subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Miasteczko Rososz.

Popisz miasteczka Rososza ratione subditii przez mnie xiedza Stanisława Tokar-

skiego podproboszczego Rososkiego przy bytności iegomsci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika wielmożnego iegomosci pana Mikołaja na Dombrowicy Fierleia, staroscica Lubelskiego także y przy bytności Siemiona Paszczyka burmistrza Rososkiego y Fiedora Miklaszewicza raicy miasta tegosz.

Piotr. Sochowicz, Zofia żona tegosz, Siemion Chwiruk, Darka żona tegosz, Iwan czeladnik tegosz, Sawka Pik, Połaska, żona tegosz, Wasko Szafraniuk, Wowdia żona tegosz, Uksimka Kudynianka wdowa, Iwan syn teiże, Maryna corka teiże, Nastia corka teiże, Małofiej syn teiże, Połaska Leskowa wdowa, Samoito syn teiże, Jowka corka teiże, Siemion Czyż, Hapa żona tegosz, Sak Kalinczyk, Chwiedia żona tegosz, Oryszka komornica, Karp Naumowicz, Nastasya żona tegosz, Katarzyna czeladnica, Ihnat Polubiec, Maryna żona tegosz, Jan Lenarcik, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Grzegorz syn tegosz, Hryciecha wdowa, Karp syn teiże, Melian Hlinczyk, Paraska żona tegosz, Matiej syn tegosz, Lucia żona syna tegosz Macieia, Luba corka tegosz, Wawrysz Bałaiuk, Anna żona tegosz, Siemion Trociuk, Hapa matka tegosz, Chwiedko brat tegosz, Wasko Wolodeczuk, Maryna żona tegosz, Jan brat tegosz, Paweł brat tegosz, Jachim Piczyk, Jagnieszka żona tegosz, Uximka matka tegosz, Jasko Krumiel, Maryna żona tegosz, Sawka Wawyszewicz, Anna żona tegosz, Luba te-szeza tegosz, Philip Kosinski, Wasko syn tegosz, Pawłowa Tiakrianka wdowa, Chwiedko syn teiże, Maryna corka teiże, Łukasz Sterlikowicz, Anna Skibniewska babka tegosz, Anna siostra tegosz. . . na siostra . . . Jasko Krumiel czeladnik tegosz, Paweł Naraiski w tymże domu, Zofia żona tegosz Naraiskiego, Wawrzyniec Dzewuski, Katarzyna żona tegosz, Paweł Thomaszewicz, Ewa żona tegosz, Konach Bałai, Halszka żona tegosz, Anna corka tegosz, Lucia komornica żydowki Bieniaszowy, Wowdia czeladnica Slominei ży-

dowki, Juchinka czeladnica Srolowa, Wowda czeladnica Nosankowa, Wawrzy-niec Lipinski młynarz, Maryna żona te-gosz, Chwiedko czeladnik tegosz, Piotr czeladnik tegosz, Uliana czeladnica, Jendrzei Szawło młynarz, Maryna matka te-gosz, Nastasia żona tegosz, Kazimierz młynarczyk, Timosz parobek tegosz, Ju-chinka czeladnica, Martin Buka, Maryna żona tegosz, Helena komornica, Anna cor-ka teiże komornicy, Anna siostra Marcina Buky, to iest wdowa Spukowa, Jarosz Węgrzyn, Wowdia żona tegosz, Paraska corka tegosz, Hryc Kusznierczyk, Chwie-dia żona tegosz, Melacha komornica tegosz, Chwiedko Puszka, Jakim pasierb tegosz, Mikołai Swiderski, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Jendrzei Paino, Wow-da żona tegosz, Jachim syn tegosz, Iwan syn tegosz, Sawka Kuznik, Chwiedor brat tegosz, Iwan Kalinik, Maryna żona tegosz, Philip syn tegosz, Nastasya corka tegosz, Hrycowa Babczykowa wdowa, Iwan syn teiże wdowy, Maryna corka teiże wdowy, Iwan Puszczyk, Chwiedia żona tegosz, Jakim brat tegosz, Lesko Kowal, Michał syn tegosz, Olesko komor-nik tegosz Kowala, Krystina żona tegosz, Piotr syn tegosz, Iwan Zabka, Zofia, żona tegosz, Misko Myszczyk sklarz, Anna żo-na tegosz, Danilo syn tegosz, Maryna żo-na Danilowa, Maryna corka sklarzowa, Piotr Borsuk, Paraska żona tegosz, Mary-na corka tegosz, Philip Hutik, Nastasia żona tegosz, Mikołai syn tegosz Hutika, Wawrzyniec syn tegosz, Darka corka te-gosz, Uximka Hutika Chwedka wdowa, Iwan syn teiże, Parafin syn teiże, Sawka syn teiże, Pałaska Dudaczykowa wdowa, Maxim Kozaczyk, Melacha żona tegosz, Hryc syn tegosz, Hawryło Trimudik, Me-lacha żona tegosz, Martyn syn tegosz, Ka-zimierz Prochniewski, Dorotha żona tegosz, Maruszka babka tegosz, Troc Neukad, Melacha żona tegosz, Maryna corka te-gosz, Oryszka corka tegosz, Miron Lew-czyk, Jouha żona tegosz, Philip Korszunik, Anna żona tegosz, Uximka matka tegosz,

Jasko brat tegosz, Chwedia żona Jaskowa, Iwan Karpowicz, Maryna żona tegosz, Chwiedor Oleszczyk, Katarzyna żona tegosz, Maryna siostra tegosz, Maryna Iwanowa Neuhadowa wdowa, Paraska corka teyże wdowy, Stefan Naumik, Katarzyna żona tegosz, Siliwon Choroszczuk, Dusia żona tegosz, Anna teszcza tegosz, Siemion Paszczyk, Nastazya żona tegosz, Choma brat tegosz, Wowdia siostra tegosz, Osip siostrzeniec tegosz, Polaska siostrzanka tegosz, Kopryan brat tegosz, Wasko komornik w tymże domu, Anna żona tegosz komornika, Prokop syn tegosz, Jendrzey Siniuczyk, Proska żona tegosz, Jendrzei Kusawa, Maryna żona tegosz, Martyn Perchuc, Paraska żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hapa corka tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Niczypor Panczuk, Katarzyna żona tegosz, Karp Gulaj, Maryna żona tegosz, Łukasz syn tegosz, Polynka żona Łukaszowa, Stek Oliszczyk, Chwier syn tegosz, Maryna żona Chwierowa, Matulka pastuchowa, Paweł Wiesz, Anna żona tegosz, Wowdia corka tegosz, Iwan Luszyk, Iwan syn tegosz, Uliana żona Iwanowa, Jendrzei syn Iwanow, Jurko Somonik, Maryna żona tegosz, Chilko syn tegosz, Uximka żona Chilkowa, Iwan syn Jurkow, Job Borowik, Maryna żona tegosz, Jendrzei Oleszczyk, Anna żona tegosz, Iwan syn Borowikow, Jocow, Luba Chilczycha wdowa, Jasko syn teyże wdowy, Karp syn teyże, Proska corka teyże, Onisko Wnuczyk, Olona żona tegosz, Wasko brat Oniskow, Juchimka siostra tegosz, Uximka Kłaposzykowa wdowa, Jendrzei Dubik, Chwiedia żona tegosz, Sawko Kurhan, Chwiedia żona tegosz, Wasko Ciuma, Hryc syn tegosz, Hryc Seroka, Wasia żona tegosz, Potap syn tegosz, Oryszka corka tegosz, Krystina corka tegosz, Jendrzei Bancaryk, Maryna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Paweł syn tegosz, Maryna corka tegosz, Iwan Kazawa, Maryna żona tegosz, Misko czeladnik tegosz, Chwiedia białołowa u tegosz Miuksia, Macko Lewczyk, Anna żona tegosz,

Melian syn tegosz, Anna corka tegosz, Połanka corka tegosz, Hawryło Mintiuczyk, Chwiedia żona tegosz, Timosz Makaryk, Maryna żona tegosz, Matiey Kondoryk, Hapa żona tegosz, Anna corka tegosz, Jasko Tereszczuk, Maryna żona tegosz, Misko zięc tegosz, Katarzyna żona tegosz Miska, Olesiey Czuchowczyk, Wowdia żona tegosz, Iwan Czuchowczyk, Anna żona tegosz, Dac Kaczaniuk, Anna żona tegosz, Iwan Krupicz, Hapa żona tegosz, Marusza matka tegosz, Łukasz brat tegosz, Juchimka siostra tegosz, Suprun Steciuk, Kulina żona tegosz, Dmitr zięc tegosz, Maruszka żona Dmitrowa, Chwiedia corka Supronowa, Zienko słuszka Suprunow, Iwan Steciuczyk, Anna żona tegosz, Wasko brat tegosz, Paraska czeladnica, Wasko Kotik, Anna żona tegosz, Wowdia Karpowa wdowa, Wasko syn teyże wdowy, Jarosz syn teyże wdowy, Maryna corka teyże wdowy, Hapa Klimczycka wdowa, Olisiey syn teyże wdowy, Nastia corka teyże wdowy, Chwiedko Szymaniuk, Chwiedia żona tegosz, Iwan Kondoryk, Tacia żona tegosz, ... lubiec, Paraska żona tegosz, Chwiedko syn tegosz, Paweł syn tegosz, Danilo syn tegosz, Samoilo Procieyczek, Maryna żona tegosz, Panas Kurel, Chwiedia żona tegosz, Anton syn tegosz, Anna żona Antonowa, Siemion syn tegosz, Stecia żona Siemionowa, Paraska corka Kurela, Andrzej syn tegosz, Kurela, Samoilo Rekozik, Uliana żona tegosz, Melian syn, Samoilo Weremczyk, Połaska żona tegosz, Ihnat Gresink, Docia matka tegosz, Hapa żona tegosz, Chwiedko brat tegosz, Troc Czaska, Matiey syn tegosz, Paraska corka tegosz, Jendrzei syn tegosz, Antonowa wdowa Hryniuczykowa, Matiey syn teyże wdowy, Chwiedko syn teyże wdowy, Chwiedko czeladnik, Anna komornica, Mic Hlineczyk, Wowdia żona tegosz, Hapa corka tegosz, Ihnat syn tegosz, Krystyna corka, Kopryan Łucik, Marusza żona, Chwiedko syn tegosz, Anna corka, Nastia corka, Onisko Hryniuczyk, Nastia żo-

na, Jendrzej syn tegosz, Tacia żona tegosz, Hryc syn tegosz, Demko syn tegosz, Artich syn tegosz, Philip Wodonosik, Nastia żona tego, Hryc brat tegosz, Proska żona Hryciowa, Paraska Pradiuszka wdowa, Juchimka corka teyże wdowy, Maruszka corka teyże wdowy, Wasko Kuzawa, Marusza żona, Stefan syn tegosz, Sak syn tegosz, Nastia corka tegosz, Zienia corka tegosz, Nastia Bondarka wdowa, Stefan syn teyże wdowy, Iwan Kiczuk, Maryna żona, Wowdia corka, Natawka corka teyże, Iwan Głowa, Anna żona, Iwan syn tegosz, Innat Chwon, Wowdia żona, Zacharyasz syn, Chilimon syn, Anna corka, Oryszka corka, Siemion Skrobak, Marusza żona, Jasko syn tegosz, Iwan syn tegosz, Wierka teszca tegosz, Panas Knyszuk, Maryna żona, Jakim syn tegosz, Karpowa komornica, Iwan Buczuk, Oryszka żona, Matiej Karpowicz, Wowdia żona, Jakim syn tegosz, Hryc syn tegosz, Wowdia żona Hryciowa, Chwiedor brat tegosz, Hrycia, Misko Karpowicz, Maryna żona, Wasko Sidoryk, Chwiedia żona, Iwan zięc tegosz, Marusza żona Iwanowa, Taras syn tegosz, Iwaska, Tymosz Philipik, Uximka żona, Sidor czeladnik, Onisko Skrobaczuk, Proska żona, Juchimka corka, Werenko Skrobaczuk, Anna żona, Jachim parobek, Artych Litwinik, Hapa żona, Hawryło Masłanka, Wowdia żona, Wowdia służebnica, Andrzej siestreniec tegosz, Chwiedko Biluszczuk, Małacha żona, Ustin Biluszczuk, Uximka żona, Wawrysz syn tegosz, Niczypor syn tegosz, Siemion Woszczuk, Proska żona, Maruszka Fifatowa wdowa, Mełacha corka teyże wdowy, Tymosz Kupeczuk, Chwiedia matka tegosz, Kornilo zuczuk, Maryna żona, Iwan Zuczuk, Anna żona, Matiej Kurelik, Maruszka żona, Harasin syn tegosz, Misko Kisło, Sawka Kisło, Katarzyna żona Sawczyna, Darka corka, Wasko zięc Kisłow, Anna żona Waskowa, Jakub Jurczuk, Zofia żona, Jakub syn tegosz, Krzysztof czeladnik, Maryna czeladnica, Iwan Lipiniec, Hapa żona, Maryna corka,

Sierhey Caruk, Jadwiga żona, Siemion Caruk, Jan Jurczuk, Katarzyna żona, Anna corka, Stanisław syn, Maruszka Hreczynicka, Jakim syn, Juchimka corka, Maryna corka, Stefan Kupeczuk, Katarzyna żona, Krystina matka tegosz, Maryna corka Krystyny, Chwiedor Mikłaszewicz, Siemion syn tegosz, Stefan syn tegosz, Uliana corka, Jakim Staciuk, Zofia żona tegosz, żona Anastazya dziada slepego, Zofia Łobacka. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Jakub Piotrowski namiesnik będący na ten czas, Simon Paskowicz burmistrz masta Rososa. Quod quidem regestrum in continenti famati Semion Paszczyk proconsul et Fedor Mikłaszewicz consul de oppido Rososze inhaerendo constitutioni novellae ratione suprascriptorum sancitae in facie officii praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Horodiszczce.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter venientes famati Nicolaus Chwedonik et Nicolaus Chwedorowicz, oppidani Horodiscenses obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum connotationis personarum in oppido ac praedio Rososensi tum praedio villae Jablonia commanentium, per adnodum reverendum Stanisław Tokarski vicepraepositum ecclesiae Rososensis conscriptum et manu propria eiusdem vicepraepositi ac generosi Laurentii Chrosciecki subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de serie verborum tati:

Folwark Horodyszczce.

Popis w tymże folwarku osob różnych przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomose pan Kazimierz Chuchowski łowczy Bielski towarzysz chorągwie

Usarskiej koronnej starego zaciągu jego królewskiej mosci, ieymose pani Theofila małżaka iegomosci. Czeladz służna: Maciey Gradzki, Andrzej Zwolenski, Mikołaj Zaniieski, Mikołaj Dobrzycki, Samuel Makowski, Hieremian Miklaszewicz, Wawrzyniec Chruscicki, Mikołaj Kisielowski, Samuel Czaplicki, Walenty Stocki haiduk, Mathiasz hayduk, Andrzej woznica, Grzegorz foris, Floryan kucharz, Jadwiga żona kucharzowa: Białogłowy zostaiące przy ieymsci: Magdalena Świętosławska, Anna Goiska panna służebna, Constantia Bliżynska, Zofia Zarzecka, Anna baba przy dziecięciu. Czeladz piekarniana: Dorotha Stelęka gospodyni, Anna czeladnica, Regina praczka. Kazimierz Goluchowski mp.

Folwark Jabłonski.

Popis czeladzi tegosz folwarku. Jan Plawicki namiesnik, Andrzej Szymanski, Osip Suchowierski gumieny, Anna Klembowska gospodyni, Anna Doptanka czeladnica, Grzegorz Stadniuk, Ostap Słowinka pastuch, Zen Koczorezyk owczarz, Marusza żona tegosz, Siemion syn tegosz, Jan Chrzanowski tkacz, Łucja żona tegosz, Maryna corka tegosz, Krystyna corka, Katarzyna corka, Jadwiga corka, Piotr syn tegosz, Andrzej czeladnik tegosz tkacza, Stanisław Machnicki, Zofia żona na wsi Katarzyna Owczarka *katolicka*. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki.

Miasteczko Horodyszcze.

Popis miasteczka Horodyszcza przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego dzierzawcy na ten czas iegomosci pana Kazimierza Goluchowskiego lowczego Bielskiego przy bytnosci namiesnika iegomosci pana Wawrzynca Chrusuckiego, Stanisława Zareckiego burmistrza na ten czas będącego, Mikołaja Chwedonika raicy Samuelowa Chorkowska, Olesy brat teyże, Siemion Ho-

lik parobek, Wowdia czeladnica, Regina Ostrowska komornica, Iwan Michalowicz, Maryna żona tegosz, Chrystyna służebnica, Jacko Żukowski, Nastasia żona, Hryc syn, Iwan Żukowski, Krystyna żona jego, Anton Żukowski, Hapa żona, Połaska piastunka, Jarmosz parobek tychże, Paraska służebnica, Chwedor Kusznierczyk, Zienia matka tegosz, Wasko brat tegosz, Pawel Cholewa komornik, Wowdia żona tegosz, Milian Kos komornik, Hapa żona tegosz, Iwan syn Milianow, Misko Wołodczuk komornik, Nestor Władyczka, Marko Iowczyk, Połaska żona, Hryc Smolenski zięć Markow, Proska żona tegosz, Roman Podleski, Uximka żona, Nastia teszcza tegosz, Chwedor Prystupa, Katarzyna żona tegosz, Jan syn tegosz, Krystyna corka tegosz, Maruszka komornica, Osip Kiszczuk, Anna żona tegosz, Pawłowa kucharzowa, Onisko zięć teyże, Katarzyna żona, Grzegorz syn teyże, Danilo Władyczka, Maryna żona tegosz, Grzegorz Thorzewski, Katarzyna żona tegosz, Reina matka tegosz, Maryna corka tegosz, Timosz parobek, Maruszka czeladnica, Lewko Chmuryk, Połaska żona tegosz, Jendrzey Kurylik, Wowdia żona tegosz, Martin syn tegosz, Anna Gołczykowa wdowa, Anton Siedlarczyk, Maruszka żona, Iwan brat, tegosz, Juchimka żona wdowa, Hryc syn Iwanow, Jacko Zaleski, Anna żona, Panas syn, Roman sistrzeniee, Stasko pasierzb tegosz, Andrzej Soroczyk, Hapa żona, Kulina komornica, Taca siostra Soroczykowej, Maryanna Tokarska, Jendrzei Wiczorezyk parobek, Maryna służebnica, Maryna siostra Tokarskiego, Anna Prokopiucha komornica, Maryna corka teyże komornicy, Chwiedko Nestoryk, Maryna żona tegosz, Anna siostra żony tegosz, Mikołaj Szwiec, Maryna żona, Łukasz Woiłowiczki, Proska żona, Wasko syn tegosz, Anna Januszowa żona, Zofia siostra samego, Anna służebnica teyże, Iwan Tenkodym komornik, Jagnieszka żona tegosz, Ilko Szwiec, Uchimka żona, Hawryło brat tegosz, Hawryło Demeczuk, Maryna żona,

Siemion Juczyk, Wowdia żona tegosz, Wasko zięc tegosz, Połaska żona Waskowa, Olexa Szewczyk, Anna żona, Olesiey służka tegosz, Jasko Wołowski komornik, Roman Wołoski, Stanisław wiwnik komornik, Krystina komornica tegosz, Iwan Pasiuk, Melacha żona, Hapa corka, Woyciech Greziuczyk, Maryna żona, Maryna siostrzanka, Wasko brat tegosz, Kuryan Kliaczenia, Siemion syn tegosz, Juchinka żona Siemionowa, Hawryło służka, Iwan Heczyk, Tatiana żona, Bartosz służebnik, Roman Heczyk, Uliana żona, Łukasz syn tegosz, Choma parobek, Hordiey Oszomek, Tatiana żona, Hryc syn tegosz, Maryna corka, Helena corka, Tacia matka Taliany, Konach Sawtylka, Maryna żona, Stanisław Zarecki, Katarzyna żona, Barbara komornica, Potap Łyczyn, Oryszka żona, ... Kalenikowicz, Marusza żona, Paraska służebna, Jacko Makarczuk, Oryszka żona tegosz, Iwan brat, Paraska żona Iwanowa, Philip Mrysik, Maryna żona, Dmitr Wołosianczyk, Maruszka żona, Siemion Wołosianczyk, Uliana żona, Osip Mrysik, Kondrat syn, Kulina żona Kondratowa, Iwan syn, Osip syn tegosz, Hapa corka, Grzegorz krawiec, Maruszka żona, Szymko służka, Lewko Mrysik, Wowdia żona, Siemion brat tegosz, Tymosz Piekocik, Maruszka żona, Maryna corka, Uroszka Łukaszowa wdowa, Chwiedia siostra teyże wdowy, Misko Wawryszyk, Olena żona, Hryc Wawryszyk, Maryna żona, Iwan Zaniuk, Tacia żona, Kulina siostra, Maryna komornica tegosz, Iwan Benbenko, Nastasia żona, Maxim szwiec, Maryna żona, Klim syn, Tatiana corka, Olona komornica tegosz, Proska corka komornicy, Maxim Mawzonik, Tacia żona, Wasko syn, Ihnat Romanowicz, Hawryło syn, Tomko parobek, Anna służebna, Iwan Marczuk, Tacia żona, Chwiedko brat tegosz, Uximka siostra, Paraska siostra, Melian Pituko, Jendrzey bratanek, Hapa bratanka, Uximka bratanka, Sawko Sałobruszczyk, Nastazya żona, Iwan syn, Anna corka, Dmitr Szczygłowicz, Stasia żo-

na, Szymon Kowal, Maryna żona, Troc brat tegosz, Paraska siostra, Timosz Łaszczuk, Wowrysz syn, Uliana żona, Iszczycha Chwiedia wdowa, Uliana Lipska komornica, Tacia corka Uliany, Paweł Żłaniuk, Hapa żona, Jendrzei syn, Kondrat parobek, Misko Galczuk, Hapa żona, Klim syn, Paweł syn, Misko parobek, Nastia czeladnica, Maxim bratanicz, Andrzej Philonczuk, Maryna żona, Hryc brat, Marko parobek, Orynka dziewczka, Melacha Perchuczycza, Tacia corka, Saczycza wdowa, Piotr Mrysik, Uximka żona, Proska siostra, Demian Szczygłowicz, Maryna corka, Kulina corka, Iwan Sadłowski, Krystina żona, Sidor Steczyk, Juchyma żona, Melian pasynek, Hryc syn tegosz, Chwiedia corka, Jowka czeladnica, Juchimka Chwiedezycza wdowa, Iwan Szewczyk, Tacia żona, Łukasz syn teyże wdowy, Paraska komornica, Melian Klimkowicz, Ewa żona, Piotr brat, Iwan brat, Paraska czeladnica, Iwan syn tegosz, Siemion Tereszczuk, Uliana żona, Maryna corka, Wowdia wdowa, Stefan syn, Kondrat Bosik, Marusza żona, Stefan syn, Krystyna żona Stefanowa, Nicypor syn, Iwan służebnik, Lewko Tryluk, Zienia żona, Nastia matka, Trochim Haczuruk, Wirka żona, Iwan syn, Maryna corka, Jarmosz Rososiecz, Maryna żona, Wawrzyniec Gorski, Maruszka żona, Thomasz syn, Jagięka komornica, Panas Łazczuk, Stasia żona, Paweł parobek, Orynka corka, Chwiedko syn, Mikołai Chwiedynik, Nastia żona, Chwiedior Chwiedynik, Paraska corka, Juchim Wowczyk, Hapa żona, Chwiedko komoruik, u tychże Paweł komornik, u tychże Chwiedora Ostroczyna, Anna Koemieyka, Anna wnuczka, Proska wnuczka, Iwan Łazczuk, Tacia żona, Dmitr brat, Iwan Libotko dziad niedołężny niemoże zarobic, Maryna corka tegosz, Roman syn tegosz, Roman Dubrowiec, Choma syn, Trochim syn tegosz, Iwan Pypka, Melacha żona, Paraska corka, Siemion Kozluk, Regina matka, Timosz brat, Iwan brat, Siemion Rzeznik, Hapa

żona, Chwiedko pasierzb, Iwan Piekotik, Katarzyna żona, Chwiedko Sawczuk, Maruszka żona, Melian syn tegosz, Lewko Brodeczyk, Paraska żona, Melian Pryhoryło, Paraska żona, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Jakim syn tegosz, Chilion Bozik, Wowieda żona, Paraska corka, Iwan komornik tegosz, Uliana żona, Denis Sawczuk, Juchima żona, Hryc syn, Jacko Kozlik komornik, Chwiedia żona, Iwan Sawczuk, Chwiedia żona, Andrzej syn, Onisko Chomeczuk, Tacia żona, Andrzej Kalita, Iwan syn, Anna żona, Misko Kalita, Nastia siostra, Krystina komornica, Daniło syn komorniczy, Maryna corka komornicy, Troc Doubynik, Maruszka żona, Maryna corka, Chwiedko Zutonik, Uliana żona, Tacia corka, Paraska corka, Maryna corka, Wasko syn, Stec bratanicz, Iwan parobek, Kuryan Szarkowski, Katarzyna żona, Zacharyasz parobek, Marciu Wolik, Anna żona, Hryc syn, Katarzyna służebnica, Niczypor Szokalowicz, Jowka żona, Stefan syn, Misko syn, Hapa służebnica, Iwan Hawrylik, Paraska matka, Uliana żona, Kochan Szczydłowicz, Jouha żona, Andrzej syn, Kalina żona Andrzejowa, Paweł Wakulik, Wowda żona, Polinka corka, Tomko Gawrysik, Tacia żona, Paraska corka, Łukasz parobek, Andrzej Rachunko, Regina żona, Jan syn, Wasia corka, Wasko Hacıurczyk, Hapa żona, Osiey Szawrowicz młynarz łysy, Maruszka żona, Iwan parobek, Anna czeladnica, Nastia komornica tegosz, Kasper Rudnicki, Szymon syn, Jakub parobek, Zofia czeladnica, Iwan Kosi, Jouha żona, Kondrat syn, Maryna żona Kondratowa, Matiej Lichoszwaj, Paraska żona, Maryna corka, Onisko Sowinski, Proska żona, Klim piwowar, Zuzanna żona, Jowczycha wdowa, Jakim Szczygłowicz, Uximka żona, Nastia Lewczycha, Iwan syn Lewczychy, Hapa corka, Andrzej Krzeniuk, Kulina żona, Matiej służka, Łucia Pawłowa wdowa, Trochim syn teyże, Choma komornik, Nastia żona, Wasko syn, Lewko Hryciuk, Maryna żona, Mikita komornik,

Lewko Kryczewski, Tacia żona, Hryc syn tegosz, Daniło Walinicz, Olona żona, Halszka wdowa, Chwiedko syn, Anna corka, Chwiedko Klimczuk, Oryszka żona, Jasko Łaboniuk, Maryna żona, Grzegorz syn tegosz, Ihnat Konewczyk, Maruszka żona, Iłko syn, Uliana wdowa, Onisko Kiszczuk, Hapa żona, Masko służka, Naurum Sawicki, Uximka żona, Iwan syn, Kulina corka, Juchinka corka, Wasko Kłocka, Zofia żona, Maryna. Porochoneczycha wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki. Et in continentis circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt juramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Gęś

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Leon Dewalko et Theodor Senkiewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gęsi commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali:

Popis wsi Gęsi przez mnie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika, także przy bytnosci Lewka Dowalka wojta teyże wsi y Serheia Rudzkiego. Jasko Miciewicz, Anna żona, Siemon syn, Iwan syn drugi, Tacia Iwanowa wdowa, Andrzej Teniuchowicz zięć, Olona żona, Maryna corka, Jacko Hulik komornik, Maryna żona tegosz, Sie-

mion Łyszczyk, Melacha żona, Kulina siostra tegosz, Ihnat Swiridowicz, Anna żona, Anna Philipowa wdowa, Chrystina corka teyże, Łukasz Swiridowicz, Zofia żona, Kulina Kruszynska wdowa, Musiey Dobryło parobek, Roman Waciewicz, Nastia żona, Krat syn tegosz, Oleszko Waciewicz, Kulina żona, Oryнка siostra, Chwiedia siostra, Juchim siostrzeniec, Stec Swekolka, Hapa żona, Maxim Swiridowicz, Połaska żona, Chwiedko Skorczyk, Chwiedia żona, Jarmosz parobek, Daniło syn, Stefan Skorezyk, Wasia żona, Dinitruk brat, Maryna żona Dinitrukowa, Stec brat, Tacia komornica tegosz, Uroszka Artichowa wdowa, Kopyryan syn, Uximka corka, Jakim Artychowey zięć, Maryna żona, Hawryło parobek, Wawrysz Artychowicz, Katarzyna żona, Wocia corka, Hryc Artychowicz wdowiec, Sawka syn, Nasta żona Sawczyzna, Krat syn Hrycow, Stefan syn tegosz, Makar Sidoruszczyk, Połaska żona, Dawid Szypulicz, Maryna żona, Iwan Korzniuk, Tacia żona, Matiey syn, Hryc syn tegosz, Wowdia corka, Iwan Burczyk, Maryna żona, Sak parobek, Supron Swiekolczyk, Oryнка żona, Trochim Burzec, Maryna żona, Iwan Kolesniuk komornik, Maryna żona, Harasin syn tegosz, Wasko Burzec, Połaska żona, Paweł zięć tegosz, Paraska żona, Chwiedko syn Waskow, Stec Burzec, Oryнка żona, Piotr syn, Kulina corka, Sawka Burzec, Jacko syn, Olona corka, Jarmosz Burzec, Maryna żona, Mikita syn, Uxima żona Mikicina, Maruszka corka, Iwan syn, Osip Burzec, Oryszka matka, Stecia żona Osipowa, Melian brat Osipow, Siemion służka. Kondrat Szypulicz, Tacia żona, Musiey bratanicz, Iwan Szypulicz, Oryнка żona, Melacha matka tegosz. Krat brat tegosz, Andrzej Szypulicz, Hryc syn tegosz, Nastia żona, Maxim syn, Oslap parobek, Łukian syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Iwan Szypulicz, Zofia żona, Piotr brat, Wowdia żona Piotrowa, Hryc brat tychże, Iwan Szypulicz. Anna żona. Daniło Kosik. Katarzyna żona, Chwiedko

Swiridowicz komornik, Katarzyna siostra, Ulian Struk, Zienia żona, Nestor Temnik, Melacha żona, Hryc syn, Maryna siostra, Iwan Temnik, Połaska żona, Jakim brat, Juchinka corka, Dawyd stryji *Swieszczennikow*. Domna żona, Osip parobek. Chwiedia czeladnica, Jakim Szwiec, Oryнка żona, Iwan syn, Wasko syn drugi, Paraska corka, Maryna żona dziada ulonnego, Maryszka corka tegosz dziada, Misko Łuciewicz, Uliana żona, Hawryło Trociuk, Hapa żona, Anton brat tegosz, Ustima żona, Iwan Misiewicz, Paraska żona, Piotr syn tegosz, Jasko parobek, Chwiedko Kulay, Hapa żona, Serhei Radzki, Stecia żona. Katarzyna matka, Lewko syn, Uximka corka, Iwan pastuch, Katarzyna corka, Iwan syn, Paweł Kwaczyk, Katarzyna czeladnica, Hryc Osiecielski, Anna żona, Denis winnik, Tacia żona, Maxim krawiec, Maryna żona, Ułasz syn, Melian komornik, Maryna żona tegosz, Maruszka corka, Hawryło komornik tegosz, Hapa żona, Hryc Sipkowicz, Kulina corka, Regina corka, Ostap Zdun, Anna żona, Chwiedko syn, Iwan Szewczewicz, Oryнка żona, Jacko syn, Misko Sipkowicz . . . . . żona, Siemion brat tegosz, Ewa czeladnica, Macko Byczyk, Anna żona, Stecia komornica, Hapa komornica, Kornilo Krysiuk, Oryнка żona, Chwiedko Prytsupa, Stecia żona, Chwiedko syn, Maryna żona, Tacia bratanka, Iwan Szaszyc, Wowda żona, Lewko syn, Maryna niewiestka, Ihnat parobek, Połaska czeladnica, Malian Zyrewicz, Stecia matka, Maryna żona Melianowa, Hawryło brat Melianow, Makar Zyrewicz, Chwiedia żona, Misko brat, Wowda żona Miskowa, Siemion brat Makarow, Kopyryan Illiuk, Olona żona, Chwiedko Radkowicz, Chwiedia żona, Iwan syn, Jarmosz Radkowicz, Maruszka żona, Klim Hłaniewicz, Uximka żona, Radko brat, Matiey Hładczuk Olona żona, Ihnat służka, Iwan Zierewicz. Anna żona, Mikita syn, Oryszka corka, Hawryło syn, Osip Zierewicz, Anna żona, Jacko służka, Krzysztop Ki-

taiczuk, Paweł Zirewicz, Wocia żona, Prokop brat, Iwan syn, Melian Proskura, Paraska żona, Daniło Łuciewicz, Paraska żona, Iwan syn, Harasim syn, Jasko trzeci syn, Demian Kotik, Anna żona, Maxim syn, Andrzej syn, Maruszka córka, Melian Kotik, Katarzyna żona, Iwan służka, Ostap Skrebielik, Iwan syn, Uliana żona, Marusza córka, Anton Skrebelicz, Proska siostra, Anna Skrebelikowa wdowa, Hryc Matieyczyk, Hapa żona, Wasko Baiko, Anna żona, Karp Bawańko, Hapa żona, Roman Szy पुलिcz, Maryna żona, Siemion syn, Wocia żona, Maxim syn Romanow, Roman Bubela, Maryna żona, Wasko syn, Maryna żona Waskowa, Sab Dragan, Zienia żona, Choma Korowczyk, Uximka żona, Hryc syn, Uximka córka, Tymosz Korowczyk, Olona żona, Siemion Skorczyk, Hapa żona, Jowko syn, Katarzyna córka, Kuzma zięć, Maryna żona Kuzmina, Iwan Skorczyk zięć, Połaska żona, Ihnat Lipust, Hrystyna żona, Katarzyna córka, Mitrak Słomianka, Nastia żona, Iwan Ondreiczuk, Proska żona, Jouka córka, Mikita Doroszyk, Tacia żona, Chwiedko Kosik, Paraska żona, Paweł Hacıuk, Tacia żona, Zienia czeladnica, Proska Rozbicka, Anna córka, Siech teśla, Doska żona, Hapa córka, Sierhey zięć, Tacia żona, Lewko Nowak, Wasia żona, Chwiedko zięć, Maryna żona, Micko Łusik, Maryna żona, Iwan krawiec, Katarzyna żona, Chwedko Wilka, Mitrak Kosik, Uliana żona, Hapa komornica, Joltuch Woitowicz, Chwiedia żona, . . . syn, Daniło Woitowicz, Maryna żona, Chwiedko syn, Iwan parobek, Oryszka czeladnica, Martin Łukianowicz, Wowdia żona, Chwedka córka, Kalich woytow zięć, Jadwiga żona, Chwedko Łukianowicz, Wocia żona, Iwan syn, Kuryło Supronow, Sonia żona, Uximka siostra, Hryc Litasin, Maryna żona, Stanisław krawiec, Hapa żona, Kuzma syn, Regina żona, Jasko Kałbaszczuk, Wowdia żona, Docia córka, Konach Doroszyk, Kaska matka, Chwiedia żona Kochanowa, Wasko

parobek, Iwan Kulik, Anna żona, Miron syn, Maryna córka, Nastia córka, Panas Skibyecz, Wowdia żona, Iwan parobek, Stec Czeberak, Hrysza żona, Hryc Hacıuk, Anna żona, Troc parobek, Juchima czeladnica, Sawka Teniuchowicz, Maryna wdowa, Lewko woit, Zofia żona, Jacko parobek; Maryna czeladnica, Paweł syn woitow, Jacko Dawalko, Anna żona, Hapa siostra, Hryc parobek, Abracham służka, Dawid Doroszewicz, Mełacha żona.

Dwor w tey wsi.

W tey wsi popis. Sługi ięgomosci pana Mikołaja Fierleia staroscica Lubelskiego: pan Jan Trifoni, Katarzyna Zwolanska małżaka, Stanisław Naruczkowski czeladnik, Katarzyna Łukaszowa kucharka, Krystyna Naruszkowska dziewczyna, Maruszka baba przy dziecięciu, Hawryło pastuch.

Folwark Rudzieniecki.

Popis w tymże folwarku: Pan Jakub Piotrowski, Maryna Moscicka małżaka, Paweł syn, Alexander syn, Barbara córka, Maryna Moscicka czeladnica, Kata, rzyna Szydłkowna kucharka, Stanisław Swidrzycki pisarz, Symon Przytycki pisarczyk, Krzysztof Zwierzycki pastuch, Wawrzyniec Łyszczuk ptasznik, Stanisław pastuch, Osip Suprunowic owczarz, Maryna żona, Krzysztof Grzesiukorzyc, Nastazya żona, Halszka córka tegosz, Macko chłopiec, Thomasz Burski tkaczyk, Walenty Grzesiukowicz, Sak Krasowiec młynarz, Paraska żona tegosz, Bartosz Kukłowski winnik, Katarzyna żona tegosz, Iwanek chłopiec tegosz, Marko parobek żydowski, Nastia czeladnica żydowska, Piotr Porębicki myśliwiec, Regina żona, Chrystina dziewczka.

Dom w tymże folwarku pana Uszynskiego. Pan Ludwik Uszynski, Tekla żona tegosz, Maryna córka, Maryna Kozakowna kucharka, Mitrak Sidoruszczyk parobek, Stefan chłopiec. Xiądz Stanisław

Tokarski podproboszczy Rososki in p. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jabłonia.

A officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Iwan Romanowicz et Mic Bokało de Jabłonia obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jabłonia commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Laurentii Chroszczicki vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Jabłonia przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Połyan Matysik, Jonka żona, Melacha matka, Wakula brat tegosz, Uximka żona, Chwedko bratanek, Maxim bratanek, Daniło Trociuczyk, Krystina żona, Nastia matka, Iwan Czarylik, Olona żona, Maryna corka. Krat Ryzanik, Panas brat, Leonty brat, Regina żona, Leonty syn, Denis Szyluk, Kulina żona, Swiryd Ryzanik, Nastia żona, Wasil brat, Tatiana żona, Jacko parobek. Jendrzei bratanicz, Wowdia czeladnica, Kornilo Litwiniuk, Oryszka żona, Niezypor brat, Maruszka żona, Kuzma Czeberak, Maruszka żona, Jendrzei syn, Klim Onoszczyk komornik, Wowdia żona, Marko Rewiaczka, Nastia żona, Choma syn, Stec brat, Melacha żona, Martyn parobek, Łucia czeladnica, Martyn Rewiaczka, Maruszka żona, Anna corka, Iwan Menko, Juchima żona, Kuz-

ma Choncezyk, Wocia żona, Uliana maczocha, Uximka siostra, Łukasz Maczeszczuk, Melacha żona, Stac Mateszczuk, Wowdia żona, Marko Macieszczuk, Maruszka żona, Juchim Bokało, Monia żona, Ułas Bokało, Darka żona, Stefan Bokało, Jouha żona, Jan służka, Dac z Bulitowiec, Juchimka żona, Wasko brat Daciow, Anna żona, Kornilo z Bulitowiec, Nastia żona, Mic Bokało, Piotr syn, Melacha żona, Misko syn, Iwan syn, Hapa corka, Tereszko Gren, Misko syn, Tacia żona, Iwan Gren, Jacko syn, Anna siostra, Siemion brat, Paweł Zuczyk, Nastia żona, Melian szwiec komornik, Paraska żona, Martin... czuk komornik, Luba żona, Choma Suddzik, Proska żona, Piotr syn, Karp Sosnowiec, Tacia żona, Chwiedko syn, Melian parobek, Siemion Demczuk, Juchimka żona, Zofia matka, Iwan Kolyszka, Misiey syn, Proska żona, Siemion Kolyszka, Wowdia żona, Misko Kolyszczuk komornik. Anna żona, Nestor Kociubka, Wocia żona, Uroszka corka, Abraham Iliaszuk, Nastia żona, Piotr Kolyszczuk, Hawryło syn, Chwedia żona Hawryłowa, Iwan syn, Philip Perkowicz, Nastia żona, Paweł syn, Olistey Starą, Wowdia żona, Juchim zięc, Juchima żona, Klim z Bulitowiec, Wasia żona, Say zięc, Maryna żona Saiowa, Karp służka, Nastia czeladnica, Perchue Czechowicz, Tacia żona, Hawryło szwagier, Sidor syn, Darka corka, Sidor parobek, Chwiedko Olesieyczyk, Nastia żona, Chwiedia matka, Ihnat parobek, Siemion Kolyszka, Zienia żona, Daniło syn, Maryna żona, Chwiedko parobek, Paraska komornica, Sawka syn, Maryna corka, Jasko Szwiec, Maryna żona, Paweł Kaciubka, Katarzyna żona, Ułas parobek. Iwan syn, Niezypor Kuziomka, Maryna żona, Jouha matka, Oehrym Kuziomka, Wowdia żona, Lewko Perkowicz, Olona matka, Siluch syn, Hapa żona, Olistey parobek, Martin Perkowicz, Maryna żona, Jostuch syn, Agnes żona Jostuchowa, Martyn syn, Osip Chrayciuk, Chweddia żona, Tacia matka, Jakim syn, Piotr

komornik, Jouha żona, Paweł Komareniec, Uxina żona, Wocia matka, Miron zięć Pawłow, Darka żona, Juchim Spus, Hasia żona, Philip zięć, Juchimka żona, Chwiedko Winniczek, Maruszka żona, Stanisław owczarz, Zofia żona, Hapon Łobanko, Luba żona, Harasim Polesiuk, Uximka żona, Maryna czeladnica żydowska, Daniel Demeczuk, Ustima żona, Sidor parobek, Ułas Weremczuk, Anna żona, Stefan brat, Andrzej Uleczyk, Juchima żona, Paweł syn, Wowdia corka, Chwedor siostrzeniec, Radko piwowar, Wasia żona, Radko Kolenczuk, Hapa żona, Wirka matka, Melian Szczynczuk, Paraska żona, Kornilo Szcynczuk, Wowdia żona, Maryna matka, Jacko syn, Tychon syn, Stec Polubiec, Darka żona, Iwan Polubiec, Katarzyna żona, Chwiedia corka, Misko Jeruła, Wirka żona, Iwan syn, Augustin Jasinski, Wowdia żona, Hasza matka, Anna siostra, Olona siostra, Miron Truchonowicz, Maryna matka, Tereszko parobek, Zienia, czeladnica, Lewko Truchonowicz, Dmitruk brat, Chwir komornik, Kulina żona, Ihnat komornik, Chwiedia żona, Wakuła Korowczyk, Żych Łukasz, Chwiedia żona, Hulka corka, Hryc Czyplik, Uximka żona, Monia siostra, Siemion szwagier, Iwan Cyplik, Chwiedia żona, Michał szwagier, Darka żona, Michałowa, Kornilo Paluszko, Juchimka żona, Maryna matka, Iwan parobek, Nastia czeladnica, Siemion Torkut, Wocia żona, Regina matka, Joltuch brat, Mikita Iliaszuk, Uliana żona, Maxim Dopuk, Hapa żona, Hrych Hapiuk, Anna żona, Łukian syn, Naum Glanczuk, Maryna żona, Lewko Glanczuk, Hapa żona, Paraska corka, Ustinia siostra, Kondrat Dikosz, Lubka żona, Prokop parobek, Wasko Prokopik, Hapa żona, Paweł Melenczuk, Palaska żona, Piotr syn, Piotr Puczyk, Hapa żona, Lewko brat, Paraska żona, Maxim brat, Juchimka siostra, Dmitr Lesnicy, Maryna żona, Chwedko Brekało, Hapa żona, Timosz syn, Ihnat syn, Nastia corka, Kalich Teruła, Pilip syn, Anna żona Philipowa, Kirik brat, Hapa żona,

Jarmosz Mikitka, Maryna żona, Hordiey Kosik, Palaska żona, Chwedor syn, Wasiko Rewucki, Olona żona, Maryna corka, Siemion Koniuch Chwedia żona, Wasil syn, Harasim syn, Stefan syn, Seluech Naucik, Maryna matka, Darka corka, Wasko Kacienik, Maruszka żona, Wasia siostra, Matiey brat, Jasko Balai, Anna żona, Misko syn, Kostiuł syn, Paraska corka, Harasim Kaliszczuk, Monia żona, Stefan służka, Jacko Chlur, Docia żona, Radko zięć, Kulina żona, Łukasz Dobosz, Nastia żona, Mikita Zaniewicz, Wasko syn, Sonia corka, Misko parobek, Hapa czeladnica, Marcin Czeczotczyk, Wowdia żona, Iwan Czeczotczyk, Maryna żona, Chwedko Wowczyk komornik, Ustima żona tegosz, Konach komornik, Uxina żona, Melian komornik, Olona żona, Demko Janczuk, Katarzyna żona, Siemion Janczuk, Proska żona, Krzystof chłopiec, Maryna czeladnica, Iwan Uleczyk, Tacia żona, Paweł brat, Wowdia żona, Paweł brat drugi, Maryna żona Pawłowa, Hawryło chłopiec, Kopryan Rymarczyk, Hapa, matka, Iwan Hulik, Stecia żona, Siech chłopiec, Iwan Hulik, Anna żona, Samoc syn, Paraska żona, Samoc Łoban, Maruszka żona, Hawryło syn, Hryc Milianowicz, Katarzyna żona, Stefan brat, Siemion kowal, Kulina żona, Orynka corka, Chwedko Sasiuk, Maruszka żona, Timosz Kutat, Maryna żona, Niczypor Witrynski, Uliana żona, Marko Ciczuła, Piotr syn. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chrusciecki namiesnik na ten czas będący. Et in continentibus circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes supra-fati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali approbaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kudry.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis capitanealia Mielnicen-

sia personaliter veniens laboriosus Juchim Rzewuski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kudry commanentium, manu propria reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis w tey wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, przy bytnosci Harasina woita y Juchima Rzewuskiego. Onisko Kopryszyk, Tacia żona, Demka parobek, Chweddia czeladnica, Ułas Holik, Kuzma syn tegosz, Uliana żona, Iwan brat tegosz, Łochwin brat tegosz, Anton Kopryszyk, Siech syn, Nastia żona, Andrzey brat, Uximka żona Andrzeiowa, Chwedor parobek, Daniel Tetioka, Olexa syn, Nastia komornica, Wawrzyniec Rogoznicki, Nastia żona, Chwedko syn, Iwan Łahoda, Chweddia żona, Maryna siostra, Sak siestrzeniec, Wowdia komornica, Iwan syn baby teyże, Roman Sue, Paraska żona, Chwedko syn, Maruszka żona Chwedkowa, Niczypor syn Romanow, Wasia corka, Hryc Karpowicz, Wowdia żona, Kuzma brat Hryciow, Maruszka żona Kuzmina, Marcin syn, Luba żona, Konach Andrzejczyk, Hapa żona, Timosz syn, Chilko syn, Hryc syn, Juchimka komornica, Ihnat Andrzejczyk. Klim syn, Marusza żona Klimowa, Iwan parobek, Maryna komornica, Piotr Andrzejczyk, Nastia żona, Chwedko brat, Marko parobek, Hryc Szostaczyk, Monia żona, Hapa matka, Trochim brat, Chweddia żona, Chwedko brat. Paraska siostra Stecia komornica, Demko Korpyszyk, Chweddia żona, Iwan parobek, Nastia komornica, Nason Korpyszyk, Łucja żona, Uliana corka, Wirka komornica, Stefan Szaidiuk, Uliana żona, Ostap brat, Juchimka siostra, Karp Nosul, Orynka żona, Paraska corka, Ihnat zięc Rzewuskiego, Wowdia żona, Roman parobek, Chweddia czeladnica, Hasia komornica, Ma-

ticy Andreyczyk komornik Hapa corka, Iwan Łusia, Chweda żona, Truchon brat, Paraska siostra, Łuc Holik komornik, Uximka żona, Maryna corka, Hordley Holik, Anna żona, Taras Skarczuk, Uximka żona, Stefan syn, Maruszka czeladnica. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Romaszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Samuel Oniszczyk et Petrus Perka obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Romaszkow przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego, wielmożnego iegomsci pana Mikolaia Fierleja na Dombrowicy, staroscica Lubelskiego w parochiey moiey, przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesnika tamecznego także, przy bytnosci dwoch mężow z gromady Piotra Pyrki y Samoila Oniszczyka. Symon Oszczyk, Małgorzata żona tegosz, Jacko Oszczyk, Jagnieszka żona tegosz, Karp Lewczyk, Katarzyna żona, Hryc Prystupa, Zofia żona tegosz, Marcin syn tegosz, Tomko Budnik, Marcin syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Maryna corka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Łuc Rutka, Regina żona tegosz, Jendrzej syn tegosz, Jan syn tegosz, Jozeph syn tegosz, Jakim syn te-

gosz, Jan Maturka, Maryna żona tegosz, Macko syn tegosz, Jadwiga corka tegosz, Stefan syn tegosz, Jadam Surnik, Maryna żona tegosz, Simon syn tegosz, Franciszek syn tegosz, Jakub Walużyk, Maryna żona tegosz, Stanisław Stuczka, Katarzyna żona, Jakub Mazuryk, Maryna żona, Katarzyna matka tegosz, Jadwiga siostra tegosz, Piotr Rutik, Uximka żona tegosz, Nastia dziewczka sama w domu, Macko Olaszewski, Katarzyna żona tegosz, Regina matka tegosz, Jan brat tegosz, Barbara siostra tegosz, Marcin brat stryieczny tegosz, Jan pastuch w domu tegosz, Grzegorz Rula, Anna żona tegosz, Grzegorz syn tegosz, Jan syn tegosz, Uximka Romanicha wdowa, Chwedzia corka teyże, Maryna corka teyże, Wasko Kuryanczuk woit, Jadwiga żona tegosz, Marcin syn, Jan syn, Maryna corka, druga corka, Łukasz Kapelusz, Chwedzia żona, Tacia corka tegosz, Lewko komornik, Samuilo sistrzeniec tegosz, Panas Szwiec, Jacko syn tegosz, Wowdia żona Jackowa, Katarzyna czeladnica, Iwan Poczuiko, Ołona żona, Iwaszko syn, Jacko syn, Maruszka corka, Chwedzia corka, Samoilo Oniszczyk, Marusza żona tegosz. Chwedzia czeladnica, Jan Saracki, Oryнка żona, Timosz syn, Iwan syn, Jacko syn, Maruszka corka, Tymoszycha młodyca, Oleszko Ilczyk, Anna żona, Timosz parobek, Zofia czeladnica, Wasko Olisieik, Ułiana żona, Iwan Szykarz, Anna żona, Chwiedko syn, Makar syn, Anna corka, Daniło syn tegosz, Misko Wanczuk, Maryna corka, Hawryła syn, Marko Lisik, Monica żona, Michał syn tegosz, Chwedzia matka, Paraska siostra tegosz, Omelian parobek, Andrzej Przystupa, Hapa żona, Demian syn, Panas syn, Andrzej pastuch, Stec Hunka, Hapa żona, Maryna matka tegosz, Łukasz chłopiec służebny, Siemion Sikilinda, Katarzyna żona, Jasko Sikilindik, Maryna żona, Nestor Zborowski, Paraska żona, Hryc zięc tegosz, Oryнка żona Hryciowa, Chwiedko Manowicz, Krystyna żona, Andrzej syn, Ołena żona Andrzeiowa, Iwan

syn, Philip syn, Hryc syn, Piotr Pyrka. Anna żona, Wowdia corka, Maruszka corka, Hryc parobek, Osip Lisik, Anna żona, Stefan brat tegosz, Proska czeladnica, Jacko Lisik, Zienia żona, Wowdia teszcza tegosz, Sidor parobek, Iiko Sidoryk, Chwedzia żona, Chwedzia corka, Makar parobek, Daniło Ilczyk, Maryna żona, Choma parobek, Ułiana służna dziewczyna, Siemion Kupeczyk, Chwedzia żona, Ołona Maluticha wdowa, Maxim Sacik, Nastia żona, Parachwin syn, Jakim syn, Philip Hlebezyk, Wocia matka tegosz, Iwan brat tegosz, Oryнка siostra, Olisiey Joszczyk, Juchimka żona, Anna matka, Wowdia siostra, Anna Kowalowa wdowa, Wasko syn teyże, Hapa corka, Proska corka, Chwiedko Kozaczyk, Darka żona, Parachwin chłopiec służny, Maryna Oniszczanka wdowa. Stec Sztonka, Zofia żona, Stanisław syn, Woiciech syn, Jan Marciniuk, Anna żona, Piotr brat, Połynka siostra, Barbara siostra, Szczesny parobek, Andrzej Romaniuk, Paraska matka, Maryna siostra. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Polubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Choma Radzki et Dac Climik de Polubicze obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Polubicze?) commanentium, manu propria admodum reverend patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraepositi subscriptum

ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Polubicz przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Wawrzynca Chruscickiego namiesnika y przy bytnosci Chwiedka Żygałowicza woita y Grzegorza Welika raycy. Nason Maximik, Połaska żona, Chwier Hutko, Monia żona, Jowka corka, Uliana corka, Jacko syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Juchimka żona Wawrzyncowa, Hric Lipski, Maryna żona, Naum syn tegosz, Martin syn tegosz, Marcin Farcinski, Tatiana żona tegosz, Polynka matka, Chwiedia corka, Siemion syn, Wasil parobek, Maryna corka tegosz, Marko Diakonik, Monia żona, Anna matka tegosz, Maryna corka, Demko syn tegosz, Chwiedko parobek, Maryna czeladnica, Chwiedko Diakonik, Maryna żona, Oliszko Łupeiczek, Połaska żona, Melacha corka, Jacko syn, Chwiedia corka, Zien Brodik, Uximka żona, Wasiko syn, Anna corka, Walko Brodik, Oryszka żona, Hapa corka, Misko Synoka, Olaszka żona, Anna matka, Uliana komornica, Chwedko Hłuszczyk, Wowdia żona, Patiey syn tegosz, Zienia żona Patiowa, Anna czeladnica, Siemion Hłuszczyk, Wowdia żona, Maryna corka, Roman syn tegosz, Jadam Smorczewski, Maryna żona, Woiciech syn tegosz, Jacko Szewczyk, Połaska żona, Maryna corka, Wasko syn tegosz, Wasko Rozniewicz, Stefan syn tegosz, Hapa żona tegosz, Mikołai syn, Anna żona, Mikołaiowa, Grzegorz Welik, Maryna żona, Regina, Jasko parobek, Połaska czeladnica, Parachwin Garcarzyk, Katarzyna żona, Maryna corka, Danilo syn tegosz, Roman Osicik, Hapa żona, Chwedko syn, Philip Woszczyk, Wowdia żona, Siemion syn, Maryna corka, Uximka corka tegosz, Sonia Woszczykowa wdowa, Maxim syn, Katarzyna corka, Iwan syn tegosz, Wasko Powroznik, Maryna żona, Orynka corka, Wasil pastuszek, Iwan Rudeczyk, Anna żona, Si-

dor Rudeczyk, Uliana żona, Ostap Kuczewicz, Maryna żona, Siemion syn, Hryc syn tegosz, Hawryło syn tegosz, Kornilo Chlebczyk, Maryna żona, Lewko syn, Hryc Mamoncik, Chinia żona, Jouha matka, Denis syn, Iwan syn, Sidor chłopiec, Oryszka czeladnica, Monia wdowa, Luba corka teyże, Maryna Kulaianka wdowa. Juchimka corka, Demko Kozaczyk, Nasta żona, Anna matka, Iwaszko Kurylik, Uximka żona, Philip parobek, Hryc Maniuk komornik, Agnes żona, Hryc Podobka, Pałaska żona, Chwiedko syn, Orynka matka żony tegosz, Wasko syn teyże, Iwan Kurylik, Hapa żona, Pawluk syn, Siluech syn tegosz, Krystina corka, Timosz Dudaczyk, Sonia żona, Karniey Solonieczek, Maryna żona, Uliana czeladnica, Maryna corka, Krystina Siemionowa wdowa, Maruszka corka, Uximka corka, Melacha corka, Pawluk Garcarzyk, Anna żona, Jasko pastuch, Dorotha żona pastuchowa, Kuryło Szalałowski, Chwiedia żona, Iwan parobek, Piotr parobek, Troc Perchuc, Sonia żona, Siemion syn, Maruszka żona, Marcin brat tegosz, Hryc Bacieczyk, Kulina żona, Mikita syn, Połaska corka, Uliana siostra Hryciowej, Wasko parobek, Konach Manuryk, Anna żona, Klim syn tegosz, Hapa Klimowa żona, Chwedko parobek, Chwedko pastuszek, Chwedko Siechowicz, Anton syn, Paraska żona Antonowa, Seluech brat, Maryna żona Seluechowa, Matiey parobek, Nastia czeladnica, Stec Chałupka, Wowdia żona, Olisiey zięc, Paraska żona Olisieiowa, Sidor Mazuryk, Hapa żona, Paraska corka, Chwedko Kuziaczyk, Paraska żona, Melacha czeladnica, Josko arendarz zyd, Regina żona, Matica corka, Połaska czeladnica, Hryc Łotiuszyk, Taras syn tegosz, Olena żona, Chilimon syn Hryciow, Maryna siostra, Wasko Zdolski, Barbara żona, Hedwigis corka, Kazimierz syn, Maxim parobek, Bartosz Zdolski, Barbara żona, Hapon pastuszek, Woiciech Zdolski, Katarzyna żona, Katarzyna czeladnica, Jan Zdolski, Wasia żona, Bartosz syn, Mary-

na komornica tegosz, Hasza siostra Zdołskiego wdowa, Uximka corka teyże, Oryszka Chwedkowa żona, Timosz Sudeiczyk, Uliana żona, Kuryan syn tegosz, Misko Litwin komornik, Uliana żona, Sidor pastuch, Mikołaj syn tegosz, Dac Zygalik, Chwiedia żona, Hawryło syn, Oryszka żona, Ihnat syn Daciow, Uximka corka Dacowa, Hawryło Klesiuk, Darka żona, Uximka corka, Chwedor Popowicz, Darka żona, Maryna corka, Siemion czeladnik, Hawryło Kraiewski, Uliana żona, syn Pawluk, Kuryan Wawrynczuk, Maruszka żona, Maryna żona Andrzeiowa, Andrzej zięc Kuryanow, Nastia corka Kuryanowa, Osip Wawrynowik, Chwiedia żona, Nastia czeladnica, Prokop Szalhunik, Maruszka żona, Juchimka sierota, Zosim Rodzki, Wowiedia żona, Roman zięc, Oryszka żona Romanowa, Uximka corka Zosimowa, Timosz parobek, Juchim Przystupka, Krystyna żona, Ilko szwagier, Tacia czeladnica, Iwan Misieyk, Hasia, żona, . . . : . siostra Iwanowa, Hryc zięc Iwanow, Hapa żona, Ihnatowa wdowa, Anna corka teyże, Siemion syn, Chwiedko Szygalowicz woit, Dorotha żona, Klim Hrycewicz zięc, Anna Klimowa żona, Dokimka corka Chwedkowa, Demko parobek, Franciszek Mazuryk, Maryna żona, Iwan zięc tegosz, Maryna żona Iwanowa, Darka Ochrymicha wdowa, Melian syn teyże, Ihnat syn teyże, Olona corka, Chwiedko Biekunik, Hapa żona, Wowiedia matka Chwedkowa, Ihnat parobek, Jacko pastuszek, Kornilo Dmitrewicz, Nastia żona, Marusza matka Kornilowa, Sawka brat Kornilow, Nastia żona Sawczyzna, Danilo brat Kornilow, Wawrysz parobek, Tacia czeladnica, Chwiedko pastuszek, Wasko Dobrodzieik, Chwedia żona, Osip syn, Jarmosz Pekotik, Proska żona, Połaska corka, Maryna corka, Piotr Pekotik, Oryszka żona, Hryc syn, Piotr Dobrodzieik, Oryszka żona, Hryc syn, Dawid syn, Masko Jakubik, Jadwiga żona, Anna corka, Anton Kulik, Sonia żona, Borysz parobek, Maryna czeladnica, Wasko Kulik, Wasia żona, Iwan

brat, Anna żona, Maryna siostra, Piotr parobek, Hryc pastuszek, Anna Reszetańska wdowa, Kondrat syn teyże, Timosz Brzozowski, Paraska żona, Lewko syn, Olsiey zięc tegosz, Uximka żona, Nastia corka, Dokimka corka, Ilko Sawicki, Połaska żona, Chwiedko parobek, Piotr parobek, Maryna czeladnica, Jakim pastuszek, Osip Zołotniuk, Anna żona, Maxim syn, Misko syn, Uximka corka, Ilko Komaszuk, Wowiedia żona, Lewko brat, Maryna siostra, Andrzej parobek, Tomko Buy, Uximka żona, Maryna komornica w tenże domu, Hordiey Komaczyk, Maruszka żona, Oryszka corka, Karp Szarabczuk, Uximka żona, Stepan parobek, Maryna czeladnica, Stec Szarabczuk, Anna żona, Andrzej syn, Miron syn tegosz, Jakim Korzeniewski, Juchimka żona, Maryna corka, Hryc syn, Iwan szwagier, Warenko Prystupa, Połaska żona, Sonia Wetczanka komornica, Dacia siostra teyże, Timosz Nikomik, Tacia żona, Anna matka, Sidor brat Timoszew, Uliana żona, Pawel pastuszek, Iwan Kosiuk, Oryszka żona, Orynka matka, Danilo parobek, Jacko komornik, Marusza żona, Siluech Meleszczuk, Hapa żona, Stec Nieczysz, Pawel Szubik, Hapa żona, Sawka syn, Iwan syn, Philip Szubik, Tacia żona, Iwan parobek, Paraska czeladnica, Chwiedko Szydinik, Maryna żona, ... Senkowicz, Sonia żona, Misko syn, Iwan Senkowicz, Zienia żona, Lubka corka, Roman syn, Weremko Kaliszyk, Monia żona, Maryna corka, Maryna corka teyże druga, Iwan Kondrasik, Maryna żona, Maryna czeladnica, Chwiedko Masłowski, Nasta żona, Kondrat Androsik, Tatiana żona, Mikołaj syn, Nastia żona Mikołaiowa, Stefan syn, Orynka żona Stefanowa, Choma Raica, Proska żona, Chilimon zięc, Olena żona tegosz, Sidor syn Chilimonow, Jacko Koryszyk, Nastia żona, Makar Buzko, Hapa żona, Sawka Seroka, Maryna żona, Olexa Seroczyk, Wroszka żona, Stefan Sawczyk pastuszek, Jarmosz Androsik, Uliana żona, Andrzej Orynicz, Chrystina żona, Uximka siostra,

Maryna siostra, Siemion Kuziomczyk, Anna żona, Kulina matka, Artich Kaciuczyk, Uximka żona, Anna matka, Jacko brat Artichow, Chrystyna corka, Zofia sieroła u tegosz, Ilnat Leniuk, Połaska żona, Nastia wdowa, Wasko syn, Chwiedia corka, Wasko Kaliszik, Maryna żona, Dac Kubysik, Wowdia żona, Jarmosz syn, Maryna corka, Wasko Philip, Klim syn, Zienia żona Klimowa, Mikołaj syn Waszkow, Hapon Szydnyk, Docia żona, Kondrat syn, Klim Ołyceik, Katarzyna żona, Olexa ociec Klimow, Mikita Czeciotuk, Nastia matka, Iwan brat tegosz, Olexa Pusieczuk, Uliana żona, Choma syn, Proska corka, Janusz Dudka, Kulina żona, Hryc syn tegosz, Uliana żona tegosz, Choma syn, Proska corka, Iwan Dysiuk, Sidor brat tegosz, Kulina siostra, Wasko Szydypik, Daniło syn, Maruszka żona Daniłowa, Jucko brat Daniłow, Olexa Kosteniewicz, Łukasz syn tegosz, Dokimka żona Łukaszowa, Uliana corka, Hapa druga, Kondrat parobek tegosz, Kalich syn. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Radec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Chwedko Meczkowicz et Olexa . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Radec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jarobi Piotrowski vicepraefeci subscriptum, ad inducendum et

inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur:

Popis wsi Radeca przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytności Chwiedka Niczykowicza woyta y Olexy Jarmonika Radzkiego. Chwiedko Oniskowicz, Połaska żona. Andrzej syn, Oryszka żona Andrzeiowa, Stefan parobek, Hryc syn tegosz, Osip Klimciczuk, Połaska żona, Maruszka siostra, Josko Iwanczuk, Uliana żona, Daniło syn tegosz, Paraska corka, Jakub Iwaniszyn, Stecia żona, Nazar syn, Hrysza corka, Trochim Tarasiuk, Połaska matka. Sonia siostra, Sonia czeladnica, Siemion Tarasiuk, Olona żona, Paszko Bilezanin, Hapa żona, Iwan syn tegosz, Osiey syn tegosz, Wasia czeladnica, Anton Philipi syn, Sonia żona, Hrysza corka, Paraska corka. Chwedko Paprocki, Domna żona, Maryna corka, Maxim Tarasiuk. Połaska żona, Josko Welikow, Chwedka żona, Iwan syn, Lewko syn, Katarzyna corka, Ostap Mitrukow, Hapa żona, Roman Paprocki, Chrystyna żona, Choma Mofodkowicz, Paraska żona, Melian syn, Monia corka, Karp Rogowski, Sonia matka, Maruszka siostra, Maxim Smoleik, Zienia żona, Hapa corka. Maruszka corka, Nastia komornica, Hryc Kusiuk, Maryna żona, Iwan Czeberakowicz zięc, Połaska żona Iwanowa, Wasko Krawczyk, Chwedka żona, Maryna teszca, Roman parobek, Nazar slosarz, Maryna żona, Wowdia corka, Nazar parobek, Pawluk kowal, Tacia żona, Maruszka matka, Wawrzyniec parobek, Panas chłopiec słuźka, Lewko kowal. Stecia żona, Nestor chłopiec, Hawryło Kucik, Melacha żona, Iwan Łucik, Łucia żona, Sawka syn, Chwedko Kurianik, Anna żona, Niczypor Suyka, Maruszka żona. Olexa Jarmonik, Nastia żona, Maciey Kowalski, Zofia żona, Katarzyna corka, Chwedko Rekielik, Maryna żona, Połaska komornica, Hapa komornica, Warusza gospodyni, Maxim Jarmonik, Katarzyna żona, Stefan Jarmonik, Misiey Bunik, Wowdia

żona, Philip syn, Wowdia corka, Hryc Kuryanik, Paraska żona, Paraska siostra, Lewko Jarmonik, Ustimka żona, Siemion syn, Chwedzia siostra Hrycia Kuryanika, Iwan Szciodryk, Warusza żona, Tacia corka tegosz, Philip Smoleiko, Oryszka żona, Jarmoszowa wdowa, Wowdia corka . . . szlachcic, Anna żona tegosz, Maryna czeladnica, Łucia wdowa gospodyni tegosz, Nastia corka teyże wdowy, Juchim Zawadzki, Proska żona, Wawrzyniec Szwiec, Wowdia żona, Jacko będnarz, Wocia żona, Kulina corka, Iwan Makarewicz, Melacha żona, Mikita Neczkowicz, Uliana żona, Paweł syn, Onisko syn tegosz, Osip Naczkowicz, Ustimka żona, Iwan syn, Martin Neczkowicz, Regina żona, Chwedko syn tegosz, Grzegorz syn tegosz, Demian syn, Anton Podleski, Tacia żona, Maxim Podleski, Orynka żona, Taras Południk, Sonia żona, Mikołaj syn, Iwan syn tegosz, Oryszka corka, Misko służka, Mikita Południk, Nastia siostra, Paraska siostra, Chwedzia Południk, Maruszka żona, Denis syn, Choma syn tegosz, Stec Osmolewicz, Paraska żona, Katarzyna corka, Melian służka, Jacko Jakinik, Hapa matka, Chwedzia czeladnica, Paweł Smoluk, Juchinka żona, Darka czeladnica, Sak Kupaczyk, Maryna żona, Hryc Bukowski, Hapa matka, Serhey brat tegosz, Stec Moliewicz, Tacia żona, Mikita syn tegosz, Proska corka, Stec Południk, Polaska żona, Chwedzia siostra, Stefan brat, Matiey Południk, Maruszka żona, Olexa Południk, Wowdia żona, Maciey parobek, Maryna czeladnica, Chwedzia Chilimonicha wdowa, Prokop syn teyże, Jacko syn teyże, Misko zienc teyże, Maruszka żona, Anton Staronik, Hapa żona, Jacko Lisowiec, Wowdia żona, Samoilo syn, Melacha żona Samoilowa, Jarmosz, Naucik, Uliana żona, Wasko Naucik, Chwedzia żona, Samoilo brat, Jartich parobek, Nastia czeladnica, Timosz Breniuk, Paraska żona, Chwedko parobek, Wakufa Breniuk, Maryna żona, Paraska matka, Sawka brat tegosz, Mikita Demiaszyk, Chwedko Kozak, Warusza

żona, Jarmosz parobek, Iwan parobek, Anna czeladnica, Lewko pastuch, Kulina żona, Olisiey syn, Maryna corka, Kuryto Stecikow, Juchinka żona, Roman syn Steciow, Maryna żona, Stec Miecikowicz, Hapa żona, Wowdia corka, Stanisław pastuch dworski, Chrystina żona, Prokop syn, Chryc zięc, Maryna żona, Iwan Wiczorka, Tacia żona, Piotr Wiczorka, Hapa żona, Mikita Michaliszyn, Maryna żona, Olisiey Wakulik, Anna żona, Anton syn, Maruszka żona Antonowa, Iwan syn, Choma parobek, Melian Prokochnik, Agnes żona, Stec Prokochnik, Tacia żona, Prokop Łopacz, Jakim syn, Paweł syn, Maruszka corka, Paraska Naumicha wdowa, Matiey syn, Kalich syn drugi, Nasta corka, Katarzyna Własowa wdowa, Paweł Szadorski, Proska corka, Lewko Kochanik, Paraska żona, Chwedzia matka, Uximka corka, Ilko parobek, Wasko Hordiuk, Maryna żona, Hryc Wasienko, Chwedzia żona . . . parobek, Maryna corka . . . Hordiuk, Maryna żona, Chwedko brat, Anna czeladnica, Zacharyasz . . . cik, Hapa żona, Roman syn, Olexa Mecikowicz, Maryna żona, Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Jakub Piotrowski namiesnik na ten czas będący. Et in continenti circa porrectionem supra inserti regestri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Dawydy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Hryc Poleszuk et Olisiey Powroznik de Dawydy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Romaszki (Dawydy?) commanentium, manu propria admo-

dum reverendi patris Stanislai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Jacobi Piotrowski vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore tali:

Popis wsi Dawydow przez nie xieźda Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Jakuba Piotrowskiego namiesznika y przy bytnosci Hryca Poleszuka, Olisieia Powrozniaka. Misko Denisiuk. Luba żona. Chwedor syn. Wasko parobek. Iwan Denisiuk, Uximka matka tegosz, Hordiey Denisiuk, Katarzyna żona, Demid Łobeiczuk woit, Paraska żona, Denis brat, Monia żona bratnia, Kuryło brat, Hanna matka Kuryłowa. Chwedko pastuszek, Hryc Mateyczuk, Darka żona, Huryń parobek, Misko Szwiec, Uliana żona, Jacko brat tegosz, Juchim komornik, Chwedia żona. Maryna corka, Kalich Kociubka, Proska żona, Juchima komornica, Oryszka corka, Osiey Szypulicz, Maryna żona, Misko Łobeyczuk, Paraska żona, Jacko Doroszuk parobek, Timosz Meleszuk, Maryna żona, Prokop Hordiuik, Chwiedia żona, Niczypor brat, Regina żona Niczyporowa, Hapon parobek, Wasko Perdzanik. Oryuka żona. Kuryło syn. Maxim służka, Swiryd Lucik, Wowdia żona, Paweł syn, Philip Lucik, Oryszka żona, Wasko Kostrowiec, Tacia żona, Maryna corka, Sawka parobek, Philip Salakucko, Katarzyna żona, Hryc Poleszuk. Juchimka żona. Maxim syn, Maxim Osipezyk, Maryna żona, Chilimon Łobeiczuk, Uliana żona, Zacharko parobek, Iwan Polubiec, Regina żona, Kuzna Skaunik, Maruszka, żona, Olisiey parobek, Stecia czeladnica, Lewko Michalczuk, Juchimka żona, Jołtuch zięc tegosz, Uximka żona, Chwedko Czeczotczyk, Tacia żona, Łukasz parobek, Timosz Rososiec, Maryna żona, Żan Polubiec, Polaska żona, Chwedko parobek, Uroszka żona parobkowa, Klim Ondreiczuk, Maryna żona, Uliana matka, Zacharko parobek, Maryna Symonicha wdowa, Kulina corka, Kuryło

Chiczemia, Anna żona, Chwedko parobek, Olisiey syn, Hryc syn, Katarzyna czeladnica, Hryc Chiczemia. Polazka żona, Radko syn, Anna czeladnica, Melian Michalczuk, Maruszka żona, Kuryan Czapczuk, Chrystina żona, Kondrat Smalko, Anna żona. Stanisław Rososiec, Maryna żona, Chwedko Bochoneczyk komornik, Hapa żona, Nastia corka, Weremko Litwin, Monia żona. Olisiey powrozniak, Juchimka żona, Stefan syn, Iwan parobek, Sonia czeladnica, Jarmosz Ilczyk, Katarzyna żona, Kondrat parobek, Melacha czeladnica, Osip Bochoneczyk, Uximka żona, Maryna matka, Stefan parobek, Sonia czeladnica, Sawka Bochoneczyk. Wowdia żona, Siemion Przystupa. Hasza żona, Naum syn, Samoilo syn, Stefan parobek, Makar Szypulicz. Hapa żona. Chwedko parobek, Uliana czeladnica, Chwedko Hryhoricz, Maryna żona, Jacko parobek, Uximka czeladnica, Jarmosz Wasieczyk, Uximka żona, Hryc służka, Prokop Chwalczuk, Anna żona, Wasko syn, Wowdia żona synowa, Panas syn, Matiey zięc Chwalczukow, Chwedia żona, Martin Jowczyk, Wowdia żona, Jacko syn, Marko służka, Potap Jowczyk, Maryna żona, Kornilo Jowczyk, Uximka żona, Maryna matka, Chilimon brat, Andrzej parobek, Wasko Sidoryk, Ewa żona, Niczypor Łukaszczuk, Oryszka żona, Regina matka, Onisko brat, Panas Chodoryk, Olona matka, Łohwin syn, Tacia żona, Choma brat, Niczypor brat, Polazka czeladnica, Iwan Tarasiuk, Nastia żona, Prokop syn, Hawryło syn. Niczypor Tarasiuk, Nastia żona, Kalich parobek, Stecia żona parobkowa, Iwan Czeberak komornik, Tacia żona, Osip Radik, Juchimka żona. Xiadz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Jakub Piotrowski namiesnik. Et in continenti circa porrectionem suprascripti registri personaliter comparentes supra offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Dubicze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Dmiter Misieczik et Mic Chwiedunik obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti registerum connotationis verae personarum in villa Dubicze, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum nobilis Laurentii Chroscicki vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Popis wsi Dubicz przez mie xiędzła Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Hapa Romanowa wdowa, Iwan Hacıuk parobek, Wasko Żynoredka, Juchimka żona, Jurko Ochrymik, Hapa żona, Paraska corka. Andrzej Szymczyk, Wowdia matka, Nastia siostra, Hapa siostra druga, Olexa Szymczyk, Piotr Szoltanik, Philip syn tegosz, Ostap parobek, Maruszka dziewczka, sierota, Sawka Hacıuciwicz, Anna żona, Lewko syn, Maciej syn, Hapa corka, Chwedko Sacıuk, Hapa żona, Piotr parobek, Hapa czeladnica, Hawryło Nowak, Uximka żona, Borys syn, Timosz Łobacz, Jouha żona, Chwedor Radezuk, Daniło Kaliszuk, Paweł Kaliszuk, Osip Kaliszuk, Wowdia siostra, Andrzej Krupa komornik, Chwedka corka, Jacko Romanowicz, Melacha żona, Demko syn, Wasko syn, Hawryło syn, Paraska corka, Choma Rybik, Juchimka żona, Maryna corka, Wasko Oleszkowicz, Katarzyna żona, Iwan parobek, Tacia dziewczyna sierota u tegosz, Melian Weremczyk, Uximka żona, Hapa corka, Lewko syn, Stefan syn, Mic Chwedunik, Uliana żona, Wasil syn, Uximka corka, Paraska corka, Martin Saczyk, Orynka żona, Ihnat parobek, Chwedka komornica u tegosz, Suprun Chrułik, Maryna żona, Martin syn, Hapa żona, Katarzyna słuźebnica, Timosz Osipik, Paraska corka, Iwan brat, Hanna siostra, Wasko Lesznicy, Wowdia żona,

Philip Romanowicz, Proska żona, Onisko ociec, Stefan brat, Maryna siostra, Tacia siostra, Paweł Komareniec, Hapa żona, Sachar słuźka, Anna komornica u tegosz, Iwan Misieczyk, Chwedka żona, Iwan zięc tegosz, Chwedka żona synowa, Tacia corka, Nieczypor Pawluczyk, Marusza żona, Paraska corka, Juchimka corka, Karp pastuch, Juchimka corka, Timosz Cocyboryk, Nastia żona, Panas syn, Misko Cocyboryk woyt, Juchimka żona, Nieczypor syn, Wowdia komornica, Chryk syn teyże, Anton Prystupa, Juchimka żona, Anna matka, Paraska komornica, Iwan Żuromski, Połazka żona, Martin Nowak . . . ka żona, Uliana corka, Kornilo syn, . . . sz Subareczyk . . . żona, Ihnat słuźka, Hawryło brat, Anna żona, Połazka corka, Andrzej Subareczyk, Połazka żona, Maruszka corka, Hryc Prystupa, Uliana żona, Maxim syn, Hapa żona, Roman syn Hryciow, Dmitruk syn, Melian Popko, Hasza żona, Maryna corka, Nastia Tymoszowa wdowa, Paweł syn, Paraska corka, Chwedko Klimowicz, Maryna żona, Mikołai syn, Uliana żona, Lewko słuźka, Siemion Gaida, Juchimka żona, Nastia siostra, Martyn Gaida, Tacia żona, Demko chłopiec, Wasko Gaida, Uximka żona, Misko chłopiec, Hawryło syn, Dmitr Misieczyk radzki, Anna żona, Kondrat syn, Chwedko Misieczyk, Melacha żona, Maryna corka, Chilimon Warylewski, Melacha matka, Uximka siostra, Iwan Noszczuk, Tacia żona, Uliana sierota, Ihnat sierota, Iwan parobek, Chrystina corka, Lewko Michnik, Stecia żona, Olexa syn, Juchimka corka, Misko Diadik, Anna żona, Warysz syn, Roman syn, Anna corka, Taras Krawiec, Paraska żona, Wasia komornica, Siemion Misieczyk, Anna żona, Paweł chłopiec, Marusza Andrusieha wdowa, Michał syn, Wasil syn, Maryna corka, Anna Prokopowa wdowa, Luba corka, Piotr Greciyka, Marusza żona, Paraska corka, Sawka syn, Chwedko Greciyka, Andrzej syn, Anna corka, Juchimka corka, Jacko Szwaiuk, Maryna żona, Siemion syn, Pa-

raska corka, Maryna corka, Iwan syn, Hryc Olexik Tacia corka, Wasil sluzka, Iwan Osieyk, Melacha zona, Uximka czeladnica, Chwedko Grecyiczek. Hapa zona, Marusza Nauciecha wdowa, Philip syn, Wowdia komornica, Iwan Chilimonik, Katarzyna zona, Siemion syn, Stec syn, Misko Samsytik, Jasko ociec, Olona zona Miskowa, Jakim sierota, Olisiek Prystupa, Pilip ziec, Uliana zona, Siemion szwagier, Anna czeladnica, Demko sierota u tegosz, Stec Haponik, Anna zona, Konach brat, Maryna siostra, Melian Piwowaryk, Wowdia zona, Ilko Grecyika, Maryna matka, Iwan Grecyika, Maryna siostra, Chwedko ociec tych, Wasia wdowa, Uliana corka, Choma Wodonosik, Nastia zona, Łukasz syn, Danilo Wodonosik. Hapa zona, Kopyryan brat, Luba czeladnica.

Zapowietrzenci: Maciej Zieniewicz, Marusza corka, Melacha Chalupezykowa wdowa, Mikita syn, Uliana zona, Juchim brat, Polazka siostra, Nestor Zyszyk, Anna zona, Łukasz Panczyk, Uliana zona, Melacha siostra, Iwan parobek, Iwan Saneila, Proska zona, Timosz szwagier, Polazka teszcza, Iwan Bare, Maryna zona, Olisiek syn, Katarzyna zona, Misko Radzai, Jurko parobek, Łazko Chalupezyk, Uliana corka, Kornito syn. Xiadz Stanislaw Tokarski podproboszczyk Rososki, Wawrzyniec Chruscicki namiesnik na ten czas bedacy. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem registrum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt iuramento corporali, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Dubicki.

Popis dworu jegomosci pana Stanislaw Orchowskiego w Dubicy na ten czas mieszkajacego przez mie xiedza Stanislaw Tokarskiego podproboszczego Rososkiego die quarta Julii anno millesimo sexcentesimo

sexagesimo secundo. Jegomosc pan Stanislaw Orchowski, icymosc pani Katarzyna malzuka, Maryna kucharka, Hapa baba od dziecięcia, Kornito woznica. Xiadz Stanislaw Tokarski podproboszczyk Rososki.

Wies Kolano.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes laboriosi Albertus Czesalo et Martinus Sawicki de Kolano obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti registrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Kolano commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislaw Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Baltazari Szydłowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis wsi Kolano przez mie xiedza Stanislaw Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Baltazara Szydłowskiego, takze przy bytnosci Woyciecha Czesaly woita na ten czas y przy bytnosci Iwana Chanka, Jacko Orasczyk, Wirka zona, Hapa siostra, Wasko Bondaryk, Oryszka zona, Nicypor brat, Tomko Chmelowiec, Helzbieta zona, Macko bratanicz, Chwiedko Bebko, Tacia zona, Iwan Hatko ziec Bebkow, Anna zona, Regina corka Bebkowa, Stefan syn Bebkow, Iwan Putko, Uximka zona, Lubka corka, Siemion syn, Wasko Naumik, Wocia matka, Maryna siostra, Anna siostra, Katarzyna siostra wdowa, Kostiuk Martinik, Onisko brat, Hapa siostra, Chwedko Przesmycki, Melacha zona, Chwedka corka, Wawrysz Woitiuk, Wocia corka. Ewa niewiestka tegosz. Juchim syn teyze wdowy, Nastia corka teyze, Zenko parobek, Siemion parobek drugi, Maryna woytowa stara wdowa, Mic syn teyze, Marszka czeladnica. Woyciech . . . k, Iwan syn teyze, Chwedka corka . . . nko, Tacia zona, Wawrysz ziec, Anna zona, Maryna komornica

tegosz, Sawko Zianowiec, Anna żona. Hordiey syn, Ilko Nowak, Uximka żona, Troc syn tegosz, Chwedia żona, Martin szwagier. Radko Nowak, Maryna żona, Harasim, Kuryanczuk, Mikita służka, Anna żona Iwan Kuryanczuk, Maryna matka, Kondrat Kuryanczuk, Proska żona. Łukasz, parobek, Wowdia czeladnica, Wasko Panasiuk, Maruszka żona, Wawrysz syn, Chilimon syn, Weremko syn, Wowdia czeladnica Jofituch Panasiuk, Orynka żona. Szymko Przystupa, Olona żona, Lewko syn, Monia żona Lewkowa, Klim parobek, Uximka czeladnica, Roman Łyszka, Wowdia żona, Sak syn tegosz, Timosz Szymkowiec, Kulina żona, Misko Kaciuczyk, Stefan syn tegosz, Hapa żona, Trochim syn Miskow, Iwan brat Trochimow, Martin Saracki, Tacia żona, Polaska corka, Philip syn tegosz, Abraham syn tegosz, Iwan Jarozuk, Uximka matka, Stefan brat, Jasko Michalczuk, Anna żona. Nastia Michalicha wdowa, Martyn syn teyże, Anna wnuczka lat niemia dziesiąciu, Jadwiga corka, Jan Zasedka, Piotr Czornaczuk, Tacia żona, Maryna siostra, Iwan Zuch, Regina żona, Stanisław szwagier, Martin parobek, Chwedia komornica, Philip Jarmoszek, Wowdia żona, Danilo syn, Woiciech Czesalo, Chima żona, Ulan syn, Chwedia żona Ulianowa, Jaeko syn, Andrzej syn, Maruszkę corka, Chwiedko Czesalo, Maryna żona, Hae Kaliniec, Nastia żona, Kondrat, Chwedia teszcza, Ulka żona Kondratowa, Osip Zdun, Nastia żona, Ostap syn, Dawid syn, Maruszka corka, Abraham Kaliszky, Polaska żona. Piotr syn, Martin Kaliszky, Marusza matka, Maryna żona, Hryc parobek, Maruszka komornica, Sawka Steciuk, Marusza żona, Hapa czeladnica, Iwan Bołczuk, Warusza żona, Orynka komornica, Chwedko Chawrak, Marusza żona, Kalich syn, Regina żona Kalichowa, Josko syn Chwedkow, Jarmosz Lutik, Hapa żona, Anna corka, Hryc parobek, Andrzej Uehnianica komornik, Jasko Kładunik, Nastia żona, Piotr brat, Paraska siostra, Miron syn,

Maryna corka. Iwan komornik u tegosz, Oryszka żona, Sonia komornica Kondratowa, Warusza komornica Przesmyckiego, Anna corka teyże. Xiędz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki, Baltazar Szydłowski. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparantes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuante.

Wies Paszki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Max . . . anczuk et Stec Ciecierski de . . . obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum in villa Paszenki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanislai Tokarski, vicepraepositi Rososensis, subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanislawa Tokarskiego podproboszczego Rososkiego pod niebytnosc namiesnika lecz przy bytnosci dwuch z gromady przy bytnosci Maxima Kochanczuka y Stecia Ciecierskiego. Trochim Giereczyk, Marusza żona, Parachwin syn, Philip Kuczuk komornik, Hapa żona tegosz, Chilimon Woitczyk komornik, Nastia żona, Maxim Kochanczyk, Nastia żona, Panas brat, Paraska żona, Andrzej brat, Nastia matka tychże, Troc Toeczko, Paraska żona, Panas Toeczko, Zienia żona, Roman syn, Stec Ciecierski, Maryna żona, Chwiedko, Ciecierski, Anna żona, Zien brat tegosz, Chwir brat tegosz, Naum Borusik, Anna żona, Sai Kulczynski, Marusza żona. Niczypor Sayka Orynka żona, Artym syn, Uroszka żona, Dawid syn, Wowdia żona,

Symon zięc Saykow, Proska żona. Naum Gereyko, Darka żona, Hapa matka, Paweł brat, Misko Gereiko, Natałka żona, Połazka żona. Wasko Choroszczuk, Nastia żona, Uximka matka. Tacia siostra, Juchim Choroszczuk, Zienia żona, Misko Prokopisz, Natałka żona, Sierhey parobek, Jacko Buszyk, Maryna żona, Matiey Połaznik, Marusza żona, Iwan syn, Zachar syn, Stefan Rohulik woit, Uximka żona, Połazka matka, Snprun parobek, Anna Siemionowa wdowa, Weremko syn, Kulina corka, Potap Michalik, Joltuch syn, Połaska żona, Iwan Michnio, Wowdia żona, Mikita zięc tegosz, Stecia żona tegosz Mikity, Hrystyna corka Iwanowa, Andrzej Joskowicz, Uliana żona, Kuzma syn, Anna żona, Hryc Koziel, Anna żona, Demko szwagier, Jarmosz Pieczarz. Olexa syn, Chwiedia żona, Daniel syn, Hapa czeladnica, Iwan Opolec, Połazka żona, Połazka siostra, Hryc Chomutik, Chwedia żona, Marusza wdowa, w tymże domu Darka Uliaszowa wdowa, Zan Opolec, Tacia żona, Supron syn, Kornilo Trubay, Chwiedia żona, Chwedor Trubai, Chwedia żona, Lec Szusza, Paraska żona, Piotr Suszyk, Wowdia matka, Artim Trubai, Hapa żona, Stefan Gawrunik, Demko syn, Anna niewiestka, Wowdia corka, Iwan Doscoczyk, Luba żona, Andrzej syn, Kulina corka, Radko Gawrunik, Wowdia żona, Sak brat, Timosz brat, Juchim Garywnik, Anna żona, Iwan Hutko, Zacharyasz syn, Hapa żona Zacharyaszowa, Andrzej syn, Hapa żona Andrzejowa, Misko syn, Matiey Gren Darka żona, Paweł Zyruk chory barzo, Proska żona, Paraska matka wdowa, Karp brat Pawłow, Chima żona Karpowa, Iwan Daciuk komornik, Paweł Radiuk, Połaska żona, Melacha corka, Matiey Swiec, Uliana żona, Demko Doscoczyk, Maryna żona, Chwedia Denkowa teszcza, Samoc syn, Wasko Zyruk, Chwedia żona, Hapa corka, Martin Gawrunik, Stecia żona. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki mp. Wawrzyniec Chrusceiki. Et in continenti circa porrectionem supra

inserti registri personaliter comparentes suprafati offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem. Crucifixi juramento corporali comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Folwark Jasionka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Andreas Galik de Jasionka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis in praedio ac in villa Jasionka personarum commendentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis, tum generosi Theophili Stanisłai Brodzinski subsciptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis w tymże folwarku stanol przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Jegomose pan Theophil Stanisław Brodzinski dzierzawca na ten czas będący, ieymose pani Helena małżaka jegomosci, Stefan Gorecki czeladnik, Stanisław Sominski chłopiec, Woyciech haiduk, Chwiedko Harasim woznica, Hryc Ostapiuk pastuch dworski, Iwan Piechowicz pastuch drugi. Białegłowy: Zofia Szornilowna dziewczyna, Paraska Klimicha baba piekarniana, Chwiedia Piechowa dziewczka piekarniana. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria, Theophil Stanisław Brodzinski.

Wies Jasionka.

Popis teyże wsi przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego przy bytnosci pana Stanisława Goreckiego namiesznika także przy bytnosci Andrzeja Goduly woity. Iwan Łyszeiko, Ustina żona, Dorotha corka, Stasia corka,

Misko Romaniuk, Wirka żona, Iwan syn, Stec Romaniuk, Uximka żona, Hapa córka, Anna komornica, Łukasz Jakimowicz, Hapa żona, Paraska żony siostra, Maxim Martiniuk, Maruszka żona, Misko Welikiey, Orynka żona, Philip syn, Tacia żona Philipowa . . . Klimisianka, Marusza siostra teyże . . . Głuch, Orynka żona, Tacia komornica, Zofia Haidukowa żona, Chwedko . . . niak, Chwedia matka tegosz, Juchimka córka, Łukasz Paszczuk Maruszka matka, Orynka siostra, Piotr Chycek, Uliana żona, Chwedko syn, Iwan Prystupik, Wewdia matka, Paweł brat, Marusza Hadalowa woiowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvaute.

Wies Zaniowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Joltuch Gotowczyk de villa Zaniowka obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Zaniowka commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis w teyże wsi Zaniowce do folwarku Jasionkiego należącej przy bytnosci tegosz namiesnika y przy bytnosci Joltucha Hotowczyka. Joltuch Hotowczyk, Anna żona, Dac syn tegosz, Jakim Misieik, Tacia żona, Dac powinny tegosz, Jasko Pareiko, Chwiedia żona, Woiciech Hodynczak, Anna żona, Jendrzey syn tegosz, Maciey syn tegosz, Matiey Kałan-

czuk, Zienia żona, Paraska córka, Dac Hotowczyk, Nastia żona, Iwan Ondroszyk, Kornilo Ondruszyk, Kulina siostra tychże, Wasko Haciewicz, Katarzyna matka, Anna siostra, Milian Krawiec, Hapa żona, Iwan Pilipiuk, Maryna żona, Anna matka Zanina, Jasko syn tegosz, Radko Dawidczuk, Wirka żona, Artim syn tegosz, Sionion syn tegosz, Maruszka żona Artimowa, Roman Dawidczuk, Melacha żona Romanowa, Osip Dawidczuk, Iwan syn Romanow, Niezypor Wołyneczuk, Darka żona, Siech Leiczuk, Tacia żona, Dmitr Hotowczyk, Maruszka żona, Jowka córka, Maryna Wołynczykowa wdowa, Tichon Wołyneczuk, Chrystina matka, Hapa żona, Onisko brat tegosz, Hryc Hapik, Maryna żona, Katarzyna córka, Misko Haynik, Anna żona, Sawko syn tegosz, Wawrysz syn, Andrzej syn, Tichon syn tegosz, Hryc zięć, Miska Haynika Maryna żona, Uliana Pochlebyzkowa wdowa . . . . . Wozniczukowa wdowa. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvaute.

Wies Uzeberaki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Paulus Timosik et Troc Juchimik de Uzeberaki obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Uzeberaki commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski vicepraepositi Rososensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Popis wsi Czeberakow należący do powiatu Mielnickiego przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego. Łuc Hormanik, Siemion syn tegosz, Melacha żona Siemionowa, Tacia corka Łucowa, Chwedor Paszkowicz, Anna żona tegosz, Marusza Jatczycha wdowa, Stefan syn teyże, Anna matka teyże wdowy, Siemion brat teyże, Łukasz Hormanik, Maryna żona tegosz, Juchima corka tegosz, Hryc Neckowic, Marusza żona tegosz, Hryc Masiuk, Połynka żona, Martyn Sawczuk, Hapa żona, Anna corka, Paweł Sawczuk, Chwedia żona, Anna czeladnica, Andrzej Sawczuk, Tacia żona, Pawluk Timoszyk, Paraska żona, Jakim syn, Andrzej Judik, Maruszka żona, Jarosz Judik, Maryna żona, Jakim Kozaczyk, Chwedia żona, Osip Andreiczuk, Uroszka żona, Hryc Sancykow, Juchima żona, Paszko Panczenia, Chwedia żona. Iwan syn, Melian syn. Chwedko syn, Szymon parobek, Chrystina czeladnica, Lewko Androczkow, Andrzej Philipik, Hryc syn tegosz, Andrzej syn. Sawka syn tegosz, Uliana żona Hryciowa, Jarmosz Philipik, Marusza żona, Iwan Popadiuk, Wowdia matka, Maryna żona, Philip Panczenia, Chwedia żona, Hawryło Kozaczyk, Paraska żona, Iwan syn, Melian Kozaczyk, Sonia żona, Uliana siostra tegosz, Andrzej Chaczewicz, Orynka żona, Monia matka, Karp brat, Maruszka siostra, Andrzej Juchniuk, Chwedia żona, Nastia czeladnica, Troc Juchnik, Paraska żona, Olexa syn, Maryna czeladnica, Juchim Melanczuk, Chwedia żona, Grzegosz Ogonczyk, Nastia żona, Pilip Niedbaito, Chwedia żona, Lewko Szostaczyk, Maruszka żona, Anna corka, Stec Szostaczyk, Proska żona, Iwan syn, Uliana Sidorycha wdowa, Stecia Perchuczicha Wowdia, corka. Anna corka, Iwan Łyganczuk, Hapa żona, Marko brat, Paweł brat, Chwedia siostra, Ostap Kalinczyk, Olona matka, Kulina corka, Domacha corka, Osip Iwanczuk, Juchima żona, Philip brat, Maxim syn Philipow, Katarzyna corka, Hapa corka,

Osip syn Osipow, Hapa czeladnica, Hryc Protasiuk parobek. Protas Nakoneczny, Chwedko syn, Regina niewiestka. Xiędz Stanisław Tokarski podproboszczę Rososki manu propria. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparentes suprafati offerentes, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Poddani iegomosci xiędza proboszcza Rososkiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus Jarmosz Hlebko de oppido Rososze obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra scriptum verae connotationis subditorum admodum reverendi domini praepositi Rososensis in oppido Rososze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Stanisłai Tokarski subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenere verborum, qui sequitur talis:

Popis poddanych iegomosci xiędza proboszcza Rososkiego w Rososzu przez mie xiędza Stanisława Tokarskiego podproboszczego Rososkiego spisany przy bytnosci dwóch z rady Stanisława Sobieszka y Hrycia Buina. Woyt Jarmosz Hlebowicz, Uliana żona tegosz, Szczesny syn tegosz, Zofia żona syna iego, Kazimierz Tulinski, Helźbieta żona tegosz, Jakub Haponik, Kulina żona tegosz, Woyciech Romaszko, Helźbieta żona tegosz, Stanisław syn tegosz, Jan Osowski, Katarzyna żona tegosz, Zofia Tredowina, Katarzyna Jozwianka, Woyciech Buxa, Anna krewna w domu tegosz, Jan Szeplik, Katarzyna żona tegosz, Piotr syn tegosz, Grzegorz Jozwik, Maryna żona tegosz, Jadam syn tegosz, Jan Cedrowski, Regina żona tegosz, Marcin syn tegosz, Katarzyna służebnica tegosz. Oryszka Borodeczanka, Souia corka, Jan Cyłuczyk, Uximka żona tegosz, Ma-

tey Moskaluk, Dorotha żona, Jarmosz Kozłowicz, Zienia żona tegosz, Josko czeładnik tego, Maryna komornica tegosz, Jendrzejowa Sobieszkyowa wdowa, Mikołaj syn teyże, Maxim Czuchowiec, Maryna żona tegosz, Mikołaj Popik, Helżbieta żona tegosz, Woiciech Jurczyk, Katarzyna matka tegosz, Maryna siostra tegosz, Jan brat tegosz, Stefan Buinik, Chwiedia matka tegosz, Paweł brat tegosz, Osip Konażyk komornik, Jendrzey Z . . . . k, Maryna żona tegosz, Jan syn tegosz, Maryna corka tegosz, Jan syn tegosz, Wawrzyniec syn tegosz, Kuzma Kopyryanik, Katarzyna żona tegosz, Marcin syn tegosz, Iwan Nowak, Chwedia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Hryc Małczan, Maryna żona tegosz, Iwan syn tegosz, Hryc Buino, Maryna żona tegosz, Jakub syn tegosz, Maryna żona tegosz, Jan Wabczyk, Hedwigis żona tegosz, Szczepan syn tegosz, Zofia żona syna iego, Samoilo czeładnik tegosz, Zuzanna czeładnica, Jakub Sobieszky, Helżbieta żona tegosz, Bartosz syn tegosz, Anna corka tegosz, Stanisław Sobieszky, Zofia żona tegosz, Maryna corka tegosz, Maryna służebnica, Timosz czeładnik, Jagienka komornica, Jadan Walczyk, Anna żona tegosz, Maryna corka tegosz, Paweł Chiersiuk, Jendrzey brat tegosz, Klim Lewczyk, Chwedia żona tegosz, Marko Jowczyk, Uximka żona tegosz, Mikołaj syn syn tegosz, Hryc Hacıuk, Hapa żona tegosz, Iwan Korszunik, Anna żona tegosz, Jasko Pusternik, Katarzyna żona tegosz, Mikołaj syn, Kazimierz syn, Iwan syn, Iwan Rabko, Anastazya żona tegosz, Anna corka, Marko Kusznierzyk, Anna żona tegosz, Oryszka teszcza tegosz, Jacko syn tegosz, Siemion Neuhad, Proska żona tegosz, Kornilo Horlaczkyk gospodarz folwarkowy, tego pisal xiądz dziekan, Tacia żona tegosz, Chwiedko syn, Maryna corka, Martin Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Maxim Ustryszec, Anna żona tegosz, Mikołaj syn, Lewko syn, Chwedor Ihnatik, Maryna żona tegosz, Chwedko Misienciuk, Chwiedia żo-

na tegosz, Jasko Karpik, Połaska żona tegosz, Maryna Chodkowa wdowa, Panas Puszka, Mełacha żona tegosz, Wasko Snitczuk, Misko Chodko, Wowdia żona tegosz. Xiądz Stanisław Tokarski podproboszczy Rososki. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni hoc idem regestrum ad imaginem Crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Popis żydow w miasteczku Rososzy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens famatus semen Paszczyk proconsul Rososensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum judaicarum in oppido Rososze commanentium, manu propria nobilis Alberti Woitkowski, tum Semeni Paszczyk proconsulis Rososensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr y popis żydow w Rososzy miasteczku. Salamon Abramowicz, Sara żona, Benus Joskowicz, Rochanna żona, Leiba Woroszylik, Ester żona iego, Zaweł Słomowicz, Gitla żona, Isrol Woroszylik, Fradla żona. Et in continenti circa porrectionem supra inserti registri personaliter comparens suprafatus offerens, inhaerendo constitutioni regni, hoc idem regestrum ad imaginem crucifixi juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Borzilowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus dominus Joannes Chotkowski, plebanus Borzilowien-sis, obtulit et reproduxit eidem officio

praesenti conscriptionem capitum in villa Borzilowka existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kościoła Borzilowskiego należącej wiernie spisany roku tysiąc szeszeset szesdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przeze mnie xiedza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego według constitutyce seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana Haika: Pan Jan Kierzkowicz urzędnik, Oryszka rykonia, Hryc Parafin, Grzes chłopcy. Poddani tegosz iegomosci: Samoc, Katarzyna żona iego, Misko, Mikita synowie tegosz, Wowdzia dziewczka, Jakim, Hapa żona tegosz, Tereszko komornik, Hapa corka tegosz, Juchimka dziewczka, Krzysztof krawiec, Katarzyna żona, Jan zięć, Maryna żona tegosz, Dmiter, Tacia żona tegosz krawczycha, Agnieszka komornica wdowa, Demian chłopiec, Paweł, Maryna żona tegosz, Krystina komornica wdowa, Szymon Murzyniczek, Paraska żona tegosz, Jan Murzyniczek brat tegosz, Samoc parobek, Jakonczycha komornica wdowa, Jędrzej Jakonczyk chłopiec, Jakub Ciecko, Połazka żona, Michał zięć, Maruszka żona, Kondrat Pilipeczuk, Oryszka matka wdowa, Hapa siostra, Timosz chłopiec, Chwiedko Lizumczyk, Jędrzey brat tegosz, Anna dziewczka, Zofia wdowa, Jacek chłopiec, Anna dziewczyna, Wawrzyniec Pietruczyk, Anastazya żona tegosz, Jan syn, Chwiedia dziewczka. Dwor iegomosci pana Wirozelskiego. Pan Adam Wyrozembski, pani Katarzyna Poniatowska małzonka, panna Katarzyna corka. Czeladz: Jędrzey parobek, Iwan chłopiec. Stefan pastuszek. Dwor iegomosci pana Kalickiego. Pan Mathusz Kalicki, pani Teresa Napierska małżaka tegosz. Czeladz—Adam parobek z żoną, Szczepan parobek, Kulina dziewczka, Anna dziewczyna. Dwor iegomosci pana Jwanowskiego. Pan Wojciech Iwanowski, pani An-

na Turska małżaka, Wawrzyniec Iwanowski syn, Krystina Iwanowska corka. Czeladz—Lewko parobek, Jakub Osmolski chłopiec, Zofia Chibowska. Goscinni attestatye popisowey nie maiący: Pan Ian Morawski, pan Hieronim Niezabitowski. Poddani tegosz, Fedor, Maryna żona tegosz, Timosz, Maryna żona tegosz, Oxiuta Maruszka żona tegosz, Paraska komornica, Chwedia służebnica. Poddani iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Kostiułk, Maruszka żona tegosz, Ustimka dziewczka tegosz, Juchim, Maryna żona tegosz, Fedko brat tegosz, Stephan syn tegosz, Macko drugi, Christina dziewczka. Dwor iegomosci pana Jozepha Turskiego w wojsku W. X. Lit zostaiącego: Krzemieński Jakub wyrostek, Siemion parobek. Poddani tegosz: Matyey Szewczuk Baska żona tegosz, Luba Mumszeluczka, Uliana corka, Jan Litwin, Połazka żona tegosz, Anna dziewczka, Parafinicha Kruczanka komornica, Olexa Łabodik, Zofia żona tegosz, Kondrat syn, Moruszka dziwka, Matysicha komornica Juchimka corka, Olesyey Nowiczek, Mielacha żona tegosz, Katarzyna dziewczka, Katarzyna komornica, Jacko Nowik, Anna żona tegosz, Zachar syn, Wowdzia dziewczka, Maryna komornica, Uliana, Maruszka corki teyże, Hryc Rurant, Maruszka żona tegosz, Maruszka dziewczka, Kondrat Tomczyk, Anastasia żona tegosz, Sak, Matheusz synowie, Zienia dziewczka. Dwor iegomosci pana Poplawskiego: Pan Jan Popławski, pani Ewa Kozminska małżaka, pani Katarzyna corka. Czeladz: Iwan parobek, Maryna dziewczka, Stanisław chłopiec u bakalarza przy kosciele moim zostaiącego. Pod czas popisu iegomosci xiedza dziekana subter fugientes są de nomine: Wawrzyniec, Dorotha Wawrzyncowa nieosiadli. Dwor iegomosci pana Gałeckiego. Pan Stanisław Gałeckii, Agnieszka, Zofia siostry. Poddany iegomosci pana Jana Poniatowskiego: Paweł Hawrycyk, Maryna żona tegosz, Maryna komornica tegosz, Bartosz Roilik, Maryna żona tegosz, Woićciech Roilik brat tegosz, Oryszka komor-

nica. Dwor iegomosci pana Chodkowskiego. Pan Maciej Chodkowski, panna Konstantia corka. Czeladz: Demid parobek, Jendrzej parobek, Anna dziewczka, Chwedzia baba, Raina dziewczka, Parafin pastuch. Dwor iegomosci pana Poniatowskiego. Pan Jan Poniatowski, pani Barbara Lipnicka małżaka tegosz, Jan Korabiewski wnuk tychże student. Czeladz: Jendrzej parobek, Piotr pastuch, Stefan pastuch, Katarzyna niewiasta, Zienka dziewczka, Anna dziewczyna, Chwidko szwiec. Dwor ieymosci pani Hohyiowej: Pani Maryna Hohyiowa wdowa. Czeladz: Maryna dziewczka, Iwan pastuch, Maryna komornica, Jakub komornik. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Adamus Wrozembki et Stanislaus Galecki inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Droblin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borziloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti conscriptionem capitum in villa Droblino existentium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Dwor iegomosci pana Hincey y ieymosci pani, Hinczeyney. Pan Mikolay Hincea, pani, Nasilowska Janowa Hinczyna wdowa, panna Ewa Hinczanka. Czeladz: Jan parobek, Siemion ogrodnik, Maruszka zona tegosz. Poddani z Koszelowki wsi: Jacko Augustin, Hapa zona tegosz, Kuzma zięc, Uliana zona tegosz, Samoc parobek, Anastasia dziewczka, Josko Panczuk Zofia zona tegosz, Chwedzia Xiorycha, Supron Senduszek, Kaska zona tegosz, pani

Hinczeynei wdowy. Dwor imsci pana Jakuba Bilinskiego: Pan Jakub Bilinski, pani Felicianna Radzikowska małżaka tegosz, Pawel parobek. Drugiego pana Bilinskiego: pan Jendrzej Bilinski, pani Zofia Popławska małżaka tegosz, pani Krystina corka, tamże blisko pan Piotr Chrzeczonowski, pani Zofia Hinczanka małżaka, pan Pawel Hincea, Jendrzej parobek, w domu pana Bilinskiego dziewczka popisana jest Maryna dziewczka. Dwor imsci pana Turskiego. Pan Erasmus Władysław Turski. Czeladz: Jakub Kotlinski wyrostek, Stefan pastuszek, Katarzyna gospodyni. Poddani—Wasko Szostak, Sonia zona tegosz, Wasko syn, Misko drugi syn, Chwedzia corka, Jendrzej Korwacki, Hasia zona tegosz, Kulina dziewczka, Błażko, Katarzyna zona tegosz, Katarzyna corka tegosz, Kondrat, Jadwiga zona tegosz. Dwor imsci pana Turskiego: Pan Woiciech Turski, pani Jadwiga Laskowska małżaka. Czeladz: parobek Demian, pastuszek Piotr, Omelian pastuszek, Hanuska mamka, Hanuska dziewczka, Borys krawiec. Poddani w Droblinie, Piotr Litwin, Anna zona tegosz, Sonia komornica tegosz, Karp, Zofia zona tegosz, Ustimka dziewczyna, Juchimka komornica, Adam Chroscik, Katarzyna zona tegosz. Jakub szwagier tegosz, Hapa komornica, Krzysztof wozny Marcin Szczesniuk, Anastasia zona tegosz, Miskowa Barbara wdowa, Jakub, syn, Anastasia zona tegosz, Maryna corka wdowy, Stefan, Katarzyna zona tegosz, Jan tychże syn, Ilko Wolosik, Barbara zona tegosz, Michał syn tychże, Uliana dziewczyna, Maryna Naucecha wdowa. Ihnat syn, Anastasia corka. Tegosz imsci poddani w Koszelowie wsi. Dniuter Wolosik, Krystina zona tegosz, Maryna dziewczka, Jarosz chłopiec, Maryna corka, Jan Szamryło, Maryna zona tegosz, Hapa dziewczka, Maryna dziewczka, Stefan Wolosik, Wowdia zona tegosz, Jendrzej zięc, Hapa corka, Maryna corka, Ihnat Wolosik wdowiec, Hapa corka, Paraska druga, Juchim parobek. Dwor ieymosci pani Woynowey: Pani Zofia Poniatowska

Woinowa wdowa, Hryc parobek, Zofia dziewczka. Dwor imsci pana Adama Woiny. Pan Jan Krakowka, Hryc gospodarz Alexandra, Paraska dziewczka. Dwor iegomosci pana Smolenskigo. Pan Stanisław Smolenski, pani Anna Hinczanka małżaka, pani Zofia Smolenska, Maryna Izdebska dziewczyna. Czeladz: Borys chłopiec, Stefan pastuszek, Darka baba, poddany Jedrzei komornik, Dorotha żona tegosz Dwor imsci pana Rzymowskigo: Pan Jendrzei Rzymowski, pani Constantia Hinczanka małżaka, panna Agnieszka Koziarzewska, Stanisław Koziarzewski. Czeladz: Grzesko parobek: Maryna żona tegosz, Maryna kucharka, Maryna mamka, Michał pastuszek, Juchim pastuch. Dwor iegomosci pana Czapskigo: Pan Stanisław Czapski, pani Katarzyna Trzemeska małżaka, pan Piotr Czapski syn, panna Anna Czapska, panna Katarzyna Czapska corki. Czeladz: parobek Woitek, Katarzyna Terlikowska, Osip bronowlok, Hawryło pastustek. Poddani: Hryc, Hapa żona tegosz, Iwan syn iego, Chwednia corka, Demian Mazurzyk, Polazka żona tegosz, Dorotha komornica wdowa. Circa quam porrectionem registri in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Stanislaus Smolanski et Jacobus Bilenski, inherendo constitutioni regni, super fidelem registri iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Kielbaski w wielkim xięstwie Litewskim leżąca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chodkowski plebanus Borzifovien-sis obtulit et reproduxit eisdem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Kielbaski per eundem offerentem ma-

nu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kosciola Borzifowskigo należącej wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia 17 Junij przez mie xiędza Jana Chodkowskigo plebana Borzifowskigo według constitutyey seimowey et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensia Mielnicensia podany. Dwor iegomosci pana: Henkiella Jegomosc pan Marcin Michał Henkiel, pani Katarzyna Milewska małżaka, pan Michał Henkiel syn, pan Stanisław Henkiel syn, panna Helżbieta Henkiellowna corka, panna Anna Milewska. Czeladz: pan Jan Klepacki, panna Anna Domanska służebna, Stefan, Mikolai parobkowie, Jędrzei kuchcik, Siemion pastuch, Petruk pastuszek, Zofia baba, Wowdia dziewczka. Poddani: Piotr Weniuk, Anna żona tegosz, Iwan Osipik, Polazka żona tegosz, Dawid Osipik, Anastasia żona tegosz, Agnieszka dziewczka, Jurek Litwin, Jolha żona tegosz, Anastasia dziewczka, Piotr Botwinko, Paraska żona tegosz, Siemion Kowalik, żona tegosz, Ostap Fedorczyk, Maryna żona tegosz, Maryna Korolanka dziewczka, Tymosz parobek, matka stara Ostapkowa. Hryc Abramik, Maryna żona tegosz, Paraska corka, Olexa komornik, Hawryło Horoszkowie, Anna żona tegosz, Iwan syn, Katarzyna dziewczka katoliczka u żyda arendarza. Thomko Michalik, Maryna żona tegosz, Zofia dziewczka, Piotr Sucholski, Agnieszka żona tegosz, Matheusz chłopiec. Komornice: Maryna Litewka, Hapa Timoszanka, Jadwiga. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Hryc Abramik et Dawyd Osipik de eadem villa Kielbaski, inherendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium iuramento corporali in facie officii praesen-

tis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Wagnanki w wielkim xięstwie Litewskim leżąca jasnie oswieconego xiążęcia iegomosci pana Kasztellana Wilenskiego w dzierzawie na ten czas iegomosci pana Pawła Kazimierza Michałkowskiego skarbnika Orszanskiego.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Chotkowski plebanus Borzilowiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis capitum in villa Wagnanki per eundem offerentem manu propria subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, cuius tenor talis:

Comput pogłownego w parafiey do kosciola Borzilowskiego należącej wiernie spisany roku tysiąc szescseth szescdziesiąt wtorego, dnia siedmnastego Junij przezemie xiędza Jana Chodkowskiego plebana Borzilowskiego, według constitutyey seimowej et ex mandato illustrissimi et reverendissimi Domini loci ordinarij ad acta castrensis Mielnicensis podany. Dwor iegomosci. Jegomosc pan Paweł Kazimierz Michałowski, panna Katarzyna Michałowska, panna Dorotha Michałowska corki. Panna Gorska. Czeladz: pan Fiedor Szubski, Pan Paweł Biluha, Bartosz Sielecki, Daniło chłopiec, Maryanna, Ziemia rykonia. Poddani: Hryc Hayduczyk, Wowdia żona tegosz, Ustinka matka, Panas, Uliana komornicy, Jarosz Daciuk, Roman syn, Jarosz, Hawryło Nosowiec, Daniło syn, Maryna żona, Demian parobek, Katarzyna dziewczka, Wawryn Koroniowski, Wowdia żona tegosz, Maryna dziewczka, Jan Słupski, Katarzyna żona tegosz, Martin, Maruszka komornicy, Maryna dziewczka, Symon Sidorczyk, Anna żona tegosz, Patyło chłopiec, Jarmoch, Wowdia żona tegosz, Połazka matka, Martin parobek, Iwan Ihnatik, Uliana żona tegosz, Wowdia, Tatiana corki, Maryna dziewczka, Stefan Sielmach, Hapa żona tegosz, Fedor

syn, Krystyna dziewczka, Choma Ihnatik, Wowdia żona tegosz, Stefan parobek, dziewczka Chomy, Misko syn. Klim Pilipik Wowdia żona tegosz, Maryna matka, Olexa brat, Jakub parobek. Chwiedia dziewczka, Wierka dziewczka, Mosiey Ihnatik, Maryna żona tegosz, Kondrat parobek, Wowdia dziewczka, Sawka Jacik, Maryna żona tegosz, Uximka żony matka, Stefan parobek, Thimosz szwagier, Wowdia dziewczka, Piotr Sacik, Hapa żona tegosz, Demian parobek, Taciana corka, Andruch Martinik, Barbara żona tegosz, Jan parobek, Darka komornica, Jarosz Andrekow siostrzeniec, Piotr Przychocki, Hapa żona tegosz, Zofia komornica, Jwan Zadrożny, Połazka żona tegosz, Supron parobek, Iwan Jolha małżakowie, Jacko Masieyczek, Anastasia żona tegosz, Stefan Hawrylik, Luba żona tegosz, Michał parobek, Chwiedia dziewczka, Roman pastuszek. Komornicy: Potap Pieszcy, Maryna żona, komornica wdowa, Anna dziewczka komornica, Kalich, Maryna żona tegosz. N. B. Bez atestathey zostaiące smolarze viatores s Pruzany: Andrzej Kisielowicz, Alexander chłopiec. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Choma Ihnatik et Hryc Hayduczyk de eadem villa Wagnanki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Witolin.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens venerabilis Omelian Futuszewicz praesbiter ecclesiae Ritus graeci Vitulienensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis personarum in villa eadem Witolin ac Osowka

commanentium, manu propria eiusdem venerabilis porrigentis ac magnifici succamerarii Brestensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania wsi Osowki wielmożnego jego mości pana Krzysztofa z Piekarskiego, podkomorzego wojewodztwa Brzeskiego, pana moiego miłościwego na oddanie pogotowszczyzny w roku terazniejszy tysiąc szesceset szeszedziesiątym wtórym, w miesiącu Junii dnia siedemnastego przezemnie Omeliana Futuszewicza świezczennika Witulinskiego. Umnie samego czeladzi czworo, Jwan Zanczyk, u tegosz czeladzi czworo, Mikiticha wdowa, tey chłopiec jeden, Hryc Szulak, u tegosz czeladzi dwoie, Hapa Jwanczanka, Maksim Pykoaz, u tego czeladzi dwoie, Samsarycha wdowa, Trubicka wdowa, tey czeladzi troie, Supron Kaliszyk, u tego czeladzi dwoie, Siemion Karolko, tegosz czeladzi troie Nykiper, tegosz parobek jeden, Artych krawiec, tegosz jedno, Tymosz Masiuk, tego czeladzi dwoie, Jacko Karolko tego czeladzi dwoie, Marko Hlebig, tego czeladzi dwoie, Iwan Hlebig, tego czeladzi dwoie, Miłaiucha wdowa, Hryc Kiszczyk tego czeladzi dwoie, Danilo Tereszczyk, tego czeladzi troie, Olexiey Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Omelian Borysik, tego czeladzi dwoie, Philip Mogolik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Demianik tego czeladzi dwoie, Pawel Jarmoszyk, tego czeladzi dwoie, Karp Czmiel, tego czeladzi dwoie, Jarosz Łobik, tego czeladzi troie, Anton Lecik, tego czeladzi dwoie, Siemion Jaroszky tego, czeladzi czworo, Iwan Jaroszyk, Panas Wakulik, tego czeladzi troie, Jacko Wakulik, tego czeladzi troie, Fedor Wirczyk, tego czeladzi troie, Filon Wiarik, tego czeladzi dwoie, Marcin Gresik, tego czeladzi dwoie, Tymosz Racik, tego czeladzi czwora, Fedor drugi Wirczyk, tego czeladzi czworo, Ostapko Susczyk, tego czeladzi troie, Juczycza wdowa, tey czeladzi troie, Maxim Wakulik, tego czeladzi

troie, Panasiy Melnik tego czeladzi dwoie, Narożnicha dwowa, czeladzi troie, Czudriczka wdowa, Fedor Korczyk, tego czeladzi dwoie, Panasiy dziad, tegosz żona jedna, Nauc Straszczyk, tegosz czeladzi dwoie, Nikon Iwanczyk, tego czeladzi piencioro, Andrzej Czenko tego czeladzi dwoie, Misko Czenko, tegosz żona jedna, Olexiey Saworik, tego żona jedna, Timosz Kozerez, tego żona jedna, T . . . . d, tego czeladzi iedne, Andrzej . . . . tego żona jedna. Misko Chałun, tego czeladzi dwoie, Jasiuk Dziwiński tego czeladzi czwora, Iwan Czerpik, tego czeladzi piencioro, Konaszycha wdowa, tey czeladzi troie, Iwan Manosz, tego czeladzi dwoie, Ulas Kortik, tego czeladzi troie, Iwan Panczyk, tegosz żona jedna, Kondrat Panczyk, tego czeladzi dwoie, Wasko Panczyk, tegosz żona jedna, Siemion Wołowiczek, tego czeladzi szescioro, Karp . . . zyk, tego czeladzi czworo, Dorosz Korczyk, tego czeladzi troie, Nauczycha wdowa, tey czeladzi dwoie, Olexiey Voit, tego czeladzi troie, Josko Lesniczy tego żona jedna, Hryc Czepielik, tego czeladzi troie, Choma Kaliszyk tego, czeladzi piencioro, Iwan Pykacz tego czeladzi troie, Iwan Mycik, tego czeladzi dwoie, Hryc Patylik, u tego komornic dwie. Et in continentia circa quam porrectionem registri coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter parentes laboriosi Olisiey de Witulin et Hryc de Osowka advocati, inhaerendo constitutioni regni super fidelem conscriptionem registri juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Osowka.

Troc Sorokoszyk, tegosz żona jedna. Prokop Repeszyk, tego czeladzi troie Wasko Przystupa, tego żona jedna, Kierko, Puscik, tego żona jedna, Iwan Czurylik, tego czeladzi troie, Ferczycha wdowa, tey czeladzi jedna, Hryc Dubiec, tego cze-

ładzi dwoie, Chilimon Komasyk, tego żona jedna, Lewko Kaliszyk, tego czeladzi dwoie, Lewko Szulak, tego czeladzi dwoie, Hryc Kowalik tego czeladzi pięcioro. Jac-ko Kowal, tego czeladzi troie, Maxim Pylik, tego czeladzi dwoie, Paweł Pylik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pylik, tego żona jedna, Wasko Piech, tego żona jedna, Borys Czyczyk, tego czeladzi troie, Omelian Bartnik, tego czeladzi dwoie, Iwan Pucik, tego żona jedna, Klim Demidik, tego czeladzi dwoie, Maksim Moskál, tego czeladnica jedna, Borys Danilik, tego czeladzi troie, Iwaszko Lecik, tego parobek jeden, Klim Szmerekietik, tego żona jedna, Omelian Szmerekietik, tego czeladzi dwoie, Andrzej Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Juchim Ihnatik, tego czeladzi dwoie, Mikita Ihnatik, tego żona jedna, Iwan Korbowczyk, tego czeladzi dwoie, Juchimowa wdowa, ta ma parobka jednego, Luszycha wdowa ta ma chłopca jednego, Lewko Karpik, tego czeladzi dwoie, Werszylicha wdowa, tej czeladnica jedna. Czeladz, status nobilis: Jan. . . . jeden, Hanna Kobylinska szlachcianka, teżyż corka. Czeladz, status plebei: Matfey gumieny jeden, tegoż żona Maryna, pastuchow dwa, dziewczek piekarnianych dwie. Krzysztof z Pieka Piekarski podkomorzy Brzescki mp. Emelian Futasewicz swieszczęnik Witulinski mp. Circa quam porrectionem in continenti eoram officio. *ut supra.*

Wies Kozierady.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Harasimowicz praebiter ecclesiae Ritus graeci Cozieradiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum conscriptionis capitum in villis Kozierady, Komarno, Zakaliny, Peredilo, Wiechowicze successorum olim magnifici Adami a Warszyce Warszycki succemarij Mielnicensis cum subscriptione manu eiusdem offerentis ac generosi Matthiae Jaroehowski administratoris villarum prae-

dictarum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia, cuius tenor talis:

Regestr popisania osob we wsi Kozieradach y innych wioskach należących przez mie Joana Harasimowicza praezbitera na ten czas cerkwi Kozieradzkiej wierne po wykonaniu w grodzie Mielnickim przysięgi spisany w te słowa. Naprzod posada w Kozieradach: Wasko Zalaiko osob cztery, Lewko Kumik osob cztery, Jadan Nicypor osob trzy, Piotr Strei osob trzy, Iwan Junkow osob dwie, Ilko Subtelik osob cztery, Hryc Charyton osob cztery, Dawid Kotezyk osob dwie, Martin Polewczyk osob cztery. Strona zastawna: Hapon Zeleiko osob trzy, Izak Haluk osob trzy, Misko Hockiewicz osob cztery, Wasko Omelianik osob dwie, Szczepanik Dymitr osob cztery, Hawrylo Joltuch osob trzy, Kondrat Zalaiko osob trzy, Jarmosz Hawrylik osob cztery, Chwedko Klimienia osob trzy, Iwaszko Charyton osob trzy.

Wies Zakalinki.

Jasko Ostasiuk osob trzy, Symon Pawłow osob szesc. Symon Boiar osob trzy, Jasko Komaryk osob trzy, Jasko Klimenta osob cztery, Symon Łukasz osob cztery, Moisa Suffleta osob cztery, Wawryn Pogorzelec osob cztery, Macko Popik osob cztery, Stas Marcinik osob trzy, Semen Joltuszyk osob trzy, Wowdia Komarycha osob cztery, Hryc Curilo osob cztery, Wawryn Artiszyk osob trzy.

Wies Peredyły.

Paweł Kilenik osob siedm. Iwan Szczerbacz osob pięć, Misko Pieszzyk jeden. Semen Kallenyk osob trzy, Chwedko Pieszzyk osob trzy, Paszczyk osob siedm.

Wies (Wie)chowicze.

Prokop Kuzowa osob cztery, Stefan Rabko osob dwie.

Wies Komarno.

Prokop Michalczyk osob dwie, Kurian Szlachta osob cztery, Iwan Łypucha osob dwie, Iawan Łypucha osob trzy, Stefan Rabko osob trzy, Jadan Kirczyk osob trzy, Peciuk Iwan osob dwie, Wasko Bilczyk osob trzy, Sowun Proiawa osob cztery, Lewko Łożecki osob pięć, Chwedor Seminczyk osob szesc, Łukasz Wawrynczyk osob cztery, Dmitro Wawrynczyk osob dwie, Kruczuk Hryc osob trzy, Iwan Miełaszyk osob dwie, Martin Kotanski osob dwie, Panas . . . rey osob cztery, Hryc Sereda osob dwie, Demian Kotunski osob cztery. Maciej Jaroehowski administrator dobr Kozieradzkich nowo osadzonych po spustoszeniu. Joan Harasimowicz praezbiter Kozieradzki. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensisbus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Jarmosz Hawrylik de Kozierady, Chwiedko Peszyk de Peredito, Wasko Bielczyk de Komarno, Moisa Sufleta de Zakaliny subditi, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villis praefatis personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobaverunt. Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Miasto Miedzyrzecz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerzeczensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in oppido Miedzyrzecz commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali: Maciej Jelnicki slusarz z żoną, corka, siostra, gospodyni, Andrzej Ostrowski pi-

wowar, synow dwa, corka, Paweł Pilikowicz szwiecz z żoną, synow dwa, Woicieh Wąsik z żoną, corek dwie, Stanisław Czechniuk z żoną, syn jeden, Iwanowa Moseicka, syn jeden, Wawrzyniec Oliszczyk z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Waclaw Sieruc z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Walko Dekarczyk z synem, Paweł Rozbiecki kowal z żoną y corka, Demko Pilipik z żoną, syn, dziewczka, Giergiel Bosakowski z żoną y chłopiec służyły, Klim Czernicki z żoną, synow dwa, corek dwie, Jozeph Jelnicki slusarz z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec, Jan kotlarz z żoną, parobek, dziewczka, Augustin Krykowicz . . . trzy, parobek, Janusz Potaki z żoną, parobek, dziewczka, Michał . . kowaniuk z żoną, corka, parobek, dziewczka sierota, Maciej Paskucki z żoną, corka, parobek, dziewczka, Maciej Mag . . . k z żoną, corka, Maciej Misiowski z żoną y parobek, Stanisław Przychocki z żoną, y parobek, Maciej Łukowiecki z żoną, Iwan Kuszniierz z żoną, Woiciehowa wdowa y syn, Jakimowa wdowa y syn, Misko Dawidowicz z żoną y syn, Grzegorz Cwikielka z żoną y parobek, Klimowa Kozłowa, Jan Jasinski y dziewczka, Maxim Jakiniuk z żoną y dziewczka, Chwedor Kucera z żoną y parobek, Tymosz Sikinka z żoną, Stanisław Garbarczuk z żoną, syn y corka, Szczepan Kutaryn z żoną, synow dwa y corka, Paszkowa Kuczerycha y syn y chłopiec służyły, Kondrat Czernicki z żoną y chłopiec służyły, Iwan Łopko z żoną, synow dwa, Marko Nemik z żoną, braci dwoch, chłopiec służyły, Mikołai Pieczonka z żoną, corek dwie, Jarosz Łopko z żoną, synow dwa, corka jedna, Osiey Oliszewicz z żoną, Michał Kaluzny z żoną, Natun Kot z żoną, Mikołai Smyk z żoną y corka, Ilko Malaszczuk z żoną, Woycieh Rybołowik z żoną, synow dwa, Demian Czaczakusz z żoną, syn y corka, Iwan Parchimik z żoną, syn y corka, Denis Marczuk z żoną, syn y corka, Supronicha wdowa z corką, Marcin Siliwoneczyk z żoną, Woicieh Turski z żoną, syn y

corka, Iwan Raiuk z żoną, Ihnat Marczuk, z żoną, syn y corka, Pilip Kałabun z żoną, syn y corka, Iwan Kotik z żoną, Serwin Kuzinik z żoną y corka, Tkac Skraba z żoną, syn y parobek, Protas Kołodka z żoną, Thomasz Mizer z żoną, Ihnat Małachwieiko z żoną, Jarosz Szachowiec z żoną y syn, Łuc Dziubik z żoną y corką, Paweł Gorski z żoną, chłopiec służyły, Marcin Moisiej z żoną, corek dwie, Wołos Kutrysz z żoną, Piotr Denisik z żoną y corka, Lewko Drehłowicz z żoną, Jakub Połaiuk z żoną y corka, Panas Tymosik z żoną, Marcin Mieniakiuk z żoną, matką ma u siebie, Andrzej Karp z żoną, synow dwa, Hryc Nieroda z żoną, parobek y dziewczka, Łochwin Marcuk z żoną y syn, Sawko Artysik z żoną, syn y dziewczka, Maciej Pieszczyk z żoną, Hleb Pieszczyk z żoną y syn, Krotko Ihnat z żoną, parobek y dziewczka, Chwiedko Kałabun z żoną, Iwan Burko z żoną, syn y corka, Olech Czaczahusz z żoną y syn, Osip Koidan z żoną, Maxim Kaidan, Iwan Jułasz z żoną, synow dwa, Zan Pszonka z żoną . . . . ko Mikołai synow dwa, y corka, Maciej miecznik . . . . Sikinka z żoną y sierota u tegosz, Alexander Dolinski z żoną y dziewczka, Szoczowa wdowa, synow dwa, Osip Kozieł z żoną y corka, chłopiec służyły, Demian Rozniek z żoną, syn y corka, Parafin Zdun z żoną, chłopiec służyły, Andrzej Harasimiuk z żoną, Maciej Mieczkowski y dziewczka, Jan Gruszewski z żoną y sierota, Jan Szkorka z żoną, Nikifor Skraba z żoną, Thomasz Wyrzykowski parobek y dziewczka, Jacenty Tapski z żoną, syn, corka y parobek, Jan Hirto z żoną, syn y corka, Paweł Broszka z żoną y corka, Maciej Chominski slosarz z żoną, dziewczka y chłopiec, Maciejiowa puszkarka, synow dwa y corka, Jan Chmielowski z żoną, parobek, dziewczka, chłopiec służyły y sierot dwoie, Stanisław Puszkarzyk z żoną, Michał sklarz z żoną y syn, Jan Małaczynski z żoną y corka, Piotr Szkutnik z żoną, parobek, dziewczka y sierota, Wawrzyniec Ry-

bołowik z żoną, syn y corek trzy, Silian Pilipik, chłopiec służyły, Demian Łazuski z żoną, synow trzech y corka, sierota jedna, Mikita Karczewski z żoną y syn, Josko Dołżenski z żoną y sierota, Nestior Tuliłowicz z żoną y sierota, Demian Cebalo z żoną y corka, Stefan Niskiewicz z żoną, corek dwie, Stachowa wdowa, syn y corka, Mieniakowa wdowa syn, Jacko Warzywoda z siostrą, Hawryło Kotowicz z żoną y chłopiec służyły, Iwan Czyczek z żoną, Iwan Makarzuk z żoną, Chwedor Strzakłowski z żoną, parobek y dziewczka, Wołos Denisik z żoną, Demian Szukała z żoną, synow pięć y corek dwie, Andrzej Pierdunik z żoną y corka, Wakuła Kotowicz z żoną, parobek y sierota, Siemion Proniuk z żoną, parobek y dziewczka, Danilo Szoik z żoną, z matką jego, Chwedor Herka z żoną, Charatym Pryczuk z żoną, Ważyńska wdowa, Ihnatko szwiec z żoną, Bartosz Migut z żoną, corek dwie, parobek, dziewczka, matka stara jego.

Nowe Miasto.

Adam Kubik z żoną, syn, parobek y dziewczka, Andrzej Turski z żoną, Tomasz Gortala z żoną y corka, Wasko Łosiński z żoną, Intysz Sidoreczyk z żoną, chłopiec służyły, Jakim Skraba z żoną, chłopiec służyły, Jakub Kuczyk z żoną, syn, corka, parobek, dziewczka, chłopiec służyły, Chwedor Holodko z żoną y sierota, Hryc Bokowiec z żoną y sierota, Iwan Koziełowicz z żoną, Grzegorz Ciesla z żoną y corka, Melian Proniuk z żoną, Iwan Siemienik z żoną, Waskowa staruszka, syn y corka, Tomko Wieliczko z żoną, chłopiec służyły y sierota, Hapon Borszuk z żoną, chłopiec służyły y sierota, Maciej Skraba z żoną, chłopiec służyły, Woiciech Wszół z żoną, syn, Jozef Misiowski z żoną, syn y corka y sierota, Paweł Roniuk z żoną, Janowa Wysokinska y corka, Jakub Sukiennik z żoną, chłopiec służyły. Komornicy: Błazkownow siostr trzy, Jwanowa Powieluska, Marcinowa wdowa, Łusianianka,

Szczepan Waskowicz z żoną, Chwietkowa Kuczerycha. Mielacha Paczynianka, Oryszka Czerniczka y córka, Łucja wdowa y córka, Chmarzycka wdowa, Hryc Chłusik z żoną, Woiciehowa Zerkowa z synem, Jakimowa Kropilikowa, Tymoszowa Kozirowa z synem, Agnieszka Rybowska z synem, Samociowa wdowa, Olechowa Kuźelowa z synem y córką, Hawryłowa wdowa z synem y córką, Ostap Malachwycyko, Panas pastuch z żoną, siostra jedna, Osip Czernicki z żoną, Łuc Maniowiec z żoną, Kuzma Drehlowiec z żoną, Grzegorz Hubik, Michalowa Paskucka z synami dwoma, Mieniakowa wdowa, Protas Hurynow z żoną, Siliwanczycha wdowa z córką, Hryc Kuzel z żoną, Raciowa wdowa, Maksimowa wdowa, Anna Merzycka, Poluchowa wdowa z synem, Moruska wdowa, Łucowa Marukowa z synem, Chwietko Kot z żoną, Szuszyńska wdowa, Maciey Cheiko z żoną, siostra jedna, Skwarzyna wdowa, Demian Kuszniierz z żoną, Kosteczanka wdowa siostrę ma jednę, Pilipicha wdowa, Janowa Cwikelczycha z córką, Siemion Dziubik z żoną y z synem, Mąkobočka wdowa, Stec Kozieł z synem, Walenty Giska, Michał Siczek z synem, Kopryanowa wdowa, Andrzejowa wdowa z córką, Wasko Sidorczyk z żoną y z synem, Panas Paniutik z żoną, Miskowa Laskucha z synem, Maryna Mołozska, Woyciech Kuszniierz z żoną y z synem, Woiciehowa wdowa, Onachowa wdowa, Czerulicha wdowa, Zofia Tkaczowna, Mylnik z żoną parobek służyły, Bartosz Szwiec z żoną y z córką, Szymon Nowomiescki z żoną, Nastucha wdowa z córką, Stec Słonczewski, Misko Rzeczycki z żoną, Lewko Hacik z żoną, Andrzej Klimik, Klim Truszewicz z żoną, Chwiedko Denisik, Siemion Struczyk z żoną, Markowa Kieciukowa z siostrą, Chwedorowa wdowa, Daniel Zarski z żoną, z synem y córką, Łuniewska wdowa, Bieniasz Bieligliwski z żoną, Maryna Siegieranka, Wasko Pepik z żoną, Woiciech Lesocki z żoną, Jasko Jurkow z żoną, Marko Łys-

szczyk z żoną, z synem, Iwan . . . . z żoną. Iwan Oleszczuk z matką, Padaszowa wdowa z córką, Stanisław Winniarz z żoną, Paszko Słodownik z żoną, Paweł Błaskow, Sopko Płaxa z żoną, Woicieh Przystupa z żoną, Wasko Winniarz z żoną, Jarosz Onaczko z żoną, Anna Kontaczykowa, Adam Brzozowski z żoną, Anna Pawłowa wdowa z córką, Anna Sobkowna wdowa. Komornicy plebanscy: Woicieh Wszelik z żoną, Osip Byczyk z żoną, Marcin Megus z żoną, Krzysko Tkacz z żoną, chłopiec służyły y dziewczka,

Folwark Zadworny.

Marina gospodyni Brilinska, Wawrzyniec Rogoznicki. Komornicy u pana Chmielinskiego: Piotr z żoną, Bartoszew dwa y żon dwie, Andrzej z żoną, Iwan z matką y dziewczka. Komornicy xieżdza proboszcza szpitalnego Miedzerzeckiego: Woicieh Olexiuk komornik z żoną y z matką z dziewczką, komornik z żoną, komornica ze dwiema dziewczkami, komornik z żoną, Grzegorz z żoną y z synem, Wawrzyniec z żoną y z synem. Jozeph Siemianik z żoną, Puchalicha wdowa z córką, Maciey Ozimik z żoną, Jan Misiewski z żoną, Alexander Kaspiński z żoną.

Folwark Żerocinski.

Jegomosc pan Jan Stępkowski z ieymoscią panią małżoną y córką, czeladz gospodyni, pastuch, dziewczka.

W miescie Miedzerzeczcu.

Jegomosc pan Wawrzyniec Sterczyński z panią małżonką, Maciey parobek, drugi Paweł Jozwik, dziewczka Maryna Michalanka, pastuch Macko Rogoznicki.

W tymże miescie.

Jegomosc pan Gabryel Topczewski y z rodzoną panną siostrą, panna służebna y komornica.

Folwark w Szachach.

Jegomosc pan Andrzej Zarzecki z iey-
moscia panią małżaką, corek dwie, dziew-
ka y parobek albo czeladnik służyły. Jego-
mose pan Pienkowski Stanisław, Lubo mu
sacramenta y iego poddanym in Miedzere-
censi ecclesia administrantur, nie dał sie po-
pisowac w swech Zawadkach. P-r Andre-
as Casimirus Bielinski commendarius
Miedzyrecensis m. ppa. Jan Włodek m.
ppa. Circa quam porrectionem in conti-
nenti coram officio et actis praesentibus
capitanealibus castrensibus Mielnicensibus
personaliter comparentes famati . . . . .
Łopko et . . . . . Hemik de oppido eo-
dem, inhaerendo constitutioni regni super
veram connotationem et conscriptionem in
oppido praedicto personarum existentium
juramento corporali in facie officii praesentis
comprobaverunt, Deo et sancta
Jesu Christi passione ita ipsos adiuvente.

Wies Łuniewo.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Łuniewo commanentium, manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Włodek vicepraefecti subscriptum ad indu-
cendum et inscribendum in acta praesentia
castrensia capitanealia Mielnicensia de
tenore verborum tali.

Andrzej Koszut z żoną, synow dwoch
Piotr Łuba, Stanisławowa Koscina wdo-
wa, synow dwoch, Wawrzyniec Kaczorow-
ski z żoną y syn, Mikołaj Olbrychtow z
żoną, synow trzy y dziewczka, Jakub Kozłow-
icz z żoną, komornica Maryna wdowa,
Maryna Wowiedianka wdowa, Piotrowa Pu-
luna wdowa z synem, Jan Piotrowicz z
żoną, synow dwoch, Stanisław Gawrysik z

żoną, z synem, Woiciech Zakowicz z żoną,
synow dwoch. corek dwie, Piotr Seraphi-
nik z żoną synow dwoch y dziewczka, An-
drzej Olbrychtow z żoną, Maciej Olbrych-
tow z żoną y dziewczka, Pawel Krolik z
matką y z bratem, Marcin Skolimowski z
żoną, syn, parobek, dziewczka, Marcin Czar-
nacek z matką, z żoną, braciey dwoch,
dziewka, Jerzy Grochowski z żoną, paro-
bek, dziewczka, Piotr Łuba Siwik z żoną,
Jan Florianik z żoną, parobek, dziewczka,
Piotr Synowczyk z żoną, komornik z żoną.
Thomasz Bartoszewicz wdowiec, siostra y
corka, Thomasz Koszka z żoną, dziewczka,
Grzegorz Koszut z żoną, parobek, dziewczka,
Jan Koszka z żoną, synow trzech, dziew-
ka, Pawłowa wdowa z corką, Adam Gro-
chowski z żoną, corka, parobek, Thoma-
szowa wdowa, z corką. Circa quam porre-
ctionem in continenti coram officio et ac-
tis praesentibus capitanealibus castrensibus
Mielnicensibus personaliter comparentes la-
boriosus Koszut de eadem villa, inhaeren-
do constitutioni regni super veram con-
notationem et conscriptionem in villa
praefata personarum existentium jura-
mento corporali in facie officii praesentis
comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi
passione ita ipsum adiuvente.

Wies Kozuski.

Ad officium capitaneale actaque prae-
sentia castrensia Mielnicensia personaliter
veniens admodum reverendus pater An-
dreas Casimirus Bielinski commendarius
Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem
officio praesenti regestrum infrascriptum
verae connotationis personarum in villa
Kozuski commanentium manu propria
eiusdem offerentis, tum generosi Joannis
Włodek vicepraefecti subscriptum ad indu-
cendum et inscribendum in acta prae-
sentia castrensia Mielnicensia de tenore
tali:

Symon Kozninczyk z żoną, Bartosz
Jozwik z żoną, Marcin Piłuch z corką,

Thomasz Zachariaszyk z żoną, y córka, Maciey Zacharyaszyk z żoną y syn y sierota, Szczepan Walczuczek z żoną, synow dwa, Stanisław Brodawczyk z żoną, y syn, Janowa Wachnikowa wdowa y sierota, Jan Berek z żoną y syn, Woiciech Posciszzyk z żoną y córka, Macieiowa wdowa z córka, Jan Kozłowicz z żoną, syn y córka, Woiciechowa wdowa, Piotrowa Pilusikowa wdowa syn y córka, Maryna Woddia wdowa, Gabryel Kozłowicz z żoną. Stanisław Kozłowicz z żoną y syn, Andreziowa Olecka wdowa, Kasper Pniowski z żoną, Pawel Antonik z żoną, parobek y dziewczka, Walenty Łuniewski z żoną, syn parobek y dziewczka, Halszka Biskupowna wdowa, Woiciech Łuniewski z żoną, synow dwoch, pastuchow dwoch, Michał Korczowiecz poddany pana Łuniewskiego z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Brodawczyk de eadem villa, inherendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Misie,

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzereccensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Misie commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Mackowa Kuzbina wdowa, syn y corek dwie, Pawłowa Kuzbina wdowa, syn

y córka, Marcin Plusik z żoną y dziewczka, Maciey Brodawka z matką y z żoną y dziewczka, Zachariaszowa wdowa, corek dwie, Krzystof Jagustin z żoną, parobek y dziewczka, Augustin Piotr z matką, z żoną, siostra jego y dziewczka, Jan Jagustin z żoną y syn, Wachowa Baginska z córka, Jakub Stankowicz z żoną y dziewczka, Stanisław Męczynski z żoną, synow dwoch y dziewczka, Mikołai Matyszowicz z żoną, syn y corek dwie, Szczepanowa Przychocka wdowa, synow trzy, komornic dwie y z corkami dwoma, Marcin Krzymoski z żoną y córka, Maciey Czubek z żoną, Jak Piekarz z żoną, brat jego, Woiciechowa Stankowiczowa, syn y córka, Krzysztof Domanski z żoną y dziewczka, Andrezi Szostek z żoną, oica ma starego, Łukasz Szwiec z żoną, córka y syn, Grzegorz Tarczewski z żoną y syn, Maciey Bączyk z żoną, Szczepan Kłoszuk z żoną, syn y córka, Symon Chwietko z żoną y córka, Jakubowa Krynska wdowa, syn y córka, Jakub Dudka z żoną y syn, Woyciech Golec z żoną, Woiciech Jagustin z żoną, syn z żoną, Macko Stankowicz z żoną y córka, Andrezi Krawiec z żoną y syn, Symon Julianik z żoną, synow trzech, Jakub Choeicki z żoną, Thomek Mazur z córka, Misko Stankowicz z żoną, syn y córka, Dorotha Szaniawska wdowa, Wawrzyniec Golec z żoną, syn, Jan Baginski z żoną, córka, parobek y dziewczka, Piotr Matysik z żoną, syn y córka, Piotrowa Plewczynna wdowa, synow dwoch, Maciey Brzozowicki z żoną y córka, Alexander Pickarz z żoną y dziewczka, Grzegorz Przychocki z żoną, syn y córka, u tegosz komornica, Jakub Synowczuk z żoną, y z synem, Fraćek Choeicki z siostrą, Krzysztof Sawicki z żoną, Jakub Jagustin z żoną y córka, Maciey Stankowicz z żoną, Pawel Wilczenski z żoną, syn y córka, Jan Osłowski z matką y z siostrą, Woiciech Skolimowski. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Matthias

Buczyk de villa Misic, inhaerendo constitutioni regni, super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Jelnica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Jelnica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi vicepraefecti Joannis Wlodek subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Frackowicz syna ma z żoną, Woiciech Mazurowicz z żoną, Wawrzyniec Grabowski z żoną y sierota, Mikołai Machniowicz z żoną y corką, Paweł Plewka z żoną y syn, Woiciech Jasiuk z żoną, Andrzej Machniowicz z siostra, Augustin Jasiuk z żoną, Stanisław Mieinik z żoną, Andrzej Szymanowicz z żoną, synow dwoch y corka, Gabryel Mazurowicz z żoną, brat iego, Grzegorz Plewka z żoną y syn, Paweł Mazurowicz z żoną dziewczka y matka ma, tenże który iey zaprzął, Marcin Mazurowicz z żoną, Krzysztoph Bartosowicz z żoną, z bratem, Pawłowa Bartoszewiczowa wdowa z synem, Bartosz Hrycek z żoną y corką, Paweł Rykała z matką y z żoną, Maciey Pietraszewicz z żoną, Andrzej Bednarz z żoną y syn, Jan Wałkowicz z żoną y corka, Mikołaiowa Mazurowiczowa wdowa y corka, Woiciech Mazurowicz z matką y z bratem, Woiciech Krolik z żoną, Bartosz Fronczkowiec z żoną, Krzysztof Kurowski, komornica, Symon Machniewicz z żoną, Bartosz Siweczyk z żoną y synem, Maciey Jelnicki z żoną, syn, parobek, sierota, ko-

mornik z żoną, Woiciech Jelnicki z żoną, Zezuska wdowa, Piotr Zdanowski z żoną, Jakub Gorzalik, z żoną, Jakub Kuros sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Laurentius Grabowski de villa Jelnica, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et inscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Przychody.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Przychody commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Pasmuzik z żoną, Jakub Robaczek z żoną, Wawrzyniec Robaczek z żoną, Woiciech Gosicki z żoną, synow trzech, Stanisław Rozak z żoną, Jan Wołynczuk z żoną, synow dwoch, Agnieszka Marciano-wa wdowa, Jan Januszczyk z żoną, Thomasz Jankowicz z żoną y sierota, Jozeph Kosmalik z żoną, Tomasz Czyczyk z żoną y dziewczka, Walko Bączek z żoną y syn, Symon Kowalik z żoną, Jan Traciuk z żoną y corką, Maryna Tracukowa wdowa, syn y corka, Raina Siedlanowska wdowa, synow trzech y corek cztery, Woiciech Jadamowicz z żoną, synow dwoch, Woiciech Jadamowicz młodszy z żoną, syn y corka, Ragina Wierchowska synow dwa z żonami y corka, Adam Jendruchniewicz,

syn y z żoną, Paweł Jendruchniewicz, synow dwoch y córka, Jakub Pasmużyk z żoną, syn y z żoną, Apolonia Sledziukowa wdowa, syn y córka. Wawrzyniec Sledziuk z żoną, Jakub Gasiuk z żoną, Agnieszka Jendruchowiczowa wdowa, Anna Ambrożykowa wdowa, syn y córka, Katarzyna Dziombina wdowa z córką, Maciej Adamczyk z żoną y synem, Symon Tomalak z żoną y dziewczką, Symon Wołyńczyk z żoną, Bartosz Adamowicz z dziewczką, Piotr Adamowicz z żoną y sierotą, Maciej Adamowicz z żoną y córką. Walko Grzegorzowicz z żoną y sierotą, Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jankowicz de villa Przychody, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum existentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Grabowiec.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Grabowiec existentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi. qui sequitur talis:

Woiciech Manko z żoną, syn y córka, Grzegorz Jadanczuk z żoną, Woiciech Kłyceczek z żoną y parobek, Maciej Bożedaiko z żoną y syn, Jan Tynczuk z żoną, syn y córka, Grzegorz Ziętek z żoną y syn, Jakub Ziętek z żoną, Grzegorz Karzedziak z żoną, Grzegorz Czyczyk z żoną,

parobek y dziewczka, Andrzej Piotrusik z żoną y synow dwoch, Paweł Jałowik z córką, Paweł Jadanczuk z żoną, komornica, Woiciech Brodawka z żoną, Jakobowa Kinczukowa wdowa, corek dwie y zięc, Stanisław Grzesik synow czterech, Jakub Talarczuk z żoną y sierota, Maciej Kunica, synow dwoch y córka, Stanisław Kłyceczek z żoną, syn, córka y parobek, Jakub Piotruszyk z żoną, syn y dziewczka, Thomek Piotruszyk z żoną, Grzegorz Piotruszyk z żoną, syn y córka, Paweł Bożedaiko z żoną, synow dwoch, jeden z nich z żoną, Maciej Piotruszyk z żoną, Piotr Kowalik z żoną, syn y córka, Maciej Siech z żoną y córką, ma brata y dziewczkę, Symon Łosiow y z oicem, z żoną, parobek y dziewczka, Bartosz Kurosz z żoną y komornica, Woiciechowa Młynarzowa wdowa, syn y corek dwie, woit Marcin Jartich z żoną, gospodarz z żoną y chłopiec służył. we dworze Grabowieckim. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Jartuch de villa Grabowiec, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Poscisze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Poscisze manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum. qui sequitur talis:

Bartosz Jurkowicz wdowiec, Bartosz Chwiedaczek z żoną, Woiciech Jurkowicz wdowiec, synow dwoch z żonami y sierota, Jan Osowicz z żoną y syn, Anna Krzymowska wdowa, synow trzech y corka, Woiciech Jelnicki z żoną, szwagra ma głupiego, Stanisław Zdornowski wdowiec, syn z żoną, parobek y dziewczka, Paweł Mazur z żoną, bracy ma dwoch, Jan Korczewski z żoną, synow trzech, corek dwie y sierota, Jozephus Karczewski z żoną y syn, Sobiech Jendrzeiowicz z żoną, synow dwoch, corek dwie, Symon Szostek z żoną, Paweł Jelnicki z żoną y syn, Jan Siliwonski z żoną y corka, Jerzy Gołaski z żoną, Woiciech Gołaski z żoną, Marcin Koziczek z żoną, Grzegorz Przychocki wdowiec, syn y z żoną, Bartosz Czaczko z żoną, Grzegorz Gołaski z żoną y corką, Woiciech Przychocki z żoną, Wawrzyniec Karwowski z żoną, syn y corka, Dorotha Wolkowa wdowa z corką, komornica z corką, Maciej Biedusiak z żoną, brata ma swego y komornice, Woiciech Zbucki z żoną, Tchomasz młynarz z żoną, z matką y bratem, Adam Karcz z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Georgius Gołaski de villa Poscisze, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis juramento corporali comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Strzałki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis perso-

narum in villa Strzałki, manu propria eisdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Fraćek Złotniczek z żoną, Elżbieta Sistrzenska wdowa, syn z corką, Woiciech Janczyk z żoną, Jan Karwowski z żoną, Maciej Karwowski z żoną, Grzegorz Jarmoszyk z żoną, oica ma przy sobie, Symon Smarzyk z żoną, syn y z żoną, Thomasz Krynski z żoną y sierota, Jakim Dudka z żoną, Troc Panaszuk z żoną, Chwiedko Drehlowiec z żoną, Iwan Klimik z żoną, Szczepan Wołczek z żoną, Hawryło Joltuszyk z żoną, Piotr Przychocki z żoną y syn, Ragina Przychocka wdowa y syn, Grzgorz Kowalik z żoną, Symon Tkacz z żoną, Onuszek Charczuk z żoną, oica ma przysobie, Iwan Charczuk z żoną, y parobek, Krawcowa wdowa z synem, Paweł Smarz z żoną, syn y corka, Olech Nierodzik z żoną, Prokup Nierodzik z żoną, Andrzej Karwowski z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Karwowski z żoną, Woiciech Zareba z żoną, Jacko Wołczkowicz z żoną, Mikołaj Wołczek z żoną, Jan Sistrzenski z żoną, Stanisław Joneczyk z żoną, Lenart Sistrzenski z żoną, Marcin Złotnik z żoną, Szczepan Nierodzik z żoną, Fraćek Drehlowiec z żoną y syn, Fraćek Rozmyslak z żoną, Symon Kowal z żoną, Paweł Czplinski y z bratem, Miskowa komornica wdowa y syn, Woitek Krawczyk persona vagabunda, Woitek Złosiszek z żoną, Jakim Panasiuk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Petrus Przychodzki de villa Strzałki, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Wagnanka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wagnanka manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Bartosz Krzynski z żoną, Woiciech Zaranek z żoną y corką, Woiciech Wozyk z żoną y z bratem, Woiciech Bierak z żoną, Grzegorz Sobociuk, Jakub Będnarzyk z żoną y stryina, Paweł Wozyk z żoną y syn, Symon Sobociuk z żoną, Stanisław Sobociuk z żoną, Tomek Wozyk z żoną, Piotr Woch z żoną y syn, Stanisław Znoiczak z żoną y syn, komornik z żoną, Paweł Misiowski z żoną y z bratem, Marcin Cichowlazik z żoną, Wawrzyniec Znoiek z żoną, Mikołaj Będnarz z żoną, Misko Roluk z żoną, Misko Oniszko z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Sobociuk de villa Wagnanka, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eadem villa praefata commanentium personarum juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Halasy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis

personarum in praedio Halasy commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan gospodarz, pani gospodyni, syn, pastuch, dziewczka, pan Woyciech Parub z żoną, syn z żoną, Chwieclior, Iwan parobkowie, Regina, Wovdia dziewczki, gumiennik, masztalezrow dwoch, pastuch u stada, Katarzyna Jelnicka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Chwedor de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem suprascripto praedio personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Żabiecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia capitanealia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Żabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Gospodarz z żoną, syn gospodarski, parobek, pastuchow dwoch, z żoną ieden, dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan de eodem praedio, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in eodem

suprascripto praedio personarum commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Łuby.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łuby commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Maciej Gawryelczuk z żoną, Stanisław Waiczuk z żoną y córką, Maciej Pawłowicz z żoną, Wawrzyniec Jakubik z siostrą, Matys Baiczuk z żoną, Woiciech Mikołajczuk z żoną y siostrą, Maciej Siwko z żoną, syn, parobek y dziewczka, Jakub Jozwik z żoną, Maciej Jozwik, Paweł Siwko z żoną, parobek y dziewczka, Jakub Nakonieczny z żoną y syn, Wawrzyniec Mikołajczyk z żoną, parobek y dziewczka, Stanisław Pawłowicz z żoną y córka, Jan Pawłowicz z żoną, komornica, Stanisław Makowski z żoną, Symon Zbaraski z siostrą, Alexandrowa, Jaskowa, Swiersznowska, Zaralina wdowy. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Paulus Siwko de villa Łuby inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium juramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Tuscicce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Tuscicce commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Wlodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum eiusmodi:

Stanisław Paruł z żoną, syn y dziewczka, Stanisław Mazur z żoną, Protas Szwiec z żoną, Iwan Mokiey z żoną y z oicem, matka, Więclaw Szczepaniuk, syn y córka, y komornica, Woiciech Grabowski z żoną y dziewczka, Jakub Karczewski z żoną, Paweł Karczewski z siostrą, Adam Wszelik z oycem, syn, córka, parobek, komornica, Macielowa wdowa z matką y córką, Pawłowa Katarzyna wdowa, syn y córka, Andrzej Kutara z żoną, syn y córka, Misko Dorosik z matką y z bratem, Iwan Homieluk z żoną, parobek, komornica y z synem, Sidor Łaziuk z żoną, syn y dziewczka, Maciej Kasuski z żoną, Jakub Karczewski z żoną, brata ma y siostre, Tymosz Derdziak z żoną, Paweł Wszelik z żoną y syn, Andrzej Dziurdzik z żoną, parobek y dziewczka, Jan Mazurek z żoną, syn y córka, Jakub Mazurek z żoną, synow dwóch y córka, Marcin Wędrzynik z dwiema braćmi, matką y siostrą, Marcin Wszelik z żoną z bratem y siostrą, Stanisławowa Jukubikowa z córką, Woiciech Grabowski z żoną, matką z corko y parobek, Stanisław Danilok z żoną y syn, komornica, Marcin Kortun z żoną, synow dwa, Woiciech Wszelik z żoną, braciey dwóch y siostra, Jakim Naroik z żoną, syn y corek dwie, Jan Mazurek z żoną, Paweł Mazurek z żoną, syn y synowca ma, Woiciech Kargolik z żoną y komornica, Jacek Chwiedorik y dziewczka, komornik z żoną, Chilimon Naumiuk z żoną y syn, Olexa Łaziuk z żoną y córka, Misko Makaruk z żoną, syn y dziewczka, Miskowa wdowa, syn y córka, Olexa Wengrzy-

nik z żoną, Mikita Dreblowiec z żoną, Stanisław Toboluk z żoną, Paweł Mazurek, syn z żoną, parobek y dziewczka, Woiciech Tymoszyk z żoną, Jan Suda z żoną y dziewczka, Jan Rzeszotko z żoną, brata ma u siebie y parobek, Stanisław Rzeszodko z żoną, syn, corek dwie y komornik, Hapon komornik z żoną y Tacia komornica, Dawid komornik, Iwan z żoną y syn, Mikołaj z żoną y corką, pan Czelażdzinski sam. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Stanislaus Rzeszodko de villa Thuscicc, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium jramento corporali in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Rogoznicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio Rogoznickie commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi, qui sequitur talis:

Gospodarz Symon Siwczuk, stara pani wdowa, imie iej Barbara z corką, pastuch. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus pastor de eodem praedio *etc. Ut supra.*

Wies Rogoznica.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater An-

dreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rogoznica commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Maciej Litwinik z żoną y sierota, Jan Litwinik z żoną y syn, Wawrzyniec Josczyk z żoną, parobek y dziewczka, Siemion Szulanik z matką, synow dwoch y corka, Helena Siemionowa komornica, Jan Łysio-wiec z żoną y z matką, parobek, dziewczka y sierota, Zofia Soicka wdowa, synow dwoch Woitek Szczesniuk z żoną, Iwan Szulkaniak z żoną y corką, Jasko Mosnik z żoną y syn, Stasicha wdowa, syn y corka y komornica, Parulicha wdowa y corka, Paweł Przystupa z żoną, Woitek Dzidczyk z żoną, Paweł Joszczyk z żoną y brata ma y sierote, Prokop Osiek z żoną, Hryc Przystupa z żoną y syn, komornica, y z corką, Jabran Łobkowicz z żoną y z bratem, Iwan Przystupa z żoną, Chwiedko Skiba z żoną y syn, Szczyglicka wdowa y syn, Jakub Markowski z żoną, Stanisław Markowski z żoną, Jan Czerwonka z żoną y corka. Stefan Wołosik z żoną y dziewczka, Jakub Siwczyk z żoną, Jasko Krasuski z siostrą y komornica, Grzes Ryscik z żoną, syn y corka, Iwan Wołosiuł z żoną y sierota, Jadamicha wdowa, Makarzycha wdowa, Grzesiek Siwczyk z żoną, Woitek Borysik z żoną, zięcia ma z żoną, komornik z żoną, Buratkowa wdowa y z corką, Stanisław Siwczyk, żona gumiennikowa, syn, corka, parobek y komornica z corką, Hapon młynarz z żoną y syn, Siemion młynarz z żoną z oicem y z matką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosi Hryc Prystupa et Albertus Borysik de villa Rogoznica *etc. Ut supra.*

Wies Wysokie plebanskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wysokie commatentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Kalich Prośniuk z żoną y parobek, Bartosz Nahorczyk z żoną, synow dwoch y corka, Walko Spiewaczuk z matką y z bratem y z siostrą, Stanisław Machniuk z żoną y komornica, Gaspar Machniuk z żoną, Grzegorz Porąbczyk z żoną y corka, Łukasz Goiczuk z żoną, synow trzech y corka, Marcin Chmielowski z żoną, brata ma y siostr cztery, Macko Szymaniuk z żoną y dziewczka, komornik y z żoną y z corką, Prokop Kozłuk z żoną, Jan Pasternak z żoną, synow trzech y dziewczka, Iwan Dobreiko z żoną, synow dwoch, Jan Małyczyk z żoną, syn y corka, Chwietko Proniuk z żoną, Tymosz Zubik, braciey ma dwoch y siostrze, Stach Marczuk z matką y z bratem, Iwan Trusik z żoną y komornico, Stas Sobota, synow dwoch, Wasko Iwanczuk z żoną, Tymoch Bryczyk z żoną y corką, ma corke drugą z mężem, Macieiowa Tadowska, Kaska wdowa ze dwiema corkami. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Iwan Trusik de villa Wysokie inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *etc. Ut supra.*

Wies Rzeczyca.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Rzeczyca commatentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Gaspar Mentusik z żoną, synow dwoch, trzeci z żoną, Banach Mazurek wdowiec z corką, Maciey Będnarzyk z żoną, parobek y dziewczka, Grzegorz Mazurek z żoną y syn, Wach Okrasa z żoną y syn, Symon Bularka z żoną, parobek y dziewczka, Harasim Borysik z żoną, Grzegorz Będnarzyk z żoną, synow dwoch y corka, Jan Saigacz z żoną, Miskowa wdowa y komornica, Ichnat Zielonka z żoną, synow dwoch, Woitek Przystupa z żoną, Paweł Slosiarz z żoną, Jakub Kostuszek z żoną y dziewczka, Krzysztof Szychterz z żoną y syn, Chwiewko Michałko z żoną y syn, Chwietko Oleszczuk wdowiec z corką, Szczepan Wszelik z żoną y matke ma swoje, Jakub Wszół z żoną y z dziewczko, komornik z żoną y siostra żony, Stanisław Wszelik z żoną, syn y corka y parobek, Marcin Wołynczyk z żoną, syn y corka, Wawrzyniec Wszelik z żoną, Jakub Bierek z żoną, parobek, dziewczka y siostra, Bartosz Sikut z żoną syn y dziewczką. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Michael Chwiedko de villa Rzeczyca, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka Krzymoska.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius

Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Wolka Krzymoska commanentium manu propria admodum reverendi patris tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jan Ryczuk z żoną, syn y corek dwie, Woiciech Paszczuk z żoną, synow dwa, Piotr Melancyk z żoną y syn, Jan Janczurzyk z żoną, syn, parobek y dziewczka, Krzysztoph Nowosz z żoną y dziewczka, Tymoch Chmielanczuk z żoną, synow dwoch y corek dwie, Andrzej Giergołek z żoną, syn y dziewczka, Bartek Wachowicz z żoną, Woiciech Januszyk z żoną, parobek y dziewczka, Stasko Rogoznicki z żoną, syn y corka y dziewczka, Janelo Szczepanik z żoną, Grzegorz Masybrocki z żoną, syn y corka, Woiciech Jurczak z żoną, syn y corka, Jakub Szczepanik z żoną, Jan Ostapczuk z żoną y syn, Krzystof Tkacz z żoną, Maciej Nowosz z żoną y syn, Szczepan Szupczak z żoną, Bartek Junczurzak z żoną, Anna wdowa, syn y corka, Piotr Wąchanik z żoną y dziewczką, Woiciech Popławski z żoną, Jakub Wąchanik z żoną, Marcin Krasuski z żoną, Krzysztoph Januszyk z żoną y dziewczka. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Bartholomeus Gęciura de villa Wolka Krzymoska inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem in villa praefata personarum commanentium, juramento corporali in facie officii praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Krzymoszyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae conscriptionis personarum in villa Krzymoszyce et aula tam nobilium, quam plebeiarum commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Mikołai Kozos z żoną y corką, Sobek Szczepanik z żoną y dziewczką y komornica, Symon Jakubik z żoną y dziewczką, Stanisław Wisniewski z żoną, Jakub Szczepanik z żoną y corką, Maryna Komoszyna wdowa, syn y corka, Stefan Wąsowicz z żoną, y dziewczką, Stanisław Krupa z żoną y corką, Krzysztof Tkacz z żoną, syn y dziewczka, Andrzej Sokulski z żoną y parobek. Elżbieta Muszyna wdowa, syn corka, Maciej Pękla z żoną y syn, Jakub Krolik z żoną y synow dwoch.

Dwor Krzymoszycki.

Naprzod iegomosc pan Mikołai Dadzibog y z imoscia panią Jadwigo Dadzibogowo. Czeladz --pan Stanisław Zakrzewicz, pan Jan Olszewski, pan Mikołai Kopanski, pan Jerzy Przygocki, Wawrzyniec woznica, Jędrzej forys, Symon Galecki, Woitek Mysliwczyk, Jan parobek, Wawrzyniec pastuch, Macko pastuch, Szczesny kucharz, Andrzej krawiec, persona vagabunda, Marcin Wyczolkowski. Panny: panna Zofia Skawinska, panna Katarzyna Sarnacka, panna Katarzyna Grochowska, panna Krystina Wierzbiecka, panna Magdalena Skawinska, Krystina Janzrowska, Maryna Łysiokiecka, Maryna Przegalinska, Maryna Zerocinska, Kulina Tulinowska, Maryanna Bialecka, Elżbieta kucharzowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensisibus Mielnicensibus

personaliter comparens laboriosus Mathias Pekała de eadem villa ac aula eiusdem villae, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Ostrow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Ostrow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Woiciech Ostrowski z żoną y dziewczką, Maciej Krzymowski z żoną y dziewczką, Piotr Krzymoski z żoną y parobek. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Albertus Ostrowski de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc.-Ut supra.*

Zamek Miedzerzecki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in arce oppidi Miedzerecensis tum et praediis eo spectantibus commanentium, manu propria eiusdem offerentis, tum generosi Joannis Włodek vicepraefacti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis:

Iegomosc pan Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki, ieymosc pani Jadwiga Włod-

kowa podstaroscina, panna Anna Izycka, panna Anna Tulilowska, Uliana Chlebowna. Czelaalz: pan Jan Wołowski, Michał Prusak, Denis woznica, Les knehcik, iegomosc pan Thomasz Jastrzębski pisarz prowentowy Miedzyrzecki, pan Mikołaj Jastrzębski syn iegomosci, Jan Zimucki, Mikołaj Puszkarczyk, Stanislaw woznica. W folwarczku iegomosci pana pisarza prowentowego w miescie zostaiącego, gospodarz Baranowski z żoną, Katarzyna Wysokinska siostra iegomosci pana pisarza. W folwarku za miastem: gospodarz z żoną, Sidor parobek, Bartosz parobek, Andrei parobek, corka gospodarska, ieymosc pani Eufruzyna Jastrzębska pisarzowa, ieymosc panna Krystyna Jastrzębska, Dorotha kucharka, Dorotha Jelniczka dziewczka, iegomosc pan Thomasz Bolykowski, Maciej Kozłowski, Pawel chłopiec, Zofia Zimucka komornica. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pater Andreas Casimirus Bielinski commendarius Miedzerecensis mp.

Zydzi z miasta Miedzerzeza.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter venientes famati Hiacynthus Tapski proconsul et Mathias Mieczkowski notarius oppidi Miedzyrzecz obtulerunt et reproduxerunt officio praesenti regestrum infrascriptum personarum Judaicarum in oppido Miedzyrzecz commanentium per offerentes consules et scabinos tum generosum Joaniem Włodek vicepraefectum eiusdem oppidi Miedzyrzecz connotatos et fideliter conscriptos ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali:

Regestr spisany zydow w miescie Miedzierzezu mieszkaiących. Naprzod Faybysz z żoną, Jakub Hoskiclik samowtor, Samson Aronowicz samowtor, Abraam Szeiowic samowtor, Jersko Ukrainiec samowtor, Sloma Ukrainiec samotrzec, Boruch Zerocinski samowtor, Lewko Froimik samowtor, Che-

wel Markowicz samowtor, Hayczyk Joszuk samowtor, Judka Moskowicz samowtor, Jakub Rzeznik samowtor, Lewko Krawiec samowtor, Jakub Czerulik samowtor, Mosko Ickowicz samoczwart, Isier Leibkow samowtor, Jersko Isierik samotrzec, Hersko Jerszkow samowtor, Smoilo Joszuk samowtor, Jochiem Osierzyk samowtor, Jerszko Mydlikow samowtor, Jokiem Krawiec samowtor, Lewko Czapnik samowtor, Izrael Rekieciuk samowtor, Dawyd Boruchow samowtor, Moszko Mydlikow samowtor, Golda Berkowa sama jedna, Josio Dawydkow samowtor, Josio Ickowicz samopiat, Heber Ickowicz samoczwart, Chaim Kalmanowicz samowtor, Słoma Garbarzuk samoszost, Dowyd Josiow zięc samoczwart, Jerszko Zerocinski samotrzec, Wolw Kraowski samowtor, Jozeph Pereszczowski samowtor, Pinkasowa Łozecka samowtor, Abraam Drehlowski samowtor, Meier Berzowski samotrzec, Paiko Ostrowiecki samoczwart, Isier Soszrzenski samowtor, Iersko Łukowiecki samowtor, Panpach Rogoznicki samowtor, Abraam Dolzenski samowtor, Leybko Krzewicki samowtor, Zelman Thuszewsky samowtor. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum Judeorum in eodem oppido Miedzerecensi commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis... *Etc. Ut supra.*

Wies Stolpno.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis, obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Stolpno comanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek subscriptum, ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Paweł Bibryk z żoną y syn, Wasiko Dolzenica z żoną, Klim Melianik z żoną, Roman Dzunik z żoną y dziewką, Iwan Baran z żoną y córką, Wermeko Słabiuk z żoną y syn, Hryc ciesla z żoną y syn, Demian Piekarzyk z żoną, Prokop Bobryk z żoną, Radko Dubielik z żoną, Kalich Artysik z żoną, Szymon Moko z żoną, Harasim Tarasik z żoną, Łazko z żoną, Eliasz Mieczkowski z żoną, Hryc Mynarz z żoną, Marcin Słabosz z żoną y córką, Sobek Sobociak z żoną, Jan Sobociak z żoną, Adam Dyl z żoną. Komorniki Wasko Kupik z żoną, Maruszka Korsunianka wdowa, Frackowa wdowa, Szczyrunicha wdowa, Jacko Kosior z żoną, Ochwiey z żoną, Macko z żoną, Jacko Traba z żoną, Trochim Zahaikowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Prokop Bobryk et Martinus Słabosz de eadem villa suprascripta, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis iuramento corporali comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Wies Szachi.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki, praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Szachi commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Lewko Jurczyk z żoną, syn z żoną y parobek, Mikołaiowa wdowa y parobek, Hryc Wołyniec z żoną, syn y parobek, Patey Haczyk z żoną y parobek, Hryc Kowal z żoną, syn y dziewczka, Wasko Wasilik z żoną y parobek, Łuc Trocik z żoną, Prokopowa Marczukowa z synem, Sawka Paluszyk z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Wasko Wasilik de eadem villa. *Etc. Ut supra.*

Wies Sietne.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sietne commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Jurzykowa z corką, Piotr Zawidko z żoną, Jacko Zienczuk z żoną, Andrzej Waszyk z żoną y syn, Stefan Zawidko z synem, Klim Jonik z żoną y dziewczką, Jakim Zienczuk z żoną, Iwaszko Pereszczowiec z żoną y syn, Trochim Chwedonik z żoną, Siemion Hermanik z żoną y corką, Mikołai Panasik z żoną y parobek, Paweł Joltuszyk, Maxim Panasik, Anton Jozwik z żoną, Taras Radczyk z żoną y syn, Sebastian Joszczyk z żoną, Huryń Baibak z żoną, Paweł Zawidko z żoną y corką, Kiryło Beyczuk, brat z żoną, Roman Kupik z żoną y corką. Komornice: Jakubowa wdowa z synem, Paweł Melianik z synem, Hołodicha wdowa z synem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio castrensi Mielnicensi personaliter comparens laboriosus Paulus

Joltuszyk de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem. *Etc. Ut supra.*

Wies Puhacze.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens (religiosus) pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Puhacze commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Hryc Zuczyk, Wirka wdowa, Wakułina wdowa, Hryciowa wdowa, Martin Iwantielik, Choma Jacielik z żoną, Iwanicha wdowa. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Jacielik inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem. *Etc. Ut supra.*

Wies Utrowka.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Utrowka commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi.

Woiciech Mazur z żoną, Nakaza Gu-miennik z żoną, y syn Trochim Steciuk z żoną, Kuzma Turyk z żoną, Mi-

kołai Kuzmik z żoną, Paweł Kozaczuk z żoną, Iwan Kuzmik z żoną, Ostap Lachowiec z żoną y corką, Joltuch Kortunik z żoną, Iwan Kortunik z żoną, Ostap Drelowiec z żoną. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joltuch Kortunik de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Żabce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Paulus Wierzbicki praezbiter Miedzerceensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żabce commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Choma z żoną, Kuzma Koroleczuk z żoną y corką, Trochim Bołbierzuk z żoną, Osipik z żoną, Jacko Łukaszuk z żoną, Niestier Bołbieszuk z żoną, Bemian Bobina z żoną y siostrą, Prokop Krawiec z żoną, Marcin Bołbieszuk z żoną y zięc z żoną tegosz, Woitek Skoreczak z żoną, syn y corka, Łohwin Osipik z żoną, syn y corka, Chwedko Koroleczuk z żoną, Maxim Dawydik z żoną, Chwedko Hordeik z żoną, Martin Hordeik z żoną y syn, komornica Demianicha wdowa, Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Maxim Dawydzik de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Tulilow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia *etc. ut supra mutato* in villa Tulilow commanentium de tenore tali:

Osiey Sawczuk z żoną, Iwan Stupak z żoną, Radko Masluch z żoną, syn y corka, Samoilo Didkowiec z żoną, Stec Didkowiec z żoną, syn y corka, Serhiey Masluch z żoną, Marcin Tkacz z żoną y corką, Wasko Kornilik z żoną, Iwanowa wdowa z synem, Adam Sawczuk z żoną y syn, Troc Masłuszuk z żoną, Stefan Żuczuk z bratem y siostrą, Hryc Kotaszuk z żoną, Łazar Rymszyk z siostrą, Demian Parchimik z żoną, Misko Muszka z żoną, Marko z żoną y brat, Taras Weliczko z żoną, syn y corka, Parašin Denisik z żoną y syn, Macko Korzeniowski z żoną, Wasko Awryluk z żoną, Jacko Hacıuk z żoną y syn, Troc Tobolak z żoną y corką, Onisko Sienczuk z żoną y corką, Marcin Sidoreczuk z żoną, Sac Kuryanczuk z żoną y corką, Melian Didkowiec z synem, Iwan Kuryanczuk z żoną, Łukasz Kostiučuk z żoną, Jolchim Sieczuk z żoną. Komorniki—Jasko z żoną, Klim Didkowiec z żoną, Stefanicha wdowa, Jakim Sietnianica z żoną, Harasik Melianczyk z żoną. Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzyrzycki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzyrzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Onisko Sienczuk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Bereza.

Ad officium *etc. ut supra scribatur mutato* in villa Bereza commanentium de tenore tali:

Hawryło Bakun, żona y syn, Anton Bakun z żoną, Jakimicha wdowa z synem, Iwaszko Jakimik z żoną, Prokop Łyzczuk z żoną, Hrycicha Kowalicha z synem, Matiey Strocik z żoną y syn, Prokopowa wdowa z synem, Iwan Nikomik z żoną, zięc iego z żoną, Chwiedko Nikonik z synem, Matofiey Timoszyk z żoną y synem, Kuzma Szymonik z żoną y synem, Mikita Zakulik z żoną y bratem, Lewko Sietnianica z żoną, Maxim Hert z żoną y syn, Wasko Nakaziuk z żoną, Nazar Teciuik z

żoną, Stefan Lesnik z żoną y córką, Hryc Herman z żoną, Trochim Mackowski z żoną, syn y córką, Chwedko Zakulik z żoną, Misko Bakunik, z żoną. Situech Moszczyk z siostrą, Kuryan Jowik z żoną, Protas Siemionik z siostrą, Jacko Wawdyszyk z żoną y siostrą, Tomko Prystupa z siostrą, Hryc Drelowicz z żoną y syn, Iwan Chedko, Pawluk Łuczczanica z żoną y syn, Danilo Sienianik z żoną, Ihnat Jozczyk z żoną, Ilko Jarmoszyk z żoną, Martin Huczyk z żoną, Klim Teciuł z żoną, Josko z żoną, Paweł Wierzbicki praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarości Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Martinus Huczyk de eadem villa... *Etc. Ut supra.*

Wies Sostki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus (Gregorius Koscienski praezbiter Sostiensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Sostki commanentium manu propria offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subsriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Trochim Truchonek z żoną, Siemion Prystupa z żoną, Choma Polak z żoną y syn, Iwan Polak z żoną, Siemien Protasik z żoną, Philip Zaniuk matka y brat, Siemien Szabat z żoną y syn; Chawryło Siemienik z żoną y córką, Wasko Radczyk z żoną y syn, Siemien Radeczyk z żoną, Siemien Swistun z żoną, Tymosz Joltuszyk z żoną, Maciej Sydonik z żoną y syn, Maxim Łobiuk z żoną, Wasko Giezo z żoną y syn, Trochim Gumienik z żoną y córką, Iwan Prystupa z żoną, Łucz Prystupa z żoną y córką, Ziec Szczerbik z żoną y zięć, Martyn Drolowicz y syn,

Hryc Weremczuk z żoną, Stefan Truchonik z żoną, Ihnat Truchonik z żoną y syn, Osip Truchonik z żoną, Janiuk Kuzma z żoną y brat, Misko Szesciuk z żoną y syn, Pilip Mudko z żoną y syn, Makar Szymonik z żoną, Kuzma Drelowicz z żoną y siostrą, Kuzma Demianczuk y matka, Samoilo Nowak z żoną, Klim Ilczyk z żoną, Nazar Kuszniierz z żoną, Romanicha wdowa y syn, Szymon Habusik y curka, Paszko Wasielik z żoną y syn, Bołbik Chron z żoną, Harasim Deczuk z żoną y siostra, Szymon Mudczyk z żoną, Iwan Paskudyk z żoną, Jacko Mudko z żoną y syn, Wawrysz Szymanik z żoną, Tymosz Makowczyk z żoną, Hryc Mikitik z żoną, Osip Panasz z żoną, Martin Ilczyk z żoną, Kowal z żoną, Maxim Antonik z żoną, Paweł Prystupa z żoną Naum Mielusik z żoną y córką, Marcin Kuszniierz z żoną, Hawryło Polak z żoną y syn, Łukasz Prystupa z żoną, Parchim Palaczyk z żoną, Tymosz Polak z żoną y oćiec, Komornicy Tacia wdowa, Kuzmicha wdowa, Konak Szyeik z żoną, Misko Nacyczyk z żoną. Grzegorz Koszczenski pr. Soscki. Jan Włodek podstar. Miedzerzecki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi . . . Prystupa et Naum Mielusik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni. *Etc. Ut supra.*

Wies Wolka.

Ad officium... *Etc. ut supra scribatur mutato in villa Wolka commanentium etc. de tenore tali:*

Joltuch Andreiczyk z żoną, Danilo Tymosz z żoną, Tymosz Hrycik z żoną y syn, Martin Wiktoryk z żoną y córką, Misko Wyktoryk z żoną y córką, Siemien Bielko z żoną y syn, Prokop Bielko z żoną y syn, Michałko Pliszczuk z żoną, Chwałko Pliszczuk z żoną, Wasko Soszczyk z żoną, Anton Sykotyp z żoną y brat, Manko Tereszczuk z żoną, Jasko Kieziuk z żoną, Jasko Szoscyk z żoną y córką, Jolhim

Haciuk z żoną, Jolhim Peresczowiecz z żoną, Sak Andrzejczyk z żoną, Demian Andrzejczyk z matką, Lewko Połbik z żoną y syn, Chwedko Tarasiuk z żoną, Kunach Bołba z żoną y brat, Łucz Bolbik z żoną, Olexa Racki z żoną y syn, Silueh Szuczyk z żoną, Korniey Chryczyk z żoną y syn. Komornicy: Chwiedko z żoną, Maryna wdowa, Hryc z żoną. Grzegorz Koscienski, Praezbiter Soscki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Konach Bołba et Olexa Racki de eadem villa etc ut *supra usque ad finem.*

Wies Worszy.

Ad officium capitaneale etc. ut *supra scribatur mutato*: in villa Worsza commanentium etc. de tenore tali:

Iwan Szalosiuk z żoną y syn, Makar Dwornik z żoną y brat, Wasil Artisik z żoną y syn, Chwedko Siencyk z żoną y syn, Prohonzycha wdowa, Weruk Prystupa z żoną, Pilipeczuk Andrzei z żoną, Klimczuk Prokop, Michałko Dmitruk z żoną, Jarmoszycha wdowa y syn, Swedko Kuzmik z żoną y parobek, Kuzma Juszczyk z żoną y syn, Olic Josyk z żoną y syn, Tymosz Zyszczyk z żoną y . . . dwoch, Dyczuk Panas z żoną y syn, Łukasz z żoną, Maximicha wdowa y syn, Wołowik Sachar z żoną, Jowtuch Kuzmiek z żoną, Tymosz Sałoszuk z żoną y parobek, Siemion Jartysik z żoną, Kalisz Lewczuk z żoną, Tymosz Goscik z żoną, Wasko Goscik z żoną, Stephan Samociek z żoną y syn, Iwan Zelisko z żoną y syn, Jendrzey Kosowczyk z żoną y parobek, Kondrat Meleczyk z żoną y syn, Hawryło Melanczyk z żoną y syn, Klim Iwanyczuk z żoną, Marcycha wdowa y syn, Mikołai Mazareczuk z żoną, Hrycyk Dawidzik z żoną y syn, y brat, wdowa Osipowa, syn y corka, Chwalicha wdowa, syn y corka, Trochim Pietruczyk z żoną y

siostra, Klimocha wdowa, syn y corka, Iwan Czaplinczyk z żoną, Demian komornik z żoną, Nestor komornik z żoną, Borysik z żoną, Timosz Waszczyk z żoną y syn, Chwedkosczycha wdowa, syn y corka. Grzgorz Koscienski praezbiter Soszczeni mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Timosz Zyszczyk et Iwan Zelisko inhaerendo] constitutioni regni.. *Etc ut supra, usque ad finem.*

Wies Krzewica.

Ad officium capitaneale agtaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Krzewica commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Stefanowa Wilowa samowtor, Tymoszycha Kuzmikowa sama, Oniskowa wdowa sama, Iwan Jendrzeiczuk samowtor, Jendrzei Ciesla samowtor, Pilip Kurzyk samowtor, Ziech Kurzyk samowtor, Panko Kołczyk samowtor, Makar Żehalik samowtor, Makar Jaroszczyk samotrzec, Iwanicha wdowa samowtor, Daniło Skowydka samotrzec, Hawryło Skowydik samowtor, Radko Oniszczuk . . . . Chwedko Łukowicki samowtor, Iwan Parafinczyk samowtor, Eliaszycha wdowa samowtor, Ryc Radczuk samotrzec, Osip Denisik samowtor, Siemienicha wdowa samowtor, Zien Kozlik samotrzec, Troc Zielonka samotrzec, Melian Połtik samowtor, Troc Radczuk samowtor, Chwiedor Kuzmik samotrzec, Hleb Kotyk samowtor, Iwan Mokijczyk samowtor, Stepan Leszczyk samowtor, Jacko Szwiec, samowtor, Misko Le-

szczynik samowtor, Ignat Perczuk samowtor, Olexa Kondratik samowtor, Chwiedor Szwiec samowtor, Piech Łukaszyc samowtor, Troc Stepanczuk samowtor, Trochimicha samowtor, Jarosz Olisieik samowtor, Jarosz Szewczyk, samowtor, Martin Kurzik samowtor, Walko Radczyk samowtor, Hryc Kidibunik samotezec, Iwan Parafinik samowtor, Stepanicha wdowa samowtor Jacko Benedik samowtor, Woit, Wasul samowtor, Piotr Skowydik samotrzec, Jędrzey Kowal samowtor, Michał Kowalczyk samowtor, Miskowa komornica sama. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecen, manu propria. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter venientes laboriosi Jacko Benedic et Iwan Parafinik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Łukowisko.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Joannes Waszynski praezbiter Miedzerzeczensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Łukowisko commanentium manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inseribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Trochim Lesniczy samowtor, Kuzma Koidiuk . . . . Olizar samowtor, Stepanicha wdowa samowtor, Marcin Grochowski samowtor, Siesterowa wdowa sama, Naum Czula samowtor, Chwedynczycha wdowa samowtor, Chwedko Stanczuk samowtor,

Iwanicha Drabianka samowtor, Iwan Struczyk samotrzec, Piech Woszczyk samowtor, Pilip Leweczyk samowtor, Ryc Kwasiwiec samowtor, Woicicha Michuikowa samowtor, Janusz Denisik samowtor, Parafiniczyc Kuzma samotrzec Supron Kuiuik samowtor, Iwan Kuiuik samotrzec, Chwiedczycha wdowa sama, Swirid Czyryk samowtor, Dmitro Czopak samowtor, Jakub Sueczyk samowtor, Panas Pozumik samotrzec, Misko Jozczyk camowtor, Marcin Paszczuk samowtor, Marcin Łukaszyc samowtor, Ulas Trociuk samowtor, Sak Prystupa samotrzec, Hawryło Sworka samowtor, Iwan Strzakłowiec samowtor. Jakub Adamik samowtor, Szymanczyk samowtor, Walko Soiczyc samotrzec, Marko Soik samowtor, Radko Koneczyk samowtor, Prokop Puszczyk samowtor, Stefanicha wdowa sama, Iwan Sikoryk samowtor, Wasko Kwasowiec samotrzec, Ochrem Szpilka samowtor, Machowa sama, Charytonicha wdowa sama, Maxim Szram samowtor, Chwedko Tymoszczyk samowtor, Taras Tryczyk samowtor, Stephanowa komornica samowtor, Martin Stepanik samowtor, Supron Kowalik sam, Hleb Michniczyk samowtor, Marcin samowtor, Florczycha wdowa sama, Stepanicha wdowa samowtor, Ryc Kowalczyk samowtor. Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Martinus Stepanik de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni novellae *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Zasiadki.

Ad officium etc. ut supra scribatur motto in villa Zasiadki commanentium de tenore verborum qui sequitur talis:

Tymosz Kondratik samowtor, Piotrowa wdowa sama, Kuryło Szewko samowtor, Wasko Doroszczyk samowtor, Hleb Kudzik

samowtor, Iwan Kudik samowtor, M . . .
. . . Szyman Szerszuk samowtor, Stas
Szymanik samowtor, Ihnat Demidyk sa-
mowtor, Paweł Szewko samowtor, Hryc
Kotik samowtor, Demidicha wdowa sama,
Wasil Kotik samowtor Melian Woronik
samowtor, Iwan Woronik samowtor, Kuzma
Woronik samowtor, Iwan Rozum samo-
wtor, Wasko Łucik samowtor, Sawczycha
wdowa samowtor, Sak Chrony samowtor,
Chwalei Chrony samowtor, Philis Jow-
czuk samowtor, Matiey Krzywosniecki sa-
mowtor, Chwiedko Krzywosnieczyk samo-
wtor, Jacko Krzywosniecki samowtor, Ma-
lachwiew Struczyk samowtor, Jan Chod-
kowski samowtor, Sidor Kondratik samo-
wtor, Wasko Jonczuk samowtor. Szyman
Wasieczuk samowtor, Protas Rolik samo-
wtor, Makar Prystupa samowtor, Ihnat
Kotik samowtor, Woicieh Krasuszczyk
samowtor, Woitek Stasiuk samowtor, Iwan
Hryczuk samowtor, Kalisz Parchimik samo-
wtor, Misko Bielczak samowtor, Matiey Bo-
rowik samowtor. Jan Waszynski praezbiter
Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci
Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem
in continenti coram eodem officio et
actis praesentibus personaliter comparens
laboriosus Kalisz Parchimik de eadem
villa, inhaerendo *Etc. ut supra usque ad
finem.*

Wieś Manie.

*Ad officium etc. ut supra scribatur
mutato in villa Manie commanentium etc.
de tenore verborum qui sequitur talis:*

Siemion Swinczyk samowtor, Iwan Ze-
zula samotrzec, Harasim Haczyk samowtor,
Matiey Haczyk samowtor. Wasko Sraluk
samowtor, Iwanicha wdowa samotrzec,
Chwiedor Kurianik samowtor, Iwan Pol-
tik samowtor, Osiey Jarmoszyk sam, Denis
Meszenia samowtor, Fies Paszczyk samo-
wtor, Kondrat Kuszniierz samowtor, Wołos
Prystupa samowtor, Boris Pupik samowtor,
Melian Pupik samowtor, Niczypor Czop
samowtor, Misko Pinczuk samowtor, Ha-

rasim Hawrylik samotrzec, Jaroszycha
wdowa samowtor, Iwan Bartnik samowtor
Stephan . . . . . samowtor, Ryc Koptiey
samowtor, Sup . . . . . tor, Marko
Misienia samowtor, Iwan Swinczyk samo-
wtor, Juchinicha wdowa samowtor, Ha-
rasim Kozlik samowtor, Wasil Kozlik sa-
mowtor, Melian samotrzec, Denisicha wdo-
wa samowtor, Jacko Chwalczuk samowtor,
Sawka Kozlik samowtor, Fiedor Tarasik
samowtor, Jacko Popik samowtor, Samoc
Dawdyzik samowtor, Sawka Wokaluk sa-
mowtor, Iwan Michnik samowtor, Kuczy-
cha wdowa samowtor, Stephan Michuik
samowtor, Jacko Szwiec samowtor, Iwan
Teczuk samowtor, Paszko Kozlik samowtor,
Kucicha wdowa samotrzec, Wasko Prze-
chodziski samowtor, Oniszczycha wdowa
samowtor, Borysicha wdowa sama. Jan
Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp.
Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp.
*Circa quam porrectionem in continenti
coram eodem officio et actis praesentibus
personaliter comparentes laboriosi Paszko
Kozlik et Wasko Przechodziski de eadem
villa. inhaerendo etc. ut supra usque ad
finem.*

Wies Koszeliki.

*Ad officium etc. ut supra scribatur
mutato in villa Koszeliki commanentium
etc. de tenore verborum qui sequitur talis:*

Iwan Masłoszyk samowtor, Iwan Cze-
szyk samowtor, Jartyeh Czeszyk samowtor,
Wakula Sawczuk samotrzec, Jakim Saw-
czuk samowtor, Marko Jaroszyk samowtor,
Nason Socholski samowtor, Krzys Lew-
czuk samowtor, Chroł Kupik samowtor,
Wasko Hryczuk sam, Dawid Barkosik sa-
mowtor, Hrychowienia samowtor, Makar
Kowzienia samotrzec, Martin Miłoczuk sa-
mowtor, Lewko Kupik samowtor, Andrzej
Kupik samowtor, Marcinicha sama, Stepa-
nicha samowtor, Chomicha sama, Jaro-
szowa sama, Fiedezycha sama, Onisko sam,
Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp.
Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp.

Circa quam porrectionem in continenti coram officio actisque praesentibus comparens laboriosus Lewko Kupik de eadem villa, inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Sawki.

Ad officium etc. ut supra scribatur mutato in villa Sawki commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Misko Wakulik samowtor, Misko Masluszuk . . . . . Paweł sam, Melian Serhei . . . . . Chroł samowtor, Jendrzey Mlynarz samowtor, Woicieh Plocharezyk samowtor, Trochim Bydkowicz sam, Iwan Łukowicki samowtor, Jan Mazur samowtor, Łukasz Pietruk samowtor, Paweł Szwiec samotrzec, Jan Chromy sam, Łazko Steciuk samowtor, Siemion Dudkowiec samowtor. Kazimierz samotrzec, Łukasz Hapczuk samowtor, Zahaikowiec Misko samowtor, Jan Waszynski praezbiter Miedzerzecki mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Łazko Steciuk inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem persouarum in eadem villa commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Dołha.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Theophilus Strachowicz praezbiter Dołhensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registerum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Dołha commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Regestr popisu parafiey wsi Dołhei corkwi świętey Barbary w Miedzerzyckim kluczu. Iwan Bednarz, żona y syn, Jarmoch Koladik z żoną, Prokop Bernacki z żoną, Mikita Protasik z żoną y parobek, Dawydowa Czycyeka z synem, Melian Toszczyk z żoną, Troc Zdunik z synem, Mikita Zdunik z żoną, Paweł Zdunik z żoną y parobek, Martin z żoną, Nikon Szawluk z żoną, Hawryło Szawluk z żoną y syn, Łukasz Kyiko z żoną, Jartim Osipik z żoną y brat, Iwan Czeniawski z żoną y syn, Hawryło Kuszniierz z żoną . . . . . Chomicha Steciukowa wdowa, Dorosz Steciuk z żoną, Łazko Decik z żoną, Demid Paldyszuk z żoną, Hryneckowa z corką, Czoterczycha wdowa, Łukian Baiuk z żoną, Kurtenianek siostr dwie, Iwan Morusik z żoną, Jochim Szwiec z żoną, Huczkowa wdowa z corką, Karp Gaciuk z żoną, Romanowa wdowa z corką, Martyn Skrzypek z żoną. Muszyki mlynarze: Konach Muszyk, żona y syn, Anton Muszyk z żoną. Surmacze zagrodniki: Kuzmina wdowa z synem, Filip Jakimik z żoną, Piotr Deciuk z żoną, Trochim Krzewidczyk z żoną. Theophil Strachowicz praezbiter Dołzenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Hawryło Szawluk et Łukian Baiuk de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae super veram connotationem et conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Żyrocin nazwana Uzkie,

Ad officium etc. ut supra mutato in villa Zerocin dicta Uzkie commanentium etc. de tenore verborum qui sequitur talis:

Mikita Sawczuk z żoną, Kostiuk Dubowiec z żoną, Panas Tarasik z żoną, Hryc Kowal z żoną, Wasko Skrabik z żoną, Jakim Rzeszotko z żoną, Wakula Kuz-

mik z żoną, Iwan Marczuk z żoną y syn, Hryc Ciesla z żoną, Panas Truszyk z żoną, Ostap Kostiučzyk z żoną, Iwan Kostiučzyk z żoną, Klim Turyk z żoną, Iwan Polikaryk, z żoną, Taras Lesniczy z żoną, Troc Burwiniec z żoną, Iwan Minicz z żoną, Ochrem Kozłowiec z żoną, Iwan Bokun z żoną, Ilko Panasiuk z żoną, Panas Kuszniierz z żoną, Iwan Charytonik z żoną, Panas Turyk z żoną, Maxim Kuczera z żoną y syn, Josko Truszyk z żoną y syn, Charko Dawydyk, Onosko z żoną, Chwedko Hotel z żoną y syn, Chwedko Szymonik z żoną, Mikolaiowa wdowa . . . . . nik z żoną, Niczypor Skrabik z żoną, Hryc Dudka z żoną, Kurowski Jan z żoną, Hryc Kuzmik z żoną. Komorniki: Sacycha wdowa, Oxiuta Klimik z żoną, Wasco Charitonik z żoną, Ochrem Wakulik z żoną, Chwedko Bednarz z żoną, Melianowa wdowa y syn, Uxima wdowa z synem. Theophil Strachowiec praebiter Dożenski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Choma Ladik de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa praefata commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Drelow.

Ad officium et acta praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae ritus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Drelow commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum et conscriptum tum generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzirzecensis itidem manu propria sub-

scriptum et venerabilis Valeriani Poray praesbyteris Mielnicensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur tali:

Wies Drelow. Suprun gospodarz, żona, Matys gospodarz, żona, zięc z żoną, corka, komornik Iwan Komarczuk, żona, syn y corka, Jan Prokop gospodarz, żona, syn, dziewczka, Soc Masłosz gospodarz, żona, corka. Wasco Roman, żona, corek dwie, Klim Dubel, żona, synow trzy, Wolos Sikorik, żona, Jacko Kozak z żoną, syn z żoną, dziewczka, Serhey Kopyt gospodarz, żona, gospodarz chory. Woy . . . gospodarz (dworski), żona Marina, dziewczka wolna, Jozeph Smotka gospodarz, żona, synow dwa, synowa, Juchim Geros, żona, syn, komornikow dwa, Łuc Opałko, syn, synowa, parobkow dwa y dziewczka, komornikow dwa, Pilip Masłosz, żona, komornik Kozłowizw samotrzec, Pokidczycha komornica samowtor, Jarosz Zarko luzny, Klim Masłozsik gospodarz, żona, syn, synowa, Jachim Melanczuk somopięt, komornik, Iwan Zarko gospodarz, żona, corka, Sak Byczyk gospodarz, żona, Darka sierota, Lez Byczyk gospodarz z żoną, Swiec Wasil gospodarz, żona, chłopiec, Situch Zaszik gospodarz, żona, synow dwa, corka, Kolzunowa komornica samotrzec, Ihnat Kozum gospodarz z żoną, Dziekiarżowa komornica samoczwart, Wołos Hucik gospodarz, żona, dziewczka Oryszka, Jow pastuch, żona, syn, Cziz komornik z żoną samopięt, Pastuszanka Paraszka samowtor, Wołos Geros gospodarz y żona, Kurowska komornica samopięt, Lewko Komarczuk sierota, Wawrysz Kozkowski gospodarz, żona . . . . . komornik samowtor . . . . . gospodarz, żona y brat, siostra, Gulisicha Slaszczanka komornica samowtor, Ihnat Sieczyk gospodarz, żona y chłopiec, Choma Sieczik gospodarz, żona y matka, Jakim Trik gospodarz, żona y syn, Harsim Masłozsik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Simon Junik gospodarz, żona, matka, corka, Ilko Dożanica gospodarz,

żona, Demko Sikorik gospodarz, żona, Wasko Hert komornik samotrzec, Borisik sierota, Timosz Romanik gospodarz, żona, syn, corek dwie, Busza Roman gospodarz, żona, Stephan Masłosz samowtor y baba co chleba prosi uboga, Jakim Magierka gospodarz, żona, syn we dworze pasie, Domianka komornica samowtor. Jowa Szmanko gospodarz, żona, siostra Taca, Wasilko Gerszik komornik samotrzec, Melian Herik gospodarz chory, żona, synow dwa, Pożaricha komornica chora, wdowa ieymose pani Drelowska gosp., pan Krep-ski brat, syn jeden, parobkow dwa, dzie-wek dwie. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Valerian Poray praes-biter Mielnicki mp. Circa quam ingrossationem registri supra in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capi-tanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Harasim Masłoszik, inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi, prout est veraciter conscriptum necququam celatum, in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Przechodzisko.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Joannes Nowikowicz praesbyter ecclesiae rithus graeci Dreloviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Przechodziszko commanentium manu propria sui offerentis et generosi Joannis Włodek vicepraefecti Miedzerecensis et religiosi Valeriani Poray subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, eiusmodi:

Wies Przechodzisko. Iwan gospodarz, żona, syn, corka, Ihnat Zakalik gospodarz,

żona, synow dwa y corka, Chwiedko Jedynak gospodarz, żona, syn, parobek, dziewczka, Sak komornik samotrzec, Hryc Hermanik gospodarz, żona, dziewczka, Nikon Nestorik gospodarz, synow trzy, synowa y corka, Kunach Nestorek gospodarz, żona, Tereszko komornik z żoną, Wasko Łucik gospodarz, żona, syn y sierota, Danilicha wdowa syn y corka, Prokop Herman gospodarz, żona, syn, corka, Taras Siemianik gospodarz, żona, dziewczka. Sawka gospodarz, synow dwa, corka, parobek, Paweł Pilipik gospodarz, żona, syn, Iwan Stecik gospodarz, żona, dziewczka, wdowa Pasca sama gospodini, Iwan Malek z żoną y z corką, komornik, Suprun Hucik gospodarz, żona y brat, Macinka komornik z żoną, Hryc Hermanik gospodarz, żona, matka, syn, corka, dziewczka, MARYNA z synem komornica, Stec Antonic gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka, Chwiedko Šranik gospodarz, żona, matka y corka, Wasko Danilik gospodarz, żona, parobek, dziewczka, Stefan Nestoryk gospodarz, żona, corka, Suprun Harman gospodarz, żona, zięć, corek dwie Łuc Żinik gospodarz, żona, synow dwa Iwan Harman gospodarz z żoną, synow dwa żon tych synowowych dwie y dziewczyna, Prokop Rubin z żoną, Zan z corką samowtor, Marina baba miedotężna, Misko Szikot gospodrz, żona, Perchuc Żinik komornik z żoną Taras Nestoryk gospodarz żona, synow dwa, corka, Šupron Danilik gospodarz, żona. Jan Nowikowicz praesbiter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzirzecki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Iwan Malec inhaerendo constitutioni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quicquam celatum medio iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adjuvante.

Wies Zahayki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori de super nisi mutato in villa Zahayki commanentium ad hanc locum: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Wies Zahayki. Makar gospodarz, synow dwa, żonek dwie, parobek, dziewczka, komornik z żoną, Hryc Smolarz gospodarz, żona, syn, Wasko . . . . . gospodarz z żoną, Olech Szirnik gospodarz . . . . . parobek, Chilimon Gozdzik komornik samotrzec, Sidor Sączuk gospodarz, żona, matka y sierota, Głuszka Stephan, Gayda gospodarz z żoną, komornica Andraszicha z chłopcem samowtor, Maxim Harasimik gospodarz, syn żonaty, żona, syn, parobek dziewczka, Nestor Lucik gospodarz, żona, parobek, Artych Kałabunik gospodarz, żona, syn, corek dwie, parobek, Łokwin Łyszczuk gospodarz, żona, syn, Jacko Rodzączuk gospodarz z żoną, brat, matka, komornik, Kuzma z synem, Wasko Protaszik gospodarz, żona, matka, Michałkowa Gesicha gospod. sama y z synem, Jakim Kalabun gospodarz z żoną, Stephan Kałabun gospodarz z żoną, Demid Pretwa gospodarz, żona, corka, Sączko Suznianica gospodarz z żoną, Ilko Muysik gospodarz, synow dwa, Trochim Łusianica gospodarz, żona, dziewczka, Timosicha komornica, Mačkowa wdowa sama, syn, corek dwie, Marina komornica wdowa, Stech Michalczyk gospodarz, Jasko z żoną, Michalczyk komornik, Chilimon gospodarz, Hołowczyk z żoną, syn żonaty z żoną y corka. Panas sierota. Kondrat Panasik gospodarz, żona, brat, matka, parobek, dziewczka, Hryc Kaliszik gospodarz z żoną, Jwan sierota, dziewczyna, Troc Cebalo gospodarz, żona, synow dwa, synowa, parobek, Pilip Kałabunik gospodarz żona, syn z żoną, zięć z żoną, parobek, Andrzej Sączuk gospodarz, żona y corka. Jan Nowikowicz praesbyter Drelowski mp, Jan Włodek podstarości Miedzyrzecki mp. Waleryan Poray praesbyter Mielnicki. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio at actis praesentibus

capitanealibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Laurentius Sawtunica et Joannes Michalczuk in hacrendo constitutioni regni novellae regestrum superscriptum, prout est fideliter connotatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officij praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pereszczowka.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castresia Mielnicensia personaliter veniens etc. scribatur cum oblatione eiusdem praesbyteris ut supra nisi mutato in villa Pereszczowka commanentium ad hanc locum: cuius series verborum est talis:

Wies Pereszczowka. Simon Zanik gospodarz y żona, Petro Zanik gospodarz z żoną, Chwiedko Liesnik gospodarz, syn, corka. Jacko Hayko gospodarz, żona, synow dwa z żonami oba, wdowa Klimicha gospodyni i syn, Pałazka sierota, Dmitr Konazik gospodarz, żona, siostra, Paweł Sawczuk gospodarz, syn z żoną, zięć y corka, Andruch Słeyczik gospodarz, żona, matka, pasierzbicza Wawruchowa, Lewko Ruczka gospodarz, syn z żoną, parobek, dziewczka. Zinia baba komornica, Dmitr Sienczuk gospodarz, żona, corek dwie, Wawrycz Dubelik gospodarz, żona, brat, siostra, Sawka Ostaszik gospodarz, żona, synow dwa, corek trzy, Pęch Walczuk gospodarz, żona, synow dwa, synowych dwie. Kondrat gospodarz, zięć z żoną, Daniło sierota, Matiej Nachimik gospodarz, Serhey zięć z żoną y dziewczka, Chwiedko Konachimik gospodarz z żoną, Iwan komornik Sikot z żoną y chłopcem, Jezko Bednarzik gospodarz z żoną, Konicha samotrzec komornica, Siemion Bednarz gospodarz, żona, syn, corka, Iwan Niekrasik gospodarz, żona, synow trzy, synowa, corka, Wasko Bednarz gospodarz z żoną, syn z żoną y drugi syn, Jaczko Misczuk gospodarz, żona, synow trzy, Chwiedko Kika komornik y synow

dwa, Hawryło Sleyczyk gospodarz, żona, matka, synowie komornica Sietnianica samotrzec, baba uboga, sierota, Makar Kowal gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn, Szweczycha komornica samotwor, Anaszka y Proska sieroty, Iwan Baybak z żoną, syn y corka y chłopiec, Timosz Baybaczuk gospodarz z żoną. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzeczki mp. Walerian Poray praesbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Sawka Ostaszik et Chwiedko Leznik, inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supra ingrossatum prout est fideliter conscriptum nec quidque celatum, juramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta.. Etc.

Wies Kwasowka.

Ad officium et acta.. etc. scribatur cum oblatione eiusdem superiori Joannis Nowikowicz nisi mutato, in villa Kwasowka commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Wies Kwasowka. Prokop Koliszik gospodarz, żona y matka y braci dwa, Lada komornik samoczwart, Juchim Artelik, żona, synow dwa, Stefan Arcilik, żona y brat, Chwiedko Siemieniusczyk, żona, corka, Simon Hreczanik, żona, corka, Wakula komornik z żoną, Jakub Buksa syn, synowa, Chwiedko Chodyczyk, żona, syn, corek dwie, Łukasz Kopyszik, żona, brat z żoną, Stas Tkacz, żona, Stefan Capka, żona, matka, Andrzej Ilizik, żona, Kulina komornica, Kuba Jakub, żona, synow dwa, corka, Stas Kubik, żona, Nestor Leznik, żona, brat, Iwan Hawrylik, żona, Reydicha komornica, Ostafiy Greczanik, żona, synow dwa, Misko Hawrylik, żona, parobek, Jędrzey Simanik z żoną, synow cztery, synowych dwie, Rayna Tapiatanka komornica, Marcinowa wdowa, syn, corka, Wa-

szil Ostaszik, żona, syn, corek dwie, Jędrzey Tkaczik, żona, corek dwie, Hurinicha z synem komornica, Tomasz Diduch chory, syn z żoną, siostra, parobek, dziewczka, Olesicha komornica z syuem y corka, Hryc Drozd, żona, syn, Steca Dubelanka sierota, Iwan Nieroda, żona, syn, corek dwie, parobek, Marusza Suczanka z synem sieroty, Naum Hawrylik, żona, braci dwa, dziewczyna, Hordey Nesteryk, żona, brat, matka, drugi brat kaleka niedołężny, Panas Chodczik, żona, syn z żoną y drugi syn, Ihnat Hreczanik, żona, Josko Buxa, żona, syn, corka. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzierzeczki. Pr. Waleryan Poray praezbyter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Joannes Buxa inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvente.

Wies Łozki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem venerabilis Joannis Nowikowicz, nisi mutato in villa Łozki commanentium, ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi, estque is:

Wies Łozki. Ihnat Łozik, synow dwa, synowa, corka, chłopiec y chłop lozny, Dmitr Iwanczuk, żona, Iwan Szikot, żona y komornica, Maryna wdowa, syn z żoną y drugich synow dwa nie żonaty, Małosz Meleszko, matka y siostra, Zahar Szikot matka, siostra, braci trzech, Hryc Żabka, brat, dziewczka. Stec Szikot komornik samotrzec, Paweł Bilik, żona, corka, parobek dwa, Siłuch Szikot, żona, syn, corka, Iwan Barwiniec, żona syn, corek dwie, Andrzej Junik, żona, corka, synow żonaty dwa, synowych dwie, Stech Cholod

komornik samotrzec, Chiedko Szwec, żona, syn, Iwan Kolinczyk, żona, siostr dwie, Timosz Skubko, żona, corka, Domka Łohwinicha komornica samowtor, Zahaiko Hryczuczyk gospodarz dział w komornym y Chwieda, Chwiedko Hryczutka, żona, synow dwa y pastuch, Pilip Luceszcik, brat, siostra, Olona wdowa komornica samotrzec, Iwanicha wdowa, syn, corka, Samuilo Czobotayk, żona, corka. Hryc Siniczka, żona, Jakim Brik, żona, syn, corka, Jozeph Timoszik, żona, synow dwa, parobek. Troc Brik, żona, syn, corka, Katarzyna Timoszikowa komornica samowtor, Wasko Rabczuk, żona, matka, siostra, Hanuska Debelicha komornica samowtor, Panas Matoszka, żona, syn, Ilko Przystupa, żona. Sawka Nemoyczik, żona, Hrycicha wdowa samoiedna, Roman Harasimik, żona, matka, chłopiec, Jacko Zeliznewicza komornik samowtor, Lech Dawida, żona, parobek, Panas Łosik, matka, syn, Hryc Byczik komornik samowtor, Andrzeiowa gospodini, syn, corka, Simon Zlezik, żona, braci dwa, Sawka Junik, żona, synow dwa, corka, Chwiedko Syc, żona, syn, Klim Syc, żona, parobek, Jawicha komornica samowtor, Hac Brik, syn żonaty, żona, corka, Demid Junik komornik samowtor, Panas Harasimik, żona, Kowal w komornym, żona y syn, Ihnat Zazołka, żona, Marusza komornica, Demko Weleszko, żona, s . . . . lewayczik komornik z żoną, Jaczko Junik, żona, brat z żoną, Maryna Połaszanka komornica z synem, Szerhey Szikot, żona, synow trzy, corka, Hanuska wdowa komornica samotrzec, Naum Zinczuk, żona, Miszko Iwanczuk, żona, brat, chłopiec, dziewczka, Hawryło Pronik, żona, syn, Chwiedko Dawydczyk, żona, baba komornica, Mielan Wakula, żona y siostra, Iwan Zilonic, żona, Mielan Rewczyk, żona, Iwan Kuzczyk, żona, syn, corka, Iwan Bukalo, żona. Grzeszko Bednarz komornik samowtor, Taras Geleta z żoną, Jachim Maximik, żona, synow dwa, Pilip Czameczuk, matka, Hanuska komornica, Iwan Klisz, żona, syn, corka, Łuc Briczik,

żona, synow dwa, Demko Siniczyk z żoną, Klim Kalinczyk, żona, synow, dwa, Martinicha komornica, Jacko Saczuk, żona, Tereszko komornik samowtor. Folwark Łozecki. Dworski pastuch, gospodini, owczarz u żydowki arędarki, Stefan słodownik y Uxima kucharka, zięc z żoną y siostra. Jan Nowikowicz praezbyter Drelowski mp. Jan Włodek podstarosci Miedzerzecki mp. Pr. Walerian Poray praezbyter Mielnicki. Et in continenti circa eadem porrectionem coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Juchim Maximik inhacrendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est in hac villa Łozki fideliter conscriptum nec quidquam celatum medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi flexis genibus in facie officii praesentis comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Ostrowki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Paulus Michałowicz plebanus Ostrovecensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum in villa Ostrowski comanentium, tum et in praedio eiusdem villae Ostrowki existentium manu propria sui offerentis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum eiusmodi:

Popis farski koscioła Ostrowieckiego gospodarzow z żonami, z potomstwem z czeladzią, komornikami, z komornicami szpisaný z pilnoscia prez mnie xiedza Pawła Michałowicza plebana Ostrowieckiego roku tysiącznego szescsetnego szescdziesiątego wtorego, dwudziestego szostego,

dnia Czerwca. Gospodarze z żonami, z potomstwem. Paweł Sakulik, Anna Kociółkówna z Turowa żona, dzieci Wawrzyniec. Dorotha, Maryna, Stanisław, Zophia, Ieczykówna wdowa alias Gaicha, dzieci Anna, Jan, Jakub Dziewulski, żona Barbara, córka Anna z pierwszym mężem, Maciej Dziewulski, żona Dorotha Kiewielanka. Woyciech, Boehdan, Dorotha Szowoniowa, dzieci Dorotha, Stanisław, Agnieszka, synowicze nobilis od brata jego dorosłe Jagnieszka y Katarzyna, syn Andrzej Boehdanik, Anna Lisowna, Stanisław Wawrzuczyk wdowiec, dzieci Woyciech, Maciej, córki Małgorzata, Ewa Skoczka, Jagnieszka Buiakowa wdowa, synowie Woyciech, Paweł, Stanisław, Katarzyna Cieslanka z Miedzirzeca, Simon Buiak, żona Jadwiga. Michał Buiak, żona Zophia z Krzemoszyc. Szymon Makarczuk wdowiec, synowie Jakub, Mikołaj, córka Marina, Jan Bocianik, żona Anna Piechnikowa, Maciej Maxiukczyk, żona Ewa, Woytek Maxiukczyk żona Agnieszka Jędryszczykówna, córka Marina, Wawrzyniec Korzenczuk, żona Zophia Kiewielanka, Stanisław Zuczyk, Anna Wawrzuczykówna, synowie Łukasz, Szimon, Marcin, Jacko, Wiktorzyk wdowiec córka, . . . Bazyli, Paweł Wienczuk, żona Marina Tereszczanka z Wołki, Jan Skorul wdowiec, syn Paweł, córka Jadwiga, Samuel Siemienik Rath wdowiec, syn Paweł y Jan, córki Katarzyna, Lucia, Katarzyna Domianczykówna wdowa, syn Bartłomiej, Chwiedko Damianczuk, żona Katarzyna, Kasper Jozwik, żona Jadwiga, bracia Walenty Jozwik, żona Jadwiga, Franciszek Jozwik, żona Jadwiga, Woytek Sakulik, żona Marina Ładzianka, córki Jadwiga, Katarzyna, syn Marcin, Stanisław Szarunik, żona Anna, Macko Szarunik żona Zophia, Anna Piechnikowa wdowa, synowie Jakub, Paweł, Bartłomiej, Piotr, Grzegorz Mikucik, żona Jadwiga Maximowa, córka Katarzyna, syn Tomasz, Jakub Głusczyk. żona Zophia, syn Wawrzyniec y Balcer, Jakub Mikucik, żona Dorotha Jazwikowa, Agnieszka, Dorotha córki, syn Łukasz y

Mathensz, Agnieszka Joczukowa wdowa, syn Stanisław. córki Marina, Zophia, Jan Wawrzuczyk młodzieniec, Tomasz Titulik, żona Marina Saruniówna, synowie Simom. Błażey, Woyciech, Stas Mazuryk, żona Marina, Franciszek Mazurzyk, żona Katarzyna. Marina siostra, brat Mathysz, Piotr Kaczaczuk, żona Szczesna Wieczkówna, syn Grzegorz, brat Piotrow Jan, Maciej Kluczyk, żona Jadwiga Beydzianka, syn Szczepan, Bartosz Beczuk, żona Elżbieta Woroszowna, dziewczka służebna Marina, Piotr Kłoczko, żona Barbara Olexina, Piotr Woszarzyk, żona Katarzyna, córka Jadwiga, Jakub Kuczyk, żona Oryńka, Proska, syn Kazimierz. Stas Kłoczko, żona Jadwiga, Barbara, matka Agnieszka. Paweł Kłoczko, żona Marina, Jan Kłoczko, żona Marina, Woytek Skorulik, żona Agnieszka Kiewielanka. brat Zenin Paweł Kiewielik, Piechnik Macko, żona Dorotha, córka Margorzata, parobek, Wach Woytek Kowalczuk, żona Katarzyna Beydzikowa, parobek Woytek Klezczuk, Stas Zbulitowicz, żona Anna Jedryszczykówna, Woyciech Rodak, żona Marina Boehdanianka, syn Grzegorz, córka Zophia, Agnieszka Grabowczykówna wdowa, syn Szczepan, Szymon, żona Regina, Grzegorz Grabowczyk, żona Anna Frychowna, córka Regina, Anna, syn Jozeph, Stanisław Boehdanik, żona Jadwiga Krolikowna, syn Franciszek, parobek Stanisław, Jakub Adamczuk, żona Jadwiga Żakówna, córka Anna, komornica Jadwiga Hawryłycha, córka Katarzyna, siostrzanka Zophia, Mikita Kinczuk, żona Anastasia Rucka, syn Sebescian, Theodor, córka Apollonia y syn Stanisław trzeci, Stas Beydzik, żona Anna, siostra żony Marina Kaliczanka, Jakub Beydzik, żona Anna, brat żony Stanisław, Andrzej Rynczuk, żona Zophia, syn Paweł y Jozeph, Tomek Kiewielik, żona Marina, bracia Stanisław, Francyszek, Jakub Kiewielik, żona Agnieszka, Maciej Jedryszczyk, żona Elżbieta Mazurowna, syn Franciszek y Marcin, Maciej Buiaczyk, żona Katarzyna Kiewielowna, syn Stanisław, Waw-

rzyniec Jedryszczyk wdowiec; syn Bartosz corka Jadwiga, Stas Dziewulski, żona Uxima Chwiedakowna, syn Jan, corka Zophia, pasierzlica Elżbieta, Daniel Ciszuk, żona Dorotha Brewnowna y komornik, Wawrzyniec Dudka, żona Agnieszka, synowie Wawrzyniec, Woyciech, Stanisław, Szczepan, corka Elżbieta, Iwan Nestorzyk, żona Marina, syn Hryc, Paweł Korkosczyk, żona Sakulikowa Regina, corka Anna, syn Andrzej, Stanisław, Grzegorz Bydziczak Adamczuk żona Regina Kowalowna, syn Marcin, Tomasz, Piotr, corka Agnieszka, Anna, Philip Bagno żona, Katarzyna, Mikolaj Wardaczuk, żona Marina, Woyciech Leczuk, żona Weronika, syn Thomek, Bartosz Sliwczuk, żona Feyda *Ruska*. Jakub Jaroczyk, żona Jadwiga, Marcin Jaroczyk, żona Anna Chwiczanka, syn Andrzej, corka Dorotha, Marcin Kiewielik, żona Jadwiga Dąbrowska, corka Regina, Stanisław Korzenczuk, żona Jadwiga Kiewielonka, Jan Nestorzyk, żona Agnieszka Bahntanka, corki Uxima, Apollonia, Klim Nestorzyk, żona Agnieszka, komornik Kazimierz Gleszczyk, żona Zophia Zakowey Woli, Demian Bolbik, żona Marina, Piotr Korzennik, żona Anna Kluczykowna, syn Walenty, corka Marina, Kassian Siemieniuk, żona Hapa *ruszka*, corki Barbara, Katarzyna, Siemion Sliwczuk, żona Uxima *ruska*, Anastasia Wawrzykowna wdowa, syn Wawrzyniec, Misko Nestorzyk, żona Uxima *ruszka*, syn Sciepan, corki Cristina, Katarzyna, Jakub Piechnik, żona Dorotha Zbnytkowna, corka Dorotha, Barbara Szerbikowa wdowa, syn Piotr y Woyciech, Woyciech Szerbik, żona Anna Kuczukowa, corki Malgorzata, Barbara, syn Grzegorz, Jan Zoch, żona Agnieszka Pogonowska, corki Marina, Katarzyna, Wawrzyniec Buiaczyk, żona Jadwiga, Paweł Wawrzuczyk, żona Jadwiga, syn Thomek, Matysz Piechnik, żona Regina Grabowczanka, Rydz Siebiesczuk, żona Hapa *ruska*, corka Katarzyna, syn Jarosz, Jakub Korzennik, żona Marina Boruchowna, corka Agnieszka, Stas Adamczuk,

żona Regina, corka Elżbieta, Katarzyna, syn Woyciech. Komornicy y komornice: Zdun wdowiec, corka Cristina, Jan Drelowiec Kowal, żona Marina, corka Zophia, Anastasia Lisowna, Anna Nierodzina, syn Wawrzyniec y Jan, Zophia Miecznikowa, corka Jadwiga, Zophia Kowalina, corka Agnieszka, syn Jozeph, Regina Znoicha, Jan Czecko, corki Marina, Elżbieta, Anna Bocianicha, syn Szymon, Jadwiga Kobierniczka. Parobcy służący: Thomek, Marcin, Jozeph Makareczuk, Wasco, Maciey Kwawowicz y arendarza, żona, Marina Szewcowa. Folwark Ostrowiecki, osoby w nim: administrator pan Jan Wysokinski z p. małżonką swoją Regimą Grochowską z pierwszym małżonkiem z p. Benedikteni Wyrzykowskiem, ma corkę Marinę, syna Mikolaia jeszcze nie mają lat, Krzystof Ostrowski czeladnik, Anna Blonska służbiśta, gospodini folwarkowa, pastuchow dwa. Poddani do koscioła Ostrowieckiego: Maciey Liszot, żona Dorotha Zanocka, Paweł Lis, żona Regina Lipiowna, corka Katarzyna, syn Stanisław, Maciey Kiewielik, żona Cristina *ruska*, Maciey Lis żona Jadwida Szerbikowa, synowie Jan, Piotr, Matysz, Andrzej, Komornice koscielne: Regina Andryszukowa, syn Jan, Anna Kwawowcowa, corki Jadwiga y Anna, Barbara Woremczycha zębrze, syn Jakub, corka Anna, Jadwiga Dubina także zębrze, corka Agnieszka, Katarzyna, Kulina, corka, Regina Fieda komornica, corka Anna, syn Iwan. Xiadz Paweł Michalowicz pleban Ostrowiecki. Circa quam porrectionem in continentibus coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Paulus Sakulik, Jacobus Dziewulski inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum connotationis personarum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adjuvante.

Parafia Dziadkowska.

Wies Dziadkowicze.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis ecclesiae obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis verae personarum nobilium et plebeiarum in villa Dziadkowicze commanentium, manu sui propria subscriptum et conscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de serie verborum, ut sequitur eiusmodi:

Anno Domini 1662, d. 23 Junij, Regestrum capitanealis contributionis parochiae Dziadkoviensis ad districtum Mielnicensem pertinentis, conscriptum per me Mathiam Krasnodębski parochum Dziadkoviensem.

Dziadkowicze, ktore trzyma Imse pan Konstanty Szuyski miecznik Brzeski. Dwor Dziadkowski: sam iegomose pan miecznik z czeladzią dworską na ten czas w trakcie Brzeskim zostawał, we dworze zastałem pana Jana Zawadzkiego urzędnika, Jakuba cieszę, Woyciecha kucharza z żoną, Mizsko parobka z żoną, pastucha y Symona winnika. Czelaź, ktora przysła z Terebunia tegoż pana miecznika: Iwan parobek, Chwiedor y Matwiej, chłopcy osob iednascie. Poddani Dziadkowcy: Kassian z żoną samowtor, Onisko z żoną, synem, corką, samoczwart, u tegoż komornica sama iedna, Bartosz z żoną, dziewek dwie, komornica samopiat, Jakubowa wdowa z pasierbeni samowtor, Piotr z żoną, matką, dziewczką samoczwart, Andrzej z matką, siostr dwie samoczwart, Marcin z żoną, matką, parobek, komornica samopiat, Paweł, żona, dziewczka komornica osob cztery, Bernat, żona, dziewczka osob trzy, Woyciech Kizyk jeneral, żona, corka osob trzy, pastuch spolny. Plebanesles subditi: Woyciech Kumelski z żoną samowtor, Walko z żoną y komornica sa-

motrzec, Chwiedko chłopiec z komornym mieszka. Praesentibus admodum reverendo domino Christophero Szuyski residente et administratore domino Zawadzki. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis m. p.

Wies Kały.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Kały commanentium ad hunc locum: cuius tenor sequitur estque talis.

Dom pusty paniey Gliszynskiey, pani Malgorzata wdowa olim Alexandri Twardowski consors na części chorążinskiey zostawa. Poddani iey do tey części nalieżacy: Grzegorz Zdun z żoną y corką, Jakubowa Krasowska z synem, corek dwie, Frączek Mięksizik z żoną, Karpicha komornica, Jan Kałyki na części komornikowskiey zostawa z żoną, dziewczka, parobek, poddani iego Banach z żoną, Jakub z żoną, poddanka wdowa Krystoszykowa, Gabriel z żoną, matką, bratem. Sequuntur subditi plebanes: Michal wdowiec, ma synow dwa, corek dwie, Andrzej z żoną y corką, Hawryło z żoną y komornik. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Malewicze.

Ad officium et acta etc. scribatur ad oblationem eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Malewicze commanentium ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Malewicze. Nobiles: Nobilis vidua Malewska olim Joannis, ma synow trzech, niewiestkę, corkę, Jakub Malewski w komornym mieszka, żona y corek dwie, Janowa Osmelska wdowa, pauper Bartosz Malewski z żoną, siostr dwie, Paweł Malewski służy, a żona doma, Paweł Olszewski z żoną y komornicą, poddani pana Mężynskiego, Jan z żoną z matką parobkiem, Paweł z niewiastą, synow trzy, Łukasz z żoną, matką, szwagrem, u te-

gosz parobek y dziewczyna, Miszko z żoną, w tychże Malewiczach młynarz z żoną. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitalibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Lucas inhaerendo constitutioni regni novellae regstrum suprainsertum prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobavit, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Korzeniowka.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Korzeniowka commanentium ad hunc locum cuius tenor verborum talis.

Korzeniewcy nobilis Adamowa vidua ol. Adami Korzeniewski, Stanisław Korzeniewski z żoną, matką, u tegoż mieszka w komornym, Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, item Sebestyan Korzeniewski z siostrami dwiema, Piotrowa dwowa infirmans z synem, corką, Jan Porzeziński z żoną, corką, Jozeph Tolwinski z żoną, parobkiem y komornicą, Gabriel Korzeniowski z żoną, parobek y komornica, w tey wsi poddani jegomsei pana Thomasza Niedzwieckiego Pawel z żoną, bratem, dziewczyną, Jakub z żoną, komornik, Bartosz z żoną, Augustin z żoną, Augustin Marciniak z żoną, u tegoż komornica, Grzegorz z żoną, synem, w tey wsi pastuch spolny. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis.

Wies Lipiny.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkoviensis ut supra nisi mutato in villa Lipiny commanentium ad hunc locum: cuius tenor talis:

Nobiles Lipinsey pan Pawel Lipinski z małzonką, dziewczka, pastuch, poddani tegoż

Demian z żoną, poddanka wdowa samoczwart item komornica pauper et infirmans, nobilis Mathaeus Lipinski z żoną, matką, Jaroszowa wdowa, Lipinska zsynom Lipinski z żoną, Bartosz Lipinski, Valendziuk z żoną, synem, corek trzy, Michal Lipinski z siostrą, bratem, Woyciech Lipinski z żoną, siostrą, matką, Stephan Lipinski z żoną, synem corką, Stanisławowa wdowa z corką, Malinowski Szymon na włoce z matką y dziewczką, Szymon Malinowski z żoną, Franciscus Falkowski z żoną y corką, Oxiuta z żoną, matką Catharina Malinowska virgo innupta. Praesenti Paulo Lipinski, Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp.

Wies Tolwin.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem parochi Dziadkoviensis nisi mutato in villa Tolwin commanentium ad hunc locum cuius series verborum sequitur eiusmodi:

Tolwinsey nobiles: Grzegorz Tolwinski z żoną, synem, Kasper Mezaski, żona, siostra, matka, Mateusz Bosiak Tolwinski, żona, syn, matka, Szymon Czep, żona, syn, siostrzanka, Walenty Krasowski gospodarz, Kazimierz Krasowski żona, chłopiec, Matuszowa wdowa y corek trzy, Woyciech Tolwinski żona, swagier y dziewczka, pastuch, parobek tegoż, Piotr Tolwinski z bratem y dziewczka, Jan Tolwinski, żona y dziewczyna, Wawrzyniec Tolwinski, żona, syn, Matuszowa u tegoż komornica, Stanisław Bąk Tolwinski, żona, corka, Stanisław Tolwinski, Michałowa wdowa z synem, Jan poddany pana Samuela z żoną, Jakubowa wdowa, Mikołaj Buyno, małżonka, synow dwa, corek dwie, Franciscus Tolwinski, Andrzejowa wdowa, Kalixty Łopaski z żoną, pasierbem, Jozeph Tolwinski z żoną, synem w Moczulskiego chłupiec komornica z corką, Samuel z bratem, siostrą, siostrzanką, parobkiem, Szymon Buyno z żoną, Piotr Tolwinski z żoną y dziewczką, Maciej Tolwinski z żoną y komornica Klepacka wdowa z bratem

bratankiem, Woyciech Tołwinski Bąk z żoną, synem, córką, Maciej Moczulski, Janowa wdowa z *dziewierzem*, synów dwa, córka, zięć y *złowica*, Łukasz Tołwinski z żoną, synów dwa, Stanisław Sezuka z małżonką, córką, parobek y dziewczka, Bartosz Tołwinski z żoną, synów dwa, Jakub Tołwinski z żoną, matką, Jacynthy Tołwinski, Janowa wdowa Tołwinska z corkami dwiema, Mikołay Tołwinski, żona, syn, córka, Woyciech Tołwinski Kielbaska z żoną, Pawłowa wdowa z synem, Szcześny Tołwinski, córka y wnuczka, Marcin Tołwinski z żoną, z synem, Grzegorzowa wdowa, Golina z synem. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkowiensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes nobiles Simon Czep et Joannes Tołwinski Zaiączek inhaerendo constitutioni regni novellae regestrum supraingrossatum, prout est fideliter conscriptum iuramento corporali ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Jasionowka.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkowiensis nisi mutato* in villa Jasionowka commanentium *ad hunc locum*: cuius tenor sequitur eiusmodi:

Jasionowka, którą irzyma ieymose pani Łukaszowa Zaszczynska. We dworze naprzod sama, synów dwoch, córka, parobek, dziewczek dwie, pastuchow dwa. Poddani Francisus generalis authenticus et iuratus z żoną, Ochim z żoną, komornica z żoną y druga komornica. W Wolce teyże ieymsci paniey Zaszczynskiey poddani: Siemion y komornica, Woytkowa wdowa, synów dwa y córka, Piotr z żoną y córką, Adam, żona, dziewczka, Thomek z żoną y synem, de quo dubitatur, utrum habeat decem annos, Maciek z żoną y dziewczką, w teyże Wolce poddany pana Pawła Lipinskiego samo-

wtor, w Jasionowce w drugim dworze mieszka pan Łukasz Zaszczynski z małżonką, dziewczką y parobkiem, w tymże budynku zostawa parobek (na części pana Jakuba Zaszczynskiego) od pana Czyżewskiego. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkowiensis m. p.

Wies Hornowo.

Ad officium et acta etc. *scribatur cum oblatione eiusdem parochi Dziadkowiensis ut supra nisi mutato*, in villa Hornowo existentium, *ad hunc locum*: cuius tenor verborum est talis:

Hornowo. Jegomose pan Krzystoph Suchodolski ten w Minczewie zostawa, a w domu iego chłop Piotruk z żoną y matką, Cudo za parobka u tegoż służy, a żona Cudowa z dwiema corkami mieszka w komornym na Wałkach, tegoż poddany Jozeph z żoną, iegomose pan Adam Zaszczynski z małżonką, czeladnik, mamka, dziewczyna, parobek, dziewczka, tegoż aręndarz samotrzez, iegomose pan Thomasz Suchodolski wdowice, parobek, dziewczka, pastuch, poddani tegosz Adam z żoną y parobek, u tegoż komornica, Michał z żoną, Paweł z żoną, tegoż poddany z s Choroszczewa, Jan z żoną y córką, Matysz wdowiec z synem, żoną, parobek y dziewczka, ieymose pani Janowa Suchodolska wdowa sama, syn Stanisław, córka, chłopiec y dziewczka. Poddani w Hornowie: Walko z żoną, z synem w Horoszczewie, Łukasz z żoną, synów dwa, corek dwie, Chwiedkowa wdowa, synów dwa, w Łubieykach Parafianowa wdowa ogrodnica, ma syna, corek dwie, w tymże Hornowie nobiles Wygonowska cum filio et filia, famatus nobilis Laurentius Tołwinski cum uxore et filia. Dwor iegomosci pana Erasmeo Suchodolskiego. Naprzod iegomose pan Erasmy Suchodolski, sama ieymose pani Suchodolska, syn pan Michał, czeladnik iego Brzezinski, czeladz domowa: Alexander parobek, Piotr pastuch y drugi pastuszek, dziewczek dwie. Tegosz poddani w Hornowie Krzystoph z

żoną, z synem, synową, u tegosz Matusz komornik z żoną, Paweł Olexiuk z żoną, matką y siostrą, Maciej z matką y parobkiem, Nestor z żoną, Iwan ogrodnik z żoną, córką. Tegosz poddani na Wałkach: Łochwin, żona, parobek, dziewczka, Derkunik, żona, brat, bratowa tegosz na Lubieykach, Andrzej z żoną, synem, córką, Marcin włowiec, syn, komornica, iegomosc pan Wacław Suchodolski swym dworem zostawa, naprzod sam, czeladnik, Niewiarowski parobek, Maryna poddanka za gospodynią z córką y dziewczyna, tegoz poddani: Juchym z żoną y dziewczka, Paweł Marzyk z żoną, córką, Walko z żoną, na Lubieykach, tegoz poddany Hleb z żoną, sieroty pozostałe po Iwanie poddanym z Horoszczewa, chłopcow dwa, w Hornowskim młynie Andrzej młynarz, żona y córka. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Adam subditus generosi Thomae Suchodolski et Lucas subditus generosae Suchodolskiey consortis olim generosi Joannis Suchodolski, Jacobus Kilich subditus generosi Era . . . . inhaerendo constitutioni regni novellae, regestrum suprainsertum, prout est fideliter conscriptum nec quidquam celatum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii eiusdem comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Choroszewo, Lubieyki, Wałki.

Ad officium et acta etc. scribatur cum oblatione superiori eiusdem purochi Dziadkoviensis nisi mutato in villis Choroszewo, Lubieyki, Wałki commanentium etc. ad hunc locum: cuius series verborum sequitur eiusmodi estque talis:

W Choroszewie mieszka pana Basilego Kobylenskiego małżonka z dziewczką samotwor. a sam służy u iegomosci, pana Łagony w Dolobowie, w Hornowie poddany

pana Stanisława Biszewskiego, Szotost z żoną, matką, bratem. Lubieyki. W Lubieykach mieszka iegomosc pan Thomasz Niedzwiecki, u niego Malewski czeladnik z żoną. Wałki. W Wałkach mieszka iegomosc pan Jerzy Hornowski z panią, syn, córka, woznica, pastuchow trzech, dziewczka, dziewczyna, poddani tegoż na Wałkach Woytek, żona y siostra, Jan Tatarzyn, żona, synow dwa, dziewczka, Paweł z żoną, Woytek Dudczyk, żona, dziewczka; Jaroma, żona, synow dwa Waskowa wdowa, syn, córka, Jakub, żona, synow trzy, córka u tegoż komornica, poddani tegoż na Choroszczewie --- Tymosz, żona, dziewczka, Nestor ogrodnik z żoną, Prokop z żoną, Stasiuk z żoną; w tychże Wałkach nobilis Andreas Lesczynski z gospodynią y pastuszek, tegoż poddany na Choroszczewie Zduu, z żoną, wtychże Wałkach pani Krzystophowa Hornowska wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka y pastucha chowa spolnego, teyże poddani: Kalisik z żoną, Jan Litwinik z żoną, u tegoż komornica z chłopcem, w tych że Wałkach pan Franciszek Hornowski z kucharką, poddany Jan Mazurezyk z żoną, synem y córką. Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis mp. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Joannes Litwin de Wałki et Jaro . . inhaerendo constitutioni novellae regestrum supraingrossatum prout est fideliter conscriptum, medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor imsei p. Kossowskiego y poddani.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Mathias Krasnodębski parochus Dziadkoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum connotationis persona-

rum tam nobilium in aula generosi Kosowski commanentium, quam subditorum possessioni eius subiectorum, manu propria sui offerentis et generosi Floriani Kossowski subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Po napiszaniu y oddaniu rejestru głównego ad acta powrocił iegomosc pan Florian Kossowski z tractu Brzeskiego do Hornowa powiatu Mielnickiego należącego, przy którym była gromada chłopow dla rewisicy y popisu, ktrych ia zrewidowawszy y policzywszy naprzod dwor popisałem: sam iegomosci pan Kosowski, pani małżonka iegomosci, synow dwoch, panien corek cztery, czeladnik y parobek, kucharka, pastuchow dwa; tegoż poddani na Wałkach: Michał z żoną, syn z żoną, corka y parobek, na Choroszczewie: Jan Huczyk z żoną y chłopiec, Jakub Huczyk z żoną, Jaruszko, z żoną, w Hornowie: Paracowa wdowa y synow dwa, Drzezbik z żoną, komornica iego urządziłasię na służbę u Wygonowskiej, tamże w Hornowie . . . dor, żona y komornica, Jaroszycha wdowa z synem y z corką, a drugi umarł, Bartosz z żoną. In quorum fidem praesentes subscrips. Matthais Krasnodębski parochus Dziadkoviensis. Florian Kosowski m. p. a. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens laboriosus Michael de Wałki, inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi flexis genibus exequutus est, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Żurobicz.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Nicolaus Jasinski praezbiter Żurobicensis obtulit et reprodu-

xit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Żurobicz commanentium plebeiarum possessioni generosi Casimiri Karski consocij vexilli hastilis sacrae regiae maiestatis, manu propria sui offerentis tum generosi Karski etc. subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

U Hapona Kisłuka czwora, u Drobioszki Olieszka dwoie, u Konika Iliasza dwoie, u Iwana Ligozika dwoie, u Charytona Dradinskiego dwoie, u Omeliana Trochimika soltysa osmiora, u Ligożyka Klimka troie, u Stefana Chyłka troie, u Ontona, Łodyszki dwoie, u Zduna Sidorza troie, u Iwana Miskowicza Zduna drugiego dwoie, u Wolosa Ligozika czwora, u Mikolaia Putkowskiego troie, u Siemiona Hlibiika dwoie, u Matochwica Czabaiuka troie, u Iwana Buiaczuka dwoie, u woita Zubickiego, u Hapona pięćoro swoiey czeladzi, u Michałka Strybczyka troie, u Łukaszka Lieszka dwoie, u Hieckala Pawła dwoie, u Michała Kramarczuka pięćiora, u Hrycia Kramarczuka dwoie, u Stasia Pokidki dwoie, . . . dwoie, u Siemiena Ruckiego troie, u Gwiera Hawrylika troie, u Marcina Piczki dwoie, Szustik Walko jeden, u Maksima Baki czwora, u Jaroszika Dawyda dwoie, u Jendrzeia Żyda dwoie, u Mikolaia Pierszkowicza dwoie, u Bobra Iwana szesciora, u Ontipika Sztefana pięćiora, u Michałka Priedka pięćiora, Pilipika Jakuba czwora, u Chwedynszycka Szymana dwoie, wdowy kторы nie mają nic: Kozyzcha Polazka iedna sama, Stefanicha Maryna y z corką, Pałucka Wowdia sama iedna, Waskowa Sidorykowa sama iedna, Oksiutycha wdowa Hlibiokowa y z synem, Pawlicha Czabaiukowa sama, Stepanicha Piwowarka sama, Romanicha Maruszka sama, Monia Pawlicha y z corką, Pawłowa Miskowiczowa, Polazka sama iedna, Hanuska Prokopicha sama, Chwiedczycha Hanuska. Kazimierz Karski towarzysz usarski cho-

ragwie Jego kr. msci. Mikołaj Jasinski praezbiter Żurobicki. *Juramentum infra.*

Folwark Żurobicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Paulus Opacki famulus generosi Casimiri Karski obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in praedio villae Żurobiczae commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Jezewski parochi Dołoboviensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Sam iegomosc pan Karski towarzysz chorągwie jego krolewskiey mosci usarskiey w woisku W. X. L. iako na ten czas zostaiący, czeladnik Dębowski, Niedzwiedzki, Bykalski, gospodyni pani Moczulska, dziewczka służebna, woznica Woitek, parobek Michał, Siemion bronowłok, chłopiec pastuch, chłopiec do posługi. Joannes Jezewski parochus Dołoboviensis manu propria, parochus Dziadkoviensis. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes laboriosi Siemien Ruczyk et Supron Moitlik de eadem villa ac praedio inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem registri in facie officij praesentis iuramento corporali ad imaginem Crucifixi flexis genibus comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Wies Pakaniew.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens ministerialis generalis regni providus Siemien Mackowicz de villa Pakaniew obtulit et reprodixit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae con-

notationis personarum in villa Pakaniew commanentium, manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regie majestatis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Prez mie xiędza Pocieia swieszczennika Żyrzyckiego spisany wedlug instruktarza wsich mužow y ich czeladzi we wsi Pakaniewie y Żerczycach w dzierzzeniu iegomosci pana Karola Łużeckiego starosty Szneltynskiego będących, przy mužach na gromadzie obranych Simonie Mackiewiczu, Stephanie Buiaku y Chwiedorze Tyskiewiczzu: we wsi Pakaniewie— Chwes młynarz z żoną, dziewczka y syn, Kunach z żoną, Krolko z żoną, u żyda dziewczka, Winnik piwowar z żoną, Naum z żoną y synem y parobkami dwuma, Sidor z matką y z żoną, Szczerba z żoną y niewiaścą, Uliana wdowa, Ostap z żoną, matko y dziewczką, wozny z żoną, paropkiem, chłopcem, zięciem y nianko, Matochwiey z żoną, kowal z żoną, dwuma parobkami, dwuma dziewczkami y zięciem, Chryc z synem, Wasko z żoną, Struczyk z matką y bratem, woit z żoną, Andrzej Pericz z żoną, matką y dziewczką, Roman z żoną, Paweł Boim sekretarz jego kr. msci dzierzawca na ten czas Pakaniewski mp. Circa quam porrectionem in continenti . . . . capitane. *Et. Ut infra vide.*

Wies Żyrzyce zabite sioło.

Ad officium etc. ut supra mutato in villa Żyrzyce commanentium de tenore tali:

Wasko Romanik z żoną, synem y dziewczko, Andrzej z żoną, Michał z żoną y synem, Piwowarczyk z żoną, dziewczką y parobkiem, Karpiszyk z bratem, matką y dziewczką, Prokop z żoną y dziewczką, Tyskiewicz z żoną, szwagrem y dziewczką, Klimko z żoną y dziewczko y parobkiem. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus

personaliter comparentes laboriosus Was-ko Romanik de villa Żerezyce tum ministerialis generalis regni providus Siemion Mackowicz de villa Pakaniew, inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem registri in villa suprascripta iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixi comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Pakaniewski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens nobilis Thomas Kuryłowicz obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Pakaniewiensi commanentium manu propria generosi Pauli Boim secretarii sacrae regiae maiestatis tenutarii Pakaniewiensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Dwor Pakaniewski w dzierzeniu na ten czas ięgomosci pana Stanisława Łużeckiego starosty Szmelynckiego przez mie xiędza Pawła Krasnodębskiego dziekana Kamienieckiego plebana Mieleiczyckiego za przysięgą w sądzie duchownym wykonaną . . . do grodu Mielnickiego podany: ięgomosc pan Paweł Boim z xięstwa Litewskiego, sekretarz ięgo kr. msci arendarz Pakaniewski, ięymosc pani Łucia Boimowa małżąka ięgomsci, czeladzi pięcioro utriusque sexus plebeiae conditionis, pan Thomas Chłondzinski pasierzb ięgomosci, czeladzi przy nim dwoie ale zapłaconą od tych w xięstwie Litewskim przy inszey mąiętnosci, ci zas we dworze zostaią iako urzędnik szlachcic pan Wojciech Krasnodębski y Anna rykutnia plebeiae conditionis, Bartosz Mazurek pastuch. Dwor Żyrzycki pusty nikogo niemasz krom stroża we wsi, który iusz przy inszych chłopach zapłacił. Na co sie podpisuie ręką swą. Paweł Krasnodębski dziekan Kamieniec-

ki pleban Mieleiczycki mp. Paweł Boim sekretarz ięgo kr. mosci arendarz Pakaniewski mp.

Wies Jakubowice,

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes nobiles Christophorus et Laurentius Jakubowscy obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum conscriptionis personarum nobilium tum plebeiarum in villa Jakubowicze commanentium, manu propria admodum reverendi patris Simonis Casimiri Kulesza commendarij Bockoviensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia, cuius tenor talis:

Villa Jakubowicze spectans ad districtum Mielnicensem. Nobiles: Pan Tomasz Jakubowski, żona, corka, osob trzy, ma pułwłoki, pani Chwiedorowiczowa wdowa, corek dwie, synow dwa, dziewczka status plebei naiemna, ma pułtory włoki, osob szesc, pani Sebastianowa Jakubowska sama iedna, wloke ma, ale napuł sieie z drugiem, pan Krzysztof Jakubowski, żona, synow trzy, dziewczka, osob szesc na wloce, pani Janowa Humienkowa, corka, syn y dziewczka status nobilis na wloce. tamze komorą mieszka Chwiedorowski krawiec wdowiec z czeladnikami osob szesc, pani Janowa Kłaszewicz Jakubowska wdowa, synow dwa y corka, osob pięc, pan Paweł Jakubowski, żona y siostra, osob trzy, pani Macieiowa Wilska wdowa, synow czterech, osob pięc na wloce bez dwu zagonow, pan Krzysztof Jakubowski z żoną, osob dwie, pani Janowa Jakubowska Marcinkiewiczowa wdowa, czeladz status plebey, dziewczka, pastuch y parobek, osob cztery. Czeladz ięgomosci pana Jana Markowskiego status plebey w folwarku zostaiąca: gospodyni, parobek, pastuch, kucharka osob cztery, pan Wawrzyniec Jakubowski Czeczotka z żoną osob dwie, w tymże domu mieszkaią: bratowa

y Jacko Jakubowski młodzieniec, osob dwie komora. Alexander Jakubowski Sobieszek. żona y matka osob trzy, pan Jendrzey Jakubowski wdowiec, dziewczka status nobilis. chłopiec krewny, siostra y parobek status plebeii, osob pięć, pan Grzegorz Jakubowski, żona y dziewczka status plebeii osob trzy, pani Bartoszowa Topczewska wdowa, synow trzech, osob cztery, pan Woiciech Traskowski, żona y komornica. osob trzy, pan Szymon Bolesta, żona y siostra, osob trzy, pan Mikołai Sobieszek Jakubowski z żoną, osob dwie, pan Matusz Jakubowski Skorynka z żoną, osob dwie, pani Pawłowa Łagownicka wdowa z córką, osob dwie, pan Maciey Jakubowski z żoną, zięć z żoną, osob cztery, pan Szymon Kadłubowski młodzieniec, siostr dwie, osob trzy. (Status plebei). Sobiech poddany pana Marcina Wiszowatego z żoną, osob dwie, Bartosz poddani pani Chwiedorowiczowej z żoną, osob dwie, Iwanowa wdowa z córką komora mieszka u paniey Winskicy, osob dwie, komornica pana Stanisława Jakubowskiego Paszkowa z córką, osob dwie, Jarmoz młynarz, żona, syn y córka, osob cztery, Matofey poddany iegomsci pana Markowskiego z żoną, tamże komornica mieszka y druga dziewczyna, czworo ich wszystkich. Jędrzey Mazurek poddany tegosz pana z żoną, osob dwie, Philip ogrodnik z żoną, osob dwie, Olesz . . . Michał poddany pana Jendrzeia Jakubowskiego z żoną, osob dwie, Woiciech Grolik z żoną osob dwie. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparantes nobiles Christophorus et Laurentius Jakobowsey de eadem villa inhaerendo etc. *Ut supra usque ad finem.*

Villa Skolimowo.

Ad officium etc. *ut supra scribatur mutato* in villa Skolimowo commanentium etc. de tenore tali:

Dwor iegomosci pana Alexandra Jakubowskiego: sam iegomose z małżonką, dziewczyna status nobilis do posług. Czeladz status plebey: parobek, bronowlok, pastuch, dziewczka osob sieind, tegosz pana poddani: Andrzej Nestorczyk, żona, parobek, dziewczka y dziewczyna, osob pięć, Prokop, żona, dziewczka, tamże mieszka komornik Hrehory z żoną, osob pięć, Andrzej Popok, żona y dziewczka osob trzy, młynarka wdowa Artwolka spolna z uczestnikami, synow ma trzech, osob cztery, pan Zygmunt Biąły, żona syn y córka osob cztery, pan Wawrzyniec Milanowski z żoną, osob dwie, pani Walendowa Jakubowska wdowa sama iedna, przy niey synowica sierota mieszka, osob dwie, pani Pawłowa Jakubowska wdowa sama iedna, pani Janowa Zlotniczka sama iedna wdowa, ma parobka z żoną y dziewczka, na włoce osob cztery, pani Janowa Jakubowska, Lachowczyna wdowa sama iedna. Pater Simon Casimirus Kulesza commendarius Bockoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus castrensis Mielnicensibus personaliter comparans nobilis Laurentius Mahnowski de eadem villa inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Buratyniec, szlachta.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter venientes nobiles Bartholomeus Buratynski et Stanislaus Puchalski obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum tam nobilium quam plebeiarum in villa Buratyniec commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andreae Kiekowicz praepositi Siematycensis decani Drochiciensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis:

Regestr wsi Buratynca szlachty: pierwszy dom Bartosz Buratynski, żona Do-

rota, syn Augustin, zięc Szymon Miłkowski, żona jego Elżbieta, wdowa Małgorzata Moczulska; drugi dom Jan Dubasik Buratynski, żona Jadwiga, siostra Jadwiga; trzeci dom wdowa Dorota Buratynska z synami dwiema to jest Pawłem, Woiciechem; czwarty dom Paweł Buratynski, żona Dorota, syn Stephan, piąty dom Maciej Gansuk Buratynski, żona Dorota z synem Woiciechem, tego żona Anna, siostrzanka Anna, dom szosty Andrzej Łazowski, żona Dorotha, siódmy dom Piotr Michalik Buratynski wdowiec, corek dwie, jednei imie Łucia, drugiey Maryna, synowica Dorotha, osmy dom Jakub Kłopotowski, żona Maryna, synow dwa, ieden Jacko, drugi Paweł, dziewiąty dom, Alexander Buratynski, żona Katarzyna, iedenasty dom Jan Mazur, poddany pana Bartosza Buratynskiego, syn iego Ilko, żona Krystina, corek dwie, iedney imie Łucia, drugiey Appolonia, parobek Ilko, dziewczka Maryna, dwunasty dom . . . . . Katarzyna piasierzbica Jadwiga, parobek ieden, Rostaw Buratynca, trzynasty dom Stanisław Puchalski, żona Teresa, czternasty dom Marcin Buratynski, żona Dorotha, matka Jadwiga, piętnasty dom Chwiedko Plebei z żoną Appolonia, szesnasty dom Jan Judasik Buratynski, żona Dorota, corka Maryna, siedmnasty dom Krzysztof y Maciej Buratynscy bracia, osmnasty dom Maryna Niewierowska wdowa, dziewiętnasty dom Tomaszowa Dorota wdowa, dwudziesty dom wdowa Proska *ruska* plebeia, corka Dorotha, dwudziesty pierwszy dom Grzegorz Koza Buratynski z synem Jakubem y z żoną Małgorzata, dwudziesty wtory dom Zygmunt Plebius z żoną Dorotą, dwudziesty trzeci dom Symon Grabowski, żona Maryna, corka Paraska, syn Matusz, dwudziesty czwarty dom Zofia Korzeniewska wdowa, dwudziesty piąty dom Krystina wdowa plebeia z curkami dwiema, Maryną y Jouha, dwudziesty szosty dom Magdalena Krasowska wdowa. Ten registrz zpisalem wiernie ia xiądz Andrzei Kielkowiec proboszcz Siemiatycki

dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Bliszsze Sapieżyuskie.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Wasko Pudezyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Bliszsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Filon Potrzysz, żona Polonia . . . tek, syn Mikolai, corka Natalia . . . ga . . . . żona Paraska, syn Jan, Hryc Lewkowicz. żona Akasia, syn Hryc, corka Aksia, komornica Maryna, Wasko Dudezyk, żona Chwiedora, matka iego Anna, Theodora dziewczka, Ilnat Zewczuk, żona Anastazy, brat Wasko, żona Maryna, brat Karp, siostra Appolonia, ociec Leonti, matka Maryna, Stephan Miskowicz, żona Oksima, brat Grzegorz, siostra Tatiana, druga Akasia, matka iego Katarzyna, Hryc Matlieiuk, żona Akasia, zięc Omelian, żona Theodora, parobek Piotrasz z Zerczyce, komornica z Bacik, Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens Wasko Pudezyk de eadem villa Baciki inhaerendo... etc. ut supra usque ad finem.

Wies Baciki Dalsze do Siemiatycz należące.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Jawka Pelaszyk obtulit et reproduxit eidem officio praesenti re-

gestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki Dalsze commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Piotr Szwed wojt, małżaka iego Maryna, dziewczka Agafia, pastuch Nestor, Mikołaj Hładysz, żona Ewa, corka Stephanicha, parobek Piotr, dziewczka Katarzyna z Moszczonoi, komornica Maryna z Turney, Iwan wozny, żona Ewdokia, syn Gabryel, Siemion Pszeniczuk, żona Maryna, brat samey Kuzma, siostrzanka Krystina, Stephan Klimaszuk, żona Agaphia, siostra samey Maryna, corka Ulana, Oleszkowa wdowa, syn Parafin, Jan drugi, corka Maryna, druga Polonia, Philimon Lesnik, żona Maryna, synow dwoch, Sawka y Michal, Grzegorz Mackowicz, żona Zophia, syn Dionisius, żona Katarzyna, Theodor drugi, Timoteusz trzeci, czwarty Bazyl, parobek Demian, Naumowa wdowa Katarzyna, syn Andrzej . . . . . wielmożnego iegomosci pana podkanele-rzego wielkiego xięstwa Litewskiego, Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens suprafactus offerens inhaerendo constitutioni regni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczanka. Do Siemiatycz należy.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Olisiey Hankowicz et Lewon Mieniewicz obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczonka commanentium manu propria religiosi Joannis Wierzbicki praezbiteri Siemiatyensis ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali:

Regestr spisania pogłownego wsi Moszczonki w dzierzawie zostającej iasnie wielmożnego iegomosci pana podkanele-rzego przez oica wielebnego swieszczenika Siemiatyckiego przez woita na ten czas będącego Osipa y przy osobach dwoch na imie Hrycia Worobiewiczowa y Andrzeia Miniewicza. Wies Moszczanka. Onisko gospodarz, żona, chłopiec, Prokop Huska, teszcza, Demko gospodarz y iego żona, Hankowicz, brat iego y siostra, Hankowicz y żona, Wasko Molechowicz z żoną y syn z żoną, syn, corka służebna dziewczka Demko y żona, Misko Fedorowicz, syn, żona iego, corka, Fedor z żoną, Hryc, żona, syn y corka, Siemion Obromy, siostra, Olisiey Kankowicz, żona, parobek, Onelian Kurko, żona, parobek, Fedor Petrenia żona, maczocha, brat, Tymosz Karpowicz, żona, parobek, dziewczka, Danilicha, zięc z żoną, corka, parobek, Fedko Oleszczuk, żona, synow dwa, Misko Soze-siuk, brat, żona, dziewczek dwie, Supron Pipicz, żona, chłopiec, Andrzej Oleszczuk, żona, zięc z żoną, brat, żona iego, Juchim Slepý, żona, Fedko Osipowicz z żoną, Nestior Pepicz z żoną, Sidor . . . . . żona, dziewczka, Bartosz . . . . . wicz, żona, matka, braciey dwu, siostra, Hawryło Karpowicz, matka, brat, siostr dwie, Kondrat Maximik, matka y siostra, Paraska komornica, Orynka komornica, Iwan Hodlug, żona, brat iego, Iwan Kondratowicz, bratowa, synow dwoch starszych młod-szych trzy y corka, Tymosz Matfieiewicz żona, syn, corka. Fiedor Siukacz z żona, Hryc Worobiey, matka, żona, synow dwa, parobek, Iwan Maczuk, żona synow trzy, corka, Samuilo Rozzkowicz z żona, Andrzei Miniewicz, żona, parobkow dwa, Danilo Suprunik z żona, Wasko Suprunik, żona, parobek, Osip Rozkowicz, żona, parobek, Lewon Miniewicz z żona. Pr. Joannes Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafacti offerentes inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Dwor Bacikowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodorus Hawrylik de eadem aula obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula commanentium, manu propria admodum reverendi patris Andrae Kielkowiez praepositi Siemiatycensis, decani Drohicensis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr dworu ieymosei paniey Irzykowiczowey w Bacikach. Naprzod sama ieymosec pani Dorota Irzykowiczowa, synow dwa, to iest Kazimierz ieden, a drugi Andrzej, corka iedna, panna Anna, Zophia Nowicka wdowa, czeladnik Stanislaw Olaszewski, drugi Jan plebeius chłopiec, służebna Jadwiga Żukowna plebeia, druga Krystina plebeia, woznica Wawrzyniec pleb. Tereszko parobek plebeius, gospodyni folwarkowa plebeia. Ten regestr pisalem ia xiadz . . . . . kowicz proboszcz Siemiatycki dziekan Drogicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens laboriosus Teodor Hawrylik inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona imsci pani mieczney.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praebiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Moszczona commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr spisania pogłownego ze wsi Moszczonei poddanych ieymosei paniey

miecznei Irzykowiczowei. Hanna Podlaska, synow dwa, corka iedna, Michal Holub, żona, syn, Wasko Holub z żoną, Szymon Kravczuk, żona, bratow dwa, parobek, dziewczka, chłopiec, Szymon Konacli, żona, corek dwic, Stephan Sycz, żona, synow cztery y dziewczka, Hryc Sycz, żona, matka, brat, parobkow dwa, chłopcow dwa, siostra, Lesko Kuczynski, bratow dwa, siostra, Iwan Bys, żona, synow dwa, corka, Wasko Szymaniuk, matka, brat, siostra, Iwan Szymaniuk z żoną, Konaszycha wdowa z synem. Pr. Waleryan Poray praebiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Iwan Bys inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Baciki ieymosei pani miecznei.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Theodor Hawrylik de Baciki obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Baciki commanentium manu propria religiosi patris Joannis Wierzbicki praebiteri Siemiatycensis subscriptum ad inducendum . . . . . castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr wsi Bacik ieymosei paniey Irzykowiczowei miecznei. Pawel Wołos, żona, dziewczka, corka, parobek. Wioska Baciki Piszczatka. Maxim Szymonik, brat, żona, corka, Theodor Awrylik, żona, brat, dziewczka, Matochwiey Sawczyk, żona z matką, Pawel z żoną, Misko Koska z żoną y syn, Grzesiuk z żoną, parobek, Zanczuk z żoną, parobek, dziewczka. Turezyk z żoną, brat z żoną, matka z synem, Stangreciuk z żoną, brat, Iwan Zyszczyk, matka, brat, Anciuła z żoną, chłopiec, komornica, Błaszka z żoną, Stephan z żoną, Burkacz z żoną y dziewczka, Onton z żoną y corek dwie, Bielczuk z żoną, Wasieczyk z żoną, matka, brat, Miskowa z synem, Łanczuk z żoną.

Ten registr spisawszy poddanych Bacikowskich majątności icymosci pani Irzykowiezowej podpisuiscie. Jan Wierzbicki praezbiter Siemiatycki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens suprafatus offerens inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona Porzece.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens venerabilis Hipatius Chwiedorowicz praezbiter ecclesie ritus graeci Zerzyzycensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registrum infrascriptum verac connotationis personarum in villa Moszczona Porzece commanentium, manu propria admodum reverendi patris Joannis Pleszka plebani Niemierovicensis subscryptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Registr spisania pogłownego z Porzycza Moszczoney w roku 1662 miesiąca Junij w paraley Zerzyzyciey. Osip Tewiczko y żona, y parobek Kuzma, Wasko Suprunik, żona y syn, Daniło Suprunik z żoną, Lewon Miniewicz z żoną, syn y corka, Iwazsko Miniewicz z synem, Wasko Dychowiczko z żoną, ... wicz z żoną, brat . . . . . nik, Jarosz y dziewczka Maruszka, Samoilo, żona, Fedor parobek, Iwan Maczuk, żona, syn, Naum y Jarosz, Maksim, Uksimka corka, Hryc Worobiey, żona y matka, syn Marcin, Wasko parobek . . . Tymosz Mafiewicz, żona, Paweł syn, Stefan, corka Stefanka, Lesko Matfiewicz opuchły leży, Jacko Diwak y Hryc brat iogo, Fedor Sukacz y z żoną, Iwan Mozarowicz syn Hawryło y Suprun, bratowa Tacia, Wasko, Misko, Hryc, corka Fedia, Supron Skabara, sestra Uliana, komornica Orynka, Markowa corka, Kaska, Wowdia, syn Lewko, komornicy Pr. xiądz Jan Pliszka Plebanko Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram

eodem officio personaliter comparens laboriosus Hryc Worobiey de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Moszczona.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Kondrat Marcinik, matka Maruszka, sestra Tacia, Paraska komornica, Hawryło Karpowicz, matka Maryna, sestra Juchimka, brat Paweł, sestra Wowdia, Olesiey Miskowicz, żona y matka, brat Andrei, Kuzna brat, Prokop brat, Hapka siostra, Bartosz Maleca, żona, Sidor Pawlisowicz, żona y diwka, Nestior Pypicz, żona, dziwka, Fedor Bondar, żona, Juhim Kręczko, żona, brat Snylik, żona, komornik, Andrei Oleszkowicz, żona, zięć, Fedor, żona iego. Supron Pypicz, żona, syn Kondrat, Misko Szczesiuk, Demko brat y bratowa wdowa, Kaska Stepanka, Fedko Oleszkowicz, żona, Stefan, syn Iwan mafe, Danilicha wdowa, Paweł zięć y żona Pałazka, dziwka Melacha, Tymosz Karpowicz y żona, parobek Klimko, dziwka Hanuska, Fedor Petrenia, żona y Socia maczocha, chłopiec Omelian, Omelian Kurko y żona Warusza, Roman parobek, Olesiey Chankowicz y żona Marusza, corka Połazka, Jarosz parobek Siemion sam, był brat Trochim y żona Uximka, Iwan Chodun z żoną Maryną, brat, Naum, Hryc Oxiiwicz z żoną, Panas Kąs, Hryc syn, corka Maryna, Stepaniuk y z żoną, Misko Fedorowicz, syn Fedor z żoną Lubką, sestra Wowdia, Demko z żoną Paraską, Wasko Melech z żoną Tacią, Karp syn, żona Melacha, syn Piotr, Fesia żona, Juchimka dziewczka, Wasko Hlankowicz z żoną Kulina, Stefan Hanczuk, Uliana siostra, brat Wasil, Prokop Huska z żoną Tacią, Orynka teszcza, Demko Gierko z żoną Nastaską, Onisko Hawryłowicz z żoną Hanną, Omelian czeladnik. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibu-

personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa, inhaerendo...
Etc. ut supra usque ad finem.

Wies Trostenica.

Ad officium... *etc ut supra scribatur mutato* in villa Trostenica commanentium de tenore tali.

Regestr spisany przezemnie Patyja swieszczzenika Zerczyckiego Fedorowicza przy woitu y przy wszystkimy gromadzie. Wies Trostenica. Zienia Szymaniuczka. syn Wasko, drugi Szymon, corka Paraska, Iwan Szymaniuk z żoną Solocho, syn Hryc, Hanusia Borysicha, doczka Kaska, Lubka wdowa w komornym, Lesko Hola, żona iego Maryna. Pr. xiądz Jan Pliszka pleban Niemierowski mp. Circa quam porrectionem in continenti personaliter comparens laboriosus Hryc Konach de eadem villa inhaerendo constitutioni regni novellae... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sumicz Wolka.

Ad officium *etc. ut supra mutato* in villa Sumicz Wolka commanentium manu propria generosi Andreae Suchodolski tum admodum reverendi patris Joannis Pliska plebani Niemieroviensis subscriptum etc. de tenore tali.

Regestr Sumicz Wolki to iest z kondytyei iegomosci pana Andrzeia Suchodolskiego y z uczesnikami iego. Naprzod pan Andrzej Suchodolski y czeladnik iego na imie Stefan Czarkowski, gospodyn Lipinska, dziwka Hanusia, pastuch y chłopiec. Tegosz pana Suchodolskiego poddani Matfiej, żona iego Hanna, komornica Stefanowa, a druga Wowdia komornica, Fedor Winnik z żoną, Hrycowa wdowa, Czyrycha wdowa, Martin Samanewicz z żoną... z corką . . . sią pan Grzegorz . . . uma y żona Hanna, dziewczyna Katarzyna. Andrzej Suchodolski mp. Xiądz Jan Pliska pleban Niemierowski mp. Circa quam

porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Martinus Samanewicz de eadem villa inhaerendo constitutioni regni...
Etc. Ut. supra usque adfinem,

Miasto Niemierow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Joannes Pliska parochus Niemieroviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in oppido Niemieroviensi commanentium manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr paraficy Niemierowskiey spisany y samego miasteczka Niemierowa. Wasko Tokarczyk z żoną, Iwan parobek, Anna dziewczka, Woyciech komornik, Maryna komornica, Jakub pastuch, Andrzej Oleynik z Maryną żoną, siostra tegosz, dziwka Jadwiga, Marcin parobek. Barbara Brzeznicka wdowa, Anna corka teyże wdowa, Agnieszka corka teyże, Stanisław Kusznicz Małgorzata żona, Woyciech Froniuk z żoną Katarzyną, Prochnicka Jadwiga, Grzegorzanka wdowa, Mathys Postug z żoną Magdaleną, Magosnianka dziewczka, Andrzei Grubalski, Paweł Zdun z żoną Maryną, corką Anastazyą, u tegosz Zduna parobek *rusin* Jan Janusik z Dorothą żoną, Małgorzata dziewczka, Marcin slusarz z żoną, Kowalowa komornica, siostra iego Siehenicha y corek iey dwie. Te osoby po napisaniu tego regestru wpisał swieszczzenik Gnoienski: Woyciech Michalczuk z żoną, Jan Michalczuk, brat z żoną, matka tychże, Michał, Dorota, Symon chłopiec, Olexiey Jarmoczyk z żoną, wdowa komornica Obszynikowa z corką. Pr. Joannes Pliska parochus Niemieroviens. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter

comparens famatus Joannes Janusik inhaerendo constitutioni... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

W miescie Niemierowie popisanie osob ruskich zostajacych.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio regesrum infrascriptum verae connotationis personarum rythus graeci in oppido Niemierow commanentium, manu propria eiusdem offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Naprzod Iwan Kuzmiez z żoną y corką, Hrehory Haponowicz z żoną, matka trzecia, żony iego brat czwarty, Andrzeia Grubalskiego żona, drugi syn iey, trzecia komornica, Siemien z żoną, komornikow dwa, Piotr Hohulka z żoną, trzecia siostra żony iego, Prokop z żoną, trzeci brat iego, Iwanowa wdowa, Andrzey Artiszyk z żoną, trzeci parobek, czwarta dwiewka, Mikołaj kowal z żoną, Iwan Drobut, Zanicha z curkami samotrzecia, żona Kupryanowa, Fedor Stelmach z żoną, trzeci syn, czwarty komornik, Paweł Slodownik z żoną, trzecia curka Sienczyszyna curka. Pr. Demetry Wierzba praezbiter Gnoinensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus personaliter comparens famati Andreas Artiszyk et Fedor Stelmach inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Gnoino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Demetrius Wierzba praezbiter Gnoinensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Gnoino commanentium ma-

nu propria eiusdem offerentis tum generosi Matthiae Jaroehowski administratoris subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Regestr popisania osob w Gnoinie przez oica Demetrego Wierzbe swieszczennika Gnoienskigo w roku 1662 spisane y podane do act woiewodztwa Mielnickiego. Naprzod u . . . eszyka . . . żona y dziewczka, Semen Hoholka sam y żona, Daniło sam, żona y brat, Troc Dunski sam y matka. Potap Suscik sam z żoną, Iwan Jarszuk sam z żoną y siostra, Jacko Hawrelowicz sam z żoną y corką, Chilimon sam z żoną y matka, Tymosz Kuryłowicz sam z żoną, Iwaszko Kuryłowicz sam z żoną y syn, Iwaszko Klonezyk sam, matka y brat, Daniło sam z żoną, Romucycha wdowa sama y corka, komornik Sak sam z żoną. W domu swieszczennika Gnoienskigo tako wiele osob. Naprzod sam swieszczennik, druga żona, parobkow dwa, chłopiec trzeci. dziewczek dwie, brat swieszczennikow Maxim, druga żona, trzeci parobek, czwarta dziewczka, piąty pastuszek, Walko poddany swieszczennikow sam, druga żona, drugi poddany swieszczennikow Michał, druga żona. Demetry Wierzba swieszczennik Gnoienski. Maciey Jaroehowski namiesnik Gnoienski. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Troc Dunski de eadem villa inhaerendo... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Sutno.

Ad officium *etc. ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Miron, druga żona, Fes Rybak, druga żona, Mikita, druga żona, komornik y z żono, Wiczos Wasko, drugi syn, trzecia corka, Samoc, druga żona. Demetry Wierzbiicki praezbiter Gnoienski mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Miron de eadem villa suprascripta inhaerendo

constitutioni regni super veram conscriptionem registri iuramento corporali in facie officij praesentis comprobavit, Deo et Sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Wies Waikow.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti registrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa Waikowo commanentium, manu propria eiusdem offerentis tum. . . . . admodum reverendi . . . . . archidia. . . . . Luceoriensis praepositi Mielnicensis sub-scriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali:

Regestr ze wsi Waikowa, która należy do plebaney Mielnickiey. Ostapek Swinczyk samotrzec, Siemion Wereszczyk samoczwart, Wawryn Mazuryk samowtor, Pawluczycha wdowa sama, Ilko Lewczuk z żoną, Misko Artechowicz z żoną, Timosz Artichowicz samotrzec, Iwanicha wdowa sama, Potapianka wdowa sama, Chwedor Kowalewicz samowtor, Klim Daczewicz samoczwart, Makar Chrinolowicz samowtor, Troc Mormolik samoczwart, Timosz Chobehunowicz samoczwart, Iwan Mormolik samoczwart, Omelian Tarabai samowtor, Niczypor Starko sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Timoszus Artichowicz de eadem villa, inhaerendo constitutioni regni *Etc. ut supra scribatur usque ad finem.*

Parafia Mielnicka.

Dwor Mielnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter

veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti registrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mielnicensi manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum qui sequitur talis.

Regestr spisania parafiey Mielnickiey. Dwor iego mosci pana starosty Mielnickiego. Jego mosc pan Woiciech Emerik Mleczo, Mielnicki y Łosiecki etc. starosta, ieymose pani staroscina, ieymose panna Katarzyna Roztworowska, pani Anna Jeszcwska, panna Eufuzyna Placinska, panna Teresa Suska, panna Maryauna Czerniakowska, panna Elżbieta Rozbicka. Anna praczka. Maryna praczka. Studzy: nobilis pan Paweł Kurowicki, pan Maciey Zakrzewski, pan Bazyli Suchodolski, pan Adam Kamienski, pan Paweł Zaszczyński pan Sebiestian . . . pan Paweł . . . . . pan Jan Bocianski pokoiowy, nobilis Woiciech Wyrzykowski chłopiec pokoiowy, Adam Zubrzycki myśliwiec Andrzej, Kaczorowski chłopiec stołowy, Jan Prusinowski kozak, pan Sobestian Kierzkowicz pisarek, Adam Markuszewski kozak. Czeladz drobniejsza: Hans krawiec, Hans Michał kowal, Szymon Hołoweczki kucharz, Wawrzyniec Gada woznica, Kondrat Kalicki forys, Jacek woznica, litwin ogrodnik, Nestor Drewnicki klucznik, Michał kuchcik, Szymon Kierzkowicz pacholik, Jasko Sieklucki myśliwiczek, Marszczuk myśliwiczek, Thomasz Kornicki haiduk, Woiciech Kropiwnicki pacholek, Klimunt Korczewski haiduk. Folwarkowa czeladz: pan Alexander Pawłowicz pisarz, pani Anastazyja Pawłowiczowa, Jan Pawłowicz, Hapa dziewczka, Terech parobek, Trochim parobek, Maciey piwowar, Konstantia piwowarka, Katarzyna dziewczka. Samson pastuch. Xiądz Walenty Krasnodebski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Kancellaria.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum in cancellaria commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali:

Pan Theodor Wierzba regent kancelaryei Mielnickiej grodzkiej, pan Alexander Henkiel podpisek, parobek Timosz Osiewicz, Iwan Tokarowiec chłopiec, Justina kucharka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Miasto Mielnik.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit, eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eodem oppido commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Ostrowski, żona Maryna, matka Elżbieta, Walenty Ostrowski, żona Katarzyna, syn Jakub, komornik Jan Ostrowski, Jan Zubkowiec krawiec, żona Maryna, brat Marcin, trzeci brat Grzegorz, parobek Jacko, dziewczka Eufrozyna, Jan Szkutnik, żona Joucha, brat żenin Stephan, drugi Jarosz, syn Iwan, dziewczka Chwedzia, Alexander Hackiewicz pisarz mieyski, żona Nastazya, corka Jagnieszka, Janowa Gryglowa wdowa, corka Jagnieszka, komornica Maryna errabunda,

Olbrycht Hornacki, dziewczka Nastazya Wawrzyniec Czerkas, żona Jagnieszka, corka Maryanna. W szpitalu lozni—Thomasz Czerkasik, Paweł syn Jendrzeiow, siostra iego Zofia, Nastacha Osieianka, Chwesia. Testes de Mielnik: Jakub Ostrowski, Walenty Ostrowski. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Oppidani ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praebiter Mielicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infra-scriptum verae connotationis personarum rytus graeci in oppido Mielnik commanentium manu propria sui offerentis tum magnifici capitanei Mielnicensis atque Alexandri Pawłowicz [notarij] provincialis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali:

Demian młynarz samopiąt, Iwan Korman samowtor, Woronicha sama. Nikifor Miskowicz samotrzec, Iwan Mały samowtor, Sekuesicha z matko samowtor, Sekuceh Rebko samowtor, Hawryło Kierzkowicz sam, Panas Kierkowicz z bratem samowtor, Samanicha wdowa sama, Piotr Rankowicz samo . . . owtor, Misko Malew . . . samotrzec, Iwan Syryca samowtor, Hanna Kratuszczanka sama, Omelian Maleszyk samowtor, Choma Stelmach samowtor, Sulibicha samopiąt, Iwan Dziun samowtor, Chalimon Krupicz samowtor, Andrzej Kałabunowicz samowtor, Iwan Kiszka sam, Buhreika wdowa, Philip Demidowicz z żoną, Theodor Kiewło samotrzec, Misko Rybko samotrzec, Jasko Ducia samowtor, Tymosz Ochrymik sam, Marcin Sarahai sam, Prokop Matysowicz samowtor, Misko Kosiło samowtor, Hryckowal z matko samowtor, wozny samowtor, Stephan Noga samowtor, Jarmolina sama, Samoilo Siemienowicz samowtor,

Stephan Wierzba samopiąt, Stephan Trocewicz samoczwart, Siemien Weliczko samotrzec, Mikolay Szelun samowtor, Kuryło Kociubinski samowtor, Janusz Kuckowicz samowtor, Michalko Łukaszewicz samowtor, Jusko Wiszenka samowtor, Hryc Puzskar samopiąt, Jan Borysowicz samopiąt, Jarosz Dmitrowicz samowtor, Andrzej Siemienowicz samowtor, Matys Piecien samowtor, Jarosz Trocewicz samowtor, Marcin Kaczynski samowtor, Woiciech Kul samowtor, Marcin Lewicki samotrzec, Osip Olisieliewicz samowtor, Sokół sam, Jarosz Szkutnik sam, Troc Miskowicz samoczwart, Mikitowicz samopiąt, Iwan Mantur samotrzec, Matfiowa wdowa samoczwart, Prut samowtor, Chalimon samoczwart, Perebilo samoczwart, Artich Kulik samowtor. Waleryan Poraj praezbiter Mielnicki mp.

Dwor Osłowski.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in aula Osłowiensi commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis, de tenore verborum, qui sequitur talis:

Pan Mikołaj Wysokinski, Zofia Korzeniwska gospodynini. Pr. Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Wies Osłowo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poraj praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum

infrascriptum verae connotationis personarum in villa Osłowo commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis:

Poddani należącc do dworu woiostwa Mielnickiego. Andrzej Kozorys z żoną, w tymże domu Stephan z żoną, komornik na ogrodzie dworskim, Jacko Korman z żoną, na ogrodzie dworskim, Trochim Korpacz z żoną na ogrodzie dworskim. Ci wszyscy na ogrodzie dworskim mieszkają Waleryan Poraj praezbiter Mielnicki manu propria. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti et actis personaliter comparens laboriosus Andreas Kozorys de eadem villa inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem. *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Klepaczewo.

Ad officium capitaneale actaque praesentia [castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae commanentium in villa Klepaczewo manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore tali. Pan Jakub Ligieża, żona Raina, parobek Lech, pastuch Iwan, dziewczka Maruszka. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale castrense Mielnicense actaque personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poraj praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum.

verae connotationis personarum ritus graeci in villa Klepaczewo commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis:

Jachim Rybek dworski samoczwart, u Fikona Sołtysa troie, Hryc Sołtys samowtor, Troc Sołtys samoczwart, Olisieio-wa wdowa samotrzec, Iwan Ciesla samotrzec, Siemien Daciuk samoczwart, Jacko Daciuk samowtor, Marusza wdowa samotrzec, w teyże chałupie Jarmosz Miskiewicz samowtor, Zienobicia wdowa sama, Demian Kupczyk samowtor, Iwan Pacikowicz samotrzec, Andrzej Krolik samopiąt, Muyski samowtor, Hryc Miskiewicz samopiąt, Maximicha sama, Szymczycki samopiąt, Hawrylicha wdowa sama, Chomianka dziewczka sama, Iwaucha wdowa samopiąt, Siemienowa Patryszka sama, Potapowa Patryszka sama, Uximka Patryszanka sama, Matysicha wdowa samowtor, Traczycha sama, Iwan Rosolik samowtor. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Jacko Dacuk de eadem villa superscripta inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Sierpielice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Sierpielice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Franciszek Ligieza, parobek Marcin, dziewczka Oximka, Marcin pastuch, Michał

Szwiec, żona Nastacha, Petruk, żona Hapa in eadem villa manet pan Januszewski z żoną. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Subditi ritus graeci.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens religiosus pater Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum ritus graeci commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore tali.

Stephan Jankowicz samotrzec, Marcin Jankowicz samotrzec, Piotr Waluk samotrzec . . . . . Siemien Platycz samoczwart, Trszozanka sama, Siemien Zaleski samowtor, Gres Kamienski samoczwart, Szymko Bahniuk samowtor, Iwan Tymoszyk samotrzec, Jasko Petryk samotrzec, Paweł Siuchinik samotrzec, Paweł Czelei samoczwart, Troc Krutil samopiąt, Andrzej Klinuk samotrzec, Stephan Makarewicz samowtor, Siehen Mazurek samoczwart, Michał Szwiec samowtor, Potap Czeley samotrzec, Siemien Swikło samowtor, Andrzej Wendra samowtor, Misko Mulik samoczwart, Iwan Tereszuk samotrzec, Hanna Chwedkowicz samowtor, Katarzyna Budeczanka sama, Hrycowa Żukowa samowtor, Jackowa Żukowa samowtor, Stas Jekuszek sam. Waleryan Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Siimon Zaleski advocatus et Jasko Petrik de . . . . de eadem villa superscripta inhaerendo constitutioni Regni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Wies Borsuki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali:

Sak Bartniuk samoczwart, Kondrat Soltys samowtor, Mikołai Soltys samowtor, Miskowa Chomikowa wdowa samoczwart, Juchim Piawczyk samopiąt, Andrey Kozaczyk samowtor, Wasko Baranik samotrzec, Jasiekowa wdowa samotrzec, Wasko Onuski samopiąt, Iwan Pyrka samotrzec, Philipowa wdowa samowtor, Prokopianka dziewczka sama, Wasko Michnik samowtor, Stephanowni dziewki dwie, Ikon Soltys samowtor, Andrzej Kotik samowtor, Szepełukowa wdowa sama, Jarmosz Prystupa samoczwart, Hryc Wowdiik samoszost, Demid Helkis samotrzec, Chwedor Sacik samoczwart, Chwedor Korman samoczwart, Zien krawiec samopiąt, Iwan Micik samosiodm, Omelianowa wdowa sama, Paweł Koszko samoczwart, Demian Dudka samopiąt, Iwan Szawariniek samotrzec, Iwan Juzik samotrzec, Wasko Czeszko samoczwart, Hryc Piczun samowtor, Chwedczycha wdowa samotrzec, Juchim Czeszko samopiąt, Misko Dimczyk samotrzec, Misko Syczewicz sam, Chwedko Gołowski samotrzec, Nikon Łykus samoczwart, Kuzma Serafinik samoczwart, Stefan Woit zamoczwart. Walerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Stephanus Michnik advocatus et Wasko Czeszko de curio de eadem . . . . . inhaerendo etc. *ut supra usque ad finem scribatur.* Da . . . . wdowa samowtor, Iwan Firsziuk samopiąt, Osip Kutfer samotrzec, Iwan Łykus sam, Hryc Łykus samowtor. *Ut supra* Valerianus *ut sequitur.*

Wies Horoszki.

Ad officium etc. *ut supra scribatur etc.* de tenore tali.

Hac Waskowiec samopiąt, Tymosz Wołosik samotrzec, Siemienowa wdowa samopiąt, Jasko Orechwicz samotrzec, Chalimon Waskowiec sam, Klim Andreiow samoszost, Chwedko Trynkibir samowtor, Walko Szoltys samopiąt, Sehen Soltys samosiodm,

Makarowa wdowa samotrzec, Karpowa wdowa samotrzec, Trocowa wdowa samoczwart, Stephan Radkowicz samoczwart, Ostapkowa wdowa samoczwart, Prokop Bohdanik samotrzec, Matey Moisiik samopiąt, Stephanowa wdowa sama, Paweł Kalitka samowtor, Tymosz Łochwinik y z szwagrami samoosm, Andzei Soroka samoczwart, Tymosz Daczewicz samopiąt, Iwan Rudkowicz samopiąt, Andrzej Cypel samowtor, Iwan Sehen samowtor, Grzes Sokolik p. Chobowskiego samowtor, Wołosianki wdowy dwie, Natalia wdowa sama. Walerianus Porai praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Andreas Syroka advocatus et Jasko Orechwicz decurio de eadem villa superscripta inhaerendo constitutioni regni super veram comprobationem et conscriptionem personarum... *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Folwark Holowczycki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit etc. *ut supra scribatur de tenore tali:*

Urządnik Piotr Borsucki, Katarzyna Haekiewiczowa, Hawryło woznica z żoną Jadwigą, Jendrzei pastuch, Panas pastuch, Jan Krasowski karczmarz z żoną Reginą, kucharka Maryna. *Zerzycze, Radziłowka, Moszczona, Borsuki że niemaia w sobie żadnego katholicia, tylko rus wszystko sam iegomość pan starosta Mielnicki assekurował.* Jan Paulin Uszynski archidiacon Łucki p. m. mp. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Wies Holowczyce.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

eniens religiosus pater Valerianus Poray praezbiter Mielnicensis obtulit et reprod-
duxit etc. ut supra de tenore tali.

Jakub kowal samoczwart, Pawłowa Dziłułowia samoczwart, Woiciech Łycz samotrzec, Stas Bokacz samotrzec, Błażey Czerka samowtor, Jaskowa Czerczyna sama, Szymanicha wdowa samotrzec, Bartosz Nedilka samotrzec, Chwedor Pronek samoczwart, Łukian Nestoryk samowtor, Niezypor Piskun samoczwart, Kondrat Kobyłka samowtor, Hryc Rabko samowtor, Marcinowa Pronikowa samoczwart, woitkowa Łowcowa samowtor, Mikita Sonik samotrzec, Łukian Paluszyk samoczwart, Iwan Suszczyk samoszost, Kaliszycha wdowa samotrzec, Łukianicha wdowa samotrzec, Matys Bebko samowtor, Prokop, Moizyn samowtor, Wasko Sycz samowtor, Hryc Sawczyk samowtor, Siemienowa Gruszyczcha samowtor, Wowdia Somianka sama, Philip Piskunik samotrzec, Lewko Paluszczyk samowtor, Timosz Będnarz samotrzec, Tomaszowa Kowalicha samotrzec, Chwedor Sołtys samowtor, Stecicha wdowa samoszost, Miskowa Pawłowa samowtor, Kondraticha wdowa samoczwart, Hawryło Sołtys samowtor, Kopyryan Sołtys samotrzec, Kunica wdowa sama. Walerian Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparentes laboriosi Mikita Sonik advocatus et Iwan Joszczyk decurio de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Radziłowka.

Ad officium etc. ut supra scribatur de tenore tali.

Jacko Bilkowicz samotrzec, Iwan Balko samowtor, Zofia wdowa sama, Timosz Somanko samopiat, Iwan Warilinczyn samowtor, Hryh Kadiuczek samowtor, Sac Balko samoczwart, Andrzej y Iwan Kopyrijaniki samodziewiat, Siemien Kopyriani samotrzec, Chwedko Jowicz samocz-

wart, Jackowa Sokołowa samotrzec, Demid Sołtys samopiat, Misko Kosada samopiat, Makar Ciesla samowtor, Pawluk Kuckowicz samotrzec, Parfen Kuckowicz samoczwart, Andreiowa wdowa samoczwart, Andrei Suprunowicz samowtor, Hryc Suprunowicz samopiat, Chwedko Artiszyk samoszost, Misko Zdun samopiat, Omelian Szepelik samotrzec. Walerian Poray praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Sac Balko advocatus et Andreas Kopyriani decurio de eadem villa suprascripta. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Moszczona.

Ad officium etc. ut supra. etc. de tenore tali.

Kuzmicha wdowa samowtor, Wawryn Szawluk samotrzec, Łukian Szawluk samotrzec, Lewon Prokopik samotrzec, Dawyd Menkowicz samoszost, Stas Czybys samopiat, Martin Bilko samotrzec, Ilnat Podkowa samoczwart, Stephan Denisik samoczwart, Harasim Miskowicz samopiat, Trochim Szuba samotrzec, Demid Hrib samowtor. Hryc Kucik samoszost, Misko wdowa samowtor, Stephan Waskowicz samowtor, Wasko Borzikowicz samoczwart, Łukian Lewonowicz sam, Pawel Bohdanowicz samoczwart, Jarosz Sołtys samopiat, Pawel Sołtys samotrzec, Maxim Korpacz samotrzec, Timoszowa wdowa samotrzec, Wasko Koszelko samotrzec, Sidor Chwedunowicz samotrzec, Dac Chwedunowicz samopiat, Jarmosz Syczyk samotrzec, Hawryło Kosada samopiat, Timosz Buba z ciesciem samopiat, Stephan Chwedunowicz samoczwart, Hryc Dyrda samowtor, Kornilo Leufunowicz samowtor, Prokopicha sama. Walerian Porai praezbiter Mielnicensis m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparens laboriosus Gregorius Lachowicz advocatus

de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni... *Etc. ut supra usque ad finem.*

Młynarze Moszczeńskie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali.

Andrzej Kudelicz samoczwart, Hryc Obelkowicz samotrzec, Demian Syryczyk samotrzec, Paweł Makowicz samoczwart, Iwan Osipowicz samopiąt, Marcinowa Stankowicz samotrzec, Roman Stankowicz samowtor, Matysowa wdowa samotrzec, Osip Kudelicz samopiąt, Iwan Łobczyk samowtor, Tymosz Chwedunowicz samotrzec, Iwan Łayczyk samoczwart, Pawłowa Usowicz samowtor, Demianowa Kudelicz sama, Chwedko Morhalik samowtor, Misko Morhalik samowtor, Ilko Homot samoczwart, Iwan Matysik samoczwart, Anton Matysik samoczwart, Jarosz Kuzmizch samopiąt, Philon Pawłowicz samopiąt, Chwedor Pawłowicz samoczwart, Anton Oxiutycz samopiąt, Semen Oxiutycz samoczwart, Hryc Oxiutycz . . . . . Oxiutycz samoszost, Andrzej Oxiutycz samowtor, Moisa Oxiutycz samopiąt, Michalicha wdowa sama. Waleryan Poray praezbiter Mielnicki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Stephanus Chwedunowicz de eadem villa suprascripta inhaerendo constitutioni Regni. *Etc. ut supra usque ad finem scribatur.*

Wies Żerczyce.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Kuzma młynarz samoszost, Prokop Kuchta samotrzec, Jakim Kruhlik samotrzec, Chwedorowa Woronkowiczowa z Paszkim samowtor, Hryc Koszczye samowtor, Petruk Kaliszewicz samotrzec, Maxim Kaliszewicz samotrzec, Sak Nędbalo samosiodm, Szymon Woronko sa-

mowtor, Kuzma Malesza samowtor, Timosz Herod samowtor, Krat Liwnewicz samowtor, Kądrat Koszolo samowtor, Charota Bendarczanka sama, Niczypor Węglarz samoszost, Iwan Trepaczuk samotrzec, Timosz Wolszka samopiąt, Iwan Zuk samotrzec, Jakim Koszma samopiąt, Iwan Popowicz samoczwart, Kucko piwowar samowtor, Wasko Łaszczyk samopiąt, Wasil Kotko z siostrą samowtor, Paweł Chirma-siuk samotrzec, Chomicha wdowa samotrzec, Radko Chrimanowicz samoczwart, Kuzmicha Kotkowicz sama, Kuzmicha wdowa samowtor, Omelian Borysik samopiąt, Maryna Krypianka z siostrą samowtor, Omelian woit samoszost, Iwanicha Boiarka samowtor, Jakim Diak samowtor, Michał Ihnatiuk samotrzec, Karp Boiarczuk samowtor, Krys Sołtyś samowtor, Timosz Kowal samoszost, Hrycowa Koczankowa samowtor, Ihnat Kufel samotrzec, Łukian Stelmach samowtor, Iwan Lidicz samotrzec, Wawodicha wdowa samotrzec, Bartosz Lidicz samotrzec, Iliasz Lidicz z bratem Parfinem samotrzec, Hapa Kuzlanka sama, Hryc Olichwirowicz samotrzec, Iwan Naucik samotrzec. Waleryan Poraj praezbiter Mielnicki m. p. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio praesenti personaliter comparentes laboriosi Omelian Boiarczuk advocatus et Jachim Kruhlicz decurio de eadem villa inhaerendo... *Etc. Ut supra usque ad finem.*

Wies Zalesie.

Ad officium *etc. ut supra etc.* de tenore tali:

Chwedorowa Remisowa wdowa samowtor, Hryc Kiktiuk . . . . . Jacko Jachimowicz samoczwart, Miniowa wdowa samoczwart, Oxiuta Piszko samotrzec, Wasko Koiket samoosm, Hryc Zubko samopiąt, Andrzej Chomikowicz samoczwart, Iwaszko Kuska samowtor, Walko Szwiec samoosm, Makar Protasowicz samoczwart, Juchim Piawczenia samowtor, Andrzej

Kurek samowtor, Roman Makarewicz samoszost, Sonia wdowa samowtor, Iwan Kurek osob ma dwie u siebie, Chwedor Kurko sam ieden mieszka, Sidor Kupraszewicz samowtor mieszka, Kuzma Kuszniierz sam ieden mieszka, Panaska Radkuwna z sistro samowtor mieszkaia, Hapa Prolasowa wdowa sama iedna mieszka, Hapa Maleszanka sama iedna mieszka, Lewon Kuszniirik sam ieden mieszka, Jacko Kurupta sam ieden mieszka. Woiciech Emerik Mleczo starosta Mielnicki, Łosicki ect. Waleryan Poray praebiter Mielnicki mp. Alexander Pawłowicz podstaroeci prowentowy mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio personaliter comparens laboriosus Wasco Kikot de eadem villa superscripta inhaerendo constitutioni Regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in villa Zalesie commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis capitanealis castrensis Mielnicensis flexis genibus ad imaginem Crucifixi comprobavit Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Villa Klimczyce.

Aula Illustrissimae ac generosae viduae Helenae Wodynska castellanidae Podlachiae;

Ipsa Illustrissima ac generosa Helena Wodynska castellanida Podlachiae, filius eiusdem generosus Joannes Wodynski, consanguinea eiusdem generosi virgo Helena Constantia Łubinska. Familia eiusdem: Nobilis Georgius Jarniczki, famulus puer ad servitia Illustrissimae nobilis Franciscus Czarnecki, alter famulus nobilis Bartholomaeus Markowski, laboriosus Mathias Łogoszowy, famulus generosi Jarnicki Nicolaus Kawasz, Albertus laboriosus tkacz, coadiutor eiusdem textoris etiam nomine Albertus, laboriosus cocus, 2-dus Joannes laboriosus cocus, eorundem coadiutor laboriosus Martinus kuchcik, laboriosus Nicolaus pistor. 2-dus laboriosus

Thomas coadiutor, laboriosus Martinus gumienny, laboriosus Nicolaus pastor pecudum, 2-dus pastor Laurentius, laboriosus kowal, laboriosus Stephanus advena modernus appellatus cognomine Smolarz, laboriosus Simon. Sartoris familia sexus feminei: famula provecta aetate nobilis vidua Cristina Mezenska ad servitia Illustrissimae, nobilis virgo Anna Hornowska, 2-da fanula virgo Regina Kociszewska virginis monialis ordinis sancti Benedicti virgo Catherina szwaczka, laboriosa vidua Anna praczka, 2-da virgo etiam nomine Anna praczka, laboriosa vidua Anna prządka, laboriosa virgo Maryna rykunia, laboriosa virgo ad servitia. Sequuntur subditi. Laboriosus Stanislaus przewoznik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Sebastianus Jartimiak cum uxore Catherina, 2-dus laboriosus Joannes Kulchawy cum uxore Anna, soror eiusdem Catherina adulta, 3-tia laboriosa vidua Theodora waitowa, in domo eadem manet Bartholomaeus sadowniczy cum uxore Marina, filius eiusdem viduae laboriosus Albertus Puchalski cum uxore Lucia, 4-tus laboriosus Joannes Zybura owezarnik cum uxore Anna sine agricultura, in domo eadem manet vidua Anna victum manibus elaborando, 5-tus laboriosus Joannes Szaropata Iesnik cum uxore Marina, in domo eadem manet laboriosus Martinus Tyszek cum uxore Wowda, 6-tus laboriosus Georgius skrzypek cum uxore Zophia, parens ipsius uxoris Anna vidua Kowalowa, filia eiusdem Helena adulta, 7-mus laboriosus Gregorius Onaczuk cum uxore Anna, parens eiusdem senex vidua nomine Hedvigis, 8-va laboriosa vidua Marina Paszkowa, filia eius Marina victum elaborant; nonus laboriosus Simon szkutnik Łaszczuk cum uxore Catherina, decimus laboriosus Matthias Wanucik cum uxore Marina sine agricultura.

Molitores. Laboriosa vidua senex Simonicha, filius eiusdem maior molitor, laboriosus Stanislaus, frater eiusdem An-

dreas Simonik, 2-dus frater Paulus Simonik, 3-tius Bartholomaeus Simonik—hi solum horeos elaborant, 2-dus molitor laboriosus Andreas Barthoszyk cum uxore nobili Zophia Buratynska de Sarnaki, frater eiusdem molitoris nomine Martinus, 2-dus nomine Laurentius, 3-tius nomine Joannes. Ad hanc connotationem huius villae Klimczytze omnium et singulorum utriusque sexus existentium cmetonum pro subsidio de aula Illustrissimae in absentia illius accepi necum laboriosum Joannem Szarapata lesnik et sic concludendo ego Stanislaus Rosochacki parochus Sarnacensis m. ppria.

Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Stephanus advocatus de villa Lipno et Joannes Szarapata lesnik de villa Klimczytze inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Litewniki.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia personaliter venientes laboriosi Mathias Ambrozik et Iwan Paczenka subditi illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prażmow Prażmowski Episcopi Luceoriensis supremi regni Poloniae cancellarii obtulerunt et reproduxerunt eidem officio praesenti regestrum infra scriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Litewniki commanentium, per religiosum Paulum Sosnowski ecclesiae rithus graeci Ostromecensis presbiterum conscriptum et subscriptum manu eiusdem presbiteris tum generosi Mathiae Troianowski vicepraefectri, itidem subscriptum ad inducen-

dum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensia Mielnicensia de tenore verborum tali.

Regestr ze wsi Litewnik. Janiczko Tersia gospodarz, żona y dziewczka osob trzy, Mathias gospodarz, żona, syn z żoną y drugi syn osob pięć, woyt gospodarz, żona y syn osob trzy, Fersanik gospodarz, żona, syn y corka № 4, Timoszicha wdowa, zięc z żoną y syn № 4, Martin Szelwa gospodarz żona, parobek y dziewczka № 4, Żych Iwan, żona syn y corka № 4, Hrybko z żoną y corką № 3, Ihnat Niemacha; żona, matka y brat № 4, Radko Kowal, żona y parobek № 3, Sidor Kowal, żona y syn № 3, Philip, brat y siostra № 3, Fiedor kowal, żona y corka № 3, Iwan Puczenka, zięc z żoną, syn y dziewczka № 5, Stephan, żona, zięc z żoną № 4, Iwan z żoną № 2, Martin Szstało z żoną № 2, Marcin Kuroczka, siostr dwie № 3, Iwan Kuroczka z żoną № 2, Iwan Baczko z żoną № 2. Sak z żoną № 2, Hriskorianik komornik y żona № 2, Petruszko komornik, żona y syn № 3, Petruczycha komornica y z corką № 2, Dmitrowa wdowa komornica sama iedna, Oxiuta komor. z żoną № 2, Wiercia Ichanka komornica sama iedna, Prokop Trocik komornik z siostrą № 2, Polaszicha komornica, Petraczycha komornica wdowa y syn № 2, Matyeha komornica, Romaniha komornica, Łukiian komornik z żoną № 2, Iwaszenka komornica Dmitr komornik z żoną, Kuka Wasko komornik z żoną, Puczka komornik, Kondrat Semunik komornik y corka № 2, Smoliyko Roman komornik z żoną, Schymicha komornica, Dorosz komornik, żona, syn z żoną № 4, Pokotyliha komornica sama iedna. Paweł Sosnowski praezbiter cerkwi Ostromeckiey, Maciey Troianowski podstarosci Litewniczki mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes suprascripti offerentes inhaerendo constitutioni regni novellae super veram et

fidelem connotationem registri supra inserti medio corporali iuramento ad imaginem Crucifixi in facie officii praesentis comprobaverunt, Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Villa Walim.

Ad officium et acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia personaliter veniens laboriosus Hryc Wasiuk subditus illustrissimi et reverendissimi in Christo patris Nicolai in Prazmow Prazmowski, episcopi Luceoriensis, supremi regni Poloniae cancellarii obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum connotationis personarum plebeiarum in villa Walim existentium, per sacrificium presbiterum ecclesiae ritus graeci Kornicensis conscriptum et subscriptum, ad inducendum et ingrossandum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensia de serie verborum tali:

Reiestr ze wsi Walim. 1-mus Omelian y zona, Anton z zona, Kuzma z zona, Danilo z zona, Wasczuk z zona y syn, Jarczyk z zona, Simon Olesinik. Riman Borzik. Stephan Mankowski presbiter Kornicki. Et in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparens suprascriptus offerens super veram et fidelem connotationem registri supra ingrossati iuramentum corporale ad imaginem Crucifixi in facie officij eiusdem exequutus est Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsum adiuvante.

Folwark Litewnicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis etc. ut supra scribitur de tenore tali:

Factor tego dworu pan Maciey Troianowski, pani Anna zona iego, dziewczka Nastazya. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Litewniki.

Ad officium capitaneale actaque castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valerianus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in eadem villa commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore tali:

Jakub Szwedek, zona Maryanna, syn Maciey, corek dwie Maryanna y Maryna. Pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Villa Horodniki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensia personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Horodniki commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensia de tenore verborum, qui sequitur talis.

Wies Horodniki. Maciey Cieczuk, drugi brat Woiciech, trzeci Walenty, czwarty Jan, matka Pasia, siostra ich Maryna, Antoni Kulesz, zona iego Pryska, Marcin Kulesz, zona Zofia, corka Maryna, Marcin Sapryczyk, zona Chwedia, Maryna Bolkunia, komornica. Valentinus Krasnodębski

ski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp.

Villa Bonino.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum fidei catholicae in villa Bonino commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensis Mielnicensis de tenore verborum qui sequitur talis.

Piotr Jastrab, żona Uliana, Paweł zięć iego z żoną Anna, parobek Jędrzey y dziewczka, Jan Koweska z żoną Maryną, Grzegorz Smak z żoną Maryną, brat iego Mikołaj, matka tychże Maryna, Gzregorz Podauliczek, żona Oxinia, brat Maciey z żoną Maryną, parobek Ułas, Maryna wdowa, Tomkowa Wawrynikowa, Marcin Huczko, żona Maryna, corka Nastasia, Maciey Szaleik z żoną, Maciey Kozieik z matka, parobek, Netychor Solonczuk, siostry Zofia, druga Katarzyna, Jakub Naydyk z żoną Maryną, Jan Szalcik z żoną, Stanisław z żoną Jadwigą. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio capitaneali castrensi Mielnicensi personaliter parentes laboriosi Mathias Cieczuk de villa Florodniki et Gregorius Podduliczek de villa eadem suprascripta Bonino inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem personarum in supradictis villis commanentium iuramento corporali in facie officij praesentis ad imaginem Crucifixis flexis genibus comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Mierzwicki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens admodum reverendus pater Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Mierzvicensi magnifici pallatini podlachiae commanentium, manu propria sui offerentis subscriptum, ad inducendum et inscribendum in acta capitanealia praesentia castrensis Mielnicensis, de tenore tali:

Urzędnik tego dworu pan Paweł Nurzynski, gumienny Wasilewski, gospodyni Happa, parobki: Gmter, Tymosz, Wasko, Piotr, winnik Jan, corka iego Katarzyna, Woiciechowa myśliweowa. Pr. Valentinus Krasnodębski commendarius ecclesiae Hadinoviensis m. p.

Wies Mierzvice.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensis Mielnicensis personaliter veniens religiosus pater Valerianus Poray praebiter Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti capitaneali castrensi Mielnicensi regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in villa eadem Mierzvice commanentium manu propria sui offerentis subscriptum ad inducendum et inscribendum in acta praesentia capitanealia castrensis Mielnicensis de tenore verborum, qui sequitur talis.

Olexa Swiatucha samotrzec, Samoitołwa wdowa sama, Jacko Lesnik samopiąt, Hryc woznik samoczwart, Osip Szoltys samotrzec, Troc Woitik samotrzec, Omelian Szoltys z bratem samodziesiąt, Miecianka samowtor, Troc Kunaszyk samopiąt, Firsicha wdowa samoczwart, Pawlicha wdowa z siostrą samopiąt, Jakubowa samowtor, Ostap Pawlik samopiąt, Dmitr Pawlik samopiąt, Olisiey Samocik samoczwart, Iwan Dudiak samopiąt, Timosz Suprunik

samoczwart, Hryc Woitik samopiat, Oxiuta Maximik samoczwart, Wasko Szkutuik samoszost, Roman mlynarz samopiat, Jaskowa kucharzowa samowtor, Chwedko Siencyzyk samowtor, Iwan Siencyzyk samotrzec, Semin Siencyzyk samotrzec, Moisa Piskun samoszost, Andrzej Szwiec samotrzec, Iwan Horbacz samowtor, Denis kowal samoczwart. Pr. Valerianus Porai praezbiter Mielnicensis mp. Circa quam porrectionem in continenti coram eodem officio et actis praesentibus capitanealibus castrensibus Mielnicensibus personaliter comparentes laboriosi Ostap Paulik et Iwan Sienczuk de eadem villa Mierzvice inhaerendo constitutioni regni super veram connotationem et conscriptionem iuramento corporali in facie officij praesentis comprobaverunt Deo et sancta Jesu Christi passione ita ipsos adiuvante.

Dwor Kozieradzki.

Ad officium capitaneale actaque praesentia castrensia Mielnicensia personaliter

veniens perillustris et admodum reverendus Joannes Paulinus Uszynski archidiaconus Luceoriensis praepositus Mielnicensis obtulit et reproduxit eidem officio praesenti regestrum infrascriptum verae connotationis personarum in aula Kozieradiensi commanentium manu sui offerentis subscriptum tum generosi Mathiae Jaroehowski administratoris bonorum Kozieradiensium ad inducendum et inscribendum in acta praesentia castrensia Mielnicensia de tenore verborum ut sequitur talis:

Dwor Kozieradzki. Urzendenik y dozorca Kozieradzkich majetnosci pan Maciej Jaroehowski, zona pani Zophia Jezewska, corka Katarzyna, Joanna y Anna, czeladnik Prusinowski. Jan Paulin Uszynski archidiakon Łucki proboszcz Mielnicki mp. Maciej Jaroehowski urzendenik y dozorca majetnosci Kozieradzkich mp.

Изъ актовой книги Мельницкаго городского суда за 1661—1664 годы, № 10945, т. 450 об.—454—561.

I.

УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ.

А.

- Агриппа Венцлавъ, писарь короли 337.
Александровичъ, Юрій, князь 26.
Александръ, вел. кн. лит. 10, 11, 17.
Александръ, митрополитъ 1, 2.
Аленсѣй, свщш. Никольской церкви въ с. Порудомнѣвѣ, 30.
Алядовскій, Георгій, пресвитерь Святитчской ц. 390.
Андреевичъ, Давидъ, діаконь, базил., 249.
Антроповичъ, Федоръ, свщш. Остринской Спаской ц. 52.
Артеховичъ, Богданъ, возный Новогр. п. 206.
Арсеній (Арсеней) владыка Туровскій и Пинскій 13, 14, 15.

Б.

- Бановецкій—Мокошій Іосифъ, епископъ уніатскій Владимирскій 281—283, 299, 342, 346, 349.
Балабанъ, Діонисій, мрт. Кіев., Галицк. и всяя Руси, митархъ Константинопольскій, администраторъ епископій Луцкой и Острожской, архимандритъ Печерскій 399, 400.
Баньковский Александръ шляхт. Мельн. п. 349.
— Ягъ Пгнатій, подкоморій Галицкій, секретарь е. к. м. 396.
Балтиота Іоаннъ изъ Рубса, настоятель Яновскій и Брестскій, секретарь е. к. м., плебанъ Мельнщкій. 371, 372.
Барановичъ Николай, священникъ Мотыльскій 359.
Баумъ Даниль мѣщ. Дрогич. Ж. с. Варвара урожд. Мелевская 322.
Бейдо Феліксъ, писарь земск. Мельницк. с. 338, 378.
Бенювскій Еронимъ, подстароста Вѣльскій 303.

- Бенецкій, Андрей, архимандритъ Кобринскій, Влеленскій, Новогродскій и Брестскій официалъ 36.
Бенялевскій Янъ, подстароста Брестскій 5.
Бержанскій Іосифъ, монахъ, визитаторъ провинціальный 405.
Бернацкій Валентинъ, двор. Мельн. 197.
— Казиміръ братъ его Казиміръ двор. 407.
— Казиміръ повъ Наройской церкви, сынъ е. Іеронимъ Поппкъ 383, 384.
— Теодоръ, парохъ Поблинской церкви 60.
— Хрестофоръ, дворянинъ, сынъ его Мартыя 284.
Биленскій Яковъ, двор. 478.
Блохъ, Доминикъ, лавн. Дрогич. маг. 67, 69.
Блядовскій, Каспартъ, бурмистръ Вѣльскій 346, 347.
Бобринковичъ Іосифъ, прав. влад. Мстиславскій 250.
Бобринъ Стечко, лавникъ Дрогич. 43, 44.
Боговитиновичъ, Вукошъ маршалокъ и писарь кор. 7.
Боговольскій Лукьянъ, протопопъ уніат. Вѣльскій. 342, 346, 347, 349.
Бонимъ Павелъ, секретарь е. к. м. 516, 517.
Бонвитынъ, Лебка, чашникъ (pincerna) 11.
Бонвистынъ-Носарецкій, Михаилъ, маршалокъ, 11.
Бона, вел. княгиня Литовская и королева Польская 36.
Боратинскій, Бартоломей, лавникъ Дрогичинскій 67, 68.
Боржимовскій, Іосифъ Адямъ, предс. зем. Лидск. с. 53.
Борисовичъ, Стефанъ писарь, доходовъ г. Лосицы 412, 414.
Борисъ и Глѣбъ, князья 373.
Бориховскій Іаковъ, е. ж. Марія 27.
— Іоаннъ коморникъ Дрогич. зем. с. 339.
Брестній Адамъ, стольникъ и подстароста Пинскій 363.
Бржезницкій Альбертъ, войтъ Дрогич. маг. 57.

Брностовскій, Константинъ Казимиръ, секретарь в. к. л., каноникъ Виленскій, пробощъ Троцкій 249.

Бруханскій Валеріанъ, судья град. Слоним. с. 236.

Брухановскій Стефанъ, подсудокъ зем. Слонимскій 16. 25.

Бубаловичъ Авксентій, парохъ Нобельскій 51.

Буграбій Иванъ, надѣстникъ Слуцкій 58.

Будзівловичъ Василій, пробощъ, коадьюторъ Половецкой церкви 28.
— Миколай, кс. пресв. Щербинской ц. 24.

Букрабъ Адамъ, зем. 364

Булай Силвестръ, свящ. намѣстникъ Виленскихъ монастырей 285, 288.

Булганъ Доминикъ, двор. 16, 25.
— Константинъ зем. 25.
— Николай Доминикъ, подсудокъ 390.

Бурба Андрей, двор. 220, 221.

Бурдановичъ Лаврентій, лавн. Дрогич. маг. 48.

Бусоловскій Павелъ, мѣрникъ к. с. м. 254.

Бутвиловскій Янъ, митроп. слуга 23.

Бутновскій Александръ, подстароста и судья град. Пинскій 14, 68, 337.

Буховецкій Мартинъ Александръ, подсудокъ зем. Брест. 62.

Бушниковскій Геннадій, протопопъ Кобринскій 28

Бульскій Викентій, зем. Дрогич. п., его сыновья Станиславъ и Янушъ 324, 325.

Быстрицкій Оома, двор. 356.

Бѣлевичъ Самуилъ зем. Вильк. п., ж. е. Анна ур. Ставецкая 285.

Бѣлинскій Андрей Казимиръ, настоятель Межурѣцк. пост. 482, 483, 495.

Бялобренскій Григорій, секретарь е. к. м. 379, 382.

Бялосоръ Казимиръ, маршалокъ Упитскій 378.

В.

Валеріанъ, писарь е. к. м. 42.

Валицкій Антоній, писарь зем. Минск. п. 58.

Ванчъ Мартинъ, коморникъ зем. Дрогич. с. 44, 45.

Ваньковичъ Матеушъ, судья зем. Минск. с. 48, 208.

Варлаамъ (Варламей), Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15.

Варшицкій, изъ Варшлицъ Адамъ, подкоморій Мельницкій 481.

Василій, священникъ Побельской Никольской ц. 51.

Васианъ, архимандритъ Кобринскаго Спаскаго монастыря 36, 37.

Васовскій Кирианъ, двор. 361.

Васьяновичъ Тошоль, писарь 22.

Вачевскій Янъ, секретарь е. к. м. войтъ Пошатакскій 193.

Вашинскій Іоаннъ, священникъ Междурѣцскій 500, 501, 502, 503.

Вашъ Мартинъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 36.

Вендроховскій Янъ, ксендзь, плебанъ Дрисвйтскій 20

Венцлавъ, ксендзь, плебанъ Брацлавскій 17—19.

Вержба (Вержбицкій) Димитрій, пресвитеръ Гнойненской ц., сынъ его свящ. Іоаннъ, дочь—Анастасія замуж. за солтысомъ Андреемъ Кузачей 251, 357, 360, 370, 383, 397, 398, 406, 524.

Вержбицкій Иванъ, пресвитеръ Савичской церкви 284.

Вержба (Вержбицкій) Іоаннъ, свящ. Свѣтячской ц. е. ж. Полонія Толятницкая 401, 406, 519, 520.
— Плиффоръ, священникъ Воскресенской церкви, въ г. Мольникъ 358, 362, 363.
— Пличетъ, монахъ Дрогич. моч. 384.
— Стефанъ, проконсулъ Мельницкій 371, 372.
— Трохимъ, свящ. Гнойненской ц., ж. с. Теодора Подицкая 193.
— Яцко, священникъ Серочинской церкви Обрѣтенія Св. Креста 320.
— Теодоръ, регентъ Мельницкой град. 526.

Вержбинскій Мартинъ, пробощъ Кобринскій 254, 255.

Вержбицкій Павелъ, пресвитеръ Междурѣцскій 496, 497, 498.

Вержбовскій Стефанъ, пресвитеръ Докудовскій 377.

Верига Ермола (Геронимъ) свящ. Пережирскій 227.
— Петръ Васильевичъ, зем. 227.

Вершвицкій Симонъ, возный коронный 282, 290.

Веселовскій Крыштофъ Петроичъ, маршалокъ надворный к. с. м., пивунъ вѣпонскій, экономъ гродненскій 218, 219.

Вилькъ Яковъ, лавн. Дрог. маг. 38.

Вильянецъ, регентъ земск. Лидскій 53.

Вилляръ Филиппъ, пробощъ Троцкій, референдарій и писарь в. к. л. 249.

Виницкій Антоній, епископъ Перемышльскій и Самборскій 400.

Вировскій Павелъ, владѣлецъ им. Вирова; его дочери: 1) Авдотья замужъ за Гришкою Данил. Козинскимъ и 2) Марья замужъ за Яковомъ Бориховскимъ.
— Серафимъ 47.

Вирозамбскій Станиславъ, коморн. Мельницкій 32, 33.

Витковскій, Іоаннъ, плебанъ Мельницкій 191.

Витовтъ, князь 14, 15, 17.

Вишневецкій, кв. Николай Семеновичъ, староста Луцкій е. ж. Анна ур. Наршевичъ 7, 9.

Владиславъ IV, в. к. лит. и кор. польскій 245, 250, 296, 335, 336, 341, 342, 349, 351, 353, 354, 359 373.

Влодѣнь, Іоаннъ, подстароста Междурѣцскій 485, 491, 493, 494; 496, 499, 507.

Водзинскій Маркъ Староста Дрогичинскій 342.

Водзинская Елена, каптелянка Подляска, сынъ, ея Іоаннъ 443, 532.

Воеводскій Бартоломей возный Мельницкій 32.

Война. Андрей крапчій в. к. л. 202.
— Бартоломей, подстар. Дрогич. 69.
— Казимиръ, писарь Пинск. зем. с. 310, 311.
— Лаврычъ, подскарбій дворный, писарь в. к. л., староста Пинскій 10.

Войничовичъ Адамъ, судья зем. Новгр. в. 245.

Войтковскій, Альбертъ шляхтичъ Мельн. п. 371.

Войшнаръ, Григорій, судья Минск. зем. ж. е. Марина, дѣти ихъ Криштофъ и Юрій 220.

Возградъ—Поклонскій Петръ, скарбникъ и писарь Пинскій 344

Волинскій, Лука, двор. 289, 354.

Волюкъ. Матвій, коморникъ Новогр. 22.

- Воллович**, Ярош генер. староста Жмудской земл, тиунт Гондвинской староста Шавельской, Унитский. Кобринский 253, 254.
- Володнович**, Григорий писарь, 365, 390.
- Мартинь Казимирь, Городничий и подстароста Минский 220, 227.
- Марцианъ, судья и депутатъ вытоб. воев. 334
- Тадеушъ судья зем. Мин. 48.
- Явъ, судья, 390.
- Волович**, Григорий маршалокъ староста Слонимский 60.
- Евстафий (Остафий) воевода Виленский канцлеръ в. к. л. староста Берестейский и Кобринский подскарбий земск. 28, 29, 64.
- Евстафий, бискупъ Виленский 227.
- Криштофъ Казимирь, писарь земск. Слонимский 16, 25.
- Марцианъ, писарь трибунала 334.
- Волость**, свящ. Прохенской ц. 194, 317.
- Волчкович**, Александръ, священникъ, 336, 337.
- Николай, священникъ Выгоновской ц. Пинск. п. сыновья его Петръ и Лукашъ 336, 337.
- Митрофанъ Абрамовичъ изъ евреевъ 335, 336, 337.
- Вольский**, Миколай, каштелянъ Сандомирский, староста Сапоцкій, Ляскоронский, Вышневикий и Ломенский, вахмистръ королевский 36.
- Фелицианъ, войсковичъ Новогрудский 244.
- Вороничъ** Петръ, двор. 292.
- Воротынские**, бояре 63.
- Выгоновский** Симонъ подписокъ Дрогич. 33.
- Вычолковский**—Загробикъ Якубъ двор. Мельн. п., ж. е. Марьяна 417.
- Вырозомский** Адамъ двор. 477.
- Вышинский** Андрей двор. 372.
- Вѣщичий** Кароль, подстолий и подстароста грод. Врест. 24.

Г.

- Габала** Глѣбъ 30.
- Габала** Матвѣй 30.
- Гавриликъ** Романъ, возный Дрогичинскаго пов. 353.
- Гаевский**, Гедзонъ, настоятель Минск.-Духов. базил. мон. 23, 389.
- Галейцъ** Варфоломей, вісеадвосатус Дрогич. 35.
- Вареоломей войтъ Дрогич. маг. 35, 47.
- Станиславъ коморникъ Дрогич. с. 32, 31, 35, 38, 39.
- Галинский**, Петръ, стольникъ и депутатъ Оршанскаго повѣта 334.
- Галансий** Матвѣй судья 38.
- Галанковский** Матвѣй судья зем. Дрогичинский 30, 32, 33, 34, 39, 40, 44, 45, 46.
- Гарабурда** Михаилъ, зем 16, 25.
- Гарасимовичъ**, Іоаннъ декавъ Дрогичинский, пресвитеръ Бранский 282, 283, 294, 295, 303, 481.
- Ганкевичъ**, Стефанъ, секретарь в. к. м. 400.
- Гаховичъ** Іоаннъ пресвитеръ Жицкой ц. 189.
- Гациский**—Духновичъ Венедиктъ зем. Новогр. судья 22.

- Гацюна**, Василій, райца Врестск. 197.
- Гаштолтъ** (Каштолтъ) Ольбрыхтъ, маршалокъ в. к. л. 12, 21.
- Гедройтъ** Арнульфъ, войский Пинский 310, 344.
- (Кгедройтъ) Іванъ, священникъ Гудевской ц. 218, 219, 220, 243.
- Генкель**, Мартинъ Михаилъ, двор. 478.
- Гецевичъ** Бонифаций, монахъ Дрогич. мон. 404, 405.
- Гинвидъ** Якубъ 344.
- Гинча**, Николой двор. 477.
- Гіацинтъ** свящон. Воковенской ц. 309.
- Гладкій**, Стефанъ, писарь триб. в. к. л. 10.
- Глевичъ** Савка, бурмистръ старой рады г. Вѣльска 282.
- Глечевичъ** Іванъ, мѣщ. г. Дрогичина 38.
- Глинский**, князь Іосифъ, 200.
- Глинсий**, князь Михаилъ маршалокъ 12.
- Глѣбовичъ** Юрій, воевода Смоленский 19.
- Гмурекъ**, Христофоръ, проконсулъ Докудовский 377.
- Гоголь**—Ільковичъ Іванъ, двор. 32, 34.
- Годебский**, Филонъ, подсудомъ Пинск. зем. с. 310.
- Горниховский** Симонъ, лавникъ Дрогичинский 316.
- Голодовский**, Александръ, свящ. Святячской ц. Дрогич. п. 335, 351, 353, 354.
- Гомолиций** Лукашъ, свящ. Мотуховский и Голынский 386, 387, 388.
- Гоневичъ**, Тимофей, священникъ Лопиницкій 26.
- Гореглядъ**, Гома, двор. 243, 249.
- Горбатовъ**, Іосифъ, свящ. Дрогичинский 379.
- Городенский** Казимиръ, зем. Вильком. пов., ж. е. ур. Ставечкая по 1-у мужу Вѣловичъ 285, 286.
- Городенский**, Симонъ, писарь зем. Волковс. 198.
- Горниховский**, Симонъ возн. Дрогич. 322.
- Готовицый** Іоаннъ, свящ. Михайловской ц. въ с. Городкѣ, Дрогич. п. 321, 325.
- Гребиницый** Флоріанъ, архіеп. Полоцкій митроп. ун. цер. 238, 242.
- Гржимаций**, Максимілианъ, пресвитеръ Городицкой ц., декавъ Мельницкій 375.
- Гржимайловичъ**—Немира, староста Мельницкій 12.
- Григорій** (аіасъ Феодоръ) (протопопъ) свящ. Лозовской ц. ж. е. Татьяна 30, 32, 33, 38, 39.
- Григорьевичъ** Богданъ, державца Горвольской 24.
- Гримановичъ**, Киріло, шляхт. Мельн. п. 349.
- Гринковский**, Лаврентій, свящ. 248.
- Гричина**—Курдей. Янъ судья зем. Пинский 314, 323, 339.
- Гродзицый**, Андрей, двор. 295.
- Громына** Григорій Ісаевичъ, ключникъ Виленский 23, 24.
- Елисей монахъ Дрогич. м. 405.
- Гротъ** Лаврентій, войтъ Дрогичинский 367.
- Ламбертъ войтъ Дрогич. маг. 316, 361, 366.
- Менцлавъ, войтъ Дрогичинский 393.
- Грумаковичъ** Тефляга монахъ Дрогич. мон. 407.
- Грушевский**, Ігнатій, регентъ земский Врест. в. 253, 254.
- Гулевичъ**, писаръ земский Луцкий 290.
- Гумеций**, Іосифъ, бурмистръ Междурочский 305.
- Гуниъ**, Филиппъ, секретарь е. к. м. 352.
- Гуттъ**—Загорский Юрій, зем. Новгр. п., ж. е. Екатеринаъ Висновская 386.

Д.

- Давидъ**, протопопъ Пречистенскій въ г. Мельницѣ с. сыновья: Парфенъ, Мишко, с. племянники: Пвангъ и Лукашъ Марковичи 61.
- Данейко** Фолцианъ. писарь и судья Повогра. зем. с. 206, 245.
- Даниловичъ**, изъ Тенчина, Софія, жена подскарбія вел. кн. лп. старост. Дрогобицкая, Ратынская и Влонская 377, 384, 385.
- Дмиевичъ** Григорій, протопопъ 45.
- Дмитрій**, священникъ Анской Михайловской церкви 40 44.
— священникъ Жидкой ц. 190.
- Дмиевичъ** Волошь (Vols) священникъ въ Лазовѣ 44, 45.
- Довгалло** Бенедиктъ, воитъ Начской волости 277, 278, 279.
- Довгалло-Завиша** Илз поминать 249.
- Довойна** Станиславъ Андреевичъ, староста Дрүйскій и Пинскій 52, 62.
- Донудовскій** Захарія, святи. Юрубицкой ц. Мельн. п., ж. о. Люба, урожд. Токаревская, ихъ сынъ Александръ 343, 346.
- Долиатовичъ** Богданъ, намѣстникъ Рудницкій, Терешинскій и Новодворскій 30.
- Дольскій**, князь Михаилъ, каштелянъ Берестейскій 198.
— Прокопъ, судья зем. Волков. с. 198.
— Янъ Кароль подчасій в к. л., староста Пинскій 53, 56.
- Домановичъ** Семень, судья зем. Пинскій 15.
- Древновичъ**, Каллистъ Viceadscatus Дрогич. маг. 67, 69.
- Дробать**, писарь Владимир, гр. с. 297.
- Дробышевичъ** Богданко съ Полоцка 41.
- Друцкій-Любецкіи**, князь, Иванъ хоружій 10.
- Дубинскій** Лаврентій бурмистръ Дрогич. маг. 319.
- Дубовичъ** Алексѣй базл. Тронц. Вѣльск. мон. 296.
- Дунинъ-Раецкіи**, Францискъ, зем. Новогр. с. дѣя 22.
- Духовскій**, Янъ, мѣрчій кор. 54:
- Душевскій**, Александръ, двор. 220, 221.
— Маргианъ, двор. 220, 221.
- Дыбовскій**, писарь, Якубъ 28.
- Дыновичій** Лавривъ Иванъ зем. Пинск. п. 314.
— Янъ, шляхтичъ Пинск. пов. 314.

Е.

- Евгеній IV**, папа 2.
- Езерскій**, Левальтъ Павелъ, ревизоръ Кобринскаго старосты 253, 254, 255.
- Екатерина II** Алексѣевна, Императрица Всероссийская 55, 57, 337 402.
- Ерофей**, святи. Спаской ц. въ г. Брестѣ 38.
- Ефремовичъ** Псаія, црв. монахъ въ г. Вѣльскѣ, 346, 348

Ж.

- Жакъ**, Монардъ лавникъ Дрогич. м. 67.
- Жардецкіи**, Вацлавъ, подстароста Волковыскій 198.
- Желзевскій** Лаврентій гражд. Дрогичинскій 316, 361.
- Жеромскій**, Петръ, двор. 225.

- Жинемскій**, Крпштофъ, подсудокъ Минскаго воев 220.
- Жила** Іоаннъ, монахъ Дрогич. мон. 384.
- Жолковскій** Андрей, лавникъ Дрогичинскій, ж. с. Екатерины ур. Гащанска 236, 239.
- Жолухъ**, Григорій 24, 25.
- Жоховскій**, Кширианъ, митр. Кіевскій, Галицкій и всяя Россіи архіепископъ Полоцкій 23, 24.
- Жохъ**, Андрей, двор. 265.
- Жуновскій**, Федоръ зем. ж. с. Рогина ур Райкевичъ 209, 212.

З.

- Забережинскій**, Янъ Яновичъ. староста Берестейскій, повода Подляшскій 22.
- Забяна**, Якубъ, ждѣ въ Брестѣ 196.
- Заборовскій**, Яковъ, лавникъ Дрогичинск. маг. 317, 319, 322.
- Завадскій**, Петръ Теодоровичъ, пресвитеръ Кодевской св. Михайловской церкви 5.
- Загоровскій**, Андрей комиссаръ с. к. м. 299.
- Загорскій**—Гуть, Юрій, зем. Пинск. пов. 313, 314.
- Загоровскій**, Янъ, парохъ Лельчицкій 377.
- Загуменникъ**, Лаврентій, двор. 391.
- Заяць**, Иванъ Романовичъ. жѣц. Виленскій 231.
- Заяцъ**, Леонардъ, лавн. Дрог. маг. 67.
- Зальскій**, Іоаннъ, пробощъ Лосицкій, настоятель Годенцій. 420, 421, 420, 433, 437, 439, 440, 441.
- Зальскій**, Мартинъ, двор., е. ж. Ева ур. Косняянна 56, 57.
— Павелъ двор. 28.
- Занькевичъ**, Пвангъ, судья земск. Пинск. 15.
- Заранонъ**, изъ Горбова Андрей, писарь зем. Брест. с. 62
- Захаревичъ** Григорій, купецъ виленскій 229.
- Збаранскій**, князь, Янушъ Корнбутовичъ, повода Брацлавскій, староста Пинскій 336
- Зборовскій**, Гавриль, староста Городельскій 298.
— изъ Рывяня, Станиславъ Гавриль, староста Городельскій 289, 291.
- Здитовецкіи**, Людвикъ, двор. Пин п. 313, 314.
- Зейриковскій**, Францискъ каштелянъ Любелскій староста, Новомѣскій, Коршицскій. Шерешевскій, ж. с. Анна ур Зеновичъ изъ Вратошина 237, 238, 241, 242.
- Зеленевскій**, Войтехъ, бояринъ Волковыскій 2.
- Зельборскій**, Арсеній, епископъ Львовскій 400.
- Зембоцкіи**, Миколай Станиславовичъ, боярня Кобринскій 36, 37.
- Зенковичъ** Александръ, подчасій Столинскій 16, 25.
- Зеновичъ**, Георгій, Янъ, судья зем. Виленскій 288.
— Юрій, намѣстникъ Брацлавскій 18.
- Зихорскій**, Бартоломей, воитъ Дрогич. маг. 66, 67.
- Зубрицкіи** Марко, пушкаръ Берестейскій 6.
- Зябна** Пвангъ Гавриловичъ зем. Пинск. пов. 323, 324

И.

- Иваницкіи** Пвангъ, цань «змуроваль» церк. Сергія и Вахка въ г. Брестѣ.
- Ивановичъ** Григорій, бурмистръ Брестскій 5.
— Пвангъ, святи. Остринскій. Спаской ц. 52.

Ивановскій, изъ Рогая, Иосифъ Михайлъ, староста судов. Мниск. 237, 241.
 — Станиславъ, подстароста Мельницк. 61.
 — парохъ Голубьской ц. пресв. Богородицы 40, 41.
 — свящ. Погоской ц. 14, 15
 — свящ. Спасскій въ Дрогичинѣ; с. ж. Марія 44.
 — свящ. Троицкой ц. г. Выхова 282.
Ивашковичъ Янъ, возный Мельн. п. 305.
Игнатій, свящ. Гессовской ц. 30
 — свящ. Шльинской ц. въ г. Дрогичинѣ 48.
Игнатовичъ Діонисій, священникъ Дружковичской Пинской церкви 53.
Издебскій Станиславъ, зем. Дрогичинскій. 61, 65.
Илинчъ Юрій Ивановичъ, маршалокъ 22.
Иларіонъ, свящ. Шльинскій въ Дрогичинѣ 48.
Ильновичи Андрей и Троць родн. братья мѣщ. Дрогичинскіе 318.
Ипатій, митрополитъ 3.
Искундъ, Петръ Станиславовичъ, возный Волков пов. 198.
І.
Іакинфъ (Ніасіант) пресвитеръ Боконенской ц. 281.
Іеронимъ свящ. Пречистенской церкви въ г. Мельницѣ 197.
Іоаннъ Казимиръ кор. польской 370.
 — пресвитеръ Лобковской ц. 412.
Іосифъ, митрополитъ 23.
К.
Ковечинскій, Еnochъ, подкоморій Мнискій 220.
Надидловскій, Альбертъ секр. к. о. м. 359.
Натановскій, Адамъ, стольникъ коронный, староста Борисовскій и Каменецкій 236, 281.
Налабунъ, Александръ, подстароста Мельницкій 192.
Налецкій Петръ, подстароста Подляскій 428.
Каменскій, Альбертъ, сборщикъ податей Мельницкой земли 239, 240
 — Бенедиктъ писарь земск. Лидскій. 51, 53.
 — Іоаннъ двор., коморникъ Дрогич. зем. с. 44, 45.
Кампъ, Іоаннъ воитъ Дрогичинскій 43, 44 47.
Капатовскій Георгій, двор. 191.
Карль, свящ. Дрогичинскій, е. ж. Анна, ихъ сынъ Іванъ 67, 68.
Карль, Николай, подкоморій Волковыск. п. 200.
Карскій, Казимиръ двор., товарищъ хоругви е. к. м. Гусарской. 315.
Качановскій Павелъ, стольникъ Витебскій писарь Пинск. п. 335
Качинскій Матвій, лавникъ Дрогич. маг. 361.
 — Стефанъ свящ. Св. Николаевской Дрогичинской ц. ж. с. Аполлонія Скніновна 354.
Кашовскій, Генрихъ, каштелянъ венденскій, ж. е. Енграція ур. Соломерецкая 311.
Кельковичъ Андрей, кс., настоятель Семятичек. кост. дежанъ Дрогичинскій 518, 519, 521.
Керновскій Янъ, подсудокъ Новогр. з. с. 386, 388.
Керстортъ Владиславъ, депутатъ князя Жмудскаго 334.

Киприанъ, діаконъ Преображенской Дрогичинской ц. 316.
 — свящ. Св. Михайловской ц. въ г. Кодиць 5, 6.
 — свящ. Дрогичинскій 379.
Кирдей-Гричина. См. Гричина-Курдей.
Кишна, 362.
 — Анна, ур. кн. Радзивильтъ 265.
 — изъ Цѣхаловца Николаѣй, воев. Мстиславскій, староста Вилькомирскій, подчашій в. к. лит; староста Дрогичинскій 64, 65, 244, 245, 320.
 — Янушъ, воевода Полоцкій, пистигаторъ в. к. л. 334.
Кишанка Софья, настоятельница Дрогичинскаго бернардинскаго монастыря 325, 351, 353, 354, 355.
Клопотовскій Петръ, писарь зем. Мельниц. 192.
 — Отома двор. 390.
Кощій Войтехъ зем. 2.
Клюзовскій, Янъ, подстароста Красяницкій 218, 219.
Кобринскій, князь Іванъ Семеновичъ его ж. Софія по смерти перв. мужа кн. Івана вышла замужъ за Пауль и съ вѣрв римской прпступила, 36, 37.
 — князь Симеонъ, его ж., его сынъ Романъ 4.
Ковнацкій Мартинъ Газимѣръ плебаны Загорскій ревизоръ 228.
Козаровскій, Янъ, писарь Междурѣчскій 305.
Козинскій Варлаамъ, архимандритъ Мстиславскій 389, 390.
Козлинскій, Гришко Даншиловичъ, его жена Авдотья Павловна Вироевская 271.
Козурчичъ Осипъ, священникъ Волосовичской ц. 271, 273.
Козьмичъ, Сигуанъ, священникъ Воскресенской ц. г. Бѣльска 283, 284.
Колачковскій Іоаннъ, Бартковскій факторъ 316.
Колбъ, Моисей, коморникъ Пинскій 323, 324.
Коленда Янъ, писарь 296.
Коляда, Якубъ, возный Мниск. пов. 194.
Конарневскій, Якубъ двор. 410.
Кондратовичъ, Казимиръ Владиславъ, мочникъ Мозырскій, экономя им. кн. Радивилла 223, 224.
Коновичъ—Гурбачкій Іосифъ, епископъ Витебскій, Мстиславскій, Оршанскій, Могилевскій, игумень Монастыря св. Михайловскаго Кіевскаго, на Золотыхъ Воротахъ 373
 — Іарюль мѣщ. Виленскій, ж. с. Марина Дмитровна 228.
Копинскій, Северинъ, свящ. Русковской церкви 441, 443.
Корвинъ—Павловскій, Тадеушъ, двор. 51.
Коржевъ, Елиштымъ бояринъ князя Кобринскаго 4.
Коржачскій Янъ, писарь 54.
Корошчичъ, Михайло, законникъ Оврушскій 26.
Коротковичъ, Савинъ, пресвитеръ Жоллинской Спасской церкви 56.
Корсанъ Ігнатій, писарь кор. 27
 — Рафаэль, архіепископъ, митрополитъ Кіевскій, Галицкій и всея Руси 51
 — Янъ, староста Девинскій подсудокъ Новогр. 388.
Корыбскій, Антоній, комиссаръ Врес. парфіи 27.
Косецкій, Стефанъ староста Морозовичскій 36.
Косинскій Адамъ, маршалокъ 27.
 — Іоаннъ, писарь Дрогич. маг. 63.

Коско, Николай коморн. Дрогич. зем. с. 40.
 Коссяковский Геронимъ Ставлясовичч, двор. Новогр и ж.
 е. Софін ур. Увѣховская 206, 214, 216, 217.
 Коссовскій, Флоріанъ, подстароста Дрогичинскій 379, 382,
 515.
 Коссовъ Сильвестръ, епископъ 373.
 Костенскій Григорій, свящ. Состонской ц. 499, 500.
 Костялковскій, Янъ, писарь земск. Браслав. 201, 203.
 Котовичъ А. схоластикъ Виленскій 238.
 — Евстафій бискупъ Смоленскій, пробощъ Троицкій 249.
 Кохлевскій, судья Брест. зем. с. 362.
 Коховскій, Павелъ, возный Возницкій 422.
 Красинскій Іоаннъ, староста Варшавскій 375.
 Краснодембскій Валентинъ Станиславъ, настоятель Тадино-
 вичскаго костела 414, 418, 525—528, 534, 535.
 — Іоаннъ, земск. судья Дрогич. 27.
 — Матвій, ксендзъ парохъ Дядковичск. кост. 511, 513,
 514, 515, 517.
 — Павелъ, плебанъ Мельницкій, деканъ Камнецкій
 395, 396.
 Кравоускій Григорій свящ. Порпляншской п. 237, 238, 241
 — Яковъ, каштелянъ Подляск. 420.
 Крашевскій Якубъ, урядникъ Остринскій 59.
 Кривецъ Веняшъ, подвоевода Новогродскій 209.
 Кривоустъ, Іоаннъ, яѣщ. Лазовскій 39.
 Криницкіе зем. Плецкіе 211, 213, 217.
 Кришиловскій Михаль судья Новогр. зем. с. 206.
 Кросновскій, Николай, настоятель Вельскій, секретарь к. е.
 м. 292.
 Крумеликъ, Мартинъ возный Мельн. п. 369.
 Крупочскій Христофоръ Мельхiorовичъ, зем. Брест. п. 360.
 Кублицкій, Янъ, писарь каптур. гроден. Полоцк. 24.
 Кудзиновичъ, Ігнатій, регентъ зем. Минск. в. 42.
 Кузана Андрей солтыс е. к. м., е. ж. Анастасія ур. Верж-
 бянка, сынъ ихъ Сегенъ, вуюкъ Валюкъ 383.
 Кузьмичъ Лаврентій возный Мельн. пов. 377.
 Кулеша Симонъ, ксендзъ Боковичскаго кост. 517, 518.
 — Янъ, каноникъ Брестскій, плебанъ Городецкій
 253, 254.
 Курецъ, Феликсъ, возный Дрогич. зем. с. 30.
 Куржелевскій Станиславъ, двор. 194.
 Нуриловичъ Ома, двор. 517.
 Нучевскій Стефанъ двор. 393.
 Нучинскій, (Кучковскій) Стефанъ священникъ Николаев.
 Дрогич. ц. ж. е. Аполлонія Іоанновна Скіяновна
 240, 308, 309, 319, 321, 322, 341, 367.

Л.

Лазовскій, Юрій, подстароста Дрогичкій 64.
 Ламборскій Петръ, писарь Брестск. 5.
 Лашпицкій Адамъ, зем. 43.
 — Станиславъ коморникъ зем. Дрогич. с. 37, 40.
 Левинъ, Варлаамъ, пресвѣтеръ Дрогич. мон. 399, 405.
 Левицкій Матвій, намѣстникъ Забѣльскій 47.
 Левоничъ, Мартинъ, попь изъ г. Воиня 47.
 Ленкевичъ, Александръ, депутатъ Мозырьскій 334.

Ленская Елизавета ур. Заранекъ 7.
 Ленцкій Павелъ, рада Докудовскій 377.
 Леонъ Янъ хоружій Упитскій 288.
 Лещинскій изъ Лѣшна Андрей, воевода Брестскій, Куяв-
 скій 194.
 — Владиславъ, воевода Рольскій 461.
 Лиснскій Якубъ, базилиан. Пуст. м. 16, 25.
 Лихуна Геронимъ, яѣщ. Лазовскій 39.
 Лоза Лаврентій, возный Дрогич. зем. с. 35.
 Ломжинскій Матвій 26.
 Ломановичъ Григорій Пресвѣиторъ Виленской Воскресен-
 ской цер. 29, 30.
 Лопата Симонъ, регентъ гродскій Смоленскій 7.
 Лопускій, Каспаръ, двор. 65, 66.
 — Лаврентій, двор. 65.
 — Симонъ, двор. 65, 66.
 Лукецкій, Станиславъ Кароль, ротмистръ п. двор. е. к. м.
 староста Шмельтинскій его тетка, Анна ур. Карь-
 ковская каштелянка Вышеградская 395, 396, 517
 Луна, свящ. Пречистенскій, его сыновья Карпъ и Мар-
 тинъ 35.
 Луневскій Станиславъ, двор. 39, 65.
 Лучичъ Мартіанъ, свящ. Пречистенской ц. въ Дрогичинѣ
 64, 65, 67, 68, 69.
 Лычна Пенталеонъ, вицекапитанъ Брянскій 297.
 Любовскій, Іоаннъ Францискъ, корол. секретарь 342.
 — Петръ, возный Дрог. зем. с. 38.
 Лядовскій, Мельхiorъ, зем. 363.
 Лядинскій, Федоръ, коморникъ Новогр. зем. с. 207, 211.
 Ляцевичъ Андрей Афанасовичъ, свящ. Николаевскій ц. 241.
 Лячюна, Іудой изъ Бреста 11.
 Лѣсновскій Прокопій, староста Брянскій 299,
 — изъ Обора, Мартинъ староста Дрогичинскій 293.

М.

Магарій, Епископъ Пинскій и Туровскій 51.
 — Митръ, Кіевскій, Галицкій и всяя Руси 41.
 Мачовецкій Янъ, каноникъ Варшавскій 56.
 Маномъ, Епископъ Самогитскій (ок. 1505 г.) 12.
 Малеваный Василій, бурмистръ Коденскій 6.
 Малиновскій, Альбертъ, возный Мельницкій 345.
 Малишевскій, Пванъ, священникъ Троицкой ц. въ г. Бѣль-
 скъ 342, 343, 346, 347, 349.
 Манаховичъ Янъ Прокоповичъ, рада старої рады 282.
 Манженинъ Феликсъ, плебанъ въ Русковѣ 50.
 Маревичъ, Янъ, свящ. Лаховской ц. 338.
 Маркъ свящ. Ляховской ц. 403.
 Мартиновичъ Иларіонъ, намѣстникъ Мінскаго Петро-Павл.
 мон 394.
 — Макаръ, ревизор. корол. 56.
 — Мелетій, игуменъ, Бѣльскій намѣстникъ прав
 еписк. Луцкаго 343, 350.
 Мартинъ, попь Погосскій 15.
 — (Мартіанъ) свящ. Пречистенской ц. въ г. Дрогичинѣ
 е. ж. Вовда (Овдотья) 56, 57.
 Марцинкевичъ, Станиславъ, судья земск. Лдск. с. 51

Масальскій, Григорій, подстароста Кобринскій 62.
 Маскевич, Самуил, подвоевода Новгородскій 388.
 Масальскій Богданъ, подсудокъ Волков. зем. с. 198.
 — Юрий, подстароста Волковыскій 202.
 — Яковъ воевода Новгородскій 10.
 Матвей Іоаннович, пресвитеръ Ржевскій. его мать Агнета 31.
 Матвеевич Стефанъ двор. 33.
 Матфеевич, Евстафій, діаконъ Высоцкой ц. 315.
 Мацовичъ (Марковичъ, Мартиновичъ) Шимко гінтъ Виленскій, державца Ушпольскій Плянскій п Радомскій 52.
 Мениръцкій Николай Васильевич, свящ. церкви Савичъ Рускихъ, ж. е. Анна Куприянова 234.
 Мелешко, Кондратъ, судья град. зем. с. 218.
 — Янъ, стольникъ Городенскій 11, 12, 13.
 Менжинскій, Бернардъ Николаевичъ, двор. 401.
 — Христофоръ, шляхт. Мельн. ц. 349.
 Мершвинскій Іоаннъ, возный Мельницк. пов. 334.
 Мерскій Лукашъ, зем. 203.
 — Шимонъ Григорьевичъ, зем. Браст п., ж. е. Настасія Борисовна ур. Жабо, дѣти ихъ: Николай, Александръ, Федоръ Ганна и Софія 203, 204, 205.
 Миколаевичъ Миколай, подскарбій, 21.
 — Юрий, намѣстникъ Мерецкій и Мозырскій 19.
 Миколескій, Сергій Карповичъ, протопопъ Волковыскій 2.
 Минулинскій Григорій, свящ. Дрогич. 39, 40.
 Милошевскій Лукашъ, ксендзъ плебанъ Дрисвятскій 20, 21.
 Миронъ, свящ. Баславской Семеновской ц., е. ж. Ганна 55.
 Мирславичи Семень Ивановичъ.
 Маркъ } Олехновичи 49.
 Иванъ }
 Мирскій Александръ Шимовичъ землянинъ Браст. п. ц. 203, 204, 205, 206.
 — Себстьянъ, судья земск. Браславскій 20.
 Миткевичъ, Маркъ, пресвитеръ Баславской ц. 55, 57, 58.
 Михаиль свящ. Троицкой церкви в г. Врестъ 28.
 — свящ. Междурѣчскій 305.
 Михалевичъ Николай, воевода Троицкіи 12.
 Михаловичъ, Станиславъ, возный Мельниц. пов. 197.
 Михаловскій (Михаловичъ) Павелъ Казимиръ, скарбникъ Оршанскій 479.
 Михаловичъ, Павелъ, ксендзъ Островецкаго костела 503, 510.
 Михаловскій Леонтіи, писарь всего братства 405.
 Мицкевичъ, Георгій, зем. Врест. воев., ж. е. Софія ур. Мардецкая 362.
 — Казимиръ Станиславъ, зем. 363.
 Милечко Крештофи, войтъ Ковенскій 285, 286.
 — Войтехъ Еморишъ, староста Мельницкій 382, 493.
 — на Шкопахъ Мечиславъ, староста Мельницкій 338.
 — Николай, хоружій Оршанскій, подвоевода Виленскій 228, 229, 230, 231, 232, 233, 285, 286.
 Мложевскій, Феодоръ, лавникъ Дрогич. маг. 362
 Млоцкій, Янъ Кароль, староста Пинскій и Гельметскій 14, 310, 311, 344.
 Мношовскій Павелъ двор. 33.

Могла Петръ, староста Молдавскій, архимандритъ Кіево-Печерскій лавры 250.
 Модевичъ Францискъ, хоружій и подстароста Лидскаго пов. 52.
 Монейновичи земляне 58.
 Мокосій — Баковецкій см. Ваковецкій Мокосій.
 Монвидъ на Дорогостаяхъ Крештофъ, нальшш. маршал. кн. Лит., староста Волковыскій и Мстиславскій, державца Шереловскій и Велюнскій 198, 196.
 Монвидъ, воевода Виленскій, державца Браславскій 17—19.
 Морачевскій Матей Альбертовичъ, писарь Дрогич. маг. 226, 309.
 Моръ Петръ viceadvocatus Дрогичинскій 226.
 — Симонъ, возный Мельницкій 349.
 — Янъ, войтъ Междурѣчскій 305.
 Морозитъ, Лука, возный Дрогич. суда 322.
 Мороховскій, Янъ, владыка Владимирскій п Брестскій 247.
 Мостикій Палсій, архимандритъ, намѣстникъ еп. Лудскаго 291, 297, 303, 304.
 Мошенскій, Адамъ двор. 357.
 Мощинскій Давидъ Федоровичъ, протопопъ Высоцкой ц. 310, 311, 312, 313.
 — Іоаннъ Даниловичъ, свящ. Высоцкой ц. 310, 311, 344.
 Мыслишевскій, Янъ, ротмистръ е. к. м. 383.
 Мѣшовскій Иванъ, свящ. 43.

Н.

Нарбутъ Ігнатій предсѣд. земск. Лидск. с. 51.
 Нарушевичъ, Александръ писарь в. к. л. 390.
 — Миколай, секретарь кор., державца Марковскій и Мядельскій 60.
 — Петръ земск. Пинск. судья 314.
 — Станиславъ референдарій и писарь 337.
 Нацевичъ, Михаилъ п. е. ж. зем. 1.
 Невельскій Янъ Владиславъ, двор. намѣстникъ Довечеровскій 222.
 Недзвѣцкій Матоей ж. е. Регина ур. Пеляшъ 345.
 Немира Кароль двор. 270.
 — Станиславъ Каптелинь Подласскій, ж. е. Ева ур. Гявощъ 251, 252.
 Немировичъ Янъ Якубовичъ, воевода Кіевскій, маршалокъ господарскій, державца Василішскій 26.
 Нестеръ, свящ. Вировскій 27, 28.
 — Священникъ сначала при николаевской ц. села Креслина, а затѣмъ при Дмитріевской ц. с. Рогова 42, 43.
 Несторъ свящ. Креслинской Никольской церкви 35, 41.
 Нешновскій, Стефанъ писарь Грод. зем. с. 218.
 Никифоровичъ Іоаннъ, свящ. Лосицкой ц. 411, 412.
 Николай войтъ Дрогачинскій (antiquus advocatus ex illa parte fluvii Bug) 43.
 Новиничъ, Іоаннъ свящ. Дрезховскій ц. 400, 401, 504, 505, 506, 507.
 Нововѣсъ Іоаннъ, возный зем. Дрогич. 32.
 Ноздринъ — Плотникій Георгій Григорьевичъ регентъ земскій и град. Пинск. пов. 314.

Норичий Стома. Остафій зем. Новогр. пов. 206, 207, 209, 212, 213, 214, 216, 217.
Носовскій Георгій возный Мельн. и. 397
Нѣмира Янъ. стольникъ Подляскій, ж. е. Александра, дѣтн ихъ: Георгій, Иоанн 434.
Нѣмчискій, Иоанн, двор. (nobilis) 37.

О.

Обнинскій Матвѣй возный Дрогич. п. 294, 295.
Обринскій, Андрей, судья зем. Новогр. 386.
Обринскій Доминикъ—Криштофъ подкоморій Новогродскій 206, 218.
Овочинскій, князь Александръ, староста Пинскій 10.
Овсяный, Янъ, чапникъ Волков. пов. 242, 243.
Огинскій Александръ, староста Рогачевскій, хоружій надвор. в. к. л. 287.
 — князь Григорій, ж. е. Вѣра ур. Якушевскія 205.
 — Самуилъ тинувъ воев Троцкаго 287
 — Янъ, староста Кормаловскій, каштелянъ Мстиславскій 232, 287.
Огородникъ Якубъ писарь зем. Пинск. с. 323, 339.
Одаховице, двор. Янъ, Самуиль и Екатерина 222.
Одоевскій Матей, гражд. Дрогичинскій 361, 399.
 — Стефанъ двор. 391, 405.
Олдаковскій, Иосифъ, двор. 247.
Олешковичъ Иванъ, возный Лосицкій 411.
Олиферовичъ, Николай, пресвитерь Хотичской п. Мельн. п. 362
 — Мануиль, пресвитерь Хотичской п. 422, 423, 427.
Ольковичи, князья Слуцкіе 190.
Ольковичъ Юрій 21.
Олесницкій Андрей, лавникъ Дрогичин. 316
Олешковичъ Петръ, писарь бискупа Пинскаго 314.
 — Теодоръ, свѣщ. Довечеровскій, протопопъ Дрогичинскій 222.
Олшанскій, бискупъ Виленскій 219, 220.
Олшевскій Николай Казимиръ, зем. Пин. п., пасынокъ Фурса 364, 366.
Олядовскій, Александръ, священникъ Сѣмятичской п. 247.
Омельковичъ, Григорій рада Брестскій 197.
Опалникъ, Лука, изъ Винна, маршалокъ двора е. к. м. 400, 401.
Опанасовичъ, Логвиль, діаконь Остринской Спасской п. 52.
Орабовскій Альбертъ, двор. 345.
Орда, Александръ, зем. Пинск. п., сынъ его Левъ 324, 339, 340.
 — Павелъ стражникъ Пинск. п. 335.
 — Станиславъ, 245.
Орлешко, Стефанъ, судья зем. Мельн. с., ж. е. Марьяна 435.
Орловскій, Павелъ, возный Пинскаго в. 368.
Оснерка Людовикъ, генералъ-маюръ войскъ в. к. л. 198.
Осиповичъ Петръ, лавникъ Дрогичинскій 225.
Осолинскій, изъ Тенчина, Георгій, канцлеръ в. кн. лит. 351, 352.
 — Збигнѣвъ староста Дрогичинскій 362, 379.

Остиновичъ Григорій Станиславовичъ, воевода Троцкій 19, 22.
 — Миколай Юрьевичъ, е. ж. Ганна ур. княжна Любецкая, ея отчимъ Янъ Стецковичъ 42, 43,
Острино, Николай, коморникъ Новогродскій 218.
Островскій, Мартинъ намѣстникъ Мѣлѣйчицкій 28, 29.
 — Францискъ чапникъ Новогрод. Сѣверскій 10.
 — Янъ двор. 397.
Острожскій, князь Константинъ Ивановичъ, гетманъ найвышій, староста луцкій, Браславскій и Винницкій маршалокъ Волянской земли, воевода Троцкій 7—10, 19, 22, 30.
Остророгъ Николай, подстолей коронной маршалокъ польскаго кола 250, 251.

П.

Павель Явронтьевичъ, пресвитерь изъ сел. Осипы, его братья Иоанн и Станиславъ 31.
Павловичъ, Иосифъ, пресвитерь Половецкой п. 24.
Пальчевскій, Лаврентій, в. значій вил. воев. 325.
Панкевичъ, Якубъ Гинвидъ, стольникъ и подстароста Пинск. зем. с. 310, 311, 344.
Панфиловичъ, Якубъ, пресвитерь Крошинскій 223, 224.
Паржейко, Христофоръ лавникъ Дрогич. маг. 361, 367.
Пархомовичъ, Василій, свѣщ. Высокой п. 318.
Патриковскій, Томашъ, ловчій Галлицкій 256, 281.
Пацковскій, Пахомій, игумень Дрогичинскаго мон. 307, 317, 318, 378, 379, 382, 399, 404, 405
Паць, свѣщ. при Петровскій церквя въ г. Кобринѣ 4, 49.
Пачковскій Петръ, пресвитерь Преображенской цер. въ г. Дрогичинѣ 307.
Пашковичъ Гедевонъ, правосл. свѣщ. мон. въ г. Бѣльскѣ 348.
Пенарскій, изъ Пекарь, Криштофъ, подкоморій Брест-вов. 480, 481.
Перио, Янъ бурмистръ г. Бѣльска 282.
Перфимовичъ Иванъ, священникъ Михайловской п. въ м. Половѣцъ 29.
Песлякъ, Симоно, возный Дрог. п. 337.
Петковичъ, Станиславъ, староста Брестскій 12.
Петрашковичъ, Андрей, зем. Новогр. п. 207, 208, 209, 217.
 — Янъ Марковичъ, зем., его родной братъ Андрей 208, 209, 217.
Петриковскій, Криштофъ, зем. 288
Петровичъ, Григорій, бурмистръ Брестскій 197.
Петровскій Павелъ, двор. 65.
Петровичъ Тимофей, свѣщ. Лаховской п. 408.
 — Юліанъ, настоятель Выгенскаго базиліан. мон. 235.
Петронко, Янъ, возный Мельницъ п. 292, 304, 306
Пилиховскій, Матвій Криштофъ, децутатъ Мстиславскаго воев. 344.
Пимень, свѣщ. Дрогичинскій 374.
Пинда Тимошъ Федоровичъ, мѣщ. Дрогичинскій 318.
Пинскій, Юрій Семеновичъ 53.
Пласковицкій Богданъ, зем. 209.
 — Криштофъ Богдановичъ, зем. Новогр. п. ж. е. Гальшка Заблоцка 206, 217.
 — Махаилъ, судья Пинск. зем. с. 248.

Плышевский, Петръ, священникъ Лаговской ц. Рѣчиц. п. 337.

Плѣшка (Pliszka) Іоаннъ, кс. плебанъ Номпровскій (plebancko) 522, 523.

Побирковский, Варлоомей, подсудокъ Дрог. зем. 32, 33.
— Матвій, Дрог. 65.
— Яковъ, подсудокъ зем. Дрог. с. 33, 36 40, 41, 45.

Повстанскій, Казимиръ, двор. 221.

Подберескій Янъ Самсонъ, судья Враслав. з. с. 203.

Подпраевскій Павелъ шлях. Мельн. пов. 304.

Подолець Станиславъ, писарь град. Слонимск. 16.

Подразъ Петръ, намѣстникъ Дрогич. 44.

Понлонскій Петръ Возгирдъ, скарбникъ и писарь Пинскій 310, 311.

Полозовичъ Иваншко, бояринъ князя Пинскаго Ярослав 14, 15.

Полубенскій, князь Василій Андреевичъ, маршалокъ господарскій, староста Мстиславскій и Радомскій 47, 375, 376
— Крыштофъ, судья земск. Слонимск. 16, 25.
— Людвигъ, зем. 16, 25.

Полубинскій, Константинъ, староста Слонимскій 222.
— Михаилъ, судья зем. Слон. с. 236.

Поплавскій, Симонъ, двор. 409.

Поповичъ Андрей, гражданинъ Дрогичинскій 114.

Порай, Валеріанъ, пресвитеръ Мельницкой церкви, протопопъ Дрогич. деканата 384, 411, 412, 414, 427, 507, 521, 525, 527, 528—532.
— Иванъ, свящ. Березовской ц. 346.

Поступальскій Іосифъ, регентъ земскій Пинск. пов. 13.

Потаповичъ Вакула, свящ. Погоской ц. 68.

Потать, повъ Погоскій 15.

Потриковский, Павелъ, архидіаконъ Пулковскій. царехъ Дрогичинскій 393.

Потѣй Левъ, писарь земскій Брестск. в. 11, 13.
— Федоръ, судья земскій Брест. в. 11.

Поцѣй Янъ Михаилъ, епископъ Владимирскій и Брестскій, прототроній Киевской митрополи 290, 412, 414 427.

Прамковскій, Николай Епископъ Луцкій 533, 534.

Припичковичъ Исаакъ свящ. Николаевской церкви въ г. Междурѣччѣ 304.

Проповичъ—Пудковскій Іоаннъ, пресвитеръ Роговской церкви 42.

Протасовичъ, Василій Олехновичъ, бояринъ Пинскаго князя Ярославича 14, 115.
-- Владиславъ судья, зем. Пинск. с. 310, 314, 315. 323 339.
— Юрій, писарь Новогр. з. с. 386, 388, 389.

Прошинскій, Феліціанъ, судья зем. Минск. с. 48.

Пушановскій, Станиславъ, шляхтичъ Мельницк. пов. 371.

Пузына Александръ, Правосл. влад. Луцкій и Острожскій 250, 251.
— изъ Козельска Афанасій, епископъ Луцкій и Острожскій архим. Жидичинскій 291, 297, 303, 343, 346, 348, 349.

Путновскій Станиславъ, двор. 294.

Путята Александръ, вранникъ Врасл. зем. с. 205.

Пынь, Ячко, Мельницкій город. посолъ 61.

Пѣслянъ, Григорій, суррогаторъ Минскій, пресвитеръ Беломльскій, генеральный комиссаръ 221.

Пѣшковичъ, Стефанъ, возный Мельницкій 350, 351.

Пясецкій, Симонъ, возный Мельн. п. 370.
— изъ Пельхъ Станиславъ 32.

Пятницкій Прокопъ, свящ. Дрогич. 39, 40.

Р.

Рава Флоріанъ 62, 63.

Рагоза Александръ, писарь Врасл. зем. с. 206.
— Иванъ, с. ж. Настазія ур. Вяжевичъ 9.

Радзиминосій Георгій, маршалокъ триб. в. к. л. 10.

Радивилль, князь Александръ Людвигъ, на Олыкѣ, Несвижѣ графъ на Шидловцѣ, Мирѣ, Крожахъ, маршалокъ в. к. лит. 337, 338, 377.
— Альбрехтъ Владиславъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ крайчій в. к. л., староста Шерешевскій 403.
-- князь Альбрехтъ Станиславъ, канцлеръ в. к. л. староста Пинскій, Тухольскій, Гитвскій, Ковенскій, Дагонскій, Перелайскій, Вилненскій, Липинскій, Грайнонскій и пр. 351, 363.
— князь Іоаннъ, канцлеръ в. к. л. 223, 224.
— Кароль Станиславъ, князь, канцлеръ в. к. л. 403.
— Михайлай Миколаевичъ, канцлеръ в. к. л., воевода Виленскій, державца Дрисвяцкій 12, 19, 21, 22. ж. е. Софія 36, 47.
— Михайлъ Казимиръ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, Биржахъ, Дубинкахъ, Слуцкѣ, Коньскѣ и Клецкѣ, графъ свящ. Римской имперіи 402, 403.
— Юрій Николаевичъ 17, 21.
— князь Янушъ, подчасій в. к. л., староста Борисовскій. ж. е. Софія, ур. Ольшковицъ-Стуцкая 26, 190.
— Янъ, князь на Олыкѣ, Несвижѣ, графъ на Шидловцѣ Клецкѣ, Мирѣ и Крожахъ, староста Лидскій 52.
— подчасій в. к. л. 396.

Радлинскій Лаврентій, подсудокъ Мельницкій, ж. е. Маргарита, сынъ Іоаннъ 333, 416.
— Мельхіоръ, писарь Мельн. зем. с. 416.

Раковский Янъ, двор. 265.

Рачновскій Стефанъ, поручикъ 388.

Ржевускій Симонъ, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
— Яковъ староста Дрогичинскій 351.

Ремшевскій Станиславъ, кеядзь наст. Лоисцкаго костела 407, 410.

Ритель, Мартіанъ, возный Мельницк. пов. 352.

Ровинскій, Янъ, судья земск. Новогр. с. 206.

Роговскій Александръ 220.

Роговичъ Богданъ Федоровичъ 48. 50.
— Григорій Остафьевичъ 48. 49, 50.

Рольничъ—Марциновскій, Іосифъ, кс., плебанъ Крошнской ц. 223

Росохациій, Станиславъ, настоятель Сарпацкой церкви и, 443, 445, 446, 447, 449, 533.

Ротовскій, Товарищъ хоругви Неявровскаго ротмистра е. к. м 397

- Рошновскій, Мартинъ, подстароста Львовскій 251.
 Рудаковский Казимиръ, пресвитеръ Грицевцкскій 206.
 Рудомина Янъ, каштелянъ Новогородскій 325.
 — Дусаяцкій, Антоній Людовикъ, подкоморій Браславск. повѣта, староста Субоцкій 36, 37.
 — Дусаяцкій Янъ, каштелянъ Новогородскій 334.
 Русевичъ, Янъ, старшій братъ Дрог. м. 405
 Рутевичъ, Тадеушъ, комиссаръ зем. Орш. пов. 27.
 Рушицъ Николай, староста Таутускій 10.
 Рыло, Гаврилъ, судья грод. Браслав. с. 205.
 Рышавскій, Казимиръ, двор. скарб. лит. 41.
 Рышша, Самуилъ, депутатъ Новогородскій 334.
 Рышковскій, Янъ, ксендзъ архидіаконъ Виленскаго костела, плебанъ Браславскій 17.
 Рѣпецкій, Адамъ, возный Вѣльскій 300, 301, 302.

С.

- Савговичъ, Мартинъ, судья гродскій, депутатъ Вилькомирскій 334.
 Савинскій Альбертъ, двор. 192, 247.
 — Павелъ, зем. 43.
 — Станиславъ Петровичъ, зем. 2.
 Савоничъ, Адамъ, подкоморій Опмянскій 376, 277.
 Санъ, свщ. Пречистенской ц. в г. Дрогичин. 65, 66.
 Самоловичъ, Завило, свщ. Кольчичкоу ц. 60, 61.
 Самчукъ, Александръ, 391.
 Сапѣга, староста Лидскій 228.
 — Андрей Станиславъ, каштелянъ Троцкій, маршалокъ трибунальный 245.
 — Дмитрій Федоровичъ, двор., кор. ревизоръ 62, 64, 65
 — Иванъ Семеновичъ, воевода Подляскій, державца Браславскій 6, 19.
 — Иванъ Богдановичъ, писарь земск. Троцкій, намѣстникъ Витебскій 17, 21.
 — Иоаннъ, писарь войска польскаго 401.
 — Казимиръ Владиславъ, на Коднѣ, староста Кребншскій, Клобуцкій, Кижморскій и Молчадскій, ж. е. Елена ур. Давыловичъ изъ Жукова 5, 268, 369.
 — Казимиръ Левъ, писарь в. к. л. староста Гродненскій 256, 281.
 — Левъ, воевода Виленскій, гетманъ в. к. л., канцлеръ в. к. л. 19, 222, 247.
 — Левъ Казимиръ, подканцлеръ в. к. л. староста Оршанскій 390.
 — Павелъ Ивановичъ, маршалокъ в. к. л., его сынъ Александръ 5, 397.
 — Фридрихъ Ивановичъ, воевода Подляскій 6.
 — Янъ Станиславъ, маршалокъ в. к. л., староста Слонимскій 256, 281.
 Сапѣжанка Богдана Богдановна, маршалковна Минская (называется также «Феодосіей») 40, 41.
 Сарнацкій Николай, двор. 37.
 Сачко Иоаннъ, зем. судья Дрогич. 27, 65.
 Сачковскій, Андрей, возный Пинск. пов. 314, 315.
 Свенторжецкій, Антоній, псарь зем. Мин. с. 24, 42, 43, 50, 221.

- Свенторжецкій, Михаилъ, подстолий, подстароста гродскій и полковникъ Минскаго воев. 7.
 Свидерскій, Себастьянъ, алтаристъ Дрог. ц. 47, 391, 393
 Свинарскій, Антоній, коморникъ Дрогич. зем. с. 63.
 Свѣжинскій, Мартинъ, двор. 356.
 Свѣтлицкій, Казимиръ Николай, подстароста суд. Минскій. 237, 241.
 Сейфардъ, Михаилъ, городничій и судья Пинск. п. 335.
 Селява Антоній, митр. Кіевскій 389.
 — Янъ, зем. Клецкій 215, 216, 217.
 Семень, свщ. Спасской Кожкинской ц. 56.
 Семирадскій Елеферій, предсѣд. Новгород. зем. с. 22.
 Сергѣичинъ, Иванъ, бурмистръ Вѣльскій 346.
 Серовни Андрей и Иванъ Стеглевичи, Дрогич. граждане 225.
 Сигизмундъ I, 16, 17, 21, 22.
 — II, 41, 52, 64, 399.
 — III, 17, 26, 247.
 Сиборскій, Евфимъ, членъ капитула 404.
 Симоновичъ, Тимофей, намѣстникъ епископа Владимирскаго 282.
 Сливскій, Альбертъ, коморникъ Мельницкій 32, 33, 34, 35.
 — Аполлинарій, поборца Мельницкой земли 191.
 Смирнучъ, Адамъ, предсѣдатель зем. Пинск. суда 248.
 Снячъ Иоаннъ, мѣщ. Дрогич., ж. е. Анна, дочь ихъ Аполлонія замужемъ за свщ. Дрогич. Николаевской ц. 319.
 Следневичъ Михаилъ, псарь полоц. уніат. арх. 238, 242.
 Слеза, почетникъ Львовскій 374.
 Слипскій Сimeoнъ, дворянинъ 372.
 Слончевскій Николай, ж. е. Богдана Анфоровичъ 220.
 Слоховскій, свщ. Сѣмятичской ц. 390.
 Слѣповронъ Абрагамъ и Матвѣй, родные братья, сыновья Августина, двор. 38.
 Смариловичъ Павелъ, е. ж. Оксинья 67, 69.
 Смолянскій, Станиславъ, двор. 478.
 Смоневскій, Михаилъ, зем. Дрогич. пов. 41.
 — Павелъ, зем. Дрогич. пов. 41, 43.
 Смарскій, Александръ, писарь Волков. гр. с. 202.
 Собачичъ, Субачачъ, Андрей Ильичъ, мѣщ. Виленскій 230, 231.
 Соболевскіе, Стефанъ и Андрей 220.
 Соболевскій Иванъ Федоровичъ, зем. Волков. п., ж. е. Ждана Ивановна Миткевичъ 242.
 Соколь. Янъ, ротмистръ в. е. м. 308.
 Соломерецкій—Раина, изъ Гоца Готска, ж. кашт. Смоленскаго 310, 311, 312, 313, 314, 344.
 Соломерецкій, князь Иванъ Васильевичъ, державца Анискій 40, 41.
 — князь Николай Левъ, каштелянъ Смоленскій, ж. е. Раина съ Гоца Готска, сынь ихъ Янъ Владиславъ С., маршалокъ Пинскаго повѣта, 311, 312, 314.
 — Янъ Владиславъ, маршалокъ Пинск. пов. 311, 312, 313, 314.
 Сопотно, Юрій, подсудокъ грод. зем. с. 218.
 Сорона, Г. регентъ зем. Мин. 24, 50.

- Сосновскій** Павелъ, священникъ Хлопковской ц. 369.
 — Павелъ, свящ. Остромечинской ц. 421, 533.
 — Петръ, каштелянъ замка Владимирскаго 295.
- Сохровиць** Иванъ, священникъ Дружилловской Никольской ц. 54.
- Станишевскій** Янъ, ключникъ Луцкій, секретарь с. к. м. 289, 291, 298.
- Степановиць**, Окула, („который былъ на Кіеве урядникомъ отъ князя Юрія Александровича“) 26.
- Степановскій** Гаврилъ, каштелянъ Браславскій 350.
- Стефанъ**, священникъ прав. церкви въ Серочинѣ, Люблин. п. 320.
 — Ваторій, кор. польс. 195, 336, 337.
- Стецюнович** Василій, его братъ Ерощка 48, 50.
 — Янъ, маршалокъ господарскій, с. ж. Богдана Богдановна Сапѣжанка, старостина Минская (называется также „Феодосія“) 24, 40, 41, 42.
- Страховиць** Теофиль, священникъ Долговской ц. 503, 504.
- Стрыга**, Павелъ Станиславовиць, возный Волковыск. пов. 189.
- Суражскій** Николай, пресвитерь Мшанецкой ц. 393.
- Суходольскій** Андрей, двор. Мельн. п. 523
 — Янъ, ксендзъ, каноникъ Виленскій 29.
- Схана**, іудей изъ г. Бреста 11.
- Сыновскій** Криштофъ Есьманъ, писарь Слоним. зем. с. 236.
- Сыровинъ** Николай, Дрогич. гражд., ж. е. Марина Ярмоховна, ихъ сыновья Андрей, Іоаннъ Лаврентій 361.
- Сѣженевскіе** Андрей Миткевичъ, Богдана Миткевичъ, Ждана Миткевичъ 242.
- Сѣнеръ** Янъ Семеновиць, регентъ град. Жмуд. кн. 198.
- Сѣмашко** Варбара двор. 221.
 — Николай, зем. Волков. п. 243.
 — Павелъ Сапроновичъ двор. 220.

Т.

- Танаевскій**, Александръ, писарь Минск. град. с. 221.
- Тарановиць** Антоній, кс. плебанъ Кобринской Петропавловской ц. 3.
 — Антоній, ксендзъ, плебанъ Мотольскій 359.
- Тарновскій** Войтехъ, шляхт. Мельницк. пов. 309.
 — Себстьянъ, подстароста Мельницкій 338.
- Татарчиць**, Алексѣй, свящ. Николаевской ц. 245.
- Телецкіи** Матвѣй, секретарь кор. 375.
- Телятичскій** Матвѣй дворянинъ 401.
- Телятицкая** Полонія, жена свящ. Вержбы Іоанна 406.
- Терлецкіи** Викентій, ассесоръ губ. Минской 335.
 — Кирилъ, епископъ Пинскій и Туровскій 336.
- Терликовскій**, подстароста Лосицкій 410
 — Андрей, двор. 357.
 — Петръ, двор. 396.
- Тиборовскій**, Іоаннъ, лавникъ Дрогич. маг. 367.
- Тимофеевиць** Кондрать, свящ. Лаховской церкви 338.
- Тимошевиць**, Симонъ, епископъ въ протопопъ Вѣльскій 347.
- Тишовиць** (Ташкевичъ) Левъ, его отецъ—Тѣтъ, его мать— Анна, е. ж. Фекла 25, 26.

- Толвинскій**, Якубъ, шляхт. Мельн. п. 346.
- Толочинскій**, князь Василій Юревиць 24.
- Тонаревскій**, Никандръ, свящ. Лесковичкой ц. 323, 324.
 — Петръ, пресвитерь св. Николаевской ц. въ г. Вѣльскѣ 221, 293.
- Тонарскій** Станиславъ Казимиръ, подстолій и подстароста Пинскій 53, 56.
 — Станиславъ, ксендзъ Подпробощъ Рососкій, 455, 457, 460—463, 466, 475.
- Точилловскій**, Петръ Самсонъ, ксендзъ пробощъ Браславскій 17.
- Точинскій**, Григорій, двор. с. е. Андрей и Мартинъ 394, 395.
- Точицкіи**, Іоаннъ, возный Дрогич. зем. с. 30, 34, 35, 37.
- Трембицкіи** Матей, двор. Мельн. 197.
- Тригасовскій**, Плавидъ, регентъ Брестск. земск. суда 28.
- Тризна**, Мартианъ, бискупъ Маленскій, коадьюторъ бискупства Виленскаго 236, 248.
 — Николай, бухмистрь в. к. л., ж. е. Марпина Моввидовна ур. Дорогостайская 235, 236.
 — Теодоръ, писарь в. к. л. 19.
- Тринговичъ**, Хветко, присяжн. Дрогичн. магистр. 35.
- Трояновскій** Матвѣй, подстароста Литвинцкій 533.
- Тругановскій** Антоній, ротмистровиць Новогородск. 206.
 — Игнатій, регентъ зем. Новогр. 281, 385.
- Турскій**, Фридерикъ, урядникъ в. к. л. Вѣлавичкаго 198.
- Турчиновичъ** Феодоръ, свящ. Руходкой ц. Пин. п. 339.
- Туръ**, Даниль, подсудоукъ земск. Браслав. 20, 203.
 — Павелъ ревизоръ кор. 56.
 — Стефанъ Викторинъ, судья град. Пинск. с. 310, 311, 344.
- Туръ—Зубацкіи** Янъ, 324.
- Тыдичъ**, Матгъсъ, зем. Волк. п. 243.
- Тынинъ**, Андрей, двор. Волков. пов. 198.
 — Павелъ, двор. Волков. пов. 198.
- Тышчевиць**, писарь 47.
 — Василій, маршалокъ, староста Минскій с. ж. Анастасія Андреевна, 58, 60.
 — Георгій, епископъ Самогитскій, настоятель Пинскій 249.
 — Георгій, епископъ Виленскій 377, 378.
- Тышчевиць**—Скуминъ Янушъ, воевода Мстиславскій, староста Браславскій, Юрбургскій и Нововольскій 203.

У.

- Улятовскій**, Іоаннъ, деканъ Лосицкій, плебанъ Немойскій 419, 420.
- Умистовскій** Георгій Станиславовиць, стольникъ Венденскій, подстароста Берестейскій 4.
 — Янъ Казимиръ, судья зем. Брест. 62.
- Униковскій** Станиславъ, судья зем. Смоленскій 16, 23
 — Францискъ, предсѣд. зем. с. Минск. с. 48.
- Уханскій**, Якубъ, ксендзъ, каноникъ Браковскій и Холмскій, пробощъ Вѣльскій, референдарій короля 36, 37.
- Ушинскій** Іоаннъ Павиль, архидіаконъ Луцкій, настоятель Мельницкій 525, 536.

Ф.

- Фалевскій**, Петръ, державна Остринскій 52.
- Фалілевиць** Нафаналдъ, свѣщ. (іерей), настоятель (попъ) ц. св. Муч. Сергія и Вакха, въ г. Врестѣ, его жена Марія Любковна, ихъ сыновья Сергій и Маркі 4—5.
- Фальчевскій** Георгій, бискупъ Луцкій и Врестскій 24.
— Станиславъ, староста Пинскій, Кобринскій, Клецкій и Городескій, державца Селодкій 54.
- Федоровиць**, Андрей, парохъ Порплишскій 237, 241.
— Елисей, пресвитеръ Мшанецкой ц. 427.
— Гурпѣя, райца Врестскій 197.
— Давидъ, протопопъ Высоцкій 315, 344.
— Игнатій, пресвитеръ Жерницкой ц. 522.
— Никодимъ, монахъ прав. Бѣльск. свѣщ. Николаевской ц., инстигаторъ коронній 343, 347. 350.
— Николай, свѣщ. Мшанецкой церкви 284.
- Федоръ** (Хведоръ) плебанъ русскій изъ Лазова, с. ж. Танюлька иначе Татьяна изъ Жаблина 32.
— Пречистенскій ун. свѣщ. въ г. Вѣльскѣ 303.
- Феодосій**, митр. Кіевскій 5.
— свѣщ. Михайловской ц. въ г. Врестѣ, писарь брестскаго капитула 28, 29.
— Игуменъ и протопопъ Берестейскій 28.
- Филиповиць** Евекіяль, игуменъ Забужнаго Дрогоичинскаго Преображенскаго монастыря 372.
- Фирлей**, Николай, старостичъ Люблинскій 45', 452, 459.
— изъ Домбровицы, Станиславъ 357.
- Фронцевичъ**, Петръ Фадей, подстолий и подстароста Пинскаго пов. 221, 377.
- Фуръ** Григорій Гуриновичъ, зем. Пинск. п., ж. е. Софійа ур. Заранскі, ихъ дѣти: Андрей, Галена, Фрузина, Марина, Александра; его пасынокъ Ольшевскій Николай Казимиръ 363, 364, 365.
- Футасовиць** Омелянъ, свѣщ. Втулинской ц. 480, 481.

Х.

- Халецкій**, Геронимъ Казимиръ 379.
- Харлампевичъ**, Василій, свѣщ. Выгоцкой ц. 315.
- Хвальчевскій** см. Фальчевскій.
- Хечъ** Іоаннъ присяжн. Дрогоичинскій 35.
- Хмельницкій** 380, 381.
- Хмуровскій**, ж. е. Марина ур. Гуцянка 362.
- Ходкевичъ**, Криштофъ, воевода Виленскій, маршалокъ трибунальскій 334.
- Ходковиць** Александръ, бояринъ князя Кобринскаго 4.
— Тихко бояринъ князя Кобринскаго 4.
- Ходосовиць** Гриць 36.
- Хоецкій**, Андрей, намѣстникъ подстаростна Луцкаго 249.
- Хоментовскій**, Іоаннъ, дворянинъ 371, 372.
- Хоинскій**, Петръ, подстароста Виленскій 228, 231, 232, 233, 234.
- Хотновскій** Іоаннъ, плебанъ Борзиповскій 475, 476, 477, 478, 479.
- Хотѣвичъ**, Феліцианъ, плебанъ Сухопольскій 46, 47.

- Хрептовичъ**, Михайлъ, писарь 245.
- Хржановиць**, Григорій, возній Мельницкаго пов. 371, 372.
- Хроловскій**, Іоаннъ, двор. 294.
- Хронтовскій**, Стефанъ, инстигаторъ в. к. лит. 325.

Ц.

- Цетнаръ**, Іоаннъ, мѣщанинъ и райца Берестейскій 5.
- Цѣхановиць**, Станиславъ, хоружа. Пинскаго повѣта, ж. е. Христина 222.

Ч.

- Чаплевскій** Киприанъ Семеновиць, сынъ свѣщ. 1, 2.
— Семенъ Прохоровиць, свѣщ. Волковысской ц. Его сынъ Киприанъ Семеновиць, свѣщ. той-же церкви 1, 2.
- Чавловскій** Симонъ Леонардовиць, двор. 284.
- Чапльскій** Павелъ, двор. 32, 33.
- Чарноцкій** Григорій, подстароста Дрогич. з. с. 351.
- Чарторыскій**, Казимиръ, бискупъ Куявскій и Полоцкій 23
- Четвертинскій** Григорій комисаръ королевскій 289, 291, 298.
- Чижъ**, Адамъ Доминиъ Яновиць Семеновича скарбникъ Виленскій, ж. е. 1-я Ганна ур. Яхимовиць, 2-я Тереза ур. Маскевичъ 388, 388.
- Казимиръ, скарбникъ Виленскій 385.
— Янъ, ж. е. Ганна ур. Трацевская, сыновья ихъ: кс. Лукашъ Чижъ и Адамъ-Доминиъ Чижъ 387, 388.
- Чудовскій**, Геронимъ, пресвитеръ Спасской ц. въ Русской части г. Дрогичина 224.
— Іоаннъ, Дрогич. гражданинъ, поповиць 226, 227.

Ш.

- Шабловскій** Адамъ, депутатъ Рѣчницій 334.
— Вырвикъ Анзельмъ, двор. 300, 305.
- Шавловскій** Мартинъ двор. 415.
- Шарыпа**, Дмитрій, памѣстникъ св.-Духовскаго Виленскаго монастыря 228, 229, 230, 231, 231', 233.
- Шасиковиць**, Ома, лавникъ Дрогоичинскій 316
- Швонъ**, Николай, зем. 289
- Шеметилевичъ**, Михайло, свѣщ. Погоской ц. Мнн. в. 14, 68.
- Шиманскій** Себестьянъ, Чошникъ Житомирскій 48.
- Ширма**, Григорій Казимиръ писарь град. Пинск. 337.
— Михайлъ, с. дѣя Пинск. зем. с. 248.
- Шиленскій**, Янъ Шимковичъ, депутатъ Лидскій 334.
- Шмурло**, Адамъ, возній Мельн. п. 191.
- Шоломицкій**, Василій, зем. 13
- Шостаковскій** Флоріанъ, двор. Пин. пов. 313, 314
— Янъ, зем. Враслав. пов. 203, 205.
- Шуйскій**, Константинъ, мочникъ Врестскій 511.
- Шукта**, Криштофъ, подкоморій Ковенскій 334.

Щ.

- Щигельскій**, ротмистръ к. е. м. 396.
- Щитовскій**, Альбертъ, вице-рефектъ сѣмят. м. 390.

Ә.

Әсмонть, Филиппъ, зем. Волков. п. 243.

Ю.

Юндиль Андрей, маршалокъ Волков. пов. 199, 201.

— Криштофъ, подстароста Виленскій 236.

Юревичъ Семень, Священникъ Чашницкой ц. 260, 268.

Юрьевичъ Семень, князь Слуцкій 55, 57.

Юхновичъ, Иоантъ, гражд. Дрогич. 63, 66.

Я.

Ярмаховичъ Лаврентій Николаевичъ, мѣщ. Дрогич. Забужск.
его братъ Иоантъ 316.

Ярмоховна Марѣя 361.

Ярославовичъ, князь Федоръ Ивановичъ 13, 14, 15.

Ярофеевичъ, Лука, пресвитерь Козерадской ц. 378.

Яроховскій Матѣй, намѣстникъ Гнойненскій 524.

Ярошевичъ, Стефанъ, свящ. Рождество Богородицкой ц. въ
г. Мельники 358.

Ясинскій, Василій, возный Оршанск. пов. 26.

— Николай, свящ. Журобичкой ц. 515.

Яцковичъ Силуанъ, presbiter seu plebanus sinagogae Lazowiensis ritus Ruthenicae 46.

Яцыничъ, Адамъ, регент. подком. с. Пинск. пов. 335.

Яблонскій, Францискъ, судья зем. Новогр. в. 245.

Янимовичъ, Фелпцианъ, пресвитерь Остринской ц. 52, 53.

Яковлевичъ, Теодоръ, протопопъ Вѣльскій 291.

Яковъ, іерей Погосскій ц. 14, 15.

— поповъ Погосскій 15.

Якутовичъ, Юръ возный Новогр. пов. 387.

Якубовичъ (Яковлевичъ) Теодоръ, протопопъ униат. Вѣль-
ской церкви св. арх. Михаила 246, 282, 284, 297,
299, 306.

Янишевскій Богданъ, зем. 8.

Яновичъ, Янь, судья зем. Йомонт. 265.

— Станиславъ, староста Йомонтскій, повода Кіевскій
19, 22.

Янь, священникъ Воскресенской ц. въ г. Брестъ 28.

— Казиміръ, вел. кн. лит. и кор. польск. 254, 335, 336,
372, 375, 379, 382, 389, 395, 397, 399, 400.

II.

УКАЗАТЕЛЬ

ГЕОГРАФИЧЕСКИХЪ НАЗВАНІЙ.

А.

Адиново сел. 304.
Айно, церковь арханг. Михаила 41, 42.
Алеховичъ, сел. Волков. п. 243.
Андреевщина, земля 19.
Арыстовщина, уроч. 22.

Б.

Бабьи березки, уроч. 9.
Бакунни, сел. Ошм. п. 333.
Балванка, рѣка, впадаетъ въ р. Лань 215, 216.
Бартово, им. Мельн. п. 379.
Бартоши, сел. Новогр. п. 216, 217.
Барцово поле уроч. Волков. п. 200.
Басловъ, въ им. церковь св. Симеона 55, 57, 58.
Батини им. п село Мельн. п. 521.
— ближайшіе и Сяпѣжинскіе Б. дальшіе сел. Мельн.
пов. 519.
Бахары им. Мельн. п. 426.
Бездетье, им. Пинск. п. 248, 249.
Безъ, гор. 374.
Беллона, бойня 380.
Берега, сел. и уроч. Мельн. п. 62, 498.
Березина, рѣка 8, 9.
— село Волков. п. 18.
— уроч. болото, уроч. Волков. п. 63, 201.
Березинца рѣка 279.
Березно, уроч. 63.
Березовець уроч. 266.

Березовое болото 54.

— село 62.

Берестечко, 381.

Бернаты сел. Дрогич. п. 407.

— средняя сел. Мельн. п. 407.

— старья сел. Мельн. п. 408.

— Рудникъ сел. Мельн. п. 407.

Биржи мѣст. 402.

Бобки, сел. Новогр. п. 386, 387.

Бобровая, рѣка, 49.

Бобровскій, замокъ и гор. 60, 61, 374.

Богородичень островъ близъ Слуцка 1го.

Богусевичи, мѣстечко п им. на р. Ушѣ фольварки. его:
Ганута Раваниты 7—10.

Бойна, рѣка 276.

Болвань, сел. Новогр. пов. 215, 217.

Болесты сел. Мельн. п. 417.

Бонино, сел. Мельн. п. 535.

Боратынецъ русскій, сел. Мельнп. стар. 402.

Борзиловна, сел. Мельн. п. 281, 475.

Борихово, им. Мельн. п. 339.

Борни, уроч. 63.

Боровка, уроч. 62.

Борокъ, уроч. 62.

Борсуни, сел. Мельн. п. 266, 358, 528, 529.

Бортковщина 21.

Блюванка, двор. 20.

Бранскъ гор. 300.

Браславъ, гор. 17—19, 206.

— церковь Вогородацы 18—19.

Братошино, им. 237.

Бресть-Литовскій, (Борестье) гор. въ немъ у. Жидовская, Ковальская, Нѣмоцкая, Пикарьская, Мухавецкій мостъ. 194, 195, 196, 4, 5, 12, 13, 29.

Броданье, уроч. 54.

Брудище, уроч. Новогр. п. 387.

Брудово, уроч. Ошмян. п. 241.

Бубли, сел. Мельн. п. 370.

Бугъ. рѣка 43, 48, 50, 225, 252, 322, 361, 380, 384, 391, 393

Будище сел. и уроч. 268.

Буды, им. 3.

Буковича рѣка 273.

Буковичи, село Мельн. п. 488.

Буратынецъ сел. Мельн. п. 518.

Бускъ, гор. 374.

Буславчиное уроч. 316.

Бушна, сел. Мельн. пов. 449.

Буяни, им. 65.

Быковичи, дер. Новогр. пов., Крынской вол. 22

Быстрыцы, сел. 36.

Бытень им. и мѣст. Слоним. п. и Б. монастырь 235, 236.

Бѣзица, уроч. 61.

Бѣлавичи им. съ церк. Волков. п. 198, 199, 200, 202.

Бѣлое сел. Дрог. п. 381, 402.

Бѣлостогъ, гор. 445.

Бѣльскъ городъ 246. 282—283; 290—292; 296—307; 346—349; 374.

Бѣндуга сел. Мельн. п. 449.

В.

Вавуличи, сел. Пинск. пов. 248, 249.

Ваза, им. 37.

Вайково, сел. Мельн. п. 525.

Валимъ сел. Мельн. п. 534.

Варшава, гор. 19, 65, 191, 246, 247, 335, 337, 342, 349, 350, 352, 353, 354, 356, 359, 370, 375, 379, 382, 390, 396, 400.

Варшево поле, 63.

Василево, им. Дрогич. п. 317.

Васкова Вольна сел. Мельн. п. 430.

Ведрень, Ведреня озеро, рѣка и сел. 266, 267, 268, 269, 280.

Веничи, дер. Пин. у. 310, 312, 314, 315.

Веляново, сел. Мельн. п. 360.

Вердасовичи им. 285.

Версѣтье, Слобода Чашниц. в. 273, 280.

Верховье боброво, вступъ въ пуцу 276.

Верхуца, им. Мельн. пов. 293.

Верхъ, уроч. 62.

Ветхія Старины, им. 49.

Ветчинное сел. Мин. г. 190.

Вилія, рѣка 426.

Вильна, гор. 19, 21, 22, 30, 37, 42, 52, 64, 227, 228, 286, 293, 295, 296, 325, 334, 337, 374, 378.

Винница 374.

Вирово (Wугово), въ немъ храмъ 27.

Витобокъ 374.

Витулино, сел. Мельн. п. 479.

Вишковичи сел. Чаш. вол. 258, 265, 266, 280.

Вишневка, уроч. 62.

Вишневецъ, уроч. 63.

Владимиръ, гор. 374.

Водоповскій застѣнокъ 267.

Воетно, озеро 18.

Воетьцо озеро, Воетьца, рѣка 14.

Возники фольв. Мельн. п. 423.

Войдзели сел. Вильком. п. 285, 286.

Волки сел. Мельн. п. 514, 515.

Волковщина, уроч. 25.

Волковыскъ, гор. 1, 2, 198, 202.

Волосаны, сел. Пин. п. 248.

Волосовичи мѣст. Чашн. в., въ немъ рынокъ, на рынокѣ церковь Св. Михаила, ставъ, мельница, улицы Борисовская, Свидская, Лотыгольская, Боровая Чашницкая, 271—3, 376, 280.

Волпенское село Волк. у. 200, 219.

Волчицы, сел. Пин. в. 15.

Волчье, уроч. 63.

Вольна, сел. Мельн. п. 426, 499, — Восковая сел. Мельн. п. 393. — Кримошская сел. Мельн. п. 493, 494. — Сумпич, сел. Мельн. п. 523.

Ворни, село, Чашниц. в. 264, 280.

Вортель, дер. Врест. воев. 11, 12.

Ворша сел. Мельн. п. 500.

Вонячая—вода, уроч. Волков. п. 200.

Вошона, рѣка 236.

Вьюнице, уроч. 60.

Выганиа, сел. Мельн. п. 479, 490.

Выбраное, уроч. 63.

Выркини, сел. Мельн. п. 436.

Выслона, село 62.

Высоко-плебанское сел. Мельн. п. 493.

Высоцкъ, мѣст. Пин. п. 310, 311, 315, 344.

Вычолки сел. Мельн. п. 417.

Вѣховичи, сел. Мельн. п. 481.

Г.

Гадново, сел. съ церк. Мельн. п. 414.

Гайна, сел. и рѣка 59, 60, 389.

Галасы фольв. мельн. п. 490.

Ганевичи, им. 59.

Гануга, имѣние, село, поле, фольваркъ им. Богусевичъ, рѣка 8, 9.

Гонушово, им. Новогр. п. 205.

Гарафосты сел. Мельн. п. 429.

Глебчинъ, сел. Мельн. п. 446.

Глиннице, уроч. 54, 266.

Глубоное им. Ошмян. п. 237, 238, 241. — болотце 47.

Глуша, озеро 23.

Глыбочно, озеро 268.

Гнойно, сел. Мельн. п. 193, 360, 251, 252, 357, 381, 397
398, 524.
Головинки, дер. 34.
Головично 263.
Головичцы фольв. и сел. Мельн. п. 358, 529.
Голубь, пѣніе церковь св. Николая 40, 43.
Голынки, сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.
Горволь 24.
Горки сел. съ церк. Мельн. п. 433, 434.
Горница, сел. 268.
Горново, сел. Мельн. п. 513, 515.
Гороватна уроч. 260.
Городенский повѣтъ 243
Городенная волость 62.
Городецъ, им. и мѣстечко Брест п. 63, 254, 255.
Городище сел. зам. и им. Мельн. п. 62, 260, 265, 267,
278, уроч. бор. 375, 376, 354, 455.
Городня, гор. 374.
Городна см. Гродна.
Городокъ сел. съ церк. св. Михаила Дрогич. п. 324, 325,
374.
Горошки, сел. Мельн. п. 529
Горошковъ сел. Дрог. п. 383.
Горошкова Вели сел. Мельн. п. 358.
Грабовецъ сел. Мельн. п. 488.
Грандъ, уроч. 44.
Гранчовская гора, ур. 68.
Гребеновъ лѣсъ, уроч. Волков. п. 201.
Греково, им. Дрогич. п. 339.
Грибово, сел. Мельн. п. 447.
Грибовъ островъ, уроч. 9.
Гримановская волость 42
Гриневичъ, уроч. 61.
Грицовичи, им. и сел. Новогр. земли 206, 207, 208, 209,
211, 212, 215, 216, 217.
Гродичи, дер. 12.
Гродна, 374.
Грубешово, гор. 374.
Груда, дер. 376.
Грудни, сел. Новогр. п. 212, 215.
Грусново, сел. Мельн. п. 434.
Грушово, им. и сел. съ церк. Брест. в. 63, 253, 255.
Губы, сел. Новогр. п. 221.
Гудевичи сел. съ церк. Волков. п. 242.
Гуры, поле Волков. п. 200.
Гуслево, сел. Мельн. п. 425.
Гусь, сел. Мельн. п. 457.

Д.

Давыдушни, уроч. 60.
Давыды, сел. Мельн. п. 414, 467, 468.
Давноса, рѣка 221.
Дворжець, сел. 66.
Дворище, уроч. 62, 63.
Деревечница, село Брест. в. 47.
Деречинъ 201.
Дзентѣлы, сел. Мельн. п. 424.

Дидновское, сел. Мельн. п. 427, 428.
Добрино, уроч. 6.
Добронѣво, им. 59, 60.
Довечеровичи, им. и сел. съ церк. 222.
Довсоровичи, сел. 53.
Донудово, городъ Мельн. п. 377.
Долгое, сел. Мельн. п. озеро 289, 503.
Домановичи, сел. Мин. г. 190.
Достово, село 53
Дранина, уроч. Волков. п. 201.
Дрег(х)лово, им. 385.
Дрели, сел. Мельн. п. 504.
Дроблино, сел. Мельн. п. 477.
Дрогичинъ, гор. 27; 30—35; 37—40; 44—45; 48, 56, 57,
63—67; 225—226, 235, 238—240, 247, 283, 239, 294,
307—309; 315—321, 335, 341, 351, 354—356; 366—367,
374, 379—380; 391, 395; 399, 400.
Друмиловичи, село Пин. п. въ им. церковь св. Николая, 53, 54.
Дрывица, озеро 266.
Дрисвятъ, озеро, и им., п. городъ 18—21.
Дубинки 402.
Дубичи, им. и сел. Мельн. п. 376, 440, 469, 470.
Дубовець,—болото уроч. Волк. п. 201.
Дуброва, уроч. Волков. п. 54, 63, 200.
Дубровки, Малое и Великое, уроч. Новогр. п. 215.
Дылевщина, уроч. Волков. п. 199.
Дядювичи, сел. съ церк. Мельн. п. 511.

Е.

Елини село, Волков. п. 202.
Ельница, сел. Мельн. п. 487.

Ж.

Жабно 32.
Жабна, Жабче, сел. и фольв. Мельн. п. 490, 498.
Жадоринъ, застѣнокъ 265.
Жаново, дер. 376
Жартаи, село Чашн. вол. 276, 280.
Жеретига, рѣка 266.
Жерино, озеро 266.
Жермонъ, уроч. 60.
Жерствякинъ, уроч. Волков. п. 201.
Жерстяна сел. 265.
Жерчицы, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 396, 516, 522, 529, 531
Жидчинская, архимандрія 373.
Жидъ, озеро, Мин. г. 190
Жинжоры им. 285.
Жиротинъ, тожо Узкое сел. и фоль. Мельн. п. 484, 503.
Жолкина, село Пин. п. церковь Спасская 13, 55, 56.
Жоравлѣвна, сел. Мельн. п. 420.
Журобичи, фольв. и сел. съ церк., Мельн. п. 315, 346
515, 516.

З.

Забонье, слоб. Чашн. в. 274, 276, 280.
Заболоть, ручей 259.
— Сочявки, сел. Мин. в. 333.

Заборье, сел. Мельн. п. 442.
 Заблѣйна, уроч. 267, 268.
 Завадин, сел. Мельн. п. 420.
 Завосте, уроч. 60.
 Загаенъ, сел. Дрегл. прих. 385.
 Загайки, сел. Мельн. п. 506.
 Загорье, им. 49, 54.
 Задворный, фольваркъ Мельн. п. 484.
 Задорье, им. 49.
 Заельня, им и сел. Новогр. п. 215, 216, 217.
 Закалинни, Закална, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Закроже, сел. Мельн. п. 419.
 Залѣонца, сел. 54.
 Залѣошница, сел. 54
 Залѣсье, сел. Мельн. п. 62, 299, 440, 531, 532.
 Замечень, сел. 263.
 Заневна, сел. Мельниц. п. 473.
 Заполье, Алексѣевичина, им. 265.
 Запорожье, 373.
 Запрудье, сел. 60.
 Зарудавье, сел. Волков. п. 200.
 Зарѣчье, сел. Новогр. п. 213.
 Засядни, сел. Мельн. п. 501.
 Захарчинская, земля 49.
 Зачернье, им. 48.
 Зборово, сел. 373, 374.
 Зеленякъ, озеро 267.
 Зелепушиное Прудиче, заст. Чашн. вол. 270.
 Зельва, рѣка 1, 200, 201, 202.
 Зельвяны, сел. Волков. п. 200.
 Зельдына, рѣка 1.
 Зенье, сел. Мельн. п. 425.
 Зереница, рѣка 265.
 Змѣвая гора въ Порудоминѣ 30
 Зобацкая, граница 29
 Врѣловщина, сел. 60.
 Зуридово, уроч. Волков. п. 201.
 Зябли, село 40.

И.

Ивье, сел. 245.
 Игуменъ, им. 7—10, 374.
 Избицы, село 43.
 Илово, уроч. 62.
 Иловское, болото 62.
 Имовда, озеро 20.
 Инциминово, застѣнокъ 267.
 Иоан, сел. Нов. п. 215.
 Истокъ, сел. съ церк. Волков. п. 1, 2.

К.

Казаново, 281.
 Калита, уроч. сѣножат 344.
 Каменецъ, гор. 296.

Намонь, сел. Ошав. п. 326, 332.
 Неасовна, сел. Мельн. п. 385, 507.
 Нгайды, озеро, дворец. 20.
 Нелбаски, сел. Мельн. п. 478.
 Низиниовцы, сел. Пин. п. 323.
 Ниселѣвъ, сел. Мельн. пов. 420, 421.
 Нивъ, гор. 16, 26, 250, 374.
 Ній, село 54.
 Клепарни, м. 69.
 Клепачево, сел. Мельн. п. 358, 527, 528.
 Клецъ, гор. 217, 402.
 Клещали, мѣстечко 298.
 Климичи, сел. Мельн. п. 450, 532, 533.
 Клининки, уроч. 9.
 Клинь, застѣнокъ 273.
 Ниязиновское селище, сел. Новогр. п. 214.
 Кобринъ, гор. 3, 4, 36, 37, 62, 374.
 Кобыляны, сел. Мельн. п. 381, 411.
 Ковали, сел. Волков. п. 242.
 Ковель, гор. 374.
 Ковна, 229.
 Ковтѣна, озеро 264.
 Кодень, гор. 5, 6, 369.
 Комушки, сел. Мельн. п. 485.
 Козерады, сел. Мельн. п. 378, 481, 536.
 Кознь, боръ, застѣнокъ Чашн. вол. 273.
 Колядоново, застѣн. Чашн. в. 270.
 Колдычевская, волость 223.
 Колесники, уроч. 9.
 Колно, застѣнокъ 26.
 Колобанышчина, двориче въ Погостѣ 15.
 Колоша, застѣнокъ 267.
 Кольчицы, село 60, 61.
 Колѣно, сел. Мельн. п. 376, 470.
 Колядичи, сел. Волков. п. 200.
 Колядинское, сел. Пин. п. 340.
 Комарно, сел. Мельн. п. 481, 482.
 Комовье, слобода 265.
 Коневое, уроч. 61.
 Конечное, озеро 266, 267.
 Коновицы 49.
 Конты, дер. 376.
 Концовская, гора 67.
 Копно, им. Волков. п. 200.
 Копчевскій перевозъ 285.
 Копцы, сел. Мельн. пов. 427, 428.
 Копчанка, рѣчка 9.
 Копыловна, уроч. 62, 63.
 Копыль 55, 402.
 Коряличи 403.
 Корейвна, сел. Мельн. п. 512.
 Корень, им. Пивск. п. 364, 365.
 Корница, сел. Мельн. п. 431.
 Корона польская 373, 374.
 Корчево, им. Дрогич. п. 317, 379.
 Корчицы, им. Врест. в. 36.
 Корчовна, сел. Мельн. п. 413.

Косово, въ немъ церковь св. Маріи 30.
 Костровицы, им. 47.
 Кочановъ островъ, уроч. 9.
 Кошелевна, сел. Мельн. п. 439
 Кошелени, сел. Мельн. п. 502.
 Кошни, сел. Мельн. п. 449.
 Кравцы, сел. Мельн. п. 418.
 Крайновичи, им. Пинск. п. 364.
 Краковъ, гор. 17, 47, 251.
 Красеево, им. Пинск. п. 364,
 Красная волопа, уроч. Пинск. стар. 359.
 — Лука, уроч. 273.
 Красниная волость 218, 219.
 Красноселье, сел. 23.
 Красный ставъ, сел. Мельн. п. 996, 374.
 Кривца, сел. Мельн. п. 500.
 Кременецъ, гор. 362, 374.
 Кресла, кр. село 41.
 Креслино, сел. 35, 42.
 Кривое, уроч. 61.
 Кримошичи, им. в сел. Мельн. п. 494.
 Кринки, сел. Дрог. п. 381.
 Кринская волость, Новогр. пов. 22.
 Крожи, сел. 402.
 Кропивно, уроч. 63.
 Крошино, им. и мѣст. Новогр. п. 223, 224.
 Крошинская волость 223.
 Круглица, уроч. 63.
 Круговичи, сел. Новогр. п. 387.
 Крупоцкій, св. Спаса мон. 373.
 Крушина, рѣка 202.
 Крушинный мѣстъ, уроч. Волков. п. 202.
 Кршня, рѣка 12.
 Крывосеты, сел. Мельн. п. 427.
 Кривуля, уроч. 63.
 Кудры, сел. Мельн. п. 461.
 Кузевичи, 59, 60.
 Кузьмичи, сел. Мин. г. 190.
 Кулани, уроч. 1.
 Купелище, сел. Новогр. п. 221.
 Купятискій, монастырь, Пин. п. 340, 364, 373.
 Курганъ, уроч. Новогр. п. 213, 268.
 Кургановскій, ручей 26.
 Куровское, поле въ им. Тершпахъ 31.
 Куты, сел. Мельн. п. 511.
 Кучковичи, сел. Ошм. п. 333.

Л.

Лавра, монастырь 373.
 Лавы, сел. Мельн. п. 424.
 Лазово, им. п сел. Мельн. п. 30—34, 38, 39, 44, 45, 46, 320.
 Лань, рѣка 208, 211—217.
 Лаленець, рѣка 279.
 Латыговичи, сел. Чашни. в. 275, 280.
 Лахва, сел. съ церк. Рѣщц. п. 338, 402, 403.
 Лаховичи, сел. Мин. г. 190.

Левковъ, городъ разрѣшенный къ постройню княземъ
 Александромъ 12.
 Лежайскъ, им. 366.
 Лельчицы, сел. Пинск. пов. 377, 378.
 Лещъ, монастырь 373.
 Лида, гор. 51, 53.
 Лидское старство 52.
 Липины, сел. Мельн. п. 512.
 Липова, сел. 266.
 Липпо, сел. Мельн. п. 450, 451,
 Лисчаны островъ 13.
 Литвиники, фольв. н сел. Мельн. п. 533, 534.
 Литовское великое княжество 373.
 Лобки, сел. Мельн. п. 412.
 Логона, рѣка 59, 60.
 Логойскъ, им. и мѣст. 58, 59, 389.
 Ложенецъ, сел. Дроглов. прих. 383.
 Ложины, сел. Мельн. п. 507.
 Лож(ш)ница, мѣстечко, церковь св. арханг. Михаила, при
 озерѣ, на Новосельской улицѣ. 26, 27.
 Ломезы, сел. Дрогич. п. 12, 381.
 Лопатинъ, застѣнокъ 288.
 Лосицы, мѣст. Мельн. п. 410, 411, 412, 430.
 Лубы, сел. Мельн. п. 491
 Лунавье, Лукавецъ, им. 48, 50.
 Луновиско, сел. Мельн. п. 501.
 Луновская земля 49.
 Луномна, рѣка, 257, 264.
 Луново, сел. Мельн. п. 485.
 Луховское, уроч. 67.
 Луцъ, замокъ 249—251.
 Лѣсновичи, сел. Пинск. пов. съ церк. 323, 324.
 Лѣсное, сел. Мельн. п. 439.
 Лѣсовщина, дворщикъ 51.
 Лѣшно, им. 193.
 Любавичи, им. Оршан. п. 204.
 Любейны, сел. Мельн. п. 514.
 Люблинъ, гор. 374, 385.
 Любшанское, старство 8.
 Лютинъ, застѣнокъ 265.
 Люторзичъ, рѣка 48.
 Лучи, им. Пин. п. 340.
 Лядо, боръ Волков. п. 200, 201.
 Ляховцы, уроч. 9.
 Ляховщина, уроч. 63.
 Ляховъ, бродъ 323.
 Ляшковичи, им. Дрогич. п. 379.

М.

Мансимово, уроч. 59.
 Малевичи, сел. Мельн. п. 511.
 Мальновскій—лугъ уроч. 258.
 Маначила, уроч. Новогр. п. 215.
 Маня, сел. Мельн. п. 502.
 Меденщина, уроч. 63.
 Медухово, сел. 58.

Меширѣче, мѣст. Мельн. п. и „Новое мѣсто“ 304, 305, 377, 401, 482, 483, 484, 495, 503.
Мелешинна, уроч. 67.
Мельникъ, гор. и им. Мельн. п. 69, 191, 194, 197, 358, 362, 383, 525.
Меньшенино, селеніе Мельн. п. 320.
Мержвичи им. и сел. Мельн. п. 535, 536.
Мервино, сел. Новогр. п. 217.
Мержвье, сел. Мельн. п. 358.
Меры, им. Брасл. п. 204, 205.
Минолаевское, уроч. 31.
Миньольская града, уроч. 344.
Минюва рѣка 199.
Минюво, сел. Волков. п. 199.
Милашуны, сел. 286.
Милейн, сел. Мельн. п. 430.
Миловиды, сел. Волков. п. 199.
Мильче, мѣст. им. и фольв., въ немъ улицы: Полоцкая, Виленская, рынокъ, переулокъ отъ рынка 325—328, 334.
Минскъ, гор. 23, 24, 221, 389, 394.
Миццево, им. Дрогич. пов. 37, 293.
Миры 402.
Мисье, сел. Мельн. п. 486.
Митковщина застѣн. Волков. п. 242, 243.
Михалишки, им. 285.
Михалы сел. Волков. п. 200.
Млыннице, уроч. 63.
Могилевъ, гор. 374.
Могилна, уроч. 63.
Можейково им. Лид. п. 376.
Мозырскій повѣтъ 16.
Мозырь 374.
Мокободи, сел. 31.
Монастырь сел. Мин. п. 190.
Морды, сел. 35.
Море Творково (morze Tworkowo) им. сел. 37.
Морщаны, сел. 55.
Мостище, уроч. 63.
Мосты, мѣст. Мельн. п. 374, 393, 418.
Мотоль, мѣст. съ церк. и костел. Пинск. стар. 53, 54, 359.
Мошуквичи, Мошуки—Вяликіе им. и сел. съ церк. Новогр. п. 386, 387.
Мошона, дер. Мельн. стар. 401, 520—522, 529, 530, 558.
Мошоны—Цорѣче сел. Мельн. п. 522.
Мстивъ гор. Мин. в. 368, 372.
Мстиславъ 374.
Мстиславское владичество 250.
Мшаны сел. Мельн. п. 284, 393, 427.

Н.

Навлична, сел. 373.
Наговичи, сел. 49.
Надежа, им. Новогр. п. 217.
Навтѣ, озеро, подъ гор. Браสลва подъ дворомъ плебана Браславского 18.

Наройн, сел. Дрог. п. съ церк. 383.
Нача, рѣка и мѣстечко Чашн. в., въ немъ рынокъ, церк. Кузьмы и Демьяна, улицы: Чашницкая, Друская, Полевая, Борисовская, Мостовая, Сведлинская, Логовая, Водная, Кричевская 274—280; 386, 387.
Незнаны (ос) сел. Мельн. п. 393, 427, 429.
Немжовъ, мѣст. сел. Дрог. п. 252, 381, 523, 524.
Несвижъ, гор. 402.
Нестеровы Лозы, им. Брест. в. 36.
Нивки, сел. 59.
Николаево, сел. съ церк. Новогр. п. 243.
Николаевская волость 244.
Ничипоровщина, уроч. Аникшиповищина 22, 23.
Нобель, село церковь св. Николая 51.
Новгородокъ соборная церковь муч. Бориса и Глѣба 22, 209, 220, 374, 386—388.
Новгородская земля 206.
Новосельцъ, сел. Мельн. п. 419.
Новоселки, уроч. Волков. п. 200.
 — им. Брест. в. 36.
Новосельчане село 11.
Ногновичи, село 27.
Ножницкая волока 40.
Ношово, сел. Мельн. п. 437.
Ношовская Воля сел. Мельн. п. 440.
Нѣманъ рѣка 200.

О.

Обель, озеро и им. 18, 20.
Оборо, им. Дрогич. п. 593.
Обринь, им. Новогр. п. 218.
Обрубъ, боръ Волков. п. 201.
Огородники; сел. Мельн. п. 534.
Одрано, уроч. 62.
Озередище, село 7.
Олесевичи, сел. 223.
Олита, им. 402.
Ольшанна, сел. Мельн. п. 413, 414.
Ольшаны, 5.
Ольшинецъ, рѣка 264.
Ондрешни, сел. Мельн. п. 426.
Оништы, мѣст. Вильк. п. 285.
Онишковици село Чашн. в. 261, 267, 268, 280.
Орлевка рѣка 199.
Орлево, им. Волков. п. 190.
Орловна дер. Мельн. п. 377.
Орша, гор. 27.
Ослово им. и сел. Мельн. п. 527.
Осмолово, уроч. 9.
Осова, сел. Мольн. п. 479, 480.
Осины, сел. 31.
Осташовъ сел. Чашнид. в. 8, 268, 280.
Остовчицы, сел. Новогр. п. 213, 217.
Острая брама, въ г. Вильбъ 223.
Острино, село церковь св. Спаса 51, 52.
Островъ, сел. и им. Мельн. п. 396, 503.

Островъ, сел. Мельн. п. 495.
 Остромечинъ сел. им. Дрог. п. 357, 358, 360, 368, 369,
 420, 421, 434.
 Острошица, им. 58.
 Охаль, уроч. 62.
 Охреново, сел. Новогр. п. 215.
 Ошмянскій грод. урядъ въ Поставахъ въ 1643 г. 325.
 Ошмянскій повѣтъ 237.

П.

Павловщина, уроч. 22.
 Паканово им. и сел. Мельн. п. 516.
 Парчиово, уроч. 63.
 Пацовляны, сел. Волков. п. 202.
 Пашеньни, сел. Мельн. п. 471.
 Пашково, им. Оршан. п. 205.
 Пелишны, им. 286.
 Перегинскъ им. Львовскаго п. 374.
 Передѣлы, сел. Мельн. п. 481.
 Пережирье сел. съ церк. Мин. в. 227, 228.
 Перемысль 250.
 Переходье, им. Пинск. пов. 364, 365.
 Перещовка, сел. Дреглов. прих. 385, 506.
 Пескъ, мѣст. Вол. п. 199, 200, 201, 202.
 Петрушы, сел. Мельн. п. 416.
 Печинни(ч) сел. Мельн. п. 393, 430.
 Пинская волость 359.
 Пинскій замокъ 359.
 Пинскъ, гор. 13—15, 51, 55—57; 69, 310—311, 313—315,
 323, 340, 374.
 Писаревичъ, сел. Мин. г. 190.
 Пласковичи им. Новогр. п. 217.
 Плесіодра, сел. Дрог. п. 407.
 Плесчино, болото 47.
 Плища, рѣка 200.
 Плещицы, село 49.
 Пловое болото 54.
 Пласково сел. Мельн. п. 746.
 Пласное болото 54.
 Поблиненная церковь 60.
 Побунъ, уроч. Новогр. п. 215.
 Погостъ мѣст. 14—15, 68.
 Подборье, застѣнокъ 267.
 Подземье—Подсѣменье, уроч. Брест. в. 254, 255.
 Подзинное, село 62, 63.
 Подлилье, уроч. 62.
 Подлозье, сел. 54.
 Подлясеное воеводство 399.
 Подляхія 294, 379, 380, 331, 433.
 Подляховичи, сел. Пин. п. 324.
 Подляшское воеводство 347, 404.
 Подмошье, сел. 267.
 Подриловичи, сел. 60.
 Поженино, село 51.
 Поканово, им. Мельн. п. 396.
 Половецъ, мѣст. церковь св. Мпхаша 28.

Полози, уроч. Новогр. п. 215.
 Полоцкое архіепископство 373.
 Полоцьк гор. 24, 41, 263, 374.
 Полубичи, дер. 376.
 Полюшине, уроч. 62.
 Полътове, Полѣвскій край 253, 386.
 Полюбичи, сел. Мельн. п. 463, 464.
 Полюховское поле 44.
 Поляны сел. Опш. п. 333.
 Поникль, ручей 276.
 Поплавы, сел. Мельн. п. 409.
 Поповщина, уроч. 253, 265.
 Поповъ боръ, уроч. 344.
 Постава, мѣст. Опш. п. 325.
 Порплище сел. съ церк. Минск. в. 237, 238, 241.
 Порудомино, церковь св. Николая 30.
 Поръчье им. Пинск. п. 384.
 Постише, сел. Мельн. п. 488.
 Поструми 62.
 Преходиско сел. Мельн. п. 506.
 Приселцица, уроч. 61.
 Присталовичи сел. Волк. п. 200.
 Приходисъ сел. Дрог. прих. 385.
 Приходы, сел. Мельн. п. 487, 488.
 Проочовъ, уроч. 60.
 Просоново сел. Мельн. п. 393.
 Прохонна, (и) сел. Мельн. п. 194, 413.
 Прудиче Волковское уроч. 258.
 Пруды, застѣнокъ 270.
 Птичь, рѣка 60.
 Пугачи сел. Мельн. п. 497.
 Пунице, уроч. 266.
 Пуньви, застѣнокъ Чашн. в. 270.
 Пустынь въ немъ монастырь 25, 26.
 Пустынский мужской монастырь Св. Николая 16, 251.
 Пуховичи сел. Мин. г. 190.
 Пьяновскій лугъ 258.
 Пучицы, сел. Мельн. п. 442.

Р.

Раваничи, им. и фольв. 8, 9.
 Радець, сел. Мельн. п. 466.
 Раздильона сел. Мельн. п. 529, 530.
 Радльня сел. Мельн. п. 416.
 Радче, дер. 376.
 Радзильовка сел. Мельн. п. 358.
 Ратна, гор. 374.
 Ржевуски сел. Мельн. п. 31, 450.
 Рига, гор. 263.
 Роговецкая земля 64.
 Роговецъ, село 64.
 Рогавна, дер. Дрог. п. 247, 352, 353, 355.
 Рогановичи, сел. Чашн. в. 258, 264, 266, 268, 280.
 Рогово, им. церковь св. муч. Димитрія 42, 43.
 Рогозини фольв. Мельн. п. 492.
 Рогозница сел. Волков. п. 202.

— сел. Мельн п. 492.
Рожокъ, уроч. 62.
Розвадово, сел. Мельн. п. 445.
Романово, уроч. 9.
Ромашки, сел. Мельн. п. 462, 467.
Росошь, мѣст. Мельн. п. 451, 454, 474. 475.
Рось, 200.
Рубей сел. Мельн. п. 371, 372.
Рубѣшовъ сел 296.
Рудзенець, фольваркъ 459.
Рудна, сел. Мельн. п. 433,
Рудники, им. Дрогич. п. 317.
Рудня, Брест. в., село 46.
Рудомино. село 30.
Русаки, сел. Чашн. вол. 269.
Русновъ, сел. Мельн. п. 50, 441, 442.
Рухча, сел. съ церк. Пинск. п. 339, 340.
Рысь болото 47.
Рытовщизна, уроч. 61.
Рычъ, озеро 21.
Рѣчица, гор. 62.
— сел. Мельн. п. 374, 493.
Рѣчице уроч. Новогр. п. 215.

С.

Савичи Мельн. п. 284.
— сел. Ошм. п. 333.
— Русскіе, им. и сел. съ церк. Мельн. п. 2, 3. 234.
Савки, сел. Мельн. п. 503.
Сажерна, озеро 20.
Самонъ, озеро 20.
Сарнани, сел. Мельн. п. 443.
Сарнацкая парафія 443.
Сарново, им. Дрогич. пов. 379.
Свердлица, рѣка. 279.
Свинаровъ, сел. Мельн. п. 422.
Свириженское болото 12.
Свислочна рѣка 199, 202.
Свислочь рѣка 23, 227.
Свядая пуща 276.
Святое озеро 266.
Святой вступъ въ Волосов. пущу 276.
Селець, им. 58, 59, 60.
Селище, сел. 54.
Сельцо сел. Чашн. в. 270, 280.
Семеновишч сел. Вильком. п. 286.
Середній уголь уроч. 62.
Серочино, сел. съ церк. 320.
Серпелица сел. Мельн. п. 528.
Сецимино, им. 224.
Силвони, сел. Мельн. п. 338, 427, 428.
Сильки или Рогавка, им. Дрог. п. 335.
Синевницы, дер. Дрог. п. 399.
Ситни, сел. Дрогичин. пов. 352—355.
Скеришни, застѣнокъ 286
Сковердцы, им Брест. в. 363.

Сковшино, сел. Мпн. г. 190.
Сколимово им. и сел. Мельн. п. 518.
Славатицы, сел. съ церк. 351.
Слаговоще, им. 59, 60.
Словешни, рѣка 25.
Словеца, рѣка Мозыр. п. («на р. на Словешной») 16.
Слуцкъ гор. 58, 189, 190, 402.
Слѣпня, рѣка 389.
Слѣповроны, им. Нурскаго пов. 38.
Смоленскъ, гор. 373, 374.
Смоляница, монастырь 373.
Смолянецъ сел. 280.
Смолянцы сел. Чашн. в. 257, 264
Сновинское село Слуц. п. 190.
Снуда, озеро 18.
Соколовщина сел. Новогр. п. 215.
Соколовъ, городъ 324.
Соколяница, сел. 54.
Сокъ, рѣка 279.
Солоное, сел. Ошм. п. 331.
Сопотвинское, сел. Новогр. п. 213.
Сосновое болото 54.
Сосновый Грудь, сел. Пинск. п. 323.
Состки, сел. съ церк. Мельн. п. 499.
Ставъ, сел. Дрогич. п. 381.
Ставцкая волость 223.
Стайскій ручей 276.
Станковъ островъ, уроч. 9, 10.
Старина, пуща 265.
Старобудовъ 374.
Старчевичи, им. Дрогич. п. 379.
Старые Волосовичи, сел. Чашн. вол. 276.
Сташино, сел. Чашн. в. 269.
Стольно, сел. Мельн. п. 496.
Стороневичи, уроч. 62.
Сточна, рѣка 1.
Стояновъ, гор. 374.
Стречно, озеро 268.
Струбица рѣка 199, 200.
Струнь, арх им. близъ Полоцк. 238.
Струсс, им. 35.
Стрѣли, сел. Мельн. п. 489.
Студенець, рѣка 201.
Студенна, застѣнокъ Брест. в. 253.
Студиводы сел. Вѣльск. п. 301.
Суботовщина, дворець 18.
Субогъ, сел. 286.
Суграны, уроч. 6.
Сурдега рѣка 286.
Сурдеги, мѣст. Вильком. пов. 235, 286, 287, 288.
Суровинская граница 48.
Сутесна, уроч. 63.
Сутно, сел. Мельн. п. 524.
Сушицкѣ, им. Пинск. п. 364.
Счелновцы, сел. Пин. п. 323
Счешичи, сел. Ошм. п. 332.
Сытти, им. 65.

Сѣмьятичи, сел. Мельн. п. 335, 390, 396, 397, 398.
Сѣтное, сел. Мельн. п. 494.
Сѣтры сел. Чашн. вол. 270, 280.

Т.

Тарантово сел. Чашн. в. 280.
Тарнослава, уроч. 62.
Твороги, сел. 34.
Томентъ, рѣка 268.
Тенчинъ, 377.
Терлиново, сел. Мельн. п. 410, 447, 448, 449.
Тесовщина, дворще 51.
Тихобудецъ, лѣсъ уроч. Новог. п. 212, 214, 215.
Тлустецъ, сел. Мельн. п. 491. ;
Тлутовская волока 42.
Тризубъ, сел. Брест. в. 253.
Трони 374.
Тростенница, сел. Мельн. п. 523.
Троцкое пробощство 248.
Трухоновичи, сел. 265.
Толвино сел. Мельн. п. 512.
Толочино, мѣст. 263.
Толтуново, уроч. 59.
Топлице, озеро 252.
Точискъ иначе Чорткя, сел. Мельн. п. 395.
Туллово, сел. Мельн. п. 498.
Туровляниное село Волков. п. 199, 202.
Тянино, сел. Чашн. в. 270.

У.

Уберскъ, им. Виленск. бискупа 377, 378.
Уголь, сел. 266.
Узкое см. Жиротинъ.
Узость, уроч. 60.
Упольчцы, уроч. 61.
Ула, мѣст. 258.
— рѣка 257—270.
Уовица, рѣка 265, 266.
Устоенье, село 54.
Устье, уроч. Новогр. п. 215.
Усушное, уроч. Пин. стар. 359.
Утровна, сел. Мельн. п. 497.
Уша, рѣка 9, 10.

Ф.

Фялятичи сел. Мельн. п. 434, 435.
Фольнава, рѣка 12.

Х.

Хальчъ, им. 379.
Ханувскій кутъ, уроч. 6.

Хараково, сел. 267—269, 280.
Хибна, озеро 364.
Хибово, дер. Мельн. п. 444, 445.
Хилевщина, уроч. 26.
Хлопковъ, сел. Мельн. п. 369, 420, 421.
Хлопская Волька сел. Мельн. п. 407.
Хлевки, сел. Мельн. п. 425.
Хмѣлина, уроч. Волков. п. 199.
Ходоровна, сел. 54.
Ходынчи, им. Брест. в. 36.
Холожино, им. Пинск. п. 364.
Холопеничи, 27.
Холопій ручей 265.
Хорошево сел. Мельн. п. 514.
Хотаевичи им. и сел. съ церк. Минск. в. 220, 221.
Хотичи, сел. съ церк. Мельн. п. 362.
Хотянчицы, им. 48.
Хотянчанка, Хотянчовка, рѣка 49.
Храпино, село 51.
Христычнй ручей 49.
Хроболюво, дворще 51.
Хроловичи, дер. Дрогич. п. 399.
Хроминый боръ, уроч. Волк. пов. 200.

Ц.

Цепра 212, 214, 215, 217.
— Далматовская сел. Новоур. п. 211, 212, 214, 217.
Цна, рѣка 23.
Цно, озеро 18.
Цонко, малое озеро 18.
Цѣхановець, им. 321.

Ч.

Чалунская волость 244.
Чалурное, застѣнокъ 279.
Чашини им. и мѣст. Витѣб. п. въ мѣстечкѣ улицы Иван-
ская, Лукомская, Тяпинская, рынокъ. Слободка
Слободно-новая 256—278, 280, 281.
Чашинки Старые 1-е и 2-е 262, 263.
Чашиницкая волость 264.
— пуца 258.
Чеберани, сел. Мельн. п. 433, 435, 436, 473, 474.
Чепелиншиши, сел. 35.
Червяки, им. 49.
Черев, мѣст. 263.
Чернево, им. Брест. воев. 406.
Черниговъ, гор. 374.
Черная рѣчка 49.
Черное озеро 264.
Черница, уроч. 54.
Чище, село, Опш. п. 329, 330.
Чернобыль, им. 5.
Чертни см. Точискъ.

Чухлѣбы сел. Мельн. пов. 423.
Чухово, сел. Мельн. п. 442.

Ш.

Шавлы, сел. Мельн. п. 415, 416.
Шанново, сел. Мельн. пов. 418.
Шахи, фольварокъ Мельн. п. 485, 496.
Шапи сел. Мельн. п. 430.
Шебрино, село въ немъ церковь во имя Рождества Преч.
Богородицы 24, 25.
Шидловець 402.
Шнопы, им. и сел. съ церк. Мельниц. п. 338, 339.
Шночиса, уроч. 63.

Щ.

Щеглятинъ, им. Дрогич. пов. 379.
Щенятино, уроч. 6.
Щепелець сел. Мельн. п. 358.

Щоноцкая стежка 323.
Щурново поле, уроч. 323.

Ю.

Юновичи сел. Мельн. п. 429.
Юрновичи, им. 49.

Я.

Яблона фольв. Мельн. п. 376, 455.
Яблоньские куты 376.
Яблона дерев. Мельн. п. 460.
Язвино, уроч. 63.
Якубовичи сел. Мельн. п. 517
Яново, сел. и застѣнокъ, Нов. п. 25, 215, 264.
Яса рѣка 276.
Ясенѣвка, сел. Мельн. п. 513.
Ясенна фольв. и сел. Мельн. п. 472.
Ясовы, фольв. Мельн. п. 473.

III.

УКАЗАТЕЛЬ ПРЕДМЕТОВЪ.

А.

- Міміусъ антикусъ** (войтъ) 48.
Алмъ 49.
Анафема 5.
Антиминъ 114.
Аринга (арунга) 10.
Архивъ архієпископіи Митрополіи Полоцк. 237.
Архієпископство Полоцкое 373.
Архимандрія Жидичинская 373.
Архимандритъ Кієво-Печерской лавры 250, 251.
Архимандрія, Минская 389.
— Мстиславская 389.
Архимандритъ 36, 37, 287.

Б.

- Баналаръ** 283.
Бахуць 392.
Безмѣтъ, вѣсь 329.
Біонупъ, Виленскій 219.
— Куявскій и Поморскій 23.
Богъ, Ляшскій 392, 394.
Божница, жидовская 197.
Бобровые, тоны 10
Боронити, «Позволяемъ тежъ тому плебану нашему и вольность даемъ въ озерѣ Дрысвятѣ нетнымъ неводомъ рыбы ловить, коли самъ похочетъ, на свою потребу, а державны наши Дрысвятцѣе того боронити имъ не мають» 21.

- Бортное**, дерево 9, 10, 51.
Борть, борти 13, 267.
Бочна ратушная— въ г. Волковыскѣ 1.
Боры 4, 7, 58, 60, 63, 256, 376.
Брама Острая въ г. Вильнѣ 228.
Brassarium—пивоварня 321, 322
Братство 233, 241, 250, 282, 374.
— власное 405.
— Вѣльское при Богоявленской церкви 297, 374.
— Виленское при ц. св. Духа 233, 286, 287, 288.
— при Николаевской ц. въ г. Дрогичинѣ 318, 319.
— въ г. Дрогичинѣ при Преображенской ц. 316, 405.
— Пинское при ц. Богоявленія 313.
— при ц. Ворса и Глѣба за мурками въ Смоленскѣ 374.
Бродъ, Ляховъ 323.
Бугай 258.
Бѣдна, выскочка 229.
Бѣлошолтавы, цвѣтъ 367.

В.

- Ванчосы** 258.
Винарій 19.
Вино 323.
Владына уніат. Владимирскій 342.
— Луцкій и Одр. 289, 343, 346—347.
«Во Евангеліи на вѣчность уписалъ наданье свое» 36.
Воеводство Виленское 17, 19 258.
— Подляшское 347, 399.
— Смоленское 374.

Воздухи шелковые 343, 350.
Войско Запорожское 373, 375.
Войты 199.
Волона, литовской мѣры 47.
 — суполная 40, 42.
Волость Волпенская 219.
 — Городецкая 62.
Выправа 205.
Вѣжа 51.
Вѣно 37, 193.
Вѣра, Наливайковская 264.
 — русская униатская 223.
Вѣсь и мѣра города Вильны 12.

Г.

Грамота становленая 5.
Грань 58.
Германъ 226.
Головщина 336.
Городище 258.
Горѣлна 305.
Гостинець, см. дорога.
 — старыи Борисовскій 26.
 — Виленскій 201.
 — изъ Волковыска въ м. Песокъ 199.
 — изъ м. Песка въ Рогозницу 202.
 — Стаецкій 223.
 — Субочскій 286.
Государь, государскій 60.
Гребля 54, 208.
Греческій законъ 4.
Грива 401.
Гривна, польская 321.
Громада 515.

Д.

Давность, «подлугъ давности отсудили тое дворище на церковь Божую» 15.
Дани: грошовая, медовая, кунничная, бортныя, сѣножатныя 16, 18.
Даннини, люди данные 18.
Дачни давать 16.
Дворище, д. цѣлое, «поддворища» 15.
Двѣнадцатый, другинадцатый 59.
Деверь 205
Дерево, бортное и подсыное 13.
Десятина церковная 4, 18, 21, 40, 42, 53, 191, 237, 320.
 371, 372, 375, 393, 395, 396.
 — рыбака со всихъ неводоувъ и неводковъ 21.
Деятяри 47.
Дизуниты 288, 289, 290, 291, 296, 343, 393.
Діаконь 36, 52, 310, 313, 315, 316, 375, 376
Діалентъ, русскій 1.

Довжня 387.
Дорога Богушевицкая которая идетъ за р. Березину до селя, принадлежащихъ за р. Березною къ им. Богушевичамъ 8—9.
 — Борунская 279.
 — Вудесская въ Выпиховскихъ 31.
 — великая которая, идетъ отъ церкви къ Юрковичамъ 49.
 — великая Виленская изъ Мниска 23.
 — великая изъ Логойска до Гайвы, отъ Л. до Стагороца 59, 60.
 — общественная Голубльская Креслинская 35.
 — изъ Грицовичъ въ Болванъ 215.
 — Добронѣвская, которая идетъ изъ Добронѣва къ мосту на Логозяѣ 59.
 — Дружловская 323.
 — Заплогная 31.
 — изъ Мостовъ въ Деречино 201.
 — изъ Игумена до Богушевичъ 8.
 — которая идетъ изъ Игумена до Мниска 8.
 — Кобринская 55.
 — къ церкви изъ им. Лукавца 49.
 — изъ Медухова до Сельца 58.
 — Минская изъ Богушевичъ 8.
 — изъ м. Песокъ въ Пльцу 199.
 — Плецнская 221.
 — съ Словахова до Добронева 59.

Дробязъ 229.
Дьякъ церковный 252, 267, 271, 272, 273.
Дѣдичъ, дѣдичка 27.
Дьякольные люди 22.
Діаконы 22, 310, 313.

Е.

Евангеліе 384.
Ecclesia orientalis ritus videlicet graeci et Ruthenorum, quae longis temporibus in disparitate 2.
Епархія Витебская и Мстиславская 373.
 — Луцкая 373.
 — Перемышльская 373.
Епископъ Туровскій и Пинскій 14, 15, 51, 314.
Епархія Холмская 373.
Епископъ см. владыка.
 — Витебскій 375.
 — Владимірскій и Врестскій 252.
 — Луцкій 350.
Епитрахиль alias ornat 350, 402.

Ж.

Живность «подавыс мои каждый отъ себе для живности священнику повинни давати» 40, 42
Жидовская божица 197.
Жидовскій зборъ въ г. Врестѣ 194.

Жида 475, 495.

— в г. Брестъ 194.

Жидъ—арवादаторъ мельницы 338.

Жовнеръ—дьякъ („а писалъ Жовнеръ дьякъ Мишко-
вичъ“) 26.

З.

Задворники 54.

Замковыя повинности 15.

Замонъ 202.

— Витебскій, Пинскій 374.

— Городищскій 375.

— Дрисвятскій 21.

— Кобринскій 62.

— Лаховскій 403.

— Пинскій 359.

— Слуцкій 189.

— Смоленскій 373.

Засетники 21.

Засидники 4.

Затяги 204.

**Затягъ мене слугъ Божого до церкви свв. Сергiя и
Вакха** 4.

Збоже: жыто пшеница, счмень ярка, овесъ, гречиха, 21.

Звонца 222, 260, 271.

Звоны церковныя 222, 260, 271, 292, 294.

Земля полазная и съ пашнею 53.

Земле Пинскiе 15.

И.

Игумень 16, 25, 236, 287, 340, 343, 350, 399, 400.

Икра 230.

Инстигаторъ в. к. л. 325.

И.

Иерей 4.

Иудей в Брестѣ 11.

К.

Кадунъ 374.

Календаръ римской ц. 192.

Камень, вѣсъ 227.

Каноникъ Вѣльскiй 36.

Канторъ «На кантора тойже (Крошинской) церкви даея
¹/₂ пляца дворного» 223, 254.

Канунъ медовый 227.

Капитула Берестейская, ея составъ въ 1528 г. 28.

Капитульная кшги 28—29.

Капитульный писарь 28.

Кафли бѣлыя 325.

Кгермакъ 223.

Кий 304.

Кладбище (кладовище) cimeterium см. могилки. 50, 267,
278.

Ключиновичи 63.

Книги: 1) Беседы Апостольскiе. 2) Правила свв. Отецъ. 3)
Книга Св. Григорiя мнiха. 4) Треникъ Стратилло-
вской печати. 5) Кримологiя малый нотный. 6) Чинъ
освященiя церкви. 7) Часословъ Виленскiй 291—292.

— церковныя 222, 349.

Кноть 303.

Кобыла 303.

Козанъ 380, 391, 404, 325.

Кожухъ 226.

Колнеръ 230.

Колодни 282, 298.

Колоколь (сапрана) 39.

Колѣно 202.

Коляторство 388.

Коляторъ 5, 387.

Коморникъ 207.

Конфедераты 194, 195.

Коробна 232.

Корчма вольная въ мельницкомъ дворѣ 23.

Костель въ сел. Воговичахъ 517.

— въ сел. Ворзильовѣ, Мельн. п. 479.

— Браславскiй 17.

— въ мѣст. Городиѣ, Брест. в. 253, 254.

— въ Дрисвятѣ 19.

— въ с. Дядкахъ Мельн. п. 311.

— въ сел. Лосицахъ Мельн. п. 407.

— въ сел. Мелайчицахъ 396.

— въ мѣст. Мотоль, Пин. п. 359.

— въ сел. Островкѣ 508.

— въ мѣст. Росопѣ Мельн. п. 451.

Кошульни 233.

Кравецъ 387.

Крама 196, 231.

Крестonosный 372.

Крестъ 317.

— вызолоченный 402.

— Митрополiй 373.

— серебряный 347, 350.

Крестьянство 222.

Крещенiе, таинство 402.

Криница, «которая криница впадаетъ въ рѣку.» 9.

Крылошане 22.

Кубель, кублы 326.

Куница,—мѣра длины, «всего кгрунту дворного, яко тежъ
и подданныхъ тамечныхъ въ всихъ селахъ и при-
селкахъ вымерено *куницъ* 125 и *морговъ* 7, брома
пущы.» (8) «кгрунту пашного куницъ 207 и мор-
говъ 5 (9).

— сборная 31.

Курганъ 59.

Куры простыя, куры калагутскiя 258.

Кустовье 8.

Кустодiя 315.

Куть 47, 64.
Кушнеръ 387.

Л.

Лавники Дрогичинскіе 316.
Ладанъ 323.
Лица серебряная 343, 350.
Листъ записны 16.
— становленный (ставленная грамота) 2.
— судебный 15.
Literas collationis seu foundationis 42.
Литургія 283.
Ловитва рыбная 23.
Ловцы 21.
Лука озера 18.
Лѣоничіе 199.
Лѣтникъ 226.
Люди тяглые, дякольные 22.
— слободные, слободичи 18.
— церковные 55.

М.

Майрановое сѣмя 230.
Мальвазія, вино 196.
Медовая дань 315.
Медовый канунъ 227.
Медь 53, 265, 329, 403.
— прѣсный 25, 196.
— варить 227.
— сытить 241.
Метать промежку себе лесы 48.
Метрики канцелярп в. к. л. 17.
Минута протокола 304.
Миро святое 402.
Мельница (млынъ) 9, 23, 32, 69, 208, 217, 227, 252.
Могила 59, 252.
Монастырь въ Бытенѣ, Слоним. п. баз. 235.
— въ г. Вѣльскѣ, при св. Троицкой церкви 296.
— подъ Гродной 374.
— братскій церкви св. Духа въ г. Вильнѣ 228-233, 287.
— Преображенскій по народному св. Спасса въ г. Дрогичинѣ 381, 399, 400.
— Преображенія Господня на Забужь въ Дрогичинѣ 316, 317, 322, 379, 382, 404, 405, 406.
— женскій Бенедикт. въ г. Дрогичинѣ 251.
— жен. Вернард. въ Дрогичинѣ 353, 354, 355, 356.
— св. Спаса въ г. Кобринѣ 36.
— мужскій Купятчскій, св. Спасскій Пинск. п. 364, 373.
Монастыри въ Корочи и в. к. лит. 250.
Монастырь, лавра 373
— Онуфріевскій 323.
— Петра и Павла въ г. Минскѣ 394.
— Вознесенскій въ г. Минскѣ 389.
— базиліанскій св. Духовскій въ г. Минскѣ 23, 24, 389.
— и церковь св. Спасса въ г. Могилевѣ 374.

Монастырь, Пустынскій во имя св. Николая («Святого Николы въ Пустыньце») 16, 25, 26, 251.
— Смоляница 373.
— Сурдэгскій св. Духа 286, 287.
Монаха 389, 390.
Морга Мѣрицкіе 211.
Моровое поятіе въ Вильнѣ 230, 231, 232, 233.
Мостовое на рѣкѣ Слѣпнѣ 389.
Муницие навозы и селнца поповскіе навозы 214, 216.
Мша 20
Мышатый—конь 330.
Мѣдникъ 403.
Мѣра длины: «на стрѣлене, албо мало болшъ» «якъ бы на стрѣлене. «мало на стрѣлене». 7, 8.
— Вилевская 258.
— Литовская въ Мельницѣ 360.
— Овруцкая 25.
Мѣрники 207.

Н.

Навозна 336.
Намѣстникъ, Мозырскій 17.
— прав. Еп. Лудскаго 350.
Народъ русскій, не въ униі будущій 346.
— русскій 374, 375.
Нашествіе Московское 394.
Небошникъ 204.
Неводъ, неводокъ 21, 280.
— лѣтній 21.
Неснаси 204.
Неуниты 290, 296, 373.
Нехуть 219.
Нить «на сцезурце паппру вытиснона одна печать и обшпа нитію» 13.
Нота «если бы яка нота того тамъ права заславала» 204.

О.

Обаполь боюта 47, 54.
— рѣки 9.
Облаченіа священническія 114, 347, 394.
Образа 276.
Обрядъ греческій 324.
— и вѣра православная греческая 316.
Обухъ 377.
Обыскъ 18.
Обычай ложить во гробъ ставленную грамоту и документы 5.
Обѣдня 41.
Оденды 229, 230, 233.
Одежда женская 226.
Оссимонъ „mansum in triginta ossimkow“ 35.
Осочники 199.
Официальъ Брестскій 36.

П.

- Паламарь, понамарь 304, 313, 315.
 Панихида 376.
 Парохъ, пресвитерь, попь 40, 66.
 Пастна 54, 340.
 Патеры (холшты) 65.
 Патріархъ Константинопольскій 313, 339.
 Певность 18.
 Пергамень 27, 337.
 Печать R. Poloniae 64.
 — на воскъ 37.
 — завѣснелъ, на шуурелъ едвабныхъ кармазыновыхъ завѣшоная 12, 17.
 — Подсудка 315.
 — Судыи 315.
 Пивница 196.
 Пиво 241.
 — Венгерское привозное 196.
 — Гарволинское 196.
 — Простое 196.
 Пистолеты 305.
 Плебанъ 50.
 — Русскій пресвитерь, русскій попь, попь русскій 32, 33, 34, 35.
 Плѣсовая масть лошади 357.
 Поборы 378.
 Повинность (повиновацтво) родство „понятіе въ повинности“ бракъ въ недозволенной степени родства 83.
 Повинности и доходы: хлѣбные, грешовые, медовые, рыбные, звѣринные 20.
 Поголовщина 480.
 Подати 19.
 Подстолий Кіевскій 403.
 Подымщина 16.
 Помещизна 4.
 Помарь въ Брестѣ 1613 г. 194, 195.
 — Городицкаго замка 375.
 Пожорновщина [повинность] 310.
 Пожитки 19.
 Повлочна 42.
 Полотно 229.
 Посварки 204.
 Посвятилъ землѣ, десятиныи сножати 27.
 Посередъ болога 59.
 Постригачъ 36.
 Поллаве 49.
 Платни 19.
 Поплечники 15.
 Поповичъ 61.
 Попъ, и. русскій, и. униатскій 4, 6, 13—15, 22, 27 30 33—35, 41, 42, 44, 47, 48, 52, 56, 57, 62, 64—67, 193; 207—209, 217, 223, 271, 273, 304, 320, 346, 351—356, 375—376, 380, 403.

Потегли, «вызвляемъ теж того плебана и тыхъ подданныхъ людей его отъ подводъ всякихъ замковыхъ и отъ военной службы, и отъ всякихъ потеглей нашихъ господарскихъ вычными часы» 21.

Потужниъ 16.

Право ленное 374.

— Литовское 193.

— Магдебургское 12, 301, 302, 309, 367.

Православные (неушны) 350.

Праздникъ русскій «ушомники» 305.

— Пресвятой Дѣвы Громничной 395.

Праздничные доходы 400.

Присяга (рота) 194.

Пресбитерь, пресвитерь пресвитерь русскій иначе попь 1, 5, 37 42, 46, 56, 55, 66, 223, 333, 375.

Промыта лондовыи 9.

Протопопъ 28, 33, 39, 45, 61, 282, 315, 342.

Прудъ 12

Пружина (капканы для ловли) 13

Пруги поцакціе 211, 214.

Пудъ 331.

Путная служба 15.

Путные слуги Пинскіе съ. Погоста 15

Пушарь 252.

Пуца 276.

Пчелы 9, 10, 13.

Пѣвцы см. кагорть

Пѣхота 303.

Пята (начало) 49.

Р.

Рабины 195.

Радные в. к. л. 21.

Ризы 347, 350.

Розмаринное сѣмя 230.

Роспусы 4.

Рудня 9.

Русины и р. католики 305

Русскій автентыкъ (оригиналъ) при кнѣзѣ польской 22

— народъ 250.

— народъ въ коронѣ и въ великомъ княжествѣ литовскомъ 373.

— стиль 13.

Русскія литеры 27.

Русское письмо (rutenische idiomaty) 11, 11, 63.

Русскимъ характеромъ на параминѣ писаныи 46, 51.

Русская часть въ г. Дрогоичинѣ 361.

Рычунья (котница) 443.

Рынокъ 259.

Рѣзиниъ 228

С.

„Сарт. ватый“ масть лошади 317.

Сборъ по приходу въ недѣлю о Оубѣ 317.

Священникъ 9, 13—15, 50, 51, 52, 54, 55, 60, 61, 68, 69.
217, 323, 335—337, 386, 421.

Сеймъ 250.

— Варшавскій 194.

— Великій въ г. Вильнѣ 1514 г. 3 февр. 19.

Селище поповское 40.

Семинарія при св. Дух баз. мон. въ Минскѣ 389, 390.

Сенаторы 342.

Синагога (въ отношеніи къ правосл. церкви) 46.

Скиряга 226.

Соколы «а коли соколъ въ томъ островѣ Лициномъ сидеть
ино тотъ потъ Лопачны маст с ними послоду того
сокола стерегчи» 13.

Солтысь 383.

Сорокоусть (alias exequias tricesimas) 39.

Соха 13.

Ставонъ 7, 58.

Староство Лидское 52.

Staurig 372.

Стругъ 263.

Стула 350.

Суботникъ [пниодикъ для субботнаго поминовенія] 227.

Судъ духовный 374.

Суды каптуровые 16.

Суняя 226.

Сѣтна (силки?) 13.

Сябри «А што ся дотычетъ церкви у Хотѣнчицахъ, то
есть сябрено, споль усее брати» 13, 49.

Т.

Тивунове 21, 499.

Типографія 374.

Третинники 323.

Трибъ, старый трибъ, шротый 212, 213.

У.

Утлый «утлое здоровье» 203.

Ф.

Фаса 229.

Фолошь (Pholusz) 32, 33.

Фундаты «и на тую всю вышей писалуоу данншу выпра-
вдъ у в. к. Витовта и фундаты, которымъ же фун-
датомъ предки его все тое вышей писаное нада-
но поживали во покои», 18, 21.

Футро 229, 230.

Х.

Хиць дратъ 13.

Хоромы 37.

Храмъ Животворящаго креста въ г. Волковыскѣ 1.

Хрестіане ведле закону греческаго бѣ.

Худоса (пмушество) 196, 386.

Хусты 233.

Ц.

Цвиликъ 220, 230.

Церковникъ (закрстыянцѣ) 317.

Церковный хлѣбъ 55.

Церковь 49.

— русская 318, 319, 320.

— «абы збудовало церковь Матки Божесъ набоженства
светого рымскаго костела» 20.

— арханг. Михаила въ им. Аннѣ 40, 41.

— св. Симеона въ им. Ваславѣ 55, 57, 58.

— св. Николаи въ г. Белзѣ 374.

— въ с. Березовѣ 346.

— въ сел. Бобкахъ, Новогр. п. 386.

— св. Сисаса въ г. Вобруйскѣ 374.

— въ м. Вогушевичяхъ 9.

— въ с. Вокочихахъ 281.

— въ сел. Вокочѣ, Мельн п. 309.

— Божьей Матери въ гор. Браславѣ 17—19.

— св. муч. Сергія и Вакха «мурованая» въ г. Бре-
стѣ на Нѣмедкой ул. строитель ея п. Иванъ Ива-
ничицкій 4, 5.

— св. Николая мурованая въ г. Брестѣ 196.

— св. Кузьмы и Деміана въ г. Брестѣ на ул. Рус-
ской 4, 5.

— св. Николая въ г. Бускѣ 374.

— Преображенія Господня въ м. Бытенѣ, Слоним. п.
235, 236, 237.

— св. Георгія при им. Бѣлавичахъ Волков. п. 199.

— соборная Богоявленія въ г. Вѣльскѣ 282, 283, 290—
292, 296, 297, 298, 303, 304, 347.

— Воскресенія Христова въ г. Вѣльскѣ 290, 291,
303, 347.

— св. арх. Михаила въ г. Вѣльскѣ 246, 299, 300, 306,
— св. Николая въ Вѣльскѣ 290, 291, 293, 301, 347—
350.

— Пречистой въ г. Вѣльскѣ 291.

— св. Троицы въ г. Вѣльскѣ 291, 342, 349.

— въ сел. Вахуличахъ Пинск. п. 243.

— Воскресенія въ г. Вильнѣ 374.

— св. Георгія на предмѣстьи въ г. Вильнѣ 374.

— въ мон. Св.-Духа русская въ г. Вильнѣ 228.

— св. Іоанна въ г. Вильнѣ 374.

— въ Вировѣ 27, 28.

— Благовѣшенія въ г. Витебскѣ 374.

— св. Духа, на полѣ, въ г. Витебскѣ 374.

— въ сел. Витулинѣ, Мельн. п. 479.

— св. Парасковы, въ г. Владиміръ 374.

— св. Михаила въ м. Волосовичахъ, Чашы. в. 271.

— Рождества пресв. Дѣвы Маріи, въ селѣ Ворголь 11
— въ селѣ Выгоновѣ, Пинск. п. 335—337.

— Успенія Преч. Богородицы въ м. Высоцкѣ, Пинск.
п. 310, 312—315, 344.

- Церковь** св. Николая въ с. Гайнѣ, Мин. п. 389.
- въ сел. Гнойнѣ, Мсльн. п. 193, 251, 252, 357, 370, 397, 398, 406, 524.
  - въ им. Глубокомъ Омш. п. въ ур. Порилыцахъ 237, 241.
  - въ с. Голубѣ 40.
  - въ сел. Горахъ, Мельн. п. 421.
  - Воскресенія Христа въ г. Городѣ 374.
  - св. Ильи въ г. Городкѣ 374.
  - св. Михаила въ сел. Городкѣ Дрогич. п. 324.
  - Пречистой въ замкѣ Городицкомъ, Мельн. п. 376.
  - св. Троицы въ с. Городищѣ, Мельн. п. 375.
  - въ сел. Гридевичахъ Новогр. пов. 206, 211, 213, 214, 217.
  - Воскресенія Господня въ г. Гроднѣ 374.
  - св. Креста въ г. Грубешовѣ 374.
  - въ с. Грушевѣ 62.
  - въ сел. Гудевичахъ Волков. п. 242, 243.
  - въ с. Гудевѣ, Грод. п. 218, 219.
  - во имя Пречистой въ Довечеры 221.
  - въ с. Докудовѣ, Мельн. п. 377.
  - св. Варвары въ с. Доломъ Мельн. п. 503.
  - Неопорочнаго зачатія Пресв. Дѣвы въ с. Дрегловѣ 385, 401.
  - въ сел. Дреляхъ, Мельн. п. 504.
  - въ г. Дрогичинѣ 379, 380, 382, 391
  - обряда греческаго или русскаго въ г. Дрогичинѣ 65, 66.
  - русская, въ Дрогичинѣ на мѣстѣ коей костель 356.
  - св. Варвары въ г. Дрогичинѣ 114
  - св. Ильи въ г. Дрогичинскомъ 48.
  - св. Николая въ русской части г. Дрогичина за р. Бугомъ : 9, 50, 235, 240 289, 294, 308, 318, 321, 341, 342, 354, 366, 367.
  - Преображенія Господня въ Дрогичинѣ 307, 316 317, 361.
  - Пятницкая въ г. Дрогичинѣ 39.
  - соборная Пречистой въ г. Дрогичинѣ 35, 56, 57, 63—65, 220, 289.
  - Спасская въ Забужной части г. Дрогичина 44, 224—227, 374, 388.
  - св. Троицы въ русской части г. Дрогичина, за р. Бугомъ, на предмѣстьѣ 289, 399.
  - св. Троицы въ Дрогичинѣ называется «синагога св. Троицы» 37.
  - св. Николая въ с. Дружиловичахъ, Пин. п. 53, 54.
  - въ сел. Жерчицахъ Мельн. п. 522.
  - въ сел. Монастырѣ, при оз. Жидѣ, Мин. г. 189, 190.
  - св. Спаса въ Жолкинѣ 56.
  - въ сел. Журобячѣ, Мельн. п. 345, 515.
  - Пречистой въ г. Игуменѣ 374.
  - Животвор. Креста въ сел. Истокѣ, Волк. п. 1, 2.
  - св. Георгія въ м. Клящелѣ 298.
  - св. Николая въ м. Клящелѣ 298.
  - свв.-ап. Петра и Павла въ г. Кобринѣ 3, 1.
  - Рождества Богородицы въ г. Кобринѣ 374.

- Церковь** св. Николая въ г. Ковнѣ 374.
- св. арх. Михаила въ г. Коднѣ основана при державцѣ воев. Подлясскомъ Иванѣ Семеновѣ Сапѣгѣ мѣщанами гор. Кодня 5, 6.
  - въ с. Козерадахъ Мельн. п. 378, 481
  - св. Николая въ с. Кольчицахъ, Новогр. у. 60, 61.
  - св. Спаса въ с. Кольчицахъ 60, 61.
  - св. Дѣвы Марии въ Коссовѣ 30, 305, 306.
  - св. Троицы въ Красномъ Ставѣ 296, 374.
  - св. Николая въ г. Кременчѣ 374.
  - св. Николя въ с. Креслѣ 41.
  - св. Георгіевская въ м. Крошинѣ, Новогр. п. 223, 224.
  - въ м. Купятичскомъ Пин. п. 364.
  - въ сел. Латыголичахъ Чашниц. вол. прил. къ Волоховской п. 276.
  - Рождества Богородицы въ с. Лаховѣ, (Лаквѣ) Рѣчицкаго. п. 338, 402, 403.
  - въ с. Лельчицахъ, Пин. п. 377, 378
  - въ с. Лобки, Мельн. пов. 412.
  - Пречистой въ им. Логожѣ 60.
  - св. Архангела Михаила въ м. Ложницѣ, при озерѣ, на Новосельской улцѣ 26.
  - въ Лозовѣ 39, 44, 320.
  - Пречистой въ сел. Лосницахъ, Мельн. п. 239 407, 411
  - православная въ г. Люблинѣ 374
  - Пречистой, Ильи и арх. Михаила въ селѣ Лѣсковичахъ, Пин. п. 323, 324.
  - св. Николая въ Межрѣчи 304, 305, 496.
  - въ г. Мельникѣ 371.
  - русскія въ г. Мельникѣ 239.
  - Воскресенія Христа въ г. Мельникѣ 358, 362, 363.
  - Пречистенская въ г. Мельникѣ 61, 69, 197, 198.
  - Рождества Пресв. Богородицы въ г. Мельникѣ 353.
  - въ им. Мерахъ Брасл. п. 205.
  - въ м. Мильче 326, 329.
  - Вознесенія Господня въ г. Минскѣ 389.
  - св. Николая въ г. Минскѣ 23
  - Половецкая св. Михайловская 28, 29.
  - св. Спаса въ г. Могилѣ 274.
  - св. Благовѣщенія въ Мостахъ 374.
  - въ мѣст. Мотоль, Пинск. п. 359.
  - ун. Зачатія Пр. Маріи въ гор. Мстислѣ, Минск. в. 368.
  - св. Троицы въ г. Мстиславѣ 374.
  - въ сел. Мпанѣ, Мельн. п. 284, 393.
  - въ сел. Наройкахъ, Дрог. п. 384.
  - св. Козьмы и Демьяна въ м. Пачѣ, Чашниц. в. 27-1.
  - св. Николая въ с. Николаевѣ Мстисл. в. 244.
  - св. Николая въ с. Ноблѣ 51.
  - соборная Бориса и Глѣба кт. г. Новогородкѣ 22.
  - св. Иоанна въ г. Новогродкѣ 374.
  - св. Спаса въ с. Остринѣ 51, 52.
  - въ с. Остромечинѣ Мельн. п. 421.
  - въ с. Поблипахъ 60.
  - св. Николая въ с. Пережирѣ, Мин. в. 227.

Церковь въ г. Пинскѣ 374.

- Богоявленія въ г. Пинскѣ 313.
- Рождества Христова въ г. Полоцкѣ 374.
- Пречистой въ Погостѣ 14, 15, 68.
- св. Николая въ дер. Порудиннѣ 30.
- въ с. Прохенки Мельн. п. 193, 194.
- св. Николая въ Цугынскомъ монастырѣ 19.
- Пятенки при м. Пески. Волков. п. 199.
- св. Троицы, въ г. Ратнѣ 374.
- св. муч. Дмитрія въ им. Роговѣ 42.
- въ селѣ Руднѣ, Врест. в. 46, 47.
- въ сел. Русковѣ, Мельн. п. 441, 443.
- въ с. Рухчѣ, Пин. п. 339.
- въ сел. Савичи Русскіе Мельн. п. 2, 3, 234, 284.
- Обрѣтеніе Честнаго Креста въ сел. Серочинѣ 320.
- Славатичская 351.
- Варваринская въ г. Слуцкѣ, 190.
- св. Авраамія въ Смоленскѣ 373.
- въ сел. Состки, Мельн. п. 493.
- св. Параскевы въ г. Стояновѣ 374.
- св. Духа въ м. Сурдеги, Вильком. у. 285,—287.
- въ сел. Сѣмятичахъ, Мельн. п. 247, 335, 351—355-390, 401, 406, 519.
- Пресвятой Богородицы въ Трокахъ 374.
- въ с. Хлопковѣ, Дрогич. п. 357.
- въ сел. Ходиновѣ Мельн. п. 414.
- въ с. Хотаевичахъ, Мин. в. 220, 221.
- въ сел. Хотичахъ, Мельн. пов. 362, 422.

Церковь Пречистой въ им. Хотѣичахъ 49.

- въ м. Чашникахъ 260, 262, 267.
- въ с. Шебринѣ, Врест. п. 24, 25.
- уніат. въ им. Шкопахъ Мельн. п. 339.

Цыгане 196

Цитву садить 13.

Центарь церковный 214, 298, 304, 305.

Ч.

Чапка 226.

Чапникъ 411.

Чаша изъ рѣпы 392.

- серебряная 343, 350.

Ш.

Шапошникъ 229, 231.

Швецъ 304.

Шина желѣзная 325.

Школа 196, 254, 283, 296, 306, 374, 417.

Шнута 351.

Шпиталь при Богоявленской ц. въ Бѣльскѣ 283.

- при Бытенскомъ базил. мон. 235 236.
- при Спасской ц. въ г. Дрогичинѣ 226.

Шпихлеръ 362.

